This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

DOMI
NUS
ILLU
MINA
TIO
NEA
Taylor Institution

CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE

BORUSSICAE

CONTINUATA.

NICETAS CHONIATA.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXV.

DOMI
NUS
ILLU
MINA
TIO
MEA
Taylor Institution.

CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE

BORUSSICAE

CONTINUATA.

NICETAS CHONIATA.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXV.

ıe discrimine), radices eruditionis amaras esse,
dulcissimos. radicibus autem comparantur lingu
n methodi, fructibus varia lectio. qui ut sine n
essent, ita eruditio pertenuis est, quae non cert
via a primis initiis ad summum usque fastigia
:r ascendit ac perpetuum sibi commentarium para
supra etiam attigi, doctrinae omnis laus in arti
ı atque in eo vertitur, quod, quoad fieri potest
ad eandem rem pertinet, contrahit, et ex variis
unum corpus integrum componit. eo absoluto l
tas singulis partibus addit ornamenta et amplit
lam conciliat. quodsi haec similitudo minus placet,
ısus diligenti patrifamiliae comparetur; qui, ut ill
ıuorum proventus et domestica instrumenta in
tis quibusdam cellis reponit, ut cum usus postul
l manum sint, ita ipse, quicquid vel cogitatio
ıe vel auditione per omne tempus aetatis (nequ
ıpientiae studio meta praefigenda est) consecutus
in illas artium classes, si non stylo aut calamo,
et recordatione reponat, et ad regulas illas a
ıominibus traditas exigat, acri iudicio semper ir
ıe quod quisque dixerit aut scripserit aut ipsi

lerit. sed ne memoria lapsus esse et ab instituto non certo consilio deflexisse sed per oblivionem aberrasse videar, ad Choniatem redeo; quem ordine aptissimo et prudenti Tuo consilio Zonarae adiunctum esse dixi. nam quo in loco ille Annales suos finivit, in Alexii Comneni videlicet obitu, eo in loco hic suam historiam auspicatur, res memoratu dignas, quae in Byzantino imperio annorum circiter 86 spatio acciderunt, complexus. atque utinam alius Graecus extitisset, qui ab hoc auctore et Chalcondyle praetermissa pari facundia prosecutus esset. maior enim est Choniatae copia et diligentia lectioque iucundior quam Zonarae. cui una brevitas necessario proposita fuit, quod alioqui opus in immensum excrevisset. idque vel ex eo apparet, quod heroina eruditissima, Anna Caesarissa, imperatoris Alexii filia, de rebus gestis patris sui libros 20 scripsit, qui adhuc in Augustanae rei publicae bibliotheca extant, cum Zonaras vitam illius paucis foliis perstrinxerit. ut autem brevitas memoriam iuvat, ita *fusiores* narrationes plus delectationis habent, in magna praesertim varietate rerum et subitis fortunae commutationibus; quae non multis annis plurimae, eaeque mirabiles ac potius miserabiles, praeter expectationem Graecos, quos hic scriptor Romanorum appellatione honestat, oppresserunt, crescente in dies Persarum sive Turcorum (nam recentiores promiscue his vocabulis utuntur) potentia; quorum grassationes et Christianorum principum desidiam ac perversitatem tanta doloris acerbitate Choniates saepius deplorat, ut eum ab omnibus qui rei publicae partem aliquam attingunt, nostris temporibus legi summopere expediat, si forte Germanorum animi, quorum fortitudo et pietas in recuperanda Syria et terra sancta laudibus egregiis hoc scripto ornatur, clarissimis exemplis Conradi et Friderici imperatorum saltem ad tuendam patriam, hoc est vicinas Pannonias, excitentur. nunc enim non de laude et gloria laborandum, sed de aris et focis pugnandum esse apparet. quod quo minus fiat, nulla res aeque in causa est atque dissensiones. Graecos, praeter intestina bella ex ambitione fere orta, voluptatum studium et ignava monarchia perdidit: nobis temeraria bellandi cupiditas et discors ac inquieta polyarchia id minatur, quod absit ut ex-

nur. sed si caetera spectemus, nunquam (
ris armis opibus consiliis fuit instructior; qu
r discordiam non in hostium detrimentum
exitium detestanda crudelitate, ne dicam in
timus. quae cogitatio cum in huius histori
ationc subinde meum animum feriret, et haud
iores quoque lectores extimulatura sit, non tem
otui quin hunc locum, quem omnium animis
semper obversari utilissimum fuerit, obiter attin
de hoc opere dicendum est; quod etsi labor
minore, longe tamen maiori cum voluptate con
r historias mihi antehac fere incognitas et plan
orationis genus. in quo tamen immodicam nescic
tis elegantiae affectationem non semper sequendan
quod quicquid eius generis est, non ipsius a
m sed paraphrastae et aemuli alicuius assumentu
. contuli enim hic quoque duos codices cum eo
ıdo tua Cpoli ab Alexandro Chartophylace con
que operam dedi, ut ex ea collatione opus hoc
rimum ederetur, et Graeca itidem ut in Zonara
est cum Latinis coniungerentur. quamvis enim
is puritas et proprietas cum exterarum nationum

düsse vel ipso nomine fateatur, et si Graecas voces sustuleris, saepe obmutescat. quo minus ii ferendi sunt qui Graecam linguam ut supervacaneam aspernantur. quod utique non facerent, si quam pauci fideles et docti interpretes sint intelligerent. aliis deest alterius utrius, aliis utriusque linguae cognitio, aliis fides et diligentia, nonnullis universa haec, non tam fortasse malitia et contemptu iudiciorum (quae extrema esset amentia) quam calamitate quadam temporum nostrorum et praestantium ingeniorum neglectu, quibus fortuna plerunque minus favet quam iis quorum minor est industria et obtusior acies animorum. itaque pedibus in eorum eo sententiam qui Graeca cum Latinis coniungenda esse censent, siquidem Graeca seorsim parum vendibilia sunt aetate nostra, quae propter ambitionem avaritiam et bellandi cupiditatem ad pristinam barbariem magno impetu ruit. nam Latini et Graeci sermonis proprietate et puritate amissa contemtaque philosophia et politiori litteratura neglecta, ut coram cernimus, non obscurum est quid impendeat. praeclare scribit Isocrates, quem in hac parte Aristoteles, ut mihi videtur, quippe natu grandiorem, aemulatus est, et ego admirari non satis possum, virtutes singulas in medio binorum vitiorum, quorum alterum citra resistat, alterum longius quam par sit progrediatur, esse collocatas. et recte apud Ovidium Daedalus ait filio, „medio tutissimus ibis." quod utinam tam a theologis iurisconsultis et medicis quam ab humaniorum litterarum cultoribus observaretur; quorum alteri se rebus inhaerere, alteri dictionis elegantiae se studere profitentur: quasi vero aut vocabula propter explicationem rerum non sint inventa, aut corpus egregium, hoc est res praeclaras, cuiusmodi in sublimibus illis disciplinis tractantur, non munda et ornata vestis, hoc est pura et limata deceat oratio. duplicem profecto laudem merentur, qui res optimas, si non eleganti et splendido, at puro et diserto sermone proponunt. cuiusmodi viros nostra aetas plures cum insigni gloria tulit quam posteritas habitura videtur, nisi aliam rationem studiorum inierimus. sed quid ego censuram in re publica litteraria mihi sumo, cum ipsi mihi diversissimorum ingeniorum censura sit subeunda? movit me tamen iustus fortasse dolor in hanc

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΡΙΣΕΩΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΦΟΡΟΥ ΚΥΡΟΥ ΝΙΚΗΤΑ ΤΟΥ ΧΩΝΙΑΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΗΓΗΣΙΣ

ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΚΥΡΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ *).

*) Τοῦ μεγ. — Ἰωάννου A cum codice Paris. Reg.: τοῦ λογοθέτου τῶν σεκρέτων καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, γεγονότος δὲ καὶ ἐφόρου καὶ κριτοῦ τοῦ βήλου καὶ προκαθημένου τοῦ κοιτῶνος, κυρίου Νικήτα τοῦ Χωνιάτου, ἱστορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως κυρίου Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ υἱοῦ κυρίου Ἀλεξίου edd PW.

NICETAE CHONIATAE

LOGOTHETAE SECRETORUM INSPECTORIS ET IUDICIS BELI, PRAEFECTI CUBICULI, HISTORIA,

QUAE AB IMPERIO IOHANNIS COMNENI, ALEXII FILII, INCIPIT.

FABROTI BREVIARIUM.

Praefatio laudes historiae et Nicetae in hac contexenda consilium proponens.

DE IOHANNE COMNENO.

Iohannes Comnenus ab Alexio patre, matre aversante, imperio destinatur. ut imperium firmarit (2). eius initia, amici et consiliarii. cognati ad Bryennium Comneni sororium deficiunt. coniuratos tractat clementer Comnenus, Annae sorori per Axuchum reconciliatur, Irenemque matrem sibi reddit propitiam (3). Iohannis Comneni expeditiones contra Persas. Scythas arte profligat (4). Triballos debellat. filios multa caritate prosequitur. Hunnos adoritur et pacem petere cogit. deinde traducto in Orientem exercitu de Persarmeniis debellatis triumphat (5). Gangram expugnat et amittit. in Ciliciam movet. Bacam munitissimum castellum oppugnat. monomachia Constantini Armenii

consilium. violatae urbis dat poenas Comnenus, is
enato suo telo vulneratus unde plaga immedicabilis
bitu oracula (11). *Iohannis Comneni morituri orat*
amicos et magnates. Manuelem Isaacio natu maior
cessorem nominat. ab omnibus Manuel imperator
is Comneni obitus et elogia (12).

DE MANUELE COMNENO.

§. I. *Manuel Iohanni Comneno patri succedens*
natu maiorem in monasterio includit, et sedition
lens a Byzantinis ob animi et corporis dotes eximia
ur (1). *A Michaele patriarcha diademate ornatus*
reconciliatus, in Persas movet semel et iterum. uxo
mannam quandam, egregia forma et heroïco anim
quam negligit incestu pollutus (2). *Iohannem Hagiot*
perii cancellarium et Iohannem Puzenum (cuius tenaci
inhumanitas item et avaritia describitur) supremum
nstituit. Hagiotheodorites a Theodoro Stypiota loco
is virtutes, quae paulo post immutantur (3). *Conr*
m imperatoris expeditio Hierosolymitana. Alemann
Manuel benigne respondet, sed clam insidiatur; et
tiones Alemannicum exercitum, Philippopolitani epis
undia circumductum, comitari iubet (4). *Alemann*
um dissidia. exercitus Conradi incommoda, quem
nude veneno, Manuelis iussu et exemplo, persequu
hostes infensissimos Germanicus exercitus adoriri cc
ad milites pia et acris oratio. atrox pugna et illu
Turcis reportata (6).

II. *Rogerius rex Siciliae Corcyram occupat, Aca*
et oram maritimam vastat, Boeotiam Corinthum
nthi arce recepta (1). *Manuelis* [illegible]

In Servios et Hungaros expeditiones Manuelis et triumphus. cum Scythis Calamannus male pugnat. Alexius Bryennius, Iohannes Ducas et Constantinus Angelus a Siculis capiuntur (7). *Manuel cum Rogerio Siculo pontificis Romani hortatu pacem init: sed paulo post mutuae inimicitiae recrudescunt* (8).

Lib. III. *Manuelis Hungarica expeditio. Hunnicae grassationes* (1). *Andronici et Manuelis incestus. Andronicus affinium insidiis in carcerem coniectus elabitur uxoris opera: sed in itinere interceptus reducitur in custodiam* (2). *Ludicras pugnas equestres Antiochiae Manuel instituit. eius copiae dimissae cladem a Turcis accipiunt* (3). *Theodorus Stypiotes ob Camateri logothetae calumnias occaecatur. expostulatio Nicetae cum divina providentia. Camateri logothetae mores, bibacitas et voracitas* (4). *Manuelis secundae nuptiae. Nicetae expostulatio cum deo de Turcicis grassationibus. Iconiensis sultani et Cappadocis toparchae dissidia: sultanus ad Manuelem confugiens magnifice excipitur. terrae motus apparatum eorum turbat. Agarenus quidam, novus Icarus, suae temeritatis luit poenas* (5). *Clyzasthlanes Iconii sultanus ingentibus donis a Manuele adfectus, Iconium reversus fidem fallit, et Manuelis subditos vexat atque oppugnat* (6). *Fucata sultani et Manuelis amicitia; unde vastationes et clades mutuae* (7).

Lib. IV. *Manuel affinem Stephanum, Hunnorum regis fratrem, frustra Pannoniae regem facere conatur: nam Stephanus ab Hunnis veneno tollitur, quibus Manuel bellum indicit* (1). *Andronicus semel et iterum mirandis artibus vinculis elapsus tandem Manueli patrueli reconciliatur* (2). *Michaelis Branae ingenuitas. Manuelis Pannonica expeditio, et Zeugmini oppidi recuperatio, in qua variae belli facies* (3). *Deses Serviae despota cogitur ad obsequium. Alexius Hungarus, Mariae Manuelis ex Alemanna filiae maritus, imperio destinatur. Andronico refragante, qui cum Toruse Armenio infeliciter bellum gerit* (4). *Andronicus ob illicitos cum Philippa imperatricis sorore et Theodora Balduini vidua amores Manueli exosus, varia agitatus fortuna, cum tribus liberis et Theodora ad sultanum Chaldaeum confugit* (5). *Manuel princeps sollicitus et suspicax Alexium protostratorem virum innocentem ad cucullum induendum adigit. unde Manueli in Alexium malus animus* (6). *Aaron, Sclerus, Sicydites, insignes nebulones, ob magiam perfidiam et calumnias excaecati; et Aaroni postea Isaaci Angeli iussu lingua excta. Manuel cum magna omnium gratia et laude nova castra in Asia condit* (7).

Lib. V. *Manuel ex duabus statuis altera erecta altera eiecta, bello Hungarico Andronicum Contostephanum praeficit, et victoriae omen ex Hungari lapsu arripit. Pannonii se ad bellum accingunt* (1). *Andronicus neglecta Manuelis superstitione astrologica milites ad pugnam hortatur* (2). *Utriusque exercitus dispositio. pugna: victoria penes Andronicum, qui fama territus Istrum traiicit. Manuel autem de Pannoniis superatis triumphat* (3). *Contra Servios Manuelis expeditio; item contra Aegyptios, Amerigo Hierosolymorum rege auxilia pollicente* (4). *Amerigus pedem refert: nihilominus tamen Tamiathum obsidet Andronicus, et variis modis oppugnat* (5). *Fraude Amerigi Andronicus Tamiathi expugnatione frustratus, milites ad oppugnationem redintegrandam hortatur* (6). *Tentata expugnatio Amerigi dolis irrita redditur, et Graeci Tamiatho domum redeuntes naufragio fere omnes pereunt. Sarraceni pacem cum Manuele firmant* (7). *Nascitur Manueli filius Alexius, imperator desi-*

us. Nicetae de somnio Manuelis et Mauropuli ante
n illam pugnam narratio (5). *Pace sancita Graecos*
'nus infestant. Manueli condicionibus pacis haud sa
tanus bellum infert (6). *Manuel per legatos sultani ex*
onustum caedit et ad internecionem delet (7). *Alia*
editio in Persas cum infelici eventu. Turci Claudio
protectam frustra oppugnant (8).

VII. *Manuelis in Fridericum Caesarem et Occidents*
dolosae artes. Anconae obsidio et propugnatio (1). *I*
uelis consilio iudicium. Manuelis rapacitas, profusi
lta in ignotos benevolentia; unde maxima rei publi
Aedificia et luxus Manuelis, austeritas item in mon
rigidiorem instituti sui professionem revocat (3). *Ne*
sdem circa disciplinam militum, quos nimia licentia
nos (4). *Aula et militia perturbatis animum curiose ad*
applicat, de praecipuis doctrinae Christianae articu
definiens (5). *Insanit deinde circa Machometis bl*
quas doctis et piis viris nequicquam reclamantibus
at (6). *De Manuelis interitu praesagium observatu d*
astico habitu, ab astrologis dementatus, moritur. suc
tempus, et sepultura eiusdem (7).

E ALEXIO COMNENO MANUELIS F

rilis aetas Alexii, Manuelis filii et successoris, aul
probitas imperium Graecorum pessundat (1). *Andr*
us, sequentium tragoediarum pars maxima, cum M
iatus Oenaeum ablegatur, ut in otio post longinquos
aret (2). *In solitudine sua Andronicus imperii occ*
nsilia (3). *Maria Caesarissa, Alexii pueri imperato*
xii protosebasti, qui in aula rerum potiebatur, pot
rem coniurationem init (4). *Consili*

Protosebasti classis contra Andronicum. Xiphilini legati, magni ducis et aulicorum fere omnium ad Andronicum defectio (10). *Cpolitanarum rerum mira conversio. protosebastus in vincula coniectus excaecatur. Latini seu Franci urbe pelluntur* (11). *Futurorum praesagia. patriarchae cum Andronico congressus et collocutiones* (12). *Andronici cum imperatore Alexio et matre eius congressus. mendicus in Andronici gratiam a plebe vivus exuritur. ad Manuelis sepulcrum Andronicus qua fronte et voce accesserit* (13). *Suo arbitratu rem publicam Andronicus administrat. in nobiles quosque grassatur, Iohannem Cantacuzenum excaecat. Mariam Caesarissam eiusque maritum veneno tollit* (14). *Alexii et Irenes Andronici nothorum incestae nuptiae. Theodosius patriarchatu cedit, et successorem habet Basilium Camaterum* (15). *Sultanus Iconii in Oriente grassatur. magnus domesticus Iohannes Comnenus arma movet in Andronicum, cuius exercitum fundit et fugat. Iohanne mortuo eiusdem filii in Andronici manus incidunt et excaecantur. Alexius puer coronatur* (16). *Andronicus imperatrici struit insidias. in Andronicum coniuratio facta detecta et excaecatione multata. imperatricis miserabilis interitus* (17). *Consiliariorum et aulicorum ignavia summaque improbitate Andronicus imperator designatur salutatur, et Alexio puero, Manuelis filio, praefertur, qui paulo post ab Andronico non tantum imperio sed et vita crudeliter spoliatur* (18).

DE ANDRONICO COMNENO.

Lib. I. *Alexii elogium. huic succedit Andronicus Comnenus, qui iam provectae aetatis sobrini sponsam adolescentulam nondum* XI *annos natam uxorem ducit. pontifices adulatores deludit et merito praemio donat. Lapardas, vir bellicosus, ab Andronico deficit, sed interceptus erutis oculis in monasterium coniicitur* (1). *Relaxatis curis Andronicus ad Nicaeam obsidendam proficiscitur. oppugnationis varii eventus* (2). *Theodori Cantacuzeni interitus. Isaaci Angeli segnities, Nicolai pontificis pavor fuit occasio Nicaeae dedendae. in oppidanos saevit Andronicus, et Isaacium comiter excipit* (3). *Prusae excidium, et in Prusaenses Andronici crudelitas. Angeli Theodori excaecatio, nobilium multorum supplicia. Andronici in theatro periculum* (4). *Isaacius Comnenus Cyprum occupat et in ea tyrannum agit; unde Andronico metus* (5). *Macroducas Constantinus et Ducas Andronicus, Andronici familiares et consiliarii, mira quadam ratione ultimo afficiuntur supplicio. populi affectus sub illa tyrannide, cui Andronicus legum auctoritatem praetexit; et paulo post Sebastianos fratres laqueo suffocat* (6). *Alexius Comnenus, Manuelis ex fratre nepos, Siciliae regem in Graecos concitat. Dyrrachium et Thessalonicam Siculi occupant. Thessalonicensium urbe dedita miseriae* (7). *Siculorum grassationes horrendae in Thessalonicenses, qui domi se continebant* (8). *Eorundem immanitas in miseros, qui aedibus relictis per vicos vagabantur et in plateis considebant. insolentia in eos qui religionis ergo conveniebant in templis. Eustathius Thessalonicae episcopus sua intercessione cives sublevat* (9). *Andronici crudelitas in Irenem filiam notham, eiusdemque maritum: corruptorum iudicum qui coniugium istud probaverant insectatio. Mamalus scriba crudelissimo ignis supplicio affectus* (10). *Disypatus Georgius, magni templi lector, coniicitur in vincula. Tripsychus Constantinus diligentissimus tyrannidis An-*

[illegible]at, et exiliis suis gloriatur (6). *Crudele Andron de tollendis omnibus seditiosorum cognatis. universa ie condemnantur* (7). *Edicti crudelis exordium et sumn agitatio. Manuel Andronici filius edicto refragatur* (8). *nici ad Engastrimythos daemonum servos abeuntis, ut s sset. mali genii oestro percitus malum imminens minime hristophorita dum Angelum Isaacium occidere studet Isaacius autem in templo supplex populum concit nem comprimere dum studet Andronicus, accendit. R frustra ambit imperium: nam Isaacius Angelus im tur; unde Andronici fuga* (11). *Palatium a plebe di tas Andronici, qui miserabiliter exagitatus a plebe Cp simis cruciatibus occiditur* (12). *Andronici elogia, v pultura, et de eiusdem interitu vaticinium* (13).

DE ISAACIO ANGELO.

1. I. *Commoda Isaacii Angeli initia. expeditio contr Indronici filii excaecantur. Siculi exercitus socord Isaacii legatus profligat Siculos, quorum duces capti exercitus misere dissipatur. Alexius Comnenus bel excaecatur* (2). *Siculae classis calamitates. Isaaciu is iustam petitionem contemnit, duces captivos coni n, deinde educit et pro se orantes audit* (3). *Benev in duces captivos et alios quoscunque dictis testata, inime respondent. Clizasthlanis sultani grassatione nuptiae et sordes Isaacii. Mysorum seu Blachorum Calamitosa in Cyprum expeditio adversus Comnenum uius mandato Rentacenus Basilius crudeli supplicio chos a furiosis et daemoniacis ad bellum concitato gelus sua negligentia confirmat* (5). *Blachicum be*

ficulus irridetur (9). *Suburbana Byzantii aedificia diripiuntur et incenduntur. opifices Latinorum aedes direpturi male multantur, sed pro meritis. Latinorum solers commentum* (10).

Lib. II. *Isaacii Angeli in Blachos expeditio. Conradi Caesaris in Palaestina interitus. ideo de Chaviorum audacia narratio. Graeci a Blachis caeduntur, et Isaacius pedem referre cogitur* (1). *Theodori Mangaphae imperium affectantis defectio. is a sultano proditus coniicitur in carcerem* (2). *Friderici Barbarossae in Palaestinam expeditio. legati vaecordes Fridericum et Isaacium committunt. Armeniorum et Alemannorum in religione consensio* (3). *Mutationes variae in ecclesiastico statu tunc temporis, et Isaacii astutiae in his mutationibus descriptae* (4). *Protostrator Friderico frustra insidiatur. Graeci fugantur ab Alemannis, qui inconstantiam superbam Isaacii experiuntur et deridents* (5). *Friderici in Orientem traiectus, non aversante Isaacio. Philadelphiensium perfidia et Laodicensium hospitalitas. Turcas perfidos Fridericus maximis damnis afficit* (6). *Pugna Friderici ad Iconium. Alemannici cuiusdam herois fortitudo* (7). *Friderici submersio et praeclarum elogium. eiusdem filio mortuo Alemanni rebus infectis domum redeunt. Francorum et Anglorum expeditio in terram sanctam quam vocant* (8).

Lib. III. *Isaacii familia et diuturni imperii imaginatio. Pseudalexii seditio et interitus* (1). *Alterius Pseudalexii et Basilii Chozae crebrae seditiones et exitium. procerum nonnullorum supplicia* (2). *Clades Isaacii in Blachica expeditione. Hannonem imitatus falsam iactat victoriam. et inanes magnarum rerum imaginationes* (3). *Blachorum et Scytharum grassationes. Serviorum Pepanus victus. Constantinus Angelus repressis Blachis affectat imperium, sed derisus a Batatze et a milite proditus excaecatur; unde Blachis gaudium et Graecorum subsannatio* (4). *Isaacii vecordia. Theodori Castamonitae potentia et interitus. pueri duo imperatores imperium administrant* (5). *Luxus et ineptiae Isaacii, atque in aedificiis publicis ac privatis immensi sumptus* (6). *Eiusdem sacrilegia, avaritia et alia scelera, necnon quaedam virtutes describuntur* (7). *In Blachos expeditionem suscipit. frustra monetur de fratris insidiis. Basilacius fatuus vates Isaacio excaecationem denuntiat* (8). *A fratre Alexio Isaacius imperio et oculis privatur* (9).

DE ALEXIO COMNENO ISAACII ANGELI FRATRE.

Lib. I. *Graecorum in Isaacii adverso casu affectus. Alexii parricidae, novi imperatoris, profusiones, et rei publicae cura posthabita. Contostephani Alexii seditio opprimitur* (1) *Alexius a cunctis per malas artes acceptus in urbem ingreditur. infelicis imperii omina* (2). *Angeli cognomentum Alexius repudiat, et Sardanapalum agit. Euphrosyna imperatrix virago, sed superba luxuriosa et impudica. Pseudalexii Cilicis seditio et interitus. Isaacii Comneni in seditionis apparatu interitus* (3). *Blachi condiciones pacis ab Alexio oblatae aspernantur. Asanis de fama et de Alexio imperatore disputatio. Isaacius sebastocrator ab Asane capitur* (4). *Asani sacrificulus necem praedicit; et paulo post Asan interficitur ab Ibanco* (5). *Graecos Ibancus in auxilium vocat, sed ab iis nihil adiuvatur. ad Alexium se confert, cui utilem navat operam* (6). *Persae Graecos bello aggrediuntur, et Dadibram urbem occupant.*

[illegible] *sacrificuli et versutissimi aulic*
lescribuntur. in altum sublatus casu graviore ruit (
Alexii in Iconiensi sultano concitando. sultanus
m ex improviso capit. Antiochia Phrygiae maximo p
beratur. sultani in captivos humanitas. Alexii fut
apparatus (5). *Alexius inconsulte in se ipsum saevit*
deliberationes de imperii successore. Miserrimus
et Scytharum in Thraciam eruptio (6).
. III. *Alexii contra Chrysum Blachum bellica exped*
Prosaci munitissimi castelli oppugnatio. Chrysus e
rii affinis (1). *Scytharum incursio in Macedoniam.*
n Alexii. Ibanci defectio, et in eum expeditio, protc
ueli Camyzi infausta (2). *Controversiae inter Gra*
'stia, et theologorum variae sententiae (3). *Ibancus*
o deceptus capitur. Euphrosyne imperatrix oppress
ano res futuras profana curiositate investigat. Caich
m Rucratinus frater Iconio pellit (4). *Comani a R*
principe Christiano repressi. Calomodii divitis negot
ia. Iohannis Lagi tragoedia (5). *Iohannis Comnenii*
Alexii spoliatio navium et perfidia in Rucratinum. A
ctio. periculum Alexii a naufragio et ruina (6). *E*
filia a Stephano Triballo repudiata. Mysi Constant
expugnant. protostrator ad Chrysum deficit. Spyrid
. Alexius tandem seditiosos coercet (7). *Ad cladis E*
scriptionem accedens Nicetas Alexii imprudentiam pr
Isaacio fratre securus est. Comneniorum fratrum
profusiones (8). *Veneti multis iniuriis ab Alexio et*
tribus affecti, Henrici Danduli ducis sui consilio
Byzantinos parant. Alexius Angelus Isaacii filius c
asse se coniungit. imperator classem hostilem con
Graeciam vela dat (9). *Byzantii obsidio. velitationes*
et Latinorum. incendium Byzantii. Alexius frustra
[illegible] auxilium profugit. imperio spoliatus [illegible]

descriptio (2). *Alexius Comnenus relictum imperium frustra repetit. Isaacii et Alexii filii dissidium turpitudo vecordia monachorum assentationibus fovetur. Minervae statuam aeream plebs comminuit* (3). *Latini rapinis incendiis ferro grassantur in Byzantinos. Alexius Ducas Murzuflus Latinis resistit. seditio contra Isaacium et Alexium Angelos* (4). *Nicolaus Canabus adolescens a plebe invitus imperator inauguratur. Isaacio animam agente Alexius filius sibi consulit. Murzuflus astute deiicit, et Canabo oppresso vita spoliat* (5).

DE ALEXIO DUCA MURZUFLO.

Alexii Ducae Murzufli ingenium. locupletibus multatis bello sc parum feliciter parat. a Latinis fugatur (1). *Pacificationis conatus irriti. urbis oppugnatio expugnatio et incendium. eques unus Latinus Graecos in fugam vertit* (2). *Murzufli fuga. Theodorus Ducas et Lascaris frustra de imperio contendunt. urbis direptio et sacrilegiorum deploratio* (3). *Latinorum in urbe depraedationes et alia flagitia. eorundem insectatio. Sarraceni Latinis humaniores* (4). *Deploratio urbis prolixe descripta per Nicetam* (5). *Confessio et invocatio. multiplex item consolatio et ad poenitentiam adhortatio* (6).

DE REBUS POST CAPTAM URBEM GESTIS.

Nicetas rationem reddit cur post expugnatam a Latinis Cpolim Solonis exemplum non sit imitatus(1). *Graecorum cladem nulla prodigia praecesserunt. captae urbis miserrimus status. Nicetae peculiaris condicio* (2). *Miris modis conservatur Nicetas, qui nobilem virginem a raptoris manu prudenter vindicat* (3). *Cum moenibus urbis Nicetae expostulatio et urbis adlocutio inaniaque vota* (4). *Nicetae et aliorum exsulum fortuna, populi item et militum licentia describitur* (5). *Inter Duces Latinos sortitio provinciarum nondum subactarum. in comitiis regiis sortitionis ritus. Balduinus Flandriae comes Danduli opera creatur imperator. eiusdem elogium* (6). *Balduinus imperium stabilire studet. ad eum Bonifacius marchio deficit, et reconciliatus Graeciam occupat* (7). *Henricus Balduini frater et Petrus Plancius Asianas urbes occupant. Prusae irrita obsidio. Theodorus Philadelphiensis ab Henrico profligatus. marchionis in Graecia grassationes. Leonis Scurii Nauplii tyrannis Michael Choniates Leonem placat* (8). *Scurus Alexii imperatoris filiam Eudociam ducit. Murzufli miserabilis interitus. marchio Graecia potitur. Scurus Acrocorinthum confugit. Alexius imperii insignibus exuitur* (9). *Graeci milites a Latinis repudiati Blachorum ope urbes ad defectionem impellunt. Latini Occidentales urbes recuperare satagunt. Graecorum clades ad Arcadiopolim. Adrianopolis obsidio. Latini a Scythis in insidias pellecti a Blachis capiuntur et occiduntur. Dandulus effugit* (10). *Graeci a Scythis et a Latinis vexantur. Mysorum et Latinorum pugna ad Serras. marchio Thessalonicensium defectionem ulciscitur. Alexii relegatio. marchionici denuo a Scythis vincuntur et urbes amittunt. Latini in Thracia grassantur* (11). *Henricus Balduini frater Aprum vi expugnat, Orestiadem frustra oppugnat. Petri Plancii casus. lues et fames obsidionem solvunt. Didymotichum Euri exundatione defensum. Graeciae miserrimus status* (12). *Mauzoromes Lascaris et Comnenus in Oriente de imperio contendunt. Philippopolim Blachi, Thraciam Scythae vastant. Latini ad Rusium caesi a Scythis* (13). *Multarum*

...ntiae, qui finem historiae suae imponit (18).

Αἱ ἱστορίαι δὲ ἄρα κοινωφελές τι χρῆμα τῷ βίῳ ...
εἴπερ ἐκ τούτων οὐκ ὀλίγα ἔστι ξυλλέγειν τὰ β...
...μένοις. εἰδυῖαι γὰρ τὰ ἀρχαῖα καὶ ἔθη αὗται ...
...ιν ἀνθρώπεια καὶ πολυπειρίαν ὑποτιθέασιν, ὁ...
...δρώπων μεγαλογνώμονες καὶ τοῦ καλοῦ αὐτόφ...
...ες ἔρωτα· καὶ κακία δὲ παρ' αὐταῖς κωμῳδοι...
...θοπραξία ἐξαιρομένη μετρίους ὡς τὰ πολλὰ καὶ ...
... τοὺς παρ' ἑκάτερα τιθέασι ῥέποντας, ὅσοι τέως ...
...ίστης συνηθείας καὶ φαυλοτάτης ἕξεως ἀνεπιστρ...
...οῦ πολυεράστου χρήματος ἀρετῆς, ἐπεὶ καὶ ἀθ...
...ασι δήπουθεν θνητοὶ καὶ ἐπίκηροι γεγονότες καὶ ...
...ῆν ἐκτοξεύσαντες, ὅσους παρειλήφει τὸ ἱστορεῖν. ...
... ἢ τοὐναντίον φαύλως βεβιωκότες εὖ τε καὶ αἰσ...
...ν. καὶ τοῦ μὲν ἐς ᾅδου βέβηκεν ἡ ψυχή, πρὸ...
...ν ἡρμόσθη τὸ σῶμα ἐπαλινδρόμησε· τὰ δὲ παρ'...

...λυπειρίας W. 7. ἐξαιρουμένη W. 8. τιθέασι ...
...ήπου A.

Utiliter inventae sunt historiae, neque parvas iis q...
...ribus student commoditates suppeditant, tum vetustati...
...etenda, tum ingeniis hominum explicandis ...

τοῦ βεβιωμένα, κἂν ὅσια εἴη κἂν δίκαια, κἂν ἀθέμιτα κἂν ἐφύβριστα, κἂν ἐβίω εὐδαιμόνως κἂν κακοπραγῶν ἀνεχρέμψατο τὴν ψυχήν, ἡ ἱστορία διαπρυσίως βοᾷ. ὥστε καθ' ἕτερόν τινα τρόπον καὶ λόγον καὶ βίβλος ζώντων ἡ ἱστορία λεχθήσεται, καὶ σάλπιγξ περίτρανος τὰ γραφόμενα, τοὺς πάλαι τεθνεῶτας οἷον τῶν σημάτων ἐξανιστῶσα καὶ ὑπ' ὄψιν τιθεῖσα τοῖς βουλομένοις. ἀλλὰ τοιάδε μὲν ἡ ἱστορία, ὡς C ἐπιτρέχοντά με εἰπεῖν, αὐτοῖς δὲ τοῖς ἐπιοῦσιν οὐμενοῦν οὐδαμῶς χαρίεσσα. μὴ οὕτω μανείη τις ὡς ἥδιον ἡγεῖσθαί τι ἕτερον ἱστορίας· ἃ γὰρ οἱ πολυετεῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ Τιθωνοῦ παλαίτεροι καὶ τρικόρωνοι, εἰ τῷ βίῳ ἔτι περιῆσαν, ᾔδεσαν ἂν καὶ ἐξηγοῦντο τοῖς φιλακροάμοσι, τὰ τῆς μνήμης ἐμπυρεύοντες καὶ τὰς τῶν πράξεων ῥυσσὰς ἀνασκάλλοντες, ταῦτα δήπου προθείη καὶ ὁ φιλίστωρ, κἂν οὐδέπω παρηλ- λάχει τὸν μείρακα. διὰ ταῦτ' οὖν καὶ αὐτὸς τὰ τοῖς κατ' ἐμὲ χρόνοις γεγενημένα καὶ ἀνόπιν ἔτι βραχύ, μνήμης καὶ διηγήσεως ἄξια ὄντα καὶ τοσαῦτα τὸ πλῆθος καὶ τοιαῦτα τὸ μέγεθος, οὐκ ἔγνων δεῖν σιγῇ παρελθεῖν. οὐκοῦν καὶ διὰ P. 3 τῆσδέ μου τῆς ξυγγραφῆς δῆλα ταῦτα τοῖς ἔπειτα καθιστῶ. ἐπειδὴ δέ, ὡς καὶ ἄλλοι τε ξυμβαλεῖν ἔχουσιν καὶ αὐτὸς δὲ συνορῶν οὐχ ἥκιστά εἰμι, τὰ τοῦ ἱστορεῖν τὸ τῆς διηγήσεως ἀσαφὲς καὶ περιβολαῖς καὶ περιόδοις ἐπεστραμμένον ὡς μὴ συνᾴδον αὐτοῖς οὐ προσίενται, φιλοῦσι δὲ τὸ σαφὲς ὡς οὐ

6. non οἷον A. sed post σημάτων, οἷς an οἷα? 16. ἐπὶ A.

fatis iam olim vitae quasi pensum absolverint, immortalitatis quodammodo fiunt compotes. nam prout turpiter aut honeste vixerunt, ita male aut bene audiunt; ac animus quidem in locum suum abit, et corpus in primordia e quibus compositum fuit resolvitur: actae autem vitae ratio, sive sancta et iusta, sive nefaria et iniuria, obitusque sive felix sive calamitosus, clara historiae voce praedicatur. quamobrem haud ab re liber viventium appellabitur historia, rerumque gestarum descriptio tubae clangor, quo iam olim mortui velut e sepulcris excitati in medium producuntur. atque haec de historiarum utilitate breviter percurrere volui. neque vero quisquam adeo vaecors est, quin eam lectoribus aeque iucundam ac fructuosam esse iudicet. nam quae decrepiti senes, atque ii qui, si adhuc in vivis essent, Tithonum multis aetatibus vincerent, in coetu auditorum ex memoriae thesauro deprompta in medium afferrent, eadem vel adolescens eruditus referre queat. his igitur de causis ego etiam ea quae mea aetate et paulo supra meam aetatem memoratu digna gesta sunt, quae quidem plurima et maxima fuere, non praetereunda silentio esse ratus ad posterorum memoriam propagare studui. cum autem eorum iudiciis assentiar qui obscuritatem et perplexarum periodorum prolixitatem

.μενων τα προσφορα, μηδ' υπερβασμιον κοσα
ηκότων ἢ ὅλως τοὺς ἄξονας αὐτῆς ὑπεράλλεσθαι
ἅπαν ἕτερον τὸ μὴ τὴν φράσιν ἁπλοῦν, ὡς ἔχω
ρόχειρον εἰς κατάληψιν αὐτῇ διαβέβληται, καὶ η
ρα τὸ ἄκομψον καὶ ὡς ἔχον φύσεως διηγούμει
νίως τὸ εὔληπτον περιπτύσσεται. τέλος γὰρ σ
τὴν ἀλήθειαν ἔχουσα, καὶ τῆς τε ῥητορικῆς δε
ῆς ποιητικῆς λογοποιίας ἀφεστῶσα κατὰ διάμετρ
ύτων διωθεῖται χαρακτηριστικά. καὶ ἄλλως δὲ
ὺ τὸ σεμνὸν ἡ ἱστορία καὶ τὸ αἰδέσιμον ἐπισ
ι δ' ὅμως προκεῖσθαι σκαπανεῦσί τε καὶ σι
ολλῆς γέμουσι τῆς ἀσβόλης καὶ συνήθης εἶνα
ὅπλα καὶ Ἄρεα βλέπουσι, μηδὲ γυναιξὶ χερνήτι
ουσα διαξαινούσαις τὰ κατ' αὐτήν, ταῖς χα
χαίρει τῶν φράσεων, καὶ τὸ φᾶρος τῶν λέξεα
καὶ ἀπέριττον περικεῖσθαι φιλεῖ, οὐ μὴν κεκομ
αὶ ἔξαλλον· καὶ ἡ μὲν ἱστορία, ὡς ἔνι μάλιστα, μι

πομπηρὸν vulgo, correctum ex A.

ae alienam esse censent et perspicuitatem maxime gı
, equidem huic quoque virtuti operam dedi, evitati
tis obscuris confragosis, etsi vulgus iis avide inhiare
elictaque et superioris et nostrae aetatis consuetudine
in iis elaborare. nos vero longo tempore in id opera
ut dictione huic scriptionum generi conveniente adhil
imites evagaremur. quicquid enim, ut dixi, [redacted]

σαφοῦς καὶ εἰς ἐπίτομον ἐπιτροχασθήσεται· ὁ δὲ λόγος εὐγνωμονῶν συγγνώμην αἰτεῖται παρ' οἷς εἰς χεῖρας πεσεῖται, εἰ μὴ φιλοτίμως, δι' ἃ εἴρηται, καὶ ἁβρῶς ἐκπεπόνηται, D ἐπεὶ καὶ ἄλλως νῦν πρώτως ἡμεῖς τῆς ὑποθέσεως ἐπιβαίνομεν τῇδε, οἷά τινα ἐρήμην καὶ ἀστιβῆ διιέναι ἐγχειροῦντες ὁδόν, ἣ καὶ δύσεργόν ἐστι καὶ πολλῷ ὑπερκείμενον τοῦ ἴχνεσιν ἑτέρων προωδευκότων ἐφομαρτεῖν, ἢ γοῦν ὡς διὰ λείας καὶ βασιλικῆς βαδίζειν ὁδοῦ, λέγω δὴ τῆς ἑτέρων ἱστορίας, εὐθυπόρως τε καὶ ἁπλανῶς. ἀρχὴ δέ μοι τοῦ λέγειν ὅσα μετὰ τὸ πέρας εὐθὺς τῆς ζωῆς ἅμα καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐκ Κομνηνῶν ἄρξαντος πρώτως Ἀλεξίου συμβέβηκεν, ἐπεὶ καὶ ἐς τόνδε τὸν ἄνακτα τὸ λέγειν συνεπεράναντο ὁπόσοι τῶν πρὸ ἡμῶν τῇ συγγραφῇ προδήλως ἐπέβαλον, ἵν' εἶεν τὰ ῥηθησόμενα παρ' ἡμῶν συναφῇ πως τοῖς ὑπ' ἐκείνων λεχθεῖσι, καὶ ὁ λόγος οὕτω διαπλεκόμενος τρόπον τινὰ ὁλκῷ εἱκάζοιτο ῥεύματος ἐκ μιᾶς πηγῆς ἐκδιδόντι, ἢ γοῦν τὸ τῶν κρίκων ἀλληλένδετον ὑποκρίνοιτο, τῇ τῶν ἀεὶ προσεχῶν ἐφάψει προϊόντων ἐς ἄπειρον. ἐν κεφαλαιώδεσι δ' ἐπιτομαῖς τὰ κατὰ τὸν αὐτοκράτορα Ἰωάννην τὸ ἱστορεῖν διηγήσεται, ὃς Ἀλεξίῳ διάδοχος γεγένηται τῆς ἀρχῆς, οὐδ' ἐμβραδυνεῖ ταῖς κατ' αὐτὸν ἐφηγήσεσιν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἑφεξῆς ἐργάσεται λόγοις, οἷα καὶ P. 4 ἡμῶν μὴ τὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπὶ τῷδε παρειλημμένα συγγραφομένων, κἀντεῦθεν μηδ' ἀποτάδην ἐχόντων ταῦτα διεξιέναι, ἀλλ' ἅπερ εἰς ἀκοὴν ὠτίου εἰλήφαμεν ἐκ τῶν ὅσοι τῶν καθ' ἡμᾶς τὸν βασιλέα τουτονὶ ἐθεάσαντο καὶ συνωμάρτουν ἐκείνῳ πρὸς ἐναντίους χωροῦντι καὶ τὰς μάχας συνετολύπευον. ἄμεινον δ' ἐντεῦθεν ἄρξασθαι.

3. ἀκριβῶς PW. 23. ἐπιτάδην AW.

cupimus, si in opere nostro ornatus desiderabitur, praesertim cum argumentum hoc nunc primum a nobis tractetur. quod perinde est ac si viam desertam ac minime tritam ingrederemur; et longe difficilius quam aliorum vestigia persequi et via regia incedere. auspicabor autem ab iis rebus quae post Alexii primi ex Comnenia familia imperatoris obitum acciderunt, ultra quae superioris aetatis historici non sunt progressi, ut ea quae a nobis dicentur, cum illorum dictis cohaereant instar fontis unius in plures canales distributi aut anulorum longa serie inter sese cohaerentium. ac Iohannis imperatoris vitam, qui successit Alexio, breviter perstringemus; neque earum rerum commemorationi diutius immorabimur quas ipsi non vidimus, sed ab iis accepimus qui eum viderunt et in expeditiones comitati sunt. in ceteris autem uberius tractabimus omnia, sed iam ad rem ipsam accedamus, hinc sumpto exordio.

B 2. Τῷ ἄνακτι Ἀλεξίῳ τῷ Κομνηνῷ υἱοὶ τρεῖς καὶ θυγατέρες τέσσαρες ἐγεγένηντο. ἦν δὲ τῶν μὲν ἀνδρῶν ὁ Ἰωάννης κατὰ γένεσιν προφερέστερος, πρωτογενὴς δ' ἁπάντων τῶν ἐξ ὁσφύος τῷ Ἀλεξίῳ ἡ θυγάτηρ Ἄννα καθεωρᾶτο, ἥτις εἰς λέχος τῷ Βρυεννίῳ Νικηφόρῳ συνέζευκτο, τιμηθεῖσα Καισάρισσα. ὁ βασιλεὺς τοίνυν καὶ τοκεὺς Ἀλέξιος μάλιστα τῶν ἄλλων παίδων τῷ Ἰωάννῃ προσέκειτο. ἀμέλει τοι καὶ τοῦτον ἐπικρίνας τῆς βασιλείας διάδοχον καταλείψειν ἐρυθροῦ τέ οἱ πεδίλου μετεδεδώκει καὶ βασιλέα ἐδεδώκει ἀναγορεύεσθαι. ἡ δὲ μήτηρ καὶ βασιλὶς Εἰρήνη τῇ θυγατρὶ Ἄννῃ τὴν πᾶσαν ἐκ τοῦ ἐναντίου χαριζομένη ῥοπὴν οὐκ ἀνίει παρὰ τῷ συλλέ-
C κτρῳ Ἀλεξίῳ τὸν Ἰωάννην ἐνδιαβάλλουσα, προπετῆ τοῦτον ἀποκαλοῦσα, καὶ ὑγρὸν τὸν βίον ἐπιτωθάζουσα, παλίνστροφόν τε τὸ ἦθος καὶ μηδαμῇ μηδὲν ὑγιὲς ἔχοντα, καὶ τιθεμένη διὰ παντὸς ἀσχολίας πάσης ἀνώτερον σπούδασμα ὅπως
V. 4 μετάθοιτο τὴν γνώμην ὃ βασιλεὺς ἣν εἶχεν ἐπ' αὐτῷ κυρωσάμενος. ἐνιαχοῦ δὲ καὶ λόγου πρόφασιν τὸν Βρυέννιον παρεισφέρουσα, παντοίοις αὐτὸν ἐπαίνοις κατέστεφεν ἅτε εἰπεῖν ἱκανώτατον καὶ οὐκ ἐλάττονα διαπράξασθαι, καὶ μαθημάτων ἐλευθερίων μεταλαχόντα, ῥυθμίζειν τὸ ἦθος εἰδότων καὶ πρὸς
D βασιλείαν ἀδιαλώβητον οὐ βραχέα συναιρομένων τοῖς ἄρχειν μέλλουσιν. ὁ δ' Ἀλέξιος ταῦτα ἐνωτιζόμενος καὶ τὸ μητρῷον φίλτρον ἐπιστάμενος, πῇ μὲν ἄλλοις ἐκ τοῦ σχεδὸν κατεπείγουσι πράγμασι χαρίζεσθαι τὸν νοῦν πλαττόμενος οὐδὲ προσέχειν ὅλως τοῖς λεγομένοις προσεποιεῖτο, πῇ δ' ἐς σκέψιν ἀπολύων τὰ

9. ἐνδώκει A. 14. ἔχοντα om. A.

2. Alexius Comnenus imperator filios tres et quatuor filias habuit. inter fratres natu maximus Iohannes fuit: Anna vero primogenita Nicephoro Bryennio, Caesarissa appellata, nupsit. Iohannem pater maxime dilexit, datisque purpureis calceis imperio destinavit et imperatorem appellandum curavit. Irene vero mater et imperatrix contra nihil non Annae filiae deferebat, neque Iohannem apud Alexium maritum ut temerarium et luxu perditum et levem ac plane vecordem calumniari non desistebat, neque quicquam habebat antiquius quam ut imperatorem ad mutandam de Iohanne sententiam compelleret. aliquando etiam Bryennium per occasionem summis laudibus celebrabat ut et eloquentissimum et rebus gerendis aptissimum, et liberalibus artibus, quae animum ad virtutem informent et ad imperium rite gerendum et tuendum maximo adiumento sint, eruditum. Alexius vero cum haec materni affectus haud ignarus audiret, alias se gravioribus negotiis occupatum verba illa prorsus non curare simulabat, alias tempus ad deliberandum sumpturum neque petitionem eius neglecturum esse affirmabat. semel vero tempe-

εἰσηγούμενα μὴ ἂν τὴν αἴτησιν αὐτῆς παραβλέψασθαι ἰσχυρίζετο. ἐνίοτε δὲ καὶ τοιοῦτόν τι παθηνάμενος εἴρηκεν „ὦ γύναι, κοινωνέ μοι λέχους καὶ βασιλείας, οὐ τὰ πρὸς χάριν παύσῃ τῆς σῆς ὑποτιθεμένη μοι θυγατρός, ἁρμονίαν τε καὶ τάξιν ἐπιχειροῦσα λύειν ἐπαινετήν, ὡς εἴπερ θεοβλαβείας μετέσχηκας; βάλλ' ἐς τύχην ἀγαθήν· ἢ μᾶλλον δεῦρο κοινῇ συνδιασκεψώμεθα, καὶ γνωσόμεθα τίς ἐξ ἁπάντων τῶν πρώην τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα παρειληφότων, υἱὸν ἔχων ἁρμόδιον εἰς ἀρχήν, τοῦτον μὲν παρεβλέψατο, γαμβρὸν δὲ ἀνθείλετο; εἰ δέ ποτε καὶ τοιόνδε τι ξυμβέβηκεν, οὐ νόμον ὦ γύναι τὸ σπάνιον ἡγησόμεθα. ἐπ' ἐμοὶ δὲ καὶ μάλα καπυρὸν γελάσειε P. 5
τὸ Πανρώμαιον, καὶ τῶν φρενῶν κριθείην ἀποπεσών, εἰ τὴν βασιλείαν οὐκ ἐπαινετῶς εἰληφὼς ἀλλ' αἵμασιν ὁμογενῶν καὶ μεθόδοις Χριστιανικῶν ἀφισταμέναις θεσμῶν, δεῆσαν ταύτης ἀφεικέναι διάδοχον, τὸν μὲν ἐξ ὀσφύος ἀποπεμψαίμην, τὸν δὲ Μακεδόνα εἰσοικισαίμην," τὸν Βρυέννιον οὕτω λέγων, ἐπεὶ καὶ ἐξ Ὀρεστιάδος ὥρμητο· μία δ' αὕτη τῶν εὐδαιμόνων καὶ κρατίστων παρὰ Μακεδόσιν πόλεων. τοιαῦτα πρὸς τὴν βασίλισσαν Εἰρήνην ἐμβριθῶς ὁ Ἀλέξιος φάμενος, ὅμως καὶ πάλιν τὸν μηδαμῶς ἀπειπόντα ὑποκρινόμενος, διῆγε τὴν γυναῖκα σκηπτόμενος ἀεὶ τὸν σκεπτόμενον· ἦν γάρ, εἰ B
καί τις ἄλλος, κρυψίνους ὁ ἀνὴρ οὗτος, καὶ σοφὸν ἡγούμενος ἀεὶ τὸ περίεργον, μηδὲ τὰ πολλὰ ἐξαγγελτικὸς τοῦ ποιητέου δεικνύμενος. ἐγγίζοντος δέ οἱ τοῦ τέρματος τῆς ζωῆς ὁ μὲν ἔκειτο πνέων τὰ λοίσθια ἐν τοῖς κατὰ τὴν

rare sibi non potuit quin eam ita alloqueretur. „o mulier et lecti et imperii mei particeps, non tandem ea suadere mihi desines quae filiae tuae grata sunt, et conari ut ordo laudabiliter institutus turbetur? quodsi numinis alicuius ira percita es, ad sanam redito mentem; ac potius mecum considerato an ullus unquam ex superioribus Romanorum imperatoribus, cum filium imperio idoneum haberet, eo neglecto generum praetulerit. ac ut aliquando tale quippiam acciderit, quod raro factum est, pro lege habendum non erit: a me praesertim, qui cum regnum haud laudabiliter sed caedibus cognatorum et rationibus ab institutis Christianorum alienis occuparim, toti Romano imperio risui sim futurus et pro insano habendus, si in deliberatione successionis, germano filio repudiato, Macedonem in solio collocaro." sic autem appellabat Bryennium Orestiade beata et praestantissima urbe Macedoniae oriundum. quibus verbis cum Irenae petitionem graviter refutasset, tamen deinde eum prae se ferens qui haudquaquam negasset, mulierem perpetua deliberationis simulatione differebat, quippe homo, si quisquam alius, occulti animi, qui sapientiam in dissimulando positam ratus raro admodum, quid fa-

ὃς δίδωσιν ἐννοεῖν τὰ μετὰ βραχὺ ῥηθησόμενα.
νν ὁ Ἰωάννης τοὺς συνίστορας ἡθροικὼς καὶ
ἰγγελκὼς ἐπὶ κέλητος μεθ' ὅπλων πρὸς τὸ μέγα
ξώρμησε, κατ' αὐτὴν τὴν τῶν Μαγγάνων μο
ἰγυιὰς ὁμοίως τῆς πόλεως ὑπὸ πλήθους τοῦ σύ
ῶν κατὰ φήμην τῶν δρωμένων συναλιζομένων
ἰασιλεὺς αὐτοκράτωρ ἀνευφημούμενος. ἡ βασιλὶ
αὶ μήτηρ τοῦ Ἰωάννου πρὸς τῶν οὕτω γινομένω
ἰεῖσα στείλασα μετεπέμπετο τὸν υἱόν, καὶ παρ
ῥερσὶν ἀποσχέσθαι. ὡς δ' ἦν ὅλος τῶν δρωμέν
ης καὶ κατ' οὐδένα τρόπον τῆς μητρὸς ἐπεστ
Βρυέννιον ἐπιρρώννυσιν ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ σ
ιὐτῆς. ὡς δ' οὐδ' ῥᾴτω τὰ κατὰ σκέψιν ἐώρα τ
ιρύσεισι τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ κλίνης ἐρριμμένῳ καὶ βρι
ινοαῖς τὸν ζῶντα ὑποσημαίνοντι, καὶ βαλοῦσα

9. τόδε πεποιηκέναι] τὴν τῆς χειρὸς ὑφελέσθαι

turus esset, prae se ferret. instante autem obitu cu
issimis Manganiae regiae substructionibus decumberet
ius rei et materni odii gnarus, quae imperium in sor
iteretur, negotium cum cognatis sui studiosis commu
rinceps erat frater Isaacius; et clam matre paternum
ressus, et tanquam morbum eius deplorare vellet, p
am de manu eius surripit. sunt tamen qui id eum de
ris fecisse affirment; idque ex iis quae mox sequentu

σώματι καταβοᾶται λαμπρῶς τοῦ υἱέος, ὡς κρήνη μελάνυδρος τὰ δάκρυα χέουσα, ὅπως αὐτοῦ τοῖς ζῶσιν ἔτι συντατ- V. 5
τομένου τὴν βασιλείαν οὗτος κλωπεύει, εἰς ἔργα βλέψας νεώτερα. ὁ δὲ οὐδέν τι πρὸς τὰ λεγόμενα ἀπεκρίνατο, ἄλλοις καιριωτέροις, οἷα εἰκός, τὸ τῆς ζωῆς βραβεύων λειπόμενον, τῆς τε μετ' οὐ πολὺ ἐκδημίας φροντίζων καὶ τοῖς ψυχαγωγοῖς ἀγγέλοις ῥέπων τὰ ὄμματα. ἐγκειμένης δὲ λιπαρεστέρως τῆς βασιλίδος καὶ μὴ ἐνεγκεῖν ὅλως ἐχούσης τὰ παρὰ τοῦ παιδὸς γινόμενα, βραχύ τι παρεμφήνας καὶ βεβιασμένον μειδίαμα ὁ Ἀλέξιος τὰς χεῖρας ἀνέσχεν εἰς οὐρανόν, ἴσως μὲν ἐπὶ τοῖς P. 6
ἀφηγηθεῖσι διαχυθεὶς καὶ θύων ὑπὲρ τούτων θεῷ χαριστήρια, εἰπεῖν δὲ καὶ κέρτομον καὶ σεσηρὸς τῇ γυναικὶ ἐνιδὼν ὡς λόγους ἀνακινούσῃ περὶ ἀρχῆς ὅτε ψυχῆς ἐφειστήκει διάστασις ἐκ τοῦ σώματος, ἢ καὶ τὸ θεῖον ἐξιλεούμενος ἐφ' οἷς που καὶ παρεσφάλη τοῦ δέοντος. ἡ γυνὴ δ' οὖν ἐκ τοῦ ἀναμφιλέκτου χαίρειν οἰηθεῖσα τὸν ἄνδρα δι' ὅσα παρ' αὐτῆς ἠνώτισται, ὡς ἤδη τῶν προτέρων ἐλπίδων διεψευσμένη παντάπασι καὶ διασφαλεῖσα τῶν ὑποσχέσεων, βύθιον στενάξασα εἶρηκεν „ὦ ἄνερ, καὶ ζῶν παντοίαις μεθοδείαις ἐκέκασο, ἀπίφθογγον τὴν γλῶτταν πλουτῶν τοῖς νοήμασι, καὶ νῦν δὲ ὡσαύτως τοῦ βίου ἀπαλλαττόμενος ἀμεταπτώτως ἔχεις οἷς καὶ B
πρώην προσέκεισο.“ καὶ ταῦτα μὲν ἐφέρετο τῇδε, ὁ δέ γε Ἰωάννης κατὰ τὸ μέγα ἀρχεῖον γενόμενος οὐχ εὕρισκε ῥᾳδίαν τὴν εἴσοδον, οἷα τῶν φυλάκων μὴ πρὸς μόνην ὑπενδιδόντων τὴν τοῦ δακτυλίου ὑπόδειξιν, ἀλλὰ προσεπιζητούντων καὶ ἄλλο τι τεκμήριον τοῦ κατὰ κέλευσιν πατρικὴν ἐκεῖσε

um ipso adhuc superstite res novas molientem regnum affectare. ille vero gravioribus rebus occupatus, scilicet in vitae exitu, et peregrinationi iamiam instanti intentus, oculis ad angelos animorum duces conversis, nihil ad ea respondit. illa vero acrius urgente et filii facta aegerrime ferente, cum exiguo coactoque risu, manibus in caelum sublatis, sive eo nuntio delectatus et deo gratias agens sive delictorum veniam a deo flagitans, vultu parum blando eam castigavit quod imperii contentionem in discessu animi a corpore moveret. mulier itaque haud dubie maritum iis quae audisset delectatum esse rata, ut iam omni frustrata spe deiectaque prioribus consiliis, cum magno gemitu dixit „o marite, et vivens omnibus dolis instructus fuisti, aliud dicere aliud sentire solitus; et nunc a vita discedens a consuetudine ista non discedis.“ interea Iohannes ad magnum palatium progressus non facilem aditum habuit, custodibus non statim aulo ostenso acquiescentibus, sed aliud quoque evidentius argumentum requirentibus, quo se patris iussu adesse comprobaret. porta

τριβεν. ἦγε μὲν οὖν τότε πέμπτην καὶ δεκάτην
ς μήν· νυκτὸς δ' ἐπιούσης ὁ βασιλεὺς Ἀλέξι
ενήνεκται, ἄρξας ἐνιαυτοὺς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα
μηνὸς σὺν τοῖς τέσσαρσι. κατὰ δὲ τὴν ἕω ει
λλεται ἡ μήτηρ τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν τοῦ πατ
ς ἐξιέναι πομπαίαν πρόοδον, αὐτίκα μάλα ἀρ
καὶ ἀχθησομένου εἰς ἣν ἐκεῖνος ἐδείματο Χρισ
θρώπῳ μονήν. οὐκ εἶχε δ' αὐτῇ καὶ πειθόμ
πρὸς τὴν μετάκλησιν ἀνανεύων, οὐ θέσμια μητ
ν ἢ τὴν πατρικὴν τιμὴν ἀπωθούμενος, ἀλλ' ὅτι
ὑπεβλέπετο τῆς ἀρχῆς καὶ τοὺς ἀντιζήλους ἐδ
ἔτι ἐγκυμονοῦντας τῆς βασιλείας τὸν ἔρωτα.
μὲν ὡς οἱ πολύποδες τῶν πετρῶν ἐξείχετο τῶν
δὲ πλεῖστον τῆς μεθ' ἑαυτοῦ συγγενείας διαφῆκε
ὁδον τοῦ πατρός.

3. Ἡμερῶν δὲ συχνῶν διαγενομένων τὴν εἰς τ

8. εἰσεφρονηκὸς A. 23. πλῆθος A.

palatii aperta, quae ita parata erat ut cum ex alte
mo latis aereis laminis paululum attollebatur, card
i caderet, facilem ingressum habuit, comitantibus sat
atis. una irrupit etiam promiscua turba; qua obvia q
re aggressa, foribus clausis, et qui extra erant, intr
sunt, et qui irruperant, compluribus diebus inclusi
re vixerunt. agebatur tum mensis Augusti dies quinde

παρουσίαν τε καὶ ἔξοδον ἀνῆκε τῷ βουλομένῳ παντί, τῶν τε κοινῶν πραγμάτων ἐφήπτετο καθάπερ ἥρεῖτο, ὡς ἤδη ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθεστώς. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκ γένους καὶ οἰκειώσεως αὐτῷ προσεγγίζουσι κατὰ τὸ ἀνάλογον αὐτοῖς προσφερόμενος ἁρμοδίους ἑκάστῳ ἀπένεμε τιμάς, τῷ γε μὴν Ἰσαακίῳ τῷ καισιγνήτῳ προστετηκὼς συμφυὴς καὶ ὁμόπνους ἐδείκνυτο, καὶ ὡς φιλοῦντι μὲν ὑπὲρ ἅπαντας, μάλιστα δ' ὡς τὰ πάντα ἢ τὰ πλείω εἰσενέγκαντι πρὸς τὴν ἐπίβασιν τῆς ἀρχῆς· P. 7
τοῦτον γὰρ καθισταμένης ἔτι τῆς βασιλείας καθέδρας τε καὶ τραπέζης ἐξ ἴσου κοινωνὸν παρελάμβανε, καὶ μετεδίδου τῆς ἀναρρήσεως, ὁποία ἐπιπρεπὴς τῷ τοῦ σεβαστοκράτορος ἀξιώματι, ᾧ πρὸς τοῦ πατρὸς Ἀλεξίου τετίμητο Ἰσαάκιος. καὶ φροντιστὰς δὲ τῶν δημοσίων πραγμάτων προυβάλλετο ἐκ τοῦ V. 6
καθ' αἱμά οἱ προσεγγιζόντων τὸν Κομνηνὸν Ἰωάννην, ὃν καὶ τῷ τοῦ παρακοιμωμένου τετίμηκεν ἀξιώματι, καὶ τὸν Ταρωνίτην Γρηγόριον ὄντα πρωτοβεστιάριον. ἀλλ' ὁ μὲν ὅτι μὴ τῷ δακτύλῳ τὸ πᾶν διεπέττευε, σοβαρὰν προφαίνων ὀφρὺν καὶ φρονηματώδης ὡς οὔ τις ἄλλος δεικνύμενος, τὸν φροντι- B
στὴν τῶν κοινῶν ἀπεφορτίσατο τάχιον· ὁ δὲ Γρηγόριος τῆς προκειμένης ἐχόμενος, μηδὲ μακρὰ βιβὰς ἢ γοῦν ἐκτείνων πόδας ὑπερβαθμίους, μονιμωτέρας ἰσχύος μετείληχε. παρεζεύχθη δ' ἐς ὕστερον τουτῳῖ καί τις Γρηγόριος ἕτερος, ᾧ Καματηρὸς ἡ ἐπίκλησις. ὁ δ' ἀνὴρ οὗτος ἐλλόγιμος μέν, τὸ δὲ γένος οὐκ εὐπρεπὴς οὐδ' ἐπίπαν εὐπάρυφος, τῷ βασιλεῖ δὲ προσληφθεὶς Ἀλεξίῳ καὶ τοῖς ὑπογραμματευομένοις κατα-

5. τὰς τιμὰς A. 8. εἰσενεγκόντι A.

liberum fecit, et rem publicam suo arbitratu administrare coepit ut rebus iam in tuto collocatis. cognatis et familiaribus pro dignitate cuiusque honorem habuit, Isaacium fratrem tanto amore prosequens, ut a latere eius nunquam discedere eodemque spiritu uti videretur, tum quod ab eo summopere diligebatur, tum quod eius unius, aut certe praecipuo studio, regnum occuparat. cuius initio statim pari sella eademque mensa, et ea proclamatione eum dignatus est qualis sebastocratoris honorem decebat, quem a patre Alexio Isaacius acceperat. rei publicae curam cognatis mandabat, Iohanni Comneno, quem accubitorem legit, et Gregorio Taronitae protovestiario. verum alter, quod intolerabile supercilium attollebat, nisi digito verteret omnia, et insigni arrogantia praeditus erat, cito a rei publicae gubernaculis est amotus: Gregorius vero negotiis gerendis intentus, et intra muneris sui limites modeste se continens, potestate diuturniore usus est. huic postea collega datus est alter Gregorius, Camaterus cognomento, vir egregius ille quidem, sed obscuro atque ignobili

τῷ βασιλεῖ Ἀλεξίῳ δῶρον παρέχεται. ἦλιξ δ
τῷ βασιλεῖ συμπαίστωρ αὐτῷ προσείληπτο, :
ειδίων καὶ προκοίτων ὃ προσφιλέστατος κρίνετ
ἐπέβη τῆς βασιλείας, πᾶσαν ὑπερανέβη πρεσβυ
ξυνάστευσιν, μέγας τιμηθεὶς δομέστικος, ὡς καὶ
ἐριτίμων κατὰ γένος βασίλειον ἀποβαίνειν τοῦ ἵπ
τῳ ἀπονέμειν προσκύνησιν κατὰ συγκυρίαν ὑπαν
ταν δὲ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ οὐ μόνον χεῖρες δεδιδα
πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐποιΐαν τῶν δεομένων
καὶ εὐκίνητοι. ἀτὰρ τὸ εὐγενὲς τῆς γνώμης κα
τὸ μὴ ἔχον οὕτω τοῦ γένους τὰ πολλὰ συνεσκί
θεινὸν παρὰ πᾶσι τὸν Ἀξοῦχον ἀπειργάζετο.

Ἀλλ' οὔπω ἐνιαυτὸς ἀκριβῶς τῷ βασιλεῖ δι
καπτύεται τούτῳ παρὰ τῶν ἐκ γένους ἐπιβουλή,

1. τὰς — συγγενῶν] καὶ κατὰ κῆδος αὐτῷ συνα
τῶν ἐκείνου συγγενῶν προσπλακείς P. 7. τῆς
τῶν ἑσπερίων ἀλούσης ταγμάτων, ἡνίκα τῆς ἐς
πορείας εἶχοντο PW.

enere ortus. is ab Alexio in scribarum numerum allec
eragrabat, et ex ordinatione tributorum magnas ope
eratoris affinitatem expetivit, ductaque cognata quada
heta secretorum designatus est. caeterum Iohannes Ax
ie Persa, omnes apud hunc imperatorem auctoritate
rincipe urbe Bithyniae Nicaea Persico dominatu liber
undus in Palaestinam contenderet, capitur et ipse, ei

ἔχει τις τρόπον εἰπεῖν, κατ' αὐτοῦ βαρυμηνιώντων καὶ ὁμοῦ μα οἱ ἐπιρριπτούντων βάσκανον. ἀμέλει τοι καὶ σύστρεμμα τεκτήναντες πονηρὸν καὶ πίστεις δόντες ἀλλήλοις τῷ Βρυεννίῳ πάντες προστίθενται, καὶ παραχωροῦσι τούτῳ τῆς βασιλείας ὡς λογικῶν μετόχῳ παιδεύσεων καὶ εἴδος τυραννικὸν προφαίνοντι καὶ κατὰ κῆδος προφερεστέρῳ βασιλικόν· ὡς γὰρ φθάσαντες εἴπομεν, τῇ τοῦ βασιλέως ἀδελφῇ τῇ Καισαρίσσῃ Ἄννῃ συνέζευκτο, ἥτις δὴ τῆς τῶν ἐπιστημῶν πασῶν ἐπόχου φιλοσοφίας ἐδείκνυτο μέλημα καὶ πρὸς πᾶσαν ῥᾳθύμιστο μάθησιν. τάχα δ' ἂν καὶ νυκτὸς ἐπέθεντο μεθ' P. 8
ὅπλων τῶν φονουργῶν αὐλιζομένῳ τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ μικρὸν ἄποθεν τῶν χερσαίων πυλῶν ἱππήλατον Φιλοπάτιον, θύραις προδιαφθείραντες ἀδροῖς τὸν ἐπὶ τῶν εἰσόδων τῆς πόλεως, εἰ μὴ τὸ εἰωθὸς ὑπόνωθρον καὶ χαλαρὸν πρὸς βασιλείας ἐπίθεσιν τῆς ἐγχειρήσεως ἔπαυσε τὸν Βρυέννιον, αὐτόν τε μένειν κατὰ χώραν παραβιάσαν τῶν ξυνθηκῶν λαθόμενον, καὶ κατασβέσαν τὸ θερμὸν τῶν συνελθόντων φρόνημα, ὅτε καὶ λέγεται τὴν Καισάρισσαν Ἄνναν πρὸς τὸ χαῦνον τοῦ ταύτης ἀνδρὸς δυσχεναίρουσαν ὡς πάσχουσαν δεινὰ διαπρίεσθαι καὶ τὴν φύσιν τὰ πολλὰ ἐπιμέμφεσθαι, ὑπ' αἰτίαν τιθεῖσαν οὐχὶ μικρὰν ὡς αὐτῇ μὲν ἐνδιασχοῦσαν τὸ B
ἄῤῥον καὶ ἐγκοιλάνασαν, τῷ δὲ Βρυεννίῳ τὸ μόριον ἀποτείνασαν καὶ σφαιρώσασαν. φωραθέντων δ' ἡμέρας τῶν ὁμοτῶν οὐδένες μὲν αὐτῶν ἐς τὸ σῶμα διελωβήθησαν ἢ καθυπεβλήθησαν μάστιξι, τῶν δὲ οὐσιῶν ἐστέρηνται ἀπαξά-

21. διασχοῦσαν A. 22. ὑποτείνασαν A.

torum imperatori insidiae comparatae sunt, quarum ratio ignoratur. illud constat, eos improba conspiratione inita et fide invicem data ad Bryennium omnes defecisse, eique regnum detulisse ut et liberalibus disciplinis erudito et regia forma conspicuo et ob imperatoris affinitatem praeferendo. nam, ut supra diximus, Annam Caesarissam, sororem imperatoris, in matrimonio habebat, omnium disciplinarum parenti philosophiae deditam et omnibus artibus eruditam. ac imperatorem in equestri circo Philopatio, qui parum a terrestri porta distat, armis noctu oppressissent, iam ante largitionibus portae custode corrupto: nisi Bryennii innata socordia, et remissior animus, quam regni affectatio postulet, irritum eum conatum fecisset, tum ipso quiescente, oblitoque foederis, tum coniuratorum ardore extincto. quo tempore Anna Caesarissa mariti ignaviam pertaesa, iraque percita, inique secum agi dixisse, et naturam multum accusasse fertur, idque verbis obscoenioribus: quod se mulierem, Bryennium virum fecisset. mane coniuratis deprehensis, nemo eorum mutilatus aut flagris caesus est, sed omnes mulctati bonis: quae tamen ali-

οὗτο χρεὼν καὶ τὰ τῶν πλούτου πρὸς τοὺς φι
αρρυῆναι" πάντα εἰληφέναι τὸν μέγαν προσετε
τικον.' ὁ δὲ εὐχαριστήσας ἐπὶ τούτοις τῷ βασι
ίαν μεγίστην μεταδιώκοντι, ᾔτησεν ἐνδοθῆναί ι
ιαλεχθῆναι. ὡς οὖν ἔλαβε τὸ ἐνδόσιμον, „εἰ
φη „πραγμάτων καὶ πολλῆς ἀδικίας γεμόντων ἡ
ιλεῦ ἡ σὴ ἀδελφὴ καὶ ἔργοις αὐτοῖς τὸ συγγενὲ
ο, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν ἐκ τῆς φύσεως κλῆσιν κ
ὴν σχέσιν ἀπεβάλετο. ἀγαθοῦ τοίνυν βασιλέως
νητος μένουσα ἐκ μετανοίας τὸ φίλτρον αὖθις ἀν
νῦν ἐκ παρανοίας ἀπώλεσε, τῇ φύσει χρησαμ
τορι. φεῖσαι οὖν ὦ δέσποτα τῆς τῷ σῷ κράτει
υίας ὁμογενοῦς, καὶ κόλασον τῷ φιλανθρώπῳ λο
ῆς σῆς ἀρετῆς ἡττᾶσθαι ὁμολογοῦσαν· δὸς δὲ α
αι' ὄψιν προκείμενα, οὐχ ὡς ὄφλημα δίκαιον ἀλ

15. εἶπε A.

uanto post plerique receperunt, imperatore humanit
oniurationis principe Anna Caesarissa auspicato. cuius
ccasio. imperator cum omnis generis opes, auri, arge
um vestium in una domo congestas spectaret, naturae
ersum esse questus, quod cognatos hostes, alienos an
t: etiam opes ad amicos transire oportere dixit, et on
omesticum accipere iussit. is vero summae imperatoris
atiis actis, et dicendi quae vellet potestate petita at

ἐκούσιον, ἅπερ καὶ δικαιότερον ταῦτα ἐμοῦ κτήσαιτο, κλῆρον ὄντα πατρῷον κἀπὶ τὸ γένος αὖθις διαβησόμενα." τούτοις ὁ βασιλεὺς πεισθείς, ἢ ἀληθέστερον εἰπεῖν αἰδεσθείς, σὺν προθυμίᾳ περατοῖ τὴν παραίφασιν, φάμενος ὡς „εἴην ἀνάξιος τοῦ ἄρχειν, εἰ σὺ περὶ τὸ γένος τοὐμὸν κριθείης φιλανθρωπότερος καὶ κέρδους περιττοῦ καὶ προχείρου ἀνώτερος." ἀμέλει τοι καὶ δίδωσι πάντα τῇ Καισαρίσσῃ καὶ σπένδεται. Εἰρήνη δὲ ἡ μήτηρ καὶ βασιλὶς κατ' οὐδένα τρόπον ἐλήλεγκται τῆς ἐπιβουλῆς μετέχουσα κατὰ τοῦ υἱοῦ· μᾶλλον μὲν οὖν εἰσέπειτα καὶ σοφόν τι λόγιον γνωματεῦσαι λέγεται, μαθοῦσα P. 9
τὰ μελετώμενα, ὡς δεῖ βασιλέα μὲν οὐχ ὑπόντα ζητεῖν, παρόντα δὲ μὴ μετακινεῖν, καὶ ὡς „οἵας μοι τὰς ὀδύνας οἱ σφαγεῖς ἐχάλκευον τοῦ υἱοῦ, δριμυτέρας δήπουθεν ὧν ἐν τῷ τίκτειν ὠδίνων πεπείραμαι, ὅτι καὶ πρὸς φῶς αἱ μὲν κατῆειγον τὸ κυοφορούμενον, αἱ δ' ἔξ ᾅδου κευθμώνων διὰ μέσων μου τῶν σπλάγχνων χωροῦσαι λυπεῖν ἀθάνατα ἤμελλον."

4. Ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς Πέρσας ὁρῶν παρ' οὐδὲν θεμένους τὰς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ξυνθήκας, καὶ παμπληθεῖ τῶν πόλεων καταθέοντας ὁπόσαι περὶ Φρυγίαν καὶ ποταμὸν τὸν Μαίανδρον ἵδρυνται, ἔαρος ἐπιστάντος ἔξεισι κατ' αὐτῶν, καὶ συμβαλὼν μάχαις πολλάκις ἐκράτησε, τήν τε Λαοδίκειαν χειρωσάμενος τείχεσι περιέβαλε, καὶ τὸν Ἀλπιχαρὰν μετανάστην ἔθετο, ὃς τὴν ταύτης φρουρὰν ἐπεπίστευτο. καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς τὸ δέον καταστησάμενος νόστου ἐμνήσατο, καὶ

2. αὐτῇ A. 9. κατὰ om. A. 12. ὠδῖνας A.

potius verecundia, impulsus, alacriter Axuchi monitis obtemperat: se regno indignum fore professus, si ille cum tanti tamque parati emolumenti contemtu erga familiam suam humanior iudicaretur. ac reconciliata gratia, Caesarissae omnia restituit. Irene vero mater imperatoris, nullo modo conscientiae insidiarum convicta, sed potius memorabilem sententiam elocuta esse fertur, nec imperatorem qui absit quaerendum, nec qui adsit pellendum esse. atque illud etiam dixisse: „heu, quantos cruciatus filii percussores mihi sunt moliti, acerbiores utique iis doloribus quos in pariendo toleravi. nam ii fetum ad lucem urgebant: isti vero ex infernorum barathro per media viscera mea penetrantes immortalem mihi luctum attulissent."

4. Post haec imperator cum Persas, foedus cum patre suo initum nihili facientes, urbes Phrygiae, ad Maeandrum fluvium sitas magnis copiis incursare cerneret, primo vere egreditur; multisque praeliis victor Laodiceam capit et moenibus cingit, ejecto Alpichara, qui urbi cum praesidio praeerat; ceterisque rebus ordinatis do-

σφελκυσαμενος ουν τουσε τον τροπον τινας τω
τὰ πρῶτα φερόντων, πᾶσαν φιλοφροσύνην ἐπ'
κνυται, οὐ μόνον περιττὰς ἑστιάσεις αὐτοῖς παρ
λὰ καὶ σηρικοῖς καταγοητεύσας ἱματισμοῖς καὶ
λέβησιν ἀργυρέοις ὑπαγαγόμενος. καὶ τοῖς δ
τὰ τῶν Σκυθῶν ὑποχαυνώσας φρονήματα, ἔγ
εἶναι μελλήσεως, ἀλλ' ἐπάγειν αὐτοῖς τὰς δυν
αὐτίκα συντάξασθαι, ἕως ἔτι τὰς γνώμας ἔχο
D *φιβόλους καὶ ῥέπουσι πρὸς ἀμφότερα, καὶ Ῥωμ*
νοούμενοι σπείσασθαι διὰ τά σφισιν ἐπαγγελ
ροῦντες δὲ καὶ τὸν πόλεμον ὡς τοῦ νικᾶν ἐθα
νόμενοι. ἄρας τοίνυν ἐκ τῶν τῆς Βερόης μερῶ
ἐστρατοπεδεύετο) κνεφαῖος τοῖς Σκύθαις συρρή
ται τοίνυν φρικαλέα τις συμβολή, καὶ καταπληκ
πώποτε μάχη συνίσταται· οἵ τε γὰρ Σκύθαι
ξαντο τὸ ἡμέτερον στράτευμα τῇ τῶν ἵππων ἐπ

1. χρῆσθαι A. 8. πρὸς πλ. A.

sed etiam ob insolentiam et confidentiam barbarorum
memoria labores suos, quos Alexio Comneno impe
cum Thracia occupata et Macedonia maxima ex parte d
principio missis ad Scythas legatis, eorum linguae perit
cit an ut ad pactiones descendant persuadere possit et
omnes avocare aut saltem plerosque. nam in plures tribu
ti, nec uni duci parebant. hoc igitur pacto quosdam ex

τῶν τοξευμάτων ἐπαφέσει καὶ ταῖς βοαῖς ἐν ταῖς ἐμβολαῖς ὑσσαντίβλητοι δεικνύμενοι, καὶ Ῥωμαῖοι καθάπαξ ἐν τῷ ἀγῶνι γενόμενοι ὡς ἡττήσοντες ἢ θανούμενοι προύθεντο μάχεσθαι. καὶ αὐτὸς δὲ βασιλεὺς τοὺς ἑταίρους ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ὅσον περὶ τὴν τοῦ σώματος φυλακὴν ἀποτέτακτο, ἀεί πως ἐπεβοήθει τοῖς κάμνουσι μέρεσιν. αὐτὸ μέντοι τὸ Σκυθικὸν κατὰ τόνδε τὸν πόλεμον τοιοῦτόν τι ἐκακοτέχνησεν ἐκ προσκέψεως, πορίζουσης αὐτῷ τῆς ἀνάγκης τὰ δέοντα. συν- P. 11
αγαγὸν δὴ πᾶσαν ἅμαξαν εἰς σχῆμα περιφερὲς αὐτὰς δια- V. 9
τίθησι, καὶ τούτων ἄνωθεν στήσαντες μοῖραν οὐκ ὀλίγην ἐκ τοῦ σφῶν στρατεύματος ὅσα καὶ χαρακώματι ἀπεχρῶντο τῷ μηχανήματι, καὶ πολλὰς δι' αὐτῶν ἐγκαρσίους παρόδους ῥυμοτομήσαντες, βιαζόμενοι μὲν ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ τὰ νῶτα πρὸς τὴν τάξιν τῶν προσώπων μεταπιθέντες ὥσπερ τεῖχος ἐχυρὸν τὰς ἅμαξας εἰσέτρεχον καὶ διετίθουν οὕτω τὴν φυγὴν πρὸς τὸ εὖ, εἶτ' αὖθις ἐκεῖθεν μετ' ἀνοχὴν ὡσεὶ διὰ πυλῶν ἀνακλινομένων ἐκπίπτοντες ἔργα χειρὸς ἀνδρείας ἐδείκνυον. καὶ ἦν τὸ γινόμενον τοῦτο τειχομαχία τις ἀκριβὴς ἐν μέσῃ πεδιάδι σχεδιασθεῖσα παρὰ Σκυθῶν, ὡς συμβαίνειν ἐκ τοῦ- B
δε τὰ Ῥωμαίων ἐπ' ἀτελέστοις μογεῖν. ἦν οὖν τηνικαῦτα τὸν Ἰωάννην ὁρᾶν σοφόν τι χρῆμα τοῖς ὑπ' αὐτὸν καθιστάμενον· οὐ γὰρ ἀγαθὸς μόνον καὶ ποικίλος τὸ ἦθος ἐδείκνυτο σύμβουλος, ἀλλὰ καὶ πρῶτος παρεῖχε πέρατι ὁπόσα στρατηγοῖς καὶ τάγμασιν ὑπετίθετο, τὸ δὲ δὴ καινὸν καὶ πολλὴν

13. μὲν om. A. 20. τὰ τῶν A.

exercitum incursione equorum et emissione sagittarum et clamore in congressu immani sublato fortiter exceperunt. Romani vero semel tentata Martis alea ita pugnare instituerunt ut aut hostes profligaturi aut morituri. sed et imperator amicorum et satellitum praesidio septus laboranti subinde parti opem ferebat. verum Scythae in hoc conflictu, ipsa necessitate artium magistra edocti, rem huiusmodi sunt commenti. omnes currus in orbem coniunxerunt, iisque non exigua suarum copiarum parte Imposita pro vallo sunt usi; ac multos obliquos aditus, platearum instar, in iis reliquerunt. cum igitur a Romanis urgebantur, tergis obversis intra currus tanquam munitam arcem nullo fugae incommodo se recipiebant. inde recuperatis viribus, tanquam portis erumpentes fortia facinora edebant. neque ea res aliud erat quam moenium oppugnatio, quae in media planitie Scythae ex tempore struxerant. unde fiebat ut Romani labore irrito fatigarentur. tum vero Iohannes prudentiae suae specimen edebat: neque enim consilio duntaxat et ingenii solertia valebat: sed primus etiam ea quae ducibus et legionibus mandabat exequebatur. illud autem insignem etiam pietatem eius testatur. nam cum Romanae

δὲ καὶ τοὺς ὑπασπιστάς, οἳ περιμήκεσιν ἀσπί
ἑτεροστόμοις φράγνυνται, ὥσεὶ τεῖχος ἄρρηκτον
ἀντιπροβάλλεται. ἀμέλει καὶ ὑπ' αὐτῶν διαλυ
τῶν ἀμαξῶν ἐρύματος, καὶ εἰς χεῖρας οὕτω τοῦ
ερχομένου, γίνεται τῶν ἐναντίων τροπὴ καὶ
καὶ Ῥωμαίων εὐθαρσὴς ἐπιδίωξις. κατὰ χιλι
πίπτει τὸ ἁμαξόβιον, καὶ διαρπάζονται χάρ
συλληφθὲν δορυάλωτον καὶ ἀριθμοῦ κρεῖττον
καὶ τὸ προσρυὲν αὐτόμολον τῷ πόθῳ τῶν ζωγρ
γενῶν, ὡς ἐκ τούτου καὶ κώμας συνοικισθῆναι
τινα λῆξιν Ῥωμαϊκήν, ὧν καὶ εἰσέτι μικρά τιν
τα σώζονται, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ εἰς σπείρα
συμμαχικάς, ἀποδοθῆναι δὲ καὶ μοίρας πλείο
μένας ὑπὸ τῆς στρατιᾶς.

5. Τοιαύτην νίκην περιφανῆ κατὰ Σκυθ

12. ἀντιπροσβάλλεται A. 20. σμικρὰ οὐχὶ πάνυ
21. δὲ εἰς ἴλας A. 22. συνειλεγμένας A.

phalanges urgentibus hostibus et audacius se inferenti
imaginem dei genitricis cum gemitu et miserabilibus
lacrimas bellicis sudoribus calidiores fundebat; neque
tim enim caelesti robore armatus Scythicam aciem
admodum olim Moyses extensione manuum Amalechit
sipavit. assumptis igitur armigeris, qui clipeis oblongi
tibus galeis instar muri inexpugnabilis muniuntur, a

ἀράμενος καὶ μέγιστον στήσας τρόπαιον τὰς εὐχὰς τῷ θεῷ ἀποδίδωσι, τὴν τῶν Πατζινάκων λεγομένην ἐς ἡμᾶς τελετὴν εἰς ἀναμνηστήρια ἀποτάξας τῶν πεπραγμένων καὶ χαριστήρια. μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ κατὰ τοῦ τῶν Τριβαλλῶν ἔθνους (εἰ- 5 ποι δ' ἄν τις ἕτερος Σέρβων) κακουργοῦντος καὶ τὰς σπονδὰς συγχέοντος στρατείαν ἐκήρυξε, καὶ συμβολῆς γενομένης κατὰ κράτος ἡττήσας καὶ τοῦτο τὸ βάρβαρον πρὸς σπονδὰς ὑπηγάγετο, μηδ' ἄλλως δεικνύμενον ἀξιόμαχον, οἷα καθυποκύπτον P. 12 ἀεὶ ταῖς ἐκ γειτόνων ἀρχαῖς. καὶ λείαν ἐκεῖθεν ἐλάσας οὐ 10 σταθμητήν, καὶ πλείστων ὠφελειῶν ἐμπλήσας τὸ στράτευμα, εἰς τὴν ἔω διαβιβάζει τὸ τοῦ πλήθους αἰχμάλωτον, καὶ κατὰ τὴν Νικομήδους ἐπαρχίαν ἀποτάξας αὐτῷ κατοίκησιν καὶ γῆν διαρκεστάτην ἀποδασάμενος τὸ μὲν τοῦ δορυκτήτου λεὼ τοῖς στρατεύμασιν ἐγκατέμιξε, τὸ δὲ παρῆκεν εἰς δασμοφό- 15 ρησιν.

Καὶ πατὴρ δ' ἀρρένων παίδων ὁ βασιλεὺς οὗτος φανεὶς τῷ μὲν προήκοντι κατὰ γένεσιν (Ἀλέξιος τῷδε τὸ ὄνομα) πορφυρίδος μετέδωκε, καὶ πεδίλοις ἐρυθροῖς ὑποδεῖσθαι διαφῆκε τὰ ἄρθρα τοῦ σώματος, καὶ συνευφημεῖσθαί οἱ παρεῖχεν, 20 ὑπηνίκα Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν συνειλεγμένων B ὄχλων ἀνηγορεύετο· τὸν δὲ μετ' αὐτὸν Ἀνδρόνικον Ἰσαακίων τε τὸν ἐπὶ τῷδε καὶ τὸν ἐφεξῆς τέταρτον Μανουὴλ σε- V. 10 βαστοκρατορικαῖς ὑπεξαίρει τιμαῖς. φασὶ δὲ ὡς κατ' ὄναρ ὁ βασιλεὺς θεάσαιτο τὸν νεοστεφῆ υἱὸν τὸν Ἀλέξιον θηρίῳ

1. τῷ om. A. 4. μικρῷ A. 11. καὶ] ἀμέλει καὶ A. 17. τούτῳ A. 23. ὡς καὶ — ὁ βασ. ἰωάννης A. 24. θεοστεφῆ A.

Iohannes vota deo persolvit; quod festum Patzinacarum nostro tempore dicitur, in rei gestae monimentum et grati animi testimonium. non multo post etiam contra Triballos, quos alii Servios dicunt, maleficio non abstinentes et foedifragos, expeditionem denuntiavit, et hos quoque barbaros acie victos ad pacem coegit; qui alioqui etiam parum potentes, subinde vicinis imperiis subsunt; abactaque inde praeda immensa et locupletato exercitu, captivam turbam in Orientem traductam in Nicomediensi provincia uberrimis agris assignatis collocavit. ita captivi populi partem in legiones retulit, partem tributariam fecit.

Suscepit hic imperator filios, quorum natu maximo Alexio purpurae ius et purpureos calceos dedit; et cum a populo Romano imperator salutaretur, una secum proclamari passus est. proximum ab hoc Andronicum, et Isaacium tertium, ac natu minimum Manuelem sebastocratorica dignitate ornavit. aiunt eum in somnis vidisse filium Alexium recens coronatum leoni insidere, quem auribus habenarum

τοὺς λίθους μετενεγκάμενοι εἰς τὸ Ζεύγμινον, δικὴν ἐληΐσαντο, τὰς ἐπὶ φιλίᾳ τῇ πρότερον ὁμ σεισάμενοί τε καὶ διαξάναντες. ἦν δὲ ἡ μὲν ἐ τία ταυτησὶ τῆς διαφορᾶς τὸ τὸν Ἀλμούζην ἐλθεῖν καὶ προσδεχθῆναι παρ' αὐτοῦ ἀσμενέστι τον ὄντα Στεφάνου τοῦ τῶν Οὔννων κατάρχοντ πρόσωπός τε ἅμα καὶ πρόδηλος ἀφορμὴ τὸ τ Βρανιτζόβης λῃστρικῶς ἐπιτίθεσθαι τοῖς παραβά θι Οὔννοις κατ' ἐμπορίαν καὶ δρᾶν ἐπ' αὐτοῖς ἅτε δ' ἀπροόπτως τοῦ κακοῦ τοῦδε ξυνενεχθέντ τῇ κατὰ τὴν Φιλιππούπολιν ἐνδημίᾳ τὰ τῆς πρ σιλεὺς ἐπεμέτρησεν, Οὔννους ἐκεῖθεν μετανάστ τῷ δ' ἐπιόντι καιρῷ πρὸς παρασκευὴν τῶν οἰκεί ναν τῶν πολεμίων χρησάμενος τὰς δυνάμεις σι νῆας ταχυναντούσας ἡτοίμασε, καὶ ταύτας ἐς τὸ τοῦ Πόντου κατακολπίσας ὑδραῖος ὁμοῦ καὶ χ

10. μετήνεγκαν A.

vice moderaretur, cum alioqui nihil haberet ad doma accommodatum. cuius visi haec significatio erat, puer tulo tenus et nomine absque re potiturum, regia ver batum iri; id quod paulo post accidit, eo morte subl

Sub aestatem Hunni superato Istro et Branizoban moenibus dirutis saxa Zeugminum transtulerunt, et Sa runt, spreto et rupto foedere, huius controversiae

ἀντιπάλοις ἐφίσταται. διελθὼν δὲ τὸν ποταμὸν μετὰ τῆς στρατηγίδος τριήρους, καὶ τὸν στρατὸν καταστησάμενος ἐς τὸ πέραν, ἱππομαχίᾳ καὶ δοράτων ἀγκοινήσει τὸ συνελθὸν Οὐννικὸν διεσκέδασε. χρονίσας δ' ἐν τῇ πολεμίᾳ καὶ καρτερικώτατος φανεὶς ἑαυτοῦ τοῦ τε Φραγγοχωρίου ἐκράτησεν, ὅπερ ἐστὶ τῆς τῶν Οὔννων γῆς τὸ πιότατον, ἐς πεδία ὑπτιάζον ἱππήλατα, μεταξὺ τῶν ποταμῶν Σαούβου καὶ Ἴστρου ἀναπεπταμένον, καὶ τὸ Ζεύγμινον παρεστήσατο, καὶ κατ' αὐτὸν ἐλάσας τὸν Χράμον λείαν πλείστην περιεβάλετο. ἔπειτα καὶ τούτῳ τῷ γένει μεθ' ἑτέρας συμπλοκὰς σπεισάμενος, τά τε πρὸς εἰρήνην εὖ διαθέμενος, καὶ τὸ λοιπὸν βαρβαρικόν, ὁπόσον καθ' ἑσπέραν Ῥωμαίοις ἄγχουρον, εἰς φιλίαν ἄκον ὑπαγαγόμενος ἐν οἷς πολλάκις εὐρόησε κατᾶ τὸν πόλεμον, δεῖν ᾠήθη καὶ τὰ ὑπερόρια φῦλα, καθ' ὃν ἂν καὶ δύναιτο τρόπον, ὑποποιήσασθαι, καὶ τούτων μάλιστα ὁπόσα τῇ ἐμπορίᾳ καὶ ἀγυρτείᾳ προσκείμενα μετὰ πλοίων ἐς τὴν Κωνσταντίνου καταίρουσιν. οὐκοῦν καὶ εἶχεν οἰκειωσάμενος τὴν παράλιον Ἰταλίαν, ὅλα λαίφη διαπετῶσαν ἐς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων. ἠρεμησάντων δ' οὕτω τῶν καθ' ἑσπέραν γενῶν, ἐς τὴν ἕω διαβιβάσας τὸ στράτευμα τοῖς τὴν Κασταμόνα κατέχουσι Περσαρμενίοις ἐπιθέσθαι ἔγνωκεν, ὅθεν διὰ τῆς τῶν Βιθυνῶν καὶ Παφλαγόνων ἐπαρχίας ἐλάσας ἐκεῖσέ τε παραγίνεται, καὶ κλίμαξιν ὅτι πλείσταις χρησάμενος καὶ κυκλῷ περιστήσας τὰς ἐλεπόλεις αὐτῆς τε τῆς Κασταμόνος κρατεῖ, καὶ τὸν ταύτης σατραπεύοντα Περσαρμένιον ἀπειπόντα περὶ τῶν ὅλων φυγάδα δεί-

P. 13

4. ἐν om. A. 12. ἐς A. 13. τὸν om. A.

cto, et exercitu in adversa ripa exposito, colluviem barbarorum equestri pugna et hastarum acie profligavit; et in hostili agro maiore quam prius unquam tolerantia commoratus, Francochorio potitus est, fertilissima terrae Hunnicae parte, quae declivis in patentes campos intra Saum et Istrum fluvios extenditur. et Zeguminum deditione cepit, et ipsum Chramum aggressus maxima praeda potitus est. ac post alias dimicationes pace cum hac gente facta et utiliter firmata, ceterisque barbaris, qui Romanis versus Occidentem finitimi sunt, vel invitis in amicitiam suam pertractis, cum toties prospere pugnasset, etiam remotiores gentes quocunque modo subigendas censuit, easque potissimum quae Cpolim mercaturae et quaestus gratia appellerent. itaque maritimam Italiam sibi conciliavit, quae plenis velis in urbem imperatricem vehebatur. ita gentibus Occidentalibus pacatis, traducto in Orientem exercitu, Persarmenios, qui Castamonem tenebant, aggredi instituit. igitur per Bithyniam et Paphlagoniam provincias eo proficiscitur, et scalis plurimis adhibitis machinisque circumpositis urbe potitur, et Persarmenium satrapam

ἐνετυπώσατο, ἃ καὶ εἴρηκεν ἂν τις ἔμψυχα,
ἦν δὲ τοῦ ἄγασθαι ἄξια καὶ τὰ περὶ τὴν πά
θεν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θεωμένων διὰ ξύλω
ἴκρια. χῶρος δὲ τῆς πόλεως ἦν, ὃς οὕτωσὶ
διήκων ἐκ τῶν ἑῴων πυλῶν τῆς πόλεως ἐς αὐ
λάτιον. καὶ δὴ τὸ μὲν τέτρωρον εὐπρεπές, κ
πίσυρες ἵπποι καλλίτριχες χιόνος λευκότεροι.
D τὴν τοῦ ἅρματος ἐπίβασιν παρεικὼς τὴν τῆς
κόνα τούτῳ ἐπανεβίβασεν, ἐφ' ᾗ καὶ ἦν γεγηθὰ
χὴν ἐκλείπων αὐτήν, καὶ τὰς νίκας ὡς συστρ
χῳ ἐπιγραφόμενος, καὶ δοὺς ἄγειν τὰ χαλινὰ
νῳ δυναμένους τὰ μέγιστα, καὶ τοῖς ἐκ γέ
ἀμφιπονεῖσθαι τὸ ἅρμα ἐνδούς, προῆγεν αὐ
σημεῖον χειριζόμενος καὶ ποσὶ τὴν πορείαν πο
τὸν ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας παρωνυμούμενοι
καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς κατωρθωμένοις ἀνθομολόγησιν
ἀπονείμας τοῦ λεὼ παντὸς ἐνώπιον, τῷ ἀρχείῳ οὗ

rebus desperatis cedere cogit. nec exigua Persarum
ducta Byzantium reversus triumphum indicit; et cu
terpunctum compingi iubet, opus admirabile et ge
pretiosissimis ornatum. cum dies supplicationis ades
ris tapetes auro et purpura intertexti vicos exornab
Christi et sanctorum effigies in iis ad vivum expressa
lata utrinque propter spectatores structa, digna admi

Οὐ πολλοῦ δὲ διαλιπόντος καιροῦ, ἀλλ' ὥστε καὶ αὐτὸν ἐποφθῆναι τοῖς ὑπηκόοις καὶ θεάτροις διαχυθῆναι, προσειπεῖν δὲ καὶ τὸν στρατιώτην τὰ οἴκοι χρόνιον καὶ διαναπαῦσαι τὸν ἵππον καὶ τὴν λόγχην ἀκέσασθαι, αὖθις κατὰ Καστα-
5μόνος ἐστράτευσεν. ὁ γὰρ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῆς Καππαδοκῶν χώρας κρατῶν Περσαρμένιος Ταϊσμάνιος μετ' ἰσχύος μείζονος ἐπιὼν τειχομαχίᾳ τὴν πόλιν εἷλε καὶ τῷ ξίφει κατὰ P. 14
τῶν φυλάκων Ῥωμαίων ἐχώρησεν. ὁ βασιλεὺς τοίνυν ἐκεῖσε παραγενόμενος τὸν μὲν Ταϊσμάνιον ἔξ ἀνθρώπων εὗρε γεγεννη-
10μένον, Μουχούμετ δέ τινα τὴν Κασταμόνα διέποντα, διάφορον τῷ τῆς Ἰκονίου πόλεως ἀρχηγῷ Μασούτ. συμφόρῳ γοῦν τῷ καιρῷ πρὸς σύναρσιν τῶν καθ' αὐτὸν πραγμάτων ὁ βασιλεὺς χρώμενος σπένδεται τῷ Μασούτ, καὶ συμμαχίαν εἰλῆφως ἐκεῖθεν ἔπεισι τῷ Μουχούμετ. ὁ δὲ πρὸς ἀμφίστο-
15μον στράτευμα οὐκουν ἑαυτὸν εἰδὼς ἀξιόμαχον ὕπεισι τὸν ὁμόφυλον Μασούτ, καὶ καταλύσας τὴν ἔχθραν ἄλλοις τε πολλοῖς οἷς ἐκείνῳ διὰ γραμμάτων ἐσήμανεν, ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ εἰπεῖν ὡς προσρυεὶς τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων, εἰ μὴ καταλλα- B
γεῖεν αὐτοί, κακῶς διάθοιτο τὰ Περσῶν, πείθει τὸν Ἰκονιέα
20Μασούτ ἀποσχέσθαι μὲν βασιλέως, ἐκείνῳ δὲ προσρέψαι καὶ λῦσαι τὴν συμμαχίαν. οὗ μετὰ βραχὺ συμβάντος, καὶ νυκτὸς ᾀχομένων τῶν τῷ βασιλεῖ παρὰ τοῦ σουλτὰν ἐκπεμφθέντων ἐπικούρων Περσῶν, οὐκ εὔοδα τὸ ἐκ τοῦδε Ῥωμαίοις τὰ τῆς προκειμένης στρατείας γεγόνασιν. ὅθεν ἀναχασάμενος ἐκεῖθεν

5. τῆς] τῆς τῶν A. 8. ἐχρήσατο A. 16. διαλύσας A.
24. ἐκστρατίας A.

Cum non diutius fuisset domi quam ut et ipse a subditis cerneretur et theatris oblectaretur, et milites post diuturnam militiam lares tandem suos salutarent et equos recrearent et hastas exacuerent, denuo contra Castamonem movit. nam Tanismanius Persarmenius, qui Cappadocia tum potiebatur, urbem cum maioribus copiis adortus expugnarat, et praesidiarios milites trucidarat. imperator eo profectus Tanismanium mortuum invenit, et Muchumetum quendam urbi praeesse, cui cum Iconii praeside Masuto inimicitiae intercedebant. itaque rei suae stabiliendae occasionem nactus cum Masuto pacem facit, acceptisque ab eo auxiliis Muchumetum invadit. qui cum se duobus exercitibus imparem fore cerneret, cum populari suo Masuto de reconciliatione agit, eamque impetrat cum aliis rationibus, tum ea potissimum quod ista ad Romanos defectione rem Persicam afflicturus esset, nisi in gratiam redirent. ita Masuto persuadet ut societate imperatoris repudiata secum faceret. quo paulo post facto, Sultani auxiliis Persicis noctu digressis, parum successit Romanis ea

χωροῦντος τὴν εἴσοδον, τὸ τεῖχος ὁ στρατὸς πε
τειχομαχίαις χρησάμενος, ἥπερ ἦν ἐπίμαχος
συνεχῶς ἔτυπτε τοῦτον. μὴ προχωροῦντος δὲ
τὴν τῶν ἐπάλξεων ὀχυρότητα καὶ τὸ ἐπὶ πολὺ
χεσθαι τοὺς ἐνόντας, βάλλειν τὰ τείχη πα
οἰκιῶν ἐγνώκει διασφενδονᾶν τοὺς λίθους, προ
τῶν ἔξωθεν κολωνῶν ἐφ' ὧν Ῥωμαῖοι κατεστ
οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν μηχανῶν λίθους στρογγύ
φους διὰ τὸ εὐσύνοπτον ἐς ὅτι πορρωτάτω δι
δοκεῖν ἵπτασθαι τούτους, οὐ μὴν ἀπὸ μηχανη
τοὺς δόμους κατέσειον· οἱ δ' ἐπὶ γόνυ κλινόμ
ῥόφους διαλυόμενοι τὸ ἐνοικοῦν πλῆθος ἔκτειν
θεν εἶναι καὶ τὴν ἐν ταῖς ἀμφόδοις ἐπισφαλῆ π
ἔνδον ἡσυχῇ καθῆσθαι πάντῃ ἀσύμφορον. διὰ
καὶ τὴν τοῦ βασιλέως προσεδρείαν, οὐχ ἥκισ
μαλακῷ θανάτῳ ἐξ ἀνθρώπων ἀφάνισιν τοῦ

15. ἐγνώκει om. A. 17. μὲν οὖν] γοῦν A. 19

expeditio. castris igitur in id oppidum translatis quod
dacum fluvium struxerat, Muchumetum maiore impet
stamone recuperata, ne Gangra quidem abstinuit, u
et illustrissimis Ponti urbibus, quae non ita pridem
cta fuerat. (6) Ibi cum more belli suburbana om
ipsam urbem operibus cinxit. cum autem Persae q
elati animis, imperatori urbis aditu nulla pactione ce
eam corona circumdant; moenia, qua oppugnari pote
continenter percutiunt. sed cum ea re ob propugnacu

ἐπιστατοῦντος Ταϊσμανίου, ἑαυτοὺς καὶ τὴν πόλιν τῷ αὐτοκράτορι ἐνεχείρισαν. ὁ δὲ αὐτὴν εἰσιὼν καὶ τὸ πολὺ τῶν Περσῶν ἐκεῖθεν ἀπαγαγών, καὶ δισχιλίους ὁπλίτας Ῥωμαίους φρουροὺς τῇ Γάγγρᾳ ἐγκαταστήσας, τὴν βασιλεύουσαν εἴσεισι. πλὴν οὐδὲ ταυτηνὶ τὴν πόλιν ἐφ' ἡλίοις ἢ Κωνσταντίνου μακροῖς ἔβλεψεν ὑπ' αὐτὴν κληρουμένην καὶ ταῖς λοιπαῖς ἐνταττομένην ὑπηκόοις πόλεσιν· ἀλλ' ἐπιβρῖσαν τὸ Περσικὸν μεῖζον τοῦ προτέρου καὶ λίαν ἐπικρατέστερον, καὶ βαλὸν χάρακα, λιμῷ παρεστήσατο, ἄλλοις καιρίοις ἐπισπωμένου τοῦ βασιλέως καὶ τούτοις τὸν νοῦν προσέχοντος. P. 15

Τὸ δ' ἀπο τοῦδε κατὰ τῆς Κιλίκων στρατείαν ἐκήρυξε, τὸν Λεβούνην, ὃς Ἀρμενίας ἦρχε, μετιέναι ποθῶν ὡς ἄλλα τε κατήκοα Ῥωμαίοις πολίσματα χειρωσάμενον, ἀλλὰ δὴ καὶ Σελευκείας ἐπιβῆναι πειρώμενον. ἀγηοχὼς τοίνυν τὰς οὔσας δυνάμεις καὶ νεαλεῖς ἄλλας αὐταῖς προσθέμενος, καὶ τὰ ἐφόδια ἱκανὰ πρὸς χρονίαν ἐκδημίαν ἐνθέμενος, ταῖς Κιλικίαις πύλαις ἐφίσταται· καὶ ταύτας ἀμαχεὶ παρελθὼν Ἀδάνης ἐπέβη, καὶ κρατεῖ τῆς Ταρσοῦ. οὐ μέχρι δὲ τούτου περιγράψας τὸ πρόθυμον περὶ τῆς ὅλης Ἀρμενίας διαγωνίζεται, ὅθεν πῇ μὲν ὁμολογίᾳ χειρούμενος τὰ τῶν φρουρίων ἐπικαιρότατα, πῇ δὲ διὰ μάχης αὐτὰ ὑπαγόμενος, ἐγκρατὴς ἅπάσης τῆς χώρας γίνεται. ἐπιστὰς δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ἀποτόμῳ τινὶ ἐρύματι ὅπερ Βακὰ ὀνομάζεται, ἐπεὶ μὴ χεῖρας προύτεινον αὐτῷ οἱ ἐντὸς οὔτε μὴν προυχώρουν εἰς εἰρη- B

6. πληρουμένην A. 9. ἀποσπωμένου vel περισπωμένου Wolfius. 18. οὐ] καὶ A.

de causis igitur obsidionis pertaesi cives, ac vel in primis Tanismanii obitu Gangrae praesidiis consternati, semet ipsos et urbem imperatori dediderunt. qui ingressus, multisque Persis abductis, et duobus millibus Romanorum in urbe collocatis, Byzantium revertitur. sed nec hanc urbem Romani diu tenuerunt. nam Persae longe maioribus et fortioribus copiis reversi eam et operibus et fame domuerunt, imperatore aliis rebus gravibus occupato et intento.

Post haec expeditionem in Ciliciam denuntiavit Lebunae Armeniae regis ulciscendi causa, qui praeter alia Romana oppida subacta etiam Seleuciae imminebat. igitur et veterano milite convocato et novis delectibus habitis, et iusto commeatu ad diuturnam expeditionem praeparato, Ciliciae portis citra pugnam superatis Adanam occupat et Tarso potitur. sed prae animi alacritate his non contentus pro tota Armenia pugnat; et castellis opportunissimis quibusque partim deditione partim vi captis, tota provincia potitur. aggressus autem inter cetera castellum quoddam praeruptum nomine Bacam, cum ho-

ἐκοντὶ κωφευούσαις πρὸς τὰ ὑποψαλλόμενα παρ
μακοῦ, καὶ σμήχων ἄντικρυς διηλέγχετο τὸν
γὰρ τοῦ φρουρίου Βακὰ τὴν ἐστιστασίαν πεπ
πάντες μὲν ἀκαταπλήκτως εἶχον πρὸς τὸν ἀγῶ
τῖνος δέ τις μάλιστα, τοῦ τῶν Ἀρμενίων γέν
κληρούμενος καὶ τῶν πολλῶν ὑπερφέρων χειρὸ
οὐ γὰρ μόνον τὸ ἐνοικοῦν πλῆθος ἐπισυνίστησι
Dαι πρὸς τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον, ἀλλὰ
φρουρίου πολλάκις προοπτανόμενος κἀπὶ τοῦ
ὅπλων ἱστάμενος, ἐφ' οὗπερ ἡ μὲν φύσις τὴ
δωκεν, ἡ δὲ τέχνη τείχεσιν αὐτὴν περιέβαλε
ὕβρεσι τὸν βασιλέα Ἑλληνίδι ἔπλυνε γλώττῃ, ἔς
τιν καὶ τὰς θυγατέρας ὁ στόμαργος ἐρεσχελα
ἀπρεπεῖς ἀφιείς. ὁ βασιλεὺς μὲν οὖν συλλαβεῖν
ῥήμονα βάρβαρον καὶ δίκας λαβεῖν ἐξ ἐκείνου
δὲ τῇ σφετέρᾳ πεποιθὼς ῥώμῃ, καὶ μέγα τῷ

7. ὑπεκστάντες A. 21. ἔβαλλε γλώττῃ A. 2

stes non supplices manus protenderent nec pacificati
mitterent, toto exercitu circumposito et operibus ex
vit inde discessurum nisi capto oppido, etiamsi in c
scendum et nivium procellis saepius albescendum ess
sessos admonens quantis beneficiis afficiendi essent, si
cederent, et quam pessime tractandi, si belli more
intra moenia viderent. sed haec aspidibus canebantur
stria obturantibus, ne Magi incantationem audiren
nisi Aethiopem lavare eum apparebat. nam et ii qui
fendebant, omnes ad certamen parati erant; et Cons
Armenius nobilissimus promptitudine

ταχομπάζων τῆς φύσεως, ἔτι καὶ τὴν βασιλέως κατεμιμᾶτο παράταξιν καὶ προυκαλεῖτο ἀναίδην τὸν ἐπιλέγδην ἐκείνῳ συμπλακησόμενον. ἀμέλει καὶ βασιλεὺς ἐπιτάττει τοῖς ταξιάρχαις ἐκ τοῦ αὐτίκα τῶν ἀλκίμων τινὰ στρατιωτῶν ἀντιτάξαι τῷ Ἀρμενίῳ ἀντίμαχον ἀξιόμαχον. ὡς οὖν Εὐστράτιός τις ἐκ τοῦ τῶν Μακεδόνων ἐπεκρίθη τάγματος, ἀσπὶς αὐτῷ ἐς P. 16 ἀνδρόμηκες κατιοῦσα δίδοται καὶ σπάθη νεόσμηκτος ἐγχειρίζεται. οὕτω δ' ὁπλισθεὶς Εὐστράτιος ἀφίσταται μὲν τῶν Ῥωμαϊκῶν ἰλῶν, περὶ δὲ τοῦ γηλόφου τὰ κράσπεδα ἐπιστὰς ὑποκατα- V. 13 βῆναι βραχὺ τὸν Ἀρμένιον προυκαλεῖτο, ὅπως ἐν ἰσοπέδῳ διαγωνίσωνται, εἴπερ ἀληθῶς τὴν μοναδλίαν αἱρεῖται καὶ μὴ ἐπὶ πλεῖστον ἐμπληξίας ἰὼν εἰκῇ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο σοβαρεύεται. ὕβριν τοίνυν οἰκείαν ὁ Κωνσταντῖνος τὰ τοῦ Μακεδόνος ἡγησάμενος ῥήματα, ὡς καταιβάτης πρηστὴρ ἢ δορκὰς ὀρεσίτροφος θάμνων διαλλομένη τῷ Εὐστρατίῳ B προσρήγνυται, οὕτω μὲν τηλίκος τὸ τοῦ σώματος μέγεθος ὢν οὕτω δὲ θαρσαλέος πολεμιστής, ἀσπίδα προβεβλημένος ἴσην πάντοθεν καὶ λευκήν, χάραγμα σταυρικὸν περὶ τὸ μέσον ἔχουσαν. οὐκοῦν καὶ τὴν δεξιὰν ξιφηφοροῦσαν τονώσας, ἐπ' εὐθείας τε καὶ ἐγκαρσίως κατὰ τῆς ἀσπίδος πλήττων οὐκ ἀπίει τὸν Μακεδόνα, οἰστρώδει προπετείᾳ χρώμενος, καὶ ἦν ἀεὶ προσδόκιμος μέγα τι κακὸν τὸν ἄνδρα ἐργάσασθαι. καὶ βασιλεὺς παντάπασιν ἀπεγνώκει, μὴ μόνον τῶν χρηστοτέρων ἐλπίδων ἀποβουκολούμενος, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ τεθνάναι τὸν Μακεδόνα λαμπρῶς ἀπειπάμενος. καὶ τοιῷδε μὲν οὖν ὁρμή-

13. κατασοβαρεύεται A. 14. λογισάμενος A. 16. τηλικοῦτος A. 20. κατὰ τῆς ἀσπίδος om. A. 25. ἀλλὰ καὶ τοιῶδε γοῦν A.

fretus et naturae suae robur iactitans imperatoris aciem subsannabat, et ad singulare certamen aliquem ab exercitu delectum provocabat. sed et imperator statim tribunis mandat ut fortem aliquem militem, qui Armenio par esse queat, deligant. Eustratius igitur ex Macedonica legione delectus scutum viri longitudine accipit et ensem recens acutum. sic armatus e castris ad radicem collis abit; et Armenium hortatur ut nonnihil descendat, quo in aequo campo pugnent, si omnino duellum appetat et non praeter alia furiosa dicta istud etiam temere effutiat. quae verba Constantinus sibi probro esse ratus, fulguris instar nubibus emicantis aut montanae capreae e fruticibus exilientis, Eustratium aggreditur, bellator et ingenti corpore et animo confidenti, albo clipeo munitus, undique aequali, cuius umbonis crux insculpta erat; et gladium dextra gerens clipeum Macedonis et recta et ex obliquo ferire non desistebat, insana temeritate incitatus; et subinde expectabatur magno malo virum affecturus. im-

ὅπερ Ῥωμαῖοι μὲν ἐπηλάλαξαν μετὰ πλείστης
ξεως, ὁ δ' Ἀρμένιος τὸ φυλακτήριον ὅπλον α
ἀποβαλόμενος, μηκέτι μένειν ἐπὶ τοῦ μεταιχμί
ποσὶ τὴν σωτηρίαν ἐρίατο, ἐπαναδραμὼν εἰ
ὡς τὸν περὶ ψυχῆς τρέχων σὺν ὀξυτέρῳ ὁρμή
D λοιποῦ κατὰ χώραν μένων οὔτε Ῥωμαίων κ
οὔτε μὴν ἐς τὸν ἄνακτα καὶ τὸ γένος θρασυστο
γίας ἰέναι προέθετο βέλεμνα ἐν τῷ τὰ χειλη
νευρὰν καὶ τοὺς ὀδόντας ὡσεὶ τόξον διατιθέν
μοζόμενον. ἐρωτηθεὶς δὲ πρὸς τοῦ βασιλέως
τι δρῶν καὶ διανοούμενος τὴν μὲν χεῖρα πολλ
ὡς πλήξων τὸν ἀνθιστάμενον, τὸ δὲ ξίφος ἅπ
σκοπὸν εἶναί οἱ διὰ μιᾶς ἔφατο τοῦ ξίφους κ
ὠσπίδα καὶ τὸν αὐτὴν ἀνέχοντα διελεῖν Ἀρμένι
τελὲς οὐκ εἶχε τὸ ἐννοούμενον διὰ τὸ μὴ ἐν χ

perator vero in Macedone spem adeo nullam habeba
surum esse clara voce negaret. quamvis autem Cor
impetu Eustratium urgeret, tamen eundem Romani
confirmabant, et ut vicissim feriret hostem admoneba
pe elata manu quasi percussurus, praeter expectation
trahebat, haud secus ac si praestigiator quispiam
averteret et ad facinus paratam reprimeret. tandem e
tum ita in Constantini clipeum impegit, ingentem i
plane Hectoreum, ut medium dissecaret. ad quod
cum magna admiratione exclamarunt. Armenius ver
spem nudatus, cum non amplius in planitie manere

ρον τὸν Θυρεὸν ἀνέχειν ἀλλὰ προβεβλῆσθαι κατὰ πολυ τοῦ σώματος ἀφεστῶτα, ἔγνω μὴ ἐλινύειν διακενῆς, τοῦ δ' οὖν ὅπλου καὶ μάλα καθικέσθαι καιρίως, εἶθ' οὕτως μετελθεῖν τὸν πολέμιον ἄτερ ἀσπίδος γενόμενον. θαυμάσας τοίνυν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις τούτοις ὁ βασιλεὺς δωρεαῖς μεγίσταις ἠμείψατο τὸν Εὐστράτιον. (7) Οὐ πολλαὶ δ' ἡμέραι παρίππευ- P. 17
σαν, καὶ ὑποκύπτει τῷ βασιλεῖ καὶ βίᾳ ἐνδίδωσι καὶ τοῦτο τὸ φρούριον, καὶ συλληφθεὶς ὁ Κωνσταντῖνος ἀπάγεται δορυάλωτος, σιδήρῳ τοὺς πόδας ἀσφαλισθείς. ἔπειτα δὲ καὶ ναῦς τριήρης τοῦτον εἰσδέχεται κατενεχθέντα εἰς θάλασσαν· ἧις μετὰ μικρὸν τὰ ἀπόγεια λύσασα ἤμελλε διακομίσαι τὸν δεσμώτην ἐς τὸ Βυζάντιον. τολμητίας δ' ὢν καὶ θερμουργὸς ὁ Ἀρμένιος, τοῖς φύλαξι νυκτὸς ἐπιθέμενος, πλείστους ὅσους διαχειρίζεται, καὶ τῶν δεσμῶν ἀνεθεὶς ὑπο τῶν συνόντων αὐτῷ θεραπευτήρων φυγὰς οἴχεται. ἀλλ' οὔπω νεωτέροις ἐπεφύη πράγμασι, καὶ συσχεθεὶς αὖθις καταπροδίδοται βασιλεῖ. B

Οὐ μόνον δὲ κατὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ Βακὰ μετ' ἐργωδίας ὁ βασιλεὺς ἐκονίσατο, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Ἀνάβαρζαν πρότερον πλεῖστα ἐμόγησεν. ἡ γὰρ πόλις αὕτη κουροτρόφος οὖσα καὶ πολυάνθρωπος, ἐρυμνοῖς τε διειλημμένη τείχεσι καὶ πετρῶν ἀποτόμων ὕπερθεν ἱδρυμένη, τότε μᾶλλον ἀσφαλε- V. 14
στέρα γεγένηται παρὰ τῶν εἰς αὐτὴν ὡς εἰς κρησφύγετον συνελθόντων, ἁπάντων ὄντων καταφράκτων καὶ κρατίστων, ἐπιτειχίσματα προσειληφυῖα καὶ μηχαναῖς παντοίαις διαληφθεῖσα. βασιλεὺς μὲν οὖν μέρος τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς προπέπομ-

5. μεγάλαις A. 23. φραχτῶν A.

exitum perducere non posset, quod is clipeum corpori non applicatum, sed longiuscule remotum haberet, noluisse frustra digladiari, ac gestamen probe tetigisse, atque utinam hostem inermem eōdem modo tangere potuisset. imperator hanc orationem admiratus, maximis donis Eustratium prosequutus est. (7) Paucis diebus post, eo quoque castello vi expugnato, Constantinus captivus in compedibus abducitur. deinde in triremem coniectus est, ut Byzantium perveheretur; quae cum oram solvisset, homo audax et temerarius custodes noctu aggressus plurimos occidit, et a suis famulis solutus fuga elabitur. sed priusquam novis rebus studeret, comprehensus et imperatori proditus est.

Neque vero Bacae duntaxat expugnatio, sed prius etiam Anabarzae plurimum difficultatis habuit. nam ea urbs frequentissime habitatur, et in praeruptis sita rupibus robustis moenibus cingitur. tum vero magis etiam ab iis qui se eo tanquam in asylum contulerant, omnes cataphracti et viri fortissimi, additis etiam propugnaculis et

φευγόντων Περσῶν ἐν τῷ τὴν ὄψιν μεταβαλεῖν
μαϊκῶν αὐτοῖς ἐπαρηξάντων ταγμάτων, ἡ μάχη
γίνεται, καὶ ἄκοντες εἰς τὸ τεῖχος ἐγκλείονται
μικρῷ δὲ ὕστερον καὶ τοῖς τείχεσιν αἱ μηχαναὶ
καὶ οἱ λίθοι ἐκσφενδονῶνται σφαιροειδεῖς καὶ τὰς
λουσιν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βάρβαρον ἐπὶ τούτοις ἦρι
δ' ἐπάλξεων ἄνωθεν ἐξ ἀντιπάλου στῆσαν καὶ α
ματα βάρη τε λίθων ἠκόντιζεν εἰς τὸ στράτευμα
σπινθηρακίζοντα ἐξετίνασσε, καὶ ἦν κατὰ τοί
ὡς ἐπίπαν ἐπικρατέστερον. ὅθεν τὰ μὲν πρῶτα
Ῥωμαίων ἐσίνοντο· εἶτα καὶ εἰς παράλογον ε
συώδη ὁρμὴν ὑποθήξαντες ἑαυτοὺς οἱ Ἀρμένιοι
ταπιμπρῶσι τὰς ἑλεπόλεις, εὐφυᾶ πρὸς ἁφὴν εἰ
πυρὸς τὰ ἐκ δονάκων ἐπισυνθέματά τε καὶ πήγμ
ἔρυμα τῶν μηχανῶν προετέτατο. τὰ δ' ἐπὶ το

10. Περσῶν om. A. 14. ἐκσφενδονοῦνται A.

omnis generis machinis firmata erat. imperator igitı
exercitus eo praemisit, quae Persicis cohortibus con
Gangrae deditione ceperat, ut animos Armeniorum
ac plane cognosceret utris studerent. verum hostes ad
conspectum ira inflammati, quasi vero statim perituri
quidem impetum suum toleraturi essent, portis aper
cumque ad manus ventum esset, eos in fugam coniec
persequuntur. sed cum paulo post Persae conversi Ro

σμοὶ τῶν ἀντιπάλων καὶ βρασμοὶ σώματος πρὸς διάχυσιν καὶ Ῥωμαίων παλίγλωσσοι χλευασμοὶ καὶ στομφασμοὶ κατὰ βασιλέως καὶ λῆροι μακροί. ἀνοχῆς δὲ γενομένης καὶ τῆς μάχης λυθείσης ἐπὶ βραχὺ τά τε πετροβόλα ἐπισκευάζονται πρὸς Ῥωμαίων ὄργανα, καὶ τὰ τούτων προταθέντα παραπετάσμα- P. 18
τά τε καὶ ἱμαντώματα ἐκ πηλίνων πλίνθων συντίθενται, καὶ οὕτω τῇ ἐξῆς τὰ τείχη πάλιν ἐτύπτετο. ἀμέλει καὶ ὡς τὰ παρὰ τῶν Ἀρμενίων ἐκτινασσόμενα φλογερὰ σιδήρια κατὰ μηδὲν τὰς μηχανὰς ἐλυμαίνοντο, εἰς κενὸν συνέβαινε σχάζειν τὰ τούτων διανοήματα καὶ εἰς κοπετὸν μεταπίπτειν τὸν πρώην τωθασμὸν καὶ καταγέλων. ὁ γὰρ σφενδονούμενος ἐκ τῶν ἔσωθεν μύδρος εἰ καὶ ἦν ἀντήρης καὶ πρὸς τὰς πληγὰς ἀνένδοτος, ἀλλ' οὖν ἐπεγχρίπτων τῷ μανῷ καὶ πλαδῶντι διακένῳ τε καὶ γηΐνῳ καὶ σομφώδει προβλήματι ἄπρακτος ἠκονιζετο· εἶχε μὲν γὰρ ὑποχαλᾶν τὸ βαλλόμενον, σβεννύμενος δ' οὖν ὅμως ἔδρα οὐδὲν ὧν ἕνεκα διηφίετο. ὅθεν κατὰ πολλὰ μέρη διαρραγέντος τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως εὐέφοδα τὰ B
ἔνδον γίνεται, καὶ τῷ τρόπῳ τούτῳ ὑποκλίνεται βασιλεῖ τὸ πρὶν ἀναιδὲς καὶ βρέμον τοῖς ὅπλοις μέγα πολέμιον, καὶ τὴν πόλιν Ἀναβάρζαν ἀνάγκῃ μᾶλλον ἢ γνώμῃ αὐτῷ παραδίδωσιν, οὐκ ἐκ τοῦ παραχρῆμα δέ, ἀλλὰ μετὰ πεῖραν δευτέραν καὶ τὴν πολλάκις ἀντίταξιν καὶ τὴν ἐς τὸ προσεχὲς ἕτερον τεῖχος ἀναχώρησιν καὶ τὴν αὖθις ἐκ τοῦδε καθάπερ ἀπὸ τοῦ πρώτου μεθ' αἵματος ἔκκρουσίν τε καὶ ἀποσάλευσιν.

7. τὰ alterum om. A.

tiones, Romanorum crebra derisio, ludibria contra imperatorem, nugae longae. cum pugna nonnihil quasi per indutias quievisset, Romani tormenta reparant, eorumque teguminibus e limo confectis postridie moenia denuo feriunt. cum autem flagrantia illa ferramenta, quae Armenii iaculabantur, machinis nihil incommodarent, irriti conatus efficiebant ut prior eorum risus et ludibria in luctum verterentur. massae enim quae ex urbe librabantur, etsi concitatae erant et acriter feriebant, tamen cum in tegumina illa rara humida lutea et laxa incidebant, erant irritae, atque impetu remisso et flamma extincta nihil eorum faciebant propter quae mittebantur. muro igitur urbis in multis partibus perrupto facilis in eam patuit aditus. hoc modo imperatori cedunt hostes dudum impudentes et armis frementes, eique Anabarzam coacti magis quam ultro dedunt. nec id tamen statim, sed re iterum tentata et pugna saepius repetita et transitu in alterum contiguum murum facto; a quo Romanos non sine sanguine quemadmodum a primo repellebant.

λεσι. τοίνυν καὶ τῷ ποταμῷ προσεγγίσας Εὐφ
ται εἴς τι πολίχνιον ἐγχωρίως Πιζὰ καλούμε
πολλὴν ἐνδειξαμένων τῶν πολεμίων περὶ τὴν ε
ναιότητα ὑπονοστεῖ τὸ Ῥωμαϊκόν, καὶ μέχρι τ
ξις γίνεται μέρους τοῦ προελάσαντος μὴ ἀντι
πρὸς πάθος μανικὸν καὶ φορὰν παράλογον τῶν ε
D οὐ πολὺ δὲ ἐγγυτέρω τοῦ βασιλέως φανέντος ἐκ
τὸν φάλαγγος συχνοὶ τοῖς ἀντιπάλοις συρρήγν
μὴ ἐνεγκόντες τὴν κατ' αὐτῶν ἐπέλασιν τῶν Ἰ
κλείονται εἴσω τοῦ τειχισμοῦ, καὶ οὐκέτι ἐπεκ
θεντο. τεῖχος μὲν οὖν καὶ περίτειχος ὑπῆν τ
καὶ βαθεῖα τάφρος ἐν μέρει τοῦτο περιεζώνν
αὐτοφυὴς ἐνιαχοῦ κατεφράγνυε· πολλὰ δὲ τ
των ὑπενδόντα ταῖς τῶν λίθων νιφάσι καὶ προ
ρεύσαντα τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ καθεῖλε τὸ φρόνημ

1. τὰ παρακείμενα ταύτῃ τῇ πόλει A. 6.
21. ταύτην A.

Circumiacentibus castellis eodem tractatis modo
abit; et pulcherrimam urbem Antiochiam ingressus,
Orontes perfluit et ventus Favonius perflat, supinis r
cipe Raimundo et omni civium multitudine suscipitu
bus in urbe commoratus, initaque cum principe Raim
litano comite amicitia, Antiochiae finitimas Syroph
quae ab Agarenis tenerentur, aggredi statuit. profectu
phratem fluvium ubi ad oppidum quod ab incolis Pi
venisset, et hostes in conflictu fortissime se gessisse

οἱ τολμητίαι καὶ φυσῶντες ἄμετρα, εἰς δειλίαν τιθεμένων αὐτοῖς τῶν ὀχυρωμάτων, ὑπέρ τε τῆς οἰκείας ἀντιβολοῦσι ζωῆς καὶ τῶν ἐνόντων πάντων αὐτὴν ἀλλάσσονται, βασιλεῖ τὰς χεῖρας προτείναντες. ἐκ δὲ τούτου μοῖραν διαφεὶς στρατεύματος κατὰ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου πόλεων καὶ φρουρίων πλῆθος λαφύρων, συνέλεξε, καὶ τὸ Πιζὰ τῷ τῆς Ἐδέσ- P. 19
σης δωρησάμενος κόμητι, τὸ Βέμπετζ παραλλάξας ὡς εὐκαταγώνιστον κριθὲν κἀπὶ πεδίου κείμενον ὑπτιάζοντος, κατὰ τοῦ Χάλεπ καὶ τοῦ Φέρεπ ἐξώρμησε, τοῦτο αἰτησαμένου τοῦ τῆς Ἀντιοχείας πρίγκιπος, ἐπεὶ καὶ οὗτος τῷ βασιλεῖ συνεστράτευεν. ἐπιστὰς δὲ τῷ Χάλεπ (τὸ δ' ἐστὶν ἡ πάλαι λεγομένη Βέρροια) ὁρᾷ πολυάνθρωπον πόλιν καὶ στέγουσαν ἔνδον πλεῖστον ὅσον ὁπλιτικόν, οἳ καὶ ἐξιόντες τοῦ τείχους ἅμα θέᾳ Ῥωμαίων συμπλέκονται μετὰ ῥύμης τοῖς περὶ τὸν βασιλέα στρατεύμασι. τὸ δὲ ἧττον ἀπενεγκάμενοι τὸν περίβολον

1. τεθειμένων A. hinc incipit B: καὶ προσπίπτουσι τῷ βασιλεῖ, καὶ ὑπὲρ τῆς αὐτῶν παρακαλοῦσι ζωῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπακούσας τούτοις καὶ τὸ τοιοῦτον καστέλλιον τῷ τῆς ἐδέσης δωρησάμενος κόμητι, καὶ καταλείψας τὸ Βέπ . . . ὡς εὐκολοκράτητον, κατὰ τοῦ Χάλεπ καὶ τοῦ Φέρεπ ἐπ . . . ζητήσαντος τοῦτο τοῦ πρίγκιπος, ἐπεὶ καὶ οὗτος συνεστρ . . . τῷ βασιλεῖ. ἐπιστὰς τοίνυν ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ Χάλεπ . . . δέ ἐστιν ἡ πάλαι λεγομένη Βέρροια, βλέπει πόλιν πολυάνθρωπον ἔχουσαν καὶ πλῆθος στρατοῦ· οἵτινες ἐξελθόντες τοῦ τείχους μετὰ τόλμης μεγάλης τοῖς στρατεύμασι τοῦ βασιλέως συμπλέκονται. ὀλίγον δὲ καρτερήσαντες πάλιν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τείχους ἐγκλείονται. καὶ τοῦτο πολλάκις ποιήσαντες οὐδέν τι ἀνδρεῖον ἐδείξαντο. ἀλλὰ καὶ τοῦ βασιλέως τὴν πόλιν κατασκοποῦντος κρυφίως ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθόντες κατ' αὐτοῦ ὥρμησαν· ἀλλὰ ματαίως καὶ τὸ τούτων βούλευμα γέγονεν. ὁ δὲ βασιλεὺς κατανοήσας τὴν ὀχυρότητα τοῦ κάστρου τούτου καὶ τὸ ἐντὸς ὅπερ εἶχε καβαλλαρικὸν στράτευμα, ἅμα δὲ καὶ τὴν τῶν ἀναγκαίων χρειωδῶν στέρησιν τοῦ στρατοῦ, ἐκεῖθεν ἀναχωρεῖ, καὶ τὸ Φέρεπ καθ' ὁδὸν κρατήσας καὶ τοῦτο ἑτέρῳ κόμητι τῆς Ἀντιοχέων πόλεως χαρισάμενος εἰς ἑτέραν πόλιν Καρφασὰ λεγομένην ἀπέρχεται. μεγίστη δέ ἐστι καὶ αὕτη ἡ πόλις, ἔχουσα καὶ ὑποκείμενα καστέλλια αὐτῇ.

saxorum grandine prostratis, Agarenorum feroces et elati animi conciderunt, ut supplices vitam ab imperatore peterent, eamque omnibus opibus commutarent. ex hoc, parte copiarum contra urbes et castella ultra Euphratem ablegata, multas manubias coegit, et Pizam Edesseno comiti donavit; Bempezoque praeterito ut expugnatu facili, cum in acclivi planitie situm esset, contra Chalepum et Pherepum est profectus, precibus Antiocheni principis, qui una militabat, impulsus. cum ad Chalepum accessisset, quae olim Berrhoea dicta fuit, videt urbem esse frequentem et magnis militum praesidiis munitam; qui ad primum Romanorum conspectum impetum in imperatorios faciunt. victique moenia repetunt. nec semel duntaxat, sed ite-

ἐφόδου παραστησάμενος, καὶ τοῦτο κόμητί τ
χέων ἀποχαρισάμενος πόλεως, πρὸς ἑτέραν πό
κατὰ φράσιν ἐγχώριον Καφαρδὰ λεγομένην. με
C ρας αὕτη προκαθέζεται, καὶ περὶ αὐτὴν αὐχεῖ
οὐκ ἐλάχιστα φρούρια, στερρότητι τειχέων κο
8. Ἀλλὰ καὶ ταύτην διὰ βραχέος χειρω
βαίνει πρὸς τὰ πορρώτερα, καὶ τῆς πρὸς τὸ
ἁπτόμενος στρατοπεδεύει περὶ τὸ Ἴστριον (πόλι
τῆς μέσης τῶν ποταμῶν) ἄποθεν μικρῷ τοῦ Σ
καὶ τοῖς πᾶσι κατεσκευασμένον ἄριστα. ὁδοὶ
καὶ τούτου διαφθαρέντος καὶ πρὸς ἁρπαγὴν δια
στρατιώταις, καὶ τούτων μάλιστα τοῖς ἐκ κ
Σκυθικῶν ὑφ' ὧν ἑάλωκεν, ἐκεῖθεν ἀπαναστ
D πρόσεισιν. οἱ δ' ἐκ τοῦ ἄστεος τοῦδε, καὶ τ

7. τὴν εὔοπτον καὶ εὔοπλον στρ. A. 12. καρφ
idem mox μεγίστη δ' ἐστὶ καὶ αὕτη ἡ πόλις, ἔχ
κείμενα καστέλλια αὐτῆς. 16. πορρώτερον A.
τῆς μεσοποταμίας W. cod. 22. σκυθῶν A, παρ
σιλέως κομάνων B. 23. ἐν τῷ ἄστει τῶδε A.

rum atque iterum excursionibus factis nunquam vicer
vero urbem circumeunti et speculanti clam tormentis insid
qui cum in praesentia nihil efficere posset, tum ob urbi
equestres in ea pedestresque copias, tum quod comi
aquae penuria laborare incipiebat, inde discedit, et
impetu capto et comiti cuidam Antiochenae urbis d
urbem transit, Caphardam nomine, quae maximae pr
rat, et multis in circuitu castellis dominatur. firm

σατραπῶν συνελθόντων, πλείστους ὅσους τοὺς ὁπλιτεύοντας συνειλόχασιν, ὅθεν καὶ πρὸς ἕνα συνασπισμὸν συνιόντες καὶ ὁμαιχμίαν κρατυνάμενοι μίαν προσυπήντων, τὸν ἐκεῖσε περικλώμενον ποταμὸν διαβάντες, ἀλλὰ καὶ δοράτια ἐκ καλάμων κραδαίνοντες ταῖς τοῦ βασιλέως συμπλέκονται φάλαγξιν, ἵπποις ὠκύποσιν ἐποχούμενοι. καὶ συρρήξεως γενομένης πολλάκις τὴν νίκην ὁ βασιλεὺς ἀποφέρεται, καὶ οἱ μὲν τῶν πολεμίων κατὰ τοῦ ὕδατος ἀκοντίζονται, οἱ δ' ἐμπείρονται δόρασιν, οὐδαμῶς ἐπαρκεσάντων σφίσι τῶν ἐνσειομένων δονάκων, ἀλλ' ἀσθενῆ καὶ λεπτὴν ἐπικουρίαν καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν καλαμίνην παρεχομένων αὐτοῖς. ἐντεῦθεν εἰς τὸ τεῖχος ἀναχωρήσαντες οὐκέτι ἐπεξόδους εἰργάζοντο, ἐκ δὲ τῶν γηΐνων ὀρύφων προφαινόμενοι καὶ πολλὴν ἐντεῦθεν τὴν σύναρσιν ἔχοντες Ῥωμαίοις ἀντεφέροντο, τὴν ἑαυτῶν χώραν ἀνέντες εἰς τὸ ἀδεῶς ἐκπορθεῖσθαι καὶ ληΐζεσθαι καὶ χειροῦσθαι τὰ φρούρια. οὕτω δὲ τούτων πραττόντων, ὁ βασιλεὺς τὰς φάλαγγας διηνκρινηκὼς καὶ κατὰ γένος καὶ φατρίας διῃρηκώς, ὡς φῦλα φύλοις ἀρήγωσιν, εἰς μίαν μοῖραν τὸν Μακεδόνα καθίστησιν, ἑτέραν τὸ τῶν ἐκλεκτῶν, ἄλλην τὸ Σκυθικόν, ἔτι δὲ τὸ ἐκ Περσίδος ὁρμώμενον καὶ προσχωρῆσαν Ῥωμαίοις κατὰ πολέμους τοὺς πρότερον. καὶ τῷ ἀμιγεῖ καὶ πολυ-

V. 16

P. 20

1. ὁπλίτας A. 3. περικυκλούμενον A, τοῦ κάστρου περιτριγυριζόμενον B. 12. ἐκ δὲ τῶν γ.] ἦν δὲ τὸ τοιοῦτον κάστρον ἰσόγαιον ἀπὸ τοῦ ἔσωθεν Wolf. cod. 16. τὰς φαλ.] τὰς τάξεις ἀνὰ μέρος καὶ μέρος συντάξας W. 18. εἰς μίαν] τοὺς Μακεδόνας, τοὺς κομάνους, τοὺς προσφύγους τούρκους, τὴν τῶν ἐκλεκτῶν λεγομένην σύνταξιν B. 19. τὸ τῶν ἐκλ.] τὸ ἐκ κελτῶν A.

commune incendium restinguendum confluxerant) plurimos milites coegerunt, et inita societate conductisque in unum copiis superatoque praeterfluenti amne iacula arundinea vibrantes, et equis velocissimis insidentes, imperatorias phalanges ultro lacessunt, ac saepius agressi nostros vincuntur, alii in flumen praecipitati, alii hastis transfixi, nihil adiuti vibratione arundinum, quarum auxilium infirmum tenue ac plane arundineum experiebantur. dehinc intra munitiones reversi non amplius egrediebantur, sed ex terreis tectis se ostendentes ac multum inde opis habentes contra Romanos ferebantur, direptionibus et vastationibus agrorum et finitimorum castellorum expugnationibus neglectis. quae cum illi facerent, imperator phalanges recenset et pro nationibus et tribubus distribuit, ut quique suis popularibus succurrerent. Macedones in unam classem refert, eos qui selecti dicuntur in alteram, Scythas in tertiam, eodemque modo Persas, qui superioribus bellis Romanis accesserant. hostes autem hac distinctione et varietate legionum et diversitate armorum territi,

νῶν λίθοις εἰς μέρη διῃρητο καὶ πρὸς γῆν τὰ τ
των καθῃρεῖτο θωράκια, ὅμως ἔμενεν ἔτι ἀκρά
πληθὲς ἀριθμούμενον, ἄλλως τε καὶ ὑπὲρ αὐ
καὶ τέκνων καὶ γυναικῶν, πρὸς δὲ καὶ πλούτ
τούτου παντοδαπου̃, διαγωνιζόμενον. καὶ τ
ἡ πόλις ἥδε καὶ βασιλεῖ καθυπέκυψε καὶ πι
του κεκένωτο, καὶ Ῥωμαῖοι τῇ ταύτης χειρα
C το τῶν πρώην ἐπικυδέστερον, εἰ μὴ ἀγγελία
καὶ ἄκοντα ἐκεῖθεν τὸν βασιλέα μεθεῖλκυσαν,
ᾔδον κυκλωθῆναι παρὰ Περσῶν καὶ κινδυν
χείριστα μὴ βασιλέως αὐτῇ τὴν ταχίστην ἀρή
ἐκ τῶν πολιορκουμένων δῶρα μεγαλοπρεπῆ κο
ταῦτα ἐξ ὕλης τιμαλφεστέρας τῶν ἁπασῶν,
αὐχενας εὐγενεῖς καὶ νήματα Σηρικὰ διαπ
καὶ τράπεζαν ἀξιοθέατον, πρὸ δὲ τούτων στα

11. ἀλλ' ὅμως τὸ ἀναρίθμητον πλῆθος ἐκεῖνο φαίνεσθαι Wolf. cod. 19. παρὰ Περ.] ὑπὸ 22. ἐξ ὕλης] ἐκ λίθων καὶ τιμίων μαργάρων γάλα ἀραβικὰ καὶ βλατία πολλὰ χρυσᾶ B.

remissa pertinacia et moenibus exterioribus relicti conferunt. multis ergo diebus comminus pugnatur, tur, etiam singularia fortissimorum certamina fiunt refugitur, nunc in castra receditur, sic tamen u superiores essent. hostes autem etsi plures gladio

δεξάμενος πάγκαλόν τι χρῆμα καὶ ξενίζον τῇ θέᾳ, λυχνίτῃ λίθῳ κεκολαμμένον, ἐν ᾧπερ αὐτοφυῶς ἡ τέχνη διύφανε γράμματα εἰς κάλλος φιλόνικον τοῦ θείου εἰκάσματος, καὶ D ὀφθαλμῶν ἀτεχνῶς τρυφήν, λύει τὴν πολιορκίαν, τῆς πρὸς 5 Ἀντιόχειαν ἅψάμενος. ἔφασκον δὲ οἱ κατὰ τὸ Σέζερ Σαρακηνοὶ πάλαι ποτὲ τοὺς προγόνους αὐτῶν ἐκ τῶν προσενεχθέντων δώρων τῷ βασιλεῖ δορύκτητα σχεῖν τὸν ἐκ λίθου ἀκτινώδους σταυρὸν καὶ τὴν πολυτελῆ τε καὶ οἵαν ἐκπλῆξαι τράπεζαν, ἡνίκα Ῥωμανὸν εἷλον τὸν Διογένην τὴν αὐτοκράτο- 10 ρα Ῥωμαίων ἀρχὴν χειρίζοντα, τήν τε βασίλειον ἐκείνου σκηνὴν ἐσκύλευσαν καὶ τοῦ χάρακος κεκρατηκότες τὰ ἐνόντα διείλοντο· ἐν δὲ τῇ ἐκ τοῦ Σέζερ ἀπάρσει τοῦ βασιλέως Ῥωμαίοις κατ' οὐρὰν ἐπιτίθενται τὰ τοῦ Ζακῆ καὶ τινῶν ἀρχηγῶν ἄλλων διασήμων Περσικὰ στρατεύματα, θρυπτι- 15 κώτατα τοῖς μικροῦ ποδηνέμοις ὀχήμασι προδεικνύμενα, καὶ Ῥωμαίων ὀλιγωρύτατα τύφῳ ἐμπλήκτῳ βαρβαρικῷ. τῶν γε μὴν ἐλπίδων διαμαρτόντα οὐχ ὅπως οὐδέν τι γενναῖον ἔπραξαν, ἀλλὰ καὶ τοῦ κόμπου καὶ τῆς μεγαληγορίας δίκην ἀμοι- P. 21 βὸν ὑπὸ τῆς θείας τίσαντες δίκης καὶ δύο τῶν ἡγεμόνων 20 ζωγρίας προσαπεβάλοντο· ἦσαν δ' οὗτοι ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτάπακὰ καὶ ὁ τοῦ Σαμοὺχ Ἀμηρὰ κασίγνητος. εἰσιὼν δ' ὁ βασιλεὺς τὴν Ἀντιόχου μεγαλώνυμον πόλιν τὸ ἀστυκὸν πλῆθος V. 17

1. λυχν. λίθῳ] λυχνίτης γὰρ λίθος ἦν ἔχων γράμματα φαινόμενα αὐτοφυῆ γλυπτά, ἦσαν δὲ ἀπὸ τέχνης, εἰς κάλλος καὶ ὡραιότητα τοῦ θείου σταυροῦ καὶ εἰς τρυφὴν τῶν ὀφθαλμῶν τῶν βλεπόντων τὸν τοιοῦτον σταυρόν B. 2. ἐγγεγλυμμένον A. 5. ἑαψάμενος A. 16. ὀλιγωρότητα A. 20. ἀτάπανα A, ἀτάπαχ B. 21. ἀμηρᾶς AW. 22. μεγαλ.] εὐδαίμονα A.

tertexta, et mensa spectabili, et ante haec cruce elegantissima in manus sumpta, cuius nihil simile visum est, in lychnite gemma exculpta summoque artificio divinae imaginis expressa similitudine, cuius aspectu oculi satiari non poterant, soluta obsidione Antiochiam versus proficiscitur. aiebant autem Sezerini Sarraceni maiores suos olim cruce illa radianti inter cetera munera imperatori oblata et pretiosa atque admirabili mensa, capto Romano Diogene imperatore eiusque vallo expugnato et imperatorio tabernaculo direpto, potitos fuisse. in discessu a Sezeri milites Zacae et aliorum illustrium Persarum Romanorum terga adoriuntur, equis ocyssimis insolentissime et cum summo Romanorum contemptu et fastu furioso atque barbarico irruentes. tamen spe frustrati non modo nihil memorabile gesserunt, sed temeritatis et insolentiae suae poenas divinae vindictae dederunt, duobus eorum ducibus captis; quorum alter erat Atapacae filius, alter Samuchi amerae frater. imperatore vero celebrem Antio-

κατὰ Ῥωμαίων ἐχρήσαντο. τῷ τοι καὶ τοῦ
φους περιγενόμενος ἔκειρε τὴν πολεμίαν, ἅλο
καὶ ζώων ἔλασιν παντοίων, ὁπόσα ὑπὸ ζυγ
ἐργασάμενος. καὶ τοιοῦτοι μὲν οἱ πρὸς ἀνίσχοι
νες τοῦδε τοῦ αὐτοκράτορος, δι' ἐκστρατείας μ
γλῶτταν πᾶσαν δὲ γνώμην ἐς ἑαυτοὺς ἐφελ
καὶ τριετὴς χρόνος ἐξίκετο.

9. Τότε δὲ προσερρύη τῷ βασιλεῖ τῷδε
κρατορῶν κασίγνητος Ἰσαάκιος, ὃν φθάσαν ε
C συνάρασθαί οἱ τὰ περιττὰ εἰς τὴν τῆς βασιλεί
κατὰ γὰρ μικρολυπίαν τοῦ ὁμογνίου διαζευχθ
ἀπάρας ἐκ τῆς Ῥωμαίων, συνέκδημον καὶ συμ
τὸν Ἰωάννην τὸν τῶν παίδων ἐκείνου πρωτόι
οὗτος ὁπλιτοπάλας καὶ πολεμόκλονος, φυὴν τ

1. μετὰ σίγνων σταυρικῶν καὶ λαμπάδων B. sed A quoque αἰνεσίμων. 4. τὰ μέρη τῆς ἀρμεν om. A. 7. ἐχομένως A. 10. ἐῤῥάξαντο W, ἥ σα κατὰ ῥωμαίων ἐποίησαν B. 22. ἀνὴρ δ πολεμισιὴν καὶ ἀνδρεῖον καὶ ἄξιον εἶδους ὡραί

chiam denuo ingresso, tota urbana multitudo obvian
cris imaginibus et pluribus ornamentis in vicis exp
sum eius honestandum. ex hac cum bonis ominibus
Ciliciae fines profectus inde Byzantinum iter ingredit
acie progrediens, et a sua bellandi consuetudine non
tem exercitus contra Iconienses Persas mittit. nam
ingrederetur, arrepta occasione incursionibus Roma
eo igitur infesto agmine superato agrum hostilem pe

εἶδος προφαίνων ἀξιοθέατον), πλείστοις μὲν καὶ ἄλλοις προσέμιξεν ἔθνεσι, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τῷ τῆς Ἰκονιέων σατραπεύοντι μητροπόλεως. καὶ ἦν μὲν ὁ Ἰσαάκιος οὗτος ὁρμαίνων ἀεὶ χώραις ἐπιθέσθαι Ῥωμαϊκαῖς καὶ Σατὰν γενέσθαι τῷ Ἰωάννῃ, χρημάτων δ' ἀπορῶν καὶ τὸν βασιλέα Ἰωάννην ὁρῶν ταῖς κατὰ πόλεμον πράξεσι διὰ παντὸς περικλέϊστον οὐδένα εὗρισκε τοῖς κατὰ σκοπὸν ἐκείνῳ συμβαίνοντα. μᾶλλον μὲν D οὖν καὶ πάντας εἶχεν ἀποπηδῶντας καὶ πρὸς τὴν πρώτην τῆς ἀποστασίας ἐνήχησιν δυσχεραίνοντας, καὶ τὴν ἐπιχείρησιν ἀπαγορεύοντας ὡς ἀσύμφορον κἀκείνῳ καὶ μηδ' αὐτοῖς ἐφικτὴν ὁπωσοῦν. ὅθεν τοὺς τοπάρχας περιιών, καὶ παρ' οἷς κατέλυε δι' αἰδοῦς ἀγόμενος ὡς τὸ εἶδος τυραννικώτατος καὶ τὸ γένος ἐπισημότατος, ὀψὲ συνεὶς ὡς διακενῆς τῆς συγγενείας ἀποδιίσταται, βίον ἀντλῶν πονηρόν, πρὸς τὸν ὁμόσπορον ἐπανέλυσε. καὶ βασιλεὺς ἀσμένως αὐτόν τε καὶ τὸν υἱέα προσβλέπει, καὶ ὄψιν καὶ λόγους ἀμφοῖν δίδωσι, καὶ χαριέντως προσπλέκεται· ἰσχυρὸν γάρ τι χρῆμα πόθος συγγενείᾳ δινφαινόμενος, κἂν ἀπορραγείη μικρόν τι τῆς συμφυΐας φιλυπόστροφος ταχέως γίνεται. ἀμέλει καὶ τὸ πρώην P. 22 φίλτρον διατηρήσας ἀλώβητον οὐδέν τι παλίγκοτον ὑπέτυφεν ἐν ψυχῇ, ὁποῖα οἱ ἐν ἀρχαῖς φιλοῦσι τεχνάζεσθαι, τὸν χόλον ἐνθάπτοντες καὶ ἐναύοντες εἰς τὴν κατὰ καιρὸν φρυκτώρησιν καὶ κατάπρησιν· τὴν δὲ Κωνσταντίνου σὺν αὐτῷ εἰσιὼν οὐ πλεῖον

3. πόλεως A. 10. καὶ om. A. 13. ὀψὲ — πονηρὸν om. A. 16. καὶ ὄψιν] καὶ ὁμοτράπεζον πάλιν εἶχε καὶ ἔνδοξον B.

abierat. erat autem vir bellicosus et fortis, procera statura et forma visenda praeditus; qui cum ad alias gentes transierat, tum ad Iconiensis metropolis satrapam, subinde ad incursandas Romanas provincias et res Iohannis turbandas incitatus. sed quia pecunia egebat et imperator Iohannes perpetua rei bellicae laude florebat, ipsi nihil ex sententia succedebat, ac potius omnes ab eo resiliebant et primum defectionis consilium improbabant, conatum illum detestantes, qui nec ei expediret et ipsis succedere nullomodo posset. igitur cum toparchas adiret, etsi ab omnibus reverenter exciperetur ut forma rege dignissima praeditus et genere nobilissimo ortus, sero tamen intelligens, quod deserta cognatione aerumnas frustra toleraret, ad fratrem se recepit. imperator vero et ipsum et filium suum cupide exceptos allocutus est et suaviter amplexus. nam cognationis desiderium multum valet; ac tametsi nexus ille nonnihil laxatus fuerit, facile tamen denuo astringitur. ac pristina erga eum caritate inviolata conservata, bona fide in gratiam rediit, secus quam potentes solent, qui iram tegunt ac dissimulant, dum ulciscendi occasio detur. Cpolim igitur

πολεμίους διαθροήσας τῇ παρουσίᾳ καὶ θρεμ
ἐλάσας παντοδαπῶν ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Λοπά
πολὺ δὲ καὶ τῆς γυναικωνίτιδος ἐξιοίσης τὴν π
18 ρὰς ἐδείματο, τὴν ἐκ τῶν πολεμίων ἐκεχειμ
πάντῃ ἀξύμφορον Ῥωμαίοις διατιθείς. ἐμβρ
τόποις τούτοις διανοούμενος τὴν στρατιὰν ἀθρ
τύχει. καὶ ἡ μὲν ἐκ θεσπισμάτων βασιλείων
C τὸς δὲ κατὰ τοῦτο τὸ ἔργον ὡς οὐδέποτε τοῖς
ἀσυγγνώμων ἔδοξε καὶ βαρὺς καὶ τὸ πλέον μ
στρατείας εἰδώς, ὡς εἴπερ ἐλάθετο ἢ οὐκ ἐνεν
σὸν ἔτος ἐν τοῖς ἑῴοις πολέμοις Ῥωμαῖοι διή
πρὸς ἄρρηκτον ἐκείνου ἔχθος ἔτι μᾶλλον ἐκμῆνα
λοὶ τῶν εἰς Συρίαν συναναβάντων ἐκείνῳ στρ
τὰ οἴκοι βλέψαντες, ἀλλὰ νόσῳ σώματος κι

11. μετ' οὐ πολὺ] εὑρὼν δὲ καὶ τὴν δέσποιναν
λιν ἦλθε τὰς ἀχύρας B. 15. διασκοπούμενος
om. A. 21. ἄρρητον A omissis ἐκείνου et ἦν

cum eo ingressus, non magis victoria quam fratris
sus. subditi quoque instinctu eius laudes communi
paeis duntaxat gloriabantur, et deo successuum au
bant, sed et fratris eius adventu laetabantur.

Caeterum non diu Byzantii commoratus, cum P
campos iuxta Sangarium fluvium impetum fecissent.
re aeger, statim exivit. ita hostibus sua praesentia
generis pecoribus abactis, Lopadium recessit. non
etiam Gynaeconitis urbe exisset, munitiones instau
a bello dabatur in rei publicae

ἀναγκαίων καὶ φθορᾷ τῶν ὀχημάτων ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ χρονίσαντες, ἠναγκάζοντο μὴ τῶν πατρίδων βαίνειν εὐθύ, ἀλλ' ἔνθα κατασκηνοῖ βασιλεὺς μεταβαίνειν ὑπὸ τῶν ἐπιμελῶς τὰς ὁδοὺς τηρούντων καὶ τὰς θαλαττίους περαιώσεις ἐπισκοπούν-
5των. ὁ δὲ μὴ ἀγνοεῖν ἔχων τὸ τοῦ γογγυσμοῦ αἴτιον, τὸν D οὐκ εἰδότα πλαττόμενος, ἵνα μὴ λέγοιμι τὸν μηδαμῶς ἐμπαζόμενον ὑποκρινόμενος, ἐκείνους μὲν εἴα κενοφωνεῖν, αὐτὸς δὲ τῆς προθέσεως εἶχετο, βούλεσθαι λέγων ἔχειν τοὺς στρατιώτας συσπουδαστὰς καὶ μηδαμῶς ταῖς συνεχέσιν ἐκδημίαις
10ἀπαυδοῦντας καὶ ἀποκναίοντας. προθέμενος δὲ μετελθεῖν τοὺς κατὰ τὸ θέμα τῶν Ἀρμενιακῶν παρεισφθαρέντας βαρβάρους, ἅμα δὲ καὶ Κωνσταντῖνον τὸν Γαβρᾶν κατασχεῖν χρόνον ἤδη συχνὸν τὴν Τραπεζοῦντα ὑποποιησάμενον καὶ ἥδεσι τυραννικοῖς αὐτὴν διεξάγοντα, διὰ τῆς τῶν Παφλα-
15γόνων συναγκείας τὴν πορείαν τίθησιν ἀεὶ τῶν τοῦ Πόντου παραλίων τόπων βαδίζειν ἐχόμενα, δυοῖν ἕκεκα, τοῦ τ' ἐκ τῆς οἰκείας χώρας τὴν στρατιὰν οἱ ποριζεσθαι τὰ βιώσιμα, καὶ εἰ δεήσει συρρῆξαι πόλεμον, κατὰ μίαν μοῖραν ἔχειν αὐτὸν ἐπικείμενον, ἀλλ' οὐκ ἔξ ἑκατέρων μερῶν περικείμενον
20κἀντεῦθεν πρὸς περικύκλωσιν ἐπιτήδειον. ἦν γὰρ ὁ τῆς Και- P. 23 σαρείας τότε κρατῶν Μουχούμετ, περὶ οὗ εἰπεῖν ἔφθημεν, πλείστην ὅτι περιβεβλημένος ἰσχύν, μέρος τε τῆς Ἰβηρίας ὑπαγαγόμενος καὶ ἔνια τῆς τῶν ποταμῶν μέσης παραστησά-

1. ἐν om. A. 19. περικείμενον] προσφάμενον A. 23. ἔνια τῆς] τὰς χώρας τὰς ἐν μεσοποταμίᾳ βασιλικὰς Wolf. cod.

visa, sed ex morbo corporis et penuria commeatus et iactura equorum in itinere morati, deflectere a patria et ad imperatorem ire, ab iis qui vias diligenter obsidebant et portus observabant, cogebantur. verum ipse cum indignationis causam ignorare non posset, ignorationem, ne contemptum dicam, simulans, et illos inania verba fundere sinens, institutum suum urgebat. dicebat enim se milites habere velle, qui idem quod ipse vellent, et continentibus expeditionibus non fatigarentur aut frangerentur. cum autem barbaros, qui in Armeniacorum provinciam irruperant, ulcisci, et Constantinum Gabram, longo iam tempore Trapezunte potientem ac pro tyranno se gerentem, capere statuisset, per Paphlagonum convallem iter intendit, ut continenter per maritima Ponti loca proficisceretur. idque duabus de causis, ut et exercitus e suis provinciis commeatum peteret; et si pugna committenda esset, ea ab una duntaxat parte immineret nec a circumventione quicquam periculi esset. nam Muchumetus, qui tum Caesarea potiebatur, de quo supra diximus, maximis opibus pollebat et Iberiae partem subegerat ac nonnulla Mesopotamiae loca

μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ἡ Καππαδοκῶν χώρα κρ
καὶ τὸ κλίμα τοῦτο ψυχεινὸν καὶ δριμύτατον
χειμῶνος ἐπιγενομένου ἀήθους πολυτρόποις κ
λαισε. τά τε γὰρ πρὸς δίαιταν ἐπιτήδεια σχ
ἐξέλιπον, καὶ τῶν ζώων ὁπόσα σκευοφόρα τε
ρια, διεφθάρη παντάπασι. κἀκ τοῦδε τὸ ἀλ
νως ἀναθαρρῆσαν, ἐπεὶ καὶ ἄφθεγκτόν ἐστι
ἀνεξερεύνητόν τε καὶ ἀνεξέλεγκτον, ἐφόδοις ἀκ
το συχναῖς, καὶ ληστρικοῖς ἐπιτιθέμενον κλέμ
C δὲ καὶ προδήλως διαμιλλώμενον κατὰ μάχην
τὰς τῶν Ῥωμαίων ἐλυμαίνετο φάλαγγας· κ
συνεχὲς τὴν σύστασιν ἐφιστάμενον ἐκ τοῦ αὐτ
κείᾳ πεποιθὸς τῶν ἵππων, τῆς ὁμαιχμίας ἀφίε
ἀνέμων πνοαῖς ἐξῄρετο. βασιλεὺς δὲ τὸ τῶν Ἴ
ων ἀτύχημα, περιιὼν τὸ στράτευμα τὰ εὐγε

6. ἐπανίσταται APW. 8. πόλει τοῦ πόντου
γομένη B. 9. ἔκτοτε A. 23. ἐξήρητο A.

in deditionem acceperat. is ad vetustam Arsacidarum
rum recentem stirpem genus referebat, qui Tanism
daces et bellicosi erant, et eorum qui Orientales R
ceperant potentissimi et impudentissimi. vere igitur
perator Lopadio discedit; et omni aestivo tempore
te temperatissima in eo itinere consumptis, sub hib
in urbe Pontica Quinta hiemavit. inde hostilem
multa incommoda pertulit: nam et commeatu pene
est, et iumenta tam bellicosa quam sarcinis gerend
perierunt. unde hostes fiducia resumpta (nam fama
gatum aut occultum cinit) multis inexpectatis impr

τῶν συνέλεγε, καὶ ταῦτα διαδιδοὺς καὶ Ῥωμαίοις μέν, ὁπόσοι κοντοφορεῖν ἤδεσαν, τοῖς δ' ἐκ τῶν Λατίνων μάλιστα δεξιοστροφεῖν ἐπισταμένοις δοράτια, ἀνθίστατο τούτους τοῖς πολεμίοις καὶ παρεῖχε γενναίως ἀντιμαχεῖν. οἱ δὲ τὰς μετὰ V. 19
ξυστῶν ἐπελάσεις τούτων ἐνεγκεῖν οὐκ ἔχοντες πρὸς φυγὴν μεθηρμόζοντο. ἱκανῶς μὲν οὖν διὰ τῶν τοιούτων μεθόδων καὶ τοῦ πλείστους ὅτι μάλιστα τῶν πεζῶν σημαίας ἀνέχειν D
εἰς ἔμφασιν ἱππικοῦ πλείονος τὰς Περσικὰς ἀναστείλας ἴλας, ἐπὶ Νεοκαισαρείας ἴετο. πολλαὶ δὲ καὶ περὶ αὐτὴν μεταξὺ Περσῶν καὶ Ῥωμαίων ἐτολυπεύθησαν συμπλοκαί. καὶ τῶν τοῦ βασιλέως υἱῶν ὁ νεώτερος (Μανουὴλ ὄνομα τούτῳ) δόρυ διαβαστάσας καὶ ἱκανῶς προελθών, τοῦ πατρὸς εἰδότος μηδέν, τοῖς πολεμίοις ἐνέβαλε, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ μείρακος παρωρμήκει σχεδὸν ἅπαν τὸ στράτευμα καὶ ὑπὲρ ἰσχὺν ἠγωνίσασθαι, τινῶν μὲν ἐς τὸν ὅμοιον ζῆλον διαναστάντων, τῶν δ' ἄλλων ἁπάντων δεισάντων περὶ τῷ παιδί, καὶ βασιλεῖ χαριεῖσθαι τὰ μέγιστα οἰηθέντων εἰ συναραμένων αὐτῶν οὐδαμῶς τι πρὸς τῶν πολεμίων ἐσεῖται πεπονθὼς ἀηδές. ἀλλὰ τότε μὲν ὁ πατὴρ ἐπαίνοις τὸν παῖδα προδήλως ἠμείψατο· ὕστερον δὲ τὴν σκηνὴν εἰσιὼν πρηνῆ ταθέντα δι' ὀλίγου ἔτυψεν ὡς θρασύτερον μᾶλλον ἢ εὐτολμότερον, μηδ' ἐπιτρέψαντος αὐτοῦ συμπλακέντα τοῖς ἐναντίοις. P. 24

10. Ἴσως δ' ἂν καὶ τῆς Νεοκαισαρέων ἐκράτησε βασι-

2. ἐκ τῶν] ἐπιπλέον τοῖς φράγγοις B. 6. τοιῶνδε A. 7. τοῦ πλείστους] τὸ διδοῦναι φλάμουλα τοῖς πεζοῖς ὡς καβαλλαρίους φαίνεσθαι B. 8. ἴλας] φορὰς A. 11. δόρυ] κοντάριον, ut solet B. 20. τὴν σκηνὴν] εἰς τὴν τέντα αὐτοῦ εἰσελθὼν ἁπλώσας τοῦτον ἐπὶ γῆς μετὰ ῥάβδου ἔτυψε B.

potissimum in circumagendis hastis dextros, distributis, aciem robustam hostibus opponebat. qui cum hastarum impetum ferre non possent, in fugam vertebantur. his igitur artibus, et quia plurimi pedites vexilla sustinebant ad maiorem equitatus speciem praebendam, repulsis Persicis turmis Neocaesariam perrexit, iuxta quam etiam inter Persas et Romanos crebro est dimicatum, et imperatoris iunior filius Manuel, hastam gestans et patre inscio longe progressus, impressionem in hostes fecit; idque adolescentis facinus fere totum exercitum ad dimicandum etiam supra vires impulit, aliis aemulatione incitatis, ceteris vero omnibus adolescenti metuentibus, et ab imperatore se maximam gratiam inituros ratis, si sua opera ab omni hostium insultu defenderetur. ac tum pater filium palam laudibus prosecutus est. deinde vero tabernaculum ingressus pronum iacentem paulisper verberavit, ut audacius quam fortius iniussu suo hostes adortum.

10. Forsitan autem Neocaesarea potitus esset imperator, nisi

κελεύσματι, ἐμβριθεστέραν, ἵνα μὴ λέγοιμι
τὴν ἀντίῤῥησιν ποιησάμενος· καὶ τὸν Λατῖ
προυκαλεῖτο εἰς ἀντιμάχησιν, ὡς τὸν ἵππον,
δικαίως ἀποληψόμενον. μὴ ἐπὶ πολὺ δ' ἔχω
τῷ θείῳ καὶ βασιλεῖ (ἐώρα γὰρ πρὸς ὀργὴν
τὸν ἵππον δίδωσιν ἄκων. μετακεληπίσας δ' εἰς
ἀθυμίας πλήρης καὶ βράττων ἄντικρυς θυμῷ
κοινισάμενος κατὰ τῆς τῶν πολεμίων παρατι
μικρὸν δέ τι προβὰς τὸν λογχήρη κοντὸν εἰς
Cστρεψε, καὶ τῷ νώτῳ ἐπαναθέμενος πρὸς Πέρ
γίνεται, τὸ κράνος τῆς κεφαλῆς ἀφελόμενος. ι
ἄννης μὲν ἡδέως τοῖς βαρβάροις ὁρᾶται καὶ ι
δέχεται, καὶ ὡς πάλαι μὲν συνήθης αὐτοῖς
ἡνίκα τῷ πατρὶ συνεπλάζετο, καὶ ὡς τότε δ
τὰ κατ' αὐτοὺς ἀναῤῥώσων πράγματα. ὁ δ'

4. ἱππότην ἐπίσημον] φράγγον ἐπίσημον ἀνι
εὔιππον W, ἔφιππον B. 15. μετακεληπίσα
κεύσας ἕτερον αὐτοῦ ἄλογον B.

casu quodam improviso inconsulta et contumax sup
dia prorsus effrenis Iohannis nepotis ex fratre Isaaci
illi obstitisset. nam cum acie cum Persis decernen
insigni equite Italico, Iohannem fratris filium, quipp
deesse sciret, Arabico equo descendere eumque Ita
is homo elati animi, et iactantior quam decebat, i
non audiens, audacius, ne dicam impudentius, refr
numque per contemptum ad pugnam provocavit,
equum, si vicisset. sed cum patruo imperatori, cui b
cerneret, diutius resistere non posset, equum dat inqui

ὕστερον καὶ τὰ Χριστιανῶν ἐξομοσάμενος ὄργια τὴν τοῦ Ἰκονίου Πέρσου θυγατέρα ἐγήματο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι τούτοις ἔκθαμβος γεγονὼς οὐκ ἀγαθαῖς ἐλπίσι διεστροβοῦτο· ἤδει γὰρ ὡς οὐδὲν ἄφθεγκτον ἐσεῖται παραλελοιπὼς ὁ ἀνεψιὸς τῶν τὴν Ῥωμαϊκὴν περικλονούντων στρατιάν, ἀλλ' ἀχαλινώτῳ καὶ εὐδρόμῳ γλώσσῃ ἀναγγελεῖ τῶν ἵππων τὸν σπανισμόν, τὴν τῶν βιωσίμων στέρησιν καὶ πᾶν ἕτερον καχέκτημα τῆς παρεμβολῆς. ὑποκλέπτων τοίνυν τὴν ἐπανάλυσιν κατὰ βραχύ πως ἐκεῖθεν μεθίστατο. πλὴν οὐδ' οὕτω δρῶν εἶχε λεληθέναι ὁλοσχερῶς τὸ πολέμιον· τοῖς γὰρ τελευταίοις ἐπικείμενον τοῦ στρατεύματος μέχρι πλείστου παρηκολούθει, καὶ διενοχλοῦν τὴν οὐραγίαν ἐνέλιπεν οὐδαμῶς. διὰ ταῦτα τοίνυν τῆς παραλίας λαβόμενος ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθειστήκει, καὶ τὸ βάρβαρον μηκέτι ἐπιέναι ἔχον παλίσσυτον γίνεται.

Εἰδοι μὲν οὖν Ἰανουάριοι τὸν βασιλέα ἔβλεψαν Ἰωάννην ἐκ τῶν Περσικῶν καμάτων τὴν πόλιν ἐπεισιόντα· αἱ δὲ τοῦ ἦρος περιτροπαὶ τὸ ξίφος εἶχον αὖθις περιζωσάμενον καὶ πρὸς τὸ περὶ τὸν Ῥυνδακὸν ποταμὸν ἀφιγμένον πόλισμα. ἐπεὶ δὲ ἡ μὲν θέρειος ὥρα παρελήλυθει, ὁ δὲ χειμὼν ἤδη παρεισιὼν τοῖς αἰθριάζουσιν ἐδυσκόλαινεν, ἀνέμων βόμβοις παραφοβῶν καὶ ἀμβλύτερα πρὸς ἀντιπάλαισιν ψύχους τιθεὶς τὰ σώματα, ἐπάνεισιν εἰς τὸ Βυζάντιον, τῷ ψυχεινῷ τοῦ καιροῦ ὑπενδοὺς ὡσεὶ καὶ χερμάδια τὰς νιφάδας καὶ δοράτια τὰς πηγυλίδας προβαλλομένῳ. ὑπομειδιᾶν δ' ἀρχομένου τοῦ ἔαρος τῶν ἀνακτόρων ἀπανίσταται. τῷ τοι καὶ τὰς ἐξ ὀσφύ-

23. τὸ om A.

sae filiam uxorem duxit. imperator vero eo casu consternatus spem parum bonam fovebat, haud ignarus nepotem, quibus malis Romani conflictarentur, intemperanti et volubili lingua accurate expositurum, ut commeatus penuriam, ut equorum interitum, ut cetera castrorum detrimenta. quamvis autem ad dissimulandum discessum paulatim inde movebat, tamen ne sic quidem hostes omnino latere potuit, quo minus extremum agmen longissime insectarentur ac perpetuo infestarent. qua de causa ad oram maritimam conversus in tuta se recepit; quo barbari cum accedere non possent, retro abierunt.

Imperator idibus Ianuarii Byzantium a Persicis aerumnis ingressus, sub finem veris gladio resumpto ad Rhyndacenum oppidum proficiscitur. exacta vero aestate, cum hiberna tempestas ventorum procellis et frigore saeviens sub dio agere prohiberet, Byzantium revertitur, victus gelu nivibus tanquam lapidibus et glacie veluti hastis armato. vere autem adventante, salutatis filiabus Heliadum in-

ἐσμοί, οἳ καὶ διὰ λέμβων καὶ ἀκατίων τοῖς Ἕ
κοις ἐπιμιγνύμενοι οὐ μόνον τὴν πρὸς ἀλ
ἐντεῦθεν ἐκράτυναν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμ
πλείοσι προσεσχήκασιν. ἀμέλει καὶ ὡς ὁμοροῦσι
τιθέμενοι Ῥωμαίους ὡς ἐχθροὺς ὑπεβλέποντι
νῳ κρατυνθὲν ἔθος γένους καὶ θρησκείας ἐστὶ
ὅθεν καὶ οἱ μὲν ὡς ἀντίπαλον τὸν βασιλέα κα
μηδ' ὑποκύψαι ὅλως τοῖς αὐτοῦ θεσμοῖς ἀπηνθ
ὑγρῷ φυσῶντες ζωστῆρι τῆς λίμνης, καὶ ἃ οὐ
φρονοῦντες, ταῦθ' ὡς παραφρονοῦντες διαπρατ
μεθίστασθαι παρῄνει τῆς λίμνης ὡς παλαιοῦ
C ματος, καὶ καθαρῶς προσχωρεῖν τοῖς Πέρσαις,
λοιντο· εἰ δὲ μὴ οὕτω δρῷεν, οὐκ ἂν ἀνα
διισχυρίζετο αὐτούς τε καὶ τὴν λίμνην ἀπεξενά

2. τὴν δ' Ἀττάλου] εἰς ἀττάλειαν καταντήσας B. το] διάθοιτο A. 9. ἰσχυροῖς] ἐρυμνοῖς A. στερεὰν εἶχον φιλίαν ἀλλὰ καὶ τὰ χρειώδη αὐτ αὐτοῖς ἐπορίζοντο B. 17. τῷ ὑγρῷ] τῷ τῆς λίμ νοι στε ρεώματι B.

star flentibus, Phrygiam praetervectus ad clarissima commorari statuit, ut finitima oppida et provincias re ret; quarum nonnullae iam a Turcis subactae erant. etiam Pusgusa palus fuit; quae cum instar maris la multis in locis parvas habet insulas, firmis munitas eo tempore Christiani plurimi tenebant; qui cum le lis Iconienses Turcas adirent, non modo amicitiam rant, sed et institutis eorum plerisque utebantur,

ων ἐπὶ μακρόν. μὴ προχωρούντων δὲ τῶν ῥημάτων ἔργων πολεμίων ἥπτετο· ὅθεν ἁλιάδας καὶ ἀκάτια σχεδιάσας καὶ ζεῦγμα διὰ τούτων ἐργασάμενος τὰς ἑλεπόλεις ἐπέστησεν ἄνωθεν, καὶ προσεπῆγεν οὕτω τοῖς ἐπὶ τῆς λίμνης ἐρύμασιν. αὐτὰ μὲν οὖν ἐξελέσθαι ἴσχυσε, πλὴν οὐχὶ καὶ Ῥωμαῖοι κακῶν ἀπείρατοι διεξέπλευσαν τὸν τότε πόλεμον, ἀλλ' ἐνίοτε τὴν λίμνην ἀνέμου διακυκήσαντος καὶ εἰς φλοῖσβον αὐτὴν ἀνοιδήσαντος τῶν ὁλκάδων πολλαὶ παρηνέχθησαν καὶ τὸν φόρτον ἐπανατραπέντα διαφῆκαν τῷ βυθῷ καὶ τοῖς κύμασιν.

Ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τοῖσδε τὸν βίον μετήλλαξεν ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως Ἀλέξιος, ᾧ καὶ μετέδωκεν οὗτος ἐρυθροῦ πεδίλου καὶ φοινικίδος βασιλικῆς. τῶν δ' ὀξέων ἦν καὶ μὴ χρονίων τὸ νόσημα, τὸ δὲ εἶδος πυρετὸς ἐπαιγίζων καὶ ὡς ἀκροπόλει τῇ κεφαλῇ ἐπιθέμενος. ἀλλὰ καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Ἀνδρόνικος, βραχύ τι ἐπιβιοὺς καὶ ὅσον ἐπικωκῦσαι τῷ κασιγνήτῳ ἐξ ἀνθρώπων ἀπάραντι, τὸ λαχὸν κἀκεῖνος μέρος τῆς ζωῆς ἐξετόξευσε.

11. Καίπερ δὲ συμφοραῖς τηλίκαις καὶ καλλίστων παίδων ἀφιλοσοφήτοις ἀποβολαῖς κατακαμφθεὶς ὁ βασιλεὺς τὴν ψυχήν, ἵνα μὴ λέγοιμι καὶ οἰωνοὺς ἀπαισίους τῆς ὑπερέκεινα πορείας τοὺς θανάτους τῶν φιλτάτων ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅμως οὐδέν τι καὶ πέπονθε μαλακὸν ἢ καθυφῆκέ τι βραχὺ τῆς προθέσεως ἢ παλίμπους ἐπανῆκεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ἔτους ἤδη τελείου ἐπὶ τοῖς ἡθλημένοις τούτοις παριπ- P. 26

1. μακρῷ A. 12. τῶν δ'] τὸ δὲ νόσημα ὀξὺ ἦν κεφαλικόν B. 20. καὶ οἰωνοὺς] καὶ σημεῖα ἐξ οὐρανοῦ θεωρῶν B.

nationem minime diu passurum), nec verbis quicquam proficeret, ad belli apparatum conversus navibus fabricatis atque inter sese iunctis machinas imponit, et paludis munitiones aggreditur; quas etsi expugnavit, tamen Romani eo bello malorum expertes non fuerunt, sed nonnunquam ea a ventis turbata et fluctibus tumefacta, multae onerariae abreptae et eversae vectores et sarcinas demerserunt.

Sub id tempus primogenitus imperatoris filius Alexius, cui et rubrum calceum et purpuram imperatoriam concesserat, vita functus est ex acuta febri, quae caput tanquam arcem infestabat. cui aetate proximus Andronicus, non diutius superstes quam ut fratris obitum deploraret, et ipse rebus humanis est exemptus.

11. Imperator, quanquam tantis calamitatibus et pulcherrimorum filiorum luctuoso interitu consternatus, ne dicam obitum carissimorum parum auspicatum omen expeditionis illius fuisse, tamen nihilo factus mollior neque de impetu quicquam remisit neque Byzantium rediit, integro iam anno in laboribus illis exhausto: sed in

πευκότος, ἀλλ' ἐς Ἰσαυρίαν ἀφιγμένος καὶ τὰ ἐκεῖθι πρὸς τὸ δέον καταστησάμενος τῆς ἀνόπιν καὶ πρὸς Συρίαν ὁδοῦ εἴχετο, ἐφεπόμενον ἔχων αὐτῷ τὸν ὑστερότοκον παῖδα τὸν Μανουήλ. ἦν δὲ ἡ μὲν πρόδηλος τῆς στρατείας ταυτησὶ πρόθεσις ἡ τῆς Ἀρμενίας πρὸς τὸ κρεῖττον μεθάρμοσις καὶ εἰς βεβαίαν κατάστασιν συνοχὴ τῶν πόλεων καὶ φρουρίων, ὧν ἐγκρατὴς γεγένητο κατὰ τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀνάβασιν· V. 21 ἡ δ' ἀνέκφορος πρὸς τὸ στράτευμα λαθραία τε καὶ ἐνδόμυχος καὶ ἐκ περισκέψεως κίνησις αὕτη ἦν. ἀεὶ δι' ἔρωτος εἶχε συνάψαι τὴν Ἀντιόχου τῇ Κωνσταντίνου, κἀκ τοῦδε τοῖς B θεοστιβέσι τόποις ἐπιφοιτῆσαι, καὶ δώροις μὲν καταστέψαι τὸν τοῦ κυρίου τάφον τὸν ζωοπάροχον, τὸ δὲ κύκλῳ βαρβαρικὸν ἀνακαθᾶραι. ὅθεν καὶ πᾶσαν ἦν μετιὼν μηχανήν, εἴ πως ὑπεκσταῖεν ἑκόντες αὐτῷ οἱ Λατῖνοι τῆς κυριαρχίας τῆς λογίμης Ἀντιοχείας, ἢ εἰ μὴ οὗτοι πείθοιντο (ἠπίστατο γὰρ τὴν Λατινικὴν κόρυζαν καὶ τὸ τοῦ φρονήματος αὐτῶν ἀταπείνωτον), οἱ δέ γε Κίλικες καὶ Σύροι προσρέψαιεν ἐκείνῳ. γράφων τοίνυν κατὰ τήνδε τὴν ἄνοδον καὶ τὴν αὐτοῦ προσημαίνων τοῖς Ἀντιοχεῦσιν ἄφιξιν οὐδαμῶς ἀνίει, ὥστε καὶ μήπω τῶν ὁρίων ἐπιβὰς τῆς Συρίας πρεσβείαν ἐφειλκύσατο ἐκεῖθεν μάλα ἀγαθὰς αὐτῷ τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν C ὑποβάλλουσαν. ἐπεὶ δὲ τῇ Ἀντιόχου προσήγγισεν, ἀλλοίους εὗρατο τὰς γνώμας τοὺς Ἰταλούς, τῆς φήμης προαγγειλάσης ὑπόσα ἐνδόμυχα καὶ τῶν χειλέων τοῦ βασιλέως ἀπρόϊτα. μὴ

10. συνάψαι] σύνοιφα A. 16. κόρυζαν] ὑπεροψίαν B.

Isauriam profectus, ac provincia ordinata, iter in Syriam intendit, Manuele filio natu minimo comitante. ei expeditioni praetexebat velle se Armeniam rectius constituere, et oppida et castella superiore bello capta in officio et fide continere ac firmare. ceterum vera causa erat, quae in exercitum minime efferebatur, sed maxime dissimulabatur, quod Antiochiam cum Cpoli coniungere, atque inde religiosa loca visere et vitale Christi sepulcrum magnificis donis ornare ac finitimos barbaros profligare perpetuo cupiebat. itaque nihil intentum relinquebat, si quomodo Latinis persuadere posset ut ultro dominatu inclitae Antiochiae cederent, aut si ii nollent (nec enim fastum Latinum et praefidentes eorum animos ignorabat) at Cilices et Syros in suas partes pertraheret. nec in eo itinere unquam destitit Antiochenis scribere et suum adventum praenuntiare, adeo ut nondum Syriae fines ingressus legationem inde attraxerit, qua in optimam spem rerum futurarum erigebatur. sed cum prope urbem venisset, alios Italorum animos comperit, cum fama iam ante arcanas eius et tacitas machinationes vulgasset. cum igitur Antiochiae aditum non

γοῦν ῥᾳδίαν εὑρίσκων καὶ τῇ γνώμῃ συμβαίνουσαν τὴν ἐς τὴν Ἀντιόχου πάροδον, ἀλλ' ἔνορκον ὁρῶν συγχωρουμένην αὐτῷ τὴν εἰσέλευσιν καὶ τὸ ὅλον ἀπάδουσαν οἷς ὥρμαινε κατὰ ψυχήν, καὶ ὡς εἴπερ εἰσελεύσεται, πρὸς ἡμέρας ἐνσκηνωσάμενος καὶ προσκυνηθεὶς καὶ τιμηθεὶς τὰ εἰκότα πάλιν ἐξελεύσεται, μηδέν τι νεοχμώσας ἐπὶ τοῖς κατ' αὐτὴν πράγμασιν ἢ τι μετακινήσας τῶν καθεστώτων ἐθῶν, ἀχθεσθεὶς ἐφ' οἷς ἐξηπάτητο, τὴν μὲν εἴσοδον οὐ δέον κέκρικεν εἰσβιάζεσθαι, τὸν μετὰ Χριστιανῶν πόλεμον παντάπασιν ἐκτρεπόμενος, ἐναυλισάμενος δὲ τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως κείρειν ἐνδίδωσι ταῦτα τῇ στρατιᾷ καὶ ἀπάγειν ἅπαν τὸ ταῖς χερσὶν εὐμετάφορον. καὶ ἦν ἐκ τούτου τοῦ παραγγέλματος, πρόφασιν τὴν τῶν ἀναγκαίων ὑποσπάνισιν ἔχοντος, μηδὲ τὰ καρποφόρα τῶν δένδρων ἀσινῆ παρεώμενα, ἀλλὰ καὶ ταῦτα τῷ πυρὶ τῆς διαίτης παραδιδόμενα. καὶ ἐπὶ τούτοις ἐκμετρήσας λεληθότως τὴν ἄμυναν πρὸς τὰ τῶν Κιλίκων παρενέκλινεν ὅρια. ἐν δ' εὐρυτάτῃ στρατοπεδευσάμενος φάραγγι, καθ' ἣν ὄρη διπέρυμβα ἐπὶ πολὺ τοῦ ἀέρος ἀνέβαινον, ἅπερ λόγος αἱρεῖ Κοράκων νοσσιὰς κικλήσκεσθαι, εἰς κυνηγέσιον ἐξεισι. καὶ συῒ προσυπαντήσας μοναδικῷ τὴν μὲν αἰχμὴν τῷ στέρνῳ τοῦ θηρίου ἐνήρεισε· πλείονι δὲ ὠθισμῷ τοῦ συὸς χρησαμένου καὶ ὅλον τὸν σίδηρον εἰσδεξαμένου τοῖς σπλάγχνοις, ἡ κατέχουσα χεὶρ τὸ ἀκόντιον ὑποναρκᾷ τε καὶ ὑπενδίδωσι πρὸς τὸ ἄγαν τῆς τοῦ θηρὸς ἀντωθήσεως, κἀντεῦθεν τοῦ P. 27
εὐθέος παρενεχθεῖσα ἐγχρίπτει τῷ γωρυτῷ, ὃς παρὰ πλευ-

10. προαυλίοις A. 16. παρέκλινεν B. 25. παρὰ] περὶ A.

facilem, nec talem qualem expectarat inveniret, nec nisi iurato ingredi liceret, longe secum quam animo destinarat, eaque conditione ut diebus aliquot ibi commoratus et adoratus atque honoratus ut decet, discederet sine ulla novatione et recepti moris mutatione, verba sibi data esse moleste ferens, vi ingrediendum esse non duxit, quod a bello Christianp abhorrebat: sed suburbana, in quibus diversabatur, militibus populanda, et auferenda omnia quae corripi manibus possent, concessit. ea denuntiatio, cui penuria commeatus praetexebatur, effecit ut nec fructiferae arbores inviolatae manerent, sed eae quoque ad cibum coquendum succiderentur. hac ratione sui contemptum dissimulanter ultus ad fines Cilicum deflexit: et in amplissima convalle castris positis, in qua bini vertices montium altissimi assurgunt, quos Corvorum nidos vocari perhibent, venatum egressus apro solitario venabulum in pectus adegit. qui cum ictum urgeret et totum ferrum in viscera recepisset, manus imperatoris debilitata atque impetu ferae reflexa pharetram de latere obliquo

...ρματος ὑμένος ἠκέσατο ἐπιθέματι ἣν φα...
B τοῦ τῶν ποδῶν ἀποσυρέντος καττύματος, σφ
πειρώμενος τὸν προϊόντα ἐπισχεῖν ὕφαιμον ἰ
ματος. ἐπανελθὼν οὖν πρὸς ἑσπέραν καὶ ἀρ
νύκτα μετὰ ῥαστώνης διήνεγκε· τὴν δὲ μετὰ
οἰδαίνειν καὶ σφύζειν ἀρξαμένου τοῦ τραύμα
ἐβάλλετο, καὶ τίθησιν ἔκπυστον τοῖς ἰατροῖς
δὲ τὸν τῆς χειρὸς ὄγκον ἰδόντες καὶ τὸ πρ
περιεργασάμενοι, αὐτὸ μὲν ὡς μὴ κατὰ θε
ας παραληφθὲν ἀπήνεγκαν τῆς χειρός, φαρ
22 ἐχρήσαντο καταλεαίνειν δυναμένοις τὰ τῶν
γμαίνοντα. ἐπεὶ δ' εἰς οὐδὲν ἀνύσιμον ἀπει
μακεύματα, πρὸς χειρουργίαν οἱ Ἀσκληπι
C τμηθέντος οὖν τοῦ οἰδήματος, οὐδ' οὕτω κα
ὑποχάλασις τοῦ πάσχοντος μέρους ἐγίνετο,
ἀεὶ ἐπὶ μεῖζον ᾔρετο, ἐπὶ δακτύλῳ τε δάκτι
ἐπὶ παλάμῃ, εἶτα πῆχυν, ἐπὶ δὲ τούτῳ βρα

suspensam et venenatis telis refertam evertit; per
gitta cute quae inter extremos digitos est, venen
currente atque usque ad vitalia progresso, et quicqu
latim stupefaciente, non multo post e vita discessit.
principio neglectum membranae calcibus detractae i
excoriationem vocant, medicatus est; qua ancipi
cruentam vulneris reprimere conabatur. vesperi in

τὸ δεινόν, καὶ βασιλεὺς τῶν χρηστοτέρων ἐλπίδων ἀπήγετο. ἀμέλει καὶ τοῖς μὲν ἰατροῖς ἠπορημένοις παντάπασιν ἐδόκει τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως ἀποτεμεῖν ἐς μηρὸν ἀνδρεῖον ἀδρυνθεῖσαν τῇ φλεγμονῇ, κατ' ἀμφήριστον μέντοι καὶ τότε τοῦ κάσχοντος μέλους ἴασιν· βασιλεὺς δὲ καὶ τὴν προτέραν τομὴν αἰτίαν τοῦ ξύμπαντος κακοῦ ξυνορώμενος οὐδ' ὅλως τοῖς λεγομένοις ἐπένευσεν, ἀλλ' ἔκειτο κάμνων, τὸ τῆς θεραπείας παριδὼν ἀμφίλογον. ἐπιστάσης δὲ τῆς πανευσήμου ἡμέρας τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως τῶν θείων μυστηρίων ἐν μεθέξει γίνεται, καὶ πρὸς τὸ δεῖπνον ἀναπεσὼν ἀνῆκε τὴν αὐλαίαν πᾶσι τοῖς εἰσιέναι καὶ δεηθῆναι θέλουσι. καὶ τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ τὸν αὐτὸν διαπραξάμενος τρόπον ὑποθήκῃ τοῦ μεγάλου δομεστίκου Ἰωάννου, καὶ τὰ παρατεθέντα βρώματα τοῖς παρεσποῦσι διανειμάμενος, καθ' ἑαυτὸν ἔκτοτε ἰδιάσας περὶ τοῦ διαδόχου τῆς βασιλείας ἐγνώκει σκέπτεσθαι. ὑετοῦ δὲ κατενεχθέντος ῥαγδαίου, καὶ τῆς κοιλάδος καταρρύτου φανείσης ἐφ' ἧς ἐστρατοπεδεύετο, ἥ τε βασιλέως κλίνη μετεφέρετο πρὸς τὸ καθαρεῦον ὕδατος μέρος, καὶ αὐτὸς ἐπὶ στόματος εἶχε τὸ φάσκον οὕτωσὶ χρησμῴδημα „τόποις δ' ἐν ὑγροῖς καὶ παρ' ἐλπίδα πέσῃς." οἱ δὲ τὰς τῶν βασιλέων διαδοχὰς καὶ μεταθέσεις φιλοκρινοῦντες καὶ τοῦτο πέρας εἰληφέναι ἔλεγον, „οἴ πῶς γενήσῃ βρῶμα δεινῶν κοράκων!" πῇ μὲν ἐς τὰ μέ- P. 28
λαινα καὶ σίζοντα σιδήρια τὸ παλαίφατον τοῦτο λόγιον ἀφορᾶν ἰσχυριζόμενοι, δι' ὧν ὁ καυτὴρ τῇ χειρὶ τοῦ βασιλέως ἐπενήνεκται, πῇ δ' ἐς τὸ τῶν βουνῶν προσώνυμον ἐφ' ὧν ἐκεῖνος κατεσκηνώκει τὸ προφοίβασμα ἀπολύοντες.

visum est, cum ne sic quidem affectae partis sanatio certa esset. at imperator, qui priorem etiam sectionem universi mali causam esse perspiceret, dictis eorum non annuebat, sed aegrotus decumbebat spreta ancipiti curatione. atque celeberrimo resurrectionis Christi die divina mysteria percipit. et in coena aulae foribus apertis, quosvis ingredi et petere quae vellent permisit; idemque et postridie monitu Iohannis magni domestici fecit, epulis quae appositae erant inter eos qui astabant distributis. semotisque arbitris de imperii successore deliberare instituit. enimvero valle in qua castra habebat ingenti pluvia inundata, etiam lectulus eius impetu decurrentis aquae est avectus, cum illud oraculum, „cades aquosis improvisus in locis," subinde in ore haberet. qui vero imperatorum successiones et mutationes pervestigant, illud etiam eventu comprobatum esse ferunt, „heu, corvis esca eris miser voracibus!" id oraculum partim ad nigra et stridentia ferramenta, quibus manus eius usta esset, partim ad cognomentum montium pertinere existimantes.

Ἄγαρ προσνένευκε, διαπτάσθαι δὲ καὶ ὡς
ὀρνίθων, εἰ καὶ μέγα τοῦτο εἰπεῖν ἐστί, πρ
αὐτήν, ὅπου τὸ τῆς ἡμετέρας φύσεως πτῶμα
ὁ Χριστός, ἐπὶ σταυροῦ τὰς χεῖρας διεὶς καὶ
κόσμον ὅλον εἰς ἕνωσιν ἀγαγών, ἀναβῆναι δὲ
κυρίου κατὰ τὸν ψάλλοντα καὶ στῆναι ἐν τό
μετελθεῖν δὲ πολέμου νόμῳ καὶ τὸ κύκλῳ πολ
τὴν πάλαι κιβωτὸν οἱ ἀλλόφυλοι, τὴν τοῦ κυρ
λάκις εἷλε δορύκτητον. ἐπεὶ δὲ οἷς τρόποις τ
C ται, οὔκουν δέδεκται πέρας τὰ προσδοκώμε
μὲν ὅλως οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐπὶ τοῖς ὁρωμένοι
πεῖν. τίς γὰρ θεοῦ σοφώτερος; ἢ τίς μετελε
ου καὶ μεταμείψει τὰ τούτου κρίματα, ὑφελέσ
ναι τούτοις δεδυνημένος; σφαλεραὶ μὲν γὰρ
πων ἐπίνοιαι, ἡ δὲ τοῦ κυρίου βουλὴ ἀνεπ

8. τίγρητα A.

12. Deinde convocatis cognatis amicis atque
ductoque Manuele filio natu minimo, huiusmodi
„non equidem ea spe quam videtis, Quirites, Sy
sus, sed virtutem maiorum me superaturum opin
in Euphrate lavaturum et ad satietatem latices eius
visurumque etiam Tigrim fluvium, et omnes adver
fligaturum, quicunque versus Ciliciam vergunt et a
cerunt, atque aquilae instar (quamvis hoc magnu

ἀμεταπτωτος. ἐν πολλοῖς δ' ὅσοις εὐχάριστος ἔχων δείκνυσθαι τῷ τὰ κατ' ἐμὲ συμφερόντως οἰκονομήσαντι, ἃ καὶ ἀριθμὸν ὑπερπέπαικε σύμπαντα, τῷ τέως ἀνθομολογούμενος ἐφ' οἷς ἐμεγάλυνε τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν ἔλεος ἐπ' ἀκροαταῖς V. 23
ὑμῖν καὶ τῶν λεγομένων εἰδήμοσι τάδε φημί. ἐκ πατρὸς βα- D
σιλέως ἔφυν, ἀρχῆς γεγένημαι τῆς ἐκείνου διάδοχος, οὐδὲν ἀπεβαλόμην ὧν εἰς χεῖράς μοι παραδέδωκεν. εἰ δὲ κατ' εὐγνώμονα καὶ πιστὸν ὑπηρέτην ἐπεξειργασάμην τὸ παρασχεθέν μοι θεόθεν τῆς βασιλείας τάλαντον, ἄλλοις σκοπεῖν καὶ λέγειν ἀφίημι· καὶ αὐτὸς δὲ ἀνεπαχθῶς διηγησαίμην ἄν, οὐκ ἐναβρυνόμενος ἀλλὰ τὰ περὶ ἐμὲ θαυμάσια τοῦ θεοῦ διηγούμενος. ἕως με καὶ δυσμὴ μαχόμενον ἔβλεψε, τὰ πρὸς ἄμφω τὰς ἠπείρους ἔθνη μετῆλθον. ὀλίγα τοῖς ἀνακτόροις προσέμεινα· ὁ βίος σχεδόν μοι ἅπας ἐπὶ σκηνῆς, καὶ τὸ αἰθριάζειν ἀεί μοι περιεσπούδαστο. ἡ γῆ αὕτη ἐφ' ἧς νῦν στρατοπεδευόμεθα, δίς με ἤδη προσέβλεψε· καὶ ἦν μακρὸς ἐξ οὗ χρόνος ὀφθαλμοῖς οὐκ εἶδον στρατιὰν Ῥωμαίων Πέρσαι καὶ Ἄραβες, ταύτην ἔτρεσαν ἄρτι ἐφ' ἡγεμόνι θεῷ καὶ ὑπο- P. 29
στρατήγῳ ἐμοί, καὶ πολλῶν πόλεων ἡμῖν ὑπεξέστησαν, ὧν εἰς δεῦρο κύριοι καθεστήκαμεν, αἳ καὶ ζῶσι κατὰ τὰ ἡμῶν προστάγματα. καὶ δοίη κύριος ὁ θεὸς ἐμοὶ μὲν ὑπερμογήσαντι τοῦ τῶν Χριστιανῶν πληρώματος κλῆρον ἐκεῖ καὶ μερίδα ἄϊδιον, ἣν οἱ πραεῖς καὶ εὐάρεστοι αὐτῷ ἀπολήψονται·

11. τοῦ θεοῦ om A.

quidem cogitationes lubricae sunt, dei vero consilium non est irritum nec mutabile. cum autem multa sint divinitus in me collata beneficia ac numero pene nullo comprehendi queant, audientibus vobis, iisdemque testibus, divinam erga me beneficentiam grata voce praedicabo. patre imperatore natus sum, illi in imperio successi; nihil eorum quae acceperam amisi. an vero prudentis et fidelis ministri instar talentum regni divinitus mihi creditum auxerim, aliis considerandum et commemorandum relinquo, quamvis et ipse citra molestiam ea praedicare queam, nullaque cum ostentatione, sed miraculorum dei celebratione. Oriens et Occasus bella me gerentem viderunt; gentes quae in utraque continente habitant, sum aggressus. parum in palatio mansi, vitam pene in tabernaculis exegi; semper ut sub dio agerem, operam dedi. tellus haec, in qua castra habemus, bis me iam aspexit. multum temporis intercesserat ex quo Persae et Arabes Romanum exercitum non viderant: hunc formidarunt deo duce meque ministro, nobisque multis urbibus cesserunt, quas adhuc obtinemus quaeque nostris imperatis parent. faxit deus ut ego, qui pro Christiano populo arma circumtuli, illic aeternam hereditatem adipiscar, quam mansueti acceptique deo consequentur: vestris vero

ὑμῶν δ' ἔτι κραταιώσαι τὰς χεῖρας καὶ ἐνισχύσαι κατὰ τῶν τοὺς πολέμους ἐθελόντων ἐθνῶν, καὶ παρ' οἷς οὐδαμῶς ἐπικέκληται τὸ ἅγιον καὶ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἐσεῖται δὲ ταῦτα, εἰ καὶ ὑμεῖς τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου καὶ τοῦ ὑψηλοῦ
B βραχίονος ἐξαρτᾶτε τὸ κατορθούμενον, καὶ ἡγεμὼν ὑμῖν θεόθεν δοθήσεται, μὴ δημοβόρος τις καὶ τὴν κλῆσιν ψευδόμενος ἢ τὸ ἦθος ἀνώμαλος καὶ περὶ τράπεζαν κεκυφὼς καὶ ὀχῶν ἀεὶ τοῖς δακτύλοις τὸν κύαθον καὶ τῶν ἀνακτόρων μηδαμῶς ἀποσπώμενος, ὅσα καὶ οἱ ἐν τοῖς τοίχοις διὰ ψηφίδων καὶ χρωμάτων εἰκονιζόμενοι, ὅτι καὶ φιλεῖ πως τῇ κατὰ τὸν ἄρχοντα διαθέσει συνδιατίθεσθαι τὰ πάντα καὶ ἕπεσθαι· ἅτε γὰρ δι' αὐτὸν ἀρχῆθεν γενόμενα, κακυνομένου μὲν τοῦδε καὶ αὐτὰ μεταβάλλεται, ἀγαθυνομένου δὲ πάλιν πρὸς τὴν ἐναντίαν φορὰν ἐπανίασιν, ὡς τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν Δαβὶδ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ εὐθέσιν ἀγαθύνοντος, τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς
C τὰς στραγγαλίας μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν πονηρίαν ἀπάγοντος. ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τοῦ διαδεξομένου μοι τὴν ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐμὴν ἐκβίωσιν, ἥτις δὴ καὶ ἐφέστηκεν ἤδη ἀνυπεξάλυκτος, εἰπεῖν τι προάγομαι, χρεὼν τοῖς εἰρημένοις προσσχεῖν. ὅτι μὲν γὰρ ὡς πατρῷος κλῆρος εἰς ἐμὲ τὸ βασιλεύειν ἐπικαταβέβηκεν, οὐ δέομαι λέγειν, ὡς οὐδέ τις ἕτερος λαμπτῆρα τῆς ἡμέρας ἀποφαίνειν τὸν ἥλιον. ὁρῶν δὲ τὴν ἐπ' ἐμοὶ τηρηθεῖσαν πρὸς πατρὸς τάξιν καὶ τοὺς ἐξ ὀσφυος μου προελθόντας διαβῆναι προθυμουμένους ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ἑνὸς

6. ψευδώνυμος A. 10. κατ' ἄνον A.

manibus robur et vires addat contra populos qui bellis student, quique sacrosanctum dei nostri nomen non invocant. id autem fiet, si vos successus a dextra altissimi et excelso eius brachio pendere statueritis, et dux vobis divinitus contigerit non truculentus suoque non respondens nomini, aut perplexo ingenio, et ventris ac gulae mancipium, qui a palatio non magis quam penicillo et coloribus expressae imagines avellitur. nam ut principis mores sunt, ita res fere administrantur, utpote a quo pendeant: qui si ignavus sit, ruunt in deterius, sin bonus est et strenuus, eriguntur et florent. quippe deus, Davide auctore, bonos et integros provehit, distortos vero cum iniquis in barathrum praecipitat. cum autem de successore imperii post obitum meum, qui iam instat inevitabilis, dicendum sit, vos auscultare aequum est. imperium ut patrimonium ad me venisse, dictu non magis necessarium est quam lucernam, quod aiunt, in meridie accendere. cum autem vos paternum in me suffragium approbasse et in filios meos eodem affectos esse modo videam, et uni ex meis filiis (quorum duo adhuc superstites sunt, Isaacius et Ma-

τῶν ἔτι πιριόντων μοι τῷ βίῳ παίδων (Ἰσαάκιος οὗτος καὶ Μανουὴλ) ἄρχεσθαι γλιχομένους, καὶ μηδ' αὐτὴν τὴν ἐπιλογὴν ἑαυτοῖς τῇ δ' ἐμῇ ψήφῳ ἀνατιθέντας, φημὶ δὴ ὡς ἡ μὲν φύσις τοῖς πρωτοτόκοις παισὶ τῇ τάξει ἐμμένουσα τὰ πρωτεῖα βραβεύειν εἴωθε, παρὰ δὲ θεῷ οὐχ οὕτως ἐν ταῖς τῶν προβλήσεων μεγίσταις ἀεί πως φιλεῖ γίνεσθαι. ἀναλογίσασθε τὸν Ἰσαὰκ τοῦ Ἰσμαὴλ κατὰ γέννησιν δευτερεύοντα, τὸν Ἰακὼβ μετὰ τὸν Ἠσαῦ νηδύος ἐκθορόντα τῆς μητρικῆς, τὸν Μωϋσῆν τοῦ Ἀαρὼν ὕστερον, τὸν Δαβὶδ αὐτὸν μικρὸν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς ὄντα καὶ τῷ πατρικῷ οἴκῳ νεώτερον, καὶ ἑτέρους δὲ ὡς πλείστους. οὐ γὰρ τὸ θεῖον ἐς πρόσωπον κατ' ἄνθρωπον ἀφορᾷ, καὶ βραβεύει τῷ χρόνῳ τὰ τίμια, πολιαῖς καὶ ἡλικίαις προσκείμενον, ἀλλ' εὐγενείᾳ χαῖρον ψυχῆς ἐπὶ τὸν πρᾶον βλέπει καὶ ἥμερον καὶ τὸν αὐτοῦ φυλάττοντα τὰ ἐντάλματα. κατὰ ταῦτα τοιγαροῦν καὶ αὐτὸς οὐ τῇ δεκαστρίᾳ φύσει τὰ πολλὰ χαριζόμενος, ἀλλὰ τοὺς θεσμοὺς αὐτῆς ὅσα καὶ γυναικὸς σμικρογνώμονος διαβούλια ἐν τοῖς καιρίοις παραρτυόμενος πράγμασι, μιμεῖσθαι μᾶλλον προάγομαι τὸν προσωποληψίας πάσης ἀνώτερον θεόν. εἰ μὲν οὖν κατὰ τὸ ἀναμφίλογον ἐς τὸν καθ' ἡλικίαν προήκοντα παῖδά μοι τὸν Ἰσαάκιον μετέβαινεν ἡ ἀρχή, κατ' οὐδὲν ἄν μοι λόγων ἐδέησεν εἰς παράστασιν τῆς ἀμφοῖν μοι τοῖν παίδοιν φύσεως· ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸν ὑστερότοκον Μανουὴλ ἡ βασιλεία μᾶλλον προσνένευκεν, ἐκκλίνων τὸ καχύποπτον τῶν πολλῶν καὶ τὸ δόξαι παρά τισιν ὡς φίλτρῳ μᾶλλον καὶ οὐκ ἀρετῇ προστι- D P. 30 V. 24

nuel) obtemperare velle, neque delectum ipsos usurpare sed meae censurae permittere, equidem fateor naturam principatum natu maioribus deferre solere. deum vero in designandis regibus aliam rationem plerumque sequi animadverto. cogitate Isaacum natu minorem Ismaele, Iacobum post Esaum materno utero exiliisse, Mosem Aarone iuniorem, Davidem et statura et aetate minimum fuisse inter fratres, aliosque plurimos. nec enim deus humano more personae rationem habet, nec pretia rerum canis et aetate metitur, sed indolem animi, mansuetudinem, lenitatem intuetur, mandatorumque suorum observationem. quibus de causis ego quoque corruptrici naturae in multis non obsequor, sed eius institutis, ut pusillae mulierculae consiliis, in rebus gravioribus repudiatis, deum omnis pravae affectionis expertem auctorem sequi malo. quodsi citra ullam controversiam imperium Isaacio, filio natu grandiori, tradendum esset, nihil verbis esset opus ad filii utriusque declarandum ingenium. sed cum ad natu minorem Manuelem id inclinet, ad vulgi malas suspiciones declinandas et opinionem eam evitandam, ne affectu potius quam iu-

γοῦν ἡ δυάς, εἰ καὶ ἐκ πατρὸς ἑνὸς π
μας ἀπομερίζεται διαφόρους. καλοὶ μ
καὶ ῥώμῃ σώματος καὶ εἴδους σεμνότ
τητι διαπρέποντες· καλλίων δέ μοι ὡς
C περὶ τὴν τῆς ἀρχῆς κυβέρνησιν ὁ ὑστ
μὲν γὰρ Ἰσαάκιος ἀκρόχολος πολλάκις
ἧς ἔτυχε προφάσεως παροξυνόμενος
θυμοῦ, ὃς ἀπόλλυσι καὶ σοφοὺς καὶ δ
πλεῖστοι πράσσουσιν· ὁ δὲ σὺν τῷ λ
μαθῷ, ὧν οὐδ' Ἰσαάκιος ἀπεξένωται,
ματος ἀπῴκισται τῆς πραότητος, εὐμα
χρήσιμον καὶ πειθήνιος λόγῳ δεικνύμ
ἀκακίᾳ μᾶλλον καρδίας, ᾗ καὶ Δαβὶδ ὁ
της ἑκέκαστο, ἢ χειρὶ ψηλαφώσῃ τὸ
πτουργούσῃ τὰ τῶν ἀρχομένων πλημμελ

5. ἀπεκληρωσάμεθα A. 9 ἐπιχαίρο

dicio minorem maiori anteponam, aliquid
atque adeo necessarium. cupiditatum non n
tio est quam formarum, quae, cum ex aequ
maximam varietatem habent. alii aliis rebus
ex aequo iisdem delectamur. alioqui nec a d
accusaremur, quippe qui iisdem voluptatib
eademque consilia iniremus. sic filii quoqu
patre nati, tamen diversis praediti sunt in
viribus corporum et dignitate vultuum et a
cellunt, tamen natu minor Manuel

γεσθαι ἄνθρωποι, τὸν Μανουὴλ ἐς βασιλέα κατὰ τόδε προ- D
κέχρικα. δέξασθε τοίνυν τὸν μείρακα καὶ ὡς θεόχριστον
ὄντα καὶ ὡς δι' ἐπιψηφίσεως ἐμῆς βασιλεύοντα. ὅτι δὲ
καὶ θεὸς αὐτὸν εἰς βασιλέα προκέκρικε καὶ προώρισε, τεκμή-
ριον αἱ πολλαὶ προρρήσεις καὶ τὰ τῶν θεοφιλῶν ἀνδρῶν προ-
θεσπίσματα, ἃ πάντα βασιλέα Ῥωμαίων τὸν Μανουὴλ προ-
κατήγγελλον. τὸ δὲ καὶ τοὺς παρ' ἐμοῦ προκριθέντας πρότε-
ρον εἰς τὸ ἄρχειν υἱέας μοι τεθνηκέναι, ἀπεῖναι δὲ καὶ τὸν
κατὰ γένεσιν μετ' ἐκείνους εἰς τὴν βασιλείαν καλούμενον
Ἰσαάκιον, ποῦ θήσει τις; ἢ πάντως καὶ ταῦτα σύμβολα εἰ-
κοιμεν ἂν ἐναργέστατα τοῦ τὸν θεὸν οὐχ ἕτερον βούλεσθαι,
τὸν δὲ Μανουὴλ τὰ σκῆπτρα Ῥωμαίων χειρίζεσθαι. εἰ δέ P. 31
τις ἐθέλει σκοπεῖν, οὐδ' ἐμὲ τὸν πατέρα ἐπόψεται δῶρον
παντάπασι τῷ παιδὶ τὴν βασιλείαν βραβεύοντα καὶ τῇ διαδο-
χῇ τοῦ γένους τὸ ὅλον προσρέποντα, ἀλλὰ καὶ ἆθλον ἀρετῆς
τὴν προχείρισιν αὐτῷ παρεχόμενον. ἴστε γάρ, ἴστε ὅσα καὶ
παρ' ἡλικίαν ἐν Νεοκαισαρείᾳ ἠρίστευσε, καὶ τὴν κατὰ Περσῶν
ἐκείνην γενναίαν ἐμβολήν, δι' ἣν ὁ μὲν πατὴρ ἔγωγε ἠγωνίων,
περὶ τῷ φιλτάτῳ παιδὶ τὰ μέγιστα δεδιώς, τὰ δὲ Ῥωμαίων
ἀπερρώσθη πράγματα." ταῦτα ὁ μὲν βασιλεὺς Ἰωάννης
ἐφθέγξατο· ἡ δ' ἐκκλησία ἐπικωκύσασα τοῖς εἰρημένοις τὸν
Μανουὴλ ὡσεὶ κληρωτὸν εἴτε καὶ χειροτονητὸν ἀσμένως εἰς
βασιλείαν ἐδέξατο. ἔπειτα τὸν λόγον πρὸς τὸν παῖδα μετενεγ-
κὼν ὁ πατήρ, καὶ τούτῳ παραινέσας τὰ σύμφορα, ταινίᾳ B
διαδεῖ τῇ βασιλικῇ καὶ τὴν χλαμύδα ἐπενδύει τὴν περιπόρ-

22. εἰς βασιλέα ἐδέξαντο A.

et ingenio in subtiliter exquirendis subditorum delictis intento parere malumus homines, Manuelem imperatorem creandum esse duxi. quare adolescentem suscipite ut imperatorem divinitus designatum et meo suffragio imperium capessentem. ac eum a deo praelatum et praedestinatum esse ad imperium, argumento vobis sint multae praedictiones et divinorum hominum praesagia, quae omnia Manuelem Romanorum imperatorem fore praenuntiarunt. iam quod filii mei ante imperio destinati obierunt, et is abest cui id post illos naturae lege debetur, quis aliter accipiat nisi ea quoque argumenta esse evidentissima, deum non velle alium nisi Manuelem sceptris Romanorum potiri? quod si quis consideret, me non omnino gratis filio conciliare imperium atque in eius successionem propendere, sed virtutem eius ac designatione remunerari deprehendet. scitis enim, scitis quae ad Neocaesariam praeter aetatem facinora ediderit, et in illustri illa contra Persas impressione, ob quam ut ego pater sollicitus et in maximo de carissimo filio metu fui, ita eadem res Roma-

C τῶν φιλάρχων ἐφέσεις καὶ τὰς τῶν πλείστων
δρομὰς πρὸς ἐνίους τῶν πρὸς γένους τῷ βασιλε
σβυγένειαν ὡς μέγα τι καὶ αἰδέσιμον προβαλ
κῆδος μεγεθύνοντες τὸ βασίλειον ἑαυτοῖς τὸ ἄ
τέροις ἀπένεμον.

Τούτων δ' οὕτωσὶ τελεσθέντων ὁ βασιλεὺ
ἡμέρας τὸν βίον ἐκλέλοιπε, βασιλεύσας ἔτη
τοῖς εἴκοσι καὶ μῆνας ὀκτώ, ἀνὴρ καὶ τὴ
διῳκηκὼς καὶ θεῷ εὐαρέστως βεβιωκώς, κα
οὐκ ἔκλυτος οὐδ' ἀκόλαστος, κἀπὶ ταῖς δωρ
πάναις μεταδιώξας μεγαλοπρέπειαν· καὶ δηλ
χρυσίνων πρὸς τοὺς τῆς πόλεως οἰκήτορας συ
D καὶ τῶν ναῶν ὁπόσους καλλίστους καὶ μεγίστ
ἐδείματο. ἀλλὰ καὶ δόξης ἐραστὴς ὑπὲρ ἄλλο

na confirmata est." haec Iohanne locuto, consilium
bis eius assensum Manuelem tanquam sorte suffrag
de imperatorem accepit. deinde ad filium conversus
les admonitiones, eum imperatorio diademate or
praetexta induit. his peractis Romanae legiones conv
Romanorum imperatorem salutarunt, unoquoque p
cohorte seorsim stante, et novum imperatorem clara
te. deinde prolatis divinis oraculis studium quisq
confirmat. harum rerum omnium dux et auctor fuit
cus, eo consilio ut ambitiosorum hominum vanit
plurimorum concursum ad quosdam regii generis

νὸς τοῦ καταλιπεῖν ἐν τοῖς ἔπειτα μέγιστον ἑαυτοῦ ὄνομα τὰ πάντα τιμώμενος ἦν. τοσοῦτον δὲ καὶ τῆς τῶν οἰκείων εὐσχημοσύνης καὶ τοῦ αἰδήμονος τρόπου ἐξείχετο, ὡς καὶ κουρὰν περιεργάζεσθαι τριχὸς καὶ τὸ τοῦ ποδὸς σκύτος περιαθρεῖν, εἰ κατὰ λόγον καὶ πρὸς τὸ τοῦ ὑποδουμένου σχῆμα ὑπέρραπτο. ἀργολογίαν δὲ καὶ σαπρολογίαν τὴν ἐπὶ κοινῆς ἀκροάσεως καὶ τὸ ἐν ἱματισμοῖς καὶ διαίταις ἄσωτον, ὅσα καὶ λύμην τινὰ βιοφθόρον, τῶν ἀνακτόρων ἀπεσάρωσε, καὶ τὸν ἐμβριθῆ χαρακτηρίζων σωφρονιστήν, καὶ μιμητὰς ἑαυτοῦ τοὺς ὑπὸ χεῖρα εἶναι γλιχόμενος, πᾶσαν ἀρετῆς ἰδέαν μετιὼν οὐκ ἀνίει. οὐ μὴν ταῦτά γε πράττων χαρίτων ἀπείχετο, καὶ P. 32
δυσξύμβλητος ἦν καὶ δυσπρόσιτος καὶ στυγνὸς τὴν ὄψιν καὶ συννεφὴς τὴν ὀφρὺν καὶ ἀεί πως ὑποσκυζόμενος. ἑαυτὸν δ' ἐν τῷ προδήλῳ πάσης πράξεως ἀρίστης πίνακα προτιθείς, ἄγων σχολὴν τῶν ἐκτός, καὶ τὸ περιορᾶσθαι ὑπὸ πλείστων ὅσα καὶ ᾠδωνα φλύαρον καὶ λάλον ἀποτρεπόμενος, καὶ κομψειαν σεμνὴν εἰσφκίζετο καὶ τὸν εὐτράπελον οὐ παρέτρεχεν, οὐδ' ἐπεῖχεν ἐπίπαν καὶ ἦγχε τὸν γέλωτα. ὀλίγα οὖν τοῦ ἐς ἄκρον ἀσφαλεὶς ἐγκρατοῦς τε καὶ ἀσφαλοῦς, καὶ τῶν πρὸς ἐν- B
τελῆ ἀκρίβειαν βραχέα διεκπεσών, καὶ μηδένα διὰ ξυμπάσης αὐτῷ τῆς ἀρχῆς ἢ ψυχῆς στερήσας ἢ ἐς τὸ σῶμα ὁσονοῦν λυμηνάμενος, ἐπαινετὸς ἐς δεῦρο παρὰ πᾶσι λελόγισται καὶ κωμῳδὸς ὡς εἰπεῖν τῶν ὅσοι Ῥωμαίων ἐκ τοῦ τῶν Κομνηνῶν

1. τοῦ καταλιπεῖν] τὸ κατ. — ὄνομα τοῦ παντὸς τιμ. Wolfius, *nihil habebat antiquius.* ἑαυτῷ A.

lima e fundamentis extructa. sed et gloriae, praeter alios omnes, appetentissimus fuit, in eo ponens omnia, ut maximum nomen apud posteros relinqueret. domesticae disciplinae et decori tam diligens observator, ut et in tondendis capillis et forma calceorum proportionem requireret. inania et obscoena verba a publicis conventibus, et luxum vestium ac mensarum tanquam corruptelam et vitae pestem a palatio pepulit. cumque exemplum disciplinae semet ipsum gravissimum proponeret, atque omnes familiares imitatores sui efficere studeret, omne virtutis genus colere non destitit. neque tamen interim a Gratiis alienus fuit, neque in aditu aut congressu asper tetricus superciliosus aut inhumanus: sed cum in publico actionum optimarum exemplar se praeberet, per otium a re publica remotaque turba, quam tanquam tympanum obstreperum et garrulum cavebat, etiam comitatem honestam admittebat, et ab urbanitate non abhorrebat, neque risum prorsus opprimebat. itaque cum parum a summa continentia et integritate recesserit, et ab exquisitissima vitae ratione haud multum aberrarit, nec totius imperii tempore vel vita privarit quenquam vel quocunque modo corpora multarit, in hunc

ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ
ΕΝ ΤΟΜΟΙΣ ΕΠΤΑ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΗ.

1. Ἀναρρηθεὶς οὖν ὁ Μανουὴλ αὐτοκράτωρ εὐθέως P. 33
τὸν μέγαν δομέστικον, ᾧ κλῆσις ἦν Ἰωάννης, Ἀξοῦχος δὲ ἡ V. 26
ἐπίκλησις, ἐς τὴν βασιλίδα πόλιν ἐξέπεμψε, σὺν αὐτῷ δὲ P. 34
καὶ τὸν χαρτουλάριον Βασίλειον τὸν Τζιντζιλούκην, εὖ μὲν
καὶ τὰ κατὰ τὴν νέαν διαθήσοντας βασιλείαν καὶ προομαλί-
σοντας τὴν εἰσέλευσιν καὶ κατασκευασομένους ἔμπροσθεν αὐ-
τοῦ τὰ εἰσόδια, μετελευσομένους δὲ καὶ τὸν σεβαστοκράτορα
Ἰσαάκιον τὸν ἐκείνου ταυτόαιμον. τὸν γὰρ αὐτοκράτορα δέος
ὑπέθραττε μήπως οὗτος τὸν τοῦ πατρὸς ἐνωτισάμενος θάνα-
τον καὶ τὴν εἰς τὸν ἀδελφὸν τὸν νεώτερον ἀκηκοὼς τῶν σκή-
πτρων μετάθεσιν εἰς ἐναντίαν μοῖραν ἀποκριθῇ καὶ περὶ τοῦ
τῶν ὅλων αὐτὸς εἶναι κύριος διαμιλληθῇ, ἅτε ἀπὸ τῆς γενέσεως

ΒΑΣ. — ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΗ] *Τόμος* A. 3. *βασιλίδα* om A. 6. *αὐτῷ* A. 11. *εἰς*] *πρὸς* A.

NICETAE CHONIATAE LIBRI VII
DE REBUS GESTIS
MANUELIS COMNENI.

1. Manuel imperator appellatus magnum domesticum Iohannem Axuchum statim in urbem imperatricem ablegavit, una que cum eo Basilium Tzitzillucem chartularium, qui et novum imperium firmarent, et ingressum praepararent, et sebastocratorem Isaacium fratrem eius coercerent. verebatur enim ne is audito patris obitu, et sua designatione cognita, per seditionem sibi potestatem omnem

χεν ὅ τι καὶ διαπράξαιτο, δεινὰ πάσχειν λ
δεινοῦ ξύμπαντος, καὶ ὡς ἐπαινετέα ἡ τάξις,
τεῖται τὸ πᾶν. „ἀπῆλθέ" φησιν „Ἀλέξιος
ὁ τῶν ἀδελφῶν πρωτότοκος καὶ τῆς πατρῴας
χος· ἐπηκολούθησε τούτῳ Ἀνδρόνικος τῷ π
C ρος, καὶ τὸν νεκρὸν εἰσαγαγὼν τοῦ ἀδελφοῦ
βραχὺ καὶ οὗτος τὸν βίον μετήλλαξεν. εἰς ἐ
τῶν Ῥωμαίων σκῆπτρα ὁρᾷ, καὶ τῷ δικαίῳ
κρατὴς τῆς ἀρχῆς." ἀλλ' ὁ μὲν τοιαῦτα μάτ
καὶ εἰκαίως ἦν πτερυγίζων κατὰ σαγηνευθὲν
δὲ δὴ μέγας δομέστικος τῆς τῶν βασιλείων
ληθεὶς καὶ τῆς τοῦ βασιλέως Μανουὴλ παρὰ
γορεύσεως, γράμμα ἐρυθροσήμαντον σφραγῖδ
σηρικῷ νήματι ἔμπεδον, κόγχης ἀναδεδευμέ

10. πέρα A. 15. εἰσάγων codices. 22. γρ
λον δίδωσι τῷ κλήρῳ B.

vendicaret, quod et aetate ad imperium vocaretu
imperatrice versaretur, et in palatio degeret, ubi
et imperatoriae vestes repositae essent. Iohannes
urbem ingressus Isaacium rerum adhuc ignarum ca
potentis monasterio concludit, a Iohanne imperatc
ubi post captivitatem patris obitum et fratris design
quid ageret non habebat, iniquissime secum agi con
collaudato, a quo etiam rerum universitas guberr

κλήρῳ τοῦ μεγάλου νεὼ ἐπιδίδωσι, τυποῦν αὐτοῖς ἀργύρεα ἐτήσια κέρματα εἰς μνᾶς δὲ ἑκατὸν κορυφούμενα. ἐλέγετο δὲ καὶ ἑτέραν ἠρυθροδανωμένην βασίλειον γραφὴν ἐπιφέρεσθαι τὸν Ἄξοῦχον, διὰ χρυσίνων ταῦτα βραβεύουσαν. ἐπεὶ- D
δὴ γὰρ ὑπόνοιά τις τὸν κρατοῦντα ὑπέτρεχεν οὐκ ἀνεύλογος, μήπως ἢ αὐτὸς Ἰσαάκιος τῷ δῆθεν δικαιότερος εἶναι πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐκ γενέσεως τὰ κατὰ τὴν πόλιν διαστασιάσειε πράγματα, πατρῷον θάνατον καὶ ξυναίμου ὑστερογενοῦς ἐνωτισαμενος μετὰ θάνατον ἐκείνου ἀναγόρευσιν, εἶτ' οὖν ἡ ταῖς τῶν βασιλέων προβλήσεσί τε καὶ μεταθέσεσιν ἀεί πως ἐπεισερχομένη φιλοτάραχος καὶ νεωτεροποιὸς τῶν πλείστων ἔφεσις οὐκ εὐοδά οἱ τῷ νέῳ ἄνακτι καὶ ἀκίνδυνα τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν διάθοιτο, διὰ τοῦτο πρὸς ἀμφιρρεπῆ κατάστασιν τοῦ καιροῦ διπλᾶ τῷ Ἰωάννῃ φιλότιμα θεσπίσματα ἐγχειρίζεται. τῷ δὲ κατὰ ῥοῦν προβῆναι τὰ τῆς ἀποστολῆς, καὶ ὡς οὐκ ἦν τῷ πεπομφότι καὶ ἀφιγμένῳ διανοήσασθαι κάλλιον ἢ ἐπεύξασθαι, συνέσχε μὲν τὸ βραβεῦον τὰ χρύσεα, ἐξήνεγκε P. 35
δὲ τὸ χορηγοῦν τὰ ἀργύρεα.

Καὶ οἱ μὲν οὕτω τὴν βασιλικὴν προπαρεσκεύασαν εἴσοδον· ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ ὅσια τῷ πατρὶ ἐκτελέσας καὶ ταῖς ναυσὶ τὸ σῶμα ἐνθέμενος, αἳ τῷ Πυράμῳ ποταμῷ ἐνωρμίζοντο, ὃς Μοψουεστίαν λιπαίνων θαλάσσῃ προσπλέκεται, τά τε κατ' Ἀντιόχειαν ὡς ὁ καιρὸς ἐδίδου καταστησάμενος,

1. τυποῦν αὐτοῖς] τάττων αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καθ' ἕκαστον χρόνον ἀργυρίου λίτρας διακοσίας ἐπέκεινα ἧς εἶχον οἰκονομίας B. 8. ἐνωτισάμενος] ἐνηχηθεὶς A. 17. ἐξήνεγκε] ἐξέφερε A. 20. τὰ ὅσια] ἐνταφιάσας καὶ μνημονεύσας τὸν αὐτοῦ πατέρα B. 22. μοψοεστίαν A.

promittebantur. ferebatur Axuchus etiam alias rubricatas imperatorias literas apportare, quae summam eandem nummis aureis designarent. nam cum suspicio quaedam non inanis Manueli oboriretur, ne forsitan aut ipse Isaacius, ut ad quem ob aetatis praerogativam pertineret imperium, audito patris obitu et fratris iunioris declaratione urbem seditione turbaret, aut alioqui plurimorum turbulenti conatus, imperatorum designationes et mutationes fere semper comitari soliti, regni novitati impedimentum aut periculum crearet, tam incipiti rerum statu Iohanni bina liberalia diplomata dedit. cum vero legatio prospere successisset, neque Iohannes successum legationis meliorem sibi fingere aut optare potuisset, id quo aurum promittebatur retinuit, argentique pollicitationem protulit.

Ingressu ad hunc modum praeparato, imperator parentalibus peractis, et patris cadavere navibus imposito, quae in Pyramo fluvio stationem habebant, qui Mopsuestiam irrigans in mare influit et An-

καὶ θηρᾶν ἐπιβαλόμενοι κνώδαλα θηρευταῖς
πεπτώκασι. τότε μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς μὴ
τὸν νοῦν ἐφιστᾶν δυνάμενος, ἀλλὰ τῆς προκι
νόμενος, καὶ ταύτης καὶ βραχύ τι γοῦν ἀπ
ἀσύμφορον, οὐδὲ τῶν κατὰ τοὺς ἄνδρας τού
φρόντικεν ἢ βασιλικῶς αὐτοῖς ἐπήμυνε· μ
ζωαγρίων ἄνευ ἐλύσατο, καὶ τὸ πόλισμα τὴ
C τῆς Σελευκείας ἐχόμενα ἵδρυται, Ῥωμαίοις ἐπ
Περσῶν πορθηθέν. ὡς δὲ τὴν βασιλίδα πό
Μανουὴλ, ἀσμένως παρὰ τῶν ταύτης οἰκητόρ
τοῦτο μὲν ὡς τὴν πατρῴαν βασιλείαν παρει
ὅτι καὶ παρὰ πᾶσιν ἀσπάσιος ἦν, ἐπεὶ κἂν
ρακι τὴν σύνεσιν ἔσωζε τῶν καταγηρασάντω
γμασι πλείονα, πολεμικός τε καὶ φιλοκίνδυν
.28 νοῖς ἀκατάπληκτος καὶ μεγαλόφρων δεικνύ

1. τῶν K.] ἀρμενίων χώρας B. 9. συλληφθέν
16. πρακάναν A, πέρκαν B. 21. τῷ] τῷ ο

tiochiae rebus pro tempore pacatis, e Cilicia digr
rem Phrygiam proficiscitur. tum Andronicus Comn
Romanos tyrannidem exercuit, Manuelis patruel
Dasiotes, cui Maria nupta erat, Andronici sebastoci
nuelis, filia, a Persis capti et ad Masutum Iconii pr
ducti. nam dum feras venantur, a militari via di
hostium manus et in venatores hominum incider
tem, qui cum aliis rebus vacare non posset, sed
ret omnemque moram sibi incommodare putaret

μάχας τελῶν ὀξύῤῥοπος. ἐπέπρεπε δὲ καὶ χάρις ἐπὶ τοῦ προσώπου τῷ νεανίᾳ, καὶ τῇ τῆς ὄψεως ὑπομειδιῶντι τὸ ἐπαγωγὸν ἐπεσύρετο, εὐμήκης ὢν τὴν ἡλικίαν, κἂν ἐπένευέ τι D τοῦ ἰθυτενοῦς μέτριον. τὴν δέ γε χροιὰν οὔτε κατὰ τοὺς ἐσκιατραφημένους λευκὸς ἦν καὶ χιονώδης, οὔτε μὴν ἄγαν καπνηρὸς ὡς οἱ πολὺν τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ προσώπου δεξάμενοι καὶ οὓς παρέβλεψαν ἀκτῖνες θερμότεραι, ἀλλὰ τῆς λευκῆς θέας ἀναχωρῶν, τῷ δὲ μέλανι προσεγγίζων χρώματι εὐπρεπείας καὶ οὕτως εἶχετο. διὰ ταῦτα τοίνυν ὑπτίαις ἐγκάλαις περιχυθέντων τῶν πολιτῶν, εἴσεισιν ἁσμένως τὰ βασίλεια πλατέσι καὶ ἀνεωγόσι περικροτούμενος στόμασιν. ἐν δὲ τῷ παριέναι μεθ' ἵππου Ἄραβος ἐριαύχενος τὰ ἀνάκτορα, καὶ μέλλειν εἰσιέναι διὰ τῆς πύλης μεθ' ἣν ἡ ἐκ τῆς ἕδρας ἀπόβασις ἐφεῖται μόνοις τοῖς αὐτοκράτορσιν, ὁ ἵππος ὃς ἦν τὸν βασιλέα ὀχῶν, ἐς ἀκουστὸν χρεμετίσας καὶ συχνὰ κόψας ἄκρας ὁ πλαῖς τὸ δάπεδον εὐήνιά τε προποδίσας καὶ περιδινηθεὶς ἀγέρωχα, ὑπερέβη ὀψέ ποτε τὸν οὐδόν. ἀγαθὸν οὖν ἐδόξε τοῦτο τοῖς συνιοῦσι κομψοῖς ἐπεισόδιον, καὶ τού- P. 36 των μάλιστα οἳ περικεχήνασιν οὐρανόν, τὰ δ' ἐν ποσὶ μόλις ἔχουσι ῥιορᾶν, καὶ διὰ τῶν ἱππείων σχηματισμῶν καὶ συχνῶν περιελιγμάτων μακραίωνα περιτελλομένην ζωὴν τῷ αὐτοκράτορι ἀπεφοίβαζον.

3. κἂν ἐπένευέ τι] ὀλίγον ὑποκλίνων τὴν κεφαλήν B. 5. ἄγαν καπνηρὸς] μέλας ὡς σαρακηνός B. 7. ἀλλὰ μέσος, πλησιάζων τῇ μαυροιέρᾳ θεωρίᾳ τῇ εὐπρεπεῖ B. 9. ὑπτίαις ἐγκάλαις] ἡπλωμέναις δ λέγεται B. 13. ἡ ἐκ τῆς] ἡ ἀπὸ τοῦ ἵππου πέζευσις B. 16. προσοδίσας A. 20. σχημάτων A, περιτριγυρισμάτων B.

ad haec e vultu adolescentis gratia quaedam elucebat, et arridentes oculi nescio quid illecebrarum in se habebant; procera statura, quamvis nonnihil inflexa; colore neque albo et niveo ut qui in umbra educati sunt, neque etiam admodum fusco ut ii qui a sole sunt adusti, sed ita inter nigrum et candidum medio, ut quamvis ad nigredinem tenderet, tamen decorus esset. quamobrem a civibus obviis, quod aiunt, ulnis exceptus, et pleno ore cum applausu celebratus, palatium ingreditur. dum autem equo Arabico insigni pergit, portam ingressurus post quam solis imperatoribus descensus e sella permittitur, equus clare hinniit, et solo ungulis crebro pulsato, sollerterque progressus et fortiter in girum actus, sero tandem limen transcendit. id quoque bonum omen visum eruditis, praesertim iis qui caelo inhiantes vix ea vident quae ante pedes sunt; et per equinos gestus et crebros flexus longam vitam imperatori portendi vaticinabantur.

δὸν πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς μονῆς τῆς Ὀξείας ῥέ
χαήλ· οὗτος γὰρ καὶ ἀρετῇ περιώνυμος ἦ
ρας ἐν μεθέξει παιδεύσεως. προβληθεὶς οὐ
τριάρχης ἐξ αὐτῆς τὸν χρίσαντα χρίει τὰ ἰ
μέλαθρα. συμβαίνει δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ ὁ ἀ
καὶ ὑπὲρ δόξαν τὴν τῶν πολλῶν ἀντεδίδο
ἀδελφῷ τὴν εὔνοιαν. ἦν δὲ ὁ Ἰσαάκιος
εὐέμπτωτον καὶ τὸ ἐκ μικρᾶς πολλάκις αἰ
ὑπερόγκους διαρριπίζεσθαι δυσξύμβλητος τι
φε δὲ καὶ τὸ ψοφοδεὲς ἀγεννές, καὶ ταῦτα
ἀνδράσιν ἀνόμοιον. ἦν οὖν ὁ βασιλεύτατος
C του πατὴρ καὶ κατὰ τοῦτο παρὰ πᾶσι μα
ἀοιδίμου λήξεως καὶ δι' εὐφήμου κείμενος
Μανουὴλ εἰς τὸ κρατεῖν καὶ βασιλεύειν ὑπὲρ

2. σκέπτεται καὶ περὶ πατριάρχου ἵνα στεφθῇ
λέων ὁ στυπῆς B. 7. καὶ ὅσοι] καὶ τοῦ
11. τῆς ἡμετέρας] τῇ τῶν γραμμάτων λογ
13. ἐξ αὐτῆς] παραυτίκα B. 15. ἀλλήλοις

2. Facta igitur re divina pro declaratione et in
patriarchici throni successore et ecclesiasticae func
a quo in templo domini corona imperatoria ornare
Leo Styppiota morte rebus humanis exemptus erat.
suam cum cognatis senatoribus et sacerdotibus co
tem multi in maximi pontificatus suffragiis nomina
tentia vicit, ceteris fere omnibus assensis, qui Mi
nasterii monachum designabant

Τοῦ δὲ Μασοὺτ τὰ πρὸς ἕω λῃζομένου καὶ κατατρέχοντος ἔξεισιν ὁ Μανουὴλ κατ' αὐτοῦ, καὶ δὴ γεγονὼς κατὰ τὰ Μελάγγεια τοὺς ἐκεῖσε Πέρσας μετῆλθε. πρὸς δὲ τῆς τῶν Μελαγγείων φυλακῆς τε καὶ ἀνακτίσεως ἐπιμεληθεὶς εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἐπάνεισι πόλιν, νόσῳ προσπαλαίσας πλευρίτιδι. ἀλλὰ καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας πρίγκιπα Ῥαϊμοῦνδον μετιέναι δεῖν οἰηθείς, ταῖς Κιλικίαις ἐπιφυόμενον πόλεσιν, αἳ Ῥωμαίοις ἦσαν κατήκοοι, στρατιὰν ἐξέπεμψεν, ἡγεμόνας αὐτῇ ἐπιστήσας τοὺς ἀδελφόπαιδας Κοντοστεφάνους, τόν τε Ἰωάννην καὶ τὸν Ἀνδρόνικον, καί τινα Προσουχ οὐκ ἄϊδριν τὰ πολέμια· καὶ νῆας δὲ προσεπεπόμφει μακράς, ὧν ἡγεῖτο Δημήτριος ὁ Βρανᾶς. ἀμέλει καὶ τῶν κακῶς ἐκεῖσε πασχόντων φρουρίων καὶ πόλεων δεούσης ἐπικουρίας τετυχηκότων, κατὰ Περσῶν ἐκστρατεύειν προέθετο· ἤδη γὰρ οὗτοι τὰ περὶ τὸν Πιθηκᾶν ἐρύματα ὑπαγαγέσθαι σπεύδοντες καὶ τῷ θέματι τῶν Θρᾳκησίων ἐμβάλλοντες τὰ ἐν ποσὶν ἐληΐζοντο. ὑπερβὰς τοίνυν Λυδίαν καὶ ταῖς κατὰ Φρυγίαν καὶ Μαίανδρον ποταμὸν ἐπιστὰς πόλεσιν, αὐτάς τε τῶν ἐπηρτημένων κινδύνων ἀπήλλαξε καὶ τοὺς Πέρσας φοβήσας ἐδίωξε. γενόμενος δὲ κατὰ τὸ Φιλομήλιον κἀκεῖσε τοῖς Τούρκοις προσέμιξεν· ἔνθα καὶ τὸν τοῦ ποδὸς ἐτοξεύθη ταρσὸν παρὰ Πέρσου τινὸς καταβληθέντος μὲν ὑπὸ βασιλέως τῷ δόρατι, ἐν δὲ τῷ ἀνατραπῆναι τὸ βέλος ἐπαφέντος κατὰ τοῦ πέλματος. δόξας δὲ παρ' αὐτοῖς φοβερὸς εἶναι τὰς πράξεις καὶ εὔτολμος καὶ τοῦ

D

V. 29

P. 37

9. ἀδελφόπαιδας] ἀνεψιοὺς B. 14. κατὰ τῶν ἐν τῷ μέντρῳ κουρσευόντων περσῶν. διελθὼν τοίνυν τὰς σάρδεις καὶ ταῖς κατὰ τὸν μέντρον ἐπιστὰς B. 23. τὸ βέλος] τὴν σαγίταν B. κατὰ τοῦ πέλμ.] ὑποκάτω τοῦ πατήματος τοῦ ποδός B.

Qui contra Masutum Orientem incursantem et populantem ad Melangia profectus, Persas illius loci ultus est; dataque opera ut Melangia instaurarentur et custodirentur, in imperatricem urbem revertitur, lateris morbo conflictans. sed et Antiochiae principem Raimundum ulciscendum ratus, qui Ciliciae urbes Romanae ditionis vexabat, Contostephani nepotes Iohannem et Andronicum, et Prusuchum quendam rei militaris non imperitum, cum exercitu ablegavit, adiunctis longis navibus, quibus Demetrius Brana praeerat. oppidis et castellis quae vexabantur defensis, Persis denuo bellum ipse inferre statuit. qui cum Pithecanas munitiones occupare studerent, et in Thraciam impressione facta obvia omnia praedarentur, praeterita Lydia urbes Phrygiae et ad Maeandrum flumen sitas imminentibus periculis eripuit, et Persas perterritos fugavit. ad Philomelium cum Turcis congressus, cum hasta Persam quendam prostravisset, ab eodem cadente in planta sagitta ictus est. cum autem et in rebus ge-

τειχων ανωθεν διεκκύπτουσα, ἥτις καὶ συν
τῷ ἐξαδέλφῳ τοῦ βασιλέως Ἰωάννῃ τῷ Κομν
στοκράτωρ ἐγείνατο Ἰσαάκιος, κατὰ δὲ μικρολ
καὶ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ ἀποδ
προσερρύη, ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ σουλτάνου
τὸν ἀπόλογον. βασιλεὺς δὲ ἀγχοῦ τῶν περιβ
ου γενόμενος καὶ τὰ τείχη τῷ στρατῷ διαζώσ
νειν ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις τῇ νεολαίᾳ ἐνδοὺς καὶ
σήμασιν ἐνυβρίζειν μὴ συγχωρῶν, οὕτως ἐ
ώρμησε καὶ παλίμπους ἐφέρετο. ἐν δὲ τῇ
ὑποκαθισάντων τῶν πολεμίων καὶ τὰ ἀμφιλ
C ειληφότων μείζους τῶν προτέρων ἀνερρά
ἐναγωνίως δὲ καὶ τούτων διῳκημένων ἐς τὴ
πόλιν ἀνέζευξεν.

Ἠγάγετο δὲ γυναῖκα ὁ βασιλεὺς οὗτος

9. συνωκηκυῖα ἦν A. 10. ἰωάννου A. 13. καὶ τοῖς νεκρ.] καὶ τοὺς τάφους τῶν νεκρῶ νασκάψαντες B. 17. οὕτως ἐκεῖθεν om A. ὑποκαθισάντων] εἰς κλεισούρας καὶ λόγγους 20. ἐρράγησαν A. 21. διωκομένων A.

rendis acer atque audax et patre Iohanne bellico deretur, recedere noluit; neque paruit iis qui mon domum reverteretur, ne Persae ex desperatione sa exercitum eius male tractarent. sed aucta potius Iconium petiit. unde Masutus digressus Ta

γένους τῶν ἐπὶ δόξης καὶ θρόνων τῶν ἀρχικῶν. αὕτη μέντοι οὐ τοσοῦτον τοῦ σωματικοῦ κάλλους ἐφρόντιζεν ὅσον τοῦ ἔνδον καὶ περὶ ψυχὴν ἐπεμέλετο. οὐκοῦν ἐξομνυμένη τὰ ἐκ τῶν κόνεων ἐπιτρίμματα καὶ τοὺς τῶν ὀφθαλμῶν ὑπογραμμοὺς καὶ τὸν πλάστην τὸν κάτωθεν καὶ τὸ τεχνικὸν ἀλλ' οὐ φυσικὸν ἔρευθος, καὶ ταῖς ἄφροσι τῶν γυναικῶν αὐτὰ ἐπιρρίπτουσα, ταῖς ἀρεταῖς προσανεῖχε καὶ ὡραΐζετο. εἶχε δὲ τὸ μὴ ἐπικλινὲς ἐθνικόν, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐκέκτητο δυσμετάθετον. ὅθεν οὐδ' ὁ βασιλεὺς προσεῖχεν αὐτῇ τὰ πολλά, ἀλλὰ τιμῆς μὲν καὶ θρόνων πάνυ λαμπρῶν καὶ δορυφορίας καὶ τῆς λοιπῆς λαμπροφορίας βασιλικωτάτης μετεῖχε, τὰ δ' ἐς κοίτην ἠδίκητο. νέος γὰρ ὢν ὁ Μανουὴλ καὶ ἐρωτικὸς τῷ τε ἀνειμένῳ βίῳ καὶ ταῖς τρυφαῖς προσανέκειτο, καὶ συσσιτίων καὶ κώμων ἐξείχετο, καὶ ὅσα τὸ νεοτήσιον ἄνθος ὑπέβαλλε καὶ ἐμύουν οἱ πάνδημοι ἔρωτες διεπράττετο. D

3. Ἐμέλησε δὲ καὶ τῶν κοινῶν τῷ βασιλεῖ τῷδε πράξεων, καὶ τῶν μὲν δημοσίων εἰσφορῶν φροντιστὴν καὶ λογιστὴν μέγιστον τὸν ἐκ Πούτζης Ἰωάννην προβάλλεται καὶ αὐτός, ὥσπερ ὁ πατὴρ ἐκείνῳ καὶ βασιλεύς, πρότερον ὄντα

1. θρ. τ. ἀρχ.] πάνυ λαμπρῶν A. 3. τὰ ἐκ τῶν] γυναικῶν ἐξ ἑτέρων χρωμάτων πλάσματά τε καὶ καλλωπίσματα B. 6. ταῖς ἀδιαφόροις B. 7. τὸ μὴ ἐπικλ.] τὸ ὑπερήφανον καὶ μὴ ὑποκύπτον τῷ βασιλεῖ ἐν πολλοῖς B. 10. δορυφορίας] λαμπροειμονίας καὶ δορυφορίας βασ. A. 12. ἐρωτικὸς] ἐλεύθερος B. 14. ὅσα τὸ νεοτήσιον] πρὸς τὰς μίξεις τῶν γυναικῶν ἀδιάφορος. καὶ πολλαῖς γυναιξὶ μιγνύμενος ἐμίγη καὶ τῇ ἑαυτοῦ ἀνεψιᾷ, καὶ ἦν τοῦτο μολυσμὸς καὶ μέμψις μεγάλη αὐτῷ, καθάπερ καὶ λώβη εἰς ὡραιότατον πρόσωπον B. 16. ἐμέλησε] ἐφρόντισε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ εἰς τὰ τῶν δημοσίων πράγματα καταστῆσαι μεσάζοντας, καὶ μέγαν μὲν λογιαστὴν τῶν ἁπασῶν εἰδημάτων τὸν — μεσάζοντα δὲ τῶν οἰκείων ὑποθέσεων B.

quae non tam formam corporis curabat quam animi pulchritudinem. itaque omnibus fucis et ascititiis ornamentis repudiatis, ut quae vecordes mulierculas decerent, naturali rubore contenta virtutum ornamentis fulgebat, constantia et gravitate animi gentilitia praedita. quo fiebat ut imperator, etsi ei solium altissimum, satellites, honorem et splendorem regium minime negabat, tamen parum eam diligeret, neque fidem coniugii servaret, ut homo adolescens, libidinosus, dissolutae et delicatae vitae deditus, ceterisque rebus quas ea aetas et amoris illecebrae ferunt. usus est et neptis suae consuetudine, non sine gravi dedecore et labe; qua fama eius, ut formosissima facies turpi naevo, deformata est.

3. Nihilominus tamen rei publicae curam suscepit. publicorum vectigalium curatorem et quaestorem supremum Iohannem Puzenum, ut et pater, designavit, cum prius Dromi Protonotarius esset. Io-

καὶ ἐπίτριμμα, καὶ τῶν μὲν ὄντων δασ
τητὴς ἀκριβέστατος, τῶν δὲ οὐκ ὄντων εἰ
ἐξήσκητο δὲ καὶ τὸ ἦθος ὑπὲρ πάντα
V. 30 ἀμείλικτον· εὐκοπώτερον γὰρ ἄν τις ἀμ
B πέτραν ἐμάλθαξεν ἢ ἐκεῖνον ἐν τοῖς ἀβου
δὲ τούτου θαυμασιώτερον, οὐ μόνον οὐκ
κτος, σχήμασι δεητηρίοις ἀπροσκλινής,
ἐλεπόλεσι καὶ χρυσίου ἀγοήτευτος φαρμακ
καὶ τὸ δυσέντευκτον ὡς ἀπάνθρωπον.
μαλγὲς καὶ δυσύποιστον, οὐδ' ἀπόλογος ἦ
ρῶς ἐφ' οἷς ὁ προσιὼν προετίθετο, ἀλλὰ χα
ἀφασίᾳ ἐνιαχοῦ καὶ ἀπροσήγορον παρῄει
τοσαύτην δ' ἐκ βασιλέως ἰσχύν τε καὶ ἐξο
ὡς ἃ μὲν ἠβούλετο τῶν βασιλικῶν θεσπισμ

9. δεινότατος] πανοῦργος καὶ πεπαλαι
σια B. 9. φορολογίδης] τῆς λογιστεί
delendum οὐκ? 19. καθαρὸς A. 20. τ
παρεῖη A. 23. ὡς ἃ μὲν] ὅσα μὲν ἤθ
ηὔξανεν, ἄλλα δὲ ἔκοπτε B.

hannem Hagiotheodoritem suarum constitutionu
nistrum ordinavit. is in conspectu imperatoris
que mandata tanquam oracula excipiebat: min
dicenda scribendaque erant non paucis eruditi
libus aula referta erat, Theodoro Styppiota pr

καὶ διαρρηγνύειν, ἔνια δὲ καὶ τοῖς δημοσίοις ἐγγράφειν κώ-
διξιν. ὑποθήκη δὲ τοῦ ἀνδρὸς τούτου χρῆμά τι κοινωφελὲς C
καὶ ταῖς νήσοις πάσαις σωτήριον καὶ τοῖς πρώην βασιλεῦσι συν-
τηρηθὲν ἀπαράβατον ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης ἀξυμφόρως κατήρ-
γησε. τὰ γὰρ ἐκ τῶν πλευστικῶν ἐρανιζόμενα στρατειῶν, δια-
διδόμενα πάλαι τῷ ναυτικῷ, εἰς τὸ ταμιεῖον οὗτος παρειπάμε-
νος μετωχέτευσε, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν νήσων ἐκ τύπου παρεχο-
μένας τριήρεις ἀντάνδρους μικροῦ κατεπόντισε παραφάμενος.
ὑποθέμενος γὰρ ὡς τὸ μὲν τῶν τριηρέων χρῆμα οὐκ ἀεὶ τῇ
πολιτείᾳ καὶ τῷ κοινῷ ἐπιτήδειον, τὰ δ' ὑπὲρ τούτων ἀνα-
λώματα οὐκ εὐάγκαλα καὶ ἐπέτεια, καὶ δεῖν αὐτὰ μὲν τὸ τα-
μιεῖον ἐγκολπίζεσθαι, χρείας δ' ἐνισταμένης ἐκ τῶν βασιλι-
κῶν θησαυρισμάτων τὸν ὀψωνιασμὸν τῷ ναυτικῷ παρέχεσθαι,
ἔδοξεν εἶναι ἀνδρῶν ὁ βέλτιστος καὶ τὴν φύσιν τῶν πραγμά- D
των ἠκριβωκὼς ὁ καταποντιστοῦ σκέμμα εἰσενεγκάμενος. τοῖς
γὰρ ἄδροῖς τὸν βασιλέα ἐν τῷ ταῦτα εἰσηγήσασθαι παρακέ-
κρουκε δαπανήμασι, καὶ αὖθις τῷ μετρίῳ τῆς καταβολῆς δια-
κέχυκε. καὶ νῦν ἐκ τῆς κακοβουλίας ταύτης εἴτ' οὖν σμικρο-
πρεπείας θαλασσοκρατοῦσιν οἱ πειραταί, καὶ κακῶς πεπρά-

2. χρῆμά τι] πρᾶγμα τῆς τῶν κατέργων πλεύσεως B. 5. τὰ γὰρ ἐκ τῶν προσαλεντῶν ἐπισυναγόμενα χρήματα καὶ εἰς ἔξοδον πάλιν καὶ ῥόγαν τῶν ἐν τοῖς κατέργοις στρατιωτῶν τεταγμένων καὶ διδόμενα τῷ πλήθει τῷ ναυτικῷ εἰς τὸ βεστιάριον τῆς βασιλείας εἰσκομίζεσθαι ἔταξεν, εἰπὼν οὕτως ὡς τὰ μὲν κάτεργα καὶ ὁ τούτων λαὸς οὐκ ἀεί ποτε πλέουσι καὶ οὐδὲ πρέπον ἐστὶ κεροτομεῖσθαι τὰ τοιαῦτα χρήματα ἀνωφελῶς, χρείας δὲ γινομένης πάλιν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίου ῥογεύεσθαι εὔκολόν ἐστι B. 12. ἐνισταμένης] ἐφισταμένης A. 16. εἰσηγεῖσθαι A. 19. πειραταί] κουρσάριοι B.

tem auctoritatis et potentiae habebat, ut imperatoria edicta quae vellet repudiaret et laceraret, quaedam in publicos codices referret. eiusdem monitu res utilissima et omnibus insulis salutaris, et a superioribus imperatoribus constanter observata, inutiliter abrogata fuit. nam vectigalia nautica olim in classem conferri solita hic in fiscum referenda curavit, ac triremes, quae ex edicto ab insulis praebebantur, pene cum ipsis vectoribus in mari demersit, cum diceret triremes non semper rei publicae esse utiles, sumptus vero qui in eas fierent, et annuos esse et immensos. eos igitur in fiscum referendos, necessitate vero postulante ex imperatoris thesauris stipendia promenda esse. quae cum dixisset, vir optimus et rerum gerendarum peritissimus est habitus, cum re vera sententiam crudelissimo pirata dignam dixisset. imperatorem enim sumptuum magnitudine decepit et parvitate impensarum rursus exhilaravit. qua sive temeritate sive tenacitate factum est ut piratae optatissima oc-

καὶ δυνατά. ἐπειδὴ δὲ μεθαρμοζόμενόν οἱ ἐσ
καὶ τὸ εὐπαρρησίαστον παραιρούμενον καὶ ὑπ
βραχὺ τὴν ἰσχύν, οἷα καὶ ἑτέρων κρατυνι
βασιλεῖ κἀκ τοῦ ἄγαν ἐκκρουόντων καὶ περιτ
μετῆρεν ἅπερ ἦν θέμενος ὅρια, καὶ δραπέτη
τοῖς πράγμασι προσφυεὶς ἀμφοτέραις τούτα
B περιέχεται. οὐκοῦν καὶ πρός τινα τῶν συνή
πλουτήσωμεν" ἑτεροίας γνώμης παντάπασιν
γυναῖκα τῶν ἀπερριμμένων καὶ ἀπηνθηκυιῶν
σάμενος, καὶ παίδων ἀκούσας πατήρ, διένειμ
τον βαθὺν καὶ ἀρκετὸν εἰς ἡδονάς. κίμβιξ δ
καὶ γνίφων καὶ δυσγρίπιστος, οὐδ' ἄνω ἄρ
πειρώμενος, ἀναβλέψαι καὶ εἰς πτωχοὺς ἀτεν

1. παραθαλάττιαι A. 3. ἀμήσαντα] ἠμηκό
θα A. 5. post βουληθέντος PW ex B: καὶ
θα ὡς γινώσκοντα καὶ μὴ πράξαντα. 13. ἐκ
καὶ περιτρεπόντων αὐτὸν τῆς προθέσεως A.

casione mare teneant et maritimae provinciae lat
quodsi spicam ei qui sevit acceptam ferimus, et e
samus qui non resecuit, nec incendium ei dunta
iguem iniecit, sed ei etiam qui id restinguere cum
magis reprehendimus eum qui quod bonum esse
quid est dicendum? Iohannes igitur dum integ
sua libidine versabat omnia, versabatur in publico

κε τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ πεδήτην εἶχε διὰ παντὸς δεσμοῖς ἀρρήκτοις ἀλύτοις τε, καὶ ἀπρόϊτον δήπου, ὅσα καὶ Δανάην ὁ πάλαι Ἀκρίσιος. καὶ σμικρολογίαν νοσῶν καὶ γλισχρότητα, καὶ τὰ πεμπόμενα πολλάκις τῶν ἐδωδίμων ἀνέπεμπεν εἰς τὸ πωλητήριον καὶ δεῖγμα, ὡς ἰχθύας σύακα καὶ λάβρακα, ὡς μὲν μεγίστους ὡς δὲ πίονας παρά τινων αὐτῷ πεμφθέντας, τρισσάκις ἀπέδοτο καὶ τοσαυτάκις ἐναλλὰξ ἐωνημένους κατὰ χρείαν παρ' ἑτέρων εἰσηνέγκατο. καὶ ἦσαν ἄντικρυς ἁλιεῖς οἱ ἰχθύες, ὃ πεπόνθασι δρῶντες, ὡς μὲν ἄγκιστρον χαλῶντες τὸ μέγεθος, περιτιθέντες δὲ τὴν πιμελὴν ὡς δέλεαρ, καὶ οὕτω κατασπῶντες τοὺς παριόντας εἰς τὴν ἐκείνων εἰσοίκησιν. V. 31

Εὐρόει δὲ καὶ τῷ Ἁγιοθεοδωρίτῃ Ἰωάννῃ τὰ διαβούλια, πλὴν τούτῳ ἡ ταχύπους τῶν πραγμάτων φορὰ καὶ ἀγχίστροφος συμφοιτητὴν ἐνδέξιον τὸν Στυππειώτην ἐφιστᾷ Θεόδωρον, ὃς συντρέχων ἢ ἀντιτρέχων τῷ Ἰωάννῃ, καὶ τῷ μὲν λόγῳ τὰ πρῶτα τῇ δὲ τάξει φέρων τὰ δεύτερα, οὐκ ἠνείχετο οὐδ' ἠγάπα ταῖς παρούσαις ἀναβάσεσιν, ἀλλὰ τῆς κορυφαίας ἅπας γινόμενος καὶ περὶ τὴν ἀκρώρειαν λιχνευόμενος ὅλον πρὸς τὸ ἀνώτατον τὸν δρόμον ἐπέτεινε. καὶ δὴ καιροῦ λαβόμενος καθ' ὃν οὐκ ὀλίγα ξυνέπεσε τὰ διάφορα μεταξὺ ἀνδρὸς εὐγενοῦς, τοῦ Παλαιολόγου φημὶ Μιχαήλ, καὶ τοῦ Βαλσαμὼν Ἰωσήφ, ὃς γαμβρὸς ἦν τοῦ Ἁγιοθεοδωρίτου ἐπ'

6. πεμφθέντας] σταλέντας A. 10. δελήτιον B. 11. εἰς] πρὸς A. εἰσεννοίκησιν A: an εἰσοίκισιν? 15. συμφοιτητὴν] συνοδευτὴν A. 17. ἠνείχετο οὐδ' om A. 18. ταῖς παρούσαις] τοῖς παροῦσιν, omisso ἀναβάσεσιν, A. 19. ἅπας γινόμενος] εὐσυνέτως γλιχόμενος A.

intuendos pauperes attollere auderet, sed divitias perpetuo vinculis insolubilibus constrictas teneret, nec eas magis in publicum prodire pateretur quam olim Danaen Acrisius; adeo sordidus ut esculenta et pisces maximos ac pinguissimos sibi missos, ter aliquando in foro venditos, toties reciperet ab iis redemptos qui opera eius egebant. ita pro piscatoribus erant ei pisces, sorte commutata, quibus magnitudo pro hamo, pinguedo pro esca erat, itaque praetereuntes ad se emendos attrahebant.

Sed et Iohannis Hagiotheodoritae consilia florebant. verum ei subita rerum mutatione ac varietate Theodorus Styppiotes collega sollers est adiunctus; qui Iohanni alias assentiens alias refragrans, facundia quidem princeps, ordine vero secundus, iis dignitatis gradibus non contentus ad summum fastigium plenis velis ferebatur. oblata igitur opportunitate dissidiorum inter virum nobilem Michaelem Palaeologum et Iosephum Balsamenum, cui Hagiotheodoritae

ἀναβάσεσι, καὶ τὴν ἐκ δόξης εἰς δόξαν παρεί
τέλος τὸν μὲν εἰς τὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ κανικλ
προβιβάζει τιμὴν καὶ τὴν παρὰ τῷ βασιλεῖ μ
καὶ μείζοσιν ἑτέραις κατακυδροῖ προκοπαῖς,
σα καὶ βλωμοῦ ἄρτου τίθησιν ἐνδεᾶ. καὶ οι
να μετήμειψεν ἢ ὅλως ἐσέπειτα μετηλλοία
ἡ ἀκροσφαλὴς ἐπὶ ταὐτοῦ τὸ καινότατον.
ἦγε τὰ πράγματα ὁ ἀνὴρ ὅδε ὡς ἠβούλετο,
καὶ πεπνυμένος καὶ τὸ ἦθος ἐπίχαρις καὶ π
Βσιν. ῥᾳδίως δὲ ὅσα ἐπέταττε βασιλεύς· ε
ὅσα ἐκεῖνος ἐβούλετο. ἦν δὲ ἐν τῷ τότε κ
μάτων αἰσχρῶν ἐλεύθερος, θάλασσα φιλ
ἄβυσσος, τῷ προσηνεῖ τοῦ ἤθους εὐέντευκτ
λειον ἀρετὴν ἀπαράμιλλος, ψυχὴν εἰσέτι
γνώμην ἀπερίεργον. ὡς γὰρ ἀπήγγελλον ἡμ

14. ἐνδεᾶ] προσδεᾶ A. 20. ἐβούλετο] ἠσ
om A. βασιλεῖ A.

soror nupta erat, consilium suum urget, ac Hagi
gia tanquam e coelesti specula in extremum
Graeciae et Peloponnesi exigit, ad provincias ea
eorumque virorum dissidia dirimenda. ceterum
adornante, fortuna discessu eius non expectato a
iit, eumque cupide et familiariter amplexa ad
gradus pro temporibus exsexit et gloriam gloria

προήκοντες, ἐπὶ τὰς πλαγίῳ λόγῳ ἀδομένας χρυσᾶς ἔννας οἱ τότε ἦσαν παλινδρομήσαντες ἄνθρωποι, καὶ σμήνει ἐῴκεσαν μελισσῶν ἐκ πέτρας γλαφυρᾶς βομβηδὸν ἱπταμένων, ἢ οὐδὲν τῶν ἐπ' ἀγορᾶς εἰλουμένων διενηνόχασιν, ὅσοι τοὺς βασιλικοὺς χρυσῶνας εἰσῄεσαν ὁποιουδή τινος φιλοτιμήματος ἀπολαύσοντες, ὡς τοὺς περὶ ταῖς πύλαις συνθλίβεσθαι καὶ C πράγματα παρέχειν καὶ λαμβάνειν ἀμοιβαδόν, τοὺς μὲν ἐπειγομένους εἰσιέναι, τοὺς δὲ τὴν ἔξοδον ἐπισπέρχοντας. ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν. ἦν δὲ καὶ ἄλλως τὰ κοινὰ ταμιεῖα τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἐκ τούτου εἰς τοῦτο ἐξερευγόμενα, καὶ κατὰ τὰς συναγωγὰς τῶν ὑδάτων πλημμύροντα καὶ παραπίνειν τι τῶν ἔνδον πρὸς τοὺς ἐκτὸς καὶ πενομένους ἐθέλοντα, ὅσα καὶ γαστὴρ ἐγγίζουσα τῷ τεκεῖν καὶ βαρουμένη τῷ ὑπερτελείῳ τοῦ ἀχθοφορήματος· ἡ γὰρ μερίδα τῷ θεῷ καὶ τῷ δικαίῳ διδοῦσα φορολογία τοῦ βασιλέως καὶ πατρὸς τῷ βασιλεῖ Μανουήλ, καὶ τὸ μὴ τῶν δαπανημάτων ἄσωτον καὶ ἀπόλαστον, εἰς σωρείας τὰ χρήματα ἐπεστοίβασε καὶ ὡς κά- D χλῃτας αὐτὰ συναγήοχεν. ἦν δ', ὡς ἔοικε, καὶ τὸ θεῖον ἐπευλογοῦν καὶ πληθῦνον αὐτὰ κατὰ τὸ τοῦ ἐπαγγέλματος ἀδιάπτωτον, ὃ καὶ λῆψιν οὐρανίου εἰσηγεῖται μισθοῦ καὶ τὴν εἰς τὸ πολλαπλάσιον ἀνταπόδοσιν. ἀλλ' οὐ μόνιμα τῷ βασιλεῖ Μανουὴλ τὰ τῆς ἀρίστης ταύτης προθέσεως, ἀλλὰ βραχύχρονα καὶ ἐπίκηρα· ἐς γὰρ ἄνδρας ἐλάσας ἀρχικώτερόν τε ἥψατο τῶν πραγμάτων, τοῖς ὑπὸ χεῖρα οὐχ ὡς ἐλευθέροις ἀλλ' ὡς κληρωτοῖς θεράπουσι προσφερόμενος, καὶ τὴν τῆς

13. τῷ] τοῦ A.

animo fraudis et curiositatis experte. nam ut e natu maioribus accepimus, illius aetatis homines aurea saecula, quae obliquis verbis celebrantur, sibi restituta putabant; et qui ad fiscum imperatorium accedebant, examinibus apum erant similes e concava petra cum bombis provolantium, neque pauciores iis qui in foro conveniunt, nulli non commodi aliquid expectantes, adeo ut ad portas premerentur invicem atque alii alios urgerent, hi ingredi, illi egredi properantes. atque haec nos audivimus tantum, non etiam vidimus. eodem tempore ex publicis thesauris subinde aliquid ad pauperum necessitates levandas benigne redundabat. nam Iohannis imperatoris tributa, unde iustitiae et deo pars dabatur, et frugi nummorum dispensatio Manueli acervos pecuniarum reliquerat; eademque numinis quoque benignitas auxerat, quemadmodum in evangelio et merces celestis et multiplex compensatio certo promittitur. ceterum Manuel in optimo hoc instituto non diu permansit. nam vir factus pro imperio res administravit; et eos quibuscum res erat, non ut ingenuos sed

τῶν, τετριγὸς δεινὸν καὶ ὀλέθριον, ἐς τὰ Ἰ
ὅρια, ἡ τῶν Ἀλαμανῶν φημὶ κίνησις καὶ
ρασα μοῖρα ὁμογενῶν ἐκείνοις ἑτέρων ἐθ
λειαι κατελέγοντο ὡς ἄρρενες ἐφιππάζου
στρίσιν οὐ συμβάδην τῷ πόδε διαχαλῶσ
ἀνέδην ἐποχούμεναι, καὶ κοντοφόροι κ
ἄνδρας ὁρώμεναι, καὶ ἀνδρείαν στολὴν πε
ὅλως ἀρεϊκὸν ἔβλεπον καὶ ὑπὲρ τὰς Ἀ
B μία δὲ καὶ ὑπεξῄρετο παρ' ἐκείναις καθά
Θεσίλεια, ἥτις ἐκ τοῦ στίζοντος χρυσοῦ κα
ὥας καὶ τὰ λώματα τοῦ ἐσθήματος Χρυσόπ
αὐτὸ δὲ τὸ τῆς κινήσεως αἴτιον πρόφασιν τ
κενήριον καὶ ἡ πρὸς τὰ εὐθέα τῶν σκολ
παρόδων ἑτοιμασία τοῖς ἐκ τοῦ γένους ἐ
Ἱεροσολύμων ἐθέλουσιν ἴεσθαι. ἔφασκο
ἔξοδον ἐκείνην μηδέν τι περιττὸν ἐπισύ

12. ἐκείνοις om A. 20. ἐσθήματος] ἐνδύ

ut aere empta mancipia tractabat, et largiendi r
gebat, ac potius in contrarium vertebat, iis e
quas ipse ordinarat abrogatis, non tam, ut ar
tate (nam res dubiae in optimam partem inter
necessitate coactus, ad sumptus immensos to
orationis progressu declarabitur.

πρὸς ἐξομάλισιν τῶν τρίβων ἀναγκαιότατα καὶ μόνα ἐπάγεσθαι. διὰ τούτων δὲ παρυπέφαινον οὐ πτύα καὶ τύκια καὶ σκαπάνας, θυρεοὺς δὲ καὶ θώρακας καὶ φάσγανα, καὶ εἴ τι ἄλλο πρὸς πόλεμον ἐπιτήδειον. καὶ τοῦτο μὲν τὸ παρορμῆσαν ἐκεῖνοι προυβάλλοντο καὶ διώμνυντο, καὶ ἦν, ὡς ἐκ τῶν ὕστερον C ἔδειξαν, οὐκ ἐψευσμένα τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα. πέμψαντες δὲ πρεσβευτάς, ὡς διὰ φιλίας, ᾐτοῦντο τὸν βασιλέα τὸν τῶν Ῥωμαίων παρελθεῖν, καὶ ἀγορὰς αὐτοῖς παροδίους προτίθεσθαι, ἐξ ὧν ὠνήσονται καὶ ὅσοις ἄνθρωποι τρέφονται καὶ ὅσα ἵπποις ξυμβέβληνται. ὁ δὲ βασιλεύς, ὡς εἰκός, ἐκ τοῦ παραχρῆμα διαταραχθεὶς τὴν ψυχὴν τῷ ἀέλπτῳ τοῦ πράγματος καὶ μηδέπω εἰς τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ γενομένῳ, οὐκ ἀνῆκεν ὅμως τῶν συνοισόντων ἐπιμελόμενος. τοῖς τε γὰρ πρέσβεσι διειλέχθη μετὰ προσηνείας τὰ πρόσφορα, καὶ ἐπαινῶν ὑπερβαλλόντως τὰ δρώμενα ὑπεκρίνετο, καὶ ἄγασθαι αὐτοὺς τῆς εὐσεβοῦς προσεποιεῖτο προθέσεως, κἀκ τοῦ αὐ- D τίκα δὴ μάλα ἑτοιμάσασθαι τὰ πρὸς διέλευσιν ἐπηγγέλλετο, ἄφθονά τε εὐτρεπίσειν καὶ ἕτοιμα οὕτως λαβεῖν τὰ ὤνια ἰσχυρίζετο ὡς εἴπερ οὐ δι' ἀλλοτρίας ἀλλὰ διὰ τῆς σφῶν παρώδευον χώρας, ἂν δώσουσι μόνον ὅρκια πιστὰ ὡς θεοφιλὴς αὐτοῖς ἡ δίοδος ἀληθῶς καὶ ὡς ἀμαχητὶ τὰ Ῥωμαίων ὅρια ὑπερβήσονται. ταῦτ' οὖν ὡς εἰκὸς καταστησάμενος, ἅπανταχῇ διεκπέμπει βασίλεια διατάγματα προεκκεῖσθαι τὰ ζωαρ-

13. τοῖς τε γ. π.] τοῖς ἀποκρισιαρίοις συνέτυχε μετὰ πραότητος καὶ εἰρηνικῆς φιλίας B. 16. κἀκ τοῦ] καὶ οἰκονομῆσαι ἄφθονα καὶ πλούσια τὰ βρώσιμα καὶ πόσιμα ἔλεγεν B. 19. σφῶν] σφῶν ἐκείνων A. 22. εἰκὸς] εἰκὸς ἦν A.

ea duntaxat quae ad viam complanandam maxime necessaria essent, profitebantur; per quae non ventilabra, non celtes, non ligones, sed galeas thoraces gladios, et quae alia bello apta sunt, innuebant. hanc sibi itineris esse causam iurati affirmabant; neque id falso, ut postea cognitum est. ac per legatos ab imperatore petebant sibi per eius provincias pacatum transitum dari; et forum praeberi, quo commeatum pro hominibus et iumentis comparare possent. imperator vero etsi re inexpectata et nova, ut fit, territus, tamen suis rebus non defuit. nam et legatis pro tempore benigne respondit, et eorum institutum probare se et pios conatus admirari simulavit. ac statim rerum venalium copiam praeparaturum pollicitus est, quas accepturi essent, non quasi per alienam provinciam sed per suam patriam transirent, modo fidem darent transitum suum vere pium esse, et sine maleficio Romanorum finibus excessuros. his peractis edicta quovis dimittit, ut commeatus in viis, per quas Occidentales transituri sint, venalis exponatur; idque fit statim. sed quia verebatur

ρας μοιρας παριστησι το μυριανδρον, ου κ
P. 42 λεῖ καὶ τὸ φόνιον, τὸ πῦρ τῶν ὀμμάτων
καὶ τοῖς αἵμασιν ἐπαγάλλεσθαι ὡς οὐδὲ ῥ
ἕτεροι. οὐ ταῦτα δὲ μόνον τῇ γερουσίᾳ κα
τέλεσι καὶ στρατεύμασιν, ἀλλ' ὅσα καὶ
ραννος, ὥσπερ θὴρ ἐνάλιος, κατὰ τῶν παρα
V. 33 διαπράττεται, τὴν ἅλμην τύπτων τοῖς ἐ
Ῥωμαϊκαῖς ἐνορμιζόμενος κωμοπόλεσι, καὶ
σὶ κατὰ πολλὴν τοῦ ἐπαμύνοντος ἐρημίαν.
πυργοβάρεις ἐπισκευάζει τῆς πόλεως καὶ τί
ὅλην τοῦ περιβόλου περίμετρον, τῇ δὲ στρ
λιδωτοὺς χορηγεῖ, κοντοῖς τε καθοπλίζει χαλ
δρομικοῖς διεγείρει τὸ φρόνημα, καὶ χρημ
B διαδόσεσιν, ἃ νεῦρα τῶν πραγμάτων ἀρίστ
κατωνόμασε. καὶ οὕτω σὺν θεῷ συλλήπτο

3. ὑπονοῶν] διεννοῶν A, διανοῶν B. 8. ὡ
ὥσπερ] οἷα A. 17. τὰς μὲν π.] τὰ τείχη
δομεῖ καὶ ξυλόκαστρα ἐπάνω τῶν τείχων
κα B. 19. χιτῶνας] ἅρματα τὰ πρὸς χρ

ne in pellibus ovium lupi venirent, aut contra
sub asini exuviis leo lateret, aut leoninam pelle
Romanas legiones convocat, publice de re public
multitudo copiarum transitura sit exponit; qu
quantum gravis armaturae, quam infinita multitu

χῳ μητροπαρθένῳ ὡς ἐνῆν δυσμαχώτατα θέμενος τὰ στρατεύματα, τὰ μὲν εἰς ἔρυμα συνέχει τῆς καλλιπόλεως καὶ τοῖς τείχεσιν ἐφιστᾷ, τοῖς δ' ἐπισκήπτει τῇ στρατιᾷ παρέπεσθαι τῶν Ἀλαμανῶν, μὴ ἀφισταμένοις ἐπὶ πολύ, κἀκ τοῦδε εἴργειν τοὺς ἐκ τῶν Ἀλαμανῶν ἐς ἁρπαγὰς παρεξιόντας καὶ προνομάς, εἰρηνικῶς μέντοι καὶ μὴ πολεμικῶς. κατὰ μὲν οὖν τὴν ἀπωτέρω πορείαν οὐδέν τι ξυνηνέχθη ἀξιαφήγητον ἀμφοῖν τοῖς στρατεύμασιν· ὡς δ' εἰς Φιλιππούπολιν οἱ Ἀλαμανοὶ παρενέβαλον, οὐδὲ κατὰ τὸν ἐκεῖσε σταθμὸν ἐς διαφορὰν ἀπείδον τὰ τάγματα. ὁ γὰρ τῆς χώρας ἀρχιερεὺς (ἦν δ' οὗ- C τος ὁ Ἰταλικὸς Μιχαήλ, ὁ καὶ λόγῳ πολὺς καὶ σοφίας ὁποίας εἴποι τις μέλημα, κἀν ταῖς ὁμιλίαις τὸ ἦθος ἐπαγωγότατος καὶ λίθος ἄντικρυς Μάγνησσα) οὕτως ὑπηγάγετο τὸν ῥῆγα ταῖς τῶν λόγων ἐκθηλύνας ἴυγξι, καὶ τῷ μέλιτι τῆς γλώττης κατεγοήτευσεν, ἀντιστρόφως μὲν οἷς ἐφθέγγετο, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἐπωφελῶς τὴν γνώμην μεταμείβων καὶ κατὰ τὸν Φάριον Πρωτέα δραστηρίως μεταβαλλόμενος, ὡς ἐκ τῶν ὧτων ἀναρτῆσαι κατὰ τοὺς ἀμφορέων διακένους τὸν ὑψηλόφρονα ῥῆγα, καὶ σύσσιτον παραλαμβάνειν καὶ μεταδιδόναι προπόσεων· ὃς καὶ μετῄει ὠμοτάτως, αὐτῷ χαριζόμενος, τοὺς ἄνευ καταθέσεως ἀργυρίου τὰ σῖτα ὀθνοῦν παρεισάγοντας. (5.) Ἐν δὲ τῷ μεθίστασθαι ἐκεῖθεν καὶ προβῆναι D τὸν ῥῆγα τοῖς ἔμπροσθεν, ἐκ τῶν κατ' οὐρὰν Ἀλαμανῶν καὶ

19. μεταδιδόναι πρ.] προτιμᾶν τοῦτον εἰς πόσιν B. 20. μετῄει] ἑδειρέ τινας B. 23. ἐκ τῶν] τινὲς τῶν ὄπισθεν ἀλανῶν εὑρόντες τινὰς τῶν ῥωμαίων ἔτυπτον ὑπὲρ ὧν δι' αὐτῶν παρὰ τοῦ ῥηγὸς κακῶς ἔπαθον. καὶ βοῆς γενομένης

ine custode urbis adiuvante, ad vim hostilem propulsandam instructis, alias ad praesidium urbis retinet atque in moenibus disposuit, alias exercitum Alemannorum haud longo intervallo subsequi iubet, et eos coercere qui extra aciem ad praedam et rapinas evagentur; idque facere pacate, non hostiliter. ac in remotiori itinere nihil memorabile inter utrunque exercitum accidit. ut autem Alemanni ad Philippopolim castra metati sunt, ne ibi quidem dissidium incidit. nam eius provinciae pontifex, Italicus Michael, vir eloquens et omni doctrinae genere perpolitus, in congressibus ita suavis ut ab eius ore omnes penderent, elatum regem verborum illecebris et linguae dulcedine, aliud dicendo aliud sentiendo, ac Protei instar pro Romanorum utilitate se transformando, ita devinxit ut eum dicto audientem haberet, ad epulas invitaret et propinaret. qui quidem in eius gratiam crudelissime tractabat eos qui pecunia non numerata commeatum alicunde in castra advehebant. (5). Cum autem rex inde progrederetur, inter extremum agmen Alemannorum et Ro-

χουνιος, ει μη ο ρηγεις προφασας αρχιε
νόμενον ἤδη παλίνστροφον καὶ πόλεμον πν
θελκτηρίοις ἐμάλθαξε καὶ ἠρεμεῖν ἀνέπεισε
καὶ θῆρα βασιλικόν, ᾧ οὐχ ἕωλον τὸ ἐσ
P. 43 ὑπονυσσόμενον καὶ πρὸς ἅλματα διερεθι
καὶ κατὰ τὸ εὐερκὲς Ἀδριανοῦ πόλισμα
ξυνελέγησαν, ὁ μὲν ῥηξ διὰ τῆς πόλεως ἐ
μένης εἴχετο, νοσηλείᾳ δέ τις σώματος τῶν
νῳ περιπεσὼν κατὰ τὴν Ἀδριανοῦ ἐνηυλίζ
τινες ἀνάρσιοι, καὶ τὰς χεῖρας οὐκ εἰς ὁ
σμὸν δὲ μᾶλλον δεδιδαγμένοι, νυκτὸς ἐπιθέ
γῇ πῦρ τε ὑφάπτουσι καὶ τὸν ἄνδρα τοῖς
φλέγουσι. τοῦτο μαθὼν ὁ Κορράδος (οὕτο
μάζετο) ἐπιτρέπει τὰ τῆς ἀμύνης τῷ ἀδελ

ἕδραμον ἕτεροι εἰς ἐκδίκησιν καὶ ἕτεροι π
μανῶν καὶ ἕτεροι πάλιν ἀπὸ τῶν ῥωμαί
μάχη καὶ προέβη εἰς πόλεμον. καὶ ὁ ῥῆξ ἐ
ων, καὶ εἰ μὴ προέφθανεν ὁ ἀρχιερεὺς τὸ
ὑποστρέψαντα καὶ διὰ τῶν γλυκυτάτων λόγω
τεπράϋνε, τάχα ἂν καὶ εἰς μέγα κακὸν πι
3. ἐνστᾶσιν, καὶ ἐν στάσει B. 13. διερεθι
νον B. 14. ἀνδριανοῦ, ut saepe, AB. 18.
ἀδιάφοροι καὶ οὐ πολεμισταί, ἀλλὰ μέθ
χαίροντες B. 22. ἐπιτρέπει] πέμπει
φερδερῖχον εἰς ἐκδίκησιν τοῦ συγγενοῦς αι

manorum disceptatio orta est, quod aliqui ma

ὁ δὲ καὶ ἄλλως ὢν φρονηματίας, τότε δὲ καὶ τῷ πάθει νενικημένος, ἐπαναστραφεὶς τό τε ἱερὸν σεμνεῖον τίθησι πυρὸς B παρανάλωμα, ἐν ᾧ κατέλυεν ὁ Ἀλαμανός, καὶ τοὺς συλλαβομένους τοῦ ἔργου ὑπεδίκαζε θανάτῳ, ἐξέτασιν περὶ τῶν ἀπολωλότων χρημάτων ποιούμενος. καὶ τοῦτο μάχης παραίτιον γίνεται. ἀλλ' ἐπεγέλασε καὶ πάλιν κουροτρόφος εἰρήνη τις, καὶ ἄλλων μὲν ἐκ τῶν ἐν τέλει Ῥωμαίων κατασβεσάντων τὸν πόλεμον, μάλιστα δὲ τοῦ Προυσοὺχ ἐξηνυκότος τὸ πᾶν. οὗτος γὰρ τοῖς ποταμοῖς τὸν ἵππον ἀφεὶς ᾧ ἔποχος ἦν, οἳ σύντρεις διὰ τῆς ἐκεῖσε λιθίνης γεφύρας διαυλωνίζονται, ὡς τὸν Φρεδερίχον παραγενόμενος ὀργίλως τε τοῦτον ἔχοντα κατεπράϋνε καὶ τῆς γνώμης μετακινεῖ. πάλιν οὖν σταθμοί τε ἦσαν εἰρηναῖοι καὶ παρασάγγαι φιλήσυχοι, καὶ ἡ ἐς τὰ πρόσω δίοδος εὐδιάβατος. εἶχε τοίνυν μεθ' ἡμέρας C αὐτοὺς ἡ τῶν Χοιροβάκχων πᾶσα ἱππήλατος πηγνύντας στρατόπεδον, οὐ μὴν καὶ βάλλοντας χάρακα· τοῦτο γὰρ δι' ὅλων V. 34 ἦν αὐτοῖς τῶν σταθμῶν πισύνοις οὖσι τοῖς παρὰ Ῥωμαίων ὅρκοις καὶ ταῖς ξυμβάσεσι. παραρρεῖ δὲ ταῖς ἐκεῖσε πεδιάσι ποταμὸς οὐ πλατὺς τὸ ῥεῖθρον, οὐ βαθὺς τὴν περαίωσιν, Μέλας τοὔνομα. οὗτος τοίνυν θέρους μὲν λειψυδρῶν ἐς χαράδραν συνάγεται τεναγώδη, ὅτι μηδὲ διὰ ψαμμώδους πρόεισι γῆς ἀλλ' ἐριβώλακος ἁπάσης καὶ εἰς βαθεῖαν σχιζομένης ἀρόταις βουσὶν αὔλακα· χειμῶνος δ' ἐφεστῶτος ἢ

2. σεμνεῖον] μοναστήριον B. 4. ἐξετάζων καὶ γυρεύων τὰ χαωθέντα πράγματα B. 9. οὗτος γὰρ πέραν τοῦ ποταμοῦ εὑρισκόμενος καὶ τὸν ἵππον αὐτοῦ δοὺς καὶ διὰ μέσων τοῦ ποταμοῦ περάσας B. 10. λιθίνης om A. 15. πηγνύντας] στρατοπεδευομένους ἐκεῖσε μέχρις ἂν τοὺς ὅρκους αὐτῶν τελειώσωσιν B. 17. πισύνοις οὖσι] πεποιθόσι A. 20. Μέλας τοὔνομα] μαῦρος λεγόμενος B. 21. μηδὲ] μὴ A.

homo et natura ferox et tum ira aestuans, monasterium in quo diverterat aegrotus incendit, comprehensos capitis damnavit, et perditam pecuniam inquisivit. quae res pugnae causa fuit: sed cum aliorum tum Prusuchi studio pax facta est. is enim tribus fluviis, qui per pontem lapideum transeunt, equo superatis, Fridericum iratum convenit, mitigat, a proposito abducit. rursus igitur pacate tranquille expediteque procedunt. post dies aliquot in Cherobachorum planiciem perveniunt, castra locant: sed vallum, ut nec in reliquo toto itinere, non obducunt, Romana fide et pactione freti. campos illos fluvius Melas perfluit, neque latus neque profundus; qui aestate arescens in voraginem limosam coit. ager enim quem transit, non arenosus est sed fecundus, et in altos sulcos aratro proscinditur.

δοὺς, καὶ ὡς ἀπίθανον εἰς χρῆμα ἀναφανὲν
τε τοιγαροῦν οὗτος ὁ χειμάρρους ἐξ ὑετοῦ
πλύζων φανείς, καὶ νυκτὸς ἐκ τοῦ αἰφνηδί
ὡς εἴπερ αὐτῷ οἱ καταρράκται ἀνεῳγεσαν
τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀλαμανῶν οὐ μόνον
φάλαρα καὶ ἐσθήματα καὶ εἴ τι ἕτερον α
τὰ ὑποζύγια, ἀλλὰ καὶ ἵππους καὶ ὀρέας κ
ρυστάς. καὶ ἦν τὸ θέαμα ἐλεεινὸν καὶ θέλον
ἄνευ πολέμου πίπτοντες, ἄνευ διώκοντος ἀνα
τῆς ἡλικίας σταδιαῖον μικροῦ καὶ πελώριον,
ρητος δεξιὰ εἰς ἀποφυγὴν ἐπήρκεσεν αὐτοῖ
ἔπιπτον ὡσεὶ χόρτος, καὶ ὡσεὶ φορυτὸς εἰλ
P. 44 ἐρίου κοῦφος παρεσύροντο, καὶ ψαλμικῶς
ἀπῆρεν ὁ ποταμὸς οὗτος φωνὰς βαρβαρικῶς
μέλος ἐνδιδόντων ταῖς σκοπιαῖς καὶ τοῖς γηλ
σύροντο ἄγριον ὁμοῦ καὶ ἀνήμερον καὶ
τὰ μελιχρὰ τῶν ποιμένων αὐλήματα, ὡς σ

1. βαγδαίων ὑετῶν] βροχῆς πολλῆς B. χωράφια πολλὰ ἀφανίζει B. 10. τοιγαροῦ ἀπάγει] ἐξῆλθε καὶ ἀπῆρεν τὰς κατούνας μόνον ἅρματα καὶ σέλας καὶ βοῦχα καὶ εἴ κατούναις αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλογα καὶ γαδάρ λεμισιάς. B. 23. δι' ὧν παρ.] ἐν οἷς ἀπ

hieme vero aut rapidis imbribus ex parvo fit maxi
mare potius quam flumen videatur; nec iam vado s
et ventorum procellis exagitatus vicina rura vasta
denique noxam quandam repraesentat, is igitur to

συνορῶντας τὸ τηνικαῦτα συμβὰν μῆνιν ἀπὸ θεοῦ ἄντικρυς εἰς τὸ τῶν Ἀλαμανῶν στρατόπεδον ἐπενσκήψασαν, εἰ οὕτως ἀθρόον ὕδατι κατεπόθησαν ὡς μηδὲ τὰ ἑαυτῶν ἐκσώσασθαι δυνηθῆναι σώματα. ὕπνωσαν τοίνυν κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα οἱ μὲν εἰς θάνατον, οἱ δὲ ὧν εἶχον ἀφανισμὸν καὶ ἀπώλειαν. ὁ δέ γε ῥῆξ κατώδυνος ἐπὶ τῷ συμβάντι τούτῳ γενόμενος, καθυφεὶς δέ τι καὶ τοῦ κόμπου βραχύ, καὶ θαυμάσας εἰ καὶ τὰ στοιχεῖα Ῥωμαίοις ὑπείκουσι καὶ θελήσασι μόνον ὑπενδιδόασι, καὶ αἱ ὧραι παρ' αὐτοῖς, ὅσα καὶ ὑπηρέτιδες, δεῆσαν τὰ ἀλλήλων ἀντιπαρέχουσιν, ἄρας ἐκεῖθεν διεπορεύετο. ὡς δὲ καὶ εἰς τὴν πόλιν ἤγγικει τὴν βασιλεύουσαν, εὐθὺς τὴν στρατιὰν εἰς τὸ ἀντιπέραν διαπορθμεύειν ἠναγκάζετο, κἂν ὑπερεφρόνει τὰ πρῶτα, καὶ βλακευόμενος ἀπηναίνετο τὴν περαίωσιν, παρὰ τῇ ἑαυτοῦ κεῖσθαι γνώμῃ λέγων τὸ οὕτω δρᾶσαι καὶ μή, τῇ Περαίᾳ ἐναυλιζόμενος, ἥτις τοῦ Πικριδίου κατονομάζεται. ὅθεν ἅπας μὲν ἐρέτης ἅπαν δὲ πορθμεῖον καὶ ἁλιὰς ξύμπασα καὶ ναῦς ἱππαγωγὸς τὴν τῶν Ἀλαμανῶν ἀμφεπωεῖτο διάβασιν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τοῦ πλήθους τῆς στρατιᾶς ἀπογραφέας ἐφίστησιν, ἀνὰ πᾶσαν ἀποτάξας ἀναγωγήν, τοὺς ἐκείνῳ σημανοῦντας τὴν κατ' ἄνδρα περαίωσιν. ἀλλ' ἦν τὸ πλῆθος ὑπερπεπαικὸς τὴν ἀπογραφήν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ τῇ ὑπουργίᾳ ταύτῃ ἐφεστηκότες, ἀπειπόντες πρὸς τὸ πλῆθος, ἄπρακτοι ἐπανέλυσαν. οὕτω τοίνυν ἀγαπητῶς τοῖς Ῥωμαίοις ὡσεί τινος οὐρανίου δείγματος ἀπαισίου τοῦ ῥηγὸς εἰς

1. δρῶντας A. 2. ἐπισκήψασαν A. 3. ἀθρόως A. 13. βλακευόμενος] dλαζονευόμενος A. 28. τοῦ om A. 22. ἐφεστῶτες A. 24. δείματος A.

et immani ululatu; ut qui eam rem viderunt, numinis iram castra Alemannorum invasisse crederent, ita subita inundatione oppressa ut nec vitam suam tueri possent. eius igitur noctis somnus aliis interitum aliis iacturam rerum omnium attulit. at rex eo casu consternatus, ferociaque nonnihil remissa, admirans Romanis etiam elementa servire et anni tempora, cum opus sit, vices suas permutare, inde discessit. cum autem prope urbem imperatricem venisset, exercitum statim traiicere coactus est, quamvis dum in Peraea, quae Picridii appellatur, castra haberet, principio renueret, ac penes se esse, utrum traiicere vellet necne, stupide iactaret. itaque nullum non navigii genus in transportandis Alemannis fuit occupatum. cum vero imperator multitudinem exercitus describi, et quot quaque vice traiicerent annotari iussisset, ii quibus id negotii erat datum, tantae multitudinis descriptione fatigati re infecta domum redierunt. ita rege, tanquam ostento inauspicato, cupientibus Romanis in Orien-

ἐπιζυγοῦντες οἱ ἀστυκοὶ οὐκ ἀγορῶν τοῖς Ἀλ
σαν, σχοίνους δὲ τοῦ τείχους ἀποκρεμῶντες
τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀποδιδομένου κατατιθέμενον τί
χαλῶντες ὅσον ἐβούλοντο, εἴτε ἄρτος ἦν τὸ
βιώσιμον ἕτερον, εἴων, ἄθεσμα δρῶντες κατ'
νων τὸν παντέφορον ὀφθαλμὸν ὡς μὴ χρωμέν
οις μηδ' οἰκτειρόντων αὐτοὺς ὡς ἐπήλυδας,
μένων ὡς ὁμοπίστοις οἴκοθεν, μᾶλλον μὲν ο
παζόντων ἐκ τοῦ σφῶν φάρυγγος ὅσα πρὸ
τος. οἱ δὲ χείριστοι τῶν οἰκητόρων, καὶ ὅ
που περιεσπούδαστο, οὐδὲ τὸ βραχύτατοι
ἀλλὰ τὸ χρυσίον ἀναρειψάμενοι ἢ τὸ ἀργύ
P. 45 καὶ τῷ κόλπῳ ἐνθέμενοι ἀφανεῖς ἦσαν, ο
σοπυργίοις ἐποπτανόμενοι. εἰσὶ δ' οἳ καὶ
φύροντες τίτανον ἐποίουν τὰ σῖτα ὀλέθρια.

9. πύλας] πόρτας B. 10. ἀστοὶ A. ι
ἀδιάφοροι τῶν κασταλλίων καὶ οἱ ἀγνώμονες
21. ἀναρειψάμενοι] ἀναρυόμενοι A. 23.
νοι A. τοῖς ἀλφίτοις] ἄσβεστον ἐν τοῖς ἀ

tem transgresso, paulo post etiam Francis comm
imperator in pristinam provinciarum suarum cu
illud neglexit, ut isti in itineribus commeatun
caeterum in locis opportunis et angustis tramitib
das censuit, quibus non pauci ex iis exercitibu
cives portis clausis forum Alemannis non praebel
muris suspensis pecuniam prius attrahebant, ii

ἀληθῶς ὁ βασιλεὺς ἐπέταττεν, ὡς ἐλέγετο, ἀκριβῶς οὐκ ἴσημι· παρηνομεῖτο δ' οὖν ὅμως καὶ ἀνοσίως ἐπράττετο. ὃ δὲ τοῦ βασιλέως βούλευμα ἦν οὐκ ἀμφίλογον οὐδὲ ψεύδους παραπετάσματι σκιαζόμενον, ἀργύριον ἀδόκιμον εἰς νόμισμα κέκοφε, καὶ τοῦτο προβάλλεται τοῖς ἐκ τοῦ τῶν Ἰταλῶν στρατεύματος ἀποδόσθαι τι θέλουσι. καὶ συντόμως εἰπεῖν, οὐδὲν ἀπῆν τῶν δεινῶν ὃ οὐκ ἦν ἐπιτεχνώμενος αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ τοῖς ἄλλοις δρᾶν διακελευόμενος, ὡς ἂν εἴη ταῦτα καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ὀψιγόνοις μνημεῖα δήπουθεν ἀνεξάλειπτα καὶ δέους σπέρματα, τὴν κατὰ Ῥωμαίων ἐκτρέποντα κίνησιν.

6. Παρόμοια δὲ καὶ τοῖς Τούρκοις ἐπῆλθε ποιεῖν κατὰ τῶν Ἀλαμανῶν, τοῦ Μανουὴλ αὐτοὺς ἐπαλείφοντος γράμμασι καὶ διανιστῶντος εἰς πόλεμον. καὶ τοίνυν περὶ τὸν Βαθὺν ὑπερτερήσαντες, Παμπλάνου τινὸς ἡγουμένου τοῦ σφῶν στρατεύματος, πολλοὺς διέφθειραν. ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ μοίρᾳ ἐπέθεντο ἥτις τὴν Φρυγίαν παρῴδευεν, εἰς κενὸν αὐτοῖς τὸ βούλευμα ἔσχασε, καὶ τὸν ὄλεθρον ἑκουσίως κατὰ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν καὶ πόρρωθεν ὄντα μετάπεμπτον ἀτεχνῶς ἐποιήσαντο, καὶ εἰς βόθυνον κατώλισθον ὃν ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἐβάθυναν. τῷ τοι καὶ δέον μηδὲν παρενοχλοῦντας οὐχὶ λυπεῖν, μηδ' ἀναγκάζειν τὸ τοῦ θυμοῦ θηρίον ἀφυπνίζειν τὸ τέως κοιμώμενον, ἢ πρὸς ἀνδροκτασίας διαρρενοῦν, οἱ δὲ εἰς φάλαγγας πυκνωθέντες καὶ ταῖς ὄχθαις ἐφεστῶτες τοῦ ποτα-

4. ἀργύριον δεδολωμένον εἰς δουκάτα ἐχάραξε B. κέκοφε] κόπτεται A. 14. περὶ τὸν λεγόμενον βαθὺν τόπον ἀνελπίστως πολεμήσαντες B.

se subducebant. quidam etiam calce farinae immista cibum pestiferum reddebant. id utrum iussu imperatoris factum fuerit, ut ferebatur, compertum non habeo. utut sit, iniquum et nefarium facinus fuit. illud certe constat, eius iussu ex improbo argento monetam esse cusam, quae iis daretur qui ex Italico exercitu aliquid venditari essent. breviter ut dicam, nullum mali genus fuit quod imperator non vel ipse in eos machinaretur vel aliis machinandi auctor esset, ut scilicet eorum posteri perpetuis monimentis ab invadendis Romanis deterrerentur.

6. Idem et Turci imitati sunt, Manuelis literis ad bellum Alemannis faciendum concitati. itaque circa Bathym, Pamplano quodam duce, praelio victores multos occiderunt. sed cum eam quoque partem aggressi essent quae Phrygiam praeteribat, opinione sua decepti interitum longe remotum ultro sibi accersiverunt, in foveam illapsi quam suis manibus effoderant. neque enim omni iniuria ab-

τοῦ ῥηγὸς οὔτε νῆες παρῆσαν ποτάμια
διάβασιν ἔζευκτο, καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀνα
ἐς τὸ ἀντιπέραν φαινόμενοι δῆλοι ἦσαν
τὰ τοξεύματα διικνεῖτο τῶν παριόντων
πιπτον εἰς τὸ τῆς φάλαγγος μέτωπον, τότι
γαγὼν ἀπὸ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ στ
μὴ εἶναι βέλους ἐντός, καὶ ἐπιτάττει πά
τας ἱπποκορυστὰς γενέσθαι καὶ τῶν ἁρμ
ληθῆναι ὡς ἐς νέωτα τοῖς Τούρκοις πολε
ρον. σκοταῖος τοίνυν διανασταίς, καὶ τ
ἅρμα ζεύξαντος, αὐτός τε ὡς πρὸς πι
ἡ λοιπὴ τὰ ὅπλα ἐνεδέδυτο στρατιά. καὶ
P. 46 ὡς διαπραττόμενοι καὶ αὐτοὶ παρετάττοντι
V. 36 τῇ ὄχθῃ παρέτεινον, καὶ τὸ ἱππικὸν ὡς α

3. ἁπανταχῆ A. 10. νῆες] καράβια B. κρύντων A. 15. ὅσον μὴ φθάνειν σαγίτα om A. πολεμησίοντας A. 20. ἔστα

stinentes lacessendi erant, nec ad iram, ad caed
illi densata phalange in ripis Maeandri flumin
exercitum transitu prohibebant; qui cum omn
vortices et varios anfractus non ubique facile
transiri non poterat. ibi Occidentales copiae ip
tientia sua factum esse quo minus Romanorur
essent eorumque urbes exscinderentur et cives
ctarentur. nam cum rege ad fluminis ripas ac
praesto essent neque pons, et T[illegible]

σκευάζετο, καὶ τοῦ ἀκροβολισμοῦ εἴχοντο, εἴ ποτε προυχώρουν οἱ Ἰταλοὶ κατὰ τὸν ποταμόν· ὅτε καὶ τὰς τάξεις ἐπιπαρίων ὁ ῥὴξ καὶ παρακλήσεις τοῖς σφετέροις ποιούμενος τοιάδε ἔφασκεν. „ὅτι μέν, ὦ συστρατιῶται, ἡ ἡμετέρα αὖτη κίνησις διὰ Χριστόν, καὶ ὡς εἰλόμεθα τὴν προκειμένην μὴ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ θεοῦ δόξαν θηρώμενοι, ἴσησι δήπουθεν καὶ ὑμῶν ἅπας σαφῶς, πῶς γὰρ οὔ; οἳ τούτου ἕνεκα τοῖς μὲν ἐπ' οἴκου ἐνευπαθεῖν ἀπειπάμεθα, καὶ τῶν οἰκείων ἑκόντως ἀπεξενώμεθα, καὶ διὰ τῆς οὐχ ἡμεδαπῆς παροδεύοντες θλίψεσι προσομιλοῦμεν, κινδύνοις παραβαλλόμεθα, λιμῷ τηκόμεθα, κρύει πηγνύμεθα, θαλπωρῇ ἐκλυόμεθα, κλιντῆρα ἔχοντες τὴν γῆν, στέγην τὸν οὐρανόν, οἱ εὐγενεῖς, οἱ εὐπάρυφοι, οἱ ἐπὶ δόξης καὶ πλούτου, καὶ πολλῶν ἐθνῶν κυριεύοντες. τὰς δὲ πολεμικὰς σκευὰς ἐς ἀεὶ περικείμεθα ὥσπερ ἀκούσια δεσμά, καὶ κάμνομεν αὐτὰς ἀνέχοντες ὡς ὁ τῶν ὅπλων Χριστοῦ μέγιστος Πέτρος πάλαι ἀλύσεσι διτταῖς κατεχόμενος καὶ τέσσαρσι στρατιωτῶν τετραδίοις φρουρούμενος. ὅτι δὲ καὶ οἱ ὡς ἐν μεταιχμίῳ τῷ πορθμῷ τούτῳ ἀποδιιστάμενοι ἡμῶν βάρβαροι ἐχθροί εἰσι τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, οἷς πάλαι νόμῳ πολέμου συμβαλεῖν ἐγλιχόμεθα καὶ ἐν τοῖς αἵμασι δανειδικῶς ἐπηγγελλόμεθα νίψασθαι, οὐδὲ τοῦτο B

1. ἀκροβολισμοῦ] ἀκροβολίζειν A. 6. ἴσησι] ἴστε A. 8. τοῖς μὲν] ἀπεξενώθημεν τῶν ὁσπητίων ἡμῶν B. 9. ἑκουσίως A. οὐχ ἡμεδαπῆς] οὐκ ἐνδαπῆς A. 12. κλιντῆρα] κρεββάτια B. ἔχοντες] ἔχομεν A. 16. πάλαι] τὸ παλαιὸν A. 17. τέσσ. τετρ.] ἑκκαίδεκα B. 21. νίψασθαι τὰς χεῖρας ἡμῶν B.

in ripa dispositis, et equitatu ut visum erat ordinato, cum Itali in ripa progrediebantur, pugnam ciebant eminus. rex vero aciem obiens milites hoc modo cohortatus est. „expeditionem hanc a nobis propter Christum, et divinae, non humanae gloriae parandae causa, susceptam esse scitis utique, commilitones. hac enim de causa, spreta domi iucunda vita, ultro a propinquis nostris seiuncti per alienas regiones aerumnas toleramus, periculis exponimur, fame tabescimus, frigore horremus, aestu solvimur; cubile terram, tectum caelum habemus; quamvis nobiles, illustres, incliti, divites, multis gentibus imperantes, thoraces semper tanquam vincula necessaria gestamus, iisque fatigamur, quemadmodum maximus Christi servus Petrus duabus catenis oppressus et quatuor militum quaternionibus custoditus. barbaros autem, qui flumine a nobis dividuntur, crucis Christi esse hostes, quos bello aggredi olim cupivimus, in quorum sanguine, ut David loquitur, nos loturos esse promisimus, quis est qui nesciat, nisi plane vecors nec apertis oculis videre nec patentibus auribus

ἀνίους ἐπιτρίβουσι κινδύνους ταῖς φρεσὶ
ἐκκεχυμένου ἀνευθύνως αἵματος μαλάσ
D γενναίως ἄρτι καὶ ἐρρωμένως διαγωνίσα
ἐκπλῆσσον ἐκκρουέτω τοῦ καθηκόντως ἀμ
τυχσαν ἀληθῶς οἱ ἀλλόφυλοι ὡς ὅσον
τῆς ἡμῶν καὶ διδάσκαλος ὑπέρκειται, π
καὶ μυοῦντος σφᾶς τὰ ἀπόβλητα, τοσ
τῶν κατὰ πάνθ' ὑπερφέρομεν. ἐπεὶ ο
ἡμεῖς καὶ στρατὸς θεόλεκτος, μὴ φιλο
πρὸς φιλόχριστον καὶ ἀείμνηστον τελευτ
ἡμῶν ἀπέθανε, πόσῳ ἡμεῖς τεθνάναι δι'
τεροι; ἀγαθῆς ταυτησὶ πορείας ἀγαθὸν
μαρτοῦν. μαχεσώμεθα μετὰ τῆς ἐν
καὶ τοῦ εὖ εἰδέναι ὡς τοὺς ἐχθροὺς τρο
P. 47 δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο οἷα μηδένων

3. τῆς εὐθυ] τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας
ἀπόβλητα] ἄτοπα B.

audire velit? quodsi recta in caelum ascen
enim iniustus est deus, ut huius viae causam
lia prata et umbrosa Edemi domicilia non ret
ctis aedibus pro ipso mortem oppetere quar
memoria repetitis quae quibusque temporibus
in populares nostros admittant, et quas eis a
damini, et sanguinis innocenter effusi aliqua
state iam fortiter, et strenue pugnate, neque
at quominus alacriter resistatis. cognoscant b
stus magister noster et praeceptor seductoren

προσβολήν, ὡς πεποίθαμεν, ἀλλὰ πάντων ἐνδωσόντων καὶ πρὸς τὴν πρώτην ὁρμήν. εἰ δ', ὅπερ ἀπείη, πεσούμεθα, καλὸν ἐντάφιον τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ τελευτᾶν. βαλέτω με τοξότης Πέρσης ὑπὲρ Χριστοῦ· ἀφυπνωτέον μετ' ἐλπίδων χρηστοτέρων εἰς θάνατον, καὶ ὅσα ὀχήματι τῷ βέλει χρηστέον πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν, ἀλλὰ μὴ θάνατος προαρπασάτω ἴσως ἀκλεὴς καὶ ἐφάμαρτος. ἤδη ποτὲ τισώμεθα τούτους, ὧν οἱ καθ' αἱμά τε καὶ ὁμόπιστοι ποσὶ κεχραμένοις ὡς εἰς κοινὸν εἰσεληλύθασι τόπον τὸν ἱερόν, ἐν ᾧ νεκροῖς ὁμόσκηνος γέγονεν ὁ σύνχρονος πατρὶ καὶ ὁμόθρονος. ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ δυνατοὶ καὶ διεσπασμένοι πάντες ῥομφαίαν, καὶ ὡς κλίνην περιέποντες Σολομώντειον τὸν ζωοδόχον τάφον καὶ θεοδέγμονα. τοὺς ἐκ τῆς Ἄγαρ τοίνυν τῆς δουλίδος ἐκποδὼν οἱ ἐλεύθεροι ποιησώμεθα, καὶ ὡς λίθον προσκόμματος τῆς ὁδοῦ ἐξάρωμεν τοῦ Χριστοῦ, οὓς οὐκ οἶδ' ὅπως Ῥωμαῖοι ὡς ἐπὶ σφάγια ἑαυτοὺς ἐκτρέφουσι λυκιδεῖς καὶ τοῖς οἰκείοις δυσκλεῶς παίνουσιν αἵμασι, δέον ἀλκὴν ἀναλαβόντας καὶ λογισμὸν ἔμφρονος ἀνδρός, ὡς θῆρας ἐκ ποιμνίων, τῶν οἰκείων ἐπελάσαι χωρῶν καὶ πόλεων. ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ ποταμὸς οὗτος, ὡς ἔστιν ὁρᾶν, οὐκ ἄλλως περάσιμος εἰ μὴ καινοτέραν ἀνοίξει τις πάροδον, αὐτὸς ἐγὼ καὶ τὸ κατὰ τοῦτον εἰσηγήσομαι γενησόμενον καὶ τοῦ εἰσηγηθέντος πρώτως κατάρξομαι. ἐς ὁμαιχμίαν φραξάμενοι μίαν, καὶ ταῖς χερσὶ δόντες τὰ δό-

B V. 3η

C

7. τισόμεθα A. 16. ἀκλεῶς A. 23. ἐς ὁμαιχμ.] γενώμεθα πάντες εἰς φραγμὸν B.

ctoriae non difficilis. neque enim quisque, ut confidimus, impetu nostrum tolerabit, sed omnes primae aggressioni cedent. sin (quod abit) occubuerimus, honesta sepultura erit, ubicunque pro Christo occubuerimus. me sagittarius Persa pro Christo feriat: cum spe bona moriar, eaque sagitta tanquam vehiculo ad requiem illam perveniam; quod mihi potius erit quam si morte ingloria in peccatis opprimerer. iam tandem ulciscamur eos quorum impuris conculcati pedibus et consanguinei nostri et Christiani fratres in communem illum sacrum locum abierunt, in quo defunctorum contubernalis factus est Christus, patri aequalis et assessor. nos sumus potentes illi, nos omnes gladios strinximus, qui vitale divinumque sepulcrum tanquam Salomonis cubile circumsistimus. Agarenos igitur ancillae filios nos liberi tollamus e medio, et tanquam lapides offensionis e via Christi removeamus; quos haud scio cur Romani tanquam lupos in suam caedem alunt et per dedecus suo cruore saginant, cum excitatis animis, et cogitatione cordato viro digna suscepta, tanquam ferae a gregibus, sic illi ab ipsorum provinciis atque urbibus pellendi es-

τὸν ποταμὸν ἐς κύκλωσιν ἀφορμᾶσθαι
φαινόμενα εἰς κλέος ἡμῶν αὐτῶν ἀ
D ρακελευσάμενος καὶ τὰ σημεῖα τῆς μ
τε τὸν ἵππον ἐφῆκε συχνὰ μυωπίζων τ
τὸν ποταμὸν μετὰ ῥύμης διαβησόμ
παιανίσαντες καὶ τὸ σύνηθες ἀλαλαὶ
πυργηδὸν ταξάμενοι καὶ πυκνώσαντε
ἐξιππαζόμενοι, ὡς τοῦ ποταμίου χε
χέρσον ἐκτιναχθῆναι ταῖς τῶν ἵππων
ναι καὶ τῆς πρόσω στῆναι φορᾶς,
παρὰ φύσιν ἀνέλυεν ἢ καὶ εἰς τοὐπ
τοὺς δὲ ὡς διὰ ξηρᾶς ὑγροπορροῦντας πα
ἐπεισπεσεῖν, ὅτε καὶ μὴ ἔχον τὸ βάρ
P. 48 ρίαν ὑποκλέψαι γοῦν (διωκόμενοι γὰρ

2. ἐς] ἐπ' A. 15. πυργηδὸν ταξάμ
τοὺς ὡσεὶ ¡ πύργος ἐντὸς εἰσήλθοσαν
μὴ τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ξηρὰν ἐκτιναχθῆ
τὸν ποταμὸν ἀνελθεῖν ἐβιάσατο B.
ζοπορροῦντας A. 22. ἀποκλέψαι A.

sent. iam quia fluvius hic, ut cernitur, nc
ri potest, ego ipse huius exempli monstra
lium primus exequar. acie condensata ha
petu irruemus et flumen perequitabimus.
staturam esse, conversoque veluti cursu
non dissimili olim ratione Israelitae Iord
pedibus transierunt. consilium hoc et faci
morabile est futurum, nulla longinquitate
obliterandum. cum summo Persarum probr

τῶν ἵππων αὐτοῖς ἐπαμυνόντων, κἂν ἦσαν ὠκύποδες καὶ ἐπ' ἄκρων ἀνθεμίκων μικροῦ θέοντες) ἢ ὁμόσε χωρεῖν τοῖς Ἀλαμανοῖς κατὰ μάχην ἀγχέμαχον, ἐκρεανομοῦντο ποικίλως, καὶ ἐπ' ἄλλῳ ἄλλος ἔπιπτον ὡς ἀστάχυες, εἴτ' οὖν ὡς ῥᾶγες αἷμα τὸ ζωτικὸν ἀπεθλίβοντο τοῖς λογχηφόροις ληνοβατούμενοι. οἱ μὲν γὰρ δόρασι διηλαύνοντο, οἱ δὲ τοῖς τῶν ξιφῶν ἐπιμήκεσιν ἀπεχώρουν διχῇ διαιρούμενοι, καὶ μάλιστα τὸ ψιλὸν αὐτῶν καὶ γυμνὸν τοῦ στρατοῦ, οἱ δὲ τοῖς ξιφιδίοις παρασπὸν οὐταζόμενοι ἀνετρέποντο, τὰς χολάδας τοῦ χαλκοῦ B διεκχέοντος, ὡς τοὺς πεσόντας Πέρσας τὰ ἐκεῖσε καλύψαι πεδία τοῖς πτώμασιν ἀκριβῶς καὶ ὑπεράντλους τὰς φάραγγας θεῖναι τοῖς αἵμασι, τῶν δὲ Ἰταλῶν βληθῆναι μὲν ἀπὸ τόξων πολλούς, καταβληθῆναι δὲ καὶ ἀφυπνῶσαι βραχεῖς εἰς θάνατον. καὶ μαρτυροῦσι τὸ τῶν πεσόντων ἐς δεῦρο πολύπλοσον οἱ τῶν ὑστέων σωροὶ οὕτω συχνοὶ καὶ μετέωροι ὄντες καὶ κατὰ τὰ ἀνεστηκότα γεώλοφα ἐπαιρόμενοι, ὡς θαῦμα κεῖσθαι καὶ ἄλλοις μὲν ὁπόσοι τῆς ἐκεῖσε φερούσης ἥψαντο, κἀμοὶ δὲ τῷ C ταῦτα συγγράφοντι. ὁποῖαι μὲν οὖν ἦσαν τῶν θριγγῶν αἱ περίμετροι, οἳ τῶν Κίμβρων τοῖς ὀστέοις τὰς τῶν Μασαλιητῶν ἀμπέλους περιεφράγμωσαν Μαρίου τοῦ Ῥωμαίου τοὺς βαρβάρους καταστρεψαμένου, εἰδεῖεν ἂν σαφέστατα ὅσοι τὸ παινὸν ἐκεῖνο ἔργον ὀφθαλμοῖς διειλήφεσαν καὶ τοῖς λοιποῖς εἰς ἀκοὴν ὠτίου παρέπεμψαν· τὸ δὲ νῦν τοῦτο καὶ ὑπὲρ ἐκεῖνο δήπουθεν, εἴγε μὴ μεγαλοφωνία ἦν τὰ κατὰ Κίμβρους

1. καὶ] ἢ μὴν A. 4. ἀστάχυες] αἱ στάχυες A. 16. γήλοφα A. 24. κίμβρων A.

fontes regrederentur, ipsi vero non secus ac terra proficiscentes in Persas ex improviso irruerent. barbari vero, qui nec fuga salutem quaerere (nam a persequentibus capiebantur, nihil adiuti velocitate equorum incredibili) neque comminus pugnare cum Alemannis possent, variis modis caedebantur, atque alii super alios aristarum instar cadebant. nam hi lanceis confodiebantur, illi praelongis gladiis medii dissecabantur, velites praesertim, aliis pugiones in viscera adigebantur, ut Persarum cadaveribus campi illi plane tegerentur et valles sanguine redundarent. Italorum multi sagittis icti, pauci vero interfecti sunt. quanta autem multitudo ceciderit, etiam hodie ossium tumuli crebri et alti collium instar testantur; quos, qui illac iter habet, quivis admiretur, ut et ego, qui haec scribo, sum admiratus. ac quanti saepium fuerint ambitus, quae ex Cimbrorum ossibus factae Massiliensium vineas cingebant barbaris a Mario duce Romanorum caesis, ii maxime noverint qui recens illud facinus oculis usurparunt et caeteris exposuerunt sed hoc illo utique maius est,

ἱστορικὴ τὴν φύσιν ὑπερφωνοῦσα καὶ εἰς μῦθον ἐκπίπτουσα. τὸ δ' ἐκ τούτου ἀπόλεμος αὐτοῖς ἦν ἡ πορεία ϗ οὐδένα τῶν βαρβάρων εἰς προῦπτον ἀντίπαλον φαίνουσα.

V. 38 ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ.

P. 49 1. Καὶ τοιούτοις μὲν οἱ τῶν Ἰταλῶν παῖδες ἀγῶσιν ἐγγυμνασάμενοι τὴν κοίλην Συρίαν κατέλαβον· ἐν ᾧ δὲ τὴν ἐπὶ τῶν Ἱεροσολύμων οὖτοι ἐβάδιζον, παρημειφότες μὲν τὰ Ῥωμαίων ὅρια, τῆς δ' ἄνω Φρυγίας ἁπτόμενοι Λυκαονίας τε καὶ Πισιδίας, αἳ πάλαι μὲν Ῥωμαίοις ὑπέκειντο, νυνὶ δὲ ἀνεῖνται βαρβάροις καὶ δορύκτητοι παρ' αὐτῶν καρπίζονται μαλακίᾳ πάντως καὶ οἰκουρίᾳ τῶν τὰ Ῥωμαίων πρὸ πολλοῦ διεπόντων πράγματα, μὴ περὶ πλείστου τιθεμένων μογεῖν καὶ προκινδυνεύειν ὧν ὑπερεκάθηντο, ὁ αὐτοκράτωρ Μανουὴλ διεσκοπεῖτο πῶς ἂν τοὺς Σικελοὺς μετελεύσεται, δίκην πραξόμενος ὧν ἀπανθρώπως εἰς Ῥωμαίους ἔπραξαν, τήν τε Κερ-
B κυραίων ἄκραν, ἣ νῦν ἐπικέκληται Κορυφώ, τῆς ἐκ τούτων

4. ΔΕΥΤΕΡΟΣ — ΚΟΜΝΗΝΟΥ om A. 6. οἱ τῶν Ἰ.] οἱ ἀλαμανοὶ B. 15. πραξάμενος A.

nisi magniloquentia historica res Cimbricae ultra veri fidem exaggeratae propemodum in fabulam degenerassent. ex eo citra bellum Alemanni sunt progressi, barbarorum nemine impediente.

NICETAE CHONIATAE LIBER II

RERUM A MANUELE COMNENO GESTARUM.

1. Ac Itali huiusmodi certaminibus exercitati Coelesyriam occuparunt. dum vero versus Hierosolyma pergebant, et Romanorum finibus superatis Phrygiam superiorem Lycaoniam et Pisidiam attigerant, olim Romanae ditionis, tum a barbaris superiorum imperatorum ignavia et desidia bello subactas, ut quibus parum cordi erat labores et pericula pro eorum salute quibus praeerant adire, Manuel imperator animo agitabat, quo pacto iniurias Siculorum Romanis inhumaniter factas ulcisceretur, et Corcyraeorum promontorio, quod nunc Corypho appellatur, praesidium eorum depelleret. nam Roge-

ἀπαλλάξει φρουρᾶς. ὁ γὰρ δὴ τῆς Σικελίας τότε κρατῶν Ῥογέριος, εἴτε καθ' ὁμολογίαν μετὰ τοῦ τῶν Ἀλαμανῶν προβᾶσαν ῥηγός, ὡς ἐλέγετο, εἴτε καὶ αὐθαιρέτως ὁρμώμενος, σύνδρομον ποιεῖται διὰ ταχυναυτουσῶν νηῶν τῇ τῶν Ἀλαμανῶν κινήσει τὴν τῶν παρακτίων Ῥωμαϊκῶν χωρῶν καταδρομήν. ἀπάρας τοίνυν ἐκ Βρεντησίου στόλος τῇ τῶν Κερκυραίων προσέχει, καὶ ἀμαχεὶ καὶ ἓξ ἐφόδου ταύτην αἱρεῖ. τὸ δ' αἴτιον οἱ τῆς χώρας οἰκήτορες, καὶ τούτων μάλιστα οἱ τὴν σύνεσιν ὑπέρου ψιλότεροι, Γυμνοὶ τὴν ἐπίκλησιν. οὗτοι γὰρ βαρύν, ὡς ἔφασκον, καὶ δυσύποιστον φορολόγον μὴ φέροντες, οὐδὲ τὰς ἐκ τούτου παροινίας ἐπὶ πλεῖον ἐνεγκεῖν ἔχοντες, βουλὴν βουλεύονται πονηράν, καθ' ἑαυτοὺς δὲ οὐχ οἷοί τε ὄντες αὐτὴν κρατύνασθαι, ὡς ἕρμαιον ἁρπάζουσι τὸν καιρόν, καὶ προσιόν- V. 39
τες τῷ τοῦ στόλου ἡγεμόνι καὶ τῇ τούτου αἱμύλῳ γλώττῃ προσισχνόντες καὶ ἴχνεσι προβάντες ἀλώπεκος ἐπὶ ῥηταῖς C
ὁμολογίαις εἴσω δέχονται Σικελιῶτιν φρουράν, εἰς χιλίους ἀριθμουμένην φρακτούς. καὶ οἱ μὲν καπνὸν φορολογίας ἀποδιδράσκοντες ἔλαθον ὑπὸ χαυνότητος νοῦ τῷ τῆς δουλείας ἐμπεσόντες πυρὶ καὶ Ῥωμαίοις εἰσενεγκόντες πόλεμον οἱ χαλίφρονες χρόνιον ὁμοῦ καὶ βαρύτατον· ὁ δὲ τὸ φρούριον κρατυνάμενος, καὶ ὡς εἶχεν αὐτὸ ποιήσας δυσαλωτότερον καὶ οἷον ἀπροσμαχώτερον, ἐκεῖθεν ἀναχθεὶς τῇ Μονεμβασίᾳ προσίσχει, ἐλπίσι θαλπόμενος ὡς λήψεται καὶ ταυτηνὶ

6. βρεντεσίου A. 8. οἰκήτορες] ἔποικοι καὶ ὁ τούτους κεφαλατικεύων γυμνὸς τὸ ὄνομα, γυμνότερος δὲ καὶ ὑπὲρ ξύλον τὴν γνῶσιν B. 10. δυσύποιστον] δύσοιστον φ. οὐ στέγοντες μηδὲ A. 15. προσχόντες A. 17. φράγγους B. 18. χαυνότητος] νωθρίας B.

rius, qui in Sicilia tum regnabat, sive ex foedere cum Alemannorum rege icto, ut ferebatur, sive sua sponte, una cum motu Alemannorum et ipse navibus expeditis Romanorum oram maritimam incursabat. classis igitur Brundusio profecta Corcyram appellit, eamque citra dimicationem primo impetu capit. causa eius rei fuerunt insulares, ii praesertim qui omnis prudentiae expertes Gymni cognominantur. causati enim se gravem et intolerabilem exactorem eiusque iniurias diutius ferre non posse, improbum consilium capiunt. quod cum suo Marte non possent exequi, occasione cupide arrepta classis praefectum adeunt, eiusque blandiloquentia illecti Siculum praesidium mille armatorum certis conditionibus accipiunt. ita dum fumum tributi fugiunt, temere se in servitutis ignem praecipitarunt; ac Romanis homines levissimi et diuturnum et gravissimum bellum concitarunt. ille vero castello pro virili munito, ut nec capi nec oppugnari facile posset, Monembasiam traiicit, id quoque

ἄλλως ἐπικαιρότατα καὶ δυσάλωτα,
ρούμενος τὰ δὲ πολέμῳ δουλούμενος
Αἰτωλοὺς τοὺς νῦν λεγομένους Ἀρτιν
ἀμαυρῶν τὸν Κορινθιακὸν κόλπον εἰσέ
σαίῳ λιμένι προσορμισθεὶς τοῖς ἐν μεσ
λεῖν, οὐδένα ἔχων ἀντίπαλον ἰσοστάσι
Βστόλου ἀρχηγὸς τὸ ὁπλιτεῦον καὶ ψιλὸι
ξεις διειληφώς, καὶ χερσαῖος φανεὶς ὁ
τῶν κητῶν τὰ ἀμφιβοσκόμενα, τῇ Κα
καὶ τὰς ἐν μέσῳ κωμοπόλεις ὁδοῦ πάρι
ἑπταπύλοις Θήβαις προσέβαλεν, ὧν κι
ἀπανθρώπως τοῖς ἐκεῖ προσηνέχθη. κι
μην τῆς πόλεως ὡς πλουσίους τρεφούσ

1. ὥσπερ] ὡς A. 12. Ἀρτινούς] ἀρπ
τινούς om A. 14. καθορμισθεὶς A.
στρατοῦ ἐλαφρόν, τοὺς παρ' ἡμῖν λεγ
17. διειληφώς] διελὼν A. 19. καινι
θὴ A. 21. προσηνέχθη] προσενήνεκτα

promontorium citra sanguinem, quemadmodu
occupaturus. sed cum in viros cordatos et l
pertos incidisset, ita repulsus est ac si in p
gisset, infectaque re, remis dissimulandae
conversis, discessit. vitatoque Maleensi traie
procellis infesto, de quo proverbium usurpat
cesseris, eorum quae domi habes obliviscere
ditur. et latus eius utrunque pervagatus, n
populatus est, sed opportuna etiam et munit
accepit partim vi subegit: atque Acarnaniae

μάτων ἀπληστίαν ὑπονυττόμενος, καὶ μηδένα κόρον φιλοπλουτίας εἰδώς, ἀλλ' ὅρον τιθέμενος τῆς ἐφέσεως τὸ καὶ εἰς τρίτον ζωστῆρα τῇ ὑλκῇ τῶν χρημάτων τὰς πάσας ἢ τὰς πλείους νῆας βαπτίζεσθαι, τούς τε χειρώνακτας ἐξεπίεζε, περὶ τοῦ C
ῥύπου τῶν ὀβολῶν πολυπράγμων γινόμενος, καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ λαμπροὺς τὸ γένος καὶ σεμνοὺς τὴν ἡλικίαν καὶ περιφανεῖς κατ' ἀξίωσιν διαφόροις κακώσεσι καθυπέβαλλε, μηδενὸς λαμβάνων αἰδὼ καὶ φειδώ, μὴ δυσωπούμενος τὴν δυσωπησιν, μὴ τὴν Ἀδράστειαν εὐλαβούμενος αὐτοῦ που λαβοῦσαν ἀρχήν, ἢ τὴν Καδμείαν λεγομένην νίκην ὑποβλεπόμενος. τέλος δὲ τὰ ἱερὰ προθεὶς γράμματα ἠνάγκαζεν ἕκαστον, τὴν ὀσφὺν ὑπεζωσμένον εἰσιόντα, τὴν οἰκείαν οὐσίαν οἷς ἐνθεωρεῖται μεθ' ὅρκου διασαφεῖν καὶ ταύτην ἐξομνύμενον ἀπιέναι. καὶ οὕτω πάντα χρυσόν, ἄργυρον πάντα διεκφορήσας, καὶ τὰς χρυσοϋφεῖς ὀθόνας ταῖς ναυσὶν ἐνθέμενος, οὐδὲ τῶν σωμάτων D
αὐτῶν τῶν ὑπ' αὐτοῦ καλαμωθέντων ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τούτων ἀριστίνδην τὸ προῦχον συλλαβών, τῶν τε γυναικῶν ἀποκρίνας ὅσαι τὸ εἶδος καλαὶ καὶ βαθύζωνοι καὶ τοῖς νάμασι πολλάκις τῆς παλιμρούνου Λίρκης λουσάμεναι καὶ τὰς κόμας διευθετισάμεναι καὶ τὴν ἱστουργικὴν κομψότητα καλῶς ἐπιστάμεναι, οὕτως ἐπεῖδεν ἀνάγεται. κατὰ ῥοῦν δὲ τῶν πραγμάτων αὐτῷ προχωρούντων, καὶ μηδένα τοῦ καιροῦ ἀντίμαχον ἔχοντος, οὐ κατὰ χέρσον, οὐ κατὰ θάλασσαν, τοῦ πρὸς Κόρινθον ἔχεται πλοῦ, πόλιν ἀφνειὸν καὶ κειμένην πρὸς τῷ Ἰσθμῷ καὶ

1. ὑπονυχθεὶς A. 5. γενόμενος A. 11. γράμματα] πράγματα A. 12. ὑποζωσάμενον A, omisso εἰσιόντα. 14. καὶ τὰς χρυσ.] καὶ βλαττία εἰς τὰ κάτεργα B. 22. ἔχοντος] ἄγοντος A.

tur, homo insatiabilis, qui nullum cupiditati statuerat modum, nisi eum ut naves omnes aut saltem plurimas, pecuniae pondere ad tertium usque cingulum demergeret, et opifices exhausit, et sordidi oboli curiosus indagator, potentes, illustri genere natos, aetate venerabiles et dignitate praestantes viros, variis afflixit modis, nullius verecundia aut misericordia motus, homo prorsus inexorabilis, non vindictam inevitabilem, non Cadmeam victoriam timens. denique sacris libris propositis, singulos cinctis lumbis ingressos, inspectisque libris, cum iureiurando suam familiarem declarare eaque abiurata discedere coegit. sic omni auro, omni argento, omni pretiosa veste navibus imposita, ne corporibus quidem eorum pepercit quos spoliarat; sed primoribus delectu ex optimatibus habito comprehensis, et matronis pulcherrimis ac ditissimis et texendi peritissimis selectis, inde discessit. ita rebus prospere succedentibus, neque terra neque mari ullo resistente, Corinthum tendit, urbem divitem, in

ἐξελεῖν. ἔστι δὲ ὁ Ἀκροκόρινθος τῆς
ρίνθου ἀκρόπολις, νυνὶ δὲ φρούριον
ὑψηλόν, εἰς ὀξεῖαν τελευτῶν κορυφήν,
δες χωρίον ἀποτελευτῶσα ἐπίπεδον,
λῶς. ἔνδοθεν δέ εἰσι ποτίμου ὕδατος
γα φρεάτια καὶ ἡ Πειρήνη κρήνη, ἣ
μέμνηται. ἀσφαλῆ δ' οὕτω καὶ ἀνεπιχε
κόρινθον (καὶ φύσις γὰρ καὶ θέσις το
ἀρραγὴς συνδραμόντα δυσάλωτον ἢ ο
B γάσαντο) οἱ Σικελοὶ ἀπονητὶ τὸ πλε
ἀναλωκότες καιρὸν εἰς τὴν παράστα
καινὸν οὐδὲν τὸ συμβάν, οὐδὲ θαυμά
ἐπήρκεσεν ἂν αὐτὸ ἑαυτῷ τὸ φρούριον,
καθ' αὑτό, οὐδὲ τοὺς ἐπιόντας ἐχθρούς
ἔχον φρουροὺς καὶ τὸ φυλακικὸν ἀξιό
ἀριθμῷ καὶ τούτους πολλούς, εἰς ἄνδ

12. αὕτη] ἐπάνωθεν δὲ τῆς κορυφῆς ἔχ
γωνον B. 19. οἱ σικελοὶ φράγγοι

Isthmo sitam, duobusque commodissimis ad
tionem ac commutationem mercium portubus
rum ex Asia, alterum ex Italia appellitur. cu
inferior urbs est, vacuum reperisset, Acrocor
esculenta omnia, omnes opes sive sacras sive

φομένους ἀγαθὸν πρὸς φύλακα πόλεως· οἵ τε γὰρ ἐν βασιλέως ἔνδον προσέμενον μετὰ τοῦ σφῶν ἀρχηγοῦ (ἦν δ' οὗτος ὁ Χαλούφης Νικηφόρος) καὶ τῶν Κορινθίων οἱ προύχοντες, καὶ τῶν πέριξ κωμοπόλεων οὐ βραχεῖαι μοῖραι ὡς εἰς καιριωτάτην τοῦ πολέμου ἀλεωρὴν εἰσεληλύθασι τὸν Ἀκροκόρινθον. ὁ τοίνυν τριηράρχης ἔνδον τοῦ φρουρίου γενόμενος, καὶ τὴν φύσιν τούτου κατασκεψάμενος ἅπαντα χόθεν οὖσαν ἀνεπιχείρητον, σὺν θεῷ πολεμῆσαι ἔφη καὶ θεὸν εἶναι τὸν τοιοῦτον αὐτῷ χῶρον κατασχεῖν παρασχόμενον, κακῶς φάσκων τοὺς ἔνδον καὶ πλύνων ὀνείδεσιν ὡς ἀγεννεῖς τὰ πολέμια, μάλιστα δὲ τὸν Χαλούφην, ὃν καὶ γυναικὸς ὠνόμαζε μαλακώτερον μηδὲν ἐπισταμένης πλέον τῆς ταλασιουργοῦ γυναικωνίτιδος. ὡς δὲ καὶ τὸν ἐκεῖσε πλοῦτον ἐνέθετο ταῖς τριήρεσι καὶ τοὺς γένει λαμπροτάτους τῶν Κορινθίων ἐδουλαγώγησεν, ἐξηχμαλώτισε δὲ καὶ τῶν γυναικῶν ὅσαι κάλλισταί τε καὶ βαθύκολποι, μηδ' αὐτῆς τῆς εἰκόνος τοῦ ἐν μάρτυσι μεγίστου καὶ διαβοήτου ἐν θαύμασι Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου ἀποσχόμενος, ἀλλὰ καὶ ταύτην τῷ αὐτοῦ τεμένει ἀνακειμένην ἀπελόμενος, οὐρίῳ καὶ φορῷ χρησάμενος ἀνήγετο πνεύματι, ὡς εἶχε, καὶ τὴν τῶν Κερκυραίων ἄκραν ἐν τῷ διάπλῳ πρὸς τὸ ἀσφαλέστερον καταστησάμενος, ὅτε καὶ τὰς Σικελιώτιδας τριήρεις ἰδών τις εἶπεν ἂν σκοπιμώτατα μὴ νῆας εἶναι πειρατικὰς ἀλλὰ μυριοφόρους φορταγωγούς, πολλῶν καὶ κα-

2. μετὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν σαλουφη νικηφόρου B. 5. εἰσελθόντες οὐδὲν ἐμάχοντο B. 11. σαλούφην B. 12. ταλασιουργοῦ] ἀναλυούσης ἀτράκτια B. 22. τριήρεις] κατάφορτα καὶ γομάτα τὰ κάτεργα αὐτῶν μέχρι καὶ τῶν σκαρμῶν αὐτῶν. B.

aut hostes propulsare potuit: quamvis enim multi custodes in eo essent, nullus tamen inter illos fuit vir fortis, cui recte civitatis custodia crederetur. nam imperatorii milites cum suo duce Nicephoro Chaluphe et Corinthiorum proceres ibi desidebant; et ex vicinis oppidis non pauci eo tanquam in certissimum asylum se receperant. classis autem praefectus, munitione potitus, eiusque natura considerata, ad quam oppugnandam nusquam pateret aditus, „deo duce" inquit „pugnavimus: deus nobis hunc locum occupandum praebuit." eos vero qui intus erant derisit et ut imbelles exagitavit, Chaluphem in primis ut femina molliorem et ad colum et lanam tractandam aptiorem. illius quoque loci opibus in triremes impositis, Corinthiorum nobilissimos et matronas fortissimas et ditissimas in servitutem abduxit. ac ne Theodori quidem martyris miraculis clari imagine abstinuit: sed ea quoque ex templo abrepta, secunda navigatione usus in reditu Corcyraeorum arcem firmavit. tum si quis Siculas triremes multis pulchris rebus onustas et ad summum usque remigium

P. 52 τακτικῶν ἐπιστήμονα καὶ δημηγόρον εἰδότα λ
δων πυκνότερον. μία οὖν ἐκ πολλῶν ἀρίστη
καὶ τῷ αὐτοκράτορι ἐπεψήφιστο, μετελεύσεσθ
Σικελοὺς κατά τε ξηρὰν συγκροτηθέντι κατὰ
ὅτι καὶ ὁ ἀγὼν οὐδαμῶς τὰς ἐλπίδας ἀγαθὰς ἐ
ὑπέβαλλε βραχέα τὰ προσιστάμενα, μέγιστος
καὶ τοῖς πάλαι ἀπειρημένος Ῥωμαίων ἄναξι.
τὰ ἑῷα καὶ ἑσπέρια τάγματα. αἱ μὲν ἐπισ
τριηρέων, αἱ δὲ νεωστὶ πήγνυνται, καὶ πρὸς
τίωσιν δέχονται. αἱ πυρφόροι τὸ ὑγρὸν εἰσὶ
τέως ἠρεμοῦν ἀδιέκχυτον. ἀθροίζονται πεντη
ρονται μυοπάρωνες. αἱ ἱππαγωγοὶ ἀσφαλτοῦ
Bγωγοὶ πληροῦνται τῶν ἐδωδίμων, οἱ ἐπακτ
V. 41 πίζονται. πάντα δὲ τὰ σκάφη τοῖς ἱστίοις
τῆς ἠόνος ἀνάγονται, ἐφ' ἧς ἦσαν σαλεύοντα
γοῦν ὁ στόλος ἀγχοῦ που τῶν χιλίων πλοίων
δυνάμεις ἐς μυριάδας ἠθροίσθησαν. ἔφριξαι

1. καὶ] οἷα καὶ A. 3. τε] μὲν A. 5. συχ
μερμηρίζοντα] σκεπτόμενον A. 11. πολλ
14. ὅτι] εἰ malim cum B.

depressas vidisset, rectissime dixisset non naves
onerarias, mercium omne genus vehentes.

2. Quo nuntio turbatus Manuel imperator no
ricus ille Iupiter, aut Themistocles insomnes no
tropaeum agens, sollicite quid agendum esset ani
viris et rei militaris peritis et eloquentia claris

τες, εἰ παρῆσαν, τοιαύτην παρεμβολήν, ἐπεὶ καὶ εὐανδροῦσα ἦν ἡ Ῥωμαίων πᾶσα τὸ τότε καιροῦ καὶ τρέφουσα ἄνδρας ἡρωϊκὴν ἐνδεικνυμένους ἀλκήν, καὶ τὸ ὁπλιτικὸν οὐκ ἦν ἀγεννὲς ἀλλὰ τὴν ὁρμὴν λεοντῶδες καὶ ἀνυπόστατον. ὁ γὰρ βασιλεύτατος τῷ ὄντι καὶ στρατηγικώτατος Ἰωάννης, ὁ τοῦ Μανουὴλ τοκεύς, οὐδὲ τἆλλα μὲν ἐσχεδίαζεν ὅσα κοινὴν εἰσέφερε λυσιτέλειαν, τῶν δὲ στρατιωτικῶν καταλόγων διαφερόντως ἐφρόντιζε μάλιστα, συχνοῖς τε παίνων φιλοδωρήμασι, καὶ ταῖς καθ' ὥραν γυμνασίαις ὑπαλείφων πρὸς ἔργα πολέμια. οὕτω τοίνυν, καὶ ὡς ᾤετο, καλῶς τὰ κατὰ τὸν Σικελικὸν πόλεμον παρασκευασάμενος ἀνάγεσθαι μὲν κελεύει τὸν στόλον τοῖς ἐρέταις καὶ κελευσταῖς λύσασι τὰ καρχήσια, μέγαν δούκαν προβαλόμενος τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν τὸν Κοντοστέφανον Στέφανον, ἀπαίρειν δὲ καὶ τὴν πεζὴν στρατιὰν ὑπ' ἀρχηγοῖς ἑτέροις, ἀλλὰ δὴ καὶ Ἰωάννῃ τῷ Ἀξούχῳ τῷ μεγάλῳ δομεστίκῳ, περὶ οὗ φθάσαντες ἐν πλείστοις παρεδηλώσαμεν. εἶχε τοίνυν τὰς τριήρεις ἡ τῶν Φαιάκων πάραλος, ἣν καὶ διαμερίζονται πρὸς ἐνόρμισιν αἵ τε τῶν Βενετίκων συμμαχίδες νῆες καὶ αἱ Ῥωμαϊκαὶ αὐταί, ἵν' εἶεν οὗτος οἱ ναύσταθμοι τοῖς γένεσιν ἀμφοτέροις ἄμικτοι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναμίξ ἀναστροφῆς ἄγευστοι διαφορῶν. μετὰ βραχὺ δὲ καὶ βασιλεὺς αὐτὸς ἐξεισι μετὰ τῆς στρατιᾶς. ἐξ ἐφόδου δὲ τοὺς Σκύθας διαθρήσας, οἳ τὸν Ἴστρον διαβάντες τὰ περὶ

4. βασιλεύτατος] ἀληθῶς βασιλεὺς B. 14. Στέφανον om A. 15. ἀξούχ B. τῷ Ἀξούχῳ om A. 17. εἶχε] φθάσας γοῦν ὁ στόλος περὶ τὸ μόλιβον ἐν γῇ μιτυλήνης διαμερίζονται τὰ τῶν βενετίκων κάτεργα εἰς λιμένα ἴδιον τὰ εἰς συμμαχίαν ἐλθόντα B. 18. Βενετίκων] οὐετανῶν A. 19. αὐταί] ὁμοίως A. 23. τοὺς Σ] τοὺς κομάνους τοὺς τὸν ποταμὸν περαιοῦντας τὸν δάνουβιν καὶ περὶ τὴν ζαγορὰν κουρσεύοντας B.

viros et equos quam ad commeatum vehendum contrahuntur et in mare deducuntur. sunt et pedestres copiae ex omni imperio conscriptae, armis viribus atque animis florentissimae, et hostibus merito formidabiles. nam Iohannes Manuelis pater, optimus et bellicosissimus imperator, nec caeteris in rebus quae ad publicam utilitatem spectarent negligens, et in catalogos militum in primis intentus fuit; eosque tum congiariis liberalibus excitavit, tum bellicis exercitationibus firmavit. sic igitur optime ad bellum Siculum, ut putabat, instructus, Stephano Contostephano sororio magno duce designato, classem iubet solvere; pedites quoque praeter caeteros duces Iohanne Axucho magno domestico adiuncto, cuius supra saepe mentionem fecimus, ablegat. triremes ad Phaeacum littus appulsae ita distributae sunt, ut et Romanae et Venetorum sociae seorsim stationes haberent, ne ex promiscuo congressu contentiones orirentur. paulo post

τὸν Αἷμον ἐσίνοντο, ἄρας ἐκ τῆς Φιλίππου τὴν εὐθὺ Κερκύρας ἐβάδιζεν. ἔστι δὲ ἡ Κερκυραίων ἄκρα αἰγίλιψ πᾶσα καὶ ἀγχινεφὴς, ἑλικοειδὴς τὴν θέσιν καὶ ὑψικόρυμβος, προσνενευκυῖα ἐς τὸ βάθιστον τῆς θαλάσσης. πέτραι δὲ περιερρώγεσαν αὐτὴν ἀμφίκρημνοι καὶ ἀπότομοι, τὸ δ' ὕψος ὑπὲρ τὴν ἀδομένην ἄορνον. τείχη δὲ ἀρραγῆ τὴν πόλιν περιείληφε πᾶσαν, καὶ πύργων περιεστᾶσιν ὑψώματα, ἃ καὶ ποιοῦσι τὴν ταύτης παραλογωτέραν ἅλωσιν. αἱ μὲν δὴ ναυτικαὶ δυνάμεις τὴν ἄκραν περιστεψάμεναι παγχάλκοις περιείλουν ὅπλοις· πρὸ δὲ τοῦ πολέμῳ ἐπιβαλεῖν ἔγνω δεῖν ὁ βασιλεὺς δι' ὁμογλώττων καὶ ὁμοφώνων πειραθῆναι τῶν ἔνδον, εἴ πως ὑπέκσταίεν
P. 53 αὐτῷ τοῦ φρουρίου ἀμαχητί. ὡς δὲ τῶν λεγομένων ἀκουοὶ γεγονότες οὐδ' ὅλως ὑπενεδίδοσαν ἀλλὰ τέλεον ἀπηναίνοντο, καὶ τὰς πύλας δὲ ἐπικλεισάμενοι καὶ ὀχεῦσιν αὐτὰς ἀσφαλισάμενοι, φραξάμενοί τε ὡς εἶχον τὰ τείχη τοξόταις καὶ ζαγκράτορσι, καὶ παντοίοις μηχανήμασι περιστέψαντες, δῆλοι ἦσαν ἀκροβολιζόμενοι, τότε καὶ βασιλεὺς ἐφῆκε τοῖς τάγμασι τὰ ὅμοια δρᾶν καὶ παντοίως ἀμύνεσθαι τὸ ἀντίπαλον. ἐντεῦθεν Ῥωμαῖοι μὲν ὅσα καὶ εἰς οὐρανὸν ἠκόντιζον βέλεμνα, οἱ δ' ὡς νιφετὸν κατέχεον τὰ τοξεύματα. καὶ οἱ μὲν τοὺς ἔξ ἀφετηρίων λίθους ἱεμένους ἀνώθουν, ἢ ἀνήρειπτον εἰπεῖν οἰκειότερον, οἱ δὲ χαλαζηδὸν αὐτοὺς ἐπηφίεσαν, ὡς
B συμβαίνειν τοὺς μὲν ὡς ἐξ ὑπερδεξίων καὶ ἀφ' ὕψους βάλλοντας ἀπονητὶ καὶ ἐνεργὰ ἐπαφιέναι τὰ βέλεμνα, τοὺς δὲ

1. *Κερκύρας*] τῶν κεφαλήνων A. 3. *ἑλικοειδὴς*] ὁλοστρόγγυλος ἐπάνω βραχων κειμένη B 15. *καὶ ζαγκ.*] τζαγράτορας καὶ ξύλα πολεμικὰ στήσαντες B. 24. *βέλεμνα*] βαλλόμενα A.

et ipse imperator cum exercitu egreditur; et Scythis primo congressu profligatis, qui Istro superato loca Haemo monti vicina populabantur, relicta Philippopoli recta ad Corcyram pergit. cuius insulae promontorium altissimum in nubes assurgit, anfractibus inflexum et in mare profundissimum prominens praeruptis petris septum: tota urbs moenibus firmissimis circumdata atque altissimis turribus ordinata est; quo mirabilior fuit eius expugnatio. ac navales copiae corona promontorium cingentes ferro totae collucebant. sed ante oppugnationem imperator per eius linguae peritos hostium animos periclitandos censuit, an citra pugnam castello vellent cedere. qui cum eius postulatis reiectis, portisque clausis ac vectibus firmatis, et sagitariis funditoribus et omnis generis machinis in moenibus dispositis, pugnam cierent, tum suis quoque legionibus idem facere et quovis modo ulcisci hostes iussit. ex eo Romani tela velut in caelum eiaculantur, hostes vero sagittas tanquam nivem deiiciunt. illi saxa tormentis vi adigere in altum conantur, hi grandinis instar saxa

ὡς ἀπὸ γῆς μαχομένους πρὸς τοὺς ἐν τῇ τῆς ἄκρας ὑπερβολῇ βραχέα ἢ οὐδὲν τὸ ἀντιπῖπτον λυπεῖν. ὡς δὲ πάλιν καὶ πάλιν τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ πολὺ δρώμενα Ῥωμαίοις μὲν οὐκ ἦν ἐς ἐντελὲς ἀνύσιμα, εἰς δὲ θάνατον μάλιστα βλέποντα, τοῖς δ' ἐντὸς ὡς ἀπαθέσιν οὖσιν ἀσπάσια, καινότερον ἀεί τι παρὰ τῶν κακῶς πασχόντων Ῥωμαίων προσεφευρίσκετο, φιλοτιμουμένων ἐπ' ὄψεσι βασιλέως καὶ ἔργα χειρὸς ἀκμαίας ἐνδεικνυμένων καὶ καρτερίαν ἐν τοῖς δεινοῖς, ἔτι δὲ μεθόδους ἐν τοῖς ἀπόροις πολλὴν βαθυγνωμοσύνην ἐκείνων κατηγορούσας καὶ ἐμπειρίαν τῶν τακτικῶν. ἀλλ' ἠλέγχοντο τῶν ἀνεφίκτων ἐρῶντες καὶ C τοῖς ἀνηνύτοις ἐγχειροῦντες παντάπασι διακενῆς, καὶ τὰ πρὸς χάριν καὶ εὐκτέα δρῶντες μᾶλλον τοῖς πολεμίοις, οἷς ἄντικρυς ὡς πρὸς οὐρανὸν αὐτὸν διεφέροντο, ἢ γοῦν ἀεροβάμοσι διημιλλῶντο πτηνοῖς τὰς καλιὰς πηξαμένοις ἐπί τινος σκοπιᾶς, V. 42a καὶ ἐπετόξευον νέφεσι. τέλος δὲ καὶ αὐτὸς ὁ μέγας προσαπόλλυται δούξ, λιθιδίῳ κατὰ τοῦ κενεῶνος πέτρας ἀπορραγέντι βληθείς, ἥνπερ ἐπαφῆκεν ὑψόθεν ἀφετήριον ὄργανον.

Καὶ ὁ μὲν ἔκειτο ὀλιγοδρανέων κάρη βάλλων θ' ἑτέρωσε, μετὰ μικρὸν δὲ καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἐντεῦθεν ἐγένετο· (3) Πέ- D ρας δὲ ἡ ἐπ' αὐτῷ πρόρρησις εἴληφε τοῦ πατριάρχου Κοσμᾶ τοῦ Ἀττικοῦ, ὃς μετὰ τὸν Ὀξείτην Μιχαὴλ τοὺς τῆς ἐκκλησίας ἐγχειρίζεται οἴακας, ὑπεκστάντα τῆς ὑπερτάτης τῷ βουλομένῳ καθέδρας καὶ πρὸς τὴν νῆσον τὴν Ὀξεῖαν ἀποφοιτήσαντα, καθ' ἣν τὸν ἄσκευον βίον καὶ ἀπέριττον ἐκ παιδὸς

11. ἐπιχειροῦντες A. 14. ἐπί τινος σκ.] ἐν ὑψηλοτάτῃ σκοπιᾷ A. 16. λιθιδίῳ] τμήματι A. 21. Ἀττικοῦ] αἰγινήτου B.

deiiciunt; quorum tela ut ex superiore loco citra laborem missa, efficacia erant, cum Romanorum telis ex inferiore loco aut nihil aut parum admodum laederentur. quae cum crebrius repetita Romanis praesens exitium denuntiarent, obsessis vero sine ullo incommodo optabilia essent, Romani cladibus excitati subinde novi aliquid in conspectu imperatoris excogitant, fortia facinora edunt, tolerantiam aerumnarum declarant, rationibus in re dubia inventis, unde quanta calliditate et rei militaris usu valerent elucebat. verum illa omnia frustra erant, et vani conatus earum rerum quae fieri non poterant. imo gratissimam rem hostibus et optabilem plane faciebant, haud secus ac si caelum oppugnarent, aut nidos avium in sublimi specula positos ipsasve nubes sagittis peterent.

Tandem ipse quoque magnus dux fragmine saxi machina excussi lumbos ictus, et semianimis caput iactans, vulneri non diu superstes mansit. (3) Ita praedictio Cosmae Attici patriarchae, qui Michaeli Oxitae successit, eventu comprobata est. is Michael summa sede ultro cessit et in Oxiam insulam rediit, in qua vitae inopis et simpli-

ἐπανῄρητο· ἔνθα καὶ τὸν οἰκεῖον ἀποδοχμώσας αὐχένα πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ προνάου πατεῖν παρεῖχε τῷ εἰσιόντι παντὶ μοναχῷ, λέγων ἀξυμφόρως ἑαυτῷ τὴν ἡλικιώτιδα καὶ φίλην ἡσυχίαν παρώσασθαι καὶ ἐπ' οὐδενὶ ξυνοίσοντι τὸν θρόνον ἀναβῆναι τὸν ὑπερύψηλον. ὁ δὲ Κοσμᾶς ἦν μὲν τοῖς διακόνοις ἐναρίθμιος, εἶχε δὲ πατρίδα τὴν Αἴγιναν, σοφίας δ' ἁπάσης μεταλαχὼν ἐκ τοῦ τῶν ἀρετῶν ὁρμαθοῦ πλέον ἠνέχει τοὐπίσημον. μάλιστα δὲ τῷ πολλῷ τῆς ἐλεημοσύνης ἐκέκαστο, ἥτις ὡς ἐν περιδερραίῳ κόσμῳ πολυτελεῖ προσπεπηγυῖα τῇ ποικιλίᾳ τῶν ἀρετῶν δίκην ἀκτινώδους λίθου ἐπάμφαινεν· οὕτω γὰρ τὸν εἰς ἀνθρώπους ἔλεον ἔρρωτο ὡς καὶ τὸν ἐπενδύτην αὐτὸν καὶ τὸν χιτῶνα ἑαυτοῦ τοῦ σώματος καὶ τὴν ὀθονοσκεπῆ καλύπτραν τῆς κεφαλῆς διαδιδόναι πένησι, καὶ πράγματα παρέχειν τοῖς, ἀφ' ἑστίας μὴ διφῶσι μόνον αὐτὰ ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐπορίαν ἄλλων τυρβαζομένοις. διὰ ταῦτα καὶ παρὰ πᾶσι μὲν ἦν αἰδέσιμος ὁ ἀνήρ· ὁ δὲ σεβαστοκράτωρ Ἰσαάκιος ὁ τοῦ βασιλέως Μανουὴλ αὐτόαιμος μόνον οὐκ ἐπέθυεν ὡς θεῷ, ἐκεῖνο θεοφιλὲς καὶ πρακτέον οἰόμενος ὅπερ ἦν ὁ πατριάρχης ὑποτιθέμενος, κἀκεῖνο αὖθις θεομισὲς καὶ ἀπώμοτον ὅπερ οὗτοσὶ ἀπηγόρευεν. ἡ γοῦν φατρία τῶν τότε ἀντιδόξων τῆς ἀρετῆς ἀρχιερέων καὶ τοῦ ἱερωτάτου τούτου ἀντίθετος μοῖρα ἐνδιαβάλλουσι τὸν ἄνδρα τῷ βασιλεῖ ὡς τῷ ἀδελφῷ Ἰσαακίῳ τὴν βασιλείαν μνώμενον, λαθραίας P. 54 B τὰς προόπτους εἰς τὸ ἱερὸν ἀρχεῖον ἀνόδους τοῦ σεβαστοκρά-

7. μετασχὼν A. 17. αὐτόαιμος] ἀρθόμαιμος A. 20. φατρία] πληθὺς B. 22. ἐνδ. τούτω παρὰ τῷ A.

cis institutum a puero fuerat amplexus. ibi in templi vestibulo prostratus cuivis monacho collum calcandum praebuit, quod contra quam sibi expediret, adamatam a primis annis quietem repudiasset nulloque cum fructu thronum sublimen conscendisset. Cosmas vero tum in numero diaconorum erat, patria Aegineta, et quamvis eruditissimus, virtutum tamen choro erat illustrior, in primis benignitate erga pauperes insignis; quae tanquam in pretioso monili gemma radians, sic ipsa inter virtutes reliquas elucebat, adeo ut aliquando pallium et tunicam et lineam calyptram capitis pauperibus misericordia motus distribueret, nec de suo tantum largiretur, sed alios etiam ut pauperum inopiae subvenirent impelleret. his de causis ille vir omnibus erat venerabilis. Isaacius vero Manuelis frater sebastocrator ei tantum non immolabat, id deo gratum et faciendum iudicans, quod patriarcha monebat, contra vero invisum deo et abominandum, quod is vetabat. at factio pontificum virtutis inimicorum et huic sanctissimi viri instituto adversantium eum apud imperatorem deferunt, quasi Isaacio fratri regnum conciliare studeret: manifestos il-

τορος ἐνομάζοντες, καὶ κρυφιώδεις συσκευὰς τὰ οὐκ ἐν μυχῷ γῆς καὶ παραβύστῳ ἀλλ' ἐφ' ἡλίῳ συλλαλούμενα μάρτυρι. ὁ τοίνυν Μανουὴλ νέος ὢν ἔτι καὶ αὐτάρεσκος, καὶ ἄλλως ὑποβλέπεσθαι τὸν ἀδελφὸν ὑπὸ τῶν τοῦ πατριάρχου κατηγόρων ὡς βασιλειῶντα ἐναγόμενος, ἀνατρέψαι τοῦτον τοῦ θρόνου ἐζήτει. κἀπειδὴ ἅπτεται μῶμος καὶ τῶν ἀψαύστων, ὡς οἴδαμεν, καὶ ἅπας, ὡς καὶ τοῦτο ἴσμεν, εἰς τὸ κακόν τι δρᾶν προσκλινέστερος, καθαιρέσει καθυποβάλλεται ὡς συναιρετίζων μοναχῷ τινὶ Νήφωνι. ἦν δὲ ὁ Νήφων συνήθης μὲν τῷ πατριάρχῃ καὶ πολλάκις ἐκ τῆς αὐτοῦ τραπέζης ἑστιαθεὶς καὶ C στέγης ὁμοίως μετειληχώς, διεβέβλητο δὲ ὡς οὐκ ὀρθὸς εἴη τὰ ἐς πίστιν, καὶ τὴν σχοινοτενῆ γέννυν ἐκέκαρτο καὶ δεσμωτηρίῳ ἐνείρχθη παρὰ τοῦ πατριάρχου Μιχαήλ. ἦν οὖν ὁ Κοσμᾶς δι' αὐτὸν ὑπ' αἰτίαν ὡς ὁμόφρων τε καὶ ὁμόδοξος, καὶ οἱ ἀντίδοξοι τῷ Κοσμᾷ εὐπροσώπου ταύτης ἀφορμῆς λαβόμενοι κατέτρεχον ἤδη καὶ λαμπρῶς ἐπέκειντο, κατὰ κράτος αἱρήσειν καὶ ὅλαις καθελεῖν ψήφοις αὐτὸν ἐπειγόμενοι. κρινόμενος οὖν, ἢ μᾶλλον κατακρινόμενος, καὶ ἃ οὐκ ἐγίνωσεν ἐρωτώμενος, καὶ διὰ ταῦτα τοῦ θρόνου ἐξοστρακιζόμενος, ζήλου πίμπλαται, καὶ τὸ συνέδριον ἐκεῖνο περισκεψάμενος τῇ μὲν μήτρᾳ τῆς βασιλίδος ἐπιτιμᾷ μὴ παῖδα τεκεῖν D ἄρρενα, ἀφορίζει δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν βασιλέα τινὰς καὶ τὴν τότε συνελθοῦσαν εἰς αὐτοῦ καθαίρεσιν σύνοδον ὡς βα- V. 43

9. *νίφωνι* AB. 11. *ὡς οὐκ ὀρθ.*] *ὡς βογόμιλος* B. 12. *καὶ*] *διὰ γοῦν τοῦτο* A. *ἐκέκαρτο*] *πρότερον κουρεύσας καὶ πομπεύσας αὐτόν* B. 23. *παράλογον σύνοδον* B.

lius in sacrum palatium ingressus ut clandestinos, et quae palam colloquebantur, tanquam occultas conspirationes calumniantur. Manuel igitur, ut ambitiosus adolescens, cui facile a patriarchae accusatoribus persuadebatur fratrem regnum affectare, hunc throno deturbare cupiebat. et quia nihil tam sanctum est quod calumnia tentare non audeat, et omnes ad nocendum procliviores esse constat, de successore ei dando agitur, per causam quod cum Nephone quodam monacho perperam sentiret. erat is monachus ei familiaris, et saepe domus eius iisdemque aedibus utebatur. crimini autem ei dabatur prava opinio, et rasa erat in longum maxilla, et a patriarcha Michaele in carcerem coniectus fuerat. itaque Cosmas etiam ut sectator eius et suffragator in crimen venerat. qua speciosa calumnia freti adversarii patriarcham aperte incursabant, et vi superare ac in ordinem cogere manifestis suffragiis nitebantur. proinde in iudicium adductus, ac potius praeiudicio condemnatus, cum ea rogaretur quae ignorabat, ob eaque per ostracismum quendam pelleretur, indignatione plenus imperatricis uterum exęcratur, ne mares liberos pari-

σιλείους θύρας ἐκτρίβουσαν καὶ πρόσωπα λαμβάνουσαν, κἀκ τούτου μὴ κανονικῶς ἀλλ' ἀθέσμως καὶ θρόνου καὶ ποίμνης αὐτὸν ἀπελαύνουσαν. τότε τοίνυν ὁ Κοντοστέφανος εἷς ὢν τῶν κυκλούντων θρόνον τὸν ἀνακτορικόν, τῶν ἐγγιζόντων τε βασιλεῖ καὶ προσδιαλεγομένων θαρραλεώτερον, δεινά πάσχον- 5
τι ἐῴκει διὰ τὴν τῆς δεσποινικῆς νηδύος ἐπιτίμησιν, καὶ τὸν ζηλωτὴν ἐπὶ τούτοις ὑπὲρ τοὺς παρεστῶτας πάντας παρακαιρίως ὑποκρινάμενος ἐφίσταται τῷ πατριάρχῃ βράτ-
P. 55 των θυμῷ καὶ πυξὶ πατάξαι τοῦτον διανοούμενος, κἂν ἐπέσχεν ἑαυτὸν τῆς ὁρμῆς. τοῦτο δὲ οὔτε τῷ βασιλεῖ ἐχέφρο- 10
νος ἔργον ἔδοξε, καὶ ἔδειξεν, οἷς ἠγανάκτησε, βαρέως ἐνεγκὼν τὸ γενόμενον· καὶ οἱ καθ' αἷμα δὲ τῷ βασιλεῖ συναπτόμενοι καὶ τὸ ξυμπαρεστὸς γερούσιον ὡς ἀνόσια δρῶντι τῷ Κοντοστεφάνῳ ἐπέπληττον, μήτε μὴν πεφρικότι τὴν εὐρὺ μάλα τοῖς τὰ τοιαῦτα παρανομοῦσιν ἐπιχαίνουσαν γῆν. 15
αὐτὸς δὲ ὁ πατριάρχης πραείᾳ οὕτωσί πως ἔφησε τῇ φωνῇ „ἄφετε αὐτόν, ὅσον οὔπω τὴν οἰκείαν πετραίαν ληψόμενον," τὸν ἐκείνου μόρον ὅτῳ ξυμβαίη τρόπῳ γριφολογῶν ὧδε καὶ αἰνιττόμενος. εἰ δὲ καὶ ἡ βασιλὶς διὰ ταυτηνὶ τὴν ἐπιτίμησιν τοῦ πατρὸς οὐκ ἤκουσε παιδὸς μήτηρ ἄρρενος, τοῦ θε- 20
Β οῦ τιμῶντος τὸν αὐτοῦ θεράποντα καὶ θηλυτεκοῦσαν ἐκτελοῦντος καθ' ὅλον τὸν ταύτης βίοτον, αὐτὸς μὲν σαφῶς οὐκ ἴσημι· ὅγε μὴν βασιλεὺς εὐγνωμονῶν, ὡς ἔδειξε, καὶ τῷ ἔνδον καὶ οἰκείῳ κριτηρίῳ πληττόμενος, οἷς ἄνδρα δίκαιον

at, et ex proceribus quosdam censura ecclesiastica notat; et concilium eiiciendi sui causa indictum, ut quod palatii fores frequentaret et personarum rationem haberet, seque per iniuriam et contra instituta maiorum sede et grege pelleret, insectatus est. Contostephanus autem, unus ex iis qui sellam imperatoris circumsistunt et familiarius cum eo colloquuntur, aegerrime ferre se herilis uteri execrationem ostendebat; et simulata ingenti prae caeteris omnibus indignatione, ira aestuans patriarcham aggreditur quasi alapam impacturus, quanquam ab eo sibi temperavit. id nec imperatori cordati hominis factum esse visum; quod suum iudicium iracundia declaravit; et consanguinei imperatorii et senatus Contostephani facinus nefarium reprehenderunt, qui tellurem vasto ore hominibus adeo iniquis inhiantem non horreret. ipse vero patriarcha leni voce dixit „sinite istum iamiam suam Petraeam accepturum." quibus verbis per ambages innuebat quo mortis genere periturus esset. an vero imperatoris coniunx ob istam patris execrationem mares non pepererit, deo servum suum honorante atque efficiente ut illa per omnem aetatem tantum puellas eniteretur, equidem non satis scio. imperator autem recte sentire visus, cum a sua conscientia argueretur, ob vi-

θεοσεβῆ τε καὶ ἄμεμπτον καὶ μηδέν τι καθαιρέσεως ἄξιον διαπραξάμενον παρέλυσε τῆς ἀρχῆς, αἰτίαν ταύτην, οὐχ ἑτέραν τὴν τῆς νιοτοκίας διετείνετο στέρησιν.

Πεσόντος δὲ ὡς ἔφημεν τοῦ Κοντοστεφάνου, ὁ μέγας δομέστικος Ἰωάννης τῆς τριηραρχίας ἐπιλαμβάνεται, οὐχ ὥστε καὶ μέγας δοὺξ ὀνομάζεσθαι, ἀλλ' ὅσον τοῦ στόλου ἔχεσθαι καὶ τοῖς γινομένοις ἐπιστατεῖν ὡς στρατηγίᾳ διαπρέπων ἀνὴρ καὶ κατὰ χεῖρα γενναῖος καὶ νοῦν ἡγεμονίας πλουτῶν ἀξιώτατον. ὁ δὲ βασιλεὺς κατατρίβειν ἐπιεικῶς τὸν C καιρὸν εἰκῇ ἐν δεινῷ τιθέμενος, καὶ τὰς ἡμέρας εἰς οὐδὲν ἀναλίσκειν οὔκουν βουλόμενος, ὡς ὁ Κεφαλήνων βασιλεὺς Ὀδυσσεὺς τὰς ἡλίου πρότερον βοῦς, εἰς νῆα ἐνέβη τὴν στρατηγίδα, καὶ κύκλῳ τὴν Κερκυραίων πᾶσαν κατωπτευκώς, ᾗ προσβάλοι, ἐπιμελῶς κατεσκέπτετο. ἐς γὰρ μῆνας τρεῖς ἡ πολιορκία παρεξετείνετο, ὅτι μηδ' εἶχε τὴν Ὄσσαν ἀνασπᾶν ἢ τὸν Ἄθων ἐπικυλίνδειν, καὶ ἀνατιθέναι τὰ ὄρη ἐπάλληλα, καὶ τὴν ἄκραν οὕτω ποιεῖν ἁλώσιμον. ταῦτα γὰρ μεγαλουργία μυθικὴ καὶ ἀπίθανος. (4) Ὡς δὲ πάντοθεν ἦν ἀπορούμενος, ἔδοξε κατά τινα φάραγγα εὐέφοδα καὶ προσιτὰ τιθεῖ- D σαν τὰ ἔνδοθεν βαλέσθαι ξυλίνην κλίμακα, ἐς σχῆμα πύργου τετονηθεῖσαν κύκλοθεν. ἡρμόττοντο οὖν ναυπηγήσιμα ξύλα, καὶ ἱστοὶ μεγάλων νηῶν συνεπήγνυντο, καὶ οἱ μὴ ἐξικνούμενοι τοῦ ὕψους βλῆτρα ἐδέχοντο. ὡς δὲ ἔδει ποτὲ ἀρθῆναι

3. τὴν om A. 16. ἄθω A. 21. ἡρμόττοντο] ἐπελεκοῦντο ξύλα μεγάλα, κατάρτια μεγίλων καραβίων συνηρμόζοντο B. 23. βλῆτρα] προσεκολλῶντο ἐπάνωθεν ἕτερα B.

rum iustum religiosum et criminis expertem istaque ignominia minime dignum solio deturbatum, hanc et non aliam causam esse censuit cur nullos filios procrearet.

Sed Contostephano, ut diximus, occiso magnus domesticus Iohannes praefecturam classis, sine tamen magni ducis cognomento, suscipit, atque omnia administrat ut homo rei militaris peritissimus, et manu promptus et ingenio ad principatum aptissimo. imperator vero frustra se tempus terere aegre ferens, et dies, ut olim Cephallenum rex Ulysses solis boves, frustra consumere nolens, navi conscensa et Corcyra undique perlustrata diligenter considerat qua parte oppugnari posset. nam obsidio tertium mensem iam durabat. neque enim Ossam revellere aut Athon advolvere et montes montibus imponere poterat, quo arcem facilius expugnaret, ut poetica magniloquentia fabulatur. (4) ut vero omni consilio destituebatur, visum est in valle, qua ad interiora facilis patebat aditus, ligneam scalam turris forma in orbem fabrefactam moenibus admovere. proinde trabes nauticae et magni mali coagmentantur; et qui tantae altitudini

καὶ παρὰ τὴν ἄκραν τεθῆναι τὴν πυργοειδῆ ταύτην κλίμακα, ἡ μὲν κορυφὴ αὐτῆς ῥαχίᾳ πέτρας καὶ πάγῳ προσηγγιζεν ὀκριόεντι, ὅθεν ὁ τῆς πόλεως τειχισμὸς ἀρχόμενος βάσιν ἐνεδίδου τοῖς ἀποβαίνειν ἐκ τῆς κλίμακος μέλλουσι καὶ πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῦ τείχους ἀντιφέρεσθαι, ἡ δ' ὑποβάθρα πλοίοις ἐπανέκειτο εὖ ἀραρυῖα καὶ πεπηγυῖα πρὸς τὸ ἔμπεδον καὶ ἀκράδαντον. ἐπιλέγδην οὖν οἱ ἐπ' αὐτῆς ἀναβησόμενοι ἐπεκρίνοντο, καὶ οἱ
P. 56 ἁπάντων ἔξοχοι ἄλλων καὶ ἄλκιμοι κατὰ πόλεμον, ὅτι καὶ „ὁ τὸν βασιλέα φιλῶν καὶ φιλότιμος ἐν δεινοῖς ἀναβαινέτω" βασιλεὺς αὐτὸς προεκήρυττεν. οὐδένα μὲν οὖν συνηγηόχει
V. 44 τὸ τοιοῦτον διακηρύκευμα, ἀλλὰ πάντες ἀνένευον πρὸς τὴν ἄνοδον, τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος εὐλαβούμενοι, ἕως Πετραλεῖφαί τινες αὐτάδελφοι τέσσαρες, ἐκ τοῦ τῶν Φράγγων γένους ὁρμώμενοι καὶ κατὰ τὸ Διδυμότοιχον τὴν οἴκησιν ἔχοντες, ἐπέβησαν πρῶτοι τῆς κλίμακος, τῷ βασιλεῖ πειθαρχήσαντες. τούτων γὰρ ἀποτεθαρρηκότων πρώτως τὴν ἄνοδον, μάλιστα δὲ πρὸ αὐτῶν τοῦ Πουπάκη, ὃς δορυφορῶν τὸν μέγαν δομέστικον ὅλος ἦν ἐνθεάζων πρὸς τὸ ἔργον τότε καὶ
B προαλλόμενος, καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι κατὰ ζῆλον ἐπηκολούθησαν. πάντας μὲν οὖν ἀγάμενος ἦν τῆς προθυμίας καὶ τοῦ ταχέος ὁρμήματος ὁ κρατῶν, ἀφορίσας δὲ οὓς ᾔδει παρ' ἀσπίδα πολλάκις ἐνιδρωκότας καὶ ἄντικρυς Ἄρεα πνέοντας, καὶ ἐς τετρακοσίους ἠριθμηκώς, ἀναβαίνειν διαφῆκε, πολλὰ

19. ζῆλον τοῦτον A. 20. οὖν ἦν ὁ βασιλεὺς ἀγάμενος τῆς πρ. καὶ τοῦ γενναίου παραστήματος τῆς ψυχῆς A. 23. τριακοσίους A.

erant impares, commissuris aliorum lignorum aequantur caeteris. ea scala cum tandem attolleretur et ad arcem applicaretur, fastigium eius asperam cautem attingebat, in qua moenia urbis incipientia aditum e scala descensuris praebebant, ubi vestigia figere et hostes aggredi possent. basis vero scalae probe compacta, itaque defixa ut minime agitaretur, navigiis incumbebat. deliguntur fortissimi quique et bellis celeberrimi; et ipse imperator proclamat „qui imperatorem diligit et pericula non reformidat, ascendat." nec tamen eo praeconio quisquam evocabatur, sed periculi magnitudine territi ascensum detrectabant omnes, donec quatuor fratres Petraliphae, ex Francica gente oriundi, qui Didymotoechi habitabant, dicto imperatoris audientes primi scalam conscenderunt. quorum audacia incitati alii non pauci, ac ante eos Pupaces, magni domestici satelles, quasi numine afflatus prosiliens, consecuti sunt. quibus omnibus imperator ob alacritatem collaudatis, selectisque ad CCCC eorum quos saepe in acie stetisse et viros esse fortes compertum habebat, eos ascendere iussit, prolixe prius cohortatus ad rem fortiter gerendam, et

πρότερον ἐς ἀνδρείαν παρακαλοῦντα τοὐτοις διαλεχθείς, καὶ αὐτοῖς καὶ τέκνοις αὐτῶν ἀδρὰ γέρα καὶ ἀμοιβαίαν ἐπαγγειλάμενος εὔνοιαν. „εἴτε γάρ" φησι „τοῖς ζῶσι σύνεστε, τὸν ἐφεστῶτα κίνδυνον διαδράντες καὶ ἀρίστως ἀγῶνα τὸν προκείμενον ἀεθλεύσαντες, εὑρήσετέ με καὶ ὑπὲρ δόκησιν ἀντὶ δεσπότου καὶ βασιλέως πατέρα κηδόμενον· εἴτε τὸ ζῆν κατελύσετε, πατρίδι τιμὴν καὶ κλέος αὐτοῖς ἀρνύμενοι, οὐδ' C οὕτως τῶν εἰς δόξαν καὶ κειμένων ὑμῶν ἀφέξομαι, ἀλλ' οὕτως εὖ διαθήσομαι τὰ κατ' οἶκον καὶ τέκνα καὶ ὁμολέκτρους ὡς ζηλωτέα τοῖς ἔτι περιοῦσι καὶ μακαριστέα δοκεῖν, καὶ αὐτοῖς δὲ ὑμῖν ὑπαπιοῦσι καθ' ᾅδην ἀσπάσια, εἴ τις τέως καὶ ἐν νεκροῖς αἴσθησις, μηδὲ τὸ τῆς λήθης ποτὸν ἐγχεόμενον ου μόνον τὴν τῶν προλαβόντων ἀπαλείφει μνήμην, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὸν βίον ἐπιγινόμενα οὔκουν ἐς ᾅδου ἐπεισρέειν ἀφίησιν, ὅπως τοῖς θανοῦσιν εἴησαν γνώριμα." πρῶτος οὖν δ Πουπάκης, ὡς ἔφην, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ διατυπώσας ἐν ἑαυτῷ τῆς ἀναβάσεως ἄρχεται, καὶ μετ' αὐτὸν οἱ Πετραλεῖφαι κασίγνητοι, καὶ καθεξῆς ἕτεροι, ἕως πάντας ἡ κλίμαξ D ἐδέξατο. οὐδεὶς οὖν τῶν θεωμένων ἦν ὃς ἐπὶ τῷ πραττομένῳ τούτῳ ἔργῳ οὐκ ἀνωλόλυξεν ὡς ἐπὶ καινῷ καρδιαλγήσας θεάματι, οὐδὲ δακρύων ὑποπλησθεὶς καὶ πατάξας τὸ στῆθος ἐθεοκλύτησε. καὶ ἦν γὰρ ἀληθῶς τὸ ὁρώμενον καταπλῆττον τὸν θεατὴν ὀφθαλμόν. οἱ μὲν γὰρ τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ κεφαλῆς ἐς τὸ ἀσφαλὲς ἀνατείναντες καὶ τὰ ξίφη σπασάμενοι,

4. ἀρέστως A. 6. κηδ.] καὶ ἡγεμόνα A. 16. ὡς ἔφην om A.

ipsis eorumque liberis ampla praemia et mutuam benevolentiam pollicitus. „sive enim vitam periculo evitato servaveritis" inquit, „certamine isto feliciter superato, me supra opinionem vestram pro domino et imperatore patrem fidelissimum habebitis: sive pro patriae honore vestraque gloria mortem oppetieritis, etiam sic ea quae ad ornandum obitum vestrum pertinebunt non negligam, sed vestrae familiae, uxorum et liberum eam rationem habebo, ut beati et felices sint iudicandi, et ipsi magnum sitis mortis solatium habituri, si quis modo sensus defunctis superest, nec omnium ante actarum rerum oblivio obrepit, ac praeclusa est rerum post actarum cognitio." primus igitur Pupaces, ut dixi, cum se cruce signasset, ascensum auspicatur. sequuntur Petraliphae fratres, deinde alii, donec in scalis omnes constiterunt. nemo fuit quin inusitato isto et horrendo spectaculo consternatus, eiulatu et lacrimis oppletus percusso pectore deum invocarit. illi clipeis, quo tutiores essent, supra capita elatis strictisque gladiis, cum ad hostes appropinquassent, acriter dimicant. qui quamvis omnis generis telis et grandibus saxis eos peterent, nihil proficiebant: nam cum ut incudes malleis, ita ipsi cre-

λούουσα, ἀρχὴν ἀρίστην ὑποθεῖσα τῷ ἔργῳ κα
κατὰ βραχύ πως ὑποθάλπουσα, περὶ τὸ πέρι
τὸ ἐπέραστον. ἤδη γὰρ τοῦ Πουπάκου τῆς κλί
τος καὶ τὼ πόδε ταῖς πέτραις ἐνερείσαντος,
ἐκ τῶν τειχῶν διεφέρετο, ἡ κλῖμαξ ἀποκαυλί
μὲν ἄλλοι πάντες κύμβαχοι ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ
νὸν ἐπανετρέποντο θέαμα καὶ ἄπιστος ὕψις οἰκτί
μοῖς, καὶ κακῶς παραπώλυντο τοῖς τῶν κυμ
φερόμενοι καὶ πέτραις καὶ νηῶν προσαραττόμε
Β μασι, κἀκ τῶν ὑψόθεν λίθοις καταχωννύμενοι
ἀπ' ἐκείνων δὴ τῶν πολλῶν τὸν κίνδυνον διεκ
γε Πουπάκης τοὺς ἐν τοῖς τείχεσι διασοβήσα
ἀναπεπταμένην εὑρὼν δι' αὐτῆς ἐξέθορεν εἰς
V. 45 καὶ ἦν τοῦτο οὐ Ῥωμαίοις μόνον καὶ βασιλεῖ
ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπεναντίοις αὐτοῖς διὰ θαύμα
ἀπάνθρωπον ὀνειδισθέντες καὶ τὸ τῆς γνώμης ἀ
κληθέντες οἷς καταλιθοῦντες ἄνωθεν ἦσαν τοὺς

3. ἤνυον A. 12. τὸ ἐπέραστον] τοσὸν ἔρα
κλίμακος] ἐκ τῆς σκάλας ἐπὶ τὸ κάστρον πηδή
τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐκ τῶν θεμελίων ταύτην τινά
σκάλα B. 18. φορούμενοι A. 21. πυλίδα]

bris telis ferirentur, indefessi immobiles et in peric
perseverabant. atque id certamen exitum pulcherr
magnamque Romanis gloriam peperisset, nisi casus
catus et nimiis successibus invidens optimum pri
initio bonam infelici exitu terminasset. nam cum

ἐκ τῆς κλίμακος, ἀπέσχοντο τοῦ δρᾶν οὕτωσί, τοὺς ἄνδρας αἰδεσθέντες τῆς γενναιότητος.

5. Ἀλλ' οὔπω ἀκριβῶς τὸ ἀτύχημα τοῦτο Ῥωμαίοις διεθρηνήθη καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ τοῦ βασιλέως λύπην ὁ πάντα C μαραίνων χρόνος διαφορήσας ἐλέανε, καὶ ἄλλη τις ἐπισυμπλέκεται συμφορὰ χείρων τῆς πρώτης καὶ κακὸν ἐπεισκωμάζει ἀξιοπένθητον ἕτερον. διαστασιάζονται Ῥωμαῖοι καὶ Βενέτικοι κατὰ μέσην τὴν ἀγοράν, καὶ ἡ στάσις οὐκ ἐρεσχελίαι παρ' ἑκατέρων πίπτουσαι τῶν γενῶν, οὐδ' ἔπος αἰσχρόν, οἷον ἐρρέθη, τοιοῦτον ἐπακουόμενον, οὐδ' ἐβωμολοχεύοντο πρὸς ἀλλήλους ἢ κερτόμοις οἱ στασιασταὶ ῥήμασιν ἐκομψεύοντο, οὐδ' ἔβαλλον ὕβρεσι καὶ ἐπλύνοντο σκώμμασιν, ἀλλ' αἱ χεῖρες εἶχον τὰ ὅπλα καὶ ἡ μάχη ἀγχώμαλος ἐκορθύετο. συχνοὶ οὖν οἱ κατὰ φήμην τοῦ κακοῦ μεθ' ὅπλων ἑκατέρω- D σε ἐπεισρέοντες καὶ τοῖς ὁμογενέσιν ἀρήγοντες, πολλοὶ δὲ καὶ οἱ ἐκεῖσε μὴ ὁπλενδυτοῦντες παρενέβαλον, γένει βασιλείῳ διαπρεπεῖς καὶ λαμπροὶ κατ' ἀξίωσιν. καὶ τῶν Βενετίκων δὲ ἀφίκοντο οἱ γεραίτατοι ὡς σβέσοντες τὸ κακὸν καὶ διαλλακτῆρες ἐσόμενοι. ἀλλ' οὐκ ἦν τῶν λεγομένων ἐπιστροφή, οὐδέ τις εἰσῄει τούτους αἰδὼς τῶν συνειλεγμένων μεγίστων ἀνδρῶν· ὁ γὰρ Ἄρης ἐκπάγλως ἐμαίνετο, καὶ προχύσεως αἱμάτων ἐρῶν ἐπισυνίστη μάλιστα τοὺς ὁπλίτας, καὶ τούτους ἐκ τοῦ τῶν Βενετίκων πλέον στρατολογήματος, καὶ κατεῖχεν οὐδὲν οὐδ' ἐπέστρεφεν. ὅσον γὰρ ὁ μέγας δομέστικος τοὺς Ῥωμαίους ἀνέκοπτε τῆς ὁρμῆς καὶ τὰς τούτων ἐπισυνδρομὰς ἐπε-

1. τοὺς ἄνδρας] τὸ τοῦ ἔργου αἰδεσθέντες ἀπάνθρωπον A. 7. Βενέτικοι] οὐετανοὶ A. 15. ἐπεισρέοντες] ἐπιχρούοντες.

et animi feritas obiiceretur, quod de scala deiectos saxis obruerent, destiterunt, fortitudinem eorum admirati.

5. Eius cladis luctu vixdum finito et imperatoris dolore temporis spatio cuncta consumentis utcunque lenito, alia calamitas ingruit superiore peior, et malum funestum suboritur. inter Romanos et Venetos in medio foro seditio oritur; nec dicteriis et conviciis certatur, sed manibus et armis. confluunt, ea audita, utrinque armati ad opem suis popularibus ferendam; accessere item multi inermes, regio genere clari et dignitatibus illustres. advenerunt et Venetorum primores motum illum sedaturi et pacem conciliaturi. sed verbis iis movebatur nemo: nemo concilium illud maximorum virorum curabat. Mars enim atrociter saeviens et sanguinis effundendi cupidus gravis armaturae milites, eosque potissimum Venetae factionis, ita concitabat ut nulla re coerceri possent. nam quo magis magnus domesticus Romanorum impetum reprimebat, eo magis Veneti ira perciti e triremibus erum-

πλὴν οὐδ' οὕτω τῆς βαρβάρου γνώμη
μετὰ τὴν . ἧτταν κατέθεντο, ἀλλὰ κ
θηρίων ἐφαλλόμενοί τε καὶ προαλλό
ὅτι μὴ Ῥωμαίων αὐτῶν ὑπερίσχυσαν
σον μηκέτι δυνάμενοι μάχεσθαι ἀποκ
ἐξόρμους τιθέασι· καὶ κατά τινα νῆ
ρυτον (ἣ Ἀστερὶς αὕτη οἶμαί ἐστιν,
Β σθαι μέσον Ἰθάκης καὶ τῆς τῶν Κε
ἐπιτίθενται ὡς πολέμιοι τοῖς ἐκεῖσε
πλοίοις Ῥωμαϊκοῖς, καὶ τὸ ναυτικὸν
συνεπλήρουν οἱ Εὐβοεῖς μάλιστα, τέλ
πῦρ ἐμβαλόντες ᾐθάλωσαν. τῷ κακῷ
πώτερον ἐπιφέροντες τὴν βασιλίδα ν
παρ' ἑαυτοῖς θέμενοι πρῶτα μὲν τὰς ἐ
τήσεις κοσμοῦσι πέπλοις χρυσοϋφέσι

1. *Βενέτικοι*] οὐετανοὶ A. 11. *τὴν* (
νοι A. 14. *μαχέσασθαι* A. 18.
μιτυλήνης ἐλθοῦσι B. 24. *κοσμοῦσι*
τίων χρυσῶν καὶ πευκίων ἐξομπλωτῶ

pebant. cum igitur videret se pacificando
praelio dirimi necesse esse, suos satellit
opera in acie utebatur, eosque in Venetos
rum partem. illi igitur cum paulisper res
viti iaculis et caedibus in naves compellun
ferocia mitigata, arma nec post acceptam
star belluarum aegre morientium insiliente

ἔπειτα δ' αὐτῇ ἐμβιβάσαντες ἀνδράριον ἐπίτριπτον, κελαινοχρῶτά τινα Αἰθίοπα, εὐφήμουν ὡς βασιλέα Ῥωμαίων, περιάγοντες μετὰ λαμπρᾶς στεφανηφορίας καὶ προπομπῆς, C τὰ τῆς βασιλείας σεμνὰ διαπαίζοντες, καὶ καταμωκώμενοι τοῦ ἄνακτος Μανουὴλ ὡς μὴ ξανθίζοντος τὴν κόμην ὡς θέρος, ἀλλ' ὑπομελαινομένου τὴν μορφὴν κατὰ τὴν τοῦ ᾄσματος νύμφην τὴν λέγουσαν „μέλαινά εἰμι καὶ καλή, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος." ἀλλ' εἶχε μὲν ἀξίαν ἐπιθεῖναι δίκην τοῖς βαρβάροις ἐκ τοῦ παραυτίκα ὁ βασιλεύς· δείσας δὲ μὴ ἐμφυ- V. 46 λίου κινηθέντος πολέμου εἰς πλεῖον προχωρήσει τὰ ἄτοπα, πέμψας τῶν ἐξ οἰκείου γένους τινὰς ἀμνηστίαν δίδωσι τοῖς Βενετίκοις ὧν τε εἰς αὐτὸν ἠνομήκασι καὶ ὧν εἰς Ῥωμαίους ὡς δυσμενεῖς ἐκακούργησαν, ἐπεὶ τὰ τῆς ἀμύνης ἑώρα πως οὐκ ἀκίνδυνα, πρὸς ἄλλα τοῦ καιροῦ ῥέπειν ἐπείγοντος. D πλὴν εἰ καὶ τὸν χόλον αὐτῆμαρ κατέπεψεν, ἀλλ' ὡς ἐν σποδιᾷ ἔνσημα τὸν κότον ἐνέθαλπε τῇ ψυχῇ ἕως τῶν πραγμάτων ἐνδιδόντων αὐτὸν ἐξεπύρσευσεν, ὡς κατὰ καιρὸν τὸν οἰκεῖον ῥηθήσεται.

Τότε δ' οὖν φιλωθέντων αὖθις ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων εἰς πολιορκίαν ἐξάγει τὰς φάλαγγας, καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐν οἷς παρεῖκοι, τὸ πόλισμα κυκλωσάμενος παντοῖος ἐγίνετο, ὥσπερ πρὸς ἑαυτὸν ἀμιλλώμενος ἐνεργότερος δείκνυσθαι, εἴ πως παραστήσασθαι δυνηθείη τοῦτο καὶ ἐξελεῖν. ἔκ

1. κελαινοχρῶτά] σαρακηνὸν σκλάβον B. 13. ἐκακούργησαν] ἐκενούργησαν A.

peplis auratis et purpureis tapetibus exornant, deinde homuncionem perditum, nigrum quendam Aethiopem, in eam introductum et splendida corona exornatum ut Romanorum imperatorem cum magnifico comitatu per ludibrium celebrarunt, deridendi Manuelis causa, qui non flavam comam haberet ut maturae segetes, sed fuscus esset instar sponsae illius in Canticis, quae se nigram sed formosam esse ait, ut a sole nonnihil adustam. quamvis autem imperator barbaros statim iusto supplicio afficere posset, tamen veritus ne intestino bello commoto plura incommoda sequerentur, missis e sua familia quibusdam Venetis iniuriarum tam sibi quam Romanis hostiliter illatarum veniam pollicetur, cum ultionem, aliis rebus urgentibus, intempestivam esse cerneret. nihilominus ira animo, tanquam igne sub cineribus, pressa atque in praesentia dissimulata, tum eos ultus est cum res patiebantur, ut suo loco exponemus.

Tum autem reconciliatis exercitibus ad oppugnationem educit legiones; et urbe, qua res ferebat, mari circumsessa, nihil intentatum relinquit, quasi secum ipse certans, an eam vel ad deditionem

τε οὖν τῶν πετροβόλων ὀργάνων τὰ βάρη τῶν λίθων ἠφίετο συνεχέστερα, καὶ οἱ τοξόται παρὰ μαζὸν ἀεὶ πελάζοντες τὰς νευρὰς καὶ ἕως τῶν γλυφίδων ἕλκοντες νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσι κατὰ τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους τὰ βέλη ἔπεμπον. ἦσαν δὲ κατὰ πολλὰ μέρη τοῦ ἐρύματος καὶ οἳ διὰ τῶν φαράγγων δίκην αἰγάγγρων ἐκρημνοβάτουν. ἐπεραίνετο δὲ οὐδὲν ἀλλ' P. 59 ἢ ὅσον μὴ ἀεργὸν ὁρᾶσθαι τὴν στρατιάν· οἱ γὰρ ἔνδον καὶ αὐτοὶ γενναίως ἀπεμάχοντο, ὑποκατιέναι μὲν καὶ συστάδην ἀντιπλέκεσθαι Ῥωμαίοις οὐμενοῦν οὐδαμῶς δοκιμάζοντες, ἀπὸ δὲ τῶν τειχῶν παντοδαπῶς ἀμυνόμενοι, καὶ βέλεσι καὶ λίθων ἀφέσεσι παντοίοις κακοῦντες τὸ ἀνθιστάμενον. ὡς ἔγνω τοίνυν ὁ βασιλεὺς ἀδυνάτοις ἐπιχειρῶν, μεταναστεῦσαι μὲν ἐκεῖθεν καὶ τὴν πολιορκίαν ἀφεικέναι ἀτέλεστον οὐκ ἔκρινε δεῖν, καὶ ἀδοξίας ἄλλως ἑαυτῷ παραίτιον ὑπετόπαζεν εἰ πολλὰ καμὼν καὶ οὐκ ὀλίγας ἴλας ἀπολωλεκὼς στρατιώτιδας οὐχ ἕξει φρούριον ἓν ἑξελεῖν, καὶ τοῦτο πρότριτα Ῥωμαίοις ὑπόφορον, βόσκοι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς οἰκείας χιλίους λῃστάς, ὁρμητήριον παρεὶς καὶ νεώσοικον ταῖς Σικελιώτισι τριήρεσι κατὰ B Ῥωμαίων τὰ Κέρκυρα. ἐπεβάλετο τοίνυν χρονοτριβεῖν· ἄλλη γὰρ οὐδεμία τις ἐλπὶς ὑπελείπετο τοῖς χρηστοτέροις αὐτὸν ὑποσαίνουσα, διὰ δὲ τῆς πολυημέρου προσεδρείας συμπείσειν ἄκοντας ᾤετο τοὺς ἐπὶ τῆς φρουρᾶς καταπροδοῦναί οἱ τὸ φρούριον καὶ σφᾶς προσαναθήσειν αὐτῷ. ὅθεν οὐδὲ τοῦ καλοῦ τῆς προσδοκίας ταύτης ἐκπέπτωκεν, οὐδὲ μὴν διήμαρτε

15. οὐκ ὀλίγας] μὴ βραχείας A.

compellere vel per vim exscindere posset. igitur ex machinis grandia saxa crebro torquebantur, et sagittarii summa contentione sagittas hibernis nivibus crebriores in moenia coniiciebant. quidam etiam in multis munitionis partibus per valles instar caprearum arrepserant. sed id unum proficiebatur, ne ignavus esset exercitus. nam obsessi et ipsi fortiter se defendebant: at in campum descendendum et cominus cum Romanis pugnandum minime censebant, sed de moenibus vim propulsabant, et saxis omnique telorum genere hostes obruebant. ut igitur animadvertit ea se conari quae ad exitum perducere non posset, inde recedere et obsidionem affectam relinquere noluit, ignominiosum sibi fore ratus, si post multos labores, nec paucis cohortibus amissis, unum castellum, idque non ita pridem Romanis obnoxium, expugnare non posset, atque in sua ditione mille praedones aleret, Corcyra relicta, quae Siculis triremibus navale ac receptum praeberet. obsidionem igitur, quoniam nulla spes melior affulgebat, ducendam esse statuit, et diuturnitate temporis praesidiarios ad deditionem compellendos. nec eum fefellit haec opinio, neque spes frustrata est. hostes enim,

τοῦ σκοποῦ. ἡμέρας γὰρ διαλιπόντες τινὰς διαπρεσβεύονται οἱ πολέμιοι, καὶ δέονται καιρὸν αὐτοῖς ὑποχωρήσεως ἐνδοθῆναι, ὡς ὅπλων καὶ τῶν ἄλλων ἦσαν ἔχοντες. ὡς γὰρ ἐώρων βασιλέα μὲν οὐκ ἂν αὐτοὺς ἐπὶ χώρας μένειν ἀνήσοντα, τὰς δ' ἐλπίδας σχαζούσας εἰς κενὸν αἷς ἐβουκολοῦντο καθ' ὥραν τὴν ἀπὸ τοῦ ῥηγὸς ἐπικουρίαν προσδεχόμενοι, ἅμα δὲ καὶ τὸν λιμὸν αὐτοὺς ἠρέμα ἐπιβοσκόμενον, τὴν εἰρημένην ἐτράποντο. ἐνῆγε δὲ πρὸς τὸ τοιοῦτον μάλιστα ἔργον ὁ καστελλᾶνος Θεόδωρος, ὃς τῆς φρουραρχίας προΐστατο, οὐκ ὢν αἱμάτων ἀνὴρ ἀλλὰ τῆς ἀγέλης πλέον Χριστοῦ, καὶ προτιθεὶς εἰρήνην τῆς διαστάσεως, καὶ φιλορώμαιος, ὡς ἔδειξεν ὕστερον. βασιλεὺς τοίνυν ὡσὶν ἑστῶσιν ἀκούσας τὴν ἀγγελίαν, ἐζήτει θεάσασθαι καὶ πέρας αὐτίκα τὸ ἐφετόν. πρὸ δὲ τοῦ τὰς ἀποκρίσεις ἱλαρὰς ἀποδοῦναι ἑαυτὸν εἰδωλοποίει τραχύν, καὶ ὑπερορίοις ἀπειλαῖς ἐκέχρητο, εἰ μὴ δρῷεν ὅσα ἡ πρεσβεία κατεπαγγέλλεται. ὡς οὖν ὀψὲ προσερρύησαν, οὐδὲ τότε ὁμοῦ πάντες ἀλλὰ κατὰ βραχεῖς, καὶ πεῖραν τοῖς ἐπιμένουσιν οἱ ἐξιόντες διδόντες ὡς οὐχ ὑπερόπτης ὁ βασιλεὺς οὐδέ τι τῶν ἀέλπτων ἐπιτελῶν ἀλλ' εὐμενῶς αὐτοὺς προσιέμενος, μετὰ φιλοφροσύνην καὶ δεξίωσιν ἱκανὴν αὐτοὺς ἐλέσθαι τὸ ποιητέον καὶ τὸ δοκοῦν ὠφέλιμον ἐγκελεύεται· ἑαυτῷ γὰρ μὴ εἶναι πρὸς τρόπου, μηδ' ἄλλως κρίνειν βασιλικόν τε καὶ ἐλευθέριον, ἢ μένειν ἐθέλοντας ἀπελαύνειν ἢ ἀπιέναι βουλομένοις προσίστασθαι. πολλοὶ μὲν οὖν ἀνυπαρέ-

5. σχαζούσας] ματαίας οὔσας B. 9. ὃς τῆς φρ.] ὁ ἄρχων τῆς φυλάξεως B. 18. ἐπιμένουσιν] ἔτι μένουσιν A.

aliquot diebus post, per legatos petunt spatium sibi dari cum armis caeterisque rebus suis discedendi. ut enim videbant se per imperatorem ibi manere non posse atque inani spe subsidii regii lactari, famis praesertim periculo paulatim instante, Id consilii ceperunt, Theodori Capellani potissimum impulsu, praesidii praefecti, viri non sanguinarii, sed pro grege Christi solliciti; cui pax dissensione antiquior et Romani cari erant, ut postea demonstravit. imperator igitur arrectis auribus eo nuntio audito statim etiam rei exitum videre cupiebat: sed priusquam laetum responsum daret, asperitatem simulat et nescio quid minatur, nisi ea facerent quae legati pollicerentur. ut igitur tandem accedebant, ac ne tum quidem universi, sed pauci principio, iis etiam qui remanserant, ostendebant imperatorem non superbum esse, neque quicquam gravius in dedititios consulere sed eos humaniter excipere, postquam eos porrecta dextera salutatos satis diu comiter tractarat, hortatur ut id amplectantur quod e re sua esse putent. sui enim moris non esse, atque adeo nec regale nec liberale videri, vel manere volentes repellere vel discedere cupienti-

μειναν βασιλεῖ, καὶ πρὸ πάντων ὁ καστελλᾶνος Θεόδωρος· οἱ δὲ λοιποὶ πρὸς τὴν πατρίδα Σικελίαν ἀνήχθησαν.

6. Βασιλεὺς δὲ παριὼν εἴσω τῆς πόλεως, καὶ τὴν ἄκραν καταπλαγεὶς ὡς ὅπλοις οὐδ' ὅλως ἁλώσιμον, καὶ φρουρὰν ἐπιστήσας ἀσφαλεστάτην ἐκ Γερμανῶν, ἄρας ἐκεῖθεν μετὰ πάσης ὡς εἶχε τῆς στρατιᾶς εἰς τὸν Αὐλῶνα μετασκηνοῖ, ἔνθα ἱκανὰς ἡμέρας ἐναυλισάμενος τὴν εἰς Σικελίαν κυροῖ περαίωσιν, γνωματεύων ῥᾴδιον εἶναι τὸν μαχόμενον καὶ εἰρήνης τὸν πόλεμον πρύτανιν, κἀκείνας εὐδαιμονεῖν τῶν πόλεων ὅσαι μὴ τοῖς τείχεσι τοῖς δ' ἔγχεσι φράγνυνται, ὡς τούς γε δι' εἰρήνην τὸν πόλεμον ἀλυσκάζοντας λελῃθέναι ἄντικρυς ἔφασκεν ἑαυτοὺς ὅτι πλείονες ἐντεῦθεν ὡς ἐκ πολύχοος γηδίου φύονται οἱ διάφοροι, ἣν ἔχουσιν ἀρχὴν περικόπτοντες καὶ σταθερᾶς εἰρήνης οὐδαμῶς ἀπολαύοντες. ἀλλὰ „δειλοί" φησιν ὁ Δαβίδ „οἱ τῶν ἀνθρώπων εἰσὶ διαλογισμοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ τούτων ἐπίνοιαι, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου βεβαία καὶ ἀμετάπτωτος, οὐδ' ἔστιν ὅστις τῶν ἁπάντων αὐτὴν παρακρούσεται." τότε τοίνυν τὸν Μανουὴλ στηρίξαντα τὴν εἰς Σικελίαν κέλευθον, καὶ πρὸς τὴν νῆσον κατάραντα ἥτις Ἀειρονήσιον ἐπικέκληται, τοῦ ἐγχειρήματος ἐπέσχον διακυκήσασαι τὸ πέλαγος λαίλαπες καὶ καταποντιστικὰ τοῦτο ταράξαντα πνεύματα, βροντῶν τε μυκήματα ἐξαισίων, καὶ ἀστραπῶν ἐκπυρηνίσματα τερατώδη καὶ ἀνάμματα φοβερώτατα. καὶ αὖθις δ' ἐπιβαλλομένῳ καὶ τὴν περαίωσιν ἐπι-

V. 47 P. 60 B

20. ἐπικέκληται] λέγεται A. 22. διαταράξασαι A.

bus obsistere. multi igitur apud imperatorem manserunt, atque in primis Theodorus Capellanus. caeteri in patriam Siciliam redierunt.

6. Imperator vero urbem ingressus, et castellum admiratus ut armis prorsus inexpugnabile, firmissimo Germanorum praesidio imposito, cum omni exercitu Aulonem transit, ibique per aliquot dies commoratus navigationem in Siciliam decernit, quod eum demum tranquillum putabat qui pugnaret, et bellum pacis sequestrum, atque eas urbes felices iudicabat, quae non moenibus sed ensibus munirentur: nam qui bellum pacis amore fugiant, eos non animadvertere plures sibi ut pulverem e terra friabili hostes existere, qui et imperium eorum accidant, nec stabili pace ipsos frui patiantur. caeterum, ut Salomon affirmat, irrita sunt hominum consilia et lubricae cogitationes: at domini propositum firmum est atque immutabile, neque quisquam omnium id evitare queat. ita etiam Manuelis institutum, cum in Siciliam iter intendisset et ad Aeronesiam insulam appulisset, procellae ventorum mare exagitantes horrendaque tonitrua et terribilia prodigiosaque fulmina toto caelo collucentia in-

σπεύδοντι οὐχ ὑπέθηκεν ἑαυτὴν ἡ θάλασσα ταῖς ναυσίν, ἀλλ' ἀνεπήδα καὶ ἀνεβράσσετο κάτωθεν. ὡς οὖν ἀντέστησαν αἱ ἀντίπνοιαι, διαλύσασαι τὰ σκάφη γνόφῳ βαθεῖ, μόλις μὲν C τῇ χέρσῳ τινὰ τούτων προσώκειλαν, καὶ αὐτὸς δὴ βασιλεὺς διεξέπλευσε βραδέως τὸν κίνδυνον, τὰ δὲ λοιπὰ διεσπάρη ἄλλα ἄλλοθι καὶ πάρεργον ἐγεγόνει κλύδωνος. τῷ τοι τὴν δι' ἑαυτοῦ πρὸς Σικελίαν περαίωσιν ὡς ἀσύμφορον παρωσάμενος, ἀπαίρει μὲν ἐκ τοῦ Αὐλῶνος ὡς ἔχων ἦν τῶν δυνάμεων, εἰς δὲ Πελαγονίαν ἀφιγμένος, καὶ καταστησάμενος ὡς ξυνοῖσόν οἱ ἐδόκει τὰ πράγματα, κατὰ Σέρβων ἔγνω μεταθέσθαι τὸ πρόθυμον. οὗτοι γάρ, ἕως μὲν τὰ τῆς ἀρχῆς ἠρέμει τῷ αὐτοκράτορι, εὔνουν ἐπλάττοντο πρόσωπον καὶ τὴν γλῶτταν ἐπλούτουν πρὸς τὰ ἐν μυχῷ τῆς καρδίας ἀντίφθογ- D γον· ἐπειδὴ δὲ κατά τε γῆν κατά τε θάλατταν ἐπεισήρρηκεν ὅσα ἐπετέμετο ἡ ἀφήγησις, ἀνεθάρρησάν τε παρὰ τὸ δέον καταχρησάμενοι τῷ καιρῷ, καὶ κατὰ Ῥωμαίων ὅπλα ἤραντο, καὶ κακῶς διέθεντο τὰς ὑπὸ Ῥωμαίους ὁμόρους αὐτοῖς χώρας. καὶ δὴ τὸ εὔοπλον ἀπολαβὼν τοῦ στρατεύματος, καὶ ἀποπέμψας αὐτὸ πρὸς τὸ εὔζωνον, τὴν Σερβίαν εἰσεισι. τὸν δὲ ταύτης σατράπην οὐ διέδραμε μὲν ἡ κατ' αὐτοῦ βασιλείος ἐπίλευσις, κἂν ἠπείγετο λήσειν ὃ βασιλεύς· οὐκ ἔχων δ' ὅ τι καὶ διαπράξαιτο, μηδὲ συνορῶν ἑαυτὸν ἀνταγωνιστὴν πρὸς τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις ἀξιαγώνιστον, ἀφίσταται μὲν τῶν πεδινῶν, εἰς δὲ τὰ ὄρη αἴρει τοὺς ὀφθαλμούς, ὅθεν

9. κατασταίσας A. 17. ὁμούρους om A. 22. διαπράξεται A. ἀγωνιστὴν A.

terraperunt. secundo traiicere aggressus tempestatibus aeque repulsus est; et classe disiecta multisque navibus demersis, aegre aliquot in densa caligine terram tenuerunt, atque ipse imperator sero periculum evasit. omissa igitur ea navigatione quam suis auspiciis parum succedere videbat, ex Aulone cum omnibus copiis discedit; ac Pelagoniae rebus ex sententia ordinatis, Servios invadere statuit. qui tranquillo imperii statu amicitiam simulantes, et aliud lingua promptum aliud animo abditum habentes, posteaquam ea quae breviter exposui terra marique acciderant, resumpta per occasionem fiducia armisque sumptis finitimas sibi Romanorum provincias male tractarant. igitur instructissimam partem exercitus, cum impedimentis quam minimis, in Serviam ducit. cuius satrapam imperatoria expeditio quantumvis dissimulata non fefellit. is quia quod faceret non habebat, seque Romanis legionibus esse imparem cernebat, e planitie in montes, unde salutem expectabat, se recepit, suumque populum non secus ac pecorum greges hostibus dissipandum et occidendum

συγκτήσεις πυρὶ παραδούς, οὐκ ὀλίγων δὲ σ
γεγονώς, ἐκεῖθεν ἐπάνεισι. καὶ γράμμα μ
λον ἐχαράττετο, τοῖς τῆς πόλεως σημαίνο
ὑπογυίου ταυτὶ κατορθώματα, καὶ ὃ τοῦ
λεὺς ὁ μέγας ἦν δομέστικος· μετὰ βραχὺ
V. 48 δραγαθημάτων ἐπιφθάνει πατήρ, καὶ καταγ
λεσθεῖσι τούτοις περιφανῆ θρίαμβον, καὶ
B καὶ τῆς συγκλήτου πάσης εὐφημηθεὶς κα
ὑψηγορίᾳ διαχυθείς, εἰς ἁμίλλας ἵππων ἀ

Ἄρτι δὲ τοῦ ἔαρος ὑποφαίνοντος τὴν
κατέλαβε, καὶ ἐπείπερ ἡ πρὸς Σικελίαν ἄφ
ρεντο, χρήμασιν ἐφοδιάσας πολλοῖς ἄνδρα
ἐπισήμων ἕνα καὶ εὐγενῶν, τὸν Παλαιολόγ
καὶ στρατιὰν αὐτῷ παραδοὺς ἱκανὴν καὶ χε
ρίσας ἐκεῖσε ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ κατὰ τὸ βασι

4. ἑκάστῳ φυγῇ διαθέσθαι τὴν σ. A. γράμμα] χρυσόβουλλον B. 18. εἰς ἁμίλλα καὶ παραβιβασμοῖς ἔβλεψε B.

obiecit, data cuique potestate salutis fuga, suopte
vitaeque pedibus redimendae. quae cum Servior
imperator contra, leonis instar freti viribus, arr
ges caprarum dissipantis, profligatis barbarorum
possessionibus crematis, nec paucis mancipiis c
ac literas rei bene gestae nuntias per magnum c
mittit. nec multo post ipse consecutus, actoque
acclamationibus applausuque senatus populiqu
ad equestria certamina et spectacula convertit a

Vere appetente Pelagoniam denuo occupat.
expeditione ipse desperarat, Michaelem Palaeo

νεύων ἀφίκετο πρότερον, καὶ μισθοφορικὸν ἐκεῖθεν ἀγηοχὼς καὶ ἀπὸ τῶν Ἰταλιωτίδων χωρῶν στρατολογήσας ἀδρὸν κοντοφορικὸν καὶ γενόμενος ἤδη μεγαλοδύναμος πρὸς τὴν Λογγιβαρδίαν κατέπλευσε, καὶ συμμίξας ταῖς ἐκεῖσε δυνάμεσι τοῦ ῥηγὸς τροπαιοφορεῖ κατ' αὐτῶν καὶ νίκαις ἀναδεῖται λαμπραῖς, C ἔχων ἐπὶ πᾶσι συγκροτοῦντά οἱ καὶ συναντιλαμβανόμενον καί τινα κόμητα Ἀλέξανδρον, ἐκ ταυτοῦ μὲν ἀπορρύεντα αἵματος τῷ ῥηγί, προσκεχωρηκότα δὲ προσφάτως Ῥωμαίοις δι' ἃς ὑπέστη παρ' αὐτοῦ συμφοράς. καὶ ὁ μὲν Παλαιολόγος ἀεί πως ἐνεπλατύνετο, καὶ σπείρων φιλοτίμως καὶ διαδοὺς τὰ χρήματα ἐλύπει καιρίως τὸν ῥῆγα, καὶ εἰσέτι δράσων ἐκεῖνον ἐπίδοξος ἦν τὰ ἀνήκεστα, πλείστας τῶν ἐκεῖθι πόλεων τὰς μὲν ὁμολογίᾳ χειρούμενος τὰς δὲ καταστρέφων. ἀλλὰ καὶ λίθων μετενεχθέντων ἐκεῖθεν, καί τινων ἀναπεμφθέντων αἰχμαλώτων τῷ βασιλεῖ, πόλις κατὰ τὴν τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν χώραν τειχίζεται, Βάρη καὶ Αὐλωνία παρωνύμως ἐσέτι D ὀνομασμένη.

7. Βασιλεὺς δὲ αὐτὸς αὖθις μαθὼν κακουργεῖν τὸν Σερβίας δυναστεύοντα οὔρεσι καὶ χείρονα δρᾶν τῶν προτέρων, ὡς καὶ σπείσασθαι κατὰ Ῥωμαίων τοῖς γείτοσι Παίοσι, δισσεύει κατ' αὐτῶν, ὡς μὴ ἀξιομάχων ἀφροντιστῶν. οἱ δὲ καὶ ὑπὲρ δόξαν χεῖρας ἀντῆραν, καὶ τὸν κατ' ὀφθαλμὸν ἐθάρρησαν πόλεμον, πλεῖστον συμμαχικὸν Οὐννικὸν ἐπαγόμενοι, ὅτι καὶ ὁ Καντακουζηνὸς Ἰωάννης συμπλακεὶς τοῖς βαρβά-

1. μισθοφορικὸν] πεζικὸν A. 10. σπείρων] παρέχων B. 11. καιρίως] μέχρι καὶ θανάτου B. 15. κατὰ τὴν] εἰς τὸν τοῦ σκαμάνδρου τόπον B. 18. τὸν ῥῆγα σερβίας τὸν οὔρεσιν B. 20. τοῖς γείτοσι] ἐκ τῶν οὔγγρων συμμαχίαν λαβὼν B.

in Longobardia appellit, ibique regis copias illustribus victoriis superat, strenuam operam in rebus omnibus navante comite quodam Alexandro regis cognato, qui ob iniurias ab illo sibi illatas recens ad Romanos defecerat. ac Palaeologi opes subinde augebantur; qui cum pecuniam liberaliter distribueret, regi permolestus erat et maximas clades illaturus putabatur, plurimas urbes partim deditione partim vi capiendo; ac saxis inde translatis et captivis aliquot ad imperatorem missis, in ora Aegaei maris urbem quae etiam nunc Bare et Aulonia nominatur, munit.

7. Ipse vero imperator cognitis Serviae principis iniuriis maioribus quam superiores fuerant, et conspiratione cum finitimis Paeonibus contra Romanos inita, illos ut minime pares per contemptum aggreditur. illi vero praeter opinionem resistentes bellum non reformidarunt, maximis Hunnorum auxiliis ascitis. tum Iohannes Canta-

οὕτω Ῥωμαίοις αἰθρία νίκης ἐπέλαμψε τῶν
λυθέντων δίκην νεφῶν, καὶ τῶν ἐπαριστερά
λος ἀπήντησεν ὁ πόλεμος δεξιώτατον, κατ
ἐκ τούτου ὁρμᾷ, μήπω τὴν τῆς μάχης κόνιν
πων ἀπομορξάμενος ἀλλ' ἔτι θερμοῖς ἱδρῶ
ἐπίκλημα φέρων τὴν τῶν Σέρβων ἐπικουρίαν
σίαν ἁρπάζων τοῦ ἐπαρήξοντος· ὃ γὰρ τ
Β οὐκ ἦν κατὰ χώραν, τοῖς γειτνιῶσι Ῥ
νος. καὶ δὴ τὸν Σάουβον διαβὰς ποταμὸν
γοχωρίῳ ἐμβαλὼν (ἔστι δὲ τόδε τμῆμα τῆς
ἐλάχιστον ἀλλ' ἱκανῶς πολυάνθρωπον, μεί
Σαούβου τῶν ποταμῶν ἀναπεπταμένον, καθ'
ἐρυμνότατον ἔκτισται, ὃ Ζεύγμινον ἐπικέκλ
λέγεται Σίρμιον) χειρίστως τὰ ἐκεῖ διέθετ

2. τοὺς om A. 3. ἐκείνῳ] αὐτῷ A. 8. δι
18. Σάουβον] σάον B. 19. τόδε] τοῦτο τὸ
οὐγγρίας τὸ χρησιμώτατον B. 22. δ] ὅπ
ὅπερ — Σίρμιον.

cuzenus barbaros adortus pugna non prius exces
ceptisque plagis manuum digitos amitteret, a Ser
circumventus. ipse quoque imperator cum Archizu
gulari certamine congreditur, viro heroica statura
cum faciem imperatoris percussisset ferreum e
lea deiecisset, ipse vicissim manu ense traiecta
imperatoris potestatem venit. posteaquam ibi quo
riae serenitas affulsit, barbaris instar nubium di
pugnae principium finis auspicatissimus est secut
Serviis auxilia causatus, superioris praelii pulver
sed calido adhuc sudore manans, captata defenso
infert. Hungarorum enim rex peregre aberat,

Παίων μιγέθει μέγιστος καὶ ἀνδρεῖον προφαίνων ψυχῆς παράστημα, τῶν ἄλλων ἀποδιαστὰς ἐς αὐτὸν τὸν βασιλέα θυμῷ φέρεται. ὁ δὲ τοῦτον ὑποστὰς ἐς τὸ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ξίφος διελᾷ καὶ ἀφίστησι τῆς ζωῆς. πολλοὺς τοίνυν ζωγρίας λαβὼν καὶ πραγμάτων οὐκ ὀλίγων γενόμενος ἐγκρατὴς πρὸς τὴν βασιλίδα πόλιν ἐπάνεισιν. ἐς δ' ὅσον πλεῖστον ἀπομηκύνας τὸν θρίαμβον, λαμπρότατα ὡς ἐνῆν διὰ τῶν τῆς πόλεως ἀμφόδων ἐπόμπευσεν. ὑπερεξῆραν δὲ τὴν τηνικαῦτα κομψότητα τῆς πομπῆς τῶν Οὔγγρων οἱ νεαλεῖς καὶ τῶν Σέρβων οἱ δορυάλωτοι, στολὰς ἐνησθημένοι λαμπρὰς καὶ ὑπὲρ τύχην ἑρωμένας αἰχμάλωτον, βασιλέως αὐτὰς παρασχομένου, ὡς ἂν εἴη καὶ ἐντεῦθεν ἡ νίκη περίδοξος καὶ τοῖς πολίταις αὐτοῖς διὰ θαύματος καὶ ὅσοι μὴ ἐνδαποί, ὡς ἀνδρῶν κεχειρωμένων κατὰ τὸν πόλεμον τῶν ἐκ γένους ἐπισήμου καὶ ἀξίων τοῦ περιβλέπεσθαι. θαυμαστὴν δ' ἐποίει τὴν τότε πομπαίαν πανήγυριν καὶ τὸ μὴ παριέναι ἀθρόους τοὺς αἰχμαλώτους, ἀλλὰ κατὰ συμμορίας καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἀφεστῶτας ἀλλήλων, ὡς κλέπτεσθαι τὴν ὄψιν ἐντεῦθεν τῶν θεωμένων καὶ ὑπὲρ τοὺς ὄντας τοὺς παριόντας φαντάζεσθαι.

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Σκυθῶν τὸν Ἴστρον διαπεραιωσαμένων καὶ τὰ περὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον λῃζομένων Ῥωμαϊκὰ φρούρια, στέλλεται κατ' αὐτῶν Καλαμάνος τις. ἀλλ' οὗτος μὴ δεξιῶς διαστρατηγήσας τὸν κατὰ Σκυθῶν πόλεμον ἡττήθη τε

3. τοῦτον] ἀντέπεισι τούτῳ καὶ κατ' ὀφθαλμὸν τὸ ξίφος ἐλᾷ A, συναντήσας πλήττει μέσον τῶν ὀφθαλμῶν B. 16. ἀλλὰ τάξεις τάξεις B. 20. Σκυθῶν] κόμανοι τὸν ᾽Δάνουβιν διαπεράσαντες B. 23. κατὰ] τῶν A.

provinciam illam pessime tractat. tum Paeon quidam ingenti corpore, et animum fortissimum prae se ferens, relictis caeteris in ipsum imperatorem impetu fertur. is vero gladio inter utrumque oculum traiecto barbarum occidit; multisque captis, et opibus non paucis potitus, in urbem imperatricem regreditur; ac triumpho quam maxime extento splendidissimam pompam per urbis circuitus duxit. cuius elegantiam Hungarorum et Serviorum captivi illustrarunt, vestibus splendidioribus quam pro sua conditione ab ipso exornati, ut ea quoque re victoria gloriosior et civibus atque exteris admirabilior esset, quippe captis viris eo bello nobilibus et spectatu dignis. illud etiam pompae eius admirationem auxit, quod captivi non omnes una ibant, sed in classes distributi atque intervallis distincti, ut spectantium oculi decepti maiorem esse numerum arbitrarentur.

Interea Scythis Istrum transgressis et Romanorum castella ripensia populantibus, Calamanus quidam contra eos missus, cum bellum imprudenter administraret, acie victus, multisque viris fortibus amis-

P. 63 λίσσουσί τε κατὰ τὸν πόλεμον. ὁ δ' αὐτὸς
Σκύθην ὀχεῖ, διὰ πολέμου φέρων τοῦ πολυ
φὴν χορηγεῖ σχαζομένης τῆς φλεβός, ὡς δέ φ
μενος, εἰ ἔστιν ὁ ἵππος θηλυκός, τὴν ἄλογον
βαρβάρου ἀποκενοῖ. σχεδιάζει δὲ τοῖς Σκύ
μοῦ τὴν διάβασιν κάρφης πλήρης διφθέρα, λ
βὲς σύσπαστος, ὡς μηδὲ βραχὺ λιβάδιον ἐπε
οὐκοῦν ταύτην περιβὰς ὁ Σκύθης ἱππείας ἐξ
καὶ τὴν ἀστράβην ἐπαναθεὶς καὶ ὅσα τοῦ πο
ῥᾷον διαπλωΐζεται, οἷα σκάφος λαίφει τῷ
καὶ τὸ τοῦ Ἴστρου διανηχόμενος πέλαγος.

Καὶ ὧδε μὲν εἶχε ταυτί· ὁ δέ γε Παλαιολο
B πράγμονα αἰτίαν ἀπειληφὼς καὶ τὸν δαπανηρὸν

3. τὸ ζῆν] τὴν ζωὴν A. 4. λείαν] τὰ κούρσ
φορτώσαντες B. 8. γωρυτὸς] κουκουρα B
πλαγίως A. 11. καὶ εἰ πεινῷ, φλεβοτομεῖ
ἀφροδίτην] τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐπιθυμίαν ἀπο
ἔσωθεν] ἔνδοθεν A. quidni ἔξωθεν. 18. τ
λαν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄρματα B. 20. διανήχεται
τελῶς] ἀξυμφόρως A.

sis, ipse quoque ex vulneribus decessit. Scythae v
obvia quaeque praedati, et spoliis in equos imposit
runt. facile autem Istrum traiiciunt, nec difficult
eunt, citraque laborem et molestiam domum reve
sunt pharetra sagittis plena de humeris suspensa, et
hastilia vibrent et in pugna circumagant. idem ver
et in bellum fert et secta vena alit et, ut aiunt,
est, belluinam eius libidinem explet. flumen trans
expleto, itaque compacto ut nec minima guttula p
tha conscenso, equinaque cauda prehensa, et sella

τελῶς, ἐξ ὅτου Καλαβρίας ἐπέβη, τῆς στρατηγίας παραλύεται, στέλλεται δ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ Κομνηνὸς Ἀλέξιος, ὁ τοῦ Βρυεννίου Καίσαρος υἱός, ἐξάδελφος ὢν τῷ βασιλεῖ πρὸς μητρὸς καὶ τὴν τοῦ μεγάλου δουκὸς τιμὴν ἄρτι πρώτως περιζωσάμενος. συνεκπέμπεται δέ οἱ καὶ ὁ δούκας Ἰωάννης, ἀνὴρ ἁρμαϊκὸς ὁμοῦ καὶ ἀρεϊκός, οἷα παιδευμάτων ἐλευθερίων οὐκ ἄκρῳ λιχανῷ γεγευμένος καὶ γένους εὖ ἔχων καὶ μεθόδων ἴδρις στρατηγικῶν. οὗτοι οὖν ἐς Σικελίαν τὸν πλοῦν θέμενοι συνέμιξαν ταῖς δυνάμεσι τοῦ ῥηγὸς καὶ μεγάλαις ναυμαχίαις πολλάκις αὐτὸν κατεπάλαισαν, ὡς τάς τε νῆας τούτου διαρρῆναι, ἐγγὺς δὲ πολιορκίας καὶ αὐτὸ γεγονέναι τὸ Βρεντήσιον. C ἀλλ' οὔπω ἡ τύχη τοῖς λαμπροῖς τοῖσδε καθαρῶς ἐπεμειδίασεν ἀγωνίσμασιν, οὔτε μὴν ὁ βασιλεὺς ὡς ἔδει ταῖς καλλίσταις ἐπώρτασεν ἀγγελίαις· καὶ ὁ ῥὴξ μείζονα ἀθροίσας δύναμιν καὶ ξενικὸν ἐπαμησάμενος οὐ βραχὺ τὴν ἧτταν ἐπῆλθεν ἀναμαχούμενος, καὶ συμβαλὼν περιγίνεται τῶν ἀνδρῶν, καὶ συλλαβὼν δεσμώτας εἴργνυσιν ἀμφοτέρους, ἐν ἀκαρεῖ καιροῦ ἀνατρέψας ὅσα πόνῳ καὶ δαπάναις μεγίσταις ὑπὸ Ῥωμαίων εὐημερήθησαν. τοιούτοις οὖν ὁ Μανουὴλ ἀκούσμασι καὶ ἀγγέλμασι τὴν πρότριτα θυμηδίαν ἀποκλυσάμενος, ὅσα τε ἀψινθιώδεσι κεράσμασιν ἐμπικρανθεὶς τὴν ψυχήν, ὡς εἰκὸς μὲν οὐκ ἤνεγκε τὸ γεγονὸς φορητῶς, ἀλλ' ἱκανῶς ἐπαθήνατο. D οὐκ ὢν δὲ ψοφοδεής, μηδ' ἀναπίπτων ἐν τοῖς δεινοῖς συναν- V. 50 τήμασιν, οὔτε μὴν τῷ οὔρῳ τῶν πραγμάτων παρ' ὃ δεῖ κου-

5. ἀνὴρ εὐγενὴς καὶ ἀνδρεῖος, τὴν ἡμετέραν γραμματικὴν πεπαιδευμένος B. 10. κατεπάλαισαν] κατεπολέμησαν A. 11. βρεντέσιον A. 17. ἀμφοτέρους] τοὺς κεφαλάδας B. 24. οὔτε] οὐδ' αὖ πάλιν ἐν ταῖς εὐκολίαις τῶν πραγμάτων διαχεόμενος παρ' ὃ πρέπον ἦν, ἀλλὰ πάντα ἐν καιρῷ ποιῶν B.

imperio abire iubetur, successore misso Alexio Comneno, Bryennii Caesaris filio, consobrino Manuelis, magni ducis honore nuper aucto. una cum eo etiam Ducas Iohannes mittitur, vir et Martialis et Mercurialis; qui liberales disciplinas non primoribus labris attigerat, nobili ortus genere et disciplinae militaris non ignarus. hi igitur in Siciliam cum venissent, copias regis adorti classem eius saepe devicerunt, adeo ut naves dilaberentur et ipsum pene Brundusium obsideretur. sed fortuna illustribus certaminibus non plane favit; neque imperator pulcherrimorum nuntiorum eum quem oportebat fructum cepit. nam rex maioribus copiis coactis conductoque peregrino milite detrimenta accepta resarcire studuit; eosque adortus vincit, capit, in vincula coniicit, paulo momento eversis iis omnibus quae Romani maximis laboribus et impensis consecuti fuerant. Manuel vero iis

στριαν. ἐπεὶ δ' ἅπασι σχεδὸν δοκεῖ τοῖς παλ
μέγα δυναμένοις ὡς πρὸς τὰς τύχας συναίρον
τὰ τὸν ἀνθρώπινον βίοτον συναντήματα οἱ τῶν
P. 64 ποδισμοὶ καὶ προποδισμοὶ καὶ αἱ θέσεις αὗται
τῶν πλανήτων σχήματα, οἱ πλησιασμοί τε κ
καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα οἱ ἀστρολέσχαι φασὶν τῆς
καταψευδόμενοι καὶ λεληθότως τὸ εἱμαρτο κ
να τῇ ἀνάγκῃ ἀναλλοίωτά τε καὶ ἀνεπίκλωστ
τες, ὡραίαν τῷ Ἀγγέλῳ τὴν ἔξοδον ἀπακριβοῖ
τῷ Ἀγγέλῳ τὰ ἐξιτήρια συνταξάμενος· ἀλλ
ὑψίαν ἐνειστήκει ὁ ἥλιος, καὶ παλίμπους ἐπιτ
λέως ὁ Κωνσταντῖνος γίγνεται. τὸ δ' αἴτιο

6. εὖ δ' ἔχων] τὴν δὲ σωματικὴν εὐμορφίαν
που φέρων ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν τότε B.
δοκεῖ τῶν πάλαι καὶ σήμερον ὡς A. ἐπεὶ δὲ
τύχην δοξάζουσιν, ὡς πρὸς τοὺς σχηματισμο
καὶ τὰ πράγματα γίνονται, εἱμαρμένην εἰσάγοι
ας προνοίας καταψευδόμενοι φαίνονται B.
παλίμπους] πάλιν στρέφεται B.

rumoribus et nuntiis excussa pristina laetitia et i
versa, etsi casum illum non sane leviter ac moder
ctui non parum indulsit, tamen ut homo constans
sae fortunae cederet nec rebus prosperis laetitia effer
illa calamitate pugnare institit, aliaque classe com
signat Constantinum Angelum Philadelphiensem. qui
admodum nobili esset ortus, sed procera statura et i
ditus. Theodoram Alexii avi Manuelis filiam pulch
uxorem duxerat. quia vero potentibus fere omnibus
superioris aetatis placitum est stellarum progression
nes certosque positus, configurationes, accessus, r
que quae nugatores isti in divinae providentiae fr

ἀκαιρίᾳ, καὶ τὸ τῆς ὁδοῦ τὸν Ἄγγελον ἅψασθαι οὐχ ὡς ἀγαθοὶ σχηματισμοὶ τῶν ἀστέρων ἐκέλευον ἢ γοῦν ἡ ἀκρίβεια B
παρεῖχε τῶν τῆς ἀστρονομουμένης σφαίρας κανόνων, ἀλλ' ὡς οἱ φλήναφοι ἐνεδίδοσαν, κακῶς φάσκοντες καὶ παχέως τοῖς λεπτοῖς ἐπιβάλλοντες, κἀντεῦθεν περὶ τὴν τῆς ὡραίας ὥρας σφαλλόμενοι εὕρεσιν. πάλιν τοίνυν θεμάτιον διετίθετο καὶ κανόνες ἀπηκριβοῦντο. καὶ οὕτω μετὰ πολλὴν τῶν ἄστρων ἔρευναν καὶ σκέψιν καὶ περισκόπησιν ὁ Ἄγγελος ἔξεισι, ταῖς τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων συνεξωρμηκὼς κινήσεσιν. ἐς τοσοῦτον δὲ ἄρα τὰ τῶν Ῥωμαίων ὤνησε πράγματα ἡ τῆς ὥρας ἀσφάλεια, ἢ τὰ τῶν πρώην ἀρχηγῶν ἀνώρθωσε πταίσματα καὶ εἴ τι ἀντίξουν συμβέβηκε μετεσκεύασεν, ὡς ἐκ τοῦ παραυτίκα χερσὶν ἁλῶναι τῶν πολεμίων τὸν Κωνσταντῖνον. ἀπερισκέπτως γὰρ εἰς Σικελίαν τὸν πλοῦν ποιούμενος συνελήφθη ταῖς C
θαλασσοφυλακούσαις Σικελικαῖς τριήρεσι καὶ ἤχθη παρὰ τὸν ῥῆγα αἰχμάλωτος. ὁ δὲ τῆς ἄγρας ἐπαινέσας τοὺς συλλαβόντας, καὶ ὡς καλῶν κάλλιστον εἰπὼν τὸ θήραμα, εἶχε καὶ τοῦτον δεσμώτην ἔμφρουρον.

8. Βασιλεὺς δὲ καὶ μετὰ δευτέραν ταύτην πληγὴν διηρευνᾶτο τὰ τῆς ἀμίλλης ἀνάλογα. ὁρῶν δὲ τὸν διὰ πολέμων αὖθις τρόπον δύσεργόν τε καὶ ἀξύμφορον, καὶ τὸ τῶν ἀναλωμάτων ἄδηλον καὶ ἐπάλληλον ὑπειδόμενος οἷά τινα νόσον γάγγραιναν τὰ τῶν θησαυρῶν κατὰ βραχὺ ταμιεῖα νεμόμενον (ἐγγὺς γάρ που κεντηναρίων τριακοσίων χρυσίου ἀνάλωκε χρήματα), δέον

19. διηρευνᾶτο] πάλιν τὰ πρὸς πόλεμον ἡτοίμαζε B. 20. τὸν — τρόπον] τὴν δ. π. αὖθις μέθοδον A. 22. ὑπειδόμενος A. 24. χρυσίου om A. ἀνάλωκε] ἐξοδίασε B.

incommodum exitum minus fausto siderum positu, nec subtiliter et accurate perquisito. rursus igitur thema constituitur, regulae consultantur. post longam astrorum indagationem et contemplationem Angelus exit cum beneficorum siderum comitatu. sed illa horae observatio tantum Romanis profuit, priorumque ducum errata ita correxit et accepta detrimenta resarsit, ut Constantinus statim hostium manibus caperetur. nam cum incircumspecte navigaret, a Siculis triremibus, quae mare tuebantur, comprehensus ad regem perducitur; qui ea pulcherrima praeda delectatus, suis collaudatis, eum quoque vinctum in custodiam dedit.

8. Imperator vero hac quoque plaga accepta, cum quid facto esset opus deliberans a bello difficili atque inutili magnitudine perpetuorum sumptuum deterreretur, fiscum instar cancri paulatim depascentium (nam ad CCC auri centenarios impenderat), pacem cum rege faciendam esse statuit. itaque legatos veteris Romae pontificis

τὴν ξύμβασιν. ἔνθεν τοι καὶ ὁ Ἀλέξιος
δραστήριος ἄνθρωπος ὢν καὶ πᾶσαν ἐξησκη
πολεμικήν, νοΐ τε τὴν γλῶτταν ἔχων ἀνθάμ
ἀντεριζούσας ταῖς ἀρχικαῖς μεθοδεύσεσι, κα
σεμνόν, στρατολογεῖν εὐθὺς ἐπεβάλετο, κατ
μην τῇ ἀκοῇ βουλόμενος τοῦ ῥηγός, καὶ
P.65 ἵππον ὡς ἐς Καλαβρίαν μέλλων παρεμβαλεῖ
V.51 ρει καὶ τοῦ τῶν σπονδῶν ἐπεμελεῖτο καθήκο
λήλοις λήξουσι πολεμοῦντες ὅ τε βασιλεὺς
ματά τε πέμπων ἐς Μάϊον καὶ δεχόμενος,
τε τοῦ στόλου τῶν Σικελῶν. πρεσβείαν οὖν
σπασάμενος ἀναπέμπει ταύτην τῷ βασιλεῖ,
σχεῖν οἷς λέγειν οἱ πρέσβεις ἔχουσιν (αἰτοῦ
θάνεται, οὐχ ὑπερόρια οὐδ' ὑπέρογκα) κα

3. εὐξύμβουλον A. 8. μερῶν] χώρων A.
14. σεμνότατον A. στρατολογεῖν] ῥογι
στρατὸν πεζικὸν ξενικόν B. 19. ἐς] πρὸς

ea de causa missos haud invitus ac potius cu
nuntios rectissime consulentes amplexus, protostr
erat magni domestici filius natu maximus) Anc
suum consilium partitus, videlicet ad arma et m
in Occidente parandum, si res posceret, et ad am
cificatio successisset, conciliandam. Alexius eo p
et in re bellica exercitatissimus, et lingua ment
ditus, et dignitate formae conspicuus, in exc
consiliis haud segnis, statim scribere milites i
regis animum percelleret. ac magnum equitatum
labriam impressionem facturus. interim tamen,
quae ad belli compositionem et pacem inter im
constituendam pertinebant, ultro citroque ad

σειν, εἰ προβαίνουσι καὶ περατοῦνται τὰ τῆς καταλλαγῆς, πρὸ τοῦ εἰς ὦτα διαβῆναι πολλῶν, ἵνα μὴ ἀηδὲς αὐτῷ τι λάθοι διαπραξάμενος, ὄντι παρ' ἀνδράσιν οὓς αὐτὸς ἐκ τῶν φίλων χωρῶν τῷ ῥηγὶ τῶν Ἀλαμανῶν χρησταῖς ἐλπίσιν ἠν-
5δραποδίσατο, καὶ ὧν τὴν γνώμην κατὰ Ῥωμαίων πλεῖστα πάλαι φλεγμαίνουσαν κατὰ τοῦ Σικελίας ῥηγός, ὡς εἶχε, με- B τέθετο. ὡς οὖν ἐπέστη τις ἐκ βασιλέως τὴν ἀγγελίαν Ἀλεξίῳ τῶν σπονδῶν διαφέρων, λάθρᾳ τῶν ἐκεῖ τὰ χρήματα μετατίθησι καὶ συνεκπέμπει ταῦτα τοῖς πιστοτάτοις ἑαυτῷ ἀνδράσι· τὰ
10δὲ κιβώτια καταλείπει τούτων κενά, σφραγῖδάς τε τούτοις ἐπιβαλὼν τοῖς κατὰ χώραν μέγα δυναμένοις παρέθετο, ἐπισκήψας ἀσυλίαν ἐπὶ τούτοις ἅπασαν εἶναι, καὶ μηδένα μεταλλᾶν τὰ ἔνδον, μήτε μὴν ἄλλως διαλῦσαι τὰ σημεῖα, εἰ μήγε αὐτὸς ἐς βασιλέα ἱκόμενος ἐκεῖθεν ἐπανελεύσεται. καὶ Ἀλέ-
15ξιος μὲν οὕτως ἐκ τοῦ Ἀγκῶνος ἀπενόστησε, βασιλέως δὲ καὶ ῥηγὸς εἰρηνικὰ φρονησάντων καὶ βλεψάντων πρὸς τὰς σπονδάς, ἢ τἀληθὲς εἰπεῖν, οὐ καθαρῶς ὁμοναησάντων λυκοφιλίᾳ δὲ σχηματισαμένων, ὤναντο τῆς τούτων ὁποιασοῦν C ἐνώσεως οἱ αἰχμάλωτοι λυθέντες ἀνάποινοι, οὐ μόνον οἱ λαμ-
20προὶ τὸ γένος καὶ βασιλείῳ τιμήεντες αἵματι, ἀλλὰ καὶ οἳ τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐνετάττοντο, πλὴν τῶν ἐκ Κορίνθου καὶ Θήβηθεν ὁρμωμένων, καὶ τούτων ὅσοι τὸ γένος ἀφανεῖς καὶ οἱ τὰς εὐῆτρίους ὀθόνας ὑφαίνειν ἔλαχον, καὶ

10. κιβώτια] σεντούκια B. 13. τὰ σημεῖα] τὰς βούλας B. μήγε αὐτὸς] μὴ αὐτὸς ὡς β. ἀφιγμένος A. 21. ἐνετάττοντο] ταττόμενοι A. 22. τὸ γ.] την τύχην A. 23. εὐῆτρίους] εὐκτηρίους A, omisso ὀθόνας. τὴν ὑφαντικὴν τέχνην τῶν βλατίων ἐγίνωσκον B.

go innotescat, ut indicet, ne per imprudentiam aliquid perperam agat, qui apud viros sit quos ipse ex provinciis regi Alemannorum sociis spe bona quasi furto quodam ad se attraxerit, quorumque animos olim Romanis infestissimos contra Siciliae regem, ut potuerit, concitarit. ut autem quidam ab imperatore ad Alexium venit, qui pacificationis nuntium afferebat, clam civibus pecunia per fidissimos alio translata capsas inanes obsignatas procerum fidei mandat, iubetque caveri ne quid inde auferatur, neve quaeratur quid in iis sit, aut signa ante suum ab imperatore reditum aperiantur. Alexio ad hunc modum Ancona digresso et inter imperatorem ac regem pace ac foedere constituto (quanquam, si vera dicenda sunt, non vera illa concordia fuit sed temporis causa duntaxat simulata) fructum illius qualiscunque pacificationis tulerunt captivi gratis soluti, non tantum nobiles et regia stirpe orti sed etiam gregarii milites, Corinthiis tantum et Thebanis ignobilioribus exceptis, et iis qui subtilem telam

σιλεὺς μὲν ἀνέσειε τῷ ῥηγὶ τοὺς μέγα δυναμε
νας ἐκείνῳ δυνάστας, χρημάτων ἐπαίρων αὐ
σιν· ὁ ῥὴξ δὲ τῷ κόμητι τοῦ στόλου Μαΐῳ ὀ
ας τεσσαράκοντα ταχυναυτούσας πάσας καθελ
ρίων, καὶ φραξάμενον καινότερον τὴν Κωνστ
βεῖν, καὶ αὐτὸν μὲν ἐπ' ἀκροάσει τῶν ἀστυπ
σαι Σικελίας καὶ Ἀκυλίας Καπύης τε καὶ
τῶν μεταξὺ τούτων χωρῶν καὶ νήσων ὅλω
P. 66 βασιλέα, βασιλέα δ' ἐκφαυλίσαι Ῥωμαίων, κ
τα ἐπανελθεῖν. ἀμέλει τοι καὶ τὰ ἐντεταλμένα
Μαλέαν ἐπικάμψας καὶ τὸν Αἰγαῖον κόλπον
παρημειφὼς Ἑλλήσποντον τῇ βασιλίδι πόλει
πρῶτα μὲν τὸν ἐσέχοντα πορθμὸν διαπλεύσ
Βλαχέρναις βασιλείοις κατακολπίσας, βέλη κ
κεν ἀργυρέους ἔχοντα τοὺς ἀτράκτους ἀληλ

16. καμβύης B. 23 βέλη] σαγίτας ἀργύρε
τα B.

texebant, formosisque et locupletibus mulieribu
peritis. ac hodie quoque Thebanos et Corinthios
pretiosis auratisque incumbere videas, quemadm
olim apud Persas, quod principes Dario regi Grae
renti restitissent.

Caeterum non multum temporis intercessit, cun
gno impetu bellum repetiverunt. nam imperator re
tentiores pollicitatione pecuniae impulsos cum r
vero Maium comitem, classis praefectum, XL nav
deducere, iisque nova ratione constratis Cpolim
audiente urbana multitudine se proclamare Sicilia
liae?) Capuae Calabriae atque earum regionum i

θος χρυσῷ, ἐν δὲ τῷ ἐκεῖθεν τὸν αὐτὸν ἐπαναμετρεῖν πλοῦν
ἀπέναντι τοῦ μεγάλου παλατίου τὰς κώπας σχάσας τὸν οἰκεῖ- V. 52
ον ῥῆγα ταῖς εὐφημίαις διατρανοῖ, συνεπηχοῦντος τοῦ ναυ-
τικοῦ πληρώματος καὶ θορυβώδη τελοῦντος τὴν ἀνακήρυξιν.
καὶ ὁ μὲν οὕτω τὸν πλοῦν ἐπιταχύνας τῆς πάλαι ᾐδομένης B
Ἀργοῦς πτηνότερον, Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου ὡς ἄλλων Συμπλη-
γάδων ἐξέθορε, πολὺς δὲ ἀνὰ τὴν πόλιν ἐπεκύμαινε τάραχος,
βασιλέως μὴ παρόντος ἐντός. καὶ ἦν δὲ τοῦτο καύχημα τῷ
Σικελίας ῥηγί, καὶ εἰς μέγιστον ἀνεγράφετο τροπαιούχημα.
ὁ δὲ Μανουὴλ εἰς παίγνιον τὸ γεγονὸς καὶ γέλωτα ἀναφέρων,
τὸν τοιαύτας ἑαυτῷ τιμὰς μνηστευόμενον ῥῆγα ἢ τό γε ἀλη-
θέστερον εἰπεῖν λῃστεύοντα διακενῆς ἀφῆκε βρενθύεσθαι καὶ
φυσᾶν ἐπ' οὐδενὶ χρηστῷ κατορθώματι.

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ.

1. Τοιοῦτον μὲν οὖν εἰλήφει πέρας τὰ κατὰ Σικελίαν V. 53
καὶ Καλαβρίαν τοῦ βασιλέως Μανουὴλ ἀγωνίσματα, λαμ-

6. πτηνότερος A.

giam Blacherniam appulit; sagittisque, quarum cuspides argenteae erant auratae que, in eam coniectis, in reditu, e regione magni palatii remis inhibitis, regem suum laudibus evehit, navalibus sociis magna voce magnoque cum tumultu acclamantibus. ita navigatione summa celeritate confecta per Sesti et Abydi angustias evasit. in urbe autem, quippe imperatore absente, magnus tumultus est excitatus; eaque re Siciliae rex non parum gloriatus magnum se triumphum esse adeptum putavit. Manuel vero id factum ludum et iocum interpretatus, quod rex tales honores consectaretur ac potius latrocinio quodam venaretur, eum gloriari inaniter et nullius momenti successum iactare passus est.

NICETAE CHONIATAE LIBER III RERUM A MANUELE COMNENO GESTARUM.

1. Hic certaminum Manuelis in Sicilia et Calabria fuit exitus; quae quamvis splendida et sumptuosa, tamen nihil fructus Ro-

ἁμάξας ἐπέταξεν ἄγειν εἰς τὸ στρατόπεδον, δι' ε
ἐφοδιάσονται τὰ βιώσιμα, καὶ τῷ λοιπῷ δὲ οὗτ
ται στρατεύματι, ὅσοι τοιούτων σκευαγωγημάτ
Β ἤμελλον. ὡς οὖν εἰς ἓν συνήθροιστο τὰ στρατε
καὶ αὐτὸν παρόντα τὸν βασιλέα πόλις ἡ Σαρ
Τριάδιτζα ὀνομάζεται. καιρὸν δ' οὐχὶ πολὺν ἐκεί
νας, ἐπεὶ ἵκετο πρεσβεία ἐκ τῶν Παιόνων καὶ λ
τικοί, ἑτέραν τραπόμενος πρὸς τὸν τῶν Σέρβω
σατράπην· καὶ διαθροήσας τοῦτον ὁδοῦ πάρεργ
σας αὐτὸν μόνον εἰδέναι βασιλέα καὶ δεδιέναι, τ
τῶν Οὔννων ἀφεστάναι σπονδῶν, πρὸς μὲν τὰ
τὸ πολὺ τῆς στρατιᾶς διαφῆκεν, αὐτὸς δὲ τὴ
καταλαβὼν ἐπαρχίαν, κἀκεῖ προσδιατρίψας ἐφ'
ἐδόκει καίριον, τὴν βασιλίδα εἴσεισιν πόλιν.

1. πλεῖστα] καὶ πολυέξοδα B. 3. τί ἔχοι] τί π
νισμένον εἴποι τις ἂν καὶ οὕτω προθύμως ἡμιλλη
παρασησάμενος τὸ ἀλλόφυλον A. 7. Οὔγγρους
ἐπέταξεν] ἐκέλευεν A. 17. διαθροήσας] φοβερίσα
σας A. 19. πρὸς] τὸ πολὺ τῆς στρατιᾶς κατα
20. τὴν Θεττ.] εἰς Θεσσαλονίκην ἔρχεται B. 21.
τρίψας A.

manis aut secuturis imperatoribus imitatu dignum at
quid dicamus de viro qui tanto studio, quamvis infeli
imperium in integrum restituendum et barbaros subigen
inde expeditione contra Paeones, qui et Hungari et Hu
tur, indicta, occidentales legiones currus in castra ad
quibus et sibi ipsis commeatum adveherent et caeteris,
carerent, suppeditarent. cum exercitus convenissent,
Sardicam, quae nunc Triadiza vocatur, venit. ubi non
ratus, cum Paeones per legatos pacem fecissent. iter c

Ἡλίου δ' ἄρτι τὰς χειμερινὰς τροπὰς παρελαύνοντος εἰς Πελαγονίαν ἐξεισιν αὖθις, ὁρμητήριον αὐτὴν κρίνων ἱκανὸν ὑποδέξασθαι στρατόπεδον εἰς πεδία ἱππήλατα ὑπτιάζουσαν, C καὶ πρὸς τὰς πεύσεις εὖ ἔχειν καὶ τὴν τῶν δρωμένων κατάληψιν ὑπὸ τῶν ἐθνῶν μεθ' ὧν ἀντεπαλαμᾶτο καὶ διεφέρετο. ἔτι γὰρ τὰ κατὰ Σικελίαν μεθεῖλκον αὐτὸν καὶ ὑπέθραττον, μήπω κατασιγασθέντα τέλεον. καὶ ὁ τῶν Οὔννων τὴν ἀρχὴν V. 54 ἐζωσμένος πρὸς ξιφουλκίαν ἔβλεπεν, ὡς ἔδειξεν ἐξ ὧν ἔδρασεν. ἐπειδὴ γὰρ παρελύθη τῆς δουκικῆς ἀρχῆς Βρανιτζόβης καὶ Βελεγράδων ὁ Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος, ὁ καὶ ὕστερον τυραννεύσας Ῥωμαίων, οἷα κρύβδην κατὰ Ῥωμαίων, ὡς ἤδετο, τοῖς Παίοσι συντιθέμενος καὶ περὶ τοῦ παραλυθῆναι μὲν τὸν Μανουὴλ τῆς ἀρχῆς αὐτὸν δ' ἐπιβήτορα ταύτης γενέσθαι τῷ τούτων κοινολογούμενος ἄρχοντι, καὶ μετάπεμπτον τοῦτον εἶχεν εὐθὺς ἡ Πελαγονία, ὁπόσα μὴ εὐθὺν ἐκεῖνον εἰς τὸν D ἐξάδελφον καὶ βασιλέα διήλεγχον, κἀκεῖθεν ἡ πόλις ἀναπεμπόμενον δέσμιον καὶ ἐν μιᾷ τῶν τοῦ μεγάλου παλατίου φρουρῶν καθειργνύμενον τὸν κατὰ Ῥωμαίων εὐθὺς ὁ Οὐννάρχης ἐξέφερε πόλεμον, καὶ ἦν πολιορκῶν Βρανίτζοβαν καὶ κατατρέχων τὰ ἐκεῖ πάντα, λεηλατῶν τε καὶ ἄγων ὡς ἤρητο. στέλλεται γοῦν παρὰ βασιλέως στρατηγὸς κατ' αὐτοῦ ὁ χαρτουλάριος Βασίλειος ὁ Τζιντζιλούκης. καὶ ὃς τὰς συνειλεγμένας δυνάμεις παραλαβὼν καὶ εἰς τάξεις καταστήσας καὶ φάλαγ-

1. χειμερινὰς] ἐαρινὰς A. 2. ὁρμητήριον] ἐπιτήδειον τόπον B. 7. τὴν ἀρχ. ἐζωσμ.] κατάρχων A. 10. τυραννήσας A, ἄρξας B. 13. post ταύτης cum A omisi τῷ βασιλεῖ ἐπαναστάντα. 17. δέσμιον] μετὰ σιδήρων B. φρουρῶν] φυλακῶν B. 18. εὐθὺς ὁ Οὐνν.] αὐτίκα μάλα ὁ ῥὴξ τῶν οὔγγρων A. 20. ἤρητο] ἤθελε A. 21. αὐτῶν A.

Post solstitium hibernum rursus Pelagoniam exit, quae quod patentes campos haberet, apta ei videbatur et ad exercitum capiendum et ad nuntios rerum quae a gentibus, quibuscum pugnabat, gererentur accipiendos. nam Siculo bello adhuc distinebatur non plane sopito; et Hungarorum princeps, ut facta eius declararunt, bellum moliebatur. postquam enim Andronicus Comnenus, qui post Romanorum tyrannidem invasit, ducatu Branizobae et Belligradi adempto, quod cum Hunnis contra Romanos conspirasse et imperium Manuele deiecto auxilio principis Hunnorum sibi vindicare velle ferebatur, Pelagoniam accersitus, et insidiarum quas imperatori et consobrino suo strueret convictus, et in custodiam quandam magni palatii datus fuit, Hunnorum princeps bello Romanis statim illato Branizobam obsidet, et late omnia incursionibus pro sua libidine vastat. quare imperator chartularium, Basilium Zinziłucem, ducem contra

εἰχε τα κατα Βρανιτζοβαν και Βελγραδα
πράγματα, εἰς τὴν βασιλίδα πόλιν μετασκηνοῖ

Οὐκοῦν καὶ τῶν δυσμικῶν ἐχθρῶν ἠρεμησά
δι' ὁμολογίας καὶ φιλιώσεως, καὶ μηδένα ἔχων
κοντα ἐξ ἑσπέρας ἀντίμαχον ἀξιόμαχον, κυροῖ τὴ
ἀνάβασιν. ἀπάρας οὖν ἐς Ταρσὸν καὶ ἀφιγμέ
Bκαὶ ὅσα τῇ κάτω Ἀρμενίᾳ πρόσχωρα, καὶ ται
νοῦντα ὑπὸ τοῦ Τορούση διαθάλψας καὶ ἀσφαλ
σης ἠξιωκώς, καὶ καταπλήξας τῇ παρουσίᾳ τ
τὴν γνώμην ἀλλὰ κρυψίνους καὶ ὕφαλον Ἀρ
τὸ πρόθυμον, οὐδὲ περὶ τῆς ὅλης Ἀρμενίας
τὸν οἰκεῖον πατέρα ἐζηλωκώς, ἢ γοῦν ὅσα ἐκε
φρούρια πολεμῶν, ταῦτα ὡς ἐκ φάρυγγος λύ
βὸν ἥπατος προσαπαιτῶν καὶ λαμβάνων ἐκ τ
νίων κατάρχοντος· ἀλλὰ τῇ διπλόῃ καὶ ἀπάτῃ
Τορούση φενακισθεὶς καὶ τῇ αἰμυλίᾳ τῶν συνδ

5. *Παίονες*] οὖνοι A. 9. *βελάγραδα* A. 11.
A. 14. *διάβασιν* A. 16. *τοῦ ρούση εὐεργ*
ὑπην. — *κατάρχοντος*] *κάστρα καὶ χώρας ἐκρα*
λύκου στόματος ἠβουλήθη ἐκβαλεῖν vulgo ex B.
κολακείᾳ τ. σ. χαυνωθεὶς A.

eos mittit. is milite in cohortes et phalanges descri
victum exercitum habere putaret, Hungaros adortu
diuturnam est adeptus: nam hostes in Romanos tem
conversi acceptam cladem illustriore victoria pensari
tor audito iter eodem intendit, ut Paeones suo adv
vinciis illis cederent. quod cum fecissent, iis coi
composito quas tempus ferebat, Branizobae et Belli
stitutis domum redit.

Cum hostes paulisper conquiessent nec ullius o

θεὶς τὴν διάνοιαν, τὰ χαλινὰ μεταστρέψας εἰς Ἀντιόχειαν παραγίνεται, τὴν τῆς ἁπάσης Συρίας προκαθημένην καλλίπολιν.

2. Ὄντι δὲ κατὰ Ταρσὸν τῷ βασιλεῖ Μανουὴλ ἡ τοῦ C ἐξαδέλφου Ἀνδρονίκου ἐκ τῆς φυλακῆς φυγὴ καταγγέλλεται, ἧς τὸ αἴτιον καὶ ὅσα μὲν ἐρρέθη ἄνωθεν, οὐδὲν δὲ ἧττον τὸ ἐλευθεροστομεῖν ἀεὶ καὶ τὸ τῇ ῥώμῃ τῶν πολλῶν διαφέρειν καὶ ἡ εὖ ἔχουσα πλάσις τοῦ σώματος ἀξία οὖσα τυραννεῖν καὶ τὸ τοῦ φρονήματος ἀταπείνωτον, ἃ δὴ πάντα πεφύκασιν οἱ κρατοῦντες ὑποβλέπειν καὶ κνίζον ἔχειν καὶ ἕως καρδίας αὐτῆς βάλλοντα διὰ τὸ περὶ τὴν βασιλείαν περιδεές. διὰ ταῦτα τοίνυν, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ἐν μάχαις ἐνδέξιον καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπίσημον (ἐκ γὰρ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀλεξίου τυῦ τῷ Μανουὴλ προπάτορος ὅ τε τούτου πατὴρ ὁ βασιλεὺς Ἰωάνης καὶ ὁ τοῦ Ἀνδρονίκου γενέτης ὁ σεβαστοκράτωρ προήλθοσαν Ἰσαάκιος) ὀφθαλμοβολούμενος ἦν καὶ ὕποπτος μάλιστα. D συνέβη δέ τι καὶ ἕτερον δι' ὃ τοῦτον ἐν φρουρᾷ συνεῖχεν ὁ Μανουήλ. τῷ βασιλεῖ τούτῳ τρεῖς ἦσαν ὁμαίμονες, Ἀλέξιος Ἀνδρόνικος καὶ ὁ πολλάκις ῥηθεὶς Ἰσαάκιος. τούτων οἱ μὲν δύο τὸ ζῆν μετήλλαξαν ἔτι τοῖς ζῶσι κατειλεγμένου τοῦ πατρὸς αὐτοῖς καὶ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ, ἐσάλευε δὲ τὰς τοῦ V. 55 γένους διαδοχὰς ὁ μὲν Ἀλέξιος ἐπὶ μιᾷ θυγατρί, ἣν καὶ εἰς γαμετὴν γυναῖκα ἡρμόσατο ὁ τοῦ μεγάλου δομεστίκου Ἰωάννου υἱὸς Ἀλέξιος, ὧν πέρι καὶ εἰπόντες ἔφθημεν· τῷ δ' Ἀνδρο-

23. Ἰωάννου] ἀξοὺχ ἰωάννου B. 24. ὧν πέρι] περὶ οὗ εἴπομεν ὄπισθεν B.

Armeniam sibi vindicat, nec castra et provincias pridem ab illo occupatas veluti e lupi faucibus eripit: sed Torusis fallaci blandiloquentia deceptus et foederis illecebris irretitus, conversis fraenis Antiochiam totius Syriae principem et pulcherrimam urbem ingreditur.

2. Dum vero Tarsi agebat, Andronici patruelis fuga e carcere illi nuntiatur; cuius illi causa fuerant ea quae supra diximus. sed tamen illa quoque incommodarunt, quod in dicendo liber et viribus praestans et forma digna imperio praeditus nunquam animum submittebat. quae res omnes imperatoribus regni amittendi metu suspectae et molestae esse consueverunt. propter haec igitur et bellicam virtutem et generis nobilitatem (nam eodem patre Alexio Iohannes Manuelis et Andronici pater Isaacius Sebastocrator nati erant) maxime observabatur et suspectus habebatur. accessit alia quoque causa cur a Manuele in custodia haberetur. imperatori huic tres fuere fratres, Alexius Andronicus et is cuius saepe facta est mentio, Isaacius, quorum duo obierunt patre adhuc superstite. Alexius unam reliquit fi-

πως κεφαμείας, εἰς τὸν ἐξάδελφον ἀποσκώπτι
βασιλέα τὸν Μανουὴλ ὡς ὁμοιοπαθέσιν ὑποκύπ
ἢ γοῦν καὶ χείροσιν ἁλισκόμενον, εἴπερ ὁ μὲν
γατρὶ συνουσίαζεν, ὁ δ' Ἀνδρόνικος ἐξαδέλφου
τέκειτο. τὸ γοῦν τοιοῦτον οὔτε τῷ Μανουὴλ ἦν
ἐκ γένους τῆς γυναικὸς μαίνεσθαι ἐποίει κατ' Α
διαπρίεσθαι ἀτεχνῶς, ἐκ τοῦ πλείονος δὲ τὸν
ὁμαίμονα Ἰωάννην, ὃς τῇ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ
Βστιαρίου ἐκυδροῦτο τιμῇ, καὶ τὸν ἐπ' ἀδελ
ὡσαύτως γαμβρὸν τὸν Καντακουζηνὸν Ἰωάννη
οὖν, ὡς εἰκός, ἐπιβουλαὶ κατὰ τοῦ Ἀνδρονίκου
μυχοὶ ἦσαν καὶ σκότιοι τυρευόμεναι, αἱ δὲ
τολυπευόμεναι· ἀλλὰ διέλυε ταύτας ὡς ἱστὸν
δρόνικος, καὶ ὡς παιδίων ἐπὶ ψάμμου ἀθύρμ
ζεν, ἀνδρείᾳ τε τῇ σφετέρᾳ πίσυνος ὢν καὶ

4. ἀνέδην] ἀδιαντρόπως καὶ φανερῶς B. 13.
γοῦν οὔτε τῶ μ. ἤρεσκεν A. 22. ψαμάθου A.

liam, quam matrimonio sibi iunxit magni domestici
Alexius, de quibus etiam supra diximus. Andronicus
cepit, Mariam Theodoram et Eudociam, et filios d
et Alexium. Eudocia, defuncto marito, nefaria consu
nici non clàm sed palam usa est. Andronicus vero q
stum reprehendebatur, hanc defensionem per iocum
bebat, solere subditos principum mores imitari, et aq
fonte petitam eundem saporem referre. quibus verb
Manuelem perstringebat ut iisdem aut etiam deterio
obnoxium, qui cum fratris filia rem haberet, cum
duntaxat filiam còmplecteretur. ii sales nec Manue
mulieris cognatos furore quodam contra Andronicus

τῶν ἐναντίων ὑπερφέρων πολὺ καὶ ὅσον αἱ ἄλογοι φύσεις τῶν λογικῶν ἥττηνται, ὥστε καὶ συμβὰν οὕτω πολλάκις προσπλακεὶς ἐτρέψατο τούτους, τὰ φίλτρα τῆς Εὐδοκίας γέρας ἀρνύμενος. ἦν δ' ὅτε καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ σκηνῆς τῇ γυναικὶ κατὰ Πελαγονίαν συνεπλέκετο, οἱ δὲ καθ' αἷμα τῇ Εὐδοκίᾳ προσήκοντες, περιστάντες τὴν σκηνὴν ὡς τοῦτο ἔγνωσαν, μετὰ συχνῶν ὁπλοφόρων ἐτήρουν τὴν ἔξοδον ὡς αὐτίκα μάλα τοῦτον διαχειρισόμενοι. ἀλλ' οὐκ ἔλαθε ταῦτα τὴν Εὐδοκίαν καίπερ ἐφ' ἑτέροις τὸν νοῦν ἔχουσαν, εἴτε διαγγελθέντα παρά του τῶν ἐκ τοῦ γένους ἐκείνῃ, εἴθ' ἑτέρως τὸν κατὰ τοῦ φθορέως αὐτῆς λόχον γνωρίσασα· ἦν γὰρ καὶ ἐκείνη δραστήριον τὸ φρονεῖν, οὐμενοῦν κατὰ γυναῖκας πλουτούσῃ τὴν σύνεσιν. διασαφεῖ τοίνυν τῷ Ἀνδρονίκῳ συγκατακειμένῳ τὴν ἐπιβουλήν. ὁ δὲ διαθροηθεὶς ἐπὶ τῷδε τῷ ῥήματι ἐξανέθορέ τε αὐτίκα τῆς κλίνης, καὶ τὴν ἐπιμήκη διαζωσάμενος μάχαιραν διεσκοπεῖτο τὸ ποιητέον. ἡ μὲν οὖν ὑπετίθει τῷ ἐρωμένῳ γυναικεῖαν ὑποδῦναι στολήν, κἂν τῷ ἐπιτάξαι αὐτήν τινι τῶν προκρίτων καὶ κατευναστριῶν γυναικῶν λαμπτῆρα εἰσενεγκεῖν τῇ σκηνῇ, πρὸς ὄνομα καλέσασαν, καὶ οὕτως εἰς ἐξάκουστον ὡς τοῖς ἐλλοχῶσι τὴν ταύτης ἐνηχηθῆναι φωνήν, εὐθέως ἐξελθεῖν καὶ λαθεῖν. τῷ δὲ οὐκ ἤρεσκεν ἡ παραίφασις, ἐντρεπομένῳ μὲν καὶ τὸ ἁλῶναι καπὶ τὸν βασιλέα ἐπισπώμενον τῆς κόμης ἄγεσθαι ἀγεννῶς, καὶ θάνατον δὲ οὐχ ἧτ-

4. σκηνῆς] τέντας B. 5. συνεπλέκετο] συγκατεκλίνετο A. 10. εἴτε περὶ τοῦ φθορέως αὐτῆς ἐγρηγορούσα B. 11. rectius γνωρίσασαν. 14. διαθροηθεὶς] διαπαραχθεὶς A. 15. καὶ τὴν ἐπ.] καὶ τὴν αὐτοῦ σπάθην περιζωσάμενος B. 21. ἡ παραίφασις] ἡ βουλὴ A. 23. θάνατον] πλέον εἶχε θανάτου τοῦτο τὸ μετὰ γυναικείας εἰσαχθῆναι στολῆς B.

tus, tum ingenio longe superior adversariis, ut prae illo brutae pecudes haberi possent. eosque saepe vim inferentes propulsabat, pericula illa Eudociae amore abunde pensata ratus. accidit autem ut cum ad Pelagoniam in tabernaculo mulieris amplexibus indulgeret, Eudociae cognati cum multis armatis eius exitum observarent ad caedem parati. sed ea res Eudociam non fefellit quanquam aliis cogitationibus intentam, sive a cognatorum aliquo monita sive alia ratione insidias odorata fuerit, quippe et ipsa acri ingenio et plus quam muliebri prudentia instructa. insidias igitur accubanti Andronico indicat. quo verbo ille excitatus e lecto exilit, et praelongo accinctus gladio quid agendum esset deliberat. mulier vero illum monet ut muliebri veste indutus, simul ac ipsa cubiculariam clara voce, ut ab insidiatoribus etiam audiatur, lucernam inferre iusserit, statim clam egrediatur. sed id consilium viro forti non placebat, ne captus de-

κατὰ τοῦ ἐνδιαβαλλομένου ἐπιχεομένων
ψυχήν, καὶ ἀπῆγον κατὰ βραχὺ οὗ εἶχεν
ζωπυρου φιλίας, καὶ ὡς ἀληθῆ ἐνῆγον τι
χεσθαι· μηδὲ γὰρ πάμπαν τὴν φήμην
εἰκῆ λύουσαν τὸ πτίλον ἀμφιπεριτροχάζ
σιλειῶντα τὸν Ἀνδρόνικον. ὡς ἄρα οὐδέ
V. 56 της χείριστον ἐνέφυ τοῖς ἀνθρώποις ἕτε
οὖν καὶ Δαβὶδ ὁ φιλῳδὸς καὶ φιλόψαλμ
αὐτοῦ θεοπλόκων καὶ ἡδυφραδῶν εἰδυλλι
καὶ κωμῳδεῖ, στηλογραφῶν ἀτεχνῶς τὴ
B ἰσχύν, καὶ ῥυσθῆναι τῶν ἐλίκων αὐτῆς ἐ
καὶ ὁ Μανουὴλ ὡς ἄρκυσι ληφθεὶς οἷς ἠ
πολλάκις οἱ πρὸς γένους αὐτῷ κατεπᾴδον
θυμῷ τίθησιν αὐτὸν ἐν φρουρᾷ, καὶ
ἀσφαλίζεται ἀῤῥήκτοις ὡς ἐνῆν καὶ ἀλύτ

2. ἀφαλλ.] ἐφάλλ. τῇ σκηνῇ A. 2. τὴ
ταν ἐκ πλαγίων B. 6. τὸ διαῤῥ. A,
mox τὸ θήραμα τραῦμα εἰς τραῦμα (θαῦ
16. ἐνέφηνε A.

formiter ad imperatorem capillo traheretur
ac turpem mortem reformidanti. itaque prael
tabernaculo obliquo ictu dissecto, saepem q
omne spatium quod vectes et funes occupab
transilit; quo insidiatores obstupefacti illius
his rebus Manuel turbatus, et crebris calumn
ci aversus paulatim crimina illa vera arbitra
mam omnino esse irritam, quae talia de Ilo

ἱκανὸν χρόνον τῇ φυλακῇ κακουχούμενος. θερμουργὸς δὲ ὢν καὶ ἀνθρώπων πολυτροπώτατος κἀν τοῖς ἀπόροις πορισικὸς καὶ εὐμέθοδος, παλαίτατον κατανοήσας ὑπόνομον καθ' ὃν εἴμ-γητο οἰκίσκον (πύργος δὲ οὗτος ἦν ἐκ πλίνθου ἅπας ὀπτῆς) ὕπεισι τοῦτον, ταῖς χερσὶ πρότερον ὡς ἀμάλαις ἢ σκαλίσι διαμησάμενος τὰ πρὸς τὴν εἴσοδον καὶ τὴν ἔξοδον, ὡς εἶεν ἀνύποπτα, καί τι προεκπετάσας ἔπιπλον. ἐνστάσης τοίνυν ὥρας ἀρίστου αἱ θύραι τοῦ δεσμωτηρίου παρὰ τῶν φρουρῶν C ἀνεῳγέσαν καὶ τὸ δεῖπνον εὐτρεπὲς παρεισήγετο, οὐδαμοῦ δὲ φαινόμενος ἦν ὁ δαιτυμών. περιεβλέπετο γοῦν τοῖς φύλαξιν ἡ φρουρά, μὴ πού τι ταύτης ἀποθραύσας ἢ διατορήσας ὁ πολύμητις Ἀνδρόνικος οἴχοιτο. ὡς δ' οὐδὲν ὅλως ἦν οὐδαμῶς λυμανθέν, οὐ θαιρός, οὐ φλιά, οὔτε μὴν οὐδὸς τῶν πυλῶν, οὐκ ὄροφος, οὐκ ὀπισθόδομος, οὐδ' ἡ σιδηρόδετος ἀναφωτίς, οὐκ ἄλλο τι τῶν ἁπάντων οὐθέν, ἀνῳμωζον διωλύγιον, τὴν ὄψιν ὄνυξιν ἔδρυπτον, ὡς ὃν ἐφρούρουν οὐκ ἔχοντες, μηδὲ τὸν τρόπον ἢ τὸν τόπον κατανοοῦντες καθ' ὃν ἔστιν ἀποδρᾶς. δῆλα ταῦτα ποιοῦσι τῇ βασιλίσσῃ καὶ τοῖς ἐν τέλει καὶ ὅσοι τὴν βασιλικὴν ἀμφεπονοῦντο αὐλήν. οὐκ- οὖν ὁ μὲν ὡς φυλάξων τὰς αἰγιαλίτιδας πύλας ἐστέλλετο, τῷ δὲ ἡ τῶν χερσαίων ἐπετέτραπτο φυλακή, ἄλλος τοὺς λιμένας D διηρευνᾶτο, ἕτερος ἄλλο τι τῆς πόλεως μέρος ἀπολαβὼν ἀνετον

3. παλαιὸν ὑπονοήσας καμάρας κούφωμα ἐν ᾗ φυλακῇ ἦν (πύργος δὲ ἦν μειὰ τούβλων) B. 5. ταῖς — ἔπιπλον] παραπετάσματι τὴν ὥαν καλύψας ὡς εἴη ἀφώρατος A. 8. ἀρίστου] τοῦ γεύματος B. 12. οἴχοιτο] ὤχετο A. 18. ποιοῦσιν A ante αὐλήν.

illa latericia, cui inclusus erat, meatum antiquissimum, eumque subit manibus pro ligonibus usus, ad ingressum et exitum parandum et dissimulandum, rebus quibusdam ante foramen collocatis. sub prandii tempus carceris fores a custodibus aperiuntur, epulae afferuntur, sed conviva nusquam apparet. perlustrant illi turrim, ne ea alicubi effracta aut perfossa homo callidus sit elapsus. sed cum prorsus nihil laesum esset, non cardo, non postis, non limen, non tectum, non posticum, non ferro munita fenestra, non quicquam aliud, cum magno eiulatu faciem unguibus lacerantes, quasi amisso eo quem custodiebant, et locum et modum quo effugisset ignorantes, rem imperatrici et magistratibus aulaeque proceribus nuntiant. Alius igitur ad marinas portas mittitur, alius terrestres portas custodire iubetur, alius portus scrutatur, alius alia parte urbis occupata fugitivum Andronicum quaeritat. perquiruntur et bivia et trivia; et crebrae imperatoriae litterae in omnes provincias mittuntur, quibus fugitivus Andronicus continenter inquiri et captus in urbem remitti

καὶ Ἀνδρονικον πεσητην ως πρυτερον εχ
γυναῖκα ταλαίπωρον τὸν χύλον ἐκχέοντες
Ἀνδρονίκῳ ποιοῦντες· ἐξαναδὺς γὰρ ὁ
τὸν ὑπόνομον ἐκλελοιπὼς τῇ γυναικὶ ἐντ
καὶ δαίμων τὰ πρῶτα ὑποταρτάριος ἦ ν
δαλμα, καὶ διαταράξας τῷ ἀέλπτῳ τῆς ἐ
P. 71 καὶ προσπλακεὶς ἐδάκρυσε μέν, πλὴν ο
συμφοραὶ καὶ τὰ τότε δυστυχῆ συναντήμ
τὸν θρῆνον ἀναβῆναι εἰς ὦτα τοῖς δεσμοῖ
ἱκανὸν συγγεγονὼς τῇ εὐνέτιδι κατὰ τὴν ἐ
μονα ταύτην ἐκ τῆς τότε συνουσίας ἀπε
καὶ παιδὸς ἄρρενος ἀκούσοι πατήρ, τὸι
καὶ βασιλείας Ἀνδρόνικος μετέδωκεν ἔπει
πῃ κατὰ καιρόν, ἐκεῖθεν ἀναχωρεῖ, οἷα τι
κἀπὶ τῇ γυναικὶ οἵαν καὶ ἐπ' αὐτῷ τῆς
νων ἀκρίβειαν. γενόμενος δὲ κατὰ τὰ μι

1. οὐδὲ] αἱ ῥύμαι τῆς πόλεως ἀγύρευτοι
ἄφαντον] ἀφανέρωτον B. 4. καὶ σχ.]
τον ἢ κρατήσῃ αὐτόν, μεγάλην εὑρήσῃ
τοῦ θόλου] τῆς γῆς A. 13. ἐκλέλοι
19. συγγενόμενος A. 25. μελάγεινα B.

iubebatur. deinde uxor eius ut fugae conscia
dem carcerem, in quo erat Andronicus, coni
in maritum et consilii de fuga poenas daret. n
se Andronicum habere ut prius, et bilem sua
foeminam effundere, et rem gratam facere A
caverna emersisset et mulierem inopinato consi

νεται παρά του στρατιώτου, ὅτῳ ἦν Νικαίας ἐπίκλησις· καὶ εἶχε πάλιν αὐτὸν κουστωδία μείζων καὶ χείρων τῆς προτέρας φρουρὰ καὶ ποδοπέδαι σιδηραῖ διπλαῖ. ταῦτα οὖν ὡς ἠγγέλθη B τῷ Μανουὴλ κατ' Ἀρμενίαν ἔτι στρατοπεδεύοντι, στέλλεται ὁ λογοθέτης τοῦ δρόμου Ἰωάννης ὁ καματηρός, καὶ τὴν τοῦ ἄναχτος μὲν ὅσον οὐδέπω παρουσίαν εὐαγγελισόμενος, καὶ τὰ συμβάντα δὲ χρειττόνως διασκεψόμενος καὶ παραδηλώσων βασιλεῖ σαφέστερον.

3. Οἱ δ' Ἀντιοχεῖς τὴν ἄφιξιν τοῦ βασιλέως τὰ πρῶτα V 57 μὲν ἀγαπητῶς οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλὰ καὶ λίαν βαρέως ἔφερον καὶ ὅπως ἐσκέπτοντο ἀποπέμψαιντο· ὡς δὲ κωλύειν οὐκ ἦν οὐδ' ἀναλύειν ὅλως τὰ δεδογμένα ἐκείνῳ, οὐ μόνον τῶν πυλῶν διεχυθέντες μετὰ δουλικοῦ σχήματος καὶ φρονήματος ὑπηντίαζον, ἀλλὰ καὶ τὴν εἴσοδον αὐτῷ ἐς τὸ πομπικώτερον C διεσκεύασαν, τάς τε ἀγυιὰς καὶ ἀμφόδους ἐπίπλοις καὶ τάπησι διεκόσμουν, καὶ δένδρων νεοδρέπτοις κλωσὶ κατηγλάϊζον, τὰς τῶν λειμώνων καὶ ἀνθέων χάριτας ἐς τὸ ἄστυ μέσον διακρεύοντες, καὶ φιλότιμον αὐτῷ τὴν πρόοδον σχεδιάζοντες, οὐχ ὁ μὲν ὁ δ' οὔ, ἀλλ' οἰκήτωρ ἅπας ἁπαξαπλῶς, ὡς παρεῖναι καὶ Σύρον ὀψοφάγον καὶ λῃστὴν Ἰσαυρὸν καὶ πειρατὴν Κίλικα καὶ ἱππότην κοντοφόρον Ἰταλιώτην ὁμοῦ, καὶ ἵππον ὑψαύχενα καὶ ὑπέραυχον φρόνημα παρωσάμενον καὶ βάδην παριόντα τὸν θρίαμβον. ὁρῶν δὲ καὶ τὸ ἐκ τῶν Λα-

9. ἄφιξιν] ἔλευσιν B. 13. διαχυθέντες A. 15. τάς τε ῥύμας τῆς πόλεως καὶ τὰς στράτας μετὰ βλατίων χρυσῶν καὶ πευκίων ἐξαμίτων κατεκόσμουν τε καὶ ἐκαλλώπιζον B. 18. κατακηπεύοντες A. 23. καὶ om A.

cum ad Melangia venisset, a milite quodam Nicaea captus denuo in custodiam priore maiorem et acerbiorem coniicitur, duplicibus ferreis compedibus oneratus. quae cum Manueli in Armenia adhuc castra habenti nuntiarentur, Iohannes Camaterus Dromi Logotheta mittitur, qui imperatorem propediem rediturum indicaret, et quid actum esset diligentius exploratum renuntiaret.

3. At Antiocheni principio imperatoris adventu minime laeti deque eo amovendo solliciti, cum prohibere ac voluntati eius resistere non possent, non modo servilibus gestibus atque animis effusi portis obviam processerunt, sed et ingressum ei magnificum adornarunt, vicis et biviis tapetibus atque aliis rebus adornatis, ac via qua transiturus erat recentibus arborum frondibus et odoratis floribus constrata. nec quisquam ab illo honorifico occursu aberat, sed omnes inquilini confluxerant. aderat Syrus gulosus, aderat latro Isaurus, aderat pirata Cilix: eques lancearius Italicus relicto feroci equo positaque animi elatione pedibus triumphum comitabatur. cum autem

τίνων ἐκεῖσε στρατιωτικὸν μέγα τῷ δόρατι ἐγκαυχώμενον καὶ τῷ τούτου ἐνδεξίῳ φυσῶν ἀγωνίσματι, παιδιᾶς ἡμέραν συν-
D θηματίζεται δι' ἀθιδήρων δορατισμῶν. ὡς οὖν ἡ προθεσμία ἐνειστήκει, ἀριστίνδην τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐξάγει καταλόγων τοὺς περὶ τὸ κραδαίνειν δόρατα εὐφυεῖς καὶ ὅσοι πρὸς αὐτὸν τὸ γένος ἀνέφερον. ἔξεισι δὲ καὶ αὐτὸς ὑποσεσηρὼς βραχὺ καὶ πρὸς τὸ σύνηθες μειδίαμα ὑγραινόμενος, ἐς πεδίον ὑπτιάζον καὶ ἱκανὸν ἀντιτάξαι δισχιδεῖς ἱππότιδας φάλαγγας, τὸ δόρυ μετεωρίζων, χλαμύδα ἠσθημένος ἀστειοτέραν περὶ τὸν δεξιὸν ὦμον περονουμένην καὶ ἀφιεῖσαν ἐλευθέραν τὴν χεῖρα κατὰ τὸ πόρπημα. ὄχει δὲ αὐτὸν ἵππος πολεμιστήριος καλλίθριξ καὶ χρυσοφάλαρος, ὃς ἠρέμα ὑπογυρῶν τὸν αὐχένα καὶ ὑποσκαίρων τὼ πόδε, ὡς δρόμων ἐρωτιῶν, οἷον ἀνθημιλλᾶτο τῇ τοῦ ἀναβάτου λαμπρότητι. καὶ ἑκάστῳ δὲ τῶν συγγενῶν, καὶ ὅσοι διαγωνίζεσθαι ἄλλοι τοῖς Ἰταλοῖς ἐπεκρίθησαν,
P. 72 λαμπροφορεῖν ἐπέταξεν ὡς ἐνῆν. ἐξῆλθε δὲ καὶ ὁ πρίγκιψ Γεράρδος λευκοτέρῳ χιόνος ἔποχος ἵππῳ, ἀμπισχόμενος χιτῶνα διάσχιστον ποδηνεκῆ, καὶ πῖλον ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς κατὰ τιάραν ἐπικλινῆ, χρυσῷ κατάπαστον. συνεξίασι δὲ καὶ

2. παιδιᾶς] ἡμέραν μίαν πρὸς παραβιβασμὸν ποιῆσαι συντίθεται μετὰ κονταρίων ἀσιδηρώτων B. 5. εὐφυεῖς] δεξιοὺς A. 6. καὶ αὐτ.] καὶ βασιλεὺς A. 9. ἀστειοτέραν] περιπόρφυρον — μετὰ τεναντίου ἤτοι πούκλας ἠσφαλισμένην B. 12. χρυσοφ.] χρυσοῦν χαλινάριον φορῶν χιότην ἔχων ὀρθιον καὶ ὑψηλήν, γυράζων τὸν αὐτοῦ σφόνδυλον καὶ κρούων τὸν πόδα B. 14. ἀναβάτου] ἱππότου A. 15. ὅσοι ἄλλοι τοῖς Ἰταλοῖς ἀνταγωνίζεσθαι A. 16. λαμπρειμονεῖν A. 17. γηράλδος A, γιράρδος B. λευκοτέρῳ] ἵππῳ ἀσπροτέρῳ χιόνος καβαλλικεύων B. ἀμπεχόμενος A. 18. καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τούφαν φορῶν χρυσῆν B.

Italicum militem hastae solerti tractatione superbire videret, ludicrum certamen hastarum sine ferro instituit. cum ludorum dies adesset, delectu acto e Romanis legionibus cognatisque suis vibrandae hastae peritissimos producit. prodit et ipse, pro consuetudine sua subridenti vultu, in spaciosam planitiem, in qua equestres turmae commode concurrere possent, hasta in altum elata, chlamyde insigniore indutus, quae in dextro humero infibulabatur ut brachium esset liberum, equo bellico insidens pulchri coloris et aureis phaleris conspicuo, qui cervice leniter arrecta et humum pedibus pulsans cursus cupiditatem prae se ferebat et cum splendore sessoris veluti certabat. iussit et cognatos suos et caeteros qui cum Italis certaturi essent, quam splendidissimas vestes induere. egressus est et princeps Gerhardus, equo nive candidiori insidens, tunica acu picta usque ad talos demissa indutus, pilcum auratum in capite gestans, tiarae

οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἱππόται, πάντες ἀρεϊκοὶ τὴν ἰσχύν, εὐμήκεις τὰ σώματα. ὡς δ' ἔφριξεν ἐγχείῃσιν ἡ μάχη ἄγευστος αἵματος, συνεπλέκοντο ἐκθύμως ἐξ ἀμφοῖν ἱκανοὶ ἀλλήλους διαδορατίζοντες καὶ τοὺς κατ' αὐτῶν ἀκοντισμοὺς ὑπεκκλίνοντες, ὅτε καὶ ἦν ἰδεῖν κατὰ τὸν ἄχαλκον ἐκεῖνον ἄρεα πῇ μὲν κύμβαχον ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους ἀνατρεπόμενον, ἄλλοσε ἱππείας ἀστράβης ἐκσφαιριζόμενον, ἄλλον πρηνῆ, ἐξυπτιάζοντα ἕτερον, ἄλλον μεταβαλόντα τὰ νῶτα καὶ προτροπάδην φεύγοντα. ὁ μὲν ἐχλώριζεν ὑπὸ δέους, τὸν ἀκοντίζοντα δεδιώς, καὶ τῷ σάκει πᾶς ἐνεθάπτετο· ὁ δὲ ἀνθηρὸς ἦν, τὸν ἀνταγωνιστὴν κατεπτηχότα ὁρῶν. τὸ δὲ τοῦ ἀέρος ῥόθιον τῇ ὁρμῇ τῶν ἵππων τεμνόμενον ἠνέμου τὰς σημαίας καὶ λιγυρὸν ὑπεσύριττεν. εἶπεν ἄν τις οὐκ ἀκόμψως, πρὸς τὴν τηνικαῦτα διάχυσιν ἀπιδών, Ἀφροδίτην Ἄρεϊ συνελθεῖν, τῇ δ' Ἐννοῖ συμπλέκεσθαι Χάριτας· οὕτω τὰ τότε παίγνια μῖγμα ποικίλου καλοῦ ἐτύγχανεν ὄντα. ἐποίει δ' ἁμιλλᾶσθαι καὶ παραλογώτερον Ῥωμαίους μὲν τὸ ὑπερφέρειν βούλεσθαι τῶν Λατίνων καὶ κατὰ τὴν τῶν δοράτων ἀγκοίνησιν, καὶ βασιλέως αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ ἀγωνοθέται τῶν δρωμένων γινόμενοι, Ἰταλοὺς δὲ ὁ ἀεὶ ὀρθὸς αὐχὴν καὶ τὸ ὑβρίζον φρόνημα, ἔτι γε μὴν τὸ μηδ' ὅλως ἀνέχεσθαι Ῥωμαίους κρατεῖν τὸν διὰ κοντῶν πόλεμον. βασιλεὺς δὲ αὐτὸς σύνδυο ἱππότας προσούδισε, καθ'

6. ἄλλοτε A. 8. μεταβαλόντα] σκεπαζόμενον τὸ σκουτάριον καὶ ἀναχωροῦντα B. 9. ἐχλώριζεν] ἐλωρίαζεν A. 11. τὸ δὲ τ. ἀ.] ὁ δέ γε ἀὴρ — τεμνόμενος A. 12. τὰς σημαίας] τὰ φλάμουλα B. 15. προσπλέκεσθαι A. 22. σύνδυο] δύω καβαλλαρίους στήσας ἐν τῷ ἅμα καὶ σκυτίσας καὶ ἐγκράξας καὶ τὸν ἕνα δοὺς μετὰ τοῦ κονταρίου κατέβαλεν B.

instar inflexum, cum omnium equitum suorum comitatu, procerita-
te corporum et bellico animorum vigore insignium. ut ludicra illa
pugna inchoata est, utrinque complures magno impetu sunt congres-
si, hastarum ictus in vicem ingerentes et declinantes. ibi videre
erat alios resupinos pedibus in altum elatis sterni, alios pronos ia-
cere, alios sella equestri devolvi, alios obverso tergo effuse fugere,
alios pallere prae iaculorum metu et intra clypeum sese abdere, alios
rubere, qui adversarios trepidare cernerent. aer vero impetu equo-
rum verberatus vexilla cum sibilo agitabat; ut haud ab re dici pos-
set in iis ludis Venerem cum Marte et Bellonam cum Gratiis coiisse:
tanta erat varietas et elegantia. studia porro Romanorum atque au-
daciam aemulatio Latinisque praecellendi cupiditas et imperatoris
oculi iudices actorum incendebant: Italos vero semper erecta cervix
et animus superbus atque indignatio, ne Romani hastato illo cer-
tamine superiores essent, excitabant. imperator ipse duos equites

ἑνὸς μὲν ἐλάσας τὸν ἵππον καὶ τὸ δόρυ κραδάνας, ἐκείνου δὲ συγκαταβαλόντος τὸν σύνεγγυς τῇ ῥύμῃ τοῦ διακοντίζοντος.

V. 58 Πλήσας οὖν ἐπ' ἀνδρείᾳ τοὺς Ἀντιοχεῖς θαύματος, ὅψεσι παρειληφότας ἅπερ ἀκοαῖς ἐνηχοῦντο πρότερον, ἔγνω παλινῳδίαν ᾄσαι πρὸς τὴν Κωνσταντίνου τραπόμενος. ἔνθεν τοι καὶ ὡς διὰ φιλίας μέλλων ἰέναι διαφίησι τὸ στρατόπεδον, ὅποι φίλον ἑκάστῳ μεθίστασθαι. τοῦτο δὲ μὴ καθ' ἡγεμόνα ὁποῖος ἦν αὐτὸς βουλευσάμενος, ἔλαθε παραπολέσας τὸ πολὺ

D τοῦ στρατοῦ καὶ κακῶς τὰ κατ' οὐρὰν διαθέμενος· ἡ γὰρ πρὸς πορείαν ὀξεῖα τούτου ῥοπὴ καὶ ἡ πρὸς τὰ οἰκεῖα ἤθη τῶν στρατιωτῶν ἀχαλίνωτος ἄπαρσις καὶ ἀλόγιστος οὐκ ὀλίγα τῶν ταγμάτων διαλυθέντα παρελυμήνατο, τῶν Τούρκων ἐπεισπεσόντων ἀθρόως αὐτοῖς, ὡς πείρᾳ γνῶναι τὸ τότε πολλοὺς οἷον ἀγαθὸν ἡ προμήθεια, τὴν δ' ὑστεροβουλίαν πρᾶγμα ἀόνητον καὶ ἀξύμφορον, καὶ ὡς κρεῖσσον τὸ μεθ' ἡμέραν, εἰ σώζει καὶ δίδωσιν εὔκλειαν, τοῦ κατασπῶντος αὐτίκα εἰς θάνατον, κἂν ὑποσαίνῃ χρηστότητι. τάχα δ' ἂν καὶ εἰς χείριστον προύβη τὰ οἴκτιστα, εἰ μὴ βασιλεὺς ἐπαναστραφεὶς τῶν Τούρκων ἀνέστειλε τὴν φοράν, καὶ προύπεμψε τὰ στρατόπεδα μεθ' οἵας ἔδει συντάξεως πρότερον, ὅτε καὶ λέγεται

P. 73 τοῖς τῶν πεσόντων ἐπιστάντα πτώμασι, καὶ τὸ πλῆθος τῶν διαφθαρέντων ὅσον κατανοήσαντα, πλῆξαί τε τῇ χειρὶ τὸν μηρὸν ἀχθόμενον καὶ περιψοφῆσαι τὰ χείλη πυκνὰ καὶ ἀνοι-

1. ἐπελάσας A. 13. ἀθρόον A. 15. τὸ om A. ἡ ἀναμονὴ B.

simul prostravit, equo in alterum et hasta invectus, qui impetu iaculi etiam alterum una secum deiecit.

Postquam Antiochenos admiratione fortitudinis impleverat, cum ipsi vidissent quae prius audiverant, Cpolim redire instituit; et per amicas provincias iter habens maximam copiarum partem dimisit. in quo prudentiae suae oblitus milites plurimos amisit, extremo agmine male tractato: nam incitata itineris cupiditas et effrenis atque inconsideratus domum itionis ardor legiones non paucas in illa dispersione afflixit, subito Turcorum insultu oppressas. tum re ipsa compertum est quantum boni sit in providentia, quantum temeritas et inconsulta consilia apportent incommodorum et malorum; ac longe praestare salutarem moram perniciosae festinationi, quantumvis initio spe bona blandienti. fortassis autem gravior clades accepta esset, nisi imperator conversus Turcorum impetum repressisset atque exercitum eo ordine, quo prius id fieri decuerat, reduxisset. cum vero cadaveribus astitisset et multitudinem interfectorum perspexisset, labiis agitatis prae dolore femur crebro percussisset et cum profundis suspiriis illacrimasse fertur, ut in aegritudine animi et

μῶξαι βύθιον καὶ δακρῦσαι, ταῦτα δὴ τὰ τῶν παθαινομένων σημαντικὰ ἐπὶ τοῖς ὁρωμένοις ἢ καὶ ἐνωτιζομένοις ἀλγεινοῖς θεάμασι καὶ ἀκούσμασι, καὶ ὁρμῆσαι μὲν τὸ ἐν ὀφθαλμοῖς ἀναμαχέσασθαι ὄνειδος, γενναῖον δέ τι ἐξ ὑπογυίου δρᾶσαι μὴ ἔχοντα ὁδοῦ τῆς προκειμένης αὖθις ἔχεσθαι.

4. Ὁ δὲ μὴ τοῖς ὑψηλοῖς μόνον καὶ ἐθνῶν καὶ πόλεων δυνάσταις λοξὸν ἀεὶ ἐνορῶν φθόνος καὶ τοὺς ἐπιβούλους τρέφων ἀεὶ ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τοῖς μετριωτέροις ἐπιφυόμενος, οὗτος οὐδὲ τὸν Στυππειώτην Θεόδωρον τῆς παρὰ βασιλεῖ παρ- B ρησίας εἴασεν ἀμετάθετον, ἀλλὰ πνεύσας καταιγιδῶδες καὶ ἄγριον ὁ δυσπάλαιστος πολλάκις μὲν τοῦ στασίμου στυφελίξας μετήνεγκε, τέλος δὲ καὶ ἀνέτρεψε καὶ εἰς πτῶμα κατήνεγκεν οἰκτιστον. παρενείρω δὲ καὶ τὰ τοιάδε τῇ ἱστορίᾳ, δεικνὺς τοῖς ἀναγινώσκουσιν ὡς κἂν ἀσυλλόγιστόν τι χρῆμα καὶ δυσφύλακτον ἡ πονηρία, χρῆναι γοῦν ὡς ἔξὸν ὑποβλέπεσθαι τῶν ἀντιτέχνων ὁπόσοι τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἐλευθέριοι τὸ δὲ ἦθος ὑποκαθειμένοι καὶ τὴν γλῶτταν τῇ καρδίᾳ πλουτοῦντες ἀντίφθογγον, πρὸ πάντων δὲ τιθέναι τῷ στόματι φυλακὴν καὶ μὴ ἐᾶν τὴν γλῶτταν προπετῶς ἐκπηδᾶν τοῦ ἕρκους τῶν ὀδόντων καὶ τοῦ τῶν χειλέων ἐπιτειχίσματος, ἅπερ οἷα διπλοῦν περίβολον ἡ φύσις ταύτῃ περιεγύρωσεν. ὁ γάρ τοι τότε λογοθέτης τοῦ δρόμου οὐχ οἷός τε ὢν στέρειν C τὴν ἐς τὸν Στυππειώτην τῆς τύχης εὐμένειαν καὶ τὴν ἀπροτάτην τοῦ βασιλέως ῥοπὴν καὶ τὸ τῷ μὲν ἅπαντα τὸν χρόνον

1. παθημάτων A. 9. παρρησίας] δυναστείας A. 13. καὶ τάδε A. 14. χρῆμα] πρᾶγμα A.

dolore fieri solet. quamvis autem susceptum dedecus abolendi cupidissimus, cum quid in praesentia ageret non haberet, institutum iter tenuit.

4. Enimvero invidia, quae non tantum provinciarum et urbium dominos subinde obliquo intuetur oculo et insidiatores in proximo alit, sed mediocres etiam insectatur, nec Styppiotam Theodorum gratia apud imperatorem pollentem inviolatum praeteriit, neque prius turbinibus et procellis agitare destitit, quam de gradu deiectum loco motum tandem miserabiliter afflixisset. ego vero talia quoque historiae insero, ut lectores cognoscant quam improvisa et inevitabilis res sit improbitas. esse igitur, quantum liceat, eos aemulos observandos, qui ingeniis sunt illiberalibus et moribus occultis praediti linguaque pollent ab animo dissentiente, ac custodia muniendum os, nec sinendam linguam temere extra dentium septum et labiorum munitionem evagari, quibus a natura quasi duplici valle est inclusa. nam Dromi Logothetae cum fortunae benignitatem erga Styp-

τῆς ἐς τὸν κρατοῦντα παρρησίας τε καὶ παρουσίας εἶναι καιρὸν καὶ ἐξεῖναι δακτύλῳ πάντα μεταφέρειν καὶ νεύματι, αὐτῷ δὲ κατὰ τακτὰς ὥρας τὴν ἐς αὐτὸν ἀνεῳγέναι πυλαίαν, καὶ τἆλλα ὅσα τῷ μὲν Στυππειώτῃ καὶ μόνον βουληθέντι ἀνύσιμα ἦν, τῷ δὲ οὐδ' ὄναρ διὰ τοῦ φανταστικοῦ ἐφιπτάμενα καὶ διὰ τοῦτο τοῦ φθόνου γινόμενα ὑπεκκαύματα καὶ ἕως τοῦ ταμιείου πλήττοντα τῆς καρδίας, σκαιωρεῖ κατὰ τοῦ ἀνδρὸς τὰ οἰκτρότατα. καὶ δεινὸς ὢν καττῦσαι δόλους καὶ δικρόαν εὐτυχῶν γλῶτταν, ὁποίαν ὄφις ὁ ψίθυρος καὶ ἀρ-
D χέκακος, φιλίᾳ ὑποκλέπτει τὸν ἄνδρα, καλῷ πράγματι συσκιάζων ἄτοπα διαβούλια καὶ δηλητηρίου σκύφον περὶ χεῖλη ἀγάπης μέλιτι περιχρίων. ἀμέλει τοι καὶ ἄλλα λέγων καὶ διανοούμενος ἕτερα, καὶ χείλεσι μὲν τιμῶν τῇ δὲ καρδίᾳ πόρρω πλαζόμενος, ἐλελήθει τὸν κατὰ τοῦτο μόνον ἀρχαῖον καὶ ἁπλοϊκὸν Στυππειώτην. ἐνδιαβάλλει τοίνυν ὡς μαγγα-
V. 59 νευτὴν τοῦτον καὶ δολιόφρονα, καὶ γράφεται προδοσίας, τὰ κατὰ Σικελίαν λέγων ἀναταράττειν πράγματα. ἀπαιτηθεὶς οὖν ὑπὸ τοῦ βασιλέως πίστεις τῶν λεγομένων, τῇ Κιλικίᾳ ἔτι ἐνδιατρίβοντος, αὐτὸν μὲν ἐφίστησι παραπετάσματι, τὸν δὲ Στυππειώτην ἀπολαβὼν ὡς ἔχων τι μόνος μόνῳ προσδιαλέγεσθαι, ἄγει ὅπου ἦν ἀθέατος ὁ βασιλεὺς ἑστηκώς, καὶ λόγους ἀνακινήσας ἑτέρους εἶτα καὶ τοῖς κατὰ Σικελίαν δολίως ἐνέ-
P. 74 βαλε, καὶ διδοὺς αὐτὸς ἀφορμὰς τοῦ μεμψιμοιρεῖν μήτε μὴν

8. καττῦσαι] ῥάψαι A. 9. δικρόαν εὐτυχῶι] διπλῆν δυστυχῶν A. 11. περιχειλῆ A. 15. μαγγανευτὴν] μάγον B. 17. κατὰ τὴν σικ. A. 18. ὑπὸ] παρὰ A. 20. προσδιαλέξεσθαι A.

piotam et propensissimam imperatoris voluntatem ferre non posset, ad quem illi semper pateret aditus et colloquendi potestas daretur, adeo ut digito et nutu quidvis conficeret, cum sibi certis horis tantum accedere permitteretur, et quae Styppiotes sola voluntate impetraret, ea sibi ne per somnium quidem cernere contingeret, invidia aestuans, quae ipsius animi penetralia insederat, homo callidus et instar pestiferi serpentis bifida lingua instructus amicitiae simulatione virum circumvenit, et scyphi veneno pleni oras amicitiae melle inungit, aliud dicens aliud cogitans, et labiis honorans, cum animo esset alienissimo. his rationibus Styppiotam hac una in re incautum et simplicem fallit, eumque apud imperatorem ut impostorem et dolosum criminatur, et Siculae proditionis accusat cum vero imperator adhuc in Cilicia agens fidem sibi fieri postularet, eum sub velo stare iubet: ipse Styppiotam, tanquam arcani aliquid dicturus, eo seducit ubi imperator occulebatur. et ab aliis rebus exorsus tandem in Siciliae mentionem fraudulenter delabitur, dataque

ἀσπάζεσθαι τὸν Στυππειώτην ὅσα ὁ βασιλεὺς εἶχεν ἐπὶ τοῖς κατὰ Σικελίαν διαπραξάμενος πράγμασιν, οὕτω διαλύει τὴν ἐντυχίαν, καὶ τοιοῦτον ἐνθάψας σπινθῆρα τῇ τοῦ βασιλέως ψυχῇ καὶ κατὰ τοῦ Στυππειώτου ἀφεὶς ὑποτύφεσθαι ἐσκέπτετο καὶ φορυτοῦ εὐπορήσειν ἑτέρων συκοφαντήσεων, δι' ὧν προχειροτάτη ἐσεῖται τοῦ σπινθῆρος ἡ κίνησις. οὐκοῦν κατὰ καρδίας ἑτέραν πληγὴν ἀνταίαν εἰληφὼς ὁ δηλωθεὶς λογοθέτης ἐκ τοῦ τῷ Στυππειώτῃ δοθῆναι δοχεῖον ἐρυθροδάνου διάλιθον χρύσεον, καὶ τοῖς ὅρκοις τοῦτον ἐπιστατῆσαι κατὰ τὸν ἐν Βλαχέρναις μέγαν νεὼν οἳ τὴν τοῦ κράτους διαδοχὴν ἐνεπέδουν Ἀλεξίῳ τε τῷ ἐξ Οὐγγρίας καὶ τῇ θυγατρὶ τοῦ βασιλέως Μαρίᾳ, ἃ τῷ λογοθετικῷ δήπουθεν ὀφφικίῳ ἦσαν ἁρμόδια, B συνθέσθαι λέγεται χάρτην λήρων ἔμπλεων παρὰ τοῦ Στυππειώτου δῆθεν τῷ τῆς Σικελίας ῥηγὶ σταλησόμενον, καὶ τοῦτον ἀναφύρας τοῖς τοῦ Στυππειώτου τόμοις καὶ γράμμασι πεῖσαι τὸν βασιλέα στεῖλαι τοὺς κατὰ ζήτησιν τοῦ πρὸς τὸν ῥῆγα γράμματος τὴν τοῦ Στυππειώτου σκηνὴν ἐρευνήσοντας· οὗ καὶ γενομένου ὁ αὐτοκράτωρ οἷα πυρσὸν αἰθέριον τὴν κατὰ τοῦ ἀνδρὸς ὀργὴν ἀνέκαυσε. καὶ τὸ ἐντεῦθεν ἐκκοπεὶς τὰς κόρας ἀδίκως τυφλὸς ἦν, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον. ὦ πάντ' ἐφορῶν ὀφθαλμὲ τῆς δίκης ἀλάθητε, πῶς ἐπιμύεις πολλάκις ἐπὶ τηλίκοις παρανομήμασιν ἢ καὶ μείζοσιν ἑτέροις ἀνθρώπων κακοπραγήμασιν, οὐδ' ἐπάγεις εὐθὺς τοὺς πρηστῆρας καὶ τὸ κεραύνιον ἄναμμα, ἀλλ' ὑπερτιθέμενος ἐπέχεις τὴν C

8. δοθῆναι] χειρισθῆναι A. δοχεῖον] χρυσόβουλλον δοὺς μετὰ λίθων λαμπρῶν B. 10. διαδοχὴν] ἀρχὴν A. 14. τῆς om A.

illi occasione acta illa imperatoris reprehendendi colloquium dirimit. ita irritato illius animo aliarum calumniarum occasiones quaerit, magis etiam contra Styppiotam inflammatus, quod imperator illi aurea bulla cum radiantibus gemmis data mandarat ut in magna Blachernia ecclesia iuriiurando praeesset, quo imperii successio Alexio Hungaro et filiae Mariae confirmaretur (quod munus ad Logothetae potius officium pertinebat), scriptum nugacissimum composuisse fertur, quod scilicet Styppiota ad Siciliae regem missurus esset. eoque in Styppiotae codices et litteras clam inserto, imperatori persuadet ut inquiri iubeat illas proditionis ad Siculum litteras. quo facto imperator fulminis instar contra Styppiotam exarsit, eique oculos effodi iussit innocenti. o inspector omnium ocule iustitiae inevitabilis, cur saepe connives ad tales iniurias et graviores etiam casus hominum, neque statim tonitrua et fulmina promis, sed vindictam procrastinas? impervestigabile tuum est iudicium, et humanis rationibus in-

κόλασιν. ἀνεξιγχνίαστόν σου τὸ κρίμα, καὶ ἀνθρώπων λογισμοῖς ἀνεπίβατον. πλὴν εἶ σοφός, ναί, καὶ γνώμιων ἀκριβὴς τοῦ συνοίσοντος, κἂν ἡμᾶς τοὺς σμικρογνώμονας λέληθας. ἤδη μὲν οὖν τις θηρητὴρ ὄφιν δαφοινὸν ἢ λέοντα λασιαύχενα εἰσορῶν καὶ αἴσιον ἐν ὄρεσιν εὐθέως ἐξέκλινεν. ἀλλὰ καὶ κακόεργος ὅστις δὴ παραιτητός ἐστι, δάκρυσι καὶ λιταῖς παρυπάγεται. ἄνδρα δὲ κακὰ τῷ πλησίον βυσσοδομεύοντα καὶ ἄλλα μὲν ἐν φρεσὶ κεύθοντα ἕτερα δὲ βάζοντα σοφίας δεῖ πολλῆς ἐκφυγεῖν, καὶ χρεία τῆς ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐφάψεως.

Ἦν δὲ ὁ λογοθέτης οὗτος, ἵνα καὶ ἔτι μικρὸν παρακινήσω τῆς ἱστορίας μοι τὸν εἱρμόν, μαθημάτων μὲν ὑψηλοτέρων ἄκρῳ λιχανῷ γεγευμένος καὶ τῆς ὑπερσέμνου φιλοσοφίας
D οὐκ ἀκριβὴς ἐραστὴς οὐδ' εὐμαθὴς ὀπαδός, κράτιστος δὲ τῇ φυᾷ καὶ τῷ ἀμελετήτῳ χαίρων τῆς φράσεως, ῥέων τε τῷ λόγῳ κατὰ πηγάδα καλλίρειθρον διεκδιδοῦσαν τῶν πρανῶν ἐκ τοῦδε κλέος ἀπηνέγκατο μέγιστον. ἀνθρώπων δὲ ὀψοφαγώτατος ὢν καὶ οἰνοφλύγων ὁ κράτιστος πρὸς λύριον ἔψαλλε καὶ πρὸς κιθάραν μετερρυθμίζετο καὶ κόρδακα ὠρχεῖτο καὶ τῷ πόδε πολλάκις παρενεσάλευε. χανδὸν δὲ τῶν οἴνων ἐμφορούμενος, καὶ κατὰ τοὺς θαλαττίους χόας καὶ τὰς σπογγιὰς συχνάκις τὸ ποτὸν ἀνιμώμενος, οὐ κατεπόντου τὸν νοῦν τῇ ἀρδείᾳ, μήτε παρασφαλλόμενος ὡς οἱ ἔξοινοι, μήτε τὸ

4. ἤδη μὲν] καὶ ὄφιν μέν τινα δρακοντώδη καὶ λέοντα ἄγριον καὶ ἀνήμερον θεασάμενός τις ἐκφεύγει τῆς βλάβης αὐτῶν, ἄνθρωπον δὲ κακοποιὸν καὶ πονηρὰ B. 11. λογοθέτης] καματερὸς A.

accessum. tu vero sapiens es et accuratus utilitatis iudex, quamvis tenuitatem ingeniorum nostrorum frustreris. draconem quidem aut leonem qui videt aut audit in montibus, statim declinat; lacrimis et precibus etiam latro mitigatur: ad virum vero aliis insidiantem, qui aliud lingua promptum aliud pectore clausum habet, cavendum magna sapientia est opus et numinis auxilio.

Caeterum fuit is Logotheta (ut historiae seriem paulo diutius suspendam) talis qui sublimiores disciplinas primoribus duntaxat labris degustarat, sacrosanctae sapientiae parum diligens amator nec docilis discipulus, sed ingenio praestantissimo dictionis extemporalis studiosus, eloquentia fontis instar exuberante maximam gloriam adeptus. fuit et mortalium omnium gulosissimus et bibulorum princeps; canere ad lyram et citharam pulsare, cordacem saltare et pedes celeriter huc atque illuc agitare promptus. quamvis autem vinum avidissime ingurgitaret, tamen nullum in eo signum ebrietatis apparebat: imo quo plus biberat, eo prudentius irrigatione illa vini ex-

κάρη βάλλων ἐτέρωσε ὡς ὑπὸ μέθης ἐπικλυζόμενος, ἀλλ' ἔλεγέ τι σοφόν, ἀναφλέγων τε καὶ ἄρδων ἐν τῷ πίνειν τὸ λογιζόμενον, καὶ πρὸς βλάστην λόγων μᾶλλον ἐπερρωννύετο. διώκων δὲ τὰ συμπόσια οὐ βασιλεῖ μόνον πλεῖστα κεχάριστο, P. 75
ἀλλὰ καὶ δυνάσταις μάλα πεφίλητο τῶν ἐθνῶν, ὁπόσοι τοὺς κώμους περιεσπούδαζον. κατὰ γὰρ πρεσβείαν αὐτοῖς παραβάλλων τοὺς μὲν ὑπερέβαλεν ἐν τοῖς πότοις καὶ πρὸς τὴν ὑγὲ κατήνεγκεν ἐκ τῆς μέθης ἀνάνηψιν καὶ τοῦ κάρου ἀνάπνευσιν, τοῖς δὲ καὶ ἰσοφάρισεν· οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ πιθάκνας ὅλας ἐς τὴν γαστέρα μετήγγιζον καὶ ἀμφορέας ὤχουν τοῖς δακτύλοις ὡς κύλικας καὶ τὸν σκύφον εἶχον ἀεὶ ἐπιδείπνιον τὸν Ἡράκλειον. ἐπεὶ δὲ εἰς τοὺς περὶ τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε λόγους καθάπαξ ἐνεπεπτώκειν, δεδόσθω κἀκεῖνα τῇ ἱστορίᾳ, V. 60
μνήμης ὄντα καὶ διηγήσεως ἄξια. συνέθετό ποτε τῷ βασιλεῖ
Μανουὴλ ὕδατος πλησθεῖσαν διεκροφῆσαι τὴν πορφύρεον λε- B
κανίδα, ἣν εἶχε πρότερον μὲν ἡ αἰθριώδης τοῦ κοιτῶνος αὐλίου τοῦ βασιλέως Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, ἡ ἄνωθεν τοῦ Βουκολέοντος ὑπτιάζουσα, νυνὶ δὲ ὁ παρὰ τοῦ εἰς ἱστορίαν προκειμένου βασιλέως οἰκοδομηθεὶς χρυσόπαστος μέγιστος ἀνδρών. βασιλεὺς δ' ἐν θαύματι θέμενος τὸ λεχθέν, καὶ πρὸς αὐτὸν „ὑπέρευ γε, λογοθέτα" φάμενος, ὀθόνας εὐανθεῖς καὶ χρυσίου μνᾶς ἱκανὰς ξυνέθετό οἱ καταβαλέσθαι δρῶντι ὡς

3. διώκων] τοιοῦτος δὲ ὢν ἀεὶ ἐν τοῖς γάμοις καὶ χαμαιτζικίοις ἀεὶ προσέβαλε B. 12. τοῦδε] τούτου A. 13. δεδόσθω A. 15. διεκφορῆσαι PA. πιεῖν γεμάτην τὴν πορφυρᾶν λεκάνην ἣν ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κτισθέντι χρυσοτρικλίνῳ ὁ βασιλεὺς ἔθετο, πρότερον οὖσαν κειμένην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐπάνω τοῦ βουκολέοντος, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς νικηφόρος ὁ φωκᾶς ἔμενεν B. 21. ὀθόνας] λίτραν 'χ^πρα' καὶ βλατία χρυσᾶ δύο B. 22. συνέθετό οἱ καταθέσθαι A.

citato ingenio loquebatur. iam quia symposia consectabatur, cum imperatori acceptissimus erat, tum regulis provinciarum, qui comessationes amabant, carissimus. ad quos cum legatus ibat, alios potando superabat eoque redigebat ut longo tempore ad vinum edormiendum et ebrietatem discutiendam esset opus, alios aequabat, cum quidem ventres eorum integra doliola caperent et amphoras digiti ut calices versarent et Herculanum scyphum coenae perpetuo subiungerent. sed quia semel in huius viri mentionem incidi, illa etiam memoratu digna referantur. pepigit aliquando cum imperatore Manuele se Porphyreticam patinam aqua plenam exhausturum, quae olim in aula Phocae Nicephori fuit ad Bucoleontem spectante, nunc vero in maximo illo conclavi visitur, quod is imperator cuius historiam scribimus aedificavit. id imperator admiratus „optime sane" inquit,

ἔφησεν, ἢ μὴν ταὐτὰ τουτονὶ καταθέσθαι μὴ περατοῦντα τὰ ξυγκείμενα. ὡς δὲ τὸν λόγον ἀσμένως ὁ ἀνὴρ ἠνωτίσατο, ἡ μὲν λεκανὶς ἦν ὑπερχειλὴς ὕδατος, κεχαδυΐα περὶ χόας δύο, C ὁ δὲ κύψας τὸ ἄγγος ἐκένωσεν ὅσα βοῦς, ἅπαξ ἀνακόψας τὸ συνεχὲς τῆς πόσεως, καὶ τότε ὡς τὸ πνεῦμα πλεῖον συλλέξειε, καὶ εἶχεν εὐθὺς τὰ ἐκ συμφώνου πρὸς βασιλέως ἀποδιδόμενα. ἤττων δὲ ὢν τῆς τῶν χλωρῶν κυάμων ἑστιάσεως οὐκ ἀπὸ ῥινός, ὅ φασιν, ἀλλ' ἐξ ὀδόντων τῷ θαλῷ τούτων εἵλκετο. ὅλας οὖν ἀρούρας κατεδαπάνα καὶ θοὸς ἀκριβέστερον ἐπεξήρχετο. καὶ τότε παρὰ τὸν ποταμὸν ἐνσκηνησάμενος, ἐπειδήπερ εἰς τὴν περαίαν κυάμων θεάσαιτο γήδιον, ἐξ αὐτῆς καὶ τὸν ἔσχατον χιτῶνα ἀποδυσάμενος διενήξατο, καὶ τὸ πλεῖον ἀποτραγὼν οὐδ' οὕτως ἀπέσχετο, ἀλλ' ἐς δεσμὰς τὸ μὴ κατεδηδομένον ξυνενεγκὼν ἐπὶ νώτου τε ἀράμενος διέβη τε τὸν ποταμὸν αὐτίκα δὴ μάλα, καὶ ἐπὶ δαπέδου τῆς D σκηνῆς καθιζήσας ἀνελέγετο τοὺς κυάμους ἡδέως, ὡς εἰ νῆστις ἦν ἐπὶ μακρὸν καὶ ἀπόσιτος. ἡρωϊκοῦ δὲ σώματος μετέχων καὶ εἰς ἀρίστην ἡλικίας ἀνατείνας ἀναδρομὴν οὐκ ἀπόμαχος ἦν, ἀλλ' ἔβλεπε γενναῖον καὶ τοῦ αἵματος ἄξιον ἐξ οὗ τὸ πρὸς μητρὸς ἐκείνῳ γένος καθεῖλκετο. τελευτῶν δὲ τὸν βίον, καὶ πλῆττον ἔχων αὐτὴν τὸ οἰκεῖον κριτήριον ἐφ' οἷς κατὰ τοῦ Στυππειώτου ἐλογοποίησε, μετάπεμπτον ποιεῖται τὸν ἄνδρα καὶ συγγνώμην μετὰ δακρύων αἰτεῖται. ὁ δὲ βραβεύων ἀμνησικάκως ἄφεσιν καὶ σωτηρίαν ψυχῆς προσεπηύ-

1. τοῦτον καταβαλέσθαι A. 2. ἀνὴρ] καματηρὸς A. 7. ἥττων — 20. καθεῖλκετο om B. 10. καί ποτε? 22. κατὰ τοῦ Σ. ἐλογ.] εἰς τὸν στυππειώτην ἐξήμαρτεν A.

„Logotheta." et ei multum lineae vestis pretiosae et complures auri minas promisit, si ita fecisset: sin minus, tantundem ab eo stipulatus est. quibus verbis homo delectatus patinam aqua repletam, quae ad duos choas capiebat, instar bovis inclinatus exhausit, semel tantum recepto inter potandum spiritu, ac statim promissa ab imperatore munera ex pacto accepit. etiam viridibus fabis impense delectabatur, earumque tota arva consumebat. aliquando igitur in castris cum trans flumen fabis consitum agellum conspexisset, statim exutis vestibus tranavit; nec maximam devorasse partem contentus reliquias in fasciculos collectas et humeris impositas abstulit, et in tabernaculo suo sedens fabas suaviter absumpsit, quasi longo tempore ieiunassct. fuit homo procerae staturae et heroici corporis, non imbellis sed fortis, eaque familia dignus ex qua maternam stirpem trahebat. moriturus, cum sauciam haberet Styppiotae calumniis conscientiam, virum accersit et lacrimis oppletus veniam petit. quam ille

ξατο. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω, καὶ οὐ κατὰ διήγησιν, οἶμαι, ἀλυσιτελῆ τοῖς πολλοῖς οὐδ' ἀχαλλῆ τε καὶ ἀχαρίτωτον.

5. Ὁ δέ γε Μανουὴλ ἀποβαλόμενος θανάτῳ τὴν ἐξ Ἀλαμανῶν σύνευνον ἐκόψατο μὲν τὸν ἐκείνης μόρον διασπασμὸν οἰηθεὶς σώματος, καὶ ὡς λέων θρηνῶδες ἠρεύξατο, ταφῆς δὲ ἠξιωκὼς μεγαλοπρεποῦς, καὶ τῷ σκήνει ἐπιτελέσας τὰ ὅσια ἐν τῇ τοῦ Παντοκράτορος πατρῴᾳ μονῇ, καὶ καιρὸν ὃν P. 76 ἐδοκίμασε παριππεύσας ἡμιθανὴς καὶ ἡμίτομος πρὸς μνῆστρα δεύτερα ἔβλεψε, πατὴρ ἀκοῦσαι παιδὸς γλιχόμενος ἄῤῥενος. πολλαχόθεν μὲν οὖν ἐπεφοίτων αὐτῷ καὶ γράμματα καὶ προμνώμενοι ἐκ βασιλέων, ἀπὸ ῥηγῶν καὶ δυναστῶν ἁπάσης τῆς γῆς· ὁ δὲ προέκρινεν ἁπασῶν μίαν τῶν θυγατέρων τοῦ τῆς Ἀντιοχείας σατραπεύοντος Πετεβίνου. ταύτην λέγω τὴν τῆς Κοίλης Συρίας προκαθημένην, ἣν Ὀρόντης ποτίζει καὶ καταπνέει ζέφυρος ἄνεμος. ἦν δὲ ὁ Πετεβῖνος οὗτος Ἰταλιώτης μὲν τὸ γένος, ἱππότης δ' ἀκράδαντος καὶ ὑπὲρ τὸν Πρίαμον ἐκεῖνον εὐμέλιος. στείλας οὖν ἐκ τῶν τῆς γερουσίας καὶ τὸ γένος ἐπισήμους ἄνδρας εἰσοικίζεται τὴν κόρην, καὶ θύσας εἶχε τὰ γαμοδαίσια. ἦν δὲ καλὴ τὸ εἶδος ἡ γυνή, καὶ λίαν καλή, καὶ ἕως σφόδρα καλή, καὶ τὸ κάλλος ἀξύμβλητος, ὡς μῦθον εἶναι ἀτεχνῶς πρὸς αὐτὴν Ἀφροδίτην τὴν φιλομειδῆ καὶ χρυσῆν, Ἥραν τὴν λευκώλενον καὶ βοῶπιν, καὶ τὴν δολιχόδειρον καὶ καλλίσφυρον Λάκαιναν, ἃς οἱ παλαιοὶ διὰ τὸ κάλλος ἐθέωσαν, καὶ τὰς λοιπὰς δὲ ἁπάσας ὅσας βίβλοι καὶ ἱστορίαι διαπρεπεῖς τὴν θέαν παραδεδώκασιν.

12. τῆς om A. 13. τοῦ ῥηγὸς ἀντιοχείας B. 16. Ἰταλιώτης] φράγγος B. 17. Πρίαμον] Ἕκτορα B. 18. καὶ om A. 21. πρὸς αὐτὴν om A.

oblitus iniuriarum ei concessit, et salutem eius animae precatus est. atque haec hactenus, neque iniucunda, ut opinor, neque inutilia.

5. Manuel autem coniugis Alemannae mortem non secus ac membrum a suo corpore avulsum acerbissime deploravit, iustisque ei persolutis eam in paterno monasterio Pantocratoris magnificentissime sepeliit; et luctus tempore, quod ipse sibi praefinierat, instar semianimis et dimidiati hominis exacto, secundas nuptias spectavit masculae prolis cupiditate. multis itaque e locis litterae ad eum mittuntur: offeruntur regum et principum filiae ex omni terra. ipse vero Petebini Antiochiae Coelesyriae primariae urbis, ad Orontem sitae, quam ventus Favonius perflat, satrapae filiam delegit. is Petebinus erat genere Italus et eques praestantissimus. missis igitur ad eum senatorii ordinis nobilibus viris puellam ducit incomparabili forma praeditam, ac nuptias celebrat.

Ὁ δὲ λογος τὰ κατὰ τοὺς Τούρκους μέλλων αὖθις διεξιέναι, ἅτε εἰς ἀρχὴν καθιστάμενος, καί τινα τῶν ἄνωθεν σαφηνείας ἕνεκα δοίη ἂν εἰς ἀφήγησιν. τῷ κατάρχοντι τῶν Τούρκων Μασοὺτ πολλοὶ μὲν ἦσαν υἱεῖς, καὶ θυγατέρες οὐκ ἐλάττους ἐγεγόνεισαν· ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἔξ ἀνθρώπων γίνεσθαι καὶ ταῖς ἐκεῖθεν κολάσεσιν ὡς ἀσεβὴς παραπέμπεσθαι διανέμει τοῖς ἐκείνου παισὶ τὰς ποτὲ μὲν τοῖς Ῥωμαίων ὅροις κληρουμένας τότε δὲ ὑπ' ἐκείνῳ ταττομένας πόλεις καὶ χώρας, καὶ ἄλλοις μὲν εἰς κλῆρον πατρῴων κατέλιπεν ἕτερα, τὴν δὲ Ἰκονιέων μητρόπολιν καὶ ὅσα τετάχαται ὑπ' αὐτὴν τῷ Κλιτζασθλᾶν ἀπομερίζει υἱῷ. τῶν δὲ γαμβρῶν τῷ μὲν Ἰαγουπασὰν Ἀμάσειαν καὶ Ἄγκυραν ἐκληροῦτο, καὶ τὴν Καππαδοκῶν εὐδαίμονα χώραν, καὶ ὅσα ταῖς πόλεσι ταύταις ὅμορα· Δαδούνῃ δὲ ἀπονενέμηνται πόλεις εὐδαίμονές τε καὶ μέγισται, Καισάρεια καὶ Σεβάστεια. ἀλλ' ἕως τίνος τὸν οἰκεῖον παρόψει κλῆρον, κύριε, εἰς ἀπαγωγὴν ἐκκείμενον καὶ προνομὴν μακραίωνα καὶ κίνησιν κεφαλῆς λαῷ μωρῷ καὶ οὐχὶ σοφῷ καὶ πόρρωθεν ἀπεσχοινισμένῳ τῆς εὐσεβοῦς περὶ σὲ δόξης καὶ πίστεως; μέχρι τίνος ἀφ' ἡμῶν ἀποστρέφεις τὸ οἰκεῖον πρόσωπον ὁ φιλάνθρωπος, καὶ τῆς πτωχείας ἡμῶν ἐπιλανθάνῃ, οὐδ' ἐνωτίζῃ τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰ δάκρυα ὁ ταχὺς τῶν θλιβομένων ἐπακουός, οὐδὲ δίκην ἐπιτίθης ὁ τῶν ἐκδικήσεων κύριος; ἕως πότε παραλλὰξ ἕρποντα ἐσεῖται τὰ ἄτοπα, καὶ οἱ μὲν τῆς δουλίδος Ἄγαρ ἀπόγονοι κατακυριεύσουσι τῶν ἐλευθέρων ἡμῶν, ἀπολοῦσί τε καὶ ἀποκτενοῦσι τὸ σὸν ἅγιον

2. ἄνω A. 10. κλιτζασθὰν A. 13. ὅμορα] πρόσορα A.

Iam cum ad institutum redeundum sit, quaedam supra commemorata perspicuitatis gratia repetenda sunt. Masuto Turcorum imperatori multi erant filii, nec filiae pauciores. moriturus provincias et urbes olim Romanas, tum vero suas, inter eos distribuit. eumque aliis alias assignasset, Iconium metropolim cum subiectis oppidis Clizasthlani filio, generis vero, Iagupasani Amasiam et Ancyram fertilemque Cappadociam cum locis finitimis, Daduni urbes felices et maximas, Caesaream et Sebastiam, attribuit. sed quousque, domine, hereditatem tuam diripi ac praedae et ludibrio esse populo vaecordi et a vera tui cognitione ac fide alienissimo patieris? quandiu a nobis avertes faciem tuam, cum sis humanus, et mendicitatis nostrae obliviscaris, nec gemitus nostros et ploratus audies, cum celeriter afflictis succurrere soleas? neque poenas sumes, cum sis vindex? quandiu durabunt istae absurditates, ut Agaris ancillae posteri nobis ingenuis dominentur, et gentem sanctam tuam, quae sanctis-

ἔθνος, ὃ τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα τὸ σὸν ἐπικέκληται ἅγιον ὄνομα, τοῦτο δὲ χρονίαν ὑπηρεσίαν ὑπομενεῖ, καὶ τοὺς ὀνειδισμοὺς ὑποίσει καὶ τοὺς κονδυλισμοὺς τῶν ἐπιτρίπτων τούτων ἀλλογενῶν; εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὀψέ ποτε, φιλάγαθε δέσποτα, τῶν ἐν πέδαις ἡ συνοχή. βοησάτω πρὸς σὲ καὶ νῦν τὸν φιλοικτον τὸ ἐκχεόμενον αἷμα τῶν σῶν οἰκετῶν, ὡς τὸ τοῦ Ἄβελ πρότερον. ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, καὶ κραταιώσας ὃν αὐτὸς αἱρετίσῃ ἄνδρα καὶ ἐφ' ὃν εὐδοκήσειας. ἀπόδος τοῖς πονηροῖς γείτοσιν ἡμῶν εἰς τὸ ἐπταπλάσιον ὅσα ἐπονηρεύσαντο κατὰ τῆς κληρονομίας σου· καὶ πόλεις καὶ χώρας ἐπανασώσας ἡμῖν ἐν ἀνδρείᾳ, ἃς ὤφειλοντο οἱ ἀλλόφυλοι, ὅρια στήσαις τοῖς ἐκ τοῦ σοῦ καλουμένοις ὀνόματος ἀνέσχοντος ἡλίου καὶ δυομένου πρώτας καὶ ὑστάτας αὐγάς. P. 77

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως οὐκ ἀκαίρως οὐδὲ μάτην ἐξετοξεύσαμεν, θεῷ τι μικρὸν προσλαλήσαντες, καὶ κενώσαντες τῆς λύπης βραχὺ ἐξ ὑπεράντλου ταύτῃ ψυχῆς· οἱ δ' οὖν τοῦ Μασοὺτ τριχῇ διασάμενοι τὰ κεφαλαιώδη τῆς ἀρχῆς ὁρίσματα, ἢ τὸ νηπιακὲς εἰπεῖν τὰ τῶν Ῥωμαίων σχοινίσματα, παῖδες παρὰ πατρὸς ἐς αὐτοὺς καταβάντα διαδεξάμενοι, ὀλίγα μὲν εἰρήνῃ καὶ τοῖς τῆς συγγενείας θεσμοῖς ἐπέθυσαν, τὰ δὲ πλεῖστα εἰς διαφορὰς οἰκείας ἀπεῖδον καὶ προσέσχον ταῖς διαστάσεσιν. αὐτίκα γὰρ ὁ τοῦ Ἰκονίου σουλτὰν τῷ τῆς Καππαδοκίας τυπάρχῃ σκαιόν τι καὶ ἄγριον ἐπωφθάλμισε, καὶ οὗτος αὖ ἐκείνῳ βλέμμα ὀλέθριον ἔρριψε. καὶ ἦν τὰ B

24. ἐπωφθάλμησε A.

simum nomen tuum invocat, perdent et occident, diuturnam servitutem et opprobria et alapas perditorum barbarorum sustinentem? Intuere tandem, clementissime domine, captivorum aerumnas. sanguis famulorum tuorum nunc quoque, ut olim Abelis, te misericordem dominum inclamet. arripe arma et scutum, exurge ad opem nobis ferendam; confirmatoque viro qui tibi placuerit probatusque fuerit, improbis vicinis nostris septupla reddito quae in hereditatem tuam commiserunt, et provinciis atque urbibus fortiter recuperatis, quas barbari surripuerunt, orientem et occidentem solem eorum limites statuito qui a te cognomentum acceperunt.

Haec fortasse non abs re neque temere effudimus, cum deo paulisper collocuti, et moerore oppressum animum nonnihil levavimus. Masuti autem liberi praecipuos regni paterni ac potius Romanorum fines trifariam partiti pacem et cognationis iura parum curaverunt, ad bella intestina propensi. nam Iconii Sultanus Cappadociae toparchae, et hic illi vicissim, infesto animo est insidiatus, donec odia

κατ' ἀλλήλων πονηρὰ διαβούλια οὐχ ὑπὸ σκότον καὶ κρύφα τελούμενα, ἀλλ' ἔκπυστα καὶ βασιλεῖ καὶ ἔκφορα ὑπ' αὐτῶν. ὁ δὲ ἐπαρώμενος ἀμφοῖν πανώλειαν, ἠγάπα μὴ μόνον μέχρι τοῦ ἐριθεύειν ἀπονεύειν ἀλλήλων καὶ ἀποσχίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὅπλα ἄραντας εἰς μοῖραν διαστῆναι ἀντίθετον, ἵν' ἄγων ἠρεμίαν αὐτὸς τοῖς ἐκείνων ἐπιχαίρῃ κακοῖς ὡς ὁμοῦ τε ἀλλοφύλων καὶ ἀσεβῶν· καὶ πέμπων λάθρᾳ ἀγγέλους θάτερον θατέρῳ ἐνῆγεν εἰς πόλεμον. ἐκ δὲ τοῦ προδήλου τῷ Ἰαγουπασάνῃ προσέκειτο, καί οἱ τοῦ Ἄρεος συνεθίγγανεν οἷς ἐδωρεῖτο, μυσαττόμενος τὸν σουλτὰν ὡς ὑποκαθειμένην ἀεὶ τὴν γνώμην ἔχοντα καὶ ὕπουλον τὸ φρονεῖν καὶ περίστροφον, καὶ μὴ μόνον δολοπλοκοῦντα τοῖς ἐκ γένους ἐκείνῳ καὶ αἵματος τὰ ἀνήκεστα, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαίων ἀεὶ κατὰ λῃστείαν τὸ γειτονοῦν ἐκτρίβοντα. πεποιθὼς τοίνυν Ἰαγουπασάνης τῷ αὐτοκράτορι ἐκφέρει κατὰ τοῦ σουλτὰν πόλεμον, καὶ οὗτος αὖθις ἀντέξεισι κατ' αὐτοῦ, καὶ συρραγέντες πολλάκις ἐμάχοντο. ὀψὲ δὲ καὶ μεθ' αἵματα ἐξ ἑκατέρων ῥεύσαντα τῶν στρατῶν πρὸς Ἰαγουπασάνην ἔβλεψε τὸ νικᾶν. καὶ πρὸς καιρὸν τὰ ὅπλα καταθέμενοι, ὁ μὲν ἐπέμενε κατὰ χώραν, ὁ δὲ σουλτὰν τῷ βασιλεῖ πρόσεισιν ἄρτι πρὸς τὴν πόλιν τὴν βασιλεύουσαν ἐκ τῶν δυσμικῶν ἐπανιόντι μερῶν, καὶ φιλοφρόνως V. 62 προσδεχθεὶς καὶ ἐντίμως οὐχ ἧττον ἐπ' αὐτῷ τὸν βασιλέα διαχυθῆναι πεποίηκεν ἧπερ αὐτὸς ἐπὶ τῷ τῆς ξενίας ἐνευφράνθη ἀπροσδεεῖ. οὐκ ἐλπίσι γὰρ μόνον χρηστοτέραις ὑπεσαίνετο Μανουήλ, ὡς εὖ τὰ κατὰ τὴν ἕω διάθοιτο διὰ τῆς

6. ὁμοῦ τε om A. 10. ὑποκειμένην A, ἄσιτον B. 23. εἶπερ PA.

in apertum eruperunt et ab ipsis imperatori sunt exposita. qui cum utrumque perditum cuperet, optabat ut non tantum inter sese rixarentur et divellerentur, sed armis etiam certarent, ut ipse otiosus illorum malis quippe barbarorum et impiorum insultaret; ac per legatos clam utrumque contra alterum concitavit. aperte vero Iagupasani donis missis opem tulit, Sultani odio, qui esset homo obscuri ac dolosi ingenii, nec cognatis tantum suis perniciem moliretur, sed et Romanorum fines subinde latrociniis vexaret. Iagupasanes igitur imperatore fretus Sultano bellum infert: ille vicissim in aciem egreditur. crebrae pugnae committuntur. tandem post multas utrinque caedes factas penes Iagupasanem victoria fuit. atque armis ad tempus positis hic in sua provincia mansit. Sultanus vero imperatorem recens ex Occidente reversum adiit, et humaniter ac honorifice exceptus non minus Manuelem exhilaravit quam ipse benignitate hospitii est exhilaratus. nam spem bonam habebat Manuel se ob Sultani praesentiam non

τοῦ σουλτάνου παρουσίας καὶ τοῦ κεχαρισμένου τῆς ξενίας, δυναμένου γοητεῦσαι φιλοχρήματον βάρβαρον· ἀλλὰ καὶ δόξαν αὐτῷ τῆς βασιλείας τὸ συμβὰν ᾤετο. εἰσιὼν τοίνυν ἅμα τῷ σουλτάνῳ τὴν Κωνσταντίνου κηρύττει θρίαμβον. καὶ ἦν εὐπρεπὴς ὁ θρίαμβος, καλλίστοις καὶ τιμήεσι πέπλοις παμφαίνων καὶ τῷ τοῦ κόσμου πολυειδεῖ δαίδαλος· καὶ ἤμελλε βασιλεὺς διὰ τοῦ θριάμβου προϊέναι πρὸς αὐτῶν τῶν ἀστῶν κροτούμενος, καὶ μέρος εἶναι τῆς τότε δορυφορίας τε καὶ λαμπρότητος καὶ τῶν κυδρούντων τὸν αὐτοκράτορα καὶ σουλτάνος αὐτὸς ἐπιπαριών. θεὸς δ' ἠκύρωσε τὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης λαμπρά· ἥ τε γὰρ γῆ κλονηθεῖσα πολλὰς κατεβεβλήκει λαμπροτάτας οἰκήσεις, καὶ ὁ ἀὴρ ταραχώδης ἦν ἐπιεικῶς καὶ ἀνώμαλος, καὶ ἕτερ' ἄττα ἐπισυμβάντα δείματα ἐκείνοις, οὐ θριάμβοις ἠναγκάκει προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἐκύμαινε λογιζόμενον. ἔφασκον δὲ καὶ οἱ τοῦ θείου νεὼ καὶ τοῦ βήματος ἔντροφοι καὶ αὐτὸς βασιλεύς, οὐκ ἀγαθὰς κληδόνας δεχόμενος τὰ λεγόμενα, μηνίειν τὸ θεῖον καὶ μηδ' ὅλως ἀνέχεσθαι προκύψειν εἰς θρίαμβον μὴ θεοσεβείας ἄνδρα μετεσχηκότα, ὃν κοσμοῦσιν ἔπιπλα παναγῆ καὶ ἁγίων ἔκτυπα διειλήφασι καὶ χαρακτὴρ καθαγιάζει Χριστοῦ. καὶ οὕτω μὲν εἰκαίως ὁ θρίαμβος ἐσχεδίαστο, μηδαμῶς αὐτῷ προσεσχηκότος τοῦ αὐτοκράτορος, οὐδ' ἐς ὅσον τὸ ἔθος ἀφοσιώσασθαι· εἰς ἱκανὸν δὲ ὁ σουλτάνος τῷ βασιλεῖ συνδιέτριψε χρόνον, καὶ ἵππων p. 78 B

1. σουλτὰν παρρησίας A. 4. σουλτὰν A, neque usquam id nomen flectit. κωνσταντινούπολιν A. 11. ἐπικαταβεβλήκει λ. οἰκοδομίας A. 15. οἱ τοῦ θ.] ἀρχιερέων ἐνάρετοι A. 17. δεχόμενος] ᾤετο τὰ δρώμενα A.

modo rebus Orientis consulturum et avaro barbaro hospitii liberalitate fucum esse facturum, sed ex eo casu gloriam quoque sperabat. Cpolim igitur una cum illo ingressus triumphum indicit. qui cum eleganter instructus pretiosis vestibus et ornamentorum varietate colluceret, atque imperator cum applausu et acclamationibus civium, adducto una Sultano, qui inter caeteros proceres festivitatem illam celebriorem redderet, proditurus esset, deus illius diei splendorem fecit irritum. nam terrae motu multae splendidissimae aedes corruerunt; et aeris intemperies ac caligo et alii quidam terrores aestuantes hominum animos a triumphis in se convertebant. aiebant et sacrae aedis antistites (nec ipse imperator aliter ea omina accipiebat) irasci deum, neque velle ut homo impius eum triumphum intueretur, quem instrumenta sacratissima et divorum imagines ornarent et Christi signum consecraret. sic triumphus frustra est instructus, et ab ipso imperatore ita neglectus ut nec receptae consuetudini satisfaceret. Sultanus vero non parvo tempore cum eo commo-

πνεοντες, διαπτηναι το στασιον επηγγελλετο.
C ἐφ' ὕσπληγγος τοῦ πύργου, ἠμφιεσμένος ποδη
χιτῶνα. λευκὸς δὲ ἦν ὁ χιτών, λύγοι δὲ εἰ
χθέντες ἐποίουν κολπῶδες τὸ ὕφασμα. ἦν
Ἀγαρηνῷ ὥσπερ ἱστίῳ ναῦς πτερωθῆναι τ
τούτου κοιλότησι τοῦ πνεύματος ἐμφωλεύοι
ἐπέστραπτο πρὸς αὐτὸν ὀφθαλμός, καὶ ἐμειδ
καὶ πυκνὰ ἐκραύγαζον οἱ θεώμενοι „πέτασον,
„ἕως τίνος αἴρεις Σαρακηνὲ τὰς ψυχὰς ἡμι
ἐκ τοῦ πύργου τὸν ἄνεμον;" βασιλεὺς δὲ πέμ
αὐτὸν τοῦ ὁρμήματος. θεατὴς δ' ὢν τῶν δρωμ
τάνος αὐτὸς ἐπ' ἀμφιβόλῳ τῷ ἀποτελέσματι
ἐσεσήρει, μετέωρος ὢν τὴν γνώμην καὶ δεδιὼ
D γενεῖ. ὁ δὲ περιχάσκων τὸν ἀέρα συχνά,
διακριβούμενος, τὰς τῶν θεατῶν ἐλπίδας ι
πολλάκις διάρας τὰς χεῖρας καὶ σχηματίσας ι

2. θαυματοποιός] παροφθαλμιστὴς B. 4. ἀι
A. 10. ποδηρέστατον] ἱμάτιον ἄσπρον πλαι
πῶδες] κολποῦσθαι τὸ ἄμφιον A.

ratus spectaculis Circensibus est oblectatus. tum A
principio praestigiator habitus, ut vero post declarav
talium miserrimus, sua sponte Hippodromi turri co
carceres sunt unde emittuntur equi, supra vero qu
stant, collis incurvis, obversi sibi in vicem, alac
pleni, se stadium transvolaturum iactat. stabat igitur
in carceribus, ampla et promissa admodum veste
quae vinculis in orbem succincta sinuosa efficiebat

ρυγας εἰς κίνησιν πτήσεως ὑπεστείλατο, τὸ πνεῦμα μεταπεμπόμενος. ἐπεὶ δέ ποτε φορὸν παρεῖναι καὶ οὔριον δέδοκτο, διατινάσσεται πτηνοῦ δίκην, ἀεροβατεῖν οἰηθείς. ἀλλ' ἦν οὐρανοδρόμος Ἰκάρου ἐλεεινότερος. καὶ ὡς σῶμα κεντροβαρὲς χαμαιριφής, οὐχ ὡς κοῦφος ἱπτάμενος, καὶ τέλος δὲ καταπεσὼν διέρρηξε τὴν ψυχήν, γαστροκνημῖδας καὶ χεῖρας καὶ ὅσα τοῦ σώματος ὀστώδη διαθρυβείς. ἦν τοίνυν ὁ ἐκπετασμὸς οὗτος εἰς μωκίαν καὶ γέλωτα τῶν μετὰ τοῦ σουλτάνου Τούρκων τοῖς ἀστυπολίταις διαθρυλούμενος, οὐδ' ἦν ἐπ' ἀγορᾶς ἀκαταγελάστους αὐτοὺς παριέναι, τῶν ἀργυροκόπων ἀγοραίων τὰ τῶν τραπεζῶν διαψοφούντων σιδήρια. ὡς δ' ἤνω- V. 63
τίζετο ταῦτα ὁ βασιλεύς, διεχεῖτο μὲν ὡς εἰκός, τὸ στωμύ- P. 79
λον καὶ φιλοπαίγμον τῶν ἐπὶ τῶν τριόδων εἰδώς, σουλτάνῳ δὲ χαριζόμενος (κατὰ βραχὺ γὰρ τὴν τοῦ βαρβάρου ψυχὴν ὑπεισερχόμενα ἔδακνε τὰ βωμολοχεύματα) ἐπλάττετο τὸν τὸ ἐκείνων ἐλευθερόστομον ἀναστέλλοντα.

6. Μετὰ δὲ τὴν ἀξιάγαστον φιλοφροσύνην δῶρα πολλὰ καὶ λαμπρὰ ἐκ τῶν βασιλικῶν χρυσώνων ὁ σουλτάνος ἀπαρυσάμενος, ἐφ' οἷς καὶ ἐκθαμβος ἐγεγένητο καὶ διαπορούμενος ἦν εἰ καὶ ἑτέρων τοσούτων τὸ πλῆθος καὶ τηλικούτων τὸ μέγεθος εὐπορεῖ βασιλεύς, χαίρων ἐπανέζευξεν ἔμφορτος. ὁ γὰρ αὐτοκράτωρ εἰδὼς μὲν ὅτι βάρβαρος ὤπας λημμάτων ἧττηται, λαμπρυνόμενος δὲ μάλιστα καὶ ἐκπλῆξαι θέλων τὸν

10. τῶν ἀργ.] καὶ χρούοντες τὰς λίτρας αὐτῶν οἱ καταλλάκται ἐπὶ τὰς τραπέζας κιυποῦνιες ἐκραύγαζον πέτασον πέτασον B. 13. τῶν] τὸ A. 22. λημμάτων ἧττ.] λείξουρός ἐστι B.

manibus saepe alarum instar ad volatum expansis et libratis ut plus venti colligeret, cum is tandem aptus et secundus aspirare videretur, instar volucris sese agitat, et dum per aerem incedere nititur, Icaro miserabilius in caelo volitat. neque enim corporis gravitas humum tendentis alta eum tenere sinebat, donec prostratus expiravit, manibus pedibus et omnibus ossibus confractis. is volatus cum risu et derisu Turcorum Sultani comitum vulgi fabula erat, adeo ut forum transire inderisi non possent, fabris argentariis ferramenta mensarum concutientibus. quo imperator audito ridebat scilicet, non ignarus iocorum et salium turbae trivialis: sed in Sultani gratiam, quem ista ludibria paulatim mordebant, se illorum licentiam coercere simulabat.

6. Enimvero Clizasthlanes post mirabilem benignitatem et multa splendidaque munera ex imperatoriis thesauris exhausta, quibus obstupefactus dubitabat utrum tantumdem sibi reliqui fecisset imperator, laetus atque opibus onustus domum revertitur. Manuel enim cum sciret quemvis barbarum avarum esse, et Romanorum opulen-

ποκκα μηδε θεατοι. εἰσιων οὖν ὁ
καὶ τὸν σουλτάνον ἐκεῖσε μεταπεμψι
θῆναί οἱ τοῦ παρόντος βούλοιτο θησα
ὡς αἱρεῖται ὅσοις αὐτὸν δωρήσηται
C γεν εἴ τις τῶν ἀντιπάλων Ῥωμαίοις,
μένου εἰς ξενικὸν καὶ ἐνδαπὸν στράτει
τὴν κατ' ἐκείνου τῶν Ῥωμαίων ὁρμή
καὶ εἰπόντος ὡς εἰ δεσπόζων ἦν τοσο
ἂν πάλαι τὸ κύκλῳ πολέμιον εἰς ὑπήκ
„φιλοτιμοῦμαί σε τοῖς πᾶσί" φησι β
μὸν εἰδείης φιλόδωρόν τε ἅμα καὶ
ὅσων ἐστὶ κύριος χρημάτων ὁ τοιούτοι
ρούμενος." ὁ δὲ ἥσθη τε καὶ ἐξέστ
χρημάτων, τυφλώττων πρὸς κέρδος,
στειαν καὶ τὴν ταύτης χώραν παρασ
ὁ Μανουὴλ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν ταύτ

5. καὶ τρυφῶσα] βλατία χρυσᾶ καὶ ποικίλα καὶ κεντητά, B. 13. κενω νικὸν καὶ ἰδικὸν B.

tiam ostentare vellet, quicquid Clizasthlani
simo quodam palatii conclavi ordine expos
atque argentea, delicatae vestes, argentea
et tela subtilissima aliaque ornamenta exin
lima, sed rara apud barbaros et pleraqu
conclave ingressus Sultanum accersit, nu
nari sibi velit rogat. respondente illo id sil
dedisset, rursus interrogat, si eam pecuniam

καὶ ἕτερα δώσειν ξυνέθετο χρήματα, εἰ τοὺς λόγους τοῖς ἔρ-
γοις πιστώσηται. καὶ αὐτὸς μὲν τὴν τοῦ βαρβάρου προφθά- D
των ῥοπήν, καὶ ἕως ἔτι ὁ σίδηρος ἐν ἀκμῇ, ἐνεργῷ χρήσα-
σθαι τούτῳ βουλόμενος, διεπεπράχει ὡς εἰρήκει μετὰ καιρόν·
στειλας γὰρ τὸν Γαβρᾶν Κωνσταντῖνον ἐξέπεμψεν αὐτῷ φι-
λοτιμήματα ἄλλα ἄττα συχνὰ καὶ παντοδαπὸς ὁπλισμούς. ὁ
δὲ ἀπατεὼν ὢν καὶ μηδ' ὅλως ἀληθειαν ἐγνωκώς ποτε, τῶν
τε συνθηκῶν ἐπελάθετο ἀπελθὼν εἰς Ἰκόνιον, καὶ τὴν Σεβά-
στειαν ἐκπορθήσας καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν χειρωσάμενος γέγονε
τῶν ὅλων αὐτὸς ἐγκρατής. ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸν Δαδούνην τῆς
οἰκείας ἀρχῆς παρέλυσεν, ἐκεῖνον μὲν δραπέτην καὶ πλανή-
την εἰργάσατο, τῆς δὲ Καισαρείας αὐτὸς λαβόμενος καὶ τὸν
λοιπὸν μετήρχετο ξύμφυλον, τὸν Ἰαγουπασάνην φημί, νοσή-
σας καπὶ τῇ τούτου ἔρωτα χώρᾳ καὶ τὸν ἄνδρα διψῶν ἀνε-
λεῖν. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς τὸ οἰκεῖον συγκροτῶν ἐν τῷ μέρει
στρατόπεδον, καὶ ὡς πρὸς ἀνταγωνιστὴν ἤδη μείζονα περι- P. 80
βαλλόμενον δύναμιν παρατατόμενος, φθάνει θανάτῳ τὴν
προθυμίαν διακοπείς. Δαδούνης δὲ ὡς εἰς ἐρήμην δυνάστου
τὴν τῶν Ἀμασέων σατραπείαν παρεισιὼν ἐκεῖθέν τε ἀποκρούε-
ται, καὶ τῇ μεταπεμψαμένῃ τοῦτον τῇ τοῦ Ἰαγουπασάνη συνεύ-
νῳ θανάτου αἴτιος γίνεται· οἱ γὰρ Ἀμασεῖς ἐπαναστάντες
αὐτήν τε ὡς λάθρᾳ τῷ Δαδούνῃ μνηστεύουσαν τὴν ἀρχὴν
ἠνύσαντο τελευτῇ, καὶ Δαδούνην ἀποξήσαντες ἄρχοντα μα-
χρὰν ἀπεώσαντο. ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῦ Κλιζασθλᾶν γεγόνασιν
ἰσχυρότεροι, ἀλλ' οὗτος αὐτῶν φανεὶς δυνατώτερος, ὡς εἶχε
χρὼν Καππαδοκίαν, οὕτω καὶ Ἀμάσειαν εἵληφεν ὕστερον,

1. χρήματα — μὲν τὴν om A. 3. ὁρμὴν A. 10. ἐπεὶ A.
16. ἀγωνιστὴν A.

pide accepta, se illi plus pecuniae daturum promisit, ubi verba ad rem contulisset. et ut barbari inconstantiam anteverteret et ferrum fervens adhuc suo arbitratu versaret, Gabram Constantinum cum multis aliis muneribus et omnis generis armis ad eum misit. sed homo fallax et fidei servandae ignarus, ut Iconium rediit, foederis oblitus Sebastia vastata et vicinia eius subacta summam rerum ad se transtulit, et Dadune eiecto Caesareaque occupata etiam reliquum popularem suum Iagupasanem evertere atque occidere cupiebat. qui cum et ipse vicissim copias suas cogeret seque ut contra adversarium iam maiore potentia praeditum instrueret, in ipso belli apparatu extinguitur. Dadunes vero Amasiae satrapiam ut possessore vacuam dum ingressus, et rursus inde eiectus, Iagupasanis uxori, a qua accersitus erat, causa mortis extitit. Amaseni enim eam ut imperium

καλῶς πεπραγμένοις τῶν ἔργων ἢ τοῖς ἀ
ἔχουσι μῶμον προστρίψασθαι ἱκανώτατος.
ὢν καὶ ἦν τὴν πλάσιν τοῦ σώματος, —
C οἶμαι, ἡ πλάστρια φύσις ἐπαλαμήσατο,
εἰληχὼς καὶ τοσαύτας δυνάμεις περιβαλόμε
τεῦθεν βίστον ἤρεμον, ἀλλὰ φύσει ταραχώδ
στόρεστος ὥσπερ τις κύλπος θαλάττιος, Ῥο
εἶχε λυπεῖν ἀκηρυκτὶ διεφέρετο καὶ ἀνέγκλη
γε τὸν πόλεμον, σὺν οὐδενὶ λόγῳ θεσμὰ
συγχέων μὲν σπονδάς, τῇ οἰκείᾳ δ' ἐφέ
πραχθησόμενον. οὐδ' αὐτῆς οὖν ἀπέσχετ
ἀλλὰ καὶ τὸν ταύτης ἔχων καθελεῖν ἀμη
θρησκείας ταὐτὸν ὑπειδόμενος ἢ τὸ μηδὲ
ἀλγεινὸν τῷ ἀνθρώπῳ, αὐτὸς ἀνεπικαλύπ

2. διαρτίαν] πλάσιν B? 5. ἁρμαμάξης] ἁ
ληφὼς A. 16. τις] τις ἄλλος A.
μήτε A. 23. ἀλγεινὸν om A.

Dadum clam conciliaturam per seditionem occid
quem principem aversabantur, longe eiecerunt.
bus resistere non potuerunt, quin, ut iam Capp
deinde Amasiam quoque occuparet, homo prospe
rebus celeriter conficiendis utens, quamvis corpo
pluribus praecipuis membris mutilato: nam et a
erant et pedes claudicabant, et caetera sic affe
que curru veheretur. quibus de causis Androni
mus et cavillandi vel animi vel corporis vitia p

μενος καὶ γραψάμενος ἐκεῖθεν αὐτὸν ἐξήλασεν. ἔπειτα καὶ τὸν οἰκεῖον ὑφέρπων κασίγνητον μετανάστην κἀκεῖνον ἔθετο. οἱ δὲ φυγάδες πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἵκοντο. καὶ ταῦτα μὲν συμβέβηκεν ὕστερον· τότε δὲ πολυδύναμος γεγονὼς τὸ πρὸς τὸν βασιλέα αἰδῆμον ἀπεξύσατο, καὶ ἦν αὐτὸς θεραπείαν προσῆγε ταῖς τῶν πραγμάτων δυσκολίαις ἀγχόμενος, ταύτην ἐξῃτεῖτό οἱ παρέχειν τὸν αὐτοκράτορα, βαρβαρικῶς μεταλλοιούμενος τῷ καιρῷ, καὶ δεῆσαν ὑπὲρ τὸ δέον ὑποστελλόμενος, καὶ πτεροῦ αὖθις ἐλαφριζόμενος εὐπετέστερον, ὅτε τῇ ἑτέρᾳ πλάστιγγι ῥοπὴν ἡ τύχη παρείχετο, τοῖς παλινστρόφοις βραβεύουσα πράγμασι. παττάλῳ δ' ὑπεκκρουόμενος πάττακος ἐξομαλίζων ἦν τὸν βασιλέα καὶ θεραπεύων ἐνιαχοῦ, οὐ μὴν ὑπ' ἐκείνου θηροκομούμενος διεδείκνυτο, καὶ δόξαν ἀποπέμων πατρὸς υἱοθεσίας τιμὴν ἐλάμβανε· καὶ ἦν τὰ παρ' ἀλλήλων χαραττόμενα γράμματα πατέρα βασιλέα καὶ σουλτάνον υἱὸν καταγγέλλοντα. πλὴν οὐδ' οὕτως ἐς φιλίαν ἀκραιφνῆ συνηρμόζοντο ἢ γοῦν τὰς σπονδὰς οὐ ξυνέχεον. ὅθεν ὁ μὲν κατὰ χειμάρρουν πληθύοντα ἢ κατὰ πολλὰ ἐδηδοκότα φάρμακα δράκοντα κατέκλυζέ τε καὶ παρέσυρε τὸ προστυχόν, καὶ συχνὰ τῶν ἡμετέρων πολιχνίων κατέχασκε, τὸν τῆς καπίας ἀποπτύων ἰόν· ὁ δὲ βασιλεὺς περιεφράγμου τούτου τὰς διεξόδους καὶ εἰς ἀνάρρουν τὸ ῥεῦμα ὑπανεστοίβαζε θριγγίῳ ἀρραγεῖ στρατοπέδου, ἢ ὁλκῇ χρυσίου ἐφολκοῦ κατεκοίμιζε πρὸς εἰρήνην τὸ τούτου βλέφαρον, καὶ ἦν τέως εἰς λη-

D

P. 81

13. θυροκομούμενος A. 14. ἀνελάμβανε A. 18. πληθύνοντα A. 22. θριγγίῳ] μετὰ τοῦ φοσσάτου B.

tus illum quoque, nihil eandem religionem veritus, regno expulit. deinde fratrem quoque suum fraude circumventum in exilium egit. exules omnes ad imperatorem se contulere. atque haec posterius acciderunt. sed tum aucta potentia verecundiam imperatoris deposuit; et qua observantia eum temporibus adductus coluerat, eandem ab imperatore postulabat, barbarica plane inconstantia. nam ut necessitate urgente ultra decorum se demiserat, ita rebus secundis insolescebat, animo una cum fortuna mutato. tamen aliquando imperatorem venerabatur; et cum belluam potius ageret quam filium, patris illi honorem tribuebat et filii adoptivi cognomentum ferebat. in litteris quidem pater imperator, et Sultanus filius scribebantur. nec tamen hae appellationes sinceram inter eos amicitiam conciliabant aut pacta et conventa stabiliebant. nam ille instar exundantis torrentis aut draconis veneno turgentis, obvia quaeque inficiebat et abripiebat, multaque nostra oppida devorabat, improbitatis suae virus expuendo. imperator vero vias illi alias invictis exercitibus, alias auro obstrue-

τῆς ἐκείνου γνώμης τὰ παρὰ τῶν Τούρκ
σοφιστικῶς οἷς διεξῄει καταχαριζόμενος,
τοῖς πράγμασι φθεγγόμενος ἡλίσκετο ψευδ
C πλὴν οὐδ' οὕτω τι πρὸς βασιλέως πέπονθ
θεραπεύων δὲ καὶ ὑπὲρ τὸ ἀληθές, ὡς ἔθ
τὸν ἄνακτα, καὶ τὰ ἐς ἀπάτην τεχναζόμ
ὠκύποσιν ἐκολάκευσεν, οὓς τὸ ἐκείνου ἐσίτε
V. 65 δὲ βασιλεὺς τοὺς ἵππους δεξάμενος καὶ Σοι
σύνης καὶ ὑποταγῆς ἀποδεξάμενος, εἰ καὶ μ
μης ἴδιον ἦν, τοῦ δὲ καιροῦ ὑπῆρχε δῶρο
πρὸς τὸν σουλτάνον ἀπέστειλεν ἐξηγησόμ
ἦν ἀγνοῶν, καὶ ἐς αὐτὸ τοῦ τρόπου ἀποσ
βολον τὸ ἄπιστόν τε καὶ τὸ κακόηθες,
ἠρεμήσειν ἐπὶ τούτοις ἢ γοῦν καθυπερθέσ
D χὺ Ῥωμαίοις τὴν ἀκπιπάθειαν. ἐκλόπευε

2. τοὺς ὡς] τοὺς ἐξερχομένους τούρκους με
τῶν καὶ βόσκοντας τὰ ζῶα αὐτῶν B.

bat, et incitatam hominis cupiditatem ad pacen
etiam Turcos in Romanorum fines effusos repre
invadit; ac Persis nec ad manus venire ausis,
tis pecoribus abductis, triumphans urbem ingred
lymas procerum Sultani princeps, homo calli
imperatorem multa pro domino suo verba fecit,
tra Sultani voluntatem fecisse ostenderet, blar
quae cum factis non congruebant. etsi autem
tamen quia imperatorem, ut barbarorum mos e
bus efferebat oratione ad imposturam composita

λιτείαις χρώμενος. στείλας δὲ καὶ φάλαγγας ἐπιλέκτους τὴν κατὰ Φρυγίαν ἐκπορθεῖ Λαοδίκειαν, οὐκέτι οὖσαν συνοικουμένην ὡς νῦν ἑώραται, οὐδ' εὐερκέσι φραγνυμένην τείχεσι, κατὰ δὲ κώμας ἐκκεχυμένην περὶ τὰς ὑπωρείας τῶν ἐκεῖσε βουνῶν. ἤλασε δ' ἐκεῖθεν βαρεῖαν λείαν ἀνθρώπων καὶ ζώων πλῆθος οὐ σταθμητόν· οὐ μετρίους δὲ καὶ κατέκτανεν, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀρχιερέα Σολομῶντα, ἐκτομίαν μὲν ἄνθρωπον, χαρίεντα δ' ἄλλως τὸ ἦθος καὶ θεῷ δι' ἀρετῆς προσεγγίζοντα. εἰρωνευόμενος δ' ἔφασκε πρὸς τοὺς οἰκείους ὡς ὅσῳ ἂν μείζω δράσειε Ῥωμαίους δεινά, τοσούτῳ μείζω παρὰ βασιλέως ἀγαθὰ πείσεται· „ᾧ γὰρ πάρεστί" φησι „τὸ κρατεῖν, τούτῳ καὶ αἱ δωρεαὶ φιλοῦσιν ἐπιξενίζεσθαι, ἵνα μὴ πλεῖον ᾖ τὸ νικᾶν, ἐπειδὴ καὶ τὰ φλεγμαίνοντα τῶν σω- P. 81
μάτων τὰς νοσοκομίας ἐπισπῶνται πλείονας, ἵνα ἀντισπῶνται καὶ σταῖεν τὰ πρόσω νεμόμενα." οὐδ' ὁ Μανουὴλ μέντοι ἐπὶ τούτοις ἡσυχίαν ἠσπάσατο, ἀλλὰ πρῶτα μὲν διὰ τοῦ Γουδελίου Τζυκανδήλη, εἶτα καὶ διὰ τοῦ Ἀγγέλου Μιχαὴλ τοῖς Τούρκοις ἐπέθετο, ὅσοι πολυθρέμμονες ὄντες ἀναδιφῶσι πόας τὰς λειμωνίτιδας καὶ τούτων ἕνεκα τῶν οἰκείων ἠθῶν ἀπανισταμένοι παγγενεὶ τὰ Ῥωμαίων ἐπεισίασιν ὅρια. οὗτοι γὰρ ἐς λόχους τὸ τῶν στρατοπέδων συντάξαντες εὔζωνον καὶ μεθ' ἑαυτῶν παραλαβόντες ἐξῆεσαν. ἀμείνω δὲ τὴν νύκτα κρίνοντες εἰς τὴν τῶν ἐναντίων ἐπίθεσιν, σύνθημα δεδώκασι

16. παρὰ] ὑπὸ A. 13. ἐπεὶ A. σωμάτων] νοσημάτων A. 15. οὐδ' ὁ] μενοῦνγε, ὁ δ' ὁ A. μέντοι om A. 17. ἐπὶ om P. ἠσπάζετο A. 17. γουδελίου τζυκανδήλη A, τζυκανδύλη γουδελίου B, Τζικάνδλα βασιλείου PW. 20. ὑπίασιν A.

insultam passurus. latrociniis igitur de more utebatur; et delectis cohortibus missis Laodicea Phrygiae, quae tum non, uti nunc cernitur, moenibus adornata sed instar pagorum ad radices collium sparsim extructa erat, ingentem praedam pecudum et hominum abegit; multos etiam occidit, atque inter alios pontificem Solomonem, castratum illum quidem, sed gratiosum hominem et deo virtute propinquum. dicebat autem per ludibrium Sultanus ad suos, quo pluribus malis Romanos afficeret, eo maiora sibi beneficia ab imperatore expectanda esse: nam penes quem victoria sit, ad eum quoque munera confluere solere, ne latius vagetur victoria, quemadmodum morbi periculosi diligentius curentur, ne serpant. nec interea quievit Manuel, sed primum per Basilium Zicandlam, deinde per Michaelem Angelum Turcos eos invasit, qui ob gregum et armentorum copiam loca herbida et campestria consectantur, eaque de causa suis relictis sedibus Romanorum fines cum omni familia occupant. hi

τὰ στρατεύματα. πολλαὶ μὲν οὖν ἐκδ
καιροῦ τῷ βασιλεῖ τούτῳ κατὰ τῶν Το
C παρὰ τούτων αὖθις Ῥωμαίοις ἐπιξυνέσ
τούτων ὅσαι σὺν τῷ μὴ ἀξιαφήγητόν τι
τοῖς φιληκόοις ἐμποιήσειν ἤμελλον, οἷα
τὴν ἱστορίαν ἐπαναστρέφουσαι καὶ μηδέν
τὴν διήγησιν ἔχουσαι.

V. 66 ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΤΗΣ Ι
ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΚΟΜΝ

P. 83 1. Ἐπάνειμι δ' αὖθις ἐπὶ τὰ Παι

4. ἀλλόγλωττον A. 17. ΤΟΜΟΣ — Β
Κομνηνοῦ κυροῦ Μανουήλ. 19. Παιονι
φηνείας] συναφείας δ' ἔν κα τῆς ἱστορία

enim expedita copiarum parte in cohortes
ducta, noctu adversarios rectius invadi pos
tesseram in nocturno illo conflictu dederunt, u
ut suos ea voce agnita inviolatos praeterirer
accederent, occiderent ut peregrinos. ea ac
tempore gentes distinxit, et ut David ait, f
animos penetravit. sed Turci post multam t
illa intellecta, eandem vocem et ipsi usurpar
cte dirempti sunt exercitus. sunt et aliae
Turcas et Turcarum contra Romanos excurs
rasque, quod nihil memorabile in iis actu
crebra similium rerum repetitio, sine ulla gr
pareret lectoribus.

ἕνεκα τοῦ ἱστορεῖν προαναβαλοῦμαι ταυτί. τῷ τότε ἄρχοντι τῶν Οὔννων Ἰατζᾷ δύο ἦσαν ὁμαίμονες, Στέφανός τε καὶ Βλαδίσθλαβος, καὶ παῖδες Στέφανος καὶ Βελᾶς. τῶν ἀδελφῶν τοίνυν ὁ Στέφανος τὰς ὁμογνίους ἐκφυγὼν χεῖρας κατ' αὐτοῦ φονώσας τὴν Κωνσταντίνου κατέλαβε, καὶ προσδεχθεὶς ἀσπασίως τῷ αὐτοκράτορι Μανουὴλ ἄλλης τε φιλοφροσύνης ὡς πλείστης ηὐμοίρησεν, ἀλλὰ δὴ καὶ Μαρίαν ἔγημε τὴν τούτου ἀνεψιάν, ἣν ὁ σεβαστοκράτωρ ἐφύτευσεν Ἰσαάκιος. μετὰ βραχὺ δὲ καὶ ὁ τῶν ἀδελφῶν τρίτος Βλαδίσθλαβος κατ' ἴχνια βαίνων τῷ Στεφάνῳ τῷ Μανουὴλ προσ- B
εχώρησεν, οὐ τοσοῦτον Ἰατζᾶ καταγνοὺς ὡς μὴ φιλοῦντος ὅσον εἰκός, ἢ ἐξ ἐκείνου ἐπιβουλὴν πτοηθείς, ὅσον τῇ τοῦ ἀδελφοῦ Στεφάνου φήμῃ γοητευθεὶς καὶ πρὸς αὐτὸν τὴν πορείαν τεινάμενος. τῷ τοι οὐδ' αὐτὸς ἐξέπεσε τῶν ἐλπίδων ἡ ἀναξίως τοῦ γένους τῷ βασιλεῖ προσείληπται, ἀλλὰ πάντα οἱ ἀπηντήκει κατὰ σκοπόν. καὶ γυναῖκα δὲ ἣν ἠβούλετο ἀγαγέσθαι, καὶ ταύτην ἐκ βασιλείου ἂν ἔγημεν αἵματος. ἀλλὰ γάμου μὲν ἀπέσχετο, ἵνα μὴ τῆς ἐς πατρίδα λαθόμενος ἐπανόδου τὰ οἴκοι διαφθεροῖ, τῷ λωτῷ τῆς γυναικὸς προσηλούμενος. ἀλλ' οἷα τὰ ἐπὶ τούτοις; τελευτᾷ ὁ τῶν Οὔννων ῥὴξ C
Ἰατζᾶς, καὶ ὁ θάνατος ἥμερος, τῆς φύσεως ὃ ἐνέτεινε βάρβιτον ὑποχαλασάσης τῆς ἁρμονίας καὶ διαλυσάσης πρὸς ἃ καὶ ἐξ ὧν συντέθειται. ἡ δ' ἀρχὴ ἐπὶ τὸν ἐκείνου διαβαίνει παῖδα τὸν Στέφανον. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς ἐκ ῥίζης ἀνομοίου φυέν τι κάλλιστον τὸ γεγονὸς ἡγησάμενος, καὶ κατὰ

10. Μανουὴλ] βασιλεῖ A. 16. βούλοιτο A.

tis gratia quaedam praemittenda sunt. Hunnorum princeps Iazas duos fratres habuit, Stephanum et Bladisthlabum, totidemque filios, Stephanum et Belam. Stephanus evitatis insidiis quae a fratre sibi parabantur, Cpolim profectus et a Manuele imperatore humaniter susceptus, praeter alia plurima beneficia, etiam Mariam uxorem accepit, imperatoris neptem, Isaacio Sebastocratore natam. paulo post alter quoque frater Bladisthlabus Stephanum imitatus ad Manuelem se contulit, non tam quod a fratre minus quam par esset amaretur aut insidias timeret, quam fama rerum secundarum fratris Stephani impulsus. neque vero spe sua frustratus est, aut aliter ab imperatore susceptus quam genus eius decebat, sed omnia ex sententia consecit. ac uxorem quam vellet, vel ex imperatoria stirpe, ducere ei licuisset. verum coniugio abstinuit, ne illius blanditiis irretitus neglecto reditu in patriam rebus suis minus consuleret. sed quid fit? Hunnorum regi Iazae placida morte defuncto Stephanus filius in principatu succedit. at imperator eo casu delectatus, initaque ratio-

βραχὺ δὲ αὐτὸν ἡ Σαρδική. Οὖννοι μὲν
πρώτην ἀκοὴν ἀπεπήδησαν τοῦ Στεφάνου,
ρέως ἤκουσαν τὴν τούτου προσηγορίαν, ὑ
φάσκοντες ἀποπέμπεσθαι τοῦτον, μάλιστα
παρὰ Ῥωμαίοις· αὐτοῖς δὲ ἀσύμφορον ὅλω
ἄνδρα κατὰ κῆδος τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων συ
βλέπεσθαι γὰρ μή πως Οὖννοι μὲν ὑπ' αὐτ
P. 84 αὐτὸς δὲ ὑπὸ τοῦ τῶν Ῥωμαίων ἄρχηται
σιλεύοντος. διὰ ταῦτα τοίνυν οὔτε τῷ Σ
ἀφικομένῳ προσέκειντο, καὶ τοὺς κατάγον
σιλέως ἀπράκτους ἠφίεσαν. ἔνθεν τοι καὶ δι
ος ἐπιβοηθῆσαι τῷ Στεφάνῳ δεῖν ὁ βασιλ
τε ἐκ Σαρδικῆς ἀπάρας ἀφικνεῖται πρὸς τ
γω δὴ τὰ κατὰ Βρανίτζοβαν καὶ Βελέγραδ
φιδοῦν Ἀλέξιον τὸν Κοντοστέφανον συνεκπέ

3. σατράπησις A. ἔπειτα] κερδανῶν τ
κίων τοῦ φραγγοχωρίου B. 11. ἀνεπήδησα
τοῖς οὔννοις A. 17. καὶ ὁρίζηται om A.
κρικὼς A. 22. ἐκ] τῆς A. 23. βελάγραδ

ne, si Hunnorum satrapia ad Stephanum affinem
beretur, transiret, primum id sibi gloriae fore,
perio forsitan aliquid tributi accessurum, Zeugm
cohorio citra controversiam potiturum, rei confici
mum. legati statim ad Hunnos mittuntur, qui ei
Stephanum transferendo agerent: paulo post ip
Hunni vero ad primum auditum a Stephano abh
eius aegre tulerunt, eum se cum ob alia repudi

μετὰ ἰσχύος, οἳ καὶ ὡς τὸν Χράμον κατέλαβον, ὡς ἐνῆν τὰ πρὸς ἀρχὴν διεπράττοντο, ὑποποιούμενοί τε δώροις τοὺς μέγα παρὰ Παίοσι δυναμένους καὶ κολακείᾳ ὑποφθείροντες καὶ B ὑποσχέσεσι μεγίσταις ἐπαίροντες· ἐπέραινον δὲ οὐδὲν ἢ ὅσον Βλαδίσθλαβον τὸν τοῦ Στεφάνου κασίγνητον Οὖννους εἰς ἄρχοντα δέξασθαι. ἀλλὰ καὶ τούτου βραχύν τινα χρόνον ἐπιβιώσαντος τῇ ἀρχῇ, ἐς τὸν τοῦ Ἰατζᾶ υἱὸν Στέφανον οἱ Οὖννοι πάλιν προσέρρεψαν. ἀλλ' οὔτε βασιλεὺς πράως ἤνεγκε τὸ γεγονός, καὶ ὁ τοῦ Ἰατζᾶ κασίγνητος Στέφανος βασιλέως συναιρομένου πάντα ἦν μηχανώμενος, εἴ πως τῆς ἀρχῆς ἐπιτεύξεται. πολλῶν οὖν ἕνεκα τούτου συμβεβηκότων πολέμων, καὶ τοῦ βασιλέως τὸν τοῦ Ἰατζᾶ υἱὸν τὸν Βελᾶν εἰς γαμβρὸν ἀνελομένου ἐπὶ τῇ θυγατρὶ ἐκείνου Μαρίᾳ, ὃν καὶ διάδοχον τῆς βασιλείας ἐμελέτα ποιῆσαι, οἱ τῶν Οὖννων ἀντικα- C θήμενοι τῷ Στεφάνῳ τὰς πρώτας τῶν ἐλπίδων ἐκριζοῦντες βλάστας καὶ ἀποτέμνοντες, τὸ ἐκ περιόδων τε ἐκείνῳ καὶ κύκλων μακρῶν ἀντιπράττειν ἀπολιπόντες καὶ ἑαυτοὺς πραγμάτων ἀλλοτριοῦντες, ἔγνωσαν ἐκποδὼν ποιήσασθαι δόλῳ τὸν ἀπεχθῆ Στέφανον. διὰ ταῦτα τὴν φαρμακοποσίαν ἐπηρεπότες ὡς πρόχειρον ξωῆς κατευνάστριαν, περιεσκόπουν τὸν τὴν θανατηφόρον κύλικα τῷ Στεφάνῳ τοῖς δακτύλοις ὀχήσοντα. ὡς δ' εὗρον ὑποδρηστῆρά τινα τοῦ Στεφάνου Θωμᾶν λεγόμενον, ἔστησαν τὸν μισθόν. οὕτω δ' ἦν ὀξύτατος ἐκεῖνος καὶ δεινότατος ἀνθρώπου καταλῦσαι ζωὴν καὶ σώματος διαστῆσαι ψυχήν, πονηρῷ κέρδει χεῖρα ὑποσχών, ὡς καὶ οἰκο-

4. δσον τὸν βλ. A. 13. δν — ποιῆσαι om A. 24. διαστῆσαι] ἀποστῆσαι A. 25. ὑποσχών] ὑπέχων A.

git Stephano. qui cum Chramum tenuissent, pro virili egerunt ea quae ad regnum obtinendum pertinebant. quamvis autem Pannonum proceres et largitionibus ac adulationibus corrumperent et maximis pollicitationibus inflarent, nihil tamen proficiebant, nisi ut Hunni Bladisthlabo Stephani fratri principatum deferrent. quo paulo post defuncto rursus ad Iazae filium Stephanum Hunni inclinarunt. quod factum neque imperator aequo animo tulit; et eo adiuvante Iazae frater Stephanus nihil non agebat, si quo modo regno potiretur. ea de causa multis bellis conflatis, cum imperator Iazae filio Belae, quem imperii successorem designare in animo habebat, Mariam filiam despondisset, Hunni, ut omnibus molestiis et periculis compendio defungerentur, invisum Stephanum dolo necare instituunt. quam ad rem venenum aptissimum visum, quod per ministrum quendam eius Thomam largitionibus corruptum illi propinaretur. is vero veneficii insignis artifex, e suo ingenio alia ratione deprompta, cum

νης χειρος ανωθεν και τοις πραττομένοις ε
κατευθυνούσης τὰ τούτων διαβούλιά τε καὶ
ὁ μὲν ἔκειτο οὕτως, καὶ ἦν ὁ νεκρὸς αὐτοῦ
ὁσίας ἄμοιρος, καὶ τὸ Ζεύγμινον ὑπὸ Οὔν
λωκε.

Ταῦτα ὡς ἠνώτιστο βασιλεύς, κατὰ τῶ
V. 68 σει πόλεμον. (2) Ὅτε καὶ Ἀνδρόνικος πά
παραγενόμενος εἰς Γάλιτζαν ἐκεῖθεν ἐπανέζε
Γάλιτζα μία τῶν παρὰ τοῖς Ῥὼς τοπαρχιῶ
P. 85 θας Ὑπερβορέους φασίν. ὁ δὲ τρόπος τῆς
πλάττεται τὸν νοσοῦντα, καὶ προκοίτου πα
ματικὰς ὑπηρεσίας ηὐμοιρηκὼς ἀλλοεθνοῦς
τὰ πολλὰ τῆς ἡμετέρας διαλέκτου παραγραμ
σκήπτει τούτῳ, ἐπεὶ καὶ μόνῳ ἀπὸ πάντων ἧ
ρὰν ἀνεῖτο εἴσοδος, ὑφελέσθαι λάθρᾳ τὰς κλ
γου πυλῶν, ὁπότε πρὸς ἡμερινὸν ὕπνον οἱ φ

12. αὐτῷ A. 13. ὑπὸ τῶν Οὔννων A. σθλάβου βαρβάρου B.

forte Stephanus venam incidisset, veneno ictum totum corpus diffusum, correptis vitalibus, homin cit. cuius interitus aperte declarat hominum cogi fallaces esse, ac nonnullos ea sequi quae assequi stra suis niti consiliis ac conatibus, divino auxil cadaver eius ludibrio habitum sepulturae honore Hunnis deditionem fecit.

Ilis imperator auditis Hunnis bellum indicit. nus Andronicus demum carcere elapsus Galizam con

το δαψιλεστέρῳ χρησάμενοι τῷ ποτῷ, καὶ κηρῷ ἐκμάξασθαι ταύτας εἰς τὸ εὐτύπωτον, ὡς τῷ ἀρχετύπῳ εἶναι τὸ ἐκμαγεῖον κατὰ πᾶν ἐμφερὲς καὶ εἰκασμένον πρὸς ἴνδαλμα ἀπαράλλακτον. δρᾷ τὸ ἀνδράποδον τὰ προσταχθέντα, εἰσάγει Ἀνδρονίκῳ τὰ τῶν κλείθρων ἴχνη. ὁ δὲ τῷ παιδαρίσκῳ ὑποτίθησιν ἐμφανίσαι ταῦτα τῷ υἱῷ ἐκείνου τῷ Μανουήλ, καὶ εἰπεῖν ὡς δεῖ τὴν ταχίστην τοιαῦτα χαλκεύσασθαι, οὐ ταῦτα δὲ μόνον, ἀλλὰ κἂν τοῖς ἀμφορεῦσι τῶν οἴνων, οἵπερ αὐτῷ τὸ τοῦ ἀρίστου στέγουσι πόμα, παραβύειν ἐκ λίνου νενησμένα καλώδια καὶ ἀγωγίδας καὶ κρόκας καὶ μηρίνθους λεπτάς. ὡς δ' εἶχε πέρας τὰ βουληθέντα, ἀναπτύσσονται τὰ κλεῖθρα νυκτός, τὸ δεσμωτήριον ἀπραγμόνως ἀναπετάννυται· ὁ παῖς ὑπουργεῖ τὸ ἔργον, παρ' Ἀνδρονίκου λαβὼν τὸ ἐνδόσιμον· ὁ Ἀνδρόνικος ἔξεισι τὰ λίνα φέρων ἐν ταῖν χεροῖν. γίνεται οὖν αὐτῷ τὸ κατάντημα τῆς τότε νυκτὸς χόρτος ἀμφιλαφὴς περί που τὰ ἄβατα μέρη τῶν ἀνακτόρων φυεὶς καὶ εἰς ὕψος ἀναδραμών. καὶ περὶ δευτέραν δὲ καὶ τρίτην ἡμέραν ταῖς αὐλαῖς ἐνειλημένος τοὺς διώκτας ἐλάνθανεν. ὡς δ' ἅλις εἶχον οἱ διφῶντες τῆς κατὰ τὰ ἀρχεῖα ἐρεύνης, διατίθησιν Ἀνδρόνικος τὰς στάλικας εἰς κλίμακας, καὶ διὰ μεσοπυργίου χαλασθεὶς ἀκάτιον εἴσεισιν ἐκ συνθήματος περὶ τὰς ἀκτὰς σαλεύων καὶ τοὺς προβλῆτας, οἳ τὸ πάραλον τεῖχος τῆς πόλεως διειλήφασι, τὰς τῶν κυμάτων ἀποθραύοντες ἐμβολάς. ἦν δὲ τοὐπίκλην Χρυσοχοόπουλος ὁ τῇ ἁλιάδι Ἀνδρόνικον εἰσδεξάμενος. ἀλλ' οὔπω ἀκριβῶς ἀνάγεσθαι ἤρξαντο, καὶ συνέχονται παρὰ τῶν κατὰ τὸν Βουκολέοντα προφυλάκων, οἳ πᾶ-

10. καλώδια] σφηκώματα A. 11. βουλευόμενα A. 15. τὸ om A. 21. ἀκάτιον] σανδάλιον A. 24. χρυσοόπωλος B. 25. καὶ συνέχονται — ἤρξαντο add A.

servulus iussa exequitur, clavium exemplum Andronici iussu Manuelis filio eius ostendit, ut quam primum tales fabricaretur et in amphoras, quibus potus ad prandium ferretur, lineos funes, glomos et fila tenuia coniiceret. eo consilio ad exitum perducto claustra noctu aperiuntur, carcer citra laborem patet, Andronicus pueri ministerio evadit, funiculos manibus gestans. ea nocte in denso et alto palatii gramine, quo nemo adire solebat, in diem usque tertium delitescit: inquisitoribus deceptis et iam defatigatis, funibus pro scalis usus per moenia se demittit, naviculam conscendit, quae ex composito in littore inter crepidines maritimo urbis muro ad frangendum undarum impetum interiectas fluctuabat: nautae, a quo vehebatur, Chrysopoli cognomentum erat. sed cum vix ex eo loco solvissent ubi Iohannes

μακα, ωσπερ και Δαριῳ εξεσωσε προτερον
προσώπου ἀλλοίωσις ἐπιψόφησίς τε τοῦ τυμπι
νικὴ τῶν ποδῶν παρενσάλευσις. οἰκέτου γὰρ
δὺς προσωπεῖον, χρόνια δεσμὰ ἐκδιδράσκοντ
συλλαβόντων μὴ παριδεῖν αὐτὸν οὐκ ὀλίγα π
του πεπονθότα πάλαι δεινὰ καὶ νῦν δὲ δίκας
τῆς φυγῆς. ἐκάλει δ' οὕτω τὸν Χρυσοχοόπου
θμίζων ἅμα πρὸς τὴν βάρβαρον φωνὴν τὴν Ἑ
κτον, καὶ μηδ' ἐπαΐειν τὰ πλεῖστα ταυτησὶ πί
αὐτὸς δὲ ὁ Χρυσοχοόπουλος δώροις παρακρ
σκοποὺς ἴσχυσεν Ἀνδρόνικον ἐξελεῖν, ὡς δρ
δοῦλον αἰτησάμενος καὶ λαβών. ἀμέλει καὶ π
δρύνικος εἰς τὸν οἰκεῖον οἶκον παρελθών, ὃ
ἐπικέκληται, ὅμου τε προσεῖπε τοὺς φιλτάτου
P. 86 ἐποφθεὶς καὶ προσεφθέγξατο τὰ ἀπόδημα, τ
σιδήρων ἀπολυθείς. καὶ τὸ Μελίβοτον κατα
ἐκεῖσε ἵππων ἐπιβάς, οἵπερ ἐκείνῳ πρὸς ἀπό

15. νῦν] τότε A. 19. χρυσοόπωλος B. 23. τ

Zimisces sporta attractus Nicephorum Phocam noctu opp
fuit quin Andronicus aut gravioribus vinculis et duri
stringeretur, aut sibi ipsi manus afferret, ut diutu
beraretur. nunc hominem callidum ingenii dexteri
quemadmodum olim Davidem insaniae simulatio (
nam famuli persona simulata ex diuturnis vinculis el
a quibus comprehensus erat, ut sui miserescerent
acerbitates ab hero perpessi et nunc ob fugam male

σθησαν, την εὐθὺ τῆς Ἀγχιάλου ἴεται. ἔνθα δὴ γεγονὼς καὶ τῷ Πουπάκῃ ἑαυτὸν ἐμφανίσας, ὃς πρῶτος, ὡς ἤδη ἐρρέθη μοι, τὴν κατὰ Κορυφὼ ἐσανέβη κλίμακα, καὶ παρ' ἐκείνου λαβὼν τὰ ἐφόδια καὶ ἡγεμόνων ὁδοῦ εὐπορήσας τὴν
5 ἐς Γάλιτζαν ἐπορεύετο. ἀλλ' ὅτε τοῦ δειμαίνειν ἀπεῖχεν Ἀνδρόνικος ὡς ἤδη τὰς χεῖρας τῶν διωκόντων λαθὼν καὶ τῶν τῆς Γαλίτζης ὁρίων λαβόμενος, πρὸς ἣν ὡς εἰς σῶζον κρησφύγετον ὥρμητο, τότε θηρευτῶν ἐμπίπτει ταῖς ἄρκυσι· συλ- V.69
ληφθεὶς γὰρ παρὰ Βλάχων, οἷς ἡ φήμη τὴν αὐτοῦ φθάσασα.
10 φυγὴν ὑφηγήσατο, ἐς τοὐπίσω πρὸς βασιλέα πάλιν ἀπήγετο. μὴ B
ἔχων οὖν τὸν σώζοντα καὶ λυτρούμενον, οὐ φίλον παρόντα παρήγορον, οὐχ ὑπασπιστήν, οὐ θεράποντα, τῇ οἰκείᾳ αὐθις μεθοδείᾳ συνερίθῳ κέχρηται ὁ πολύφρων. τῷ τοι καὶ πρὸς ἀπάτην τῶν ἀπαγόντων ῥύσιν γαστρὸς πλασάμενος συχνάκις τοῦ
15 ἵππου ἀποκατέβαινε καὶ ἐξέκλινεν εἰς ἀπόπατον παρασκευαζόμενος καὶ καθ' ἑαυτὸν ἀφιστάμενος καὶ ἰδιάζων, ὡς δῆθεν ἐνοχλούσης ἀποκενώσεως. τοῦτο οὖν πολλάκις τοῦ νυχθημέρου τελῶν, λανθάνει κατασοφισάμενος τοὺς ἐφομαρτοῦντας. τὸν γὰρ σκίπωνα ᾧ ἦν βακτηρευόμενος ὡς καχεξίᾳ
20 δῆθεν παλαίων, σκοταῖος ἀναστὰς τῇ γῇ προσήρεισε, καὶ τῇ μὲν χλαμύδι τοῦ σώματος περιείλησε τὸν λύγον, τὸν δ' ἐπὶ κρατὸς πῖλον ἐπέθηκεν ἄνωθεν, καὶ ἀνθρωπόμορφόν τι τὸ γό- C
νυ κάμπτον καὶ ἀφοδεῦον τεκτηνάμενος τοὺς μὲν φύλακας

1. εὐθὺ τῆς Ἀ.] πρὸς τὴν ἀχελῶ B. 3. ἐπανέβη A. 14. ἀγόντων A. 18. ἐφομαρτοῦντας] τηροῦντας A. 19. τὸν γὰρ σκ.] τὸ γὰρ ἀκουμβιστήριον ξύλον ἐν ᾧ ἠκούμβιζεν B. 20. καὶ τῇ μ. χ.] καὶ τὸ μὲν ταμπάριον αὐτοῦ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ ξύλου γύρωθεν, ἐπάνω δὲ τούτου τὸν ὅπερ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐφόρει καπάσιον B. 21. περιείλυσε A.

conscenso, qui ad fugam paratus erat, recta Anchialum contendit. quo cum venisset, Pupaci, qui (ut supra dictum est) primus Corcyrae arcem conscendit, se agnoscendum praebuit; sumptoque ab eo viatico et viae ducibus Galizam proficiscitur. cuius fines ingressus, quo tanquam in asylum tutissimum properabat, et iam persecutorum metu se liberatum putans, a Blachis, qui fugam eius ex fama cognoverant, captus ad imperatorem reducitur. ibi cum nullum assertorem, non amicum, non armigerum, non ministrum ullum haberet, sapte industria rursus evadit. simulato enim ad decipiendos lictores ventris profluvio, crebro ex equo descendit et ad requisita naturae secessit. quod dum et noctu et interdiu saepius facit, custodes hac ratione decipit. scipionem, quo ut aeger innitebatur, in tenebris humi defigit, et chlamyde circumposita et pileo imposito, ut hominem inflexis genibus cacantem repraesentaret, custodes simulacrum illud

τραχήλου σχοινοσέτον, ἐπεβοᾶ οὕτωσι τρανότε
D ἐχθρὸν τοῦ βασιλέως προσιόντα οἱ εἰσοικίζετ
ἐφόδια ἐκπέμπει, οὕτω καὶ μαστίζεται καὶ π
δὲ πρὸς τοὺς συνιόντας ἀτενὲς ὁρῶν διακεχυ
„αὕτη μοι αἰσχύνη πρὸς τοῦ βουλομένου ἤτω π
γετο, „μὴ ἐπιστάντα τὸν εὐεργέτην καταπρο
θῶς ἀποπεμψαμένῳ, ἀλλ' ὡς ἐξῆν τεθεραπευκό
ψαντι χαίροντα." τότε δ' οὖν ὑπτίαις ἀγκ
τῆς Γαλίτζης ἐπιτροπεύοντος Ἀνδρόνικος προ
παρ' ἐκείνῳ χρόνον συχνόν. οὕτω δὲ πρὸς τὸν
ὅλον ἐκεῖνον Ἀνδρόνικος ἀνηρτήσατο, ὡς καὶ σ
συνθωκεύειν ἐκείνῳ ὁμέστιός τε εἶναι καὶ σύσ
Ἀλλὰ τὴν τοῦ ἐξαδέλφου φυγὴν καὶ τὴν

8. συλλαβὼν] μαγγλάβια δοὺς πολλὰ καὶ γυμν
διὰ μέσου τοῦ φόρου δεδεμένον ἐκ τοῦ σφονδ
ἐπεφθέγγετο A. 16. ἀποπεμψαμένῳ] ἀποβλεψ
εκπέμψαντι A. 19. χρόνον οὐχὶ συχνόν P
θακεύειν A.

intueri sinit: ipse saltum condensum ingressus inst
bus elapsae fugit. custodes vix tandem intellect
viam repetunt, Andronicum eodem fugere opinati. v
itinere alia via Galizam pervenit. at Pupaces imper
blice multis verberibus in tergo et humeris afficitur.
inserto a praecone circumducitur, magna voce pr
quis imperatoris hostem aedibus recipit datoque via
flagellatur et circumducitur". ille vero intentis in
oculis, hilari vultu, „haec" inquit „contumelia a
tur, modo virum bene meritum non prodiderim a

μένης ἀπαλλοτρίωσιν οἰκεῖον ὄνειδος κρίνων ὁ βασιλεὺς Μα-
νουήλ, καὶ ἄλλως δὲ ὑφορώμενος τὸ τούτου ἐπὶ πλεῖστον P. 87
ἀπόδημον, ἐπεὶ καὶ ἤδετο παλεύειν μυρίαν Σκυθίδα ἵππον
ὡς ἐς τὰ Ῥωμαίων ὅρια ἐσβάλῃ, ἔργον, ὅ φασι, τίθησιν
ὠσχολίας ἀνώτερον ἐπανελθεῖν Ἀνδρόνικον. (3) Οὐκοῦν με-
τάπεμπτον ἐκεῖθεν ποιεῖται, πίστεις δοὺς καὶ λαβών, καὶ τοῦ
πλάνου τοῦτον ἐναγκαλίζεται, καθ' ὃν, ὡς ἔφην, καιρὸν οἱ
Παίονες τὰς σπονδὰς ἀθετήσαντες τὴν παρίστριον Ῥωμαίων
κατέτρεχον ἐπικράτειαν. συμβαλόντες δὲ καὶ τοῖς στρατηγοῖς
τῷ τε Γαβρᾷ Μιχαὴλ καὶ τῷ Βρανᾷ Μιχαήλ, κατὰ κράτος
τούτους ἐτρέψαντο καὶ λείαν ὅτι πλείστην ἤλασαν. ἦν δὲ ὁ
Γαβρᾶς οὗτος νεωστὶ θύσας τὰ γαμοδαίσια μετὰ τῆς Κομνη-
νῆς Εὐδοκίας, ἣ Ἀνδρόνικος ἐπλησίαζεν, ὡς ἤδη φθάσαντες B
ἐδηλώσαμεν. οὐκοῦν καὶ τῶν προσγενῶν Εὐδοκίας συνιστᾶν
αὐτὸν θελόντων τῷ αὐτοκράτορι, πολὺς ἦν ἐπὶ βασιλέως ὁ
τούτου κρότος καὶ ἔπαινος, καὶ ἐρρωμένως αὐτὸν ἐν τῇ κατὰ
τῶν Οὔννων μάχῃ διαγωνίσασθαι ἰσχυρίζοντο, καὶ παρῆγον
τῶν λεγομένων μάρτυρα τὸν συστράτηγον αὐτῷ Μιχαὴλ τὸν
Βρανᾶν. ὁ δὲ πρὸς τοῦ βασιλέως ἐπιταχθείς, ὅρκον τὴν οἱ-
κείαν κεφαλὴν ἐπαγαγόντος, ἀληθῶς εἰπεῖν ὃ περὶ τοῦ Γαβρᾶ
γενναῖον σύνοιδεν ἔργον, τὸ τέως μὲν ὑπερέθετο τὸν ἀπόλο-
γον, πρὸς δὲ τὸν Γαβρᾶν στραφεὶς ἤρετο τοῦτον εἰ καὶ αὐ-
τὸς ἀνδρεῖόν τι καὶ ἄξιον ἐπαίνου ἐνεδείξατο, εἴτε μὴν ὡς
στρατηγὸς τὰ λώονα διεπράξατο, ὅτε συμπεσόντες μετὰ τῶν V. 70
Οὔγγρων Διονυσίου στρατηγοῦντος ἐμάχοντο. τῷ τοι καὶ C

15. ἐθελόντων A. 21. τὸν] ὁ βρανᾶς τὸν A. 23. ἀξιέπαι-
νον A. 24. συμπ. τοῖς οὔγγροις A.

imperator, ac longiorem eius absentiam suspectam habens (nam in-
gentem equitatum Scythicum cogere ferebatur, ut Romanorum fines
incursaret) ante omnia revocandum Andronicum censuit. (3.) Fide
igitur data acceptaque hominem inde accersit; quo tempore, ut dixi,
ruptis Pannonii foederibus Romanas ad Istrum provincias populaban-
tur, Michaele utroque Gabra et Brana acie victo et praeda ingenti
abacta. is Gabras nuper admodum cum Eudocia Comnenia Androni-
ci amica, cuius ante meminimus, nuptias celebrarat quem Eudociae
cognati ut imperatori commendarent, magno applausu et laudibus
prosequebantur, et in pugna Hunnica fortiter se gessisse affirmabant.
quod ut credibilius esset, Michaelem Branam collegam eius testem
citabant. qui cum in imperatoris caput iurare iuberetur an aliquod
forte Gabrae facinus vidisset, dilato responso Gabram prius inter-
rogat an ipse quoque aliquid laude dignum fecisset ac boni et stre-
nui ducis officiis in pugna cum Dionysio Hungarorum duce functus

Οὔννους εἰσπράξασθαι ὧν εἰς Στέφανον
D ἐκεῖσε παρενέβαλε μέρεσιν. οἱ δὲ βάρβαρ
τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ὡς εἰς πόλεμον διατ
τῆς στρατιᾶς τὴν περαίωσιν, παντοῖα β
τὰς ἐμβολὰς προκαταλαμβάνοντες, κἂν ἦσ
τες· οἱ γὰρ ἐκηβόλοι Ῥωμαῖοι καὶ τὸ ἄ
ὠσάμενο. τούτους ἐξέκρουσαν τῶν παρακ
λεὺς δὲ σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι κατὰ
κόμενος ἐκεῖ που στρατήγιον βάλλεται.
μεσημβρίαν ἀπρόσβατον γηλόφῳ παρήκοντ
χιζόμενον ῥεύματι. ᾤρητο μὲν οὖν αὐτοβ
λισμα οἷα τῶν ἔνδον καὶ πρὸς τὴν πρώτ
ταπλαγέντων καὶ τὰς πύλας ἀνακλινάντων
τὸν ἔνδοθι· ὡς δ' οὗτοι τὰς εἰσόδους παν
ζύγωσαν, τά τε τείχη παντοίοις ὅπλοις κα

1. ἄλλον αὐτὸν τὸ τότε A. 2. ὡς] ἐκεῖ
τὸ] μετὰ ζάγγρων καὶ ἑτέρων ὅπλων B.
24. ὅπλοις κ. ἀφ. ὀργ.] ξυλοκάστροις πρε

esset. Gabra vero affirmante eum fortissime se
se, subiicit se coram imperatore, in cuius capi
veritatem dissimulare non posse. Gabram hostium
tolerasse, sed primo congressu territum, fugam
eum saepius revocasset, et magna voce hortat
caeterum imperator Zeugmini recuperandi et ne
dae cupidus exercitum in illas partes adduxit.
Istri ripis instructa, omni telorum genere trai
bant. aditu omni intercluso. sed frustra: Rom

νοις ἐκράτυναν, ἀλλὰ καὶ φαινόμενοι ἄνωθεν τὰς γλώσσας ἔθηγον ὡσεὶ ὄφεως, οὐκ ἀπὸ χειρῶν μόνον ἀφιέντες βέλη P. 82, θανάσιμα, ἀλλὰ καὶκ τοῦ τῶν ὀδόντων ἔρκους αἰσχρορρημοσύνας τοξεύοντες ἰῷ ἀσπίδων τῷ ὑπὸ τὰ χείλη χρισθείσας, οὐδ' οἱ Ῥωμαῖοι τὸ ἀπὸ τοῦδε χερσὶ κεναῖς αὐτοῖς προσεφέροντο, ἀλλὰ τοῦ κακορρημονεῖν ὡς ἀγεννοῦς ὅπλου καὶ γυναικείου ἀφεσπάμενοι σιδήρῳ μάλιστα κακῶς διετίθεσαν. πρῶτος τοίνυν ὁ βασιλεὺς τῷ τῆς μιμήσεως ὁμοίῳ διερεθίζων τοὺς ὑπ' ἐκεῖνον κατὰ τῶν τῆς πόλεως πυλῶν τὸν ἵππον ἐπαφίησι καὶ μέσον αὐτῶν τὸ δόρυ ἤλασεν. ἐπὶ δὲ τούτοις τὴν τάφρον ἐμπλήσας ἀφυσγέτου διὰ τὴν τῶν λίθων στέρησιν, τάς τε πετροβόλους μηχανὰς περιστήσας (τέσσαρες δ' ἦσαν αὗται) τὰ τείχη κατασείειν ἐπέταττεν. ἐνεργεῖς μὲν οὖν ἅπασαι ἦσαν, καὶ οἱ πέτροι ταλαντιαῖοι ἀφιέμενοι τὰς τῶν τειχῶν παρέλυον ἁρμογάς· μία δ' ἐξ αὐτῶν μάλιστα, ἧς ἀρχιτέκτων ἦν Ἀνδρόνικος, αὐτὸς τὴν σφενδόνην τόν τε στρόφαλον καὶ τὸν λύγον διατιθέμενος, πλειόνως διεσάλευε τὸν περίβολον, ὡς καὶ τὸ μεσοπύργιον, καθ' ὃ τὰ βάρη τῶν πετρῶν ἠκοντίζοντο, ὑποχαλᾶν ἤδη καὶ μεθίστασθαι τοῦ κεῖσθαι ὀρθόν, ἄλλως τε καὶ ὀρυκτῆρσιν ὑπομοχλευόμενον. τότε τοίνυν κατά τινα τῶν νυκτῶν τινὲς τῶν μεγιστάνων Παιόνων μίαν εἰσιόντες τῶν ἐκπρεμῶν τοῦ τείχους καὶ προνευουσῶν ἔξωθεν μηχανῶν (ἄρκλας οἶδε ταύτας ἡ κοινὴ καὶ πάνδημος φράσις καλεῖν) τῶν κυλεῶν τὰς σπάθας εἵλκυσαν, καὶ γυμνὰς αὐτὰς ἀνατείναντες διπειλοῦντο Ῥωμαίοις ὑπέραυχα, καὶ τὸ τέως βάπτειν μὴ ἔχοντες τὰ ξίφη αἵματι σχήμασι τὸν ἀέρα ἔπληττον καὶ φωνῶν ἐγέμιζον, κεκραγότες ὅσον ἐχώρουν αἱ κεφαλαί. ἀλλὰ

8. ἐκεῖνον] αὐτὸν A. 9. ἐφῆσι A. 10. ἐπὶ δὲ] εἶτα τὴν ἓξ εἶχε σοῦσαν χῶμαν γεμίσαντες B. 15. μία δὲ πρέκουλα B. 25. τὸ] τῷ A. 26. αἵμασι A.

re firmarentur, et hostes de pinnaculis non modo lethalia tela sed et obscoena dicteria et venenata probra iacularentur, Romani non amplius vacuis manibus accedebant, sed omissis maledictis, quibus feminae pugnare solent, ferro rem gerebant. et imperator ut sui aemulatione milites accenderet, primus equo invectus hastam in media porta defigit. deinde, quia saxa non suppetebant, fossa humo et sordibus impleta et quattuor tormentis in circuitu collocatis, moenia prosterni iussit. quae cum in officio essent omnia et saxa talenti pondere iacularentur, moenium compagem labefactabant, unum potissimum, ab ipso Andronico ita directum ut murus inter duas turres conquassatus et vectibus suffossus penderet, ruinam minitans. quadam autem nocte aliquot Hungarici proceres podium e trabibus

σαν, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ [illegible] ἐσώθησαν· εἰσὶ δ' οἳ καὶ ἀποδράντες σωτη
ραντο. εἷς δὲ τῶν οἰκητόρων ἐκείνης τῆς π
οὐ τῶν συγκλύδων καὶ συρφάκων ἀλλὰ τῶν
καὶ γένει ἐπισήμῳ διαπρεπῶν, ἀστεῖον τὸ ε
ον καὶ σφόδρα καλὸν τὴν μορφήν. ὁρῶν
Ῥωμαίων εἰς ὕβριν ἑλκόμενον, καὶ μὴ ἔχ
ραννουμένῳ ἢ βίᾳ τὴν βίαν ὠθῆσαι καὶ ε
ἐκεῖνον ἔρωτα, βουλεύεται βουλὴν οὐχ ἥκιστ
μηρὰν καὶ ἀθέμιτον καὶ τῷ τῆς τύχης ἐνεσ
διελαύνει τῶν σπλάγχνων τῆς φιλτάτης ὃν
οὐκοῦν ὁ μὲν τῇ γυναικὶ ἐπιμαινόμενος ἄθε
στὴς τὴν ἄλογον ἐμάρανεν ἔφεσιν, οὐκέτι ὄν
ματος, τὴν δὲ σχετλίαν τῷ ὄντι ἐρωμένην
εὐφρόσυνον. φεῦ πραγμάτων ἀναγκαίας ἐπ
νεροῦ Τελχῖνος καὶ ἐπιβούλου, τοιαύτας τρ
οὔντος ἐπὶ θεάτρου πολυπληθοῦς! ὦ δύο ἀ
των ἐπ' ἄθλῳ ἑνί, ἐπιλήπτου καὶ σώφρονο

6. καὶ κυβιστῆρας] καὶ κυμβάχους ὁρω
καὶ διαν. A. 14. ηὔχει] εἶχε codex P.

contextum, foras prominens, ingressi et stricti
berantes, Romanis atrocissima quaeque cum in
[illegible] sed vindicta eos e vestigio consecuta

ἀθεμίτοις λέκτροις σώζειν ἐθέλοντος, τοῦ δὲ φθάνοντος τὸ αἰσχος καὶ νεκροῦντος καινότερον καὶ πάθει πάθος ἔκκρούον- P. 89
τος! συνήραντο δὲ τοῖς Ῥωμαίοις εἰς τὴν τοῦ Ζευγμίνου ἐκπόρθησιν καὶ οὐκ ὀλίγοι τῶν ἔνδοθι, τὰ Ῥωμαίων φρονοῦντες καὶ τὰ τούτων ὡς εἶχον διανιστῶντες φρονήματα· οὗτοι γὰρ ἀτράκτοις ἀσιδήροις βιβλία προσδέοντες, καὶ ταῦτα πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν στράτευμα νυκτὸς ἐκτοξεύοντες, παρίστων δι' αὐτῶν ὅσα τε οἱ βάρβαροι ἐβουλεύοντο καὶ ὅση τούτων ἰσχὺς ἀκμάζουσα ἦν. ἦγετο δὲ τῶν Παιόνων τις τηνικαῦτα αἰχμάλωτος ἔτι τὸν ἐγχώριον πῖλον ἐπὶ κεφαλῆς ἔχων καὶ τὴν λοιπὴν ἡμφιεσμένος πάτριον στολήν. ἀλλὰ τοῦτον Ῥωμαῖός τις ἐπιπαριὼν σιδήρῳ πλήττει καὶ θανατοῖ, καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς ἐκείνου ἑαυτῷ περιτίθησι κάλυμμα, καὶ ἦν ἀνύων οὕτωσὶ τὴν ὁδόν. τῆς δὲ δίκης ἐφεπομένης ἀψόφῳ ἐμβάδι, καὶ ὃ ἄλλῳ τέτευχε κακὸν τουτωῖ καθ' ἑαυτοῦ ἀγχωμάλως ἀναστρεφούσης, ἐφίσταταί οἱ τομώτερος ἕτερος ξιφήρης ἐκ τῶν ὄπισθεν Ῥωμαίων, καὶ παίει καιρίαν κατὰ τοῦ τένοντος ὡς ζωγρίαν Παίονα, καὶ τοῦ ζῆν ἐκ τοῦ σχεδὸν μεθίστησιν. B

Ἀλλ' οὕτω μὲν ἐάλω τὸ Ζεύγμινον, ὡς ἐπιτρέχοντά με εἰπεῖν, μὴ ἐμβραδύνοντα ταῖς διηγήσεσι. καὶ βασιλεὺς ἐκεῖθεν ἀπονοστήσας πρὸς τὰ Ῥωμαίων ὅρια μεταβέβηκεν, τὸν δὲ ἑαυτοῦ θεῖον, τὸν ἀπὸ Φιλαδελφείας λέγω Κωνσταντῖνον τὸν Ἄγγελον, ἐπιτειχιστὴν εἵασε τοῦ Ζευγμίνου, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὸν Τρίψυχον Βασίλειον· καὶ οὗτοι τὰ ἐντεταλμένα περα-

4. ἔνδον τὰ τῶν ῥ. A. 10. ἐπὶ] ὑπὲρ A. 16. τομώτερος om A. 20. μὴ] οὐκ A. 21. τὰ] τὰ τῶν A. 24. περατοῦντες] πληροῦντες A.

agis. o duplices amores inter vos contrarii, ad unum praemium tendentes; quorum alter per dedecus servare, alter per ferrum et sanguinem pudicitiam tueri studet. ad expugnationem Zeugmini non parum contulerunt quidam ex civibus Romanorum studiosi, qui schedas sagittis sine ferro appensas noctu in castra eiaculantes et barbarorum vires et consilia detegebant et Romanorum animos confirmabant. Pannonius vero quidam captivus, pileo et reliquo habitu more patrio ornatus, a praetereunte milite occiditur. is cum interfecti pileo capiti imposito pergeret, vindicta tacito pede illum consequuta effecit ut ab alio sequente Romano pro captivo Pannonio iugularetur, dignum e vestigio factis suis praemium consequutus.

Zeugmino ad hunc modum capto imperator in fines Romanorum discedit, avunculo suo Constantino Angelo Philadelphiense et Basilio Tripsycho ad oppidi instaurationem relictis; qui non prostratas modo turres caeteraque aedificia refecerunt ac praesidiis munierunt,

θὲς δεδιώς, μή τι ἀηδὲς παῦοι καὶ [illegible]
τὴν ἑαυτοῦ χώραν παρεμβαλόντος, πέμψας ε
D δοθῆναί οἱ καθικετεύει τὴν ἐς αὐτὸν ἀπαθῆ ἃ
εἶχεν ὃ ᾔτησεν, ἀφίκετο δορυφορίας μετέχων σ
εἰς θέαν τῷ βασιλεῖ καταστὰς τὸ δολιόφρον τ
τονειδίζεται, καὶ οὕτως ὡς ἄσπονδος ἀποπέμ
γὺς ἐλθὼν τοῦ συλληφθῆναι διαφίεται πάλιν οἱ
τὴν τοῦ τρόπου μεταβολὴν καὶ τὸ μηκέτι τι
βασιλεῖ διαπράττεσθαι φρικώδεσιν ὅρκοις ἐμπεδ
V. 72 οὐκ ἦν τὸν χαμαιλέοντα πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας
λευκότητα, ἐφ' ἑτέραν πᾶσαν χροιὰν ῥᾳδίως
ἐξιὼν γὰρ ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως πολλοῖς
ἐμερίζετο πάθεσιν. ἠσχύνετο ἐφ οἷς τῷ βασιλεῖ
ὠργίζετο ὧν ἕνεκα πέπονθεν, ἐπαθαίνετο οἷς
παρεκτροπὰς θριγγίοις ὅρκων ἑαυτῷ ἐπετείχι
ὅσα ὁμωμόκει τῷ βασιλεῖ τὴν οἰκείαν ἀποκ

21. ἅμα] μὲν ἅμα A. 25. τὴν — γνώμην

sed et oppida Belligradensia magno studio curaver
sum moenibus circumdederunt, et Branizobam du
risque rebus constitutis ad imperatorem abierunt.
turus, qui prioribus facinoribus maiora scelera
viam intendit animum. sed Deses multo ante obs
tur, et id quod res erat maxime timens, ne, si in
nem in Serviam fecisset, gravius aliquid sibi acc

καὶ συνέθετο, κατανωτισάμενος τὴν συνήθη παρδαλέην ἑαυτῷ περιτίθησι, τὸ τοῦ τραγῳδοῦ ὁ βάρβαρος ἐκεῖνος ἐπαινέ- P. 90
σας ἄντικρυς, καὶ εἰπὼν „ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος."

Καὶ εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα· μήπω δὲ γεννήσας ὁ Μανουὴλ υἱόν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Μαρίᾳ, ἣν αὐτῷ ἡ ἐξ Ἀλαμανῶν ἀπέτεκεν ἄλοχος, τὰς τοῦ γένους σαλεύων διαδοχάς, ὅρκοις πάντας κατενεπέδωσε μετὰ τὸν αὐτοῦ μόρον αὐτήν τε τὴν Μαρίαν καὶ τὸν μνήστορα ταύτης Ἀλέξιον, ὅς, ὡς εἰρήκειμεν, ἐξ Οὐγγρίας ὥρμητο, κληρονόμους τῆς οἰκείας ἔχειν ἀρχῆς καὶ ὡς Ῥωμαίων ἄναξι σφίσι καθυπείκειν καὶ προσκυνεῖν. ἔνθα οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τοῖς ἐπιτεταραμμένοις ὑπέκυπτον, καὶ τοὺς ὅρκους ὡς ὁ κρατῶν ἐκέλευεν B
ἀπεδίδοσαν· μόνος δ' ἦν ἀποδυσπετῶν Ἀνδρόνικος, φάσκων ὡς ὁ βασιλεὺς εἰς δευτέρους ἀποκλίνας γάμους ἀρρενοτοκήσει δήπουθεν, καὶ πιστουμένους ἡμᾶς τῷ ὑστέρῳ τύκῳ τοῦ βασιλέως τὰ τῆς ἀρχῆς δι' ὅρκων ἐσέπειτα ἀνάγκη τῇ θυγατρὶ ἀρτίως ὅρκια διδόντας μὴ εὐορκεῖν. καὶ ἄλλως δὲ τίς ἡ τῷ βασιλεῖ θεοβλάβεια, ὡς πάντα μὲν Ῥωμαῖον τοῦ θυγατρίου χρίνειν ἀπόλεκτρον, τὸν δ' ἀλλογενῆ καὶ παρέγγραπτον τουτονὶ εἰς ὄνειδος Ῥωμαίοις Ῥωμαίων βασιλεύειν προκεκρίσθαι καὶ ὑπερκαθῆσθαι ὅλων ὡς κύριον; ἀλλ' οὐκ εἶχε λέξας τὰ χρηστὰ ταῦτα τὸν βασιλέα πειθόμενον, ἀθερίζοντα C
τὰ λεγόμενα ὡς ἀνδρὸς ἀντιδοξοῦντος καὶ ἰσχυρογνώμονος τερετίσματα. εἰσὶ δ' οἳ μετὰ τοὺς ὅρκους Ἀνδρονίκῳ γεγόνασι σύμψηφοι, καὶ οἱ μὲν αὐτόθεν τὸ δοκοῦν ἀπεφήναντο, οἱ δὲ

2. περιέθετο A. 15. δ] ὁ μὲν A. 21. βασιλέα A.

quae contra animi sui sententiam iurarat, vulpina pelle resumpta tragicum illud homo barbarus collaudavit: „iuravi lingua, mentem iniuratam gero."

Imperator vero nondum suscepto filio, omnes iureiurando adegit se post ipsius obitum Mariae filiae ex Alemanna procreatae eiusque marito Alexio Hungaro, ut Romanorum imperatoribus, cum summa observantia obtemperaturos. huic edicto paruerunt caeteri praeter Andronicum; qui iniquo id animo ferens, dicebat imperatorem secunda uxore ducta marem utique procreaturum, cui si iusiurandum daturi essent, iusiurandum Mariae iam dandum utique fore irritum, deinde ira numinis impulsum videri imperatorem, qui omnibus Romanis repudiatis alienigenam et ascititium istum filiae maritum et imperii successorem cum Romanorum omnium contumelia delegerit. sed nihil his verbis motus est imperator, ut hominis adversatoris et contumacis. quidam tamen dato iureiurando Andronico assensi

D πολλῶν τῶν ἐπὶ δόξης καὶ τοῦ ἐπισήμου
ἐκεῖσε ἀφικομένων, ἐφεξῆς ἡ ψῆφος πε
Κομνηνὸν Ἀνδρόνικον καὶ ὡς γένει μέγαν
σιν ἀξιοθέατον. τῷ τοι ἀφιγμένος ἐκεῖσε κι
δασμολογίαν προσειληφώς, ὡς ἔχοι τὰς δα
τλεῖν, πολλάκις μὲν τῷ Τορούσῃ πρὸς μάχ
ἀνεκήρυξε πόλεμον, ἐχθρά οἱ νοῶν καὶ
ἀποστυγούμενος, οὐδὲν δέ τι γενναῖον κι
οὐδ' ἧς ἔτρεφε πολυτρόπου πείρας περὶ πο
γίας εἰργάσατο ἄξιον. τελευταῖον δὲ ἡ
σχρῶς τοῦ Τορούση καὶ τρόπαιον στήσα
παραβολώτατον, ὁποῖον ὁ λόγος λέξων
τὰς οἰκείας δυνάμεις ἑκάτερος κατ' ἀλλήλ
δρόνικος μὲν ὅσα καὶ ζῶον τὴν στρατιὰν ε
ρος τὸ κατόπιν καὶ μέλη ἀνάλογα τῷ π
εἶχεν, ὁ δὲ Τορούσης εἰς πολλὰ καταδιεῖλ
σπείρας ἦν εἰς σπείρας καὶ λόχους τὸ ο
ἐπεὶ δὲ συμβαλόντες ἐμάχοντο, ἡ νίκη

4. μετεγκεντρίζεσθαι πίονα A. 10. ἡγεμ
τεκατέστη A. 24. συνδιατιθέμενος ἦν A.
στράτευμα A.

sententiam suam statim protulerunt: alii sente
vehementer contenderunt neque imperatoris

τῷ Τορούσῃ λαμπρά· τοῖς γὰρ ἀεὶ ἐπιβοηθοῦσιν ἀκμῆσι καὶ τοῖς ἐκ τῶν λόχων λαθρηδὸν ἐκπηδῶσιν Ἀρμενίοις αἱ τοῦ P. 91
Ἀνδρονίκου ἐνέδωκαν φάλαγγες καὶ εἰς τροπὴν ἐνέκλιναν ἄκοσμον. διὰ ταῦτα τῇ λύπῃ καταποθεὶς Ἀνδρόνικος, καὶ μὴ V. 73
ἔχων ὅπως ἢ τὴν ἧτταν ἀναμαχέσαιτο ἢ γοῦν ἐξ ὑπογυίου δράσειέ τι γενναῖον κατὰ τῶν θυόντων ἤδη πολεμίων τὰ νικητήρια, τοῖς ἐγγὺς ἀνεφίκτων ἐπιχειρεῖ. κατοπτεύσας γὰρ τὸν Τορούσην μετὰ τῶν δορυφορούντων αὐτὸν ἔτι που ἱστάμενον ἔφιππον, τὴν τῶν ταγμάτων συλλογὴν ἀναμένοντα ἐξ ἧς εἶχοντο ἐπιδιώξεως, ὅλῳ ῥυτῆρι τὸν ἵππον ἀνεὶς ἐνσείει κατ' ἐκείνου τὸ δόρυ, καὶ δὴ κατὰ τοῦ θυρεοῦ βαλὼν ἀνατρέπει τοῦτον τοῦ ἵππου, καὶ διεκπαίσας τὸ περὶ ἐκεῖνον ἐπίλεκτον, ὡς πτηνὸς ἱππότης ἢ ὀλισθηρά τις ἔγχελυς, τὰς τῶν ἁπάντων χεῖρας B
ἐξήλυξεν. ἀλλ' ἕως τούτου σεμνὸν τὸ τοῦ Ἀνδρονίκου κατόρθωμα· τὸ δὲ παθεῖν τὸν Τορούσην κακῶς ἀπεκώλυσαν οἵ τε σιδήρεοι χιτῶνες οὓς ἐνεδέδυτο, καὶ θυρεὸς ἐπιμήκης παρὰ πλευρὸν καταβαίνων τοῦ ἵππου πλάγιος. (5) Οὐ πολλαὶ δ' ἡμέραι παρῆλθοσαν ὕστερον, καὶ λογίζονται τῷ Ἀνδρονίκῳ δευτέρου λόγου καὶ πάρεργα ἀνδροκτασίαι καὶ μάχαι καὶ πόλεμοι καὶ σάλπιγξ ἠχοῦσα τὸ ἐννάλιον Δεῖμός τε Φόβος τε καὶ Ἄρης βροτολοιγός, καὶ ἔργα πολέμια παρωσάμενος τὰ τῆς Ἀφροδίτης μέτεισιν ὄργια. ἡ δὲ Ἑλένην μὲν οὐχ ὑποβάλλει, C
οὐδ' οἷον ὑπ' ὄψιν παρίστησι καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργους τὴν οἴκησιν ἔχουσαν, καὶ διαχεῖ τῷ κάλλει, καὶ ἐκμαίνει πρὸς ἔρωτα, καὶ πηγνύει σκάφην, καὶ ναύαρχον ἐφίστησι Φέρεκλον, ἐκ γειτόνων δὲ ὂν τὸ τῆς Φιλίππας εἶδος καθυπογρά-

2. τῶν om A. 3. ἐνέδοσαν A. 20. ἐνηχοῦσα A.

eduxerunt, Andronicus universum exercitum suum ita instruxit, ut animantis instar capite et cauda caeterisque partibus constaret. Toruses contra suis in multos manipulos et cohortes distributis rursus illustrem victoriam est adeptus: nam Andronici phalanges iis qui subinde ex insidiis integri viribus prosiliebant, cesserunt ac turpi fugae se mandarunt. qua de causa Andronicus animo aeger atque inops consilii, quo pacto rebus afflictis succurrendum esset aut ulciscendi hostes iam pro victoria diis immolantes, rem aggreditur incredibilem. cum enim Torusem cum satellitibus equo insidentem et militum ex hostium persecutione reditum expectantem conspexisset, equo concitato, hasta directa percussoque scuto equo eum deiicit; et per omnem eius comitatum instar volucris equitis aut lubricae anguillae elabitur. neque tamen Torusi, oblongo scuto et ferreo thorace munito, quicquam nocere potuit. (5) Paucis diebus post, sepositis bellicis occupationibus, totus Philippae amore inflammatus

ἐξαδελφῷ τῷ βασιλεῖ Μανουη...
τοῦ Πετεβίνου ἀδελφή. καὶ ὁ μὲν τὴν Ἀντι
βὼν τρυφαῖς ἐκεχήνει καὶ καλλωπισμοῖς ὑπεί
φόροις ἐπ' ἀγυιῶν ἀργυροτόξοις ἐπόμπευε,
D μήκεσιν, ἰούλῳ τε πρώτῳ λαχνουμένοις καὶ
νομένοις ξανθαῖς, καὶ ἦν ἐντεῦθεν θηρῶν
ἣν καὶ εἶχε ταῖς οἰκείαις ἐρωτοδέσμαις κατ
δρόνικος, καὶ ὅπερ ἐπεπόνθει τοῦτο δράσας
πλουτῶν μὲν καὶ ἄλλως εἶδος ἀξιάγαστον καὶ
βαίνων ἐλάτινον, ἐπτοημένος δὲ καὶ περὶ τὰ
λάς, καὶ τούτων ὅσαι περὶ γλουτὸν καὶ μηρ
σαι διασχίζονται καὶ οἷον εἰσί πως συνυφασ
τι, καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν τοιούτων ἡγεμὼν καὶ
οὖν τὸ μὲν βλοσυρὸν ἐκεχάλαστο καὶ τὸ ἐπ
ἀεί, καὶ τὸ τοῦ ἤθους ἐμβριθὲς καὶ φροντισ
καὶ τὸ ἐπισκύνιον ὁ θὴρ ἀπεβάλετο· ἡ δὲ ὡς
ὑπέκυψεν εἰς εὐνήν, οἴκου τε καὶ πατριᾶς
τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς ὀπίσω κατηκολούθησεν. ὁ
τοῖς περὶ τούτου κατεβροντήθη ἀκούσμασι, μ
ἦν καὶ πρὸς ἄμφω μεμέριστο· καὶ ὡς ἐρῶντα
φυλον καὶ ἀθεμιτογαμοῦντα ἤχθραινε τὸν

4. αὐτομολεῖ] ἀποχωρεῖ A. 5. δὴ] καὶ δ
τα A. 17. ἔρνος] κυπάρισσος B. ἀ

ὡς αὐτὸν τῶν κατ' Ἀρμενίων ἐλπίδων ψευσάμενον συλλαβεῖν ἐζήτει καὶ δίκας ἐξ ἐκείνου λαβεῖν. στέλλει τοίνυν τὸν σεβαστὸν Κωνσταντῖνον τὸν Καλαμᾶνον, ἄνδρα καὶ τόλμης λελογισμένης μεστὸν καὶ τὸ γενναῖον εὐτυχοῦντα στάσιμον, καὶ τοῖς κατ' Ἀρμενίαν μὲν ἐπιστατήσοντα πράγμασι, καὶ τῇ Φι- P. 92
λίππᾳ δ' ὅπως συναφθείη πειραθησόμενον. ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα εἰς νυμφίον ἑαυτὸν διευθετήσας, καὶ λαμπρυνάμενος ὡς εἰκὸς καὶ καθ' ὅσον ἤδει τὴν ἐρωμένην ὑπαγαγέσθαι, τὴν Ἀντιόχου εἴσεισι. τοσοῦτον δὲ προσέσχεν αὐτῷ Φιλίππα, καὶ οὕτως αὐτὴν τοῦ προτέρου μετέθηκεν ἔρωτος, ὡς μηδὲ βλέμματος γοῦν μεταδοῦναι ἢ προσρήματος ἀξιῶσαι τὸν Καλαμᾶνον, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ προσονειδίσαι τἀνδρὶ τὸ τῆς ἡλικίας βραχύ, καὶ ἐς αὐτὸν ἀποσκῶψαι τὸν αὐτοκράτορα Μανουήλ, εἰ οὕτως ἀμαθῶς καὶ εὐήθως αὐτὴν ἔχειν ᾠήθη ὡς ἀποστατήσει μὲν Ἀνδρονίκου αὕτη τοῦ ἥρωος, οὗ τὸ κλέος εὐρὺ καὶ οὗ τὸ γένος πολύ, προσκολληθήσεται δὲ ἀνδρὶ ὃς τὸ γένος ἀπεσβεσμένος καὶ χθὲς καὶ πρώην εἰ ἔστιν ὅλως ἐγνώρισται. B
ἐπεὶ γοῦν ὁ Κωνσταντῖνος ἀδοξοῦντας αὐτὸν ἑώρα τοὺς τῆς Φιλίππας ἔρωτας καὶ πρὸς ἄλλον λύοντας τὸ πτερόν, μηλοβολοῦντάς τε καὶ δᾳδουχοῦντας Ἀνδρόνικον, ἐκεῖθεν μεθίσταται, καὶ τὴν Ταρσὸν καταλαβὼν μετὰ τῶν ἀντιπάλων Ῥωμαίοις Ἀρμενίων συνερρήγνυ πόλεμον. ὡς δέ ποτε τούτῳ ἐπέ- V. 74
βρισαν οἱ διάφοροι, ἑάλω τε καὶ ἦν ἐν δεσμοῖς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐλύσατο τοῦτον, ἱκανὰ ζωάγρια καταθέμενος. Ἀνδρόνικος δὲ τὰς ἀπειλὰς τοῦ Μανουὴλ δεδιώς, καὶ πτοηθεὶς μή

5. ἐπιστατήσαντα A. 8. ἀντιόχειαν A. 12. τὸ τῆς ἡλ.] τὸ κοντὸν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ B. 14. αὐτὴν ἔχειν om A. 17. ἀπεσβεσμένος] ἀφανὴς A.

dronicum et ob incestos amores oderat, et spe Armeniae recuperandae frustratus comprehensum multare in animo habebat. mittit igitur Augustum Constantinum Calamanum, virum cordatum magnanimum et constantem, qui et Armeniae praeesset et Philippam, si posset, duceret. is principio sponsi ornatu sumpto, itaque paratus ut adamatam in sui amorem pelliceret, Antiochiam ingreditur. tantum autem abfuit ut Philippa ab Andronici amore avelleretur, ut Calamanum nec aspectu nec colloquio dignaretur, ac potius brevitatem staturae eius irrideret; atque ipsum imperatorem insectaretur, qui inepte putaret ipsam, despecto inclyto et nobilissimo heroe Andronico, ei nupturam qui obscura familia ortus nuper admodum nosci coeperit. hoc sui contemptu et amore Philippae erga Andronicum cognito Tarsum discedit; commissoque cum Armeniis praelio victus et captus magna pecunia ab imperatore redimitur. Andronicus au-

ὁμαίμονος) θανάτῳ ἄρτι ἀποβαλούσῃ τὸν πα
ὃς ἦρχε πρὸ βραχέος τῆς Παλαιστίνης· Β
τος, τὸ γένος ἕλκων ἐξ Ἰταλῶν. ἑτέραν ἐ
δ βασιλεὺς δέχεται Μανουήλ, καὶ πράττων
τεχνώμενος, εἴ πως εἴη συνειληφὼς Ἀνδρό
ἀμφιβλήστρων ἐντός, ὅθεν ἐρυθροδάνῳ ἐ
D γραμμάτιον, ἐνάγων τοὺς κατὰ Κοίλην
Ἀνδρόνικον συσχεῖν ὡς ἀντίφρονα καὶ περι
σταίνοντα, καὶ τοῦ φάους στερῆσαι τῶν ὀφ
ἂν τοὺς ὀφθαλμοὺς Ἀνδρόνικος ἐξ αἵματος
τέ μιν εἶλε παρειὰς συνεχόμενον καὶ δεσμούμε
φύρεον ἐβάπτετο θάνατον, εἰ χεῖρες εἶχον ἑτέ
κῆς ἐκεῖνο βαφῆς δελτάριον. νῦν δὲ τοῦ θε
τόν, ὡς ἔοικεν, εἰς ἡμέραν ὀργῆς καὶ τοῖς
ταμιεύοντος, ἃ τε παρὰ τὸ δέον εἰς τὸ ὑπ
Ῥωμαίων ἄρξας ἐκ τυραννίδος, καὶ οἷς
ἐσέπειτα περιπέπτωκε, χερσὶ τὸ ἐπιστόλιον

4. τὸ στέαρ A. 7. μίξεσιν] πράξεσιν ἐπ
ἰσχύοντας] τοπάρχας A. 17. ὡς ἀντίφρο
αἱμομίκτην B. 18. ἀποστερῆσαι A.
δέδοται A.

tem Manuelis minas veritus, ac metuens ne Ph
stino carcere et diuturnis aerumnis commutaret,

δοται. ἡ δὲ ἀναγνοῦσα τοῦτο, καὶ γνοῦσα τὰ κατ' Ἀνδρονίκου τυρευόμενα, ἐξ αὐτῆς τὸν χάρτην αὐτῷ ἐγχειρίζει. συνεὶς οὖν Ἀνδρόνικος ὡς χωρεῖν ἐκεῖθεν δέον καὶ ἐγκονεῖν, μηδ' ἕδρας εἶναι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀκμήν, φρίκη τε ὑφέρπεται, καὶ πρὸς ἀπόδρασιν ἐνσκευάζεται. σοφιστὴς δὲ ὢν καὶ ἀπατεὼν καὶ αὐτὴν ἀποπλανᾷ Θεοδώραν, καὶ ὥσπερ Εὐρώπην πάλαι ὁ Ζεὺς τοῦ χοροῦ τῶν παρθένων ἀποβουκολήσας ἦκε φέρων ἐπὶ νώτων, εἰς βοῦν ἑαυτὸν μεταμορφώσας καλλίκερων, οὕτω καὶ οὗτος ἀποστήσας τῶν οἰκοι τὴν γυναῖκα καὶ συμφοιτῆσαί οἱ σαββάτου ὁδὸν αἰτησάμενος ὡς προπέμψουσαν ἐκεῖθεν καὶ P. 93
συνταξομένην ἐκείνῳ τὰ ἐξιτήρια, συνέκδημον καὶ συμπλανῆτιν ἑκοῦσαν ἐπεσπάσατο ἄκουσαν. χώραν δ' ἐκ χώρας ἀμείβων, καὶ ἡγεμόσι καὶ δυνάσταις ἐπιξενιζόμενος πολυπλανής, καὶ παρ' οἷς κατέλυε, τιμηεὶς ὢν καὶ αἰδέσιμος καὶ φιλοφρόνως ὅτι πλείστης καταξιούμενος καὶ δωρεῶν ἀδρῶν ἐν μεθέξει γινόμενος, ὀψέ ποτε καὶ μόλις παρὰ τῷ Σαλτούχῳ τῆς πλάνης ἵσταται. ἦν δ' οὗτος τὰ τῇ Κολωνείᾳ τότε κληρούμενος ὅμορα, καὶ ὅσα τῆς Χαλδαίας πρόσοικά τε καὶ ἔγγιστα ἁρπιζόμενος. κἀκεῖσε ἦν ἀλύων καὶ συνὼν Θεοδώρᾳ, μεθ' ὧν ἀπέτεκεν αὕτη τούτῳ παίδων δυοῖν Ἀλεξίου τε καὶ Εἰρήνης, ἔτι δὲ καὶ Ἰωάννου, ὃν ἐκ τῶν προτέρων καὶ γνησίων οἱ σπερμάτων συνέκδημον ἐκ Βυζαντίου ἐπήγετο, ἕως τῆς ἐς αὐτὸν αὖθις τὸν αὐτοκράτορα Μανουὴλ ἐπαναλύσεως, ἣν κατὰ τὸν οἰκεῖον χρόνον καὶ πρόσφορον ὁ λόγος τῇ ἱστορίᾳ παρέξεται, ὡς εἴη συνημμένα δήπου καὶ συναφῆ τὰ ἐφεξῆς. B

4. ἀκμήν] καιρόν A. 5. σοφιστὴς] φρόνιμος A. 7. ἐπὶ τὸν νῶτον A. 9. τῶν οἰκοι] τῆς δόξης καὶ τῆς τιμῆς ἧς εἶχεν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῆς B. καὶ συμφοιτῆσαί] ἵνα ὀλίγον τόπον ἐξέλθῃ πρὸς ἀπεκβολὴν τοῦ ὁμιλῆσαι αὐτὴν καὶ ἀναθεῖναί τινα τῶν ἐκείνου B. 16. σαλτούχῳ A: vulgo Σουλτάνῳ. 21. ἔτι] ἐπὶ A.

ea lectis et insidiis cognitis chartam Andronico tradit. qui ubi animadvertit ibi non haerendum esse diutius sed propere discedendum, territus fugam adornat; et Theodoram fraude pellectam, ut se non longe comitaretur, seu volentem seu invitam secum abducit. dum autem provinciam mutat et in multiplici illo errore varios dynastas et regulos adit, ab omnibus honorifice excipitur et magnis muneribus afficitur. sero tandem ad Sultanum, qui Coloniam Chaldaeam et finitima loca tenebat, divertit; ibique cum Theodora et duobus ex ea susceptis liberis Alexio et Irene, ac Iohanne quem ex legitima uxore procreatum Byzantio secum abduxerat, commoratur, donec ad Manuelem imperatorem reversus est; id quod suo loco re-

6. Ἀλλὰ τινὰ τὰ παρὰ ποδὰς; χρεὶ
ἀφέξεσθαι. περιδεεῖς οἱ πολλοὶ τῶν κ
καχύποπτοι, καὶ χαίρουσι διαπραττόμεν
Χάος καὶ Ἔρεβος ἐν τῷ τοὺς εὐπατρίδας
ποδὼν τιθέναι πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέ
V. 75 ἀτεχνῶς ὑψιτενέσι καὶ ἀκροκόμοις πίτυ
καὶ βραχείαις ἀνέμων πνοαῖς τὰς τῶν κλ
νασσόμεναι ψιθυρίζουσιν, οὕτω δὴ καὶ οἱ
D κομῶντα ὑποβλέπονται καὶ τὸν ἐπ' ἀνδρε
φέροντα κατεπτήχασι. κἂν εἴη τις τὸ
καὶ τὴν γλῶτταν ὡς ὄρνις μουσηγέτης ἐσι
ὁρῷτο εὐτράπελος, οὐκ ἐᾷ καθεύδειν τ
οὐδ' ἠρεμεῖν, ἀλλὰ γίνεται τούτῳ τῶν
τρυφῆς ἀνατροπή, ἡδονῆς ὑφαίρεσις, φ
καὶ τὴν φύσιν μέμφονται τὴν πλάστρια
εἰς τὸ ἄρχειν ἐπιδόξους ἐπαλαμήσατο,
τοὺς καὶ ὑστάτους καλλίστους ἀνθρώπων
καὶ ἀντιστρατεύονται τὰ πολλὰ τῇ προνοίᾳ
οπλοι γίνονται, πάντα ἀγαθὰ ἐκ τοῦ πλ

6. καθαλλόμενος A. 23. μέμφονται] κι

feretur, ut res eius gestae cohaereant. etsi au
dronici crebras ponebat insidias, ille tamen
lerantia omnes laqueos evadebat

καὶ ὡς θύματα σφαγιάζοντες, ὡς ἔχοιεν ἐφ' ἡσυχίας δήπουθεν οὗτοι σπαθᾶν καὶ ὡς πατρῷον κλῆρον καθηδυπαθεῖν μονώτατοι τὰ δημόσια καὶ ὡς ἀνδραπόδοις χρῆσθαι τοῖς ἐλευθέροις καὶ ὡς ὠνητοῖς τοῖς ἀξιωτέροις ἐνίοτε ἄρχειν προσφέρεσθαι, κακῶς εἰδότες καὶ τὸ φρονεῖν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ἀφῃρημένοι καὶ κακοβούλως τῶν πρότριτα λανθανόμενοι. καὶ ὁ Μανουὴλ τοίνυν οὐδὲν ἄχαρι ἔχων ἐπεγκαλεῖν Ἀλεξίῳ τῷ πρωτοστράτορι, ἢ ὅ τι ὅλως παραλελύπηκεν ἢ παρηνώχλησεν ἢ τῆς ὀφειλομένης εὐνοίας καὶ πίστεως καθυφῆκε βραχύ τι P. 94 γοῦν ἀντίρροπα δράσας ὧν ὑπ' αὐτοῦ πέπονθεν εὖ, καὶ ὡς ἐπὶ ζυγοῦ τὴν ἑτέραν παρήνεγκεν πλάστιγγα, ἐξ ὑπονοίας δὲ μόνης ὁρμώμενος, κακοσχόλων τινῶν, ὡς ἄνθρωπος, ὑπαχθεὶς ὑφηγήσεσιν, ἐκ τοῦ τὸν ἄνδρα ὁρᾶν καὶ στρατηγοῖς καὶ στρατιώταις ἐρώμενον καὶ φιλοτίμῳ γνώμῃ καὶ χειρὶ φιλοδώρῳ πρὸς ἅπαντας χρώμενον, ἴσως δὲ καὶ τοῦ προσόντος αὐτῷ πλούτου ὑποτύφων ἔφεσιν, συλλαμβάνει τοῦτον B διάγων ἐν Σαρδικῇ, μήπω ἐπιφαυσκούσης ἡμέρας, τῇ οἰκείᾳ ἔτι συγκατακείμενον ὁμευνέτιδι, καὶ οὐ μόνον τῶν ὄντων ἁπάντων ἀπογυμνοῖ, ἀλλὰ καὶ εἰς μοναχὸν ἀποκείρας ἐν ἑνὶ τῶν κατὰ τὸ Παπύκιον ὄρος φροντιστηρίων παραρριπτεῖ. ἵνα δὲ μὴ ᾖ τὸ πραχθὲν ἀπροφάσιστον καὶ προῦπτον διὰ τοῦτο τὸ βασιλικὸν ἀδίκημά τε καὶ ἀσχημόνημα, οἱ συκοφάπαι παρῆσαν ἐγγὺς ὑφειμένοι παρ' ὧν ὑπεβλήθησαν, καὶ γοητεῖαι κατὰ βασιλέως τὰ αἰτιάματα οὔπω πάνυ τι πιθαναὶ

15. ἅπαντας om A. 16. συλλαμβάνεται A. 17. ἐπιφαυσάσης A. 18. συγκατακλινόμενον A. 19. ἀποκείρας] κουρεύσας B. 24. οὕτω?

cent, ut ipsi soli metus et periculi expertes publica vectigalia tanquam privatum patrimonium pro sua libidine effundere et ingenuos homines pro mancipiis tractare possint, qui aliquando ipsis sunt imperio digniores. ita potentiae fastigium prudentiam eis adimit, et pristinae conditionis stultam oblivionem affert. sic Manuel quoque cum ab Alexio protostratore nulla re esset offensus, nec eius fidem et benevolentiam desiderare posset, ac tenuem pro meritis ei gratiam retulisset, sola suspicione adductus et improborum hominum calumniis impulsus, quia eum et ducibus et militibus esse carum videbat et liberalitate erga omnes uti, quanquam fortassis etiam divitias eius clam appetebat, Sardicae agens hominem ante lucem cum uxore sua cubantem comprehendit, et omnibus opibus multatum in monasterium quoddam Papycii montis coniicit. ne autem id facinus manifestae iniuriae damnaretur, sycophantae praesto erant, qui crimini darent eum magicis praestigiis imperatorem petere; quae haud scio an ita efficaces sint (sanae quidem aures ab istiusmodi com-

τους ἐκ της διαλεκτου ταυτης τῳ βασιλει
βολεὺς τηνικαῦτα γενόμενος. ἡ δὲ τοῦ
γάτηρ οὖσα τοῦ πορφυρογεννήτου Ἀλε
D τῶν τοῦ Μανουὴλ ἀδελφῶν, ἐφιλοτιμεῖτο
φιλανδρίαν καὶ σωφροσύνην ἐν ταῖς μι
ἀγαπήσασα καὶ τιμήσασα, καὶ τῶν ἐκ τ
καλλιστεῖον οὖσα καὶ λαμπρὸν ἐπικόσμ
τοῖς πᾶσιν ἐράσμιον· τοῦ τοιούτου δ' ἐ
σθεῖσα πεσοῦσα προσεκνυζᾶτο τοῖς το
ποσί, καὶ ἐδεῖτο κοπτομένη θερμότερον φ
δρακόντων ὀδυνηρότερον, ἀλκυόνος πολυ
σθαι τὸν ἄνδρα αὐτῇ, μαρτυρομένη θε
κῶδες τοῖς εὐσεβοῦσι πρᾶγμα καὶ ὄνομα
τῆς ἐκείνου βασιλείας θεράποντα καὶ ἀκ
εὐνέτην αὐτῆς. ἀλλ' οὐκ ἴσχυσε μεταθέ
αὐτοκράτορος, οὐδ' ἀναλῦσαι ὅλως ἅπερ
πως καὶ δέδοκτο, καὶ ταῦτα ἕως δακρύω
V. 76 εινῇ καὶ σχήμασιν ἱλασίμοις καὶ ῥήμασ
σα. ἀμέλει καὶ τὸν βίον φιλόδακρυν ἔχο

2 ἐπεισπεσεῖν? 9. τοῖς] δραγουμαι
ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ B.

mentis abhorrent) ut hominem efficiant vo
gant oculos ut stricto ense irruens non cons
sunt quae Graeci olim de Perseo fabulantu
princeps esse ferebatur Aaron Isaacius, qui
Siciliam abductus ibique Latinam linguam

φρονας τρυγόνας τὰ οἰκόπεδα περιέτρυζεν ὁλολύζουσα, καὶ τὴν μόνωσιν ἀπωδύρετο· ὅθεν καὶ τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθεῖσα τὸ φρονεῖν παρακέκοπται, ἐπὶ παισὶν ἄρρεσι δυσὶ τὸ βιοῦν καταξαίνουσα καὶ ἑαυτὴν εἰς τέλος καταμαραίνουσα. καὶ Ἀλέξιος μὲν τὸ μέλαν ἀσπασάμενος ἄμφιον τοῖς θείοις ἐκουφίζετο ἔρωσι, τοῦ ἀκροτάτου τῶν ἐφετῶν ἐφιέμενος καὶ ὡς ὑψιπέτης ἀετὸς τῶν κάτω ὑπεριπτάμενος. κρεωδαισίας δ' ἄκρος ὢν ἐραστὴς καὶ καρυκείαις χαίρων βρωμάτων καὶ πανθοινίαις προσκείμενος, ὁπηνίκα πλούτῳ πολλῷ περιερρεῖτο καὶ τοῖς κατὰ κόσμον ἐνευπάθει τερπνοῖς, ὡς καὶ τὰς νηστίμους τῶν P. 95 ἡμερῶν (τετράδα φημὶ καὶ παρασκευὴν) κρεωβόρον αὐτῷ παρατίθεσθαι τράπεζαν, ἢ δεσποτικῆς κατὰ ταύτας τελετῆς ἀγομένης ἢ μνήμης ἐνδόξου μάρτυρος τελουμένης ἤ τινος τῶν ὁπαδῶν τῶν Χριστοῦ, τότε ποηφαγῶν καὶ ταῖς ὁπώραις ἐνιστιώμενος καὶ ταῖς ἀκάπνοις θύων τῶν τραπεζῶν καὶ τὸ πεινῆν πεινῶν ἀτεχνῶς, ὀψὲ δὲ καὶ ἰχθύων ἐνεορτάζων ταῖς παραθέσεσιν ἔχαιρεν ὅτι μάλιστα, καὶ μνήμην τῶν προτέρων λαμβάνων ὀψαρτυμάτων καὶ τῆς περιέργου τῶν κρεῶν δαιτρεύσεως ἀκκισμὸν ἐκάλει κοιλίας καὶ ὀρέξεως μέθοδον ὅσα οἱ ἀδδηφάγοι καὶ κρεωφάγοι προτίθενται, μὴ δύνασθαι λέγοντες τοῦ ἄγαν ὑποχαλᾶν· πᾶν γὰρ τὸ παρατιθέμενον εἰ- B δέναι τὸ σωμάτιον συνιστᾶν καὶ εὐεξίας εἶναι ποιητικόν.

Τί δὲ ἡ φίλη δίκη; ἆρα πολύπους καὶ πολύχειρ οὖσα

3. τὸ φρονεῖν] φρενήρης ἐγένετο B. παρακέκοπτο A. 5. τὸ μέλαν] τὰ βάσα φορέσας τὴν καλογερικὴν λαμπρῶς μετήρχετο B. 10. ὡς καὶ τετράδα καταλύων B. 13. ἢ μνήμης — τελουμένης om A. 14. τῶν Χρ.] τότε δὲ λάχανα καὶ ὀπώρας καὶ βρεκτὰ ὄσπρια τρώγων B.

sententia deducere potuit. itaque ex perpetuo moerore solitudinis et luctu, castae turturis instar, mentis errore usque ad obitum affecta et tabe confecta est, duobus filiis superstitibus. at Alexius nigrum habitum amplexus divino amore levabatur, summi boni appetitione acquiescens et instar aquilae in nubibus volantis inferiora despiciens. cum autem, dum opibus affluebat, summus amator esset lautitiarum et conviviis delectaretur, atque omnes voluptates consectaretur, et carnibus nec ieiuniorum diebus, ut feria quarta et septima, nec aliis solennibus feriis abstineret, tum crudis herbis et pomis vescebatur, ieiuniis gaudebat, ac tandem piscibus etiam festis diebus pro deliciis suavissime vescebatur. quoties autem veterum cupediarum et curiosae illius popinae recordabatur, condimenta illa nihil aliud esse dicebat nisi ventris fastidium et appetitus irritamenta: naturam enim paucis esse contentam, et bonam corporis habitudinem quovis cibi genere aeque conservari.

Utrum vero vindicta, cum tot manus et pedes habeat, cum acu-

τὸ *Α* περιεργάζεσθαι, ἀλλ' ἐκείνῳ τὰ το
πείσματα ὅς εἶναί φησι τὸ *Α* καὶ τὸ Ω,
καὶ τὸ τέλος, ὡς Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς
ἀποκαλύψει διδάσκει με· οὐ γὰρ λείπει τῷ
συκοφάντας μέντοι μετῆλθε, καὶ ἄλλῳ μὲν
θηκε, τῷ δ' Ἀαρὼν ἐπέβρισε χαλεπώτερον
πεδόσι περισχοινίσασα. μετ' οὐ πολὺν γά
σκεται μαγείαις προσανέχων, καὶ προύκειτ
μίμημα, ἔνδον στέγον τῆς χέλυος ἀνθρω
D πεπεδημένον ἄμφω τὼ πόδε καὶ τὸ στέρν
διαμπερές. ἑάλω δὲ καὶ βίβλον Σολομ
ἥτις ἀναπτυσσομένη τε καὶ διερχομένη κατ

6. οὖν om A. 7. καταλέγειν] λέγειν A. ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, et mox ὁ εὐαγγελισ οὐ γὰρ λείπει τῷ θεῷ *Λ*. 17. προύκε τούτου μαγεία καύκαλον χελώνης ἔχουσα ἐ ἀνθρωπόμορφον πλάσμα, μέσον τοῦ στήθο κατφωμένον B.

te omnia perspiciat et patentibus praedita sit au
non considerat aut penitus inultas praeterit imp
accusationes bonorum virorum? non utique: sed
vit ea se perspicere quae in telluris recessibus a
guae murmura exaudire. an vero imperatori eti
facinus succensuerit, non huius temporis est d
quidem illum, ut virum prudentem et non indo

γει καὶ παρίστησι τὰ δαιμόνια, συχνάκις ἀναπύνθανόμενος ἐφ' ὅτῳ προσκέκληνται, καὶ τὸ ἐπιταττόμενον ἐπισπεύδοντα περατοῦν, καὶ προθύμως δρῶντα τὸ κελευόμενον. οὐκ ἐπὶ τούτοις δὲ μόνον Ἀαρὼν συνείληπτο, ἀλλὰ καὶ ὅτι βασιλέως ἐνώπιον ὑποβάλλων ὡς ἐκ τῶν δυσμόθεν ἐθνῶν ἀφικόμενοι πρέσβεις ἐκόμιζον ἀγγελίας, καὶ μὴ δυσαχθοῦντας ὁρῶν πρὸς τὰ τοῦ βασιλέως θελήματα, ἐπιπλήττει τούτοις ἐν μιᾷ τῶν αἰτήσεων ὡς πρὸς τὰς καταθέσεις ἑτοιμορρόποις τε καὶ εὐκόλοις, καὶ ὑποτίθησιν ἀντιτεῖναι πρὸς τὸ τῶν ζητημάτων τηνικαῦτα προκείμενον καὶ μὴ ῥᾳδίως οὕτω καὶ ἐκ πρώτης καθυπενδοῦναι, ὡς ἐντεῦθεν κερδανοῦντας καὶ φιλίαν μείζω ἐκ βασιλέως κἀκ τῶν ὁμογλώττων πλείω τιμήν. καὶ τότε μὲν P. 98
ἡ διάλεξις διελέλυτο, ἀφώρατα τῷ βασιλεῖ θεμένη τὰ τοια- V. 77
δὶ τοῦ Ἀαρὼν εἰσηγήματα καὶ τῷ τῆς διαλέκτου διαφόρῳ τὰ ἔκθεσμα σκέμματα συσκιάσασα· κατὰ μόνας δὲ τὰ προβληθέντα τῶν ζητημάτων ἡ βασιλὶς ἀναπεμπάζει φρενί, Λατινὶς οὖσα τὸ γένος καὶ τῶν λεγομένων ἀκριβῶς συνιεῖσα, καὶ ἀνακαλύπτει πάντα τῷ ἄνακτι. ὁ δ' ἐπὶ τοῖς ἠκουσμένοις ὠργανακτήσας κακῶς τὸν Ἀαρὼν τίθησι, τῶν τε ὀφθαλμῶν τὸ φῶς ἀμαυρώσας καὶ τῆς οὐσίας πάσης ἀποστερήσας. κακοεργὸς δ' ὢν ὁ Ἀαρών, καὶ λιχνείαν φύσεως περὶ τὰ χείριστα δυστυχῶν, ἐς ὕστερον ἐνῆγεν Ἀνδρόνικον τυραννήσαν- B
τα μὴ μέχρι τοῦ ἐκκόπτειν τοὺς ὀφθαλμοὺς τὴν τῶν ἀντιφρόνων ἐκείνῳ τιμωρίαν περιιστᾶν ἀλλ' ἢ θάνατον ἁπάντων καταψηφίζεσθαι ἢ βαρυτέραις ἐκμοχλεύειν κολάσεσιν, ἑαυ-

2. ἐπισπεύδοντα] ἐπισπέρχοντα A. 4. συνείληπτο] ἠτιᾶτο A. 6. καὶ μὴ δυσ.] εὐενδότους A. 8. ἑτοιμορρεπέσι A. 13. διαλέλυτο A. 18. ἠκουτισμένοις A.

num adducebat, subinde interrogantium cur accersiti essent, ac iussa alacriter exequentium. nec una haec causa fuit cur comprehenderetur Aaron, sed illa etiam accessit. cum Occidentalium gentium legationes exponeret et imperatoris voluntati eas non refragari videret, in una postulatione legatos obiurgat ut nimium ad iussa exequenda paratos, monetque ut adversentur neque tam facile assentiantur: id enim eis lucro fore, maioremque gratiam apud imperatorem initurros et a suis popularibus plus honoris consecuturos. ac tum id colloquium diremptum est imperatore ob Latini sermonis imperitiam quid dictum esset ignorante. caeterum imperatrix natione Latina et sermonis illius peritissima, propositis quaestionibus seorsim consideratis, imperatori exponit omnia; qui ira commotus Aaroni et visum et omnes facultates eripit. sed is, ut homo maleficus et natura propensus ad scelera, post auctor fuit, Andronico iam rerum per vim potito, ut excaecatione haud contentus adversarios aut plane occi-

τὸν τιθεὶς εἰς παράδειγμα κἀντεῦθεν πιστούμενος τὰ λεγομενα, ζῶντά τε καὶ κινούμενον καὶ πνέοντα καὶ φθεγγόμενον καὶ συμφράδμονα εἶναι δυνάμενον, καὶ μὴ μόνον διὰ χειρῶν ἀντιλαβῆς ἀλλὰ καὶ διὰ γλώττης αὐτῆς ὡσεὶ καὶ μαχαίρας ὀξείας ἀποδειροτομεῖν ἰσχύοντα τὸν ἀντίδοξον, καὶ ἕτερ' ἄτα φλύαρα καὶ ἀπάνθρωπα ὑφηγούμενος, δι' ὧν τὸ ἀκροχολώτατον ἐκεῖνο καὶ ὑποδύσκολον τὸν τρόπον γερόντιον χαιρησιφονεῖν ἐπὶ μᾶλλον ἐπώτρυνεν. ὧν δὴ πονηρῶν διαβουλίων καὶ παραιφάσεων πικρὰν ἀποτιννὺς ἀμοιβὴν τῷ γεννήτορι Ἀαρὼν ὁ τὸν Ἀνδρόνικον ὕστερον τῆς ἀρχῆς καθελὼν Ἰσαάκιος ὁ Ἄγγελος ἐκτέμνει τὴν αὐτοῦ γλῶτταν, συναφελεῖν τε καὶ ἀφανιεῖν τὸν ἐπὶ ταύτης σπεύδων ἰόν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς Μανουὴλ ἐπέβλεψέ ποτε θυμῷ πλαγίῳ καὶ κινήσει ἐνδίκῳ κατὰ τοῦ Σκληροῦ Σὴθ καὶ τοῦ Σικιδίτου Μιχαήλ, ὅθεν καὶ προστάξει τούτου ταῖς οἰκείαις ὄψεσιν ἄμφω τὸν σίδηρον ἐδέξαντο σίζοντα, λόγῳ μὲν ἀστρονομίας ἐχόμενοι, ἔργῳ δὲ μαγγανείαις προσκείμενοι καὶ δαιμονώδεσιν ἑτέροις φενακισμοῖς. ὁ μὲν γὰρ Σκληρὸς ἐπιγάμου παρθένου ἦρα καὶ ἐπείρα λαμπρῶς, παρορώμενος δὲ ὑπὸ τῆς κόρης καὶ ἀδοξούμενος στέλλει ταύτῃ διὰ προαγωγοῦ τινὸς γυναίου μῆλον Περσικόν. ἡ δὲ παρθένος καταθεμένη τοῦτο τῷ κόλπῳ ἐκμαίνεται μάλα δὴ πρὸς ἔρωτα καὶ ἀφροδισίου ὑποπίμπλαται οἴστρου, καὶ τέλος διακορεῖται παρ' αὐτοῦ. οἱ δὲ τῆς παιδὸς προσγενεῖς βαρέως ἐνεγκόντες τὴν ταύτης ταπείνωσιν καταβοῶνται γενναίως μάλα τοῦ ταῖς νεάνισιν ἐφοπλίζοντος

5. τὸ A. 15. ἄμφω] ἀμφότεροι A. 17. προσκείμενοι δαιμονιώδεσιν δ' μὲν A. 20. στέλλει] μῆλον εὔμορφον δούς τινι γυναικὶ γραΐδι μαυλιστρίᾳ πέμπει τοῦτο μετ' αὐτῆς B.

deret aut gravioribus suppliciis coerceret, exemplo suopte ad eam orationem confirmandam usus, qui et viveret et moveretur et spiraret et loqueretur et consilium dare posset: neque enim manuum vi duntaxat, sed lingua etiam aeque atque acuto gladio iugulari inimicos. adiecit et alia inhumana nugamenta, quibus iracundum illum et morosum senecionem ad caedes propensiorem fecit. cuius improbi consilii hunc fructum tulit, ut ab Isaacio Angelo, qui Andronicum imperio evertit, venenata ei lingua praecideretur.

Manuel vero imperator Sclerum Sethum et Michaelem Sicyditem iusta ira permotus caecari iussit, qui sub astronomiae professione magiae et daemonum imposturis operam dabant. nam Sclerus cum nubilem quandam virginem, a qua contemnebatur, adamaret ac manifeste solicitaret, per lenam ei malum Persicum mittit; quo puella in sinum recepto, amore et libidine insaniens, ab illo corrumpitur

δαίμονας καὶ δίκην ὄφεως ἀρχεκάκου δι' ὀπώρας τὰς παρθένους συλαγωγοῦντος καὶ τῆς σώφρονος βιοτῆς ὡς ἐξ Ἐδὲμ ἀπελαύνοντος. καὶ πικρόγαμος ἐντεῦθεν γενόμενος, ἣν κακῶς ἔβλεψεν, οὐδ' ὅλως ἔτι ἑώρακεν. ὁ δὲ Σικιδίτης διά τινων ἀρρητουργιῶν καὶ δεδορκότα τῶν θεωμένων ἐσκότου τὰ βλέφαρα καὶ ἀπεπλάνα τοῦ τὰ θεατὰ ὡς ὄντα ὁρᾶν, καὶ τῶν ὁρώντων τὰς ὄψεις παρέφερε, κατὰ φάλαγγας ἐπισυνιστῶν τοὺς δαίμονας, οὓς ἂν ἐκπλῆξαι βούλοιτο. ἔτυχε γοῦν ποτὲ ἀπὸ μετεώρου τῶν βασιλείων βλέπων εἰς θάλασσαν, κατήγετο δὲ ἁλιὰς τρυβλία καὶ λοπάδας ἔχουσα τὰ ἀγώγιμα. φησὶ τοίνυν πρὸς τοὺς συνεστῶτας ὡς τίνα ἂν αὐτῷ κατάθωνται τὸν μισθόν, εἰ τὸν νηΐτην τῶν ὀρθῶν φρενῶν διεκπλεύσαντα μὴ ἂν ὀκνῆσαι παρασκευάσειεν ἀναστῆναί τε τῶν σεἰμάτων, τὴν δικωπίαν προέμενον, καὶ συντρῖψαι εἰς λεπτὰ τὰ κεράμια. τῶν δὲ εὐγνωμονεῖν εἰπόντων πρὸς ἅπαν τὸ παρ' αὐτοῦ αἰτηθέν, ὁ πρωρεὺς μετὰ βραχὺ τῆς ἕδρας ἀνίσταται, καὶ τὴν κώπην ἀνὰ χεῖρας λαβὼν κατέφερέ τε τῶν σκευαρίων συχνά, καὶ οὐκ ἀνῆκεν οὕτω διαπραττόμενος ἕως αὐτὰ εἰς κόνιν ἐλέπτυνεν. ἐκ δὲ τούτου οἱ μὲν ἄνωθεν θεώμενοι τῷ γέλωτι διερρήγνυντο, τὸ γεγονὸς τιθέμενοι διὰ θαύματος· ὁ δὲ πίωτὴρ ἀμφοτέραις μετ' οὐ πολὺ τῶν γενείων δραξάμενος γοερὸν ἐπωδύρετο, καὶ ὡς θεοβλαβείᾳ τὰς φρένας παρακοπέντα πολλῷ ἔτι μᾶλλον ἀνανήψας τοῦ ζόφου ἑαυτὸν ὠλοφύρετο. P. 97 V. 78 B

7. τὰς ὄψεις] ἐποίει βλέπειν αὐτοὺς ἄλλα ἀντὶ ἄλλων B. 9. ἀπὸ μ.] ἀπὸ τοῦ τρικλίνου τοῦ μεγάλου παλαιίου B. 10. ἁλιὰς] σανδάλιν γέμον τζουκαλολάγινα B.

puellae vero cognati facinus id indigne ferentes, et strenue contra daemonem pudicitiae puellarum infestum et pomo instar malefici illius serpentis insidiantem, quas castitate tanquam Edemio horto eiiceret, vociferantes, effecerunt ut eius aspectu penitus privaretur, quam impudice aspexerat. Sicidites vero praestigiis quibusdam rerum earum conspectum eripiebat, quas oculi intuebantur, et totas daemonum cohortes immittebat iis quos volebat exterritos. cum autem aliquando ex editiore palatii loco naviculam vidisset qua ollae et patinae vehebantur, astantes interrogavit quid daturi essent, si efficeret ut nauta alienata mente, navigatione omissa, remo ad comminuenda fictilia uteretur. qui cum ei pollicerentur quicquid postulasset, nauta paulo post exurgit, et vasa non prius ferire destitit quam in pulverem redegisset. quo conspecto illi risu emoti, factum illud admirantes: nauta vero paulo post barba prehensa lamentari, remotaque caligine ita se ut ira numinis agitatum deplorare. rogatus cur merces suas ita tractasset, cum dolore narrabat se remis intentum horribilem serpentem supra vasa porrectum, oculis inconniventibus in

C αὐτοῖς νίτροις ἁγνιζομένων εἰς τα [illegible]
κρὸν δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ λουτρῷ φεύγοντες
ἀλλήλους ἐξῄεσαν ἐκεῖθεν περιδεεῖς, οἳ κα
νοις πυκνὰ τὸ πνεῦμα συλλέγοντες ἔφασκο
μορρόης ἐκπηδήσαντές τινες ἄνδρες πίσση
σαν αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ, παίοντες κατὰ
πλατεῖ τοῦ ποδός. διὰ ταῦτα τοίνυν ἀμφ
δὲ ἀσελγεστέρας ἑτέρας τῶν ὄψεων ἐστερή
τοὶ ἐπιβιώσαντες, ὁ μὲν Σὴθ καὶ πάλιν τ
σχόλητο, ἅτερος δὲ εἰς μοναχὸν ἀποθριξάμ
D ρον σύγγραμμά τι περὶ τῶν θείων μυστη
ἀφῆκε δι' αὐτοῦ κυνῶν ἐρυγὰς ὁ τῶν θε
ξιος.

Ἔργον κἀκεῖνο τοῦ βασιλέως τούτου περι
ναὶ πόλεις, τὰ Χλιαρὰ τὸ Πέργαμόν τε
κακῶς ἔπασχον ὑπὸ τῶν Περσῶν· αἱ γὰρ

5. ὁριγνώμενον] ὁρμώμενον A. 6. κατ
ῄεσαν] ἐξῆλθον A. 14. ἐξῶσαν] μετὰ κλα
B. 16. ἀμφότεροι] ἑκάτεροι A. 21.

se conversum instar devoraturi vidisse, qui p
stiterit quam fictilia confracta essent; inde sub
se. fecit et aliud non dissimile. in balneo lava
dam coepit et in conclave egressus est. paulo
[illegible] et trepidi. prae metu ac festinatione

ἀσυνοίκιστοί τε ἦσαν πρώην, κἀκ τοῦ κωμηδὸν οἰκεῖσθαι εἰς προνομὴν τοῖς πολεμίοις ἐξέκειντο. καὶ αὐτὰς τοίνυν ἐκρατύνατο τείχεσι, καὶ τὰ πλησίον δὲ ἱππήλατα πεδία φρουρίοις διέλαβεν ἐρυμνοῖς. οὕτω δὲ πλήθουσιν οἰκητόρων ταῦτα δὴ τὰ πολίχνια καὶ τοῖς κατὰ τὸν ἥμερον βίοτον ἐνευθηνοῦνται χρηστοῖς ὡς ὑπεράνω κεῖσθαι πόλεων πολλῶν εὐδαιμόνων· ἀγροί τε γὰρ εἰς εὐφορίαν καρπῶν ἡμερωθέντες ἐπέδωκαν, καὶ φυτηκόμος χεὶρ ἐρριζούχισεν ἐκεῖσε ξύλον ἅπαν καρποδοτοῦν, ὡς μεταθέσθαι (φάναι τὸ τοῦ Δαβὶδ) τὴν ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ εἰς οἰκήσιμον τὴν πρώην ἀοίκητον. εἴ τι οὖν κατόρθωμα μέγιστον, εἴ τι λυσιτελέστατον Ἄσσοσιν ὁ Μανουὴλ διανενόηκέ τε καὶ διεπράξατο καθ' ὅσους ἦρξε Ῥωμαίων ἐνιαυτούς, τοῦτο εἴη ἂν τὸ κράτιστον ὁμοῦ καὶ κοινωφελέστατον. τίς γὰρ παράγων ἐκεῖ, καὶ εἰδὼς οἵαν μὲν χῶρος ἔτρεφεν ἀγριότητα οἵους δ' ἔστεγεν ἄνδρας, ἀναιδεῖς μὲν ὑπὲρ τὸν κορυνήτην Περιφήτην, ἀγριωτέρους δὲ τοῦ πιτυοκάμπου Σίνιδος καὶ τοῦ Σκίρωνος, οὓς ἀνεῖλε πάλαι Θησεύς, οὐκ ἂν τὰς χεῖρας ἀνατείνας τῷ βασιλεῖ ἐπεύξαιτο τῷδε κλῆρον ἐν Ἐδὲμ ἄϊδιον καὶ τόπον χλοερὸν καὶ ἀνώλεθρον; οὐκοῦν καὶ ἴδιον ἐπώνυμον ταυτὶ τὰ φρούρια κληρωσάμενα (Νεόκαστρα γὰρ ὀνομάζονται) οἰκεῖόν τε ἁρμοστὴν ἐκ Βυζαντίου στελλόμενον ἔχουσι, καὶ εἰς τὸ βασίλειον ταμιεῖον ἐτήσια ξυμφέρουσι κέρματα.

P. 98

22. εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον χρονικὰ τέλη ἐπιτελοῦσι B.

bantur et praedae hostibus erant), munitionibus eas firmavit et patentes campos castellis adornavit. unde factum ut ea oppida frequentia civium et vitae cultu rerumque copia multis beatis urbibus antecellant. si quid igitur Manuel per omne imperii sui tempus Romanis utile suscepit et perfecit, hoc vel in primis celebrandum est. quis enim illac praeteriens, non ignarus quam inculta loca illa fuerint, quam feros et latrociniis deditos cultores habuerint, non sublatis in caelum manibus imperatori Manueli paradisi delicias precetur? in ea porro loca quae Nova castra vocantur, Byzantio praetor mitti et vectigalia colligere solet.

ὑπεφαινεν ὡρα ὡραια τῃ ἐξοδῳ, [illegible]
σιλεύς, ὅπου καὶ ταῖς δυνάμεσιν, ἃς ἄγ
Παίονας, τεταγμένον ἦν αὐτῷ συμβαλεῖν. ἐ
τεύματα ξυνελέγετο, ἐνωτίζεταί οἱ ὡς ἄνα
ἥτις ἔκτισται κατὰ τὸ πρὸς δυσμὰς μέρο
τινείου ἀγορᾶς, εἰκόνες ἐκ χαλκοῦ δύο
P. 99 γυναικόμορφοι, ἡ μὲν καλουμένη Ῥωμαία
γρισσα, νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα μετασκευ
μὲν ἀπὸ Ῥωμαίων τὴν κλῆσιν εἰληχυῖα τῆς
πται στάσεως, ἡ δὲ λοιπὴ ἐπὶ τῆς προτέρας
θαυμάσας οὖν ἐκεῖνος τὸ εἰρημένον, πέμψα
ἀνέστησε τὴν δ' ἀνέτρεψε καὶ κατήνεγκε,
μετασκευαῖς μεταβαλεῖν καὶ μεθαρμόσειν οἰό
γματα, καὶ τὰ μὲν τῶν Ῥωμαίων οἷον μετεω

2. *ΜΑΝΟΥΗΛ*] κυροῦ μανουὴλ A τοῦ κομ
uterque ἐν ᾧ καὶ ὁ κατὰ τῶν οὔγγρων πόλε
ῥωμαίων. 12. ἵδρυντο A. 15. εἰληφυ
σται] ἵδρυται A. 17 εὐθὺς] ἐκεῖθεν A.
ἐν χερσὶν ἔργα A.

NICETAE CHONIATAE L

RERUM A MANUELE COMNENO

C[illegible] autem Pannonii foedera dep

Παιόνων καθαιρήσειν. συνηγμένων δὲ τῶν στρατοπέδων σκέψιν προύθηκεν εἰ δεῖ καὶ αὐτὸν συνεκστρατεύειν κατὰ Παιόνων, εἴτε μὴν στρατηγῷ τὰς δυνάμεις ἐπιτρέψαντα μετελθεῖν οὕτωσὶ τὸ ἀντίπαλον. ὡς οὖν πᾶσι δέδοκτο βασιλέα μὲν ἐπὶ V. 80
Σαρδικῆς καθῆσθαι, τῶν δ' ἡγεμόνων τοὺς γενικοὺς ἀναρρη- B
θῆναι στρατηγοὺς τοῦ πολέμου, ὅπως αἱ τῶν πραγμάτων ἄδηλοι ἐκβάσεις εἶεν οὕτω καὶ τὸ ἐκ τῆς ἥττης αἶσχος μετριάζουσαι καὶ τὸ κατορθωθὲν μεγαλύνουσαι μᾶλλον καὶ εἰς κλέος ἐξαίρουσαι μέγιστον, ὡς κἀκείνου τε καὶ τούτου ξυμβεβηκότος κατ' ἀπουσίαν τοῦ αὐτοκράτορος, ἀναδείκνυται τῆς ὅλης ἀρχηγὸς στρατιᾶς ὁ τοῦ στόλου δοὺξ Ἀνδρόνικος ὁ Κοντοστέφανος. ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἀπαίρειν τῆς Σαρδικῆς τὰ στρατεύματα, ἐν ἐπηκόῳ στὰς ὁ βασιλεὺς γίνεται καλῶν καὶ γενναίων λόγων καὶ πολὺ τὸ πιθανὸν ἐχόντων ἀγορητής. αὐτόν τε γὰρ Κοντοστέφανον παρεθάρρυνεν εἰς τὴν προκειμένην στρατήγησιν, οὐ μόνον μεθόδους ὑποτιθεὶς τακτικάς, ἀλλὰ καὶ καιρὸν αὐτῷ τῆς προσβολῆς ἐπισημαινόμενος εἰδός C
τε ὁπλίσεων καὶ σχήματα παρατάξεων, τούς τε ὑποστρατήγους καὶ τοὺς ἰλάρχας καὶ καθεξῆς ἅπαντας τοὺς ἐν ὅπλοις διανίστη πρὸς μαχισμόν, ἐνάγων εἰς μνήμην τῶν προηγωνισμένων, καὶ πείθων τοῖς ὑποδείγμασι σπεῦσαι καὶ τὰ προκείμενα θαρρῆσαι δεινά καὶ ἀγαθὸν καὶ τούτοις σὺν θεῷ ἐπιθεῖναι τέλος καὶ μετὰ λαμπρῶν τροπαίων ἐπανελθεῖν· οὕτω γὰρ ὑπ' αὐτῶν δοξασθεὶς ἐκεῖνος, κἂν τῷ ἀπεῖναι τοὺς βαρ-

8. μᾶλλον] μάλιστα A. 13. στρατόπεδα A. ὁ om A.
16. στρατ.] δουλείαν B. 17. συμβολῆς A.

legionibus in unum conductis, deliberandum proponit utrum ipse quoque bello Hungarico interesse an summam rerum duci alicui committere debeat. Ubi omnibus placuit ut ipse Sardicae maneret et generales belli duces crearet, ut absente imperatore incerti bellorum eventus acceptaeque cladis dedecus mitiora essent et victoria plus laudis haberet, summa belli Andronico Contostephano classis praefecto mandatur. exercitu Sardica moturo imperator praeclara concione Contostephanum exhortatur, nec rationes tantum sed tempus etiam gerendi belli edocet, armorumque et aciei instruendae rationem monstrat. legatos item eius, tribunos caeterosque milites ad pugnam acuit commemoratis prioribus eorum facinoribus, et exemplis ad festinandum et imminentia pericula subeunda, quibus deo adiutore fortiter superatis illustrem victoriam reportaturi sint, incitat. quodsi gloriam ipsius illustrarint atque absenti victoriam pepererint, se liberaliter illos remuneraturum. at illi et dum haec dicebantur, attentione silentioque alacritatem suam ostendebant, et finita ratio-

μοις ἐκρότουν φωναῖς, καὶ τὸ πρόθυμον καὶ σπ
σθαι ἰσχυρίζοντο. ἀμέλει μηδὲ μέλλειν ἐβόων
ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἄγειν αὐτούς.
τῶν στρατευμάτων αἴφνης αἴρεται θροῦς ἐ
συμμιγής· ἐκ γὰρ τοῦ τῶν Παιόνων τις ἔθνους
κράτος ἐλαύνων, καὶ προσβαίνων εἰς ὅσον
στόμα συγκατήνεκται τῷ ὀχήματι. βασιλεὺς
εἶχε πυθόμενος, αὐτός τε διεκέχυτο καὶ θαρ
πᾶσιν, οὐκ ἄχαρι τὸ μέλλον ἐντεῦθεν οἰωνιζ
P. 100 ρειν ἐνάγων ὡς ἐπὶ δεξιᾷ ἤδη τῇ τοῦ πολέ
ὃ μὲν ἐν τούτοις ἦν, θεὸν σωτῆρα προηγο
τοῖς στρατεύμασιν· ὁ δ' Ἀνδρόνικος τὸν σι
ζωσάμενος ἀπῆρεν ἐκεῖθεν μετὰ πασῶν τῶ
εἶχεν αὐτὸν ἡμερῶν τινῶν διαλειπουσῶν ὁ
νουβις διαπεραιούμενον, καὶ τὸ Ζεύγμινον
οἱ Παίονες ἐπὶ τούτοις ἀναπεπτώκεσαν, ἀλλὰ

8. εἴ τι πρότερον ἴσως ἄνανδρον ἐνεδείξά
ρηκεν A. 19. ἀνάγων PW. ἐνῆγεν ὡς ἐνά
μου τῇ τελευτῇ A. 23. σάβους A. 25

ne magis etiam affectum suum et incitatos an
verborum lenociniis deliniti, si quid molestiae
gnis in memoria residebat, id totum abolitum vi
peratorem laetis acclamationibus celebrabant, et

ἀγειράμενοι καὶ συμμαχικὸν ξενολογήσαντες οὐκ ὀλίγον ἐκ τῶν ὁμορούντων σφίσιν ἐθνῶν καὶ ἐξ αὐτῶν δὲ Ἀλαμανῶν, ὡς ἐλέγετο, καὶ Διονύσιον τούτοις ἐπιστήσαντες στρατηγὸν αὐτοκράτορα, γενναῖον ἄνδρα καὶ πολλάκις τὰς ἐναντίας συγ- B
κόψαντα φάλαγγας, καὶ φρονηματισθέντες οὕτω μετὰ κόμπου ἐπήεσαν. οὗτος δὲ ὁ Διονύσιος ὅτε πρώτως ἠκηκόει τὸν Ἴστρον διαβῆναι Ῥωμαϊκὴν στρατιάν, γεγαυρωμένος ὧν ἐπὶ ταῖς πρότερον νίκαις ἃς ἤρατο κατὰ Ῥωμαίων, μεγαλορρημοσυνῶν ἔλεγεν ὡς εἰς κολωνὸν αὖθις ἐσεῖται ἀγηοχὼς τὰ τῶν ἰοὶς πόλεμον πεσόντων Ῥωμαίων ὀστᾶ, καὶ οἷα τροπαίῳ τούτοις ὡς καὶ ἄλλοτέ ποτε χρήσαιτο, ἐπεὶ καὶ ἦν τι τοιοῦτον βαρβαρικῶς δεδραχώς, ὁπηνίκα τὸν Γαβρᾶν καὶ τὸν Βρανᾶν, ὡς ἤδη μοι ἐρρέθη, κατηγωνίσατο.

2. Ἐνστάσης δὲ τῆς ἑορτίου μνήμης Προκοπίου τοῦ μάρ- C
15τυρος, ἐκτάσσει τὰς δυνάμεις εἰς πόλεμον ὁ Κοντοστέφανος, καὶ V. 81
αὐτός τε ἐνέδυ τὸν θώρακα καὶ τὴν ἄλλην πανοπλίαν ἠμφίεστο, καὶ τοῖς λοιποῖς ὡσαύτως ἐπέταττε δρᾶν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἕκαστος τάξιν ἐπεπορεύετο καὶ καθίστα πρὸς τὸ εὔτακτον. καὶ τὸ μὲν τῆς φάλαγγος μέτωπον ἀπένειμεν ὁ στρατηγὸς ἑαυτῷ, τὸ
20δὲ κέρας τὸ δεξιὸν Ἀνδρόνικος ἐπεῖχεν ὁ Λαπαρδᾶς, τὸ δὲ λαιὸν ἄλλοι ταξίαρχοι, οὓς ὁ στρατηγὸς συνεπήγετο. ἐξετετάχει δὲ καὶ ἄλλας φάλαγγας, μικρὸν ἄποθεν αὐτὰς διαστήσας ἑκατέρου κέρατος, ὅπως ἐπιπαριοῦσαι κατὰ καιρὸν εἴη- D
σαν ἐπαρήγουσαι τοῖς κάμνουσι τάγμασιν. οὕτω δ' ἐκτάσσον-
25τι τὰς δυνάμεις καὶ καθιστῶντι τῷ Ἀνδρονίκῳ ἐφίστανταί τις

6. ἐξήεσαν A. 8. προτέραις A. 11. καὶ post ὡς om A. 20. λαμπαρδᾶς A. 21. ὁ στρατ.] ἐς τὸν πόλεμον A. 22. ἄποθεν] ὄπισθεν A.

atque ipsis Alemannis, ut ferebatur, conductis, summaque rerum Dionysio viro strenuo et victoriis inclito mandata, pleni animorum et iactabundi incedebant. is Dionysius, ut primum audiit Romanum exercitum Istrum transisse, victoriis prioribus inflatus insolenter gloriatus est se, ut pridem, ita nunc etiam occisorum Romanorum ossibus in tumultum aggestis pro tropaeo usurum. id enim barbarica feritate victo Gabra et Brana, ut iam memini, fecerat.

2. Contostephanus vero in festo Procopii martyris armatas phalanges in aciem educit, frontem exercitus ipse occupat, cornu dextrum Andronico Lapardae, sinistrum aliis tribunis mandat. disposuit et alias phalanges paulum ab utroque cornu semotas, ut per tempus laborantibus legionibus subvenirent. interea literae imperatoris illi afferuntur, quibus pugnam in alium commodiorem diem in literis declaratum differre iubebatur. at ille libello in sinu condito iussa

ἐκ βασιλέως κομίζων γράμματα, ἐκείνην τὴν ἡμέραν καθυπερθέσθαι τὴν συμπλοκὴν ἐπιτάσσοντα ὡς ἀσύμφορον ἐς ἔργα πολέμια, καὶ καθ' ἑτέραν ἀναθέσθαι, ἣν καὶ αὐτὴν τὸ ἐπιστόλιον ἀνεδίδασκε. δεξάμενος οὖν ὁ στρατηγὸς τὸ βιβλίον εἰς τὸν οἰκεῖον καθῆκε κόλπον, μήτε τοῖς γραφομένοις προσσχὼν μήτε τοῖς συνοῦσι μεγιστᾶσι δῆλα τὰ προσταττόμενα θέμενος, ἐπαινέτῶς δὲ παρακουσάμενος ἑτέρων ὑποθέσεων διηγήσεσιν. ἀπετρέπετο δὲ ὡς ἀποφρὰς ἡ τότε ἡμέρα καὶ ὅλως ἀξύμφορον πρὸς τὴν κατ' Ἄρεα συμβολήν, ἐπεὶ καὶ ἦν τὰς πλείστας καὶ μεγίστας τῶν πράξεων, καὶ παρὰ θεοῦ τὸ πέρας κατ' εὐδοκίαν εἴτε μὴ δεχομένας, ταῖς τῶν ἄστρων οὐκ οἶδ' ὅπως περιπλοκαῖς καὶ ταῖς τοιαῖσδε θέσεσι καὶ κινήσεσιν ἐπανατιθείς καὶ τοῖς παρὰ τῶν ἀστρολεσχούντων λεγομένοις καθυπαγόμενος ἴσα ταῖς ἐκ θρανίδος θεοῦ ἀποφάσεσιν. ὁ δὲ μὴ τοῖς γραφομένοις ὅλως προσσχών, ἀλλ' εἰδὼς ὡς μέγα ὤνησε πολλάκις τὸν ἀθλοῦντα καὶ βραχεῖά τις ὑποφώνησις τοῦ ἀλείφοντος, πρὸς τὸν ἐν χερσὶν ἀγῶνα διανίστησι λόγοις τὸ στράτευμα, „μνήσασθε" ὑποφθεγγόμενος, „ἄνδρες Ῥωμαῖοι, πολεμίου ἀλκῆς, μνήσασθε, καὶ μηδέν τι φρονήσητε τῆς δόξης καὶ τῆς τύχης τῆς ἐνούσης ἀνάξιον, εὖ εἰδότες ὡς καὶ θῆρ
P. 101 ὀρεινόμοι τοῖς κατ' αὐτῶν εὐθαρσῶς ἐπιοῦσι δεδίασί τε πρεγχειρῆσαι καὶ διασοβηθέντες ἀπίασιν, ὅσοι δὲ αὐτοῖς ἀντμέτωποι στῆναι πεφρίκασιν, εἰς ἑτοίμην θοίνην ὠμοβορούμενοι πρόκεινται. ἀνδριστέον οὖν κατὰ τουτωνὶ τῶν θηριογνμόνων βαρβάρων, μή πως ὑπ' αὐτοῖς γενώμεθα, φιλοψυχίᾳ ἀγεννῶς νοσήσαντες μὴ σώζουσαν ἀλλ' ἀπολλύουσαν, τοῦ

5. μήτε τοῖς γρ.] μὴ ἀναγνοὺς αὐτὸ B. 21. προσεγχειρῆσαι

negligit, et apud proceres aliarum rerum mentione interiecta calli dissimulat. is autem dies, ut ater et infaustus ad pugnam, improbabat nescio enim quomodo plurima et maxima quaeque negotia, qu arbitratu dei secundos vel adversos exitus sortiuntur, ad astrorum cu cuitus et certos positus ac progressiones Manuel referebat, et nug astrologorum pro oraculis excipiebat. caeterum Contostephanus literis plane contemptis, non ignarus saepe modicam cohortation ad certamen pugili multum profuisse, legiones ad hunc modum loquitur. „fortes viros vos praebete, Quirites, neque fortuna et gl ria vestra quicquam indignum admittite. scitis enim etiam feras, quis fortiter invadat, terreri ac in fugam conici, timidos vero fugaces ab eis devorari. quare cum immanibus istis barbaris stre dimicandum est, ne mortis formidine, quae non salutem sed exiti affert, iugum eorum turpiter subeamus et ignaviae nostrae gra

δὴ ὅπερ αἱ ταῖς ἀρεταῖς ἀντίθετοι κακίαι εἰώθασι δρᾶν, εἰ καὶ παραπεπήγασιν αὐταῖς ἐκεῖναι καὶ εἰσί πως ἀγχίθυροι. καὶ ἄλλως δὲ οὐχ ἡμεῖς μὲν ἐσμὲν καὶ βλητοὶ καὶ θνητοί, ἐκ δὲ χαλκοῦ τεχνητοὶ οἱ πολέμιοι· οὐδ' οὗτοι μὲν χιτῶνας πε-
ρίκεινται σιδηρέους καὶ ὠκύποσιν ἵπποις ἀνέχονται, ἡμεῖς δὲ τοὐναντίον ἅπαν καὶ σώματα γυμνὰ προβαλλόμενοι· οὐδ' εὐπάλαμνον μὲν τὸ ἀντίπαλον, ἀπόμαχον δὲ τὸ ἡμέτερον. τοῖς πᾶσιν ἡ αὐτὴ διάρτισις καὶ μέλησις πολέμων καὶ ὅπλι- B
σις. ἐῶ γὰρ λέγειν ὡς ὅσῳ λόγῳ καὶ παιδείᾳ τῶν βαρβάρων διενηνόχαμεν, ὡς καὶ εἰπεῖν, ἔμπειροι καὶ ξυνιδεῖν οὐκ ἄπο-
ροι, τοσοῦτον καὶ τέχναις στρατηγικαῖς καὶ στρατιωτικαῖς μεθόδοις ὑπερφέρομεν. ἤδη δὲ καὶ ἄλλοτέ ποτε συμβαλόντες διημιλλήθημεν Παίοσι, τὴν γῆν αὐτῶν ἐπιόντες καὶ κείροντες. οὕτω τοίνυν καὶ νῦν αὐτοῖς συμπλεκοίμεθα, ὡς εἰς
ἕξιν τοῦ νικᾶν προελθόντες. ναὶ ἄνδρες, ναὶ συστρατιῶται. οὕτω τέκνα καὶ συλλέκτρους ἴδητε. ἀράτω τὰς φωνὰς τῶν βαρβάρων ὁ βαθυδίνης οὑτοσὶ Ἴστρος ἐπιτριβομένων καὶ ταῖς δίναις ἐναποψυχόντων· ἀλλὰ καὶ αἱματώδης προρρέων δι' ὧν χωρῶν ὁλκῷ σύρεται, διατρανούτω Παίονας ἡττημένους
καὶ Ῥωμαίους ἀνακηρυττέτω νικῶντας, ἐξιστῶν τοὺς θεωμέ- C
νους τῷ ἀήθει τῆς προχοῆς. χρεὼν δὲ πρὸς τούτοις σκοπεῖν ὡς ὁ ἐκπέμψας ἡμᾶς ἐς τόνδε τὸν πόλεμον ἅπας ἡμῶν ἐξήρτηται, καὶ χρησταῖς ἐλπίσιν ὑποθαλπόμενος ἐφ' οἷς αὐτῷ καὶ ὑπὲρ ἰσχὺν ἀνδρίσασθαι συνεθέμεθα, μικροῦ τοὺς ζωγρίας
ἀναπολεῖ καὶ τὸ τῆς νίκης φαντάζεται μέγεθος. μὴ τοίνυν V. 82

7. εὐπάλαμον A. 10. καὶ post ὡς om A. 15. συστρατιῶται] φίλοι καὶ ἀδελφοί B. 18. προρρέων] προχέων δι' ὧν χώρων A.

poenas demus. neque vero aut nos soli vulneribus et morti expositi sumus, aut hostes aerei sunt et invulnerabiles: sed ut illi ferro muniti sunt et velocibus equis insident, ita eaedem res nobis quoque suppetunt, neque fortitudine illis cedimus. omnibus eadem est instructio, eadem belli exercitatio, eadem armorum ratio. nam illud omitto, nos, quantum eloquentia et doctrina barbaros superamus, tanto etiam disciplina militari et solertia superiores esse. sumus etiam antehac cum Pannoniis congressi, eorumque agros vastavimus. aggrediamur eos nunc quoque victoriae habitu confirmato. agite, viri, agite, commilitones, ita liberos et coniuges vestras videatis: barbarorum pereuntium voces Istri gurgites hauriant, cruentumque flumen Pannoniorum cladem et Romanorum victoriam insolito spectaculo terris iis nuntiet quas perfluit. praeterea illud etiam est considerandum, eum a quo huc missi sumus totum pendere a nobis, et bona spe ex nostris pollici-

οὔτε εἰς κέρας δεξιὸν καὶ εὐώνυμον τὴν ἰ
στρατιὰν οὔτε εἰς ἴλας ἀποδιεῖλε καὶ φάλαγ
χμίαν συνεσπειρακὼς μίαν τοσοῦτον στρά
σας οἷον αὐτὸ καὶ πυργώσας κατὰ νέφος
δὲν ἐλλείπων ὑπεροψίας ὠμῆς. ἦν δὲ καὶ
μετέωρος, ἐπί τινος ἡνεμωμένη παχέος και
τέτρασιν ὑποτρόχοις ἑλκομένου βοῶν ζεύγμ
ἀντίμαχος ὁμαιχμία φρικαλέον ὄντως κα
ὅραμα ἦν, πᾶσα οὖσα ἱππότης καὶ λογχη
δὲ οἱ ἄνδρες μετεῖχον τοῦ ἀκριβοῦς ὁπλισμι
P. 102 ἀλλ' ἦν ὁρᾶν καὶ τῶν ἵππων αὐτῶν διαδήμ
ρας προφαινόντων καὶ περικειμένων προμ
στερνίδια τῶν βλημάτων ἐρύματα. ὁ δὲ τ
γμός, ἡ τε πρὸς ἥλιον ἀνταυγάζουσα τῶν
ὡς ἐγγὺς ἦν τὰ στρατεύματα, καινοτέραν ἐπ

ιή. ἦν δὲ καὶ τὸ τούτου φιλάμυλον ὑψηλ
ἐπάνω ἁμάξης ἱστάμενον, ὑπὸ τεσσάρων τ
ρόμενον. B. 18. ἱππότις? 20. καὶ τῶν
γα αὐτῶν ἁρματωμένα μετὰ κέφαλαραίων σι
των λωρικαίνων B. 23. ἡ δὲ APW.
βερωτέραν B.

tationibus concepta iam fere captivos agitare ani
gnitudinem sibi imaginari. ne igitur praesenti p
habet morte gravius, debilitati, vel illi pudori
mitati simus. summa enim mala tergiversationem
quibus vel exigua negligentia summae rerum est
3. Haec locutus suas copias in patentem c

διὰ φόβου καὶ θαύματος τοῖς ἐκ τῶν στρατοπέδων ἀμφοῖν. ἐπεὶ δὲ προῆλθον ὡς εἰς μεταίχμιον καὶ περὶ μεσημβρίαν ἦν ἡ ἡμέρα καὶ καιρὸς ἐδόκει συρρήγνυσθαι, ὁ μὲν Κοντοστέφανος τοῖς ἐκ δεξιοῦ καὶ λαιοῦ κέρως ἄγχιστα παρακολουθοῦσι τὰ τελευταῖα τῶν βαρβάρων κόπτειν ἐφῆκε, μάλιστα δὲ τοῖς ἱπποτοξόταις θαμὰ βάλλειν παρεκελεύετο. σκοπὸς δὲ ἦν ἐντεῦθεν τῷ στρατηγῷ κατασείσειν εἴτε μὴν ἐκκρούσειν τῆς συνεχεί- B
ας τὰς Παιονικὰς φάλαγγας· κατὰ γὰρ τὴν Ὁμηρικὴν καὶ τότε παράταξιν „ἀσπὶς ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ," καὶ ἴσας εἶχον οἱ ἵπποι τὰς κεφαλάς, ἔφριξε δ' ἡ μάχη ἐγχείῃσι φθισίμβροτος, καὶ κατὰ κινούμενον δράκοντα καὶ φρίσσοντα τὰς φολίδας ἐκύμαινον οἱ στρατοί. ὁ δὲ Διονύσιος ὡς τεῖχος ἀτίνακτον προύβαινεν, ἐς αὐτόν τε τὸν Κοντοστέφανον καὶ τὸ ἀμφ' αὐτὸν τεταγμένον τιταίνων τὸ ἔγχος. ὡς οὖν ἐδέξαντο τοῦτον Ῥωμαῖοι, διαδορατισμοὶ παρ' ἀλλήλων ἦσαν καὶ ὠθισμοὶ καὶ ἀντωθισμοὶ μέχρι τινός· ἐπεὶ δὲ τὰ δόρατα κατεάγει καὶ ἦν τὸ μεταίχμιον ἀποσχεδιασθὲν εἰς φραγμὸν τοῖς τῶν κοντῶν στοιβασμοῖς, τὰς ἐπιμήκεις ἐσέπει- C
τα μαχαίρας ἐσπάσαντο καὶ αὖθις συμπεσόντες ἐμάχοντο. ὡς δ' ἤδη καὶ αὗται τὰ στόματα ἠμβλύνθησαν διὰ τὸ τῶν στρατευμάτων πάγχαλκον καὶ πανσίδηρον, οἱ μὲν Παίονες ἠμηχάνουν τὸ ἀπὸ τοῦδε, μηδαμῶς κατὰ νοῦν θέμενοι ὡς ἐπιόντας αὐτοὺς Ῥωμαῖοι δέξονται, Ῥωμαῖοι δὲ μετὰ χεῖρας τὰς ἐκ σιδήρου κο-

9. ἀσπὶς] σκουτάριον μετὰ σκουταρίου, κοντάριον μετὰ κονταρίου καὶ ἄνδρα μετ' ἀνδρός B. 17. τὰ δόρατα] τὰ κοντάρια ἐτζαπίσθησαν καὶ ἦν τὸ μέσον γεγεμισμένον τῶν τζαχισμάτων B. 18. ἔπειτα A. 23. τὰς ἐκ σιδ.] τὰ τούτων ἀπελατίκια B.

hebant, sublime a ventis agitabatur. erat ea acies omnino horrenda visu, tota equestris et hastata. nec viri tantum armis egregie ad pedes usque muniti, sed et equorum pectora, et frontes ferro contra ictus armabantur. ad haec equorum hinnitus armorumque fulgor solis radiis everberatus, ut propius ventum est, utrique exercitui maiorem admirationem et terrorem afferebat. sub meridiem in medium processere. Contostephanus, ubi tempus visum est, dextri et sinistri cornu milites proximos extremum barbarorum agmen iussit caedere, sagittarios vero equites in primis crebras sagittas ut coniicerent hortatus est, eo consilio ut Paeoniorum continua phalanx dissolveretur. nam ut poeta noster ait, „arma armis, pede pes haeret, densusque viro vir." iuncta equi capita habebant; atrox pugna hastis horrebat; instar draconis squamas attollentis undabant exercitus. Dionysius vero velut turris firmissima procedens hastam in Contostephanum et eius exercitum vibrabat. ubi ad manus ventum est, primo hastis rem gerunt, urgent, urgen-

νεν. ἐπειδὴ δὲ περὶ ὀψίαν ἦν ἡ ἡμέρα
ἡ σάλπιγξ διατόρως συνεθημάτιζε, ἵνα
καθῃρεῖτο τῆς τοῦ Διονυσίου σημαίας
εἶχε τὰ πορθμεῖα καθειλκυσμένα, καὶ ὁ
ραίαν ἀνήγετο. φήμη γὰρ ἀνὰ τὰ
V. 83 ἐπεφοίτα καὶ κατακρότους ἐτίθει τὰς τοῖ
ὡς οἱ Παίονες οὐκ ἀγεννῆ ξενολογίαν
εἰσὶν ἐκδεχόμενοι. διὰ ταύτην οὖν τὴν
αν ἐπίπαν ἀπόλλυσθαι, αὐτίκα μετὰ τ
μου ἀπῆρεν ἐκεῖθεν Ἀνδρόνικος.

Ἀλλ' οὕτω μὲν κατεστρατήγηντο
τὴν καλλίστην ταυτηνὶ νίκην ἐνωτισάμει
ρια, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν κρότοις καὶ χαρμ

7. ante βάλλων cum A delevi μή. 9. κ
τὸ μὲν ἀ.] τὸ ἀναπαυτικὸν B. 18. μ
ράδοξον νίκην B.

tur aliquandiu. hastis fractis et tanquam sep
praelongos enses strinxerunt ac denuo congr
hebetatis (nam tota acies utrinque ferrea
aestuabant, quippe qui Romanos suum impe
putarant. Romani ferreis clavis, quas in b
ptis Pannoniorum capita et facies opportun
oborta caligine equis devolvebantur, multi s
mabantur. ita firmissima illa acie perrupta
qui non Pannonium feriret ac deiiceret,
nec aliam panopliam indueret, equumque c
rem occiderat. vesperi receptui canebatur,

τοῖς τῆς βασιλίδος οἰκήτορσι πόλεως ταῦτα δὴ τὰ εὐφρόσυνα κατορθώματα, γράμματα εὐθὺς εὐάγγελα στέλλει, τὴν τρο- P. 103
παιουχίαν περισαλπίζοντα. μεθ' ἡμέρας δέ τινας καὶ αὐτὸς τὴν μεγαλόπολιν εἰσιὼν κατάγει θρίαμβον ἀπὸ τῆς ἑῴας πύλης, ἥτις ἀνέῳγε κατὰ τὴν ἀκρόπολιν. οἷα δ' ἐπὶ μεγίστῳ τροπαίῳ καὶ ἀκραιφνεῖ κατορθώματι θριαμβεύειν μεγαλοπρεπῶς προθέμενος, καὶ τὰ τῆς πομπείας διασκευασθῆναι πρὸς τὸ ὑπέρογκον διατέταχεν. ἅπας οὖν περιπόρφυρος πέπλος καὶ χρυσίῳ κατάστικτος ἀπῃώρητο, καὶ οἱ ἀστυνόμοι ἄλλος ἄλλοθεν ἐπὶ τὴν πρόοδον ἐκείνην μεταρρυέντες ὡς ῥεῦμα κατὰ πρανοῦς ὀχετηγούμενον ἐξεκένωσαν ἀγορὰς οἴκους νεὼς ἐργαστήρια καὶ ἄλλο μέρος ἅπαν τῆς πολυχανδοῦς πόλεως. οὐδὲ τῆς τῶν αἰχμαλώτων συμμορίας ὁ θρίαμβος ἀπεστέρηB
το, ἀλλὰ καὶ τούτων πολλοὶ διῆγον τοὺς παρόντας καὶ ἐσέμνυνον τὴν πομπὴν παριόντες. αὐτὰ μέντοι τὰ καθ' ἑκάτερα μέρη τῆς ἀγυιᾶς, καθ' ἣν ἔμελλε τελεῖσθαι ὁ θρίαμβος, παρυφιστάμενα δρύφακτα εἰς διώροφά τε καὶ τριώροφα παρυψούμενα πᾶσιν ἐνεποίουν θαυμασμόν, καὶ τὰ τέγη δ' οὐχ ἥκιστα μάλιστα πολλοὺς τοὺς θεωμένους καὶ πάντας ἀνέχοντα ἐκχρεμεῖς. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦ τὸν αὐτοκράτορα παρελθεῖν ἐπῆγε καιρός, προηγεῖτο μὲν ἀργύρεον ἐπίχρυσον τέτρωρον, ἵπποις λευκοῖς ὡς αἱ χιόνων ἀποσπάδες ἐλκόμενον, ἵδρυτο δ' ἐπ' αὐτοῦ ἡ εἰκὼν τῆς ἀπροσμάχου συμμάχου καὶ ἀκαταγωνίστου συστρατήγου τῷ βασιλεῖ θεομήτορος. οὐ μέγα δ' ἔβραC
χεν ἄξων, ὅτι μηδὲ θεὰν ἦγε δεινὴν τὴν ψευδοπάρθενον Ἀθη-

2. κατορθ] ἔργα A. εὐθὺς om A. 6. θριαμβεύσειν A. 8. περιπόρφυρος] χρυσέοις βλατίοις καὶ ἑξαμίτοις B. 15. ἕτερα μέρη τῆς διόδου A. 17. εἰς διώροφα] μέχρι καὶ τῶν κεραμίων αὐτῶν B. 21. ἐπῆγε] ἐνεστήκει A. 23. αὐτῷ A.

mittit, ac post dies aliquot et ipse Cpolim ingressus triumphum ducit ab Orientali porta, quae ad arcem patet, eumque ob insignem et incruentam victoriam quam splendidissime et magnificentissime adornat. expansae sunt omnes purpureae et auratae vestes; et cives alii aliunde ad pompam illam confluentes instar torrentis ex monte decurrentis, fora aedes templa officinas et loca omnia urbis amplissimae deseruerunt. sunt et captivi in triumpho ducti. platea illa utrinque suggesta habuit ad binas et ternas contignationes educta; tecta quoque omnia spectatoribus referta fuerunt. imperatorem quadrigae argenteae auratae cum equis nive candidioribus praecedebant; quibus imposita erat imago invictae adiutricis et insuperabilis commilitonis matris dei. neque vero axis magnum sonuit, quia non vehebat acrem deam Minervam, quae falso virgo dicitur, sed veram virginem, quae

D καὶ τοῦ παντὸς ἐνώπιον λεὼ τὴν τοῦ
πρόεισιν ἐκεῖθεν εἰς τὰ βασίλεια. ὥσπ
τὸν τῆς ἄγαν τάσεως διεχεῖτο ἵππων
4. Καὶ τὸ ἐπιὸν δὲ ἔαρ εἰς ἄν
ματος, ἐπειδὴ παρίππευσε Καρκίνο
ἥλιος, ὅ τε Σείριος ὑπέληγε τῶν φλο
οι τροπαὶ ἤδη παρεσκυθρώπαζον, ἔξει
κατὰ τὴν Φιλίππου ἐναυλίζεται. ἠκηκ
βων σατράπης (ἦν δὲ τότε ὁ Νεεμᾶν
θρασύτερος γέγονε, καὶ κακόσχολος ὤ
περίεργον, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τρέφων
ἐκεὶ πάντα διαπλωθῆναι φιλονεικῶν τοῖ
βαρὺς ἐμπίπτει καὶ ξίφει τὸ γένος μέ
κεῖα εἰδὼς μέτρα Χορβατίαν ὑποπο
ἐπισπᾶται τῶν Καττάρων τὴν κυριότη
πεῖραν εἰληφέναι θέλων τοῦ ἐπὶ τούτ

7. περιφανῶς om A. 9. ἀγωνίσμ
10. κυρίου] θεοῦ Λ. 14. ἐπεὶ Α.
βατίαν Α. 24. Κατ.] δ' ἑκατέρων Α

verbum inexplicabili ratione per verbum p
ratoris propinqui atque amici, senatus, vi
tatibus insignes, pone sequebantur. deind
equo feroci insidens, vir inclitus et maxim
insignis, comitante Contostephano triumph
am et rem bene gestam celebrabatur. ma
deoque coram omni populo laudato, in p

ματος, στέλλει μετὰ δυνάμεως τὸν Παδιάτην Θεόδωρον. τῷ δὲ τοπάρχῃ Νεεμᾶν οὕτως ἀναρσίου μετῆν φρονήματος ὡς P. 104
εὐθὺς ἐξενεγκεῖν ἀκήρυκτον πόλεμον καὶ Ῥωμαίοις ἐπεισπεσεῖν. βασιλέως δ' αὐτὸν μετελθεῖν κρίναντος, ὀλίγον τῇ μάχῃ παραφανεὶς ἀπεκρύψατο, τὰς τῶν ὀρῶν καὶ πάλιν ὑποδὺς καταδύσεις καὶ τὰς πέτρας θέμενος εἰς ἀποκρυβήν. ἀεί δέ τι περικόπτων τῆς προλαβούσης ὀφρύος καὶ ὑφαιρῶν, τέ- V. 84
λος τοῖς ἐκείνου ποσὶ τὴν οἰκείαν ὑποτέθεικε κεφαλήν, μέγας μεγαλωστὶ τεταμένος καὶ περὶ τοῦ μὴ παθεῖν κακῶς δεόμενος· ἠγωνία γὰρ μή πως αὐτὸς μὲν τῆς τῶν Σέρβων παραλυθῇ δυναστείας, τὸ δὲ κράτος μετενεχθῇ πρὸς τοὺς ἐκείνου ἄρχειν δικαιοτέρους, καὶ οὓς αὐτὸς κατασπάσας εἶχε πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀναχθείς. οὕτω δ' εὐμαρῶς μετῄει τοῦτον καὶ πρὸς τὴν ἐκείνου πίστιν μετέστρεφεν, εἴ ποτε ἀποπλα- B
νώμενον ἐώρα τοῦ εὐθέος καὶ ἐλεύθερον βλέποντα, ἢ τῷ τῶν Ἀλαμανῶν ῥηγὶ προστιθέμενον ἢ τοῖς Οὔννοις προσνεύοντα καὶ κοινὸν ἐκείνοις βαλάντιον καὶ πήραν προσκτώμενον, ὡς οὐδὲ ποιμὴν ποίμνιον εὐπερίγραπτον. οὕτω δ' ἐδεδοίκει τοῦτον ὁ Νεεμὰν ὡς οὐδὲ τὸν βασιλικώτατον θῆρα τὰ κνώδαλα· ὅς γε καὶ τὰ ἱππάσιμα μόνα πολλάκις ἐπιφερόμενος καὶ τοῖς δορυφοροῦσιν εἰπὼν „ἕπεσθε," τὰ Ῥωμαίων παρήλλαττεν ὅρια, καὶ κατ' αὐτοῦ ἐξορμῶν πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐφετὸν τὰ ἐκεῖθεν μετήμειβε πράγματα.

9. δεύμενος] δεδεημένος A. 20. μόνα φερόμενος A. 23. ἐκεῖθι A.

que fortunae oblitum Crabatiam et Cattarorum dominatum sibi vindicare. ut igitur Neemanis voluntatem exploraret, Theodorum Padiatem cum copiis ablegat. erat autem ea Neemanis ferocia ut bello non indicto statim Romanos invaderet. postquam autem ipse imperator eum ulcisci statuit, bello celeriter relicto in montes confugit et speluncas ac petras subiit; et subinde imminuta nonnihil superbia, tandem supplex ad pedes illius procumbit. angebatur enim animus, ne Serviae principatus alicui ex iis quos ipse everterat, qui esset eo dignior, tribueretur. eum igitur hominem imperator tanta arte tractabat et ad fidem sibi servandam convertebat, si quando a recta via aberrare et libertatem spectare videbat, aut cum Alemannorum rege se coniungere, aut ad Hunnos inclinare et manubias contemplicare, quanta diligentia nec opilio exiguum gregem custodiret solet. Neemam vero illum non minus formidabat quam leonem exercitus animantes. nam cum imperator equitatu tantum educto et satellitibus sequi iussis Romanorum fines egressus contra illum ferebatur, Serviae statum suo arbitratu exemplo immutabat.

Ἀλλὰ τίνα τὰ ἐπί τούτοις; ἐρᾷ καὶ στρατείας ὑπερορίου, καὶ τὸ τῆς Αἰγύπτου ἐνωτιζόμενος πάμφορον, καὶ ὅσα γεωργεῖ Νεῖλος ὁ καρποδότης καὶ εὔσταχυς, τοῖς πήχεσι μετρῶν τὸ εὔδαιμον, ἔγνω ἐν θαλάσσῃ θέσθαι χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ, εἴ πως τὰ δι' ἀκοῆς ἐρώμενα Αἰγύπτια ἀγαθὰ καὶ ὀφθαλμοῖς ἐντράνοις θεάσαιτο καὶ θείῃ ληπτὰ ταῖς χερσίν. ἐποίει δ' ἐκεῖνον ταῦτα φαντάζεσθαι τὰ ἐν ποσὶν ὑπεραλλόμενον, καὶ ταῦτα ἔτι ὠδίνοντα, καὶ τεμνόμενα μὲν καὶ κατακαιόμενα, οὐκ ἀφαντούμενα δὲ καὶ ἀμαυρούμενα ἀλλὰ παλιμφυῆ κατὰ τὴν ὕδραν γινόμενα, φιλοδοξία τις ἄκαιρος καὶ τὸ πρὸς βασιλεῖς ἀνθαμιλλᾶσθαι, οἷς τὸ κλέος πολὺ καὶ τὰ σχοινίσματα οὐκ ἀπὸ θαλάσσης μόνον ἕως θαλάσσης ὑφαπλούμενα πρὶν παρετέτατο, ἀλλ' ἐκ τῶν ἑῴων ὁρισμάτων μέχρι τῶν ἑσπερίων διικνεῖτο στηλῶν. οὐκοῦν καὶ τὸ σκέμμα τῷ τῶν Ἱεροσολύμων ῥηγὶ Ἀμερίγῳ κοινωσάμενος, κἀκεῖνον εὑρὼν οὐκ ἀποπεμπόμενον τὸ ἐννόημα, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ συλλαβέσθαι οἱ τοῦ ἐγχειρήματος ὑπισχνούμενον, στόλον καταρτύει βαρὺν κατὰ τοῦ Ταμιάθου εἰς νῆας μακρὰς διακοσίας καὶ ἔτι πρὸς ἀριθμούμενον, ἐν αἷς κατελέγοντο δέκα μὲν αἱ ἀπὸ τῆς Ἐπιδάμνου ἀναχθεῖσαι, ἓξ δὲ ταχυναυτοῦσαι ἅπασαι, ἃς ἐπλήρουν οἱ Εὐβοεῖς· ἀναδείκνυσι δὲ ναύαρχον τὸν μέγαν δοῦκαν τὸν Κοντοστέφανον Ἀνδρόνικον. ἀπὸ δὲ τουτωνὶ τῶν τριηρέων ἑξήκοντα τῷ Μαυροζούμῃ παραδοὺς Θεοδώρῳ πρὸς τὸν ῥῆγα ἐξέπεμψε, προκαταγγελοῦντα μὲν καὶ τὴν ὅσον οὐδέπω τοῦ λοιποῦ στόλου ἀναγωγὴν καὶ

4. τὸ εὔδαιμον] τὴν ἐπιτυχίαν B. 5. ἐρώμενα] αἰρόμενα A.
9. μὲν] δὲ A. 18. ταμιαθίου A. 22. δοῦκα A.

Post haec Manuel, audita Aegypti fertilitate et frugiferis Nili exundationibus, classe eam terram petere, et quae auribus acceperat, oculis intueri et contrectare manibus instituit. quamvis autem proxima quaeque adhuc in motu essent, et licet secarentur et urerentur, non tamen tollerentur, sed instar redivivae hydrae repullularent, tamen importuna ambitione impulsus, et veterum principum aemulatione ac gloria adductus, qui non modo a mari ad mare sed ab Oriente usque ad Occidentem dominati fuerunt, rebus magis urgentibus omissis longinquam expeditionem suscepit. consilioque suo cum Amerigo Hierosolymorum rege communicato, qui se ei praesto futurum pollicebatur, classem amplius CC longarum navium contra Tamiathum comparat, inter quas erant X Epidamniae et sex Euboicae expeditae naves. nauarchum designat Andronicum Contostephanum magnum ducem; et Theodorum Maurozumem cum LX triremibus ad

τὴν ἐκεῖσε τοῦ Κοντοστεφάνου ἄφιξιν, διαναστήσοντα δὲ κἀκεῖνον ὡς εἴη ἑτοιμασάμενος τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον, ἅμα δ' ἀπαχομίσοντά οἱ καὶ τὰ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν ἱππέων ὀψώνια, ὅσοι συνεκστρατεύειν ἔμελλον τῷ ῥηγὶ συνεφαπτομένῳ τοῦ πολέμου καὶ κατ' Αἰγυπτίων τιθεμένῳ τὴν κίνησιν, καθ' ὧν P. 105 ὁ στόλος ὁ Ῥωμαϊκὸς συγκεκρότητο. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Κοντοστέφανος ἔξεισιν (ἦγε δὲ τότε ὀγδόην μὴν ὁ Ἰούλιος), καὶ δὴ πρὸς τὸ Μελίβοτον καταχθείς, καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως ἐκεῖσε ἀφιγμένου θεατοῦ τοῦ στόλου τὰ πρὸς τὸ ἔργον ὑφηγηθείς, μετὰ δύο ἡμέρας ἀνάγεται, καὶ κατάγεται εἰς τὰ Κοῖλα, ταῦτα δὴ τὰ περὶ Σηστόν τε καὶ Ἄβυδον, καὶ ἐντίθησι ταῖς τριήρεσι τὸ ἐκ Ῥωμαϊκῶν καὶ ἐθνικῶν ἴλων ἀποκριθὲν καὶ παραδοθέν οἱ στράτευμα. τὸ δ' ἐντεῦθεν, ὡς ἦν τὸ πνεῦμα φορὸν καὶ οὔριον, τὰ πρυμνήσια λύσας καὶ τὰ ἱστία διαπετάσας τὴν ἐς Κύπρον παρανελέγετο κέλευθον. κατὰ δὲ τὸν πλοῦν τοῦτον ἓξ ἐγκύρσας ναυσὶν ἃς B ὁ τῆς Αἰγύπτου ἀμιρᾶς ἐπεπόμφει πρὸς κατασκόπησιν, τὰς μὲν δύο συλλαβὼν εἶχεν. αἱ δ' ἄλλαι, αἱ καὶ μὴ ἀγχώμαλα τὸν πλοῦν ἐτίθεντο, καταταχήσασαι διαδιδράσκουσιν.

5. Προσαγγείλας δὲ τῇ Κύπρῳ τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ παρίστησι τῷ ῥηγί, καὶ πυνθάνεται πρὸς ὅτῳ ἔχει τὸν νοῦν V. 85 ἐκεῖνος, καὶ εἰ προσμενεῖ αὐτὸν εἰς Κύπρον ἢ τὴν ἐπὶ Ἱεροσολύμων βαδιεῖται οὗτος. ὁ δὲ ῥὴξ κατὰ τὸν Ἐπιμηθέα, ᾧ τὸ μὲν μέλειν οὐκ εἶναί φασι τὸ δὲ μεταμέλειν, καὶ μάλα

8. καὶ] ἀνδρόνικος καὶ A. 17. σουλτάνος B, ἀμηρᾶς A. 18. καὶ μὴ] οὐδὲ A. 19. ἐτίθεντο] ἐπεποίηντο A. 22. ἐκεῖνος om A.

regem praemittit, qui reliquam classem et Contostephanum iamiam adfore praenuntiaret, atque eum hortaretur ut ipse expeditionem maturaret; simul etiam Hierosolymitanis equitibus, qui regem in Aegyptum secuturi essent, stipendia afferret. non multo post, VIII die mensis Iulii, Contostephanus ad Melibotum appulit, ubi ab imperatore, qui classis spectandae gratia aderat, quae in rem fore viderentur edoctus, biduo post Coela, quae circa Sestum et Abydum sunt, pervenit, et Romanas auxiliaresque copias sibi assignatas triremibus imponit. inde dum secundis ventis Cyprum versus navigat, in sex speculatrices naves ab Aegypti Amera missas incidit; quarum duabus captis, quatuor reliquae eminus accelerato cursu evaserunt.

5. Ad Cyprum appulsus regi suum adventum nuntiat, illiusque sententiam exquirit, utrum ipse in Cyprum venire an se Hierosolyma ire malit? at rex Epimethei more, quem post factum deliberare aiunt, cum plane poenituisset quod se imperatori opem laturum promisisset atque eius Aegyptiacam expeditionem approbasset, magnope-

οὐδὲν ἧττον ἐπὶ πᾶσι καὶ τὴν των σω
προυβάλλετο συλλογήν. Ἀνδρόνικος δ'
μὲν τοῦ καιροῦ τηνάλλως ἐκμετρουμένου,
αὖθις ἐπιλαβέσθαι ὡς μηδὲ κομῶντος ἐξέ
δ' αὐτὸν πλειόνως ὁ τοῦ ναυτικοῦ πληρ
διακενῆς ἀναλούμενος. ὁ γὰρ βασιλεὺς τ
D λῳ σιτηρέσιον ἐπεμέτρησεν ἐκ τοῦ Αὐγού
νος, ἦν δὲ τότε λήγων ὁ Σεπτέμβριος. ἐ
ρειν, τὴν διὰ ξηρᾶς πορείαν ὁ ῥᾳ̃ξ τοῦ
πλοῦ, καὶ Ἀνδρονίκῳ οὕτωσὶ ποιεῖν ὑπο
μαρεστέραν εἰδέναι ταύτην πολλῷ καὶ ἀ
μένῳ, καὶ ὡς ἐσεῖται ἅμα οὕτως σφίσιν
ρεργον ὁδοῦ παραστήσασθαι τὸ Τούνιόν
τὰ δέ ἐστι κωμύδρια τῷ τῆς Αἰγύπτου
οὐ δυσπρόσοδα οὐδὲ δυσέμβολα, ἀλλ' ἐφ

5. συνδιασκέψωνται κοινῶς δ δ. A. 14
δ om A. 20. εἰδέναι] εἶναι A. 22.
AB: vulgo τενέβιον. 23 κωμύδρια]
ἄπορα B. 24. ἐφ' ὑπτίου] ἐπὶ κάμπο

re angebatur. proinde rem procrastinat, ac
sit deliberat. tandem Andronicum Hierosol
commune consulant. quo cum Andronicus ve
cunctatur, et poenitentia vehementer aest
excusat, suarumque legionum convocationem
moram tum ob irrecuperabilis occasionis negl
frustra insumpta in classem stipendia aegre

δίου, καὶ τοὺς πλείστους τῶν κατοίκων ἔχοντα γνωριζομένους ἐξ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ. ὡς ἀγαθῇ γοῦν τῇ παραιφάσει τοῦ ῥηγὸς πεισθεὶς Ἀνδρόνικος, ἣν ἥρειτο οὗτος, ἐτράπετο. τὴν δ' ἐν τῷ μεταξὺ πορείαν ἀλύπως ἀνύσαντες, οἷς εἴπομεν φρουρίοις προσέβαλον, καὶ ὁμολόγως αὐτὰ χειρωσάμενοι, ὅτι μηδ' εἶχον ἔνδοθεν ἀξιόμαχον δύναμιν καὶ χεῖρα ἱκανὴν εἰς ἀντίπαλον μοῖραν χωρεῖν, τοῦ πρόσω εἶχοντο. καὶ δὴ τῷ στόλῳ συμμίξαντες ἤδη τὰς κώπας ἐπὶ τοῦ Ταμιάθου σχάσαντι καὶ ἐφορμοῦντι, τοῖς πρὸ τῆς πόλεως εὐθὺς ἐκχυ- P. 106
θεῖσι καὶ μεθ' ὅπλων ἐποφθεῖσι Σαρακηνοῖς συμμίγνυνται. οὕτω δ' ἐξέπληξαν αὐτοὺς Ῥωμαῖοι καὶ διετάραξαν τῷ ἀπτοήτῳ τῆς ἀντιτάξεως ὡς σὺν βοῇ τε καὶ ταράχῳ συνωθηθῆναι ἔσω πυλῶν, μηδὲ καθαρῶς ἀντιβλέψαι σφίσιν ὑπενεγκόντας. καὶ τοῦτο μὲν οὕτω τῆς ἡμέρας ἐκείνης πέπρακται, καθ' ἣν αἱ μὲν τριήρεις τῷ Νείλῳ προσώκειλαν, ὁ δὲ ῥῆξ πεζῇ παρεγένετο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν οἱ Σαρακηνοὶ συμπλακησόμενοι Ῥωμαίοις συνελήλυθεσαν κατὰ τὸ πρὸ τῆς πόλεως κολπῶδες πεδίον καὶ ἐπικαμπὲς ἠρέμα περὶ τὸ τεῖχος. πλὴν οὐδὲ τότε Ῥωμαίους ὑπέστησαν. τῶν γὰρ πυλῶν ὅσον ἀπο- B
σχόντες βραχὺ καὶ μηδαμῇ τοῦ προτειχίσματος ἀφιστάμενοι, οὕτω διετίθουν τὸν πόλεμον· ὡς δ' ἐπ' αὐτοὺς ὥρμηντο Ῥωμαῖοι μόνον, τὸ παθεῖν κακῶς φυλαττόμενοι ἐνέκλινον εἰς φυγὴν καὶ διὰ τῶν πυλῶν εἰσεχέοντο, μὴ εὐθύωρον ἄγειν εἰς τοὺς πολεμίους τὴν ἑαυτῶν ἀποθαρροῦντες φάλαγγα. καὶ τοῦτο ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐγίνετο. ἦν δὲ ἡ στρατηγία αὕτη μηδὲν ἄλλο δυναμένη, ὡς δέδεικται, ἢ Ῥωμαίους κατασοφίζεσθαι,

5. ὁμολογίαις cod. P. 8. ταμιαθίου A. 10. ἐπ.] ἀπαντῶσι A. συμμίγνυνται] συμπλέκονται A. 12. ἀντιτάξεως] ἐμβολῆς A. 13. σφ.] γοῦν ῥωμαίοις A. 18. ἐπικαμπὲς] πλάγιον B.

non munita erant, in deditionem acceptis, pergunt; et cum classe, quae iam ad Tamiathum appulerat, congressi Sarracenos urbe effusos intrepida acie sic exceperunt, ut cum clamore et tumultu, vix aspectu Romanorum tolerato, intra portas refugerent. id ea die factum qua et triremes Nilum sunt ingressae, et rex pedes eodem venit. postridie Sarraceni denuo convenerunt, cum Romanis in campo sinuoso et leniter ad murum inflexo dimicaturi. sed ne tum quidem eis restiterunt. nam ita pugnabant, ut paulum a portis progressi nusquam a munitionibus discederent. Romanis autem irruentibus, salutem fuga quaerere contenti in portas irruunt, suam phalangem hostibus opponere non ausi. id per dies complures factum. quod eo pertinebat, ut res ostendit, ut Romani vana spe inflati tempus te-

σύναμα Ἰωσήφ τῷ μνήστορι, ὁπότε ε
τὸν παιδοφόνον Ἡρῴδην ἐκκλίνοντες.
ἀπέσκωπτον ἐς Ῥωμαίους, καὶ ὕβρεσιν
D μὴ φειδόμενον νεὼ καθ' οὗπερ ἐκκλησιά
τὰ οἰκεῖα τελοῦνται μυστήρια, πῇ μὲ
καὶ χαριστήρια ᾄδοντες. ὡς δὲ οὐδ
Ἀνδρόνικος ἐξεπέραινε, διὰ προσβολῆς ἰ
ράσασθαι τῶν ἐντός. καὶ δὴ τῷ ῥηγὶ πρ
γε κἀκεῖνον, πολὺς ἐγκείμενος, ἐξαγαγεῖ
τεῖχος ἅπαν διαλαβεῖν, κἂν εἰ προχωρ
κλίμαξι χρήσασθαι καὶ τοὺς ἀναρριχ
δὲ ἐπῄνει μὲν τὰ λεγόμενα καὶ τῶν εὖ
ἀπεθείαζε τὸν Ἀνδρόνικον, οὐκ ἄλλως ἀ
ρήσειν διεβεβαιοῦτο καὶ διετείνετο, τὸ
εἰς ὅρκον παραλαμβάνων, εἰ μὴ πρότερ

4. μηχανῶν A. 6. ἀντεπικοοῦντες]
γανότζαγρας B. 7. κηῶδες] ναὸς ἐν

rerent. aliquando post Andronicus muros
labore et periculo coepit. nam barbari eo
bant, superne iaciendo et telis grandinis
opere depellebant, aliaque comminiscebant
nem. nihilominus partem muri deiecit, in q
nitricis extructa erat. nam ibi narrabant ci
sponso Iosepho fugam stitisse, cum sanguin

σονται ξύλινοι καὶ τούτους ἐπιστήσει τοῖς τείχεσι. καὶ ταῦτα λέγων ἐπέταττε τοὺς τῇ πόλει παραπεφυκότας φοίνικας καθαιρεῖν καὶ εἰς πύργων ἀποξέειν ὑψώματα. οἱ μὲν οὖν εὐυψεῖς καὶ ἀκρόκομοι φοίνικες ἀπετέμνοντο, καὶ τὰ ἄλση τῶν δένδρων ἀπεκενοῦτο, καὶ ἐψιλοῦτο ἅπας παράδεισος, τὰ δὲ τῶν πύργων δοκανώματα καὶ ἡ τούτων ἁρμογὴ καὶ ἀπάρτισις ἐξεπεραίνετο οὐδαμοῦ· ὁ γὰρ ῥῆξ ἐς ἡλίους μακροὺς ἀπετίθει τὸ γενησόμενον ἐς αὔριον ἀεί πως ἀναβαλλόμενος μηδὲ τὰ δεδογμένα πληρῶν. ταῦτα δ' ὁρῶν Ἀνδρόνικος ἤχθετο μέν, ὃ λειπόμενον ἦν, καὶ κατώκτειρε τὴν στρατιὰν σιτίων ἤδη σπα- P. 107
νίζουσαν καὶ λιμῷ θανεῖν κινδυνεύουσαν, καὶ τοὺς μὲν μηδ' ὀβολοῦ εὐπορουῦντας ὡς ἔχοιεν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐξωνούμενοι, τοὺς δὲ δυσχεραίνοντας ὡς οἰκείαν μὴ ἔχοντες ἀγοράν, πλεῖστα τοῖς ἐπὶ τῆς σιτηγίας κατατιθέμενοι τοῦ ῥηγός, ὀλίγων ἠπόρουν τῶν πρὸς ἑστίασιν. καὶ ὁ συνιεθειμένος δὲ χρύνος τῇ στρατείᾳ πάλαι ἐκμετρηθεὶς σχετλιάζειν ἐποίει καὶ δυσφορεῖν, πρὸ δὲ πάντων ἡ κενὴ καὶ ἀνόνητος προσεδρεία, ἡμέρας ὑπερβᾶσα πεντήκοντα. εἰς ἑτέραν δὲ μὴ ἔχων ἀπιδεῖν ἐργασίαν, (6) ὅτι μηδὲ εἴων αὐτὸν τὰ τοῦ βασιλέως γράμματα ὅλως ἐγχειρεῖν ᾧ μὴ εἴη ἀσπάσια τῷ ῥηγί, καθῆστο καρδοκῶν τὸ ἀπὸ τοῦ ῥηγὸς ἐνδόσιμον. ἐπεὶ δ' οὐδέν τι χρηστὸν οὐδὲ μέτριον ἐκ τῶν πραττομένων κατελάμβανε τὸν ἄνδρα διανοούμενον μήτε B
μὴν προσλαμβάνοντα καὶ συμμιγοῦντα, καὶ εἰς δεινὰ δὲ καὶ ἀμήχανα πολλὰ ἐμπεπτωκέναι τὴν στρατιὰν ὁρῶν κινδυνεύουσαν οἷα τοῦ λιμοῦ ἐπιβρίθοντος καὶ δεινῶς ἐπιβοσκομένου,

11. τοὺς] οὓς A. 13. τοὺς] οὓς A. ὡς] εἰ οἷς A. an ἐφ' οἷς? οἷς solum est p. 131 b 1, 164 a 11, 167 b 8. 14. ὀλίγα τὰ π. ἐστ. ἀπεφέροντο A.

turres fabricarentur, quas moenibus admoveret. iussitque palmas suburbani agri in eum usum succidi. quod cum factum esset, turres nihilo magis extruebantur ob regis procrastinationem et tergiversationem. ea re tristis Andronicus exercitum miserabatur iam commeatu destitutum et fame periclitantem. nam alii ne obolum quidem ad emenda cibaria habebant: alii indignabantur quod peculiare forum non habentes a frumentatoribus regiis magna pecunia parum impetrarent. et militiae tempus iampridem elapsum querelas et molestias militum augebat. in primis tamen inanis et irritae obsidionis ultra dies quinquaginta prorogatae pigebat. (6) Cum autem nihil per imperatoris literas agere liceret nisi quod regi placuisset, illius sententiam expectavit. sed cum re ipsa comperisset eum nihil aequi animo agitare neque quicquam opis afferre, exercitum vero in multis aerumnis et periculis versari videret, quippe fame urgente, ut

νος τὴν τοῦ πολέμου κέκρικεν ἀμικκα
τὴν στρατιὰν „καὶ τὸ ἐνθάδε" φησὶν ,
ρόν, καὶ τὸ μηδέν τι δεδρακότας κα
μεν, χερσὶν ἐπανηκέναι κεναῖς αἴσχισι
τούτων καὶ μὴ νῷ διοικουμένων ἄντικρ
ἀνδρὶ οὐχ ὅπως κατ' οὐδὲν ξυγκειμένῳ
ἀλλὰ καὶ τῶν ἐχθρῶν οὔκουν διακειμέν
τε ὅπως ὁ ῥὴξ τὸν οἰκεῖον χάρακα τοῦ
θεν πρόεισιν οὐδ' ὅλως ἐκεῖθεν ὁ συν
χος, καθάπερ εἰς ἑόρτιον ἄνεσιν παρ' ἡ
D ληφθείς, οὐκ ἐργάτης Ἄρεος ἔργων;
δρῶσιν οἱ ἀντίπαλοι, ὅταν τὴν μάχην
χούμενοι ἐξίασι τῶν πυλῶν; ὥστε τ
μοι ἔπεισι δεδιέναι, μὴ οὐδὲν χρηστὸ
V.87 μεν, ἀλλ' εἴ πως οὐχ ἱκανοὶ ἐσοίμεθα
ψυχάς. ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνό μοι διὰ μελέτ

2. δρέποντας A. 5. σουλτᾶν A.

nonnulli cibis inusitatis uterentur, omne
marum comis elixis vescerentur, accedeba
sultano Aegypti et orientalibus Arabibus i
iri, et magna pecunia conductos equites A
mortuo non in aurem insusurrandum ra
fastu vel solus belli fortunam experiri de
citu ad hunc modum disseruit, et hic dim

σὺν ἡμῖν μαχεῖται ὁ ῥήξ, ἀλλ' ὅπως τὰς αὐτοῦ δολοφροσύνας διαδράντες, οὐκ ἐγκρυφιάζοντος ἤδη μήτε μὴν παραπετάσματι συσκιάζοντος τὰ ἐνδόμυχα, ἀπείρατοι κακῶν ἐνθένδε ἀπάρωμεν, τὸν ἐν ὀφθαλμοῖς διακρουσάμενοι κίνδυνον. τάχα καὶ νῦν Αἰγυπτίοις προσεξεύρηνται φάρμακα τῶν πάλαι παρ' αὐτοῖς ἰσχυρότερα, ἃ καὶ μὴ κοιμίζειν μόνον λύπας ἔχουσι καὶ τὸ δεδηγμένον τῆς ψυχῆς ἀπροσδοκήτοις διαιτῶν διαχύσεσιν, ὡς ἐκεῖνο πρώην τὸ φάρμακον ὃ δεδώκει τῇ Λακαίνῃ Θώνου παράκοιτις νηπενθές, κακῶν ἁπάντων ἐπιληθες, ἀλλὰ καὶ πολεμικοὺς ἄνδρας ἐκθηλύνειν καὶ ποιεῖν ἀλκῆς P. 108 ἐπιλήσμονας. καὶ τούτων, οἶμαι, τῶν φαρμάκων Ἀμερίγῳ προύτειναν σκύφον Αἰγύπτιοι, καὶ γοητευθείς, ὡς ἔοικε, τῷ ποτῷ καὶ μετασχὼν ἐς μέθην τῆς κύλικος πρὸς κάρον ἀποδεδόχμωται χρόνιον. τῷ τοι παρὰ πάσσαλον μὲν αὐτῷ ἡ ἀσπίς, τὸ δὲ ξίφος καθυπνώττει τῷ κουλεῷ, ἐπὶ δὲ σαυρωτῆρος τὸ δόρυ πέπηγεν. ἢ τοῦτο μὲν οὐδαμῶς, ἀργύρῳ δὲ φαρμαχθεὶς τὰς φρένας ἠλλοίωται καὶ χρυσίῳ τὰ ὦτα βέβυσται, καὶ τούτῳ κνώμενος πρὸς τὸ δυσήκοον μετεσκεύασται. καὶ νῦν φροῦδαι μὲν αἱ ξυνθῆκαι ἃς ὑπὲρ τοῦ συμμαχήσειν Ῥωμαίοις βασιλεῖ δέδωκε, χείλεσι μόνοις ἐκεῖνον τιμῶν, τῇ δὲ καρδίᾳ πόρρῳ φερόμενος· ἡμεῖς δὲ τηλίκοις δεινοῖς περιστοιχιζόμεθα, εἴγε πόλεμος ὁμοῦ καὶ λιμὸς ἡμᾶς δαπανᾷ, καὶ τὰ Ῥωμαίων ἐφ' ἡμῖν αὐχήματα οἴχεται, τὰ B δὲ λαμπρὰ τῶν κατορθωμάτων ἠφάντωται. κρεῖσσον ἦν μὴ ὅρμοις τοῖς ἐνταῦθα προσσχεῖν, διαμεμετρηκότας πελάγη

2. διαδράσαντες A. 8. ἐκχύσεσιν A. 14 παρὰ] περὶ? 15. ἀφυπνώττει A. 20. Ῥωμαίοις om A. 25. προσχεῖν ἀλλὰ ἀπαποντισθῆναι, καὶ μὴ ἀπρ. B.

rae est an rex opem nobis ferat, sed illud, quo pacto dolos eius effugiamus qui suas insidias iam ne dissimulare quidem studet, ac imminente periculo evitato incolumes hinc discedamus. fortasse nunc Aegyptii nova medicamenta invenerunt, veteribus illis efficaciora, quibus non modo animi tristitia pellatur, ut illo Helenae a Thoni uxore dato, sed fortes etiam viri effeminentur. huiusmodi poculo Amerigus ad ebrietatem hausto in diuturnum veternum incidisse videtur, ignavoque otio abiectis et neglectis armis torpescere, aut potius pecunia infectus mutasse animum et auro obturatis auribus obsurduisse. nunc inane foedus est quod cum imperatore icit; quem verbis duntaxat colit animo ab eo abhorrens. nos vero tantis malis circumventi et fame et bello absumemur. Romani frustra virtute gloriantur: res a nobis praeclare gestae interciderunt. praestitisset

πλοῦτον ἁμιλληθῶμεν. εἰ τεῖχος τοῖς βαρβ
μα καὶ ἀφ' ὕψους τῶν ἀμυντηρίων ἡ ἄ
καὶ παρ' ἡμῖν ἀσπίδες, αἳ οὐκ ἀνδράσι ῥᾳδίως
γὰρ τὸ σάκος εἰσὶ τὸ Ἀϊάντειον ἐκεῖνο τὸ
ὡς πύργοι ἀντιπροβέβληνται, οὐ μόνον ἀτί
τοῖς ἀπὸ χειρῶν οὐτήμασιν ἀδιάρρηκτοι, ἀ
μηχανῶν ἀφιεμένων πάντων δήπουθεν στε
τας ἀντιστήσαντες ὡς πυργοβάρεις, ὀλίγα
τῶν ἀπ' αὐτοῦ μαχομένων φροντίσωμεν.
εἶν αἱρεῖσθε, ὥρα μοι πείθεσθαι, ἐπεὶ κ
δέῃ σὺν ὑμῖν ἀσμένως πείσομαι· μηδὲ γ
D ὡς Ἀνδρόνικος ὑπαγαγέσθαι μὲν λόγοις καὶ
Ἄρεα ἱκανώτατος, ἀρχηγὸς δ' ἀχρεῖος μη
εἰδὼς τὸ πολέμιον. ἀλλὰ τὸ τῆς ἐμῆς κόρυθ
ται πρὸ ὑμῶν οἱ ἀντίμαχοι. καὶ πρόμαχ
ποιεῖν, καὶ οὐραγὸς ἐσοίμην ὑμέτερος, εἰ

18. ἀπ'] ἐπ' αὐτοῦ μ. φροντίσομεν A.

nos nunquam per tanta maria portus hos intrass
bus discedere hinc. nunc albis velis, qualia By
re non licebit, sed fuscis naves operiemus ob i
rum nos, commilitones, sive populares sive
Palaestinis equitibus, hominibus superbis elatis
invadamus, moenia oppugnemus, certatim opp
itaque contendamus, quasi hostium divitiis iam
nibus muniti sunt barbari et ex superiore loco

ὁ καιρός. Θεὸς δὲ περαίνοι τὰ βεβουλευμένα, καὶ τράποιτο πᾶν ἀπαίσιον κατὰ κεφαλῆς ὧν τὴν χώραν κείρομεν."

7. Ταῦτ' εἰπὼν αὐτός τε ὡπλίσατο, καὶ οἱ λοιποὶ διαλυθέντες τοῦ συλλόγου τὰς πανοπλίας ἐνεδύσαντο. ἐπεὶ δὲ τότε ἦμαρ ηὔξάνετο ὡς ἐς τρίτην ὥραν προβεβηκέναι καὶ τὰ τάγματα ἐξῆεσαν, ἄρας ἐκεῖθεν προῆει σὺν κόσμῳ, τοῦ παντὸς προαφεστὼς στρατεύματος. οἱ δὲ Σαρακηνοὶ τὰς πύλας διαλαβόντες κλεισὶ καὶ ὀχεῦσι, καί τινα προπετάσαντες μηχανήματα τούτων ἐρύματα, ἔμενον ἐπὶ τῶν τειχῶν, παντοίοις ὅπλοις τοὺς ἐπιόντας ἀποκρουόμενοι, καὶ τὸν βέλους ἐντὸς ἅπαντα χῶρον τιθέντες ἀδιεξόδευτον οἷς τε ἀπεσφενδόνουν ἐκ τῶν ἐπάλξεων καὶ οἷς ἐκ τόξων ἠφίεσαν. ἀλλὰ καίπερ οὕτω τῶν ἔνδον ἀμυνομένων, αὐτός τε τὸν ἵππον ἐπελάσας κατὰ τῆς πύλης Ἀνδρόνικος τὸ δόρυ ἴθυνε, καὶ οἱ τοξόται καὶ ἅπας ἕτερος ἐνεργεῖς ἐδείκνυντο, αἵ τε σάλπιγγες πυκνὰ ἐνεπνέοντο, τὸ παρακλητικὸν ἐς μάχην παρακελευόμεναι, καὶ ἐβαρυήχει τὰ κύμβαλα, ὡς τοὺς εἰς τὰ τείχη καὶ τὰς βάρεις ἐκπλαγῆναι τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀθρόαν ἐμβολὴν καὶ ἐπέλευσιν καὶ τὰ ἐκ παντοίων ὀργάνων ἀφέματα. ἤδη δὲ τῶν κλιμάκων προσαγομένων καὶ κατὰ πολλὰ μέρη τοῦ τείχους ἐρειδομένων, ἢ τῶν γινομένων ἀγγελία παίει τὸν ῥῆγα διανταίαν πληγήν. ὁ δὲ ὡς αὐτός τι μέγα κακὸν καὶ ἀπαράκλητον πε- P. 109 V. 88 B

7. τὰς πύλας] τὰς πόρτας ἀσφαλίσαντες καὶ μετ' ἀσβέστου κτήσαντες B. 12. ἐκ] ἀπὸ τῶν A. 14. τὸ δόρυ] διηκόντισε A, ὅπερ ἔφερεν ἀνὰ χεῖρας ῥικτάριον ἐντὸς τοῦ κάστρου βίψας B. 16. ἐγκελευόμεναι A. 17. τὰ κύμβαλα] ἀναχαράδες B. ἐκπλαγῆναι] μὴ ἐνεγκεῖν τῶν στρατευμάτων τὴν ἀθρόαν ἀλαλαγὴν A.

oportuerit. deus consilia nostra fortunet, et calamitates in hostium capita vertat."

7. Haec locutus et ipse et caeteri dimissa concione arma ceperunt. et sub tertiam diei horam legiones instructas educit, primus ante omnem exercitum incedens. at Sarraceni portas serris et vectibus munierunt, et machinis quibusdam ad eas muniendas suspensis, de moenibus nostros omni telorum genere petebant, ut intra teli ictum nemini accedere liceret. sed Andronicus nihilominus equo concitato hastam in portam dirigit, sagittariis et caeteris omnibus strenue sequentibus, et classicis continenter canentibus, et tympanis resonantibus, ut defensores urbis subito Romanorum impetu et tormentorum ictibus percellerentur. sed cum iam multis murorum partibus scalae admoverentur, rex eo nuntio perturbatus, quasi ipse magno malo affectus aut fulmine ictus esset, diu tacitus stetit. ac vix tandem pulsa illa caligine, conscenso equo cum delectis cohor-

νους ἐπαυσεν· αὐτος δε ὁ ῥης ες
ἀσπασίους μᾶλλον τοῖς ἐκ τῆς Ἄγαρ
C σας τὰς ξυνθήκας εἰργάσατο. οἱ δ'
ὅλως ὁποῖα τὰ τῆς εἰρήνης κατεξετά
μόνην τὴν ταύτης ἀκοὴν νόστου μνη
ἀπαιδευσίαν πράγμασιν αὐτοῖς καθυπ
πυρός, καὶ ἀταξίας εὐθὺς ἐνέπλησαν
γὰρ ἑλεπόλεις ὑπ' αὐτῶν ἐπυρώθησαν
τηγοῦντος, καὶ τὰς πλείστας ἀποφορτ
πρὸς ταῖς κώπαις ἐγένοντο καὶ ἐπὶ πόν
γετον, μανικώτερον εἰς τὰς ναῦς ἐφο
καιροῦ δυσχείμερον καὶ τὸ τοῦ πλοὸς
τάρτην γὰρ ἦγεν ὁ Δεκέμβριος μήν.
D λύνεων ἐκεῖνον στόλον καὶ τὴν ἐπὶ λι
καὶ τὴν ἐκ τούτων αὖθις ἀναγωγὴν ε
τμήματα, ἄλλων ἀγαπησάντων ἕτερον
τὰς πατρίδας οἰακοστροφούντων τὰς

1. παρακοπείς] διαφθαρεὶς A. 8. ἐπ
σε B. 11. συνθήκας A. 14. δραστ.]
16. ἑλεπόλεις] τετραρεῖαι καὶ μαγγανι

tibus ad Romanum exercitum properat, mo
qui iam pridem sibi nunciarint se Romanorun
cturos. ea oratio militum manus torpedinis

ναυλοχεῖσθαι τριήρεις, αἳ ἤμελλον ἀνακομίσειν Ἀνδρόνικον. ὁ δὲ τὴν ἐπὶ Ἱεροσολύμων ἅμα τῷ ῥηγὶ τραπόμενος κἀκεῖδεν ἁρμοζόντως παραπεμφθείς, τὸ Ἰκόνιον παραλλάξας, ἐς Βυζάντιον παρεγένετο. τῶν δὲ πολλῶν ἐκείνων νηῶν αἱ μὲν ὑνέμων ἀντιπνοίαις περιπεσοῦσαι κατέδυσαν αὖτανδροι, αἱ δὲ κλύδωνι θαλαττίῳ διασπαρεῖσαι ὀψὲ καὶ ἔαρος ἐπιφαίνοντος τοῖς νεωσοίκοις τῆς πόλεως ἀπεδόθησαν. οὐκ ὀλίγαι δὲ καὶ τῶν ἐπιβατῶν κενωθεῖσαι καθάπαξ ἐπιλαβομένων τῆς γῆς ὡς Χαρώνεια πορθμεῖα τοῖς τῶν κυμάτων διαύλοις ἀφείθησαν φέρεσθαι, ὡς βραχείας περιλειφθῆναι, βρασμὸν θαλάσσης καὶ ναυτῶν διαδράσας ἀμέλειαν. οἱ δὲ Σαρακηνοὶ τὴν ἐς αὐτοὺς ὁδὸν τῶν Ῥωμαίων, ὡς ἔδειξαν, ἀποδειλιάσαντες καὶ τὸν ἐσέπειτα πλοῦν ἀποτρέποντες πρέσβεις ἐς βασιλέα ἔστειλαν, καὶ δῶρα τὰ παρ' αὐτοῖς τιμώμενα ἔπεμψαν, καὶ τὴν εἰρήνην ἐκράτυναν. P. 110

8. Ἤδη δὲ ὠδινούσης τῆς βασιλίδος καὶ τεκεῖν ἐγγιζούσης σεσάρωτο μὲν τὸ οἴκημα καὶ διηυτρέπιστο ἀκριβῶς τὰ

2 τραπόμενος] πορευθεὶς A. 8. ὡς Χαρ.] εὔκαιρα ἐφέροντο B. 11. διαδράσας] διεκφυγούσας A. 13. ἀνατρέποντες A. 16. τῆς δὲ δεσποίνης πρὸς τὸ τεκεῖν ἐλθούσης ᾠκονομήθη μὲν ἡ πορφύρα καὶ ηὐτρεπίσθη πρὸς τὴν ὑποδοκὴν τῆς γεννήσεως· ὡς δὲ κατήπειγον αἱ ὠδῖναι καὶ ἐντὸς τῆς πορφύρας ἡ δέσποινα ἦν, παρῆν καὶ ὁ βασιλεύς, βλέπων καὶ παρηγορῶν καὶ τὰς ὠδῖνας κουφίζων αὐτῆς. τὸ δὲ πλέον τοῦ βλέμματος εἶχε πρὸς τοὺς ἀστέρας καὶ τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἔμελλε τὸ παιδίον τεχθήσεσθαι. ὡς δ' ἐγεννήθη τὸ παιδίον καὶ ἦν ἄρσεν, καὶ ἡ τέχνη τῆς ἀστρονομίας ἐδίδασκε πλούσιον εἶναι καὶ μονογενὲς καὶ τῆς πατρικῆς βασιλείας διάδοχον, θεῷ τε φωναὶ ἀπεπέμποντο χαριστήριοι, καὶ ἅπας τῆς βασιλείας ἄνθρωπος ἦν ἐν κρότοις καὶ χαρμοναῖς B. Wolfius, alter codex, inquit, rem paucioribus absolvit. ἐκ δὲ τῶν δευτέρων γάμων τοῦ βασιλέως τοῦδε παῖδα γεναμένου ἄρρενα θεῷ τε φωναὶ etc.

tunt, ut vix sex naves superessent, quae Andronicum domum reverberent. is vero Hierosolyma cum rege profectus, atque cum iusto comitatu Iconium praetervectus, Byzantium rediit. ex multis autem illis navibus alias adversi venti una cum vectoribus demerserunt; aliae fluctibus disiectae verno tempore demum in navalia urbana sunt reductae; neque paucae ubi vectores ad terram pervexerant, fluctuum arbitrio sunt permissae. ita perexiguae vel maris aestum vel nautarum negligentiam evitarunt. caeterum Sarraceni Romanorum impressiones metuentes, eorumque navigationes in posterum praecavere cupientes, legatis et amplis muneribus ad imperatorem missis pacem firmarunt.

8. Cum autem imperatrix partui propinqua esset, deprompta et adornata est purpura ad puerum suscipiendum. doloribus vero ur-

Βριστήριοι καὶ ἅπας ἦν ἐν κρότοις καὶ
δὲ τὴν γενέθλιον καὶ ὀνομαστήριον τ
εἴθισται παρὰ τοῖς βασιλεῦσι Ῥωμαίων
πολιτῶν μετὰ κλάδων θαλιῶν εἰς τρ
ξιον τὸν παῖδα ὠνόμασεν, οὐχ ἁπλῶς
νος, οὐδὲ τὸν παῖδα τιμῶν τῷ τοῦ τε
ἐκεῖνον ὀνόματι, ἀλλὰ προσέχων τὸν
τὴν ὑποβληθεῖσαν ἐρώτησιν ἐξενεχθέ
τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ
C δὲ προαγόρευμα αἷμα, ὃ τῆς συλλαβῆ
στοιχεῖον ἀναλεγόμενον διὰ μὲν τοῦ Α
Ἀλέξιον, διὰ δὲ τοῦ Ι τὸν Ἰωάννην,
γραμμάτων τὸν Μανουὴλ καὶ τὸν ἐξ ἐκει
νον τὴν ἀρχήν. ὡς οὖν ὁ παῖς τὴν ἡλικι
εὐθαλὲς καὶ πῖον νεόφυτον εἰς αὔξην ἀ
ἀνῆκε τὸν βασιλέα· καὶ δὴ μετατίθησι
υἱόν, οὓς ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Μαρίᾳ καὶ τῷ μ

11. τοὺς ἐντιμοτέρους] θαλίαις τοὺς ἀ
προρρήσει A. 16. ἐξενεχθείση A.
μνηστῆρι A.

gentibus, ea in purpura collocata, adest et
sentia coniugem solatur et sublevat, magis
ctum edendi fetus animo intentus. nato fi
cebat divitem fore atque unigenitum et pa

τῷ Παίονι πρώην εἶχε τετελεκώς. ὅθεν αὐτόν τε τὸν βασιλέα, καὶ ἐφ' ὃν οἱ ὅρκοι, καὶ τοὺς ἀποδώσοντας τούτους τὸ ἐν Βλαχέρναις εἰσεδέχετο τῆς θεομήτορος μέγα καὶ περίπυστον τέμενος. καὶ διὰ τῆς τελεσιουργίας τῶν ὅρκων εἰς τὸν D
5 ἐξ ὀσφύος αὐτοῦ τὴν σκηπτουχίαν, ὡς ᾠήθη, μεταθέμενος, μετὰ βραχὺ τοῦ μνήστορος Ἀλεξίου τὸ θυγάτριον ἀποζεύγνυσι, καὶ αὐτῷ μὲν εἰς γυναῖκα ἐγγυᾶται τὴν τῆς γυναικός οἱ ὁμόσπορον, ἄρτι σὺν τῷ ἀδελφῷ Βαλδουίνῳ τῆς Ἀντιοχείας ἀπάρασαν. ὡς δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὁ τῆς Οὐγ-
10 γρίας ἀπέθανε ῥήξ, εὐτύχημα τὸν τούτου θάνατον ὁ Μανουὴλ ἡγησάμενος πέμπει τὸν Ἀλέξιον εὐθὺς μετὰ λαμπρᾶς δορυφορίας καὶ βασιλείου πλείστης παρασκευῆς, τὴν Παιονικὴν παραληψόμενον δυναστείαν καὶ βασιλεύσοντα τῶν ὁμοεθνῶν. καὶ εἶχε τοῦτον ἀταλαιπώρως ἡ Παιονία ταινίᾳ ῥηγικῇ δια-
15 δούμενον καὶ τοῦ γένους ὅλου ἀνενδοιάστως δεσπόζοντα. ὁ δὲ βασιλεὺς αὖθις ἀνηρεύνα ἐπιμελῶς τὸν τῇ ἐκείνου θυγατρὶ συζευξόμενον. καὶ Ῥωμαίων ἀθερίζων ὅσοι πρὸς γένους ἐπίδοξοι, ἐφιλοκρίνει τοὺς δυνάστας ἐθνῶν, ὁπόσοι μὴ ζυγῖται, καὶ τοὺς ὅσοι παίδων γονεῖς τὴν πατρῴαν διαδεξομένων
20 μετὰ πότιμον τῶν γειναμένων τούτους ἀρχήν. καὶ ἐπειδήπερ ἔπιπτε τὸ πρωτεῖον πρὸς τὸν κρατοῦντα Σικελίας Γιλιέλμιον, P. 111
ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ πρέσβυς εἰς ἐκεῖνον ἐστέλλοντο, καὶ παρ' ἐκείνου αὖθις τὸ κῆδος πρεσβεύοντος ἐπάλληλα ἦν τὰ κηρύκεια,

6. μνηστῆρος A. 7. κατεγγυᾶται A. 9. ὡς δὲ] ἐπεὶ δὲ καὶ πέρας τότε τοῦ βίου κατειλήφει τὸν τὴν Οὐνναρχίαν τότε περιζωννύμενον, ἀπρόοπτον A. 17. γένους] γάμου A. 18. συζυγῖται A, ὅσοι γυναῖκας μὴ εἶχον B. 22. πρέσβεις A.

perator, et iusiurandum de imperii successione a Maria filia et eius marito Alexio Pannonio in filium transferre instituit. proinde cum filio et civibus in amplissimo templo genetricis dei convenit, et per iusiurandum imperii successione in filium, ut putabat, translata, paulo post filiam ab Alexio seiungit; eique uxoris suae sororem, recens cum Balduino fratre Antiochia profectam, despondet. ut autem sub id tempus Hungariae rex obiit, Manuel eius mortem peropportunam ratus Alexium statim cum splendido comitatu et maximo apparatu regio ad Pannoniae dominatum accipiendum ablegat. eo sine labore diademate ornato, et totius Hungariae rege citra controversiam declarato, imperator studiose maritum alterum filiae quaerit. ac nobilibus Romanis praeteritis, indagat qui exterarum nationum principes aut caelibes essent aut filios haberent paternis regnis successuros. cum autem Guilielmus Siciliae rex in eo genere principatum tenere videretur et ab illis nuptiis non abhorreret, crebrae legationes ultro citroque missae de matrimonii conditionibus frustra

βασιλέως προμήθειαν ὕστερον ἐνὶ τῶν τοῦ
της φεράντης υἱῶν, χαρίεντι τὴν ὄψιν κα
τὴν κόμην ἡλιῶντι καὶ εὐπρεπεῖ καὶ μήπ
αὐτὴ τὸ τριακοστὸν ὑπεραναβᾶσα ἔτος καὶ ἀ
τὴν ἰσχύν.

9. Ἀλλ' ἐνταῦθα τῆς ἱστορίας γενόμι
εἰρημένοις προσεπαγάγω. ἔστι τις θαλάτ
ος, Ἀδρίας λεγόμενος, ἀναχωρῶν μὲν το
γους καὶ οἷά τι ἔξέραμα τοῦ Ἰονίου ῥοῦ,
V.90 ζων καὶ πρὸς Βορρᾶν ἄνεμον ἐπὶ πολὺ
C δὴ τὰ μυχαίτατα Ἐνετοὶ νέμονται, οὓς κι
τις ἂν κατὰ γλώττης ἰδιότητα, ἄνδρες θ
κατὰ Φοίνικας ἀγύρται, πανοῦργοι τὸ φρ
Ῥωμαίοις εἰσποιηθέντες κατὰ χρείαν ἣν ὅ

2. δὲ] δὲ καὶ A. 11. χαρίεντι] τὴν ἡλι
τὴν κόμην] ξανθίζουσαν κόμην B. 16.
θήσω A. 19. καὶ πρὸς B.] ὅτε δὲ βο
ἁπλοῦται ἐπὶ πολύ B. 21. θαλασσο
νικες A. 23. εἰσποιηθέντες] εἰσδεχθ
ποιοῦντες καὶ ἐγκουσάτοι ὄντες B, ποιη

agitabant. nam imperator a principio ambig
consiliis distracto subinde fluctuans, sententi
nitatem Siciliae regis non e re publica fore e
quamvis a multis procis expetita, diu coeleb
desedit. sed post longam patris circumspecti
filiis Montisferrati marchionis, adolescenti fi

τὰ σμήνη καὶ φατρίας τὴν Κωνσταντίνου τῆς οἰκείας ἠλλάξαντο, ὅθεν ἁπανταχοῦ τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐπικρατείας διασπαρέντες, καὶ μόνον τὸ ἀπὸ γένους ὄνομα παραμεμενηκὸς αὐτοῖς ἔχοντες, τὰ δ' ἄλλα σύμφυλοι ὄντες καὶ φίλοι πάνυ Ῥωμαίοις ηὐξάνοντό τε καὶ ἐχυδαΐζον. οὐκοῦν καὶ περιβαλλόμενοι πλοῦτον πολὺν αὐθάδειάν τε καὶ ἀναίδειαν μετεδίωκον, ὡς μὴ μόνον ἀναρσίως ἔχειν Ῥωμαίοις ἀλλὰ καὶ τῶν D βασιλικῶν ἀνεπιστρόφως ἀπειλῶν τε καὶ ἐντολῶν. μεταλλοιοῖ τοίνυν τὰς ἐπ' αὐτοῖς ῥοπὰς βασιλεύς, καὶ νῦν μὲν τοῦ κατὰ Κέρκυραν μεμνημένος ἐμπαροινήματος, νῦν δ' ἄλλου πεῖραν λαμβάνων κακοῦ, αὖθις δ' ἑτέρου καὶ χείρονος πανουργεύματος τὴν ἐκείνου διαρριπίζοντος ψυχήν, εἰς θυμὸν ἐρρόχθησεν ὥσπερ ὑπὸ Καικίου ἢ ἀπαρκτίου ἅλμη καταιγιδωθεὶς καὶ ἄγριον πνέοντος. καὶ ἐπειδὴ τὰ τούτων ἀτοπήματα ὑπέραντλά οἱ ἐδέδοκτο, γράμματα ἐφοίτων κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν Ῥωμαϊκὴν τὴν τῶν Βενετίκων κατάσχεσιν ἐπιτείνοντα, καὶ τὴν ἡμέραν διασημαίνοντα καθ' ἣν ἔδει τοῦτο γενέσθαι καὶ τὰ ἐκείνων ἐσεῖσθαι δημόσια χρήματα. ἐνστάσης οὖν τῆς προθεσμίας ἅπας συνείλητο, καὶ τῶν κτημάτων ἐκείνοις τὰ μὲν εἶχε τὸ βασιλικὸν θησαυροφυλάκιον ξυνενεχθέντα ὁπόθεν, τὰ πλείω δὲ οἱ τοπάρχοῦντες ἐξιδιώσαντο. οἱ δ' ἐν τῇ πόλει τὰς οἰκήσεις ἔχοντες Βενέτικοι, καὶ τούτων μάλιστα οἱ μὴ γάμοις ὡμιληκότες, δρασμὸν βουλεύονται, καὶ ἐπειδὴ τοῖς νεωρίοις ἐνῆρμει τῆς πόλεως ναῦς τῶν τριαρμενίων, ἧς δὴ πολυχαν-

4. ἑαυτοῖς A. τὰ δ' ἄλλα] κατὰ δὲ φιλίας καὶ συμπενθερίας ἀναμεμιγμένοι μετὰ τούτων B. 11. πανουργήματος A. 16. ξυνεπιτείνοντα A. 24. ναῦς μεγάλη τριάρμενος B.

aliquando a Romanis ob belli navalis necessitatem suscepti maximo numero Cpoli consederunt, et in omnibus Romanis provinciis dispersi, solo retento nomine veteri, affinitatibus amicitiis caeterisque rebus, coniunctissimi Romanis, admodum creverunt; et magnas opes nacti contumaces et impudentes evaserunt; nec Romanos tantum odisse, sed etiam edicta et minas imperatoris negligere coeperunt. unde factum est ut is metata benevolentia, nunc Corcyraeae insolentiae recordatus, nunc alia atque alia iniuria irritatus, vehementer illis irasceretur; eorumque grassationes intolerabiles ratus, literis in omnes provincias missis Venetos omnes certa die comprehendi eorumque bona publicari iuberet. quod cum ad constitutum tempus factum esset, eorumque bona partim in fiscum relata partim a praesidibus provinciarum occupata essent, Venetis qui in urbe habitabant, coelibes in primis, fugam adornant; navisque tribus ornata velis noctu conscensa, qua nulla unquam maior aedificatum iri creditur, abierunt; quos cum imperatoriae naves ar-

βαῖνον ἀέριον καὶ τὸ ἀπονενοημένον τα
τότε μὲν ἡ πατρὶς Βενετία εἶχε τούτ
Βκατὰ δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν στόλον κρο
ἐπήρχοντο, ἐς δὲ τὴν Εὔβοιαν εἰσπλεύσα
Εὔριπον, καὶ μέρος τι τούτου κατασχ
τοῖς οἰκοπέδοις ὑφῆψαν. ἔαρος δ' ὑποφ
χθησαν καὶ πρὸς τὴν νῆσον τὴν Χίον κα
θοιτο ταῦτα ὁ βασιλεὺς Μανουήλ, στέλ
τὸν Κοντοστέφανον Ἀνδρόνικον περί που
τήκοντα τριήρεις ἔχοντα, ὅτι μηδὲ τῶ
ἦν ἐνδεέστερος ἢ ἄλλως τὸ κατεσπουδ
κατηκριβωμένον ἐν ἅπασι· πρὸς γὰρ
ταγωνιστὰς Ῥωμαίους ἑτοιμασάμενοι ει
Cσθησαν, καὶ συμμαχίδας οὐκ ὀλίγας νῆ
τῶν Σθλαβίνων ἐκπορισθείσας χώρας ἐ

1. μᾶλλον om A. 2. τάς τε ἀγκύρα
ἠρμένισαν B. 4. νῆες πυρφ.] καράβι
γεμισμένα ἀνδρῶν βαράγγων τε καὶ πα
ἴσχυσαν] οὐδὲν δέ τι δρᾶσαι γενναῖον
ante Χίον om A.

matis plenae, ancipites secures gestare soli
eptae quidem illos sunt: sed ob navis altitud
cundo vento volantis magis quam currentis,
re infecta domum redire sunt coactae. Ven

πρώτην ἀποκναίσαντες ἀκοὴν τῆς τῶν Ῥωμαϊκῶν νηῶν ἀποπλοίας παρὰ κώπην ἴζανον πάντες καὶ κατεδάρθανον. τοίνυν λύσαντες ἐκ Χίου πρὸς ἑτέρας νήσους μετέβαινον, κἀκείνων ἀπανιστάμενοι καὶ ἀεὶ φεύγοντες ἄλλαις προσέπλεον, ὡς πράγματα ἔχειν κἀκείνους τὰς νήσους ἀμείβοντας, καὶ Ῥωμαίους ἐν δεινῷ τίθεσθαι ὅτι μὴ εὐρόησέ σφισιν ὁ πλοῦς ἢ γοῦν ἀντίπρωροι τοῖς Βενετίκοις ἐγένοντο. ὡς δὲ μέχρι καὶ αὐτοῦ Μαλέου πεφθακὼς Ἀνδρόνικος ἦν διώκων ἄντικρυς τὰ ἀκίχητα ἢ τῆς Ἀργοῦς ὀπίσω ποντοπορεύων, πρύμναν κρουσάμενος τῷ λιμένι προσέσχε τῆς πόλεως. οἱ δὲ Βενέτικοι τὸ διὰ πολέμων ἑαυτοῖς ἐπαμύνειν οὔκουν εἰς ἀγαθὸν προβαῖνον ὁρῶντες μετὰ τοῦ ῥηγὸς ἐσπείσαντο Σικελίας, ἵν' ἐντεῦθεν εὐθυωροῖτο τούτοις τὰ τῆς ἀμύνης καὶ ἔχοιεν τὸν ἐπικουρήσοντα, εἰ Ῥωμαῖοι κατ' αὐτῶν ἐπίοιεν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἀφροντιστήσας τούτων τῶν ἀκουσμάτων (ἤδει γὰρ ὡς καὶ φαύλη αἰτία πολλάκις παρεμπεσοῦσα πολλῶν πραγμάτων ὠδίνηει μεταβολὰς καὶ συμφορὰς ἀπέτεκεν ὑπερόγκους) πρὸς τὰς προτέρας μετὰ τῶν Βενετίκων ξυνθήκας ἀπέβλεψεν, ὡς ἐπὶ μέν, ἠγωνισμένος ἀκυρῶσαι τὰς μετὰ τοῦ ῥηγὸς Σικελίας τούτων σπονδάς, τούτων δὲ μὴ ἀθετουμένων καὶ οὕτως αὐτοὺς ἐπισπασάμενος, καὶ ἀνεξικακίαν αἰτουμένοις καὶ φιλίᾳ προσεπινείμας. ὅσα τοίνυν ἔθιμα ἦν αὐτοῖς ἰσοπολίταις οὖσι Ῥωμαίοις, ἀνανεωσάμενος, οὐδὲ τοῦ ἀποδοῦναι γοῦν ἀπέσχετο ἅπερ τῆς οὐσίας σφῶν ἡ βασίλειος γάζα ἔστεγεν. οἱ δὲ τὴν κερδαλέαν ὡς ἔμποροι μηδ' αὐτοῖς καὶ βασιλεῖ ἀργαλέαν τραπόμενοι, τὸν μὲν ἀναδασμὸν τῶν οἰκείων V. 91 D

10. λιμένι] ναυσιάθμῳ A. 20. τούτων στ.] ἐκείνων στ. A. 22. ἴθιμα τοῖς βενετίκοις ἰσοπ. A.

insulas subinde fugiendo transierunt, ut et ipsis mutationes laboriosae essent, et Romani aegre ferrent negotium minus feliciter succedere nec sibi pugnandi potestatem ab hoste fieri. Andronicus vero Maleam usque provectus, cum se ea sequi cerneret quae assequi non posset, converso cursu in portum Byzantinum redijt. enimvero Veneti, cum suos bello parum proficere viderent, cum rege Siciliae pacem fecerunt, ut si arma eis inferrentur, illius auxiliis contra Romanos defenderentur. ea fama impulsus imperator, non ignarus saepe ex levi causa magnas mutationes et ingentes calamitates esse ortas, antiquum foedus cum Venetis renovavit. et quanquam eos a pace Siciliensi avellere non poterat, tamen petentibus veniam dedit, eaque restituit omnia, quae de more, ut Romani cives, obtinuerant; et quicquid de eorum opibus in fiscum relatum erat, reddere non

V. 92 B

1. *Ἀλλ' οὕτω μὲν καὶ ταῦτα διήνυσ*
νουήλ· ὁ δὲ λόγος προβαινέτω τοῖς ἐφε
ἱστορίᾳ ὡς ἕκαστον ἔχει καὶ χρόνου και
γὰρ οὐκ ἦν ἡσυχίαν τὸν σουλτάνον ἀσπά
τήδειον ἑαυτῷ πρὸς χρηματισμὸν καὶ τοῖ
ἀνυσιμώτατον γνόντα τὸ ἀεὶ ἐπὶ τὰ Ῥω
σθαι, ἔξεισι καὶ πάλιν κατ' αὐτοῦ βασι
μέντοι οὐδ' αὐτὸς εἶα τὸν Περσάρχην κ

4. *οὐχ ἅμα*] *οὐ διὰ μιᾶς φορᾶς ἀλλὰ δ*
7. *TOT KOMNHNOT*] *ἐν ᾧ καὶ τὸν τῶν*
λεμον B. 8. *διήνυσται* A. 10. *ἐ*
ἐπειδὴ A. 11. *ὁ σουλτὰν ἀσπάζεσθαι*
δντα A.

recusavit. sed ipsi aliam commodiorem et utili
ut strenui et solertes mercatores, omissa pec
pepigerunt ut sibi quindecim auri centenarii
darentur; quae summa non simul sed pluribu
soluta est.

NICETAE CHONIATAE

RERUM A MANUELE COMNEN

καὶ θῆρα ὠμηστὴν ἐφυπνώττοντα ἐξηγρίαινεν ὑπονύσσων καὶ τοῦ κοίτου ἀνίστη καὶ πρὸς μάχην ἠρέθιζεν. ἀτὰρ οὐδ' ἀνακωχαὶ πολέμων οὐδ' ἐκεχειρίαι τῶν ἀντιτάξεων σπονδαί τε καὶ ξυνθῆκαι καὶ διακηρυκεύματα πρέσβεων ἀπεῖργον τὰς κατ' ἀλλήλων ἐπελεύσεις καὶ ἀπετείχιζον· ἀλλ' ἄμφω πρὸς θερμουργίαν ὄντες ἐπιρρεπεῖς καὶ πρὸς πόλεμον εὐπετεῖς καὶ μικρᾶς ἐνίοτε παρεισφρησάσης αἰτίας ἀλλήλοις ἀντεπεξῆεσαν, καὶ ἦν ἔργον αὐτοῖς τὰ μάλιστα περισπούδαστον ἡ πανοπλίας περίδυσις καὶ ἡ τῶν ταγμάτων συναγωγὴ καὶ τὸ ταῦτα συμ- P. 114
πεσόντα διαπληκτίζεσθαι. κατὰ τοῦτο δὲ ἀλλήλων διήλλαττον, ὅτι ὁ μὲν σουλτάνος ἀεὶ προμηθευτικὸς καὶ βουλευτικὸς ἐδόκει τις εἶναι καὶ τὰ ἔργα ποιῶν μετὰ σκέμματος, καὶ ἐπολύπευε τὰς μάχας διὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατηγῶν πεφυλαγμένως (οὐ γάρ πού τις αὐτὸν ἐθεάσατο ἐπὶ μετώπου ἱστάμενον φάλαγγος ἢ τὸν κάματον τοῖς στρατιώταις συνδιαφέροντα), ὁ δὲ βασιλεὺς γενναίαν ἔχων τὴν φύσιν ὀξύρροπος ἐν τοῖς πολέμοις ἐδείκνυτο, καὶ τὰς διὰ χειρὸς πράξεις δραστήριος ἦν, καὶ φήμης διαδοθείσης πολλάκις ἐσβαλεῖν που τοὺς πολεμίους καὶ κακῶς τιθέναι τὴν ὑπ' ἐκείνῳ ἀρχὴν πρῶτος τὸν ἵππον ἀνέβαινε καὶ ἀπεθάρρει τὴν ἔξοδον. θελήσας B
οὖν τὸ Δορύλαιον ἀνακτίσαι, προσεξῆψέ τε καὶ παρέθηξε τὸ V. 93
βάρβαρον εἰς πόλεμον ἐντεῦθεν, ὅτε καὶ τὴν βασιλέως ἐς τὸ Δορύλαιον ἄφιξιν ἀγνοεῖν πλαττόμενος, διαπρεσβευσάμενος τὴν αἰτίαν ἐπυνθάνετο καὶ παρῄτειτο αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀπαναστεῦσαι. ὁ δὲ κέρτομόν τι καὶ σεσηρὸς ἐνορῶν οἷς τὰ τοῦ

11. σουλτὰν A. 21. παρέθηξε] ἐπέθηρε τὸν β. ἐντεῦθεν πρὸς πόλεμον A. 25. ἐνορῶν] ἐννοῶν A.

dax et belli cupidus levissima de causa ad arma alteri inferenda moveretur. nihil igitur eis erat antiquius quam perpetuo in armis esse, legiones contrahere, inter sese decertare. hoc tantum inter eos intererat, quod Sultanus magno consilio et providentia omnia administrabat, nec temere in acie versabatur, sed per duces suos rem bellicam administrabat. at imperator generoso praeditus animo, acer in pugnis et manu strenuus, quoties hostes ingruere et provincias male tractare audiebat, primus equo conscenso in militiam egrediebatur. Dorylaeum autem instauraturus Sultanum ad bellum concitavit; qui quasi ignoraret quid ibi ageret, per legatos causam illius profectionis sciscitatur, oratque ut inde discedat. imperator, cui Sultani dissimulatio ex iis literis subolebat, vicissim se non parum mirari simulabat illum tantum suum iter eiusque itineris causam ignorare. urbis autem instaurationem aggressus ipse primus saxa humeris portare coepit; eaque re aliorum alacritatem ita excitavit, ut murus

των Δορυλαιου πεδιων απανασταιε
των αἰπόλια καὶ βουκόλια πόαις ἐν
σι, καὶ δομηθήσεται πόλις καὶ φρο
Ῥωμαϊκή, ὅλαις ἡνίαις κατὰ Ῥωμαί
σιτισμὸν ἐξόδους ἐκείνων τηροῦντι
καὶ ἀνῄρουν τοὺς ἐν χερσίν. ὁ βα
ῥᾳόνως ἰάσατο· τακτὸν γὰρ ὁρίσ
γὴν ἐξιοῦσι τῶν ἀναγκαίων, αὐτὸς
πρῶτος τοῦ χάρακος ἀπανίστατο κα
οὖν οὐδὲ πρὸς βραχὺ τῶν τὰ ἐπιτ
D μενος ἐνίοτε περὶ βουλυτὸν ἢ καὶ β
εἰς τὸ στρατόπεδον. Πέρσαις δ' ἔμ
ταῦτα, καὶ συνεχῶς ἐκονίζοντο·
τοὺς καρποὺς καὶ τὰς σκηνὰς ἐνεπί
εν Ῥωμαῖοι δι' ὧν τραφήσονται. ὁ

4. νωτοφορεῖν] πρῶτος αὐτὸς ἐπὶ
προσεπιβληθῆναι] σούδαν ἔξωθεν
γάδια ἐντὸς τοῦ κάστρου πολλὰ B
καὶ ἐχείμαζον B. 12. τὰς ἐπὶ σ
καθ' ὃν ῥωμαῖοι ἐξέρχονται ἐπὶ
ἀναγκαίων B. 15. ῥᾶον A.
17. ὁδοῦ A.

celerrime in altum eductus vallo ext
moenia putei complures, ut affatim
at Persae non ferendum esse rati, si D
quibus greges et armenta eorum pascel
collocaretur, laxis habenis contra Rom

ομένου τοῦ βασιλέως μᾶλόν τε Περσικὸν μαχαιρίῳ ἀπολε-
ίζοντος ἐπιδρομή τις ἀπηγγελτο Περσικὴ κατὰ τῶν τὰ βιώ-
ιμα συλλεγόντων, καὶ ῥίψας τὴν ὀπώραν αὐτίκα καὶ τὸν
κινάκην περιζωσάμενος καὶ περιδὺς τὸν θώρακα καὶ τὸν ἵπ-
ον ἀναβὰς ἐξώρμησε. καὶ οἱ βάρβαροι κατὰ φάλαγγας ἵστα-
θαι σχηματιζόμενοι μετ' οὐ πολὺ τούτου ἐποφθέντος τὴν
ίξιν ἔλυον, εἶτ' ἀποδιδράσκειν πλαττόμενοι τοὺς ἐπιόντας
πληττον πάλιν ὑποστρεφόμενοι καὶ τὸν τῆς τροπῆς καιρὸν
ὡς τὸ βάλλειν τὸ ἐπικείμενον καὶ καταβάλλειν διατιθέμενοι.
ππος γὰρ συχνὰ κεντρίζεται παρὰ Πέρσαις· ὁ δὲ κόπτων P. 115
παρὰ τὸ δάπεδον ῥαγδαίως φέρεται, καὶ ὁ Πέρσης τὸ βέ-
ος ἔχων ἐν ταῖν χεροῖν ὀπίσω τοῦτο ἀφίησι, καὶ τὸν ὁρμῶν-
ον φθάνειν φθάσας αὐτὸς ἀνῄρηκε, καὶ τῶν ἤδη καταληψό-
ενον κατέλαβεν, αἴφνης μεταμειφθεὶς ὁ διωκόμενος εἰς διώ-
κοντα. ἐπεὶ δὲ ἀνεπόλισε τὸ Δορύλαιον καὶ τὰ εἰς φυλακὴν
τούτου τελείως ἀπηκριβώσατο, ἐκ τῶν ἐκεῖσε μερῶν ἀπανί-
στατο, εἰς δὲ τὸ Σούβλεον ὡς εἶχε παραγενόμενος ἀνήγειρέ
τε κἀκεῖνο καὶ φρουρᾶς μετέδωκε. καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἦστο,
ἀρίστως διαπραξάμενος εἰς τὴν βασιλίδα πόλιν ὑπέστρεψεν.
Ἀλλ' οὔπω χρόνος συχνός, καὶ αὖθις κατ' ἀλλήλων τὰς B
γνώμας ἐφλέγμαινον. τῷ τοι καὶ ἀλλήλοις ἀντενεκάλουν τε
καὶ προσῆπτον, βασιλεὺς μὲν τὸ πρὸς τὸν εὐεργέτην ἀχάρι-
στον καὶ τὸ ἀμνῆμον τῶν προηγησαμένων εὐποιιῶν καὶ τῆς
εἰς τὸ ἄρχειν τῶν ὁμοφύλων ἐκείνῳ παντοίας συνάρσεως, ὃ

2. ἀγγέλλεται A. 3. καὶ ante ῥίψ. add A. 14. καιέβαλλεν A.
15. ἀνεπόλησε A. 17. σούβλαιον B. 20. αὖθις] πάλιν A.

autem aliquando ut imperatori cibum capturo, et malum Persicum cultello purganti nuntiaretur Persas in frumentatores fecisse impetum. quare pomo abiecto, et armis propere sumptis, equo conscenso egreditur. eo viso barbari, qui phalangis instar constiterant, paulo post acie dissoluta fugaque simulata, subito conversi eos qui persequebantur caedebant. solent enim subinde calcaribus equos pungere; qui cum impetu feruntur, sagittas a tergo emittunt; mutataque subito pugnae facie, qui fugiebat fugat et insequentem interimit. Dorylaeo instaurato, et quae ad eius defensionem pertinerent, rebus omnibus instructo, discessit; et Subleo quoque instaurato et munito, caeteisque rebus quam optime ordinatis, in urbem imperatricem rediit.

Nec multo post renovatis simultatibus, uterque cum altero expostulans, imperator Sultano immemorem et ingratum pro tantis beneficiis et auxiliis animum, quibus regnum in populares ei confirmasset, Sultanus imperatori violata paeta et in dissolvenda amicitia

Λατίνων καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν δὴ των παριστρίε
ἐς μυριάδας τὸ οἰκεῖον ἀριθμήσας στράτ
ἐπῄει τὸ Περσικὸν καὶ αὐτοῖς ἀναρπάσων
καὶ τὸν σουλτάνον ληψόμενος ὑποχείριον,
χήλου τοῦτον πατήσων ἐν τῷ ὑποθεῖναι
βάσεσιν ἑαυτοῦ. ἀμέλει τοι τὰ πρὸς τὴν
νος εἴσεισι τὸν μέγαν νεὼν ὃς ἀπὸ τῆς
σοφίας ὠνόμασται, καὶ τὸ θεῖον ἐπικαλεί
τὴν νίκην αἰτεῖται μὲν ἐκεῖθεν, οὐ δέχε
πολέμου πέρας ὑπέφηνε, μετατεθεῖσαν
ἀνεφίκτοις ἡμῖν θεϊκοῖς κρίμασιν. ἀπάρα
D τῶν πόλεων, Φρυγίαν τε καὶ Λαοδίκειαν
ἐς Χώνας, πόλιν εὐδαίμονα καὶ μεγάλην,
σάς, τὴν ἐμοῦ τοῦ συγγραφέως πατρίδα. κι
ναὸν εἰσιών, μεγέθει μέγιστον καὶ κάλλει
θαυμασίας χειρὸς ἅπαντα ἔργον, ἐκεῖθεν ἐ

1. τὸ πρόχειρον] τὸ γοργοσκανδάλιστον B. ἐκ τε φραγγων καὶ κομάνων B. 11. τὸ τουρκίαν B. 15. ἀπορρήτου A. 24

levitatem, et pacis conditionibus temere abro
gnorum munerum pollicitationes, quae rubrica
scriberentur sed exigua praeberentur, obiiciel
perator et veteres copias colligebat et novas cc
peregrina haud parva accersebat, a Latinis pot
Istrum incolentibus; coactoque ingenti exercitu
Persicam gentem eversurus esset et Iconium cu
repturus et Sultani caput pedibus conculcaturu

ἵκετο καὶ πόλιν Κελαινάς, ἔνθα τοῦ Μαιάνδρου εἰσὶν αἱ ἐκδόσεις καὶ ὁ Μαρσύας ῥεῖ ποταμὸς ἐμβάλλων εἰς Μαίανδρον, καὶ ὁ Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν ἐκεῖ που λέγεται καθάπερ μύωπι οἰστρηθέντα βιαίῳ καὶ περὶ τῆς ἀοιδῆς ἐριζειν ἀρξάμενον πρὸς Ἀπόλλωνα. κἀκεῖθεν εἰς τὸ Χῶμα ἐλθὼν τῷ Μυριοκεφάλῳ ἐφίσταται. φρούριον δὲ τοῦτο παλαιὸν καὶ ἀοίκητον, προκληθέν, οἶμαι, ὃ ἐγένετο, ἢ γέγονὸς ὃ προεκλήθη· περὶ γὰρ αὐτὸ πολλάκις μυρίαις κεφαλαῖς Ῥωμαίων ἐβλήθη θάνατος, ὡς λέξων ἔρχομαι. ἀεὶ δὲ σὺν κόσμῳ καὶ τάξει τοὺς σταθμοὺς ὁ βασιλεὺς ἐτίθετο, βάλλων χάρακας καὶ τὰς ἀπάρσεις σὺν λόγῳ ποιούμενος καὶ μεθόδοις στρατηγικαῖς χρώμενος, εἰ καὶ τὴν πορείαν εἶχε σχολαίαν διὰ τὰ τὰς μηχανὰς ἀνέχοντα ὑποζύγια καὶ τοὺς ἐπὶ τούτοις τεταγμένους, πολλοὺς ὄντας καὶ ἀπομάχους πάντας. ἀλλὰ καὶ οἱ Πέρσαι παραφαινόμενοι δι' ἀκροβολισμῶν ἐπέκειντο, καὶ προϊππεύοντες τὴν πόαν ἔχειρον τὴν ἐνόδιον, ὡς μὴ εἶεν τοῖς Ῥωμαίων ἵπποις χιλοί, καὶ τὰ ὕδατα ἠχρείουν, ὡς μὴ καθαροῦ σπῷεν Ῥωμαῖοι ὕδατος. αὐτοὶ μέντοι Ῥωμαῖοι κοιλιακῷ συνισχόμενοι νοσήματι κακῶς ἔπασχον, καὶ ἦν νοσηλεία αὕτη ἐπιβοσκομένη μάλα τὸ στράτευμα. (2) ἐπὶ δὲ τούτοις ἐμέλησε μὲν τῷ σουλτάνῳ καὶ τοῦ πολέμου, καὶ P. 116

1. Μαιάνδρου] μέντρου B. 2. ἐσβάλλων A. 5. εἰς τὸ χῶμα ἔρχεται καὶ ἐν τῷ ποταμῷ τῷ λεγομένῳ μυριοκεφάλῳ παραγίνεται· ἦν γὰρ ἐκεῖ καὶ κατέλλιον ἐκτισμένον ποτὲ ἄοικον, ὀνομαζόμενον οὕτως B. 10. χάρακγας βάλλων καὶ τὰ κατουνοτόπια ἐμμέτρως ποιούμενος, πλὴν ὀλίγον τόπον ἀπερχόμενος διὰ τὰ βαρέματα καὶ τὰς μηχανὰς τῶν ξύλων, ἃς ἔφερε μετὰ τῶν ὑποζυγίων καὶ ἁμαξῶν B. 19. συνισχημένοι A. 20. αὕτη om A.

loco Marsyam Apollo excoriasse fertur, furore quodam de canendi peritia secum certare ausum. inde Choma et Myriocephalum transit. castellum vetus et desertum id est, cui vel nomen ex re est inditum, vel res nomen subsecuta est: nam ibi saepe multa millia Romanorum capitum perierunt, ut dicturus sum. semper autem caute instructaque acie procedebat et vallum communiebat, neque usquam fortunae temeritati se committebat. tamen ut tardius incederet, iumenta efficiebant, a quibus machinae trahebantur, et quae eas curabat imbellium hominum multitudo. caeterum Persae subinde se ostendentes levibus praeliis Romanos lacessebant; et gramen, qua eundum eis erat, demetebant, ut pabulum iumentis deesset; et aquas inficiebant. unde Romani morbo coeliaco magnopere affligebantur et absumebantur. (2) Post haec bello Sultanus intendit animum; et magnis auxiliis ex Mesopotamia et ab aliis popularibus suis comparatis per legatos ab imperatore pacem petiit, iis conditio-

τὰ μὴ βάσιμα ῥᾳδίως τῶν τόπων, ἃ οἱ
σουσιν, ὑποβλεπόμενον δὲ οὐχ ἧττον καὶ
ἀκμαιοτάτην πᾶσαν καὶ εὔιππον δύναμιν
C δὲ καὶ τὴν νόσον ἣ πιέζει τὸ στράτευμ
τῶν πρεσβυτέρων λεγομένοις μηδ' ὅλως πρό
ἠν ὕλην ἀναπετάσας τοῖς ἐξ αἵματος αὐ
τούτων μάλιστα ὁπόσοι σάλπιγγος ἐνναλι
τοι καὶ τὴν κόμην ἀγλαοὶ καὶ φαιδροὶ τὰ
οἷς χρυσέοις καὶ περιδερραίοις διαφανέσ
γῶν καὶ μαργαρίδων τιμαλφῶν τοὺς τραχ
τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἀπέπεμψεν. ὃ
ἄνηκεν αὖθις τὰ πρὸς εἰρήνην διαλεγόμε
μὴ προχωρούσας τὰς συμβάσεις ἀλλὰ καὶ
V. 95 τὸ Ἰκόνιον ἀποκρινεῖσθαί οἱ μεγαλαυχοῦντ
D τὰς δυσχωρίας αἳ κλεισοῦραι τοῦ Τζυβ
ται, ἃς καὶ ἤμελλον Ῥωμαῖοι μετὰ τὴν
παριέναι ἄπαρσιν, κἀκεῖσε τὰς οἰκείας π

1. ἐπορίσατο A. 4. ὁποῖα καὶ οἷα εἰσίν
προσλοχήσουσιν P 11. τὴν τ. T.] τὴν
τωτον στρατιάν B. 23. ἀποκρίνεσθα

nibus quas ipse praescriberet. quare omnes
vicis exercitati et aetate provectiores Manue
cae legationis cupide admittendae, neque spe
tis aleae committendi: bellum esse ingens,
ta non facile transiri posse, Turcas validiss
rere; ad haec luem in exercitu grassantem

ὡς ἀντιτάξαιντο Ῥωμαίοις αὐτίκα δὴ παριοῦσιν. ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐπιμήκης αὐλών, ἔχων ὀρῶν ὑπερβολάς, κατὰ μὲν τὸ βόρειον κλίμα ὑποκαταβαίνων τοῦ ἀνάντους ῥέμα εἰς γήλοφα καὶ πρὸς εὐρείας κοιλαινόμενος φάραγγας, κατὰ δὲ θάτερον μέρος εἰς προτομὰς προνεύων πετρῶν καὶ εἰς κρημνώδεις σύμπας ἀναστάσεις περιερρωγώς. ἐπὶ τοιαύτης οὖν μέλλων ἐλαύνειν ὁδοῦ οὐδέν τι τῷ στρατῷ συνοῖσον προμηθευσάμενος φαίνεται· οὔτε γὰρ τὸ πολὺ τῶν σκευοφόρων ἀπεσκευάσατο, ἢ γοῦν τὰς ἁμάξας ἐκποδὼν ἔθετο αἳ τὰς τειχομάχους ἔφερον μηχανάς, οὔτε μὴν ἀπεπειράσατο σὺν εὐζώνῳ τάγματι ἀπώσασθαι τοὺς Πέρσας πρότερον ἐκ τῶν ἀμφιλαφῶν ἐκείνων καὶ ὀρείων παρόδων καὶ λειᾶναι οὕτω τῷ στρατῷ τὴν δίοδον. ἀλλ' ὡς εἶχεν ἐπὶ πεδινῶν ποιούμενος τὴν πορείαν, οὕτω καπὶ τῆς τρυμαλιᾶς ἐκείνης συνθλίβεσθαι εἵλετο, καίπερ ἀκοῇ προειληφώς, μετὰ βραχὺ δὲ ἔχων καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοπείρως πιστουμένους τὰ ἀκουόμενα, ὡς οἱ βάρβαροι προκατειληφότες τὰς ἀκρωρείας ἐπίθωνται, καὶ ὡς πᾶσαν μὲν φαρέτραν ἐκπωματίσουσι πᾶν δὲ βέλος ἀφήσουσιν, ὅπως Ῥωμαίους τροπωσάμενοι τοῦ πρόσω προβαίνειν ἐκίσχωσιν. ἐπῆγεν οὖν οὕτω τὰς φάλαγγας βασιλεύς, ἦν δὲ τότε μὴν ὁ Σεπτέμβριος. προηγοῦντο δὲ τοῦ στρατοῦ μετὰ τῶν οἰκείων τάξεων οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἀγγέλου Κωνσταντίνου, ὅ τε Ἰωάννης καὶ ὁ Ἀνδρόνικος, ὁ Μακροδούκας ἐπ' αὐτοῖς Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Λαπαρδᾶς Ἀνδρόνικος. μετὰ δὲ τού-

P. 117

2. ἐπιμήκης] μακρὸς ὡσεὶ βούκινον, ἔχων βουνά B. 5. προτομὰς] προνομὰς A. 8. τὸ πολὺ] τὰ βαρέματα τὰ πολλὰ B. 12. ἀμφιλαφῶν] ὑψηλῶν καὶ δυσβάτων τόπων A. 24. λαμπαρδᾶς A.

facerent est autem is locus oblonga convallis, verticibus montium assurgens, quae ad Septentrionem paulo declivior in colles, in patentiores valles protenditur; ab altera vero parte altis rupium praecipitiis includitur. per talem viam transiturus Manuel nihil providit quod exercitui expediret: neque enim impedimentorum multitudinem, aut currus qui machinas vehebant, removit, neque expedita cohorte Persas ex montanis illis angustiis depulit, ut exercitui viam aperiret. sed ut in patentibus campis, ita etiam in faucibus illis iter fecit, quamvis ante audiisset, id quod paulo post vidit, barbaros iugis praeoccupatis omnes pharetras exhausturos, omne telorum genus coniecturos et nihil intentatum relicturos quo Romanos ulteriore progressu prohiberent. imperator (Septembri mense id factum) sic processit. Angeli Constantini duo filii, Iohannes et Andronicus, cum suis ordinibus antecedebant. eos Macroducas Constantinus et Lapartas Andronicus sequebantur. in dextro cornu Balduinus imperatoris sororius, in sinistro Maurozomes

κακῶν· αἱ γὰρ πεζικαὶ συναμειξ[illegible]
τοὺς βαρβάρους ἐκ τῶν γηλόφων ἀνασειράζ
τοῦ ὄρους καθηκόντων ἐπιστάντες ἐμάχοντ
C παλίμποδας ἀνεστοίβαζον. τάχα δ' ἂν καὶ
τοις στρατεύματα παρῆλθοσαν ἀπαθῶς τὰ
συστάσεις, εἴπερ ἔργον ἔθεντο Ῥωμαῖοι συμ
προηγουμένοις συναπτῶς ἐφέπεσθαι τάγμασ
τῶν ἀνέκοπτον τῶν ἐπικειμένων Περσῶν τὰ
αὐτοί τε τῆς συνεχείας κατημελήκασι, κα
νες ἐπιβρίσαντες, ἀπό τε τῶν ὑψηλῶν ἐ
πρὸς τὸ πρανὲς ἐκ τῶν γηλόφων ὑποκατα
ουσι τὰς τάξεις συρραγέντες παραβολώτε
τοὺς περὶ τὸν Βαλδουῖνον, καὶ πολλοὺς
οὐκ ὀλίγους δὲ ἀναιροῦσιν. ἔνθα δὴ ὁ
D τὰ καθ' αὑτὸν ὁρῶν πράγματα καὶ τὰ στρ
ρα ὥστε διελεῖν τοὺς πολεμίους καὶ παρε
πιεζόμενος, ἀναλαβὼν ἱππέας τινὰς εἰς τ

3. ἱκετικὸν A. τὰ σαγμάρια καὶ κατοῦνα
αἵ τε ἅμαξαι B. 5. ὦν] ἦν A.
19. διαζευγνύουσι] διαλύουσι A.

Theodorus curabat. hos secuta sunt impedi
currus qui machinas vehebant. inde imperator
nu. extremum agmen clausit Andronicus Cont
illud iter cohortes filiorum Angeli, Macroduc
mes transierunt, quod pedestres copiae barb
[illegible] in montes repulerant. forsitan et

τῶν Περσῶν, κυκλωθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων αὐτός τε κατα-
πίνεται καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πίπτουσιν ἅπαντες, ἀλκῆς ἔργα
καὶ χειρὸς γενναίας παράδειγμα ἐνδειξάμενοι. ἐκ δὲ τούτου
πλεῖον ἐπαρθὲν τὸ βάρβαρον ἀπόρους πάντῃ Ῥωμαίοις ἐποί-
ουν τὰς τροχιάς, καὶ βύζην νενησμένοι ἀπεῖργον τὴν πάρο-
δον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι οἷα ἐν στενῷ χωρίῳ εἱλούμενοι καὶ ἀλ-
λήλοις περιπίπτοντες οὐ μόνον δρᾶσαί τι κακὸν οὐκ εἶχον τοὺς V. 96
πολεμίους, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιπορευομένοις προσιστάμενοι
ἀχρείους κἀκείνους ἐποίουν εἰς τὸ ἀμύνεσθαι. ὅθεν καὶ ῥᾳ-
ον ὑπὸ τῶν ἐπικειμένων αὐτοῖς ἔθνησκον, καὶ ἦν οὐδὲ μία
τις ἐπιβοήθησις ἀπὸ τῶν οὐραγούντων ταγμάτων ἢ ἐκ βασι-
λέως αὐτοῦ, ἢ ὑποχώρησις καὶ παρέκκλισις ἐπὶ θάτερα· αἱ
γὰρ ἅμαξαι κατὰ μέσον ἑλισσόμεναι ὑπονοστῆσαι μὲν οὐδα-
μῇ εἶων τὰς προηγουμένας τάξεις καὶ μετατάξασθαι πρὸς P. 118
τὸ χρήσιμον, τοῖς δὲ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος στρατεύμασιν
ὥσπερ ἀντίφραγμα γινόμεναι τὴν ἐς τὰ πρόσω πορείαν ἀπε-
τείχιζον. ἔπιπτε τοίνυν βοῦς ἐκ τοξεύματος Περσικοῦ, καὶ
παρ' αὐτῷ βοώτης ἀπέψυχεν. ἵππος καὶ ἀναβάτης ὁμοῦ κα-
τεβέβληντο. αἱ σήραγγες μεσταὶ σωμάτων προυφαίνοντο. τὰ
ἄλση τῶν πεσόντων πεπλήρωτο. αἱμάτων ῥύακες προύβαινον
χειαρύζοντες. αἷμα συνεφύρετο αἵματι, τῷ τῶν ὑποζυγίων
τὸ βρότειον. οὕτως ἦν δεινὰ τὰ ἐκεῖ καὶ πᾶσαν ὑπερβαίνον-
τα συγγραφήν. ὡς οὖν οὔτε προχωρεῖν ἔξῆν καὶ τὸ ἀναζεῦ-
ξαι δὲ ἄλλως ἀδύνατον (οἱ γὰρ Πέρσαι καὶ κατὰ νώτου ἐγέ-

3. παραδεῖγμα] παράστημα A. 5. ἀπεῖργ.] ἐπεζύγουν πᾶσαν π. A. 9. ἀχρείους] ἀχρησιμεύτους B. 10. ἐπικειμένων] ἐπιφυομένων A. 18. βοώτης] ὁ τὰς ἁμάξας σύρων B. 24. κατὰ νῶτον ἐγίνοντο A.

cilliores esse quam ut Persarum phalangem perrumperent, cum aliquot equitibus in medios hostes invehitur: sed ab iis circumventus et ipse occiditur, et eius milites omnes fortissime dimicantes cadunt. eo successu elati barbari et conglobati omnes vias Romanis praeclusserunt; qui ut in angustiis, inter se impliciti et alii alios impedientes, adversariis adeo nocere non poterant, ut et defensoribus suis obsisterent et urgentibus hostibus facilius interirent, nec ab extremo agmine aut ipso imperatore iuvari aut recedere aut ad alterutrum latus declinare possent. nam currus, qui in medio trahebantur, nec antecedentes legiones recipere sese aut aciem commodius instruere patiebantur; et imperatoris progressum tanquam vallo obiecto impediebant. iumenta pariter et homines telis Persicis sternebantur; valles plenae erant cadaveribus, saltus interfectis scatebant; manabant rivi sanguinis, cruore pecudum et hominum permisto, tanta atrocitate, quae nullis exprimi litteris possit. cum igitur neque progredi neque regre-

V. 92 1. Ἀλλ' οὕτω μὲν καὶ ταῦτα διήνυ
B νουήλ· ὁ δὲ λόγος προβαινέτω τοῖς ἐ
ἱστορίᾳ ὡς ἕκαστον ἔχει καὶ χρόνου κ
γὰρ οὐκ ἦν ἡσυχίαν τὸν σουλτάνον ἀσ
τήδειον ἑαυτῷ πρὸς χρηματισμὸν καὶ τ
ἀνυσιμώτατον γνόντα τὸ ἀεὶ ἐπὶ τὰ Ῥ
σθαι, ἔξεισι καὶ πάλιν κατ' αὐτοῦ βα
μέντοι οὐδ' αὐτὸς εἴα τὸν Περσάρχην

4. οὐχ ἅμα] οὐ διὰ μιᾶς φορᾶς ἀλλὰ
7. ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ] ἐν ᾧ καὶ τὸν τά
λεμον B. 8. διήνυσται A. 10
ἐπειδὴ A. 11. ὁ σουλτὰν ἀσπάζεσθ
όντα A.

recusavit. sed ipsi aliam commodiorem et ut
ut strenui et solertes mercatores, omissa p
pepigerunt ut sibi quindecim auri centena
darentur; quae summa non simul sed pluril
soluta est.

NICETAE CHONIATAE

RERUM A MANUELE COMNE

καὶ θῆρα ὠμηστὴν ἐφυπνώττοντα ἐξηγριαινεν ὑπονύσσων καὶ τοῦ κοίτου ἀνίστη καὶ πρὸς μάχην ἠρέθιζεν. ἀτὰρ οὐδ' ἀναπαυχαὶ πολέμων οὐδ' ἐκεχειρίαι τῶν ἀντιτάξεων σπονδαί τε καὶ ξυνθῆκαι καὶ διακηρυκεύματα πρέσβεων ἀπεῖργον τὰς κατ' ἀλλήλων ἐπελεύσεις καὶ ἀπετείχιζον· ἀλλ' ἄμφω πρὸς θερμουργίαν ὄντες ἐπιρρεπεῖς καὶ πρὸς πόλεμον εὐπετεῖς καὶ μικρᾶς ἐνίοτε παρεισφρησάσης αἰτίας ἀλλήλοις ἀντεπεξήεσαν, καὶ ἦν ἔργον αὐτοῖς τὰ μάλιστα περισπούδαστον ἡ πανοπλίας περίδυσις καὶ ἡ τῶν ταγμάτων συναγωγὴ καὶ τὸ ταῦτα συμ- P. 114
πεσόντα διαπληκτίζεσθαι. κατὰ τοῦτο δὲ ἀλλήλων διήλλαττον, ὅτι ὁ μὲν σουλτάνος ἀεὶ προμηθευτικὸς καὶ βουλευτικὸς ἐδόκει τις εἶναι καὶ τὰ ἔργα ποιῶν μετὰ σκέμματος, καὶ ἐτολύπευε τὰς μάχας διὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατηγῶν πεφυλαγμένως (οὐ γάρ πού τις αὐτὸν ἐθεάσατο ἐπὶ μετώπου ἱστάμενον φάλαγγος ἢ τὸν κάματον τοῖς στρατιώταις συνδιαφέροντα), ὁ δὲ βασιλεὺς γενναίαν ἔχων τὴν φύσιν ὀξύρροπος ἐν τοῖς πολέμοις ἐδείκνυτο, καὶ τὰς διὰ χειρὸς πράξεις δραστήριος ἦν, καὶ φήμης διαδοθείσης πολλάκις ἐσβαλεῖν που τοὺς πολεμίους καὶ κακῶς τιθέναι τὴν ὑπ' ἐκείνῳ ἀρχὴν πρῶτος τὸν ἵππον ἀνέβαινε καὶ ἀπεθάρρει τὴν ἔξοδον. θελήσας B
οὖν τὸ Δορύλαιον ἀνακτίσαι, προσεξῆψέ τε καὶ παρέθηξε τὸ V. 93
βάρβαρον εἰς πόλεμον ἐντεῦθεν, ὅτε καὶ τὴν βασιλέως ἐς τὸ Δορύλαιον ἄφιξιν ἀγνοεῖν πλαττόμενος, διαπρεσβευσάμενος τὴν αἰτίαν ἐπυνθάνετο καὶ παρῃτεῖτο αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀπανασπεῦσαι. ὁ δὲ κέρτομόν τι καὶ σεσηρὸς ἐνορῶν οἷς τὰ τοῦ

11. σουλτὰν A. 21. παρέθηξε] ἐπέθηρε τὸν β. ἐντεῦθεν πρὸς πόλεμον A. 25. ἐνορῶν] ἐννοῶν A.

dax et belli cupidus levissima de causa ad arma alteri inferenda moveretur. nihil igitur eis erat antiquius quam perpetuo in armis esse, legiones contrahere, inter sese decertare. hoc tantum inter eos intererat, quod Sultanus magno consilio et providentia omnia administrabat, nec temere in acie versabatur, sed per duces suos rem bellicam administrabat. at imperator generoso praeditus animo, acer in pugnis et manu strenuus, quoties hostes ingruere et provincias male tractare audiebat, primus equo conscenso in militiam egrediebatur. Dorylaeum autem instauraturus Sultanum ad bellum concitavit; qui quasi ignoraret quid ibi ageret, per legatos causam illius profectionis sciscitatur, oratque ut inde discedat. imperator, cui Sultani dissimulatio ex iis literis subolebat, vicissim se non parum mirari simulabat illum tantum suum iter eiusque itineris causam ignorare. urbis autem instaurationem aggressus ipse primus saxa humeris portare coepit; eaque re aliorum alacritatem ita excitavit, ut murus

των αἰπόλια καὶ βουκόλια πόαις ἐνσκιρ
σι, καὶ δομηθήσεται πόλις καὶ φρουρὸς
Ῥωμαϊκή, ὅλαις ἡνίαις κατὰ Ῥωμαίων ἐ
σιτισμὸν ἐξόδους ἐκείνων τηροῦντες τ
καὶ ἀνῄρουν τοὺς ἐν χερσίν. ὁ βασιλε
ῥᾳόνως ἰάσατο· τακτὸν γὰρ ὁρίσας κ
γὴν ἐξιοῦσι τῶν ἀναγκαίων, αὐτὸς προ
πρῶτος τοῦ χάρακος ἀπανίστατο καὶ ἡγ
οὖν οὐδὲ πρὸς βραχὺ τῶν τὰ ἐπιτήδει
D μενος ἐνίοτε περὶ βουλυτὸν ἢ καὶ βαθεῖ
εἰς τὸ στρατόπεδον. Πέρσαις δ' ἔμελε μ
ταῦτα, καὶ συνεχῶς ἐκονίζοντο· παρ
τοὺς καρποὺς καὶ τὰς σκηνὰς ἐνεπίμπρ
εν Ῥωμαῖοι δι' ὧν τραφήσονται. ὅτε δ

4. νωτοφορεῖν] πρῶτος αὐτὸς ἐπὶ τῶν
προσεπιβήναι] σούδαν ἔξωθεν τοῦ
γάδια ἐντὸς τοῦ κάστρου πολλὰ B.
καὶ ἐχείμαζον B. 12. τὰς ἐπὶ σιτ.]
καθ' ὃν ῥωμαῖοι ἐξέρχονται ἐπὶ συνα
ἀναγκαίων B. 15. ῥᾴον A. ἐπ
17. ὁδοῦ A.

celerrime in altum eductus vallo extrinse
moenia putei complures, ut affatim aqua
at Persae non ferendum esse rati. si Dorvi

πομένου τοῦ βασιλέως μῆλόν τε Περσικὸν μαχαιρίῳ ἀπολεπίζωτος ἐπιδρομή τις ἀπήγγελτο Περσικὴ κατὰ τῶν τὰ βιώσιμα συλλεγόντων, καὶ ῥίψας τὴν ὀπώραν αὐτίκα καὶ τὸν ἀκινάκην περιζωσάμενος καὶ περιδὺς τὸν θώρακα καὶ τὸν ἵππον ἀναβὰς ἐξώρμησε. καὶ οἱ βάρβαροι κατὰ φάλαγγας ἱστασθαι σχηματιζόμενοι μετ' οὐ πολὺ τούτου ἐποφθέντος τὴν τάξιν ἔλυον, εἶτ' ἀποδιδράσκειν πλαττόμενοι τοὺς ἐπιόντας ἔπληττον πάλιν ὑποστρεφόμενοι καὶ τὸν τῆς τροπῆς καιρὸν εἰς τὸ βάλλειν τὸ ἐπικείμενον καὶ καταβάλλειν διατιθέμενοι. ἵππος γὰρ συχνὰ κεντρίζεται παρὰ Πέρσαις· ὁ δὲ κόπτων θαμὰ τὸ ἆπεδον ῥαγδαίως φέρεται, καὶ ὁ Πέρσης τὸ βέλος ἔχων ἐν ταῖν χεροῖν ὀπίσω τοῦτο ἀφίησι, καὶ τὸν ὁρμῶντα φθάνειν φθάσας αὐτὸς ἀνῄρηκε, καὶ τὸν ἤδη καταληψόμενον παρέλαβεν, αἰφνης μεταμειφθεὶς ὁ διωκόμενος εἰς διώκοντα. ἐπεὶ δὲ ἀνεπόλισε τὸ Δορύλαιον καὶ τὰ εἰς φυλακὴν τούτου τελείως ἐπηκριβώσατο, ἐκ τῶν ἐκεῖσε μερῶν ἀπανίσταται, εἰς δὲ τὸ Σούβλεον ὡς εἶχε παραγενόμενος ἀνήγειρέ τε πάλιν ἐκεῖνο καὶ φρουρᾶς μετέδωκε. καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἤρετο, ἀρίστως διαπραξάμενος εἰς τὴν βασιλίδα πόλιν ὑπέστρεψεν.

P. 115

Ἀλλ' οὔπω χρόνος συχνός, καὶ αὖθις κατ' ἀλλήλων τὰς γνώμας ἐφλέγμαινον. τῷ τοι καὶ ἀλλήλοις ἀντενεκάλουν τε καὶ προσῆπτον, βασιλεὺς μὲν τὸ πρὸς τὸν εὐεργέτην ἀχάριστον καὶ τὸ ἀμνῆμον τῶν προηγησαμένων εὐποιιῶν καὶ τῆς εἰς τὸ ἄρχειν τῶν ὁμοφύλων ἐκείνῳ παντοίας συνάρσεως, ὃ

B

2. ἀγγέλλεται A. 3. καὶ ante ῥίψ. add A. 14. καταβάλλειν A. 15. ἀνεπόλησε A. 17. σούβλαιον B. 20. αὖθις] πάλιν A.

autem aliquando ut imperatori cibum capturo, et malum Persicum cultello purganti nuntiaretur Persas in frumentatores fecisse impetum. quare pomo abiecto, et armis propere sumptis, equo conscenso egreditur. eo viso barbari, qui phalangis instar constiterant, paulo post acie dissoluta fugaque simulata, subito conversi eos qui persequebantur caedebant. solent enim subinde calcaribus equos pungere; qui cum impetu feruntur, sagittas a tergo emittunt; mutataque subito fugae facie, qui fugiebat fugat et insequentem interimit. Dorylaeo instaurato, et quae ad eius defensionem pertinerent, rebus omnibus instructo, discessit; et Subleo quoque instaurato et munito, caeterisque rebus quam optime ordinatis, in urbem imperatricem rediit.

Nec multo post renovatis simultatibus, uterque cum altero expostulans, imperator Sultano immemorem et ingratum pro tantis beneficiis et auxiliis animum, quibus regnum in populares ei confirmasset, Sultanus imperatori violata pacta et in dissolvenda amicitia

Λατινων και απ αυτων υη ...
ἐς μυριάδας τὸ οἰκεῖον ἀριθμήσας στράτει
ἐπῄει τὸ Περσικὸν καὶ αὐτοῖς ἀναρπάσων
καὶ τὸν σουλτάνον ληψόμενος ὑποχείριον, κ
χήλου τοῦτον πατήσων ἐν τῷ ὑποθεῖναι δι
βάσεσιν ἑαυτοῦ. ἀμέλει τοι τὰ πρὸς τὴν ἑ
νος εἴσεισι τὸν μέγαν νεὼν ὃς ἀπὸ τῆς
σοφίας ὠνόμασται, καὶ τὸ θεῖον ἐπικαλεῖτ
τὴν νίκην αἰτεῖται μὲν ἐκεῖθεν, οὐ δέχετι
πολέμου πέρας ὑπέφηνε, μετατεθεῖσαν π
ἀνεφίκτοις ἡμῖν θεϊκοῖς κρίμασιν. ἀπάρας
D τῶν πόλεων, Φρυγίαν τε καὶ Λαοδίκειαν δ
ἐς Χώνας, πόλιν εὐδαίμονα καὶ μεγάλην,
σάς, τὴν ἐμοῦ τοῦ συγγραφέως πατρίδα. καὶ
ναὸν εἰσιών, μεγέθει μέγιστον καὶ κάλλει κ
θαυμασίας χειρὸς ἅπαντα ἔργον, ἐκεῖθεν ἐξι

1. τὸ πρόχειρον] τὸ γοργοσκανδάλιστον B. ἐκ τε φράγγων καὶ κομάνων B. 11. τὸ τουρκίαν B. 15. ἀπορρήτου A. 24.

levitatem, et pacis conditionibus temere abrog
gnorum munerum pollicitationes, quae rubricat
scriberentur sed exigua praeberentur, obiicieb
perator et veteres copias colligebat et novas co
peregrina haud parva accersebat, a Latinis pot
Istrum incolentibus; coactoque ingenti exercitu
Persicam gentem eversurus esset et Iconium co
repturus et Sultani caput pedibus conculcaturu
[redacted] praeparatis. magnum templum

ἵκετο καὶ πόλιν Κελαινάς, ἔνθα τοῦ Μαιάνδρου εἰσὶν αἱ ἐκδόσεις καὶ ὁ Μαρσύας ῥεῖ ποταμὸς ἐμβάλλων εἰς Μαίανδρον, καὶ ὁ Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν ἐκεῖ που λέγεται καθάπερ μύωπι οἰστρηθέντα βιαίῳ καὶ περὶ τῆς ἀοιδῆς ἐριζειν ἀρξάμενον πρὸς Ἀπόλλωνα. κἀκεῖθεν εἰς τὸ Χῶμα ἐλθὼν τῷ Μυριοκεφάλῳ ἐφίσταται. φρούριον δὲ τοῦτο παλαιὸν καὶ ἀοίκητον, προκληθέν, οἶμαι, ὃ ἐγένετο, ἢ γεγονὸς ὃ προεκλήθη· περὶ γὰρ αὐτὸ πολλάκις μυρίαις κεφαλαῖς Ῥωμαίων ἐβλήθη θάνατος, ὡς λέξων ἔρχομαι. ἀεὶ δὲ σὺν κόσμῳ καὶ τάξει τοὺς σταθμοὺς ὁ βασιλεὺς ἐτίθετο, βάλλων χάρακας καὶ τὰς ἀπάρσεις σὺν λόγῳ ποιούμενος καὶ μεθόδοις στρατηγικαῖς χρώμενος, εἰ καὶ τὴν πορείαν εἶχε σχολαίαν διὰ τὰς μηχανὰς ἀνέχοντα ὑποζύγια καὶ τοὺς ἐπὶ τούτοις τεταγμένους, πολλοὺς ὄντας καὶ ἀπομάχους πάντας. ἀλλὰ καὶ οἱ Πέρσαι παραφαινόμενοι δι' ἀκροβολισμῶν ἐπέκειντο, καὶ προϊππεύοντες τὴν πόαν ἔκειρον τὴν ἐνόδιον, ὡς μὴ εἶεν τοῖς Ῥωμαίων ἵπποις χιλοί, καὶ τὰ ὕδατα ἠχρείουν, ὡς μὴ καθαροῦ σπῷεν Ῥωμαῖοι ὕδατος. αὐτοὶ μέντοι Ῥωμαῖοι κοιλιακῷ συνισχόμενοι νοσήματι κακῶς ἔπασχον, καὶ ἦν νοσηλεία αὕτη ἐπιβοσκομένη μάλα τὸ στράτευμα. (2) ἐπὶ δὲ τούτοις ἐμέλησε μὲν τῷ σουλτάνῳ καὶ τοῦ πολέμου, καὶ P. 116

1. Μαιάνδρου] μέντρου B. 2. ἐσβάλλων A. 5. εἰς τὸ χῶμα ἔρχεται καὶ ἐν τῷ ποταμῷ τῷ λεγομένῳ μυριοκεφάλῳ παραγίνεται· ἦν γὰρ ἐκεῖ καὶ κατέλλιον ἐκτισμένον ποτὲ ἄοικον, ὀνομαζόμενον οὕτως B. 10. χάρακας βάλλων καὶ τὰ κατουνοτόμια ἐμμέτρως ποιούμενος, πλὴν ὀλίγον τόπον ἀπερχόμενος διὰ τὰ βαρέματα καὶ τὰς μηχανὰς τῶν ξύλων, ἃς ἔφερε μετὰ τῶν ὑποζυγίων καὶ ἁμαξῶν B. 19. συνισχημένοι A. 20. αὕτη om A.

loco Marsyam Apollo excoriasse fertur, furore quodam de canendi peritia secum certare ausum. inde Choma et Myriocephalum transit. castellum vetus et desertum id est, cui vel nomen ex re est inditum, vel res nomen subsecuta est: nam ibi saepe multa millia Romanorum capitum perierunt, ut dicturus sum. semper autem caute instructaque acie procedebat et vallum communiebat, neque usquam fortunae temeritati se committebat. tamen ut tardius incederet, iumenta efficiebant, a quibus machinae trahebantur, et quae eas curabat imbellium hominum multitudo. caeterum Persae subinde se ostendentes levibus praeliis Romanos lacessebant; et gramen, qua eundum eis erat, demetebant, ut pabulum iumentis deesset; et aquas inficiebant. unde Romani morbo coeliaco magnopere affligebantur et absumebantur. (2) Post haec bello Sultanus intendit animum; et magnis auxiliis ex Mesopotamia et ab aliis popularibus suis comparatis per legatos ab imperatore pacem petiit, iis conditio-

ξυμμαχικὸν συνεπορίσατο ἱκανὸν ἀπό τε τῆς μέσης τῶν πο-
B ταμῶν καὶ τῶν ἄνω συμφύλων βαρβάρων· διαπρεσβευ-
σάμενος δὲ καὶ εἰς βασιλέα τὰς πρὸς εἰρήνην συνθήκας
ᾐτεῖτο, καὶ τῶν ἐκείνῳ βουλητέων, ὁποῖα ἂν καὶ ὧσιν, ἐπένευε
τὴν περάτωσιν. ἅπαντες τοίνυν ὅσοι πολέμων οὐκ ἀμελέτη- 5
τοι, καὶ μάλιστα δὴ τῶν Περσικῶν, καὶ χρόνῳ προήκοντες,
ἐξελιπάρουν τὸν Μανουὴλ ἁρπάσαι τὴν τοῦ Πέρσου πρεσβεί-
αν καὶ μὴ τῷ κύβῳ τοῦ πολέμου τὰς ἐλπίδας ὅλας ἀποχαρί-
ζεσθαι, ἀφορῶντα μὲν καὶ πρὸς τὸ τοῦ ἀγῶνος μέγιστον καὶ
τὰ μὴ βάσιμα ῥᾳδίως τῶν τόπων, ἃ οἱ ἀντίπαλοι προλοχί- 10
C σουσιν, ὑποβλεπόμενον δὲ οὐχ ἧττον καὶ τὴν τῶν Τούρκων
ἀκμαιοτάτην πᾶσαν καὶ εὔιππον δύναμιν, μὴ παρατρέχοντα
δὲ καὶ τὴν νόσον ἣ πιέζει τὸ στράτευμα. ὁ δὲ τοῖς παρὰ
τῶν πρεσβυτέρων λεγομένοις μηδ' ὅλως προσσχών, τὴν δ' ἀκο-
ὴν ὅλην ἀναπετάσας τοῖς ἐξ αἵματος αὐτῷ προσήκουσι, καὶ 15
τούτων μάλιστα ὁπόσοι σάλπιγγος ἐνναλίου ἦσαν ἀπεριήχη-
τοι καὶ τὴν κόμην ἀγλαοὶ καὶ φαιδροὶ τὰ πρόσωπα καὶ κλοι-
οῖς χρυσέοις καὶ περιδερραίοις διαφανέσιν ἐκ λίθων τηλαυ-
γῶν καὶ μαργαρίδων τιμαλφῶν τοὺς τραχήλους περιδεόμενοι,
τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἀπέπεμψεν. ὁ δὲ σουλτάνος οὐκ 20
ἀνῆκεν αὖθις τὰ πρὸς εἰρήνην διαλεγόμενος. ἐπεὶ δὲ ἑώρα
μὴ προχωρούσας τὰς συμβάσεις ἀλλὰ καὶ βασιλέα αὐτὸν κατὰ
V. 95 τὸ Ἰκόνιον ἀποκρινεῖσθαί οἱ μεγαλαυχοῦντα, προκαταλαμβάνει
D τὰς δυσχωρίας αἳ κλεισοῦραι τοῦ Τζυβρίτζη κατονομάζον-
ται, ἃς καὶ ἤμελλον Ῥωμαῖοι μετὰ τὴν ἀπὸ Μυριοκεφάλου 25
παριέναι ἄπαρσιν, κἀκεῖσε τὰς οἰκείας παραβύει φάλαγγας,

1. ἐπορίσατο A. 4. ὁποῖα καὶ οἷα εἰσὶν B. 10. ῥᾳδίως om A. προσλοχήσουσιν P 11. τὴν τ. T.] τὴν ξένην καὶ καλοαρμάτωτον στρατιάν B. 23. ἀποκρίνεσθαι A. 24. τζιβίτζη A.

nibus quas ipse praescriberet. quare omnes in bellis praesertim Persicis exercitati et aetate provectiores Manueli auctores erant Persicae legationis cupide admittendae, neque spem omnem incertae Martis aleae committendi: bellum esse ingens, loca ab hostibus occupata non facile transiri posse, Turcas validissimis equitum turmis florere; ad haec luem in exercitu grassantem considerandam esse. verum ille neglectis prorsus seniorum consiliis, cognatis vero suis cupide auditis, iisque potissimum qui classicum nunquam audierant, forma et auro gemmisque conspicui, legatos voti impotes dimisit. caeterum Sultanus cum denuo pacem petiisset, et imperator gloriatus esset se illi Iconii responsurum, in angustiis quae Clisura Zybrize appellantur, per quas Romanis Myriocephalo digressis transeundum erat, suas phalanges abdit, ut impetum in eos praetereunte

ὡς ἀντιτάξαιντο Ῥωμαίοις αὐτίκα δὴ παριοῦσιν. ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐπιμήκης αὐλών, ἔχων ὀρῶν ὑπερβολάς, κατὰ μὲν τὸ βόρειον κλίμα ὑποκαταβαίνων τοῦ ἀνάντους ἠρέμα εἰς γήλοφα καὶ πρὸς εὐρείας κοιλαινόμενος φάραγγας, κατὰ δὲ θάτερον μέρος εἰς προτομὰς προνεύων πετρῶν καὶ εἰς κρημνώδεις σύμπας ἀναστάσεις περιερρωγώς. ἐπὶ τοιαύτης οὖν μέλλων ἐλαύνειν ὁδοῦ οὐδέν τι τῷ στρατῷ συνοῖσον προμηθευσάμενος φαίνεται· οὔτε γὰρ τὸ πολὺ τῶν σκευοφόρων ἀπεσκευάσατο, ἢ γοῦν τὰς ἁμάξας ἐκποδὼν ἔθετο αἳ τὰς τειχομάχους ἔφερον μηχανάς, οὔτε μὴν ἀπεπειρώσατο σὺν εὐζώνῳ τάγματι ἀπώσασθαι τοὺς Πέρσας πρότερον ἐκ τῶν ἀμφιλαφῶν ἐκείνων καὶ ὀρείων παρόδων καὶ λειᾶναι οὕτω τῷ στρατῷ τὴν ὁδόν. ἀλλ' ὡς εἶχεν ἐπὶ πεδινῶν ποιούμενος τὴν πορείαν, οὕτω καὶπὶ τῆς τρυμαλιᾶς ἐκείνης συνθλίβεσθαι εἵλετο, καίπερ ἀκοῇ προειληφώς, μετὰ βραχὺ δὲ ἔχων καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοπείρως πιστουμένους τὰ ἀκουόμενα, ὡς οἱ βάρβαροι προκατειληφότες τὰς ἀκρωρείας ἐπίθωνται, καὶ ὡς πᾶσαν μὲν φαρέτραν ἐκπωματίσουσι πᾶν δὲ βέλος ἀφήσουσιν, ὅπως Ῥωμαίους τροπωσάμενοι τοῦ πρόσω προβαίνειν ἀπίσχωσιν. ἐπῆγεν οὖν οὕτω τὰς φάλαγγας βασιλεύς, ἦν δὲ τότε μὴν ὁ Σεπτέμβριος. προηγοῦντο δὲ τοῦ στρατοῦ μετὰ τῶν οἰκείων τάξεων οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἀγγέλου Κωνσταντίνου, ὅ τε Ἰωάννης καὶ ὁ Ἀνδρόνικος, ὁ Μακροδούκας ἐπ' αὐτοῖς Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Λαπαρδᾶς Ἀνδρόνικος. μετὰ δὲ τού- P. 117

2. ἐπιμήκης] μακρὸς ὥσει βούκινον, ἔχων βουνά B. 5. προτομὰς] προνομὰς A. 8. τὸ πολὺ] τὰ βαρέματα τὰ πολλὰ B. 12. ἀμφιλαφῶν] ὑψηλῶν καὶ δυσβάτων τόπων A. 24. λαμπαρδᾶς A.

facerent est autem is locus oblonga convallis, verticibus montium assurgens, quae ad Septentrionem paulo declivior in colles, in patentiores valles protenditur; ab altera vero parte altis rupium praecipitiis includitur. per talem viam transiturus Manuel nihil providit quod exercitui expediret: neque enim impedimentorum multitudinem, aut currus qui machinas vehebant, removit, neque expedita cohorte Persas ex montanis illis angustiis depulit, ut exercitui viam aperiret. sed ut in patentibus campis, ita etiam in faucibus illis iter fecit, quamvis ante audiisset, id quod paulo post vidit, barbaros iugis praeoccupatis omnes pharetras exhausturos, omne telorum genus coniecturos et nihil intentatum relicturos quo Romanos ulteriore progressu prohiberent. imperator (Septembri mense id factum) sic processit. Angeli Constantini duo filii, Iohannes et Andronicus, cum suis ordinibus antecedebant. eos Macroducas Constantinus et Lapartas Andronicus sequebantur. in dextro cornu Balduinus imperatoris sororius, in sinistro Maurozomes

τοὺς βαρβάρους ἐκ τῶν γηλόφων ἀνασειρά
τοῦ ὄρους καθηκόντων ἐπιστάντες ἐμάχον
C παλίμποδας ἀνεστοίβαζον. τάχα δ' ἂν καὶ
τοις στρατεύματα παρῆλθοσαν ἀπαθῶς τὰ
συστάσεις, εἴπερ ἔργον ἐθεντο Ῥωμαῖοι συμ
προηγουμένοις συναπτῶς ἐφέπεσθαι τάγμα
τῶν ἀνέκοπτον τῶν ἐπικειμένων Περσῶν τ
αὐτοί τε τῆς συνεχείας κατημελήκασι, κ
νες ἐπιβρίσαντες, ἀπό τε τῶν ὑψηλῶν
πρὸς τὸ πρανὲς ἐκ τῶν γηλόφων ὑποκατ
ουσι τὰς τάξεις συρραγέντες παραβολώτε
τοὺς περὶ τὸν Βαλδουῖνον, καὶ πολλοὺς
οὐκ ὀλίγους δὲ ἀναιροῦσιν. ἔνθα δὴ ὁ
D τὰ καθ' αὐτὸν ὁρῶν πράγματα καὶ τὰ στ
ρα ὥστε διελεῖν τοὺς πολεμίους καὶ παρ
πιεζόμενος, ἀναλαβὼν ἱππέας τινὰς εἰς

3. ἱκετικὸν A. τὰ σαγμάρια καὶ κατοῦν
αἵ τε ἅμαξαι B. 5. ὧν] ἣν A.
19. διαζευγνύουσι] διαλύουσι A.

Theodorus curabat. hos secuta sunt impedi
currus qui machinas vehebant. inde imperator
nu. extremum agmen clausit Andronicus Cont
illud iter cohortes filiorum Angeli. Macroduca

τῶν Περσῶν, κυκλωθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων αὐτός τε κατακαίνεται καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πίπτουσιν ἅπαντες, ἀλκῆς ἔργα καὶ χειρὸς γενναίας παράδειγμα ἐνδειξάμενοι. ἐκ δὲ τούτου πλεῖον ἐπαρθὲν τὸ βάρβαρον ἀπόρους πάντῃ Ῥωμαίοις ἐποίουν τὰς τροχιάς, καὶ βύζην νενησμένοι ἀπεῖργον τὴν πάροδον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι οἷα ἐν στενῷ χωρίῳ εἱλούμενοι καὶ ἀλλήλοις περιπίπτοντες οὐ μόνον δρᾶσαί τι κακὸν οὐκ εἶχον τοὺς V. 96
πολεμίους, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιπορευομένοις προσιστάμενοι ἀχρείους κἀκείνους ἐποίουν εἰς τὸ ἀμύνεσθαι. ὅθεν καὶ ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν ἐπικειμένων αὐτοῖς ἐθνησκον, καὶ ἦν οὐδὲ μία τις ἐπιβοήθησις ἀπὸ τῶν οὐραγούντων ταγμάτων ἢ ἐκ βασιλέως αὐτοῦ, ἢ ὑποχώρησις καὶ παρέκκλισις ἐπὶ θάτερα· αἱ γὰρ ἅμαξαι κατὰ μέσον ἑλισσόμεναι ὑπονοστῆσαι μὲν οὐδαμῶς εἴων τὰς προηγουμένας τάξεις καὶ μετατάξασθαι πρὸς P. 118
τὸ χρήσιμον, τοῖς δὲ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος στρατεύμασιν ὥσπερ ἀντίφραγμα γινόμεναι τὴν ἐς τὰ πρόσω πορείαν ἀπετείχιζον. ἔπιπτε τοίνυν βοῦς ἐκ τοξεύματος Περσικοῦ, καὶ παρ' αὐτῷ βοώτης ἀπέψυχεν. ἵππος καὶ ἀναβάτης ὁμοῦ κατεβέβλητο. αἱ σήραγγες μεσταὶ σωμάτων προυφαίνοντο, τὰ δὲ ἄλση τῶν πεσόντων πεπλήρωτο. αἱμάτων ῥύακες προύβαινον κελαρύζοντες. αἷμα συνεφύρετο αἵματι, τῷ τῶν ὑποζυγίων τὸ βρότειον. οὕτως ἦν δεινὰ τὰ ἐκεῖ καὶ πᾶσαν ὑπερβαίνοντα συγγραφήν. ὡς οὖν οὔτε προχωρεῖν ἔξῃν καὶ τὸ ἀναζεῦξαι δὲ ἄλλως ἀδύνατον (οἱ γὰρ Πέρσαι καὶ κατὰ νώτου ἐγέ-

3. παραδεῖγμα] παράστημα A. 5. ἀπεῖργ.] ἐπεζύγουν πᾶσαν π. A. 9. ἀχρείους] ἀχρησιμεύτους B. 10. ἐπικειμένων] ἐπιφυομένων A. 18. βοώτης] ὁ τὰς ἁμάξας σύρων B. 24. κατὰ νῶτον ἐγίνοντο A.

cilliores esse quam ut Persarum phalangem perrumperent, cum aliquot equitibus in medios hostes invehitur: sed ab iis circumventus et ipse occiditur, et eius milites omnes fortissime dimicantes cadunt. eo successu elati barbari et conglobati omnes vias Romanis praeclusserunt; qui ut in angustiis, inter se impliciti et alii alios impedientes, adversariis adeo nocere non poterant, ut et defensoribus suis obsisterent et urgentibus hostibus facilius interirent, nec ab extremo agmine aut ipso imperatore iuvari aut recedere aut ad alterutrum latus declinare possent. nam currus, qui in medio trahebantur, nec antecedentes legiones recipere sese aut aciem commodius instruere patiebantur; et imperatoris progressum tanquam vallo obiecto impediebant. inmenta pariter et homines telis Persicis sternebantur; valles plenae erant cadaveribus, saltus interfectis scatebant; manabant rivi sanguinis, cruore pecudum et hominum permisto, tanta atrocitate, quae nullis exprimi litteris possit. cum igitur neque progredi neque regre-

ντο καὶ τὰ πρόσω ἐποίουν ἄβατα), ὅσα καὶ θρεμμάτων
ἔλαι Ῥωμαῖοι περὶ σταθμοὺς τὰς δυσχωρίας ἐκείνας ἐφθεί-
ντο. ἀλλὰ καὶ εἴ τί που γενναίου φρονήματος ἐπῆν εἰσέτι
τοῖς ἢ θυμοῦ κατὰ τῶν ἀντιπάλων ὑπολέλειπτο ζώπυρον,
ἐ τοῦτο σβεσθὲν ἀφῆρητο, καὶ ἀπέλιπεν αὐτοὺς τὸ πρόθυ- 5
ν τέλεον, ἐκ τοῦ τοὺς πολεμίους ὑπ' ὄψιν ἄγειν αὐτοῖς
ερον συμφορᾶς ἐπεισόδιον, αἰχμῇ περιπαρεῖσαν τὴν τοῦ
νθρωνίκου τοῦ Βατάτζη κεφαλήν. ἦν δὲ οὗτος ἀδελφιδοὺς
ν τῷ βασιλεῖ Μανουήλ, ἀπέσταλτο δὲ μετὰ στρατιᾶς ὅση-
ρ ἐκ Παφλαγόνων καὶ τῆς ἐν Πόντῳ Ἡρακλείας ἐστρατο- 10
γητο τοῖς Ἀμασεῦσι Τούρκοις ἀντιτεταγμένος. φήμαις τοι-
ν τοιαύταις ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπευκτέοις τοιοῖσδε θεάμασι τὸ
γιζόμενον συγχυθείς, καὶ τὴν τοῦ ἀνεψιοῦ προτεινομένην
ιῶν κεφαλήν, καὶ τὸ τοῦ κινδύνου ἐν ᾧ συνείληπτο προορώ-
ενος μέγεθος, ἀθυμίᾳ συνείχετο, καὶ ἀφασίᾳ πέσσων τὸ 15
γος καὶ κωφοῖς (ὃ λέγεται) δάκρυσι τὸ πένθος ἀφυσιού-
ενος τὸ μέλλον ἐκαραδόκει, καὶ τὴν γνώμην ἀμιφιρρεπῆς
εἰκνυτο. τὰ δέ γε προπορευθέντα Ῥωμαίων τάγματα, τὰς
τισφαλεῖς ἐκείνας ἀτραπιοὺς ἁπαθῶς διελθόντα, ἐνηυλίσαν-
ι που καὶ χάρακα ἔβαλον, γηλόφου λαβόμενα ἀσφάλειαν 20
ε μέρους βραβεύοντος.

3. Οἱ δὲ Πέρσαι τὸ πᾶν εἰσέφερον τῆς σπουδῆς τὰ
ερὶ τὸν βασιλέα καταπαλαῖσαι στρατεύματα, ὡς εἰ τὸ πλεῖ-

3. εἰσέτι σφισιν ἢ καὶ θ. A. 7. τὴν τοῦ om A. 15. καὶ ἀφασίᾳ] λαλῆσαι μὴ δυνάμενος διὰ μέσης ἐντὸς τῆς καρδίας ἔκλαιε B. 18. προπαρευθέντα] προωδευκότα A.

i liceret (nam Persae a tergo etiam imminebant), in angustiis illis
omani ovium instar caedebantur. quodsi quid generosi animi, si
uis audaciae fomes in hostem superarat, ea quoque deperdita et
enitus extincta sunt. nam praeter caetera mala hostes caput Andro-
ici Batazae hastae praefixum ostentarunt, qui Manuelis ex sorore
epos cum exercitu ex Paphlagonia et Heraclea Pontica collecto con-
ra Turcas Amasenos missus fuerat. itaque Manuel imperator huius
iodi rumoribus et spectaculis perturbatus, tum quod nepotis caput
idebat, tum quod periculi quo circumventus erat magnitudinem
ernebat, animo aeger et dolorem silentio tegens, et mutis, quo
iunt, lacrimis luctum dissimulans, eventum expectabat; et inop
onsilii, quo se verteret, nesciebat. tamen Romanae legiones qua
ntecesserant, periculosis illis itineribus superatis, in colle quoda
liquid ad securitatem conferente vallum munierunt.

3. At Persae omni contentione copias, quae cum imperato
rant, debellare nitebantur, quod maxima et potissima parte pr

αιον καταπροπωθείη καὶ κράτιστον, κἀκεῖνα ῥᾳδίως παραλύσειν οἰόμενοι, καθὰ καὶ ἐπὶ δράκοντος ὁρῶμεν γινόμενον (τῆς γὰρ κεφαλῆς συντριβείσης καὶ ὁ λοιπὸς συνεκροῦται ὁλκὸς τοῦ σώματος) ἢ καὶ ἐπ' ἀκροπόλεως· ταύτης γὰρ ἐξαιρεθείσης καὶ ἡ λοιπὴ πόλις ὡς κατάκρας ἁλοῦσα τὰ οἰκτιστα πέπονθε. καὶ βασιλεὺς μὲν πολλάκις ἀπεπειράσατο τῶν ἐκεῖσε δυσπαρόδων ὁδῶν τοὺς βαρβάρους μεταστῆσαι, καὶ πολὺς ἦν ἐγκείμενος τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἐξομαλίσειν τὴν δίοδον· οὐχ ὁρῶν δὲ τὰ κατὰ σκοπὸν προβαίνοντα, καὶ ὡς ἀπολεῖται οὐδὲν μεῖον μένων κατὰ χώραν οἷα τῶν Περσῶν ἐπικρατεστέρων ἀεὶ γινομένων ὡς ἐξ ὑπερδεξίων μαχομένων, ἐσβάλλει πρὸς τοὺς ἐναντίον αὐτῷ πολεμίους μετ' ὀλίγων τῶν ἀμφ' ἐκεῖνον, καὶ τοῖς λοιποῖς δὲ ὑποτίθησι σώζειν σφᾶς ὡς ἕκαστος δύναται· μηδὲν γὰρ χρηστὸν ἐκ τῶν ἐν ὄψει κατανοεῖν. καὶ βασιλεὺς μὲν ὡς ἐκ γαλεάγρας τῆς τότε αὐτὸν διειληφυίας βαρβαρικῆς ἐξώλισθε φάλαγγος μετὰ τραύματα πολλὰ καὶ μώλωπας P. 119
συνεχεῖς, οὓς ἀπὸ ξιφῶν ἐπλήγη καὶ σιδηρέων κορυνῶν ὑπὸ τῶν περιστάντων αὐτὸν Περσῶν τυπτόμενος, ἐπεὶ καὶ οὕτω δι' ὅλου τοῦ σώματος τετραυμάτιστο ὡς τὸν μὲν θυρεὸν περί που τοὺς τριάκοντα ἔχειν ἐμπεπηγότας διψητικοὺς αἵματος ὄιστούς, αὐτὸν δὲ μηδ' ἀνορθῶσαι ὅλως δύνασθαι περιτραπεῖσαν τὴν κόρυθα. πλὴν καὶ οὕτω παρὰ δόξαν τὰς τῶν V. 97
βαρβάρων διέδρα λαβάς, ὑπὸ θεοῦ φρουρηθεὶς τοῦ καὶ ἐπὶ κεφαλὴν πάλαι Δαβὶδ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου ἐπισκιάζοντος, ὡς

3. ὁλκὸς] ὄγκος B. 8. ἐξομαλίσειν] ὁμαλὴν ποιῆσαι B. 22. τὴν κόρυθα] τὸ κασείδιον B. 23. διέδρασε A.

Rigata illas quoque se facile superaturos putabant, quemadmodum in serpentibus videmus capite contrito una etiam reliquum corporis tractum emori, et arce expugnata, urbem hostibus resistere non posse. imperator vero etsi saepe barbaros ex angustiis illis depellere est conatus et suis viam complanare, tamen cum eum conatum non succedere seque aeque periturum, crescentibus subinde Persarum viribus, ut qui e superiore loco pugnarent, si maneret, ac si progrederetur, cum paucis quos secum habebat, recta in hostes fertur; caeterosque monet ut quisque salutem quaerat, ut possit: se enim nihil boni sperare posse ex iis quae videat. atque ita post multa vulnera et vibices, ensibus et ferreis clavis facta, ex barbarica illa phalange, tanquam decipula, est elapsus, sic quidem toto corpore convulneratus, ut scuto eius circiter XXX sagittae inhaererent, et ipse cassidem decussam attollere non posset. tamen vel sic deo defendente, qui in die belli caput eius, quemadmodum olim Davidis, ut ipse in Psalmis fatetur, custodiebat, mirabiliter barbarorum manus

αὐτός φησιν ὁ φιλόψαλμος. τὰ δ' ἄλλα Ῥωμαϊκὰ τάγματα
B χειρόνως ἔπασχον ἀεὶ δόρασι περισταδὸν λελογχωμένοις νυσσόμενα καὶ βέλεσιν ἐκ τοῦ σχεδὸν διαμπερὲς ἐλαυνόμενα καὶ ὑπ' ἀλλήλων ἐν τῷ συμπίπτειν διαφθειρόμενα. εἰσὶ δ' οἳ καὶ ταύτην μὲν ἀπαθεῖς παρῆλθον τὴν φάραγγα καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῆς ἱσταμένους Πέρσας ἐσύβησαν, προελθόντες δὲ καὶ τῆς μετ' ἐκείνην ἀψάμενοι σήραγγος ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε πολεμίων ἀπώλοντο. εἰς γὰρ ἑπτὰ κοιλάδας ταφρώδεις πάσας καὶ ἀγχιτέρμονας ἡ πάροδος ἐκείνη διέσχιστο, εὐρυνομένη βραχὺ καὶ συμπτυσσομένη πάλιν πρὸς τὸ στενόπορον· καὶ ἦσαν
C αὗται παρὰ τῶν Τούρκων ἀκριβῶς ἐφεστώτων τηρούμεναι. ἀλλ' οὐδ' ὁ λοιπὸς χῶρος τῶν πολεμίων ἐσπάνιζε καθαρῶς, ἀλλ' ἅπας τούτων πεπλήρωτο. τότε δὲ καὶ ἀνέμου πνεύσαντος καὶ θῖνα βαθεῖαν ἐκ τῆς ἐκεῖσε ψαμμώδους μετεωρίσαντος γῆς σύρδην ἐμπίπτουσαν ἀμφότερα συμπεσεῖν ἐγένετο τὰ
D στρατεύματα, καὶ ὡς ἐν νυκτομαχίᾳ καὶ σκότει ψηλαφητῷ ἀλλήλοις προσφερόμενα τοῖς ἐχθροῖς τοὺς φίλους ἐπικατέσφαττον, καὶ οὐκ ἦν ἓξ ὁμοφύλου διακρίνειν ἀλλόφυλον, ἀλλὰ Πέρσαι καὶ Ῥωμαῖοι συμβεβλημένοι καὶ καθ' ὁμογενῶν ἐσπῶντο τὰ ξίφη καὶ τὸν προσιόντα κατέκαινον ὡς πολέμιον, ὡς τὰς τάφρους τάφον ἕνα γενέσθαι καὶ πάμμικτον πολυάνδριον καὶ σκήνωμα κοινὸν Ῥωμαίων τε καὶ βαρβάρων καὶ
D ἵππων καὶ βοῶν καὶ ὄνων ἀχθηφορούντων. ἔπεσον οὖν ἀριθμῷ πλείους Ῥωμαῖοι, καὶ μάλιστα τῶν ἐκ τοῦ γένους τῷ βα-

5. ἀπαθῶς A. 10. στενώτερον A. 17. προσφερόμενοι A. 23. βοῶν] κυνῶν καὶ ὄνων ἀχθοφορούντων A. 24. μάλιστα] πλεῖστοι μᾶλλα A.

effugit. caeterae vero legiones subinde peius tractabantur. nam et ferratis hastis undique pungebantur et iaculis petebantur, et invicem ipsi sese prostrati conculcabant. quodsi qui has quoque fauces, barbaris qui eas insederant pulsis, superarant, in altera valle ab hostibus interibant. is enim transitus in VII profundas valles inter se vicinas findebatur, et initio paulo latior rursus in angustias complicabatur. eae vero omnes accurate a Turcis custodiebantur, atque adeo caetera quoque loca Turcarum plena erant. ad haec procellis arenarum vento in eos impulsis ambo exercitus impetu congressi, veluti noctu et in densissimis tenebris pugnabant; nec ullo discrimine amici aut inimici, obvii quique trucidabantur; eodemque loco Turci et Romani, iumenta et homines iacebant, ut vallis illa nihil esset aliud nisi amplissimum quoddam et commune Romanorum barbarorum, iumentorum pecudumque sepulcrum. plures tamen Romani ceciderunt, praesertim illustrissimi quique imperatoris cognati. ut au-

σιλεΐ, καὶ τούτων οἷς πολὺ τὸ ἐπίσημον. ὡς δὲ ἡ κόνις ἐλώφησεν ἥ τε ἀχλὺς ἐκείνη καὶ ἀορασία διεσκέδαστο, ὠπτάνοντό τινες (φεῦ τοῦ ἀπευκτέου πράγματος καὶ δράματος) ἕως ἰξύος καὶ τραχήλου συνισχημένοι τοῖς πτώμασιν, οἳ καὶ χεῖρας μὲν ἱκέτιδας ὤρεγον καὶ σχήμασιν ἐλεεινοῖς καὶ φωναῖς γοερὸν ὑπηχούσαις προυκαλοῦντο τοὺς παριόντας εἰς ἀρωγήν, οὐδένα δὲ τὸν ἀμύνειν δυνάμενον εἶχον οὐδὲ τὸν σώζοντα· πάντες γὰρ οἷς ἔπασχον ἐκεῖνοι τὴν οἰκείαν προτυπούμενοι συμφοράν, τὸν περὶ ψυχῆς τρέχοντες, ἀκούσιοί τινες ἦσαν ἀνοικτίρμονες, καὶ ὡς τάχους εἶχον σώζειν ἑαυτοὺς ἔσπευδον. ὁ δὲ βασιλεὺς Μανουὴλ σκιὰν ὑπελθὼν ἀχλαδηφοροῦντος δένδρου ἀνελάμβανεν ἑαυτὸν καὶ καμοῦσαν συνέλεγε τὴν ἰσχύν, μὴ ἔχων ὑπασπιστὴν συνιστάμενον, μὴ δορυφόρον ἐπισπόμενον μηδὲ σωματοφύλακα ἐφεπόμενον. ἰδὼν δέ τις αὐτὸν καὶ οἰκτείρας ἐκ τοῦ τῶν ἱππέων τάγματος, καὶ οὗτος τῶν ἀφανῶν καὶ πολλῶν Ῥωμαίων, ἐφίσταταί οἱ προθύμως κατὰ προαίρεσιν καὶ διακονεῖν αἱρεῖται τὰ δυνατά, ὅθεν καὶ τὴν τυνέην ἑτέρωσε βαλλομένην τῇ ἐκείνου ἐφήρμοσε κεφαλῇ. ἐν ᾧ δὲ καθ' ὃ εἰρήκειμεν δένδρον ὁ βασιλεὺς ἀνεκώχευεν, P. 120 ἐπιδραμών τις Πέρσης ἐφεῖλκε τοῦτον τοῦ χαλινοῦ κατὰ πολλὴν τοῦ κωλύσοντος ἐρημίαν· ὁ δὲ πλήξας αὐτὸν κατὰ κεφαλῆς τῷ τοῦ δόρατος τμήματι ὃ εἶχεν ἔτι ἐν ταῖν χεροῖν, εἰς γῆν ἔβαλλε. μετ' οὐ πολὺ δ' ἕτεροι Πέρσαι ζωγρίαν ἐλεῖν ὁριγνώμενοι ἐπ' αὐτὸν ἕενται, ῥᾳδίως δὲ καὶ τούτους

11. ἀχλ.] δένδρου ἀχλαδαίας B, ἀχλαδηφόρου A. 13. μὴ ἔχων τινα ἐν αὐτῷ ἢ βάραγγον ἢ παραμονήν, μὴ σωματοφύλακα ἀκολουθοῦντα B. 14. ἐπισπώμενον? σωματοφυλακοῦντα A. 16. καὶ πολλῶν Ῥωμαίων om A. 20. ἐφεῖλκε] ἔσυρνεν B.

tem turbo ille discussa caligine quievit, conspecti quidam sunt (heu miserum spectaculum) usque ad lumbos et colla cadaveribus circumsepti, qui supplices tendebant manus et gestu miserabili ac lugubri voce praetereuntium opem implorabant: sed nemo erat qui auxiliari posset. nam quique suam cladem illorum exemplis metientes, in vitae periculo haud sponte immisericordes erant et fuga salutem quaerere satagebant. imperator vero sub pyri sylvestris umbra vires exhaustas recipiebat, sine armigero, sine satellite, sine custode ullo. sed quidam gregarius eques eius misertus ultro accedit, eique pro virili ministrare studet, et galeam huc atque illuc cadentem capiti reponit. interea Persa quidam accurrit, et freno prehenso eum abstrahere studet, quod nemo erat qui obsisteret. sed eum Manuel impacto in caput hastae fragmine, quod adhuc reliquum habebat, humi prostravit. paulo post etiam alii Persae accurrunt, qui eum

(4) μολις δὲ τα ἐκεισε [illegible]
V. 98 παραρρέοντα ποταμὸν διελθών, ἐνιαχοῦ τά
βαίνων καὶ τούτων ὕπερθεν ἱππαζόμενος,
τι στῖφος Ῥωμαϊκὸν κατὰ θέαν αὐτοῦ σ
ἀναβλέψας ὁρᾷ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐπ' ἀ
Καντακουζηνὸν Ἰωάννην, ἕνα πρὸς πλεί
C καὶ ἀνδρείως αὐτοῖς προσφερόμενον, καὶ
εἴ τις ἐπαρήξων ἐκείνῳ ἐλεύσεται, ἐκ .δ
ἀμύνοντα παρεστάναι μετὰ βραχὺ πίπτο
μενον. οἱ δὲ τοῦτον ἀπεκτονότες Πέρσαι
τὸν αὐτοκράτορα (οὐδὲ γὰρ ἦν λαθεῖν),
σπείραν ὡς εἰς θήραμα μέγα τὸν βασιλέ
γὰρ αὐτίκα δὴ μάλα τοῦτον αἱρήσειν ἢ ἀν
οὗτοι πάντες Ἀραβίοις ἔποχοι ἵπποις καὶ
λῶν ὑπερφέροντες· ὁπλισμοῖς τε γὰρ ἐκ

7. ὑπό τε Τούρκων om A. 8. ἀπερύκετ
11. ποταμὸν] χείμαρον A. 15. ἁμιλλώμ
ται A. 19. ἀπεκτονότες] σκοτώσαντες E

vivum capere conabantur: sed et illos facile
sta assistentis sibi equitis et uno ex hostib
eques stricto ense alteri caput amputavit.
militibus accurrentibus inde digreditur, con
bus quae antecesserant cupiens. sed rursus
Turcarum occursu et cadaverum acervis in
batur. (4) Faucibus istis et praeterfluente
alicubi super cadavera equitando, aliam
[illegible] ad conspectum eius accurrit. ibi Ioha

καὶ τοὺς ἵππους ἠσκημένους εἶχον ἄλλοις τε κόσμοις λαμπροτάτοις, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐπαυχενίοις ἀγλαΐσμασιν ἐκ τριχῶν συγκειμένοις ἱππείων, ἐς ἱκανὸν καθιεμένων καὶ περιηρτημένους D ἐχουσῶν ἠχητικοὺς κώδωνας. βασιλεὺς δ' ἀναστήσας τὰ τῶν περὶ αὐτὸν φρονήματα τὴν τῶν πολεμίων ἐπέλευσιν εὐπετῶς ἀποκρούεται, ἀεὶ δὲ κατὰ βραχὺ προβαίνων τοῖς ἔμπροσθεν, καὶ νῦν μὲν πολέμου νόμῳ ἐνιαχοῦ δὲ καὶ ἀναίμωτι παριπτεύων τοὺς Πέρσας, ἄλλους ἐπ' ἄλλοις συνιόντας καὶ πάντας συλλαβεῖν αὐτὸν σπεύδοντας, τρισάσμενος ἐφίσταται καὶ ἀσπάσιος τοῖς προωδευκόσι τάγμασιν, οὐ μᾶλλον περὶ αὐτοῖς δυσχεραίνουσιν ἢ ἐπ' αὐτῷ μὴ φαινομένῳ ἀγωνιῶσιν. οὕπω δὲ συμμίξας τούτοις, ἀλλ' ἐκεῖσε ἔτι ὢν ἔνθα ποταμὸν παρρέειν ὁ λόγος εἴρηκε, δίψει συνέχεται, καὶ δὴ αἰτεῖται τῶν παρεστώτων τινὰ λαβόντα ὑδρεῖον ὕδωρ ἀρύσασθαι καί οἱ ἀποκομίσαι πιεῖν. σπάσας τοίνυν τοῦ ὕδατος ὅσον ἂν τὴν ἐκείνου ἐδίανεν ὑπερῴην, τὸ λοιπὸν ἐξέχεεν οἷα μὴ τοῦ ποθεινοῦ ἡδέως διὰ τοῦ οἰσοφάγου κατολισθαίνοντος. πολυπραγμονήσας δὲ τὸ ποτὸν καὶ λυθρῶδες τοῦτο κατανοήσας ἔμωξε, καὶ εἶπε μὴ εὐτυχῶς ἀπογεύσασθαι τοῦ τῶν Χριστιανῶν αἵματος. παρεστὼς δέ τις ἀνὴρ ἰταμὸς καὶ θρασύς, ὡς ἔδειξε, καὶ τοῦ τότε καιροῦ θυσκολώτερος, ἀνερυθριάστως ἔφησεν „ἄπαγε, βασιλεῦ, οὔκουν ταῦτα, οὐχί· οὐ γὰρ νῦν P. 121 πρώτως, ἀλλὰ πάλαι καὶ πολλάκις καὶ εἰς κραιπάλην καὶ ἀκραιφνῶς Χριστιανικῶν αἱμάτων κρατὴρ ἐκεράσθη σοι, κα-

1. καὶ τοὺς ἵππους] ἔχοντες ἐν τοῖς ἵπποις αὐτῶν σπαρτζάμια μετὰ κωδωνίων B. 12. ξηροπόταμον B. 16. οἷα] βρῶμον ἔχον αἱματώδη πολύν B. 18. λυθρῶδες] κόκκινον B. 21. ἀνερυθριάστως] ἀδιαντρόπως B.

qui praeter alia ornamenta splendidissima prolixas tricas ex equinis pilis contextas et sonoras nolas de collis dependentes habebant. verum imperator, animis suorum excitatis, hostium impetum facile propulsat; ac subinde paulatim progrediendo, et nunc more belli nunc citra sanguinem Persas praetereundo, quorum alii atque alii ad eum capiendum properabant, exoptatus ad legiones quae antecesserant pervenit, non tam suam vicem dolentes quam illius periculo sollicitas. sed antequam eas adipisceretur, aquam e praeterfluente fluvio haustam afferri sibi iussit; qua summis labris gustata et ebusa, quod ex insuavi sapore tabo infectam cognovisset, cum suspirio „infeliciter" inquit „Christianorum sanguinem libavi." ibi quidam audax et importunus homo, et illo acerbissimo tempore acerbior, „non nunc" inquit „imperator, non nunc primum sed olim et saepe et ad ebrietatem usque Christianorum sanguinem hausisti,

λαμωμένῳ τε καὶ ἐπιφυλλίζοντι τὸ ὑπήκοον." οὕτω δ' ἵλα
ρῶς τὸν κατήγορον ἐκεῖνον καὶ λοίδορον ὑπήνεγκεν ἄνθρωπο
ὡς εἰ μὴ ἦν ἀκούων μηδ' ἔχων ἐλεγμοὺς ἐν τῷ στόματι
ὁρῶν δὲ καὶ τοὺς θησαυροφύλακας θυλάκους διασπωμένου
ὑπὸ Περσῶν καὶ κατὰ γῆς χεόμενον καὶ ἁρπαζόμενον τὸν εἰ
νόμισμα κεκομμένον χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, ἐνῆγε τοὺς συν
όντας Ῥωμαίους ἐπεισπεσεῖν τοῖς βαρβάροις καὶ κτήσασθα
τὰ χρήματα Περσῶν δικαιότερον. συστὰς δὲ αὖθις ὁ λῆρο
ἐκεῖνος ἀνὴρ διελοιδορεῖτο ἀναιδῶς βασιλεῖ τοιαῦτα κελεύον
B τι, „ἐχρῆν" λέγων „ἑκουσίως καὶ πρότερον διδόναι Ῥωμαί
οις ταυτί, οὐχὶ δὲ πάντως νυνί, ὁπότε ἡ κτῆσις δυσχερὴ
καὶ μεθ' αἵματος. εἰ δ' αὐτὸς ἀνὴρ ἐστιν ἰσχύος, ὁποῖο
εὔχεται εἶναι, ἢ γοῦν ἀναξυρίδα περίκειται, τοῖς χρυσοσύ
λαις συρραγεὶς Πέρσαις καὶ συγκόψας τούτους θαρραλεώτε
ρον ἐπανασωσάτω Ῥωμαίοις τὰ ἁρπαζόμενα." ἐσιώπα δ
κἀπὶ τούτοις τοῖς ῥήμασι, μὴ ὑπ' ὀδόντα γρύζων μηδὲ τον
θορύζων, ἀλλὰ φέρων τὴν τοῦ κερτόμου προπέτειαν ὡς Δα
βὶδ πάλαι Σεμεεὶ τὴν αὐθάδειαν. ὀψὲ δὲ καὶ ὁ Κοντοστε
φανος Ἀνδρόνικος ἀβλαβὴς παρῆν, ὃς ἡγεῖτο τῶν τελευταίω
τάξεων, καὶ ἕτεροι τῶν δυναμένων μέγα παρὰ τῷ Μανουὴ
ἁπλῆγες συνδεδραμήκασιν.

C Ἐπεὶ δὲ νὺξ ἐπῆλθε καὶ σκότος ἡμέρας διάδοχον τὸν πο
λεμον ἔπαυσεν, ἀδημονῶν ἅπας καθῆστο ὑπτίῳ τῷ τῆς χε
ρὸς κοίλῳ ῥίψας τὴν κεφαλήν, καὶ τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνο

4. θυλάκους] βουλγίδια B. 19. ὃς ἡγεῖτο] ὃς ὀπισθοφυλάκει.

dum pauperes subditos exactionibus vexas et deglubis." eum conv
ciatorem Manuel ita aequo animo tulit ac si surdus esset; et cu
vidulos, in quibus signata pecunia erat, a Persis diripi et effun
videret, Romanos hortatus est ut impetu in barbaros facto pecunia
illam ipsis potius debitam arriperent. tum rursus idem ille impude
ter in imperatorem invectus „ultro" inquit „ista prius Romanis da
da fuit, non nunc, ubi cum difficultate et sanguine paranda e
quodsi vir fortis est, ut gloriatur et chlamys postulat, in raptor
Persas impetum faciat, iisque fortiter caesis rapinas recuperet." t
cuit et ad ea verba hominis importuni Manuel, sine ullo murmur
non secus atque olim David Semeis intemperias tulit. tandem Co
tostephanus quoque Andronicus incolumis advenit, qui extremu
agmen ducebat; et alii quidam apud Manuelem gratiosi, vulneru
expertes, concurrerunt.

Ubi nox praelium diremit, omnes sederunt tristes, capita m
nibus sustinentes; et dum praesens discrimen reputant, se vivis n
annumerabant, eo potissimum territi, quod barbari circum valla

φανταζόμενος οὐ τοῖς ζῶσι συνέταττεν ἑαυτόν, καὶ μάλισθ' ὅτι τὸν χάρακα περιτρέχοντες διαπρυσίοις ἀνεκάλουν φωναῖς οἱ βάρβαροι τοὺς ὁμοεθνεῖς αὐτοῖς, οἳ κατὰ χρείαν ἢ μετάθεσιν πίστεως πρὸς Ῥωμαίους προυχώρησαν πάλαι, καὶ παρ- V. 99
ρησιοῦν ἔξελθεῖν αὐτονυχὶ τοῦ στρατηγίου ὡς ἀπολουμένων ὠδὴν ἔωθεν αὐτίκα τῶν ἐν αὐτῷ. διενυκτέρευον οὖν Ῥωμαῖοι κατὰ φρήτρας καὶ λογάδας τοῖς φύλοις φῦλα συναγειρόμενοι, βαπτόμενοι πρὸς ὦχρον ὑπὸ δέους, εἰς οἷον τὰ πέταλα τῶν δένδρων κατὰ καιρὸν τὸν φυλλοχόον μετα-
μορφάζεται. (5) αὐτὸς δὲ ὁ κρατῶν ἀγενεστάτας βουλὰς D
ὤδινεν. ὡς δὲ ταύτας ἀποτεκὼν εἰς ἀκοὴν τῶν σὺν ἐκείνῳ ἐξέφερε, καὶ ἦν τὸ ὑφηγούμενον λαθραία φυγὴ καὶ τοσούτων ψυχῶν εἰς αἰχμαλωσίαν καὶ θάνατον ἔκδοσις, ἐκπλήττει τοὺς ἀκροωμένους, καὶ μᾶλλον τὸν Κοντοστέφανον, ὡς ἀνδρὸς ἀλλοφρονοῦντος καὶ περιστρεφομένου σκοτοδίνῃ ἀτεχνῶς φθεγγόμενος ῥήματα. οὐ μόνον δὲ οἱ πρὸς σκέψιν τοῦ ποιητέου συνελθόντες βαρέως ἤνεγκαν τὰ ἠνωτισμένα, ἀλλὰ καί τις ἔξωθεν ἑστὼς τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ἀγνώστων καὶ τῶν πλείστων στρατιωτῶν, ὡς τὸ βασιλικὸν ἐς οὗς ἐδέξατο σκέμμα, ὑψώσας τὴν φωνὴν καὶ διωλύγιον ἀνοιμώξας „φεῦ" εἶπεν, „ὁποῖα δὴ καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων εἰς νοῦν ἐβάλετο." καὶ πρὸς ἐκεῖνον τὴν τοῦ λόγου στρέψας ὁρμὴν „οὐχὶ σύ" φησιν „ὁ διὰ τῆς ἐρήμης ταύτης καὶ στενῆς ὁδοῦ ἐκθλίψας ἡμᾶς καὶ εἰς P. 122
ἀπώλειαν διηθήσας, ἢ μᾶλλον οἱονεί τινι ὅλμῳ ἐκπιέσας τοῖς

14. μᾶλλον] πλέον A. 16. τοῦ ποιητέου om A. 20. καὶ διωλύγιον] μετὰ δακρύων ἐβόησε B. 21. δὴ καὶ] καὶ δὴ B. 24. διηθήσας A: vulgo διωθήσας. μᾶλλον] ὥσπερ εἰς ὀγδὶν βαλὼν ἡμᾶς συνέσφιγξας B.

cunitantes populares suos, qui vel religione mutata vel aliis de causis olim ad Romanos se contulerant, cum maximis clamoribus hortabantur ut ea nocte castris excederent: mane enim omnes qui in iis essent perituros. eam noctem ita exegerunt Romani, metu palentes, ut tribules cum tribulibus, amici cum amicis se coniungerent. (5) At imperator cum ignavissimum consilium de clandestina fuga et tot millibus neci obiiciendis proceribus aperuisset, auditores, et Contostephanus in primis, obstupuerunt, quasi verba hominis parum sani loqueretur. nec iis solum qui in consilium adhibiti fuerant, eam orationem graviter tulerunt: sed quidam obscurus miles, qui extra tabernaculum steterat, audito eius proposito, cum ingenti suspirio et alta voce „quid" inquit, „Romanorum imperatori in mentem venit?" et ad ipsum conversus „non tu" inquit „is es, qui in desertam et angustam istam viam nos intrusisti et in interi-

συμπίπτουσι τούτοις σκοπέλοις καὶ τοῖς πεσοῦσιν ἀτεχνῶς ἐφ' ἡμᾶς ὄρεσι; τί ἡμῖν καὶ τῇ κοιλάδι ταύτῃ τοῦ κλαυθμῶνος καὶ τῷ στομίῳ τοῦ ᾅδου ἄντικρυς καὶ τῷ παρελθεῖν τὰς ἀνωμάλους ταύτας καὶ τραχείας τροχιάς; ἢ τί ἴδιον ἐπάγειν τοῖς βαρβάροις ἐπίκλημα εἴχομεν, οἳ τοὺς χώρους τούτους τοὺς στενούς τε καὶ βιαίους καὶ σκολιοὺς περικαθίσαντες ἡμᾶς ἐσαγήνευσαν; καὶ νῦν ὅπως καταπροδίδως ὡς πρόβατα σφαγῆς τοῖς ἐχθροῖς;" τούτοις μαλαχθεὶς τὴν ψυχὴν εἴτ' οὖν ἕως καρδίας δηχθεὶς εἰς ἑτέραν ἐτράπετο καὶ τὴν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἑλᾶν εἵλετο.

B Ἀλλ' ὁ σπέρμα ἐγκαταλείπων πάλαι τῷ Ἰσραήλ, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἀφαντωθείη τὸ ἐκείνου κληρούχημα ὡς Σόδομα γεγονὸς καὶ ὁμοιωθὲν ὡς Γόμορρα, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ὁ πατάσσων καὶ ζῆν ποιῶν, ὁ μὴ τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων εἰς τέλος ἐῶν, οὗτος καὶ τότε τὸ ἅγιον ἔθνος κατοικτειρήσας καὶ μὴ ἀπώσασθαι θελήσας ἐπίπαν κάμπτει τὴν τοῦ σουλτάνου ψυχὴν εἰς ἀξύμφυλον ἔλεον τὸ καινότατον, καὶ ὃς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρετὴν αἰδούμενος πρότερον, τότε καὶ ταῖς ἐκείνου συμφοραῖς ἐπικλᾶται. ἢ γοῦν ὁ διὰ Χουσὶ τὴν Ἀχιτόβελ ἀκυρώσας βουλήν, καὶ τὰς φρένας ἀλλοιώσας τοῦ Ἀβεσαλὼμ ὡς τοῖς καθ' ἑαυτοῦ καὶ χείροσιν ἐπαγγέλλεσθαι, αὐτὸς καὶ τότε τὸν Περ-
C σάρχην ἐξέκρουσε τοῦ καθήκοντος. παρασυρεὶς γὰρ οὗτος

12. ἐκείνου] οἰκεῖον A. 15. εἰς τέλος om A. 16. ἔθνος om A. 17. θέλων εἰς τέλος A. 18. καὶ ὃς] γοῦν ὅγε A. 23. ὑποσυρεὶς A.

tum praecipitasti? et concurrentibus istis scopulis et montibus nos omnino oppressuris veluti mortario contudisti? quid nobis rei est cum ista valle luctus et faucibus inferni? cur istos iniquos et asperos tramites penetramus? quid nos privatim de barbaris queri possumus, qui violentis istis anfractibus atque angustiis infestis nos irretiverunt? et tu nos tanquam oves mactationi destinatas prodis?" his verbis animo emollito ac potius consauciato consilium mutavit, et eam sequi viam instituit quam tempus pateretur.

Enimvero is qui olim Israeli semen reliquit, ne sua sors penitus, Sodomae et Gomorrhae instar, aboleretur; qui castigat et rursus medetur; qui percutit et vivere facit; qui baculum peccatorum non perpetuo in sortem iustorum grassari sinit, is tum quoque sancti sui populi misertus, quem non penitus repudiare volebat, Sultani animum ad inusitatam clementiam flectit, ut qui dudum Manuelis virtutem verebatur, nunc eius calamitate frangeretur. aut ut olim per Chusim Achitophelis consilia evertit, et animum Absolonis mutavit, ut esequeretur quae perniciem ei allatura erant, ita tum quoque Per-

ταῖς τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ὑποθημοσύναις, οἵπερ ἀπήντλουν ἀμφοτέραις ἐκ βασιλέως κατὰ τὸν τῆς εἰρήνης καιρὸν τὰ χρήματα, πέμψας πρεσβείαν εἰρηνικὰ διαλέγεται καὶ τὴν συνομολογίαν ὡς πρώην αὖθις ἐπιζητεῖ, προφθάνων οἷον προαιρετῶς, τοῦ κρείττονος ἐποτρύνοντος, τὸν ἀναγκαστῶς ἐς τὰς συμβάσεις βλέψαντα ἄνακτα. οἱ δὲ δὴ Πέρσαι μήπω τῶν κατὰ σκοπὸν τῷ σουλτάνῳ ἐκφανθέντων ἅμα ἕῳ προσήλαυνον ὡς κυκλωσόμενοι Ῥωμαίους καὶ ὥσπερ ὄψον εὐτρεπὲς καὶ καθ' ὁρμὴν μίαν, οἷα θῆρες, λαφύξοντες, ἢ ὡς ἐγκαταλελειμμένα ᾠὰ καὶ νοσσιὰν ἐρήμην ἁπάξοντες. περιστείχοντες τοίνυν τὸν χάρακα τοὺς ἐντὸς κατετόξευον, κύκλῳ περιελαύνοντες καὶ βαρβαρικῶς ἀλαλάζοντες. βασιλεὺς οὖν ἐγκελεύεται Ἰωάννῃ τῷ τοῦ Ἀγγέλου Κωνσταντίνου υἱῷ μετὰ τοῦ συντόνου ἐκείνῳ τάγματος τοῖς Πέρσαις προσβαλεῖν· ὁ δὲ κατὰ τὴν βασιλικὴν ἐπιταγὴν ἀναστελεῖν τοὺς Τούρκους πειρᾶται, οὐδὲν δέ τι καὶ δράσας γενναῖον παλίνστροφος γίνεται. ἐκ δὲ τούτου ὁ Μακροδούκας Κωνσταντῖνος τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐξάγει στρατιὰν ἐκ τῶν ἑῴων στρατολογουμένην ταγμάτων· ἀλλὰ καὶ οὗτος μικρόν τι φανεὶς ὑπενόστησεν. ὁ δέ γε σουλτάνος πέμπει πρὸς βασιλέα Γαβρᾶν τὰ πρῶτα τῶν παῤ αὐτῷ καὶ τετιμημένον τὰ μέγιστα· τὸ δ' ἀπὸ τοῦδε οἱ Τοῦρκοι ἐκ παραγγελίας τοῦ προσβάλλειν περιστάδην ἀπέ-

V. 100

3. πέμψας ἀποκρισιαρίους πρὸς βασιλέα πάλιν περὶ εἰρήνης διαλέγεται καὶ ζητεῖ πληρῶσαι τὸν βασιλέα μετ' ἀνάγκης καὶ βίας ἅπερ πρότερον χωρὶς βίας πληρῶσαι οὐκ ἠθέλησεν B. 4. προαιρετικῶς A. 7. τῷ σουλτὰν ἀπεκφ. A. 10. περισειέχοντες] περιστοιχίσαντες A. 20. γαβρὰν τὸν τὰ πρῶτα τῶν παῤ αὐτῷ ὠκειωμένων καὶ τετιμημένων μάλιστα A.

rum principem transversum egit, ut procerum consilils impulsus, ibus tempore pacis ab imperatore pecunia affluebat, per legatos tro prior divinitus pacem imperatori offerret, quam is urgente necessitate petiturus erat, et pactiones rursus, ut ante, flagitaret. Perse vero, Sultani consilio nondum patefacto, castra diluculo oppunatum ibant, uno impetu Romanos delendi spe concepta. itaque barbarico eiulatu obequitarent et milites intra vallum sagittis onficerent, Iohannes Constantini Angeli filius cum sua cohorte, ius- imperatoris, ad Turcorum impetum reprimendum egreditur. qui irrito conatu, nullo forti facinore edito, rediisset, Macroducas onstantinus orientales copias educit. sed is quoque non multo post castra se recepit. interea Sultanus Gabram, honoratissimum inter satrapas, ad imperatorem mittit; cuius iussu Turci oppugnare vallum desistunt, et Romani clam subducere sese desinunt: is Ga-

στησαν καὶ Ῥωμαῖοι τοῦ ὑπεξέρχεσθαι λήγουσιν. ὀφθῆναι δὲ τῷ βασιλεῖ μέλλων Γαβρᾶς βαθεῖαν καὶ βαρβαρικὴν ἀπονέμει τιμὴν καὶ προσκύνησιν, καὶ ἅμα ἵππον προσάγει δῶρον
P. 123 Νισαῖον ἀργυροχάλινον, ἐκ τῶν φατνιζομένων εἰς πομπάς, καὶ περιμήκη ἀμφήκη μάχαιραν, καὶ λόγον κινεῖ περὶ σπονδῶν, διομαλίσας πρότερον λόγοις ἁπαλοῖς τὴν ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ὑπεμφαινομένην ἀχθηδόνα τοῦ βασιλέως, καὶ καταστείλας τὸ τοῦ πάθους φλεγμαῖνον οἷά τισιν ἐπᾴσμασιν, οἷς πρὸς τὸ οὖς ἐκείνῳ ὑπεψιθύρισε ῥήμασι. θεασάμενος δὲ Γαβρᾶς ἣν εἶχε στολάδα ἐπὶ τοῦ θώρακος βασιλεύς, τὴν χροιὰν χολοβάφινον, „οὐκ εὐσύμβολον τὸ χρῶμα τοῦτό" φησιν, „ὦ βασιλεῦ, ἀλλὰ καὶ λίαν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ πολέμου ταῖς ἀγαθαῖς τύχαις ἀντιπρᾶττον." αὐτὸς δ' ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις τούτοις βραχύ τι καὶ βεβιασμένον μειδιάσας, τὴν ἐπιθωράκιον στολὴν ἀποδὺς ἐκείνῳ δίδωσι πορφύρᾳ καὶ χρυσῷ διηνθισμένην. τὸν
B δ' ἵππον καὶ τὸ ξίφος δεξάμενος ἐγγράφους τίθεται τὰς σπονδάς, καὶ τὴν χεῖρα τούτοις βραβεύει. ἐνῆν δὲ τῷ γραμματίῳ καὶ ἄλλα μὲν ὅσα ὁ καιρὸς ἐπέταττε κατὰ μηδὲν ἀκριβολογούμενος, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ καταστραφῆναι τὰ φρούρια τό τε Δορύλαιον καὶ τὸ Σούβλεον.

1. ἐπεξέρχεσθαι? 2. βαθεῖαν] προσκυνεῖ τοῦτον μέχρι καὶ γῆς B. 4. Νισ.] ἀραβικὸν B. 5. περιμήκη] σπάθιν δίστομον B. 10. ἐπιθωράκιον A. ἰδὼν δὲ καὶ τὸ ἐπανωκλίβανον, ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπάνω τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ ἐφόρει, ὁλόχρυσον ὄντα μετὰ σύρματος καὶ ἀπὸ τοῦ ἱδρῶτος καὶ κονιορτοῦ βεβαμμένον, εἶπεν οὐκ εἰς σημεῖον καλὸν ἐστιν, ὦ βασιλεῦ, τοῦτο τὸ χρῶμα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἐναντίον ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ πολέμου τοῦτο τυγχάνει B. 12. κατὰ τὴν ὥραν] κατὰ καιρὸν A. 14. τὴν ἐπιθ.] τὴν ἐνσύσσημον ταυτηνὶ στ. A. 17. γράμματι A.

bras Imperatori barbarorum more summisse adorato dono addacit equum Nisaeum, frenis argenteis ornatum, ex iis qui ad pompas aluntur; et longum ancipitem gladium, ac sermonem de pacificatione interiicit, animo eius ob acceptam cladem, ut apparebat, tristi, prius mollibus verbis quae in aurem illi dicebat delinito, et doloris acerbitate velut incantamentis quibusdam mitigata. cum autem thoracem imperatoris fulva veste tectum vidisset, „iste color" inquit, „imperator, pugnae tempore minime commodus est, sed plane inauspicatus." id dictum imperator exiguo et coacto risu excepit eamque vestem purpura et auro intextam illi dedit, acceptoque ense et equo pacem conscribit suaque manu subsignat. inter caeteras conditiones, quas id tempus scrupulosius exquirere non sinebat, illa quoque erat, ut Dorylaeum et Subleum castella everterentur.

Οὕτως οὖν εὑρηκὼς τὸν βάρβαρον τὰ πρὸς εἰρήνην ἀληθῶς λαλήσαντα καὶ μὴ ἐπ' ὀργὴν δόλους διαλογιζόμενον, αἱρεῖται δι' ἄλλης ὁδοῦ πορευθῆναι καὶ μὴ τὴν αὐτὴν ἀναμετρήσειν αὖθις ἣν ἐβάδισε πρότερον, ἐκκλῖναι τοὺς πεσόντας βουλόμενος. οἱ δὲ τῆς ὁδοῦ ἡγεμόνες κατ' αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον ἐπὶ τὴν ἐκεῖσε προῆγον, ἵν' ὀφθαλμοῖς οἰκείοις ἐπύψοιτο βασιλεὺς τὰ οἰκτρότατα ἐκεῖνα θεάματα. καὶ γὰρ ἦν ἀληθῶς δακρύων ἄξια τὰ ὁρώμενα, ἢ ἀληθέστερον εἰπεῖν μεῖζω τοῦ C ἀνακλαυσθῆναι διὰ τὸ τοῦ κακοῦ μέγεθος. αἵ τε γὰρ φάραγγες εἰς ἰσόπεδον ἀνέβαινον, καὶ αἱ κοιλάδες εἰς κολωνοὺς ἀνηγείροντο, καὶ τὰ ἄλση τοῖς θνησιμαίοις ἐκεκάλυπτο. ἅπας δὲ κείμενος ἀποσυρεὶς ἦν τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς, πολλοὶ δὲ καὶ τοὺς ἰθυφάλλους ἀπεκαυλίσθησαν. ἐλέγετο δὲ τοὺς Πέρσας τοῦτο τεχνάσασθαι, ἵνα μὴ τοῦ ἀκροβύστου ὁ ἐμπεριτομὼς διαστέλλοιτο· καὶ ἡ νίκη οὕτως εἴη ἀμφιπαλὴς καὶ ἀμφίρριστος, ὡς ἐξ ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων καταβληθέντων πολλῶν. οὐδεὶς τοίνυν χωρὶς δακρύων καὶ στεναγμῶν ἀντιπαρῆλθεν, ἀλλὰ μέγα πάντες ἀνέκλαυσαν καὶ ὀνομαστὶ τοὺς οἰκειοτάτους ἑταίρους καὶ συνήθεις ἐκάλεσαν.

Ἀλλ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενος ἐκεῖνο ἔχω εἰπεῖν, D ὡς δυσφύλακτον τὸ μέλλον τοῖς ἀνθρώποις ἡμῖν, καὶ οὐκ ἂν τις ῥᾳδίως ἐξαναλύξῃ τὸ ἐπιόν, εἰ μή τῳ τὸ θεῖον ἐκ λιπα-

2. αἱτεῖται A. 5. οἱ δὲ τ. ὁδ. ἡγεμόνες] οἱ δὲ πρόβοδοι B. 11. ἅπας δὲ] ὅλα δὲ τὰ σώματα τὰ νεκρὰ ἐκδεδαρμένα ἦσαν τὰ κεφάλαια αὐτῶν, καὶ πολλοὶ καὶ τὰ μέρια αὐτῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν. ἐλέγετο δὲ τοὺς τούρκους τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα οὐδὲν ἀποχωρίζῃ ὁ χριστιανὸς ἀπὸ τῶν τούρκων ἀλλὰ πάντες ὡς ῥωμαῖοι φαίνεσθαι· ἔπεσον γὰρ καὶ ἀπὸ τῶν τούρκων πολλοί B. 12. κεφαλῆς] κορυφῆς A.

Manuel cum pacem nihil insidiarum habere et sincere secum [illegible] barbarum videret, alia via domum redire instituit, ut aspectum interfectorum declinaret. at viae duces ob id ipsum potissimum [illegible] eum reducebant, ut miserabilia illa spectacula oculis intueretur, quae quidem nullis lacrimis satis deplorari queant. nam fauces exaequatae erant, valles in tumulos assurgebant, saltus cadaveribus [illegible]periebantur. prostratis omnibus cutis capitis detracta erat, nonnullis pudenda etiam praecisa. ideo factum a Persis dicebatur, ut circumcisis a Christianis non distinctis victoria anceps esset: nam ex utroque exercitu multi ceciderant. nemo igitur praeteriit quin lamentaretur et nominatim familiares atque amicos suos interfectos compellaret.

Hoc loco illud in mentem mihi venit, res futuras difficulter ab hominibus posse praecaveri, neque facile quemquam pericula

ρίας ἱλεωθὲν ἀπώσαιτο τὰ δεινὰ ἢ ἐκ τούτου εἰς
ταχλινεῖ, καταμιγνύον τὸ τῆς κινήσεως ἀκραιφνὲς κι
λανθρώπῳ καπηλεῦον τὸ ἄκρατον. βασιλεὺς γὰρ
κατὰ Περσῶν ἐκστρατεύειν προθέμενος, ἐδόκει καὶ
ὁρᾶν ὡς εἰς στρατηγίδα νῆα ἐμβὰς αὐτός τε καὶ σι
ἐπιτηδείων τὴν Προποντίδα ἀνελέγετο, αἴφνης δὲ
τὰ ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας ὄρη, ὡς ἀφανισθῆναι
νηὸς θρανσθείσης τὸ ἐμπλέον ἅπαν, αὐτὸν δὲ μόλι
ναι τῇ χέρσῳ ταῖς χερσὶ νηχόμενον. καθ' ἣν δὲ ἡμ
ἐπισφαλῶν ἐκείνων ἐπέβαινε τρίβων, ἀνήρ τις π
P. 124 αὐτῷ δίγλωττος, τὸ γένος Ῥωμαῖος, τοὐπίκλην Μ
λος, δόξαι οἱ ἔφατο κατ' ὄναρ τὸν ἐκ τοῦ Κύρου
μον ναὸν εἰσελθεῖν, ἐν δὲ τῷ ἱλεοῦσθαί οἱ τὴν ε
θεομήτορος φωνὴν ἐξικνουμένην ἐκεῖθεν ἐνωτισθῆνα
σαν ὡς „ἀρτίως ἐν μεγίστοις μάλιστα κινδύνοις ὁ
V. 101 καὶ τίς ἀπελεύσεταί μοι τούτῳ συνέριθος;" εἰρηκότος
ἀοράτως „ἀπελθέτω Γεώργιος" „νωθὴς οὗτος" εἰπεῖ
νου δὲ πάλιν ἐπενεγκόντος „ἀπίτω Θεόδωρος" καὶ
τον ἀπανήνασθαι, τέλος δὲ μετὰ περιαλγείας φθέγ
οὐδεὶς προφθάσει τὸ φυόμενον ἐκείνῳ κακόν.
μὲν οὕτω.

B 6. Μετὰ δὲ τὸ ὑποκαταβῆναι τὰς δυσχωρ
καὶ πάλιν οἱ Πέρσαι Ῥωμαίοις ἐκ τῶν ὄπισθεν

1. τοῦτο] τὸ A. 6. τὴν Πρ.] ἀνέβαινε κα
τοῦ ἱεροῦ B. ξυμπεσεῖν A. 7. ἀφανισθ
μαλα A. 18. καὶ τοῦτον μὴ δύνασθαι εἰπε

evasurum, nisi numine exorato divinitus custodiatur
vamen impetret. nam imperator cum Persis inferre
in somnis sibi visus est conscensa imperatoria nave
liaribus Propontidis oram legere; subito vero Europa
concidisse, fractaque nave, caeteris omnibus sublat
in litus enatasse. quo autem die periculosas illa
erat, homo quidam duarum linguarum peritus,
cognomento Mauropulus, ei dixit se visum in som
gredi, et dum genitricem dei placaret, vocem ex
quae diceret „nunc in summo discrimine versatu
ei meo nomine opem feret?" cum quidam ex
eat Georgius," illam respondisse „tardus hic es
te „abeat Theodorus," eo quoque repudiato de
masse neminem malum illi imminens praeca
hactenus.

6. Postquam autem ex angustiis evase
iterum a tergo sunt adorti. Persam enim po

νοι· μεταμέλῳ γὰρ ἐλέγετο πληγῆναι τὸν Πέρσην ὅτι τὸ ἐν χερσὶ παρῆκε θήραμα, κἀκτεῦθεν ἐνδοῦναι τοῖς οἰκείοις ἐκεῖνα ἐπιοῦσιν ἐνδείκνυσθαι ὅσα καὶ πρὸ τῶν σπονδῶν ἐξῆν διαπράττεσθαι. οὐ πανσυδὶ δὲ καὶ ὡς ἡνίκα τὰ δυσέμβολα χωρία Ῥωμαῖοι διήρχοντο, οἱ Τοῦρκοι παρείποντο, ἀλλὰ κατὰ διαλειπούσας συμμορίας ἐπηκολούθουν· οἱ γὰρ κράτιστοι καὶ πλεῖστοι ταῖς τῶν σκύλων ὠφελείαις ἔμφορτοι γενόμενοι τῆς οἴκαδε φερούσης ἥψαντο. πλὴν καὶ οἱ παρεπόμενοι ἐκεῖνοι πολλοὺς διέφθειρον, καὶ τούτους μάλιστα ὁπόσοι τραυματίαι τε καὶ ἀπόμαχοι, καίπερ τοῦ βασιλέως τοὺς πολεμικοὺς τῶν ἡγεμόνων καὶ δραστηρίους σὺραγεῖν ἐπιτάξαντος. ὡς δὲ C κατὰ τὰς Χώνας παρεγένοντο, ἄσμενοι ἐκεῖσε τὸ γόνυ ἔκαμψαν, ὡς οὐκέτι τοὺς πολεμίους ὀψόμενοι. βασιλεῖ δὲ καὶ τούτου ἐμέλησεν, ἑκάστῳ καχεκτοῦντι στατῆρα διαδοῦναι ἀργύρεον, νοσοκομίας ἐφόδιον πρόσκαιρον. καταβὰς δὲ εἰς Φιλαδέλφειαν ἡμέρας τινὰς ἐκεῖσε διέτριψε, τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν ἀνακτώμενος, καθηρημένην οἷς ἐπεπόνθει κατὰ τὸν πόλεμον. προεκπέμψας δ' ἀγγέλους τὰ συμβεβηκότα ταῦτα τοῖς Κωνσταντινουπολίταις παρίστα, νῦν μὲν ταυτοπαθῆ πως ἑαυτὸν Ῥωμανῷ τῷ Διογένει κατονομάζων, ἐπεὶ καὶ οὗτος ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν Τούρκων ἐξενεγκών ποτε πόλεμον τό τε πολὺ τῆς στρατιᾶς ἀπεβάλετο καὶ αὐτὸς συλληφθεὶς ἀπήχθη D αἰχμάλωτος, νῦν δὲ τὰς μετὰ τοῦ σουλτάνου σπονδὰς ὑπεξ-

5. ἀλλὰ γενεαὶ γενεαὶ B. 12. τὸ γόνυ] εὐχαριστησε τῷ θεῷ ὡς ὅτι οὐδὲν κακὸν αὐτῷ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐγίνετο B. 14. στατῆρα] ἀνὰ ϟ δέκα B.

Paratam praedam e manibus amisisset, et suis concessisse ut Romanis ostenderent ea quae etiam ante pacem facere potuissent. non tamen toto exercitu, ut tum cum angustias transirent Romani, asseclabantur, sed ex intervallis et seiunctis cohortibus. nam plerique, locupletiori quique praesertim, manubiis onusti domos suas repetebant. nihilominus tamen illi qui tergis inhaerebant multos occidebant, valneratos praesertim atque imbelles, quamvis imperator bellicosos et strenuos duces extremum agmen claudere iussisset. ubi Chonas pervenerunt, cupide quieverunt ut hostes non amplius visuri. imperator vero unicuique male habenti staterem viaticum dedit ad morbum pro tempore curandum. Chonis Philadelphiam descendit, atque ibi ad valetudinem a belli aerumnis recreandam aliquot dies commoratus, praemissis in urbem nuntiis acceptam cladem Cpolitanis per litteras significavit; in quibus nunc idem sibi quod Romano Diogeni accidisse querebatur, qui bello Sarracenis illato magnam copiarum partem amisisset et ipse captus fuisset: nunc Sultanicum foedus

αἴρων, καὶ κάτωθεν τῆς ἑαυτοῦ σημαίας μεγαλορρημονῶν
αὐτὰς περατῶσαι, ἀνέμῳ ἀναπεπταμένης καὶ πρὸς τὸ τῶν
ἀντιπάλων ἀφορώσης μέτωπον ὡς φόβον ἀντιπίπτειν καὶ τρό-
μον αὐτοῖς. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ μὲν Σούβλεον ἐπιπαριὼν κατὰ
τὸ σουλτάνῳ δοκοῦν αὐτὸς καθαιρεῖ, τὸ δέ γε Δορύλαιον οὐ-
δαμοῦ. ὅθεν στείλας ὁ σουλτάνος πρεσβείαν τῶν τε συνθη-
κῶν αὐτὸν ἀνεμίμνησκε, καὶ θαυμάζειν ἔλεγεν ὅπως μὴ ἐ-
δεῦρο καθῄρηται τὸ Δορύλαιον. ὁ δὲ ὀλίγα τοῖς κατ' ἀνάγ-
κην γενομένοις τὸν νοῦν προσέχειν εἰπών, κατεδαφίσαι δὲ
τὸ Δορύλαιον οὐδ' ἄκροις ὡσὶ παρεδέχετο, ἐκεῖνο ἀτεχνῶς
τῶν τῆς Πυθίας πρὸς τὸν Ἐπικυδίδην ἐπῶν ἀποτεμόμενος καὶ
P. 125 αἰνέσας „ὄμνυ, ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὔορκον μένει ἄνδρα,"
τὰ δὲ ἐφεξῆς, ἃ φασιν οὕτω, παρεπισχών, „ἀλλ' ὅρκου πάϊς
ἐστὶν ἀνώνυμος· οὐδ' ἔπι χεῖρες οὐδὲ πόδες, κραιπνὸς δὲ
μετέρχεται, εἰσόκε πᾶσαν συμμάρψας ὀλέσῃ γενεὴν καὶ οἶκον
ἅπαντα. ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων." ὁ
δέ γε Πέρσης· μοῖραν ἀπόλεκτον τῆς ὅλης αὐτοῦ στρατιᾶς
ἀποδιελών, εἰς χιλιάδας εἴκοσι πρὸς ταῖς τέσσαρσι μετρου-
μένην, καὶ στρατηγὸν αὐτῇ τὸν Ἀτάπακον ἐπιστήσας πέμπει
τὰς ἄχρι θαλάττης πόλεις καὶ χώρας πορθήσοντα, φείσασθαι
μηδαμῇ μηδεμιᾶς ἐπισκήψας, ἀποκομίσαι τε αὐτῷ ὕδωρ θα-
λάττιον καὶ κώπην καὶ ψάμαθον. ὁ δὲ τὰ ἐπιτεταγμένα διδοὺς

9. εἰπὼν om A. 19. ἀτάπακα A, ἀττάπακαν B. 21. μηδα
μῇ] μηδαμοῦ A. 22. κώπην] βρύα B.

extollebat, et Sultanum pacem expetiisse iactabat, aurea bulla con
signatam pactionem ostentans, a Sultano subscriptam, quasi me
id fecisset. nihilominus tamen Subleum in transitu ex Sultani volun
tate diruit, sed Dorylaeum nequaquam. quare a Sultano per legato
pactionis est admonitus, mirari se dicente quod Dorylaeum nondu
eversum esset. ille vero, se parum ea curare quae necessitate fac
essent respondens, Dorylaei evertendi mentionem minime fereba
illam opinor partem Delphici oraculi, quod Epicydidi est redditum
secutus:

iura. mors rapit hos etiam, qui foedera servant.

ea vero quae sequuntur neglexit:

iurisiurandi sed filia nominis expers,
trunca pedum manuumque, celerrima sed tamen instat,
persequiturque virum, dum stirpem funditus omnem
hauserit. at soboles servantis foedera floret
post obitum magis, in seros rediviva nepotes.

cæterum Persa Atapacum ducem cum delecta ex omni exercitu
et XX millium manu ablegat, ut ad mare usque omnes urbes
provincias vastet ac nemini parcat, sibique aquam marinam, remo

πρατι, τὰς Μαιανδρικὰς ἐπιὼν πόλεις ἐδήου οἰκτρῶς, ἐσβολὰς B
ἀπρούκτους καὶ ἐφόδους ἀπροόπτους τιθέμενος. παρεστήσατο
δὲ καὶ τὰς Τράλλεις τὴν πόλιν καὶ τὴν κατὰ Φρυγίαν Ἀν-
τιόχειαν, τὰ Λουμά τε καὶ τὸν Πεντάχειρα καὶ ἕτερ' ἄττα V. 102
ἐρύματα κατάκρας ἑλὼν ἐσκύλευσεν. ὁδῷ δὲ προϊὼν καὶ τὰς
παραθαλαττιδίους ἐλυμήνατο χώρας.

7. Βασιλεὺς δὲ ταῦτα ἐνωτισάμενος ἄλλαις τε πλείσταις
μηχαναῖς ἐχρήσατο καὶ δὴ καὶ τῷ μὴ ἐπὶ βυκάναις καὶ σάλ-
πιγγι τῆς σκηνῆς προϊέναι, „οὐ χρεία" λέγων „τοιούτων ἄρ-
μι τινῶν, ἀλλὰ τόξων καὶ δοράτων, ἵνα τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς,
οἱ (κατὰ Δαβὶδ εἰπεῖν) ἤχησαν καὶ ἦραν κεφαλάς, τῶν Ῥω-
μαϊκῶν ἀποπεμψώμεθα χωρῶν." καὶ αὐτὸς μὲν τὴν εἰς τοὺς
πολεμίους ἀπᾶραι οὐδαμῶς ἐδικαίωσε, στέλλει δὲ τὸν ἀνεψιὸν C
Ἰωάννην τὸν Βατάτζην, τῷ δραστηρίῳ ἐν δέοντι χρώμενον,
καὶ τὸν δούκαν Κωνσταντῖνον, νεανίαν ἄρτι ὑπηνήτην καὶ κα-
τὰ τῶν φυτῶν τὰ εὐγενῆ καρπογονεῖν πρὸ ὥρας ἐπαγγελλόμε-
νον, ἔτι δὲ τὸν Ἀσπιέτην Μιχαήλ, πολλὰ παραινέσας αὐτοῖς
ὧν εὐβουλίᾳ καὶ τάξει τὸ πραχθησόμενον ἅπαν ποιεῖν, πρὸ
δὲ τούτων μὴ προσπελάσαι παντάπασι τοῖς βαρβάροις, εἰ μὴ
πεῖρα γνοῖεν ἀκριβεῖ πρότερον ὁπόσοι εἶεν τὸ πλῆθος καὶ ὡς
ἔχειν αὐτοὺς μαχεσάμενοι. καὶ Πέρσαι μὲν πέρας τῆς ἐφό-
δου τὴν θάλατταν θέμενοι μετὰ πλείστης ὅτι λείας ἀνέλυσαν,
κεῖνα κείροντες οἷς κατὰ τὴν κάθοδον οὐ προσέβαλον· οἱ
δ' ἀμφὶ τὸν Βατάτζην τὰς δυνάμεις ἀναλαβόντες, ὅσαις τε

12. τὴν om A. 22. θάλασσαν A.

arenam apportet. is iussa exequens Maeandrias urbes subitis et improvisis incursionibus miserabiliter populatur, Tralles et Phrygiae Antiochiam deditione capit, Luma Pentachira et alias munitiones vi expugnatas spoliat, et ordine progressus oram maritimam quoque vastat.

7. Quibus rebus auditis imperator, cum aliis plurimis artibus usus esset, tum sine buccinis et tubis e tentorio prodiit. nunc enim talibus rebus non esse opus, sed arcubus et hastis, ut insolentes hostes Romanis provinciis exigantur. ac ipse sibi non exeundum ratus, Iohannem Batatzem nepotem suum misit, virum cautum et strenuum, et Ducam Constantinum, adolescentem adhuc pene imberbem, sed virili maturitate praeditum, et Michaelem Aspietem, multum hortatus ut prudenter et tempestive omnia administrarent, nec prius barbaros lacesserent quam numerum eorum cognovissent et victoriam penes se fore intellexissent. Persae vero, quorum excursionis terminus mare fuit, cum opima praeda recedentes ea quoque in reditu populati sunt, quae ante non attigerant. Batatzes vero cum copiis et ab im-

Δ αὐτοὺς δ βασιλεὺς ἐφωδίασε καὶ ὅσα κατὰ πάροδον ξυνελέγησαν, ἤλαυνον εὐθὺ τοῦ Ὑελίου καὶ τοῦ Λειμμόχειρος τῶν πολιχνίων, καθ' ἃ περὶ ποταμῷ τῷ Μαιάνδρῳ πάλαι ποτὲ γέφυρα περιήγετο. ἐπεὶ δὲ οἱ σκοποί, οὓς ἄρα ὁ Βατάτζης κατέστησε κατὰ πάσας τὰς ὁποιοῦν φερούσας ὁδούς, ἀπήγγελλον τὴν τῶν Τούρκων ἀνάζευξιν καὶ ὡς οὐ πρόσω ἤδη εἰσὶν ἐφορμῶντες, εἰς δύο ἀποτμηματίσας τὴν στρατιὰν τὸ μὲν πλέον ταύτης εἰς λόχους καθίστησι κατὰ τὰς ὁδοὺς ἃς ἤμελλε τέμνειν τὸ πολέμιον, τὸ δὲ λοιπὸν ἐς τὰς μετὰ τὴν παλαιὰν γέφυραν ἐκβάσεις τοῦ ποταμοῦ διασπείρας προσμένειν ἐκέλευε μερίδος τινὸς ἀπὸ τῶν Τούρκων μετὰ τῆς αἰχμαλωσίας περαίωσιν, καὶ τηνικαῦτα μηδ' ὅλως κατορρωδεῖν ἀλλὰ θαρραλέως προσυπαντᾶν. καὶ ὁ μέν, ὡς ἄμεινόν οἱ δέδοκτο
P. 126 οὕτω δὴ τὸ οἰκεῖον διεσκεύασε στράτευμα· οἱ δὲ Τοῦρκοι ὡς εἶχοντο τοῦ διαβαίνειν, ἐξ ὑπερδεξίων βαλλόμενοι εἰς τὸ ποταμὸν συνωθοῦντο καὶ ἀπεπνίγοντο. ὁ δέ γε Ἀτάπακος μετὰ τῶν ἀμφ' αὐτὸν εὐοπλοτάτων εἰς λόχον συσπειραθεὶς καὶ συστραφεὶς ἀγχωμάλως Ῥωμαίοις συμπλέκεται, καὶ τὸν ἀντίμαχον ἐντεῦθεν κακῶσαι βουλόμενος καὶ τοῖς ὁμογενέσιν ἐκχειρίαν διδόναι τῆς τοῦ ποταμοῦ περαιώσεως, ὡς μὴ φθάνειν ἑκάστου προθυμουμένου βραδεῖα μὲν ἡ διάβασις γίνοιτο δεινὴ δὲ ἡ τῶν σφαλλομένων ἀπώλεια. ἐφ' ἱκανὰν μὲν ὁ ἀντισχὼν ἐκθύμως ἐμάχετο, ἀνδρείου φρονήματος καὶ χειρογενναιοτάτης ἔργα δεικνύς. ὡς δὲ μάθοι καὶ κατὰ τὴν περιαν τοῦ ποταμοῦ Ῥωμαίους ἐφεστάναι καὶ ἀναιρεῖν τὸ δι

2. ὑελέου A. λειμάχειρος A, λειμόχειρος B. 8. λόχο καὶ ἐγκρύματα B. 14. διεσκέδασε A. 24. γενναίας A.

peratore acceptis et in itinere collectis recta Hyelium et Limmoch rem oppida petierunt, qua olim Maeandri fluminis pons fuit. s cum speculatores, quos in omnibus viis constituerat, Turcorum di cessum, qui quidem in propinquo essent, significarent, exercitu i duas diviso partes maiorem in insidiis collocat, qua hostes transitu ri erant, alteram ultra fluvium iuxta veterem pontem dispersam e pectare, et turmas Turcarum cum captivis traiecturas fortiter inv dere iubet. cum vero Turci ex superiore loco telis petiti in flumi mergerentur, Atapacus cum fortissima cohorte cum Romanis congr ditur, ut suis traiiciendi spatium praeberet, ne singulis anteverte cupientibus et longior mora intercederet, et qui vado aberraren crudeliter interirent. ita diu acerrime dimicando, et fortis an promptissimaeque manus facinora egregia edendo, ut etiam ul flumen Romanos stare cognovit, et quicquid Persarum transiret c

βαλνον τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος, κατακλᾶται τὸ πρόθυ- B
μον, καὶ τοῦ ἀκμαίου ἐκείνου μεθαρμοσθεὶς λήματος τὴν σω-
τηρίαν ἑαυτῷ διατίθησι, καὶ δὴ τὴν προκειμένην παραλλάξας
πορείαν ἀνωτέρω μεταχωρεῖ, ἀναδιφῶν ἑτέραν περαίωσιν.
ὡς δὲ ἄπορος ἦν ὁ ποταμὸς πανταχόθεν, τοὺς ἐπιδιώκοντας
ἀεδιώς, τὴν ἀσπίδα ὑποθεὶς τῷ ὕδατι ὡς κελητίῳ ταύτῃ
ἐχρῆτο, ἀρίστως ἀντικαταστὰς τῷ τῆς ἀνάγκης ὄξεῖ. καὶ τοί-
νυν τῇ μὲν λαιᾷ τὸν ἵππον κατέχων παρανηχόμενον, τῇ δε-
ξιᾷ δὲ τὴν σπάθην γυμνὴν δεδωκώς, καὶ προσποιῶν ἐν τῷ
παραυτίκα ταύτην εἰς οἶακα, ἐσάλευεν οὕτω κατὰ βραχὺ τοῦ
ποταμοῦ διαπλέων τὸ πέλαγος. οὐ μὴν ἐς τέλος ἐξέπλευσε
τὸ θανεῖν. εἰς γὰρ τὸ ἀντιπέραν ἤδη γενόμενος ἐπί τι γή- C
λοφον ἄνεισιν, ἑαυτὸν ὅστις ἐστὶν εὐφημῶν καὶ μεγάλης
ἁλώτης κόμπῳ χρώμενος, ὅπως συναχθῶσι καὶ ἕτεροι Τοῦρ-
κοι μετ' αὐτοῦ· οὐδενὸς δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ αὐτὸν εἰδό-
τος Ῥωμαίων προσπελάσαντος, ἀλλά τινος τῶν ἐπικούρων
Ἀλανῶν ἐπιδραμόντος ὅπου τὴν καινὴν εἱρεσίαν σχάζειν ἔμελ-
λεν, ἀναιρεῖται ἀμφιστόμῳ κνώδοντι. ἐκ δὲ τούτου ἀκόσμως V. 103
τε Πέρσης ἕκαστος ἀπεδίδρασκε καὶ Μαίανδρος τοὺς πλείο-
νας εἰσεδέχετο, ὡς βραχεῖς ἐκ τῶν τοσούτων χιλιάδων διασω-
θῆναι. καὶ τοῦτο τὸ ἔργον, εἴπερ τι ἄλλο, ἀνέρρωσε μὲν τὰ
Ῥωμαίων πράγματα, καθεῖλε δὲ τὰ Περσῶν φρυάγματα·
ὡς γὰρ οὐ δεξομένων σφᾶς τῶν Ῥωμαίων γεγηθότες ἐπῆσαν,
καὶ ὡς πᾶσαν ἀφανίσοντες μικροῦ τὴν Φρυγίαν καὶ φθεροῦντες D
ὁπόσην ἔπεισι Μαίανδρος ἀγκυλορρόας, ἐσβάλλων εἰς θάλασσαν.
πίπτει δὲ κατὰ τοῦτον τὸν πόλεμον Ἀσπιέτης ἐξ αἰτίας τοι-

8. περινηχόμενον vulgo. 17. Ἀλανῶν] σκυθῶν A, ἀλαμανῶν B.

cidere, fracta alacritate et generoso illo spiritu debilitato suae salutis consulit, et proposito itinere declinato superius abscedit, aliud quaesiturus. quia vero flumen nusquam transiri poterat, capto ex tempore consilio scuto pro lintre utitur, laeva equum luxta natantem ducit, et dextra gladium pro gubernaculo sustinens natando pedalatim progreditur. mortem tamen evitare non potuit. nam cum in alteriorem ripam evasisset, tumulo conscenso quis sit praedicat, et arrogantibus verbis semet ipsum celebrat, quo plures Turcae eo confluerent. verum non ab illustri aliquo et noto Romano, sed ab Alano quodam occiditur. ex eo Persae effuse fugientes plerique in Maeandro submerguntur, perpaucis ex tot millibus conservatis. id etiam, si quid aliud, rem Romanam erexit et Persarum insolentiam repressit. alacres enim invehebantur, et Romanos terga daturos, se pro totam prope Phrygiam, quam late Maeander ad mare usque

ἄσδε. Πέρσης ἀντικαταστὰς Ἀσπιέτῃ, πλήττειν οὐκ ἔχα
κατὰ τοῦ σώματος (τὰ γὰρ ὅπλα ἦν ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἀσπὶς
πόδας καθήκουσα) ἐπὶ τὸν ἵππον ᾧ ἦν Ἀσπιέτης ἔποχος θ
μῷ φέρεται· καὶ δὴ ὡς ἐπλήγη καιρίαν κατὰ τῶν προσ
πων ὁ ἵππος, εἰς τοὐπίσω τε ἀναχάζεται, καὶ τοὺς πρόσθ
πόδας μετεωρίσας ἐπικαταβάλλει τὸν ἀναβάτην εἰς τὸν π
ταμόν.

8. Ἐπὶ δὲ τῷδε τῷ ἔργῳ καὶ ἕτερον ὁ βασιλεὺς ἀνύσ
προθέμενος, ἔξεισι κατὰ μέρος κατὰ τῶν ἐν Λακερίῳ κ
Πανασίῳ κατασκηνούντων Περσῶν. καὶ δὴ ἀναστήσας το
κατὰ τὸ Πανάσιον, τοὺς ἐν Λακερίῳ μέτεισιν ἔπειτα. πρὸ
τοῦ τῶν χώρων ἐντὸς γενέσθαι καθ' οὓς ηὐλίζοντο οἱ πολέμιο
στέλλει τὸν Λαοδικέα Κατίδην ἐν οἷς ἐστὶ τὰ τῶν Τούρκων κ
τασκεψόμενον καὶ τάχος ἐκείνῳ ἀπαγγελοῦντα τὸ ὁραθέ
P. 129 ὁ δὲ διασοβεῖ τοὺς Πέρσας, ἐς οὓς ἔξώρμα ὁ βασιλεὺς
εἰς λείαν ἑτοίμην καὶ ὅτι ἐγγύτατον θήραμα, καὶ τὴν αὐτ
παρουσίαν δήλην ἐκείνοις τίθησι, διαθροῆσαι θέλων το
Πέρσας τῷ βασιλέως ὀνόματι. καὶ τῷ μὲν χαλεπήνας ἐκ
νος καὶ πρὸς ὀργὴν ἔξενεχθεὶς δίκην ἐπέθηκε τὴν ἐκτομ
τῆς ῥινός· αὐτὸς δὲ μηδὲ βραχύ τι γοῦν ἀναδύς, ἀλλ' ἐπ
ταχύνας ὡς εἶχεν, οὐ κατόπιν ἧκει καὶ οὕτω τῶν πολεμία
ἀλλὰ καὶ ἄλλοτέ ποτε δι' Ἀνδρονίκου τοῦ Ἀγγέλου τοῖς Τού
κοις ἐπέθετο, κἂν οὐχ ὡς ἄριστα καὶ τότε τὰ κατὰ τὸν π
λεμον αὐτῷ ὑπηντίασε. τῷ γὰρ ἀνδρὶ τούτῳ τῶν ἑῴων π

g. λακαρίῳ B. 10. ἀναστήσας] μὴ εὑρὼν τοὺς ἐν πανα
οἰκοῦντας B, κατὰ τῶν ἐν τῷ λακαρίῳ ἀπέρχεται καὶ οὐδὲ
ἐκείνων πολλοὺς ἔβλαψε B. 13. κατίδιν A. 19. δίκην] τ
αὐτοῦ μίτυν ἔκοψεν B. 22. Ἀγγέλου] δοῦκα A.

protenditur, deleturos putabant. in hoc praelio Aspietes cecidit h
modo. Persa quidam cum ipsum ob firmitatem armorum et scutu
ad pedes usque demissum vulnerare non posset, impetu in equu
eius invehitur; qui letaliter in fronte percussus regreditur. et in p
steriores pedes erectus sessorem in flumen praecipitat.

8. Post hunc successum Manuel bellum Persis infert, qui
Lacerium et Panasium incolunt, et Panasianis profligatis Laceria
invadit. sed priusquam ad hostes ventum esset, Catidem Laodice
sem speculatum mittit, qui ut Turcarum res se haberent quam c
lerrime renuntiaret. is vero ut Turcis, contra quos imperator ut p
ratam praedam ibat, terrorem incuteret, imperatoris praesent
nuntiata facit ut diffugiant. quamobrem iratus imperator nasum il
praecidit: sed hostes nulla festinatione assequi potuit. alio quoq
tempore Turcos per Andronicum Angelum aggressus parum prospe

γμάτων ὅ τί περ κράτιστον παραδοὺς, καὶ συνεκπέμψας αὐτῷ τὸν Καντακουζηνὸν Μανουήλ, ἄνδρα περὶ τὰς πράξεις ἀγαθὸν καὶ γενναῖον, καὶ ἑτέρους τῶν ἐπὶ δύξης Ῥωμαίων, κατὰ τὰ τῶν ἐν τῷ Χάρακι Τούρκων ἀφίησι· κεῖται δὲ ὁ Χάραξ οὗτος μεταξὺ Λάμπης καὶ τοῦ τῆς Γραὸς Γάλακτος. τὰς δυνάμεις τοίνυν ἀναλαβὼν Ἀνδρόνικος πρῶτα μὲν εἰς τὸ τῆς Γραὸς παρεμβάλλει Γάλα, ἔπειτα δ' ἐκεῖσε τὰ ὑποζύγια καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν καταθέμενος ἄνειεν ἐς νέωτα πρὸς τὸν Χάρακα, κούφως ὡπλισμένην ἔχων τὴν στρατιάν. οὐ γεναῖόν δέ τι δράσας οὐδ' ἄξιον τοῦ τοσούτου στρατεύματος, ὃ τηνικαῦτα ἐπήγετο, ἀλλὰ συμμετρήσιας τὸ ἔργον βοσκημάτων ἁρπαγαῖς καὶ ποιμνίταις ὀλίγοις Τούρκοις, περιδεὴς ἐπιδεν ἀπονοστεῖ. ἐπιφανέντων γὰρ ἐκ τῶν ὄπισθεν νυκτὸς βαρβάρων τινῶν καὶ βοησάντων, μὴ εἰναμείνας ἢ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιόντων κατεξετάσαι ἢ τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς μάχην καταστησάμενος, ἀνεὶς τὸν ὑπεκφέροντα ἵππον καὶ χερσὶ καὶ ποσὶ καὶ φωνῇ πρὸς τὸ φέρεσθαι εἰξέως διήγειρεν, οὐ τὴν ἐς στρατήγιον φέρουσαν ὁδεύων ἀλλ' εὐθὺ τῆς τῶν Χωνῶν ὁρμηκὼς πόλεως. ἰδὼν δὲ τὸν ἵππον καὶ πορρωτέρω χωρεῖν ἔχοντα οὐδ' ἐκεῖσε τὸν δρόμον ἵστησιν, ἀλλ' ἐς τὴν ἐν Φρυγίᾳ Λαοδίκειαν ὅλον συντείνει τὸ πρόθυμον. τὸ δὲ στράτευμα πρὸς τὴν ἀθρόαν τοῦ ἡγεμόνος ἀφάντωσιν ἐκταραχθὲν διαλύεται τῆς συντάξεως καὶ σὺν οὐδενὶ κόσμῳ τρέπεται πρὸς φυγήν, τῶν θρεμμάτων καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀφέμενον. τάχα δ' ἂν καὶ ἑαυτοῖς συμπεσόντες ἐμαχέσαντο Ῥωμαῖοι νυ-

5. μεταξὺ τῆς λ. A. 11. ἀλλὰ συμμ.] ἁρπάξας ὀλίγα πρόβατα καὶ πιστικοὺς B. 12. ἁρπαγαῖς] ἀγέλαις A.

pugnavit. cui cum Orientalium copiarum partem optimam dedisset et legatum Manuelem Cantacuzenum adiunxisset, virum in rebus geradis strenuum, una cum aliis illustribus Romanis, Turcos Characenos iussit invadere. is Charax inter Lampem et Graosgala situs est. Andronicus copiis assumptis in Graosgalacte primum castrametatur, deinde iumentis et reliquis impedimentis ibi relictis Characem cum leri armatura invadit. sed nullo facinore edito quod tanto exercitu dignum esset, raptis tantum pecudibus et paucis Turcis pastoribus deiectis, trepidus inde refugit. nam cum se noctu Turcae cum clamoribus ostendissent, non quantus eorum esset numerus expectavit, nec suos ad pugnam instruxit, sed equum et manibus et pedibus et ore ad velocissimum cursum incitavit, nec in castra sed Chonas properavit. et quia equum currere diutius posse videbat, ne ibi quidem cursum inhibet, sed Phrygiae Laodiceam contendit. enimvero exercitus inopinata ducis absentia consternatus acie soluta effuse fu-

κτὸς ἔτι οὔσης, εἰ μὴ ὁ Καντακουζηνὸς Μανουὴλ ὡς ἐξ ἀ
D τιπάλου συστὰς καὶ σπασάμενος μάχαιραν ἔπαισε τῷ ταύ
πλατεῖ τοὺς δραπέτας, „στῆτε" λέγων· „οὐδένων ἐπικειμ
V. 104 νων ποῖ φέρεσθε;" καὶ οὕτως ἐληξάν ποτε πρὸς μικρὸν τ
ἀλόγου ἐκείνης ἀπάρσεως καὶ τοῦ ὅλῳ ῥυτῆρι κατά τε πρ
νῶν κατά τε φαράγγων καὶ γηλόφων ἴεσθαι. πρὸς ἣν ἀκλ
τοῦ Ἀνδρονίκου φυγὴν βαρυαλγήσας ὁ βασιλεὺς ἐγγὺς ἦλ
τοῦ διὰ τῶν ἀμφόδων τῆς πόλεως ἐκφαυλίσαι Ἀνδρόνι
γυναικείαν στολὴν περικείμενον. φιλοικεῖος δ' ὢν καὶ ε
ἐνδιδοὺς πρὸς τὸ αἷμα καθεῖλε τὸν χόλον, καὶ ἄλλως μαθ
ὡς βράχιστοι Ῥωμαίων ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ πεπτώκασ
ἠρίστευσαν δὲ οὐδένες κατὰ ταύτην τὴν ἔφοδον, οἷα τ
ἐς τοὺς βαρβάρους ἀνόδου γενομένης ὀξείας καὶ τῆς ἐς τὸ
πίσω αὖθις ὀξυτέρας μεταχωρήσεως. Πέρσης δέ τις τηνικαῦ
τόπου ἀνάντους λαβόμενος κἀνταῦθα ὑφιζήσας πολλοὺς τ
παριόντων Ῥωμαίων ἀνῄρει, θανάσιμα πάντα καὶ κατάγο
P. 128 ἐς ᾅδου βέλεμνα πέμπων· διὰ γὰρ ἀσπίδος διῄει καὶ θώρακ
καὶ ἦσαν ἀμαιμάκετον κακόν. ἐπὶ τοῦτον πολλοὶ μὲν ὅ
ἀρετῆς ἀντεποιοῦντο ἐπισυνέστησαν, καὶ ἀγχοτάτω παρα
νόμενοι ἔβαλλον βέλεσι καὶ ἔπειρον δόρασι, θυμῷ πολ
χρώμενοι. ὁ δὲ πυρριχίζων ἄντικρυς ἐξωρχεῖτο πάντα τὰ
αὐτὸν φερόμενα βλήματα καὶ στροφάδην τοὺς ὑπαντιάζοντ
ἔκτεινεν, ἕως ὁ Ξηρὸς Μανουὴλ ἀπὸ τοῦ ἵππου κατεπήδ
καὶ τὴν ἀσπίδα προβεβλημένος ξιφήρης τὴν χεῖρα τῷ Πέρ
ἐπῆλθε, τὰ βέλη πάντα τῷ σάκει δεχόμενος, καὶ κατὰ κε

11. βραχεῖς ἐκ τῶν Ῥωμαίων A. 19. μετεποιοῦντο A. νόμενοι A. 22. ὑπαντιάζοντας] ἐπιόντας A. 24. τῷ Π σῃ om A.

git, pecudibus et captivis omissis. forsitan etiam inter sese certasse Romani, quia nox adhuc erat, nisi Manuel Cantacuzenus stricto en obstitisset, et fugitivos obliquo gladio perculisset, ac stare iussis prosequente nemine. sic tandem foeda et praeceps illa fuga nonnih compressa est. qua indignatus imperator parum abfuit quin Andron cum muliebri habitu per urbem circumduci iuberet. sed ut suorum amans, cognationis ratione habita, irae imperavit, praesertim cum i ea pugna paucissimi cecidissent. nihil in ea expeditione memorabil gestum est, quod et subito eductus est exercitus et celerius redu ctus. Persa vero quidam arduo loco occupato, multos praetereuntiu Romanorum sagittis interemit, etiam thoraces penetrantibus. hu multi viri fortes adorti et telis eminus et hastis cominus irati feri bant. verum ille agilitate corporis et tela in se excussa evitab

λῆς καιρίαν ἔπληξε, καὶ ἀνῄρηκεν. οὕτω δὲ τὸν Ξηρὸν ἀπέχοντα εὗρεν ὁ Πέρσης τοῦ ἐκεῖνον ἀπεκτονέναι καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ θανεῖν δέησιν ἀκαμπῆ καὶ σκληρὸν ἀληθῶς καὶ ἀνένδοτον, ὡς καὶ δευτέραν πληγὴν ἐπὶ τῇ προτέρᾳ λαβεῖν οἷς καὶ παρακαίρια ἔβαζε, φιλανθρώπων τυχεῖν δεόμενος ὧν αὐτὸς κακὸν ὀλέθριον ἦν. B

Τότε καὶ ἐμὸς συγγενής, τῷ κλήρῳ μὲν τῆς πόλεως κατειλεγμένος Χωνῶν, Λευίτης τὴν τάξιν, λήματος δ' ἀνδρείου πλήρης, συνανελθὼν τῷ λοιπῷ στρατεύματι ἐς τὸν Χάρακα μετὰ σκευῆς πολεμικῆς, καὶ σκυλεύσας εἴ τί που ἐφεῦρεν ἢ χεὶρ ἐν τοῖς τῶν Τούρκων σκηνώμασιν, οὐκ ἀπεφορτίσατο παῖ αὐτὸ τὸ δεινὸν τὰ λάφυρα, ἀλλὰ ταῦτα φέρων, ἃ καὶ ἦσαν στολαὶ Περσικαὶ πήρας ἐντὸς καὶ ὅϊς πηγεσίμαλλος, βαδὴν ἐπορεύετο, ἐπιστρέφων τὰς ἁπάντων ὄψεις εἰς ἑαυτόν, καὶ ὑπὸ μὲν τῶν ὡς ἀδεὴς ἐν τοῖς περιστατικοῖς καιροῖς εὐ- C φημούμενος καὶ κορυφαῖος κρινόμενος ἄντικρυς τῶν κατ' ἐκεῖνο στρατευσάντων καιροῦ, ὑπὸ δὲ τῶν τωθαζόμενος ὡς προβατίου ἀρνύμενος θάνατον. αὐτὸς μέντοι καὶ οὕτω τὴν ὁδὸν ἤνυεν, ὅπῃ παρείκοι, τοὺς δραπέτας βάλλων ὀνείδεσιν ὡς μηδενὸς διώκοντος ἀγεννῶς ἀπαίροντας.

Οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον χρόνῳ τὴν ἐκ Κλαυδίου Καίσαρος παρώνυμον πόλιν οἱ Τοῦρκοι περικαθίσαντες πρῶτα μὲν οὐδὲ προελθεῖν ὅλως εἴων τοὺς ἀποτεταγμένους εἰς τὴν ταύτης

1. ἐπέχοντα — τῷ ? 5. οἷς] ἧς παρακαίρια ἔβαψε A. 8. Λευίτης] διάκονος B. 13. ἦσαν δὲ τζουβαλα καὶ σαγία μαλιτικά B. 17. ὡς διὰ προβάτων μαλίᾳ προκρίνει τὸν ἑαυτοῦ θάνατον B.

donec Xerus Manuel equo desiluit, obiectoque scuto telis eius exceptis, stricto ense iterato ictu caput ei frustra mortem deprecanti, et ab iis petenti veniam in quos tanquam immanis fera grassatus fuerat, dissecuit.

Tum cognatus quoque meus, clericus urbis Chonarum, ordine Levita, sed animo forti praeditus, qui cum exercitu pro milite ad Characem iverat et spolia in Turcarum tabernaculis reperta legerat, in ipso periculo parta praeda non deposita (erant autem stolae Persicae et ovilla vellera in pera) pedetentim incessit, conversis in eum oculis omnium, aliis ut in rebus asperis interritum et primarium militem laudantibus, aliis deridentibus quod vitam ove commutaret. sed ille sic etiam iter conficiebat, et ubi res ferebat, fugam caeteris turpem persequente nemine exprobrabat.

Non multo post Turci Claudiopolim obsederunt, ac primo Romanum praesidium exitu intercluserunt, deinde etiam moenia oppu-

φρουρὰν Ῥωμαίους, ἔπειτα δὲ καὶ πολιορκεῖν ἐπεβάλ
ὅθεν οἱ ἔσωθεν, εἰ μή τις αὐτοῖς ἐπαρήξειεν ἔξωθεν, σφί
αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν καταπροδώσειν ἠπείλουν, ὡς μὴ
νια λιμώττειν στέγοντες ἔτι, καὶ τοὺς πολεμίους ἀποτρ
D σθαι ὅλως οὐκ ἔχοντες. μὴ ἀναμείνας οὖν τὴν τελείαν
κακοῦ ἀγγελίαν ὁ Μανουήλ, ἀναστὰς τὴν ὑστεραίαν, ᾗ
χους εἶχεν, ἐπὶ τὴν Κλαυδίου διὰ τῆς Νικομήδους ἦλ
μὴ αὐλαίαν ἀνακτορικήν, μὴ κλίνην, μὴ στιβάδα μήτε
ἄλλην σκευὴν τρυφῶσαν ἀρχικὴν ἐπαγόμενος, μόνα δ
ἱππάσιμα φέρων καὶ στολὰς φολίσι σιδηραῖς ὑφαντάς.
τεινεν οὖν τοὺς σταθμούς. τοσοῦτον δ' ἦν ἐκείνῳ τὸ πρ
μον φθάσαι τοὺς πολιορκοῦντας ποθοῦντι πρὸ τοῦ παθε
τοὺς ἔνδον δεινόν, ὁποῖον οὐκ ἔστι λόγῳ περιηγήσασθαι.
οὖν τὰς νύκτας ἴαυεν ἀΰπνους καὶ πρὸς τὴν πορείαν ἐχ
φωτὶ ποιητῷ βαδίζων διὰ τῆς Βιθυνῶν· ἡ δὲ ὡς ἐπ
ταῖς ξυναγκείαις πεπύκνωται, καὶ ἄπορός ἐστι πολλαχῇ
τῆς ὕλης συνηρεφεῖ. εἰ δέ που καὶ χρείας ἱκανούσης ἐ
διαναπαύεσθαι, γήϊνον εἶχε τὴν καθέδραν, καὶ κάρφη
βεβλημένη καὶ φορυτὸς ὑποκείμενος ἐκείνῳ τὴν στρω
ἐσχεδίαζεν. ὅτὲ δὲ ὑετοῦ κατενεχθέντος καὶ τοῦ στα
γενομένου κατὰ φάραγγα τεναγώδη ἄνωθέν τε ταῖς στα
ἐτέγγετο καὶ τὸν ὕπνον διεσπᾶτο τῷ τὴν στιβάδα ὑποτρ
τι νάματι. καὶπὶ τοῖς τοιούτοις ἠγαπᾶτο μᾶλλον καὶ ἡ
ἢ ὅτε διαδήματι ἐταινιοῦτο καὶ περιέκειτο τὴν ἀλουργίδα

4. ἀποτρέψασθαι] ἐκεῖθεν ἐκδιῶξαι A. 10. ὑφαντάς] πλόκους A. 13. λόγῳ καὶ διηγήσασθαι A. 14. τὰς νύ ὅλην τὴν νύκταν περιεπάτει μετὰ τῶν μαζαλάδων διὰ τῆ θυνίας B. ἐχρῆτο A. 16. πεπύκνωτο A.

gnare coeperunt. obsessi autem, nisi mature auxilia mitterentur, nec diuturnam famem perpeti nec hostes propulsare ullo modo sent, deditionem se facturos minabantur. Manuel igitur mali e mi nuntio non expectato, postridie, quanta celeritate poterat Nicomediam Claudiopolim maximis itineribus contendit, sine aulicis deliciis, armis et equis duntaxat instructus; et ut hos conatus anteverteret, insomnes noctes agit; et ad faces per Bit am, quae propter crebras valles et densas silvas multis in loci pedita habet itinera, pedes proficiscitur. quod sicubi quiesce erat, cubile illi erat humus, lectus e paleis et foeno const cum pluvio tempore in palustri loco diversabatur, nubes et s fluentes rivi somnum ei interrumpebant. quae res maiorem ei h num et benevolentiam et admirationem peperit, quam in im principio diadema purpura et equus aureis phaleris ornatus. ut

τὸν ἵππον ἀνέβαινε τὸν χρυσοφάλαρον. ὡς δὲ ἤγγισεν οὗ P. 129
ἔπορεύετο καὶ ὅπιο τοῖς περὶ τὴν Κλαυδιούπολιν ἐσκηνωκόσι V. 105
βαρβάροις, οἱ μὲν ἐς φυγὴν ἐκεῖθεν αὐτίκα ὥρμησαν, ἐγνωκότες τὴν αὐτοῦ ἔλευσιν ἔκ τε τῶν σημείων τῶν ταγμάτων καὶ τῆς τῶν ὅπλων λαμπρότητος, αὐτὸς δ' ἐπέκειτο διώκων ἐς ὅσον ἦν ἐφικτὸν ὡς προσωτάτω τῆς μάχης. οὕτω δ' ἀσπάσιος ἐπέστη τοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει Ῥωμαίοις ἀπειρηκόσιν ἤδη πρὸς τὰ τῶν Τούρκων φρονήματα, ὡς οὐδὲ ναύταις οὖρος προσκεκμηκόσι ταῖς κώπαις καὶ πλεῖστον αὐταῖς ἐνιδρώσασι, καὶ ἔαρ ἥδιστον μετὰ χειμῶνος κατήφειαν, ἢ ἕτερόν τι τῶν ὅσα ἐκ λυπηρῶν ἀρχῶν εἰς χρηστοτέραν μεταβαίνει κατάστασιν.

ΤΟΜΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ.

1. Δοτέον τῷ λόγῳ κἀκεῖνα. ὁ βασιλεὺς οὗτος μὴ ἔχων V. 106
νόμῳ πολέμου κατὰ τῶν ἐθνῶν ἐπελθεῖν ὁπόσα κόλπον ἀμ- B
φινέμεται τὸν Ἰόνιον, ἢ μᾶλλον τὴν κατὰ Ῥωμαίων ἔφοδον τυπῶν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχων ἀεὶ καὶ κρίνων φοβερὰν καὶ δυσ-

1. χρυσοχάλινον B. 16. κατὰ τῶν ἐθν.] τὴν τῶν φράγγων δίην στρατιὰν B.

Pe Claudiopolim ventum est, barbari adventu eius ex vexillis et splendore armorum cognito fugae se mandarunt, illo quam longissime persequente. non minus autem eius adventu obsessi iamiam desperantes recreati sunt quam nautae post multum remigandi sudorem secundo vento, aut vere dulcissimo post asperrimam hiemem aut alterius mali principii laeto exitu homines exhilarari solent.

NICETAE CHONIATAE LIBER VII RERUM A MANUELE COMNENO GESTARUM.

1. Nunc illa etiam referenda sunt. imperator, quia gentes circa Ionii bello petere non poterat, imo potius incursiones earum in Romanas provincias perpetuo timebat, haud ignarus copias Occi-

ἀντητον, οἷα εἰδὼς τὰς τῶν Ῥωμαίων δυνάμεις ἀπροσφυε
ἐξ ἀντιπάλου στῆναι ταῖς ἑσπερίαις καὶ ἄντικρυς χύτρι
πρὸς λέβητας, ὡς ἔξὸν καὶ τὸ θέσθαι διαθήκην κατὰ Ῥωμα
C ων καὶ συμφρονήσειν ὅλως τοὺς δυσμόθεν καὶ πρὸς μί
τραπέσθαι σύμπνοιαν ὑπεβλέπετο, καὶ παντοίως ἀσφαλιζ
μενος πόρρωθεν τοὺς μὲν κατὰ τὴν ἕω βαρβάρους ἐξεῖναί
ἔφασκε χρήμασι πρὸς φιλίαν ὑπάγεσθαι καὶ διὰ μάχης συμ
πειθεῖν τῶν οἰκείων ὅρων μὴ ἐκκεχύσθαι, τήν γε μὴν ἑσπ
ρίαν δεδιέναι πολλαχῶς ἐθνικὴν πολυσπέρειαν· ὑψαυχενε
τε γὰρ τοὺς ἄνδρας καὶ τὸ φρονεῖν εἶναι ἀταπεινώτους, τ
τε φιλαίματον διὰ μελέτης ἔχειν ἀεί, καὶ μὴ μόνον πλοῦτ
P. 130 περιβεβλῆσθαι πολὺν καὶ σιδηροφορεῖν πάντας εἰς πόλεμον
ἀλλὰ καὶ τὸ δύσνουν τρέφειν κατὰ Ῥωμαίων ἀκοίμητον κ
φιλεχθρεῖν ἀεὶ κατὰ τούτων καὶ λοξὸν ὁρᾶν καὶ σφοδρύν
σθαι. ἀμέλει Βενετίαν καὶ Γένουαν Πίσαν τε καὶ τ
Ἀγκῶνα, καὶ ὅσα παρὰ θάλατταν ἔθνη ἕτερα διακέχι
ται, φίλια Ῥωμαίοις ἐτίθει κατεμπεδῶν ὅρκοις καὶ παι
τοδαπαῖς φιλοφροσύναις ὑποποιούμενος, καὶ καταγωγαῖς αὐτ
δεξιούμενος ἐν τῇ ἀρχούσῃ τῶν πόλεων. ὑφορώμενος
μήπως τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων ῥηγῶν ἰσχύν τις περ
δὺς μείζονα εἶτα κατὰ Ῥωμαίων ἐπίῃ, χρημάτων ἀνελάμβα
νε δόσεσιν, ἐσωμάσκει τε καὶ ἐπέθηγε πρὸς ἀνθόπλισιν
B ὑποπίπτειν κινδυνεῦον γένος ἄρχοντι ὑπερέχοντι. Ἰταλιώτ
οὖν πολλάκις κατὰ τοῦ ῥηγὸς Ἀλαμανίας τοῦ Φρεδερίχ

2. ἄντικρυς] εἶναι ὁμοίους γάστρινα. σκεύη πρὸς σιδήρεα
7. ὑπαγαγέσθαι A. 9. δεδιέναι] ὑφορᾶσθαι A. idem
ἐθνικήν. 10. φρονεῖν] φρονεῖν ἐπιεικῶς A. 14. σ
θρύνεσθαι] λυττᾶν A. 15. γενουβίσους B. 24. πολλά
πλειστάκις A. φερδεριχου B.

dentales Romanis esse longe superiores, praesertim vero formid
les eas fore si in unum conspirarent, multo ante se quovis m
contra illas muniebat. nam Orientales quidem barbaros licere
et pecunia conciliare et armis intra fines suos continere: sed O
dentalium gentium multitudinem timere se, quod viri superbi s
indomiti, sanguinarii, nec tantum opibus et armis abundent,
irreconciliabili etiam odio Romanos persequantur. proinde Ven
Genuam Pisas Anconam et reliquos orae maritimae accolas Rom
conciliabat, iureiurando devinciebat, omnis generis officiis allici
et in urbe imperatrice hospitiis excipiebat. et quia verebatur
quis Occidentalium regum opibus auctis Romanos invaderet, po
tiorum iniuriis obnoxios populos pecunia reficiebat, in armis e
cebat et ad resistendum animabat. ac Italos contra Alemaniae re
Fridericum, qui eos suae ditionis facere maxime cupiebat, sa

ἀνθώπλισεν. ὃ μὲν γὰρ ὑποκλιθῆναί οἱ τούτους καὶ τὰ καθ' αὐτοὺς ἐπιτρέψειν ἐκείνῳ διὰ πλείστου ἐτίθετο· ὃ δὲ Μανουὴλ πέμπων ἐνίσχυεν ἐκείνους καὶ κραταιοῦσθαι ὑπετίθει, καί τὰς τοῦ ῥηγὸς δολοφροσύνας ἐνῆγε φυλάττεσθαι. ἀλλὰ καὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην εἰσιέναι καὶ στεφθῆναι τὸν αὐτὸν ῥῆγα πολλάκις ἐπιβαλόμενον ἀπεῖρξε τοῦ ἐγχειρήματος, „μὴ δώσεις ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου" γράφων τῷ πάπᾳ, „μηδὲ πατέρων ὅρια μέταιρε, μή πως τὸ ἀπρομήθευτον ὕστερον V. 107 ἔργοις αὐτοῖς ὁποῖόν ἐστιν ἐπιγνοὺς τηνικαῦτα πλήττῃ τὴν ψυχὴν μεταμέλῳ διὰ τὴν τοῦ εἰκότος ὀλιγωρίαν, ὁπότε τὸ κακὸν παντάπασιν ἀθεράπευτον." καὶ ἦν ἐκ τούτου τῆς μεγαλοδόξου Ῥώμης ἀποκλειόμενος, καθά τις ἄοπλος, ὁ μυριάσι γαυριῶν στρατευμάτων. ἔστι δ' ὅτε τὰ μὲν τείχη Μεδιολάνων ὑπ' Ἀλαμανῶν κατεστράφησαν, οἱ δὲ τῆς πόλεως ταύτης οἰκήτορες κατασοφισάμενοι τοὺς ἔνορκον ἀνάγκην σφίσιν ἐπενεγκόντας μὴ ἂν τὸ τεῖχος ἀναδομήσειν ποτέ, τὰ μὲν πρῶτα ἐπὶ τάφρῳ ᾤκουν βαθείᾳ καὶ ὀρυκτῇ, μὴ ἐπιορκεῖν ἐκ τοῦδε λέγοντες, ἔπειτα δὲ ὡς πρότερον τὰ τείχη ἀνεκαίνισαν τοῦ βασιλέως τοῦδε γενομένου συλλήπτορος. ἐπὶ τούτοις γε μὴν τὸν Μόντης Φεράντης μαρκέσιον, εὐγενείᾳ καὶ ἐντεκνίᾳ κομῶντα καὶ μέγα δυνάμενον, εἰς φίλον Ῥωμαίοις ἐγγράψας τοῦτο μὲν δωρήμασιν ἁδροῖς τοῦτο δὲ τῷ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν νεώτερον συνευνάσαι τῇ οἰκείᾳ θυγατρὶ τῇ Μαρίᾳ, ὡς ὀλίγῳ πρότερον εἴπομεν, ἔτι μᾶλλον ἠκύρου τὰ διαβούλια τοῦ ἀρχηγοῦντος Ἀλαμανῶν. ὥστε ὁ μὲν τὸν οἰκεῖον,

conciavit, per legatos hortatus ut fortes viros se praeberent et regis dolos caverent, quem coronae accipiendae gratia saepe veterem Romam ingressurum impediit, papa per litteras monito ne suam gloriam alteri daret neve limites patrum transferret, ne temeritatis et negligentiae tum demum poeniteret, cum accepta mala corrigi non possent. ita inclitae Romae aditu tanquam inermis exclusus est is qui armatis legionibus efferebatur. quodam tempore Mediolani moenia sunt ab Alemanis diruta: sed cives iureiurando adacti se nunquam ea instauraturos, ita victores eluserunt ut urbem principio profunda fossa munirent, se pacta et conventa violare negantes. deinde imperatoris auxilio freti ipsa moenia reposuerunt. ad haec Montisferrati marchione, viro nobilitate auctoritate et felici sobole insigni, tum amplis muneribus tum Maria filia, ut supra expositum est, eius filio desponsa ad Romanorum amicitiam adiuncto, magis etiam principia Alemanorum consilia fregit. qui Moguntino episcopo, cancellario suo, cum magnis copiis misso, Italicas urbes a papa avulsas

γέφυραν ἐκβάσεις τοῦ ποταμοῦ διασπεσ
λενε μερίδος τινὸς ἀπὸ τῶν Τούρκων μετ
περαίωσιν, καὶ τηνικαῦτα μηδ' ὅλως κατο
ραλέως προσυπαντᾶν. καὶ ὁ μέν, ὡς ἀ
P. 126 οὕτω δὴ τὸ οἰκεῖον διεσκεύασε στράτευμ
ὡς εἶχοντο τοῦ διαβαίνειν, ἐξ ὑπερδεξίων
ποταμὸν συνωθοῦντο καὶ ἀπεπνίγοντο.
μετὰ τῶν ἀμφ' αὐτὸν εὐοπλοτάτων εἰς
καὶ συστραφεὶς ἀγχωμάλως Ῥωμαίοις συ
ἀντίμαχον ἐντεῦθεν κακῶσαι βουλόμενος
ἐκεχειρίαν διδόναι τῆς τοῦ ποταμοῦ περαιω
νειν ἑκάστου προθυμουμένου βραδεῖα μὲν
δεινὴ δὲ ἡ τῶν σφαλλομένων ἀπώλεια.
ἀντισχὼν ἐκθύμως ἐμάχετο, ἀνδρείου φρο
γενναιοτάτης ἔργα δεικνύς. ὡς δὲ μάθοι κ
αν τοῦ ποταμοῦ Ῥωμαίους ἐφεστάναι κ

2. θελέου A. λειμάχειρος A, λειμόχ
καὶ ἐγκρύματα B. 14. διεσκέδασε A.

peratore acceptis et in itinere collectis recta
rem oppida petierunt, qua olim Maeandri f
cum speculatores, quos in omnibus viis cons
cessum, qui quidem in propinquo essent, s
duas diviso partes maiorem in insidiis collo
ri erant, alteram ultra fluvium iuxta veteren
pectare, et turmas Turcarum cum captivis

βαίνον τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος, κατακλᾶται τὸ πρόθυ- B
μον, καὶ τοῦ ἀκμαίου ἐκείνου μεθαρμοσθεὶς λήματος τὴν σω-
τηρίαν ἑαυτῷ διατίθησι, καὶ δὴ τὴν προκειμένην παραλλάξας
πορείαν ἀνωτέρω μεταχωρεῖ, ἀναδιφῶν ἑτέραν περαίωσιν.
ὡς δὲ ἄπορος ἦν ὁ ποταμὸς πανταχόθεν, τοὺς ἐπιδιώκοντας
δεδιώς, τὴν ἀσπίδα ὑποθεὶς τῷ ὕδατι ὡς κελητίῳ ταύτῃ
ἐχρῆτο, ἀρίστως ἀντικατάστας τῷ τῆς ἀνάγκης ὀξεῖ. καὶ τοί-
νυν τῇ μὲν λαιᾷ τὸν ἵππον κατέχων παρανηχόμενον, τῇ δε-
ξιᾷ δὲ τὴν σπάθην γυμνὴν δεδωκώς, καὶ προσποιῶν ἐν τῷ
παραυτίκα ταύτην εἰς οἶακα, ἐσάλευεν οὕτω κατὰ βραχὺ τοῦ
ποταμοῦ διαπλέων τὸ πέλαγος. οὐ μὴν ἐς τέλος ἐξέπλευσε
τὸ θανεῖν. εἰς γὰρ τὸ ἀντιπέραν ἤδη γενόμενος ἐπί τι γή- C
λοφον ἄνεισιν, ἑαυτὸν ὅστις ἐστὶν εὐφημιῶν καὶ μεγάλης
γλώττης κόμπῳ χρώμενος, ὅπως συναχθῶσι καὶ ἕτεροι Τοῦρ-
κοι μετ' αὐτοῦ· οὐδενὸς δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ αὐτὸν εἰδό-
των Ῥωμαίων προσπελάσαντος, ἀλλά τινος τῶν ἐπικούρων
Ἀλανῶν ἐπιδραμόντος ὅπου τὴν καινὴν εἱρεσίαν σχάζειν ἔμελ-
λεν, ἀναιρεῖται ἀμφιστόμῳ κνώδοντι. ἐκ δὲ τούτου ἀκόσμως V. 103
τε Πέρσης ἕκαστος ἀπεδίδρασκε καὶ Μαίανδρος τοὺς πλείο-
νας εἰσεδέχετο, ὡς βραχεῖς ἐκ τῶν τοσούτων χιλιάδων διασω-
θῆναι. καὶ τοῦτο τὸ ἔργον, εἴπερ τι ἄλλο, ἀνέρρωσε μὲν τὰ
Ῥωμαίων πράγματα, καθεῖλε δὲ τὰ Περσῶν φρυάγματα·
ὡς γὰρ οὐ δεξομένων σφᾶς τῶν Ῥωμαίων γεγηθότες ἐπῆσαν,
καὶ ὡς πᾶσαν ἀφανίσοντες μικροῦ τὴν Φρυγίαν καὶ φθεροῦντες D
ὁπόσην ἔπεισι Μαίανδρος ἀγκυλορρόας, ἐσβάλλων εἰς θάλασσαν.
πίπτει δὲ κατὰ τοῦτον τὸν πόλεμον Ἀσπιέτης ἐξ αἰτίας τοι-

8. περινηχόμενον vulgo. 17. Ἀλανῶν] σκυθῶν A, ἀλαμα-
νῶν B.

cidere, fracta alacritate et generoso illo spiritu debilitato suae sa-
luti consulit, et proposito itinere declinato superius abscedit, aliud
vadum quaesiturus. quia vero flumen nusquam transiri poterat, ca-
pto ex tempore consilio scuto pro lintre utitur, laeva equum luxta
natantem ducit, et dextra gladium pro gubernaculo sustinens natan-
do paulatim progreditur. mortem tamen evitare non potuit. nam cum
in ulteriorem ripam evasisset, tumulo conscenso quis sit praedicat,
et arrogantibus verbis semet ipsum celebrat, quo plures Turcae eo
confluerent. verum non ab illustri aliquo et noto Romano, sed ab
Alano quodam occiditur. ex eo Persae effuse fugientes plerique in
Maeandro submerguntur, perpaucis ex tot millibus conservatis. id
factum, si quid aliud, rem Romanam erexit et Persarum insolentiam
repressit. alacres enim invehebantur, et Romanos terga daturos, se
vero totam prope Phrygiam, quam late Maeander ad mare usque

Παναείῳ κατασκηνούντων Περσῶν. καὶ
κατὰ τὸ Πανάσιον, τοὺς ἐν Λακερίῳ μέτ
τοῦ τῶν χώρων ἐντὸς γενέσθαι καθ' οὓς η
στέλλει τὸν Λαοδικέα Κατίδην ἐν οἷς ἐστὶ
τασκεψόμενον καὶ τάχος ἐκείνῳ ἀπαγγ
P. 127 ὃ δὲ διασοβεῖ τοὺς Πέρσας, ἐς οὓς ἐξ
εἰς λείαν ἑτοίμην καὶ ὅτι ἐγγύτατον θήρ
παρουσίαν δήλην ἐκείνοις τίθησι, διὰ
Πέρσας τῷ βασιλέως ὀνόματι. καὶ τῷ
νος καὶ πρὸς ὀργὴν ἐξενεχθεὶς δίκην ἐ
τῆς ῥινός· αὐτὸς δὲ μηδὲ βραχύ τι γοι
ταχύνας ὡς εἶχεν, οὐ κατόπιν ἦκει καὶ
ἀλλὰ καὶ ἄλλοτέ ποτε δι' Ἀνδρονίκου τοῦ
κοις ἐπέθετο, κἂν οὐχ ὡς ἄριστα καὶ τ
λεμον αὐτῷ ὑπηντίασε. τῷ γὰρ ἀνδρὶ

γ. λακαρίῳ B. 10. ἀναστήσας] μὴ
οἰκοῦντας B, κατὰ τῶν ἐν τῷ λακαρίῳ
ἐκείνων πολλοὺς ἔβλαψε B. 13. κατίδ
αὐτοῦ μίτυν ἔκοψεν B. 22. Ἀγγέλο

protenditur, deleturos putabant. in hoc pra
modo. Persa quidam cum ipsum ob firmita
ad pedes usque demissum vulnerare non
eius invehitur; qui letaliter in fronte percu
steriores pedes erectus sessorem in flumen
8. Post hunc successum Manuel bell
Lacarium et Panasium incolunt, et Panasia

γμάτων δ τί περ κράτιστον παραδοὺς, καὶ συνεκπέμψας αὐτῷ τὸν Καντακουζηνὸν Μανουήλ, ἄνδρα περὶ τὰς πράξεις ἀγαθὸν καὶ γενναῖον, καὶ ἑτέρους τῶν ἐπὶ δύξης Ῥωμαίων, κα- B τὰ τῶν ἐν τῷ Χάρακι Τούρκων ἀφίησι· κεῖται δὲ ὁ Χάραξ οὗτος μεταξὺ Λάμπης καὶ τοῦ τῆς Γραὸς Γάλακτος. τὰς δυνάμεις τοίνυν ἀναλαβὼν Ἀνδρόνικος πρῶτα μὲν εἰς τὸ τῆς Γραὸς παρεμβάλλει Γάλα, ἔπειτα δ' ἐκεῖσε τὰ ὑποζύγια καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν καταθέμενος ἄνειεν ἐς νέωτα πρὸς τὸν Χάρακα, κούφως ὡπλισμένην ἔχων τὴν στρατιάν. οὐ γενναῖον δέ τι δράσας οὐδ' ἄξιον τοῦ τοσούτου στρατεύματος, ὃ τηνικαῦτα ἐπήγετο, ἀλλὰ συμμετρήσας τὸ ἔργον βοσκημάτων ἁρπαγαῖς καὶ ποιμνίταις ὀλίγοις Τούρκοις, περιδεὴς ἐκεῖθεν ἀπονοστεῖ. ἐπιφανέντων γὰρ ἐκ τῶν ὄπισθεν νυκτὸς βαρβάρων τινῶν καὶ βοησάντων, μὴ ὁναμείνας ἢ τὸ πλῆθος C τῶν ἐπιόντων κατεξετάσαι ἢ τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς μάχην καταστησάμενος, ἀνεὶς τὸν ὑπεκφέροντα ἵππον καὶ χερσὶ καὶ ποσὶ καὶ φωνῇ πρὸς τὸ φέρεσθαι εἰξέως διήγειρεν, οὐ τὴν ἐς στρατήγιον φέρουσαν ὁδεύων ἀλλ' εὐθὺ τῆς τῶν Χωνῶν ὁρμηκὼς πόλεως. ἰδὼν δὲ τὸν ἵππον καὶ πορρωτέρω χωρεῖν ἔχοντα οὐδ' ἐκεῖσε τὸν δρόμον ἵστησιν, ἀλλ' ἐς τὴν ἐν Φρυγίᾳ Λαοδίκειαν ὅλον συντείνει τὸ πρόθυμον. τὸ δὲ στράτευμα πρὸς τὴν ἀθρόαν τοῦ ἡγεμόνος ἀφάντωσιν ἐκταραχθὲν διαλύεται τῆς συντάξεως καὶ σὺν οὐδενὶ κόσμῳ τρέπεται πρὸς φυγήν, τῶν θρεμμάτων καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀφέμενον. τάχα δ' ἂν καὶ ἑαυτοῖς συμπεσόντες ἐμαχέσαντο Ῥωμαῖοι νυ-

5. μεταξὺ τῆς λ. A. — 11. ἀλλὰ συμμ.] ἁρπάξας ὀλίγα πρόβατα καὶ πιστικοὺς B. — 12. ἁρπαγαῖς] ἀγέλαις A.

pugnavit. cui cum Orientalium copiarum partem optimam dedisset et legatum Manuelem Cantacuzenum adiunxisset, virum in rebus gerendis strenuum, una cum aliis illustribus Romanis, Turcos Characenos iussit invadere. is Charax inter Lampem et Graosgala situs est. Andronicus copiis assumptis in Graosgalacte primum castrametatur, deinde iumentis et reliquis impedimentis ibi relictis Characem cum levi armatura invadit. sed nullo facinore edito quod tanto exercitu dignum esset, raptis tantum pecudibus et paucis Turcis pastoribus adiactis, trepidus inde refugit. nam cum se noctu Turcae cum clamoribus ostendissent, non quantus eorum esset numerus expectavit, sua suos ad pugnam instruxit, sed equum et manibus et pedibus et voce ad velocissimum cursum incitavit, nec in castra sed Chonas properavit. et quia equum currere diutius posse videbat, ne ibi quidem cursum inhibet, sed Phrygiae Laodiceam contendit. enimvero exercitus inopinata ducis absentia consternatus acie soluta effuse fu-

κτὸς ἔτι οὔσης, εἰ μὴ ὁ Καντακουζηνὸς Μανουὴλ ὡς ἔξ ἀν
Dτιπάλου συστὰς καὶ σπασάμενος μάχαιραν ἔπαιε τῷ ταύτ
πλατεῖ τοὺς δραπέτας, „στῆτε" λέγων· „οὐδένων ἐπικειμ
V. 104 νων ποῖ φέρεσθε;" καὶ οὕτως ἐληξάν ποτε πρὸς μικρὸν τ
ἀλόγου ἐκείνης ἀπάρσεως καὶ τοῦ ὅλῳ ῥυτῆρι κατά τε πρ
νῶν κατά τε φαράγγων καὶ γηλόφων ἕεσθαι. πρὸς ἣν ἀκλ
τοῦ Ἀνδρονίκου φυγὴν βαρυαλγήσας ὁ βασιλεὺς ἐγγὺς ἦλ
τοῦ διὰ τῶν ἀμφόδων τῆς πόλεως ἐκφαυλίσαι Ἀνδρόνικ
γυναικείαν στολὴν περικείμενον. φιλοικεῖος δ' ὢν καὶ ο
ἐνδιδοὺς πρὸς τὸ αἷμα καθεῖλε τὸν χόλον, καὶ ἄλλως μαθ
ὡς βράχιστοι Ῥωμαίων ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ πεπτώκασ
ἠρίστευσαν δὲ οὐδένες κατὰ ταύτην τὴν ἔφοδον, οἷα τ
ἐς τοὺς βαρβάρους ἀνόδου γενομένης ὀξείας καὶ τῆς ἐς το
πίσω αὖθις ὀξυτέρας μεταχωρήσεως. Πέρσης δέ τις τηνικαῦ
τόπον ἀνάντους λαβόμενος κἀνταῦθα ὑφιζήσας πολλοὺς τ
παριόντων Ῥωμαίων ἀνῄρει, θανάσιμα πάντα καὶ κατάγον
P. 128 ἐς ᾅδου βέλεμνα πέμπων· διὰ γὰρ ἀσπίδος διῄει καὶ θώρακ
καὶ ἦσαν ἀμαιμάκετον κακόν. ἐπὶ τοῦτον πολλοὶ μὲν ὅσ
ἀρετῆς ἀντεποιοῦντο ἐπισυνέστησαν, καὶ ἀγχοτάτω παραχ
νόμενοι ἔβαλλον βέλεσι καὶ ἔπειρον δόρασι, θυμῷ πολ
χρώμενοι. ὁ δὲ πυρριχίζων ἄντικρυς ἐξωρχεῖτο πάντα τὰ
αὐτὸν φερόμενα βλήματα καὶ στροφάδην τοὺς ὑπαντιάζοντ
ἔκτεινεν, ἕως ὁ Ξηρὸς Μανουὴλ ἀπὸ τοῦ ἵππου κατεπήδη
καὶ τὴν ἀσπίδα προβεβλημένος ξιφήρης τὴν χεῖρα τῷ Πέρ
ἐπῆλθε, τὰ βέλη πάντα τῷ σάκει δεχόμενος, καὶ κατὰ κεφ

11. βραχεῖς ἐκ τῶν Ῥωμαίων A. 19. μετεποιοῦντο A. νόμενοι A. 22. ὑπαντιάζοντας] ἐπιόντας A. 24. τῷ Πέ σῃ om A.

git, pecudibus et captivis omissis. forsitan etiam inter sese certasse Romani, quia nox adhuc erat, nisi Manuel Cantacuzenus stricto en obstitisset, et fugitivos obliquo gladio perculisset, ac stare iussis prosequente nemine. sic tandem foeda et praeceps illa fuga nonni compressa est. qua indignatus imperator parum abfuit quin Andron cum muliebri habitu per urbem circumduci iuberet. sed ut suorn amans, cognationis ratione habita, irae imperavit, praesertim cum ea pugna paucissimi cecidissent. nihil in ea expeditione memorab gestum est, quod et subito eductus est exercitus et celerius red ctus. Persa vero quidam arduo loco occupato, multos praetereuntiu Romanorum sagittis interemit, etiam thoraces penetrantibus. hu multi viri fortes adorti et telis eminus et hastis cominus irati feri bant. verum ille agilitate corporis et tela in se excussa evitab

λῆς καιρίαν ἔπληξε, καὶ ἀνήρηκεν. οὕτω δὲ τὸν Ξηρὸν ἀπέχοντα εὗρεν ὁ Πέρσης τοῦ ἐκείνου ἀπεκτονέναι καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ θανεῖν δέησιν ἀκαμπῆ καὶ σκληρὸν ἀληθῶς καὶ ἀνένδοτον, ὡς καὶ δευτέραν πληγὴν ἐπὶ τῇ προτέρᾳ λαβεῖν οἷς καὶ παρακαίρια ἔβαζε, φιλανθρώπων τυχεῖν δεόμενος ὧν αὐτὸς κακὸν ὀλέθριον ἦν.

Τότε καὶ ἐμὸς συγγενής, τῷ κλήρῳ μὲν τῆς πόλεως κατειλεγμένος Χωνῶν, Λευίτης τὴν τάξιν, λήματος δ' ἀνδρείου πλήρης, συνανελθὼν τῷ λοιπῷ στρατεύματι ἐς τὸν Χάρακα μετὰ σκευῆς πολεμικῆς, καὶ σκυλεύσας εἴ τί που ἐφεῦρεν ἡ χεὶρ ἐν τοῖς τῶν Τούρκων σκηνώμασιν, οὐκ ἀπεφορτίσατο κατ' αὐτὸ τὸ δεινὸν τὰ λάφυρα, ἀλλὰ ταῦτα φέρων, ἃ καὶ ἦσαν στολαὶ Περσικαὶ πήρας ἐντὸς καὶ ὄϊς πηγεσίμαλλος, βάδην ἐπορεύετο, ἐπιστρέφων τὰς ἁπάντων ὄψεις εἰς ἑαυτόν, καὶ ὑπὸ μὲν τῶν ὡς ἀδεὴς ἐν τοῖς περιστατικοῖς καιροῖς εὐφημούμενος καὶ κορυφαῖος κρινόμενος ἄντικρυς τῶν κατ' ἐκεῖνο στρατευσάντων καιροῦ, ὑπὸ δὲ τῶν τωθαζόμενος ὡς προβατίου ἀρνύμενος θάνατον. αὐτὸς μέντοι καὶ οὕτω τὴν ὁδὸν ἦνυεν, ὅπῃ παρείκοι, τοὺς δραπέτας βάλλων ὀνείδεσιν ὡς μηδενὸς διώκοντος ἀγεννῶς ἀπαίροντας.

Οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον χρόνῳ τὴν ἐκ Κλαυδίου Καίσαρος παρώνυμον πόλιν οἱ Τοῦρκοι περικαθίσαντες πρῶτα μὲν οὐδὲ προελθεῖν ὅλως εἴων τοὺς ἀποτεταγμένους εἰς τὴν ταύτης

1. ἐπέχοντα — τῷ ? 5. οἷς] ἧς παρακαίρια ἔβαψε A. 8. Λευίτης] διάκονος B. 13. ἦσαν δὲ τζουβαλα καὶ σαγία μαλιτικά B. 17. ὡς διὰ προβάτων μαλίᾳ προκρίνει τὸν ἑαυτοῦ θάνατον B.

donec Xerus Manuel equo desiluit, obiectoque scuto telis eius exceptis, stricto ense iterato ictu caput ei frustra mortem deprecanti, et ab iis petenti veniam in quos tanquam immanis fera grassatus fuerat, dissecuit.

Tum cognatus quoque meus, clericus urbis Chonarum, ordine Levita, sed animo forti praeditus, qui cum exercitu pro milite ad Characem iverat et spolia in Turcarum tabernaculis reperta legerat, in ipso periculo parta praeda non deposita (erant autem stolae Persicae et ovilla vellera in pera) pedetentim incessit, conversis in eum oculis omnium, aliis ut in rebus asperis interritum et primarium militem laudantibus, aliis deridentibus quod vitam ove commutaret. sed ille sic etiam iter conficiebat, et ubi res ferebat, fugam caeteris turpem persequente nemine exprobrabat.

Non multo post Turci Claudiopolim obsederunt, ac primo Romanum praesidium exitu intercluserunt, deinde etiam moenia oppu-

ἱππάσιμα φέρων καὶ στολὰς φολίσι σιδ
τεινεν οὗν τοὺς σταθμούς. τοσοῦτον δ'
μον φθάσαι τοὺς πολιορκοῦντας ποθοῦ
τοὺς ἔνδον δεινόν, ὁποῖον οὐκ ἔστι λόγῳ
οὖν τὰς νύκτας ἴαυεν ἀϋπνους καὶ πρ
φωτὶ ποιητῷ βαδίζων διὰ τῆς Βιθυνά
ταῖς ξυναγκείαις πεπύκνωται, καὶ ἄπο
τῆς ὕλης συνηρεφεῖ. εἰ δέ που καὶ χῶ
διαναπαύεσθαι, γήϊνον εἶχε τὴν καθέδ
βεβλημένη καὶ φορυτὸς ὑποκείμενος
ἐσχεδίαζεν. ὅτε δὲ ὕετοῦ κατενεχθέν
γενομένου κατὰ φάραγγα τεναγώδη ἄν
ἐτέγγετο καὶ τὸν ὕπνον διεσπᾶτο τῷ τῆ
τι νάματι. καὶπὶ τοῖς τοιούτοις ἠγαπ
ἦ ὅτε διαδήματι ἑταινιοῦτο καὶ περιέκε

4. ἀποτρέψασθαι] ἐκεῖθεν ἐκδιῶξαι A. πλόκους A. 13. λόγῳ καὶ διηγήσασθ ὅλην τὴν νύκταν περιεπάτει μετὰ τῶν θυνίας B. ἐχρῆτο A. 16. πεπύ

gnare coeperunt. obsessi autem, nisi mature nec diuturnam famem perpeti nec hostes pr sent, deditionem se facturos minabantur.] mi nuntio non expectato, postridie, quam

τὸν ἵππον ἀνέβαινε τὸν χρυσοφάλαρον. ὡς δὲ ἤγγισεν οὗ P. 129
ἐπορεύετο καὶ ὤπτο τοῖς περὶ τὴν Κλαυδιούπολιν ἐσκηνωκόσι V. 105
βαρβάροις, οἱ μὲν ἐς φυγὴν ἐκεῖθεν αὐτίκα ὥρμησαν, ἐγνωκότες τὴν αὐτοῦ ἔλευσιν ἔκ τε τῶν σημείων τῶν ταγμάτων καὶ τῆς τῶν ὅπλων λαμπρότητος, αὐτὸς δ' ἐπέκειτο διώκων ἐς ὅσον ἦν ἐφικτὸν ὡς προσωτάτω τῆς μάχης. οὕτω δ' ὥσπάσιος ἐπέστη τοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει Ῥωμαίοις ἀπειρηκόσιν ἤδη πρὸς τὰ τῶν Τούρκων φρονήματα, ὡς οὐδὲ ναύταις οὖρος προσκεκμηκόσι ταῖς κώπαις καὶ πλεῖστον αὐταῖς ἐνιδρώσασι, καὶ ἔαρ ἥδιστον μετὰ χειμῶνος κατήφειαν, ἢ ἕτερόν τι τῶν ὅσα ἐκ λυπηρῶν ἀρχῶν εἰς χρηστοτέραν μεταβαίνει κατάστασιν.

ΤΟΜΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ.

1. Δοτέον τῷ λόγῳ καὶ ἐκεῖνα. ὁ βασιλεὺς οὗτος μὴ ἔχων V. 106
νόμῳ πολέμου κατὰ τῶν ἐθνῶν ἐπελθεῖν ὁπόσα κόλπον ἀμ- B
φινέμεται τὸν Ἰόνιον, ἢ μᾶλλον τὴν κατὰ Ῥωμαίων ἔφοδον τούτων πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχων ἀεὶ καὶ κρίνων φοβερὰν καὶ δυσ-

1. χρυσοχάλινον B. 16. κατὰ τῶν ἐθν.] τὴν τῶν φράγγων ὅλην στρατιὰν B.

pe Claudiopolim ventum est, barbari adventu eius ex vexillis et splendore armorum cognito fugae se mandarunt, illo quam longissime persequente. non minus autem eius adventu obsessi iamiam desperantes recreati sunt quam nautae post multum remigandi sudorem secundo vento, aut vere dulcissimo post asperrimam hiemem aut alterius mali principii laeto exitu homines exhilarari solent.

NICETAE CHONIATAE LIBER VII

RERUM A MANUELE COMNENO GESTARUM.

1. Nunc illa etiam referenda sunt. imperator, quia gentes istas Ionii bello petere non poterat, imo potius incursiones earum in Romanas provincias perpetuo timebat, haud ignarus copias Occi-

τε γὰρ τοὺς ἄνδρας καὶ τὸ φρονεῖν εὖ
τε φιλαίματον διὰ μελέτης ἔχειν ἀεί, καὶ
P. 130 περιβεβλῆσθαι πολὺν καὶ σιδηροφορεῖν π
ἀλλὰ καὶ τὸ δύσνουν τρέφειν κατὰ Ῥωμ
φιλεχθρεῖν ἀεὶ κατὰ τούτων καὶ λοξὸν
σθαι. ἀμέλει Βενετίαν καὶ Γένουαν
Ἀγκῶνα, καὶ ὅσα παρὰ θάλατταν ἔθ
ται, φίλια Ῥωμαίοις ἐτίθει κατεμπεδῶν
τοδαπαῖς φιλοφροσύναις ὑποποιούμενος, κα
δεξιούμενος ἐν τῇ ἀρχούσῃ τῶν πόλεω
μήπως τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων ῥηγά
δὺς μείζονα εἶτα κατὰ Ῥωμαίων ἐπίῃ, χ
νε δόσεσιν, ἐσωμάσκει τε καὶ ἐπέθηγε π
B ὑποπίπτειν κινδυνεῦον γένος ἄρχοντι ὑπε
οὖν πολλάκις κατὰ τοῦ ῥηγὸς Ἀλαμανί

2. ἄντικρυς] εἶναι ὁμοίους γάστρινα. σκ
7. ὑπαγαγέσθαι A. 9. δεδιέναι] ὑ
ἐθνικήν. 10. φρονεῖν] φρονεῖν ἐπιε
δρύνεσθαι] λυττᾶν A. 15. γενουβίσου
πλειστάκις A. φερδεριχου B.

dentales Romanis esse longe superiores, prae
les eas fore si in unum conspirarent, mult
contra illas muniebat. nam Orientales quid
et pecunia conciliare et armis intra fines su
dentalium gentium multitudinem timere se,
indomiti, sanguinarii, nec tantum opibus
irreconciliabili etiam odio Romanos persequ
Pisas Anconam et reliquas urbes mari

ἀνθώπλισεν. ὁ μὲν γὰρ ὑποκλιθῆναί οἱ τούτους καὶ τὰ καθ' αὐτοὺς ἐπιτρέψειν ἐκείνῳ διὰ πλείστου ἐτίθετο· ὁ δὲ Μανουὴλ πέμπων ἐνίσχυεν ἐκείνους καὶ κραταιοῦσθαι ὑπετίθει, καὶ τὰς τοῦ ῥηγὸς δολοφροσύνας ἐνῆγε φυλάττεσθαι. ἀλλὰ καὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην εἰσιέναι καὶ στεφθῆναι τὸν αὐτὸν ῥῆγα πολλάκις ἐπιβαλόμενον ἀπεῖρξε τοῦ ἐγχειρήματος, „μὴ δώσεις ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου" γράφων τῷ πάπᾳ, „μηδὲ πατέρων ὅρια μέταιρε, μή πως τὸ ἀπρομήθευτον ὕστερον V. 107 ἔργοις αὐτοῖς ὁποῖόν ἐστιν ἐπιγνοὺς τηνικαῦτα πλήττῃ τὴν ψυχὴν μεταμέλῳ διὰ τὴν τοῦ εἰκότος ὀλιγωρίαν, ὁπότε τὸ κακὸν παντάπασιν ἀθεράπευτον." καὶ ἦν ἐκ τούτου τῆς μεγαλοδόξου Ῥώμης ἀποκλειόμενος, καθά τις ἄοπλος, ὁ μυριάσι γαυριῶν στρατευμάτων. ἔστι δ' ὅτε τὰ μὲν τείχη Μεδιολάνων ὑπ' Ἀλαμανῶν κατεστράφησαν, οἱ δὲ τῆς πόλεως ταύτης οἰκήτορες κατασοφισάμενοι τοὺς ἔνορκον ἀνάγκην σφίσιν ἐπενεγκόντας μὴ ἂν τὸ τεῖχος ἀναδομήσειν ποτέ, τὰ μὲν πρῶτα ἐπὶ τάφρῳ ᾤκουν βαθείᾳ καὶ ὀρυκτῇ, μὴ ἐπιορκεῖν ἐκ τοῦδε λέγοντες, ἔπειτα δὲ ὡς πρότερον τὰ τείχη ἀνεκαίνισαν τοῦ βασιλέως τοῦδε γενομένου συλλήπτορος. ἐπὶ τούτοις γε μὴν τὸν Μόντης Φεράντης μαρκέσιον, εὐγενείᾳ καὶ εὐτεκνίᾳ κομῶντα καὶ μέγα δυνάμενον, εἰς φίλον Ῥωμαίοις ἐγγράψας τοῦτο μὲν δωρήμασιν ἁδροῖς τοῦτο δὲ τῷ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν νεώτερον συνευνάσαι τῇ οἰκείᾳ θυγατρὶ τῇ Μαρίᾳ, ὡς ὀλίγῳ πρότερον εἴπομεν, ἔτι μᾶλλον ἠκύρου τὰ διαβούλια τοῦ ἀρχηγοῦντος Ἀλαμανῶν. ὥστε ὁ μὲν τὸν οἰκεῖον,

concitavit, per legatos hortatus ut fortes viros se praeberent et regis dolos caverent, quem coronae accipiendae gratia saepe veterem Romam ingressurum impediit, papa per litteras monito ne suam gloriam alteri daret neve limites patrum transferret, ne temeritatis et negligentiae tum demum poeniteret, cum accepta mala corrigi non possent. ita inclitae Romae aditu tanquam inermis exclusus est is qui armatis legionibus efferebatur. quodam tempore Mediolani moenia sunt ab Alemanis diruta: sed cives iureiurando adacti se nunquam ea instauraturos, ita victores eluserunt ut urbem principio profunda fossa munirent, se pacta et conventa violare negantes. deinde imperatoris auxilio freti ipsa moenia reposuerunt. ad haec Montisferrati marchione, viro nobilitate auctoritate et felici sobole insigni, tum amplis muneribus tum Maria filia, ut supra expositum est, eius filio desponsa ad Romanorum amicitiam adiuncto, magis etiam principis Alemanorum consilia fregit. qui Moguntino episcopo, cancellario suo, cum magnis copiis misso, Italicas urbes a papa avulsas

γενομένης τοὺς Ἀλαμανοὺς ἀπεκρούσατο ἱππο
ἐνίων δὲ καὶ κρατήσας, ἐν οἷς ἠριθμεῖτο
ἐπίσκοπος. τάχα δ' ἂν οὗτος καὶ ἐς Βυζάντιο
εἰ μὴ βασιλεὺς ἔξ ἀνθρώπων ἐγένετο. ἀλλ'
P. 131 Ἰταλιωτίδων ἢ τῶν ἔτι πορρωτέρω πόλεων
λεὺς οὗτος οὐκ εἶχεν ὁμότην οἰκεῖον καὶ φρ
ἀμέλει καὶ ὅσα εἰς τὰ ταμιεῖα τῶν ταμι
κρυπτῷ ἐτύρευον καὶ ἐτύρβαζον ὁπόσοι τὰ
ἀντίφρονες, ἀκουστὰ ἦν ἐκείνῳ καὶ ἔκπυστα
τε κατὰ τὸν Ἀγκῶνα ἦκον ἐκ βασιλέως τιν
κατὰ χρείαν πραγμάτων. οἱ μὲν οὖν τὰ κα
ραινον καὶ τὰ διατεταγμένα σφίσιν ἐδίδοσα
εἰς φιλίαν ἐκείνου ἑλκύσαι τινὰς ἦν, οὓς
τέ τι ἕτερον Ῥωμαίοις ὠφέλιμον· ὁ δέ γ
μανῶν θυμοῦ ὑποπίμπλαται, καὶ πέμπει
νω πορθήσοντας καὶ τισομένους τοὺς ἐκεῖ κα

1. καγκεράριον A.

sine ullo metu subigebat. verum Montisferrati
imperatoris impulsus Conradum filium, homin
cordatum, viribus et aetate florentem, cum c
num mittit. Commisso praelio Alemani ab eq
inter alios ipse Moguntinus captus forsitan By
nisi imperator ante obiisset. nec ulla fuit urbs
Italia remotior, in qua imperator non unum co
haberet. unde quae in conclavibus

σπένδονται Ῥωμαίοις καὶ κατὰ τὴν ἑαυτῶν εἰσδέχονται πρέ- B
σβεις οὐδὲν ἕτερον ὅτι μὴ τὰ κατ' αὐτοῦ δηλαδὴ μετιόντας
καὶ πόλεις τὰς ἐκεῖ μεθιστῶντας τῆς ἐς αὐτὸν εὐνοίας καὶ
πίστεως. καὶ τὸ μὲν πεμφθὲν ἐκ ῥηγὸς στράτευμα ὡς πο-
λεμίους τοὺς Ἀγκωνίτας μετήρχοντο, καὶ περιζώσαντες τὴν
πόλιν ἀπῄτουν ἐκδοῦναί σφισι τοὺς πρέσβεις Ῥωμαίων· οἱ
δ' Ἀγκωνῖται οὕτως ἦσαν εὐγνώμονες ἀκροαταὶ τῶν ἠπειλη-
μένων ἢ τῷ βληθέντι παρὰ τῶν πολεμίων ἐξέστησαν χάρακι
ἢ τῷ ἀρειϊκῷ ἐκείνῳ πρὸς δέος συνεπιλήθησαν περιζώματι,
ὥστε οὐ μόνον οὐ προύδωκαν οὓς οἱ Ἀλαμανοὶ ἐπέκειντο
ἐξαιτούμενοι, ἀλλὰ καὶ μακρὰν χαίρειν εἴασαν γενναίως τὸν
παρόντα διαφέροντες κίνδυνον, ἐπιτεινομένης δὲ τῆς πολιορ- C
κίας καὶ χρονιζόντων τῶν πολεμίων ἤψαντο τῶν ἀήθων καὶ
πρὸς ἃ μὴ θέμις τρεχεδειπνεῖν σιτοφαγεῖν εἰωθότα ἄνθρω-
ποι. οἱ τοῦ βασιλέως τοίνυν τὸ πλῆθος ἐκκλησιάσαντες, εἰ
ἔξεστιν αὐτοῖς ἐπικουρίαν εἰσενεγκεῖν ἐπυνθάνοντο. τῶν δὲ
εἰπόντων ἔξεῖναι μέν, χρημάτων δ' αὐτόθεν μὴ εὐπορεῖν, αὐ-
τοὶ διετείνοντο καὶ θεὸν τοῦ λόγου πεποίηντο μαρτυρα καὶ μὴ
μέλλειν ἐνῆγον, ὡς βασιλεὺς ἅπαν καταθήσει τὸ τοῦ πολέμου
δαπάνημα, ἢ μὴν ἀπεκδέχεσθαι σφᾶς τὰ ἀνύποιστα προύλε-
γων ὑπὸ τῶν τὴν πόλιν διειληφότων, παίδων μὲν καὶ γυναι- V. 108
κῶν ἀπαγομένων, χρημάτων δὲ καὶ πραγμάτων ἁρπαζομένων.
ἔνθεν τοι καὶ μετάπεμπτόν τινα τιθέασι κόμητα Γιλίελμον
τοὔνομα καὶ γυναῖκα τῶν εὐγενῶν οὐ πρὸ πολλοῦ μὲν θανά-
σιμον τοῦ ὁμευνέτου, γενικὴν δὲ τὴν ἰσχὺν καὶ D

1. ἑαυτῶν χώραν εἰσδ. A. 2. τὰ om A. 9. πρὸς δ. σ.] ἠχθέσθησαν A. 14. εἰωθότα] αἱρούμενον A. 20. προύλεγον om A.

hostiliter circumsessa Romanorum legatos dedi sibi postulabat. Anconitani vero eas minas ita audiverunt, vallum obductum armatamque aciem ita timuerunt, ut legatos non modo non prodiderint, sed contemptis Alemanis periculum illud fortiter tolerarint, et ducta obsidione insolitos quoque cibos gustarint. imperatorii vero legati, populo pro concione interrogato an auxilia sibi accersere liceret, cum populus respondisset licere quidem, sed pecuniam in promptu non esse, ipsi deum testati affirmarunt imperatorem omnes belli impensas persoluturum, et ne cunctarentur hortati sunt: alioqui gravissima quaeque ab hostibus toleraturos, uxoribus et liberis in servitutem abductis, pecunia et rebus omnibus direptis. itaque a quodam comite Guilielmo et vidua nobili, quae nuper defuncti mariti opibus potiebatur, magno fenore accepta pecunia et auxiliis introductis liber-

κωνιτῶν ἐτελεύτα τὰ πράγματα, φύσε
ξάντων καὶ μὴ πρὸς τὸ συμπῖπτον τ
μετακυβεύεσθαι. εἴπῃ γὰρ ἄν τις ὅπως
αὐτοῖς δυνάστου καὶ κατάρχειν ἀξιωτέρ
ἐπίταγμα, ὅς ἐστιν ὁ τῶν Ἀλαμανῶν ῥ
λὴν ὑπτανόμενον γῆν καὶ ὄρη σκιόεντα
P. 132 πήκεσαν, εἰ μή τις αὐτοῖς ἐμπεφυκυῖα
δησις ταὐγαθοῦ κἀν τοῖς δεινοῖς ἀπτόητος
τῶν πραγμάτων οὐχ ὅμοιον ἀεὶ βεβηκυ
εἴη δ' ἂν ἕτερον τούτοις οὐκ ἀρεσκόμε
ἧττονες ὄντες κέρδους οἱ Ἀγκωνῖται
πρὸς τὸ λαβεῖν χεῖρα προτείνοντες ἀπ
τε καὶ πρώην ἐς ἡγεμόνα σφῶν ἀποτ
ἐπορεύθησαν ἄλλου, ὃς ἤνεγκεν αὐτοῖς
κερδαλέον καὶ κάπηλον ἐθεράπευσε τοῦ

5. ἐνευφρανθεὶς A. 6. καὶ τοῖς] κ
τοὺς εἰς τὴν τῶν ῥωμαίων κατάστασιν
τὴν ἐπιταγὴν ἀγκωνῖται A. 16.
antea αὐτοῖς. 19. ὡς ἧττονες] ὅτ
καὶ πραγματείας ποιοῦντες καὶ εἰς τὴν
κουσάτοι ὄντες καὶ ἐν τούτῳ κερδαίνον

tatem suae civitati restitutam sunt gratulati
perator Anconitanos collaudat; et civitate
praestare velle pollicetur, quae et ipse hone
tere possint; aurique longe plus misit quam

2. Τῷ δὲ βασιλεῖ ταῦτα οὕτω διοικουμένῳ χλευασμοὶ παρὰ Ῥωμαίων ἐπετρίβοντο ὡς ὑπερορίους δῃῆθεν ἐπιθυμίας διὰ τὸ φίλαυτον τρέφοντι καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπ' ἄκρα γῆς ἐκ- B τείνοντι, καὶ ὅσα θερμὰ καὶ τολμηρά, ταῦτα διαπραττομέ- νῳ, καὶ τῶν ἀξόνων βάλλοντι πόρρωθεν οὓς οἱ πρώην ἕτεμον βασιλεῖς, καὶ πρὸς χρήσιμον οὐδὲν ἀπαντλοῦντι τὰ χρήματα ἃ συλλέγει τὸ ὑπ' ἀρχὴν καλαμώμενος ἀπογραφαῖς τε καὶ φόροις ἐκδαπανῶν ἀσυνήθεσιν. οὐ καλῶς δὲ παντάπασιν ἐκεί- νῳ τὰ τοιάδε προσέρριπτον, ὅτι μηδ' ἦν καινοτομία τις ἄλο- γος ἐς τὸ παντελὲς τὰ πραττόμενα, ἀλλὰ τὰ τῶν Λατίνων γένη ὁρῶν ἄμαχον ἰσχὺν περικείμενα ἐδεδίει τὸ σύμπνουν, ὡς ἔφην, μὴ κατακλύσειε τὰ ἡμέτερα, ὥσπερ καὶ χείμαρρος ἐξ ὀλίγου μέγας φανεὶς παρασύρει γήδια γεωργῶν. διά τοι τοῦτο καὶ τὸ μικρὸν ὑφορώμενος ἔναυσμα ὡς πυρσοῦ παραί- C τιον, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ εἰς μεγίστην προβαῖνον πυρκαϊὰν καὶ εἰς ἐμπρησμὸν ἔκτοτε, ἢν εὐπρήστου ὕλης τύχῃ λαβόμενον, καὶ πρὸς μόνην ὑποψίαν φυομένην τὴν τῶν λυπούντων ἀρχὴν ἀπεμάχετο κατὰ τοὺς ἀρίστους τῶν γηπόνων, οἳ τὰς ἀχάνθας τὰς τὴν πρασιὰν λυμαινομένας νεαρὰς ἔτι ἐκσπῶσι καὶ κατα- στρέφουσιν ἀρτιθαλῆ τῶν δένδρων τὰ μὴ κηπεύσιμα. καὶ τοῦτο σαφῶς ὑπέδειξε τὰ μετέπειτα, ἡνίκα τὴν μὲν ἐνταῦθα ζωὴν αὐτὸς μετηλλάχει, τὰ δέ γε πράγματα κυβερνήτην ἀπο- βαλόντα σοφὸν μικροῦ τὸ τῆς βασιλείας σκάφος ἐβάπτισε. τὸ δ' οὖν τῶν δασμῶν ἐπιτεταμένον οὐδ' αὐτὸς ὡς μετεδίωκεν ἀποκρύψομαι. ἀλλ' οὐδ' ὅτι αἱ ἀρχαὶ δημοσιώναις προυβέ-

5. *βάλλοντα* vulgo. 9. *ἄλογος παντελῶς* A. 12. *χειμάρ- ρους* A. 23. *τὸ* ante *τῆς* vulgo deest.

2. At imperatori res ita administranti crimini dabatur a Ro- manis, quod ex ambitione longinqua desideraret et oculos in extre- ma terrarum extenderet, multa audacter, temere multa ageret, et ultra limites a superioribus imperatoribus praefinitos multum evaga- retur, et pecuniam a subditis acerbe et per iniuriam exactam inuti- liter dilapidaret. verum perperam ista reprehendebantur, non ab ina- ni studio novitatis profecta, sed Latinarum gentium metu, quarum vires inexpugnabiles essent; quae si conspirassent, verebatur ne tor- rentis instar nostrum imperium vastarent. ea de causa vel exiguum comitem ut magni incendii causam suspectum habebat; et suborien- tia incommodorum semina statim extirpabat, optimi agricolae more, qui spinas adhuc teneras et degeneres frutices runcare solet. atque hoc eius obitu declaratum est, cum sapienti gubernatore amisso rei publicae navis pene demersa est. ac eum tributa exaggerasse et ma- gistratus publicanis vendidisse et fertilissimos agros suis aratris pro-

βλητο παραδράμοιμι, ὥσπερ καὶ τὸ ποθεῖν νεώματα ἐν ἀρού-
ραις καὶ τῷ ἑαυτοῦ ἀρότρῳ διασχίζειν αὔλακας, ἐξ ὧν αὐτῷ
D ἀνδρομεγέθης ἀνέβλαστεν ἄσταχυς. ἦν δὲ τὰ συλλεγόμενα
χρήματα οὐ τοσοῦτον ἀποθήκαις ἀποτιθέμενα ἢ μυχῷ γῆς
ἐγκατορυττόμενα, ὅσον ἀμφοτέραις ἀποκενούμενα καὶ ἀφει-
δῶς παρεχόμενα καὶ μοναῖς μὲν καὶ τεμένεσι καὶ Ῥωμαίοις
ἐλασσουμένοις, τὰ δὲ πλεῖστα ταῖς τῶν ἐθνῶν μεταγγιζόμενα
πανσπερμίαις, καὶ μάλιστα ταῖς Λατινικαῖς ἐκρέοντα ὁμηγύ-
V. 109 ρεσι. φιλοδωρίας γὰρ μεταδιώκων ἐπίδειξιν ἀσώτως ἐσκόρ-
πιζε καὶ ἀνήλισκεν ἅπερ ἀμφοτέραις συνέλεγε, τοὺς ἄκρως
κερματιστὰς φροντιστὰς τῶν οἰκείων ἐφιστῶν. μέρος δὲ τῆς
δαπάνης καίριον ἦσαν καὶ ὅσοι καθ' αἷμα συνήπτοντο καὶ
ἄλλως ᾠκείωντο. αὐτίκα τοίνυν ἡ ἀνεψιὰ Θεοδώρα, ἣ καὶ
(ὡς ἔφημεν) ἐπλησίαζε, βασιλικωτάτης μετεῖχε δορυφορίας,
καὶ μὴν οὐ διαδουμένη, καὶ τῶν ἀρχείων βαρουμένων παριέ-
ναι ἤθελε, καὶ κατὰ φυσικὴν μὲν ἰδιότητα σοβαρὰν ἕλκουσα
P. 133 τὴν ὀφρὺν καὶ ἄνω τὸ ὄμμα τείνουσα, τὸ δὲ πλέον ἀγέρω-
χον βλέπουσα. καὶ ὁ ἐκ ταύτης δὲ γενόμενος τῷ βασιλεῖ παῖς
καὶ ἐφεξῆς ἕτεροι ὅλας θαλάσσας χρημάτων εἰς ἑαυτοὺς με-
τωχέτευον. εὔκολος δὲ ὢν καὶ εὐχείρωτος τοῖς κατευναστῆρ-
σι καὶ θαλαμηπόλοις ἐκτομίαις, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἀπὸ γενῶν
ἑτεροglώττων ὑποβαρβαριζουσιν ὑπηρέταις, ὧν ὁ σίελος τοῦ
λόγου προηκοντίζετο, τοῖς ῥυηφενέσι καὶ τούτους ἐνέταττεν
εὐπετῶς τὰ πολλὰ τὸ οὗς αὐτοῖς ὑποκλίνων, καὶ ἅπερ ἠτοῦν-

11. τῆς] τὰ τῆς vulgo. 15. μὴν οὖ] εἰ μὴ φιλοκαλημένα ἦσαν τὰ μάρμαρα, ἐπάνω περιπατῆσαι οὐκ ἤθελεν B.

scidisse nec ipse dissimulare possum. sed pecunia hoc modo collecta non tam in thesauros referebatur quam utraque manu liberaliter effundebatur, partim in monasteria, sacras aedes et pauperes Romanos, partim vero, et maxima quidem ex parte, in varias gentes, Latinas praesertim. nam ex munificentiae ostentatione effuse spargebat et insumebat ea quae utraque manu collegerat, et acerbissimos exactores quaestores designabat. in iusta sumptuum parte illa etiam numerabantur quae in cognatos et familiares conferebat. nam neptis eius Theodora, cuius, ut dixi, consuetudine utebatur, quamvis expers diadematis, tamen comitatu plane regio utebatur, mulier superciliosa et arrogans, quae palatium nisi exquisite perpurgatum ingredi recusabat. sed et filio ex ea procreato et aliis pluribus tota maria pecuniae affluebant. Eunuchis quoque cubicularis aliisque ministris ex peregrinis ortis nationibus, semibarbaris, qui expeditius spuebant quam loquebantur, erat facilis et benignus, eosque in divitum numerum referebat, ut acervis pecuniarum et omni genere

τε, ῥᾳόνως ἐκπερατῶν. τισὶ τοίνυν ἐκ τούτων οὕτως εὑρόει τὰ κατὰ βίοτον ὡς σωρείαις χρημάτων ἐνευθηνεῖσθαι καὶ τοῖς κατὰ κόσμον πᾶσι περιρρεῖσθαι λαμπροῖς ἴσα καὶ μεγιστᾶσι B μεγίστων ἐθνῶν, καὶ ταῦτα παιδείας ἁπάσης ἐστερημένοις καὶ φωνῆς Ἑλληνίδος τὰ ἔχνη μεταδιώκουσιν ὡς αἱ σκοπιαί τε καὶ αἱ πέτραι πρὸς τὰ τῶν ποιμένων αὐλήματα τὸ τῆς ἠχοῦς ὑστερόφωνον. κἀπὶ τούτοις ὡς πιστοτάτοις αὐτοῦ καὶ θερμοῖς θεράπουσι μάλιστα πεποιθὼς οὐ μόνον αὐτοῖς τὰς μεγίστας ἀρχὰς ἐγχειρίζει, ἀλλὰ καὶ κρίσεσιν ἐφίστα δικαστικαῖς ὧν ὀψὲ καὶ νομοτριβεῖς ἄνδρες ἐφίκοιντο ἄν. δεῆσαν δὲ καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τινὰς ἀπογράφεσθαι (τοῦτο δὲ συχνάκις ἐγίνετο) ὁ τοιόσδε χορὸς τοῦ λογίμου προυτίθεντο. εἰ δέ που καὶ παρεζεύγνυτό τις αὐτοῖς εὐγενὴς Ῥωμαῖος ἀνήρ, βάπτων ὅλος εἰς νοῦν καὶ γέμων φρονήσεως, κατὰ τοῦτο ξυνεπέμπετο, ὅπως ὁ μὲν ἀπογράφων ἔσται καὶ τολυπεύων τὰς ὑποθέσεις ἐξ ὧν ἤμελλον οἱ φόροι συνάγεσθαι, ὁ δὲ ὡς κερ- C δοσυλλέκτης προεδρεύει καὶ τὰ φασκώλια σφραγῖδι διασημαίνεται ἃ ἤμελλον εἰσφέρεσθαι βασιλεῖ. τὰ πλεῖστα μέντοι πρὸς τοὐναντίον αὐτῷ περιίστατο, καὶ ἠθέτητό οἱ ἐντεῦθεν τὰ σκέμματα· Ῥωμαίους γὰρ ὡς κλεμματιστὰς ἐκτρεπόμενος εἴτε ὑποβλεπόμενος, ἐλάνθανεν ἑαυτὸν ἀρασιχρημάτους ὀλβίζων βαρβάρους καὶ εὖ ποιῶν ἀνδράρια κακοδαίμονα, καὶ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ παιδείαν χρηστοῦ καὶ πιστοῦ πρὸς τὴν ἀντικειμένην γνώμην τοὺς ἐνδαπανοὺς καθιστῶν, ἐπεὶ καὶ τὸ εἰς αὐτοὺς καχύποπτον

14. ὅλον A. 17. καὶ τὰ φασκ.] καὶ ἐβούλωνε τὰ σακούλια B. διασημήνεται A.

ornamentorum tanquam maximarum gentium proceres circumfluerent, idque cum omnis eruditionis expertes linguae Graecae vestigia ita persequerentur ut speculae et rupes extremum sonum pastoralium canticorum. his tanquam observantissimis et fidelissimis ministris non modo summos magistratus tradebat, sed pro tribunali iuris dicundi provinciam in causis difficillimis, quae vel peritissimis legum negotium facesserent, assignabat. cum aliqua provincia describenda erat (id autem fiebat saepius), istiusmodi coetus eruditis praeponebatur. quodsi quando nobilis aliquis Romanus eis adiungebatur, vir prudens et cordatus, is ea de causa mittebatur ut descriptionis munus obiret caeterosque labores colligendi tributi sustineret: barbarus vero pecuniam accipiebat, et saccos obsignatos ad imperatorem mittebat. sed pleraque contra eveniebant quam sperabat ille. nam dum Romanos peculatus suspectos cavebat, non animadvertit se avaros barbaros locupletare et homunciones infelices beare, atque interim Romanos a se alienare, ut fidei et natura insitae et doctrina com-

οι ἀφαιρέματα τῶν ἄλλων εἰσήγετο,
παρενοσφίζοντο, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πιστο
λου ἐν πρώτοις ἑαυτῷ φύροντος ἐγκρυ
νων πυρῶν εἴτ' οὖν χρυσίνων, καὶ με
καὶ τῷ συνάρχοντι.

3. Ἔργον τοῦ βασιλέως τούτου κα
P. 134 λάσσης ἔνδον ἱστάμενος πύργος τῆς πρ
σον, ἥτις ὠνομάζετο Δάμαλις, τὰ νῦν
ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ ἀντίπορθμος οὗτος πύρ
νων ἄγχιστα δεδομημένος μονῆς. ἦν
V. 110 ἀνεγείραντι ἄνακτι κατὰ καιρὸν ἐπαγα
κῶν σιδηρῶν ἐξ ἑκατέρων ἅλυσιν διατ
ἐντεῦθεν γίνεσθαι ὁπόσα περὶ τὴν ἀκρό
ως καὶ τὸν συρόμενον ἔσωθεν ὁλκὸν ἔα

3. κατὰ σύνδυο] ἀνὰ δύο εἰς τὰς δημο
τίκια ἀπεστέλλοντο B. 10. τὰ δὲ
πλοῦτον μετ' αὐτῶν ἀπεκέδρανον B.
sis τὰ νῦν δὲ Ἄρκλα καλεῖται.

paratae obliviscerentur. cognita enim imp
quod ministri potius ac baiuli quaestus
iudicarentur, et bini in provincias mitte
gubernatores imperii, id solum agebant
raut, et extortam pecuniam tanquam in
barbarum illum magna praeditum auctorit
praelatum velut in aream congerebant, cae
dicam ad imperatorem pauca et veluti qu

Βλαχέρναις βασίλεια. φιλοκαλίαν δὲ κατηγοροῦσι τοῦδε τοῦ βασιλέως καὶ οἱ κατ' ἄμφω τὰ ἀνάκτορα ἐπιμήκιστοι περίστυλοι ἀνδρῶνες, οὓς αὐτὸς ἀνήγειρεν, οἳ ψηφίδων χρυσῶν ἐπιθέσεσι διαυγάζοντες τυποῦσιν ἄνθεσι βαφῆς πολυχρόου καὶ τέχνῃ χειρῶν θαυμασίᾳ ὅσα οὗτος κατὰ βαρβάρων ἠνδρίσατο ἢ ἄλλως ἐπὶ βέλτιον Ῥωμαίοις διεσκευάκει. ἀλλὰ καὶ τὰς πλείστας τῶν κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς Προποντίδος λαμπρῶν οἰκοδομιῶν, ἐν αἷς οἱ βασιλεῖς Ῥωμαίων θεριζουσι τὰς εὐωρίας μεταδιώκοντες ὡς οἱ πάλαι κρατοῦντες Περσῶν τὰ Σοῦσά τε καὶ Ἐκβάτανα, οὗτος ἀνήγειρε καὶ πρὸς κόσμον ὑπεξῆρε πλείονα. καὶ πρὸς τοὺς πόνους γὰρ ἀντεῖχε μάλα, καιροῦ καλοῦντος μοχθεῖν, καὶ ψῦχος ἔστεγε καὶ πῦγος ἔφερε καὶ πρὸς ὕπνον ἀπεμάχετο, καὶ ταῖς τρυφαῖς δὲ προσανεῖχε πολέμων ἄγων σχολὴν καὶ ἐνησμένιζε ταῖς ἀνέσεσιν. εἰ τοίνυν περιεργότερον τοῦτον ἠθρήκει τις, ὅπως ἔχαιρε καρυκείαις βρωμάτων καὶ τοῖς πρὸς λύριον καὶ κιθάραν καὶ συμφωνίαν ᾠδῶν ἔχουσιν οὐκ ἀπηχθάνετο, εἶπεν ἂν ὡς μόνοις ἐννεύσας ἔχει τοῖς τοιούτοις καὶ ἡδονὴν τὸ πέρας ἥγηται τῆς ζωῆς· εἰ δὲ τοὐναντίον αὐτῷ προσέβλεψε πρὸς πᾶσαν ἀταπεινώτῳ γλυκυθυμίαν τυγχάνοντι καὶ τιθεμένῳ παρὰ φαῦλον ἡδυπάθειαν δυσκόλων ἐπιστάντων καιρῶν, ἐθαύμασεν ἂν ὅπως ἐξήλλακτο πρὸς ἀμφότερα. ἐπιβαλόμενος δὲ τὸν πρὸς θάλασσαν τῆς ἁγίας Εἰρήνης οἰκοδομήσειν νεὼν, ὃν μεγέθει μέγιστον καὶ κάλλει κάλλιστον πάλαι Μαρ-

13. ταῖς τρυφαῖς] πρὸς τρυφὰς καὶ ἀναπαύσεις ἔχαιρε, καὶ χαμαιτζίκια μετὰ αὐλῶν καὶ ὀργάνων καθ' ἡμέραν ποιῶν μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λαὸν συνήσθιε καὶ συνέπινε καὶ ἠλευθερίαζε B.

arci vicina et tractum illum omnem usque ad Blacherniam regiam intercluderetur. magnificentiam eius testantur etiam maxima illa conclavia in utroque palatio structa, aureis laminis refulgentia et illustribus coloribus exornata, in quibus bella eius gesta cum barbaris aliaque ex utilitate Romani imperii administrata summo depicta artificio spectantur. ad haec pleraque splendida in freto Propontidis aedificia, in quibus imperatores propter aëris temperiem aestatem exigere solent, ut olim Persarum reges Susis atque Ecbatanis, exaedificavit et exornavit. nam et cum tempus postulabat, patientissimus erat laborum frigoris aestus insomniae; et cum a bellis vacabat, iucunditati se dabat et genio indulgebat. ac si quis accuratius observasset quantopere lautitiis ciborum et lyra, cithara, symphoniis delectaretur, eum in iis solis aetatem exegisse et voluptatem summum bonum statuisse iudicasset. sin duris temporibus omnem iucunditatem despicere et voluptatem in vitio ponere vidisset, ingenium ad utrumque paratum miratus esset. templum D. Irenae maximum et pulcher-

κιανὸς ὁ πάνυ ἀνήγειρε, πῦρ δὲ ἠθάλωσε, μέρη τινὰ τοῦ τοιούτου τεμένους ἐκ βάθρων δειμάμενος τοῦ λοιποῦ τῆς ναοδομίας ἐπαύσατο. ἱδρύσατο δὲ φροντιστήριον ἱερὸν περί που
D τὸ τοῦ Πόντου στόμα, εἰς τόπον τινὰ Κατασκέπην λεγόμενον, εἰς ὄνομα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, καθ' ὃ τῶν τότε μοναστῶν ἠθροικὼς τοὺς ὀνομαστοτάτους τε καὶ ἀκρέμονας πάντῃ μοναδικὸν καὶ ἀπράγμονα μετιέναι βίον προεμηθεύσατο. εἰδὼς γὰρ τὸ κτηματικοὺς εἶναι καὶ τυρβάζεσθαι πάλιν περὶ πολλὰ τοὺς τὸν ἐρημικὸν βίον ἀνελομένους τῆς ἡσυχίας σφᾶς μεθιστῶν καὶ τοῦ κατὰ θεὸν ζῆν ἀπάγον, τοῦτο δὴ τὸ οἰκεῖον
αὐτοῖς ἐπάγγελμα, οὐδὲν κτησίδιον αὐτοῖς ἀπετάμετο οὔτε μὴν ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας τῷ φροντιστηρίῳ ἀπέταξε, πᾶσαν δὲ τοῖς μοναστοῖς δίαιταν ἐκ τῶν βασιλικῶν χρυσώνων ἐπιμετρήσας ἐκεῖθεν αὐτὴν ἐβράβευεν, ἀνακόπτων, οἶμαι, ἐντεῦθεν τὸν πολὺν ἔρωτα τῶν πλείστων περὶ τοῦ μονὰς συνιστᾶν,
P. 135 καὶ παράδειγμα διδοὺς τοῖς μετόπισθεν ὅπως χρεὼν νεὼς ἀνιστᾶν καὶ οἵαν δέον ἑτοιμάζειν τράπεζαν τοῖς ἐρημικοῖς καὶ βίοις καὶ τῆς ὕλης ἑαυτοὺς ἐκλύσασι. τοσοῦτον δ' ἀπεῖχε τοῦ τὴν νῦν κατάστασιν ἐπαινεῖν, οἳ μονάζειν μὲν ἐπαγγέλλονται, πολυκτήμονες δὲ καὶ πολυφρόντιδές εἰσιν ὑπὲρ τοὺς
τῇ ἐνταῦθα φιληδοῦντας ζωῇ, ὥστε καὶ τὴν νεαρὰν νομοθεσίαν, ἣν ὁ βασιλεύτατος τῷ ὄντι Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς, ὁ τὴν

1. ἤγειρε A. 2. δειμάμενος] οἰκοδομήσας A. τῆς ναοδομίας om A. 4. σκέπην B. 5. ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀρχαγγέλου A. 11. αὐτοῖς om A. 12. πᾶσαν] τὴν χρονικὴν αὐτῶν ζωὴν ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίου καθ' ἕκαστον μῆνα B. 14. ὡς οἶμαι τὸν A. 21. φιληδονοῦντας A.

rimum a Marciano imperatore conditum et incendio absumptum instaurare aggressus, cum partes quasdam ex fundamentis extruxisset, destitit; et monasterium in Ponti faucibus, loco qui Catascepe dicitur, archiducis Michaelis nomine extruxit; in quo celeberrimos quosque et praestantissimos monachos collocavit, ea ratione ut solitariam et quietam vitam sine ulla solicitudine possent degere. cum enim monachos possessionibus et negotiis turbatos et tranquillitate animi et dei cultu excidere intelligeret, nullas eis vineas, nullos agros, nullas possessiones, quas nec eorum professio admittit, assignavit, sed ex fisco tantum pendi iussit quantum ad victum et cultum opus esset. videtur nimirum immodicam cupiditatem struendi monasteria improbasse, et exemplum prodere posteris voluisse, quo pacto templa condenda, et quae vivendi ratio eremitis pauperibus et a terrenis rebus se abstrahentibus proponenda sit. tantum autem abfuit ut eorum institutum laudaret, qui monasticam vitam professi et opibus affluunt et multitudine curarum magis distrahuntur quam

ἰσχὺν ἡρωϊκὺς καὶ πολὺς τὴν σύνεσιν, ἔθετο παύουσαν τὰς μονὰς ἐμπλατύνεσθαι κτήσεσι, τεθνηκυῖαν πάλαι τῷ χρόνῳ καὶ τὸ κῦρος ἀποθεμένην, τῷ ἐρυθρῷ τῆς βασιλείου βαφῆς ὡς αἵματι ἀναθάλψας ἐζώωσεν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τῷ πατρὶ καὶ τῷ πάππῳ καὶ τοῖς καθ' αἷμα προσήκουσι λοιποῖς ἅπασιν, ὁπόσοι μονὰς δειμάμενοι ὅλα πλέθρα γῆς καρποφόρα καὶ λειμῶνας χλοεροὺς αὐταῖς προσεκλήρωσαν, ἐπεκαλῶν οὐκ ἐπαύετο, οὐ κατὰ τοῦτο μεμψιμοιρῶν ἢ μυκτῆρα καταχέων πλατὺν τῶν ἀνθρώπων, ὅτι τῆς οὐσίας θεῷ τι ἀπένειμαν, ἀλλ' ὅτι μὴ καλῶς τὸ καλὸν εἰργάσαντο. δέον γὰρ ἐν τόποις δυσερευνήτοις καὶ χωρίοις πανερήμοις καὶ σκηλαίων ὀπαῖς καὶ ὀρῶν περιωπαῖς τοῖς μονάζουσιν ἀποτάξαι τὸ σκήνωμα, καὶ παριδεῖν ταυτηνὶ τὴν ἐφ' Ἑλλησπόντῳ κειμένην καλλίπολιν ὡς τὸν λωτὸν Ὀδυσσεὺς καὶ Σειρήνεια μέλη τὰ δυσαπόσπαστα, οἱ δὲ τὸν ἐξ ἀνθρώπων θηρώμενοι ἔπαινον, καὶ τοὺς κεκονιαμένους ἑαυτῶν τάφους καὶ ψηφῖσι πολυχρώσμοις διηνθισμένους εἰς θέαν τοῖς εἰσιοῦσι τοὺς νεὼς προτιθέντες, καὶ νεκροὶ ἐρῶντες στεφανούμενοι δείκνυσθαι καὶ στιλπνοὶ καὶ φαιδροὶ τὰ πρόσωπα, ἐπ' ἀγορᾶς τε καὶ τριόδων τὰ θεῖα ᾠκοδόμησαν φροντιστήρια, ἐνλακκεύσαντες ἐν τούτοις καὶ ἐνσηκάσαντες οὐκ ἐπιλέγδην τὸ ἀρεταῖνον, τὸ δὲ μέχρι τριχῶν ἀποβολῆς καὶ τῆς τῶν ἐσθημάτων μεταβολῆς καὶ τοῦ ἀφειμένου πώγωνος χαρακτηρίζον τὸν μοναστήν. διὰ ταῦτα τοίνυν εἴτε τὴν μοναδικὴν ὑπερείδων σεμνότητα ἤδη ἁφαπτομένην καὶ πρηνῆ ἐπὶ στόμα πίπτουσαν, εἴτε μὴν δε-

3. βασιλείου om A. 7. προσεκύρωσαν A. 8. τοῦτο] τι A.
16. καὶ ψ. π. διηνθισμένους om A.

ii qui huius vitae deliciis occupantur, ut sanctionem Nicephori Phocae, fortissimi et cordatissimi imperatoris, olim abolitam, de non augendis monasteriorum latifundiis, quasi postliminio revocarit, neque patrem avum caeterosque cognatos suos omnes, qui monasteriis amplissima praedia donarant, incusare destiterit, non quod de suis opibus deo aliquid consecrassent, sed quod rem bonam male administrassent. nam cum monachis habitationes in abditis et desertis locis, in antris et montium cacuminibus assignandae essent, et Cpolis tanquam Sirenum cantus vitanda, gloriola ductos incrustata sua sepulcra et vario marmore exornata iis qui templa ingrediantur spectanda proposuisse, et mortuos quoque coronari se et hilari splendidoque vultu conspici voluisse, et in foro ac triviis monasteria aedificasse, et ibi nullo cum delectu virtutis velut in cavea conclusisse eos, qui monachos non ultra tonsum capillum et mutatum habitum promissamque barbam exprimerent. his igitur de causis, sive ut monasticam sanctimoniam nutantem ac potius humi fere prostratam fulciret, sive metuens ne

ὁ βασιλεὺς οὗτος τὰ τοῖς στρατιώταις
ὡς εἰς δεξαμενὴν ὕδωρ τὰ ταμιεῖα συν
τῶν στρατευμάτων ταῖς λεγομέναις τῶν
ἔργῳ καταχρησάμενος παρὰ τῶν πρώην
ων καὶ σπανίως ἐπί τισι γινομένῳ τοὺς
συγκόψασιν. ἔλαθεν οὖν ἐντεῦθεν καὶ τὸ
τερον ἐργασάμενος καὶ χρημάτων ἀβύσσο
ρας ὀχετηγήσας καὶ τὰς Ῥωμαϊκὰς ἐπαρ-
P. 136 νος· οἵ τε γὰρ ἀγαθοὶ στρατιῶται τὸ ἐν
μον ἐνθένδε καταλελύκασιν, οὐκέτι τοῦ
ἀρετῆς ἀρεϊκῆς ἐπίδειξιν ἰδίου σφίσιν
ἀλλ' εὐπορίστου προκειμένου τοῖς ἅπασι,
ον πάλαι δεσπότην λαχόντες τῶν ἐπαρχιά
στρατιωτικῆς ἀπληστίας πεπόνθασι τὰ

1. ὡς χαίρων om A. 5. πλεισταάκις A. μετὰ κονταρίου ἐγκράζειν ἐπίστανται B. τὸ βεστιάριον κρατήσας A. 15. καὶ α

ea ipse facere diceretur quae reprehenderet
ribus diversam est secutus.

4. Iam quia Romanis, ac barbaris e
more positum ut stipendia militibus solvant
um producantur, ut exquiratur an armis
probe curatos habeant; item ut tirones, pr
ferantur, explorentur an corporibus valeant
vibranda hasta se exercuerint; hic Impera
fiscum tanquam aquas in cisternam coegit

γύριον μόνον καὶ ὄβολὸν ἀφαιρούμενοι ἀλλὰ καὶ τοῦ τελευταίου χιτῶνος ψιλούμενοι, ἐνίοτε δὲ καὶ τῶν φιλτάτων αὐτῶν ἀποσπώμενοι. ἦν τοίνυν διὰ ταῦτα τὸ στρατολογεῖσθαι παντὸς τοῦ βουλομένου, καὶ πολλοὶ ταῖς ῥαφίσι χαίρειν εἰπόντες ὡς ἐπεισκομιζούσαις αὐτοῖς τὰ χρειώδη στενῶς καὶ δυσεκβιάστως, ἄλλοι τὸ ἱπποκομεῖν λάξαντες, καὶ τὴν ἐκ πλινθείας B πλὴν ἀπονιψάμενοι ἕτεροι, εἰσὶ δ' οἳ καὶ τὴν τῶν χαλκείων ἀσβόλην ἀπομορξάμενοι τοῖς στρατολογοῦσι παρέστησαν, καὶ παρενεγκόντες ἵππον Περσαῖον ἢ χρυσίνους ἀριθμῷ βραχεῖς κατατιθέμενοι ταῖς στρατιώτισι κατελέγησαν ἴλαις ἀβασανίστως, καὶ τοῦ παραυτίκα βασιλικοῖς ἐφωδιάσθησαν γράμμασι πλέθρα γῆς δροσερὰ καὶ ἀρούρας σιτοφόρους καὶ Ῥωμαίους ὑποφόρους βραβεύουσιν, ὡς ὑπηρετεῖν ἐν σχήματι δούλων, ἐνίοτε δὲ καὶ κατατιθέναι φόρους ἀνδραρίῳ μιξοβαρβάρῳ, μηδὲ εἰ ἔστιν ὅλως ἐγνωκότι παράταξις, Ῥωμαῖον ἄνδρα γεραρὸν τὸ εἶδος καὶ οὕτως εὖ εἰδότα πολέμων καὶ τοσοῦτον τοῦ φορολογοῦντος αὐτὸν ὑπερφέροντα ὡς Ἀχιλλέα πρὸς ἐκεῖνον δοκεῖν, ἢ δίτταῖς χερσὶν ὁπλιζόμενον κρίνεσθαι πρὸς τὸν μηδέ- C τέραν ἀπὸ πάθους ὀρέγοντα. ἐπαξίως οὖν τῆς ἀκοσμίας ταύτης τῶν στρατευμάτων αἱ Ῥωμαϊκαὶ πεπράγασιν ἐπαρχίαι, αἱ μὲν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων σκυλευόμεναι καὶ εἰς ἀρχὴν αὐτοῖς ἰδιούμεναι, αἱ δὲ ὡς ἀλλότρι- V. 112

4. ταῖς ῥαφίσι] τὴν ῥαπτικὴν καὶ τζαγγαρικὴν ἀφέντες καὶ ἕλλοι τὴν βαλμαδικήν, καὶ ἕτεροι τὸν πηλὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου νίπτοντες, ὡσαύτως καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ χαλκέως ἐξερχόμενοι καὶ τὴν μούντζην τοῦ μαυριασμοῦ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐκπλύνοντες B. 6. λάξαντες] ἐκλακτίσαντες A. τὸν ἐκ πλινθ. βόρβορον A. 12. ὑποφόρους] παροίκους B. 16. πολέμου A.

critatem illam in periculis adeundis abiecerunt; et provinciales, qui olim fisco pecuniam numerabant, a militari avaritia pessime sunt tractati, erepta non pecunia tantum sed et intima tunica, aliquando etiam a liberis et uxoribus avulsi. proinde quilibet militiae nomen dabat, et multi ignavissimi et sordidissimi opifices, vel equo Persico donato vel paucis aureis datis, nullo delectu acto in militum catalogos relati litteris imperialibus irrigua prata et rura fertilia et Romanos tributarios accipiebant, ut eis aliquando servili habitu ministrarent; et vir Romanus gravi vultu, rei militaris peritus, et tanto excellentior ut illi comparatus Achilles videretur, aut duabus manibus armatus cum eo compararetur qui neutram incolumem haberet, tributum penderet homuncioni semibarbaro, qui instructam aciem nunquam viderat. enimvero perturbationis huius Romanae provinciae graves poenas dederunt, quarum aliae ante oculos nostros a barbaris

αι τοῖς ἡμετέροις ἀφαντούμεναι καὶ δηούμεναι. ἀλλ' ἕως πότε, κύριε, τῆς σῆς ἐπιλήσῃ κληρονομίας, καὶ τὸ σὸν ἀποστρέφων ἀφ' ἡμῶν πρόσωπον ὁδοποιήσεις τρίβον τῇ ὀργῇ σου; πότε ἐπόψει ἐξ ἁγίου ἐπιβλέψας κατοικητηρίου σου, καὶ ἰδὼν ἴδῃς τὴν ἡμετέραν συνοχήν τε καὶ κάκωσιν, καὶ ῥύσῃ τῶν ἐφεστώτων κακῶν, ἀπαλλαγὴν δὲ παρέξεις καὶ τῶν πολὺ τούτων ἐλπιζομένων χαλεπωτέρων;

5. Πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένοις κἀκεῖνα δοτέον τῇ ἱστορίᾳ. D τοῖς πλείοσι βασιλεῦσι Ῥωμαίων οὐκ ἀνεκτόν ἐστιν ὅλως ἄρχειν μόνον καὶ χρυσοφορεῖν καὶ χρῆσθαι τοῖς κοινοῖς ὡς ἰδίοις καὶ διαδιδόναι ταῦτα καθὼς ἄρα καὶ οἷς βούλονται, οὐδὲ μὴν ὡς δούλοις τοῖς ἐλευθέροις προσφέρεσθαι, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ σοφοὶ δοκοῖεν καὶ θεοείκελοι τὴν μορφὴν καὶ ἥρωες τὴν ἰσχὺν καὶ ὡς Σολομῶν θεόσοφοι καὶ δογματισταὶ θειότατοι καὶ κανόνες τῶν κανόνων εὐθέστεροι καὶ ἁπλῶς θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀπροσφαλεῖς γνώμονες, δεινὰ οἴονται πάσχειν. ἔνθεν τοι καὶ δέον τοῖς ἀπαιδευτοτέροις καὶ θρασυτέροις ἐπιτιμᾶν ἐπεισάγουσι νέα καὶ ἀσυνήθη τῇ ἐκκλησίᾳ δόγματα, ἢ γοῦν ἀνατιθέναι ταῦτα οἷς ἐπάγγελμα τὰ περὶ θεοῦ εἰδέναι καὶ λέγειν, οἱ δὲ οὐδὲ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος δευτερεύειν οὐτινοσοῦν ἀνεχόμενοι οἱ αὐτοὶ δογμάτων εἰσ- P. 137 ηγηταὶ καὶ δικασταὶ τούτων καὶ ὁρισταί, πολλαχοῦ δὲ καὶ κολασταὶ τῶν μὴ συμφωνούντων αὐτοῖς γίνονται. καὶ ὁ βασιλεὺς τοιγαροῦν οὗτος εὐγλωττίαν εὐτυχηκὼς καὶ λόγου ἔμφυτον χάριν πεπλουτηκὼς οὐ λαμυρῶς ἐπέστελλε μόνον,

22. καὶ δικασταὶ om A.

spoliatae et occupatae sunt, aliae a nostris tanquam alienae vastatae et eversae. sed quousque, domine, hereditatis tuae oblivisceris, aversaque a nobis facie irae tuae locum dabis? quando ex sancta aede tua prospectans nostras aerumnas et calamitates intueberis, malisque nos urgentibus liberabis? eaque avertes quae longe graviora impendere videntur.

5. Nunc illud etiam addendum est. plerique Romanorum imperatores imperare, aurum gestare, communibus ut privatis uti, eaque suo arbitratu quibus volunt donare non contenti, nisi sapientes, forma diis, robore heroibus similes, et, ut Salomon, divinitus edocti et doctores divinitatis et normae rectissimae, denique divinarum humanarumque rerum interpretes verissimi habeantur, iniuriam sibi fieri censent. unde fit ut, cum immodestiores et audaciores, qui nova dogmata in ecclesiam introducunt, coercere aut id munus iis qui theologiae scientiam profitentur mandare deberent, nec in hac parte ullo inferiores esse volentes, iidem dogmatum et auctores et arbitri ac disceptatores

ἀλλὰ καὶ κατηχητηρίους ὤδινε λόγους, οὓς φασι σελέντια, καὶ εἰς κοινὴν ἀνέπτυσσεν ἀκοήν. ὁδῷ δὲ προϊὼν καὶ δογμάτων ἥπτετο θείων καὶ περὶ θεοῦ διελέγετο. ἀμέλει καὶ κατασχηματιζόμενος πολλάκις τὸν ἀποροῦντα γραφικὰς εἰσῆγε ζητήσεις, καὶ περὶ τῶν λύσεων τουτωνὶ διεπυνθάνετο ξυναγείρων ὅσον ἔχαιρε λογιότητι. ἀλλ' ἦν ἂν ἐπαινετέος κἀν τούτοις, εἰ μέχρι τούτων τὴν λιχνείαν ἐκτείνων τοῖς δυσεφίκτοις οὐδ' ὅλως προσέβαινε δύγμασιν, ἢ καὶ τούτοις ἐφιστάνων τὸν νοῦν οὐκ ἦν ἰσχυρογνώμων, οὐδὲ τὸν νοῦν τῶν ιογραφομένων πρὸς τὴν οἰκείαν μεθεῖλκεν ἐν πολλοῖς πρόθεσιν, ὁρίζων καὶ προσεπάγων ἐξηγήσεις ἐν οἷς πρὸς ὀρθὴν ἔννοιαν οἱ πατέρες ἐφθέγξαντο, ὡς εἴπερ ὅλον αὐτὸν συνείληφε τὸν Χριστὸν καὶ ὑπ' αὐτοῦ μεμύηται τὰ περὶ αὐτοῦ τρανότερον καὶ θειότερον. ζητήσεως οὖν γενομένης περὶ τοῦ γραφικοῦ ῥητοῦ ὃ φησι τὸν σεσαρκωμένον θεὸν προσφέρειν τε ὁμοῦ καὶ προσφέρεσθαι, καὶ τῶν τότε λογίων ἀνδρῶν εἰς ἐναντίας μοίρας ἀποκριθέντων, ἐφ' ἱκανὸν τὰ τῆς ἐξετάσεως παρετάθησαν, ῥήσεις τε καὶ ἀντιρρήσεις ἐξ ἑκατέρων ἐχύθησαν τῶν μερῶν. ὀρθοτομηθέντος δὲ τοῦ ζητουμένου, καὶ τῇ δόξῃ προσιτεθέντος τοῦ βασιλέως τῇ θεοφιλεῖ τε καὶ κρείττονι, καθαίρεσιν ὑπέστησαν ὡς ἀντίφρονες ὁ Ὑποψήφιος τῆς Θεουπόλεως, μεγάλης Ἀντιοχείας Σωτήριχος ὁ Παντεύγενος, ὁ Δυρραχίου Εὐστάθιος, ὁ τῆς Θεσσαλονίκης Μιχαὴλ τὸν ῥητορικὸν

12 οἱ om A. 18. ἐχέθησαν A.

existant, saepe etiam dissentientes multent. hic quidem imperator natura facundus et suavis sermonis affluentia ornatus non elegantes tantum epistolas scribebat, sed et religionis institutiones parturiebat ac publice declamabat. tandem etiam de divinis dogmatibus et ipso deo disserebat. saepe etiam dubitationem prae se ferens, quaestiones e scripturis proponebat, earumque solutiones eruditis omnibus convocatis requirebat, quanquam in his etiam laudari potuisset, nisi curiositate ingenii eas etiam quaestiones agitasset quae attingi se nullo modo patiuntur, aut saltem omissa pertinacia scripturarum sententiam in multis ad suam opinionem novis interpretationibus non accommodasset, veris declarationibus veterum repudiatis, quasi ipse totum Christum comprehendisset et ab ipso de natura eius dilucidius ac divinius edoctus esset. orta igitur quaestione de illo dicto, quo dicitur incarnatum deum simul et offerre et offerri, et eruditis inter se dissentientibus, disceptatio longo tempore est extracta, multis et confirmationibus et confutationibus utrinque allatis. verum imperatore piae et verae sententiae post solertem controversiae explicationem assenso, adversarii loco moti sunt ut perperam sentientes, Hypopsephius Theopolitanus, Soterichus Panteugenus Antiochenus, Dyrrachi-

κοσμῶν θρόνον καὶ τὸν εὐαγγελικὸν ἀναβαίνων ὀκρίβαντα, ὁ Βασιλάκης Νικηφόρος τὰς τοῦ Παύλου ἀναπτύσσων ἐπ' ἐκκλησίας ἐπιστολὰς καὶ διαλευκαίνων τῷ τῆς καλλιρρημοσύνης φωτὶ ὅσαι τῶν ἀποστολικῶν ῥήσεων τῇ ἀσαφείᾳ ὑπομελαίνονται καὶ τῷ βάθει τοῦ πνεύματος ἐπιφρίσσουσι. λέγεται δὲ ὡς τοῦ δόγματος τούτου ὑποκινουμένου καὶ εἰς κοινὴν ἐπικρινομένου προτεθῆναι βάσανον, ἐξώρως ἐκραγῆναι βροντὴν ἐξαισίαν, ὑφ' D ἧς καὶ περικτυπηθῆναι τὰς ἀκοὰς τὸ συνὸν ἅπαν τῷ βασιλεῖ κατὰ Πελαγονίαν διατρίβοντι τότε, ὡς ἀπὸ τοῦ κτύπου πολ- V. 113 λοὺς εἰς γῆν καταπίπτειν· καί τινα τῶν λόγου τροφίμων, Ἠλίαν τοὔνομα, τὴν τύχην ὑπὲρ τοὺς πολλούς, τοῦ στρατοῦ φύλακα, βίβλον ἀναπτύξαντα περὶ βροντῶν καὶ σεισμῶν διεξιοῦσαν, καὶ τὰ περὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον καθ' ὃν ἐβρόντησεν ἐπελθόντα, φάσκοντα εὑρεῖν οὕτωσὶ „πτῶσις σοφῶν." οὐ μόνον τοίνυν οἱ ῥηθέντες ἄνδρες, τῶν τηνικαῦτα σοφῶν ὄντες οἱ κράτιστοι, τῆς ἐκκλησίας ἀπεσφενδονήθησαν καὶ πάσης ἱερᾶς ὑπηρεσίας ἐξωστρακίσθησαν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς καὶ ἕτεροι τῶν ἱερῶν καὶ θείων περιβόλων ἀποσηκασθέντες ἠλάθησαν. μετὰ χρόνους δέ τινας τὴν „ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι" τοῦ θεανθρώπου φωνὴν προθεὶς εἰς ἐξέτασιν, ὀλίγα P. 138 ταῖς τῶν πατέρων προσοχὼν ἐξηγήσεσι, καὶ ταῦτα διαφόροις οὔσαις καὶ ἱκαναῖς πρὸς τὴν τοῦ ζητουμένου παράστασιν καὶ σαφήνειαν, ἐφερμηνεύσεις οἰκείας εἰσήνεγκε, φιλονείκως τῶν ἅπαξ δοξάντων περιεχόμενος, καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀνθέλκων

9. ὡς — καταπίπτειν om A. 10. λέγω A. 18. ἱερῶν καὶ om A. 24. δοξάντων] δεδογμένων A.

nus Eustathius, Michael Thessalonicensis concionator, Nicephorus Basilaces, qui Paulinas epistolas interpretabatur et lumine eloquentiae Apostolicorum scriptorum obscuritatem altissimo spiritu refertam illustrabat. ferunt, cum haec controversia agitaretur et publice disceptanda proponeretur, alieno anni tempore ingens erupisse tonitru, et auribus eorum omnium qui tum Pelagoniae cum imperatore erant ita insonuisse ut nonnulli humi prolaberentur. et Eliam quendam hominem eruditum et celebrem, aperto libro qui de tonitribus et terraemotibus dissereret, et iis lectis quae ad tempus illud pertinerent, scriptum invenisse „casus sapientum." itaque non ii modo quos diximus, doctorum eruditissimi, ecclesiis pulsi et omnibus sacris ministeriis interdicti sunt, sed alii quoque una cum illis. aliquot annis post quaestione de dei hominis dicto „pater maior est me" proposita, parum curatis patrum explicationibus, iisque variis et ad controversiae explicationem et declarationem sufficientibus, suas interpretationes attulit, easque pertinaciter defendit; et ad suam vo-

βούλημα, καὶ ὃ κυρώσειν προέθετο, τὰς μηδὲν τῇ ἀληθείᾳ λυμαινομένας ἀλλὰ θεοσόφως λεχθείσας ῥήσεις τῶν μακαρίων διδασκάλων τῆς οἰκουμένης. τῶν μὲν γὰρ λεγόντων τῷ αἰτίῳ εἰρῆσθαι μείζονα, τῶν δὲ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον ἐξειλη-
5φότων καὶ τῷ προσλήμματι, οὐ τῷ λόγῳ τὴν φωνὴν ταύτην ἀπονειμαμένων, ὥσπερ καὶ τὸ πρὸς τὸν πατέρα πορεύεσθαι καὶ τὸ ἔρχεσθαι τοῦ κόσμου τὸν ἄρχοντα καὶ ἐρευνῶντα μηδὲν ὅλως εὑρίσκειν ἐν αὐτῷ, τινῶν δὲ περὶ τοῦ λόγου τὸ μεῖζον ἐκλαβομένων, οὐχ ἁπλῶς δὲ καὶ κατ' οὐσίαν ἀλλὰ διὰ B
10τὴν ἐν τῷ ἐνανθρωπῆσαι ἄκραν κένωσιν καὶ ταπείνωσιν, καὶ ἄλλων ἄλλως εὐσεβῶς μέντοι ἐκδεξαμένων, ταύτας οὐκ οἶδ' ὅπως ἀποστέρξας ὡς οὐχ ἱκανῶς περὶ τοῦ προκειμένου εἰπούσας, καὶ ἑτέρως αὐτὸ διήρμηνευεν. ἀμέλει καὶ σύνοδον συγκροτήσας καὶ ἅπαν ὅσον τοῖς θείοις ἔχαιρε δόγμασι συν-
15αθροίσας, ἐνῆγεν ἕκαστον ἐν τόμῳ δογματικῷ ὑπογράφειν ὁρίζοντας οὕτωσί „ἀποδέχομαι μὲν καὶ τὰς περὶ τοῦ ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι τῶν θεοφόρων πατέρων φωνάς, λέγω δὲ εἰρῆσθαι τοῦτο καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ κτίστην καὶ παθητὴν σάρκα." τοῦτο δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ ἔλατ-
20τον πρὸς τὸν πατέρα τῷ υἱῷ σαρκοφορήσαντι περιτίθησιν, C
ὡς εἴπερ ἀπωλίσθησε τῆς ἰσότητος διὰ τὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως πρόσληψιν καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιδημίαν, μὴ τὴν ἰδίαν καὶ οὕτως ἀνασώζων δόξαν, τοῖς δὲ τῆς κενώσεως μέτροις ἐναπομείνας, ἢ μὴ θεώσας καὶ ὑψώσας τὸ τα-

10. κένωσιν] ἔνωσιν A. 21. ἰσοτομίας B. an ἰσοτιμίας?

lantatem et sententiam universallum doctorum sententias, non modo veritati non adversantes sed divinitus editas, accommodavit. nam cum alii dicant patrem ut filii auctorem dici maiorem, alii de natura humana id intelligant, et id dictum non verbo sed assumptae carni attribuant, ut et illa de profectione ad patrem, de adventu Principis mundi, qui nihil in ipso inveniat; alii, etsi de verbo vocem *maior* accipiant, non absolute tamen et essentialiter, sed ob inhumanationis summam extenuationem et humilitatem; atque alii aliter, pie tamen, explicent: iis, nescio quomodo, ut propositae quaestioni non satisfacientibus improbatis, aliam attulit interpretationem, indictoque concilio et omnibus sacrarum litterarum studiosis convocatis singulos hortatus est ut ei decreto hoc modo subscriberent: „equidem etiam S. patrum voces de illo dicto *pater maior est me* amplector: aio tamen id dictum pertinere ad carnem in eo conditam et passibilem." quod nescio quomodo filio incarnato minus tribuit quam patri, perinde ac si ob naturae humanae assumptionem et peregrinationem in terram pari dignitate excidisset, ac suam au-

πεινὸν καὶ τῶν οἰκείων αὐχημάτων μέτοχον ἀναδείξας ἐξ αὐτῆς τῆς ἑνώσεως, ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ τουναντίον ταπεινωθείς, ὅπερ ἄτοπον. ἀμέλει καὶ γραφαῖς ἐρυθραῖς ὡς φλογίνῃ ῥομφαίᾳ τὸ δόγμα τοῦτο διειληφώς, ἀπειλούσαις θάνατον καὶ ἀποκήρυξιν πίστεως τῷ προσεμβλέψαι ὕλως ἔνδον τολμήσαντι καὶ κατὰ πρώτην τοῦ νοῦ κίνησιν, πολλῷ δέω εἰπεῖν ἐπιλαβομένῳ καὶ ὑποτονθορύσαντι, ἔπειτα καὶ λιθίναις πλαξὶν ἐγχαράξας ὑποθήκαις τινῶν τῶν ἑπακολουθούντων αὐτῷ καὶ κολακευόντων ἐπὶ νεὼ τοῦ μεγίστου ἀνέθετο. ὑφωρῶντο γὰρ τὴν τῶν κυρωθέντων ἀνάλυσιν ὡς εἰς αὐτὸν τὸν λόγον διὰ μέσης τῆς σαρκὸς ἀποφερόντων τὸ ἔλαττον, καὶ μάλισθ' ὅτι τὴν κένωσιν καὶ τὸ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον νοούμενον παρεβλέψαντο.

6. Οἷον δὲ καὶ τόδ' ἔρεξεν ἀνὴρ οὗτοσὶ περὶ τὸ πέρας τῆς αὐτοῦ βιοτῆς. ἔγκειται τῷ κατηχητικῷ πυκτίῳ μεθ' ἑτέρων ἀφορισμῶν καὶ τὸ ἀνάθεμα τῷ θεῷ τοῦ Μωάμετ, περὶ οὗ λέγει „οὔτε ἐγέννησεν οὔτε ἐγεννήθη," καὶ ὅτι ὁλόσφυρός ἐστι. τὸν τοιοῦτον τοίνυν ἀναθεματισμὸν ἀπαλεῖψαι τῶν ὅλων κατηχητηρίων βίβλων προέθετο, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκ-
P. 139 κλησίᾳ πυκτίδος ἀρξάμενος. καὶ ἡ πρόφασις ὡς μάλα εὐπρόσ-
V. 114 ωπος· ἔφασκε γὰρ ὡς εἰς σκάνδαλον πρόκειται τῶν μεταθεμένων Ἀγαρηνῶν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θεοσεβῆ πίστιν τὸ

8. τῶν — κολακευόντων om A. 15. τῷ κατηχ.] ἐν τῷ κατηχητικῷ τόμῳ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας B, τῷ κατηχητηρίῳ π. A.

ctoritatem amisisset, et intra limites extenuationis constitisset, ac non deificasset et extulisset humilia, et sua gloria per unionem illam ornasset potius quam ea re ipse depressus esset. quod absurdum est. atque etiam rubra scriptura tanquam ense flammeo decretum hoc munivit, quo mortem minitabatur et excommunicationem ei qui, non dico prima impulsione animi reprehendere et submurmurare, sed tantum introspicere ausus esset. deinde idem decretum de quorundam assensorum vel assentatorum potius consilio lapideis tabulis insculptum in maximo templo dedicavit. verebantur enim ne sanctio illa, ut quae praetextu carnis ipsi verbo derogaret, abrogaretur, praesertim cum extenuationem et humanitatis rationem praeteriissent.

6. Eiusdem generis illud etiam est quod Manuel sub vitae finem fecit. extat inter caeteras catecheticae tabulae sanctiones anathema in Machometi deum, quem nec genuisse nec genitum sed holosphyron esse affirmat. id anathema ex omnibus catecheticis libellis aboleri voluit ab ipsa magnae ecclesiae tabula auspicatus, idque ratione probabili scilicet. aiebat enim blasphemiis in deum qualibus-

βλασφημεῖσθαι ὅλως θεόν. οὐκοῦν μετάκλητον τίθησι τὸν μέγιστον Θεοδόσιον, ὃς διεῖπε τηνικαῦτα καὶ ἐκόσμει θρόνον τὸν πρώτιστον, καὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐνδημούντων ἀρχιερέων τοὺς λόγῳ καὶ ἀρετῇ διαπρέποντας, καὶ κοινοῦται τούτοις τὸ σκέμμα μετ' ὀγκηρῶν προεισοδίων τῆς ὑποθέσεως. ἀναπεύοντας δὲ πάντας εὑρὼν καὶ μηδ' ἄκροις παραδεχομένους ὡσὶ τὰ εἰσηγούμενα ὡς ἀπόφημα καὶ τῆς εἰς θεὸν ἀληθεστάτης δόξης ἀπάγοντα, ἐξηγουμένους δὲ θεοφιλῶς τὸ εἰς σκάνδαλον δῆθεν καὶ πρόσκομμα κείμενον, καὶ διασαφοῦντας μὴ ὅλως θεὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴν καθυποβάλλεσθαι ἀναθέματι ἀλλὰ τὸν παρὰ τῷ λήρῳ καὶ δαιμονιώδει Μωάμετ ἀναπλαττόμενον ὁλόσφυρον θεὸν καὶ μήτε γεννηθέντα μήτε γεννήσαντα (παρὰ Χριστιανοῖς μὲν γὰρ δοξάζεσθαι πατέρα θεόν, αὐτὰ δὲ τὰ ἀπόβλητα τοῦ Μωάμετ ληρήματα τοῦτο ἀπαγορεύειν ὅλως· καὶ ἄλλως δὲ μὴ συνιέναι ἀκριβῶς ὁποῖόν τί ἐστι τὸ ὁλόσφυρον), αὐτοὺς μὲν φθινύθειν εἴασεν ἐν στήθεσιν ἔχων νόον ἀκήλητον, καθ' ἑαυτὸν δ' ἐκτίθησι τόμον, ὑπουργοῖς εἰς τοῦτο χρησάμενος οὓς ἤδει τῶν ἐκ τῆς βασιλείου αὐλῆς τὸν καιρὸν κολακεύοντας καὶ λόγου μετέχοντας, ὑπερηγοροῦντα μὲν τῆς τοῦ Μωάμετ μωρολογίας (οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι θεολογίας), καθαπτόμενον δὲ λαμπρῶς τῶν πρότερον βασιλέων καὶ τῶν ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ ἱεροῦ ὡς ἀμαθῶς καὶ ἀπερισκέπτως ἀνεχομένων ὑπὸ ἀνάθεμα τίθεσθαι θεὸν τὸν ἀληθινόν. καὶ τοῦτον εἰς κοινὴν ἀκρόασιν ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἀρχείων ἐκδίδωσι,

B

C

21. προτέρων A.

cunque offendi Agarenos, qui ad piam nostram religionem deficerent. proinde maximo Theodosio accersito, qui principem sedem curabat atque ornabat, et primariis sacerdotibus, qui tum in urbe erant eloquentia et virtute praestantes, quaestionem cum tumido exordio proponit. qui cum omnes refragarentur, nec ullo modo illa admitterent ut absurda et a vera de deo sententia abducentia, atque anathema illud offensionis plenum pie explicarent (nec enim deum caeli et terrae conditorem ullo modo anathemate notari, sed holosphyrum illum deum, quem delirus et furiosus Machometus nec genitum nec gignentem confingeret: nam apud Christianos deum patrem celebrari, quod detestandis Machometi nugamentis plane prohibeatur. deinde se non satis intelligere quid sit illud holosphyrum), eis animo nihil mitigato contemptis, suapte auctoritate, et aulicorum conditorum, quos tempori servire norat, ministerio, decretum proponit, quo et Machometi delirium (cur enim theologiam dicam?) defendebatur et superiores imperatores sacrorumque antistites aperte taxabantur, qui deum verum inerudite et inconsiderate anathemate

συνεκπεπομφὼς οἷον τοῦ τόμου προοδευτὰς καὶ νεολαίαν κροτοῦσαν τὰ γεγραμμένα ὅσοι τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ τῆς γερουσίας ἦσαν κεφάλαιον, καὶ τοὺς ἐκ γένους ἐκείνῳ λογιότητι χαίροντας. τοσοῦτον δὲ τὸ πιθανὸν ὁ λόγος ἐπλούτει, οὐκ ἐν διδακτοῖς πνεύματος βρίθων ῥήμασιν ἀλλ' ἐν πειθοῖ σοφίας ἀνθρωπίνης κομῶν, ὡς μικροῦ δεῖν ἀπαιωρῆσαι τῶν ὤτων μὴ μόνον ὅσον ἀφεώρα πρὸς τὴν ποικίλην τούτου περιβολὴν καὶ τὸ ἐπίχαρι τοῦ πτερώματος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ μεταλλεῦον τῶν γεγραμμένων τὸν νοῦν. καὶ τάχ' ἂν ἦν ὡς ἀληθὴς θεὸς δοξαζόμενος ὁ παρὰ τῷ Μωάμετ ὁστισοῦν κληρούμενος ὁλόσφυρος θεός, εἰ μὴ ὁλοσχερῶς ὁ πατριάρχης ἀντέβη· οὔτε γὰρ οὗτος τοῖς γραφομένοις τὸν νοῦν προσέσχηκεν ὡς ἐπισφαλῆ καὶ νέα ἐπεισάγουσι δόγματα, καὶ τοὺς λοιποὺς δὲ ὡς δηλητηριώδη ταῦτα ὑφορᾶσθαι παρέπειθεν. ὁ δὲ ὥσπερ τι δεινὸν πεποιθὼς ὀνείδεσιν ἔπλυνε τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ μωρὰ τοῦ κόσμου τούτους ὠνόμαζεν, ἄλλως τε καὶ νόσῳ τότε προσπαλαίων δεινῇ, ὑφ' ἧς καὶ τὸν βίον ἀπέλιπε, καὶ ἐπίχολος ἐντεῦθεν γινόμενος. οὐκοῦν ὅσα τῷ προτέρῳ τόμῳ ἐμπλατυνόμενος εἴρηκεν, ἀπηρτισμένῃ κατασκευῇ καὶ μεθόδοις ῥητορικαῖς χρησάμενος, ταῦτα ἐπιτεμὼν καὶ τὸ τοῦ δόγματος
P. 140 αὐθις περιθεὶς δέλεαρ ἕτερον τόμον ἐξέθετο. καὶ ἐπεὶ ἔτυχε τότε τοῖς κατὰ Δάμαλιν ἀρχείοις ἐναυλιζόμενος, ἃ Σκουτάριον ὀνομάζονται, τὴν τοῦ ἀέρος εὐκρασίαν μεταδιώκων

8. τὸ ante μεταλλ. vulgo deest. 10. ἀληθῶς A. 21. ἔτυχε add A. 22. ἐναυλιζόμενος om A.

notari passi essent. et id decretum in sacro palatio publice recitandum curat, principibus senatus et cognatis suis litterarum studiosis qui veluti viam praepararent atque applauderent, praemissis. erat autem oratio adeo probabilis, non spiritualium verborum gravitate sed humanae sapientiae suavitate, ut aures non eorum duntaxat quae variam eius compositionem et iucundam vanitatem spectabant, sed eorum etiam qui ipsius scripti sententiam indagabant, propemodum suspensas teneret. ac forsitan veri dei gloria Machometano illi deo, quisquis est, nisi patriarcha strenue adversatus nec ipse id scriptum curasset, quo nova et periculosa dogmata introducerentur, et caeteros, ut id tanquam venenum suspectum haberent, monuisset. at imperator, quasi gravi affectus iniuria, pontifices conviciis insectabatur et homines omnium mortalium stultissimos appellabat, quippe ex morbo gravissimo, qui exitium ei attulit, pronior ad iram factus proinde iis quae priore decreto fusius, oratoriis ornamentis adhibitis, scripserat, in compendium redactis et dogmatis illecebris adornatis, aliud decretum promulgavit. cum autem tum in palatio ad

καὶ τῆς πολυοχλίας ἀπανιστάμενος καὶ ἅπας τῆς νοσοκομίας γινόμενος, διαπλωΐζονται ἐκεῖσε βασιλικῷ ἐπιτάγματι ὅ τε τῶν ἀρχιερέων σύλλογος καὶ ὅσοι τὸ πρεσβεῖον ἐκ τῶν λόγων ἐκτήσαντο. ἀλλ' οὔπω καθαρῶς τῶν λεμβαδίων ἀπέβησαν, καί τις τῶν παρὰ τῷ βασιλεῖ παρρησίαν ἐχόντων καὶ τὰ μέγιστα δυναμένων ὑπογραμματέων ἐφίσταται. ὁ Ματζούκης ἦν οὗτος Θεόδωρος, καὶ πρός τε τὸν πατριάρχην καὶ τὴν τῶν ἀρχιερέων ὁμήγυριν τὸν λόγον ἀποτεινάμενος τὴν μὲν ἐς τὸν βασιλέα πάροδον μὴ εἶναι ἔφησε νυνὶ ἐφικτὴν διά τι παρεισφρῆσαν ἐκ τῆς νόσου ἐμπόδιον, τῇ δὲ τούτων ἀναγνώσει προσέχειν χρεών, τοὺς χάρτας δείξας αὐτοῖς τοὺς ἐν χερσίν. ἦν δὲ ὁ μὲν περὶ τοῦ προκειμένου δόγματος διαλαμβάνων, ὅν, ὡς εἰρήκαμεν, ὑπογράψαι τοὺς συνελθόντας ἀρχιερεῖς διὰ σπουδῆς ὁ αὐτοκράτωρ ἐτίθετο· ὁ δ' ἕτερος τὸν βασιλέα ἔχων διαλεγόμενον τῷ ἀρχιποίμενί τε Θεοδοσίῳ καὶ τῇ συνόδῳ οὐδὲν μέτριον οὐδὲ χάριεν διεξῄει, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐνστάσει τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀρχιερέων ὡς μὴ κατὰ λόγον γενομένῃ ἐπιμεμφόμενος διηπειλεῖτο μείζονος σύνοδον συγκρότησιν, καὶ τὴν μετ' αὐτοῦ τοῦ πάπα τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης τῶν προκειμένων ἐπώμνυτο διάσκεψιν. „ἀγνώμων γὰρ ἂν εἴην" ἔλεγε „καὶ ἀλόγιστος, εἰ μὴ πολλοστὸν ἀντιδοίην μέρος τῷ ἐμῷ βασιλευτῇ καὶ βασιλεῖ τῶν ὅλων θεῷ, ὧν ἐκεῖθεν κρειττόνως ἔσχηκα, πᾶσαν σπουδὴν εἰσενεγκών ὥστε μὴ τοῦτον ἀναθέματι καθυποβάλλεσθαι ἀληθινὸν ὄντα θεόν." τοσοῦτον δὲ τοῦ διαθρηθῆναι τοῖς τοιούτοις ἀπεῖ-

B V. 115 C

5. τὰ] τῶν vulgo. 6. ματζουκάχης A. 15. Θεοδοσίῳ om A. 25. τοῖς τοιούτοις om A.

Damalim, quod Scutarium dicitur, tum ad vitandam turbam tum ob aëris temperiem versaretur, totus curandae valetudini intentus, lusu eius pontificum collegium et eruditissimi quique eo traiiciunt. qui cum vix ex lintribus descendissent, Theodorus Mazuca, homo apud imperatorem gratiosus et inter scribas auctoritate princeps, adest; et oratione ad patriarcham et pontificum collegium instituta imperatorem nunc adiri posse negat ob morbi quandam accessionem, litteras vero quas manu teneret, esse audiendas. agebant autem alterae de proposito dogmate, quibus a pontificibus subscribi cupiebat imperator; alterae sub persona eiusdem cum summo pastore Theodosio et pontificibus ob praeposteram adversationem expostulantes, maius concilium minabantur, et controversiae disceptationem ipso veteris Romae papa adhibito iureiurando testificabantur. „iugratus" inquit „universitatis rerum deo, a quo praeter imperii fastigium aliis illustribus praerogativis sum ornatus, et insanus essem, nisi pro te-

χον οἱ ἀκροώμενοι κομπάσμασιν, ὥστε καὶ ὁ τῆς Θεσσαλονίκης πρόεδρος, ὁ πολὺς καὶ μέγας ἐν λόγοις Εὐστάθιος, ζήλου ἐπὶ τοῖς ἀνεγνωσμένοις πλησθεὶς καὶ μὴ ἐνεγκὼν θεὸν ἀληθινὸν δοξάζεσθαι ὁλόσφυρόν τι διανοίας ἀνάπλασμα κακοδαίμονος, „ἐσοίμην ἂν" ἔφη „καταπεπατημένον τοῖς πτέρναις φορῶν τὸν ἐγκέφαλον, καὶ τοῦ σχήματος τούτου παράπαν ἀνάξιος" τὸν ἐπὶ τῶν ὤμων δείξας μανδύαν, „εἰ θεὸν ἡγοίμην ἀληθινὸν τὸν παιδεραστὴν καὶ καμηλώδη καὶ πάσης πράξεως μυσαρᾶς ὑφηγητὴν καὶ διδάσκαλον." ἐπεπήγεσαν οὖν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις τούτοις οἱ ἀκηκοότες μικροῦ· ἦν γὰρ καὶ διατόρως ταῦτα φθεγγόμενος καὶ προδήλως χαρακτηρίζων τὸν ζήλῳ εὐσεβείας πυρούμενον. ὁ δὲ τοῦ γράμματος ὑπαγορευτής, στὰς ἐπὶ βραχὺ ἐννεὸς καὶ τὰ χείλη μύσας, παλίμπους εἶτα εἰς τὸν αὐτοκράτορα εἴσεισι. καὶ ὃς τὰ λαληθέντα ἐνωτισάμενος, οἷον περιψοφηθείς, ποικίλος ἦν τὸν ἀπόλογον, τὸ μακρόθυμον ἐπῃνεκὼς ὡς οὐδέποτε. καὶ ἑαυτὸν γὰρ τοῖς ἄγαν ὀρθοδοξοῦσι Χριστιανοῖς ἐνέταττε, καὶ πατέρων ὡμολόγει πανευσεβῶν προελθεῖν, τοὺς φιλαιτίους ἐκκλίνων καὶ φιλοσκώμμονας. καὶ τὴν μετὰ τοῦ Θεσσαλονίκης κρίσιν πολὺς ἐνέκειτο ἐξαιτούμενος· ἢ γάρ, φησί, δικαιωθεὶς ὡς
P. 141 μὴ θεῷ πιστεύων παιδεραστῇ μηδὲ εἰσάγων παραχάραγμα πί-

1. κομπάσμασιν] ἀπειλήμασιν A. 4. δοξάζεσθαι] ὀνομάζεσθαι A. 8. τὸν παιδεραστὴν] τὸν παρὰ τοῦ λαοπλάνου ἀρσενοκοίτου B. 13. στὰς — μύσας] ἐκπλαγεὶς A. 21. παιδεραστῇ] ἀρσενοκοίτῃ B.

nultate mea qualecunque illi studium meum declararem, et summi in id viribus incumberem, ne is verus deus anathemate notaretur caeterum auditores ea magniloquentia adeo non percellebantur, vir doctissimus et eloquentissimus, Eustathius Thessalonicae arch piscopus, ea oratione vehementer commotus, verum deum ali holosphyrum, infelicis ingenii commentum, perhiberi nullo m ferret. „enimvero" inquit „insanirem et hoc habitu" ostenso p „indignus essem, si deum verum iudicarem brutum illum diconem et omnis obscoenitatis et sceleris doctorem." quae clara voce et magno verae pietatis affectu dixisset, auditores ne obstupuerunt. scripti vero illius recitator, paulisper velut tonitus, compressis labiis astitit, deinde ad imperatorem re sus est; qui ea oratione perturbatus varia defensione usus et patientia, ut nunquam antea, laudata, ut querulos et latores vitaret, se quoque integerrimis Christianis annumeraba religiosissimis natum esse parentibus asserebat, et contra The nicensem iudicium vehementer efflagitabat. aut enim, si abso tur ut qui deo paediconi non crederet, nec de religione per

στεως δικαίαν ἐπιθήσει δίκην τῷ κατὰ Χριστοῦ κυρίου ἐρυγγάνοντι βλάσφημα, ἢ κατακριθεὶς ὡς ἕτερον δυξάζων θεὸν παρ' ὃν οἱ ἐκ Χριστοῦ καλούμενοι σέβονται μεταμαθήσεται τὴν ἀλήθειαν, καὶ χάριν εἴσεται οὐ μικρὰν τῷ τῆς χείρονος αὐτὸν μεταστήσαντι δόξης καὶ μυήσαντι τὴν ἀλήθειαν. μετὰ βραχὺ δὲ τοῦ πατριάρχου εἰς θέαν ἐκείνῳ ἐληλυθότος καὶ κατεπάσαντος τὰ εἰκότα τοῦ τε θυμοῦ ἔληξε, καὶ τῷ Εὐσταθίῳ συγγνώμην παρέσχετο ἐφ' οἷς παρεφθέγξατο, ἐνδεδωκὼς αὐτῷ ὅσα ἤρεῖτο ἀπολογήσασθαι, τελευταῖον δὲ καὶ αὐτὸς ἐπεπὼν ὡς „δεῖ σε σοφὸν ὄντα μὴ αἰσχρορρήμονα δείκνυσθαι μηδὲ θρασυστομεῖν παρακαίρια." ἐπὶ δὲ τούτοις εἰς κοινὴν δοθέντος ἀκρόασιν τοῦ περὶ τοῦ δόγματος τόμου, καὶ B πάντων ἐπαινεσάντων τὰ γεγραμμένα ὡς εὐσεβῶς ὀρθοτομηθέντα, καὶ περιχαρῶς ἐν αὐτῷ ὑπογράψαι καταθεμένων, ὁ σύλλογος διελέλυτο. καὶ οἱ μὲν ἀπῄεσαν ἀγαλλόμενοι ὡς τῇ οἰκείᾳ ἐνστάσει τὸν βασιλέα νενικηκότες· ὁ δὲ ἔχαιρεν ὡς τῇ ἑαυτοῦ καθυποκλίνας τούτους βουλῇ, καὶ σχὼν διὰ βραχυλογίας οὗπερ διὰ τοῦ πολυστίχου πρότερον τόμου οὐδαμῶς ἐφίκετο. κατὰ δὲ τὴν μετ' ἐκείνην ἡμέραν εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἐστίαν ἡ σύνοδος ἀθροισθεῖσα, ὅπως κατὰ τὰ συμφωνηθέντα ἀράσωσιν (ἅμα γὰρ ἕῳ παρῆσαν οἱ ἐκ βασιλέως αὐτοὺς εἰς V. 116 ἓν ἀθροισμὸν συναγείροντες), οἱ δ' οὐκέτ' ἦσαν οἱ αὐτοί, ἀλλ' ἀνένευον πάντες πάλιν καὶ ἀπεπήδων ὡς τῇ ὑπηγορευμένῃ γραφῇ ἔτι ἐγκειμένων ἐπιληψίμων ῥημάτων τινῶν, καὶ C

8. παρ. οἷσπερ ἐφθέγξατο A. 16. νικήσαντες A. 20. κατὰ συμφωνοῦντα A. 23. ὑπαγορευθείσῃ γραφῇ καὶ ἔτι A.

sentiret, se iustas poenas de eo sumpturum, qui contumeliosa verba in unctum domini effutiret; aut, si condemnatus esset quasi alium quam Christiani deum coleret, veritatem velle discere, et gratiam ei non parvam habiturum, qui sibi errorem extorsisset et veritatem explicasset. paulo post patriarcha in eius conspectum venit, et quae res postulabat locutus, effecit ut iracundia placata veniam habitae orationis et defendendi sui potestatem Thessalonicensi daret, cum hac tamen castigatione, oportere eum, ut virum sapientem, ab obscoenitate verborum sibi temperare, nec effutire temere quae nihil ad rem pertinerent. postea cum scriptum de eo dogmate publice recitaretur, et ab omnibus ut pie explicatum laudaretur, se libenter subscripturos pollicentibus, consilium est dimissum. ac illi abibant laeti, quod adversatione sua imperatorem vicissent: is vero gaudebat, quod eos ad suam voluntatem flexisset, ac paucis verbis id consecutus esset quod antea verboso scripto impetrare non potuisset. postridie concilium prima luce iussu imperatoris in patriarchae aedi-

ἤθελον καὶ ταῦτα ὀβελισθῆναι καὶ ἕτερα ἐντεθῆναι τῷ ὀρθῷ κατὰ μηδέν τι προσιστάμενα δόγματι. ἦν οὖν αὖθις παροξυνόμενος ὁ κρατῶν καὶ ὡς ἀνοηταίνουσι καθαρῶς ἐπεγκαλῶν τὸ τῆς γνώμης ἄστατον καὶ ἀγχίστροφον. ὀψὲ δὲ καὶ μόλις συνήλθοσαν, ἵνα τὸ μὲν ἀνάθεμα τῷ θεῷ τοῦ Μωάμετ τῶν κατηχητικῶν βιβλίων ἀπαλειφθῇ, ἐγγραφῇ δὲ ἀνάθεμα τῷ Μωάμετ καὶ πάσῃ τῇ αὐτοῦ διδαχῇ καὶ διαδοχῇ. καὶ τοῦτο δογματίσαντες καὶ κυρώσαντες τῶν πολλῶν ἐκείνων συνόδων καὶ συλλόγων ἔληξαν.

7. Ἀλλὰ γὰρ οὐχ ὑπερβήσομαί τι καὶ ἄλλο τῶν ἀξίων εἰρῆσθαι, τοῦ ἱστορεῖν ἐνταῦθα γενόμενος. ἦν τις εὐνοῦχος ἀρχιερατικῶς προεδρεύων τῆς τῶν Χωνῶν πόλεως, Νικήτας τοὔνομα, πάσης ἀρετῆς καταγώγιον, οὕτω δὴ προφητικὸς καὶ προβλέπων τὰ ἔμπροσθεν ὡς τοῖς μεγίστοις τῶν ὁρώντων ἐγκρίνεσθαι καὶ εἰς θαῦμα κεῖσθαι παρ' οἷς ὁ ἀνὴρ ἐγνώριστο, εἴπερ ἡ καθ' ἡμᾶς γενεὰ πονηρὰ οὖσα καὶ μοιχαλὶς τοιοῦτον ηὐτύχησεν ἀγαθόν. ἀμέλει καὶ τοῦ βασιλέως τούτου ἐξ Ἀρμενίας παριόντος τὰς Χώνας ἀρτιστεφοῦς καὶ τῆς πατρῴας διαδόχου ἀρχῆς, καὶ τὸν ἀρχαγγελικὸν νεὼν εἰσελθόντος καὶ χειρὶ τοῦ ἀρχιερέως τούτου εὐλογηθέντος, ἐπειδὴ καὶ περιώνυμος ἦν ἐκ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῖς ἅπασι διὰ στόματος, ἦσαν οἳ τῶν ἐντρόφων τοῦ βήματος, καὶ τούτων οἱ ἐς

6. κατηχητηρίων A. 7. καὶ διαδοχῇ om A. 10. ἄλλο] ἕτερον A. 18. παριόντος] ἄρτι π. τ. χ. νεοστεφοῦς A. 22 βήματος] ῥήματος A.

bus convenit, ut facerent quemadmodum promiserant. verum illi. omnes sententia mutata subscriptionem recusabant, quod in illo scripto adhuc verba quaedam reprehendenda laterent, quibus erasis alia reponenda essent, quae cum vera sententia congruerent. rursus igitur commotus imperator eorum vaecordiam inconstantiam et levitatem aperte insectatus est. sed illi tandem aegre assenserunt, ut anathema a deo Machometi in ipsum Machometum et omnem eius doctrinam et sectam in catecheticis libellis transferretur. quo post multos congressus decreto et confirmato tandem quieverunt.

7. Adiiciam etiam aliud memoratu dignum, postquam huc progressus sum. fuit eunuchus Nicetas, Chonarum episcopus, omni genere virtutis ornatus, futurarum rerum ita praescius ut inter maximos vates haberetur et omnibus qui eum norant admirationi esset, quod nostrae aetati improbae atque adulterae tantum bonum contigisset. cum autem hic imperator recens diademate redimitus, paterni imperii successor, ex Armenia revertens Chonis Archangeli aedem

νοῦν βάπτοντες, ἐν ἀπόρῳ ἐτίθεντο εἰ νέος ὢν ὁ Μανουὴλ P. 142
καὶ ἄρτι πρώτως χνοάζων τὸν ἴουλον διακυβερνήσειν ὅλως
τὴν βασιλείαν δυνήσεται, ἤτις τὸ πολὺ δεῖται ἀνδρὸς πολιοῦ
μὲν τὸ φρονεῖν λαχνήεντος δὲ τὸν πώγωνα, ἔτι γε μὴν εἰ
τὸν κασίγνητον καταπαλαίσειεν Ἰσαάκιον δικαιότερον ὄντα
πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ἔνδον ἰζάνον-
τα. ὁ δὲ μέγας ἐκεῖνος ἀνὴρ καὶ ὄντως ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ,
λύων τὸ ἄπορον καὶ διασαφῶν τὸ παρ' ἐκείνοις ἀμφιγνοούμενον, „ναί" φησι, „καὶ τὴν βασιλείαν ὁ μεῖραξ οὗτος δι-
ὠσνεῖ, καὶ αὐτῷ ὑποπεσεῖται ὁ ἀδελφός· οὕτω γὰρ θεῷ δέ-
δοκται καὶ προώρισται. ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ περὶ ὧν οὐδ' ὅλως
με ἤρεσθε, τὸν οἰκεῖον πάππον, λέγω δὴ τὸν αὐτοκράτορα
Ῥωμαίων καὶ προπάτορα ἐκείνῳ Ἀλέξιον, ὑπερβήσεται οὗτος
βραχύ τι κατὰ τοὺς τῆς ζωῆς χρόνους. τῆς δὲ τελευτῆς αὐ- B
τῷ ἐγγιζούσης μανήσεται." ἦν οὖν ἡ πρόρρησις αὕτη καὶ
ἐμοὶ τῷ συγγραφεῖ Νικήτᾳ σὺν ἄλλοις πλείστοις γνώριμος,
ὅτι καὶ ἐμὸς ὁ προφάντωρ ἀνάδοχος ἐκ τοῦ θείου βαπτίσμα-
τος. τίς δὲ ἄρα ἔσται ἡ μανία καὶ οἷος ὁ τρόπος αὐτῆς, οὐ-
δεὶς εἶχεν ἀκριβῶς συμβαλέσθαι τῶν εἰδότων τὸ προαγόρευ-
μα· οἱ μὲν γὰρ ἐς τὸ χρυσομανὲς ἀνέφερον τὸ προφοίβασμα,
οἱ δ' ἐς ἄλλο τι σαρκικὸν ἐλάττωμα ἠχμαλώτιζον. τοῦ δὲ
προσεχῶς εἰρημένου δόγματος κινηθέντος, καὶ παραβόλως
ἐνισταμένου τὰ πρῶτα τοῦ βασιλέως ἀληθῆ δοξάζειν θεὸν

2. ἄρτι] νῦν A. 17. ἐμὸς] ἐξ ἐκείνου τὸ θεῖον βάπτισμα ἔλαβον B. 23. δοξάζεσθαι A.

ingressus faustam comprecationem ab hoc pontifice accepisset ut ob virtutem ubique gentium celeberrimo, quidam sacerdotes, iique prudentissimi, dubitabant an Manuel adhuc adolescens ac pene imberbis tantum imperium administrare posset, quod virum senili prudentia praeditum et maturum postularet. deinde an fratrem Isaacium, qui urbem imperatricem obtineret, superaturus esset, cui meliore iure imperium deberetur. tum magnus ille vir et vere divinus homo in hunc modum respondit: „omnino adolescens iste et imperium gubernabit et fratrem superabit: sic enim a deo decretum et constitutum est. ut autem ea quoque sciatis de quibus non interrogastis, avum Alexium aetate paulum superabit: sed instante obitu insaniet." id praesagium et mihi et aliis plurimis fuit notum: is enim vates ex divino baptismate me suscepit. quae autem ea insania et cuiusmodi futura esset, nemo tum recte coniicere potuit: nam alii id praesagium ad insanam auri cupiditatem, alii ad libidinis intemperantiam detorquebant. sed cum haec, quam dixi, controversia agitata esset, imperatore temere principio contendente holosphyrum illum Machometi

τὸν παρὰ τῷ Μωάμετ ὁλόσφυρον καὶ μὴ γεγεννημένον ἢ γεννήσαντα θεόν, πέρας εἰληφέναι πάντες τὴν προθέσπισιν ἔφασκον, ἐπεὶ καὶ μανίαν ἀτεχνῶς ὀρθήν τε καὶ χειρίστην τὴν δόξαν εἶναι ταυτηνὶ ὡς τῆς ἀληθείας ἐπίπαν ἀντίθετον.

Κατήρξατο μὲν οὖν τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς νόσου πρὸ τοῦ Μαρτίου μηνός, τῆς ἐνισταμένης τότε ιγ' ἰνδικτιῶνος, ὅτε καὶ τὰ περὶ τοῦ δόγματος ἐπεκύμαινε. καὶ αὐτὰ μὲν ἀφύβρισαν περί που μῆνα τὸν Μάϊον, ὁ δ' αὐτοκράτωρ ἐπιστάντος τοῦ Σεπτεμβρίου τὸ ζῆν ἐξεμέτρησεν. οὐδὲν δ' ἔτι κάλλιστον περὶ τῆς βασιλείας διῴκησεν, ἀλλὰ νωθέστερον ἦν διακείμενος πρὸς τὴν τῶν μετὰ τὴν μετάστασιν αὐτοῦ γενησομένων διαταγήν τε καὶ ὑποτύπωσιν. τὸ δ' αἴτιον, οὐ παρεδέχετο ὁπωσοῦν ὡς ἤγγικεν ἐκείνῳ τὸ τελευτᾶν, ἀλλ' εὖ εἰ- V. 117
δέναι διετείνετο ὡς ἐνιαυτοὶ ζωῆς καὶ ἕτεροι δεκατέσσαρες αὐτῷ ἐπιδαψιλεύονται. καὶ τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἴρηκε τὸν σοφὸν καὶ τρισμάκαρα πατριάρχην τὸν Θεοδόσιον, ὑποτιθέμενον πατρικῶς φροντίδα τῶν τῆς βασιλείας θέσθαι πραγμάτων, ἕως ἔτι καιρὸς κἀκείνῳ ἔρρωται τὸ φρονεῖν, καὶ διφῆσαι τὸν ἀνθεξόμενον ἀκριβῶς τοῦ τῆς ἀρχῆς κληρονόμου παιδὸς οὔπω παραγγείλαντος εἰς ἥβην, καὶ πιστῶς προστησόμενον τῆς βασιλίδος καὶ οἷον μητροκομήσοντα. οἱ δὲ παντοδήλητοι ἀστροφένακες καὶ περὶ ἐρωτικά, κατ' αὐτοὺς εἰπεῖν, τὸν βασιλέα σχολάσειν ἀπετόλμων λέγειν ἀνασφήλαντα τῆς νόσου μετὰ βραχύ, καὶ πόλεων ἀλλοφύλων εἰς χῶμα τεθη-

14. ἤγγισεν A. 20. ἀρχῆς] βασιλείας A. 21. παιδὸς] υἱέως A. 23. ἀστροφάντορες A.

verum esse deum, qui nec genitus esset nec genuisset, omnes id oraculum eo retulerunt, quod illa opinio a veritate alienissima germana et pessima esset insania.

Imperator autem nocte, mense Martio, morbo correptus, indictione decimaquinta, quo tempore dogma illud in quaestionem vocatum est et mense Maio demum sopitum, mense Septembri obiit, nec de imperio quicquam praeclari ordinavit, in iis quae post suum obitum facienda essent, mandandis et praescribendis segnior. in causa fuit quod nequaquam credebat instare sibi mortem, sed scire se affirmabat XIV vitae annos adhuc restare. idque ad ipsum patriarcham Theodosium dixit, a quo monebatur ut pro paterna pietate rei publicae curam integris adhuc sensibus mature susciperet, et curatorem fidelem filii successoris, impuberis adhuc, et imperatricis quaereret. sed pestilentes impostores astrologi imperatorem paulo post ex morbo recreatum vacaturum esse amoribus, et barba-

σομένων καθαιρέσεις ἀπηναιδεύοντο. τὸ δὲ δὴ παραλογώτερον, πρόχειροι τὴν γλῶτταν ὄντες καὶ τῷ ψεύδει ἐνειθισμένοι καὶ συγκίνησιν προύλεγον τοῦ παντὸς συνδρομάς τε καὶ συνόδους τῶν μεγίστων ἀστέρων καὶ ἀνέμων ἐξαισίων ἐκρήξεις, καὶ σχεδὸν τοῦ παντὸς μεταστοιχείωσιν προεφοίβαζον, ἐγγα- P. 143
στρίμυθοι πλέον ἢ ἀστεροσκόποι δεικνύμενοι. οὐ χρόνους δὲ μόνον καὶ μῆνας ἠρίθμουν καὶ ἑβδομάδας κατέλεγον, ἐφ' ὧν ταῦτα γενήσεται, καὶ βασιλεῖ διεσήμαινον, ἀλλὰ καὶ ἡμέρας ἠκριβολόγουν καὶ τὸ τῆς ὥρας ἀκαριαῖον ἐβωμολόχουν, ὡς εἴπερ σαφῶς ἤδεσαν ἅπερ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ ἔθετο ὁ πατήρ, καὶ περὶ ὧν ἐπετίμα πυνθανομένοις τοῖς μαθηταῖς ὁ σωτήρ. ἀμέλει τοι οὐ μόνον αὐτὸς ὁ βασιλεὺς σπήλαια καὶ καταδύσεις ἀλεξηνέμους διηρευνᾶτο καὶ προητοίμαζεν εἰς ἐνοίκησιν, καὶ οἱ τῶν βασιλικῶν οἰκοπέδων καθηροῦντο ὕελοι, ὡς εἶεν ἀπαθεῖς ταῖς τῶν ἀνέμων ἐκθησαυριζομέναις πνοαῖς, ἀλλὰ καὶ ὁπόσοι τῇ θεραπείᾳ τούτου καὶ συγγενείᾳ ἐνεγράφοντο, καὶ οἱ κολακικῶς αὐτὸν ὑπεισήρχοντο, τοῖς αὐτοῖς ἐπιμελῶς B
ἐνέκειντο, ὡς τοὺς μὲν γεωρυχεῖν κατὰ μύρμηκας, τοὺς δὲ σκηνορραφεῖν καὶ σχοινία περιδέειν ἔντριτα καὶ πασσάλους ἀποξύνειν πηχυαίους εἰς ἀκράδαντον ἔρεισμα τῶν σκηνῶν. ἀλλ' ὅπερ ἔλεγον, ἐπειδὴ τὰ τῆς νόσου τῷ βασιλεῖ ἐπέτεινε, παραβόλως βαλανείῳ ἐχρήσατο, καὶ γνοὺς ἔτι πλέον ἐντεῦθεν τὰς τοῦ ζῆν ἀπαλειφομένας ἐλπίδας καὶ οἷον

3. συνδρομάς] ὅτι τὰ στοιχεῖα τοῦ οὐρανοῦ εἰς ἓν συναχθήσονται B. 12. ὁ om A. 13. ἀλεξηνέμους om A. 14. οἰκοπέδων] πέδων A, βασιλικοπέδων margo A. 16. τούτου — ὑπεισήρχοντο om A. 19. σκηνορραφεῖν] σκηνοπηγεῖν A, οἰκονομεῖν τέντας καὶ τεντόξυλα B. 21. ἐπετείνετο A.

ricas urbes eversurum, impudenter asserebant; et quod incredibilius est, homines praecipiti lingua et assueti mendaciis, motum universi orbis et maximorum siderum congressus et concursus ventorumque procellas ingentes et universitatis rerum pene mutationem praedicebant, engastrimythi potius quam astrologi. neque vero annos duntaxat et menses et hebdomadas numerabant, sed dies etiam et horae punctum designare non verebantur, quae suae potestati reservavit pater, et servator discipulos suos percontantes castigavit. proinde ipse modo imperator speluncas et meatus subterraneos contra ventorum impetum inquirebat et ad habitandum praeparabat, et palatiorum fastigia demoliebatur, ut minus impetu ventorum laederentur; sed et ministri et cognati et adulatores eius iisdem rebus intenti partim terram formicarum instar effodiebant, partim tentoria tripliciter consuebant et vectes cubitales, quo minus tabernacula

καθ' ὑγρῶν τυπουμένας καὶ τὴν προθεσμίαν ἀνυπεξάλυκτον ἐφεστῶσαν ὀλίγα περὶ τοῦ παιδὸς Ἀλεξίου τοῖς περιεστῶσι διειλεκται, κεράσας οἰμωγαῖς τὰ ῥήματα ἐκ τοῦ προορᾶν οἷον τὰ μετὰ τὴν ἐκείνου συμβησόμενα ἔξοδον. ἀλλὰ
C καὶ περὶ τῆς ἀστρονομίας ὑποθήκῃ τοῦ πατριάρχου βραχύν τινα χάρτην ὑπεσημήνατο, πρὸς τὴν ἐναντίαν δόξαν μεθαρμοσθείς. τέλος δὲ καὶ αὐτὸς τῇ ἀρτηρίᾳ προσάγων τὴν χεῖρα καὶ τὰς κινήσεις τοῦ σφυγμοῦ γνωματεύων, βύθιόν τι στενάξας καὶ πλήξας τῇ χειρὶ τὸν μηρὸν τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἤτησε. θορύβου δέ, ὡς εἰκός, ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ ἀρ-
10 θέντος, καὶ τῆς πνευματικωτέρας ἀμφιάσεως ἐχούσης τὸ ἀπαράσκευον, τριβωνίου μέλανος οἱ περὶ τὸν βασιλέα ὀθενοῦν εὐπορήσαντες περιδύουσι μὲν αὐτὸν τὰ μαλακὰ καὶ ἀρχικὰ ἄμφια, ἐπενδύουσι δὲ τὸ τραχὺ τῆς κατὰ θεὸν πολιτείας ἔν-
15 δυμα, εἰς ὁπλίτην μετημειφότες πνευματικὸν κράνει τε θειοτέρῳ καὶ θώρακι σεμνοτέρῳ, τῷ οὐρανίῳ στρατολογήσαντες
D ἡγεμόνι. τὸ δὲ ῥάκος μὴ ποδῆρες ὂν μήτε μὴν δι' ὅλου τοῦ ἡρωϊκοῦ ἐκείνου καταβαῖνον σώματος εἶα τὰς κνήμας ἀκαλυφεῖς, ὡς μηδένα τῶν ὁρώντων εἶναι ἀδάκρυτον, ἐν νῷ βαλλόμενον τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν καὶ τὴν ἐν τῷ τελευτᾶν
20 τὸν βίον τοῦ σώματος ἀχρειότητα, ὅπερ ἡμῖν ὡς ὄστρεον περιπλάττεται καὶ συμφύεται τῇ ψυχῇ. τοῦ βίου γοῦν οὕτω καὶ τῆς βασιλείας μεθίσταται, τριάκοντα καὶ ὀκτὼ χρόνους

9. τὸν μηρὸν] τὸ αὐτοῦ γόνατον B. 11. καὶ τῆς] καὶ ῥάσα γυρεύοντες B. 21. τὸν βίον om A. 22. περιπλάττεται] περιπλέκεται A.

concuterentur, acuebant. sed morbo, ut dixi, ingravescente, balneo usus cognovit spem vitae evanescere et terminum instare inevitabilem; ac pauca cum astantibus de Alexio filio locutus, oratione suspiriis interpolata, quia praevidebat quae post suum obitum tempestates impenderent, patriarchae monitu brevi chartae de astrologia subscripsit, mutata pristina sententia. denique admota ad arteriam manu et pulsu pertentato, cum alto suspirio femur percussit, et monasticum habitum postulavit. quo dicto cum, ut fieri solet, tumultus esset ortus, et spiritualem vestem nigro panno, omnis ornatus expertem, ministri nescio ubi nacti, mollibus et regiis vestibus detractis, et aspero illo divinae vitae indumento illi inducto, in spiritualem eum convertunt militem, et galea thoraceque insigniore ornatum in caelestis imperatoris catalogum referunt. ea lacerna, quippe brevior, crura heroici illius corporis non tegebat, ut nemo quin id cernebat a lacrimis sibi temperaret, humanae imbecillitatis cogitatione et vilitate corporis in morte, quo animus tanquam test

γεγονὼς ἐν τῇ βασιλείᾳ, λειπόντων μηνῶν τριῶν. πρὸς ἣν οἶμαι παράτασιν τῆς ἀρχῆς καὶ τὸ παλαίτατον ἐκεῖνο λόγιον ἀφορᾶν, ὃ διέξεισιν οὑτωσί, „ἀλλ' ὑστάτη σε κερδανεῖ λαβὴ V. 118 λόγου·" ἡ γὰρ τελευταία τοῦ ὀνόματος συλλαβὴ τὸν ὀκτὼ καὶ τριάκοντα διασημαίνεται ἀριθμόν. τέθαπται οὖν παρὰ πλάγιον πλευρὰν τῷ τὸν νεὼν εἰσιόντι τῆς τοῦ Παντοκράτορος μονῆς, οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ τεμένει ἀλλ' ἐν τῷ περὶ τοῦτον ἡρῴῳ. τοῦ δὲ τοίχου τοῦ νεὼ εἰς ἀψῖδα περιαχθέντος ἡ περὶ τὴν σορὸν εὐρεῖα διαστέλλεται εἴσοδος. συνέχει δὲ τοῦ- P. 144 τον λίθος τὴν μελανίαν ὑποκρινόμενος καὶ διὰ τοῦτο στυγνάζοντι ἐοικώς, ὃς καὶ εἰς ἑπτὰ διέσχισται λοφιάς. παράκειται δέ οἱ ἐπὶ κρηπῖδος καὶ προσκύνησιν δέχεται λίθος ἐρυθρὸς ἀνδρομήκης, ὃν εἶχε πρότερον μὲν ὁ κατ' Ἔφεσον τὴν πόλιν ναός, ἐκεῖνον εἶναι διαθρυλούμενον ἐφ' οὗ Χριστὸς μετὰ τὴν ἀπὸ σταυροῦ καθαίρεσιν νεκροταφίοις εἰληθεὶς ἐσμυρνίσθη. ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτος διακομίσας ἐκεῖθεν, καὶ οἷ τὸν νῶτον ὑποστρώσας ὡς ὁμόθεον σῶμα καὶ γεγονὸς ὅπερ τὸ χρῖσαν βαστάσαντι, ἐκ τοῦ κατὰ τὸν Βουκολέοντα λιμένος εἰς τὸν ἐν τῷ φάρῳ τοῦ μεγάλου παλατίου νεὼν τοῦτον ἀνήγαγε. μετ' οὐ πολλὴν μέντοι ἐν ὑστέρῳ χρόνου περίοδον τοῦ Βασιλέως τὸν βίον ἀπολιπόντος καὶ ὁ λίθος οὗτος ἐξήρθη τῶν

5. τέθαπται] ἐτάφη εἰς τὸ πλάγιον μέρος τοῦ ναοῦ τοῦ παντοκράτορος, ἐν αὐτῷ τῷ ναῷ, τοῦ τείχους εἰς ἀψῖδα γενομένου διὰ πλατείας εἰσόδου ἀπὸ τοῦ ναοῦ B. 6. τῷ τὸν νεὼν εἰσιόντι om A. 13. τὴν πόλιν om A. 16. μετακομίσας A. βαστάσας αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ λιμένος μέχρι καὶ τοῦ παλατίου, θήσας αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ τῆς ἐκκλησίας. B. 20. πολὺν vulgo. χρόνω A.

inclusus coalescit. sic igitur et vita et imperio cedit, quod annos triginta octo gubernavit, tribus mensibus demptis. ad quod imperii spatium vetustissimum illud oraculum alludere videtur, „tui prehendet te postrema nominis." nam ηλ, postrema syllaba nominis Manuelis, apud Graecos tantum numerum complectitur. sepultus est in obliquo latere monasterii Pantocratoris, iuxta templi fores, in sacello adiuncto, qua templi muro in fornicem circumflexo latus circa tumulum ingressus distinguitur. lapis eum tegit nigricans et moestum aliquid prae se ferens, qui in septem vertices assurgit. non procul inde basi impositus adoratur lapis purpureus, viri magnitudine, qui ante fuit Ephesi; et is esse dicitur, in quo Christus de cruce sublatus et fasciis involutus conditus fuerit. eum lapidem imperator inde advectum humeris suis, quippe qui divinum corpus ipsumque Christum gestasset, a portu Bucoleontis usque ad aedem

ἀνακτόρων, καὶ μετενήνεκται ἔνθα δὴ ἀρτίως ἐμνήσθην, κράζων, οἶμαι, καὶ διατρανωσόμενος ὁπόσα ὁ τῇ σορῷ ὁ πῶν εἰργάσατό πως καὶ ἠγωνίσατο.

quae in turri palatii est pertulit. sed non multo post impera obitum saxum illud e palatio ad sepulcrum illius est translatum clara voce defuncti res gestas et certamina proclamet.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ
ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΝΟΥΗΛ.

1. Καὶ οὕτω μὲν ὁ βασιλεὺς Μανουὴλ ὁ Κομνηνὸς P. 146
καταλύει τὸν βίον, βασιλεύει δὲ μετ' αὐτὸν ὁ ἐκείνου παῖς V. 119
Ἀλέξιος, οὔπω καθαρῶς τῆς ἥβης ἁψάμενος, ἀλλ' ἔτι παι-
δοκόμων καὶ τιθευτρίας δεόμενος. πλημμελῶς τοίνυν καὶ V. 120
ἀχρείως τὰ Ῥωμαίων ἐφέρετο πράγματα, καὶ χειρόνως ἢ ὅτε
ὁ Φαέθων τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνειν ὁδὸν ἐπεβάλλετο,
τοῦ πατρικοῦ καὶ χρυσοκολλήτου ἐπιβὰς ἅρματος. αὐτὸς μὲν
γὰρ ὁ κρατῶν διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἀτελὲς καὶ τοῦ τὰ συνοί-

2. ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ om B. 3. post ΜΑΝΟΥΗΛ B τοῦ κομνηνοῦ. 4. μὲν ὁ κομνηνὸς μανουὴλ καταλ. A. 6. τῆς ἥβης] τοῦ δωδεκάτου χρόνου B. παιδ. καὶ τιθ.] βαϊ-
ούλου καὶ βυζαστρίας B.

IMPERIUM
ALEXII COMNENI
PORPHYROGENITI
MANUELIS FILII.

1. Manuele Comneno ad hunc modum defuncto, filius Alexius fere impubis adhuc et puer, qui paedagogi et nutricis opera non satis commode carebat, successit. itaque Romana res publica perperam administrabatur, et peius se habebat quam cum Phaethon paternum currum per caelum regere conatus est. nam imperator ob immaturam aetatem et inopiam consilii nullam officii rationem ha-

σοντα φρονεῖν ἐνδεὲς οὐδενὸς ἦν τῶν καθηκόντων ἐ
φόμενος, κούφοις δὲ μόνον τρεφόμενος πνεύμασι καὶ τ
ρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μήπω μεμαθηκὼς ἀκριβῶς κυνη
B προσανεῖχε καὶ ἱππηλασίοις προσέκειτο, παιδαρίοις σ
γμοσι συγγινόμενος καὶ τὸ ἦθος ἐν τοῖς χειρίστοις τυ
νος. οἱ δέ γε πατρῷοι τούτῳ ἑταῖροι καὶ οἱ καθ' αἷμα
προσήκοντες, ἑτέροις τὸν νοῦν προσέχοντες, τῆς τούτου καὶ
κατημέλουν ἀγωγῆς καὶ τροφῆς καὶ τὰ κοινὰ φθειρόμε
ρεβλέποντο. οἱ μὲν γὰρ τῆς βασιλίδος ἤρων καὶ ἐπείρ
λα λαμπρῶς, ἐπαφροδίτως βοστρυχιζόμενοι, καὶ τὸν
ἀντέρωτα θηρώμενοι ἐμυροῦντο νηπιωδῶς καὶ ἐμιτροῦν
ναικωδῶς περιδερραίοις λιθοκόλλοις, καὶ ὅλοις ὀφθαλμ
αὐτὴν ἐνητένιζον· οἱ δὲ χρηματιστικοὶ ὄντες καὶ δημ
C παρενοσφίζοντο τὰ δημόσια, ταῖς τε ἐφευρημέναις δα
ἀφειδέστερον χρώμενοι καὶ νέας προσεφευρίσκοντες, ἵν
εν οὕτω τὸ χθὲς κενὸν καὶ σύσπαστον βαλάντιον πλῆ
διῳδηκὸς σήμερον· οἱ δὲ τοῦ βασιλεύειν ἔχοντες ἔφεσι
τοῦτο τὸν οἰκεῖον σκοπὸν συνέτεινον ἅπαντα. ὡς γά
παιδαγωγοῦ γενναίου καὶ ἐμβριθοῦς ἐκποδὼν γενομένο
ξίας τὸ πᾶν ἐπεπλήρωτο, ἑκάστου τὸ οἰκεῖον μεταδια
ἐφετὸν καὶ ἀλλήλοις ἁπάντων ἀντιπραττόντων, ἤ κίονο
σπασθέντος ἑδραίου καὶ ἀστραβοῦς πρὸς ἐναντίαν φορὰ
νενεύκεισαν ἅπαντα. τῆς δὲ ἰσοτιμίας ἀτιμασθείσης
τοῖς τότε τὰ μέγιστα δυναμένοις καὶ κατὰ γένος συνα

2. δὲ μόνον om A. 6. δή που] τούτῳ A. 9. τῆς
δος] ἐπεθύμουν βασιλεῦσαι B. 12. λιθοκόλλοις] χρυσ
τοις A. 13. αὐτὴν] ἐκείνην A. 23. τῆς δὲ] καὶ τοίνυ

bebat, inani superbia elatus, et vix satis gnarus quae res
aut iucundae essent, venationi et equitationi incumbebat; pu
cum quibus colluderet, familiaritate utebatur, vita pessime
ta. paterni vero eius cognati et amici, aliis rebus intenti, illi
cationem aliis rebus omnibus antevertendam negligebant, nec
tum rei publicae curabant. nam alii imperatricis amore flagral
eius pudicitiam haud dissimulanter tentabant; calamistris, un
puerilibus, mitris muliebribus, aureis torquibus ornati, de
illam oculos habebant et mutuum illius amorem captabant. al
mines avari et rapaces, cum luxuriosissime viverent, fiscum
labantur, ut crumenam immodicis sumptibus exhaustam pecu
sarcirent. alii ad imperii cupiditatem omnia referebant. deniq
quam strenuo et gravi paedagogo sublato, confusa erant omni
suum quisque negotium agit et alteri adversatur; aut velut c
firma revulsa, in partem contrariam omnia inclinabant. proin

νοις τῷ βασιλεῖ, αἵ τε ὑπὲρ τῶν κοινῶν φροντίδες ἐξέλιπον καὶ αἱ συνδρομαὶ καὶ σύνοδοι ἠφανιώθησαν. καὶ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ δὲ καὶ πρωτοβεστιαρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς P. 147
εἰνεψιὸς ἦν πρὸς πατρὸς τῷ βασιλεῖ Μανουήλ, τὴν τοῦ παιδὸς καὶ βασιλέως μητέρα ὑποποιησαμένου καὶ θαμιὰ αὐτῇ ὁμιλοῦντος καὶ ὑπὲρ πάντα ἰσχύοντος ἕτερον, οἱ τοῦ αὐτοῦ μεταλαχόντες αἵματος καὶ ἰσοκρατεῖς εἶναι παρὰ τοῦ βασιλέως Μανουὴλ ἐαθέντες καὶ ἀξιώμασι μεγίστοις ἐμπρέποντες ἔστιν ἧ ἀπεπνίγοντο οἷς γινομένοις, ἔστι δ' ἧ καὶ τυραννίδα φυομένην ὁρῶντες ὃν πρωτοσεβαστὸν ὑπεβλέποντο, οὐ τοσοῦτον μὴ ὁ βασιλεύων Ἀλέξιος ἀηδές τι πάθοι περὶ πλείστου ἔχοντες, ὅσον μὴ αὐτοὶ συλληφθεῖεν ὑφορώμενοι. καὶ διὰ ταῦτα καραδοκοῦντες τὸ μέλλον, τὸ καθ' αὑτοὺς ἀσφαλὲς τοῦ πέλας προυτίθεσαν. ἤδη γὰρ ἡ φήμη λάλος ἦν καὶ διαρρήδην κραυγάζουσα ὡς Ἀλέξιος B
τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως σύμφυτος μικροῦ καὶ σύμπνους γενόμενος μέτεισι τοὺς πολλοὺς φιλίᾳ καὶ χρήμασι, καὶ καθελεῖν μὲν αὐτὸν τῆς βασιλείας ἐν νῷ τίθεται, ἑαυτὸν δ' ἐπιβήτορα ταύτης, ὥσπερ δὴ καὶ τῆς τεκούσης, γενήσεσθαι σκέπτεται. καὶ οὕτω μὲν τὰ κατὰ τὴν βασίλειον αὐλὴν πάσης ὄντα συγχύσεως καὶ παντοίου χειμῶνος ἔμπλεα, καὶ τὸ τοῦ μυθικοῦ δράκοντος πράγμασιν αὐτοῖς ὁρώμενον ἦν, ὃς κακῶς διετίθετο κωφῷ καὶ τυφλῷ μέρει τῷ οὐραίῳ διεξαγόμενος. ἢ τὸ τέρας πέρας ἐλάμβανεν, ὃ τὸν βίον τελευτῶντος ἐπεφάνη τοῦ

4. τὴν τοῦ παιδὸς] ὡς ἐλέγετο, ἐπλησίαζε τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως καὶ παιδός B. 8. ἧ] οἷ A. 15. μικροῦ om A. 19. βασιλείαν αὐτὴν A.

potentissimi quique, et cognati imperatoris, aequalitatem spernerent, rei publicae cura defecit, congressus et concilia deserta sunt. cum autem protosebastus et protovestiarius Alexius Comnenus, Manuelis patruelis, pueri imperatoris matrem sibi conciliasset, et crebro eius consuetudine uteretur, caeterosque omnes auctoritate vinceret, ii qui eadem orti erant familia et Manuele imperante parem potestatem obtinuerant, maximis dignitatibus praediti, molestissime illa ferebant. quidam etiam cum tyrannidem suboriri cernerent, protosebastum suspectum habebant, non tam de imperatoris Alexii salute solliciti, quam ne ipsi comprehenderentur metuentes. quapropter expectatione rerum futurarum suspensi, modo ipsi tuti essent, caeteros minus curabant. fama enim, ut loquax est, iam vociferabatur Alexium imperatrici adhaerere cum eaque conspirasse, multos sibi officiis et largitionibus conciliare, et imperatore ejecto regnum affectare et matris eius nuptias ambire. atque ita sese res imperii habebant, confusionis et turbarum plenae, non aliter quam in fabulis de serpente illo traditur, qui cauda surda et caeca non sine multis

αὐτοκράτορος Μανουήλ· γυνὴ γάρ τις κατὰ τὴν Προπο
C δα λαχοῦσα τὴν οἴκησιν παιδίον ἀπέτεκεν ἄρρεν, τὸν
λοιπὸν ἄνθρωπον ἐξηρθρωμένον καὶ λίαν βραχυμερέσται
τὴν δέ γε κεφαλὴν χρῆμά τι ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνέχον μέγο
καὶ ἐξαίσιον, ὃ καὶ συλλελόγιστο πολυαρχίας εἶναι σημα
κόν, ἥτις μήτηρ ἀναρχίας ἐστίν.

V. 121 2. Ὁ δὲ Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος ὁ τοῦ βασιλέως ἐξά
φος Μανουήλ, περὶ οὗ τὸ λέγειν ἐν τῇ κατὰ τὸν βασ
τοῦτον ἱστορίᾳ κατέρρευσεν ἱκανώτατα, διατρίβων τηνικο
κατὰ τὸ Οἰναῖον, ἐπεὶ πύθοιτο τὸν τοῦ Μανουὴλ θάν
καὶ διαστασιάζειν ἔγνωκε τὰ βασίλεια, τὸν παλαιὸν τῆς
ρανγίδος ἀνασκάλλει ἔρωτα. ἀλλὰ μήπω περὶ τούτων,
εἰρμὸν δὲ προϊὸν τὸ λέγειν ἐκεῖθεν τῆς ἱστορίας τῶν κατὰ
D ἄνδρα τοῦτον ἐχέσθω, ὁπόθεν ἄρχεσθαι ἄμεινον συναφ
ἕνεκα καὶ τοῦ μὴ παραλιπεῖν τι τῶν ῥηθῆναι ἀξίων. ὁ
δρόνικος τοίνυν οὗτος τὰς λαβὰς ἐκφεύγων τοῦ Μαν
ἀειφυγίαν εἵλετο, καὶ πόλεις ἀμείψας συχνὰς καὶ πλε
ἐθνῶν ἄστεα κατιδὼν τέλος, ὡς εἰπόντες ἔχομεν, κατα
παρὰ τῷ Σαλτούχῳ· τοπάρχης δ' ἦν οὗτος εἰς ἀρχὴν
ἐξαιρεθεῖσαν τὴν τῇ Χαλδαίᾳ προσεγγίζουσαν χώραν, Ῥω
οις μὲν πάλαι ὑπόφορον, τότε δὲ τοῖς Τούρκοις καὶ
τούτων ὑπείκουσαν ἔθεσι. καὶ παρειληφώς τι φρούριον
τοῦ ἐκόντος, καὶ τῇ φυσικῇ τούτου ἐρυμνότητι τὴν ἀπὸ

2. ἔτεκεν A. τὸν μὲν λοιπὸν] τὸ μὲν ὅλον σῶμα καὶ
μικρὸν ὄν, τὴν δὲ κεφαλὴν μεγάλην τοσοῦτον ὡς παρὰ πά
θαυμάζεσθαι B. 9. ἐρρευσεν ἱστορία A. 10. ἐπεὶ]
δὴ π. τὸν τοῦ βασιλέως θ. A. 14. ἄρχεσθαι] ἔχεσθαι A.

offensionibus progrediebatur. is rerum status monstro illo sub M
lis obitum edito praesignificatus fuit. nam mulier quaedam in
pontide habitans puerum peperit, caetera perexilem et imbecil
sed capite ingenti. id principatus multorum, quem omnis impe
disciplinae contemptus sequitur, omen habitum.

2. At Comnenus Andronicus imperatoris Manuelis patrueli
quo in illius historia copiose scripsimus, cum imperatoris mo
et aulae dissidia Oenaei audivisset, veterem tyrannidis amorer
novat. sed haec suo loco commodius referentur: nunc vero, ne
historiae interrumpatur neque quicquam memoratu dignum pra
mittatur, paulo altius exordiamur. hic Andronicus, ut Manuelis
ses evitaret, cum perpetuum sibi ipsi exilium indixisset, multi
bibus, multis provinciis peragratis, tandem ad Saltuchum, ut
mus, divertit. toparcha is erat, cui regio Chaldaeae vicina in po
nem cesserat, olim Romanis tributaria, tum autem Turcicae

τέχνης προσθείς, ἐκεῖσε προσέμενε, συμπλανῆτιν ἔχων ἑαυτῷ καὶ συνέκδημον τὴν Κομνηνὴν Θεοδώραν, ἥτις ἀθεμίτως αὐτῷ συνηυνάζετο θυγάτηρ Ἰσαακίου οὖσα τοῦ σεβαστοκράτορος· ἐξ ἀδελφῶν δ' ἔφυσαν ἄμφω, Ἰσαάκιος καὶ Ἀνδρόνι- P. 148
κος. ὁ τοίνυν αὐτοκράτωρ Μανουὴλ συνειληφέναι οὐκ ἔχων Ἀνδρόνικον, ἀλλ' ὅσα καὶ Ἰξίων Ἥρας τούτου ἀποπλαζόμενος, ὡς γοῦν νεφέλην τὴν ἀνεψιὰν Θεοδώραν περισχεῖν διὰ φροντίδος ἐτίθετο, καὶ τοῦ κατὰ σκοπὸν ἐπιτυχὴς γεγονὼς διὰ τοῦ τότε τὴν ἀρχὴν τῆς Τραπεζοῦντος ἀνεζωσμένου Νικηφόρου τοῦ Παλαιολόγου, μετὰ βραχὺ καὶ αὐτὸν ἐπισπᾶται Ἀνδρόνικον, ὅσα καὶ δελητίῳ τῇ Θεοδώρᾳ κατασπώμενον καὶ τῷ ταύτης ἀγκιστρευόμενον ἔρωτι, οὐ μικρῶς καὶ τῷ τῶν παίδων πυρὶ δαπανώμενον οὓς ἀπέτεκεν αὐτῷ Θεοδώρα. στείλας τοίνυν πρέσβεις εἰς βασιλέα αἰτεῖται ὧν πεπαρῴνηκεν ἀμνηστίαν, πρὸς δὲ καὶ ἀσφάλειαν ὡς οὐδέν τι πείσεται θυμαλγὲς ἀφικόμενος. καὶ τοῦ βασιλέως πρὸς ἄμφω οὐκ ἀπα- B
τηλῶς κατανεύσαντος μετά τινα καιρὸν προσχωρεῖ. πολυμήχανος δ' ὢν Ἀνδρόνικος καὶ παντοίοις δόλοις καζόμενος ἀλύσει σιδηρέᾳ πολυταλάντῳ διαλαμβάνει τὸν τράχηλον, καὶ ταύτην ἔνδον συσχὼν καὶ περιθάλψας τῷ ἱματίῳ ἐς τὰ τῶν ποδῶν ἔσχατα καταβαίνουσαν, ὡς εἴη βασιλεῖ τε ἀφώρατος καὶ τοῖς τὸ βῆμα τούτου πληροῦσιν ἀθέατος, λαβὼν τοῦ ὀφθῆναι τῷ αὐτοκράτορι καὶ θεάσασθαι τὸ ἐνδόσιμον, ἐπεὶ καθά-

4. ἐξαδέλφου πρώτου ὄντος τοῦ ἀνδρονίκου B. 8. κατὰ τὸν σχ. ἐπ. φανεὶς A. 19. πολυταλάντῳ] βαρυταλάντῳ A.

nis et religionis; et castello illius voluntate occupato, atque ad naturalem loci situm artis munitione adiuncta, ibi se tenebat, Theodora Comnenia, Isaacii sebastocratoris filia, quam incesto amore prosequebatur, fugae comite: orti autem fratribus erant Isaacius et Andronicus. Manuel vero cum eum non magis comprehendere quam lunonem Ixion posset, Theodoram, tanquam ille nubem, capere studuit; atque eius voti per Trapezuntis principem Nicephorum Palaeologum compos factus, paulo post ipsum etiam Andronicum, Theodorae amore tanquam esca illectum et non mediocri filiorum, quos illa ei pepererat, desiderio flagrantem, attraxit. missis enim ad imperatorem legatis delictorum veniam et fidem publicam postulavit; et utraque re impetrata, aliquanto post in urbem reversus, ut erat solers et callidus, gravi catena ferrea collo circumvoluta et sub veste ad pedes usque demissa, ne vel ab imperatore vel ab astantibus cerneretur, cum in eius conspectum venisset, humi porrectus quantus erat, prolata catena et lacrimis oppletus offensarum veniam magna contentione, supplici et miserabili gestu, flagitavit. imperator

παξ ἐκείνῳ εἰς θέαν κατέστη, μέγας μεγαλωστὶ κατὰ τ
πέδου ἐκτείνεται προτείνας τὴν ἅλυσιν, καὶ δακρύοις τ
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐδεῖτο θερμότερον καὶ περιπαθῶς καθι
συγγνώμην εὑρεῖν ἐφ' οἷς δή που παραλελύπηκεν. ὁ
C σιλεὺς ἐπὶ τοῖς δρωμένοις ἔκθαμβος γεγονὼς αὐτός τ
δάκρυα προήχθη καὶ τοὺς ἐξεγεροῦντας ἐπέταξεν. ὁ
ἀναστῆναι τῶν κάτω διισχυρίζετο, εἰ μὴ βασιλέως ἐπ
χότος αὐτόν τις τῶν παρεστηκότων διὰ τῆς ῥυμοτομίας
σει τοῦ βήματος, λαβόμενος τῆς ἁλύσεως, καὶ προσουδι
θρόνῳ τῷ βασιλείῳ. ἀμέλει καὶ γέγονεν ὡς ἐδεῖτο Ἀνδρ
ὑπουργήκει δὲ πρὸς τοῦργον τοῦτο Ἰσαάκιος ὁ Ἄγγελος
θελὼν τῆς τυραννίδος Ἀνδρόνικον ὕστερον· καὶ θαι
ἄν τις τὸ τελεσθὲν τηνικάδε καιροῦ οὐκ εἰς ἄλογον συγκυ
αὐτόματον ἀπολύσει τοῦτο περίπτωσιν. τῷ δ' οὖν τότ
πρότατα προσδεχθεὶς ὁ ἀνὴρ καὶ φιλοφροσύνης μεγα
ποῦς ἀξιωθείς, ὡς ἔδει τηλικοῦτον ἄνδρα χρόνιον ἐπο
D τα, πρὸς τὸ Οἴναιον ἀποστέλλεται, ἐκεῖσε τὰς διατριβ
λέσων καὶ τὴν μακρὰν ἀνακωχεύσων περιοδείαν καὶ τ
λυετῇ καταπαύσων πλάνον. ἤδεσαν γὰρ ἀμφότεροι
ἐν ταὐτῷ συνουσίας εἰς τὰς προτέρας ἐπαναλύσοντα
ρὰς· μηδὲ γὰρ ἂν ἠρεμήσειν ὅλως τὸν φθόνον καὶ οἷς
V. 122 τῷ φιλαιτίῳ τὴν παρὰ τοῖς κρατοῦσιν οἰκείωσιν ἄρνυσθ
ταῖς τῶν ἄλλων διαβολαῖς ἑαυτοὺς ἐπικρατύνειν καὶ ε
ζους προσεπαίρειν τιμάς.

3. Ἦν οὖν Ἀνδρόνικος Διός τε πόρρω καὶ κερ

8. διὰ τῆς ῥ.] δήσῃ ἐπὶ τὸν θρόνον τὸν βασιλικὸν B. σει A. 10. βασιλικῷ A. 12. Ἀνδρ.] αὐτὸν A.

eo spectaculo stupefactus et ipse in lacrimas erupit, eumqu iussit. ille vero se surrecturum esse negavit, nisi iussu imp ab aliquo ex astantibus catena ad tribunal imperatorium at tur atque procumberet. factum est ut petiit Andronicus, Ange cio, a quo post et imperio et vita privatus est, ministro: tione digna res, quaeque non fortuito accidisse videri que autem splendidissime et magnificentissime susceptus et humi tractatus, ut decebat tantum virum ex diuturna peregrinati versum, Oenaeum ablegatur, ut ibi habitaret et ex longinqu ribus se recrearet. ambo enim norant, si una degerent, veteres simultates recrudescerent. neque enim quieturam in neque otium acturos eos quibus studio est criminando pr captare benevolentiam, et alios calumniando suas opes firma altiorem dignitatis gradum ascendere.

3. Erat igitur Andronicus procul a Iove et a fulmine, ir

παρὰ τοσοῦτον οὐ τὸν πρώην ἕλκων πονηρὸν βίοτον παρ' ὅσον οὐ τῆς Ῥωμαίων ἐπλάζετο ὑπερόριος καὶ δωρεῶν ἐνεφορεῖτο βασιλικῶν. ἐκεῖσε τοίνυν ὢν τὸν τοῦ Μανουὴλ ἠνωτίσατο θάνατον καὶ τὰς ἐν τοῖς βασιλείοις νόσους ἠκρίβωκε, καὶ ὡς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος ἱππασμοῖς διαχεῖται καὶ προσκέτηκε παιδιαῖς ὁπόσαις φιληδοῦσιν οἱ παιδαριώδεις τὴν φρόνησιν, τῶν δὲ παιδοκομούντων αὐτὸν εὐπατριδῶν οἱ μὲν κατὰ τὰς μελίσσας συχνὰ πρὸς τὰς ἐπαρχίας λύουσι τὸ πτερὸν καὶ ὡς μέλι τὰ χρήματα τιθαιβώσσουσιν, οἱ δὲ κατὰ τὰς αἶγας τοῦ τῆς βασιλείας ἐρῶσι θαλοῦ καὶ συνεχῶς ἐρωτιῶσι τοντονὶ δρέπεσθαι, ἔνιοι δὲ τὰς ὗς μιμούμενοι ἐκ τῶν ῥυπαρωτέρων προσόδων λιπαίνονται, πρὸς μὲν τὸ ἐπαινετὸν καὶ τῆς κοινῆς πατρίδος ὠφέλιμον οὐδ' ἀναθρεῖν ὅλως οὐδ' ἀνακύπτειν αἱρούμενοι, ταῖς δὲ μυσαραῖς ἐγκυλινδούμενοι πράξεσι καὶ συωδῶς πρὸς ἅπαν ἐγκυπτάζοντες χείριστον. αἰτίαν οὖν ἐφιλοκρίνει καὶ ἀνηρεύνα περιεργότερον, δι' ἧς εὐαφόρμως τῇ βασιλείᾳ ἐπίθοιτο· καὶ πολλοὺς λογισμοὺς ἀνελίξας καὶ πᾶσαν μηχανὴν μετελθὼν τέλος τὸ τοῦ ὅρκου βιβλίον ἐπεισιν ὃν τῷ Μανουὴλ καὶ τῷ υἱῷ ἐκείνου Ἀλεξίῳ εἶχον ὁμωμοκώς, καὶ μεθ' ἑτέρων εὑρὼν ῥημάτων καὶ ταῦτα ἐγκείμενα —. χρεὼν δὲ μὴ ὑπονοθεύειν ἑτέρᾳ φράσει τὰ ῥήματα, ἀλλ' ὡς ἐπὶ λέξεων εἶχον, οὑτωσὶ καὶ δηλοῦν. διεξῆσαν δὲ ὧδε „καὶ εἴ τι δὲ ἴδω ἢ νοήσω ἢ ἀκοῇ παραλήψομαι εἰς ἀτιμίαν ὑμῶν καὶ λύμην τοῦ ὑμετέρου φερόμενον στέμματος, P. 149 B

5. ἱππασμοῖς] παιγνιδίοις καὶ ἐγκράσμασι μετὰ παιδίων ἀνοήτων παίζει B. 11. τὰς ὗς] τὰς μίγιας B. ῥυπαρωτέρων] λιπαρωτέρων A, παχυτέρων καὶ λιπαρωτέρων B. 20. εὑρὼν A.

tario exilio, sed aerumnis illis errorum liber, et imperatoria munificentia fruebatur. eo loco degens cum Manuelis obitum et palatina dissidia et Alexii equitationes et lusus, quibus puerilia ingenia capiuntur, audisset, curatores vero eius patricios partim ut apes crebro in provincias evolare et pro melle pecuniam congerere, partim, ut caprae frondes, ita imperium continenter appetere, partim porcorum imitatione sordidis proventibus pinguescere, laudis vero et rei publicae nullam prorsus rationem habere, sed in turpitudine et flagitiis omnibus volutari comperisset, speciosam invadendi regni causam quaeritat. ac post varias cogitationes et multiplices conatus iusiurandi libellum, quod Manueli et filio eius Alexio dederat, legit. in quo cum verba non in alium sensum detorquenda essent, sed in sua nativa significatione accipienda, ille huic clausulae „si quid videro aut intellexero aut audivero, quod honori imperio et saluti

καὶ ὑμῖν τὴν περὶ τούτου διδοὺς ἐσοίμην εἴδησιν, καὶ αὐτ
δέ, ὡς ἔξόν μοι, τοῦτο κωλύω." καὶ τοῖς ῥήμασι τούτο
ἐπικαθίσας ὡς αἱ μυῖαι τοῖς μώλωψι, πάνυ χρησίμοις οὖ
πρὸς ἣν πάλαι ὤδινε τυραννίδα ἐμβριθέστερον ἔχων τὸ ἦθ
καὶ τὸ φρόνημα ἀρχικώτερον, ἐπάλληλα τὰ γράμματα ἔστε
C λε πρός τε τὸν ἀνεψιὸν καὶ βασιλέα Ἀλέξιον καὶ τὸν τῆς μ
γίστης ἱερωσύνης κοσμήτορα Θεοδόσιον καὶ τοὺς λοιποὺς ε
ζώπυρον φιλίας ὑπῆν πρὸς τὸν κατοιχόμενον βασιλέα τὸν Μ
νουήλ, ἐν δεινῷ τιθέμενος τὰ τῆς ἀσχήμονος φήμης περιλ
λήματα, καὶ τὸν ἀγανακτοῦντα ὑποκρινόμενος εἰ μὴ ὁ πρ
τοσεβαστὸς τῆς δυναστείας παραλυθείη καὶ τὴν μετριωτέρ
τύχην εἴη μετειληφώς, καὶ διὰ τὸν προσέροντα μὲν ἐντεῦθ
καὶ ἤδη καθιστάμενον προδηλότατον τοῦ βασιλέως Ἀλεξί
ὄλεθρον, ἀλλὰ δὲ καὶ τὴν ἀπρεπῆ οὐχ ἥκιστα φήμην κ
ὠσὶν ἡμετέροις οὐκ εὐπαράδεκτον, ἥτις ἐπ' ἄκρων τειχέ
κηρύσσεται καὶ πύλαις δυναστῶν ἐφεδρεύει καὶ πρόεισι πα
κόσμιον περιήχημα. καὶ ταῦτα λέγων καὶ γράφων μεθ' οἵ
D οὐκ εἴποι τις ἂν πειθανάγκης καὶ λαμυρότητος (ἦν γάρ,
καί τις ἄλλος, γραμμάτων ἔμπειρος καὶ ἀνὰ στόμα φέρ
ἀεὶ τοῦ πνευματορήτορος Παύλου τὰ ἐπιστόλια) εἶχε πάντ
τῇ αὐτοῦ γνώμῃ προστιθεμένους καὶ πρὸς ἐκεῖνον νενευκότ
μονώτατον ὡς φιλορώμαιον ἄνδρα καὶ χρόνῳ μακρῷ καὶ πι
ρᾳ πολιωτέρᾳ τὰ κάλλιστα συλλεξάμενον. καὶ αὐτὸς δὲ τ
Οἰναίου ἀπάρας πρὸς τὴν τῶν πόλεων βασιλίδα μετέβαιν

4. τὸ utrumque om A. 14. τὴν ἀπρεπῆ] τὸν — λόγον
δστις A.

vestrae fraudi sit, id et vobis indicabo et ipse pro virili mea prol
bebo" ut muscae ulceribus inhaesit, opportunae admodum ad tyra
nidem, quam iam olim parturiebat. et ut homo acer erat et imp
riosus, crebras litteras ad imperatorem et nepotem Alexium et
patriarcham Theodosium ac caeteros, in quibus aliqua scintilla an
ris erga Manuelem defunctum apparebat, mittit, in quibus infami
exaggerabat, seque indignari simulabat, quod protosebastus p
adempta potentia ad moderatiorem fortunam redigeretur, tum qu
haud dubium imperatori exitium iamiam inde impenderet, tum
turpissimum rumorem et ipsis auribus gravem, qui in summis m
nibus clamitet, et in foribus principum versatus totum orbem ter
rum pervagetur. haec cum summa gravitate et splendore loquen
et scribendo (erat enim litterarum apprime peritus, et divini ora
ris Pauli epistolas subinde in ore habebat) omnes in suam senten
am pertraxit; atque id consecutus est, ut tanquam rei publicae s
diosissimus et longo tempore ac usu rerum diuturno perpolitus su

τὸν οἰκεῖον καθ' οὗς ἐπισταίη ὅρκον ἀναπτύσσων, καὶ τοῖς πυνθανομένοις διεξιὼν τὸ τῆς κινήσεως αἴτιον. καὶ περὶ ἐκεῖνον ὅσα καὶ ἀετὸν ὑψινεφῆ καὶ γαμψώνυχα κολοιοὶ ἐγάρυον ἅπαντα οἱ πραγμάτων νεωτέρων τρέφοντες ἔφεσιν, καὶ οἷς ἡ πάλαι φήμη περιεσπούδαστο, ἢ δή που βασιλεύσειν Ἀνδρόνικον προηγόρευε. καὶ εἶχεν αὐτὸν οὕτω μεταβάντα ἡ τῶν Παφλαγόνων μερίς, καὶ ὅσα καὶ σωτῆρα καὶ κατὰ θεῖον P. 150
ἥκοντα προσδεχόμενον ἐριτίμως.

4. Ὁ δὲ πρωτοσεβαστὸς Ἀλέξιος τὴν τῶν ὅλων διοίκη- V. 123
σιν εἰς ἑαυτὸν ἐπεσπᾶτο, τῷ ἰδίῳ φυσιούμενος κράτει καὶ τῇ παραδυναστείᾳ τῆς δεσποίνης καταχρώμενος, ὥσπερ καὶ ὁ πολλὰ πολλάκις ἐδηδοκὼς φάρμακα δράκων καὶ γενόμενος δυσαντίβλεπτος. οὐκοῦν οὐκ ἦν τι τῶν ἁπάντων ὃ μὴ δι' αὐτοῦ ἐπεραίνετο. εἰ δέ τι καὶ διεπεπράχει λαθὼν ἕτερος, ἢ τῆς βασιλίσσης δεηθείς, ἢ τὸν βασιλέα καρυατιζόμενον εὑρὼν ἢ ῥιμμῷ λιθιδίων καταλαβὼν προσανέχοντα καὶ τῷ καιρῷ πρὸς περάτωσιν τοῦ αἰτουμένου χρησάμενος, οὐδὲ τοῦτο τῶν B
ἐκείνου ἐκπεριίστατο ὀφθαλμῶν· σκεψάμενος γὰρ τρόπον δι' οὗ τὰ παρ' ἄλλων διηνυσμένα πρὸς ἐκεῖνον ἐπαναλύσου-
σιν ὡς εἰς στροφάλιγγα περιδινούμενα ῥεύματα, δόγμα ἐκ βασιλέως ἐξήνεγκε μὴ ἄλλως εὐπαράδεκτα οἴεσθαι ὅσα ἡ βασιλικὴ χεὶρ ὑποσημαίνεται γράμματα, εἰ μὴ πρότερον ὀφθεῖ-

2. καὶ περὶ ἔκ.] καὶ ἠκολούθουν αὐτὸν καθάπερ γαγίλαι ἀετὸν ὑψιπετῆ B. 10. φυσιούμενος] πεποιθὼς A. 11. καταχρώμενος] ἀκρατῶς ἔχων A. 15. καρυατιζόμενον] ὅτε τὰ καρίδια ἔπαιζε B, καρυαντιζόμενον A. 21. οἴεσθαι] κρίνεσθαι A.

mam auctoritatem obtineret. itaque Oenaeo relicto Cpolim proficiscitur; et quocumque venit, iusiurandum suum profert; rogatus profectionis suae causam exponit. homines autem novarum rerum cupidi, et qui veteri famae Andronico regnum vaticinanti credebant, ad illum tanquam ad aquilam monedulae confluentes irrita verba fundebant. hoc modo usque in Paphlagoniae partes pervenit, et ubique ut servator divinitus missus honorificentissime excipitur.

4. Caeterum Alexius sebastocrator, sua potentia et imperatoris gratia fretus, summam rerum sibi vendicabat et insolenter se gerebat, ut draco, cuius aspectum post multa venena devorata nemo sustineat. neque quicquam erat rerum omnium quod per eum non gubernaretur. quodsi quis alius clam aliquid vel ab imperatrice exorasset, vel occasione usus ab imperatore, nucibus aut lapillis ludere impetrasset, ne id quidem inexploratum relinquebat. eam enim rationem iniit, qua per alios confecta ad se referrentur, aquarum instar in vorticem redeuntium, impetrato edicto quo continebatur, ea quibus manus imperatoris subscripsisset non aliter rata fore, nisi

ἐν τῷ Ἀλεξίῳ καὶ οὗτος τὴν δεξιὰν τῷ βατραχείῳ
χρώματι τὴν τοῦ „ἐτηρήθησαν" ἐπισημασίαν βρα
ἦγεν οὖν ὡς ῥᾴδιον πάντα καὶ μετεπέπτευεν, καὶ ἅπ
Κομνηνῶν πρότερον βασιλεῖς ἰδρῶσι πολλοῖς, εἴπε
τοὺς πένητας καλαμώμενοι, συλλογιμαίως ἀπεθη
C χρήματα, ταῦτα τῷ πρωτοσεβαστῷ καὶ τῇ βασιλίδ
ἀποχέτευσιν προύκειτο, καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου ἄντικ
ραίνετο, ὅ φησιν, εἰς ἕτερον πόρνης πολλάκις μετα
σθαι τὰ χρόνῳ καὶ πόνῳ συλλεγέντα μακρῷ. ἐν
πᾶσα πόλις πρὸς Ἀνδρόνικον ἔβλεπε, καὶ ἡ ἐκείνο
ὡς ἐν σκοτομήνῃ λαμπτὴρ καὶ ἀστὴρ ἀρίζηλος ἐδοξα
τοι καὶ ἐνῆγον διὰ γραμμάτων κρύβδην πεμπομένων
τότε δυνάμενοι καταταχῆσαι τὴν εἴσοδον, ὡς ἀντιτι
οὐδένων, οὔτε μὴν πρὸς τὸ ἀντωπὸν τῆς ἐκείνου στη
σκιᾶς, ἀλλ' ὑπτίαις ὅλων προσδεξομένων χερσὶ καὶ ἀ
σόντων ἀσμένως τὰς τῆς καρδίας περιπτυχάς. διαι
δὲ αὐτὸν παρεκρότει καὶ θαρραλέως προσιέναι διέ
D πορφυρογέννητος Μαρία ἡ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου ἐτ
ἀδελφή, καὶ ὁ παριαύων ταύτῃ Καῖσαρ ἐξ Ἰταλῶν
νος. αὕτη γὰρ ἀποπνιγομένη μικροῦ τῷ τὴν πατρῴ
λείαν ὑπὸ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ συλᾶσθαι, καὶ ἄλλως
μουργίαν ἀσπαζομένη καὶ ἀνδρικὴ τὸ φρόνημα οὖσα
κτωμένη δὲ. καὶ τὸ φύσει πρὸς τὴν μητρυιὰν βα
οὐχὶ στέγουσα δὲ καὶ τὸ παρευδοκιμεῖσθαι καὶ ὡς ἀ

1. οὖ A, οὕτω PW. ἐπιδιδοὺς A. 18. ἑτεροθ
ἑτέρας μητρὸς B.

prius Alexius ea vidisset et colore viridi subscripsisset „r
itaque suo arbitratu versabat omnia; et quas pecunias Com
peratores multis sudoribus atque etiam deglubendis pau
thesauros retulerant, eas in se et imperatricem derivabat.
id fieret quod Archilochus scribit, ea saepe in scorti pud
fluere, quae longo labore et tempore sint congesta. hinc
tas Andronicum spectabat: eius adventus ut fax in tenebri
la radians expectabatur. proceres eum clam per litteras
randum iter hortabantur: neminem enim fore qui ei adve
umbrae eius se opponat, sed omnes supinis manibus eum
ros, et intimos cordium recessus ei libenter revelaturos.
vero Maria Porphyrogenita, imperatoris Alexii germana sed
rina soror, eum confirmabat, et Caesar eius maritus natio
quae cum aegerrime pateretur paternum imperium seba
praedae esse; et alioqui iracundia mulier et virago, natu
in novercam odio incitata, praeterea superioris impatiens

σαμένη τις ὑποβλέπεσθαι, τὸν Ἀνδρόνικον τοῖς γράμμασιν ἐμυώπιζεν ὡς ἵππον ἐφ' ὕσπληγγος ἑστῶτα καὶ δρόμον καμπῆρος πνέοντα, ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπῶσα καὶ τὸν οἰκεῖον ὄλεθρον ἐπισπέρχουσα. τὴν δὲ πρὸς τὸν πρωτοσεβαστὸν οὐχ οἵα τε οὖσα περιστέλλειν ἀπέχθειαν εἰς τοὐμφανὲς αὐτῷ ἀντεφέρετο, καὶ οὐδ' ὁπωσοῦν διελελοίπει, ὅσα οἱ πρὸς λύμην, βυσσοδομεύουσα. ἀμέλει καὶ ὑποποιησαμένη τῶν πρὸς γένους ἐκείνῃ τινάς, ὁπόσους δηλαδὴ τῷ Ἀνδρονίκῳ ἤδει προστιθεμένους φιλεχθροῦντας δὲ τῷ πρωτοσεβαστῷ (ἦσαν δ' οὗτοι ὁ P. 151
Κομνηνὸς Ἀλέξιος, ὃς ἐκ νοθείας ἀπετέχθη τῷ βασιλεῖ Μανουήλ, ὁ Λαπαρδᾶς Ἀνδρόνικος, οἱ δύο τοῦ Ἀνδρονίκου υἱοί ὅ τε Ἰωάννης καὶ ὁ Μανουήλ, ὁ τῆς πόλεως ἔπαρχος Ἰωάννης ὁ Καματηρὸς καὶ συχνοὶ ἕτεροι), καὶ διὰ συνωμοσίας τὴν μὲν ἐς τὸν ἀδελφὸν καὶ βασιλέα πίστιν κρατυναμένη τὸν δὲ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ κυρώσασα θάνατον, ἐκαιροφυλάκει τὴν τούτου καθαίρεσιν. εὔκαιρον δὲ πρὸς τὴν μελετωμένην πρᾶξιν εὑρηκέναι καιρὸν οἰηθεῖσα τὴν εἰς τὸν Βαθὺν Ῥύακα μετὰ τοῦ βασιλέως ἔξέλευσιν τοῦ πρωτοσεβαστοῦ ἐπὶ τῷ τελεσθῆναι τὰ ὅσια Θεοδώρῳ τῷ χριστομάρτυρι κατὰ τὴν ἑβδόμην τῆς πρώτης τῶν νηστειῶν, τὴν μὲν ἐγχείρησιν ἡτοιμάσατο καὶ τοὺς σφαγέας τοῦ ἀντιπάλου ἐπήγετο τὸ φονουργὸν V. 124
παραγυμνοῦντας σιδήριον, ἐκ δέ τινος περιπετείας τοῦ οἰκεί- B
ου ἐκρύεται σκέμματος. καὶ τῆς βουλῆς ὁμοῦ καὶ τῆς ἐπιβουλῆς μικρῷ ὕστερον φωραθείσης τοὺς μὲν λοιποὺς τοῦ συ-

11. λαμπαρδᾶς A. 12. ὁ τῆς] καὶ ὁ τῆς A. 14. μὲν om A. 16. καθαίρεσιν] κατάλυσιν A. 17. οἰηθεῖσα καιρόν, omisso εὑρηκέναι, A.

adversariam suspectam esse aegre ferens, litteris Andronicum, ut equum in carceribus stantem et ad metam aspirantem, veluti flagellis incitabat; idque suo malo, accelerato sibi interitu. et quia sebastocratoris odium dissimulare non poterat, aperte ei adversabatur, et nihil non in eius perniciem conabatur, conciliatis etiam cognatis suis, quos favere norat Andronico, et Protosebasto inimicos esse. hi erant Comnenus Alexius, nothus Manuelis filius ex nepte Theodora susceptus, Andronicus Lapardas, duo Andronici filii, Iohannes et Manuel, praefectus urbis Iohannes Camaterus, et alii complures. ita sua in fratrem et imperatorem fide per coniurationem firmata, et morte protosebasti destinata, eius aggrediendi tempus cupide observabat. quam ad rem cum eius in profundum Rhyacem egressum cum imperatore ad celebrandam Theodori martyris memoriam septimo primi ieiuniorum opportunum fore putaret, facinus instruxit, et percussores subornavit, qui ferrum in eius sanguine tinge-

στρέμματος εἶχε βῆμα βασιλικόν, καὶ σκέψις τοῦ ἀτοπ
προύκειτο σχήμασι μόνοις ἀλλ' οὐχὶ πράγμασιν· ἐφ
τει γὰρ ἡ καταδίκη εὐθύς, καὶ ὡς ἄφωνοι ἰχθύες οἱ
θέντες ἀπήγοντο, μηδ' ὅλως δεξάμενοι τὸ ἐνδόσιμον εἰς
δοκοῦντά σφισιν ἀπολογήσασθαι· (5) αὐτὴ δὲ ἡ πορφι
νητος σὺν τῷ ἀνδρὶ τῷ Καίσαρι τῷ μεγίστῳ ναῷ πρ
ται, βαρυμηνιῶσαν κατ' αὐτῆς ἐκδιδράσκειν φάσκουσ
τρυιὰν καὶ τὸν ταύτης κάρταμον ἐραστήν. οἶκτον οὖν
C πατριάρχῃ μόνον ἐμπεποιήκει καὶ τοῖς ὅσοι τῆς ἱερᾶς
δος ἐντός, ἀλλὰ καὶ πλείστους τῶν ἐκ τοῦ ξύγκλυδος
καὶ σύρφακος οὕτω κατέκαμψε καὶ μετέφερεν ὡς μικρ
δακρυρροεῖν ἐπ' αὐτῇ. ἔνθεν τοι καὶ ταῖς τῶν πολλῶν
θερμανθεῖσα περιπαθείαις, ἐν τῷ μέρει δὲ καὶ αὐτὴ
σεσι στατήρων χαλκέων πρὸς ἀποστασίαν τὸ πτωχεῦο
θος ἐξαγριαίνουσα, τὰ τοῖς πρόσφυξιν ἡδύνει βραβε
ἔθιμα, καὶ προτεινομένης ἀμνηστίας ὧν ἑάλω δρῶσα
οὐδ' ἐπαΐειν ὅλως ἠνείχετο, ἀλλ' ἀπήτει παλινδικίαν τῶ
της συνωμοτῶν καὶ ἄνεσιν τῶν καθείρξεων. τόν τε πρ
βαστὸν τῆς τῶν κοινῶν ἔχεσθαι διοικήσεως οὐδαμῶς φ
D ἦν, ἀλλ' ἀποφλαυρίζουσα τουτονὶ πόδα ὑπερβάθμιον
ἔφασκε τοῖς οὐκ ἐφικτοῖς καὶ κατολισθαίνειν εἰς πράξε
δαμῇ θεμιτάς, καὶ τὸ γένος οἱ ἐντεῦθεν ἐπιθολοῦν.

3. οἱ om A. 7. κατ' αὐτῆς] ἑαυτῆς A. 8. ἐραστήν] σπιστήν A. 10. τοὺς πλείστ. A. 16. καὶ προτε συμπαθείας παρὰ τοῦ βασιλέως πεμφθείσης οὐκ ἤθελε σθαι B. 21. ἐφικτοῖς] θεμιτοῖς A. εἰς πράξεις] ἀθέμιτα A.

rent. sed casu quodam eo consilio frustrata est. nam insidii post deprehensis caeteri ad tribunal imperatoris adducti sunt, tentia de eo scelere ferretur; idque specie duntaxat, non statim enim condemnatio sequebatur; et illi ut muti pisce data defendendi sui potestate, in vincula abducebantur. vero Porphyrogenita cum Caesare marito ad maximum templu fugit, iratam novercam et eius acerrimum defensorem et am se fugere vociferans. non igitur patriarcha solum et collegium dotum eius sunt miserti: sed plebem quoque promiscuam, q confluxerat, ita commovit ut vix a lacrimis temperarent. quo affectu freta, et paupere turba aereorum staterum largitione ditionem concitata, consuetudinem supplicum contempsit; et mentionem, quae ei offerebatur, audire nolens, postulabat u iuratis carcere eductis denuo causae dictio daretur; neque ul do ferebat ut sebastocrator rem publicam administraret: eu limites transilire et in multas res nefarias impingere et tenebr maioribus offundere querebatur. nec his contenta, ut palatio

προϊοῦσα καὶ τῶν βασιλείων ἀποσκορακισθῆναι τοῦτον ἐνέκειτο ἐξαιτοῦσα, καὶ οἷά τι παρεκφυὲν ζιζάνιον τῆς εὐγενοῦς ἀποσπασθῆναι φυταλιᾶς καὶ ζημιωθῆναι ὀλέθρῳ, συναναβαῖνον καὶ συμπνῖγον ὡς σῖτον τὸν αὐτοκράτορα. ἦν δὲ ἄντικρυς ὀριγνωμένη ἃ μὴ τελέεσθαι ἔμελλεν· ὁ γὰρ ἀνὴρ οὗτος τοῖς ἀνακτορικοῖς θαλάμοις ὡς πολύπους ταῖς πέτραις καθάπαξ ἐμφὺς καὶ τὰς κοτυληδόνας κύκλῳ διαφεὶς οὐδ' ὅλως μεταβαίνειν ἐκεῖθεν ἠβούλετο. καὶ δήποτε τοῦ βασιλέως καὶ ἀδελφοῦ διηπειληκότος τῇ κασιγνήτῳ Καισαρίσσῃ τὴν ἐκ τοῦ νεὼ ἀφαίρεσιν καὶ κατάσπασιν, εἰ μὴ ἐκσταίη ἑκοῦσα τοῦ ἱεροῦ, (βασιλέα δὲ λέγων τὰ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ φημὶ ἐπιτάγματα καὶ τῆς τοῦ βασιλέως μητρός), τὸ ἑκοῦσα εἶναι μηδαμῶς προελθεῖν ἀντηπείλησεν. ἔνθεν τοι καὶ δεδοικυῖα μὴ συλληφθείη, ταῖς τε πύλαις τοῦ νεὼ ἐφίστησι φύλακας καὶ πάσας τὰς εἰσόδους διαλαμβάνει φρουραῖς, τὸν τῆς προσευχῆς οἶκον διασκευάζουσα πρὸς λῃστήριον ἢ φρούριον ἐχυρὸν καὶ ἀπότομον, δυσάλωτον τοῖς προσβάλλουσιν. ἀεὶ δ' ἐπεκτεινομένη τοῖς χείροσι καὶ προβαίνουσα τοῖς οὐκ ἐπαινετέοις, καὶ ξυμμαχικὸν τάγμα ξενολογεῖ καὶ τίθησι στρατόπεδον τὸν θεῖον περίβολον· καὶ Ἰταλιώτας γὰρ συναγήοχεν ὁπλομάχους, καὶ μεγαθύμους ἑῴους ἐστρατολόγησεν Ἴβηρας κατ' ἐμπορίαν τῇ πόλει παραβαλόντας, καὶ Ῥωμαίων ὁπλιτεύουσαν ἐπεσπάσατο φάλαγγα, ἐμπαζομένη μηδενὸς τὰ πρὸς εἰ- P. 152 B

5. τελ.] πέρας λαβεῖν A. 6. ὡς πολύπους] ὡς οὐδὲ ὀκταπόδιον εἰς πέτραν B. 8. ἠβούλετο] ἠρέτισιο A. 11. δ' ἔλεγον τὰ τοῦ πρωτ. ἀπαξάπαντες ἐπιτ. A.

retur, postulabat, et veluti ramum adulterinum ex nobili stirpe revelli et perdi; qui si una adolesceret, imperatorem suffocaturus esset. caeterum ea desiderabat mulier quae eventura non erant: nam ille vir imperatricis thalamo ut polypus petris adhaerens, acetabulis passim expansis, nequaquam inde sibi discedendum putabat. caeterum imperatore sorori Caesarissae comminato, nisi ultro templo excederet, vi abstractum iri (cum imperatorem dico, protosebasti et matris imperatoris edicta dico), illa se ultro excessuram pernegat; et verita ne comprehenderetur, custodes in portis collocat et omnes aditus praesidiis munit, domo precationis in speluncam latronum aut castellum munitissimum et inexpugnabile conversa. ita subinde progressa in deterius et res illaudatas aggressa copias auxiliares conscribit, et templi ambitum castra facit. nam et Italicos gladiatores coegit, et magnanimos Iberes ex Oriente conscripsit, qui negotiandi causa in urbe erant; et armatam Romanorum phalangem ascivit, contemptis omnibus qui ad pacem hortabantur, nec ipsum patriar-

ρήνην αὐτῇ κατεπάδοντος, μήτ' αὐτὸν τὸν πατριάρχην
στελλομένη ἐμβριθῶς ἐγκείμενον καὶ μάλα πρακτικῶς
θέμενον τὸ πρακτέον, πολλάκις δὲ καὶ πρὸς ὀργὴν ἐπιπλήτ
καὶ ξύμπαν μὲν οὖν ἑτέρας πόλεως τὸ λαῶδες πλῆθος
γίᾳ χαίρει καὶ τὴν ἐπί τι ῥοπὴν δυσμαχώτατόν ἐστι·
τῆς Κωνσταντίνου ἀγοραῖον φιλοταραχώτατον μάλιστα,
πετείᾳ χαῖρον καὶ σκολιάζον ταῖς ὁδοῖς, ὅσῳ καὶ ἐκ δια
πολιτεύεται γενῶν καὶ τῇ τῶν τεχνῶν ποικιλίᾳ συμμε
V. 125 οὖται, ὡς εἴπῃ τις, τὸ φρονεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἀεὶ τὰ
νικῶν εἴωθε καὶ ἐν πολλοῖς ὄμφαξι μίαν ῥᾶγα πεπαν
μύλις εὑρήσει τις, διὰ τοῦτο οὔτε σὺν λόγῳ τὸ τοῦ πο
C ματος ἀγοραῖον ἐφ' ὁτιοῦν χωρεῖ οὔτε μετὰ προθυμίας
σταται οἷς ἐφορμήσειεν οὐ προσηκόντως, ἀλλ' ὅπῃ μὲν
στάσιν καὶ φήμῃ μόνῃ μεθαρμοζόμενον πυρός ἐστι δ
κώτερον, χορεῦον οἷον κατὰ ξιφῶν καὶ προβλῆσι καὶ
σι κωφοῖς ἀνθιστάμενον, ὅπῃ δὲ κατεπτηχὸς ὡς ψοφοδε
τὸν αὐχένα παντὶ τῷ βουλομένῳ παρέχει πατεῖν. εἰκότα
ὡς ἀστασίαν ἤθους νοσοῦν καὶ παλιμβολώτατον διαβέβ
οὔτε οὖν ἑαυτοῖς ποτὲ τὰ κάλλιστα πεφώρανται πράξαν
τῆς Κωνσταντίνου σύγκλυδες ὄχλοι, οὔθ' ἑτέροις εἰσηγ
νοις τὰ κοινωφελῆ καὶ σωτήρια ἐπειθάρχησαν, ἀεὶ δὲ τ
τία ταῖς εὐδαιμονούσαις παρακαθιστάντες πόλεσιν, ὅ
καὶ θάλασσα τούτοις δωροφορεῖ, ἐπ' ἀνηνύτοις εἰς

4. τὸ λαῶδες] ἀλογία χαίρει τὸ πλῆθος A, omisso λαῶδες προπετείᾳ] στοματάδες ὄντες καὶ κακότροποι B. 7. 10. ἐν πολλοῖς] εἰς βότρυν ἀγουρίδος μόλις ἵνα εὕρῃ τι ῥᾶγαν ὥριμον B. 11. σὺν et τὸ τοῦ πολ. ἀγ. om A. ποτὲ om A. 22. παρακαθίσαντες A.

cham verita, qui acriter instabat, et graviter monebat quid dum esset, et saepe etiam iracunde obiurgabat. est profecto n hic omnium civitatum, ut plebs sit temeraria et magno impe ratur. sed Cpoli turba circumforanea omnium turbulentissima rectis consiliis eo minus gaudet quo ex pluribus gentibus cons artium varietate quodammodo ingenia mutat. et quia peiora v solent et in multis immaturis uvis vix unus maturus acinus tur, neque consilio quicquam aggreditur, neque aequo animo honestis conatibus desistit; et interdum fama tantum sedition pulsa, igni magis exaestuat, in enses, in praecipitia, in m scopulos caeco furore ruit. contra, cum perterrita est, ad q strepitum expavescit, cuivis collum calcandum praebet. recte inconstantiae et temeritatis nomine reprehenditur. nam colluvi populi neque ipsa sibi recte consulere neque aliis bene prae

πόλεις ἀλλοεθνῶν διαφεροῦσι καὶ μεταγγίζουσι. τὸ δὲ πρὸς τοὺς κρατοῦντας ἀδιάφορον ὡς ἔμφυτον αὐτοῖς κακὸν συντε- D τήρηται· δν γὰρ ὡς ἐννόμως σήμερον ἐξαίρουσιν ἄρχοντα, τοῦτον ὡς κακοεργὸν ἐς νέωτα διασύρουσι, τοῦτό τε κἀκεῖνο παριστῶντες μὴ σὺν λόγῳ ποιεῖν, ἀνεπιστημοσύνῃ τοῦ κρείττονος καὶ τῷ εὐριπίστῳ τοῦ φρονήματος. (6) Ἦν οὖν τηνικαῦτα ὁρᾶν καὶ κατὰ συλλόγους ἀθροιζομένους καὶ ἀγειρομένους κατὰ συστήματα, οἳ καὶ πρῶτα μὲν ἠλευθεροστόμουν, τὴν μὲν πορφυρογέννητον Μαρίαν δῆθεν οἰκτείροντες ὡς παρ' ἀξίαν πάσχουσαν, τοῦ δὲ πρωτοσεβαστοῦ καταβοώμενοι ὡς μὴ σὺν λόγῳ εὐπραγοῦντος μηδ' ὡς χρὴ τῇ τύχῃ χρωμένου. καὶ κατὰ τῆς τοῦ βασιλέως ἠγανάκτουν μητρός. κατὰ μικρὸν δὲ πρυϊόντες καὶ εἰς στασιασμὸν ἀνερρώγεσαν, καί τις P. 153 τῶν ἱερέων ἔκτυπον τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ἀγορᾶς ἐνεγκὼν καὶ ἄλλος ἄρας σταυρὸν ἐπωμάδιον καὶ ἕτερος σημαίαν ἱερὰν ἀνερῴσας ὡς γλάγος μυίας τοὺς στασιαστὰς ἐπεσπάσαντο. καὶ ὥσπερ ὑφ' ἑνὶ συνθήματι κινηθέντες τὸν μὲν βασιλέα εὐφήμοις ἐδεξιοῦντο φωναῖς, τοῦτο δὲ τὸ τῶν ἐς νεώτερα χωρούντων ἔργα τεκμήριον, ἐκ καλλίστης καταρχομένων ἀρχῆς τὰ μέντοι τελευταῖα βλεπόντων εἰς ἐπανάστασιν, τὸν δὲ πρωτοσεβαστὸν καὶ τὴν δέσποιναν καθυπέβαλλον ἀναθέματι. οὐκ ἐς αὐτὸ δὲ μόνον ἕδρων ἀθροιζόμενοι ταῦτα τὸ Μίλιον, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν τῆς λαμπρᾶς ἱπποδρομίας σφενδόνην πα-

3. ἔννομον A. 8. ἠλευθεροστόμουν] ἐστομάτευον B. 10. καταβοῶντες A. 14. παρενεγκὼν A. 15. σημαίαν ἱερὰν] μεγάλην ποδέαν ἱερὰν ἐπὶ ξύλου κρεμαμένην B. 19. ἄρχομένων A.

tibus auscultare solet; et contra fortunatarum urbium consuetudinem, quicquid terra marique importatur, nullo cum fructu in peregrinas urbes effundit. levitas vero et perfidia erga imperatores natura eis insita est. quem enim hodie ut legitimum magistratum extollunt, eum perendie pro malefico traducunt. unde satis apparet eos nihil cum ratione agere, sed temeritate quadam et levitate ingenii. (6) Tum igitur in manipulos et cohortes centuriari; ac primum Mariam miserari, quod alia fortuna esset quam eius dignitas postularet; et in protosebastum vociferari, quod praeter meritum felix fortuna abuteretur; imperatoris etiam matri succensere, ac paulatim in seditionem erumpere. et quidam sacerdos Christi imagine in forum allata, alter cruce in tergum sublata, alius sacro vexillo arrepto, seditiosos allexerunt ut Caecias nubes, ut velut ex composito omnes imperatorem laudarent, et qui seditiosorum mos est, a bono principio ad malum finem delapsi, protosebastum et dominam execrarentur. hoc non in Milio duntaxat fecerunt, sed nec in circo equestri, palatium

ραγενόμενοι καὶ ἀφορῶντες εἰς τὰ ἀνάκτορα τὰ οὕτως ἀπρ
B πῆ διεπράττοντο. καὶ τοῦτο ἐφ' ἡμέρας συχνὰς γινόμεν
ἐξεκύμαινε τὸν δῆμον καὶ εἰς στάσιν ἀνέφλεγε. καὶ εἰς α
θάδειαν οἱ πολλοὶ τραχυνόμενοι οἴκους λαμπροτάτους κατέσπ
σαν καὶ τὰ ἐντὸς τούτων διήρπασαν, οἷς διαφερόντως ἔβλ
πον ἦμερον ὅ τε πρωτοσεβαστὸς καὶ ἡ δέσποινα· σὺν ο
καὶ τὸ τοῦ Παντεχνῆ Θεοδώρου περικαλλὲς οἴκημα, ἐπάρχ
ὄντος τῆς πόλεως καὶ τὸ τῶν οἰκειακῶν διέποντος σέκρετο
τῷ δικαιοδοτικῷ τε θρόνῳ ἐμπρέποντος. καὶ αὐτὸς μὲν ἐξ
λυξε δρασμῷ τὸ πεσεῖν· τὰ δ' ἐνόντα διαρπασάμενοι οὐ
αὐτῶν τῶν δημοσίων τόμων ἀπέσχοντο, οἷ τὰ δίκαια τῆς π
C λιτείας παρὰ τῶν πρώην βασιλέων ἔχουσιν ὑπογεγραμμένοι κ
τὸ μὲν χρήσιμον κοινῇ διαβαῖνον πρὸς ἅπαντας ἢ τοὺς πλεί
νας, ἀφαυρὸν δὲ τὸ ἐκ τοῦ ἰδιώσασθαι κέρδος, καὶ μη
δὲν τὸν ἐκείνων ἐδίανεν ἂν οἰνοποτάζοντα φάρυγγα. οἱ πε
τὸν πρωτοσεβαστὸν τοίνυν ὁρῶντες ἀεὶ τὰ χείρω προβαίνοντ
σκέπτονται βουλὴν καθιζήσαντες ὅπως τὴν λύμην στήσω
ταυτηνί. καὶ ἐπεὶ κατ' οὐδένα τρόπον ἑώρων τὴν Καισάρι
σαν Μαρίαν τῶν οἰκείων βουλευμάτων μεθισταμένην ἢ βρο
χύ τι γοῦν ὑπενδιδοῦσαν τῶν ὑπερόγκων ζητημάτων ἃ προι
τείνετο, ἔγνων διὰ πολέμου ἐπ' ἐκείνην χωρεῖν καὶ ὡς ἀπ
τινος ἐρύματος τοῦ θείου ἐξελάσαι ταύτην νεώ. συλλεγέντι
V. 126 τοίνυν οὐκ ὀλίγου στρατεύματος ἐκ τῶν ἑῴων τε καὶ ἑσπερίω

2. γινόμενον] τελούμενον A. 4. τραχυνόμενοι] ἐκτρεπόμε
νοι A. κατέσπασαν] ἐχάλασαν B. 8. καὶ τὸ τῶν οἰκ.] καὶ τ
ἀξίωμα τῆς δικαίας κρίσεως ἔχοντος B. 9. δικαιωτικῷ
11. οἷ — χρήσιμον] οἷα τὸ μὲν χρήσιμον ἐχόντων A. ἃ
ἅ] ἅπερ A.

intuentes, a tanta foeditate abhorruerunt. quod diebus complurib
continuatum populum ad seditionem concitavit. proinde vulgus om
metu posito splendidissimas aedes eorum quos protosebasto et d
minae in primis caros esse norant diripuit et diruit; inter quas in
signis domus Theodori Pantechni, praefecti urbis, domestici secre
tarii et praetoris, destructa est. ac ipse quidem fuga salutem quae
siit: sed instrumento omni direpto, nec publicis commentariis, qui
bus iura civitatis a veteribus descripta imperatoribus continebantu
abstinuerunt; quorum utilitas cum publice permanet ad omnes au
plurimos, privata eorum possessio tantam cupiditatis sitim nullo mo
do possit extinguere. protosebastus igitur cum malum subinde cre
scere videret, consilium tumultus illius comprimendi init; et qui
Mariam Caesarissam ab instituto non recessuram neque de arroga
tibus et immodicis istis postulationibus quicquam remissuram pro
debat, bello controversiam dirimere statuit eamque sacra aede vel

ταγμάτων, καὶ πάντων ὡς εἰς ἓν συναθροισθέντων στρατό- D
πεδον τὸ μέγα παλάτιον, ὃ ἐπιτήδειος χῶρος ἀνεδιφᾶτο καθ'
ὃν ἂν τοῖς ἐπὶ τοῦ νεὼ ἐπίθωνται. ἤδη γὰρ καὶ ἡ Καισά-
ρισσα πρὸς τὴν ἀντίταξιν ἡτοιμάσατο, διακριθῆναι πολέμῳ
τὰ καθ' αὑτὴν ἐθέλουσα. οὐκοῦν ὅσαι τῷ μεγίστῳ ἱερῷ οἰ-
κίαι κατὰ τὸν Αὐγουστεῶνα συνήπτοντο, παρὰ τῶν ὑπ' αὐ-
τὴν ἀπερράγησαν, καὶ τῆς μεγίστης ἀψῖδος ἄνωθεν, ἥτις
κατὰ τὸ Μίλιον ἵσταται, οἱ ἀπ' αὐτῆς ἀνήλθοσαν τοῖς βασι-
λικοῖς ἀντιπλακησόμενοι στρατεύμασι. καὶ τὸν νεὼν δὲ ὃς
τοῦ Ἀλεξίου κατονομάζεται, τῇ δὲ τοῦ Αὐγουστεῶνος αὐ-
λαίᾳ προσήνωται, στρατιῶται εἰσιόντες ἐφύλαττον. αὐτοὶ
μέντοι οἱ βασιλικοὶ καθ' ἡμέραν ἑβδόμην, δευτέραν τοῦ Μαΐ-
ου μηνός, τῆς πεντεκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος, ἐκ τοῦ μεγάλου
παλατίου κατὰ τὸ περίορθρον ἐκθορόντες εἰσίασι τὰ πρῶτα
τὸν τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου ναόν, ᾧ τὸ ἐπίκλην Διππειον,
στρατίαρχον ἔχοντές τινα Σαββάτιον Ἀρμένιον. ἔπειτα τοῦ
τεμένους ἄνωθεν γενόμενοι ἀσήμους λαλαγὰς ἠφίεσαν. ὡς P. 154
δ' ἐνεστήκει καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, περὶ τρίτην ὥραν οὔσης
τῆς ἡμέρας καὶ πληθούσης μάλιστα τῆς ἀγορᾶς, οὐ μετρίως
τοὺς ἐκ τῆς ἀψῖδος τοῦ Μιλίου καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ νεὼ τοῦ
Ἀλεξίου μαχομένους ὁπλίτας τῆς Καισαρίσσης ἐσίνοντο οὗ-
τοι, ἐξ ὑπερδεξίων μαχόμενοι καὶ ὡς ἀφ' ὕψους σκηπτοὺς
ἐπαφιέντες κάτω τὰ βέλεμνα. ἀλλὰ καὶ ἑτέρων καταλόγων
ἐπιλεκτοτάτων τοῦ παλατίου ἐξιόντων καὶ τὰς διόδους πληρω-

4. ἡτοιμάζετο A. 7. ἄνωθεν om A. 12. καθ' ἡμέραν] κα-
τὰ τὴν δευτέραν τοῦ μαΐου μηνός. ἡμέρα σαββατον. τῆς B.
δευτέραν om A. 15. δίππον A. 24. διόδους] ὁμιλίας A.

arce elicere. Itaque ex Orientalibus copiis exercitu non exiguo collecto, et in magnum palatium ut una castra convocato, locus idoneus quaerebatur ex quo templum invaderent. iam enim etiam Caesarissa ad vim bello propulsandam se parabat, et aedes maximo templo iuxta Augusteonem contiguas illius milites everterunt: et maximo fornice, qui est in Milio, conscenso ad propulsandos imperatorios se parabant. Divi quoque Alexii aedem, Augusteonis atrio iunctam, custodierunt. verum imperatoris milites mensis Maii die VII, indictione XV, diluculo palatio egressi, Iohannis theologi aedem cognomento Dilppum, Sabbatio Armenio duce occupant, eaque consessa confusum clamorem tollunt. hora diei tertia cum pugna esset suscipienda, foro pleno hominibus, Caesarissae milites, qui e Milii fornice et Alexii aede pugnabant, telis e superiore loco tanquam fulminibus coniectis non mediocriter laeserunt. cum autem aliae quoque cohortes armis instructissimae palatio educerentur, et omnes

σάντων καὶ τοὺς στενωποὺς διειληφότων ὁπόσοι πρὸς τὸ μέ
γα τέμενος φέρουσιν, ὅ τε δῆμος τοῦ ἐπιβοηθεῖν τῇ Καισα
ρίσσῃ ἐπαύσατο διὰ τὸ πᾶσιν ἔφοδον τοῖς ὅπλοις ἀποταφρεύε
σθαι, καὶ οἱ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐπεξιόντες καὶ τὴν αὐλαίαν το
B Αὐγουστεῶνος ὑπερβαίνοντες καὶ τοῖς βασιλικοῖς στρατοῖ
κατὰ τὰς ἀγυιὰς συμπλεκόμενοι, ὀλίγοι πρὸς πλείους διαμιλ
λώμενοι, δῆλοι ἦσαν κάμνοντες ἤδη καὶ κατὰ βραχὺ τοῦ θαρ
ραλέου ὑπεκλυόμενοι λήματος. καὶ οὕτω δ' οὖν τὰ τῆς συμ
πλοκῆς ἐνειστήκει λαμπρῶς, καὶ μάχη συνέρρωγε καρτερά
ἡ μὲν ἀπὸ τόξων βολῆς ἡ δὲ καὶ ἐν χερσὶν ἀγχώμαλος, κα
στόνος μὲν τῶν πληττομένων ἐπικελευσμὸς δὲ τῶν ἀναιρούν
των ἑκατέρωθεν ἔξηκούετο. ἕως μὲν οὖν σταθερᾶς μεσημ
βρίας ἦν ἡ μάχη ἀμφιπαλὴς καὶ ἡ νίκη ἀμφήριστος, ἐπ
ἴσης τῶν ἀμφοτέρων στρατευμάτων ταλαντεύουσα τὰς πλά
στιγγας, κλίνουσά τε ἀνὰ μέρος καὶ αὖθις ἀνάγουσα τὸ τό
τε μαχόμενον· τῆς δ' ἡμέρας ἤδη ὑπολῃγούσης περιφανῆ
ἡ νίκη τοῖς ἐκ βασιλέως προσέρρεψεν. ὡσάμενοι γὰρ τοὺ
C ἐκ τοῦ νεὼ εἴσω τοῦ Αὐγουστεῶνος κατέκλεισαν, ἐκ τῶν ἀμ
φόδων ἀποκρουσάμενοι· τούτων δὲ συνειληθέντων ἐντός, κ
οἱ ταῖς ἀψῖσιν τοῦ Μιλίου ἐφεστῶτες καὶ οἱ ἐκ τοῦ νεὼ τ
Ἀλεξίου μαχόμενοι πρὸς τροπὴν ἔβλεψαν. καὶ ὡς ἐπελάβ
το τῶν χώρων τούτων, ὁ τοῦ βασιλέως στρατὸς τὰς μὲν
μαίας τῶν ἀψίδων ἄνωθεν ἔστησαν αἳ τοὺς βασιλεῖς εἰκο
ζουσιν, αἱ δὲ πύλαι τοῦ Αὐγουστεῶνος ἐν πελέκει καὶ λαξ

1. διειληφότων] διαλαβόντων A. 3. ἔφοδον] πάροδον A. σταθηρᾶς A. 20. οἱ ἐν τῇ ἀψῖδι A. 22. χωρίων A. ἐν πελέκει κ. λ.] μετὰ ἀξιναρίων καὶ σηστῶν B.

vicos, omnes angulos, omnes angiportus, qua ad templum itur, occuparent, populi ad Caesarissam concursus compressus est. Caesariano quoque milites relicto templo et Augusteonis vestibulo cum imperatoriis exercitibus in vicis congressos, paucos cum multis, fatigari et paulatim remollescere apparebat. ita manifeste ad manus ventum est, et pugna magna vi commissa, eminus sagittis et comminus manu. gemitus cadentium et cohortationes occidentium utrinque audiuntur, ancipiti in ipsum usque meridiem victoria. die vero iam inclinante imperatorii haud obscure superiores evaserunt, Caesarianis ex biviis in Augusteonem compulsis. deinde etiam ii qui in fornice Milii stabant et ex aede Alexii pugnabant, fugam spectarunt. quibus locis occupatis imperatorius exercitus vexilla cum imaginibus in fornicibus erexit, et fores Augusteonis securibus et malleis perrupit. Caesariani vero quia resistere non poterant, cum et ex fornicibus superne et comminus in Augusteone a globo militum pessime tractarentur, paulatim dila-

τηρίῳ κατερράγησαν· καὶ τὸ τῆς Καισαρίσσης ὁπλιτικὸν οὐκέτι ἀντιπλήττειν ἔχον ὡς τοῖς ἀνιοῦσι τὰς ἀψῖδας κατὰ κορυφὴν βαλλόμενον, κἀκ τῶν εἰσχεθέντων εἰς τὴν αὔλειον στρατιωτῶν ταῖς κατὰ χεῖρα συμπλοκαῖς πάσχον τὰ χείριστα, κατὰ μικρὸν ὑπέκλεπτε τὴν φυγήν, βραχείας ἀρωγῆς ἀπολαῦον διά τε λίθων βολῆς καὶ βελῶν ἀφέσεως ἐκ τῶν ὕπερθεν ἐπαμυνόντων σφίσι Ῥωμαίων ἀπό τε τοῦ ἀνδρῶνος τοῦ καλουμένου Μάκρωνος ἐς τὸν Αὐγουστεῶνα προνεύοντος, καὶ τοῦ συνημμένου τούτῳ Θωμαΐτου δόμου. τέλος δὲ τοῖς πάντοθεν βάλλουσιν ἐκ τοῦ νεὼ πιεζόμενοι ἀφίστανται τῆς τοῦ Αὐγουστεῶνος αὐλαίας καὶ εἰσίασι τὸ πρόναον, καθ' ὃ δὴ ὁ πρώτιστος καὶ μέγιστος τῶν παραστατούντων ἀρχαγγέλων θεῷ Μιχαὴλ ἐσπασμένος ῥομφαίαν ἐστήλωται ψηφίδων λεπαῖς ἐπιθέσεσι, φύλαξ προβεβλημένος τοῦ ἱεροῦ. ἐκ δὲ τούτου οὔτε οἱ τοῦ βασιλέως προσωτέρω βαίνειν ἠδύναντο, ὑφορώμενοι τοὺς τοῦ ναοῦ στενωπούς, οὔτε οἱ τῆς Καισαρίσσης ὑπερπονοῦντες ἐκεῖθεν ἐξῆεσαν ὡς μαχούμενοι.

7. Ὁ δὲ Καῖσαρ καὶ ὁ πατριάρχης αὐτός, ὁ μὲν δείσας περὶ ἑαυτῷ τε καὶ τῇ ἀλόχῳ μὴ συλληφθεῖεν ἀγεννῶς ὑπὸ τῶν διαφόρων, ὁ δὲ μή πως ἔνδον τοῦ ἱεροῦ παρεισίωσιν οἱ πολέμιοι καὶ ποσὶ μὲν οὐχ ὁσίοις τὸ ἅγιον πατήσωσι δάπεδον, χερσὶ δ' ἀνάγνοις καὶ θερμὸν ἔτι σταζούσαις τῷ λύθρῳ τὰ παναγῆ λῃστεύσωσιν ἀναθέματα, ὁ μὲν τὴν ἀρ- V. 127 P. 155

2. ἀντιπλήττειν ἔχον] ἀντιπίπτον A. ὡς τοῖς ἐκ τῶν ἀψίδων κατὰ κορυφὴν οὖσι β, A. 3. αὔλειον] αὐγουστεῶνα A. 7. ἐπαμυνόντων κατά τε τὸν ἐν τοῖς κατηχουμένοις ἀνδρῶνα τὸν λεγόμενον μάκρωνα ἐς τὸν αὐγουστεῶνα προσνεύοντα καὶ τὸν θωμαΐτου αὐτόν. τέλος A. 10. ἐκ] οἱ ἐκ A. 15. ὑφορώμενοι] ὑποπτεύοντες A. 17. ἐπεξήεσαν A. 22. σταζ. τὸ αἷμα τὰ π. συλήσωσιν A

buntur, parum adiuti ab iis qui ex Macronis, ubi Catechumeni instituuntur, et Thomaitae superioribus locis saxa et tela iaculabantur. tandem armis undique circumventi ex Augusteone in templi vestibulum irruunt, ubi princeps et maximus dei apparitor, archangelus Michael, stricto gladio pro templi custode statuam habet tenuibus calculis interpunctam. ex eo neque imperatorii ulterius progredi potuerunt ob suspectos templi angiportus; neque Caesarissae defensores inde ad pugnam prodibant.

7. At Caesar de se ipso et coniuge sollicitus, ne turpiter ab inimicis caperentur, patriarcha metuens ne hostes in templum penetrarent, et profanis pedibus sacrum solum calcarent, et impuris et cadibus adhuc sanguinem stillantibus manibus sanctissima donaria ra-

χιερατικὴν στολὴν ἐπενδὺς καὶ τὰ θεῖα μετὰ χεῖρα
νος λόγια κάτεισιν εἰς τὸ προσκήνιον τοῦ νεώ, ἐν
Καισαρίσσης ὑπερμαχοῦντες ἠλίσθησαν φεύγοντες, ὃ
τεκδικεῖον κικλήσκεται· ὁ δὲ Καῖσαρ τοὺς τὰς εἰσ
ἐκκλησίας τηροῦντας ὁπλομάχους ἀγηοχώς, καὶ ὅσον
τὸν ἀκραιφνὲς ἔτι Λατινικὸν δορυφορικόν, καὶ τὸ
ὁμόλεκτρον αὐτοῦ θεραπευτικὸν καὶ οἰκίδιον, καὶ
ἑκατὸν πεντήκοντα πάντας ἠριθμηκώς, ἐπί τινος
σκιμποδίσκου κατὰ τὸν Μάκρωνα παρευρεθέντος στ
καὶ περιστήσας τοὺς παρεσκευασμένους εἰς πόλεμο
τοιάδε. „ἐχρῆν μὲν μὴ καθ' ὁμοφύλων καὶ ὁμοπίο
Β κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ σταυροῦ τὰς πολεμικὰς ταύτα
βλῆσθαι στολὰς καὶ τὰς χεῖρας τοῖς φασγάνοις καθα
ἐπεὶ δὲ οἱ τὰ τῆς βασιλείας Ῥωμαίων μοχθηρῶς
τοῦτο μὲν ἀφείλοντο, ἀναγκαστῶς δὲ καὶ οὔκουν π
τὰς ἡμετέρας λόγχας καθ' ἑαυτῶν ἀκονήσαντες ἔχ
δὴ ἀγεννῶς ἐπιστῶμεν τοῖς ἐπιοῦσι, μηδ' ὅτι ταυτόπ
τὴν αὐτὴν οἰκοῦντες ἀναλογισώμεθα, ἀλλ' ὡς πολε
πρότερον, οὗ τὸ ἱερὸν τόδε εἰσίασιν ἀναιδῶς, ἔπει
ἡμῶν αὐτῶν ἀπεχθεῖς ἀμυνώμεθα. πάντως δὲ εἰ
ἀμύνης ἀνεύθυνα· οἷς γάρ τι οὐ προσέστημεν ὅλω
ὧν ὅπλα οὐδ' ὅλως ἠράμεθα, ἀνερυθριάστως οὗτ
σιν ἡμῖν ὡς ἐπιθανατίοις τισὶ καὶ ἐσχάτοις, κ

2. τὸ προσκ.] τὸ πρόναον, omissis τοῦ νεώ, A. 4. κ
8. μετεώρου σκιμπ.] ὑψηλοῦ σουπεδίου B. 11.
13. ὁπλίζεσθαι A. 15. προαιρετικῶς A.
ταυτόπ. καὶ ὁμογενεῖς ἀναλ. A. 18. θεοῦ A.
ἀντιπάλους A. 22. οὗτοι ἀνερυθριάστως ἡμῖ
ὡς ἐπιθανατίων καὶ A.

perent, pontificia stola ornatus et divina oracula
in templi vestibulum, quod et protecdiceum dicitur
riani fuga receperant, descendit. Caesar vero gla
clesiae fores tuebantur, et Latinos satellites adhuc
et uxoris suae ac domesticos ministros circiter C
et sublime subsellium in Macrone nactus oration
buit. „etsi non contra populares et eadem religi
contra crucis inimicos arma sumi decuisset, tam
manum imperium male administrant, illud nobis ac
tumvis invitos hastas nostras in se acuere coe
timide propulsemus, neque religionis neque nati
sed primum ut hostes dei, cuius templum impu
deinde ut nostros adversarios ulciscamur. neque
quam reprehendet. hi enim quos nunquam offe

ἀδαημοσύνῃ κατεπεμβαίνουσι τοῦ καλοῦ, καὶ προσρυομένους C
θεῷ ἐκ τοῦ νεὼ τούτου ἀποσπᾶν ἐθέλουσι, χρεὼν μὴ οὕτω
δρᾶν, ὅτι τε οὐδὲν ἀχαρὶ ἐπεγκαλεῖν ἡμῖν ἔχουσι, καὶ ὅτι
τῆς ἐσχάτης ἐστὶν ἀπονοίας ἐπιτιμᾶν ὅλως ἢ ὡς δεινὰ δρῶ-
σιν ἀρειμανίους σφᾶς ἐπιέναι τοῖς εἰς θεὸν καταφεύγουσι
καὶ μεσίτην τοῦτον προβαλλομένοις καὶ λυτῆρα τῶν διενέξεων.
οὔτε οὖν ὑφορᾶσθαι δέον ὡς ἀνόσιον τὸ ὑπὲρ μάχεσθαί τινα
ἑαυτοῦ καὶ σπεύδειν κατὰ τοῦ πλήττοντος αὐτὸν ἐπιστρέφειν
τὸν ἐκεῖθεν ἐπαγόμενον θάνατον, οὔτε τὸν μετὰ ξίφους ἐπιόν-
τα καὶ ἀναιροῦντα ὁμογενῆ ἁπλῆγα δεῖ παριέναι, ἀλλ' ἅπας
κακῶς διατιθεὶς κρινέσθω πολέμιος καὶ ὁ ἀναιρήσων πιπτέ-
τω. ἡμῖν δὲ καὶ τὸ θεῖον εἴσεται δήπουθεν χάριν, εἰ ἐκ
τοῦ ἱεροῦ τοῦδε τοὺς μιαιφόνους ἀποσοβήσομεν, εἴτε μὴν D
κεχηνόσιν, ὡς ὁρᾶτε, κατὰ τῶν ἁγίων καὶ διαρπάσαι ταῦτα
προθυμουμένοις ἀντιβαίημεν. εἰ μὴ γὰρ τοῦτ' ἦν ἀλλὰ διέ-
σπιλλον ἀνὰ μέσον βεβήλου καὶ ἱεροῦ, πάλαι ἂν τὴν ἐνδοτέ-
ρω τῶν προνάων παρῆκαν λίχνευσιν, ὡς ἤδη τὸ νικᾶν ἔχοντες.
οἱ δὲ οὕτω τοί εἰσιν ἀναιδέστατοι ὡς οὐ μόνον σκυλεῦσαι φαν-
τάζεσθαι τὰ ἡμέτερα, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ θεοῦ ἰδιώσασθαι οἱ ἀ-
βέλτεροι. ἀλλ' οὐ μὰ τὸν παγέντα σταυρῷ καὶ τὴν λόγχην ταύ-
την, οὔκουν αὐτοῖς ἐσεῖται πέρας ἐπιθεῖναι τοῖς ἐγχειρήμασιν,
ἐπεὶ καὶ θεῷ τὰ οἰκεῖα χερσί κεχραμμέναις ἄψαυστα διαφυ-
λαχθήσονται καὶ ἡμεῖς ἐσοίμεθα ἂν ἀπρονόμευτοι." τούτοις καὶ

3. δρᾶν] ποιεῖν A. 4. δρ. οὐκ ἐνδιδόναι τοῖς A. 16. τὴν ἐνδοτέρω] παρῆκαν τὴν ἐνδ. τῶν προνάων εἰσβιάζεσθαι πάροδον ὡς A. 23. ἀπρονόμευτοι] ἀπρομήθευτοι A.

arma non cepimus, contra nos veluti capitis damnatos impudenter accurrunt, nullo respectu honestatis; nosque deo supplices, contra omnem aequitatem ex aede avellere contendunt, nulla a nobis iniuria lacessiti. est enim extremae insaniae eos vel obiurgare vel ut iniurios lacessere, qui ad deum confugiunt, eoque intercessore et defensore persecutionum remedium quaerunt. quare nemo nefas putare debet suam salutem propugnare et ictum hostilem antevertere. neque populari suo, stricto ense mortem minitanti, parcendum est. quisquis nocet, hostis habeatur. qui occisum it, occidatur. imo deus ipse gratiam nobis habebit, si templum suum contra istos carnifices defenderimus, qui hianti ore, ut videtis, ad sacra diripienda veniunt. quod nisi in animis haberent, et sacra profanaque iuxta aestimarent, iampridem quippe victores, ultra templi vestibulum vi penetrare destitissent. verum tanta est eorum impudentia, ut non modo nos ipsum etiam deum spoliatum velint. sed cruci affixum et hanc hastam testor, haud quaquam ad exitum coepta perducent. nam et deo donaria haec a pollutis manibus intacta conservabimus,

τοιούτοις χρησάμενος ῥήμασιν αὐτός τε κάτεισιν εἰς τὸν
ἔνθα ὁ λόγος εἴρηκε ῥομφαίαν ἐσπασμένον ἱστασθαι
Γ. 156 ἄνω καὶ θείων ταγμάτων κατάρχοντα Μιχαήλ, καὶ οἱ
δὲ ὡς ἡγεμόνι τούτῳ παρείποντο, ἀσπιδηφόροι πάν
μαχαίρας ἀμφήκεις ἐγχειριζόμενοι καὶ ἀτεχνῶς ἀνδ
χάλκεοι. κἀκεῖσε εἰς τάξιν τὸ περὶ αὐτὸν καταστ
Καῖσαρ καὶ τῷ σταυρικῷ σημείῳ φραξάμενος τῶν
προεκπηδᾷ. οἱ δ' ἐπὶ τῆς τοῦ Αὐγουστεῶνος αὐλαί
πρὸς τὴν πρώτην ὁρμὴν ἐκθαμβηθέντες τοῦ Καίσαρ
V. 128 τῶν εἰσόδων θλιβόμενοι ἐξεχέοντο, ὅτε καὶ τραυματ
ἐκ τῶν τοῦ βασιλικοῦ τάγματος πολλοὶ γεγόνασιν, εἷς
καὶ ἐτεθνήκει τῷ ξίφει διελαθείς. τὸ δ' ἀπὸ τοῦδε
Καῖσαρ ἐπάνεισιν αὖθις ὅθεν ἐξώρμησεν, οἱ δ' ἐκ
Β βασιλέως τάξεων οὐκέτι παρελθεῖν ἐθάρρησαν εἰς τὴν
ον, ἀλλὰ δι' ἀκροβολισμῶν ἠγάπων μαχόμενοι. ἤδη
ἡμέρας ὑποκλινούσης αὐτοί τε οἱ μαχόμενοι καμόντες
καν, καὶ τοῦ πατριάρχου στείλαντος εἰς τὴν δέσποι
ἑαυτοῦ ὑπηρέτην, ὃς ἐκ τοῦ παραβάλλειν εἰς τὰ ἀρχ
διαπορθμεύειν τοῖς βασιλεῦσι τὰ βουλητέα καὶ τὰς ἀπ
αὖθις ἐκεῖθεν μεταφέρειν Παλατῖνος ὠνόμασται, καὶ
μὲν τὴν θείαν ἐπεμβριμησαμένου ταύτῃ ὀργὴν οὕτως
κοῦσαν καὶ καθορῶσαν ἐν ἀκαρεῖ τὰ ὁπουδήποτε
ἄθεσμα, ἔπειτα δὲ τὰς περὶ σπονδῶν τῆς Καισαρίσσης
μηνυκότος φωνάς, ἀφικνεῖται λυτὴρ τῶν μηνιμάτων

1. τὸν] τὸ A. 2. ἱστασθαι] ἀνεστηλῶσθαι A. 9.
θέντες] διαταραχθέντες A. 14. ἐθάρρουν τὴν A.
ραβάλλειν ἀρχείοις καὶ διαπ. βασ. A.

et nostram salutem haud negligemus." huiusmodi oratione
templi vestibulum descendit, ad Michaelis archangeli statu
teris eum ut ducem sequentibus, qui omnes clipeos et lon
pites enses gestabant, plane aeneis statuis similes. ibi Ca
instructa, signo crucis munitus, ante alios prosiluit. qui ve
gusteonis atrio erant, primo illius impetu perturbati fori
alios urgentes, effunduntur; ac multi ex imperatoria legio
rati sunt; unus etiam ense traiectus est. post hoc Caesar
unde venerat, imperatoriis ultra atrium prodire non audent
eminus tela ingerere contentis. die iam ad occasum vergent
utrinque fatigati pugnare destiterunt. patriarcha ministro ad
misso, qui quod palatium ingredi et imperatorem adire e
ultro citroque perferre solet, Palatinus dicitur, principio d
iram comminatus est, quae acutissimis oculis, quicquid ul
furie fiat, in ictu oculi intueatur. deinde Caesarissae verba

ροις τοῖς μέρεσιν ὁ μέγας δοὺξ Ἀνδρόνικος ὁ Κοντοστέφανος, C
ὁ μέγας ἑταιρειάρχης Ἰωάννης ὁ Δούκας, καὶ συχνοὶ ἕτεροι
τὸ γένος ἀριπρεπεῖς καὶ μεγίστοις περίβλεπτοι ἀξιώμασι. καὶ
τότε μὲν νυκτὶ μᾶλλον πεισθέντες ἢ ταῖς καταλλαγαῖς τεθαρ-
ρηκότες τὸν ἀγῶνα διέλυσαν, τῇ δ' ὑστεραίᾳ καὶ αὖθις πρὸς
πόλεμον διηρρέωντο. τῶν δ' αὐτῶν καὶ πάλιν παραγενομέ-
νων ἀνδρῶν, καὶ πίστεις δόντων τῇ Καισαρίσσῃ καὶ τῷ ταύ-
της ἀνδρί, καὶ ὅρκοις κρατυναμένων αὐτάς, καὶ πληροφορίαν
παρασχομένων ὡς οὐκ ἄν τι πάθοιεν ἀηδὲς οὔτε μὴν ἀφαι-
ρεθεῖεν τὴν οἰκείαν ἐπιτιμίαν πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ καὶ βασιλέ-
ως ἢ τῆς μητρυιᾶς δεσποίνης ἢ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ Ἀλεξίου,
ἀλλὰ δὴ καὶ ἀμνηστίας κακοῦ δοθείσης οἷπερ αὐτοῖς προσε-
χώρησαν καὶ εἰς συμμάχους ἐνεγράφησαν, οὕτω δὴ τῆς δευ- D
τέρας ἀπέσχοντο συμπλοκῆς. καὶ οἱ μὲν ἀπῆσαν εὐθὺς με-
τὰ τὴν τῶν ὅρκων καὶ τῶν σπονδῶν ἐκπεράτωσιν, νυκτὸς δ'
ἐπιστάσης ὁ Καῖσαρ καὶ ἡ τούτου ξύνευνος ἐξίασι τοῦ νεὼ
καὶ ἀφικνοῦνται πρὸς τὸ μέγα παλάτιον, καθ' ὃ τότε οἱ κρα-
τοῦντες διέτριβον.

8. Τοιοῦτο μὲν οὖν τὰ κατὰ τὸν Καίσαρα πέρας εἴλή-
φασι, καὶ δι' αἰτίας ταύτας ὁ δυσκλεὴς ἐκεῖνος συνέστη
πόλεμος, καὶ τὴν θείαν ἐπενέγκας καθ' ἡμῶν κίνησιν δι'
ὅσα κατὰ τὸ ἱερὸν ἐπισυνέβησαν ἄθεσμα. οὔτε γὰρ τὴν
προσρυεῖσαν Καισάρισσαν ἀφίημι τοῦ ἐγκλήματος, εἰς ἀτά-
σθαλα ἔργα ῥέψασαν καὶ διακυκήσασαν τὸ πολίτευμα· καί

17. πρὸς] ἐς A. 19. εἰλήφεσαν A. 21. ἐπενέγκας] ἐπισπάσας A.

fication nuntiavit. magnus itaque dux Andronicus Contostephanus, magnus haeteriarcha Iohannes Ducas, et alii complures, viri nobiles et maximis ornati dignitatibus, ad iras utrinque componendas adsunt. ac tum quidem ob noctem magis, quam quod invicem crederent, ab armis discesserunt. postridie ad redintegrandam pugnam incitati, cum iidem viri iterum adessent, et Caesarissae ac marito eius fidem dedissent nihil eis mali timendum esse vel a fratre imperatore vel a domina noverca vel a protosebasto Alexio, neque dignitatem eis ereptum iri, ita demum, data etiam sociis et adiutoribus eorum venia, secundo praelio abstinuerunt. ac alii iureiurando dato et pacificatione peracta statim abierunt: Caesar vero et Caesarissa noctu templo excesserunt et in magnum palatium se contulerunt, in quo tum imperatores degebant.

8. Hunc Caesaris res exitum habuerunt, et his de causis ignominiosum illud bellum est conflatum, quo divina indignatio propter nos polluta contra nos commota est. neque enim Caesarissam sup-

γε τοὺς μὴ καθυφέντας βραχὺ πρὸς τὰ τῆς δεομένης ταυτ
σι ῥήματα, τὴν δ' οὐκ ἀγαθὴν ἔριν ἀνελομένους καὶ τὸν τ
προσευχῆς οἶκον ἐντεῦθεν φονίου πλήσαντας αἵματος, εἶπ
P. 157 ἄν τις ἐνόχους παρανομήματος. εἰ γὰρ ὁ τῶν Ῥωμαίων στρα
τηγὸς Τῖτος, ὁ πάλαι τῇ Ἱερουσαλὴμ βαλὼν χάρακα, τοσοῦτ
ἐφείδετο τοῦ Σολομωντείου νεὼ καὶ οὕτω τοῦ ἐκεῖνον ἐξείχ
το σώζεσθαι ὡς ἐλέσθαι βάλλεσθαι μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ἐκεῖθ
ἐκπηδῶντος Ἰουδαϊκοῦ τάγματος καὶ κακῶς πάσχειν τὸ οἰκεί
ον στράτευμα ἢ γοῦν τι θεομισὲς ἐπὶ τῷ πολυτελεῖ ἐκείν
καὶ θαυμασίῳ ἔργῳ βουλεύσασθαι, ἀνὴρ καὶ ταῦτα μὴ εἰδὰ
θεὺν οὗ τὸ τέμενος ὑπεστέλλετο, ἀλλὰ θεοῖς ἀπονέμων σέβυ
κακῶς οἳ τὸν οὐρανὸν οὐκ ἐποίησαν, ποίαν οὐκ ἂν ἔδει τ
μὴν θεοσεβοῦντας ἀπονεῖμαι Χριστιανοὺς τῷ καλλίστῳ τῷ
καὶ θείῳ ναῷ, ὅνπερ ἀτεχνῶς θεοῦ χεῖρες ἠρχιτεκτόνησα
B καὶ ὕστατον καὶ πρῶτον ἐκαλλιτέχνησαν ἔργον ἀμίμητον κα
ἄντικρυς ἐπὶ γῆς οὐράνιον σφαίρωμα;

Κατὰ δὲ τοῦ πατριάρχου Θεοδοσίου βαρύμηνις ὢν
πρωτοσεβαστὸς ὡς τοῖς αὐτοῦ βουλήμασιν ἀνθισταμένου λαμ
πρῶς καὶ τὰς οἰκείας ἐφέσεις ἐγκόπτοντος, καὶ πρότερα
μὲν κατ' αὐτοῦ πολλοὺς τῶν ἀρχιερέων ἐπισυνέστησε χρυσα
καὶ συμποσίῳ διαφθείρας, καὶ καθαιρέσει τοῦτον καὶ ἀπό
τα ὑπέβαλεν ὡς δῆθεν τῇ Καισαρίσσῃ κατὰ τοῦ βασιλέα
V. 129 ἐπαναστάσῃ προσθέμενον καὶ ὡς ἀφ' ὁρμητηρίου τοῦ ἱερ

5. ὁ πρὶν ἐπὶ τὴν A. 6. νεὼ] ναοῦ A.

plicem absolvo, quae temeritate sua rem publicam turbavit; ne eos qui verba supplicis aspernati in contentionem haud sane lau bilem descenderunt et domum precationis caedibus impleverunt, culi expertes esse statuo. nam si Titus imperator, urbis Hieros morum oppugnator, Salomonio templo usque adeo pepercit, et defendendo ita studuit, ut ab erumpente inde Iudaica cohorte tel peti et male tractari suum exercitum quam sumptuosum et miran dum illud opus violari maluerit; idque homo eius dei ignarus cuius templum reverebatur, et eorum deorum cultor qui caelum non fecerunt, quis honos a religiosis et a Christianis huic pulcherrimo et plane divino templo habendus non fuit, quod omnino dei manibus fabricatum est, primum ac postremum opus, pulcherrimum atque inimitabile, nec in terris aliud quam orbis quidam caelestis extitit?

At protosebastus patriarchae Theodosio iratus ut suis cupiditatibus aperte adversanti, principio multos primarios sacerdotes auro et conviviis corruptos contra illum subornavit. deinde etiam de absente iudicium fieri iussit, quod Caesarissae contra imperatorem seditio

στασιοκοπεῖν αὐτῇ μεθ' ὅπλων ἐνδόντα καὶ νεωτεροποιεῖν ἀφρόνως καὶ ἀλογίστως. τάχα δ' ἂν καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἀτίμως τοῦτον κατέσπασεν, εἴπερ ἡ Καισάρισσα μὴ ἀμφοτέραις προσίστατο, τῷ μὲν πρωτοσεβαστῷ μὴ χώραν C διδοῦσα τὸν πατριάρχην καταγαγεῖν καὶ ἀντεισαγαγεῖν ἕτερον, αὐτὸν δὲ τὸν ἱερώτατον ἄνδρα ἐπιμελῶς φρουροῦσα, μήπως ὑποχωρήσας ἑαυτὸν μὲν ἀπαλλάξῃ πραγμάτων ἐν τῷ καθ' ἡσυχίαν ζῆν εἰς ἣν ἐδομήσατο μονὴν κατὰ τὴν νῆσον τὴν Τερέβινθον, ἑαυτῇ δὲ ἀπωλείας ὀφθήσεται πρόξενος εὐθὺς ἐκ τοῦ ναοῦ ἁρπαγησομένῃ καὶ πεισομένῃ τὰ χείριστα. τότε δὲ καιρὸν εὑρὼν τῷ θυμῷ χαρίσασθαι, τῶν ἱερῶν ἀρχείων ἀπελαύνει τὸν ὅσιον καὶ τῇ τοῦ Παντεπόπτου περιορίζει μονῇ. πλείστας γε μὴν ὁδοὺς τεμὼν καὶ πολλαῖς ἀντικαλαίσας ἐννοίαις, καὶ τοῖς τότε πονηροτάτοις τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου βουλῆς συγγενόμενος, καὶ ὁπόσοι τῶν ἐντρόφων τοῦ βήματος μήτε θεοῦ ὄπιν μήτ' ἀνθρώπων ὑφωρῶντο νέ- D μεσιν συμβούλοις χρησάμενος, ὅπως εὐσχημόνως ὁ ἱερὸς οὗτος καὶ εὐπροσώπως ἀποβληθείη ἀνήρ, οὐκ ἔσχεν ἐπιτελῆ τὰ κατὰ σκοπὸν καὶ διὰ τὸ καθαιρέσει μὲν εὐλόγως οὐδ' ὁτιοῦν ὑπάγον ἐν αὐτῷ εὑρίσκεσθαι, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ τὴν δέσποιναν καὶ τοὺς πλείους σχεδὸν ἢ τοὺς ἅπαντας τῶν ἐκ τοῦ βασιλείου αἵματος ὑπερβαλλόντως τὸν ἄνδρα τιμᾶν. ἄκων οὖν ὁ σκολιὸς ὅφις τῶν ἑλίξεων ἀποστάς, καὶ τὸν ἰὸν αὖθις κατεσπακὼς ὃν ἐμημεκέναι κατὰ τοῦ ἁγίου [αὖθις] προητοι-

1. στασιοσκοπεῖν codices. 3. ἀτ. τοῦτον] τηνικαῦτα ἀτ. A. μὴ χερσὶν ἀμφ. A. 5. καταγαγεῖν] κατενεγκεῖν A. 9. ὀφθήσεται] γενήσεται A. 20. αὐτῷ] τούτῳ A. δὴ om A.

favorit, et e templo quasi arce quadam tumultus cum armis excitandi et novis studendi rebus occasionem impudenter ac temere suppeditarit. forsitan etiam patriarchico solio tum eum detraxisset, nisi Caesarissa manibus pedibusque obstitisset, nec ei tantum otii concessisset ut hoc patriarcha pulso alium substitueret, et virum sanctissimum diligentissime observasset, ne a turbis negotiorum in otium monasterii, quod in Terebintho insula struxerat, se clam subduceret ipsique causa interitus esset, statim e templo abripiendae et gravissimo supplicio afficiendae. tunc autem opportunitatem explendi animi nactus, virum sanctum sacro palatio pulsum in Pantepopti monasterium relegat, plurimis viis ante tentatis et variis rationibus excogitatis, improbissimorum senatorum et sacerdotum consiliis usus, qui nec deum nec homines metuebant, ut id facinus honesta specie fucaret. non tamen successit negotium, tum quod nihil in eo comperiebatur propter quod pellendus esset, tum quod domina et alii plurimi, atque adeo fere omnes

μάκει, ἐπευδοκεῖ καὶ αὐτὸς τῇ ἐς τὸν πρότερον θρόνον αὖθι
τοῦ πατριάρχου ἐπανελεύσει. ἐπεὶ δὲ ἡ κυρία τῆς ἀνόδοι
ἐνειστήκει, ὅπόσοι τῶν ἐν τέλει καὶ ὅσοι τοῦ βήματος τοι
καλοῦ ἔτρεφον ἔρωτα, καὶ ὁ τῆς πόλεως ἅπας δῆμος εἰς τ
P. 158 ἱερὸν φροντιστήριον συνδραμόντες λαμπροτάτην ἐκείνῳ συν
τελοῦσι τὴν πρόοδον, μύροις τὰς ἁγυιὰς τέγγοντες καὶ τοῖ
Ἰνδικοῖς ξύλοις καὶ καρυκευτοῖς ἀρώμασι τὸν ἀέρα εὐωδιά
ζοντες. οὕτω δὲ ἡ προπομπὴ μυριάνθρωπος ἦν ὡς μόλι
περὶ βαθεῖαν ἑσπέραν ἐπαναζεῦξαι τὸν προπεμπόμενον ἐς τὸ
μέγαν τῆς σοφίας θεοῦ ναόν, ὑποφαινομένης ἡμέρας ἐκ τῆ
τοῦ Παντεπόπτου μονῆς ἀπάραντα. τοσαύτη δ' αἰσχύνη τ
τῶν θεμένων αὐτὸν ὑπόδικον ἀρχιερέων ἐκάλυψε πρόσωπα
ὡς μὴ μόνον τὰς δημοσίους παρόδους ἐκτρέπεσθαι διὰ τὸ ἐ
τὸν ἀρχιθύτην ἀμπλάκημα καὶ τὸ ἐκείνων ἐντεῦθεν παγκατα
γέλαστον, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ θανεῖν ὑποβλέπεσθαι. καὶ ταῦτ
μὲν εἶχεν οὕτως.

9. Ὁ δ' Ἀνδρόνικος τῇ ἐφέσει τῆς ἀρχῆς κουφιζόμε
B νος, καὶ τοῖς ἐπιστολίοις πτερούμενος ἅπερ αὐτῷ συχνάκ
ἐπεποτῶντο τηλεβολούμενα ἔξ οἴκων λαμπρῶν, ὡς ἤδη ἐρρ
θη μοι, τέλος καὶ αὐτὴν τὴν θυγατέρα Μαρίαν δραπέτι
πρὸς αὐτὸν ἀφιγμένην, ἐπεὶ καὶ τοιούτου πατρὸς εὔχετο
ναι, διδάσκαλον ἀπαράγραπτον τῶν κατὰ τὰ ἀρχεῖα τελο

6. ἐν μύροις καὶ ἀρώμασι μετὰ ξυλαλόων καὶ καπνισμάτων
ῥοδοσταμάτων τοὺς δρόμους καὶ τὸν ἀέρα καπνίζοντες καὶ ῥ
ῥίζοντες B. 7. καρυκευτικοῖς A 19. ἐξ οἴκων λαμπρ
ἐκ τῶν μεγάλων προσώπων B. 22. post τελουμένων c
A omisi κατὰ τὸ θεῖον.

imperatoris consanguinei, virum illum summopere venerabantur.
vitus igitur obliquus iste anguis, voluminibus omissis, et ven
quod in virum sanctum evomendum curarat rursus devorato, i
quoque assentitur ut patriarcha in pristinam sedem reponatur.
reditus instante omnes magistratus, omnes sacerdotes honestatis am
tes, et tota urbis multitudo, concursu ad monasterium facto, p
gressionem cives splendidissimam effecerunt: vici unguentis delib
suffitus ex lignis Indicis et aromatibus facti, tanta multitudine co
tante, ut vesperi demum in magnum Sophiae templum pervenir
cum primo diluculo monasterium egressus esset. sacerdotes vero q
ei dignitatem abrogarant, ita facti puduit, ut non modo publicas
as declinarent ob admissum facinus et derisum, sed mortem eti
optarent.

9. Interim Andronicus spe principatus elatus et crebris illust
um virorum litteris confirmatus, quae, ut dixi, ex longinquo
eum advolabant, denique Maria quoque filia, quae haud ab i

μένων ηὐτύχησε, καὶ μυωπισθεὶς οἷς παρ' αὐτῆς ἠκηκόει ῥημήρεσι ῥήμασιν ὡς ἵππος σταδιευτής, τὰ μὲν τῶν Παφλαγόνων μεθίησιν ὅρια, εἰς δὲ τὴν κατὰ Πόντον Ἡράκλειαν παραγίνεται, κἀκεῖθεν προσωτέρω χωρεῖ, τῇ πολυτρόπῳ μεθοδείᾳ καὶ τῷ τοῦ ἤθους ὑποκαθειμένῳ καὶ τῷ σεσοφισμένῳ φρονήματι ἐξομιλῶν τοὺς ἐν ποσὶ πάντας καὶ οἰκειούμενος, ἐπεὶ καὶ τίς ἐκ πέτρας ἀγελάστου οὕτως ἦν προϊὼν ἢ καρδίαν σιδηρέῳ χαλκευθεὶς ἄκμονι, ὡς ἄτεγκτος εἶναι τοῖς Ἀνδρονίκου δακρυρροήμασι καὶ τῇ αἱμυλίᾳ τῶν ῥημάτων ὁπωσοῦν ἀγοήτευτος, ἅπερ κατὰ κρήνην μελάνυδρον ἔχεε καὶ οἷς ἀπατηλῶς τε ἅμα καὶ ἐφολκῶς ἐστωμύλλετο, τὸν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ζῆλον προφέρων καὶ τὴν τοῦ κρατοῦντος ἐλευθερίαν ὑποκρινόμενος; ἀλλ' οὐδ' ὁ πρωτοσεβαστὸς ἐπὶ τούτοις ἠμέλει παντάπασιν, καίτοι γύναν δρος ὤν, καὶ μὴ μόνον τὴν ἕω εἰς τὸ νήγερτον ὑπνώττειν καταναλίσκων ἀλλὰ καὶ πολὺ τῆς ἡμέρας πρὸς τοῦτο ἐκδαπανῶν, καὶ ἵνα μὴ τὸ ἀσπασιώτατον τοῖς ἄλλοις ἡλίου βλέφαρον τὰς ἐκείνου κόρας ὑπανοίγῃ διαφωτίζον, παραπετάσμασι στεγανωτέροις ἐκζοφῶν τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ ἐκάθευδε, καὶ καθ' ἕτερόν τι σημαινόμενον ἀποκρυβὴν ἑαυτοῦ τὸ σκότος τιθέμενος. εἰ δὲ δεῖ ἀληθέστερον εἰπεῖν, τὰ μὲν νυκτὸς ἔργα τρυφῶν φωτὶ ποιητῷ τὸ νύκτερον διέλυε ζόφωμα, ἡλίου δὲ τὸν ἐῷον ὁρίζοντα ἀναβαίνοντος κατὰ τὰ θηρία τὸν κοῖτον μεταδιώκων τάπησι καὶ πέπλοις τὸ φῶς ἀντέφραττε. τοίνυν καὶ σμήχων τοὺς σαπριῶντας τῶν ὀδόντων

3. τὴν ποντοηράκλειαν B. 6. ἐξομαλῶν A. 7. καὶ om A.

degenerabat, fuga ad eum elapsa et diserte omnem palatii statum referente, suavibus illius verbis ut equus cursor flagellis concitatus, Paphlagonum finibus relictis Ponti Heracleam proficiscitur. atque inde longius progressus multiplici calliditate, obscuro ingenio et simulandi ac dissimulandi artificio obvios quosque praeparavit et conciliavit. nam quis ex dura adeo rupe natus esset et corde adeo ferreo praeditus, ut Andronici lacrimis et verborum praestigiis atque illecebris, quae fontis instar exuberabant, non moveretur? iactabat enim honesti studium, et imperatoris libertatem curae sibi esse profitebatur. caeterum nec protosebastus ista negligebat, quanquam homo effeminatus, qui non auroram tantum stertendo consumebat, sed magnam diei quoque partem somno tribuebat; et ne iubar solis, aliis optatissimum, radiis oculos ei aperiret, velis densioribus cubiculum obscurabat; quae res eo quoque pertinebat ut in tenebris delitesceret. quod si verius dicendum est, opera nocturni luxus facibus accensis peragebat, factitio lumine discussis tenebris. sole vero in nostrum hemisphaerium ascendente, more ferarum cubile petens,

καὶ καταπιττώμασι ἀναπληρῶν τοὺς ὑπὸ χρόνου ἐκκρουσθέν
τας, θηλυδρίας τε ὢν καὶ ὑπόνωθρος τοὺς πλείστους τῶ
τηνικαῦτα εὐγενῶν ἀνδρῶν ἑαυτοῦ καινοπρεπῶς ἐξηρτήσατο
χρώμενος μὲν καὶ προτειχίσματι ἢ ἀληθῶς εἰπεῖν μειλίγματ
ἁμάχῳ τῇ τοῦ βασιλέως μητρὶ (αὕτη γὰρ τῷ τῆς θέας λαμ
πρῷ καὶ τῷ τῆς ὄψεως μαργαρώδει καὶ τῷ τοῦ ἤθους ὁμαλ
καὶ τῷ τοῦ φρονήματος ἀσυμπλόκῳ καὶ τῷ ἐπαγωγῷ τοι
P. 159 φθέγματος ὡς ἀπὸ μηρίνθου πάντας ἑφείλκετο), τὰ πλεῖστι
μέντοι τοῖς χρήμασιν ὑπαγόμενος καὶ τῇ φιλοδωρίᾳ κατακοι
μίζων τοὺς ἐν δεινῷ τιθεμένους ἐκείνου φέρειν τὰ δεύτερα
δθεν οὐδεὶς τῶν ἐπιταχθέντων ἀντιτάξασθαι Ἀνδρονίκῳ πρὸ
Ἀνδρόνικον μετετάξατο τὸν ἤδη λαμπρῶς τῆς τυραννίδο
ἁπτόμενον, ἀποπτύσας τὸν πρωτοσεβαστὸν καὶ τῷ προσωπείῳ
τοῦ μισοτυράννου Ἀνδρονίκου δελεασθείς. ἥ τε οὖν προκα-
θημένη τῶν Βιθυνῶν μεγίστη πόλις ἡ Νίκαια οὐδ' ὅλως Ἀν-
δρονίκῳ προσέθετο, καὶ ὁ τὴν ταύτης ἐμπιστευθεὶς φυλακὴ
Ἰωάννης ὁ Δούκας τοῖς Ἀνδρονίκου γράμμασι μεμένηκε
ὠστυφέλικτος, καίπερ τὰς γνώμας πλήττουσιν ἐλεπόλεων ἀκρι-
βέστερον καὶ τειχομαχείου ξύμπαντος ἰσχυρότερον. ἀλλὰ κα-
Β ὁ μέγας δομέστικος Ἰωάννης ὁ Κομνηνὸς τὴν ἐπαρχίαν δι
πων τῶν Θρᾳκησίων οὐ μόνον ἔβυσε τὰ ὦτα πρὸς τὰ τοῦ Ἀν
δρονίκου ἐπάσματα, ἀλλὰ καὶ ὡς τύραννον διετώθαζεν, ο
κατόπτρῳ τοῖς λεγομένοις προσκύπτων λείῳ καὶ ἀποστίλβον

1. καταπιττώμασι] κατάπασσων πάσματι B. 4. καὶ] τὰ πο
λὰ A. 9. χρ. κατεμάλθασε καὶ τῇ φ. κατεκοίμιζε τοὺς
13. τὸν codices om. 16. ὁ τὴν ταύτης] ὁ ταύτην κεφαλα
κεύων B. 23. λεγομένοις] γραφομένοις A. προκυπτ
codices.

tapetibus et peplis lumen excludebat. proinde cum putrescentes de
tes abstergeret, et qui ob aetatem exciderant, picatione expler
mollis homo et ignavus plurimos viros nobiles nova sibi ratio
conciliavit, imperatoris matre plerumque propugnatrice aut pot
conciliatrice insuperabili utendo; quae splendore et elegantia v
tus, aequabilitate morum, animi candore et suavitate verborum
luti funiculo attrahebat omnes. plerumque tamen pecunia placavit
munificentia delinivit eos, qui se posteriores ferre iniquis animis
tjebantur. itaque nullus Andronico resistere iussus a protosebasto
eum defecit, iam haud obscure regnum affectantem; neque pers
illa, qua se is velabat ut hostem tyrannidis, est deceptus. Nic
enim princeps ac maxima Bithyniae urbs plane repudiavit Andro
cum; nec eius urbis praefectus Iohannes Ducas litteris illius se
gradu deiici passus est, licet acrius ferientibus quam moenia
arietes aliaeve machinae. praeterea magnus domesticus Iohan
Comnenus, Thraciae praefectus, non solum aures contra Andro

καὶ διαφαινόμενον ἐν τούτοις ὁρῶν τὸν πολύμορφον Πρωτέα καὶ τυραννικὸν τὸν τρόπον Ἀνδρόνικον. ἐπεὶ δὲ τῇ Ταρσίᾳ ὁ Ἀνδρόνικος ἤγγιζε καὶ τῶν περὶ τὴν Νικομήδους πόλιν οἱ πλείονες αὐτῷ προσεχώρουν, στέλλεται κατ' αὐτοῦ μετὰ δυνάμεως ἱκανῆς Ἀνδρόνικος ὁ Ἄγγελος, οὗπερ οἱ υἱεῖς ἐς ὕστερον Ἰσαάκιός τε καὶ Ἀλέξιος μετ' Ἀνδρόνικον ἐπέβησαν τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ περὶ τὸν Χάρακα τὸ χωρίον πόλεμον συγκροτήσας ἡττᾶται λαμπρῶς, καίπερ οὐκ ἰσοπαλεῖ συμπλακεὶς στρατιᾷ ἢ τὸν ἀνταγωνιστὴν εὑρὼν ἀξιόμαχον, ἀλλ' ἐκτομίᾳ τινὶ συμμίξας ἀχρείους στρατολογήσαντι γεωργοὺς καὶ μοῖραν C συνεπαγομένῳ Παφλαγόνων στρατιωτῶν. εἰς τὴν πόλιν τοίνυν εὐθὺς μετὰ τὴν ἧτταν εἰσιὼν ἀκλεῶς ἀπῃτεῖτο καταθέσθαι τὰ χρήματα, ὅσα οἱ πρὸς τὰς κατὰ πόλεμον δαπάνας βεβράβευτο. ὁ δὲ βασανιζομένην ὁρῶν τὴν αὐτοῦ κατάσχεσιν, ὅτι φίλια φρονῶν τῷ Ἀνδρονίκῳ τὰ πράγματα χειρόνως διέθετο ἅπερ εὐμαρίσειν ἀπέσταλτο, ἐναγόμενος παρὰ τῶν υἱέων ἓξ ὄντων καὶ πάντων ὁπλοτέρων τὰς φρένας καὶ κατὰ χεῖρα γενναίων, ἐπεβάλετο μὲν τὸν οἰκεῖον οἶκον διακρατύνειν καὶ κατασκευάζειν ἐπιτειχίσματα κατὰ τὸ ἔξω Κιόνιον διακείμενον, καὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τινὰς ἐπεσπάσατο πρὸς ἑαυτόν· ὁρῶν δὲ ὡς οὐκ ἀκμαῖός ἐστι πρὸς βασίλειον πλεονεκτοῦσαν ἀνθόπλισιν καὶ ὡς οὐκ ἂν σχοίη περιγενέσθαι τῶν διαφόρων, D πρὸς φυγὴν μεθαρμόζεται, καὶ τοὺς ἓξ υἱοὺς παραλαβών,

6. μετ' Ἀνδρόνικον om A. 8. προσπλακεὶς A. 15. φίλα A. 18. ἐπικρατύνειν A. 20. πρὸς ἑαυτόν] πρὸς σύναρσιν· ὁρῶν δὲ τὰ καθ' ἑαυτὸν ὑποβαίνοντα πρὸς βασίλειον ἀνθόπλισιν A. 23. καὶ τοὺς] τοὺς γὰρ A.

armina obturavit, verum etiam ut tyrannum insectatus est, perspe-
o in eius litteris multiformi Proteo, tyrannico Andronici ingenio
elut in claro speculo relucente. qui cum Tarsiae appropinquaret et
icomedensium maximam partem sibi adiunxisset, Andronicus Ange-
us, cuius filii Isaacius et Alexius post ad imperii fastigium ascende-
unt, cum iustis copiis contra eum mittitur, et circa Characem ca-
ellum commisso praelio succumbit, quamquam neque cum pari
xercitu neque cum duce bellicoso, sed cum spadone quodam con-
ressus, qui rusticos inutiles et cohortes aliquot militum Paphlago-
um adduxerat. post acceptam cladem cum statim in urbem venisset,
repetita est ab eo pecunia quam ad bellum administrandum accepe-
rat. videns igitur casum eum sic accipi quasi ex amicitia Andronici
rem de industria peius gessisset, a sex filiis impulsus, qui omnes
cordati et manu strenui viri erant, domum suam in exteriore Cio-
nio sitam firmare praesidiis instituit, aliquot ex plebe adiutoribus
ascitis. sed cum res suas eo vergere cerneret, ut ab imperatore op-

τὴν δ' ὁμόλεκτρον τοῦ δόμου ἀπαγαγών, νηὸς ἐπιβὰς τῆς
Ἀνδρόνικον ἄπεται. ὁ δὲ ἰδὼν προσιόντα τὸν Ἄγγελον λε
γεται εἰπεῖν „ἰδού, ἀποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώ
131 που σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.
Θάρσος οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἐξαδέλφου παρουσίᾳ λαβὼν Ἀνδρόνι
κος καὶ τὰ κατ' ἔφεσιν ὁρῶν προβαίνοντα, τῶν ἐνοδίων ἐκ
τροπῶν ἀφέμενος καὶ χαίρειν ἐάσας τὰς πόλεις Νίκαιάν τ
καὶ Νικομήδειαν καὶ τὸ τῇδε ἢ ἐκεῖσε μεταστρέφεσθαι, πρὸ
τὴν Κωνσταντίνου τὸν δρόμον ἀκλινεῖ συνέτεινε νεύματι,
ὁδοῦ Φιλιστιείμ τῆς ἐς αὐτὴν φερούσης ἐχόμενος. καὶ δ
κατὰ τὰ Πευκία ἐναυλισάμενος (τόπος δέ ἐστι ταῦτα ἐν το
ἄνω Χαλκηδόνος διακείμενος μέρεσι καὶ οὕτως ὀνομαζόμενο
P. 160 καὶ πυρὰ πολλὰ καύσας τὴν νύκτα ὅλην ἐκείνην, μὴ κα
λόγον τῆς συνούσης αὐτῷ στρατιᾶς ἀλλ' ἐς δόκησιν στρατε
ματος πλείονος, ἐκκρεμεῖς ἑαυτοῦ τοὺς Βυζαντίους ἔθετο
τὰ ἀνὰ χεῖρας προεμένους ἔργα εἰς τὴν περαίαν τείνειν
ὄμμα, ἀκταῖς τε καὶ γηλόφοις προσιόντας τῆς πόλεως,
πύρρωθεν ὄντα Ἀνδρόνικον ἐπισπᾶσθαι οἷον τοῖς νεύμα
ὧδε μὲν οὖν ἐχώρει τὰ κατὰ τὸν ἀναφαλαντίαν καὶ πολ
κόρσην Ἀνδρόνικον.

10. Ἀλέξιος δὲ ὁ πρωτοσεβαστὸς μὴ ἔχων διὰ πε
φάλαγγος ἀποσοβῆσαι τὸν ἐπιόντα οἱ πολέμιον (ἤδη γὰρ
μὲν μετέβαινον ταῖς γνώμαις κρυφιωδῶς πρὸς Ἀνδρόνικ
δπόσοις οὐκ ἦν ὅλως ἀκίνδυνος ἡ πρὸς ἐκεῖνον τοπικὴ μετά

10. δὴ τοῖς πευκίοις A. 12. ἄνω τῆς χ. A.

pugnaretur et adversariis resistere non posset, mutato consilio, sex filiis et uxore in navim impositis, ad Andronicum abit. qui eo viso dixisse fertur „ecce mittam Angelum meum ante faciem tuam, qui viam tibi praeparet." resumpta igitur ex praesentia consobrini fiducia, et successu consilii sui confirmatus, itineris ambagibus omissis et urbibus Nicaea et Nicomedia contemptis, recta Cpolim pergit. et Peuciis diversatus (locus is est supra Chalcedonem) et multis pyris incensis, non pro magnitudine exercitus, sed ut maiores copias habere videretur, omnes Byzantinos suspensos reddidit, ut suis operibus omissis littus oppositum intuerentur, et collibus ac tumulis conscensis Andronicum adhuc procul ab urbe remotum nutibus veluti attraherent. ita res recalvastri et cani Andronici procedebant.

10. Alexius vero protosebastus cum ingruentem hostem pedestribus copiis propulsare non posset (iam enim alii animis clam ad Andronicum inclinabant, quibus ad eum transire pedibus tuto non licebat; alii se fidem suam imperatori satis probasse putabant, domi sederent, neutri parti addicti: sic enim animi calliditas,

ις, τοῖς δὲ ἀρκετὸν ἐς τὴν πρὸς τὸν κρατοῦντα πίστιν λελό- B
ιστο τὸ ἐπ' οἴκου καθῆσθαι καὶ μηδενὶ προστίθεσθαι τῶν
ερῶν· οὕτω γὰρ φρονεῖν τε καὶ λέγειν τοὺς πολλοὺς ἔξε-
κίδευσε τὸ τῆς γνώμης κερδαλεόφρον καὶ τὸ διὰ φόνων ἀεὶ
ιὶ προχύσεως αἵματος τοὺς πλείους τῶν βασιλέων τῆς Ῥω-
αϊκῆς ἐπιβαίνειν ἀρχῆς) διὰ ναυμαχίας ἐπειρᾶτο τὸν προσ-
ποντα κίνδυνον ἀποκρούσασθαι. τριήρεις τοίνυν τὴν Προ-
ντίδα ἐκάλυπτον, αἱ μὲν Ῥωμαίους ἔχουσαι τοὺς ἐρέσσον-
ις καὶ τοὺς ἐκ τῶν καταστρωμάτων διαμαχέσασθαι μέλλον-
ις, αἱ δὲ τῶν κατὰ πόλιν διαφορογενῶν Λατίνων ὅ τί περ
ράτιστον μέρος καὶ μαχιμώτατον, οἷς καὶ τὰ χρήματα πο-
υμηδὸν ἐπεχέοντο, ἐπεὶ καὶ τούτοις ἐπεποίθει μᾶλλον ὁ χρώ-
ιενος πρωτοσεβαστὸς ἤπερ τοῖς Ῥωμαίοις αὐτοῖς ὡς ἀρήξου-
ιιν. ὥρμησε μὲν οὖν τοὺς πιστοτάτους ἑαυτῷ ἐπιστῆσαι C
τριηράρχας καὶ παραδοῦναι τὸν στόλον τοῖς ἐκείνῳ κατὰ γέ-
νος ἐγγίζουσι· τοῦ δὲ μεγάλου δουκὸς τοῦ Κοντοστεφάνου
ἀντιπνεύσαντος καὶ τῆς στολαρχίας παντὶ τρόπῳ ἐξεχομένου
ὡς αὐτῷ καὶ οὐχ ἑτέρῳ δήπουθεν προσηκούσης, ἀναγκαστῶς
τὴν βούλησιν μετατίθησι. καὶ δὴ ὁ μὲν Κοντοστέφανος Ἀν-
δρόνικος κύριος καθειστήκει τοῦ στόλου παντός, καὶ κατά-
πλους ἅπας τοῖς ἀπὸ τῆς ἕω περαιουμένοις ἀποτετείχιστο·
συνῆν δὲ τῷ Κοντοστεφάνῳ καί τι τοῦ πρωτοσεβαστοῦ συγ-
γενικὸν καὶ οἰκίδιον. μετὰ βραχὺ δὲ καὶ πρέσβις ἀπὸ τοῦ
βασιλέως ἐς Ἀνδρόνικον στέλλεταί τις τῶν ἐντρόφων τοῦ βή-
ματος. ὁ Ξιφιλῖνος ἦν οὗτος Γεώργιος, ὃς καὶ εἰς ὄψιν τῷ
τυράννῳ ἐληλυθὼς τά τε γράμματα ἐνεχείρισε καὶ τὰ δια-

8. ἐρέσσοντας A. 18. δήπουθεν] δή τινι πρ. A.

consuetudo illa ut plerique caedibus et sanguine imperio potiantur, vulgus et sentire et loqui docuit), navali pugna imminens discrimen avertere conatur. igitur triremibus occupata est Propontis, in quibus partim Romani remigabant et ex tabulatis pugnabant, partim diversae nationes Latini nominis, pars fortissima et pugnacissima copiarum, quibus, quia plus quam Romanis fretus erat, pecuniam ingentem numerabat. cum autem sibi fidissimos trierarchas deligere et cognatos suos classi praeficere in animo haberet, Contostephano magno duce adversante et praefecturam classis sibi quovis modo vendicante, coactus consilium mutat et Contostephanum universae classi praeficit, adiunctis etiam cognatis et domesticis suis. ita Orientalibus navibus aditu intercluso, paulo post quidam ex ordine sacerdotum, Georgius Xiphilinus, ab imperatore ad Andronicum mittitur. qui cum in tyranni conspectum venisset, litteras reddidit, et quae in

D μηνυθέντα οἱ ἀπήγγειλεν. ἦν δὲ ταῦτα δωρεῶν ἐπαγγελι
μειζόνων καὶ ἀξιωμάτων ἀναβαθμοι καὶ χάρις ἀπὸ τοῦ πρ
τανεύοντος εἰρήνην θεοῦ ἀποστάντι μὲν τοῦ προκειμένου σκέ
ματος, ἐξ οὗπερ ἐμφύλιοι συμβήσονται πόλεμοι, πρὸς
ἤθη τὰ πρότερον ἐπανήκοντι. ὁ δὲ τοῦ πρεσβευτοῦ, ὡς φ
σι, Ξιφιλίνου τὴν πρεσβείαν ὑπονοθεύσαντος, καὶ μὴ ἐνδο
ναι ὅλως ἢ βραχύ τι γοῦν καθυφεῖναι παρακελευσαμένου
Ἀνδρονίκῳ, τήν τε αἴτησιν ἀποπέμπεται καὶ τὴν προσλαλι
ποιεῖται τοῖς διαπρεσβευσαμένοις ὑπέρογκον, φάσκων πρ
ὀργὴν ὡς εἰ Ἀνδρόνικον βούλοιντο παλίνορσον ἀναζεῦξαι ὅθ
ἐλήλυθεν, ἀποσκορακισθήτω μὲν ἐκ μέσου ὁ πρωτοσεβαστ
P. 161 καὶ δότω λόγους ὧν πεπαρῴνηκεν, ἡ δὲ τοῦ βασιλέως μ
τηρ καθ' ἑαυτὴν βιοτευέτω, τὴν τρίχα κειραμένη καθάπ
τὴν κοσμικήν, ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ τὴν πατρῴαν διαθήκ
ἀρχέτω, μὴ ὡς στάχυς αἴραις τοῖς παραδυναστεύουσι συ
πνιγόμενος. ἀλλ' οὔπω ἡμέραι συχναὶ παρήλθοσαν,
V. 132 μεταχωρεῖ ἐς Ἀνδρόνικον καὶ ὁ μέγας δοὺξ Ἀνδρόνικος,
μακρὰς νῆας παρειληφώς, ὁπόσας ὁ Ῥωμαίων ἐπλήρου
τάλογος. καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐπῆρε μὲν ὑπὲρ ἅπαν ἄλλο
ἀποστάτην Ἀνδρόνικον, τὸν δὲ πρωτοσεβαστὸν ἠφάνι
τέλεον, πάσας τὰς ἐλπίδας ἀπεγνωκότα καὶ κατακλασθέν
τὸ πρόθυμον. οὐκέτι γὰρ λαθραῖαι σύνοδοι τῶν Ἀνδρονι

1. ἦσαν A. 7. παρακελευσαμένου] ὑποθεμένου A. 9. ὑπ
ογκον] ὑπέροπτον πρὸς ὀργὴν ἀντιπαγγελίας ὡς ἦν A.
βούλοιντο ἐπαναζεῦξαι A. 11. ἀποσκορακισθήτω] ἂς ἐξέλθη
ἐκ τοῦ μέσου A. 12. δότω] ἂς δώσει B. ἡ δὲ τοῦ β.]
κουρευθῆ δὲ καὶ ἡ δέσποινα καὶ ἂς ἀπέλθῃ εἰς μοναστήριον
19. ἄλλο om A.

mandatis acceperat, exposuit. ea erant promissio magnorum muneru
et amplioris dignitatis et gratiae dei pacem procurantis, si a prop
sito desisteret, unde bella civilia oritura essent, et ad pristinu
vitae genus reverteretur. Andronicus vero, cum legatus Xiphilinus
ut aiunt, mala fide munus suum obiisset eumque monuisset ne v
minimum cederet, postulationem illam reiicit. et legatos superbe d
missos vicissim nuntiare imperatori iussit, si Andronicum eo rever
velint unde discesserit, protosebastum in primis pellendum esse
ad reddendas facinorum suorum rationes adigendum, imperator
matrem in ordinem cogendam et tonso capillo in monasterium al
dendam, imperatori ex testamento paterno capessendum imperiu
neque committendum ut aliorum potentia tanquam spica lolio suff
cetur. verum paucis diebus post magnus dux Andronicus cum omn
bus longis navibus, quas Romanorum catalogus continebat, ad A
dronicum defecit. quae res seditiosum Andronicum super omnia

προσκειμένων ἐγίνοντο, ἀλλ' ἀνέδην τὸν πρωτοσεβαστὸν ἐρεσχελοῦντες οἱ ταῖς τῶν πραγμάτων μεταβολαῖς χαίροντες ἐς Χαλκηδόνα διεπλωΐζοντο, καὶ τῷ Ἀνδρονίκῳ κατὰ φατρίας συγ- B
γινόμενοι φυὴν ἐκείνου καὶ εἶδος ἀγητὸν καὶ γῆρας σεμνὸν ἐπεθαύμαζον, καὶ τὸ τῆς ἐκείνου γλώττης τρυγῶντες μελίκηρον, καὶ ὡς ἄγρωστις ὄμβρον ἢ δρόσον Ἑρμωνῖτιν τὰ ὄρη Σιών, εἴ ἦν ὑψηγορῶν προσιέμενοι, μετὰ πλείστης ἐπανέστρεφον χαρμονῆς, ὡς εἴπερ τὰς ᾀδομένας χρυσᾶς ἔννας καὶ τὴν ἐλελησμένην τοῦ μήλου δίαιταν ἢ τὴν λεγομένην ἡλίου τράπεζαν παρακειμένην εὕραντο καὶ κατακορεῖς αὐτῆς ἐγεγόνεισαν. ἦσαν δ' οἳ καὶ πρώτης ὄψεως εὐθὺς τὸν ἐν δέρματι προβάτου κεκρυμμένον λύκον ἐγνώρισαν, καὶ τὸν δσον οὔπω μετὰ θάλψιν ἐπιθησόμενον ὄφιν καὶ κακῶς τοὺς ὑπὸ κόλπον φέροντας δράσοντα.

11. Ἐπὶ τούτοις ἀνίενται μὲν τῆς εἱρκτῆς αὐτοῦ τε τοῦ C
Ἀνδρονίκου οἱ παῖδες ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Μανουὴλ καὶ οἱ λοιποὶ οὓς καθεῖρξεν ὁ πρωτοσεβαστός, ἐγκλείονται δ' ἕτεροι, οἷς οὗτος προσέβλεπεν ἥμερον, καὶ δσον τῆς αὐτοῦ μερίδος καὶ συγγενείας. καὶ αὐτὸς δὲ κατὰ τὰ ἀνάκτορα συλληφθεὶς ὁ πρωτοσεβαστὸς καὶ φρουρᾷ διαληφθεὶς Γερμανῶν, οἳ κατωμαδὸν τοὺς ἑτεροστόμους πελέκεις ἀνέχουσιν, ἀπρόσιτος ἔμενεν. αὖθις δὲ τῶν μὲν βασιλείων λαθραίως καὶ περὶ μέσας νύκτας ἐξάγεται, τοῖς δὲ κατὰ τὸ ἱερὸν ἀνάκτορον οἰκήμασι

9. μήλου] μύθου A. 15. εἱρκ. αὐτοῦ τε] εἱρκτῆς οἱ τοῦ ἀνδρ. A. 17. καθεῖρξεν] ἐφυλάκισε B. 20. φρουρᾷ] ὑπὸ τῶν βαράγγων φυλάττεται B. 21. ἀπρόϊτος codices.

tulit, et protosebastum adeo depressit, ut rebus desperatis omnem animi alacritatem amitteret. neque enim amplius dissimulanter concurrabant Andronici studiosi, sed protosebastum impudenter irridentes, qui novis rebus gaudebant, Chalcedonem traiiciebant, et turmatim Andronicum adeuntes staturam eius et formam pulcherrimam et venerabilem senectutem mirabantur. et suavitate orationis eius magnificentia pollicentis capti alacres et laeti domum redeunt, non secus ac si in fortunatis insulis omni deliciarum genere expleti fuissent. fuerunt etiam qui sub pelle ovina delitescentem lupum ex primo congressu perspexerunt, et serpentem statim a refocillatione grassaturum in eos quorum sinu foveretur.

11. Post haec duo Andronici filii, Iohannes et Manuel, caeteriique quos protosebastus in vincula coniecerat, carcere emittuntur; et alii eo coniiciuntur, quibus idem favebat, atque adeo omnis eius factio atque cognatio, et ipse protosebastus in palatio comprehensus a custodia Germanorum ancipites secures in humeris gestantium exi-

τα καὶ λυτρούμενον. ὁ δὲ ἐδυσχέραινε μὲν καπὶ τού
ἐπαθαίνετο δὲ μειζόνως ὅτι μὴ ἐῷτο ὑπνώττειν ὑπὸ τῶν
λάκων ἀεὶ ἐπιπιπτόντων αὐτῷ πρὸς ὕπνον τρεπομένῳ
βιαζόντων ἱστᾶν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὥσπερ κέρας ἢ σίδηρ
δὲ πατριάρχης μὴ μνησικακῶν ἀλλ' οἰκτείρων τῆς μεταβ
P. 162 τὸν ἄνθρωπον θεραπείας τε ἱκανῆς μετεδίδου καὶ συγγιν
νος τὸ ἄχος ἐκούφιζε, καὶ μετρίως ἐκείνῳ προσφέρεσθαι
ρῄνει τοῖς φύλαξι μηδὲ γίνεσθαι βαρυτέρους τύχης τῆς
στώσης. οὐ μὴν ἀλλ' ἡμερῶν τινῶν διαλιπουσῶν ἑῷος ἀπά
τοῦ νεὼ ἵππῳ βραχυτάτῳ ἐπικαθήμενος καὶ προοδεύο
ἔχων σημαίαν ἐπὶ καλάμῳ ἠνεμωμένην, καὶ παροινούμ
οὕτω κατῄει πρὸς θάλασσαν. κἀκεῖθεν παραρριφεὶς ἁλιά
τὸ πέραν ἀνάγεται πρὸς Ἀνδρόνικον, ἔπειτα καὶ τοὺς ὀφ
μοὺς ἐξορύττεται, κοινῶς ἁπάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ συ
θόντων καὶ μετ' Ἀνδρονίκου τὴν τοιαύτην πρᾶξιν κυρωσα

2. πλειόνως A. 5. ὡς] καὶ A. 6. ἀποσπᾶν πειρώμ
ὡς A. 15. ἄχθος A. 17. διαλιπουσῶν] διαγενομένω
20. παραρριφεὶς] εἰς βάλκαν ἐμβάλλουσι B.

tu prohibetur. sed sub mediam noctem clam palatio eductus in a
sacrae curiae, quas patriarcha Michael struxit, perducitur, cum
dem et maiore ac firmiore custodia. o vicissitudinem rerum aliq
do dicto citius ingruentem. is qui pridie bellum atrocissimum e
siae intulerat, amplissima familia ortus, in summo fastigio coll
tus, qui contra officium supplices inde abstrahere studuerat, q
multa millia circumsonabant, is perendie vinctus, extorris, nul
pedissequum, nullum adiutorem, nullum vindicem habuit. quae
aegre ferret, illud magis querebatur, quod a custodibus dor
prohiberetur, subinde irruentibus et immotis oculis astare coge
tibus. at patriarcha oblitus iniuriarum, et mutatae fortunae mi
tus, non parvam eius curam gessit, et onus illud suo colloquio
vavit, hortans ut moderate cum custodibus ageret, neque arrogan
quam pro fortuna loqueretur. aliquot diebus elapsis matutino tem
re ex templo abducitur, et minutissimo equulo impositus, vexi
quod in calamo ventilabatur, praeeunte, per ludibrium ad mare
ductus et in lintrem coniectus ad Andronicum defertur. post et

νων. καὶ τοιοῦτο μὲν τὰ τῆς τοῦ πρωτοσεβαστοῦ παραδυνα-
στείας ἢ μᾶλλον οὔπω παγείσης ἀκριβῶς τυραννίδος καὶ τῆς
τῶν κοινῶν πραγμάτων διοικήσεως πέρας εἰλήφεσαν. εἶχε B
μὲν οὖν τὰς χεῖρας εἰς παράταξιν ἱκανὰς καὶ τοὺς δακτύλους
πρὸς πόλεμον ἐδεδίδακτο, ἔσως δ' ἂν καὶ πλείονι πολέμου
παρασκευῇ καὶ ὁρμῇ ὀξυτέρᾳ χρησάμενος τῷ τε Ἀνδρονίκῳ
τὴν εἰς τὴν πόλιν πάροδον ἀπετείχισε καὶ ἑαυτὸν ἀπείρατον
διεφύλαξε τοῦ ἐφεστῶτος κακοῦ· ποιεῖν γὰρ ἐπὶ τοῖς βασι- V. 133
λείοις ἠδύνατο θησαυροῖς ὁπόσα ἠβούλετο, καὶ ταῖς τριήρε-
σιν ἐνῆν χρήσασθαι πρὸς τὴν τοῦ ἀνθισταμένου καταπολέμη-
σιν αἳ τὸ ἐκ Λατίνων εἶχον ὁπλιτικόν, οὕτω μὲν ἐπικρατέ-
στερον ὂν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ παντάπασι ναυτικοῦ, οὕτω δὲ πάγ-
καλκον καὶ ὅλον αἱμοχαρές. ἀλλὰ τοῦ μορσίμου, ὡς ἔοικεν,
ἀντικρούσαντος ὁ μὲν τὸ πρόθυμον ὑπεχάλασεν, Ἀνδρόνικος C
δ' ἐπιτείνας ὑπεσκέλισε τοντονὶ καὶ ὑπέδραμεν ἀντιτρέχοντα,
καὶ τὴν νίκην λαμπρὰν ἀπηνέγκατο. ὃς καὶ κατὰ τὴν πε-
ραίαν ἔτι διατρίβων, στεῖλας τριήρεις ὅσαι ὀπίσω τοῦ μεγά-
λου δουκὸς ἠκολούθησαν κἀκ τῶν συνακολουθησάντων αὐτῷ
κατὰ πάροδον στρατιωτικῶν καταλόγων ἅπαν ἐπίλεκτον, πό-
λεμον συγκροτεῖ κατὰ τῶν ἐν τῇ πόλει Λατίνων. καὶ δὴ
καὶ τοῦ δήμου τῆς πόλεως ἀναθαρρήσαντος κατ' αὐτῶν καὶ
ἀλλήλους ἐς συνασπισμὸν παραθήξαντος θαλάττιος ὁμοῦ καὶ
ἐπίγειος ἔρις φύεται. καὶ πρὸς ἄμφω τὰ πλήθη κυκλωσά-

3. εἶχε δ' ἄν, εἰ τὰς χεῖρας ἠκρίβωτο εἰς παράταξιν καὶ τοὺς δακτύλους πρὸς πόλεμον ἐδίδακτο καὶ μὴ ἦν μαλθακὸς αἰχμητὴς καὶ Βάτταλος καὶ πρὸς ἦθος τυπούμενος ἥμερον, τῷ τε — ἀποκλείσας καὶ ἑαυτὸν ἀπείρατον διαφυλάξας τοῦ τότε κακοῦ A. 19. κατὰ πάροδον om A.

de sententia omnium procerum, iussu Andronici excaecatur. hic exitus fuit potentiae ac potius nondum firmatae tyrannidis et administrationis protosebasti; qui si, ut erat homo rei bellicae peritus et non ignavus, ita maiores copias comparasset et maiore vigilantia rem gessisset, tam Andronicum urbis ingressu prohibere quam ipse illa mala evitare potuisset. nam de imperatoriis thesauris sumere licuisset quantum libuisset; et triremibus ad debellandum adversarium uti potuisset, in quibus Latini milites erant, tota Romana classe potiores, toti ferrei et cruenti. enimvero eum, fato adversante, segniorem Andronicus factus alacrior evertit, illustri victoria potitus; qui dum ultra fretum adhuc versaretur, missis triremibus quae magnum ducem sequebantur, et delectis ex suo exercitu cohortibus, bellum Latinis in urbe versantibus infert. cum autem urbana quoque multitudo animos contra eos sumpsisset et invicem ad strenue

μενά τε καὶ περιζώσαντα μὴ ἀντιπαλαίειν σθένοντες οἵ
τῖνοι, ὡς εἶχον, ἕκαστος σώζειν ἑαυτοὺς ἐπεβάλοντο, τι
κίας ἀνέντες πλήρεις πλούτου παντὸς καὶ πολυειδῶν ἀγι
D ὁπόσα μεταδιώκουσιν ἄνθρωποι, τυῖς βουλομένοις προν
μα· οὐδὲ γὰρ μένειν κατὰ χώραν ἐτόλμησαν, ἢ κατὰ
μαίων ἐπήλθοσαν αὐτοί, ἢ ὅλως ἐπίοντας ὑπέστησαν. ἐ
θεν οἱ μὲν κατὰ πόλιν διασπαρέντες ὡς ἔτυχεν, ἄλλοι
ρυέντες οἴκοις ὑπερηφάνοις, οἱ δὲ καὶ τῶν μακρῶν ἐπιβ
νηῶν ἃς ἐπλήρουν οἱ ὁμόφυλοί σφισιν, ἐξέφυγον μόλ
μαχαίρᾳ περιπεσεῖν. ὁπόσοι δὲ συνελήφθησαν, θανάτῳ
δικάσθησαν. πάντες μέντοι τὰς οὐσίας ἀπεβάλοντο.
πλήρεις τῶν δραπετευσάντων τριήρεις τῶν τῆς πόλεως
χθεῖσαι λιμένων καὶ βλέψασαι πρὸς Ἑλλήσποντον τὸ μὲ
πον τῆς ἡμέρας ἐκείνης ταῖς νήσοις προσωρμηκυῖαι
ραναν, ὁπόσαι μικρὸν ἄποθεν τῆς βασιλίδος ἀμφιρρ
πόλεως μὴ πάνυ πελάγιαι, φημὶ δὴ τὴν Πρίγκιπον κα
P. 163 Πρώτην καὶ ὅσαι περὶ αὐτὰς ἀνίσχουσι τοῦ βυθοῦ· τ
ἐπιοῦσάν τινα τῶν ἐν αὐταῖς ἱερῶν φροντιστηρίων πυρ
σασαι ἐξῆραν ἐκεῖθεν κώπαις ἁπάσαις καὶ διαπεται
λαίφεσι. μηδενὸς δ' ἐπιδιώκοντος, ἔνθα ἦν πρὸς β
καταίρουσαι, ἔδρων ὅ τι καὶ εἶχον κακὸν τοὺς ἐκεῖσε
μαίους.

12. Κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ἡμέρας καὶ κομήτης

6. αὐτοὶ ἐπελθεῖν A. ὑπέστησαν] ὑποστῆναι καὶ δέ
A. 10. κατεδικάσθησαν A. 23. ἐν ἐκείναις δὲ ταῖ
ραις A.

pugnandum cohortati essent, terra marique simul pugnatum
Latini a duobus exercitibus circumventi, quia se defendere n
terant, ut quisque potuit, salutem quaesiverunt, apertis ad di
dum aedibus, quae plenae divitiarum omnis generis eorumq
norum fuerunt quae mortales expetere solent. neque enim co
re neque Romanos invadere neque eorum impetum sustinere
bant. itaque alii, quo sors tulit, in urbe sunt dispersi; alii i
gnatum aedes evaserunt; alii longis navibus suorum populariu
scensis ferrum vix evaserunt. qui comprehensi fuere, capiti
damnati; omnes rei familiaris iacturam fecerunt. triremes ver
tivis plenae, ex portubus urbis in Hellespontum provectae,
ad insulas Principis et Protam caeterasque urbi vicinas, non
sitas, appulerunt. postridie, nonnullis earum monasteriis in
velis remisque discesserunt. nemine autem persequente, ubi
descensu facto, Romanis quicquid potuere nocuerunt.

12. Diebus illis cometa in caelo conspectus est, qui g

καὶ οὐρανόν, ὑποσημαίνων τὰ ἐσόμενα χείριστα καὶ αὐτὸν ἀτεχνῶς διαχαράττων Ἀνδρόνικον· ὄφεως γὰρ σχῆμα καὶ εἴλιγμα ἡ τοῦ φανέντος ἀνάμματος ὄψις διατυποῦσα νῦν μὲν διετέτατο, μετὰ βραχὺ δ' ἀμφιπεριειλίσσετο εἰς ὁλκούς, ἄλλοτε εἰς χάσμα ἀνοιγομένη στόματος φόβον ἐνεποίει τοῖς δεωμένοις οἱονεὶ καταχάσκουσα ἐξ ὕψους τῶν κάτωθεν καὶ ἀνδρομέου γλιχομένη αἵματος. ἡμέρας οὖν ἐκείνης τὸ μήπω ἐκμε- B
τρηθὲν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα διαρκέσας ἠφάντωται. ἀλλὰ καὶ ἱέραξ τοῦ θηρεύειν ἐθάς, λευκὸς τὴν πτίλωσιν, τοὺς πόδας λωροπεδούμενος, κἀπὶ καλιᾶς πτερορρυήσας πολλάκις καὶ αὖ πάλιν ἀνηβηκώς, ὥρμησεν ἐκ τῆς ἕω πρὸς τὸ τοῦ λόγου μέγιστον τέμενος, καὶ τὸν Θωμαΐτην εἰσιὼν δόμον πολλοὺς κατὰ φήμην θεατὰς ἐφειλκύσατο. ἦσαν δ' οἳ καὶ διετεχνῶντο συλλαβεῖν αὐτόν. ὁ δ' ἐκεῖθεν ἀρθεὶς κατέπτη πρὸς τὸ μέγα βασίλειον, καὶ ἄνω τοῦ οἰκήματος καταπαύσας ἐν ᾧ τοὺς ὑπογυίως τοῦ ἄρχειν ἐπειλημμένους εἴθισται πρὸς τοῦ δήμου πανὸς ἀνευφημεῖσθαι στεφανηφόρους, μετ' οὐ πολὺ ἐπάνει- C
σι πάλιν πρὸς τὸν νεών. καὶ τὴν τοιαύτην περιοδείαν τρισσῶς σταδιεύσας ὕστερον παρά του θηρεύεται καὶ εἰσάγεται τῷ βασιλεῖ. τοῖς μὲν οὖν πλείστοις μέλλειν αὐτίκα Ἀνδρονικον συλληφθῆναι οἰωνίζετο ἐνθένδε καὶ δίκας γενναίας ὑφέ- V. 134
ξειν, ἐπεὶ καὶ ἐς αὐτὸν ἔφασκον ἀτεχνῶς τὸ οἰώνισμα ἀφορᾶν, πλειστάκις ἐνειρχθέντα δεσμωτηρίῳ καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς

4. μετὰ βραχὺ] νῦν A. 9. ἱέραξ] ἱεράκιν κυνηγετικὸν μετα ποδόλουρα ἄσπρον B. 16. τοῦ ἀρχ.] τῆς ἀρχῆς A. 17. στεφηφοροῦντας μετὰ βραχὺ A. 21. οἰωνίζετο om A.

mas clades, quae consecutae sunt, portendit, atque ipsum adeo Andronicum expressit. nam serpentem sinuosum repraesentans nunc porrigebatur, nunc in spiras se colligebat, nunc cum horrore intuentium, quasi inferiores ex alto devoraturus esset humani sanguinis avidus, vastum rictum aperiebat. sed cum non ultra diei illius reliquum et secutam noctem durasset, evanuit. accipiter quoque aucupio exercitatus, albus, vincula pedibus gestans, qui plumis in nido saepe amissis repubuerat, ab Oriente in Verbi maximum templum tetendit, ac Thomaiticam aedem ingressus multos ad sui spectaculum attraxit. erant etiam qui eum comprehendere studerent: verum ipse inde in magnum palatium pervolavit, et super eo conclavi consedit in quo recens imperio potitos, diademate redimitos, ab omni populo celebrari moris est. paulo post ad templum revertitur; et hoc circuitu ter peracto tandem a quodam captus ad imperatorem affertur. id auspicium quidam plane ad Andronicum referentes, qui et saepissime in carcerem coniectus et canus esset, cum statim poenas

τρίχωμα χιονούμενον. οἱ δέ γε σοφώτερόν τι προβλέ
καὶ τὸ φρονεῖν ὑψιβάμονες τριετὲς ἔλιγμα χρονικὸν τὴ
τὴν εἰς τὸ αὐτὸ κατάντημα πτῆσιν ἰσχυρίζοντο προσημ
καὶ τελευταῖον αὖθις Ἀνδρόνικον φρουρὰν καὶ ποδ
καθυποδέχεσθαι Ῥωμαίων κατάρξαντα.

D Πάντων δ' ἐς Ἀνδρόνικον διαπορθμευομένων, λοῖσ
αὐτὸν περαιοῦται ὁ πατριάρχης Θεοδόσιος μετὰ τῶν λ
τοῦ βήματος. ὁ μὲν οὖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐγγίζειν σκη
μέγαν ἀρχιερέα ἐνωτισάμενος ἔξεισιν εὐθὺς πρὸς ὑπά
στολὴν ἠμφιεσμένος σχιστὴν ἰοβάφινον ὑφῆς τῆς Ἰβη
εἰς γόνατα καὶ γλουτοὺς καταβαίνουσαν καὶ πυκάζου
ἕως βραχίονος, καὶ πυραμιδουμένην καλύπτραν τῇ
περικείμενος, καπνηρὰν τὴν χροιάν· καὶ πρὸς τῶν ἱ
χηλῶν βαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο τετανυσμένος μέγας μεγι
μετὰ μικρὸν δ' ἀνίσταται, καὶ τῶν τοῦ πατριάρχου
περιλιχμᾶται τὰ πέλματα, σωτῆρα τοῦ βασιλέως ἀπο
ζηλωτὴν τοῦ καλοῦ, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον, τῷ χρυ
γλῶτταν Ἰωάννῃ ἀνθάμιλλον, καὶ πᾶσαν αὐτῷ προσ
P. 164 περιτιθεὶς ἀγαθήν. ὁ δὲ τότε πρώτως Ἀνδρόνικον θε
νος, ἐπεὶ κατηθρήκει περιεργότερον βλέμμα γοργόν,
θειμένον φρόνημα, σοφιστικὸν καὶ περίεργον ἦθος,
ἀναδρομὴν ἐς πόδα δέκατον μικροῦ ἀνατείνουσαν, ἀγ
βάδισμα, ὀφρὺν ἐπιλλώπτουσαν ὑπεροψίαν, φροντιστ

10. στολὴν] φορῶν αἴγιον βεβαμμένον, ὑφασμένον ἐκ τ
ρεν B. 12. πυραμιδουμένην] μαῦρον καπάσιν ἴβη
14. τεταμένος A. 22. μικρὸν codices.

gravissimas daturum interpretabantur. sed prudentiores et si
ribus praediti ingeniis, volatum illum ter repetitum triennium
ficare asserebant, quo in imperio exacto Andronicus rursus in
dia et compedibus futurus esset.

Omnibus autem ad Andronicum navigantibus, postremus
etiam patriarcha Theodosius cum primariis sacerdotibus trai
cum pontificem ad suum tentorium accedere audivisset, st
obviam procedit, veste indutus fissa violacei coloris, telae l
usque ad genua et cubitos pertinente, pileum in capite ge
acutum pyramidis instar desinentem, pulli coloris; et quant
se ad equi ungulas prosternit. paulo post assurgit, et pat
plantas deosculans eum imperatoris servatorem, honestatis ar
veritatis propugnatorem vocat et Iohanni Chrysostomo co
dum, nullo honorifico titulo praetermisso. patriarcha vero,
primum Andronicum videbat, accuratius eo perlustrato, ani
soque visu truci occulto ingenio, callidis et affectatis morib
tura ad decem fere pedes assurgente, superbo incessu, arr

συννοίας ἀεὶ ἄνθρωπον, ταλανίσας τοὺς ἀφρόνως τοιοῦτον εἰσοικισαμένους ἐπ' ἀνηκέστοις ἑαυτῶν συμ-
„ἀκοῇ μέν" φησιν „ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νῦν δὲ ὁράκειν καὶ ἐγνώκειν σαφῶς." καὶ αὖ πάλιν τὸ τοῦ
ἀποκναίσας εἶπε „καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἶ-
αἱμύλως καθαπτόμενος Ἀνδρονίκου οἷς τὰ τῆς ὑπαν-
ἐκείνῳ τῷ σκηνικῷ ὑπεξῆρε τῆς γνώμης, ἑαυτὸν ἐδα- B
καὶ κυνηδὸν προσκνυζόμενος, ἀναφέρων ἅμα τὰ ὀφθέντα
ιερ αὐτῷ ἀπήγγειλεν ὁ βασιλεὺς Μανουήλ, διαζωγρα-
λόγῳ Ἀνδρόνικον καὶ οἷον ἀγνοοῦντι τιθεὶς ὑπόψιον.
ε ἔλαθε τὸ τῶν ῥημάτων ἀμφοτερίζον τὸν πολύμητιν
ικον· ὅθεν καὶ τῇ τῶν λεχθέντων διπλόῃ ὡς οἷα
ξίφει τρωθεὶς τὴν ψυχήν, καὶ τὴν σκυζομένην οἷον
ηρεφῆ τῶν ὀφρύων τοῦ πατριάρχου γραμμὴν τῶν
ιὶ περὶ ψυχὴν κινημάτων εὑρὼν προμνήστριαν, „ἴδε"
αὖθις Ἀρμένιος," ἐπεὶ καὶ τὸ πατρῷον γένος ἐξ Ἀρ-
ξιλκειν ἐλέγετο. τοῦτο δὲ καὶ ἄλλοτέ ποτε ἐπέσκωψεν
ν Ἀνδρόνικος, ὅτε ὁ μὲν πρὸς τὸν πατριάρχην τὸν
οιούμενος ἀχθομένῳ ἐῴκει καὶ μόνος ὑπολελεῖφθαι C
ιλέως Ἀλεξίου κηδεμὼν ἔλεγε, μηδένα ἔχων τὸν συμ-
ί τε καὶ συγκάμνοντα, μηδ' αὐτὴν τὴν ἐκείνου ἁγιό-
αίπερ τοῦ βασιλέως Μανουὴλ καὶ πατρὸς τῷ βασιλεῖ
ἐς αὐτὸν ἀναθεμένου τὸν πατριάρχην τὴν τοῦ υἱοῦ

τοκνίσας A. 6. ὑπαντῆς A. 8. κυνηδ.] ἀτεχνῶς A. 9. γελεν A. 10. ἀγν. τῷ πατριάρχῃ τιθ. A. 11. τὸ τῶν ἡ διπλότης τῶν λόγων αὐτοῦ B. 14. γραμμὴν κατιδὼν ὀφθαλμοῖς ἐπινεύουσαν καὶ τῶν περὶ ψ. A. 21. τε A.

severitate et tristitia perpetua, miseratus eos qui talem perniciem suam accersivissent, „hactenus" inquit „audivi: m vidi et palam cognovi." ac Davidicum illud non sine do- it „ut audivimus, ita quoque vidimus." quibus verbis salse ebat simulatum Andronici occursum et submissionem. simul emoria repetebat verba Manuelis imperatoris, qui Androni- ione depinxerat et ignorantis patriarchae veluti oculis sub- ed illae verborum ambages Andronici sagacitatem non la- qui ambiguis illis verbis tanquam ancipiti gladio vulnera- superciliorum patriarchae subtristi et densa serie ad ocu- nte, quae affectionum animi index esset, „ecce" inquit a Armenium." nam patre Armenio natus esse ferebatur. eo- erio eum alias quoque perstringit, cum in colloquio dolen- diceret se unum imperatoris Alexii curatorem superesse, molestiarum et laborum socio, ne sanctitate quidem eius

τημελοῦχησιν καὶ τὴν τοῦ κράτους αὐτῷ κυβέρνησιν ὑπὲρ τοὺς τούτῳ κατὰ γένος προσήκοντας· ὃ δ' ἔφησεν ἀποφροντίσαι πάλαι τὸν βασιλέα, εἴτ' οὖν τοῖς τεθνεῶσιν ἔχειν ἐνάριθμον, ἐξ ὅτου περ αὐτὸς Ἀνδρόνικος τὴν βασιλίδα πόλιν εἰσεληλύθει καὶ τὰ κοινὰ διαχειρίζει πράγματα. πρὸς ἣν ἀπόκρισιν τοῦ πατριάρχου ἐρυθριάσας Ἀνδρόνικος ἤρετο τί ἐστι τὸ ἀποφροντίσαι καὶ πρὸς ὃ σημαινόμενον ἐκτετόξευται, τὸν μὴ συνιέντα πλαττόμενος, καίτοι ἐγνωκὼς ἀληθῶς ὡς
D τὸν τοῦ παιδὸς καὶ βασιλέως θάνατον ᾐνίξατο δι' ὧν ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ ἐφθέγξατο. ὃ δὲ τὸν θῆρα μὴ ἐκμαίνειν ἐθέ-
V. 135 λων καὶ ἄλλως κατ' αὐτοῦ ὠρυόμενον, ἢ τὴν κάμηλον ἀναστομοῦν εἰς ἑξέραμα πρὸς ὅπερ εἴθιστο, οὐ κατὰ τὴν ἀληθῆ καὶ πρὸς ἣν ἐρρέθη ἐξήγησιν τὸν τοῦ ῥήματος νοῦν ἡρμήνευσεν, ἀλλὰ μηκέτι ἔφησε φροντίζειν τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τούτου πάλαι παριδεῖν τημελὲς καὶ διὰ τὸ τοὺς κανόνας μὲν καὶ τὸ γῆρας μὴ ἐγχωρεῖν αὐτῷ τοῖς κατὰ κόσμον συμπλέκεσθαι πράγμασι, τὸ δὲ πλέον αὐτὸν τὸν Ἀνδρόνικον αὐτάρκη καὶ μονώτατον εἶναι τὸν βασιλέα παιδοκομεῖν.

13. Τῶν μέντοι κατὰ τὰ ἀρχεῖα πραγμάτων οὕτωσὶ διῳκημένων ὡς Ἀνδρόνικος ὑπέθετο τοῖς υἱεῦσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις καὶ οἳ τῶν καθ' αἷμα ᾠκειωμένων τῷ βασιλεῖ

2. ἔφησε πρὸς Ἀνδρόνικον ἀπ. A. 5. πρὸς ἅπερ ἀνδρόνικος ἐρυθριάσας ἤρετο τὸν πατριάρχην ὅ τι περ A. 19. Τῶν μέντοι — ὑποφθεγξάμενος A: vulgo Τῶν δὲ κατὰ τὰ ἀρχεῖα πραγμάτων, ὡς Ἀνδρονίκῳ ἐδόκει καὶ ἀρίστως εἶχε, διῳκημένων παρά τε τῶν υἱέων ἐκείνου καὶ ὅσοι περ αὐτῷ προσέθεντο, ὑψὲ καὶ οὗτος μεταχωρεῖ τῆς Δαμάλεως, ὑποψήλας τὸ τοῦ Δαβὶδ ἐν τῷ τὸν πορθμὸν διαβαίνειν καὶ φθεγξάμενος.

adiuvante, quamquam ei Manuel Alexii filii curam mandasset, et imperii administrationem etiam prae cognatis commisisset. cui patriarcha respondit se iam olim sollicitudinem de imperatore deposuisse, hoc est inter mortuos eum numerare, posteaquam Andronicus urbem ingressus rerum administrationem susceperit. quo responso confusus Andronicus, et se intellexisse dissimulans, rogavit quid sibi vellet ea oratio, quamvis satis sciret divinum virum pueri imperatoris mortem designasse. at ille, ne feram alioqui contra se rugientem magis irritaret aut camelum ad solitum vomitum provocaret, dictum illud alio detorsit, ac se iam olim, et canonibus et senio rerum administratione interdicentibus, imperatorem curare desisse, neque licere sibi mundanis rebus implicari. praeterea ipsum Andronicum vel solum parem esse imperatori educando.

13. Caeterum palatii rebus ex Andronici sententia per filios et amicos eius quam rectissime constitutis, et imperatoris etiam amicis

ἀνεύθυνον ἐκ βασιλέως καὶ τὸ ὅλον ἀνέγκλητον εἶχον τὸ προσιέναι Ἀνδρονίκῳ καὶ τοῖς ἐκείνου προσανέχειν βουλεύμασιν, ὑψέ ποτε καὶ αὐτὸς Ἀνδρόνικος ὑποχωρεῖ τῆς Δαμάλεως εἰσιὼν τριήρη καὶ ὑποψήλας τὸ τοῦ Δαβὶδ ἐν τῷ τὸν πορθμὸν P. 165
διαβαίνειν τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων καὶ ὑποφθεγξάμενος μετὰ διαχύσεως „ἐπίστρεψον, ψυχή μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε, ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος." τοῦ δὲ βασιλέως Ἀλεξίου καὶ τῆς ἐκείνου μητρὸς Ξένης ἐξιόντων μὲν ἐκ τῶν βασιλείων κατὰ τὴν Ἀνδρονίκου βούλησιν, εἰς δὲ τὰς ἐν τῷ Φιλοπατίῳ βασιλικὰς μετασκηνησαμένων οἰκοδομὰς αἳ τοῦ Μαγγάνη ἐλέγοντο, πρόσεισιν ἐκεῖσε Ἀνδρόνικος, καὶ τῷ μὲν βασιλεῖ βαθεῖαν ἀπονέμει προσκύνησιν ἐπὶ γόνυ πεσών, καὶ τοὺς ἐκείνου πόδας προσπτύσσεται, ὡς εἰώθει, κοψάμενος καὶ δάκρυα χεάμενος, τῇ δὲ τούτου μητρὶ Ξένῃ ὅσα καὶ ἀπούσῃ τὴν τιμὴν ἀφοσιωσάμενος καὶ τῆς ἐκεῖσε παρουσίας πάρεργον ἀπονείμας τὴν προσαγόρευσιν, καὶ ταύτην ὑποψίας μεστὴν καὶ τοῦ μίσους ἐνδεικτικὴν ὅπερ κατ' αὐτῆς ἐκ μακροῦ τῇ ψυχῇ ἐναπέθετο, βραχύ τι προσδιατρίψας μεταχωρεῖ. καὶ κατὰ τὴν προηυτρεπισμένην αὐτῷ ἐκεῖ που σκηνὴν ἀφικόμενος εἶχε περὶ αὐτὸν τὰς αὐλαίας πηξαμένους, ὃν τρόπον αἱ ὄρνεις ὑπὸ τὰς ἑαυτῶν ἐπισυνάγουσι πτέρυγας τὰ νεόττια, πάντα ἄνδρα εὐγενῆ καὶ περίδοξον, ὅτε καί τις ἀνὴρ Ἶρος ἄλλος Ὁμηρικός, μολοβρὸς καὶ ἀνέστιος, τὰς τῶν πλουσίων θύρας

14. ἐπὶ γόνυ πεσών om A. 16. ξένῃ τραχεῖαν ἀπονείμας προσηγορίαν A. 20. τι] τι γοῦν A.

eius accedendi et eius voluntati se accommodandi potestate data, tandem ipse quoque Andronicus Damali discedit. ac triremi conscensa, dum per fretum in urbem traiicit, Davidicum illud hilariter succinuit: „revertere anima mea in requiem tuam, quoniam dominus tibi benefecit, erepta vita mea ex morte, oculis meis a lacrimis, pedibus meis a lapsu vindicatis." imperatore Alexio et matre eius Xene e palatio, ut voluerat Andronicus, in Manganicas regales aedes ad Philopatium digressis: eo se confert; ac imperatore submisse adorato pedes eius amplectitur cum solito planctu et fletu. matre vero eius obiter et contemptim salutata, sine dissimulatione veteris in eam odii, citra moram longiorem in tentorium non procul inde paratum discedit, ubi omnes viri nobiles et honorati sua quoque tabernacula erexerunt, quemadmodum pulli sub gallinae alas confugiunt. tum homo quidam, alter Irus Homericus, teter, sine domo,

ἐκτρίβων καὶ θεραπεύων τὴν γαστέρα τοῖς τῶν ἄρτων τεμ[illegible]λύ-
χεσιν, ἑάλω τὰ βιώσιμα αἰτῶν ἀωρὶ τῶν νυκτῶν περὶ τὴ[illegible]ην
C Ἀνδρονίκου σκηνὴν εἰλούμενος, ἐξωμίας ἄνθρωπος καὶ π[illegible]πα-
ραβλώψ, καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὑπὸ τῆς θεραπείας Ἀνδρονίκ[illegible]κου
ὡς γοητείαις εὐθύνεται χρώμενος, ἔπειτα καὶ τῷ δήμῳ τ[illegible]τῆς
πόλεως ἐκδίδοται παραλόγως. οἱ δὲ ὅσα καὶ θείας ὄψε[illegible]εως
τῆς Ἀνδρονίκου θέας ἐχόμενοι, ἀνεξελέγκτως αὐτὸν εἰς [illegible]τὸ
θέατρον ἀπαγαγόντες καὶ κραῦρα ξύλα καὶ φακιόλους φο[illegible]ρυ-
τῶν ξυναγείραντες κατακαίουσιν Ἀνδρονίκῳ χαριζόμενοι.

Συχνὰς δ' ἐκμετρήσας ἡμέρας Ἀνδρόνικος σὺν τῷ [illegible]βα-
σιλεῖ κατὰ τὸ Φιλοπάτιον, ἔσχεν ἔρον εἰς τὴν μεγαλόπ[illegible]λιν
εἰσιέναι καὶ τὸν τοῦ βασιλέως ἐξαδέλφου Μανουὴλ τά[illegible]φον
ἰδεῖν. ὅθεν κατὰ τὴν τοῦ Παντοκράτορος μονὴν γεγονώς, καὶ
D ποῦ τέθαπται ὁ νεκρὸς ἐρωτήσας, καὶ ἐπιστὰς τῷ σωμα[illegible]το-
φυλακοῦντι μνήματι πικρῶς ἐπεδάκρυσε καὶ περιπαθῶς [illegible]ὀλο-
φύρετο, ὡς καὶ πολλοὺς τῶν παρεστώτων μὴ τὸν κρυψίνουν
ὕλως διορᾶν Ἀνδρόνικον ἔχοντας θαυμάσαι λίαν, καὶ εἰπεῖν
„ὦ τοῦ θαύματος, πῶς ἐφίλει τὸν προσγενῆ ἄνακτα, καίπερ
διώκτην ὄντα θερμὸν καὶ φιλανθρώπως αὐτῷ μὴ χρησάμε-
νον." τινῶν δὲ τῶν ἐκ τοῦ γένους ἀποσπώντων αὐτὸν τῆς
σοροῦ καὶ ἀρκούντως ὑποφωνούντων τεθρηνηκέναι, οὐδ' ὅλως
καθυπεῖξε ταῖς παραιφάσεσιν, ἀλλ' αἰτήσας καὶ ἔτι μικρὸν
ἐνδοθῆναί οἱ προσκαρτερῆσαι τῷ τάφῳ, ἔχειν γάρ τι τῷ κει-

3. σκηνὴν om A. παραβλώψ] μονόφθαλμος B. 8. ἀπαγόντες καὶ om A. κραῦρα ξύλα] ξύλα ξηρὰ καὶ τζάκνα B. 10. ἅμα βασιλεῖ A. 12. εἰσιέναι] εἰσελθεῖν A. 14. σωματοφυλακοῦντι om A.

divltum limina terens ut frustis panis famem sedaret, captus est, cum intempesta nocte iuxta Andronici tabernaculum victum mendicaret, vir procerus et strabus. ac primum ab Andronici ministris pro mago iusimulatur, deinde urbanae plebi praeter opinionem deditur. ea vero spectando Andronico, ut divino vultui intenta, eum indicta causa, congestis in theatro liguis aridis et sarmentis, in Andronici gratiam exurit.

Qui dies complures cum imperatore in Philopatio commoratus, magnam urbem intrare desideravit et Manuelis patruelis sepulcrum spectare. cum in Pantocratoris monasterium venisset, quaesivit ubi situs esset imperator; eiusque sepulcro astans acerbe flevit, miserabiliter eiulans, ut quidam ex astantibus artium Andronici ignari, prae admiratione dicerent „o rem miram! ut imperatorem cognatum, quamvis acrem et inhumanum persecutorem, dilexit!" cum autem quidam ex cognatis eum a tumulo avellerent, et luctui satis esse datum dicerent, monitis eorum nequaquam acquievit, sed petiit

ατὰ μόνας διαλεχθῆναι, τὰς χεῖρας ὡς πρὸς ἱκεσίαν
άσας καὶ διαπετάσας τὰς παλάμας καὶ διάρας τοὺς
ιοὺς πρὸς λίθον τὸν νεκροδέγμονα, καὶ τὰ χείλη μὲν
ρωνὴν δ' οὐδαμῶς ἐξικνουμένην εἰς ὦτα τῶν παρεστώ-
μενοῦν ἀφιείς, διάλεξίν τινα λαθραίαν ἐπεποίητο. τοῖς P. 166
ν πλείστοις ἐπῳδή τις βαρβαρικὴ λελόγιστο τὰ ὑπο-
ενα· ἦσαν δ' οἱ, καὶ τούτων μάλιστα οἱ τὴν εὐτρα- V. 136
μεταδιώκοντες, ἐπικερτομεῖν Ἀνδρόνικον ἔφασκον τῷ
Μανουήλ, καὶ ἀτεχνῶς κειμένῳ ἐπεμβαίνοντα λέγειν
τὸν διώκτην καὶ πολλὰς ἐμοὶ πλάνας προυξενηκότα,
οὗ παγκόσμιον μικροῦ γεγένημαι περιλάλημα, πᾶσαν
ὃς ἐπιὼν ὁπόσην ἥλιος ἔπεισιν ἅρματι. καὶ σὲ μὲν
όρυμβος οὑτοσὶ συνέξει λίθος ὅσα καὶ ἄφυκτον δεσμω-
νήγερτον καθεύδοντα ὕπνον καὶ τῆς τελευταίας σάλ-
ἐπιδεᾶ· ἐγὼ δὲ τὸ σὸν μετελεύσομαι γένος οἷα καὶ
ιεγάλῳ ἐπεγκύρσας θηράματι, καὶ δίκας ὧν ὑπὸ σοῦ
ἐπεπόνθειν γενναίας εἰσπράξομαι, τὴν ἑπτάλοφον τα- B
ὶ λαμπρὰν εἰσιὼν μεγαλόπολιν."

Ἐκ δὲ τούτου πάντα οἶκον ἐπιὼν περιφανῆ καὶ
ν, καὶ σταθμοὺς ἐν αὐτοῖς τιθέμενος ὥσπερ οἱ παρο-
ς, ἐχρῆτο τοῖς κοινοῖς ὡς ἤρεῖτο πράγμασι, τῷ μὲν
Ἀλεξίῳ κυνηγεσίοις ἐφιεὶς προσανέχειν καὶ κούφοις
ς τρέφεσθαι πνεύμασι μετὰ τῶν φυλάκων οὓς αὐτῷ

ιυνεστώτων A. 13. ἑπτάτρουλος B. 20. προοδεύοντες A.
τῷ] τὸ A.

per adhuc sepulcro inhaerere paterentur: habere enim quod
uncto seorsim colloquatur. itaque manibus et palmis suppli-
odum compositis, et oculis in sepulcri saxum intentis, labia
ditaque voce, quae a nemine exaudiretur, occultum collo-
iabuit. at plerique murmur illud incantationem barbaricam
cetiores autem Andronicum Manueli insultare et manes eius
dicebant, his verbis „habeo te, persecutor, a quo multis
im erroribus et totius pene mundi factus fabula, universo
errato. ac te quidem sepulcrum istud in septem vertices as-
et inevitabilis carcer profundo somno oppressum tenet, ex
nisi ultimae tubae clangore excitaberis: ego vero tuum genus
, ut leo praedam opimam nactus, et poenas iniuriarum tua-
ves exigam, postquam hanc splendidam urbem sum ingres-
ae septem una sibi muro circumdedit arces."

Deinceps omnes domos illustres et splendidas pervagando,
orum instar in eis diversando, rem publicam suo arbitratu
tirabat. imperatori Alexio venationes et alia ludicra indulsit,

ἐπέστησεν, οὐ μόνον τὴν εἴσοδον αὐτοῦ καὶ τὴν ἔξοδο
ρῶντας τοῦ μυθικοῦ πολυομμάτου Ἄργου περιεργό
ἀλλὰ καὶ μηδένα τῶν ἁπάντων παρεῶντας μόνῳ ἐντυγ
αὐτῷ ὑπέρ τε οὐτινοσοῦν διομιλεῖσθαι πράγματος, ἑαυ
C ὅλον ἐπιδοὺς ταῖς μερίμναις, οὐχ ὅπως εὖ πράττοιεν τὰ Ῥ
ων, ἀλλ' ὅπως ἀφελεῖ ἐκ τῶν βασιλείων καὶ σύμβουλοι
θὸν καὶ κατὰ χεῖρα γενναῖον ἄνδρα καὶ ἀρειμάνιον κα
πτον ἐκείνῳ καὶ πρὸς ἀρχὴν ἐπιτήδειον. ἀμειβόμενος
πρὸς αὐτὸν εὐνοίας τοὺς Παφλαγόνας καὶ πάντα ἄλλο
εφαψάμενον αὐτῷ τῆς ἀποστασίας, ἀξιώμασι τούτοι
μησε καὶ δωρεαῖς φιλοτίμοις ἐδεξιώσατο. καὶ τὰ λαμ
τῶν ἀξιωμάτων καὶ τὰ τῶν ὀφφικίων μεγαλοπρεπῆ, ὡ
νῳ ἐδόκει, μετατιθεὶς ἐπὶ τινῶν μὲν τοὺς ἑαυτοῦ
προυβάλετο, ἄλλοις δ' ὑπεξῆρεν ἑτέρους, ἐκείνους δή
οἳ ὀπίσω αὐτοῦ ἐπορεύθησαν ὡς τοῦ Βάαλ πρότερον ο
στάντες ζῶντος θεοῦ, καὶ οἳ τὴν παρ' ἐκείνῳ δόξαν πρ
D το τῆς ἐπαινετῆς καὶ προτέρας τιμῆς καὶ τῷ δικαίῳ
παρεχομένης. οἱ μὲν τοίνυν τῶν ἐπισήμων ἀνδρῶν ἀ
νοντο οἴκου καὶ πατρίδος καὶ τῶν φιλτάτων ἀποδιό
οἱ δὲ εἱρκταῖς καὶ χειροπέδαις σιδηραῖς παρεδίδοντο,
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξεκόπτοντο, αἰτίαν οὐδεμίαν πρόδηλο
γομένην σφίσιν εὑρίσκοντες, τὸ δ' εἶναι τῶν εὐπατριδῶ
πηλῶς ἐγκαλούμενοι, καὶ κατὰ πόλεμον πολλάκις ε

5. εὖ] μὲν εὐτυχῶς A. 6. ἀφελεῖ δὲ κἀκ, omissis
A. 7. καὶ ἀρειμάνιον om A. 11. δωρεαῖς]
12. ὡς ἐκείνῳ] ὥσπερ οἱ ἐδ. A. 13. τινῶν] τισὶ
δήπουθεν] δὴ πάντως οἳ ὄπισθεν A. 17. μερίδο
πατριᾶς A. 21. ἐξεκεντοῦντο A.

custodibus adhibitis, qui non modo ingressum et egress
ligentissime observarent, sed etiam neminem omnino ull
eo colloqui paterentur: sibi curam rerum vendicavit, n
tentus, ut Romana res floreret, sed ut omnes tam
manu pollentes et imperio idonei, diversae factionis,
rentur. Paphlagones caeterosque omnes quorum opera
gnum occuparat, et honoribus et largitionibus est remu
tates et officia magnifica pro libito partim in filios s
alios transtulit, eos utique qui ipsum secuti erant, u
deo vivente ad Baalem defecerunt, quique ipsius glo
dabili dignitati cum iustitia coniunctae praetulerun
viri partim domo et patria pellebantur, a carissi
partim oculis privabantur, partim in carcerem et ferr
iiciebantur, nullius sibi sceleris conscii, sed illi

σαι, ἢ φωνῆς σώματος γενναιοτάτης ἢ ὥρας ἱκανωτάτης μεταλαχεῖν, ἤ τι ἕτερον φέρειν ἐπαινετόν, ὑποκνίζον Ἀνδρόνικον οὐδ' ἀγαθὰς ἐκείνῳ τὰς ἐλπίδας ὑποβάλλον, εἴτε μὴν παλαιᾶς μικρολυπίας ὑποτῦφον ἐμπύρευμα καὶ φρυκτεῦον κατὰ βραχὺ τὸ πρώην λεληθὸς καὶ σποδιούμενον τοῦ θυμοῦ. ἦν τοίνυν ἀνύποιστος ἡ τοῦ τότε καιροῦ φορά, καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους καὶ τῶν πάνυ γνησιωτάτων οὐκ εὐπιστία κακὸν P. 167 ἄφορητον ἦν. οὐ γὰρ μόνον ἀδελφὸς παρεώρα κασίγνητον καὶ πατὴρ υἱέα παρέτρεχεν, ἂν οὕτως ἤρεσκεν Ἀνδρονίκῳ· ἀλλὰ καὶ τοῖς καταπροδιδοῦσι τούτους συνέπραττον τὰ ἀνήκεστα, καὶ τὴν τοῦ γένους συνδιετίθουν ἀπώλειαν. εἰσὶ δ' οἳ καὶ κατεμήνυον αὐτόστατοι τοὺς οἰκείους ὡς ἢ τὰ παρ' Ἀνδρονίκου χλευάζοντας δρώμενα ἢ γοῦν τῷ τὴν πατρῴαν ἄρχοντι ἀρχὴν Ἀλεξίῳ προσκειμένους, Ἀνδρονίκου δὲ ἀπαυχενίζοντας ἑαυτούς. πολλοὶ δὲ κἂν τῷ ἄρτι κατηγορεῖν κατηγόρηντο, καὶ διελέγχοντες ἑτέρους ἐπ' Ἀνδρονίκῳ τέκτονας κακῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων τῶν κατηγορουμένων ἢ καὶ ἄλλων παρεστώτων προσηγγέλλοντο, καὶ εἶχε τούτους κἀκείνους συναπαγομένους μία φρουρά. καὶ πιστοῦταί μοι τὸν λόγον ὁ B Καντακουζηνὸς Ἰωάννης παλαμναιοτάταις πυγμαῖς παίων ἑκτομίαν τινὰ Τζίταν καλούμενον καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκριζῶν V. 137 καὶ τὰ χείλη ἀφαιματῶν, ὅτι πεφώραται ὅλως Ἀλεξίῳ τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν κοινῶν διαλεχθεὶς συμφορῶν, παραχρῆμα

6. ἀνύποιστος] ἀνιαρὰ λίαν ἡ τῶν τότε κακῶν ἐπεισκώμασις A.
7. κακὸν] δεινὸν A.

condemnati, quod ex nobilitate essent et in bello saepe fortiter se gessissent, aut proceritate corporis et elegantia formae, aut alia quapiam re quae morderet Andronicum et spe haud bona aleret, antecellerent; aut ob residuas veterum offensarum scintillas, quae hactenus velut ignis sub cinere latuerant, resuscitatas, multabantur. itaque peracerba fuit illorum temporum conditio, et coniunctissimorum inter se perfidia malum intolerabile. nec enim frater duntaxat fratrem, pater filium negligebat, si Andronico ita visum esset: sed proditores eorum infestissimos ad internecionem familiae adiutabant. erant etiam qui ipsi suos deferrent, ut aut Andronici acta irridentes, aut spreto Andronico paternum imperium gerenti Alexio addicti, multi quoque inter accusandum sunt accusati; et dum alios arguunt ut Andronici insidiatores, ab ipsis reis aut circumstantibus sunt delati, et in eandem custodiam utrique abducti. orationem meam confirmat Iohannes Cantacuzenus, qui pugnis in spadonem Zitam ita saeviit, ut dentes ei excuteret et labia discinderet, quod cum imperatore Alexio de communibus miseriis esset collocutus;

δὲ συλλαμβανόμενος καὶ αὐτὸς ἐξομιλατούμενός τε καὶ
ζοφώδει παραρριπτούμενος οἷς προσηγορίαν διὰ τοῦ
φύλακος πέπομφεν ἑνὶ τῶν γυναιχομαίμων Ἀγγέλῳ ὁ
ὄντι τῷ Κωνσταντίνῳ. οὐκοῦν διὰ ταῦτα ἦν εἰς πόνο
σα κεφαλή, καὶ παρρησίαν ἦγον ὡς οὔ ποτε, τοῖς ἔργ
τοῖς πιστούμενα, ὅσα τὸ Ἐμπεδόκλειον νεῖκος τερθ
C τέρατα. οὐ γὰρ ἐκλεκτὸς μόνον ἅπας καὶ ὑψηλὸς τῇ
τίας ὢν Ἀνδρονίκῳ μερίδος ἔπασχε τὰ οἰκτρότατα, ἀλ
περὶ τοὺς οἰκείους θεραπευτῆρας ἀπιστότατος ὤν, οἱ
ἐψώμιζε στέαρ πυροῦ καὶ οἷς τὸν μόσχον παρετίθει
τευτὸν καὶ τὸν ἀνθοσμίαν ἐκίρνα ζωρότερον καὶ τῷ
τῶν περὶ ἐκεῖνον ἐνέγραφε, τούτους διετίθει χειριστω
ρον. ἦν δὲ καὶ τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας π
ὁρᾶν στεφανούμενόν τε ἅμα κατὰ τὸν τοῦ Ξέρξου να
καὶ δειροτομούμενον, ὑμνούμενόν τε καὶ βλασφημούμενο
καὶ πολλοὶ τῶν ἐπιγραφομένων Ἀνδρόνικον, οἱ ὅλως
βάπτοντες, τὸν ἐξ ἐκείνου ἔπαινον καταβολὴν ἐνόμιζοι
D ως, καὶ τὴν ἀγαθοῦ τινὸς ἀνθρωπικοῦ παροχὴν ἔμεσ
προσόντων ᾠοντο εἶναι καὶ καταστροφὴν τὴν ἐπιστροφ
δ' αὐτὸς φαρμακὸς ὢν ὁλοώτατος ἐλελήθει πρότερον
τυραννεῖν ἐπεβάλλετο· ἡμερῶν δέ τινων διαλειπουσά
το παρὰ πᾶσιν (εἰ δὲ καὶ ἀληθῶς, οὐκ ἔχω λέγειν) κ
νασίμους κεραννύειν ἐπίστασθαι κύλικας, καὶ τῆς ὁδ
ταύτης ἐς ᾅδου καταγωγῆς πρώτην τῶν ἄλλων πειρ

2. οἷς] ὅτι A. προσηγορίαν] χαιρετισμὸν B. διά τ
6. πιστούμενα A: vulgo ἀπιστούμενα. 7. μόνον om
ἀπιστότατος] πικρότατος A. 15. ὑμνούμενόν] εὐλι
νόν A.

idemque mox comprehensus et oculis erutis in obscurum c
est coniectus, quod per quendam carceris custodem fratri
suae Angelo Constantino salutem dixerat. nemo igitur aeru
erat expers; et si nunquam alias, tum certe re ipsa mons
apparebant, quae Empedocles de contentione fabulatur. neq
proceres duntaxat Andronici adversarii, sed eius etiam cultor
delissime tractabantur. nam quos heri humanissime exceperat
ter intimos habuerat, in eos hodie atrociter saeviebat. ita
erat eundem eodem die, ut de navarcho Xerxis est memoria
tum, et coronari et securi percuti, laudari et conviciis pr
itaque prudentiores Andronici laudationem iniuriae principi
beneficentiam eius facultatum rapinam, benignitatem eius in
iudicabant. neque vero constabat, cum regnum affectaret, e
neficum esse atrocissimum et letalia pocula miscendi peritu

ραχὺ παρακατατιθεμένων θανάτῳ καὶ ὑπεξαγόντων
σχολαίτερον. οὐ πολὺς ὁ ἐν μέσῳ καιρός, καὶ τῷ
αικὸς μόρῳ καὶ ὁ ταύτῃ συζυγεὶς Καῖσαρ ἐπηκολού-
λὴν οὐδ' οὗτος φυσικῶς ἐλέγετο τελευτᾶν, ἀλλ' ὕπο- P. 168
κἂν τούτῳ Ἀνδρόνικος, καὶ κύλιξ ἐτεκμαίρετο μία
ιτευνάστρια δύο ἀμαυρῶσαι τέκνα πιότητος.

Βουληθεὶς δὲ τὸ ἐκ τῆς ἀνεψιᾶς Θεοδώρας ἀπο-
αὐτῷ θυγάτριον τὴν Εἰρήνην εἰς γάμον ἁρμόσαι τῷ
, ὃν ἡ Κομνηνὴ Θεοδώρα τῷ βασιλεῖ ἐγείνατο Μα-
βιβλίον λακωνίζον ξυντίθησι πρὸς τὴν ἱερὰν σύνοδον,
το ὑποσημηνάμενος κάτωθεν διὰ μέλανος τῷ οἰκείῳ
ἐπὶ κοινῆς ἀκροάσεώς τε καὶ σκέψεως ἀναδίδωσιν.
ὧν γραφομένων ὁ νοῦς, εἰ συγχωρηθήσεται προβῆναι
γμα γαμικὸν βραχὺ μὲν ἢ οὐδὲν παρυπεμφαῖνον τὸ
', γεννησόμενον δ' ὅμως εἰς ἁρμογὴν τῆς ἑῴας καὶ

τερυγεωνίτην B. 6. φαρμάκιν B. 10. ταύτης σύζυ-
A. 13. ζωῆς κατευνάστρια om A. 21. συναλλαγμα]
ικέσιον B. ἢ οὐδὲν om A. 22. ἁρμογὴν] ἕνωσιν A.

liebus post id omnibus in ore erat, vere necne, haud scio;
nefariae artis prima fecisse periculum Maria Caesarissa, Ma-
nperatoris filia, ferebatur, quae et princeps et prae caeteris
Andronici reditum expetiverat. nam pollicitationibus ab eo
m paternum eius spadonem, cognomento Pterygionitem, len-
venenum miscuisse. nec multo post Caesar uxoris obitum
ecutus, qui nec ipse naturali morte decessisse, sed unus
os praestantes homines, Andronici insidiis, confecisse puta-

Cum autem filiam Irenen, ex consobrina Theodora Comne-
a leges susceptam, Alexio, Manuelis ex incesto concubitu
ae filio, despondere vellet, breve scriptum ad sanctum con-
omponit, idque suo nomine atramento subscriptum publice
um et deliberandum proponit. cuius haec erat sententia,
erendum esset matrimonium, quod cum parum aut nihil po-
ommodi prae se ferat, tamen ad Orientis et Occidentis con-
em et captivorum redemptionem pertineret, ac plura alia
la rei publicae allaturum esset. id breve scriptum veluti ahe-

ἑσπερίου λήξεως καὶ ἀνάρρυσιν αἰχμαλώτων καὶ χορηγ
B πλείστων ὅσων ἑτέρων συνοισόντων κοινῇ. καὶ τὸ βραχυσύ-
λαβον τοῦτο γραμμάτιον, καθά τις εὐρυχανδὴς ζωμήρυσις
Ποσειδώνιος τρίαινα ἢ γοῦν τὸ εὐφυὲς τῆς Ἔριδος μῆλ
τήν τε σύνοδον διεκύκησε καὶ τῆς συγκλήτου μέρος ὁπόσον π
τὸ κρίνειν διέστησεν, ἢ ἀληθέστερον εἰπεῖν κατ' ἀλλήλ
ἐφώπλισε καὶ εἰς μοίρας ἐναντίας ἀπέκρινε. χρήμασι γὰ
πλεῖστοι τούτων καθυπαχθέντες καὶ τιμῶν ἀναβάσεσι μ
χθέντες ἐπευδόκουν, ὡς οὐκ ὤφελον, οἷα μὴ κεκωλυμένο
γάμῳ. οἱ δὲ θρασύτεροι τῶν δικαστῶν καὶ ψηφοφαγεῖν
θότες καὶ κατὰ τοὺς περιφανεῖς ἀγυρτεύοντες οἴκους, κα
C φιλόχρυσοι τῶν ἐκ τῆς συνόδου καὶ θεοκάπηλοι, μηδὲ συ
V. 138 γένειαν ἐπισύρεσθαι διετείνοντο τὰ συναφθησόμενα πρόσωπ
διὰ τὸ ἐξ ἀθεμίτων ἑνώσεων ἀμφότερα γεγενῆσθαι καὶ τοῖ
νόμοις τὰ τοιάδε κυήματα ἀνεπικοινώνητα συγγενείας καὶ ἑ
διαμέτρου ἀφεστῶτα λογίζεσθαι· καὶ ἁμαθὲς δὲ ἔλεγον εἶ-
ναι καὶ τὸ οἴεσθαι ὅλως δεῖν ὑπ' ἐξέτασιν πίπτειν ἐκδηλοτέ-
ραν ἡλίου ὑπόθεσιν. οἱ δ' οὐδ' ἄκροις ὠσὶ παραδεχόμενοι
τὰ φθεγγόμενα, καὶ ὡς ἀγχωμάλοις ὅπλοις τοῖς νόμοις τὰς
προσβολὰς αὐτῶν ἀπρακτοῦντες, μηδὲ συγχωροῦντες τῇ πρά-
ξει ὡς ἀθεμιτογαμίας μεστῇ ἀντέπιπτον γενναιότερον. ἦσα
δ' οἱ τὴν καλλίστην ταύτην εἰσηγούμενοι γνώμην, καὶ τ
πάλης τῆς κρείττονος, βραχεῖς ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ τ
D ἐντρόφων τοῦ βήματος καί τινες εὐσύνοπτοι τῶν τῆς συγκλ

3. τούτου A. 5. καὶ τὸ τῆς A. 10. δικαστῶν] κληρικῶν
11. οἴκους οὓς καὶ ἐπισκοπιανοὺς ὀνομάζουσι B. 12. ἐκ om
16. δὲ om A. 18. οἱ δ'] ἕτεροι δὲ μηδ' A. 19. τὰ — νόμ
om A. 20. ἀπρακτοῦντες] ἀποκρουόμενοι μηδὲ συγχ. πρ
ναι τὸν γάμον ὡς ἀθεμιτογαμίας μετέχοντα A.

num ebulliens aut Neptunius tridens, aut ingeniose confictum
contentionis pomum, concilium permiscuit; et inter senatorios
ces omnes dissidium effecit, aut ut verius dicam, alios in alio
mavit et in contrarias velut acies distraxit. nam eorum maxima
corrupta largitionibus, et amplificandae dignitatis promissionib
coniugium ut licitum (quod utinam factum non esset) appro
iudices vero audaciores, qui procerum aedes frequentare ac
gia conviviis eorum condonare solent, et homines avari et res
nas cauponari soliti, eas personas inter se cognatas esse neg
propterea quod ex illicitis nuptiis procreatae nihil cum iure
tionis commune haberent ac alienissimae putarentur. esse aut
scitiae, causam sole illustriorem in quaestionem vocari. alii v
gumentis istis plane repudiatis fortiter adversabantur, et nuptia
quae incestae essent, procedere nequaquam patiebantur. eiu

του βουλῆς. καὶ αὐτοὺς δὲ ὁ τοῦ πατριάρχου ζῆλος ἐπισυνέστη τε καὶ ἐπήλειφεν, οὐκ ἐῶν ἑτεροζυγεῖν καὶ οἴκοθεν ἄλλως σπεύδοντας. οὔτε γὰρ ἡ Ἀνδρονίκου τοῦτον ἐξέλυσε μεγαλειότης οὔθ' ἡ τῶν αὐτοῦ λόγων ἐστυφέλιξε δύναμις οὔθ' αἱ ἀπειλαὶ διετάραξαν, ἀλλ' ἦν ἀτίνακτος ὡς ἐκεῖνος ὁ πρόβολος περὶ ὃν ἀεὶ κῦμα ὀρθὸν ἵσταται καὶ ἅλμη περιμορμύρουσα· ὁ δὲ εἰς ἀφρὸν διαλύων καὶ μακρὰ κλάειν ἐῶν τὴν ἠχήεσσαν θάλασσαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐστήρικται βάσεως. ἀμέλει τοι καὶ ἰδὼν ὡς οὐδὲν ὠφελεῖ ἀλλ' ἀνακαλύπτως ἔπεισι τὰ δεινὰ καὶ νικᾷ τὰ χείρονα, τῶν ἱερῶν ἀπανίσταται ἀρχείων καὶ πρὸς τὴν νῆσον ἀφικνεῖται Τερέβινθον, καθ' ἣν αὐτῷ τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν τοῦ σκήνους ἠὐτρεπίκει κατάθεσιν. ὁ δὲ Ἀνδρόνικος τὴν τοῦ Θεοδοσίου ὑποχώρησιν δεξίωμα τύχης κάλλιστον ἡγησάμενος ὡς παρὰ δόξαν ἅμα καὶ κατὰ γνώμην ἐκείνῳ γεγενημένην, τό τε συνάλλαγμα ἐξεπέρανε τῶν γάμων, εὐλογητὴν ἀναδείξας τὸν ἀρχιποίμενα τῶν Βουλγάρων παρόντα τηνικαῦτα τῇ πόλει, καὶ περὶ τοῦ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον διαδεξομένου καὶ αὐτῷ πληρώσοντος τὰ κατ' ἔφεσιν διασκέπτεται. καὶ ἐπικρίνεται Ἀνδρονίκῳ εἰς τὴν οἰκουμενικὴν προεδρίαν ὁ Καματηρὸς Βασίλειος, ἢ τὸ ἔμπαλιν, ὡς ἐλέγετο, αὐτὸς Ἀνδρόνικον ἐφειλκύσατο πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπιλογὴν οἷς μονώτατος ἐξ ἁπάντων Ἀνδρονίκῳ ἐγγράφως συνέθετο ἐκεῖνα ἐν τῷ ἀρχιερατεύειν διαπράττεσθαι ὅσα φιλητὰ Ἀνδρονίκῳ, κἂν εἴησαν παναθέμιτα, κἀκεῖνα πάλιν ἀποστυγεῖν ὁπόσα οὐχ ἡδύνει Ἀνδρόνικον. P. 169 B

1. καὶ αὐτ. δ. ὁ] πλὴν καὶ τούτους ὁ A. 9. ἀπερικαλύπτως A.

cherrimae sententiae auctores erant pauci ex ordine pontificum et sacerdotum, et ex patribus conscriptis aliquot, qui et ipsi patriarchae studio incitati et auctoritate confirmati in recta sententia, quamvis eam domo non attulissent, permanebant. hunc enim neque Andronici maiestas debilitavit neque vis eloquentiae evertit neque minae perturbarunt, quominus instar marinae petrae inconcussus maneret. qui cum se nihil proficere et mala manifeste ingruere et partem meliorem a maiore vinci cerneret, e sacro palatio in insulam Terebinthum, ubi sibi diversorium et sepulcrum struxerat, discedit. Andronicus vero, ut desideratum, ita inopinatum eius discessum instituto suo commodissimum ratus, nuptias perficit, Bulgarorum episcopo, qui tum forte in urbe erat, caeremonias matrimonii peragente. cum de successore suae factionis patriarchae dando deliberaret, Camatero Basilio oecumenicum pontificatum defert; aut potius illius syngrapha impulsus vendit, qua is promiserat se quicquid cordi esset Andronico, quantumvis illicitum, facturum, et ea declinaturum quae illi displicerent.

16. Οὐ μόνον δὲ τὰ κατὰ τὴν πόλιν οὕτως ἐνόσουν ἀλλὰ καὶ τὰ ἔξω χειρόνως ἔπασχον, ἀντιπεριάγοντος οἶμα τοῦ δαιμονίου τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους εἰς πᾶν ἀξύμφορον. ὁ γὰρ τοῦ Ἰκονίου σουλτάνος, ὃν ἐδείμαινε πέτρον ἀεὶ κατὰ Τάνταλον ὑπὲρ κεφαλῆς ἀνατέλλοντα, φημὶ δὴ τὸν ἄνακτα Μανουήλ, εἰς ᾅδου μετακεχωρηκέναι μαθὼν τήν τε Σωζόπολιν πολέμου νόμῳ κατέσχε, καὶ τὰς πέριξ κωμοπόλεις ληϊσάμενος ὑφ' ἑαυτὸν ἐποιήσατο, καὶ τὴν Ἀττάλου δὲ λαμπροτάτην πόλιν πολιορκίᾳ χρονίᾳ ἐκάκωσε, καὶ τὸ Κοτυάειον ἐξεπόρθησε, καὶ ἑτέρας συχνὰς χώρας παρεστήσατο. καὶ ὁ μέγας δὲ δομέστικος Ἰωάννης ὁ ἐκ Κομνηνῶν, ᾧ τὸ ἐπώνυμον Βατάτζης, ἀνὴρ οὐ φαῦλος τὰ τακτικά, πολλὰς δὲ νίκας πολλάκις ἐπανῃρημένος κατὰ Περσῶν, τῇ Φιλαδελφείᾳ ἐνδιατρίβων ἀντεκάθητο γενναίως τῷ Ἀνδρονίκῳ καὶ ὀλιγώρως τοῦ τούτου εἶχεν ἐπιταγῶν, καὶ ἀπειλοῦντι δεινὰ ἀντενεβριμᾶτο δεινότερα, καὶ κακῶς ἀκούων ὡς τυραννίδι ἐπιχειρῶν τῇ ἤδη τετυραννηκότι λαμπρῶς ἐπετίμα τε καὶ ἐπέπληττεν ὡς ἐνστάτῃ δαίμονι, τὸ βασίλειον γένος ἐκτρίβοντι. ὅθεν ἐμφυλίων στάσεων καὶ πολέμων αἱ Ἀσιάτιδες ἔγεμον πόλεις. καὶ ἦν τὰ ἐντεῦθεν δρώμενα πολλῷ δυσαχθέστερα τῶν ἐξ ὁμόρων συμβαινόντων ἐθνῶν, ἢ καὶ οὕτως εἰπεῖν, ᾧ χεὶρ οὐκ ἐπεξῆλθεν ἀλλόγλωττος, τοῦτο ἡ ἐγχώριος ἐθέριζε δεξιά, καὶ κατ' ἀλλήλων ἐκπεπολέμωτο τὸ ὁμόφυλον βαρβαρωθὲν ἅπαν

1. τὴν om A. 2. ἔξω] θύραθεν A. 4. σουλτὰν A. 6 μετακεχωρηκότα A. 9. ἐξεπόρθησε] ἐξεκάσιρισε B. 14 ἀντεκάθητο] ἀντέπιπτε A.

16. Hoc tam afflicto civitatis statu provinciae peius etiam habebant, nescio quo fato Romanum imperium labefactante. nam Iconi Sultanus audito Manuelis imperatoris obitu, quem ut Tantalus saxum iamiam capiti imminens formidarat, Sozopolim belli iure capit, opida circumiacentia direpta suae ditionis facit, et splendidissimam Attali urbem longa obsidione affligit; Cotyalium vastat, et alias complures provincias in deditionem accipit. ad haec magnus domesticus Ioannes Comnenus, cognomento Batatzes, vir rei bellicae non ignarus, multis victoriis contra Persas insignis, tum Philadelphiae degens, acriter Andronico adversatur, eius edicta negligit, minas eius gravioribus minis eludit. et cum ob affectati regni crimen male audiret, eum qui id iam invaserat obiurgat, et ut malum genium, genus imperatorium extirpantem, execratur. unde Asianae urbes seditionibus et intestinis bellis gravius quam a finitimis hostibus affligebantur. imo, quem barbari non violarant, eum cives trucidabant; et concitati contra sese populares, obliti necessitudinis, barbarici

εωὶ τοὺς τῆς συγγενείας νόμους ἠγνοηκός. καὶ Ἀνδρόνικος V. 139
εἐν ὁπλίζειν ἔγνω κατὰ τοῦ Βατάτζη τὸν Λαπαρδᾶν Ἀνδρό-
ικον, ἄνδρα βραχὺν μὲν τὸ δέμας, δραστήριον δὲ τὰ πολέ-
ια, οὐκ ὀλίγον αὐτῷ στρατολογήσας ὁπλιτικόν· ὁ δὲ Κο-
νηνὸς Ἰωάννης νόσῳ τότε συνισχημένος καὶ περί που τὴν
ιλαδελφέων πόλιν ἐσκηνημένος ἀντεξάγει τῷ Λαπαρδᾷ τοὺς
ἰεῖς, τόν τε Μανουὴλ καὶ τὸν Ἀλέξιον. τοῦ δὲ πολέμου
υχνὰς μεταλαβόντος τροπὰς ὁποίας αὐτὸς ἴσησι, καὶ πολ-
ῶν ἑξεκατέρωθεν ἀναιρουμένων ταῖς ἐμφυλίοις συμπλοκαῖς,
κρυπενθὴς ἦν ὁ Βατάτζης τῇ ἐνσκηψάσῃ καχεξίᾳ ἐπιστυ-
άζων ὡς ἀμφοτέραις αὐτὸν συσχούσῃ καὶ καταβαλούσῃ δυσ-
χῶς ἐπὶ κλίνης, ὅτε δημοσιεύειν ἔδει καὶ παριστᾶν ὁ τρέ-
σι περὶ τὰ πολεμικὰ γενναῖον, καὶ τὰς ἐπὶ νίκῃ νενομισμένας P. 170
ωνὰς πρὸς τῶν ἑῴων πόλεων δέχεσθαι, ἔτι δὲ πιστοῦσθαι τοῖς
ηγοις πρὸς οἷον ἀντιφέρεται ἀρχηγὸν ὁ βαρυγέρων Ἀνδρό-
ικος. πράγμασι δὲ καθυποδεικνὺς ὡς προθυμία καὶ νεκροὺς
ἐπίστησι καὶ ὡς οὐδὲν καρδίας αἰσθητικῆς ἰσχυρότερον, αἴ-
ρειν αὐτὸν ἐπὶ κλινιδίου αὐτοσκεύου προτρέπεται, καὶ στῆ-
σαι φέροντας ἐν γηλόφῳ, ὅθεν ὁρατά οἱ τὰ κατὰ πόλεμον
ἔσοιτο. οὗ δὴ γεγονότος, καὶ τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ τὴν στρατιὰν
κατὰ τὸν δοκοῦντά οἱ τρόπον ἐκτάξαι κελεύσαντος, ἡ νίκη
περιφανῶς πρὸς τὸ ἐκείνου μετέβη στράτευμα, τὸ δὲ τοῦ
Λαπαρδᾶ τὰ νῶτα μεταβαλὸν ἐπὶ πλεῖστον ἦν χρόνον διωκό-

2. λαμπαρδᾶν A. 3. βραχὺν] τὴν μὲν ἡλικίαν κοντὸν B. 8. μεταβαλόντος A. 9. ἑξ ἑκατέρων A. 13. τοὺς πολέμους A. 15. βαρυγέρων A: vulgo βαθυγέρων. 17. αἴρειν] μετὰ τοῦ κραββάτου σηκῶσαι αὐτὸν B. 21. τὰ δοκοῦν ἐκείνῳ ἐκτάξαι A. 22. μετέβη] ἔβλεψε A.

more alii in alios grassabantur. ac Andronicus in animo habuit Andronicum Lapardam iustis copiis datis cum Batatze committere, virum parvum illum quidem sed bellicosum. at Ioannes Comnenus oppressus morbo, circa Philadelphiam castrametatus, filios Manuelem et Alexium contra Lapardam mittit. cum autem vario eventu pugnatur et multi utrinque civilibus armis caderent, in magno luctu erat Batatzes, ac fortunas suas miserabatur, quod tum infeliciter in lecto decumberet, cum in publico et in acie versandum et bellica virtus declaranda ac Orientalium urbium voces ob victoriam audiendae essent, ut re ipsa intelligeret senex Andronicus, cum quali sibi adversario res esset. sed quid non facit alacritas et animus in re mala bonus? iubet se in tumulum, unde pugna conspici posset, in lectulo deferri, et filiis ut instruenda sit acies praecipit. sic victoria illustri potitur eius exercitus, et Lapardanos longe persequitur ac caedit.

Bμενον καὶ κτεινόμενον. μετὰ βραχείας δ' ἡμέρας τὸν βί
κατιστρέψαντος τοῦ Βατάτζη, οἱ Φιλαδελφεῖς πικρῶς ἐ
αὐτῷ καὶ βύθιον ὀλολύξαντες προσχωρεῖν ἐγνώκεισαν Ἀνδρ
νίκῳ, ὡς μὴ εἶναι ὕστις οὐχὶ τῶν ἁπάντων. οἱ δὲ καὶ
αὐτὴν τὴν βασιλεύουσαν πόλιν τὸ τῆς προθυμίας πτερ
ἔλυον, καὶ Ἀνδρόνικον θεραπεύοντες κατὰ τοῦ ἀετιδοῦς ὄ
νιθος τοῦ Βατάτζη καὶ τῶν ἐκείνου νεοττῶν ἔκρωζον ὡς κ
ρῶναι λακέρυζαι, ἢ γοῦν ὡς κηφῆνες περιεβόμβουν ἀγυι
καὶ ἀνάκτορα, ὅποῖον δὴ τῶν κακοσχόλων τὸ ἐπιτήδευμα κ
τῶν δικρόαν τρεφόντων γλῶτταν ἐπὶ τοῦ στόματος. οἱ
τοῦ μεγάλου δομεστίκου υἱοὶ δείσαντες μὴ συσχεθεῖεν κ
καταπροδοθεῖεν Ἀνδρονίκῳ, μεθίστανται ἐκεῖθεν καὶ τῷ Ἰκ
Cνιεῖ σουλτάνῳ προσρύονται· οἳ καὶ ὕστερον, ἐξ ὧν ἔπαθ
προδήλως ὑπέδειξαν μὴ ἐξεῖναί τινι τὰς πάγας ὑπεραλέσ
ἢ τὸ ἀμφίβληστρον διεκδῦναι ὃ ἡ ἄνωθεν ἐξέτεινε πρόνο
δυσχεράναντες γὰρ ἐπὶ τῇ μετὰ τοῦ σουλτάνου χρονίᾳ διατ
βῇ, ὡς οὐκ ἀμύνειν τοὺς ἐχθροὺς ἐκείνοις ἐθέλοντος, ε
Σικελίαν ἀπαίρειν κεκρίκασι, καὶ δὴ νηὸς ἐπιβάντες καὶ σ
ρίῳ τὰ πρῶτα πνεύματι χρώμενοι τὸ Κρητικὸν διαπλωΐζο
ται πέλαγος. κατὰ δὲ τοῦτο τοῦ πνεύματος ἀντιστάντος ἀνα
καστῶς τῇ Κρήτῃ προσίσχουσι, καὶ γνωσθέντες παρά τιν
ἐκεῖσε φυλάσσοντος (γένους οὗτος τοῦ πελεκυφόρου καὶ Κε
Dτικοῦ) συλλαμβάνονται καὶ τῷ τῆς Κρήτης δασμολόγῳ κα
μηνύονται. ὁ δὲ ᾔρείτο μὲν τοὺς ἄνδρας ἐκσῶσαι καὶ τ

2. πικρὸν A. 6. ἀετώδους? an ἀετοειδοῦς? 15. ἢ τὸ ἀμφ
ἐκ τῶν δικτύων ἐγλυτῶσαι B. ἐκτείνει A. 16. μετὰ τ
Σ.] πρὸς τὸν σουλτὰν A. 19. διαπλωΐζονται] παραναλίγο
ται A. 22. φυλάσσοντος] βαράγγου B.

paucis diebus post Batatzis interitus magnum Philadelphiensibus l
ctum attulit, et animos eorum omnium ita immutavit ut cum A
dronico se coniungere statuerent, et missis Cpolim legatis, ad c
ptandam Andronici benevolentiam, Batatzem et filios eius summ
animi levitate criminarentur. proinde magni domestici filii, metue
tes ne comprehensi Andronico proderentur, ad Iconiensem Sultanu
confugiunt; quorum calamitate declaratum est laqueos et retia div
nae providentiae neminem posse evadere. nam cum Sultani cessatio
nem in ferendis contra hostem auxiliis moleste ferrent, abire in S
ciliam decreverunt; et navi conscensa, principio prospero flatu Cr
tici pelagi oram legunt. ibi vero adverso vento coorto ad Cretam a
pellere coacti, et a quodam praesidiario Gallo, ex eorum ordine q
secures gestant, cogniti comprehenduntur, et apud Cretae quaest
rem deferuntur. qui cum eos incolumes et commeatu instructos

νήσου ἀρτεμέας ἐκπέμψαι, ἄλφιτα αὐτοῖς ἐπισιτισάμενος καὶ οἶνον ὑδρευσάμενος καὶ τἆλλα τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἐπιτήδεια χορηγήσας, οὐκ ἔχων δ' ὅπως περανεῖ τὰ κατὰ σκοπὸν (καταφανεῖς γὰρ ἤδη τοῖς ἅπασιν ἐγεγόνεισαν) δῆλα τίθησιν Ἀνδρονίκῳ τὰ κατὰ τούτους τοὺς τάλανας Κομνηνούς. καὶ οὗτος μισοφαὴς ὢν καὶ ταῖς τῶν ἀνδρῶν κόραις ἀκορέστως ἐπικαθήμενος τοῦ φωτὸς τούτους ἀποστερεῖ.

Τότε δ' οὖν Ἀνδρόνικος θείαν ἐπισκοπὴν τὸν τοῦ Βατάτζη θάνατον ἡγησάμενος, καὶ προστιθεὶς ταῖς λοιπαῖς ἑαυτοῦ δολοφροσύναις καὶ ἕτερον τοῦ τρόπου προκάλυμμα, στεφθῆναι αὐτοκράτορα εἰσηγεῖται τὸν βασιλέα Ἀλέξιον. καὶ δὴ ἐπὶ τῶν ὤμων ἄρας αὐτὸν καὶ μετὰ δακρύων θερμῶν εἰς τὸν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀνακομίσας ἀνάσταθμον ἐπὶ μάρτυσι μυριάσι πολλαῖς πλήθους ἀστυκοῦ καὶ ἀλλοίου, καὶ πάλιν ὁμοίως ἐκεῖθεν κατενεγκών, ἔδοξε φιλοστοργότερος εἶναι πατρὸς καὶ χεὶρ δεξιὰ ἐπιστῆναι τῷ νεαρῷ τῆς βασιλείας ὄρπηκι. ὃ δὲ τὸ τοῦ Δαβὶδ ἄντικρυς διδοὺς πέρατι ὃ φησιν „ἐπάρας κατέρραξέ με," διενοεῖτο ταῦτα καὶ ἐπετέλει. (17) τῷ τοι καὶ πάντας ἐκποδὼν θέσθαι προθυμηθεὶς διεξῆγεν ὡς ἐβούλετο τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν πράγματα, τῶν ὅλων κύριος καθεστώς. καὶ πρῶτα μὲν τὴν τοῦ βασιλέως μητέρα τοῦ υἱοῦ καὶ βασιλέως ἀποστῆσαι βουλόμενος, οὐκ ἐλήγεν αὐτῆς καταβοώμενος καὶ τὸν ἀπονοστοῦντα πλαττόμενος, φάσκων ἀντικαθίστασθαί οἱ ταυτηνὶ προδηλότατα καὶ πρὸς πᾶσαν πρᾶξιν

P. 171
V. 140

6. μισοφανὴς A. 10. κάλυμμα A. 12. τὸν ὦμον A. 13. ἀνάσταθμον] ἄμβωνα A. 14. πολλαῖς om A. 18. κατέρραξάς A. ἀπετέλει A.

insula dimittere in animo haberet, nec tamen suum exequi consilium illis iam agnitis posset, rem Andronico indicat. qui ut lucis inimicus et oculis infestissimus, miseros illos Comnenos excaecat.

Ac Batatzis obitum divinum beneficium interpretatus, caeteris dolis etiam hunc adiecit ingenii sui dissimulandi causa. auctor est coronandi Alexii, eumque in humeros elatum lacrimans in magnae ecclesiae ambonem pertulit; atque inde retulit, ut patrem pietate superare videretur et adolescentis imperatoris praesidium haberetur, cum ipse aliud in animo haberet, ac Davidicum illud agitaret, elatam me allisit. (17) Quare omnibus aulae proceribus amotis, summaque rerum in se translata, imperium suo arbitratu gerebat; ac principio matrem imperatoris, ut aperte sibi et imperatoris ac rei publicae commodis adversantem, criminari non destitit, seque discessarum iterum simulavit; et populo ad eam conviciis lacerandam concitato, suis artibus effecit ut in sacro palatio conveniret, et patriar-

καὶ μηχανὴν τῷ κοινῷ τῆς πολιτείας καὶ τῷ βασιλεῖ συνοι
σουσαν ἀντιπολιτεύεσθαι, καὶ τὸν δῆμον εἰς τὰς κατ' αὐτῆ
ἐξεκύμαινεν ὕβρεις, ὡς πολλάκις εἰς τὸ ἱερὸν ἀρχεῖον ἐκδη
μαγωγηθέντα συναθροισθῆναι, καὶ πρὸς τὴν κατὰ τῆς δεσποι
Β νης σκέψιν τε καὶ προβούλευσιν ἐξαρπάσαι καὶ μὴ ἐκόντ
τὸν πατριάρχην τὸν πάνυ τὸν Θεοδόσιον, καὶ παραβιάσασθ
κἀκεῖνον εὐδοκῆσαι δι' ὑπομνήματος τὴν ἐκ μέσου ταύτης μ
τάστασιν καὶ τὴν ἐκ τῶν βασιλείων ἄπαρσιν. τάχα δ' ἂν κ
τῶν γενείων αὐτοῦ ἐπελάβοντο τῶν ἀγοραίων οἱ κυνογνώμ
νες, παρ' οὐδὲν τὴν ἐμπρέπουσαν ἐκείνῳ θέμενοι ὁσιότητ
εἰ μὴ κατένευσε πρὸς τὰ παρ' Ἀνδρονίκου αἰτούμενα, ἐ
τὸ εὖ διατιθεὶς τὴν τοῦ κινδύνου σφοδρότητα. μικροῦ
ἐδέησε κινδυνεῦσαι περὶ τὸ ζῆν κἀκ τῶν τοῦ Βήλου κριτ
τὸν Τορνίκην Δημήτριον, τὸν Μοναστηριώτην Λέοντα κ
Κωνσταντῖνον τὸν Πατρηνόν, οὔπω τῷ κύκλῳ ἐγγραφέντ
C τῶν Ἀνδρονίκῳ προσθεμένων, μηδὲ πρὸς πᾶν ἐράσμιον ἐκε
νῳ δουλογραφηθέντας τρανότερον καὶ τὸ γόνυ βαθέως κάμ
ψαντας. οἱ μὲν γὰρ ἀπαιτούμενοι τὸ παριστάμενον εἰπε
πρὸς τὰ κατὰ τῆς δεσποίνης εἰσαγόμενα ἐθέλειν πρώτως ἔφ
σαν μαθεῖν εἰ ὁ σύλλογος ἐκεῖνος καὶ ἡ συνέλευσις καὶ
περὶ τῶν προκειμένων ἐξέτασις κατὰ γνώμην γίνεται τοῦ κρ
τοῦντος καὶ ὁρισμόν· ὁ δ' Ἀνδρόνικος ὡς βουκέντρῳ τ
λόγῳ τούτῳ τρωθεὶς „οὗτοί εἰσιν" ἔφησεν „οἱ τὸν πρωτοσ
βαστὸν ἐνάγοντες εἰς τὸ τὰ ἄτοπα δρᾶν· συλλάβετε α
τούς." καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε οἱ μὲν δορυφόροι τὰ ἐπὶ τῶν ὤμ

3. ἐξεκύμηνεν A. 5. ἁφαρπάσαι A. 7. ἐκ τοῦ μ. A.
κακογνώμονες A. 17. τρανότερον] ἀριδηλότατα A. 19.
τερον ἔφασκον A. 25. οἱ μὲν δορυφόροι] οἱ βάραγγοι
μανάρας κατεβίβασαν ἐπάνω αὐτῶν B.

cham Theodosium importunis flagitationibus et crebris convici
pelleret ut in imperatricis eiectionem e palatio consentiret.
enim circumforaneae turbae vaecordia erat, ut timendum esse
barbam eius involarent, nihil elucentem in eo sanctimonia
riti, ni Andronici postulatis, ut ab iniuria esset tutior, a
Beli quoque iudices, Monasteriotes Leo, Tornicius Deme
Constantinus Patrenus, nondum in album eorum inscripti
dronico studebant, nec apertissime illius cupiditatibus m
vitae periculum adierunt. nam de imperatrice sententias
sponderunt se prius velle cognoscere, an id concilium de i
sententia coactum esset. qua oratione tanquam stimulo
Andronicus „isti sunt" inquit, „qui protosebastum ad ill
impellunt: comprehendite eos." statim igitur satellites gl

ἐτερόθητα ξίφη ὡς καθιξόμενοι κατήνεγκαν, ὁ δὲ δῆμος τῇδέ τε κἀκεῖσε τῶν χλαμύδων λαβόμενοι περιέφερον τοὺς ἄνδρας μεθ' ὕβρεως, ὡς μόλις ἐκφυγεῖν τὸ θανεῖν. τοῦτο δ' αἰνύσας Ἀνδρόνικος τοῖς μεγιστᾶσι μετέπειτα ἐπεφύετο. οἱ δὲ ὡς οὐκ ἀνεκτὰ τὰ τοιαῦτα ἔργα ὑφορώμενοι καὶ τὴν Κυκλώπειον ἄντικρυς πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες καταθοίνησιν, ἀλλήλοις πίστεις δόντες τε καὶ λαβόντες, καὶ τὴν ὁμόνοιαν κραυνώμενοι καὶ ὅρκοις τὸ ὁμόπνουν φρικώδεσιν ἐμπεδώσαντες, ἐνέδοντο μὴ δοῦναι ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ τοῖς κροτάφοις, εἰ δυνατόν, παρασχέσθαι ἀνάπαυσιν, ἕως οὗ θανεῖται Ἀνδρόνικος καὶ τὸ τούτου αἷμα πρὸ τοῦ τῆς κύγχης χρώσειεν αὐτόν, ἐξ ἧς βάψαι τὴν οἰκείαν στολὴν ἱμειρόμενος πάντων τὴν βασίλειον φυταλιὰν ἐκριζοῖ καὶ ὡς μονιὸς διαλυμαίνεται ἄγριος. ἦσαν δὲ οὕτω συνομοσάμενοι Ἀνδρόνικος ὁ τοῦ Ἀγγέλου Κωνσταντίνου, ὁ μέγας δοὺξ Ἀνδρόνικος Κοντοστέφανος, καὶ οἱ τούτων υἱεῖς ἑκκαίδεκα ὄντες, πάντες ἀκμαῖοι καὶ ῥομφαίαν ἐσπασμένοι πρὸς πόλεμον, ὁ τοῦ P. 172
Δρόμου λογοθέτης ὁ Καματηρὸς Βασίλειος, καὶ συχνοὶ ἕτεροι κατὰ γένος αὐτοῖς συναπτόμενοι καὶ ἄλλως τὸ ἐπίσημον ἔχοντες. ἀλλ' οὐκ ἔλαθε τὸ σύστρεμμα τὸν Ἀνδρόνικον, οὐκ εἰς τέλος ἄφθεγκτον καὶ κρύφιον διαμεῖναν. διὸ καὶ αὐτίκα ἔργε κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀγγέλου ὁρμήσας, μικρὸν ἄποθεν ἐπιλιζομένου τῶν χερσαίων πυλῶν τῆς πόλεως τηνικαῦτα,

5. ὑφορώμενοι] οἰόμενοι A, omisso ὡς. 7. ἔδοσάν τε καὶ ἔλαβον καὶ τὴν ὁμ. ἐκράτυνον A. 13. ἐκριζοῖ] ἀναιρεῖ καὶ ὡς θὴρ A. 16. ἑκκαίδεκα] ἓνδεκα B. 19. συναπτόμενοι] συνταττόμενοι A.

neris sustinebant in illos vibrarunt; et populus clamydibus eorum rehensis viros per contumeliam huc et illuc traxit, ut mortem effugerent. his peractis Andronicus proceres invasit; qui cum cinora ferenda non ducerent, et Cyclopiam coenam ante oculos ent, fidem inter sese dederunt et acceperunt, et concordiam ssimo iureiurando firmaverunt, pacti se nec oculis somnum vinec capitibus quietem daturos, ni prius Andronicum, si fieri , sustulissent, ut suopte potius quam conchae sanguine (qua vestuam tingere cupiens, omnem imperatoriam stirpem evellere et m immanis bellua devorare conaretur) purpurasceret. coniurati Andronicus Angeli Constantini filius, magnus dux Andronicus tephanus, et horum filii sedecim, omnes viri robusti et bel- Logotheta Dromi Camaterus Basilius, et alii complures iuncti eis, viri illustres. sed ea conspiratio prodita non diu latuit icum; qui impetu facto in Andronicum Angeli filium, tum

ἀμφίλογον, ἠκηκόει κοινωνῆσαι τοῖς εἰρημένοις τοι
τος. οὕτω τοίνυν θύσας καὶ ἀπολέσας Ἀνδρόνικο
λαι μὲν συλλαβεῖν ὤδινεν, εἰς καιρὸν δ' ἀνεβάλλετο
θεσιν, τινὰς δὲ καὶ δεσμωτηρίοις παραδούς, τῇ ὑπ
καταδικάσας ἑτέρους καὶ ἄλλους ἄλλως διαφθείρας
καὶ ὅσοι περ κατελείφθησαν εὔγνωστοί τε καὶ εὐαρίθ
τοὔμπαλιν ἰέναι πρώην τοῖς πλείοσιν ἐπιχειροῦν
τοὺς πλανωμένους τῶν ἀστέρων κἀκείνους μεταθεμ
Cγνώμας καὶ τὸν αὐχένα παρεχομένους Ἀνδρονίκῳ τ
τῷ ἐκείνου ἅμα συμφερομένους ἄξονι, τὸν τῆς
ἐπέσπευδεν ὄλεθρον, καὶ διαφόρους αἰτίας ξυνθέμ
καὶ προδοσίας κρίνει τὴν ἄνθρωπον, συναγαγὼν
φίλον συνέδριον καὶ τῶν δικαστῶν οἳ κατακρινεῖν,

3. ἀμφορέων] ὅπερ μαγαρικὰ ἔγεμεν B. 4. ὅσα καὶ] 5. ἐν τούτῳ] ἐμβάντα A. 7. παίδων] υἱέων A. καὶ ἀπ.] παγιδεύσας A. 14. ἄλλως] ἄλλοις κακοῖς A. 15. ὅσοι] εἴ τινες κατελείφθησαν εὐαρίθμητοι στοι εἰς τοὔμπαλιν ἰόντες τοῖς πλείοσιν, κατὰ A. σ.] ποθοῦντας ἅμα συμφέρεσθαι A. δεσπ. εἰτι 20. ξυνθεὶς A. 21. προδοσίας] ὡς προδότριαν A.

non procul a terrestribus moenibus habitantem, illum cum q in exilium agit: nam sagena satellitum Andronici cupidis ta, conscensaque cum filiis navicula, vacuis amphoris q erant eiectis, periculum vix evitavit. Contostephanus cum Camaterus Basilius comprehensi omnes excaecantur. iter convicti, ex fama duntaxat eaque ambigua coniuration

τὴν ἐν γυναιξὶ ταλαίπωρον ἤμελλον. καὶ ἡ μὲν ὡς τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν τὸν ῥῆγα Οὐγγρίας τὸν Βελᾶν ἀνασείουσα καὶ πορθεῖν τὰ κατὰ Βρανίτζοβαν καὶ Βελάγραδα γραφαῖς ἐνάγουσα καὶ ἁδραῖς ἐπαίρουσα ὑποσχέσεσιν, εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Διομήδους μονὴν περί τινα ἐκεῖ που στενωτάτην οὖσαν εἱρκτὴν ἀκλεῶς ἀπάγεται, ἔνθα δὴ καὶ ἐφ' ἱκανὸν παρὰ τῶν φυλάκων ἐρεσχελούντων παροινουμένη καὶ λιμῷ καὶ δίψει τετρυχωμένη τὸν σφαγέα διηνεκῶς ἐφαντάζετο ἐκ δεξιῶν D ἑστῶτα τομώτατον. ὁ δ' Ἀνδρόνικος οὐδὲ βραχὺ γοῦν τοῦ ἀγριαίνειν ὑποκεχάλαστο, ἀλλὰ τὸ τοῦ Δαβίδ, πόνον καὶ θυμὸν κατανοῶν καὶ παραδοῦναι σπεύδων αὐτὴν εἰς θάνατον, καιρὸς οὔπω πολὺς καὶ τοῖς ζῶσιν ὅτι σύνεστι δυσχεραίνων ἀθροίζει πάλιν τοὺς τῇ ἀδικίᾳ βραβεύοντας δικαστάς, καὶ ὧν ἡ δεξιὰ δεξιὰ ἀδικίας, καὶ ἐρώτησιν προτεινάμενος ὁποία τις ἐκ τῶν νόμων ἐπήρτηται ποινὴ τοῖς προδόταις πόλεων καὶ χωρῶν, καὶ ἀπόφασιν ἔγγραφον θανάτῳ ὑποδικάζουσαν τοὺς οὕτω δρῶντας ἀνὰ χεῖρας δεξάμενος, ἦν τὸ ἐκ τούτου κατὰ τῆς ἀνάσσης ἄσχετος τὴν ὁρμήν. τοίνυν καὶ τὴν φωνὴν ὑψωσάντων καὶ διατόρως βοησάντων τῶν παρανόμων ἐκείνων ψηφηφόρων δεῖν ἐκ τοῦ βίου γενέσθαι τὴν δύσποτμον ἐκείνην ἐν βασιλίσσαις, χάρτης εὐθὺς παρὰ τοῦ παιδὸς καὶ βασιλέως ὑποσημαίνεται, ἀτεχνῶς ψεκάδι τοῦ μητρικοῦ διεκτυπούμενος αἵματος, ταύτην μετατιθεὶς τῆς ζωῆς. ἐκλέγονται τοίνυν εἰς τὸ

3. κατὰ τὴν βρ. καὶ βελέγραδα A. 6. ἐφ' ἱκανὸν om A. 9. γοῦν om A. 11. σπεύδων] θέλων A. 15. ἐπήρτηται] ἐπαναιρεῖται A. 21. βασιλίσσαις A, γυναιξὶ PW. 22. διεντυπούμενος PW. 23. τοίνυν τῆς μυσαρᾶς ταύτης καὶ ἀνοσιωτάτης διάκονοι πράξεως ὁ A.

sed damnaturi erant, proditionis accusat: eam ad Belam Hungariae regem, sororis maritum, crebras dedisse litteras, et magnis pollicitationibus eum impulisse ut Branizobam et Belligradum vastaret. itaque in angustissimum carcerem prope S. Diomedis monasterium ignominiose abducitur. ubi et custodum ludibriis ac contumeliis et fame sitique afflicta, saevissimi carnificis manum continenter expectabat. Andronicus vero nihil imminuta feritate, nihil nisi atrox et crudele cogitans et vivere illam graviter ferens, non multo post iniuriarum ministros iudices convocat, quae poena legibus in urbium et provinciarum proditores statuta sit rogat. accepto scripto, quo respondebatur capitale id esse facinus, cohiberi non potuit quin impetu in imperatricem ferretur. cum autem iudices illi iniqui clara voce exclamassent miserrimam illam imperatricem e medio tollendam esse, statim chartae ab imperatore, filio eius, quasi gutta materni

P. 173 καθυπουργῆσαι τῇ μυσαρᾷ ταύτῃ καὶ ἀνοσίῳ πράξει ὁ τοῦ Ἀ
δρονίκου πρωτότοκος υἱὸς Μανουὴλ καὶ ὁ σεβαστὸς Γεώργι
ὁ τῆς τοῦ Ἀνδρονίκου γυναικὸς ἀδελφός. ἄμφω δὲ καὶ πρ
μόνην ἀπεπήδησαν τὴν ἐπιλογὴν ταύτην δυσχεράναντες, κ
τὸ τοῦ βασιλέως ἐξεφαύλισαν δόγμα, εἰπόντες μήτε πρότερ
τῇ ἀναιρέσει τῆς βασιλίδος συνευδοκῆσαι ὅλως, ἀλλὰ τ
χεῖρας φέρειν ἀγνὰς τοῦ μιάσματος, καὶ νῦν δὲ πολλῷ πλ
ον μὴ ἀνέξεσθαι αὐτῶν θεωμένων σῶμα διεκσπᾶσθαι δίκα
ον, κἂν Ἀνδρόνικος ὡς σκηπτῷ τοῖς λεγομένοις τούτοις πλ
γείς, παρὰ δόξαν πᾶσαν ἀπηντηκόσι, τάς τε τοῦ γενείου τρ
χας πυκνὰ περιείλισσε τοῖς δακτύλοις, πῦρ τῶν ὀμμάτ
βλέπων, καὶ τὸ κάρη κλίνων τε καὶ ἀνάγων ἑαυτὸν ἱκαν
ἐταλάνισε καὶ μέγ' ὤχθησε πολλάκις οἷς οὐκ εἶχε τὸ φίλι
B αἱμοχαρὲς καὶ πρὸς φονουργίαν μόνῳ ἐκπνρούμενον νεύμα
τότε μὲν οὖν τῆς ὁρμῆς ἀνασειρασθεὶς ὡσεὶ καὶ ἵππος Θε
μιὸς καὶ δυσκάθεκτος, ἢ ὅσα καὶ καπνὸς φλόγα περὶ αὐτ
εἰληθείς, τὸν οἰκεῖον ἀποσβέσας μὴ ὑπεξιόντα θυμόν, ὑπεκ
θετο τὴν ἀναίρεσιν· μετὰ δὲ βραχείας ἡμέρας τῷ διὰ πα
γμονῆς ἐλεεινῷ μόρῳ ὑποδικάζει τὴν κακοδαίμονα, ἐπιστατ
σάντων τῷ ὑπουργήματι τοῦ Τριψύχου Κωνσταντίνου,
τὴν τῆς ἑταιρειαρχείας ζώνην εἶχε, καὶ τοῦ ἐκτομίου Πτ
ρυγιονίτου, ὃς διεθρυλλεῖτο παρὰ πᾶσι καὶ τὸν τῆς πορφ
ρογεννήτου Μαρίας διὰ φαρμάκου κακουργῆσαι θάνατον. κ

5. ἐκφαυλίσαντες δόγμα καὶ εἰπόντες εὐπαῤῥησιαστότατα μ
πρώην A. 8. ἀνέξεσθαι] ἀνασχέσθαι A. διεσπάσθαι
11. περιείλησε A. 14. φονουργίαν] ἀνοσιουργίαν A. 20. φ
νουργήματι A. 22. ὃς διεθ.] ον εἰπειν ἐφθημεν καὶ A.

sanguinis, qua illa mori iubebatur, subscribitur. illius crudelissi
et nefarii facinoris ministri Manuel primogenitus Andronici, et Geo
gius Augustus Andronici affinis, deliguntur. ii vero ad solam ei
rei mentionem consternati, neglecto imperatorio mandato, libere d
xerunt se nec ante in imperatricis necem consensisse, et ab eo pi
culo puras habere manus, et nunc multo minus commissuros ut
conspectu suo corpus innocens lanietur. quibus verbis Andronic
plane inopinatis turbatus barbam digitis subinde implicuit; et arde
tibus oculis caput subinde attollendo et demittendo suam miseria
deploravit, crebro indignatus, quod amicissimi sui a crudelitate a
horrentes solo nutu ad facinus atrocissimum non impellerentur.
tum represso impetu, ut equus ferox et contumax, supressaque
cundia, ut ignis fumo involutus occulitur, paucis diebus post mis
ram suffocari iubet, eius mandati Constantino Tripsycho hetaeria
cha et spadone Pterygionite, cuius veneficio Mariam Porphyrogenita

τὴν μέν, τὸ γλυκερὸν φάος καὶ καλὸν ὅραμα ἀνθρώποις, εἶχεν ἡ ἐκεῖ που ἀκτὴ τῇ ψάμμῳ καταχωσθεῖσαν. ἥλιε τοῦ V. 14
μιάσματος, καὶ λόγε θεοῦ προάναρχε, τῆς ὑπὲρ κατάληψιν C
σῆς ἀνοχῆς!

18. Ὁ δ' Ἀνδρόνικος ἐπὶ τούτοις ἐσκίρτα, πῶς ἂν εἴποι τις; καὶ διεχεῖτο τὸ τῆς ψυχῆς ἡδόμενον, τοῦ γένους ἐκτριβομένου τοῦ Μανουὴλ καὶ δενδροτομουμένου κήπου τοῦ βασιλείου, μόνος οἰκήσων τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους καὶ τῶν ταύτης σκήπτρων ἁπλησόμενος ἀδεῶς. ἐνστάντος δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἔτους τῇ ἀναρρήσει ἐπιβάλλει. οὐκοῦν οἱ ἐκ τῆς φαύλης συμμορίας, κατὰ γνώμην δήπουθεν Ἀνδρονίκου, κἂν περιέκρυπτε τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν, λόγον εἰσήνεγκαν τῷ συνεδρίῳ περὶ τῆς νεοχμωθείσης τοῖς Βιθυνοῖς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς ἐντὸς τῆς πόλεως Νικαίας παραδοχῆς Ἰσαακίου τοῦ ἐξ Ἀγγέλων D
καὶ Θεοδώρου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ ὅσα κακουργοῦσιν οἱ Προυσαεῖς, εἰσοικισάμενοι Θεόδωρον τὸν Ἄγγελον καὶ ταὐτὰ τοῖς Νικαεῦσι φρονήσαντες. καὶ φάμενοι μὴ οὐκ ἄλλως ἠρεμήσειν τοὺς στασιώδεις, εἰ μὴ Ἀνδρόνικος βασιλεύσειεν ὃ διὰ τὴν ὑπαργυρίζουσαν τῷ χρόνῳ τρίχα τῶν ἐμῶν ἔχων λέξαι σοφώτερα, καὶ ἐπὶ θρόνου καθίσας τοῦ διαύθου καὶ τῇ βασιλείῳ ταινίᾳ διαδηθεὶς συναυτοκρατοροίῃ τῷ

1. φάος καὶ αὐτοκαλονὴν ἄντικρυς καὶ A. 6. διεχ. τὴν ψυχὴν τοῦ A. 9. ἀδεέσταται A. τοῦ om A. 10. ϛϛ B. 13. λόγον] εἰς σκέψιν προύθηκαν τὰ A. 20. ὁ διὰ] ὁ χρυσόγηρως καὶ χρυσόμαλος B.

inctam esse supra dixi, executoribus. sic illud eximium formae us iucundissimae lucis aspectu privatum in littore arena obruitur. tantum nefas solem intueri? o dei verbum omni principio prius, ne esse tuam lenitatem incredibilem?

18. Andronicus vero exultabat ac laetabatur, cum familia Maexscinderetur et imperatorii horti arbores exscinderentur, solus Romanis provinciis potiturus et imperium sine ullo periccupaturus. igitur Septembri mense, indictione II, anno a exordio sexies millesimo et sexcentesimo, designationi suae animum; ac improbus ille grex et mercenaria manus, quanAndronico voluntatem suam dissimulante, de Bithynica sedideque Isaacio Angelo et Theodoro Cantacuzeno Nicaeae recee de improbis Prusaensium conatibus, qui Theodorum Angeicaeenses imitati recepissent, concilio indicto asserit nullum editionum finem, nisi Andronicus imperaret, qui ob venerabinectutem prudentia superet adolescentes, et in solio gemmato eus et imperatorio diademate redimitus pari potestate cum

διατιθεασι την αναρρησιν, „Αλεξιου και Ανδρονικ
λων βασιλέων καὶ αὐτοκρατόρων Ῥωμαίων τῶν Κ
πολλὰ τὰ ἔτη" πλατέσι καὶ ἀνεωγόσιν ἄδοντες στό
μικροῦ διαρρηγνύμενοι ταῖς φωναῖς. διαδοθέντος δὲ
λοῦ τοῦδε πράγματος τοῖς ἐν τῇ πόλει ἀβελτέροις (
χρεὼν τὸν Κωνσταντινουπολίτην δῆμον καλεῖν), ὡς
B σμήνη τῶν σίμβλων ἀπαναστάντα τὰ πλήθη συνείλεκτο
γένους καὶ τέχνης ἁπάσης καὶ πάσης ἡλικίας τῆς συν
γενημένης, ὅτε καί τις τῶν τοῦ Βήλου κριτῶν (τὸ
ἐκὼν ὑπερβήσομαι) εἰς τὸ τοῦ ἐπὶ τῶν δεήσεων ὀφφί
βὰς ὡς θεράπων Ἀνδρονίκου θερμότατος, καὶ ἄλλ
πρωτονοτάριος τιμηθεὶς γλωττογάστωρ καὶ μηδενὸς
ρος τῆς τυραννίδος ὑποδρηστήρ, τῆς κατὰ τὴν α
τοῦ Ἀνδρονίκου φήμης ἁπανταχῇ διατρεχούσης κ
δὲ τῶν φαυλοκολάκων τὰ ὦτα περικτυπησάσης, ὥσπ

2. μετ' ἰσχύος] μετὰ μεγαλωτέρας δυνάμεως B. δρονίκῳ A. 4. λαμπρ.] σεμνότητα καὶ ἀξ. λαμπ 11. καὶ μικροῦ] καὶ τὰ αὐτῶν σχίζοντες στόματα B. σης om A. 20. γλωττογάστωρ] γλωσσώδης ἀνὴρ B.

immaturo imperatore uteretur, oculis atque animo in reru administrationem et executionem maioribus viribus et auct tentus. corona vero circumstans, et Andronici ob splendo ris et dignitatum excellentiam assessores, una voce exclam rem sibi iam olim in votis esse, nec tergiversationi locun quod nisi cum gratia impetrarent, vim minitantes, accl hanc (Alexius et Andronicus Comneni, magni imperatore cipes Romanorum, multos annos vivunto) hianti ore et p cibus cecinerunt, ut parum abesset quin clamoribus ru cum ea praeclara res ad simplicis populi aures pervenisset Cpolitana plebs vocanda est), omnis generis aetatis opific do velut apum examina alvearibus effusa convenit; et q iudex, cuius nomen libens praetereo, ut observantissimus famulus supplicum libellorum officium adeptus, et alius q tonotarius, homo tumidae linguae et praecipuus tyrannidi

πνεύματι τὸ τυραννεῖον καταλαβόντες καθ' ὃ ἐτελεταρχεῖτο τάδε τὰ ἄθεσμα (τοῦτο δὲ ἦν ὁ τοῦ Μιχαηλίτζη λεγόμενος οἶκος), τὰ συγκλητικῶς ἐξυφασμένα τῶν κεφαλῶν ἐξενεγκόν- C
τες καλύμματα καὶ τῶν κατὰ νώτου κεχυμένων λευκολίνων
5 λαβόμενοι διείλουν αὐτὰ ὡς σφαίρας, χοροστατοῦντες τοῖς ἐκ τριόδων καὶ τῆς τότε τελετῆς προεξάρχοντες, πρὸς μέλος τε πεκλασμένον μετερύθμιζον τὴν φωνήν, καὶ πανικῶς ἐξαλλόμενοι καὶ τὰς χεῖρας ὡς ἐς κρότον ξυμβάλλοντες τῷ πόδε ἐπεσάλευον, καὶ κατὰ μέσον ἐδίνευον, μολπῇ τ' ἰϋγμῷ τε τὴν γῆν
10 ἐκρότουν ὑπορχούμενοι. ὦ τῆς ἀναιδείας καὶ τῆς μικρογνώμονος φρενὸς καὶ κουφότητος! τοῦ δ' Ἀνδρονίκου καταβάντος ἀπὸ τοῦ τυραννείου ἐς τὸ ἐν Βλαχέρναις βασίλειον, καὶ γενομένου κατὰ τὸν ἐντὸς τούτου ὑψηρεφῆ δόμον ὃς Πολύτιμος λέγεται, ἐφίσταται καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος ἐκ τῶν ἔξωθεν, D
15 ὅμοῦ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων (οὐ γὰρ πάντες τῷ καιρῷ παρεσύρησαν) εὑρὼν μεστὰ τὰ ἀνάκτορα, καὶ αὐτὸν Ἀνδρόνικον ὡς βασιλέα σχεδὸν παρὰ πάντων καταλαβὼν εὐφημούV. 143
μενον. ἑκὼν τοίνυν ἀέκοντί γε θυμῷ τοῖς τελουμένοις ἐπευδοκήσας ἐκολάκευε κἀκεῖνος ἐν τοῖς λοιποῖς τὸ γερόντιον, Ἀν-
20 δρόνικον εἰς τὸ συμβασιλεύειν ἐπεγείρων, καὶ προθυμοποιῶν εἰς τὸ ἐνεστὸς ἔργον τὸν ἀκρατῶς εἰς τοῦτο πάλαι φερόμε-

1. ἐτ. τὰ εἰρημένα τοῦτο A. 3. τὰ συγκλητικῶς] ἅτινα εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐφόρουν περιφτάρια ἄσπρα ὡς συγκλητικοί, ἐκβαλόντες αὐτὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐξόπισθεν εἰς τὰς ῥάχας αὐτῶν κρεμαμένων πανίων ἐντετυλιμένων ἄσπρων ἐγύριζον αὐτὰ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ὡς σφαίρας B. 7. ἐξαλλόμενοι] ἐξήλλοντο A. 10. ἀναιδείας] ἀδιαντροπίας B. 17. σχεδὸν om A. 18. ἐπευδοκῶν A. 19. ἐν τοῖς] σὺν τοῖς ἄλλοις A, omissis τὸ γερόντιον. 21. εἰς] ἐπὶ A.

rumore qui de Andronici designatione passim vagabatur audito, improbi assentatores uno spiritu in tyrannicam domum quae Michaelize dicitur, ubi ista tractabantur, properarunt; et senatoriis capitum teguminibus detractis, albas sindones ex humeris dependentes in orbem convolverunt; et coetibus in triviis coactis, ut praesultores choreae, fractum et molle canticum auspicati exultarunt, cum plausu manuum, ad numerum saltantes. o impudentiam singularem et vaecordis animi levitatem! cum autem Andronicus ex tyrannicis aedibus in Blachernium palatium descendisset et Polytimi sublimes aedes ingressus [illegible], etiam Alexius imperator acclamationibus et suspiriis hominum [illegible]us (neque enim omnes eae intemperiae agitabant) ubi palatium [illegible]nibus refertum et Andronicum ab omnibus pro imperatore celebrari vidit, tempori serviendum ratus seni cum caeteris adulatus est, eumque ad imperii societatem vocavit, ad quod iam olim magno

νον. τὸ δὲ τῆς Ἀνδρονίκου φατρίας θερμότερον καὶ ἀκκ
μενον Ἀνδρόνικον καὶ τὴν συνεδρίαν εἰρωνευόμενον ἀμφ
ραις συσχόντες εἰς τὴν χρυσόπαστον κλίνην ἐφῆκαν ἐφ' ι
βασιλεὺς ἵζανεν. ἄλλοι δὲ τὴν καπνηρὰν καὶ πυραμο
ἐρέαν τῆς κεφαλῆς ἀφελόμενοι πυρσὴν αὐτῷ περιέθεντο,
στολὴν βασιλικὴν ἐνέδυσαν ἕτεροι. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἐπὶ
μεγάλης ἐκκλησίας ἀρξαμένης τῆς τῶν βασιλέων ἀναρρήσ
γίνεσθαι Ἀνδρόνικος ἀνηγορεύετο πρότερον, ὁ δὲ Ἀλέ
P. 175 ὑπεβέβαστο, μεταπεσούσης τῆς τάξεως. καὶ ἦ αἰτία ὡς ι
λίστη καὶ εὐπρεπής· οὗ φασι δεῖν τὸν ἴνφαντα καὶ ἐς μέ
οὔπω ἡλικίας ἱκόμενον λειογένειον προαναγορεύεσθαι τοῦ
λιότριχος Ἀνδρονίκου καὶ γεραροῦ τὸ φρονεῖν καὶ ἅμα ι
σω καὶ ὀπίσω τὸ ὁρᾶν ἔχοντος τῷ ἐσθλῷ τῆς φύσεως.
δὲ καὶ αὐτὸς Ἀνδρόνικος τὰ ἱερὰ ἐσαφίκετο μέλαθρα
φθησόμενος, τότε πρώτως ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις διαχυθεὶς
τὸ τοῦ βλέμματος ὁ θὴρ μεταθέμενος βλοσυρὸν καὶ τὴν
τὸ κρεῖττον τῶν πραγμάτων ἀλλοίωσιν πολλοῖς τῶν δεομέ
καθυποσχόμενος. ἦν δὲ ταῦτα φενάκη πρόδηλος καὶ ψευ
ἐπαγγελία τοῦ ἀπατεῶνος, καὶ τὸ τοῦ προσώπου ἱλαρόν,
λανθρωπίας παρυφιστῶν ἰσχνότατον ἴνδαλμα πρόσκαιρον
B σκιάζον τὴν ἔνδοθεν ἀγριότητα. εἰσελθὼν δὲ τὸ ἱερὸν καὶ
λεσθεὶς ὁπόσα τοῖς στεφομένοις εἴθισται ἄναξι, πρόσεισι δεῆ
τῶν ἀχράντων ἁγιασμῶν μετασχεῖν, καὶ τὸν οὐράνιον ἄρ

4. τὴν καπν.] τὸ μαῦρον ἰβηρικὸν καπάσιν B. 5. πυρ
τὴν χρυσὴν καλύπτραν B. 8. ἀνηγόρευτο A. 10. ἴγ
τα A.

impetu ferebatur. ac factionis pars acrior Andronicum tergiversan
et consessum recusantem scilicet, ambabus manibus comprehens
in aurata sella collocavit: alii pullo et acuto pileo detracto, rub
mitram eius capiti imposuerunt; alii stola imperatoria eum induer
postridie cum in magna ecclesia imperatores proclamarentur, orc
mutato Andronici nomen priore, Alexii posteriore loco est pron
ciatum, ob causam nimirum honestam et speciosam: non decere
fantem, immaturae aetatis, levibus malis, celebrari ante Andr
cum, virum canum, prudentia venerabilem, excellenti praeditum
genio. postquam vero ipse Andronicus in sacram aedem pervenit
coronaretur, tum primum hilarior visus est truci aspectu posito;
multis supplicantibus spem rerum meliorem fecit, manifesta uti
fraude et falsa pollicitatione impostoris. nam illa vultus hilar
tenuissimam humanitatis speciem ad tempus prae se ferens, al
sam in eo immanitatem obtegebat. templum ingressus, coronat
caeremoniis peractis, cum sacrosancta mysteria percipienda esse
cum caelesti pane percepto ad calicem pretiosi et vivifici sangu

δεξάμενος ἐν τῷ ἐγγίζειν τῷ ἐκπώματι τὰς χεῖρας ἀνέσχε, καὶ σχηματίσας ἑαυτὸν εἰς παθαινόμενον κατὰ τῶν φρικωδῶν ἐπόμνυσι μυστηρίων, ἀκροωμένων σχεδὸν ἁπάντων ὅσους τὸ ἱερὸν συνεῖχεν ἄδυτον, μὴ δι' ἕτερόν τι βασιλεύσειν αἱρετίσασθαι ἢ τὸ θελῆσαι βοηθῆσαι τούτῳ καὶ τῷ τούτου κράτει, δείξας τὸν συνεστῶτα βασιλέα καὶ ἀνεψιὸν Ἀλέξιον, ὃν μεθ' ἡμέρας ἀπηγχόνησε καὶ τῷ τῆς θαλάσσης βυθῷ παρέπεμψεν. ἐξιὼν δὲ τοῦ ἱεροῦ μετὰ δορυφορίας ὡς ἐνῆν μάλιστα λαμπρᾶς καὶ πλείστων ὑπασπιστῶν (τὸ γὰρ δειμαίνειν ἄκρως τοιαῦτα ὑφηγεῖτο ἐκείνῳ) καὶ διελθὼν τὸν ἐν τῇ Χαλκῇ νεὼν τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, τὴν πορείαν ἐπέτεινεν, οὐ βάδην προβαίνων καὶ ἔστιν οὗ ἐμβραδύνων, ὡς ἔθος τοῖς θριαμβεύουσιν αὐτοκράτορσιν, ἀλλ' ἀνεὶς τὸν ἵππον ἐλευθέρῳ ποδὶ πορεύεσθαι. ἦν οὖν τὸ γεγονὸς τοῦτο εἰς ἀμφίλογον· οἱ μὲν γὰρ δειλίαν τὸ ποιητικὸν αἴτιον τοῦ ὁρωμένου ἀπεφοίβαζον, οἱ δὲ ἄλλο τι ὑπενόουν. γενόμενος δὲ κατὰ τὸ μέγα παλάτιον καὶ ἅσας τὰ ἀναγορευτήρια, ἐφ' ἕτερα τρέπει τὸν νοῦν ἐναγῆ ἔργα. ἐκποδὼν γὰρ θέσθαι τὸν βασιλέα βουληθεὶς Ἀλέξιον, τὴν φίλιον καὶ πάλιν ἀθροίζει πνύκα καὶ τὴν ἑταιρεί-

1. δεξόμενος, ἐν δὲ τῷ προσεγγίζειν τῷ ἐκπώματι ἵν' ἐκπίῃ τοῦ ἐν αὐτῷ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ αἵματος, τὰς χεῖρας ὡς πρὸς τὸ ποτήριον διάρας καὶ ἑαυτὸν εἰς παθαινόμενον σχηματίσας κατὰ τῶν φρικωδῶν ἐπόμνυσι μυστηρίων, ἁπάντων ἐφεστώτων σχεδὸν καὶ ἀκροωμένων ὁπόσους B. 4. τὴν βασιλείαν αἱρ. ἢ τὸ βουληθῆναι A. 11. βάδην] τακτικῶς B. 13. πορεύεσθαι] φέρεσθαι A. 16. οἱ δὲ] ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ τοῦ βάρους τῶν βασιλικῶν παρασήμων μὴ δυνάμενος κρατεῖν τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ ῥώματα τὴν βράκα αὐτοῦ τὸ γερόντιον ἔχεσε. B. 17. ἅσας] ᾄσας ἐφ' ἱκαναῖς ἡμέραις A, ὀλίγας ἡμέρας χαμαιτζύκια ποιήσας B.

bibendum accederet, manibus tanquam ad poculum prehendendum extentis et vultu ad tristitiam composito, per veneranda mysteria, fere omnibus illis stantibus et audientibus qui in sacro adyto erant, iurat se non alia de causa imperium accepisse nisi ut Alexium imperatorem et consobrinum iuvaret, eiusque potentiam stabiliret, quem paucis diebus post laqueo praefocatum in maris fundum demersit. templum cum splendidissimo comitatu et plurimis armigeris egressus (eam enim rationem dictabat illi metus acerrimus) ubi per salvatoris Christi aedem in Chalcem transiit, non pedetentim processit nec alicubi immoratus est, qui triumphantium imperatorum mos est, sed equum libero pede incedere passus est. id factum in quaestionem venit utrum a metu proficisceretur, an aliam causam haberet. postquam in magnum palatium pervenit et compluribus diebus pro imperii auspiciis rem divinam fecit, ad alia scelera convertit animum. nam cum Alexium imperatorem e medio sublaturus esset, se-

αν ἀγείρει τὴν ἐκείνου συνοργιάζουσαν τὰ μὴ ὅσια. καὶ τοί-
νυν τὸ Ὁμήρειον ἔπος ἅπαντες φωνήσαντες, ὃ διέξεισιν „οὐκ
ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς," καὶ
ὡς ἀετοῦ γῆρας κορύδου νεότης, ψηφίζονται ἰδιωτεῦσαι τὸν
βασιλέα Ἀλέξιον, οὐκέτι λόγων οἰκονομίας ἀδήλων τοῖς πολ-
λοῖς μεμνημένοι παιδοκομίας τε καὶ διαμονῆς τοῦ κράτους
καλλίονος, ταῦτα δὴ τὰ χθές τε καὶ πρώην ἐπὶ πολυανθρώ-
πων συνελεύσεων προβαλλόμενα καὶ τοῖς ἐρωτῶσι τὴν αἰτίαν
V. 144 τῶν γινομένων εἰς ἀπολογίαν προκείμενα, εἴ τις τέως παροι-
χώων ἀτεχνῶς ἐν τῇ λαμπροτάτῃ πόλει τοῦ Κωνσταντίνου οὐκ
ἦν εἰδὼς τὰ γινόμενα καὶ τὸν λόγον ὅλως ἠγνοηκὼς δι' ὃν
ἐπεραίνοντο. ἀλλ' οὕπω ἀκριβῶς τὸ βράβευμα τοῦτο τῇ πο-
P. 146 λιτείᾳ ἐγνώριστο, καὶ κρίμα θανάτου κατὰ τοῦ βασιλέως
ἐξάγεται παρὰ τῆς φατρίας ἐκείνης τῆς πονηρᾶς, τὸ τοῦ
λομῶντος ἄντικρυς ἐπαινεσάντων τῶν συνειλεγμένων τότε κα-
φθεγξαμένων ἀναιδῶς „δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος
ἡμῖν ἐστὶ καὶ βαρύς ἐστι καὶ μόνον βλεπόμενος." καὶ νυκτὸς
ἐπεισπεσόντων αὐτῷ τοῦ Ἁγιοχριστοφορίτου Στεφάνου, τοῦ
Τριψύχου Κωνσταντίνου καί τινος Λαδιβρηνοῦ Θεοδώρου,
προεστῶτος τῶν ᾠαβδοφόρων, τὴν διὰ τόξου νευρᾶς καθυπο-
δρόνικον κατὰ τοῦ κενεῶνος τῷ ἐκείνου ποδὶ τύπτεται, καὶ
δέχεται πνιγμονήν. ἀρθεὶς δὲ ὁ νεκρὸς καὶ ἀχθεὶς εἰς Ἀν-
Β τῶν τοκέων τῷ κειμένῳ ὃ μὲν ὡς ἐπίορκος ἐκείνῳ καὶ ἐπη-
ρεαστὴς διατωθάζεται, ἡ δὲ ὡς περιλεσχήνευτον ἑταιριχὸν

5. ἀδήλου A. 13. ἔγνωστο A. 16. ἀναιδῶς om A. 17
καὶ ὡς β. A. 18. ἐπιπεσόντων A. 20. προεστῶτος] ὁ τοῦ
βαρβαριώτας κρατῶν B. διὰ τόξου] μετὰ κόρδας τοξ
ρίου B. 24. ὡς π.] ὡς πόρνην καὶ ἀκατάστατον B.

...nvocat et sodalitium scelerum ministrorum cogit.
...statim uno ore exclamant „est mala res
...dominusque;" item aquilae se
...vitam agendam
...omissa mer

καταμωκᾶται γύναιον, ἔπειτα τιτρᾶται ὀβελίσκῳ τὸ οὖς, καὶ πρόκης ἐξαφθείσης κηρὸς περιπλασθεὶς τῷ Ἀνδρονίκου σφραγιστηρίῳ ἐνσημαίνεται δακτυλίῳ. καὶ τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα καταδικάζεται ῥιφῆναι βυθῷ, ἡ δὲ κεφαλὴ ἀποτμηθῆναι καὶ αὖθις Ἀνδρονίκῳ προσενεχθῆναι. καὶ πέρας εἰληφότος τοῦ ἐπιτάγματος ἡ μὲν ἐν παραβύστῳ κατὰ τὴν λεγομένην Καταβατὴν διαφίεται, τὸ δὲ σκῆνος κεράμῳ μολιβδίνῳ ἐνειληθὲν τοῖς θαλαττίοις κόλποις ἐκδίδοται, τῆς ἁλιάδος, ἥτις τὸν οἰκτρότατον τοῦτον φόρτον ἀνεῖχε, δυσὶν ἀναγομένης ἐνδόξοις ἀνδράσι μετὰ μολπῶν καὶ ᾠδῶν, δηλαδὴ τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου Ἰωάννῃ τῷ Καματηρῷ, ὃν καὶ ὕστερον ἀρχιποίμενα ἡ τῶν Βουλγάρων προεδρεύουσα ἔλαχε, καὶ Θεοδώρῳ τῷ Χούμνῳ, ὃς τειμητο χαρτουλάριος.

1. καταμωκᾶται] περιυβρίζεται A. ἔπειτα] εἶτα τρυπᾷ αὐτὸν εἰς τὸ ὠτίον καὶ βάλλει σχοινίον λεπτόν, καὶ βουλώνει αὐτὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου αὐτοῦ B. 2. ἐμπλασθεὶς A.

veris latus pede tundit; et parentum eius alterum ut periurum et iniurium, alteram ut vulgati corporis mulierculam contumeliose insectatur. deinde veru auris ei perforatur, traiectoque filo appensa sera Andronici annulo signatur: reliquum corpus in profundum maris abiici, caput vero a cervice revulsum ad Andronicum referri iubetur. peractis mandatis caput clam in Catabaten (loci nomen id est) abiicitur, truncus arcae plumbeae involutus in mare demergitur. cymba, qua miserrima illa sarcina vecta erat, a duobus claris viris cum carminibus et tripudiis, Iohanne Camatero Caniclaei praefecto, qui post Bulgariae patriarcha extitit, et a Chartulario Theodoro Chumno, est reducta.

P. 178 1. Καὶ οὕτω μὲν ἐξ ἀνθρώπων ὁ βασιλεὺς
V. 145 ἐγεγένητο, ζήσας τὸν μὲν ἅπαντα χρόνον ἔτη μὴ ἀκρ
πεντεκαίδεκα, τρία δὲ ἐκ τούτων ἄρξας, οὐ καθ' ἑαυ
καὶ ἀμιγῶς, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα ὑπὸ μητρὶ τὴν ἀρχὴ
ἀγούσῃ παιδοκομούμενος, ἔπειτα ὑπὸ δυοῖν τυράννι
πραγμάτων τῆς βασιλείας ἐπειλημμένων ὅσα καὶ ἥλι
νέφους συσκιαζόμενος, ὥστε καὶ βασιλευομένῳ ἐῴκει
V. 146 ἢ βασιλεύοντι, ἐκεῖνα ἐπιτάσσων καὶ δρῶν ὅσα εἰσηγοῖ
Β ἐπιστάται, μέχρι τοῦ δι' ἀγχόνης τὸ πέρας δέξασθ

3. ΕΝ ΤΟΜΟΙΣ ΔΥΣΙ om A.

IMPERII
ANDRONICI COMNEN
LIBER PRIMUS.

ζωῆς. τῆς δὲ πράξεως ταύτης οὕτω τετελεσμένης οἰκτρῶς, ἁρμόζεται Ἀνδρονίκῳ πρὸς συμβίωσιν Ἄννα ἡ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου μνηστή, θυγάτηρ οὖσα τοῦ τὴν ἀρχὴν τῶν Φράγγων διέποντος. καὶ οὐκ ἠσχύνετο Κρονίων ἀπόζων ἀνεψιοῦ γυναικὶ μιλτοπαρήῳ καὶ τρυφερᾷ καὶ μήπω τὸ ἐνδέκατον ἔτος ἐξηνυκυίᾳ συγκατακείμενος ἀθεμίτως, καὶ παραγκαλιζόμενος ὁ πέπων τὴν ὀμφακίζουσαν, ὁ ὑπέρωρος τὴν ἡλικίαν τὴν ὀρθότιτθον νεάνιδα, καὶ ὁ ῥικνὸς τῷ χρόνῳ καὶ χαλαρὸς τὴν ῥοδοδάκτυλον κορίσκην καὶ δρόσον ἔρωτος στάζουσαν. C

Βασιλεύσας δ' Ἀνδρόνικος αἰτεῖται τὸν πατριάρχην Βασίλειον καὶ τὴν τότε σύνοδον λυθῆναι τοῦ ὅρκου ὃν εἶχεν αὐτὸς ὁμωμοκὼς τῷ βασιλεῖ Μανουὴλ καὶ τῷ ἐκείνου ταλαιπώρῳ παιδί, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν τούτῳ πάντες, ὅσοι παραβάται ὤφθησαν τῶν ὁμωμοσμένων. καὶ οἱ μέν, ὡς εἰ δεσμεῖν ἀδιαφόρως καὶ λύειν τὰ πάντα εἰλήφασι πρὸς θεοῦ, τόμους ἐξέθεντο αὐτίκα δι' ὧν ἀμνηστίαν τῶν ηὐομημένων τοῖς μὴ

4. Κρονίων] καὶ οὐκ ἐντρέπετο ὁ βρωμόγερως τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα κέαν οὖσαν καὶ τρυφεράν, τὸν ἐνδέκατον χρόνον τότε πληρώσασαν, παρανόμως συμμίγεσθαι καὶ περιπλέκεσθαι ὁ γηραιὸς καὶ τὴν ἡλικίαν ὑψηλὸς τὴν νεάνιδα καὶ τρυφερὰν B. 6. συγκατακλινόμενος A. 8. ὁ ῥικνὸς] ὁ τὰ μάγουλα ῥαιμένος τὴν τριακονταφιλοκόκκινον καὶ ἐρωτικήν B. 11. βασιλεύσας] ἐπὶ δὲ τούτοις δευτέραν αἰτεῖται χάριν τὸν πατριάρχην βασίλειον καὶ τὴν τότε σύνοδον· ἡ δὲ ἦν τὸ λυθῆναι τοῦ ὅρκου ἀνδρόνικον, ὃν εἶχεν ὁμωμοκὼς — παιδὶ καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσοι A. εἰς ταῦτα δὲ τὰ παράνομα ἔργα ζητεῖ ὁ ἀνδρόνικος τὸν αὐτοῦ πατριάρχην καὶ πληρωτὴν τῶν αὐτοῦ θελημάτων, τὸν καματηρὸν βασίλειον, καὶ τοὺς τότε ἀρχιερεῖς τῷ λυθῆναι τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσε τὸν βασιλέα μανουὴλ καὶ τῷ ἐκείνου ταλαιπώρῳ παιδί, καὶ ἄλλους ὅρκους οὓς ὤμοσε καὶ παρέβη εἰς διάφορα πράσωπα B. 16. λύειν ἁπαξάπαντα εἰλ. παρὰ A. 17. παραυτίκα A.

serabili facinore perpetrato Andronicus Annam imperatoris Alexii sponsam, regis Francorum filiam matrimonio sibi iungit, nihil verecundatus effetus et vietus senex sobrini uxorem adolescentulam, roseam et tenellam, nondum annos XI natam, per nefas amplecti.

Eius nefarii voti compos factus a patriarcha suo et concilio aliam petit, ut iureiurando, quod imperatori Manueli et infelici eius filio dederat, solvatur, ac caeteri una quos sacramenti ceperat [illegible]. illi vero, quasi absque ullo discrimine et vinciendi et solvendi quemlibet potestatem divinitus accepissent, statim litteris publice affixis impunitatem scelerum perfidis concesserunt. Andronicus vero pontificibus illis iurisiurandi solutoribus quam egregiam gratiam

εὐόρκοις ἐδίδοσαν ἀπαξάπασιν. ὁ δὲ ὡς θαυμαστήν τιν
παρέχει τὴν ἀμοιβὴν τοῖς τῶν ἐπιταγμάτων αὐτοῦ πληρωταῖ
D ἡ δὲ ἦν καὶ τῶν τότε μὲν αἰτηθέντων ῥᾳδία τερμάτωσις,
μικρὰ δήπουθεν ἦσαν καὶ περὶ μικρῶν ὑφηγούμενα· ἡ
μεγίστη τὸ συνεδρεύειν ἐκείνους αὐτῷ σκιμποδίσκων παρατ
θεμένων καὶ παρεισφερομένων τῷ βασιλείῳ θρόνῳ, ὃ κι
οὐχ ἧττον εἰς γέλωτα τῶν ἑλομένων καὶ καταδεξαμένων ἀ
χιερέων οὐκ ἐπὶ συχναῖς ἡμέραις συμβὰν ἥπερ φαντασίι
τιμῆς καὶ δόξης ἴνδαλμα, ἐπὶ τὴν προτέραν ἐπανῆλθε συνι
θειαν, καθὰ καὶ ξύλον ἐπικλινὲς βίᾳ πρὸς τὴν προτέραν ἕξ
ἐπάνεισιν ἀνεθέν. μᾶλλον μὲν οὖν καὶ ταύτης πολὺ παρ
σπάσατο· ἵνα γὰρ μὴ δοκῇ Ἀνδρόνικος παλιμβολώτατος ἀ
θρώπων καὶ ἀστασίαν ἦθους ἐπὶ ταῖς ἑαυτοῦ πράξεσι νοσῶ
τὸ εἰς ὄψιν ἐκείνῳ ἐλθεῖν οἱ ἀρχιερεῖς οὗτοι οὐχ εὕρισκ
εὐχερὲς ἐπὶ βήματος καθημένῳ μετέπειτα λαμπροῦ. καὶ
P. 179 πρὸ μικροῦ τῇ βασιλικῇ συνεδρίᾳ σεμνυνόμενοι, καὶ γέρι
εἰληφέναι τοῦτο Δανιδικῶς ὡς πιστοὶ τῆς γῆς βρενθυόμενα
τότε ὑπενόστουν ἐγκαλυπτόμενοι καὶ ταλανίζοντες ἑαυτοῦ
οἷς θεοῦ ἀπέστησαν τὰ ἄλυτα λύοντες καὶ τὸν ἐμπαίκτην δι
κενῆς Ἀνδρόνικον θεραπεύοντες.

1. ἐδίδοσαν. ὁ δ' ἀνδρόνικος ὡς — τοῖς τῶν ὅρκων λύταις ἀρχ
ρεῦσιν. ἦν δὲ αὕτη — καὶ περὶ ἀλύτων τινῶν προτεινόμενα,
δὲ μέγιστον συνεδρεύειν τούτους ἐκείνῳ — παρενηνεγμένων
παρεντιθεμένων τῷ βασιλείῳ βήματι A. ὅθεν καὶ ἀμοιβὴν ἃ
σθίας δίδωσιν αὐτοῖς τὸ συγκαθῆσθαι πάντας μετ' αὐτοῦ
τοῖς σελίοις αὐτῶν πλησίον τοῦ θρόνου τοῦ βασιλικοῦ καὶ ἔτ
τινα μικρὰ δωρήματα B. 8. συμβὰν] κρατήσαν ἥπερον φ-
9. ἐπὶ] πρὸς A. 10. ξύλον] λύγος ἐπικλινὴς βίᾳ πρὸς τὴν
κείαν ἀνεθεὶς ἕξιν ἐπάνεισιν A. 11. πολὺ καὶ παρ. A.
δοκοίη ἀνδρόνικος παλίμβολος τὴν γνώμην καὶ ἀστασίαν ἦθ
ἐπὶ τοῖς δεδογμένοις νοσῶν A. 17. τοῦτο] ταύτην A.

retulit? ea fuit ut quaedam levicula eorum postulata fierent; ma
mus vero is honos fuit ut subselliis ad solium imperatoris colloca
ei assiderent; qui cum paucos dies durasset, umbra potius hono
quam verus honos, materiam eos ridendi praebuit pristina consuetudi
revocata, instar vi curvati ligni, quod laxatum ad suam naturam r
vertitur. imo ea res dignitatem eorum multum imminuit. nam Andr
nicus ne omnium mortalium levissimus et in actis suis parum co
stare sibi videretur, pontifices illos in splendido solio sedens n
facile admittebat. ita qui paulo ante imperatorio consessu gloriaba
tur, idque sibi praemium ut fidelibus ministris datum verbis Da
dicis iactarant, tum involutis capitibus recedentes sese miserabant
quod iis solutis quae solvenda non essent, a deo defecissent et
risorem Andronicum frustra coluissent.

Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ Ἀνδρονίκου καὶ τὴν ἀναίρεσιν Ἀλεξίου τοῦ βασιλέως δῆλα ἦσαν Ἀλεξίῳ τε τῷ Βρανᾷ καὶ Ἀνδρονίκῳ τῷ Λαπαρδᾷ τοῖς τῶν ταγμάτων στρατηγοῖς ἅπερ ἀντεφέρετο κατὰ τὸν Νίσον καὶ τὴν Βρανίτζοβαν τῷ τῆς Οὐγγρίας ῥηγὶ τῷ Βελᾷ, πορθοῦντι τὰ ἐκεῖ πάντα καὶ ποιοῦντι κακῶς τοῖς ξίφεσιν, ἄτερος μὲν τῶν ἀρχηγῶν ὁ Λαπαρδᾶς ἀπειρητέαν κέκρικε τὴν ζωὴν καὶ τὴν εὐρυχανδῆ γέννν Ἀνδρονίκου διὰ παντὸς ὑπεβλέπετο καταχάσκειν ἔκτοτε μέλλουσαν καὶ αὐτοῦ, ὁ δέ γε Βρανᾶς ἀσμένως τὴν μετάθεσιν τῆς βασιλείας ὑπέφερεν, ἤδη τῷ χορῷ ἐγγραφεὶς οἷς Ἀνδρόνικος προσέβλεπεν ἥμερον. πολλὰς οὖν ὁ Λαπαρδᾶς Ἀνδρόνικος ὁδοὺς τραπόμενος ἐνθυμήσεων, καὶ κατὰ κύνα Λάκαιναν ἣν θηρεύεται ἰχνηλατήσας, μίαν εὗρισκε σώζουσαν ἀτραπὸν τὸ τῆς ὄψεως καὶ ἐξουσίας ἀποπλάζεσθαι Ἀνδρονίκου. καὶ εἶχεν ἂν ἑαυτὸν ἀπαθῆ κακῶν διατηρήσας, εἰ τῇ βουλῇ ταύτῃ ἐπέμενε καὶ μὴ πρὸς πρᾶξιν ἑτέραν μετακεκύβευτο. ἐρασθεὶς δὲ κακῶς δράσειν Ἀνδρόνικον καὶ τῆς εἰς τὸν κύριον καὶ βασιλέα παρανομίας ἀμύνασθαι, θαρρεῖ τὴν ἀπόστασιν, καὶ τὴν δυσμὴν ὁρῶν οὐ χωρήσουσαν αὐτὸν μήτε μὴν παραδεξομένην τὴν κατ' Ἀνδρονίκου ὁρμὴν διὰ τὸν παρόντα καὶ συστρατηγοῦντα Βρανᾶν, τὴν ἔω φαντάζεται καὶ πρὸς ἐκείνην ἐκτείνει τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ὡς συνηθεστέραν μὲν ἑαυτῷ ἄρξαντι κατ' αὐτὴν πολλάκις τὰς μεγίστας ἀρχάς, καὶ ὡς θερμὰ δὲ πρὸς ἀντι-

4. οἷπερ ἀντεφέροντο A. 6. ποιοῦντι] τιθέντι A. 8. ὑπεβλ. ὡς καταχαίνειν ἔκτοτε κἀκείνου μέλλουσαν A. 15. ἐπέμεινε A. 19. προσδεξομένην A. 20. ὁρμὴν] κίνησιν A. 22. καὶ et μὲν om A. κατ' αὐτὴν π. τ.] πολλάκις ἐκεῖσε τὰς A. 23. δὲ om A. ἀντιστασίαν] ἀπόστασιν A.

Ut autem Andronici designatio et Alexii imperatoris suffocatio Alexio Branae et Andronico Lapardae legionum ducibus, qui ad Nissum et Branizobam Hungariae regi Belae resistebant loca illa omnia ferro et igni vastanti, significata est, Lapardas vitae spe abiecta vastas Andronici maxillas perpetuo formidabat, ut iamiam ab iis devorandus, Branas vero iam in numerum amicorum Andronici assumptus imperii mutationem alacri animo ferebat. alter vero variis rationibus apud animum suum initis, et more Laconici canis vestigata via quam insisteret, in eo salutem suam esse positam animadvertit, ut e conspectu et potestate Andronici quam longissime abiret. quod consilium si persecutus esset nec aliis rebus animum adiecisset, evasisset incolumis. verum cum nocere cuperet Andronico et imperatoris parricidium ulcisci, deficit. et quia videbat in Occidente locum sibi non futurum, nec collegam Alexium Branam passurum moveri

τάξασθαι τὰ ἀπόδημα, ἔγνω μὴ περαιτέρω ἐλινύει
ἐνὸν ἐπισπέρχειν τὴν ἐς ἔω περαίωσιν· ἤδη γὰρ αὖ
τος ἦν ἡ φήμη, καὶ ἐπὶ τριόδων καὶ πλατειῶν ἄκρω
χέων καὶ δόμων εὐστόμει τὴν ἀπόδρασιν τοῦ ἀν
πολλαχῇ ἐτίθει διατοξεύσιμον. μιᾷ τοίνυν νυκτὶ πρὸ
σαν κάτεισι, καὶ ναυσὶν ἐμβὰς αὐτός τε καὶ οἱ ο
αἳ κατὰ τὸ Ἑλλοκαστέλλιον τούτου ἕνεκα ἡτοιμάσθ
τὴν περαίαν γίνεται. κἀντεῦθεν ἀναπνεύσας βραχὺ
τὸ διολέσθαι ᾤετο καὶ τὸ προβεβλῆσθαι θοίνη τις
ἐπιτράγημα πρόχειρον ταῖς γνάθοις τοῦ Ἀνδρονίκου
P. 180 ὡς ἔοικε, καὶ οὗτος τῇ προνοίᾳ ἐκ τῆς τῶν ζώντε
ἀπηλειμμένος καὶ εἰς θοίνην Ἀνδρονίκῳ δαιταλευθεὶ
νεύουσαν ἐς ᾅδου κληρούμενος πλάστιγγα. ἐνθέν το

3. πρὸς] εἰς A. 4. εὐθὺς] αὐτίκα A. 9. ταῖ
αὐτῇ κασιγνήτοις A. 11. ἐπισπέρχειν] ἐπισπεύδει
δόμων] οἰκοπέδων A. 14. πρὸς θάλ.] κατῆλθε π
νος B. 21. θοίνην] βοράν A.

aliquid contra Andronicum, in Orientem magis sibi fam
tendit animum, quippe ubi saepe maxima imperia gessis
mines ad defectionem aeque propensos esse sciret. itaque Br
gae persuadet ut ibidem perseveret, dum ad recentem ir
proficisceretur: ipse statim iter ingressus, famam ea qu
sub terra latent perspicere, et futura saepe tanquam fac
gare solitam, antevertit. ubi Orestiadem, quae nunc A
appellatur, in patriam suam pervenit, paulisper ibi comm
sorores salutaret, non ulterius cunctandum, sed quanta
posset, in Orientem contendendum censuit. iam enim fa

θεοῦ ἀντιπνεύσαντος ἐκείνων ταῖς χερσὶ θηρᾶται καὶ ἀναπέμπεται πρὸς Ἀνδρόνικον, ὑφ' ὧν ἐλπίσιν ἐθάλπετο συντηρηθῆναι ἀδιαλώβητος, εὖ τε καὶ ὡς ἀρίστως πράξειν, καὶ χειρὶ καὶ ψυχῇ παντοίαν σύναρσιν καὶ ἄρηξιν εὕρασθαι πρὸς τὸ καταπαλαῖσαι Ἀνδρόνικον. ἦσαν δὲ ταῦτα διανοίας οὐκ εὐτυχοῦς ἀναπλάσματα καὶ ὀνειρώδη, ὡς δέδεικται, φαντάσματα. γενόμενος γὰρ κατὰ τὸ Ἀτραμύττιον συλλαμβάνεται παρά τινος Κεφαλᾶ, ἀνδρὸς μέγα δυναμένου τότε παρὰ τῇ χώρᾳ καὶ πρωτιστεύοντος πιστοῦ τε τῷ τυραννοῦντι, ὡς ἔδειξε, καὶ παρακατατίθεται χερσὶν Ἀνδρονίκου σφάγιον εὐτρεπὲς καὶ ἱερεῖον ἀνακογχυλιαζόμενον πρὸς ἀναίρεσιν, καὶ τὰς κόρας ἐκκόπτεται, καὶ παραρριπτεῖται τῇ τοῦ Παντεπόπτου μονῇ, τὴν τῶν κατ' αὐτὸν πραγμάτων φορὰν ὡς ἀγνώμονα ὀδυρόμενος· τὸν μὲν γὰρ ὑπὲρ καλλίστης αἰτίας τὸν τῆς ἀποστασίας ἀναρρῖψαι κύβον, τὴν δὲ οὐδὲ τὸ βραχύτατον γοῦν προσσχοῦσαν οἷς μετ' εὐβουλίας αὐτὸς ἐπέβαλε, προσθέσθαι μερίδι τῇ χείρονι. οὕτω κρύψας ἔχει θεὸς οὐ μόνον τὸν ἄμοχθον καὶ ἀνόδυρτον βίον, ἀλλὰ καὶ τὸ προαισθέσθαι τὸ μέλλον κακὸν καὶ τὸ προελέσθαι τὸ ἀκίνδυνον ἐπιτήδευμα. καὶ οὗτος γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐν πολλοῖς ὀφθεὶς στρατηγικώτατος, αἰσχρὸν δουλεύειν οἰηθεὶς Ἀνδρονίκῳ μετὰ τὸν τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου μόρον, καὶ τὸν ἐκ τοῦ τυράννου προφθάνων θάνατον, καὶ πρὸς φόνον ἑτοιμοτάτης ἀποξενῶν ἑαυτὸν φύσεως, ἔλαθεν ὑπ' ἐκείνου καταλαμβανόμενος ὃν ἔφευγεν, ἢ χερσὶν

1. θείου A. 6. φάσματα A. 15. οὐδὲ] μηδὲ A.

reflante numine illorum manibus comprehenditur et ad Andronicum mittitur, quorum ope se non modo salvum et beatum sed summis etiam studiis Andronici victorem fore sperarat. verum erant illa utique infelicis animi figmenta et spectra inania somniorum. nam cum Adramyttium pervenisset, a quodam Cephala, viro in illis locis potenti et primario, ut fidem suam erga tyrannum declararet, comprehensus Andronico parata hostia ad caedem offertur, atque effossis oculis in Pantepopti monasterium coniicitur, iniquitatem fortunae suae deplorans: cum ob pulcherrimam causam discrimen defectionis adiisset, illam prudenti consilio spreto ac plane destituto peiori parti favisse. ita deus non vitam solum laboris et tristitiae expertem, sed imminentis etiam exitii et tutarum actionum praenotionem abscondit. hic enim vir saepe praeclari ducis functus officiis, cum post imperatoris Alexii obitum Andronico servire turpe duceret ac certam mortem et naturam tyranni ad caedem promptissimi vitaret, in eius manus incidit quem fugiebat; et quem a tergo instare putabat, a

ἐμπίπτων ὡς ἀπεδίδρασκεν, ἢ τὸν ἐξόπισθεν καταλήψεσθαι προσδοκώμενον ὡς ἐπιδιώκοντα κατὰ στόμα προσυπαντῶντα εὑρίσκων καὶ ἐνώπιον συμπλεκόμενον καὶ συνέχοντα. καὶ ὁ μὲν μετ' οὐ πολύν τινα χρόνον τοῦ βίου θανάτῳ ἀπάγεται, ὁ δ' Ἀνδρόνικος οὕτω τῇ ἀποστασίᾳ τούτου κατεπτοήθη ὡς παρ' ὅλην τὴν ἐκείνου φυγὴν τὴν οἰκείαν ὡς ἤδη ἐφεστῶσαν φαντάζεσθαι κατα-
D στροφήν· ἐδεδίει γὰρ ὡς περὶ τὰς μάχας ὀξύρροπον καὶ λήματος ἀνδρείου μέτοχον τὸν Λαπαρδᾶν. ἀμέλει καὶ μὴ προχωροῦσαν ὁρῶν τὴν δι' ἐπιδιώξεως ἢ μεθ' ὅπλων τούτου καταπολέμησιν, πρὸς τὴν διὰ γραμμάτων μεθαρμόζεται πανουργίαν, καὶ τὸν τρόπον καινὸν ὁ σοφιστὴς ἀνεπλάσατο. βασιλικὰ γὰρ ξυνθέμενος γράμματα ἐκπέμπει ταῦτα πρὸς τοὺς τῶν ἑῴων ἐπαρχιῶν πρωτεύοντας· ἐλάλουν δὲ πονηρίαν ἀληθῶς τὰ γραφόμενα, καὶ διετείνοντο, ὁμιλοῦντα ἔχοντα τὸν Ἀνδρόνικον, παρ' αὐτοῦ σταλῆναι κατὰ τὴν Ἀσίαν τὸν Λα-
παρδᾶν, καὶ πᾶν ὅπερ ἂν οὗτοσὶ διαπράξηται κατ' οἰκονομί-
V. 148 ας ἄγνωστον τοῖς πολλοῖς τρόπον ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ βασιλείας μέλλειν τοῦτο διαπραχθήσεσθαι, καὶ ἐνῆγε πάντας εἰς τὴν ἐκείνου ἀνενδοίαστον παραδοχήν. ἦν δὲ ὁ σκοπὸς Ἀνδρονίκου ἐντεῦθεν ἐγκόψαι τὴν ὁρμὴν τῶν πολλῶν, ὑφορωμένων ἐκ ὅτῳ δὴ αὐτὸς μὲν ὁ Λαπαρδᾶς κατ' Ἀνδρονίκου ἐξῆρκε φρόνημα καὶ ὡς ἀντίφρων τὰς τῶν ἀνδρῶν στίχας ἐπιπορεύεται, ὁ δ' Ἀνδρόνικος τῷ ἀποστάτῃ τὴν ἐς αὐτὸν πίστιν ἐπι-
μαρτύρεται καὶ ὡς παρ' αὐτοῦ πεμφθέντα τὸν πεφευγότα
P. 181 δέξασθαι διορίζεται.' καὶ τί μὲν ἂν ταῦτα τὰ καινοφανῆ

5. τοῦδε A. 11. καὶ τρόπαν σοφιστικώτατον ἀνεπλ. A. 1
πάντας] τούτους A. 22. ἐπιπορεύεται] ὑποποιεῖται A. 2
τὰ κενοφανῆ ταῦτα A.

fronte et adversarium et victorem habuit obvium, nec multo p
moritur. Andronicus vero eius defectione ita consternatus fuit, ut t
tempore fugae illius exitium capiti suo imminere putaret. metuel
enim Lapardam ut et ducem acerrimum et virum magnanimum;
quia videbat eum persequendo et armis debellari non posse,
litterarum solertiam convertitur; et callidissimo consilio epistolas
primarios Orientalium provinciarum praesides dolo plenas mitt
quibus asseverabat Lapardam a se in Asiam missum esse; qui qu
quid acturus esset, certis de causis, aliter quam plerique suspi
rentur, pro stabiliendo ipsius imperio acturus esset. quae eo per
nebant, ut vulgi impetum reprimeret, suspicantis subesse dolu
quod Lapardas se pro Andronici adversario gerens manum facer
Andronicus vero desertoris fidem praedicaret, atque ut a se miss

ἔδρασάν τε καὶ ἴσχυσαν γράμματα, ἡ ὀξεῖα τοῦ ἀνδρὸς κατάσχεσις οὐ παρῆκε διαγνωσθῆναι.

2. Τότε δὲ καὶ τὴν πτοίαν ταύτην παρὰ δόξαν Ἀνδρόνικος ἀποκρουσάμενος ἰάνθη τὸ ψυχίδιον ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση, καὶ τῆς πόλεως ἔξεισι, καὶ ὁμαλαῖς κινήσεσι καὶ σταθμοῖς βραχέσι καταλαμβάνει τὰ Κύψελλα, καὶ τοῖς ἐκεῖσε κυνηγεσίοις ἐνευφρανθεὶς κατὰ τὴν πατρῴαν ἀφικνεῖται μονὴν τὴν ἐν τῇ Βήρᾳ διακειμένην, καὶ τῷ τοῦ φύσαντος ἐφίσταται μνήματι μετὰ δορυφορίας καὶ δόξης βασιλικῆς, ἧς πάλαι ποτὲ ἐρῶν οὐκ ἐφίκετο, ἐπεὶ καὶ τὸ βασι- B λειῶν πατρόθεν Ἀνδρόνικος ὡς κλῆρον καταβὰν διεδέξατο. καὶ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας σχάσας τὸ κακῶς τινὰς τιθέναι, ὡς Ἀλκυονίδας πρὸς πολλῶν ὀνομάζεσθαι, μετὰ μικρὸν ἐπάνεισιν αὖθις εἰς τὰ βασίλεια, τῶν γενεθλίων ἐπιστάντων Χριστοῦ. καὶ ἁμίλλαις ἵππων καὶ θεωρίαις προσσχών, ἔαρος ὑποφαίνοντος τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν συνήθροισε, ὅσον τε ἑσπέριον καὶ τοῦ ἑῴου ὁπόσον οὐκ ἀφηνίασε· καὶ αὐτὸς μὲν τὴν εὐθὺ τῆς πόλεως Νικαίας ἵεται, τὸν δὲ Βρανᾶν Ἀλέξιον ἐκ τῶν κατὰ Βρανίτζοβαν ἐπανελυληθότα μερῶν ἐκπέμπει μετὰ στρατιᾶς ἱκανῆς τοῖς περὶ τὸ Λοπάδιον ἀντιταξόμενον· ἤδη γὰρ καὶ οὗτοι τοῖς ὁμόροις Νικαεῦσί τε καὶ Προυσαεῦσιν ἐς τὸ αὐτὸ ἥκοντες ἀπέστησαν φρόνημα. καὶ ὡς εὑρόησεν αὐ- C

4. τὸ ψυχίδιον] τὴν ψυχὴν A. 8. βηρὰ A. φύσαντος ἐκείνου ἐφ. A. 13. ἀλκυονείους A, ἀλκυωνίτιδας B, additis his: ἡ ἀλκυὼν γὰρ ὅτε ἐπὶ θαλάσσης γεννᾷ, γαλήνην καὶ ἠρεμίαν μεγάλην ἔχει ἡ θάλασσα. 14. τῶν γενεθλίων] τῶν χριστοῦ γέννων A. 15. ἁμίλλαις] παραβιβασμοῖς ἀλόγων B. θεωρείοις A. 19. ἐπανελθόντα A. 21. οὗτοι] οἱ λουπαδιῶται B.

suscipi iuberet. quid autem speciosae istae litterae ponderis habiturae fuerint, accelerata Lapardae captivitas cognoscere non sivit.

2. Timore illo praeter expectationem propulsato, summa laetitia affectus lentis itineribus Cypsella contendit; ibique venationibus recreatus in paternum monasterium Berae se confert, ac patris monumento cum regio comitatu et splendore astat, cuius is quoque cupiditatem frustra aluerat: nam regni affectionem Andronicus hereditariam a patre acceperat. ubi cum per dies aliquot suppliciis abstinuisset, unde illi a multis Halcyonii vocabantur, paulo post ad Christi natalem in palatium reversus, cum ludis Circensibus et spectaculis se recreasset, vere adventante copiis omnibus coactis quae vel in Oriente vel Occidente fidem servarant, recta ad Nicaeam contendit. Alexium vero Branam Branizoba reversum cum iusto exercitu contra Lopadianos mittit, qui Nicaeenses et Prusaenses imitati

τῷ ἡ στρατήγησις καὶ τέλος τῷ πολέμῳ ἐπέθηκε δε
ἄρας ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Νίκαιαν παραγίνεται καὶ συμ
Ἀνδρονίκῳ, καὶ περὶ ἓν στρατόπεδον ἀμφοτέρων συ
των τῶν στρατευμάτων ἔγνω προσβαλεῖν τῇ πόλει Ἀν
οἱ γὰρ ἔνδον οὐκ ἀπόντος μόνον Ἀνδρονίκου ἐφρονημ
ἀλλὰ καὶ παρόντα ἐξουθένουν, καὶ ὅπλοις ἠμύνοντο
τῶν τειχῶν προεκφαινόμενοι, καὶ λόγοις ἀσχήμοσιν
μηδενὸς φειδόμενοι καὶ βλήματος καὶ ῥήματος. καὶ
μὲν πύλαι τῆς πόλεως μεμυκυῖαι καὶ ὀχεῦσιν ἀραρότ
D μοσμέναι, αἱ δὲ γλῶσσαι, ὅσα καὶ πυλῶν τῶν χειλέ
ρομένων, καὶ ὡς ἐκ θωρακίων τῶν ὀδόντων ἐκπίπτοι
λίδας αἰσχρορρημοσύνης ἠκόντιζον ἐς Ἀνδρόνικον.
οὑτῳ βλήματι καιρίως πληττόμενος πῦρ ἀπέπνει θη
πυρηνίζον ἄσθμα Τυφώνειον, οἷα μηδὲ στέγειν ἔχων
τάραχον ἐπεὶ καὶ πόλις ἡ Νίκαια αὐχεῖ μὲν καὶ τὸ
ταιῶν τειχῶν ἀνάλωτον ἢ δυσάλωτον γοῦν, ἐκ πλίνθ
δομημένη πᾶσα ὀπτῆς· τότε δὲ καὶ στρατιωτῶν εἰ
εἰσρυέντων ὁπόσοι ἀπεστύγουν Ἀνδρόνικον, καὶ το
λου δὲ Ἰσαακίου, ὃς μετ' Ἀνδρόνικον Ῥωμαίων
τῆς τυραννίδος παραλύσας Ἀνδρόνικον, καὶ τοῦ Κ
ζηνοῦ Θεοδώρου, καὶ Περσῶν ἐκ προσκλήσεως εἰσδε
ἔνδοθεν, οὐκ ἀγαθὰ τοῖς πορθοῦσι τὰ τοῦ πολιορκε
τάζετο. πλείστας οὖν ἡμέρας παριππεύσας Ἀνδρόν
δὲν ἤνυεν, ἀλλ' ἄντικρυς ἐῴκει ὄρεσιν ἀποτόμοις πρ
μενος ἢ πετρῶν ῥαχίαις συμπλεκόμενος παραλόγως,

12. τοιούτῳ βλ.] τοῖς βλήμασι τούτοις καιρίως τιτρώ
13. ἐκπυρηνίζων ἄσθμα τυφώνειον καὶ κακὰ τοῖς Νικαε
βλέπων οἷα A. 16. ἐκ πλίνθου] ἐκτισμένη ὕλη μετὰ
στερρῶς B.

defecerant. qui cum bello finem felicem Imposuisset, ad
contendit; ubi Andronicus illis copiis auctus urbem invade
cuius incolae non absentem modo parum timebant, sed pr
etiam contemnebant, et moenia oppugnantem cum armis ul
tur; tum indecoris verbis lacessebant, nullo dicto et ictu
misso. portae quidem urbis clausae erant et vectibus mun
guae vero, labiis tanquam portis apertis et dentibus tanqua
emissae, obscoenissimis dicteriis Andronicum lacerabant. q
flammatus animi dolorem celare non poterat. moenia Nica
latere constant, eaque firmitate sunt ut vi aut non capi au
ter posse capi videantur. tum autem milites eo confluxerar
nico infesti, et Angelus Isaacius, qui everso Andronico
occupavit, et Theodorus Cantacuzenus; accersita erant et P

Ἄρβηλα καὶ τείχη διαμιλλώμενος Σεμιράμεια, ἢ βέλεμνα P. 182
πέμπων πρὸς οὐρανόν. οἱ γὰρ ἔνδον ἐκθύμως ἐμάχοντο, καὶ
ὅπλοις μὲν τὰς δι' ὅπλων ἀπεκρούοντο προσβολὰς, μηχανῶν V. 149
δὲ κατασκευαῖς ἀπηχρείουν τέλεον τὰ τῶν πετρῶν ἀφετήρια,
ἅπερ ὁ βαθύνους Ἀνδρόνικος ἐτεκταίνετο, τειχομάχια ἱστῶν
βελοστάσιά τε καὶ ὀρυκτῆρας ἐπιτεχνώμενος, καὶ εἴ τι ἕτε-
ρον διαλύσειν ἔχει περίβολον πόλεως ἐργαζόμενος, καὶ φιλο-
τιμούμενος πρὸς τοὺς παρόντας, ὡς πολὺ τὸ κατὰ τὰς τῶν
πόλεων ἁλώσεις ἐνδέξιον ηὔχησεν. ὁ μὲν γὰρ ἐπήγνυε τὰς
ἑλεπόλεις, καὶ τὴν σφενδόνην περιειργάζετο, τὸν λύγον τε καὶ
τὸν στρόφαλον καὶ τὸν τειχεσιπλήτην κριὸν σιδήρῳ ἐφρά- B
γνυεν· οἱ δὲ Νικαεῖς τοτὲ μὲν ἀπὸ πυλίδων αἰδήλων ἐκθρώ-
σκοντες τῆς πόλεως πυρὶ παρεδίδοσαν καὶ χερσὶ κατέσπων τὰ
μηχανήματα, τοτὲ δὲ προσαγόμενα τείχεσι δι' ἑτέρων ὁμοίων
ὀργάνων ὡσεὶ καὶ ἀράχνης διέλυον νήματα, ὥστε καὶ Ἀν-
δρόνικος εἰς κενὸν σχάζοντα ὁρῶν τὰ ἑαυτοῦ διαβούλια ἐν-
νοεῖ τι ἀπάνθρωπον καὶ ὀλίγοις πάλαι καταπραχθὲν πολιορ-
κοῦσί τε καὶ πολιορκουμένοις ἔξωθεν. τὴν γὰρ Ἰσαακίου τοῦ
Ἀγγέλου μητέρα τὴν Εὐφροσύνην ἐκ Βυζαντίου ἀνακομίσας
νῦν μὲν ὡς πρόβλημα προυτίθει τῶν ἑλεπόλεων, νῦν δὲ τῷ
κριῷ ἐπαναβάλλων ὡς ἐν ὀχήματι προσῆγεν· οὕτω τῷ τείχει C
τὸ μηχάνημα. τῷ τοι καὶ ἦν δακρύειν ἐν ταὐτῷ καὶ θαυ-
μάζειν, δακρύειν μὲν διὰ τὸ τοῦ δράματος καινότροπον καὶ
τὸ τοῦ θυμοῦ πάντα ῥᾷον ποιεῖν, καὶ μηδεμίαν τῶν ξενακού-

1. ὄρβυλα A. 5. τειχομαχεῖα A. 8. τὸ πρὸς τὰς πόλεων
ἁλώσεις εὐτυχεῖ A. 12. πυλίδων] παραπορτίων B. 19.
ἀνακομίσας] φέρων ἐπάνω τῶν ἑλεπόλεων καὶ τοῦ κριοῦ ἐκά-
θισε δεδεμένην, καὶ οὕτω προσέφερε τὰ τείχη τὰ μηχανήματα.
B. 22. τὰ μηχήματα A. 23. καινότροπον] ξενότροπον B.

xilia, quae cum omnia difficilem redderent expugnationem, et Andronicus diebus compluribus frustra obequitasset, non aliter quam si praeruptas rupes et Arbela aut moenia Babylonis oppugnaret, aut sagittas in caelum eiaculararetur, obsessis fortiter repugnantibus, et arma armis, machinas machinis, quae variae ab Andronico solertiam suam urbes oppugnandi ostentante excogitabantur, propulsantibus. Occultis enim portis erumpentes arietes disturbabant et incendebant; et cum moenibus admoverentur, similibus machinis, ut araneae telas, perrumpebant. quare Andronicus, cum sua consilia successu carere videret, inhumanum facinus molitur, a paucis ante usurpatum. matrem Isaacii Angeli Euphrosynam, Byzantio accersitam, nunc ut propugnaculum machinis apponit, nunc ea arieti imposita moenia ferit, ut eodem tempore et spectaculi novitas et iracundiae immanitas a nullo scelere abhorrens miserationem, et mulierculae toleran-

εγχριπτειν χαλκῳ, σιδηρον δε περιστελλομενον α
σώματι. τοῖς δ' ἐκ τῶν τειχῶν οὕτως ἀτεχνῶς
ἐφρένωτο ὡς ἀφίεσθαι μὲν καθὰ καὶ πρότερον καὶ
τοὺς ἐπιόντας καὶ καταπλήττειν, αὐτὴν δὲ τὴν εὐγεν
κα κακῶν ἀπαθεστάτην τηρεῖν, ὡς εἴπερ καὶ χερσὶ
μασιν ἐξ ἑαυτῆς μετῆγε τὰ βέλεμνα, εἰς δὲ τὰς τῶν
των καρδίας αὐτὰ κατέπησσεν. οὐ μόνον τοίνυν ἐ
χρήσιμον τὴν ἀπάνθρωπον ταύτην ἐπίνοιαν καταλήξ
δεν Ἀνδρόνικος, ἀλλὰ καὶ νυκτὸς ἐξιόντες οἱ Νικ
τε μηχανὰς πυρὶ παρέδοσαν καὶ τὴν γυναῖκα διὰ μ
ἀνιμήσαντο ἢ ὡς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο, Ἀνδρόν
ὡς Φινέα ἄλλον παρῆκαν ἄχθεσθαι μὴ ἔχοντα ὃ
τῷ θυμῷ παραθήσεται. καὶ κλέος ἐντεῦθεν μέγα ἐπ'
παρὰ τοῖς ἐναντίοις κτησάμενοι οἱ Νικαεῖς ἔτι μᾶλλ
νώθησαν τὰ φρονήματα καὶ τῆς μάχης ἥπτοντο εὐθ
ρον. οὐκ ἀπὸ τῶν τειχῶν δὲ μόνον προφαινόμενοι ἔ

5. γυναικεῖον ἔρυμα πολέμου προβ. καὶ τάξιν μετελλ. ἀπαθὲς ἀνθρώπινον A. 8. εἰς — σώματι] ἵν' ἀπα οἱ ἀπ' αὐτῶν μαχόμενοι A. 13. τηρεῖν] ἐᾶν A. 1 νέως δίκην παρῆκαν κόπτεσθαι A. 21. τῷ θυμῷ] τοῦ θυμοῦ A. 22. τοῖς ἐναντ.] τοῖς ἐγκυκλωσαμέ πόλιν A. 24. ἀπὸ] ἐκ A.

tia non ipso metu exanimatae in tanto tamque periculos admirationem haberet. ac tum primum videre mortales tene lierculam defensionis ergo ferro praepositam, ac mirabilite ordine, fragile corpus hominis firmissimis machinis adiunctun

παῖα ἐπεδείκνυντο, καὶ Ἀνδρόνικον σκώμμασιν ἔπλυνον, μακελλάριον αὐτὸν ἀποκαλοῦντες καὶ κύνα φιλαίματον καὶ σαπρόγηρον καὶ κακὸν ἀθάνατον καὶ ἀνθρώπων Ἐριννὺν καὶ φελογύνην καὶ Πρίηπον Τιθωνοῦ τε καὶ Κρόνου πολυετέστερον, καὶ εἴ τι αἴσχιστον ἄλλο πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀλλὰ κἀκ P. 183
τῶν ἐπάλξεων, ὡς εἴρηκε τὸ λέγειν, καταπηδῶντες διεξεχέοντο τῶν πυλῶν. Ἀνδρόνικος δὲ τῷ ὑπωχριῶντι τοῦ προσώπου καὶ τῷ μὴ κατὰ φύσιν τοῦ βλέμματος καὶ τῷ πολλάκις ὡς ἐν ἴστῳ ὑφαινούσης τῷ δακτύλῳ περιελίττειν τὸ κατακεχυμένον καὶ βοστρυχῶδες τῆς γενειάδος θυμομαχῶν προδήλως ἐδείκνυτο καὶ δόλους ὑφαίνων κατὰ τῶν Νικαέων. ἀμέλει μηδὲ φέρειν ἔχων τὸ τῶν ἔνδον αὔθαδες, λιμώττων δὲ ὡς κύων Λανιδικῶς εἰπεῖν ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν τὸ κατὰ θοινησόμενον, περιεκύκλου τὴν πόλιν τῆς ἡμέρας πολλάκις, καὶ ὡς ἠπορημένη ἄρκτος τῇδε κἀκεῖσε μεταχωρῶν κατεστέναζε τῶν ταγμάτων, καὶ τοῖς ταξιάρχαις ἐπέπληττεν ὡς δήπου βλακευομένοις περὶ τὸν πόλεμον καὶ τὴν παράταξιν ὑπεκκλίνουσι. (3) τολμη- B
τίας δ' ὧν ὁ Καντακουζηνὸς Θεόδωρος, καὶ τῇ ἀκμῇ τῆς V. 150
ἡλικίας ὅσα καὶ οἶνος ζέων νεωστὶ ληνοβατηθείς, ἰδών ποτε τὸν βασιλέα Ἀνδρόνικον τὴν πόλιν περιιόντα μετὰ ἴλης συχνῆς καὶ εὐίππων ταγμάτων, ἐνθουσιωδῶς πλησθεὶς ὁρμήματος καὶ διὰ τῶν ἑῴων πυλῶν ἀνακλιθεισῶν ὡς εἶχεν εὐθὺς ἐκθορών, ἑφεπομένων αὐτῷ καί τινων εὐαρίθμων, κατ' Αν-

2. κύνα] σκύλον A. 4. Πρίηπον] πόρνον A. 9. περιελίττειν] περιειλεῖν A. τὸ κατακεχυμένον] τὸ κεκλωσμένον γένειον αὐτοῦ B. 11. ἀμέλει — αὔθαδες om A. 15. ἄρκτος ἐπεπορευόμενος κατ. A. 17. ἀντίταξιν A.

dinis consecuti maiores animos conceperunt atque audacius pugnaverunt, non moenia tantum strenue defendendo et Andronicum dicteriis incessendo ut lanium, canem sanguinarium, putre silicernium, malum immortale, hominum Furiam, mulierosum, Priapum Tithono et Saturno annosiorem, denique nullo turpissimae rei vocabulo abstinendo, sed etiam relictis propugnaculis portis erumpendo. Andronicum vero pallor vultus et oculorum distorta acies et crebra promissae ac in cincinnos distinctae barbae implexio ira esse percitum et dolos struere Nicaeensibus manifeste declarabant. sed quia famem crudelitatis suae saturare non poterat, urbem saepius eodem die corona cingebat; et ut ursa catulis suis spoliata huc atque illuc transeundo, legiones suspiriis, tribunos verbis castigabat, quod bellum segnius administrarent, hostium congressum reformidantes. (3) At Cantacuzenus Theodorus, aetate atque audacia fervidus, cum Andronicum cum multis cohortibus et equitum turmis urbem circumire vidisset, quasi numine afflatus Orientali porta cum paucis erum-

καντευσεν επιυραμυντες ςιφηρεις των ες Ανορον
ἀποδειροτομοῦσι τὸν Θεόδωρον, εἰσὶ δ' οἳ καὶ
ἐκρεανόμουν Θεόδωρον, Ἀνδρονίκῳ δρῶντες τὰ
μετὰ μικρὸν δὲ καὶ τοῖς οἰκήτορσι τῆς Κωνσταντι
Καντακουζηνοῦ προσάγεται κεφαλή, κοντῷ μετ
ἀγυιαῖς τῆς πόλεως ἐμπομπεύουσα. οἱ Νικαεῖς
Θαρσαλέον πολεμιστὴν καὶ ἄμαχον πρόμαχον ἀποβ
μικρῶς, ὡς εἰκός, ἐπωδύραντο τοῦτον πεσόντα, κα
D ρον διετέθησαν. βλέψαντες δὲ πρὸς τὸν Ἰσαάκι
ἤθελον ὑπείκειν τούτῳ καὶ ὡς σφῶν ἀρχηγῷ προ
οὗτος δὲ τὴν γνώμην ὑπόνωθρος ὢν καὶ κατ' Α
μάχεσθαι ἀφιστάμενος, ὡς ἔοικε, τὸ μέλλον εἰδο
ἀποκειμένην αὐτῷ βασιλείαν ὡς ἐκεῖνος τὴν τοῦ
κλειαν φανταζόμενος, οὐ περὶ πολλοῦ τὸν ἡγεμό
ἀμέλει τοι τὸ στρατιωτικὸν ὑπεκλυόμενον κατὰ
προθύμου ἐς ξυμβάσεις ἤθελε χωρεῖν, καὶ τὸ γεν

2. συνεχῶς] συχνὰ πτερνιστηρίζων αὐτὸν ὡς πετᾶν
7. τῶν μυῶν] ὀλιβέντων A, τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ ζα
15. ἀποβαλόμενοι A. 17. τὸν et Ἄγγελον om A.
αὐτῶν προσφ. ἀρχηγῷ A.

pit, perruptaque prima acie hastam in Andronicum vibı
maiore impetu fertur et calcaribus subditis equum tantu
re cogit, in exitium ruit. nam cum equus impegisset e
in genu concidisset, sella excussus et in caput praecipit
lis dorsi graviter collisis, oborta vertigine semianimis
dronici vero milites ei caput amputant, alii etiam trui
dronici gratiam in frusta dissecant, caput eius conto p

λῆμα καὶ ἐνθεάζον ἀπέσβεστο τέλεον. σύνοδοι γοῦν κατὰ φατρίας γινόμεναι εἶχον ἐκτραγῳδούμενα καὶ οἷον πρὸ ὀφθαλμῶν παριστάμενα ὅσα οἱ πολιορκηθέντες δεινότατα πάσχουσι. καὶ τὴν Ἀνδρονίκου δὲ κατὰ νοῦν ἀπήνειαν φέροντες, καὶ τὰς παντοδαπὰς κακώσεις ἀναπεμπάζοντες ταῖς φρεσὶν ὅσας πείσονται πολέμου νόμῳ ἁλούσης τῆς πόλεως, κατέπτησσον ὡς λαγώδια, ἀπεναντίας τῷ Καινεῖ πεπονθότες· ὁ μὲν γὰρ ἐκ γυναικὸς εἰς ἄνδρα, ὡς ὁ μῦθος βούλεται, ἥρμοστο, οἱ δὲ ἐξ ἀνδρῶν εἰς μαλακότητα γυναικείαν ἐξενευρί- P. 184
σθησαν, μηδενὸς ἔτι ὄντος τοῦ διὰ τῆς οἰκείας θερμῆς ὁρμῆς εἰς ἔργα ἀρετῆς ἀναθάλποντος, ἀλλὰ πάντων μετὰ τὸν τοῦ Καντακουζηνοῦ μόρον συννεκρωθέντων οἷον τὸ θάρσος καὶ τὸ περὶ τὰς μάχας ἀποθεμένων πρόθυμον. ἃ πάντα κατανοήσας ὁ τότε τῆς Νικαίας ἀρχιερεὺς Νικόλαος τὴν ἀνάγκην εἰς τὸ φιλότιμον διατίθησι, καὶ δὴ τὸν λαὸν ἐκκλησιάσας ὑποτίθησιν ἐνδοῦναι τῷ καιρῷ καὶ τοῖς πράγμασι, καὶ ἕως ἡ πόλις τοῖς κύμασι τῆς μάχης ἀβάπτιστος, ἐγχειρίσαι φέροντας Ἀνδρονίκῳ· ὁρᾶν γὰρ Ἀνδρόνικον μὴ ἄν ποτε κεναῖς (ὅ φασιν) ἐπαναζεύξοντα χερσίν, ὅτι μηδ' ἑπόμενά εἰσιν αὐτῷ τὰ ἀνθέλκοντα καὶ ἀντιπερισπῶντα ἑτέρωθι, καὶ ἑαυτοὺς δὲ κατὰ μικρὸν καὶ τῆς φυλακῆς ἀφισταμένους τῆς πόλεως B
καὶ πρὸς τὸ τῆς εἰρήνης οἰκουρὸν ἀπονεύοντας. καὶ ὡς εὗρε πάπας ἀγαθὴν τὴν παραίφασιν οἰομένους καὶ ἀμφοτέραις τοῦ

1. σύνοδοι] συνάξεις οὖν γενεῶν ἐγένοντο B. 2. οἷον τοῖς ὀφθαλμοῖς προσκείμενα A. 3. δεινὰ A. 5. κακώσεις] βασάνους A. 6. ἁλούσης] ἡλωκυίας A. 21. κατὰ μικρὸν] κατὰ καιρὸν A.

que per contubernia conventus agitari, obsidionis aerumnae velut oculis subiici, Andronici crudelitas animis obversari, varia tormenta in conspectu esse, si urbs vi expugnata fuerit; trepidare omnes veluti lepusculi, aliter quam Caeneus. is enim, ut est in fabulis, ex muliere vir factus est: illi a virili robore ad muliebrem mollitiem degenerarunt, cum nemo superesset qui fervore suo frigus eorum foveret, una cum morte Cantacuzeni omni fortitudine, omni pugnandi alacritate emortua. quibus rebus Nicaenus pontifex Nicolaus perspectis, necessitate in liberalitatem conversa populum monet ut rebus et tempori serviens urbem, priusquam belli procellis demergatur, Andronico ultro dedat. videre se non commissurum Andronicum ut vacuis manibus discedat, praesertim cum nihil sit quod eum ab obsidione abstrahat, et ipsi cives urbis custodiam paulatim deserta ad rem domesticam, ut tempore pacis, curandam declinent. eo consilio ab omnibus approbato, et commoda pacis utraque manu amplexis, sacra veste indutus, et divinis oraculis in

V. 151 τῆς πόλεως ἐξεχύθησαν, ὁ βασιλεὺς δ' Ἀνδρόνικος
θέας ἀέλπτῳ καταπλαγεὶς πολλάκις τοὺς ὀφθαλμοὺς ε
βῆ τῶν θεωμένων διεσάλευεν ὅρασιν· ἀτεχνῶς γὰ
ἐδόκει βλέπειν τὰ τότε τελούμενα. ἐπεὶ δὲ ἀληθῆ τ
καὶ πρὸς μηδὲν πλανῶσαν εἶχε καταμαθών, τὸ τοῖς β
προσῆκον ἐλευθέριον φρόνημα καὶ τὸ τῆς γνώμης ἀκ
τον παρωσάμενος ὑπογοθεύει τὸν ἔλεον, καὶ τὴν λεο
ἔχων τῷ τέως ἀνακαλύπτειν τὴν ἀλωπεκῆν ὑποδύετ
τοίνυν οὐ μόνον τὸν ἀσμένως προσδεχόμενον πλάττετ
D μικροῦ καὶ κατήχθη πρὸς δάκρυα, τοῦτο δὴ τὸ ἀρχα
δρονίκῳ τῆς ἀληθείας συσκίασμα, τῶν τῆς ψυχῆς κι
προσκίασμα. πλὴν οὐκ ἐπὶ πολὺ τὸ δρᾶμα ὑποκρι
ἀλλὰ μετὰ καιρὸν ἀποδὺς ὡς ῥάκια τὰ ἀπαλὰ κ

1. τὴν ἱερὰν] τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυθεὶς καὶ τὸ
ἅγιον εὐαγγέλιον εἰς χεῖρας λαβὼν ἀκολουθεῖν προσέτα
τούς τε διακόνους καὶ κληρικοὺς ἅπαντας B. 4. πάν
παστοι καὶ ἀνυπόδετοι, δεδεμένοι τὰς χεῖρας, κλάδους
κατέχοντες, καὶ παρακλητικαῖς φωναῖς ἐλεεινῶς ἀνακ
αἰδούμενοι αὐτομολῆσαι πρὸς τὸν ἀνδρόνικον B. 2
τῆς A.

manus sumptis, sacerdotes et omnem urbanam multitudin
qui iussit, ne mulieribus quidem et pueris exceptis, sine ul
supplices frondes manibus gestantes, apertis capitibus, nudi
et manibus, nullo vere supplicum miserabili gestu praetermiss
sa voce misericordiam flagitantes. qui cum hoc modo urbe
rentur, Andronicus imperator inexspectato spectaculo atton
inde huc atque illuc deflexit oculos, ut certius perspiceret

ἔλαιον λεῖα ῥήματα, ἐμφανῶς τοῖς Νικαεῦσιν ὑπέδειξε, καὶ μάλιστα τοῖς κατ' ἀξίωσιν καὶ γένους σεμνότητα ὑπερέχουσιν, οἷαν ὁ γέρων ἐπιγουνίδα τρέφει ὀργῆς καὶ ὅσον τὸν μετόπισθεν ὑποτύφων κότον καὶ τὸ ἐχθραντικὸν καὶ μνησίκακον εἰς καιρὸν ἐταμιούχει τὴν ἀνταπόδοσιν. πολλοὺς τοίνυν μετέπειτα τῆς πατρίδος μετανάστας εἰργάσατο, τινὲς δ' ἀπὸ τῶν τειχῶν κύμβαχοι καταρριφέντες οἰκτρότατον ὑπέμειναν θάνατον. τότε δὲ τοὺς Πέρσας ἀνασκολοπίσας κύκλῳ τῆς πόλεως, καὶ τὸν Ἄγγελον Ἰσαάκιον ἐπαινέσας ὧν ἔδρασε καὶ ὧν εἴρηκε, μὴ μόνον τοὺς ὀδόντας εἰς ὅπλα καὶ βέλη οὐ μεταποιήσας ἐπ' ἴσης τῷ Καντακουζηνῷ Θεοδώρῳ, ἀλλὰ κἀκείνῳ ἐπιπλήξας πολλάκις κατὰ χριστοῦ κυρίου θρασυστομοῦντι καὶ ὡς ἐκ κουλεοῦ τοῦ στόματος μάχαιραν ὀξεῖαν τὴν γλῶτταν ἔλκοντι, καὶ χρηστῶν ἐμπλήσας προσδοκιῶν, τὸ δ' P. 185 ἀληθέστερον εἰπεῖν τὸν ἑαυτοῦ φονέα καὶ τῆς ἀρχῆς παραλύσοντα τρέφων κατὰ θεῖον καὶ περιθάλπων εἰς τὸν τῇ προνοίᾳ δοκοῦντα καιρόν, (4) ἐκεῖνον μὲν ὀπίσω ἀποπέμπει πρὸς τὸ Βυζάντιον, αὐτὸς δὲ πρὸς τὸ τῶν Προυσαέων μεταβαίνει πόλισμα μετὰ τῶν ἐφεπομένων αὐτῷ στρατιωτικῶν τάξεων.

Καὶ δὴ κατὰ τὸ πρὸς μεσημβρίαν μέρος τῆς πόλεως βαλὼν χάρακα, καθὸ δὴ καὶ προσιτὸν ἐδόκει τὸ τεῖχος διὰ τὸ τοῦ χώρου ἰσόπεδον, μὴ ὡς ἡ λοιπὴ πόλις εἰς πετρῆεν καὶ περιφερὲς αἰρόμενον γήλοφον καὶ ἀπότομον προφαινόμενον, τῇ ἕξῃς ἔχεται τοῦ πολιορκεῖν.. καὶ αἱ μὲν μηχαναὶ καὶ B οἱ ἄνδρες οὐκ ἀεργῶς εἶχον ἀλλ' ἔδρων τὸ πρόσφορον· αὐ-

2. μᾶλλον A. 5. ἐταμιούλκει A. 9. ὧν ἔδρ.] οἷς ἔδρασε καὶ οἷς A. 17. αὐτὸν μὲν — ἐκεῖνος δὲ A.

mulatione deposita et mollibus oleoque lenioribus verbis omissis, Nicaeensibus, nobilitate praesertim et dignitate praestantibus, ostendit quantum irae aestum animo celasset, dum se ultionis offerret occasio. multos enim in exilium egit, nonnullos de moenibus miserabiliter praecipitavit, et Persas circum urbem palis affixit. Isaacium vero Angelum ob dicta et facta eius collaudavit, quod Theodori Cantacuzeni maledicentiam non modo non imitatus esset, sed etiam castigasset; ac spe bona implevit, aut verius ut dicam, percussorem suum et imperii eversorem fato quodam et providentia numinis aluit. (4) Ac illo Byzantium misso Prusam transiit; munitoque versus meridiem vallo, qua ob planitiem adiri posse moenia videbantur (nam aliae partes urbis rotundae et praeruptae rupi impositae sunt), postridie oppugnationem orditur.

Machinis et viris operi intentis, ipse plurimas litteras sagittis annexas in urbem iaculatur, quarum haec sententia erat, se eis defectio-

C συγχροτούμενος πόλεμος τοῦ κατὰ Νίκαιαν συστάντος
τον ἀπεφέρετο κατά τε ἀλκὴν ἀνδρῶν συμπλεκομένων
σιλείοις τάγμασι καὶ μῖσος τὸ ἐς Ἀνδρόνικον, ὃ καὶ
λέμου αἴτιον ἦν. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πόλις ἡ Προῦσα πᾶ
λίπυργός ἐστι καὶ ἰσχυρὸν περιβεβλημένη περίβολον,
τον ἀμφίδυμον κατὰ τὸ κλίμα τὸ νότιον. ἐν ᾧ καὶ ἐ
πολλάκις τῆς ἡμέρας γινόμεναι συνῆπτον πρὸς ἄλλ
στρατεύματα, καὶ ἔπιπτον ἔξ ἀμφοτέρων συχνοί.
ἔδει καὶ τὴν πόλιν ταύτην ὑποκύψαι τῷ Ἀνδρονίκῳ κ
πλείστους τῶν ἐν αὐτῇ χειρωθέντας παθεῖν τὰ ἀν
τοῦ τείχους τι ἀπελεπίσθη τῇ ἐλεπόλει συνεχῶς δρυπ
πρὸς δὲ τούτῳ καὶ τὸ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος προσεπ
D καὶ ἰμάντωμα τοῦ παλαιοῦ περιβόλου καταβληθὲν φα

1. ῥέων τὸ λέγειν] πετάκια γράφων ἔριπτε ταῦτα μετὰ
ἐντὸς τῆς πόλεως B. 4. εἰ αὐτὸν] εἴπερ A. 7.
μαι A. οἳ τούτοις] τοὺς τούτοις ὁμόφρονας συσχό
ταπροδώσουσι A. 10. τὸ ἔλαττον] μειονεκτῶν ἦν A
καλλίπυργός] καλόκτιστος B. 14. ἐχυρὸν περίβολον ἔ
18. καὶ πολλοὺς τῶν A. 20. τῇ ἑλεπόλει] ὑπὸ τῆς τ
ας B. 21. πρὸς δὲ τοῦτῳ] καὶ ὅπερ ἦν ἐκεῖσε παλα
μετὰ ξύλων κατέπεσε B.

nis dare veniam, si apertis portis reciperetur, et Theodoru
lus et circumforaneus Lachanas et temerarius Synesius (his
tulis eos ornabat) eorumque coniurati sibi traderentur. idque
compluribus repetitum est. nam Prusaense bellum Nicaeo n
tudine militum imperatorios invadentium, nec odiis in Andr
quae et belli causa erant, quicquam concedebat: et ipsa urb

τοῖς ἔνδον παρέσχετο τοῦ τὸ τεῖχος ἅπαν, ὁπόσον ἡ ἐλέπολις ἔτυπτεν, ἐπὶ γόνυ κλιθῆναι κατασεισθέν. Θροῦς οὖν ἐπὶ V. 152
τῷ γενομένῳ τούτῳ ἄσημος αἴρεται, καὶ δέος τὰς ἁπάντων ἐκταράττει καρδίας. ὅθεν μὴ περιεργασθέντος τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ὅλων καὶ πρὸς μόνον τῶν ἐκτιναχθέντων λίθων τὸν δοῦπον ἐναποψυξάντων τῷ δέει μικροῦ, ἔρημα μὲν τὰ τείχη τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀμυνομένων εἰάθησαν, αἱ δ' ἀγυιαὶ εἶχον ἁλιζομένους ὡς ἐπ' ἀμηχάνοις τοὺς ὑποκαταβάντας ἐκ τῶν τειχῶν. καὶ τὸ ἐντεῦθεν ἄνετος μὲν τοῖς πολεμίοις ἡ διὰ πυλῶν καὶ τείχους κλιμάκων ἐπενηνεγμένων εἰς τὴν πόλιν εἴσοδος ἦν, αὐτοῖς δὲ τοῖς Προυσαεῦσι καταλαμβανομένοις ἀνηλεὴς ἀναίρεσις καὶ τῶν προσόντων διαρπαγὴ καὶ τοῦ βοσκημάτων κατακοπή, ἃ δὴ κατὰ πώεα καὶ ὅλα βουκόλια εἰσηλάθησαν, ὡς ἔχοιεν ᾧ τραφήσονται οἱ ἐντὸς ἐπιτεινομένης τῆς πολιορκίας. καὶ τότε μὲν ἐν τοιούτοις ἦσαν δεινοῖς τὰ τελούμενα· ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀνδρόνικος εἰσεληλύθει τὸ πόλισμα καὶ ἐνηυλίσατο ἔνδοθεν, οὔθ' ὡς βασιλεὺς πραΰς καὶ σώζων ὑπηκόοις οὖσι πάλαι καὶ αὖθις ἐσομένοις, κἂν πρὸς καιρὸν ἀπέστησαν, τοῖς Προυσαεῦσιν ἐχρήσατο, οὔθ' P. 186
ὡς ἁπλῶς ἄνθρωπος ὁμοφυέσιν ἀνδράσιν ἡμέρως προσενήνεκται· ἀλλ' ὡς θὴρ ἀρχικὸς ἀπόσιτος ἱκανῶς ἀσηκάστοις ἐμπεσὼν καὶ ἀποιμάντοις θρέμμασι τοῦ μὲν αὐχένα κατέαξεν, ἄλλου δ' ἐλάφυξεν ἔγκατα καὶ ἄλλως ἔθετο χειρίστως ἕτερον, τὰ δὲ λοιπὰ κρημνοῖς καὶ ὄρεσι καὶ βαράθροις διασπαρέντα παρέπεμψεν, οὕτω καὶ τότε Ἀνδρόνικος μὴ προηγησαμένης

4. καρδίας] ψυχάς A. 6. ἔρημοι μὲν οἱ περίβολοι τῶν προφυλάκων A. 8. ἁλιζομένους] τῇδε κἀκεῖσε φερομένους ἐπ' ἀμ. τοὺς ὑποκαταβαίνοντας A. 23. ἄλλου] ἑτέρους δὲ ἐξεντέριασε B.

tollitur, omnibus territis nec malum datum accuratius explorantibus, sed ad sonitum duntaxat excussorum saxorum metu pene exanimatis. moenia destituta sunt a defensoribus, et vici urbis trepidis eorum discursationibus repleti. inde scalis appositis muroque superato, portis apertis liber urbis ingressus hosti patuit. Prusaenses direptis aedibus crudeliter interfecti, et pecudes mactatae, quarum greges et armenta in urbem coacta erant, ut ducta obsidione haberent unde viverent. quae dum fiebant, urbem ingressus Andronicus, non ut clemens imperator et eorum qui et olim subditi fuerant et rursus futuri erant, quamvis ad tempus defecissent, conservator, Prusaenses tractavit, nec ut hominum qui iisdem elementis constent rationem habuit: sed ut famelicus leo incustoditos greges adortus aliis colla frangit, aliarum viscera devorat, alias aliter miserrime conficit, reliquas in montes et praecipitia agit, ita tum Andronicus, quod Prusa non deditio-

ὁμολογίας τε καὶ σπονδῆς μετὰ τοῦ τῶν Προυσαέω
ρώματος ἢ ἑκουσίας προβάσης παραδοχῆς, ἀλλὰ
B ἡλωκυίας τῆς πόλεως, πλείστους ὅτι μάλιστα δι
καὶ ἠφάνισεν, εἰς πολυειδεῖς καὶ πολυτρόπους κολά
τοῦ θυμοῦ καταμερίσας ἀλλόκοτον. Θεόδωρον μ
τὸν Ἄγγελον ἠΐθεον ὄντα καὶ τὸν ἴουλον πρώτως χ
τα τίθησιν ἐξόμματον, καὶ ὄνῳ ἀναβληθέντα καὶ τῶν
κῶν ὁρίων ὑπερέκεινα ἀπαχθέντα εἶτα κελεύει διαφ
ἵνα ὅπῃ τὸ ὑποζύγιον ὁρμῴη αὐτόματον φερόμενος πλ
καὶ τάχ' ἂν θηρίοις ἐγεγόνει κατάβρωμα, ὃ καὶ ὁ τὴ
ρίαν ταύτην ἐκείνῳ ἐπιθεὶς Ἀνδρόνικος προεσκέψατο,
C Τοῦρκοι ἐγκύρσαντες ᾠκτειράν τε τὸν μείρακα καὶ
αὐτῶν σκηνὰς ἀπαγαγόντες θεραπείας ἠξίωσαν. τὸν
νέσιον Λέοντα καὶ τὸν Λαχανᾶν Μανουὴλ καὶ συχνο
λους τοῖς τῶν παραπεφυκότων τῇ Προύσῃ δένδρων
σιν ἀπεκρέμασε, τὸν δέκατον τετραπλῶς ἀποσώζοντα
θμόν. πολλαπλασίονας δ' ἑτέραις ὑποβεβλήκει ποιναῖ
μὲν γὰρ χεῖρας ἀπέτεμεν, ὧν δὲ δακτύλους ὡς ἀμπέλ
ριέκειρε κλάδους, τινῶν δὲ πόδας ἀφῄρηκε. πολλοὶ
ρῶν καὶ ὀφθαλμῶν ὑπέστησαν στέρησιν· ἦσαν δ'
ὀφθαλμὸν δεξιὸν καὶ πόδα εὐώνυμον ἐζημίωντο, καὶ α
ναντίον ἐπεπόνθεισαν ἕτεροι. καὶ οὕτως ἀπανθρώπω
D ῥώμῃ σώματος καλλιστεῦον καὶ στρατιωτικῇ ἐξαίρετον
ρίᾳ τὴν οἰκείαν ζημιώσας βασιλείαν Ἀνδρόνικος μ
πρὸς τὸ Λοπάδιον. κἀκεῖ τὰ ὅμοια δράσας, καὶ τῶν

3. διέφθειρε] κακῶς διέθετο A. 4. τὸ τῆς γνώμης κατα
αὐτόνομον καὶ αὐθαίρετον A. 9. αὐτότατον μονάζο
12. ἐγκύρσαντες] ἐντυχόντες A. 14. καὶ συχνοὺς]
ρους δέκα εἰς τὰ εὑρισκόμενα ἐντὸς δένδρα ἐφούρκισε
δέκατον] δέκα? 25. τὸν ἐπίσκοπον ἀδρανοῦς ἀποστερ

ne sed vi potitus erat, plurimos pessimo exitio perdidit, mu
cruciatus et varia tormenta commentus. Angelum Theodoru
lescentem pene adhuc imberbem, effossis oculis asino impo
ultra limites Romanorum eductum dimitti iubet, ut quocun
petus iumentum tulisset, ibi solus oberraret. ac forsitan a
voratus esset, quod Andronici consilium fuit, nisi Turci viato
miserti essent et in tabernacula sua abductum curassent.
Synesium et Manuelem Lachanam et alios complures, XL
de summis arboribus iuxta Prusae moenia suspendit; et long
aliis suppliciis affecit, aliorum manibus, aliorum digitis, qu
pedibus amputatis. multi et manibus et oculis privati sunt,
oculo dextro et pede sinistro mutilati, alii contra. robusti

ποον ἕνα στερήσας τῶν ὀφθαλμῶν ὡς μὴ κατὰ τῶν ἐκ τῆς ποίμνης ἐκείνου ἀγανακτοῦντα στασιωτῶν, ἀλλὰ πράως οὕτω καὶ ὁμαλῶς τὴν κατὰ τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου φορὰν ἐκείνων προσιέμενον καὶ ἀνεπεγκλήτως θεώμενον, ἐπάνεισιν εἰς τὰ βασίλεια τοιούτοις γεγανωμένος τροπαιουχήμασι, τὰς τῶν Προυσαέων ἡμερίδας καταλιπών, αἳ περιπλέγδην τὰ δένδρα ἀνέτρεχον, βαρυνομένας τοῖς τῶν κρεμασθέντων σώμασιν ὡς ἄλλοις βότρυσι, καὶ μηδένα τῶν ἀνασκολοπισθέντων ἀφεὶς ὡς ληνοῖς δοθῆναι τοῖς σήμασιν, οὓς καὶ τερσήνας ἥλιος ἀνέμοις περιφέρεσθαι ἀνῆκε κατὰ τὰ ἐν συ::ηλάτοις ὑπὸ τῶν ὀπωροφυλάκων αἰωρούμενα φάσματα.

Εἰς δὲ τὴν Κωνσταντίνου πόλιν ἐπανιὼν καὶ παρὰ τοῦ δήμου φωναῖς εὐφήμοις δεξιωθείς, καὶ ταῖς τῶν κολάκων προσλαλιαῖς, οὓς ἀεὶ παρατρέφουσι τὰ ἀνάκτορα, τὸ μεγαλόφρον πλεῖον κτησάμενος, εἰς θεωρεῖα καὶ ἁμίλλας ἵππων θηρείας οὔσης τῆς ὥρας ἐτράπετο, ὅτε καί τινων ἐκ τῶν κα- V. 153
τὰ τὸ βασιλικὸν ἑδρίασμα δρυφάκτων καταβληθέντων καὶ περὶ τοὺς ἔξ ἄνδρας ἀνῃρηκότων, καὶ τοῦ θεατρομανοῦς ὄχλου ἐπὶ τῷ συμβάντι τούτῳ διαθροηθέντος, ὥρμησε τοῦ θώκου ἐξαναστῆναι καὶ μεταχωρῆσαι πρὸς τὰ βασίλεια, τῷ δέει P. 187
ἀλλοιωθεὶς καὶ τοὺς δορυφόρους συνηθροικώς, εἰ μὴ τὸ περὶ ἐκεῖνον εὔνουν ἱκέτευσαν ἀποστῆναι ὡς ἀτόπου τοῦ τοιούτου βουλεύματος, καὶ ἐμπέδως ἰζάνειν παρέπεισαν ὡς αὐτίκα εἰ

2. στρατιωτῶν A. 9. μνήμασιν A. 10. κατὰ] ὡς κατὰ A. 16. ὅτε καί] κιόνια δύο μικρὰ πλησίον ὄντα τῆς καθέδρας αὐτοῦ κάτωθεν ἔπεσον καὶ ἐξ ἄνδρας ἐφόνευσαν B. 17. καταλυθέντων A. 21. εἰ μὴ τὸ] τὸ μέντοι A. 23. ἰζάνειν ἐμπέδως μᾶλλον παρ. A. ὡς αὐτίκα] εἰπόντες ὡς ἐξανασταὶς ἀπολεῖται αὐτίκα A, εἰ ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐξέλθοις, οἱ πάντες χαωνόμεθα B.

fortissimis ac rei militaris peritissimis viris adeo inhumaniter interfectis, atque imperii viribus imminutis, Lopadium transit Andronicus; eodemque modo ibi quoque grassatus, et episcopo oculis privato, quod seditiosorum sui gregis motum contra Andronicum non castigasset sed aequo et leni animo tulisset ac spectasset, talibus triumphis ornatus in palatium revertitur, relictis Prusaensium vitibus, quae arbores amplectebantur, suspensorum cadaveribus ut uvis oneratus; ullum neque sepeliri passus est, sed a sole arefactos ut turriculamenta volucrum, ne poma devorent, a ventis agitari voluit.

Cpoli laetis populi acclamationibus exceptus, et adulatorum laudationibus, quos semper alere solent aulae, maiori superbia inflatus, spectaculis et ludis Circensibus aestivo tempore intentus fuit. cum autem aliquando tabulata aliquot iuxta imperatoriam sedem collapsa

ἐξαναστάσῃ ἀπολούμενον, τοῦ δήμου συσπειραθέντος εἰς ὃ
καὶ κατ' ἐκείνου καὶ τῶν ὅσοι περὶ αὐτὸν ἐφορμήσαντος. μι-
κρόν τι γοῦν ἐπιμείνας τὸν ἱππικὸν μόνον καὶ γυμνικὸν τε-
τέλεκεν ἄεθλον, τῶν δ' ἐπεισοδίων θεαμάτων ἀπέσχετο τέλεον
ἐν οἷς διαχέουσι τὸ θεώμενον οἱ διὰ μηρίνθων εἰς ὕψο
ἀναρριχώμενοι καὶ ὑπὸ μικρῷ καὶ λεπτῷ τῷ συνέχοντι καλω
δίῳ ἐπορχούμενοι διαέριοι, ἔτι δὲ οἱ πτηνόποδες λαγίναι κ
B κύνες αἱ θηρευτικαί, φιλοτοιούτους ἀποδεικνύντα τοὺς ἀήθει
θεατροβάμονας. καὶ ταῦτα μὲν ὧδέ πῃ ἐφέρετο.

5. Ἦν δέ τις ἀνὴρ τοὔνομα Ἰσαάκιος, γένους ἄριστ
ἤκων, ἕτερος παρὰ τὸν Ἄγγελον Ἰσαάκιον, θυγατρὸς παῖς Ἰσα
ακίου τοῦ σεβαστοκράτορος, ὃν ὁ λόγος τῆς ἱστορίας ἁπτόμ
νος κασίγνητον τοῦ βασιλέως εἴρηκε Μανουήλ. ἀλλ' οὗτ
δὴ ὁ Ἰσαάκιος παρὰ τοῦ πρὸς πατρὸς θείου καὶ βασιλέω
τοῦ Κομνηνοῦ Μανουήλ, τὰ κατ' Ἀρμενίαν διέπειν λαχ
καὶ ἄρχειν Ταρσοῦ καὶ στρατηγεῖν ὁπόσα τοῖς ἐκεῖ προσ
κλήρωται, συρρήγνυσι μετὰ τῶν διαφόρων Ἀρμενίων πό
μον, καὶ ἅλοὺς ἐν φρουρᾷ καθείργνυται (φθάνει δὲ θαν
καὶ ὁ βασιλεὺς Μανουήλ), καὶ τοῦτο ἐς ἡλίους πολλο
C ὑψὲ δὲ πρὸς τῶν Ἱεροσολυμιτῶν λυθεὶς οὓς φρερίους φ
σίν, ἔσχεν εὔθετον τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον, Ἀνδ
νίκου συναραμένου πρὸς τὰ λύτρα ὑποθημοσύνῃ Θεοδώρ

6. ὑπὸ[ἐπὶ? 7. λαγίναι] λαγῦναι A. 8. φιλοτοιού τον ἀποδεικνύντα τὰ μὴ τῆς πόλεως ἐξιὰν ἀστικάν A. 13. τοῦ βασ.] προσείρηκε τοῦ βασ. A. 14. πατρὸς] πάππου A. 15. τὰ καὶ'] πεμφθεὶς εἰς κεφαλὴν τῆς ταρσοῦ B. 16. προ κλήρωται] Ῥωμαίοις ὑπήκοα A. 22. πρὸς] εἰς A.

viros VI oppressissent, vulgo eo casu consternato perterritus satellites convocavit et in palatium abire voluit: sed ab amicis exor tus mansit, quod si surrexisset, statim periturus esset, populi glob in ipsum et satellites eius impetum facturo. paulisper igitur mora us, dum equestre et gymnicum certamen absolveretur, reliquis spect culis prorsus abstinuit, cuiusmodi sunt funambulorum et venation m; quibus in urbe manere solita turba ut rebus novis impense cap tur. et haec ita se habuerunt.

4. Erat autem vir quidam nobilissimus, nomine Isaacius (no Isaacius Angelus), Isaacii sebastocratoris, quem fratrem fuisse Manuelis diximus, ex filia nepos. is Armeniae vicinisque locis Roma nae ditionis et Tarso a maiore patruo Manuele praepositus, comm sso cum hostibus Armeniis praelio captus, Manuele iam defuncto, in custodiam datur. in qua cum longo tempore fuisset, tandem ab Hierosolymitis, quos Frerios dicunt, redemptus commodum in patri m reditum habuit, Andronico redemptionis adiutore; idque de Th o-

ἥπερ ὁ μὲν Ἀνδρόνικος, ὡς πολλάκις εἴπομεν, ἐπλησίαζεν, ὁ δ' Ἰσαάκιος οὗτος ἀδελφιδοῦς ἦν. ἐνῆγον δὲ Ἀνδρόνικον εἰς τὸ προσδέξασθαι τὸν Ἰσαάκιον καὶ τῆς χρονίου κατοικτεῖραι ἀποδημίας ὁ Μακροδούκας Κωνσταντῖνος τῇ πρὸς μητρὸς Ἰσαακίου θείᾳ συνευναζόμενος, καὶ Ἀνδρόνικος ὁ Δούκας συνήθης ὢν ἐκ παίδων Ἰσαακίῳ καὶ κατὰ γένος αὐτῷ προσεγγίζων. οὗτος τοίνυν ὁ Ἰσαάκιος Ἀνδρονίκῳ τῷ βασιλεῖ οὐχ ὑπείκειν ἐθέλων καὶ τὴν πατρίδα ὡς ἐν ἀστράσι φανταζόμενος καὶ συγγενείας ἢ ἐρατεινῆς ὁμηλικίας οὐδένα λόγον ποιούμενος, τυραννίδος δ' ἐρῶν καὶ ἀρχῆς ἔφεσιν τρέφων, D
οὐ μὴν ὑποκύπτειν ἀνεχόμενος ἄρχουσιν, ἐφοδίοις χρῆται καὶ συνεργίοις τοῖς πεμφθεῖσιν αὐτῷ ἐκ Βυζαντίου χρήμασιν εἰς τὸ κακοβούλως ἀρχὴν ἑαυτῷ μνηστεύσασθαι. τοίνυν μετὰ χειρὸς συχνῆς καταπλεύσας εἰς Κύπρον τὰ μὲν πρῶτα τὸν ἔννομον καὶ πρὸς βασιλέως ἀπεσταλμένον δυνάστην ὑπεζωγράφει, βασιλικὰ ὑποδεικνύων τοῖς Κυπρίοις γράμματα, ἅπερ αὐτὸς συνέθετο, καὶ διαταγὰς ἀναγινώσκων αὐτοκρατορικὰς ἐπιπλάστους, τὸ ποιητέον δῆθεν ὑποτιθεμένας ἐκείνῳ, καὶ τἄλλα διαπραττόμενος ὅσα οἱ ὑφ' ἑτέρων ἄρχειν ταχθέντες πρὸς ἀνάγκης ποιεῖν ἔχουσι, μετ' οὐ πολὺ δὲ τὸν τυραννοῦντα παραγυμνώσας, καὶ ἣν ἔτρεφεν ἀπήνειαν ἐκκαλύψας, ἀπανθρώπως τοῖς ἐκεῖ προσφέρεται. καὶ τοσοῦτον ἐς τὸ τοῦ ἤθους ἀκαμπὲς καὶ ἀμείλικτον Ἀνδρόνικον ὑπερέβαλεν, ὅσον οὗτος τοὺς πώποτε διαβοήτους ἀνεπιεικείᾳ εἰς τὸ P. 188

9. ὁμιλίας A. 24. εἰς om A.

rae sententia, cuius, ut saepe diximus, consuetudine utebatur, vero frater patruelis erat. ut autem Andronicus Isaacii curam ciperet ac diuturnae eius captivitatis misericordia tangeretur, Maducae Constantini, qui materteram Isaacii in matrimonio habebat, ra est effectum, et Andronici Ducae cognati eius et familiaris a o. is igitur Isaacius cum Andronico cedere ac in patriam redire t, nec ullam cognationis aut suavis consuetudinis rationem ha-t, sed imperare quam imperio carere mallet, pecuniae Byzantio e subsidiis ad improbum affectandi regni consilium abutitur, et o cum magna manu occupata principio se pro legitimo praetoui ab imperatore missus esset, gerit, litteris imperatoriis ostenquas ipse composuerat, et commentitiis mandatis recitatis, quae ipsi agendum esset scilicet praescribebant; ac caetera agit, iis necessario facienda sunt qui alienis imperiis subsunt. verum multo post se tyrannum professus, innata crudelitate retecta, res inhumanius tractat; ac pertinacia saevitiaque tantum supedronicum, quantum Andronicus caeteros omnes qui unquam

προσκεκρουκὸς ὑπερήλασεν. οὐ γὰρ διέλιπεν, ἐξ ὅτου πε
ἀσφαλῶς ἤδη ἄρχειν ᾥετο, μυρία ἄττα ἀνόσια ἐπὶ τοῖς οἰ
κήτορσι τῆς Κύπρου ἐργαζόμενος. φόνοις τε γὰρ καθ' ὥρα
ἀναιτίοις ἐχραίνετο, καὶ δηλήμων σωμάτων ἀνθρωπίνων ἐγ
νετο, ποινὰς ἐπάγων καὶ τιμωρίας οἷά τι συμφορῶν ὄργανο
ὁπόσαι κατῆγον εἰς θάνατον. καὶ κοίταις δὲ ἀθεμίτοις κα
V. 154 φθοραῖς παρθένων ὁ παναισχὴς καὶ ἐξάγιστος ἠκολάσταινεν
οὐσίας τε ἁπάσης τοὺς εὐδαίμονας πρώην οἴκους ἀνυπε
θύνως ἐστέρησε, καὶ τοὺς χθές τε καὶ πρότριτα περιβλεπο
μένους αὐτόχθονας καὶ κατὰ τὸ πολυκτῆμον τῷ Ἰὼβ ἀντε
Bζοντας διαφῆκεν ἀγυρτεύειν λιμώττοντας καὶ γυμνητεύοντ
καθ' ὅσων τέως οὐκ ἐχρήσατο τῷ ξίφει ὁ ἀκρόχολος. φ
φεῦ ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται! εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀ
τοῦντες ἀθετήματα. ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ ἐρρίζωσας· ε
κνοποίησαν καὶ ἐποίησαν καρπόν. ταῦτα δὴ ἃ καὶ ὁ προ
της ἀπολογεῖται πρὸς κύριον λαλῶν κρίματα. οἷα γὰρ ἡ
γενεὰ ἐξέφυσε κώνεια πρὸς οὐδὲν ἕτερον ἀδρυνθέντα ἢ θ
νατον τοῖς προσφερομένοις καὶ ἀπώλειαν τῶν πλείστων πόλε
ὧν τῆς ἀρχῆς παναθέσμως ἐπέβησαν. ταῦτα ὡς εἰς ἀκο
ἐλήλυθε βασιλέως Ἀνδρονίκου, οὐκ ἦν ὁπωσοῦν καθεκτός,
ἀλλ' ὁρῶν αὐτῷ ἐπερχόμενον ὃν πάλαι πεφόβητο φόβον (ἦν

1. προσκ. γινόμενος ὑπ. A. 2. μυρία δεινὰ καὶ ἀνόσια ἐπὶ τ. τῆς νήσου τελῶν A. καθ' ἑκάστην ἀνθρώπους ἀναιτίους ἐφόνευε καὶ ἐφαρμάκου, καὶ τιμωρίας θανασίμους ἐποίει, καὶ γυναῖκας ἄνδρας ἐχούσας ἐμίαινε, καὶ παρθένους ἔφθειρε, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ ἐνδόξους τῆς πόλεως τῶν χρημάτων ὑστέρει. B. 9. περιβλέπτους A. 12. ἐχρῆτο A. 14. ἀθέτημα A. ἐρρίζωσαν A. 17. ἕτερον om A. 20. ἐλήλυθεν Ἀνδρονίκω A. 21. ἐπερχόμενον] προσελαύνοντα A.

atrocitate in hostes celebre nomen consecuti sunt. neque enim, ubi primum tyrannidis fundamenta iecisse videbatur, infinita immanitate in subditos grassari desistebat, sed et caedibus innocentum in horas polluebatur, et humana corpora lacerabat tormentis in exitium mortalium excogitatis. praeterea in stupris virginum et adulteriis homo nefarius volutabatur; et beatas dudum familias sine ullo crimine omnibus opibus spoliabat, ut indigenae paulo ante conspicui divitiis famelici et nudi oberrarent, si quibus homo iracundus ensem abstinuerat. hei, hei, cur via improborum prospera est? florent facinorosi: plantasti eos et firmasti: procrearunt liberos et fructus tulerunt, ut propheta cum domino expostulat. illa enim aetas velut aconita genuit, quae adulta non ad aliud nisi ad perimendos homines et plurimarum urbium excidium valuerunt, quarum dominatum per vim invaserant. quae cum ad Andronici aures pervenissent,

ὰρ ὑφορώμενος ἀεὶ τὸ ἰῶτα ὡς τὴν αὐτοῦ παραλῦσον ἀρ- C
ὴν) ἐζήτει τρόπον δι' οὗ ἂν συλληφθῇ Ἰσαάκιος καὶ γενη-
ῇ ἐξ ἀνθρώπων ὁ ἐκείνῳ προσδύκιμος ὄλεθρος· ἐδεδίει γὰρ
ήπως Κυπρόθεν καταπλεύσας καθελεῖ τοῦτον τῆς ἀρχῆς,
ὐὼς ὡς ἀσμένως προσδεχθήσεται παρὰ πάντων, ἐπεὶ καὶ
ὁ πόρρω κακὸν τοῦ ἐν χερσὶν ἀλυπότερον, καὶ τοῦ θλίβον-
ς ἄρτι κουφότερον τὸ ἐλπιζόμενον χείριστον· ἀγαπητῶς
ἰρ παρακερδαίνειν ἐοίκαμεν ἄνθρωποι καὶ τὴν βραχεῖαν τοῦ
γοῦντος ἄνεσιν.

6. *Μὴ ἔχων δ' ὅπως τὸν ἀπόντα ἐχθρὸν χειρώσεται,* D
ὶ τοὺς ἐγγὺς τρέπει τὸν θυμόν, ταὐτόν τι δρῶν ὃ καὶ κύ-
ς πολλάκις ποιεῖν εἰώθασι· τοῦ γὰρ βάλλοντος ἀφιστάμε-
ι τοῦτον μὲν ἀμύνονται ὑλακαῖς, τῷ δ' ἀφεθέντι λίθῳ
ὺς ὀδόντας ἐγχρίπτουσιν. ἀμέλει καὶ ὑπὸ κρίσιν ἤγαγε
ν τε θεῖον Ἰσαακίου τὸν μακροδούκαν Κωνσταντῖνον, καὶ
ν Δούκαν Ἀνδρόνικον, οἳ ξυνέθεντο μὴ ἀχρεῖον Ἀνδρονίκῳ
ἐς πίστιν ὀφθῆναι τὸν Ἰσαάκιον λυθέντα καὶ πρὸς τὴν
τρίδα ἐπαναζεύξαντα. μετ' οὐ πολλὰς δ' ἡμέρας καὶ κα-
σιώσεσιν οἱ ἄνδρες ὑπάγονται, καίπερ τῶν τῆς μερίδος
τες Ἀνδρονίκου· οἱ μέγ' ἔξοχοι πάντων καὶ τῆς ἑταιρίας οἱ
άτιστοι, εἴγε ὁ μὲν Μακροδούκας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων φιλο-
ροσυνῶν αἷς ἐπιμελῶς Ἀνδρόνικον ἐθεράπευε, καὶ ἀδελφῇ
ς Θεοδώρας κατὰ συνάφειαν συνήρχετο γαμικήν, ἣν ὁ λό-

2. τὴν αὐτοῦ] τῆς ἀρχῆς αὐτὸν παραλῦσον A. ἣν γὰρ χρησμο-
οτημένον ὡς τὸ ἰῶτα τὴν αὐτοῦ καταλύσει βασιλείαν B. 4.
ρχῆς] τυραννίδος A. 7. καὶ χείριστον ὄν A. 11. ἔγγιστα A.
5. Ἰσ.] ἐκείνου A. 19. οἱ ἄνδρες] οὗτοι A.

cohiberi modo potuit: sed quia id praesto esse videbat quod
ormidarat (semper enim litteram I ut imperii sui eversionem
am habuerat), principio quaerebat qua ratione comprehendi
Isaacius, et tolli e medio is a quo exitium immineret. verе-
nim ne Cypro advectus et alacriter susceptus ab omnibus se
tu deturbaret. remota enim mala minus molesta sunt quam
a; et quod expectatur, etsi pessimum fuerit, levius eo du-
od urget in praesentia. id enim est mortalium ingenium, ut
doloris levamen in lucro deputemus.
ed cum hostem absentem in potestatem suam redigere non pos-
eius propinquos conversa, canes imitatus qui hominem allatra-
ti lapidem ab eo coniectum mordicus arripiunt, Macroducam
num et Ducam Andronicum in ius vocat; qui confirmarant Isaa-
demptus in patriam rediret, fidelem et utilem illi operam na-
aucis diebus post maiestatis rei fiunt, quamvis principes factio-
ici et summi amici eius: nam Macroducas praeter caetera offi-

; πλειστάκις ἱστόρησε γινώσκειν ἀθεμίτως Ἀνδρόνικον·
Δούκας Ἀνδρόνικος καταπύγων ὢν καὶ γλοιὸς καὶ τ[illegible]ὴν
ναίδειαν ἐπὶ τοῦ προσώπου προβεβλημένος καὶ αὐτοῦ [illegible]δὲ
Ἀνδρονίκου ἐν τοῖς ὑπὲρ Ἀνδρονίκου προμηθέστερος εἶν[illegible]αι
ἐπλάττετο, ὅτι ὁ μέν τινος ἐκπερονᾶν ὀφθαλμοὺς ἀπεφο[illegible]αί-
νετο, ὁ δὲ Δούκας οὗτος Ἀνδρόνικος, ὡς εἰ διδακτὸς ἦν τ[illegible]οῦ
ἀρχῆθεν ἀνθρωποκτόνου καὶ ταῖς τῶν μερόπων χαίρον[illegible]τος
συμφοραῖς, καὶ χειρῶν προσεψηφίζετο στέρησιν ἢ ἀνασκολ[illegible]ό-
πισιν ἐγνωμάτευε, βλασφημῶν ἐν πολλοῖς Ἀνδρόνικον [illegible]καὶ
λίαν ἀπανθρώπως αὐτοῦ καθαπτόμενος ὡς μὴ καταλλήλ[illegible]υς
τοῖς πταίσμασι τὰς κολάσεις ἐπάγοντος. ἐπιστάσης τοι[illegible]συν
τῆς λαμπροτάτης καὶ εὐσήμου ἡμέρας καθ' ἣν ἡ μετὰ [illegible]τοῦ
προσλήμματος εἰς οὐρανοὺς ἄνοδος τοῦ κυρίου καὶ σωτῆ[illegible]ρος
ἡμῶν ἑορτάζεται, ἀθροισμὸς ἐκ προσκλήσεως γίνεται τῶν [illegible]περὶ
τὴν βασίλειον σχεδὸν ἁπάντων αὐλήν· καὶ ἦν διὰ τοῦτο τοῖς ἐκ
παντὸς γένους καὶ ἔθνους συνδρομὴ καὶ ὁρμή, ἔνθα ὁ βασιλεὺς
Ἀνδρόνικος ἐνηυλίζετο· ἦν δὲ τότε σκηνούμενος κατὰ τὸ ἔξω
λεγόμενον Φιλοπάτιον. ὥσπερ δὲ παλινῳδίαν οἱ συνερχόμενοι
ᾄδοντες, ἢ ἐν τῷ ἄλλην τρέχειν ἑτέραν βαδίζοντες, εἶχον τ[illegible]ι
κατάντημα τῆς ὁδοῦ περὶ τὰ λεγόμενα τοῦ Μαγγάνη παλ[illegible]
τια, ἃ καὶ αὐτὰ κατὰ τὸ ἐντὸς Φιλοπάτιον οἰκοδόμητ[illegible]
δεύτερον δ' Ἀνδρόνικος κατηδάφισε. καὶ ἐπεὶ πολυάνθ[illegible]
πος ἦν ἡ συνέλευσις, πάνυ μέντοι πολυάνθρωπος, καὶ ἀ[illegible]

1. ἱστόρησε A. 2. καταπύγων] ἀδιάντροπος ἦν καὶ
ρὸς καὶ ἀπηνής, ὡς εἶπερ ἐξ ἀρχῆς τὸ φονεύειν ἀνθρ
ἐμάνθανε B. 3. δὲ] δὴ A. 5. ἐκπερονᾶν] τυφλώνει
ζεν B. 8. ἀνασκολόπισιν] φουρκισμοὺς B. 11. τοίνυν
13. κυρίου καὶ θεοῦ καὶ A. 15. σχεδὸν om A.

cia, quibus Andronicum observantissime colebat, Theodorae ar
sororem in matrimonio habebat; Andronicus vero Ducas,
pygis et sordidus ac perfrictae frontis, maiori sibi curae e
nici salutem quam ipsi simulabat. quodsi Andronicus ali
care volebat, Ducas iste, quasi ab improbo illo magistro
mani generis, edoctus, etiam manus ei amputandas au
agendum esse decernebat, obiurgato saepe Andronico e
ter castigato, quod in suppliciis sumendis infra delictor
tem subsisteret. igitur ad celebre festum eius diei quo
ditus in caelos una cum assumpto corpore domini et d
ris nostri celebratur, omnes aulici, ut denuntiatum
runt, atque omnis generis et nationis homines diversi
contendebant ubi imperator diversabatur. erat auten
riori Philopatio. caeterum per errorem in Manganicu

οὐδεὶς ὃν παρεῖναι ἐχρῆν, ἐξάγονται παρὰ δόξαν τῶν συνει- V. 155
λεγμένων ὁ Δούκας τε καὶ ὁ Μακροδούκας ἐκ τῶν ἐκεῖ που ἐπι-
πέδων οἰκημάτων, καὶ πρὸς τὴν αὔλειον ὡς κατάκριτοι
θριαμβεύονται. καὶ οἱ μὲν ὡς ὑπὸ δίκην ἀχθησόμενοι ἢ C
τὸν βασιλέα ὀψόμενοι τῶν ὑπερῴων ἐκκύπτοντα διεσκευάζοντο,
ἄνω τὰ ὄμματα αἴροντες καὶ τῷ χεῖρε πρὸς τὸ τοῦ σχήματος
σεμνὸν περιβάλλοντες· ὁ δὲ Ἁγιοχριστοφορίτης Στέφανος,
ὃν καὶ Ἀντιχριστοφορίτην οἱ τότε ὠνόμαζον ἄνθρωποι,
ἐς τὸ κατάλληλον τῶν ἔργων τὴν κλῆσιν μετάγοντες (ἦν γὰρ
ᾧ τῷ ὄντι ἀναιδέστατος τῶν Ἀνδρονίκου ὑπηρετῶν καὶ πάσης
ἐνοσιουργίας ἀνάμεστος), λίθον ἄρας χειροπληθῆ καὶ τοῦ
Μακροδούκα στοχασάμενος τοῦ καὶ προφερεστάτου κατὰ κῆ-
δος βασιλικὸν καὶ τὸ γεραρὸν τῆς ἡλικίας καὶ τὴν τοῦ πλού-
του βαθύτητα, παρῆνει πᾶσιν ὡς ἐς παράδειγμα αὐτὸν ἀφο-
ρᾶν, περιβλεπόμενος ἅπασαν τὴν ὁμήγυριν καὶ τὸν μὴ λαϊ-
βολοῦντα ἐρεσχελῶν καὶ ὡς ἄπιστον ἐς βασιλέα κακολογῶν D
καὶ τὴν αὐτὴν καταδίκην μετὰ μικρὸν ὑποστῆναι μέλλοντα.
ἦραν οὖν διὰ τὴν ἀπειλὴν ταύτην ὁ ἀθροισμὸς ξύμπας χερ-
μάδια, καὶ κατέβαλον τῶν ἀνθρώπων, ἐλεεινὸν καὶ ἄπιστον
μετὰ τὸ πάθος θέαμα, ὡς ἀρθῆναι τοὺς λίθους ἐς κολωνόν.
ἔτι δ' ἐμπνέοντας τοὺς ἄνδρας ἀράμενοί τινες, οἷς τὰ τῆς
ὑπηρεσίας ταύτης ἐπετέτραπτο, καὶ τάπησιν ἐνειλήσαντες

3. οἰκημάτων] διαιτήσεων A. 5. ἐκκύψοντα διηυθέτιζον ἑαυτούς A. 9. μετάγοντες] μεταγραμματίζοντες A. 18. χερμάδια] λίθους καὶ βώλους B. 22. τάπησιν] ἐντυλίξαντες μετὰ ἀναπλίων A.

ctus est concursus, quod est in interiore Philopatio, post destructum ab Andronico. cum frequens esset conventus eorum omnium quos adesse decebat, Macroducas et Ducas praeter omnium opinionem ex aedibus in planitie sitis producti et in vestibulo triumphati, tanquam in iudicium abducendi, aut imperatorem e superiore coenaculo prospecturum visuri, gestu corporis ad gravitatem confirmato et manibus suppliciter compositis suspexerunt. at Stephanus Hagiochristophorites, qui tum Antichristophorites vulgo dicebatur nomine pro moribus nonnihil immutato (erat enim impudentissimus omnium Andronici ministrorum et omnium scelerum sentina), lapide quantum volaciebat sublato, et in Macroducam destinato, qui et affinitate imperatorios et aetate et amplissimis opibus antecellebat, omnes hortabatur ut suum exemplum imitarentur, totum concilium circumspectans, et qui lapidatione abstinebat, dicteriis et conviciis incessens ut imperatori infidelem et paulo post idem supplicium subiturum. iis minis territi omnes saxa in illos coniecerunt, ut supplicio peracto (o

ἐφ' ὧν αἱ τοῖς ἡμιόνοις ἀνατιθέμεναι στρωματοθῆκαι σκέπον
ται, τὸν μὲν ἐς τὴν περαίαν ἢ τοῖς Ἰουδαίοις εἰς ταφὴν ἀπο
τέτμηται ἄγουσι, τὸν δὲ Μακροδούκαν κατὰ τὴν ἀντίπορθμο
τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων ἀποκομίζουσι λοφώδη ἀκτήν, κα
ἀνασκολοπίζονται ἀμφότεροι. καὶ τότε πρώτως οἱ τῆς Κω
P. 190 σταντίνου πολῖται τεθέανται τὰ καὶ ἀκοαῖς αὐταῖς δυσπαρ
δεκτα, καὶ ὧν ἀφηγουμένων πρότερον ἔβυον τοὺς ἀκουστικο
πόρους, τηνικάδε τοῖς ὀφθαλμοῖς προκειμένων ἀπωλοφύρον
καὶ τὸ πραχθὲν ἀναλογιζόμενοι ἀμηχανίᾳ συνείχοντο, καὶ
πλῆν ἐπὶ τοῖς γινομένοις δίκην ὑφίσταντο. καὶ τῶν ξυμ
λετῶν γὰρ ἐδάμαζον αὐτοὺς τὰ παθήματα, καὶ εἰς αὐτ
ὅσον οὔπω προσπελάζειν τὸν κίνδυνον φανταζόμενοι χρονι
ραν εἶχον τὴν βάσανον τῶν ἐν μέσοις ἤδη ἐνσχεθέντων
ἀχθεινοῖς, καθ' ὅσον οἱ μὲν τῆς πονηρᾶς ἐλπίδος ὑπέλη
ἤδη τοῦ κακοῦ ἐπιστάντος ὃ πάλαι κατὰ νοῦν ἔστρεφον,
δὲ τὸ προορᾶν ἀεὶ τὸ δεινὸν καὶ τὸ οἴεσθαι τὸ μέλλον
ἐφεστὼς καὶ νυκτὸς ἀφῄρει τὸν ὕπνον καὶ ἡμέρας πλέον
Βστιγος πάσης ἐμυώπιζε τὴν συνείδησιν. καὶ τὸ καινότ
οὐ μόνον ταῦτ' ἔπασχον ὁπόσοι τὸ ἔνδον κριτήριον
ὑποθρᾶττον ὡς οὐκ ἀγαθὰ τῷ Ἀνδρονίκῳ εὐχονται κα
λεύονται, ἀλλὰ καὶ οἷς ἐκεῖνος προσέκειτο καὶ ἀεί τι
τεδίδου χρηστοῦ. τὸ γὰρ ἐς ἅπαν ἄπιστον ἦθος καὶ
γνώμης παλίμβολον ὑφορώμενοι, ἔτι δὲ τὸ πρὸς

2. ἀφώρισται A. 6. τηνικαῦτα A. ὠλοφύροντ
καὶ τὸ] τὸ δὲ A. 22. γὰρ ἐμβριθὲς ἦθος A.
λον] δυσμελιπτον A.

miserabile et incredibile spectaculum) lapides in tum
rent. ii vero quibus id munus datum erat, eos adhuc
latos, et tapetibus quibus sarcinae mulorum tegi sol
Ducam in Iudaeorum coemeterium, Macroducam in
quod est e regione Manganii monasterii, transvehunt
que palis affigunt. ac tum primum Cpolitani ea cum
a quorum commemoratione prius aures abhorrebant
nus reputantes, attonitis similes, quo se verteren
plices poenas luentes. nam et popularium calami
et quia idem periculum iamiam sibi quoque im
longiore cruciatu afficiebantur quam ii qui iam i
erant. nam hi quidem mala timere desierant, o
animus prideм augurabatur: illi vero, quia m
videbant, et futura tanquam praesentia cer
ctu somnum capere nec interdiu quietis an
conscientiae quasi flagellis excruciati. neque
affecti erant, qui animi parum amici erga

ἑτοιμότατον δεδιττόμενοι, οὐδ' οὗτοι τὸ τοῦ κινδύνου ὀξὺ σφῶν αὐτῶν ἀπετρέποντο.

Ἀλλὰ γὰρ μηδὲ τοῦτο παραδραμέτω ὁ λόγος. αἰτοῦνταί τινες Ἀνδρόνικον, οἷς μετῆν παρρησίας, τὰ τῶν κρεμασθέντων καθαιρεθῆναι σώματα. ὁ δὲ μὴ ἀηδῶς τὸν λόγον δεξάμενος ἠρώτησεν εἰ πάλαι ἀπέθανον· καὶ γνοὺς ἐκ τῶν ἀναρτησάντων κακοὺς κακῶς καταστρέψαι τὸν βίον, συμπαθείας εἶπε τοὺς ἄνδρας καταξιοῦν, καὶ ἐπεδάκρυσε τούτῳ τῷ C ῥήματι, ἰσχυροτέραν φάμενος εἶναι τῆς οἰκείας ὁρμῆς καὶ προθέσεως τὴν τῶν νόμων αὐστηρίαν καὶ αὐθεντίαν, καὶ τὴν τῶν δικαστῶν ἀπόφασιν ὑπερκεῖσθαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως. ὦ δάκρυον τοῖς πάλαι μὲν καὶ ἡμῖν ἐν συνοχῇ ψυχῆς ὡς ἐκ νέφους ὄμβρος τῆς καρδίας ἐπιψεκαζόμενον! ὦ λύπης σφο- V. 156 δρότερας σύμβολον καὶ τῶν ἔνδον πιεζόντων τεκμήριον ἀναμφήριστον, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ χαρᾶς συλλειβόμενόν τε καὶ σταλαττόμενον ὡς ἐξ ἀμάρας τῶν ὀφθαλμῶν, παρ' Ἀνδρονίκῳ δὲ μὴ ταὐτὸ σθένον, ἀλλ' ἑτέραν φύσιν λαχὸν καὶ τεκμαίρεσθαι παρέχον ὄλεθρον ἐν τῷ ἀμαρεύεσθαι, εἰπεῖν δὲ καὶ τὴν ὁδὸν ἐπανοῖγον τῆς ἐς Ἀχέροντα διαπλωΐσεως, ὅπου τὸ Στυγὸς ὕδωρ τὸ κρυερὸν ὥσει καὶ φρικῶδες κἀκ μόνης ἀκοῆς ἀποτρόπαιον. ὦ πόσων ἔσβεσας κόρας, θερμότερον D προχεθέν! ὦ πόσους εἰς ᾅδου παρέσυρας πέταυρον λάβρον ἐπιρρυέν! ὦ πόσους κατέκλυσας! ὦ οἵους ἄνδρας εἰς τύμ-

1. ἑτοιμον A. 5. ὁ δὲ τῇ τῶν χειλέων περιψοφήσει τὸ παθηνάμενον ὑποφήνας A, ὡς ὁ πιλάτος ἐπὶ τοῦ θεανθρώπου χριστοῦ B. 15. συλλ. καὶ ἀποσταζόμενον A. 19. ὑπανοῖγον A. 23. κατέλυσας A.

conscii, sed quod magis mireris, ii quoque quibus favebat Andronicus et subinde aliquod bonum impertiebat.

In causa erat, quod acerbitatis implacabilitatis et saevitiae hominis gnari periculi aciem ne se quidem evitaturos metuebant. est et hoc memoratu dignum. quidam homines apud Andronicum gratiosi petebant ut suspensorum corpora tollerentur. is vero iis verbis non offensus, rogavit num pridem essent mortui. ubi ex carnificibus audivit malos male periisse, se dolere vicem illorum dixit. ac id dictum lacrimis prosecutus, adiecit legum severitatem et auctoritatem sua voluntate et proposito plus valere, et iudicum sententias suo iudicio praepollere. o lacrimae, quae et olim et a nobis in animi moerore fundebamini, ex corde tanquam imber e nubibus destillantes! o gravioris tristitiae signa, et eorum quae intus urgent argumenta certissima, quamvis aliquando etiam prae gaudio ex oculis velati guttae exuberetis! alia vestra natura est apud Andronicum: internecionis estis praenuntiae, et in Acherontem et Stygiam palu-

βον παρέπεμψας, εἰς τὰ ὕστατα νίπτρα παραληφθὲν
χοὴ ἐπιτάφιος καὶ λοιβή τις λοίσθη ἐκκενωθέν!

Καὶ ὧδε μὲν ἐξ ἀνθρώπων ἔθετο τὸν Μακρο
Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Δούκαν Ἀνδρόνικον, κἀπὶ τοιούτ
τοι Ἀνδρόνικον εἰδόσαν ἀντιμετροῦντά σφισι τῆς εὐνοι
ὀφειλήματα· μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τοὺς Σεβαστειανοὺς
μονας, δυάζοντας τὸν ἀριθμόν, ἐς τὴν ἀντιπέραν
τοῦ πορθμοῦ ὃς κικλήσκεται Πέραμα, διὰ τὸ δῆθεν ἐ
λεύειν αὐτοῦ τῇ ζωῇ.

Ἀλλ' ἐν τοιούτοις μὲν καὶ παραπλησίοις ἄλλοις κ
P. 191 ροσιν οὐκ ὀλίγοις ἀεὶ ἐνηυκαίρει Ἀνδρόνικος· (7) ὁ
Κομνηνῶν Ἀλέξιος, ὃς ἐπὶ τοῦ κεράσματος ἐτέτακτο
σιλεῖ Μανουὴλ ἐκ τῆς αὐτοῦ φύτλης γεγενημένος (
ἀδελφόπαιδος προελήλυθεν), ὑπερορίαν ἐς τοὺς Σκύθ
δρονίκῳ κατακριθεὶς κἀκεῖθεν φυγὰς γενόμενος, εἴποι
ὅφις πετόμενος εἰς Σικελίαν κατέλυσε, καὶ τῷ ταύτης
νεύοντι Γιλιέλμῳ εἰς ὄψιν ἐλθών, καὶ ἑαυτὸν ὅστις
ταφανῆ θέμενος, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ ἐκ τῆς Φιλίππου
χίας ὁρμώμενος Μαλεΐνος, ἀνὴρ οὐ τὸ γένος ἐπίσημ
τὴν τύχην λαμπρός, οὐ γνώριμος τὸ ἐπιτήδευμα, ὃν

7. ἀναρτᾷ] φουρκίζει B. 10. ἐν τούτοις καὶ A. 12. ἐπὶ τ
πιγγέρνης ἦν B. 13. ἐκ τ. α. φύτλ.] ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐκεί
γμένος αἵματος A. 14. Σκύθας] κομάνους B. 19. μαλεϊ
μα, ἀνὴρ ἐκ γένους λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου κατὰ τοῦ ἀνδ
μανείς. καὶ ἴσως μὲν ὁ κομνηνὸς δικαίως ἐφαίνετο μα
ὁ μαλεῖνος δὲ διὰ τὴν τοῦ κομνηνοῦ φιλίαν αὐτῷ ἐπ
θών. κατὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς χώρας τῆς αὐτῶν ὥ
ἐκεῖνα B. ἀνὴρ — χόλον A post 385, 4 πραγματευ
omissis καὶ ὤδινον — ὁ δὲ Μαλεΐνος.

dem vel ipso nomine detestabilem demanatis. o quam multo
pillas vestrum profluvium extinxit! o quam multos in Orcu
stis! o quot demersistis! o quales viros in sepulcrum conie
ultimo lavacro abluistis, tanquam inferiae effusae!

Ad hunc modum Macroduca Constantino et Duca And
medio sublatis, quemadmodum remunerari amicorum benev
soleret Andronicus constabat. non multo post II fratres Seb
in altero freti littore, quod Perama dicitur, suspendit, quod
vitae eius insidiati essent.

Huiusmodi atque aliis deterioribus rebus et suppliciis
cus subinde occupabatur. (7) At Comnenus Alexius, Manu
peratoris ex fratre nepos et pocillator, ab Andronico in
relegatus atque inde profugus, draconis volantis instar in
pervectus, Gilielmo insulae tyranno quis esset aperuit; a
cum ipso ex Philippica provincia oriundus Maleinus, vir no

λαβον ἄμφω χόλον καὶ ὤδινον ἐπὶ πλεῖστον κατ' Ἀνδρονίκου, B.
ὃ μὲν καὶ δικαίως ἴσως ἐπεγκαλῶν, ὁ δὲ Μαλεΐνος τῷ Κομνηνῷ χαριζόμενος καὶ δοκεῖν τις εἶναι τῶν αἰδοῦς ἀξίων παρὰ τοῖς οὐκ εἰδόσι πραγματευόμενος, τοῦτον κατὰ τῆς πατρίδος ἀπέτεκον, ἐκεῖνα μὴ πρὸς οὓς τοῦ ῥηγὸς ἀλλ' ἐπὶ πολλῶν εὐπαρακλήτως λαλήσαντες ἐν τῷ μικροῦ τῶν ἐκείνου ποδῶν τὰ πέλματα καταψᾶν καὶ κυνηδὸν ταῖς ἑαυτῶν γλώτταις περιλιχμάζειν, οὐχ ὅσοις κακῶς παθεῖν Ἀνδρόνικος ἔμελλεν, ἀλλ' οἷς ὡς ἐπὶ θήραμα πρόχειρον τὴν ἅλωσιν τῶν Ῥωμαϊκῶν χωρῶν διερεθίσειν εἶχον τὸν τῶν Σικελῶν τύραννον. ὁ δὲ τοῖς τούτων λόγοις ἀναρριπισθείς, καὶ ἄλλως ἔχων ἀναφέρειν τὰ ἐπαδόμενα ἐς τὸ σύμφωνόν τε καὶ ταυτοδύναμον οἷς καὶ παρὰ ταυτογενῶν ἐκείνῳ Λατίνων πολλάκις ἀκήκοε, πάλαι μὲν ἐπὶ μισθῷ συνόντων Ῥωμαίοις καὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐκτριβόντων αὐλειον, τότε δὲ διασπαρέντων ἄλλων ἄλλοσε διὰ τὸν παρὰ σφίσιν ἀτεράμονα καὶ ἄτεγκτον Ἀνδρόνικον καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀκηδές, τάς τε οὔσας πολεμικὰς δυνάμεις ἐς τὸ ἐπικρατὲς διατίθησι, καὶ τὸ ξενολογικὸν ἐκ πολλῶν ὁπλιτῶν ἀποκρίνας καὶ ἀδροῖς ἐπάρας μισθώμασι καὶ μείζοσι φυσήσας τοῖς ἐπαγγέλμασιν ἐς χιλιάδας τὴν ἵππον καταριθμεῖ. καὶ τὴν μὲν πεζὴν στρατιὰν ἐς Ἐπίδαμνον διαβιβάσας καὶ ταύτην αὐτοβοεὶ κατασχών, τὴν δὲ ναυτικὴν δύναμιν εὐθυπλοήσασαν σχὼν ἐς τὰ τῆς Θεσσαλονίκης ἐπί- C

3. τῶν οὐκ αἰδοῦς A. 7. τὰ πέλμ.] θωπευτικῶς A. 13. παρ' ὁμογενῶν A. 15. ἐντριβόντων A. 16. τὸν παρὰ] τὸ δίος τοῦ ἀνδρονίκου A. 22. κατασχών] ἑλὼν A.

genere, non splendida fortuna, non rebus gestis clarus. hi quam bilem ambo contra Andronicum conceptam longo tempore parturierant, alter fortasse non sine causa, alter vero in Comneni gratiam, et ut aliquo nomine dignus videretur iis a quibus ignorabatur, eam tandem contra patriam pepererunt, illa non in aurem regis locuti sed palam, multis audientibus, fere plantas eius demulcentes et linguis suis canino more deosculantes, non quae Andronico nocitura erant sed per quae tyrannum Siculum ad Romanarum provinciarum vastationem tanquam ad paratam praedam concitarent. is vero iis verbis incitatus, eoque magis quod cum popularium suorum oratione consentirent, qui cum olim in aula Cpolitana stipendia mererent, tum Andronici metu et neglectu sui, alii alio dispersi, eadem saepe dixerant, et copias quas habebat coegit, et magnis stipendiis, maioribus promissis tam pedestrium quam equestrium auxiliorum multa millia accivit. peditatu Dyrrachium traiecto urbem primo impetu capit. navalibus copiis recta in Thessalonicensem portum delatis inter-

D νεια, τὰς ἐν τῷ μεταξὺ χώρας ὁμολογίᾳ αἱρεῖ. ὁμοῦ δὲ τῶν στρατευμάτων κατά τε γῆν κατά τε θάλατταν τὴν λαμπρὰν ἐν πόλεσι Θεσσαλονίκην διαλαβόντων μίτρᾳ Ἄρεος καὶ διαζωσάντων, ἐάλω αὐτῇ πολιορκίᾳ καὶ εἴσω μεθ' ἡμέρας δέχεται τὸ πολέμιον, οὔκουν διὰ τὸ τῶν ἔνδον ἀμυνομένων ἀπολαμνόν τε καὶ ἀπειρόμαχον, τὴν δὲ μαλακίαν μᾶλλον τοῦ στρατηγοῦντος Δαβὶδ τοῦ ἐκ Κομνηνῶν. οὗτος γὰρ ἐς οὐδὲν χρήσιμος τοῖς Θεσσαλονικεῦσιν ὀφθείς, δεξιώτατος δὲ μόνος γενόμενος ἀεὶ δεδιέναι Ἀνδρόνικον καὶ τρόπον ἐπιζητεῖν

V. 157 οὗ δὴ τὰς ἀάπτους ἐκείνου χεῖρας διαφευξεῖται, δέον κατὰ θαλάσσης ὑπελθεῖν ἢ κατὰ πετρῶν ἡλιβάτων βαλεῖν ἑαυτὸν ἢ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις εὑρέσθαι ἀποκρυβὴν ἢ κατὰ προφῆτιν φυγάδα κήτει θαλαττίῳ καταποθῆναι, ὃ δὲ τοιοῦτο μὲν οὐδέν τι ποιεῖν ἐπεβάλετο, ἐπὶ κακῇ δὲ μοίρᾳ τὴν τῶν Θεσσαλονικέων χειρίζων ἀρχὴν καὶ τὴν ἀρχηγίαν ὁ καὶ γυναικῶ-

P. 192 θηλύτερος καὶ τῶν ἐλάφων δειλότερος οὐκ εὐκλεῶς κληρωσάμενος, ἔλαθε τοὺς συλληψομένους αὐτόν τε καὶ τὴν πόλιν Θεσσαλονίκην καὶ πόρρωθεν ὄντας μεταπεμπόμενος ἄντικρυς, καὶ ἑαυτὸν ἐκείνοις ἐγχείριον ἑκούσιον ζωγρημα θέσθαι δεδὰ παντὸς μελέτων. οὐκοῦν καὶ τοῦ τῆς μάχης ἐνστάντος καιροῦ καὶ παντοίων ὅπλων καὶ μηχανῶν κινουμένων κατὰ τῆς πόλεως θεατὴς τῶν πολεμίων μάλιστα ἦν αὐτός, οὐκ ἀντεπάλαλος. οὔτε γὰρ δι' ὅλης τῆς πολιορκίας ὤφθη ἐπεκδραμὼν,

6. μαλακίαν] ἀνδρίαν A. τοῦ στρ.] τῆς ἐντὸς εὑρισκομένης κεφαλῆς B. 10. δὴ] περ A. 15. ὁ] ταύτης ὁ A. 16. θηλύτερος] γυναικώτερος B. 22. αὐτός om A.

lectas regiones in deditionem accepit, Thessalonicam vero illustrem urbem terra marique obsessam corona cepit, ac post dies aliquot obsidionis exercitum introduxit, eo successu non tam ob defensorum timiditatem et imperitiam rei militaris quam ob Davidis Comneni, praefecti urbis, ignaviam usus. qui cum Thessalonicensibus nihil commodaret, sed metuendo Andronico et crudelibus eius manibus cavendis ingeniosissimus esset, aut fluctus marinos subire aut de summis rupibus se praecipitem dare aut in montibus et speluncis abdere aut fugitivi illius prophetae exemplo a ceto deglutiri debuisset. verum illi horum nihil fecit, sed malo Thessalonicensium fato urbis praefecturam parum honeste adeptus, vir muliere corruptior et cervis timidior, tantum non eos a quibus et ipse et urbs caperetur longe adhuc remotos accersivit; atque in id operam ultro dedit, ut in eorum manus perveniret. nam cum pugnandum esset et omnis generis arma et machinae contra urbem expedirentur, se pro spectatore hostium, non pro bellatore gessit. nunquam certe totius

παίπερ διανιστώντων αὐτὸν οὐ μετρίως πρὸς τοῦτο οἱ τῆς πόλεως προηπείζοντο, οὔτε δράσειν οὕτως αὐτοῖς ἐνέδωκεν, ἀλλ' ἦγχε τὸ τῶν πολιτῶν πρόθυμον οἷα καὶ σκυλάκων γεναῖον ὅρμημα θηρατὴς ἀχρειότατος. τοίνυν οὐδενὶ τῶν ἀπάν- B
των ὤπτο πανοπλίαν ἀμφιασάμενος, ἀλλ' ἀπεῖχε κράνους καὶ θώρακος καὶ κνημίδων καὶ θυρεοῦ κατὰ τὰς ἐσκιατραφημένας τῶν γυναικῶν καὶ μηδὲν εἰδυίας πλέον γυναικωνίτιδος, καὶ περιῄει τὴν πόλιν ἡμιόνῳ ἔποχος μετ' ἀναξυρίδος συνεπτυγμένης δισθίῳ δεσμεύματι καὶ πεδίλων κομψῶν ἐστιγμένων χρυσῷ, αὐτὸν ἀπολεγόντων ἀστράγαλον. τῶν δὲ μηχανημάτων τὰ τείχη τυπτόντων καὶ βαλλόντων τοὺς λίθους ἔραζε, αὐτὸς γέλωτα εἶχε τὰ τῶν ἀφιεμένων πετρῶν ῥοιζήματα καὶ τὰ τοῦ περιβόλου ἐν τῷ πλήττεσθαι μυκήματα· κἂν τῷ ἐρείπεσθαι ῥήγματα „ἐνωτίζεσθε γοῦν" ἔφασκε τοῖς ἐκείνῳ συνοῦσι φαύλοις ἀνδραρίοις, ὑπὸ ἀψῖδα ἰσχυρὰν τοῦ τείχους παραβύσμενος, „τὰ τῆς γραίας μυκήματα," δ τιθηνοῦ εἰσέτι C
δεόμενος· ἐκάλει δ' οὕτω τὴν μεγίστην τῶν ἑλεπόλεων, ὑφ' ἧς ἠχρειοῦτο τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, τῶν λίθων ἐκπηδώντων τῆς ἁρμογῆς. τοιοῦτον τοίνυν προδότην ἡ Θεσσαλονικέων πόλις κληρωσαμένη φύλακα δυστυχῶς, καὶ κυβερνήτην λαχοῦσα τὸν καταποντιστὴν καὶ ἰατῆρα τὸν φαρμακέα, ἐπ' ὀλίγον ἀντισχοῦσα τοῖς ἐχθροῖς ὑπέκυψε.

7. περιῄει] περιήρχετο τὴν πόλιν μετὰ σκιαδίου χρυσοῦ καὶ ῥούχων λαμπρῶν ἐστολισμένος ὡς ἂν αἱ γυναῖκες, καβαλλικεύων καὶ μούλαν κἀὶ φορῶν μακριμάνικα ὄπισθεν ἔχων δεδεμένα τὰ μανίκια αὐτοῦ, ὑποδεδεμένος καὶ ὑποδήματα χρυσοκλαβαρικὰ μέχρι τῶν ἀστραγάλων αὐτοῦ B. 13. τοῦ περ.] τῶν περιβόλων A. 16. μυκήματα] βοήματα A, μουγγρίσματα B.

obsidionis tempore ullam eruptionem fecit, quamvis non paucis, qui in praesidio erant, exhortantibus. neque id ipsos facere passus est, sed civium alacritatem, ut ignavus venator canum impetum cunctando suffocavit. neque armatum quisquam eum aut galeatum vidit: sed galeam thoracem ocreas ita vitavit ut delicata muliercula, quae praeter umbram conclavis sui nihil novit. mulo quidem per urbem vehebatur cum pallio, quod a tergo nodus astringebat, et elegantibus calceolis auro usque ad talos interpunctis. cum autem machinae muros quaterent et saxa humi deciderent, excussorum saxorum bombos et moenium cum ferirentur mugitum et ruinas ridebat, et familiaribus suis nequam hominibus sub tuta crepidine muri stans „audite" inquit „aniculae mugitum." sic autem machinam maximam vocabat, qua saxa compage sua elidebantur, homo ipse adhuc nutricis egens. igitur Thessalonica talem proditorem pro duce, piratam pro gubernatore, veneficum pro medico sortita hostibus non diu restitit.

Τὰ δ' ἐπὶ τούτοις γεγενημένα ἄλλη τίς ἐστι κακῶν Ἰλιάς καὶ τραγικὰς ὑπερβαίνουσα συμφοράς· ἅπας γὰρ οἶκος τῶν ἐνόντων ἠρήμωτο, οὐδ' ἦν οἰκία τις σώζουσα, οὐ στεγνὸν τῶν ἀναιρούντων λυτρούμενος, οὐ κατάδυσις ἐπὶ πολὺ ἀποκρύπτουσα. ἀλλ' οὐδὲ σχῆμα ἠλεεῖτο ἐλεεινόν, οὐδ' ἐδυσωπεῖτο δυσώπησις, ἀλλὰ διὰ πάντων ἐχώρει τὸ ξίφος, καὶ θυμὸς ἠλήλιξις ἦν ἡ ἀπάγουσα τοῦ βίου πληγή. κενὴ δὲ καὶ ἡ κατὰ τοὺς ἱεροὺς νεὼς συνδρομὴ τῶν πολλῶν ἐδείκνυτο, καὶ μάταια ἡ ἐπὶ ταῖς εἰκασίαις ταῖς θείαις πεποίθησις. οἱ βάρβαροι καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα συγχέοντες πράγματα τι οὐκ ἤδεσαν τὰ θεοῦ, οὔτ' ἀσυλίαν παρεῖχον τοῖς εἰς τὰ μένη προστρέχουσιν· ἀλλ' ὃ ἦν ἐπὶ τοῖς κοινοῖς δόμοις κ τάντημα, τὸ μαχαίρᾳ δηλονότι παραυτίκα πεσεῖν ἤγουν τῇ οὐσίας ἁπάσης ψιλωθέντα τινὰ διαφεθῆναι, ὃ παρὰ τοῖς πορθηταῖς ἐς μεγίστην εὐποιΐαν συνελογίζετο, τοῦτο καὶ οἳ ἐν τῷ νεῷ καταφεύγοντες πέρας εὗρισκον, ἵνα μὴ προσθείην καί τι βαρυσυμφορώτερον ἕτερον, τὸ ἐκθλίβειν ἐκεῖσε κακῶς τὴν ψυχὴν τῇ τῶν μυριάδων συνδρομῇ τε καὶ συμπιλήσει, τοὺς θείους δόμους εἰσέδυσαν· κἂν τοῖς ἱεροῖς γὰρ μεθ' ὅπλων ἐπεισπηδῶντες οἱ ἐναντίοι τὸν ἐν ποσὶν ἀνῄρουν ἀεί
P. 193 καὶ ὡς θύματα τοὺς καταλαμβανομένους ἀνηλεῶς ἐκεραΐζον· πῶς δὲ ἀνθρώπων ἤμελλον φείδεσθαι οἱ τοῖς θείοις ἐμπαροινοῦντες καὶ μηδ' ὅλως θεοῦ ἐμπαζόμενοι; ἀλλ' οὐ τοσοῦ

9. ἐπὶ ταῖς θείαις εἰκόσι A. 14. πορθ.] μεγίστη εὐποιΐα λ λόγιστο A. 15. ἐν τῷ νεῷ] ἐν τοῖς ἱεροῖς καταφ. οἴκοις A 19. ἱεροῖς] σηκοῖς A.

Deditionem ingens malorum pelagus est consecutum. omnes a des sunt desertae, nulla fuit domus quae servaret, nullus angipo tus ab homicidis defendebat; nulla caverna erat quae diu celare nullae preces, nulli gestus miserabiles misericordiam impetraba grassatur ubique ferrum; ira non nisi letali ictu lenitur; frustra vu gus in templum concurrit, frustra sacris imaginibus fidit. nam ba bari divinis humanisque rebus confusis nulla religione movebantu neque in sacras aedes confugientibus parcebant. illud saltem profici bant miseri, ut aut statim gladio caderent aut bonis omnibus er ptis dimitterentur; quod vastatores illi summum beneficium iudic bant. idem exitus manebat eos qui in fana se conferebant. et acc debat malum gravius, quod infinitae multitudinis concursu multi ex compressione exanimabantur; et ab hostibus in sacra irruenti trucidabantur, et obvii quique pro hostiis crudeliter mactabantur. qui pepercissent hominibus qui divinis rebus insultabant et de plane contemnebant? neque vero tam illud erat novum, quod s

τον καινὸν εἰ τὰ τῷ θεῷ ἀνατεθειμένα ἱεροσύλουν καὶ χερσὶ βεβήλοις καὶ ὀφθαλμοῖς κυνέοις ἥπτοντο τῶν ἀψαύστων καὶ V. 158
τοῖς μὴ θεατοῖς ἐνητένιζον, ὅσον δὴ ἀνόσιον εἰ τὰς παναγεῖς Χριστοῦ εἰκόνας καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ἡδάφιζον, καὶ τούτων κατεπεμβαίνοντες, εἴ τις μὲν κόσμος ἐξ ὕλης προσῆν τιμαλφοῦς, τοῦτον ἀφῄρουν ἐκσπῶντες ὡς ἔτυχεν, αὐτὰς δ' εἰς τὰς τριόδους ἐξέφερον τοῖς παροδεύουσιν ἐσομένας εἰς κατατάπημα, ἢ τῷ τῆς διαίτης πυρὶ παρεδίδοσαν. ἀνοσιώτατοι δὲ μάλιστα καὶ ὡσὶ δυσήκουστον τῶν πιστῶν, εἴ τινες B
ἦσαν οἳ τῆς θυωροῦ καὶ ἀγγέλοις αὐτοῖς αἰδεσίμου ἄνωθεν ἀνιόντες τραπέζης ἐπ' αὐτῆς ὠρχοῦντο μεταφερόμενοι ἀσχημόνως, καί τινα βάρβαρα ἀπηχέστατα ἀσμάτια πάτρια ἔψαλλον, εἶτα τὴν αἰδῶ ἀνακαλύψαντες καὶ τὸν ποδεῶνα τοῦ τῆς κοιλίας ἀσκοῦ ῥέειν ἀνέντες ἐνούρουν κύκλῳ κατὰ τὸ ἅγιον ἔδαφος, περιῤῥαντήρια ταῦτα τελοῦντες δαίμοσι καὶ λουτρα θερμὰ τοῖς ἀλάστορσι σχεδιάζοντες, οἷς οὗτοι μετὰ κάματον διανήχονται, ὃν διήνεγκαν ἀνθρώποις συμφορὰς μηχανώμενοι καὶ δεινὰ διαθλοῦντες ἀνήκεστα. ἐπεὶ δέ ποτε τὰ δεινὰ δόξαν τοῦ λῆξαι εἴληφε καὶ εἰς ἀνοχὴν ἀπεῖδεν ὁ πόλεμος, C
μέσον ὀφθέντων οἵπερ εἰς ἀρχηγοὺς τῶν Σικελῶν ὑπερανέστησαν, καὶ τὴν τῶν πολλῶν ἐπισχόντων ὁρμὴν εἰς ἀναίρεσιν, ὧν ἄτερος ἔφιππος σιδήρῳ κατάφρακτος τὸν τοῦ μυ-

9. δυσάκουστον A. 10. αἰδεσίμου] δυσθεάτου cod. Wolf. 11. ὠρχοῦντο καὶ ἐτραγῴδουν B. 12. βαρβαρικὰ ἀπηχῆ A. 13. τὴν αἰδῶ] ἀνασηκώσαντες τὰ ῥοῦχα αὐτῶν κατούρουν κύκλοθεν τῆς ἁγίας τραπέζης B. 17. μηχανώμενοι] ἐπιφέροντες A. 20. μέσον γὰρ ὀφθέντες οἱ τῶν σικελων στρατηγοὶ τὴν τῶν π. ἐπέσχον A.

donaria rapiebant et profanis manibus non tangenda contrectabant ac caninis oculis ea intuebantur quae aspicienda non sunt, quam hoc nefarium, quod sacrosanctas Christi et famulorum eius imagines terrae allidebant, et pedibus insistentes, si quid ornatus ex materia pretiosa inerat, eo utcunque direpto ipsas in trivia efferebant, ut a praetereuntibus conculcarentur, aut ad cibum coquendum foco apponebant. illud autem maxime nefarium est et piorum auribus detestabile, quod in sacra et ipsis angelis venerabili mensa indecore saltabant et barbarica quaedam cantica psallebant. deinde pudendis apertis sacrum pavimentum in orbem permingebant, aspersione illa et calidis balneis noxiis daemonibus utique gratificantes, ut in iis fatigati cladibus hominum innatarent. sed cum tandem malorum finis instare et pugna quietura videretur, Siculi duces intervenerunt et turbae in caedes ruentis impetum represserunt; quorum unus ca-

ζην, ὥστε τὸ τοῦ ἐκφυλίσσου ἴωρ εἶπεῖν, πολλοὶ θεω
D τελευτῆς οὐκ ἐτύγχανον. καὶ πᾶς μὲν γὰρ ἕτερος πολέμ
ἀντίπαλον χειρωσάμενος κακῶς αὐτῷ κέχρηται καὶ ἀνελ
νως προσφέρεται, καὶ ὅσα ἡ ἐκ τῆς νίκης ὑπεροψία ἐ
θησι διαπράττεται· Λατῖνος δὲ πορθήσας τὸ ἀντιπῖπτο
ὑποχείριον ἐργασάμενος ἀνύποιστόν ἐστι μάλιστα κακὸ
λόγῳ ἀπεριήγητον· εἰ δὲ καὶ Ῥωμαῖος εἴη ὁ συλληφ
καὶ οὗτος καθαρεύων γλώττης Ἰταλιώτιδος, καὶ τοσοῦτο
ἑτεροφύλου ἔθνους ἀποξενούμενος ὡς μηδὲ κατὰ τὴν σω
κὴν περιβολὴν βραχύ τι γοῦν Λατίνοις ἐπικοινωνεῖν, ε
οὗτος ἐστυγημένος θεῷ καὶ τῆς ὀργῆς κυρίου ἀμιγῆ κατ
θεὶς πιεῖν τὴν κύλικα καὶ τὸ ποτήριον ἀκέραστον προσ
κασθαι. ποία γὰρ θανατηφόρος ἔχιδνα ἢ πτερνοφύλαξ
ὀλέθριος ἢ ταυροφόντης λέων, τὰ τῶν βρωμάτων ἔσλα
P. 194 ρορῶν, θερμῆς δ' ἔτι τῆς θήρας ἐμφορούμενος, οὕτω
ἐλυμήνατο ὡς ἀπανθρωπία Λατίνη ζωγρήσασα; οὐκ ἐπ

4. ὡς ἐν κακοῖς om A. 8. κατηνάγκαζον] κατήπειγ
13. Λατῖνος] φράγγος B. 16. καθαρεύων] μὴ γινώσκων
των λατινικὴν B. 17. σωμ. περιβολὴν] φορεσίαν B.

taphractus, equo insidens, Theodori martyris, e cuius sepulc
guentum ebullit, templum ingreditur, et alios obliquo ense
rando alios vulnerando vix militum intemperias cohibere potu
Verum ne sic quidem tolerabilis fuit Thessalonicensium condi
si enim postridie expugnatae urbis a caedibus civium tempe
est, tantae tamen grassationes in superstites fuerunt, mille
ad eundem vitae exitum tendentibus, ut cum mortuis bene
videretur, et ut apud Iobum tolerantissimum est, multi frustr

ται λιταῖς, οὐ θηλύνεται δάκρυσιν, οὐχ αἱμύλοις ἱλαρύνεται φθέγμασι. κἂν ᾄσῃ τις χάριεν, κλαγγὴ τούτῳ ἰκτίνων ἢ κρωγμὸς κορώνης λογίζεται. εἰ δ' οὕτως εἴη θελκτήριον ὡς καὶ πέτρας αἱρεῖν, ὁποῖα τὰ Ὀρφαϊκὰ κρούματα, εἰς κενὸν μὲν καὶ οὕτως ὁ φορμίζων ἐψάλαξε καὶ μάτην ἀείδειν ἀνεβάλετο λιγυρόν· εἰ δέ που καὶ ἀλοίη τῇ ἀοιδῇ ὁ βάρβαρος, ἀλλ' εἰς κύκνειον ᾆσμα τελευταῖόν τε καὶ φιλότιμον ἡ ἀμείλικτος τοῦτο ψυχὴ συλλογίζεται αὖ πάλιν κατεργαζομένη θάνατον, καὶ μένουσα πάλιν ὡς πρότερον ἄθελκτος ἢ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος, πρὸς πᾶσαν ἱκετείαν ἀνένδοτος. μόνῳ οἱ τοῦ γένους τούτου τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι ἴσασι, καὶ οἷς οὗτος B ἐπιτάσσει ὀργίλως ὑπενδιδόναι πεφύκασι. τί δ' ἂν κακὸν εἴη παρεικὼς ἀτέλεστον ἀνὴρ μισορώμαιος καὶ τοσαύτην ἀποθησαυρίσας ἐν ἑαυτῷ καθ' Ἕλληνος ἀνδρὸς ἀπέχθειαν, ὁποίαν οὐδ' ὅφις αὐτὸς ὁ ἀρχαῖος τοῦ ἀνθρωπείου γένους ἐπίβουλος V. 159 συνειληφὼς πάλαι ἀπέτεκεν; ἐπεὶ καὶ παραδείσῳ μὲν ἄντικρυς παρὰ τοῖς καταρατοτάτοις Λατίνοις εἰκάζεται ἣν ἡμεῖς ἐλάχομεν οἰκεῖν καὶ ἀποκαρπεύεσθαι, καὶ δυσέρωτες ὄντες τῶν παρ' ἡμῖν ἀγαθῶν κακογνωμονοῦσιν ἀεὶ περὶ τὸ ἡμέτερον γένος, καὶ κακῶν εἰσὶ τέκτονες διὰ παντός. κἂν φιλεῖν πλάττωνται, τὸν καιρὸν ὑποδυόμενοι, μισοῦσιν ὡς ἔχθιστοι· κἂν C ὁ λόγος αὐτοῖς εὐπροσήγορος καὶ ὑπὲρ ἔλαιον ῥέων ἀψοφητὶ ἀπαλύνηται, ἀλλὰ βολίδες εἰσὶ καὶ οὕτως αὐτοί, καὶ μαχαίρας ἀμφιστόμου τομώτεροι. οὕτω μέσον ἡμῶν καὶ αὐτῶν χάσμα διαφορᾶς ἐστήρικται μέγιστον, καὶ ταῖς γνώμαις ἀσυν-

2. τοῦτο A. 8. οὗτος A. 10. ἱκεσίαν A. 15. ἀνθρωπίνου A.

vit ut Latina immanitas in captivos? non flectitur precibus, non mollitur lacrimis, non blandis lenitur verbis; quamvis suavis cantus, strepitus anserum aut clangor milviorum habebitur. si Orpheum cithara, cygnos moribundos cantus dulcedine superes, nihil profeceris. et ut paulisper barbarica feritas mulceatur, mox tamen ad ingenium redit, in caedes ruit, nec supplicum vocibus plus movetur quam incus ictu malleorum. ea gens tantum iracundiae indulgere novit et imperatis eius obtemperare. quid vero malorum praetermittat homo Romanis infestus, eorumque inveterato odio ita flagrans ut nec vetus ille serpens, humani generis insidiator, unquam tantum virus acerbitatis in terras evomuerit? nam execrabiles Latini provincias nostras Paradiso comparant, nostrorumque bonorum desiderio genti nostrae perpetuo sunt infesti, et subinde mala machinantur; quae si quando temporibus adducti amicitiam simulant, tamen acerrimas

ἀφεῖς ἐσμέν, καὶ κατὰ διάμετρον ἀφεστήκαμεν, εἰ καὶ σ
μασι συναπτόμεθα καὶ τὴν αὐτὴν πολλάκις εἰλήχειμεν οἴκ
σιν. ὅθεν καὶ αὐτοὶ μὲν ὑψαυχενοῦντες τὰ πολλά, καὶ τ
τοῦ σχήματος ὑπερηφάνως ὑποκρινόμενοι ὄρθιον, ὡς πτέρνα
φιλοῦσι τηρεῖν καὶ περιεργάζεσθαι τὸ λεῖον τοῦ ἤθους ἡμῶν
καὶ ὑποκαταβαῖνον χαμαὶ διὰ τὸ τοῦ φρονήματος μέτριον.
ἡμεῖς δὲ τὸ ἐκείνων ὑπέροφρυ καὶ τὸ κομπηρὸν καὶ σεμνὸν
D καὶ τὴν κόρυζαν οἱά τινα κεφαλὴν ἄνω ὑποβλεπόμενοι τεί-
νουσαν, ἐπ' αὐτῆς τὴν πορείαν τιθέμεθα φλῶντες ἐς δεῦρο
τῇ δυνάμει Χριστοῦ τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων
ἐξουσίαν βραβεύοντος καὶ τὸ μηδὲν ἐντεῦθεν παθεῖν ἢ καὶ
ἠδικῆσθαι παρέχοντος.

Καὶ οὕτω μέν, ἵνα καθ' εἰρμὸν αὖθις προΐῃ τὸ λέγειν,
ὁ Σικελικὸς στρατὸς τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης ἔνδον γενόμε-
νος ὅσα καὶ οἷα μὴ θεῷ φίλα τετέλεκε, κατὰ τὴν ἕκτην ἡμέ-
ραν τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς τρίτης ἐπινεμήσεως, τοῦ
ἑξαχιλιοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ ἐνενηκοστοῦ καὶ τρίτου ἔτους τῆ
τειχομαχίας ἀρξάμενος, καὶ συμπεράνας ταύτην ἀβλαβῶ
ἑαυτῷ πάντῃ κατὰ τὴν πέμπτην καὶ δεκάτην τοῦ αὐτοῦ μη
νός. οὐ μόνον τοίνυν, ὡς ἐλέγομεν, τοῦ πολέμου ἐνισταμέ
νου τὰ τῶν ὅλων πεπόνθασιν οἱ Θεσσαλονικεῖς χείριστα
ἀλλὰ καὶ τούτου λήξαντος οὐκ ἔρρεψεν ἡ τύχη πρὸς τὸ φι
λάνθρωπον, οὐδ' ἐνεῖδον αὐτοῖς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἥμερον

2. εἰλήχειμεν] κληρούμεθα A. 8. τὰ] ὡς τὰ A. 4. ὑπερη
φάνως] ἐξ ὑπερηφανίας A. 11. ἢ γοῦν A, ἢ μόνον τὸ F
an εἰ καὶ?

inimicitias clam alunt. si blandis verbis et oleo mollioribus utuntur
iacula et ancipites gladii in iis delitescunt. tanto discordiae vallo in
vicem dirempti sumus, nec ullo modo animi coniungentur, etsi co
poribus coniuncti in iisdem aedibus habitemus. illi plerumque er
cta cervice elatoque vultu incedentes morum nostrorum levitatem
ex modestia humilitatem cavillari et dispicere solent. nos vero e
rum supercilium iactantiam fastum insolentiam Christo auspice co
culcamus, qui potestatem dat super serpentes et scorpios citra no
xam ambulandi.

Verum ut ad historiae ordinem redeamus, Siculus exercitus,
Thessalonica potitus, hoc modo grassatus est sine ullo respectu dei
urbem oppugnare coepit sexto die mensis Augusti, indictione tertia,
anno sexies millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio; eamque ce
pit sine ullo suo detrimento eiusdem mensis die XV. neque ver
durante bello duntaxat Thessalonicenses gravissime sunt afflicti, se
nec eo finito fortunam aequiorem habuerunt aut victores clementio

οὐ γὰρ οἰκιῶν μόνον τοὺς δεσπότας ἐξήλασαν καὶ τῶν κειμηλιουμένων ἐντὸς ἀπεστέρησαν αὐτοὶ ταῦτα ἰδίῳ σάμενοι, P. 195
ἀλλὰ καὶ τὰ ἱμάτια προσαφείλοντο, μηδὲ τῶν ἐσχάτων ὑποδυτῶν ἀποσχόμενοι τῶν κρυπτόντων ἃ ἡ φύσις ὡς ἀσχήμονα καλύπτειν ἐπέταξε, μήτε μὴν τρύφους τοῖς δεσπόταις μεταδιδόντες ὧν αὐτοί περ εἰς τοὺς κόπους εἰσεληλύθεσαν, ἀλλ' οἶκοι μὲν οἱ ἀλλότριοι καθήμενοι κατεσπάθων τὰ ἐνόντα καὶ ὁσημέραι ἐκώμαζον, τοὺς δὲ συγκεκομικότας εἰς τὰς σιπύας εἴων ἐπὶ τῶν τριόδων πλάζεσθαι νήστιδας χαμαιεύνας γυμνόποδας καὶ ἀχίτωνας, ὡς κλίνην μὲν ἔχειν τοὺς πρότερον εὐπαρύφους τὸ δάπεδον, στέγην τὸν οὐρανόν, τὴν δὲ κοπρίαν θαλπωρὸν δέμνιον. ὃ δὲ χεῖρον τῶν ἀφηγουμένων καὶ ἕως B
αὐτῆς δάκνον ψυχῆς, οὐκ ἐξῆν τοῖς πρώην δεσπόταις παρεισιέναι τὸν οἶκον αὐτῶν, ἀλλ' εἴ τις τοῦτο εἰργάσατό ποτε ἢ μόνον προύκυψεν ἔνδοθι, αὐτίκα ὡς ὑπὸ Σκύλλης ἀρχαίου κακοῦ τῶν ἐντὸς αὐτῆς ἀνηρπάζετο, καὶ καθισταμένος εἰς λόγους καὶ πολλάκις τὸ αἴτιον διερωτώμενος τοῦ ἐκεῖσε παραβαλεῖν ἢ ὄμμα τοῖς ἔσω βαλεῖν ἢ τὸν οὐδὸν τῆς αὐλείου πατῆσαι πολλὰς ἐδαίρετο, καὶ χρήματα παρέχειν κατηναγκάζετο, ἃ ἐκεῖσέ που ὑπωπτεύετο κατακρύψαι καὶ οἷς τὴν καρδίαν δῆθεν ἐκχέων καὶ οἷον συμβεβυσμένην αὐχῶν περιπαπταίνειν προήχθη τὸ οἴκημα, δεδιὼς μὴ σεσύληνται καὶ σπένδων μαθεῖν εἰ οὐκ ἔλαθε τὸ μέρος τῆς οἰκίας τοὺς πολεμίους καθ' C

3. ἀλλ' οὐδὲ ὑποκάμισον ἀφῆκαν αὐτοὺς φορεῖν B. 5. τρυφὰς A, κόμμα ἄρτου B. 8. σηπυίας A. 10. ὡς] καὶ A. 13. δεσπόταις] αὐθένταις B. 14. αὐτοῖς A. 16. ἁρπάζετο A.

res sunt experti; qui non contenti expulsis dominis aedes et omnia quae in iis erant sibi vendicare, etiam vestes eis rapuerunt, ne interulis quidem relictis, quibus ea tegerentur quae natura tegi voluit; nec frustum panis dominis impertiebant, quorum bona occuparant. sed barbari sedentes in aedibus comessabantur, et per luxum ea absumebant quae possessores veteres magnis laboribus comportarant; ac tum in triviis ieiuni et nudi oberrabant, qui dudum lautis vestibus induti fuerant. lectum habebant terram, tegumen caelum, fimeta pro stragulis. et quod haec omnia superat, et ad ipsum usque cor penetrat, non licebat prioribus dominis aedes ingredi. quod si quis fecerat aut saltem introspexerat, statim inclementer in eam pertrahebatur, et subinde causam rogabatur cur eo ingressus esset aut introspexisset aut limen atrii calcasset. ac multis plagis acceptis pecuniam dare cogebatur, quam illic occultasse putabatur, eaque de causa perlustrasse domum, metuens ne sublata, aut ea parte aedium

δ ταῦτα ἐγκέκρυπται, ἐπιμελέστερον περὶ τὴν αὐτῶν διατ
θέντας ἀνεύρεσιν ἢ αὐτὸς ἀσφαλέστερον ὡς εἴησαν ἀφαν
καὶ διδοὺς οὖν τις πολλάκις ὅπερ συνέστειλε τὴν ἐκ τοῦ δ
ματος αὐτοῦ προορώμενος ἄπαρσιν, οὐδ' οὕτως ἠλλοτριού
τῶν μαστιγώσεων, ἀλλὰ πλείους αὐτῷ ἐνετείνοντο αἱ πλη
καὶ πολυειδέστεραι αἱ βάσανοι ἐπήγοντο, ἵνα καὶ πλείω
ἀποθησαυρισθέντα ἐκφήνειε. καὶ μὴ παρέχων δέ τις
V. 160 ρος, ἀλλὰ πένεσθαι καὶ νῦν ὡς πρώην διατεινόμενος,
φάσκων ὡς πόθος πατρῴου οἰκήματος ἢ πολλαῖς ὑπ' αὐ
δαπάναις ἀνεγερθέντος παρενεγκὼν τῆς προκειμένης ὁδοῦ
ἄκοντα ἐπεσπάσατο, θεατὴν ἅμα καὶ θρηνητὴν τοῦ οἰκ
D ποτὲ κτήματος ἀναδείξας, οὐδ' οὕτως εἶχε τὸν ἐλεοῦντα
καὶ λυτρούμενον, ἀλλὰ στρεβλούμενοί τε καὶ αἰκιζόμενοι
κἀκ τοῦ ποδὸς ἀπαιωρούμενοι καὶ ἀχυρμιᾷ κάτωθεν ὑποβε
βλημένοι καὶ ἀναπτομένῳ πυρὶ καπνιζόμενοι, τό τε σκόμ
μινθούμενοι καὶ τὰς πλευρὰς κεντούμενοι βέλεσι καὶ μυρίας
ἄλλας κολάσεις ὑφιστάμενοι, ἢ ἐν τῷ ταῦτα πάσχειν ἐξέρ-
ρησσον τὴν ψυχήν, ἢ ἡμιθνῆτες ἑλκόμενοι τοῦ ποδὸς ὥσπερ
τι τῆς οἰκίας ἐξεφέροντο ἀποβάρωμα, κἀν ταῖς πλατείαις
προύκειντο αἴθριοι.

9. Τί δέ; ἀλλὰ τοιούτοις μὲν φιλοφρονήμασιν ἐδεξιού
το τοὺς πάλαι τῶν δόμων κυρίους οἱ Σικελοὶ καὶ ἐθεράπευ
τοὺς δὲ λοιπούς, ὅσοι τὰς αὐτῶν οἰκίας παρέτρεχον ὅσα

12. ἀναδ.] γενησόμενον A. 13. στρεβλούμενός τε καὶ αἰ
ζόμενος A, ceteris quoque ad προύκειτο αἴθριος nominati
et verbis singulariter elatis. 14. κάτ. ὑποβληθέντες πυρ
καπν. A. 21. τοιαύταις φιλοφροσύναις A. 22. δόμ
δοσπετίων B.

in qua lateret accuratius perquisita, ab hostibus inventa esset, ut
ipse diligentius eam occultare vellet. saepe autem factum est ut qui
id dederat quod provisa migratione sua abdiderat, nihilo minus ni-
gris caederetur et gravioribus tormentis cruciaretur, ut plura reco-
dita indicaret. alius qui nihil dabat, sed se, ut nunc, ita prius etiam
fuisse pauperem, patriaeque domus aut magnis suis sumptibus extruc-
desiderio a proposita via vel invitum abstractum esse affirmabat, ut
suas possessiones simul et spectaret et deploraret, ne is quidem mise-
ricordiam inveniebat; sed in cruciatum abreptus et pede suspensus
subiectis paleis incensis fumo torrebatur, concacabatur, verubus late-
ra pungebatur; et aliis sexcentis poenis exagitatus aut in ipsa excar-
nificatione animam exhalabat, aut semianimis pede extra aedes tan-
quam purgamentum extractus sub dio in plateis iacebat.

9. Quid? tali benignitate Siculi veteres aedium dominos tract-
bant: caeteris vero, qui aedes suas ut inferni fauces aut Creticum

Δου στόμια ἢ λαβύρινθον Κρητικὸν ἢ Καιάδαν Λακωνικόν, μέρως προσίεντο καὶ μετόχους ἐποίουν φιλανθρωπίας ἡστιοσοῦν; οὐμενοῦν οὐδαμῶς· ποῦ γὰρ τοιοῦτόν τι παρ' ἐκείνοις γριωτέροις οὖσι θηρῶν, καὶ ὅλως ἠγνοηκόσι τί ἐστιν ἔλεος, καὶ ταῖς ἀνθρωπίναις συμφοραῖς ἐπιχαίρουσι; καὶ κύνες μὲν P. 196 ἔστιν ὅπῃ τῶν ἐπικαταλαμβανομένων ἀπέσχοντο, οὐδ' ὀδοῦσιν αὐτοὺς παρελύπησαν, ἀλλ' οἷς τὸ γόνυ ὤκλασαν οἱ καταδιωκόμενοι, παρῆκαν οὗτοι τὸ ὑλακτεῖν, καὶ εἰς μάτην αὐτοῖς ἐκοῦσιν ὥσπερ ἀπετελεύτησε τὸ χανεῖν. οἱ δὲ τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ οἰκτείρειν οὓς τῶν ὄντων ἐστέρησαν καὶ ὧν τὰς οὐσίας κατεδαπάνων μετὰ πορνῶν, ἃς καὶ περὶ πλείστου ἐτίθεσαν εἰς τὰς αὐτῶν τροχιὰς ἐκκλίνοντες, καὶ ὑφ' ὧν μικροῦ καὶ κονδυλιζόμενοι ἔφερον οἱ πᾶσαν τὴν Ῥωμαίων κομπάζοντες καταλήψεσθαι ὡς ἔρημον νοσσιὰν καὶ ὡς ἐγκαταλελειμένα ᾠὰ ἀρεῖν, ὥστε καὶ εἰς γέλων τὴν γυμνητείαν ἐτίθεσαν τῶν πολλῶν, καὶ ἀτάκτῳ καγχασμῷ συνεβράσσοντο, ἡνίκα B τις παρῇει ἐκτεταριχευμένος ἀπαστίᾳ, ᾠδηκὼς τὴν γαστέρα, τὴν ὄψιν ὑπωχρος καὶ νεκρώδης ἐκ τοῦ λαχάνοις ἐνευωχιῶσθαι καὶ μόνοις ἐνορτάζειν βότρυσιν ἐκ τῶν ἐκεῖ που ἀμπελώνων σὺν δέει συλλεγομένοις. οὕτω δ' ᾠκτειρον τοὺς διερρωγόσι περιβλήμασι κεχρημένους, καὶ περιστέλλοντας ψιάθῳ

1. Καιάδαν] κεάδα A. 5. καὶ οἱ κύνες πολλάκις βαβίζοντες ἄνθρωπον, ὅταν ἴδωσιν αὐτὸν πεσόντα, ἐλεοῦσι καὶ ἀποστρέφονται B. 6. ὅπου τῶν καταλ. A. 7. ἔκλασαν οἱ διωκόμενοι A. 9. ἐκοῦσιν γέγονε τὸ A. 12. αὐτῶν] αὐτὰς A. μικροῦ ῥαπιζόμενοι A. 16. ἀτάκτῳ] ἐχαχάτιζον B. 17. τις] ἄν τις A. 21. ψιάθῳ] παπυλεώνων τμήμασιν A, μετὰ ψιαθίου παλαιοῦ B.

inthum aut Ceadam Laconicum praeteribant, humanitatis aliquid uebant? minime vero. nam unde illis talis affectus, qui feris imiores ignorant quid sit misericordia, et cladibus hominum deantur? canes quidem invenias qui captis parcant, ultro hiatu morsu et latratu represso, si ii quos persequuntur in genua proerint. isti autem, tantum aberat ut eorum miseresceret quos bus opibus spoliarant, et quorum rem familiarem cum scortis conbant, quae consectabantur maximique faciebant, ut pene ala- eis caedi se paterentur ii qui se omne Romanorum imperium ertum nidum occupaturos et ut ova derelicta sublaturos iactanuditatem vero hominum ridebant, et cachinnis concutiebanquis prae fame, macie confectus aut tumefacto ventre, palivida facie ex olerum aut uvarum victu, ex proximis vineis riculo collecto, praeteribat. ita porro miserabantur eos qui vestibus utebantur, aut arborum corticibus pudenda velabant,

ἃ κρύπτειν χρεὼν μέρη τοῦ σώματος, καὶ ταῖς τῶν σχ
ἐκφύσεσιν εἰς πλέγμα συνεστραμμέναις τὴν κεφαλὴν συν
ζοντας, ὥστε μετὰ μειδιάματος καὶ σεσηρότος σχήματο
τῷ κατὰ τὴν πορείαν συναντᾶν ἀλλήλοις ἀμφοτέραις λάζε
τῶν γενείων καὶ τοῦ τῆς κεφαλῆς τριχώματος ἅπτεσθαι
ταῦτα μὲν λέγειν εἶναι κακά, ἐς τὸ λάσιον καὶ καθειμ
C τοῦ πώγωνος ἀποσκώπτοντας, τὴν δὲ κεφαλὴν δεῖσθαι
ἀποθριχθῆναι κατ' αὐτοὺς περιτρόχαλα. ἔστι δ' ὅτε
μετὰ δοράτων μελίνων ἔφιπποι τὴν ἀγορὰν διιόντες ἐς
κατ' ὄψιν ταλαιπώρους τὸ δόρυ κραδαίνοντες ἀνέτρεπον
δὲ καὶ ἵλυς ἢ βόρβορος ἐγγύς που παρέκειτο κατ' ἐκεῖν
μέρος τῆς λεωφόρου, αὐτοὺς ἐνέβαλλον, ὡς οὐκ ἀποτελ
κὸν ἀγαθοῦ τινὸς συνάντημα ἐκτρεπόμενοί τε καὶ μυσι
μενοι, ἢ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις δυσανασχετοῦντες πορεύε
ἐσθίουσι δέ ποτε Ῥωμαίοις ἄρτον ὀλυρίτην ἤ τι ἕτερον
διμον ὁπόσα συνιστᾶν σῶμα τὸ ἀνθρώπινον ἔχουσιν, ἐφι
μενοι ἀνέτρεπον τὰ τρυβλία ἐμπαίζοντες καὶ τὴν τράπ
λάξαντες συνέχεον τὴν ἑστίασιν, καὶ οὐκ εἴων κατὰ κα
D τὸν τῆς ὀδύνης ἄρτον προσίεσθαι ἢ τὴν κύλικα μεθ' ἧσν
προσενέγκασθαι ἐκ τροπίαν οἶνον κιρνῶσαν ἢ ἓξ ὕδατος

1. χρεὼν] χρὴ A. ταῖς] ἀπὸ φλοιᾶς δένδρου B. σχοίνω
7. τὴν δὲ] καὶ ἤθελον κουρεύειν αὐτοὺς καὶ νιζεφέτα ποιε
9. μειλίνων A. ἐς τοὺς] ἔχρουον αὐτοὺς μετὰ τῶν ἱκτα
ἔφερον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν B. 11. ἵλυς] πηλὸς B. 12.
ἐκεῖσε αὐτοὺς ἔρριπτον ἐν τῇ λάσπῃ B. 13. τε] ἐκε
15. ἐσθίουσι] εἰ δ' ἴσως καὶ εἶδον αὐτοὺς ἔν τινι οἴκῳ τρ
ἄρτον καὶ ἔχοντα καὶ ζωμόν τινα εἰς πινάκιον αὐτῶν, εἶ
καὶ ἀνέτρεπον αὐτὸ κατὰ γῆς, καὶ τὸ ὕδωρ δ ἔπινον ἐ
ἀδιαντροπώτεροι καὶ γελοιώδεις καὶ τὸν θεὸν μηδόλω
μενοι τὰ ῥοῦχα αὐτῶν ἀνακολώνοντες ἔχρουον κλωτζάτ
καὶ ἐπάνω τῆς τραπέζης αὐτῶν γενόμενοι ἔκλαγον οἱ
τοι, καιουρούντες καὶ ἐν τοῖς πηγαδίοις B.

aut e vliminibus contextis pileolis capita tegebant, ut c
ludicro gestu obviorum barbas et capillos ambabus manib
henderent, ac hirtas et promissas illas barbas malas es
vero opus esse dicerent ut ipsorum more in orbem tond
quando in equis forum perambulantes fraxineis hastis n
sternebant, in fimum aut lutum potissimum, si quod in
seu occursum eorum ut ominosum detestantes, sive ea
incedere moleste ferentes. quodsi in Romanos incideba
gineo aut alio quopiam cibo vescentes, patellas per lu
tebant, impulsaque mensa convivium perturbabant, ne
pore acerbo pane frui sinebant, aut vappam vel aqua
tranquillis animis bibere. ad haec impudentissimi sa

ρον δεξιουμένην καὶ τὸ δίψος παύουσαν. οἱ δ' ἀναιδείας πρέστατοι καὶ γελοιασταὶ καὶ τὸ θεῖον δεδιότες μηδ' ὅπως-
ν, κατακύπτοντες ἐς ἱκανὸν καὶ τὰς πυγὰς καὶ ὅσα περι-
ἑλλουσιν ἄνθρωποι τῇ ἀνελκύσει τῶν ἐσθήτων ἀπογυμνοῦν- V. 161
ς, τὸν πρωκτὸν ἐς αὐτοὺς ἔτρεπον, καὶ τῶν σιτίων γινο-
ενοι ἔγγιστα ἀπέπερδον δριμύτερον γαλῆς οἱ ἀβέλτεροι. ἔστι
ὅτε καὶ τὰ τῆς γαστρὸς λύματα ὡς διὰ σίφωνος τῆς ἕδρας
κοντίζοντες ἔχραινον τὰ ὄψα, καὶ κατὰ τῶν προσώπων ἐνίους
ιώλυνον. ἐνούρουν τε τοῖς φρέασι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐσέπειτα
ὸ ποτὸν ἀνιμώμενοι προσεφέροντο. καὶ τὸ αὐτὸ παρ' αὐτοῖς
στήριον ὡς ἀμὶς καὶ οἰνοχόη πρὸς ἄμφω ἦν ἐπιτήδειον, μὴ
ρότερον βαπτιζόμενον, τόν τε καταποθησόμενον οἶνον καὶ
ὸ ὕδωρ εἰσεδέχετο, καὶ ἔστεγεν ὁμοίως τὸ ἐκ τοῦ σωματι-
οῦ κρουνοῦ ἀποχεόμενον περίττωμα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς
πογεγραμμένους ἐν πρωτοτόκοις θεράποντας θεοῦ οὕτω τι- P. 197
ῶν ἤδεσαν, καὶ τοῖς δι' αὐτῶν τελουμένοις προσεῖχον θαύ-
ασι, καὶ ἐξεπλήττοντο τὰ ἐξαίσια καὶ καινὰ θεάματα δι' ὧν
οξάζει Χριστὸς τοὺς αὐτὸν τοῖς οἰκείοις δοξάσαντας μέλε-
ειν, ὥστε καὶ τὸ ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ ἐν θαύμασι καὶ ἐν μάρ-
υσι διαβοήτου Δημητρίου ἀναδιδόμενον μῦρον καδδίοις καὶ
λέβησιν ἀρυόμενοι ταῖς τῶν ἰχθύων λοπάσιν ἐνέχεον, καὶ τὸ
οῦ ποδὸς σκύτος ταῖς μυραλοιφαῖς ἐλίπαινον, καὶ πρὸς τὰς
λοιπὰς ὑπηρεσίας ὅσας παρὸν τὸ ἔλαιον διατίθησι χύδην καὶ

6. ἀπέπαρδον A. 10. καὶ τὸ αὐτ.] καὶ ὅπερ ὡς κλωκίον ποτήριον εἶχον, μετ' αὐτοῦ ἔπινον B. 11. πότερον A. 13. ἐκ] ἀπὸ A. 14. τοὺς ἀποταξαμένους τῷ κόσμῳ καὶ θεῷ μόνῳ προσανέχοντας B. 15. θερ. χριστοῦ ὡς ἔδει τιμῶντες οὐδὲ τοῖς — θαύμασι, δι' ὧν A. 19. ὥστε] ἀμέλει A. ἐν alteram om A. 20. καδδίοις] ἐν χαλκώμασι καὶ ἐν τζούχαις μεγάλαις λαμβάνοντες ἐτηγάνιζον μετ' αὐτοῦ ὀψάρια καὶ ἤλειφον τὰ ὑποδήματα αὐτῶν B. 21. τὸ] τὰ — σκύτη A.

contemptores inclinati, attractis vestibus, podices in comedentes convertebant et cibis proximi oppedebant: quidam etiam tanquam per siphonem recrementa ventris in cibos et facies exultantium eiaculabantur. in puteos mingebant, unde postea aquabantur; eodemque usque, nulla lotione adhibita, nunc pro matula nunc pro calice utebantur. Christi ministros in primogenitorum album relatos adeo non tantum decuit venerabantur, nec editis per eos miraculis movebantur, quibus Christus eos remuneratur qui suis membris ipsi honorem habuerunt, ut unguentum quod ex celeberrimi martyris Demetrii monumento ebullit, cadis et lebetibus haustum patellis piscium infunderent, eo calceamenta ungerent, et ad caetera ministeria, quibus

ἀσώτως ἐκέχρηντο. τὸ δὲ ὡς ἀπὸ πηγῆς προϊὸν ἀκενώτου
ἐξ ἀβύσσου ἀναβάλλον ἐπέρρεε πλησμιώτερον καὶ ὑπερεξ-
B χεῖτο καινοπρεπῶς, ὡς καὶ τοὺς βαρβάρους αὐτοὺς διὰ θαυ-
ματος τίθεσθαι τὸ ὁρώμενον, καὶ τὴν χάριν ἐκπεπλῆχθαι τῇ
χριστομάρτυρος ἣν θεύθεν εἴληχεν. εἰ δὲ καιρὸς ὑμνῳδοῖς
δμηγερέας ἐτίθει κατὰ τοὺς νεὼς τοὺς Ῥωμαίους, οὐδὲ τοῖς
σφῶν ἀπείχοντο οἱ ἀπαίδευτοι τοῦ στρατεύματος, ἀλλὰ προ-
ιόντες ὡς συνεκκλησιάσωνταί σφισι καὶ συνθύσωσι θεῷ θυ-
σίαν αἰνέσεως, τοῦ μὲν ποιεῖν τοιοῦτόν τι ἀφίσταντο, λαλο-
γοῦντες δὲ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ ταῖς ἀσήμοις φωναῖς διαρρηγνύ-
μενοι, ἢ καί τινας τῶν Ῥωμαίων διά τι συμπεσὸν πρὸς βίαν
ἄγχοντες καὶ πράγματα παρέχοντες, συνέχεον τὸν ὕμνον, καὶ
ἦσαν οἱ ψάλλοντες ἄντικρυς ἐπὶ τῇ ἀλλοτρίας ᾄδοντες, καὶ
οὐχ ὡς ἐφεστῶτες τεμένει θεοῦ. πολλοὶ δὲ καὶ ἀντᾴδον-
C τοῖς ἀλαλάζουσι κυρίῳ ᾄσματα ἠφίεσαν πορνικά, καὶ κυηδ-
ὑλακτοῦντες ἐνέκοπτον τὴν ᾠδὴν καὶ ὑπερεφώνουν τὸν εἰς θε
ἱκετήριον.

Καὶ τοιαῦτα μέν, ὡς ἐκ πολλῶν ὀλίγα εἰπεῖν, οἱ Θεσ
σαλονικεῖς πολιορκηθέντες ἔπασχον, ἃ καὶ εἰς ἰδικήν τιν
ἀπέτεμον συγγραφὴν καὶ τὴν ἱστορίαν ἐς τὸ πολύστιχον ἐφ
κέλωσαν. ἐπεὶ δὲ ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπει
ἐφορῶν διέκυψεν οὐρανόθεν, καὶ οὐδένα τῶν αἰχμαλωτε

1. τὸ δὲ ἐπέχεεν ὡς ἀπὸ πηγῆς μεγάλης καὶ ἐξεχύνετο. B. διὰ] κατὰ τοῦτο μόνον διὰ A. 6. ὁμηγ.] ὁμοθυμαδὸν συ
ιόντας A. τότε ἀπείχοντο τούτων A. 8. συνεκκλησιάσ
σί A. 9. τοῦ μὲν] τὸ μὲν τοιοῦτόν τι ποιεῖν οὐκ ἐποίουν
10. φωναῖς] βοαῖς A. 13. τῆς] γῆς A. 15. τῷ κυρίῳ
17. ἱκετήριον] ὑμνητήριον A. 22. τῶν] τῶν πολεμίων
μαίοις A.

oleum usui est, temere et nequiter abuterentur. id vero ut e fonte in
hausto prodiens aut ex abysso scaturiens copiosius affluebat, et n
ratione exundabat, ut et barbari unum id mirarentur et gratia
tyri divinitus concessa obstupescerent. quodsi Romani ad cane
dei laudes in templis conveniebant, ne tum quidem a militari
lentia immunes erant. nam importuniores ex iis, per specie
canendi et laudandi dei ingressi, vociferabantur inter sese et
sis clamoribus rumpebantur, aut obtorto collo Romanis aliqui
fortuitum aliquem casum arreptis cantiones turbabant, ut c
plane in aliena terra canerent, non ut in templo dei. multi
ex adverso meretriciis canticis et caninis latratibus hymnos tu
et dei celebratores clamore superabant.

Atque haec pauca de multis quae Thessalonicenses in
pugnatione sunt perpessi, a nonnullis peculiari scripto pro

ὁρῶντων ἐώρακε συνιέντα ἢ ἐκζητοῦντα θεὸν ἀλλὰ πάντας
ἀχρειωθέντας καὶ πρὸς ἔργα ἐκκλίναντας ἄθεσμα, ἐδικαίωσεν
αὐτοὺς μὲν ἐκμυκτηριεῖν ἐκτρῖψαί τε καὶ ταράξαι τῷ οἰκείῳ
θυμῷ, τὴν δὲ τοῦ οἰκείου λαοῦ κατοικτεῖραι κάκωσιν, καὶ
τούτοις ἐλευθερίαν βραβεύσειν ἐν τῷ προσχεῖν ἀκηδιῶντι
πνεύματι, καὶ καρδιῶν μὴ ἐξουθενῶσαι σύντριμμα. κολοβοῖ
τοίνυν, ὡς οἶμαι, διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς τὴν χρονικὴν τῶν D
ἐπιόντων παράτασιν· καὶ ὅσα τοῖς Βαβυλωνίοις διηπείλησε
πρότερον οὐκ ἐλεήσασι τὴν Σιὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῆς τοὺς
τρυφεροὺς καὶ τὰς θυγατέρας ἐν ἀπαγωγῇ καὶ αἰχμαλωσίᾳ,
ταῦτα καὶ αὐτοῖς ἐν ἀκαρεῖ ἐπήνεγκε· καὶ ἐνδοξάζεται κύριος
ὡς οὐδέποτε ἐφ' οἷς τὸ τηνικάδε καιροῦ τὸ οἰκεῖον ἔλεος
ἐθαυμάστωσε, μαρτυρικοῖς, ὡς ἔοικεν, ἐπικαμφθεὶς λιτασμοῖς
καὶ εὐχῆς ἐπακουὸς γενόμενος τοῦ τῶν Θεσσαλονικέων ἀρχιερέως·
ἦν δ' οὗτος ὁ πολὺς ἐν λόγῳ καὶ ἀρετῇ διαβεβοημένος ἁπαν-
ταχῇ Εὐστάθιος, ᾧ καὶ τὸ ἀπὸ συνέσεως μὲν ἐπιπρεπὲς ἀξιέ-
παινον καὶ ἡ πολυπειρία θαυμαστή τις καὶ ἀξιάγαστος, τὸ
δὲ παρὰ πολὺ τῶν ἄλλων ἐν λόγοις ὑπερτερεῖν καὶ σοφίας
πᾶσης, ὁπόση τε ἡμετέρα καὶ ὅση τῶν θύραθεν, κρατῆρα P. 198
εἶναι περιχειλῆ τὸ οἰκειότατον ἐκείνῳ καὶ ἐξαίρετον ἦν χαρα-
κτήρισμα. οὗτος γὰρ συγκακουχεῖσθαι τῷ οἰκείῳ ποιμνίῳ V. 162
ἑλόμενος μᾶλλον ἢ τοὺς μισθωτοὺς ἐζηλωκέναι, οἳ τῶν λύ-
κων ἐρχομένων ἐῶντες τὰ θρέμματα ἐκδιδράσκουσιν, ἑξὸν

1. ἐκκλίναντας] βλέψαντας ἄθ. ἔγνωκεν A. 3. τῷ ἐνδίκῳ θυμῷ, τοὺς δὲ πάσχοντας οὕτω κακῶς οἰκτειρῆσαι A. 8. διηπειλήκει A. 23. ἐξερχομένων A.

memorata, exponere visum est. postquam vero is qui in excelso habitat et humilia intuetur, e caelo prospexit neque illum hostilem et victorem Romanorum intelligere aut quaerere deum vidit, sed omnes inutiles esse factos et nefariis rebus deditos, subsannare eos instituit ac perturbare et exscindere, iusta indignatione commotus, et tam crudeliter afflictis clementer libertatem restituere, moesti spiritus et contriti cordis misertus. propter electos igitur, ut arbitror, acerbitates illas diutius grassari non passus; et quae Babyloniis minatus erat olim, quod Sionis nihil miserti filios eius delicatos et filias in servitutem abduxissent, momento temporis istis intulit, ut miserieordia eius mirabilis tum si umquam alias celebraretur, martyrum, ut arbitror, precibus et Thessalonicensis pontificis exorati. is erat eloquentia et virtute celeberrimus Eustathius, qui et prudentia et rerum mirabili praeditus, et doctrina profanarum et sacrarum litterarum uberrima caeteris omnibus antecellebat, eaque velut insigni et peculiari nota praedicabatur. qui cum mallet cum grege suo

μεταναστεῦσαι τῆς πόλεως ἔτι τῶν πολεμίων προσδοκωμένω
μηδὲ περικαθισάντων αὐτήν, τοῦτο μὲν οὐδαμῶς ἐδικαίωσε
εἴπερ αὐτοῦ συμπαραμεμενηκότος πλεῖστοι ἔμελλον σώζεσθα
ἐνειρχθεὶς δὲ τῇ πόλει ἑκὼν οὐκ ἐπαύσατο συνδιαφέρων
ἀλγεινὰ τοῖς πάσχουσιν, ὡς μὲν τῷ καθ' αὑτὸν ὑποδείγμα
συμπείθων, ὡς δὲ παραινῶν, ὅσα καὶ πατρὸς ἡμέρου δ
B γματα, τὰ τοῦ θεοῦ καθυποφέρειν πλήγματα καὶ τὴν ἐκ τ
πατάξαντος προσμένειν αὖθις ἴασιν. „εἰ γὰρ καὶ οἶδε" φη
„πατάσσειν πολλάκις, ἀλλὰ καὶ ἰᾶσθαι πλειστάκις φιλεῖ, κ
μάλιστα εἰ πράως φέρει τις καὶ εὐχαρίστως τὰ λυποῦντ
καὶ μὴ πρὸς τὸ δριμὺ τούτων καὶ βάλλον τὴν αἴσθησιν ἀη
ζόμενος ἀποστόργως ἔχει πρὸς τὸν ἐπάγοντα, καὶ καταστεν
ζει μὲν τῆς προνοίας, κριμάτων δὲ βάθος ἀποσείεται θεῖκ
οἷα τῷ κυρίῳ ἐξομολογεῖσθαι μεμαθηκὼς ἐν μόνῳ τῷ ἀγ
θύνεσθαι, καὶ ὅταν ἐξ οὐρίας φερόμενον τὸ τοῦ βίου ἁκ
τιον διακομίζῃ ἀναναγήτως ἐκείνῳ καὶ ῥεῖα καὶ κούφως
ἐφετά, ὡς αἱ νῆες μακρόθεν τὰ ἀγώγιμα." οὐκοῦν καὶ τ
C στρατηγοῖς ὀπτανόμενος, οὓς Κόντους εἴπῃ τις ἂν Λατινι
διαλέκτῳ χρώμενος, ἐμετρίαζε τὰ χείρω τοῖς πεπονθόσι
ἐπιτάγματα ἐκεῖθεν χορηγὰ κομίζων ἀνέσεως καὶ πᾶν ἕτερ
πρυτανεῖον αὐτοῖς παράκλησιν· τάχα γὰρ καὶ πέτρας ἀγελ
στου ὁ ἐκείνου λόγος καθίκετο, καὶ δι' αἰδοῦς καὶ μόν
ὀφθεὶς τοῖς ἀλλοφύλοις ἤγετο, καὶ θώκων ὑπεξίσταντο, κ
ἡδέως αὐτοῦ ἤκουον, καὶ πρὸς τὸ πραότερον καὶ χρηστότερ

5. ἄλγητα A. an ἄλγιστα? 17. μακρόθεν] πόρρωθεν A.

affligi quam mercenarios imitari, qui lupis adventantibus grege d
serto aufugiunt, quamvis dum hostes adhuc expectabantur necdu
urbem circumsederant, discedere licuisset, id sibi minime facie
dum censuit, quod sua praesentia nimirum multos conservatur
erat, sed ultro in urbe tanquam carcere inclusus aerumnas omn
una tolerare non destitit, tum suo exemplo persuadendo, tum m
nendo dei verbera, ut benigni patris castigationem, aequis animis f
renda et ab eodem medicinam expectandam esse. nam si saepe,
ait, percutere, at saepissime etiam mederi consuevit, praesertim
quis leniter et cum gratiarum actione molestias perfert, neque
acerbitatem earum eum a quo proficiscuntur odio persequitur, n
cum providentia expostulat; nec iudicii divini profunditate reiect
in secundis duntaxat rebus et prospero fortunae flatu bonum se pra
bere didicit. is igitur duces exercitus, qui Latine conti dicuntu
adiens edicta impetrabat, quibus aerumnae leniebantur, neque qu
quam praetermittebat quod ad consolationem suorum pertineret. n

ἦθος μετεποιοῦντο οἷα τραῦμα φλεγμαῖνον χειρὶ κούφῃ καταλεαινόμενον ὕδατι. εἰ γὰρ καὶ ἦσαν οὗτοι ἀγχινεφεῖς μικροῦ αἰρόμενοι γαμψώνυχες ὄρνιθες καὶ βαρεῖς ἐπεπστῶντο τοῖς ὑπὸ χεῖρα τηνικαῦτα Ῥωμαίοις, μετοικεσίαν αὐτοῖς εἰς Σικελίαν ἐπαπειλούμενοι, ἀλλ' οὖν ἐκεῖνος τοὺς τῷ δέει περιβαμβαίνοντας καὶ δεινότερα τῶν ἐνεστώτων τὰ ἐσέπειτα ὑφορωμένους κακὰ ἐπισυνῆγέ τε καὶ διέθαλπε, καθὰ καὶ ὄρνις ὑπὸ τὰς ἑαυτῆς περισυστέλλει πτέρυγας τὰ νεόττια, καὶ τὸ τοῦ θυμοῦ Μερραῖον τῶν κρατούντων μετήμειβε ποιοῦ τοῦ πικράζοντος, ὥσπερ Μωσαϊκὸν ξύλον μέσος προσλαμβανόμενος. ὁποῖος δὲ ὁ τρόπος τῆς ἐλευθερίας, καὶ διὰ μέσου τίνος τὸ θεῖον τουτονὶ ἐκαινούργησε, τὸν οἰκεῖον ἀναμεινάτω καιρόν.

10. Τὸ δὲ λέγειν ἐπανίτω πάλιν ὅθεν ἐκβέβηκε, καὶ διδόσθω τὰ τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου τῷ ἱστορεῖν. εἶχε μὲν οὖν ἐπὶ ξύλου ἀναρτήσας τοὺς κασιγνήτους Σεβαστειανοὺς ὡς εἰς τυραννίδα δῆθεν ἐπαίροντας καὶ αὐτοῦ καθαίρεσιν τὸν Κομνηνὸν Ἀλέξιον. οὗτός ἐστιν ὁ μὴ ἐξ ἐννόμων περιπλοκῶν τῷ βασιλεῖ ἀποτεχθεὶς Μανουήλ, καὶ γαμικῶς συναφθεὶς τῇ ἐξ ὁμοίων φυείσῃ σπερμάτων θυγατρὶ τοῦ Ἀνδρονίκου Εἰρήνῃ. βραχέος γοῦν διαλιπόντος καιροῦ καὶ αὐτὸν P. 199 συνειληφὼς τὸν Ἀλέξιον εἱρκτῇ παραδίδωσιν, ἔπειτα διαλωβησάμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὴν Χηλὴν ὑπερόριον τίθησι·

3. αἰρόμενοι om A. 6. ὑφορωμένους] φαντζομένους A. 12. ἐκαινούργησε] ἐθαυματούργησε B. 17. ἔννομον συναφείαν A. 20. καὶ τοῦτον συνειλ. ἀνδρόνικος εἱρκτῇ A.

eius oratione vel horridae cautes moveri potuissent; et solo conspectu alienigenis ita erat venerabilis, ut et venienti assurgerent et orantem libenter audirent et eius monitis ad humanitatem et aequitatem flecterentur, veluti vulnus inflammatum, quod levi manu aqua mollitur. qui alites etsi prope in nubibus volitabant et in obvios quosque Romanos magno impetu ruebant, abductionem in Siciliam eis minitantes, ille tamen cives perterritos et urgentibus malis graviora metuentes veluti gallina pullos sub alas suas alliciebat, et victorum acerbitatem verbis ut Moses aquam Merranam ligno iniecto dulcebat. quae vero liberationis eorum ratio fuerit, mirabiliter a deo provisa, suo loco referetur.

10. Nunc ad institutum redeat oratio, et res ab Andronico gestae referantur. is Sebastianis fratribus in crucem actis, quod Alexium Comnenum (is est quem Manuel extra coniugium suscepit et Andronicus Irenae filiae eodem modo natae despondit) regnum affectantem adiutarent et se imperio pulsum vellent, paulo post etiam ipsum comprehensum in carcerem coniicit. deinde excaecatum Chelen (id oppidum vicinum est Ponti angustiis) relegat, et in turrim ea

πολίχνιον δέ ἐστιν αὕτη πάραλον, ἄγχιστά που τοῦ Λ
ατόματος κείμενον, ἔνθα καὶ πυργίον εἰσδέχεται τὸν Ἀ
τούτου ἕνεκα δομηθέν. καὶ τὴν θυγατέρα Εἰρήνην ἀπε
καὶ παιεῖται ἀπὸ προσώπου Ἀνδρόνικος, ὅτι ὁ μὲν μὴ
αθῆναι μηδὲ κόψασθαι ὅπωσοῦν ἐπέταξεν ἐπὶ τῷ
ἀνδρί, εἰ φιλοπάτωρ ἐστὶ θυγάτηρ καὶ ὑπεραλγεῖ τοῦ
ματος, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ ἀποστυγῆσαι τὸν σύλλεκτ
Β τὸ πρώην φίλτρον μετενεγκεῖν εἰς μῖσος ἀντίρροπον,
ἐθρήνησεν, ὡς εἰκός, οὐκ ἀποστέρξασα τὸν ὁμόκοιτον
δυσαίμων ἀποθριξαμένη τεθέαται. ἀλλ' οὕτω μὲν ἐ
διέστη τὰ τῆς θαυμαστῆς ταύτης καὶ μεγαληγορουμέν
V. 163 μικῆς συναφείας ὑπὸ τῶν καταρατοτάτων κολάκων κα
ἀκτιφθεγγομένων νόμοις δικασπόλων, οἳ τὴν κάμηλον
πίνοντες διύλιζον τὸν κώνωπα, ὑφ' ἧς καὶ τὰ χρονίως
ραγέντα συνελθεῖν αὖθις προεφοιβάζετο, τὴν ἑῶ τε πρ
κῆναι τῇ δύσει, καὶ παλαιὰν ἐκπολέμωσιν ἀποτρίψ
καὶ ἔθνη ὥσπερ τὰς γλώττας οὕτω καὶ τὰς γνώμας Ἰ
οις ἀνόμοια τὸ σύμπνουν ἀσπάσασθαι, καὶ τὸν ταυ
C τῶν ἠθῶν τῆς προτέρας καινοτρόπως ἀλλάξασθαι διαστ
ὡς συγκαπῆναι τὰς ζιβύνας εἰς ἄροτρα καὶ συμβοσκ
ἄρνας τοῖς λέουσιν. εὐνομίαι τε πόλεων ἐμεγαλύνοντ
τῶν ἐκφορίων τῆς γῆς ἐπίδοσις διαρκὴς καὶ παράλογ
φυσις, ὡς ὄχνας μὲν προενεγκεῖν τὴν ῥάμνον, τὴν δὲ

1. ἄγχιστα] ἀγχιθυροῦν τῷ ποντίῳ στόματι A, κατὰ τὴ
ρην θάλασσαν κείμενον B. 5. ὁσονοῦν A. 9. καὶ
μων] καὶ τὴν στολὴν αὐτῆς εἰς μαῦρον μετήμειψεν ἱματι
12. συναφῆς A. 19. καινοπρεπῶς A.

de causa extructam compingit, etiam Irena filia exosa et e
quod maritum minime lugere iussa, si, ut piam filiam decer
tris malis moveretur, sed eum odio non minore quam prius
persequi, illa pristina caritate conservata luctum suum et l
et pullo vestitu testabatur. ita mirabile illud coniugium, et
standis assentatoribus et iniquis iudicibus, qui camelum deg
et culicem colant, magnifice iactatum, subito est diremptu
quod iidem praedixerant ea quae olim avulsa essent iterum
et Orientem cum Occidente copulatum iri; et inveteratis odiis
gentes ut linguis, ita moribus a Romanis discrepantes concordian
ras iisdemque moribus usuras, dissensionibus nova ratione abol
enses in aratra mutarentur et agni cum leonibus pascerentur.
tum quoque disciplinam et frugum proventum uberem et mi
iactabant. nam rubum pira pariturum, ficum segete gravat
fere ut poëtae in Iovis et Iunonis concubitu roscidam lotum s

ἀστοιχύων φρίσσειν ἀνθέρικας, ἢ γοῦν ὡς ἐν τῇ μίξει Διὸς καὶ Ἥρας οἱ ποιηταί φασιν, ὑποστρωννύεσθαι μὲν λωτὸν ἑρσήεντα, κρόκον δ' ἀναφύεσθαι καὶ ἀνατέλλειν ὑάκινθον. οὕτως οἱ λογοποιοὶ τῶν τοιούτων ἐμωράνθησαν προδηλότατα, καὶ φάσκοντες εἶναι σοφοὶ καὶ προβλεπτικοὶ τῶν ἐσομένων καὶ προειδότες τὰ ἔμπροσθεν οὐδὲ τὰ ἐν ποσὶν ὁρῶντες ἠλέγχοντο, ἀλλὰ κατὰ τὴν προφητικὴν ἀρὰν βλέποντες οὐκ ἔβλεπον οὐδ' ἀΐοντες ἠνωτίζοντο. ἢ ἑώρων μὲν ἀσφαλῶς καὶ ἤδεσαν ἀκριβῶς καταποντισμοῦ φθεγγόμενοι ῥήματα καὶ εἰς ὅπλα καὶ βέλη τοὺς ἑαυτῶν ὀδόντας μεταγομφοῦντες, χαριτογλωττοῦντες δ' ὅμως καὶ πρὸς ἀργύρεον λαλοῦντες καὶ βοῦν ἐπὶ γλώττης φέροντες καὶ τὸ ἀνθρωπάρεσκον κατὰ κράτος μεταδιώκοντες, ὁποίους οὐ δέον βόσκουσι τὰ ἀνάκτορα τῶν κακῶν ἐπαινέτας, τὸ δὲ καλὸν γνῶναι μὴ θέλοντας, ἐπιμελῶς ἐνέκειντο πρὸς τὰ πονηρά, καὶ ἐπευδόκουν ἐκείνοις οἷς ἔχαιρεν ὁ κρατῶν, οὐ μὴν ὅ γε δι' οὗ βασιλεῖς ἠρέσκετο βασιλεύουσιν. οὐ μόνον δ' ἀπανθρώπως οὕτω καὶ ἀνεπιεικῶς διέθετο Ἀνδρόνικος τὸν Ἀλέξιον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσοι περ τῶν ὑπηρετῶν ἐκείνῳ λόγιμοι, συλλαβὼν εἶχεν ἐμφρούρους. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τούτων ἀριστίνδην οὐκ ὀλίγους συνειληφὼς τῶν ὄψεων ἀπεστέρησεν· ἕνα δ' ἀπολαβών, ὃς ἐν ὑπογραφεῦσι τῷ Ἀλεξίῳ ἠρίθμητο, τοὐπίκλην Μάμαλος, ἐς θοίνην ἐταμίευσε πύματον. οὕτω δ' αὖ- P. 200
τὴν ἐδαίτρευσε καὶ καρυκείας μετέδωκε πλείονος, ὡς ἀξίαν

3. οὕτως] ὄντως A. 7. ἀΐοντες] ἀκούοντες A. 15. ὅ δι'] οὐ δι' A. 18. καὶ ὅσοι τῶν A. συλλαβὼν] συμμάρψας A. 19. ἀρεστ.] τοὺς προύχοντας ἀριστ. A. 23. ἐδαίτρευσε] ἐποίκιλε A.

ni et crocum enasci ac hyacinthum oriri fabulantur. omnino isti nugigeruli manifestissime delirarunt, qui cum se sapientes esse futuraque prospicere gloriarentur, nec ea quae ante pedes erant perspiciebant, prophetica illi execrationi obnoxii, ut videntes non viderent et audientes non audirent. imo aperte cernebant et satis norant se capitalia verba fundere et dentes suos tanquam iacula et gladios exacuere: sed quia grata auribus dicebant et linguas venales habebant et hominibus placere impense cupiebant, quales, proh dolor, aulae in perniciem suam alunt, laudatores malorum, bonorum inscitiam simulantes, sedulo improbitatem promovebant, eaque probabant quae imperatori cordi erant. neque vero Alexium duntaxat tanta inhumanitate tractavit Andronicus, sed ex ministris etiam eius praecipuos in custodiam dedit; nec multo post delectu ex optimis habito plerosque excaecavit. unum vero ex scribis illius, cognomento Mamalum, cenam ultimum devoraret asservavit; et eas epulas tanta lautitiarum

εἶναι μὴ ἄλλον εὐτυχήσειν δαιταλευτὴν ἢ μόνον βασιλέα
δρόνικον, καὶ τραπέζαις Ἐριννύων καὶ Τελχίνων φθονε
ἑστιάσεσι μὴ ἀπάδειν τὸ παράθεμα, καὶ οἷον οὐδέπω
ὀψοποιὸς μαγγανεύσας εἱστίακε. τὸ δὲ ἦν πυρὶ παραδοθῆ
τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὸ Ἱππικόν. ἀμέλει τοι καὶ τὸ μὲν ἀ
πτο, καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπὶ τοῦ ἀέρος πολὺ κατὰ τὴν
σταδίου Σφενδόνην, ἐπ' ἴσης τῇ Χαλδαϊκῇ ἐκείνῃ καμί
ἣν ἀνέκαυσε νάφθα καὶ κληματὶς ὑπεξῆρεν εἰς ἑπταπλάσι
ὁ δὲ παρῆκτο σχοινόδετος καὶ γυμνός, ὁποῖος πρώτως πρ
Β εἶπε τὸν ἥλιον τῆς μητρικῆς νηδύος ἐκθορών. περιστη
μενοι οὖν ὡς ἱερεῖον τὸν μείρακα οἱ καμινευταί, ὑπηνή
ὄντα τὸ πρῶτον καὶ ἰούλῳ τὰς παρειὰς στεφόμενον, ἐνώθ
μετὰ καμάκων μηκίστων εἰς τὸ μεσαίτατον τοῦ πυρός. ὁ
προσομιλῶν τῇ καμίνῳ καὶ ἀλγυνόμενος, φιλοψυχῶν δὲ
ὡς ἄνθρωπος, ἴσος δὲ καὶ ὡς φευξεῖται διανοούμενος τὸν
ἀνυπεξάλυκτον θάνατον, νῦν μὲν ἐμπίπτων ἀντέβαινε τ
διακοντίσεσι, μετριωτέρας κρίνων τὰς ἐκ τούτων ὀδύνας
τοῦ πυρὸς ἐρωῆς καὶ τοῦ ἐπ' ἀνθράκων ἁπλώματος, νῦν
τοῖς ἐμπυρευταῖς εἰς τὸ τῆς φλογὸς μεσαίτατον ἐμβαλλόμε
καὶ ὑπὸ τῆς πυρᾶς διειλημμένος κατὰ τῶν ὄφεων τοὺς ἀκ
τίας τῆς καμίνου ἐξετινάσσετο, τὸν περὶ ψυχῆς τρέχων
C ὑπὲρ τὸ Θετταλὸν διαλλόμενος πήδημα. καὶ τοῦτο ἐφ'
νὸν γινόμενον εἰς δάκρυα ἑκίνει τοὺς θεατάς. ὀψὲ δὲ κ

1. βασ. Ἀνδρ.] τὸν ἀρχῆθεν ἀνθρωποκτόνον A. 3. τὰ
οὐδὲν τὸ A. 4. μαγγ. αὐτοὺς εἱστίασε A. 8. ὑπερ
16. θάν.] ἐκεῖνον θάν. A. ἀντεπάιει B. 22. τὸν
λὸν διαλώμενος A. 23. γενόμενον τοὺς θεωμένου
πρὸς δάκρυα A.

varietate instruxit, ut dignae essent quae non alium nisi pri
lum homicidam convivam haberent, et a mensis Furiarum
ferrent, quales a nullo unquam coquo eis sunt appositae.
erat ut homo in Hippico cremaretur. incensus est rogus
in altum elata, in Sphendone stadii, non aliter quam Ch
la fornax naphta incensa et clematide in septuplum inflam
ducitur ille funibus vinctus et nudus, ut primum materna
sus solem aspexerat. carnifices adolescentem, cui prima
las vestiebat, tanquam victimam longissimis perticis in m
trudebant. is vero doloris acerbitate et vitae cupiditate
num est, coactus, malum iam inevitabile vitaturus,
obvium se ferebat, eum dolorem flammae cruciatu lev
alias a carnificibus in medium flammae coniectus instar
go maximo impetu emicabat, quod cum diu duraret,
lacrimas excutiebat, donec fatigatus supinus concidit et

ἐξυπτίασε, τὸ δὲ πῦρ λάβρον τὰς ἐκείνου σάρκας περιχυθὲν V. 164
ὧν βραχεῖ συνετέλεσε, κνίσσα δ' ἐς οὐρανὸν ἀνιοῦσα τὸν κύκλῳ διέφθειρεν ἀέρα, καὶ ἦν τὸ τῆς λιγνύος ἀποφερόμενον ῥισὶν ἀνθρώπων ἐκεῖ που παριόντων ἀπρόσιτον. ὦ πυρσὸς ἐκεῖνος ἀνήμερος! ὦ ἀσπάσιον δαίμοσιν ὁλοκαύτωμα! ὦ ἱερεῖον Τελχίνων! ὦ ἀλαστόρων ὁλόκληρος προσφορά! ὦ οὐκ εὐωδίας ὀσμή, ἣν οὐκ ὀσφραίνεται κύριος, ἀλλ' Ἐρινύων χορὸς καὶ κακοεργὸς Ἀνδρόνικος, ὃς βουθυτεῖν ἀκούων τοὺς πάλαι καὶ κνίσσαις θεραπεύειν τὸ προσκυνούμενον τὴν αὐτὴν δραμεῖν οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ὡς ἦν ἐκ τῶν δρωμένων D πεστοῦσθαι, νηλεεστέραν τρέφων ψυχὴν τῶν πώποτε ἀνεπιεικεστάτων ἀνδρῶν ἀνθρωποθυτεῖν κακῶς ἐπεβάλετο, τὰ τῶν Χριστιανῶν θεσμὰ παριδών, ἃ ψυχὴν σῶσαι μᾶλλον ἢ ἀπολέσαι παρακελεύονται, καὶ οὐδὲ τὸν κόσμον ὅλον ἀντάξιον αὐτῆς ἀποφαίνονται. τίς Καμβύσης μαινόμενος ἢ ἀπηνὴς Ταρκύνιος ἢ Ἔχετος καὶ Φάλαρις ἄγριοι καὶ θηριώδεις τοιαῦτα εἰργάσαντο; ἢ τίνες Ταυροσκύθαι ξενοκτονίαν νενομικότες, ὧν τὰ ἤθη ὁ πολυπλανὴς οὗτος ἀνεμάξατο γέρων, οὕτως ἐπέθεντο καὶ διεχειρίσαντο; ποιῶν δὲ τὴν τιμωρίαν οὐκ ἀναίτιον ἀλλά τι προϋφεστὸς ἐπισυρομένην ἔγκλημα, βίβλους

3. καὶ ἦν τὸ] καὶ κατεφέρετο ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πλησιάζοντας τὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἀξούγγιον B. 4. ἐκεῖ προσπελαζόντων ἀπόβλητον, A. 7. ἀλλ.] κακοποιοὶ δὲ δυνάμεις καὶ ἀποτρόπαιος· βουσυτεῖν γὰρ τοὺς πάλαι μαθάνων ἀνδρόνικος καὶ A. 17. Ταυροσκύθαι] κόμανοι B. 18. οὕτως] ἀνδρόνικος, omisso γέρων, A. οὕτως] ἐς τοὺς ὑπ' ἀρχὴν διετέθησαν A. 20. ἀναίτιατον A. βίβλους] χαρτία τινὰ ἅττινα ἔλεγε βασιλογράφια εἶναι τοῦ τὴν βασιλείαν μέλλοντος ἀναδέξασθαι B.

carnis foetore circumfusum aërem et spectatorum nares infecit. o rogum immitem! o gratum daemonibus holocaustum! o victimam Telchinum! o Furiarum proterviam! o nidorem insuavem, quem non olfacit dominus, sed maleficae potestates et infesti humanae vitae genii! nam cum Andronicus a veteribus immolari boves et nidore placari numina didicisset, eandem sequi rationem noluit, sed ut eius facta probabant, immanitate omnibus superiorum temporum immanissimis tyrannis superior homines sacrificare per scelus instituit, spretis Christianae religionis legibus, quae hominem potius conservandum esse quam perdendum, nec totum mundum cum eius animo comparandum docent. quis insanus Cambyses aut crudelis Tarquinius aut Echetus et Phalaris, tyranni crudelissimi, talia perpetrarunt? qui Tauroscythae, quorum legibus mactantur hospites quorumque moribus errabundus Andronicus infectus fuit, ita in captivos saevierunt? ne vero tam atrox supplicium sine causa et iusto crimine infli-

τινὰς συγκατέκαυσε τῷ Μαμάλῳ διεξιούσας δῆθεν περὶ βασιλέων ἀρξόντων ἐς τοὐπιόν, ἃς τῷ Ἀλεξίῳ ὑπαναγινώσκων Μάμαλος ἐνάγειν τοῦτον εἰς τὸ βασιλειᾶν ἐμυθίζετο.

P. 201 11. Οὕτω δ' ἐπὶ τοῖς πραττομένοις τούτοις ὑστεροβουλίᾳ ἐβάλλετο ἢ τοῦ τὰ αὐτὰ καὶ αὖθις δρᾶν ἀπήγετο, ὡς καὶ τὸν Δισύπατον Γεώργιον (ἦν δ' οὗτος ἐκ τοῦ τῶν ἀναγνωστῶν τάγματος, οἳ τὸν μέγαν ἀμφιπονοῦνται νεὼν) εἱρκτῇ συνειληφέναι, παθηνάμενον μόνον ἐφ' οἷς κακῶς ἐποίει Ἀνδρόνικος καὶ κακῶς εἰπόντα Ἀνδρόνικον, καὶ ὀβελίσκοις ἐμπεῖραι διηνεκῶς μελετᾶν καὶ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτηθέντα τῇ τούτου παρεισενεγκεῖν γαμετῇ. καὶ ἦν ἂν ὁ πιμελώδης Δισύπατος κατὰ δελφάκιον ὀβελοῖς ἐμπειρόμενος καὶ ὀπτανόμενος καὶ ὡς ὕψον ἐπὶ κανοῦ τιθέμενος καὶ τοῖς κατ' οἶκον εἰσ-
B αγόμενος καὶ τῇ ὁμευνέτιδι παρατιθέμενος, οὐκ οἶδα ἐφ' ὅτου, πολυχανδοῦς δὲ δήπουθεν, εἰ μὴ ὁ τῆς γαμετῆς τούτῳ πατὴρ ὁ Μοναστηριώτης Λέων ἀνεσείραζεν Ἀνδρόνικον τῆς ὁρμῆς καὶ ἤγχε καὶ κατεῖχε τοῦ ἐγχειρήματος, ὅσα καὶ λέων κνώδαλα ἐκφοβῶν, δι' ὧν τὰ ἀνδάνοντα τοῖς τότε πράγμασιν ἐξηρεύγετο, στόμα τῆς συγκλήτου πρὸς Ἀνδρονίκου καλούμενος. καὶ φῆμαι δὲ ἤδη πάντοθεν λύουσαι τὸ πτερὸν τοὺς μὲν

3. ἐμυθίζετο] ἐλέγετο A. 5. ὡς] ὥστε A. 7. ναὸν A. 10. διηνεκῶς] διαμπερὲς A. μελετᾶν] ἐμελέτα A, ἐμελέτα διαπεράσαι σούβλαν σιδηρᾶν διὰ τῶν ὤτων αὐτοῦ καὶ ἐψῆσαι αὐτὸν ἐπάνω καρβούνων καὶ τῇ γυναικὶ προσενεγκεῖν τῇ αὐτοῦ ὡς ὀπτὸν ἔψημα B. 12. διαπειρώμενος καὶ πυρρακίζων τὴν ἐπιδερμίδα A. 18. δι'] καθ' A. 19. στόμα παρὰ πάσης τῆς συγκλήτου τοῦ ἀνδρονίκου καλούμενος, καὶ σύμβουλον καὶ ἀκούμβισμα τοῦτον ἔχων ὁ ἀνδρόνικος B.

xisse videretur, libellos aliquot una cum Mamalo cremavit, qui de secuturis imperatoribus tractabant, quibus recitandis Alexium ad regni amorem impulisse fingebatur.

11. Tantum autem abfuit ut eius facti Andronicum poeniteret aut simili crudelitate in posterum abstineret, ut Disypatum Georgium, magni templi lectorem, propterea quod de imperatoris saevitia liberius questus esset, in carcerem coniectum, subinde in animo haberet verubus transfixum et pinguem hominem instar porcelli super carbones assatum uxori eius, haud scio in quo vase (amplum id utique esse oportuisset), mittere; ac omnino fecisset, nisi Monasteriota Leo socer eius, qui ob dicendae sententiae prudentiam senatus os ab Andronico vocabatur, tyranni furorem auctoritate sua repressisset. praeterea fama undique advolans, quae Dyrrachium Siculi deditionem fecisse et Thessalonicam obsideri nuntiabat, saevitiae

Σικελοὺς ἀπήγγελλον Ἐπίδαμνον παραστήσασθαι, Θεσσαλονίκην δὲ παρακαθῆσθαι, Ἀνδρόνικον δ' ἐξέκρουον τῶν φρενῶν ὑποθράττουσαι, καὶ τῶν κολάσεων τὸ σύντονον ὑπεχάλων ἐπὶ βραχύ. φρουρᾷ τοίνυν συνισχημένος ὁ Δισύπατος τὰς χεῖρας πρὸς τὸ θεῖον ἀνέτεινεν, κατὰ Δαβὶδ ἐπευχόμενος καὶ λέγων C „ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου;" ἢ τὸ τοῦ Ἰωνᾶ φθεγγόμενος „ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;" ἀλλὰ τί ἠὔχετο; „ἀπάλειψόν με, κύριε, ἐκ τῆς μνήμης τοῦ Ἀνδρονίκου, καὶ ἐσοίμην παρ' αὐτῷ ἄγνωστος χρόνον ἐκ χρόνου καὶ μῆνα ἐκ μηνὸς καὶ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, μηδ' ἀκοῆς μοὐ μνησθείη, ἕως ἂν ἐκ τῆς βίβλου τῶν ζώντων ἐξέλθοι." ὅθεν οὐδ' ἠμέλησε τὸ θεῖον, οὐδὲ παρεῖδε τὴν τούτου δέησιν, ἀλλ' ἀθυμῆ κακῶν ἐξείλετο τῆς φρουρᾶς, Ἀνδρονίκου τὸν βίον μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας ἀπολιπόντος.

Ὅπως δὲ ἠπίστατο τιμᾶν Ἀνδρόνικος τοὺς τῆς ἐκείνου θεραπείας ἐξεχομένους καὶ διαπύρους τῶν αὐτοῦ θελήσεων D πληρωτάς, ἐδήλωσε μὲν καὶ ὧν ἀπανθρώπως τοῦ βίου ἐξήγαγε τὸν Μακροδούκαν Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Δούκαν Ἀνδρόνικον, ὧν, ὡς εἴρηται, τὸν μὲν τῷ τῶν πανυπερσεβάστων ὑπεξῆρε σεμνώματι, τὸν δὲ Δούκαν υἱωσάμενος τοῖς πάνυ φιλουμένοις ἐνέγραφε· σαφῶς δὲ τὸ τῆς γνώμης ἀνήμερον V. 165

1. Θεσσ.] καὶ τὴν θεσσ. χειρώσασθαι A, ἐς δὲ θεσσ. ἁμαθεὶ (fortasse ἁμαχεί) καὶ εὐθυώρως ἰέναι cod. Wolf. 3. τῶν] τῶν ἀνθρωπίνων A. 4. τὰς χεῖρας] οὐκ ἠὔχετο B. et opus est negatione, nisi cum A omittas illa ἀλλὰ τί ἠὔχετο — ζώντων ἐξέλθοι. 7 ἢ τὸ] καὶ τὸ τοῦ ἰωνᾶ συχνάκις ἐπέλεγεν A. 16. ὅπως] ἀλλὰ καὶ ὅπως ἠπίστατο δεξιοῦσθαι ἀνδρ. τοὺς διαπύρους ἐκείνου θεράποντας καὶ τῶν αὐτοῦ A. 21. ὑπεξῆρε] ἐξῆρε A. υἱωσάμενος] υἱοθετήσας B.

Andronici et humani cruoris aviditatem nonnihil infringebat. Disypatus igitur in carcere manus ad deum extendebat, et cum Davide precabatur „educ e custodia animam meam, ut nomen tuum praedicem," et Ionae verba saepe repetebat „nunquid amplius sanctum tuum templum respiciam?" quid vero praecabatur? „deleto me, domine, ex Andronici memoria. sim ignotus apud eum omni tempore, ne recordetur nominis mei, donec ex libro viventium deletus fuerit." itaque numen non cunctatum est nec preces eius aspernatum, sed illaesum eduxit e carcere, Andronico paucis diebus post extincto.

Qui quo pacto fidelissimos suos ministros remunerari fuerit solitus, Macroducae Constantini et Ducae Andronici supplicia declararunt; quorum alterum, ut dictum est, panhypersebasti honore extulerat, Ducam vero adoptatum in amicissimorum numerum recepe-

τὸν Ἁγιοχριστοφορίτην Στέφανον, καὶ τὸ μονάζον τοῦ
βείου δυάζοντα οἷς κἀκείνῳ τῆς ἀπηνείας ἐπλέκετο στέ
ἦν δὲ ἡ αἰτία τοῦ σβεσθῆναι τὰς κόρας Τρίψυχον βε
P. 202 τις παραλύπησις καὶ ἀξία παροραθῆναι μᾶλλον ἢ πεσε
ἐξέτασιν καὶ κολάσαι τὸν παρειπόντα, καὶ ταῦτα φιλοι
πολὺ καὶ φιλοῦντα οὐκ ἔλασσον. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ
λόγου λόγον ἐδίδοσαν ἄνθρωποι ἐπὶ τῶν Ἀνδρονίκου κ
κατὰ ταῦτο καὶ ὁ ἐξεταστὴς τῶν τοιούτων Τρίψυχος κα
λοὺς βασάνοις ὑποβαλὼν καὶ τῆς οὐσίας πάσης ἀποψιλ
ὅτι καὶ γογγυσμοῦ ῥῆμα κατ' Ἀνδρονίκου ἀπέπτυσαν
κατάλειμμα πονηροῦ ἐνθυμίου παρ' ἑαυτοῖς ὑπελίποντ
ὁμοίοις καὶ αὐτὸς ἀνηλεῶς περιπέπτωκε, τῇ ἀνομίᾳ τ
κείας πτέρνης περιληφθείς, καὶ ᾧ μέτρῳ πολλάκις μεμέ
σεσαγμένῳ καὶ πεπιεσμένῳ καὶ ὑπερεκχυνομένῳ τούτῳ

1. ὑπέδειξε] ἔδειξε A. 3. παρ' ἐκείνω καὶ π. ἐν ταῖς
ραννίδος καθυπουργήσεσι A. 16. λόγου om A. 2
αὐτοῖς κακοῖς ἀνηλ. A. 23. σεσαγμένῳ] σεσαλευμ
ὑπερεκχεχυμένω A.

sat. ingenii eius feritatem et in colenda amicitia levitate
etiam demonstrat, quod Tripsychum Constantinum excaecavi
minem carissimum et diligentissimum tyrannidis ministrum: q
et observantia erga illum fere nemini cedebat; nec quicquan
victoriam in certamine benevolentiae deerat, nisi quod unus
christophorites Stephanus in eodem stadio pari studio cum i
currebat. causa cur Tripsychi pupillae extinguerentur offensa
fuit, digna quae negligeretur potius quam in quaestionem vo

μετρηθείς, καὶ εἰς ὃν ὤρυξε βόθυνον τῷ πλησίον πολλάκις, B
ἐπὶ τοῦτον (ὡς αἰνῶ σε, δίκη) χαριέντως ἐμπεπτωκώς, καὶ
ἐφ' ἑαυτὸν λίθον κυλίσας ὃν ἀνώχλισε πλειστάκις κατὰ τῶν
ἔγγιστα. τῷ τοι καὶ κατειπόντος αὐτοῦ πρὸς Ἀνδρόνικον τῶν
γνησιωτάτων τινός, ὡς ἴσα τοῖς οὐκ εὐηργετημένοις μηδ' εὖ
πεπονθόσιν ὑπ' Ἀνδρονίκου ὑποτονθορύζει κατ' Ἀνδρονίκου
καὶ Τρίψυχος ὁ τόσαις εὐποιίαις περιαντλούμενος καὶ τὰ τῶν
ἀξιωμάτων ὑπέρογκα κτώμενος κἂν ταῖς βασιλείοις ἀκοαῖων
ἐπιστολαῖς ἠγαπημένος υἱὸς καὶ κνιπὸς ἄνθρωπος καὶ ἐν ταῖς
νῦν ἡμέραις δυσεύρετος, ὁ πολύολβος, ὁ εὐπάρυφος, ἐπαθή-
νατο τὴν ψυχὴν Ἀνδρόνικος, καὶ ἀπιστίαν καταγνοὺς τῶν
ὅλων ἐπὶ συννοίας εἱστήκει, πρὸς ὀργὴν ὑπὸ τῶν λεχθέντων C
ἀναρριπιζόμενος καὶ εἰς θυμοῦ ἐπιφρίσσων κλυδώνιον. ἐπεὶ
δὲ ὁ προσαγγέλλων ἐώρα τὸ ἀναθαλπόμενον τοῦ θυμοῦ καὶ
ἑτέρας ἐπιδεὲς δριμυτέρων ῥημάτων ἐπιφορᾶς, ὡς ἂν οὕτω
λάβρον γεγονὸς μεταρσιωθείη αἰθέριον, ἢ γοῦν τὸ ἀχανὲς
ἐκεῖνο τῆς ὀργιλότητος πέλαγος καταιγιδώδη θέλον πνοὴν ἐς
τὸ διαστῆναι καὶ κατακρύψαι ὡς ἕτερον τριστάτην Αἰγύπτιον
τὸν ἄθλιον Τρίψυχον, φησὶ πρὸς Ἀνδρόνικον ὡς καὶ τὸν
υἱὸν καὶ διάδοχον τῆς σῆς βασιλείας καὶ κληρονόμον ἔννομον
τῆς ἀρχῆς, τὸν κάλλιστον καὶ ἀσπασιώτατον ἅπασιν Ἰωάννην,
διασύρων οὐ παύεται Τρίψυχος, ἀπόπληκτα φθεγγόμενος

1. βόθυνον] βόθρον A. 2. ἐμπεπτωκώς] ἐμπεσών A. 4. ἔγγιστα] σύνεγγυς A. 9. καὶ prius om A. 11. τῶν om A. 14. τὸ ἀναθαλπόμενον] τὸ ἀνοιδαινόμενον τοῦ θυμοῦ δριμυτέρων ἐπιδεὲς ϐ. A. 16. ἢ τὸ αἱμωπὸν A. 17. ἐς τὸ] ἐπὶ τῷ διανοιγῆναι εἰς χάσμα A. 18. ὡς τριστ. ἄλλον A. 19. τρίψ. προσεπαγαγών φησι A. τὸν υἱὸν] τὸν σὸν υἱὸν ὦ δέσποτα βασιλεῦ καὶ κλ. A.

ei remensus est Andronicus; et quam foveam aliis saepe foderat, in eam (quam vero iudicio) ipse merito incidit; et in se devolvit saxum, quod saepissime aliis intentarat. itaque delatus a quodam ex coniunctissimis, Tripsychum tot beneficiis cumulatum, tot dignitatibus ornatum, qui in imperatoriis litteris dilectus filius appelletur et exploratae fidei homo, qualis hodie vix inveniatur, pecuniosum illum et purpuratum aeque de Andronico queri ac eos qui nihil ab eo beneficii accepissent, perdoluit Andronicus, et fide eius in universum damnata tristis astitit, iisque verbis ad iracundiam est extimulatus. ut vero delator animadvertit effervescentem bilem acriora verba flagitare, ut magis etiam ebulliret, et sanguinarium illud iracundiae pelagus miserum Tripsychum ut Aegyptium equitem absorberet, subiunxit „etiam filium tuum, domine imperator, et legitimum imperii successorem, pulcherrimum et optatissimum omnibus

D ῥήματα καὶ βδέλυγμα τοῦτον ἀναγορεύων θείῳ τόπῳ τῷ τῆ
αὐτοκρατορίας ἐνιδρυθησόμενον, καί ποτε παριέναι μὲν τὸ
βασιλέα Ἰωάννην ὑπὸ πλείστων εὐφημούμενον καὶ προπεμ
πόμενον, τὸν δὲ Τρίψυχον ἐπεγγελῶντά οἱ δυσφημεῖν κα
Ζιντζιφίτζην ἀποκαλεῖν, καὶ μέγα στενάξαντα εἰπεῖν „ὦ δε
στυχὴς Ῥωμαίων ἀρχή, οἷός σοι ὁ αὐτοκράτωρ ἐλπίζεται.
ἦν δὲ ὁ Ζιντζιφίτζης ἀνδράριον εἰδεχθέστατον, ταῖς τῶν στι
διοδρόμων ἵπποις ἀμφιπεριστρεφόμενον ἄντυξι, καὶ τὰ πλεί
μὲν τῶν μελῶν ἀνάρμοστον, καὶ βραχὺ τὸ δέμας καὶ εὔσαρ
κον, εὐτράπελον δὲ ἄλλως καὶ δεινὸν εἰς ταμιεῖα πλῆξαι ψυ
χῆς ἀπαλυνομένοις βωμολοχίᾳ σκώμμασι καὶ ποιητικοῖς γε
λωτος λόγοις διαχέουσι σκηνικώτερον. οὐκ ἐνεγκὼν τοίνυ
τὰ λελεγμένα, ὡς δὲ βολίδας ἔνδον ἐν καρδίᾳ δεδεγμένο
Ἀνδρόνικος, ἅτε λαῖλαψ τὰ προσόντα τῷ Τριψύχῳ διαφορε
καὶ εἱρκτῇ παραδοὺς ἀδέσμῳ εἶτα καὶ τοῦ τῶν ὀμμάτω
P. 203 φάους ἀποστερεῖ. καὶ τοιοῦτο μὲν τὰ τῆς παραδυναστείας
V. 166 τῷ Τριψύχῳ πέρας εἰλήφασιν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἄντικρυς ῥηθῆ
ναί τε καὶ περατωθῆναι τὸ τοῦ Σολομῶντος ἐκεῖνο δοκε
γνωμάτευμα, ὃ φησιν „εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι μὲν ἀνδρὶ π
πρῶτα ὀρθαί, τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς θάνα
τον." καὶ τῇδε μὲν τὰ κατὰ τὴν βασιλίδα πύλιν ἐφέρετο.

3. ἀνευφημούμενον A. 7. ταῖς τῶν σταδ.] σάγισμα ἀλόγ
φορῶν καὶ τὰ περισσότερα τῶν μελῶν ἀνάρμοστα ἔχων π
τὴν ἡλικίαν τοῦ σώματος, γελοιαστικὸν καὶ λόγους μετριασ
κοὺς ἐν τοῖς καπηλείοις καὶ ῥύμαις λέγων τῆς πόλεως B.
λεγόμενα A. ἐν ψυχῇ A. 14. τὰ προσόντα] περιορίζει
ἅπασαν περιουσίαν αὐτοῦ B.

Iohannem, insanis verbis calumniari non desistit Tripsychus, ex
que ut piaculum divinam imperii sedem conscensurum praedi
ad haec, cum aliquando imperator Iohannes praeteriret, eiqu
maxima hominum frequentia acclamaretur, Tripsychus eum de
et per contemptum Zinziphizem vocitavit, et cum magno suspirio di
xit, „o miserum principatum Romanorum, qualis ei imperator exp
ctatur!" erat autem Zinziphizes deformissimus homuncio, qui in cir
co equestri crebro versabatur, plerisque membris distortis, brevis et
carnosus, scurra tamen non insulsus et risus concitandi artifex. qui
bus verbis graviter commotus Andronicus Tripsychi bona grandini
in morem dissipat; et ipsum in liberam custodiam datum tandem
etiam excaecat. hunc Tripsychi potentia finem habuit, ut Salomonis
illa sententia plane in eum quadrare videatur, cum ait vias esse
quae principio rectae videantur, sed exitum earum ferre ad mortem.

ΤΟΜΟΣ Β ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ.

1. Τὸ δέ γε Σικελικὸν στράτευμα τριχῇ διαιρεθέν, ὅ V. 167
μὲν τῇ Θεσσαλονίκῃ προσέμενε, τῶν δ' αὖ ἑτέρων δύο μερί- B
δων ἡ μὲν εἰσβάλλει κατὰ τὰς Σέρρας καὶ τὰ ἐκεῖσε πάντα
χειροῦσθαι καὶ πορθεῖν ἔγνωκεν, ἡ δὲ ὡς διὰ λείας ὁδοῦ
φερομένη καὶ μηδένα τὸν εἰς χεῖρας ἰόντα ἢ ἀντιπίπτοντα
ἔχουσα εἰς αὐτὴν τὴν Μοσυνόπολιν κατεσκήνωσε καὶ τὸ κύκλῳ
ὑποχείριον ἔθετο. Ἀνδρονίκῳ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐμέλησε P. 204
στεῖλαι τὸν φυλάξοντα τὴν Ἐπίδαμνον, καὶ ἀφίκετο ἐκεῖσε ὁ
Βρανᾶς Ἰωάννης· βραχεῖαι δὲ ἡμέραι, καὶ οἱ μὲν Ἰταλοὶ
Ἐπιδάμνου ἐπέβησαν ὡσεὶ πτηνοὶ καὶ ἀέριοι, μικροῦ τε θάτε-
ρον τῶν ποδῶν περιβάδην ἐκτείναντες ἀπραγμόνως τὰ τῶν
περιβόλων ὑπερέβησαν κρήδεμνα, ὁ δὲ Βρανᾶς εἰς Σικελίαν
αἰχμάλωτος μετατίθεται. ἔπειτα τῷ διέπειν λαχόντι Θεσσα-
λονίκην Δαβὶδ ἐπέστελλε, καὶ ἐπέτελλεν ἐπαγρυπνεῖν τῇ τῆς
πόλεως φυλακῇ καὶ μηδ' ὅλως δεδιέναι τοὺς πεδιλορράφους
Λατίνους, πηδᾶν δὲ καὶ δάκνειν καὶ κεντεῖν, ἵν' αὐτὰς τὰς

7. ἀντιπίπτ.] ἀνθιστάμενον A. 8. μοσυνούπολιν A. 15. μετατίθεται] ἀπενήνεκται A. Θεσσ.] τὴν θεσσ. A. 17. τοὺς τὰ στενὰ σκαλπέτια φοροῦντας B.

IMPERII
ANDRONICI COMNENI
LIBER SECUNDUS.

1. Hoc urbis imperatricis statu Siciliensis exercitus in tres partes est divisus, quarum una Thessalonicae mansit, altera in Serrarum agrum impressionem fecit ut loca illa omnia vastatura et subacturа, tertia quasi plana via processit, neque ullo hoste apparente ad ipsam Mosynopolim tentoria fixit et circumiacentia loca omnia subegit. Andronico vero principio curae fuit praesidium mittere Epidamnum, sed paucis diebus post quam Branas Iohannes eo pervenisset, Itali veluti volatu per aërem advecti citra laborem et quasi per otium moenium pinnacula transcenderunt. Iohannes Branas captivus in Siciliam est abductus. deinde Thessalonicae praesidi Davidi per litteras mandavit ut urbis custodiae intentus esset, nec calceatos Latinos quicquam formidaret, utque saltaret, morderet et pun-

Ἀνδρονίκου παραθήσομαι λέξεις. καὶ ἐφ' ὅτῳ μὲν Ἀνδρό
B κος οὕτωσὶ συνετίθει τὰ γραμμάτια, μόνος ὁ ἐκδιδοὺς ἐ
V. 168 στάμενος ἦν Ἀνδρόνικος· αὐτοῖς δὲ τοῖς φιλοσκώμμοσι
λίταις διὰ γέλωτος ἤγετο τὰ γραφόμενα, ἀντιφέρουσι ται
καὶ ἀντιβάλλουσι πρὸς αἰσχρά τινα δημόσια ῥήματα, ἃ
προφέρειν χρεών. ἐπὶ δὲ τούτοις τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμ
συνηθροικώς, ὅσαι τε ἑῷαι καὶ ὅσαι ἑσπέριαι, καὶ ταύ
ἐς τάγματα διελών, τὸ μὲν τῷ βασιλεῖ καὶ υἱῷ Ἰωάννῃ ἀ
ταξε περὶ τὴν Φιλίππου διατρίβοντι ἐπαρχίαν, τὸ δὲ τῷ χ
τουλαρίῳ παραδέδωκε Χούμνῳ, ἄλλο τῷ Παλαιολόγῳ Ἀνδ
C νίκῳ, ἕτερον τῷ ἐκτομίᾳ Νικηφόρῳ, ὃς τιμήεις ἦν παρ' Ἀ
δρονίκῳ, τῷ τοῦ παρακοιμωμένου κυδρούμενος ἀξιώμα
ἀλλὰ καὶ Ἀλέξιον ἐκπέπομφε τὸν Βρανᾶν μεθ' ἑτέρου στ
τεύματος. πλὴν ὁ μὲν υἱὸς κυνηγεσίοις ἐνεδυπάθει κατὰ
Φιλιππούπολιν, ὅσα καὶ πυλῶν Γαδειρίδων κατάσχεσιν
Διονυσίων στυλίδων καθαίρεσιν τὴν τῆς Θεσσαλονίκης π
νόμευσιν φανταζόμενος· οἱ δὲ λοιποὶ ταυτησὶ πολιορκουμέ
ἐγγίσαι μὲν καὶ ἐπαρῆξαι οὐδαμῶς ἀπεθάρρυνν, πορρωτά
δὲ σκηνούμενοι δι' ὀπτήρων καὶ ταχυδρόμων κλεπτόντων
εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων ἄφιξιν τὰ κατὰ Θεσσα
νίκην ἦσαν ἐνωτιζόμενοι. μόνος δ' ἀπὸ πάντων ὁ Χοῦμ
D Θεόδωρος ὑπέστη ἐγγύτερον προσελθεῖν ὡς ἐπαμυνῶν Θεσ
λονικεῦσιν ἐν τῷ συμπλακῆναι τοῖς διειληφόσι τὴν πό

2. συνετίθει] συνέταττε A. ὁ ἐκδιδοὺς] ἐπ. ὁ ταῦτα ἀ
ἀνδρ. A. 11. ὃς ἦν ὑπ' ἀνδρονίκου A. 12. κυδρούμεν
τιμηθεὶς A. 15. γαδειρίων A. 18. οὐδ' ὅλως ἐθ
ρουν A.

geret, ut ipsa verba Andronici apponam; quae cur usurparit, so
auctor novit Andronicus. sed cives facetiores verba illa ridebant,
ad quaedam vulgaria et obscoena detorquebant, quae silentio pr
tereunda sunt. post haec Romanis copiis tam Occidentalibus qu
Orientalibus coactis et in legiones descriptis, partem unam Iohan
filio imperatori designato, tum in Philippica provincia degenti, a
am Chumno Chartulario, aliam Andronico Palaeologo, aliam Nic
phoro spadoni dedit, cui accubitoris dignitatem tribuerat. Alexiu
quoque Branam cum alio exercitu ablegavit. caeterum filius eius ci
ca Philippolim venationibus deditus de excidio Thessalonicae m
magis cogitabat quam de Gadium portis aut Bacchi columnis eve
tendis. caeteri vero, dum ea obsideretur, propius accedere et op
ferre nullo modo ausi, castris longe ab urbe positis per speculat
res et expeditos equites castra hostium furtim ingressos Thessalo
cae statum explorabant. solus omnium Chumnus Theodorus prop
accedere non dubitavit, ut civibus in aciem contra hostes egre

στρατεύμασιν, ἢ καὶ παρελευσόμενος ἔσωθεν, εἰ καὶ τοῦτο ἔξείη. ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄμφω διαμαρτὼν τοῦ σκοποῦ αἰσχίστως παλίμπους ἐφέρετο· οἱ γὰρ ἀμφ' αὐτὸν μηδὲ μέτωπον κόρυθος τῶν ἐναντίων βλέψαι ὑπενεγκόντες τὰ νῶτα μετέβαλον καὶ ἀμεταστρεπτὶ ἔφευγον, ἓν τοῦτο παρὰ τοὺς λοιποὺς ὁμοφύλους ἀνδρισάμενοι, τὸ γοῦν ἀεὶ μὴ ἐφησυχάζειν, ἀλλ' οὓς οἱ πευθῆνες ἀνήγγελλον αὐτοῖς πολεμίους, τούτους αὐτοψεὶ κατιδεῖν, καὶ ἔργοις αὐτοῖς διδαχθῆναι τὸ ἐν μάχαις ὀξύρροπον τῶν ἀνδρῶν. ἐπεὶ δὲ ἐάλω ἡ λογίμη Θεσσαλονίκη καὶ ὁ διαμερισμός, ὥς μοι εἴρηται ἤδη, ξυνέβη τοῦ Σικελικοῦ στρατεύματος, ἄλλος δ' ἂν εἰπέ τις ὡς κατὰ τὴν μυθικὴν Χίμαιραν συναπτόμενον πρότερον τὸ ἀντίπαλον, τότε διαιρεθέν, τὸ μὲν κράτιστον αὐτοῦ ὅσα καὶ λέων προηγούμενον εὐθὺ τῆς βασιλίδος ἵετο πόλεως, τὸ δὲ μέσον τὰ κατ' Ἀμφίπολιν καὶ Σέρρας ἐπενέμετο, τὸ δὲ λοιπόν, ὅσον δηλονότι ναυτικὸν καὶ ὡς ὄφις συρόμενον ἐν τοῖς ὕδασιν, ἐτήρει τὴν προκαθεζομένην πόλιν τῶν Θετταλῶν. οὐδ' οὕτως ὄντες ὁμοθυμαδὸν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ βάλλοντες ἓν στρατήγιον ἑνί τινι γοῦν συμπλακῆναι ἀπεθάρρησαν τιμήματι· ἀλλ' οἱ μὲν καταιλῆφότες τὴν Μοσυνόπολιν πολέμιοι καὶ περὶ τῆς προσωτέρω πορείας ἐσκέπτοντο, μηδαμῶς ὁπλίτην Ῥωμαῖον ἐνοπτρισάμενοι, Ῥωμαῖοι δὲ τὰς τῶν ἐκεῖσε προκαταλαβόντες P. 205

6. ἀεὶ ἡσυχὴ καθῆσθαι A. 10. ἤδη om A. 13. τὸ μὲν κρεῖττον καὶ στρατηγικώτερον ἔπεμψεν ἐλθεῖν μέχρι τῆς μοσυνουπόλεως καὶ τοῦ βολερού, καὶ ἔφθασε καὶ ἦλθε, καὶ ἀπέβλεπε καὶ ἔμπροσθεν ἔρχεσθαι B. 14. μέσον τοῦ στρατεύματος περὶ τὴν ποπολίαν καὶ τὰς σέρρας ἐκαρτέρει B. 20. προσωτέρω] περαιτέρω A.

em ferret, aut si liceret, ipsam urbem ingrederetur. sed utroque silio frustratus turpissime pedem retulit, quod milites eminus, galeam quidem hostilem intueri ausi, tergis obversis effuse fuant, in eo duntaxat caeteris popularibus suis praestantiores, quod semper ignavi desederant, sed hostes, quos speculatores adesse arant, coram aspexerant, et re ipsa impetum eorum cognorant. Thessalonica et Siculo exercitu diviso ut dictum est, quem rius instar Chimaerae coniunctum, tum separatum esse dicefortissima eius pars tanquam leo recta ad urbem imperatricem debat, media Serranum et Amphipolitanum agrum pervagabastrema, classis videlicet, quae in modum serpentis in aquis , principem Thessalorum urbem custodiebat. verum Romamvis coniuncti iisdem auspiciis militarent, ne sic quidem parte dimicare ausi, hostes qui Mosynopolim occuparant, lum hostem viderent, longius progredi statuerunt. Romani

ὀρέων λαγόνας εἰς τὸ πεδίον οὐκ εἶχον ὑποκαταβῆναι καὶ δέξασθαι τὸ ἐπιὸν δυσμενές. ὅθεν ἐγνώκεσαν Ἰταλοὶ μηκέτι ἀναδύεσθαι, ἀλλ' ὁμοῦ συσπειραθῆναί καὶ πρὸς ἓν κατάντη-
B μα τὴν Κωνσταντίνου καλλίπολιν ἐπειχθῆναι καὶ ταυτηνὶ χειρώσασθαι. οὕτω γὰρ αὐτοὺς ἐπῆρεν ὁ ἐκ Κομνηνῶν Ἀλέξιος, ὃς σφισι συνὼν καὶ μηδ' ἐν μέρει ταττόμενος στρατηγοῦ, ὅμως, ἃ τελεσθῆναι οὐκ ἔμελλον φανταζόμενος, ᾤετο ὁ ἀνούστατος καὶ μηδὲ προβατίων ἄρχειν ἄξιος ὑπὲρ ἐκείνου διαπονεῖσθαι τὸν ῥῆγα τῶν Σικελῶν, καὶ ὡς ἤδη ἐν τῷ βασιλικῷ σχήματι καταστὰς καὶ ἀρχαιρεσιασθεὶς αὐτοκράτωρ
Μελιτίδης ὠφρύωτο, φάσκων καὶ διατεινόμενος πρὸς τὸ ἀλλόθρουν στράτευμα μὴ ἂν ὑποβεβηκέναι τὸν ἑαυτοῦ πόθο παρὰ τοῖς Κωνσταντίνου πολίταις πρὸς τὸ μεγαλεῖον τοῦ βασιλέως καὶ πρὸς πατρὸς αὐτῷ θείου τοῦ Μανουήλ, ἀλλ' οὕτως ἡγεῖσθαι παρὰ Ῥωμαίοις ἀσπάσιος ὅσα καὶ ἥμεροφα-
C ῆλιος, καὶ κατὰ τὴν ἀέρος ὁλκὴν ἀπαραίτητον κρίνεσθαι κ λόν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως.

V. 169 2. Αὐτὸς δὲ Ἀνδρόνικος τὰ τῆς πόλεως τείχη περιε θών, εἴ τι χρόνῳ ὑπέσκαζεν, ἐπισκευάζεσθαι τοῦτο προσ τετάχει. καὶ ἦν ἔργον εὐθὺς τὸ ἐπιταττόμενον. κατηρείπον

2. Ἰταλοὶ] σικελοὶ A. 5. ἐπῆρεν] ἐθαρροποίει B. 9. ὡς] ὡς γοῦν A. 11. φάσκων] λέγων μετὰ ὄρκου καὶ βεβαι τοῖς φράγγοις ὅτι οὕτως ὡς ἴδωσιν αὐτὸν οἱ πολῖται, κατὰ ὥραν μέλλουσιν εἰσδέξασθαι αὐτὸν διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θον ὃν εἶχον πρὸς τὸν θεῖον αὐτοῦ καὶ βασιλέα τὸν μανον οὕτως γὰρ καθηνται οἱ κωνσταντινουπολῖται καὶ ἀπεκδέχον μὲ καθὼς οἱ ἐν χειμῶνι τὸν ἥλιον ἀπεκδέχονται. B. 19. ὑπ σκαζεν] ὑποσχάζον ἦν καὶ κακόν, ὑπερείδεσθαί τε τοῦτο ἐπισκευάσαι A. 20. κατηρείποντα οὖν ὁπόσα τῶν οἰκημάτων παραπεπηγότα τοῖς τείχεσιν ἔξωθεν εὐέφοδα τοῖς πολεμίοις ἐποίει A.

vero montium verticibus insessis in planitiem descendere et hostibus ire obviam non audebant. itaque Siculi nihil cunctandum esse rati, coactis in unum copiis Cpolim petendam et occupandam esse censuerunt. hanc etiam spem Comnenus Alexius eis fecerat, qui cum eos ne ducis quidem loco comitaretur, tamen irrita spe concepta homo stultissimus, ac ne ovibus quidem pascendis aptus, Siculorum regem sua causa laborare putabat; nec minus supercilii prae se ferebat quam si iam imperator designatus insignia imperii gestaret, et apud peregrinum militem se a Cpolitanis non minus quam patruum magnificum imperatorem Manuelem desiderari et aeque ac matutini solis iucundissimos radios expectari inepte iactabat.

2. Andronicus vero ipse moenia urbis circumiit; et si quid vetustate ruinosum erat, id suffulciri et instaurari iussit. nec mora iussi

δὲ καὶ τῶν οἰκημάτων ὁπόσα τοῖς τείχεσιν ἐπικείμενα εὐέφοδα ἐποίει τὰ ἔσωθεν, καὶ νῆες μακραὶ περὶ τὰς ἑκατὸν ἐσάλευον κατὰ τὰς ἀκτάς, ἡτοιμασμέναι πρὸς ἔκπλοιαν, δεῆσαν ἐπιβοηθήσουσαι πόλεσι κακῶς διακειμέναις ὑπὸ τοῦ στόλου τῶν Σικελῶν, καὶ τοῖς ἀστυπολίταις ἀρήξουσαι (καὶ οὗτοι γὰρ ἐπιστῆναι ᾤοντο αὐτίκα τοὺς πολεμίους), καὶ διαληψόμεναι κατὰ καιρὸν τὸν ἐσέχοντα θαλάττιον κόλπον καὶ ποταμίου δίκην ὁλκοῦ τὴν ἐν Βλαχέρναις ἠϊόνα ῥαίνοντα. καὶ τὰς μὲν κοινὰς ἐς τοσόνδε διαθέμενος φροντίδας ἀνέπεσεν, ὡς ἀρκούντως ἤδη καὶ ἀραρότως τὰ πρὸς ἀντιμάχησιν διοικήσας καὶ καταπολέμησιν τῶν τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιόντων ἐχθρῶν· ἀκηκοὼς δὲ ἁλῶναι Θεσσαλονίκην εἰς κακοποιίαν τρέπεται τῶν προσγενῶν Δαβίδ, ὃν φύλακα τῆς πόλεως ταύτης τὸ λέγειν ἤδη δεδήλωκε, καὶ συλλαβὼν τούτους καθείργνυσιν ἐν φρουραῖς. δημηγορῶν δὲ οὐδὲν μέγα τὸ συμβὰν ἔλεγεν εἶναι, οὐδ' ἄξιον ὡς κατόρθωμα σεμνολογεῖσθαι τοῖς Σικελοῖς· οὐ νῦν γὰρ πρώτως ἀλλὰ καὶ πρώην πόλεων ἁλώσεις ἐπάγειν τὸν χρόνον φιλεῖν, καὶ νίκην ἐπαμείβεσθαι ἄνδρας. φήμαις δὲ βαλλόμενος ἀπευκταίαις ἄλλοτε ἄλλαις, καὶ συχνάκις ἐφισταμένων τῶν ἀγγελλόντων ὡς νῦν μὲν οἱ ὑπεναντίοι Ἀμφίπολιν παρεστήσαντο, νῦν δὲ τὰς ἐφεξῆς λῃσάμενοι χώρας κατὰ τὴν Μοσυνόπολιν ἐναυλίζονται, καὶ τὰς τοιαύτας ἀγγελίας ὡς οὐδέ πω δεινὰς ἀπεπέμπετο, καὶ ἔλεγεν ὡς μετελεύ- P. 206

3. ἐν ταῖς ἀκταῖς A. 20. νῦν μὲν] ποτὲ μὲν ἡ χώρα τῆς πολιτείας ὅλη προσεκύνησε τοῖς φράγγοις B. 22. κατὰ τὴν] μέχρι μοσυνοπόλεως καὶ βολεροῦ B.

criter obtemperatur; aedificia extrinsecus moenibus contigua, e facilem in urbem ascensum praebebant, diruuntur; naves lon- circiter C in littoribus fluctuant, ad navigandum, si opus esset, pem urbibus quas Sicula classis infestaret et ipsis civibus feren- paratae (nam hi quoque hostis adventum imminere putabant), et arinum sinum, qui fluminis instar Blachernium littus aluit, per us occupandum. hactenus rei publicae navata opera quievit, iam abunde ad defensionem et hostium profligationem para- udita vero Thessalonicae expugnatione Davidis custodis eius propinquos in carcerem coniicit, ac pro concione casum illum at: nihil magni gessisse Siculos, neque nunc primum sed sae- s progressu temporis urbes esse expugnatas, et victoriae vicis- em esse. sed cum alias aliis adversis nuntiis percelleretur, et adessent qui nunc Amphipolim esse captam, nunc finitimis illi iis vastatis hostes iuxta Mosynopolim castra habere asserebant, que rumoribus elevatis se ulturum hostes et funditus deletu-

σεται τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἐξολοθρεύσει τέλεον ὃν τρόπον
θηραταὶ τοὺς μοναδικοὺς τῶν συῶν. αὐτούς τε γὰρ καὶ
βραχὺ μεθισταμένους τῆς λόχμης ἐγκλείεσθαι λιχνευομένους
περὶ τὴν προκειμένην ἐδητύν, ἔνθα ὁ δόλος καὶ ἡ πάγη κα-
τύεται, καὶ οὕτως ἐμπείρεσθαι δόρατι ἢ βαθεῖαν κατὰ τὸ
σπλάγχνων δέχεσθαι τὴν πληγήν· καὶ τοὺς Ἰταλοὺς δὲ ὡσαύ-
τως ἀφροντιστοῦντας ὡς οὐκ ὄντος τινὸς ἀνθισταμένου, κα-
ἀεὶ προχωροῦντας τοῖς ἔμπροσθεν καὶ τῇ τῶν πλειόνων σκύ-
λων ὑποσαινομένους ἐφέσει, μέλλειν εἰς τὸν ἔσχατον κα-
ἀπρόοπτον ὄλεθρον ἐμπεσεῖσθαι, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτῶν τ-
B ἀδικίαν αὐτῶν καταβήσεσθαι. ἦν δὲ ταῦτα οὐδὲν ἢ ἀνδρὸς
φύσει τῶν πραγμάτων ἀντιμαχομένου προδήλως αἰμύλα πε-
βλήματα καὶ πολιτείας ἤδη κατ' αὐτοῦ φλεγμαινούσης μει-
γματα οἷς οὐκ ἦν ἀρρενούμενος καὶ πᾶσαν μηχανὴν μετιών, ὅπ-
ἀποσοβήσειε τὸ ἀλλόγλωττον. καίπερ δὲ τοιούτων καὶ τοσο-
των ἐφεστώτων κακῶν, καὶ πάντων πείσεσθαι φανταζομέν-
τὰ οἰκτρότατα καὶ ὡς ἤδη παρόντων καὶ ἀνιώντων ὀδυρμ-
νων, ὁ δὲ ὁμαλῶς ἔφερε τὰ ἀνύποιστα καὶ οἷον ἐπ' ἀλλοτρί-
δεινοῖς τὸ φιλόσοφον ἐπεδείκνυτο, καὶ ταῦτα, εἴ πέρ τ-
φίλαρχος ὢν καὶ δι' ἔρωτα βασιλείας εἰς ἀπάνθρωπα ἤ-
C ἐκκυλισθεὶς καὶ τυράννους ὑπερελάσας τοὺς πώποτε. ἔν-
τοι καὶ τῆς πόλεως πολλάκις ἀπανιστάμενος μετὰ χορ-
ἑταιρίδων καὶ παλλακῶν ἐφιλοχρίνει τὰ τῶν τόπων ἐρημ-
τερα καὶ οἷς ἡ τῶν ἀέρων ἐπλεόναζεν εὐκρασία, καὶ θηρ-

12. αἰμύλα] λόγοι μετριαστικοὶ καὶ γελοῖοι B.

rum dicebat, quemadmodum venatores singulares apros. eos ex
paulatim a saltu recedentes et escam persequentes in insidias et
cipulam pellici, ac venabulo transfigi aut profundum vulnus in
sceribus accipere. Italos eodem modo, quasi resistente nemine securo
et subinde maioris praedae cupiditate progredientes, in extremu
et improvisum interitum delapsuros et scelerum suorum poenas dat
ros. quae verba nihil erant aliud nisi futiles rationes viri, qui ape
te naturae rerum repugnabat et concitatum contra se populum le
re studebat; non autem eo pertinebant ut ex viri fortis officio nih
intentatum relinqueret, quo barbaros profligaret. nam quamvis ta
et tanta mala instarent, ut omnes atrocissima quaeque timerent il
que veluti iam urgentibus angerentur, ille res intolerabiles aequ
ferebat animo, et in alienis malis philosophabatur, idque in summ
ambitione et cupiditate imperii, qua ad inhumanitatem impul
omnes tyrannos qui unquam fuere superavit. ad haec, ut erat lu
corruptus, cum coetu scortorum et pellicum in loca deserta et tr
perata secedere et ferarum more convalles et herbosos saltus com

δίκην συναγκείαις ὁρῶν καὶ χλοεροῖς παραβυόμενος ἄλσεσιν, ὡς ὄρνιθας κατοικιδίους ἀλεκτρυὼν ἢ αἶγας τράγος ἡγούμενος αἰπολίου, ἢ καθά περ ὁ Σεμέλης Διόννσος τὰς Θυάδας Σοβάδας Μαινάδας Βάκχας, εἶχεν ἑπομένας ὡς ἐρωμένας, μόνον οὐ νεβρίδα ἐξημμένος καὶ τὸν κροκωτὸν ἐνδυόμενος. καὶ ἦν κατὰ τακτὰς μὲν ἡμέρας ὡσεὶ διὰ περιπετάσματος ὀλίγοις τῶν ἐκ τῆς βασιλείου αὐλῆς ὀπτανόμενος, καὶ τούτων D οἵπερ ἐκείνῳ μάλιστα προσφκείωντο, αὐλητρίσι δὲ καὶ ἑταιρίσιν ἀναπεταννὺς πᾶσαν πάροδον καὶ πάντα καιρὸν εἰς ὁμιλίαν αὐταῖς χαριζόμενος. ἔχαιρέ τε κατὰ Σαρδανάπαλον V. 170 ταῖς ἀνέσεσιν, ὃς τόσσ' ἔχειν ὅσσ' ἔφαγε καὶ ἐφύβρισε τῷ ἐπιταφίῳ ἐνεκόλαπτε γράμματι. Ἐπικούρειός τε ἦν καὶ Χρυσίππειος, καὶ λαγνείαν δυστυχῶν πολύποδος ἵμερον ἐδίωκε, καὶ φιλότητι μαργαίνων, καὶ τὸν Ἡρακλέα μιμούμενος ἀτεχνῶς κατὰ τὴν τῶν πεντήκοντα καὶ μόνον θυγατέρων Θυέστου Θθοράν. οὐκ ἔχων δὲ τὴν ἴσην πρὸς τὸ ἀκολασταίνειν ἰσχύν, ὡς Ἰόλεων ἐκεῖνος κατὰ τῆς παλιμφυοῦς ὕδρας συνέριθον, οὕτω καὶ οὗτος τὰ ὑπὸ γαστρὸς πρὸς συνουσίαν ἀλοιφαῖς καὶ περιττοῖς σκευάσμασιν ἀνερρώννυεν. ἤσθιε δὲ καὶ ζῶον Νειλῷον, κροκοδείλῳ πάνυ τι ἐμφερές, σκίγγον λεγόμενον, ἀπόσιτον μὲν τοῖς μὴ τὰ τοιαῦτα βρωτέα κρίνουσι, διερε-

1. συναγγελας codices. 2. ὡς] ὥσπερ πετεινὸς μετὰ ὀρνίθων πολλῶν B. 4. ὡς] τὰς? 8. αὐλητρίσι] γυναιξὶ δὲ ὀρχησιρίαις καὶ τραγῳδοῖς B. 11. καὶ ἐφύβρισ] καὶ ὅσα εἰς τὰς γυναῖκας ἐπόρνευσε B. 17. ὡς Ἰόλεων] ἤλειφε τὰ ὑπογάστρια αὐτοῦ ἀλείμματα διερεθίζοντα αὐτῷ πρὸς μίξιν B. 19. ἤσθιε] εἶχε δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ νείλου ποταμοῦ σκίγγον λεγόμενον, ἀπὸ ζώου κροκοδείλου κατασκευαζόμενον, μὴ τρωγόμενον μέν, παρ' ἐκείνου δὲ καὶ τρωγόμενον διὰ τὸν τῶν γυναικῶν συνουσιασμόν B. 20. σκ. λεγόμενον om A.

ctari solebat, ut gallinarum gallus gallinaceus aut hircus caprarum ductor; aut ut Bacchus Thyadas et Maenadas, sic ipse amicas suas antecedebat, tantum non hinnuli pelle et crocoto indutus. ac certis diebus a paucis aulicis, iisque intimis, veluti per transennam videbantur: tibicinis vero et meretricibus omnem aditum patefaciebat, easque quovis tempore ad colloquium admittebat, voluptati ut Sardanapalus indulgens, qui sepulcro suo incidit ea se habere quae comederit et pro libidine egerit. erat Epicureus et Chrysippeus, morbo luxuriae corruptus et amore perditus: Herculem quinquaginta Thyestis filiabus stuprandis imitabatur. sed quia tantum illi roboris ad lasciviam non suppetebat, ut ille Iolaum contra redivivam hydram implorabat, sic ipse virilia unctionibus et deliciis firmabat. vescebatur item Nilotica bestiola, crocodilo non absimili, quem scincum vo-

ϑίζον δ' ὅμως καὶ διανιστῶν ἐν ταῖς ὁμιλίαις πρὸς συν
σιασμόν. κατὰ δὲ τὰ ἀρχεῖα γινόμενος ἀπὸ τῶν ἔξωθεν δ
P. 207 τριβῶν τε καὶ διαχύσεων οὐκ ὀλίγον μὲν καὶ τὸ περὶ αὐ
εἶχε δορυφορικόν, καὶ τοῦτο ἐκ βαρβάρων ἰλῶν καὶ ἀνδρ
λοιμῶν χαιρόντων ἀπαιδευσίᾳ καὶ τὰ πλεῖστα μηδ' ἐπαϊόντ
Ἑλληνίδος φωνῆς. καὶ τοὺς προκοίτους δὲ καὶ προφύλακ
ἐσαεὶ τοιούτων ἀναγώγων συνείληχεν ὁμηγύρεων. τελευτ
δὲ καὶ κύνα κάρχαρον, οἷον καὶ λέουσιν ἀντιπλέκεσθαι
ἄνδρα ἔφιππον ὁπλίτην κατενεγκεῖν ἔραζε, σύνοικον ἐαυ
πεποίητο· οἱ μὲν γὰρ σωματοφύλακες καὶ δορυφόροι ἄποϑ
που τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος νυκτὸς κατηυνάζοντο, ὁ δὲ
κύων πρὸς ταῖς ϑύραις ἐδέδετο, χαλκεύφωνος ὢν καὶ πρ
βραχεῖαν διαταραττόμενος ψόφησιν καὶ γινόμενος ὑλακόμ
B ρος. προϊὼν δὲ οὕτω κατετρύφα τῆς τῶν Κωνσταντινουπ
λιτῶν εὐηθείας καὶ ὡς ἀπὸ ῥινὸς ἑλκομένους ἐχλεύαζε κ
πρὸς πᾶσαν τῶν κρατούντων ϑεραπείαν τε καὶ ϑωπείαν ἐτ
μως ἔχοντας ἐκωμῴδει, οὐκ εἰδὼς ὡς ὑπ' αὐτῶν καθαιρεϑ
σεται τῆς ἀρχῆς καὶ τὰ τῶν ὅλων ὑποστήσεται χειρισμ
ὥστε καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ ϑηρωμένων ἐλάφων τὰ κέρατ
ὅσα δωδεκάδωρα ἦν καὶ εἶχόν τι ϑαύματος, ταῖς κατὰ τ
ἀγορὰν ἀψῖσιν ἀνῆρτα, τῷ μὲν δοκεῖν εἰς ἔνδειξιν τοῦ με
ϑους τῶν παρ' αὐτοῦ ἁλισκομένων ἀγρίων, τῷ δὲ ὄντι δι

1. ἀπουσιασμόν A. 7. ἐσαεὶ] ἐξ ἀεὶ A. τελευτῶν] ε
δὲ καὶ σκύλλον μέγαν μεϑ' ἑαυτοῦ, λεγόμενον χάρχαρον,
καὶ λέοντα ἐμάδιζε καὶ ἄνδρα κιβαλλάριον εἰς γῆν ἔρριπτε
κάρχαρον τοὔνομα Wolfianus nescio quis. 13. διαταραττ
μενος] ἐγρηγορῶν καὶ βαβύζων B. 20. ὅσα] ὁπόσα εἰς ὧ
ἤρτο A. 22. καταμωκώμενος A.

cant; a quo cibo cum plerique abhorreant, tamen tentiginem
citat et ad rem Veneream paratos facit. in palatium a deambula
bus et recreationibus reversus non paucos secum habebat sa
lites, eosque ex barbaricis cohortibus et pestilentibus hominib
quibus immodestia cordi est, linguae Graecae maxima ex parte ig
ris; et qui ante cubiculum et fores excubabant, ex istiusmodi pe
lantibus coetibus conflati erant. tandem etiam canem asperum, q
et cum leonibus pugnare et armatum equitem humi sternere pote
in suo conclavi habuit. nam satellites et custodes noctu procul
eius cubiculo cubabant: canis vero ad ianuam alligatus ad exigu
strepitum horrendum in modum latrabat. ita paulatim Cpolitanor
simplicitati insultabat, et quasi naribus suspensos trahebat, et
ad omnem imperatorum observantiam et cultum paratos (ignarus
ab illis imperio deiectum gravissimas poenas daturum esse) deri
bat. itaque cornua cervorum, quos venatus erat, insignia et r

μοχθούμενος τὸ πολίτευμα καὶ διασύρων εἰς ἀκρασίαν τῶν γαμετῶν. ὁπηνίκα δὲ κατὰ τὴν μεγαλύπολιν γένοιτο, τῶν τῆς Προποντίδος τρυφηλῶν χωρίων καὶ περιττῶν ἀπανιστάμενος διαιτήσεων, οὐκ ἦν μὴ ἀποφράδα κρίνεσθαι τὴν τότε ἡμέ- C
ραν· οὐ γὰρ δι' ἄλλ' ἄττα παρεῖναι ἐδόκει ἢ ὡς θύσων καὶ ἀπολέσων ὁπόσον ὡς ἐπίβουλον ὑπωπτεύετο. καὶ ἡ Ἀνδρονίκου ἐπιδημία τοῖς πολλοῖς ζημία καὶ ἀθυμία ἦ καὶ τοῦ βίου ἐκδημία καὶ πᾶν ἄλλο τι ἔσχατον κακὸν συλλελόγιστο, ἐπειδή περ ὁ ἀνὴρ ὥσει καὶ γραμμὴν μονοδιάστατον καὶ μη-
καζομένην εἰς τὸ λεπταλέον καὶ ἁπλατὲς ἐν τῷ ἐδαφίῳ τῆς ψυχῆς καθάπαξ τὴν ὀξυχολίαν προϋποθείς, καὶ πρὸς ταύτην ἅπαν ἀποστενῶν τὸ πραττόμενον, ἀβίωτον ᾤετο τὴν ἡμέραν καθ' ἣν οὐ ξυνειλήφει τινὰ τῶν ἐν ὑπεροχαῖς, ἢ λύχνους οὐκ ἔσβεσε σώματος, ἢ ὁτουδή τινος οὐ καθήψατο φιλονει-
κως, ἢ γοῦν ἐπιτιμητικῷ βλέμματι καὶ Τιτανικῷ ἐμβριμήματι μὴ ἐξέστησε τοῦ φρονεῖν. παιδαγωγῷ γὰρ ἐμβριθεῖ ἐοι- D
κώς, θαμὰ τῶν μειρακίων καταφέροντι τὴν σκυτάλην, εὐκαίρως ἀκαίρως ἐπέπληττεν ἐφιστάμενος, καὶ πρὸς πᾶσαν ἀκοὴν ἐκείνῳ ἀνήδυντον παρωξύνετο. κατηφιῶντες οὖν οἱ τότε ἄνθρω-
ποι καὶ στυγνάζοντες ἐβίωσκον. οὐδ' ὁ ὕπνος ἄφροντις τοῖς πολλοῖς καὶ ὀδυνῶν ἀδαὴς καὶ μαλακός, ἀλλ' ὀφθαλμοῖς ἐφι-

2. γένοιτο] παραγένοιτο A. 4. ἀποφράδα] τὴν ἡμέραν ταύτην ἀποφράδα ἐκάλουν ὡς ἀποφράττουσαν καὶ καταλύων τὸν ἐντὸς τοῦ φραγμοῦ λαὸν ὄντα τῆς πόλεως B. 7. ἐνδημία A. ἀθυμία] δυσθυμία A. 8. καὶ ἔσχατον ἄλλο κακὸν A. 11. τὴν καθάπαξ οἰκείαν ωμότητα πρ. A. 12. ἀβ. ὅλως ἡγεῖτο A. 13. οὐ ξυνειλήφει] οὐκ ἐκρεωβόρησέ A. 19. ἀνήδυντα A. οὖν] γοῦν A.

aliquid habentia in porticibus fori suspendebat, per speciem ostentandae magnitudinis ferarum quas cepisset, cum revera civitatis et uxorum quas ipse corrumpebat lasciviam notaret. quo vero die ex Propontidis deliciis et amoenitatibus in urbem revertebatur, is dies omnino nefastus habebatur. neque enim alia de causa rediisse putabatur, nisi ut mactaret et perderet eos quos sibi struere insidias suspicabatur. ita Andronici adventus multis detrimentum et moerorem aut vitae iacturam aut aliud extremum malum portendebat. is enim vir cum eam veluti lineam in animo suo descripsisset, ad quam crudelitatis suae amussim exigeret, eum sibi diem periisse putabat, qua non excellentem aliquem virum aut iugulasset aut excaecasset aut saltem obiurgasset aut Titanico vultu terruisset. nam saevo paedagogo similis subinde flagellum in pueros quatienti, tempestive et intempestive obiurgabat, et ad quodlibet verbum suis auribus ingratum commovebatur. quo fiebat ut ea tempestate homines moesti et

ζάνων ἄκροις ἀφίπτατο, καὶ διεψευσμένος ἦν τὰ πολλὰ
Ἀνδρονίκῳ διασοβούμενος ὄναρ πολλάκις ἐφισταμένῳ, ἢ ὅσ
ὁ τραχὺς οὗτος καὶ δυσεκβίαστος καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὀρ
τῆς οἰκείας ἀπηνείας ἔθετο πάρεργον. ὃ γὰρ ἐπὶ τῶν ἐσ
V. 171 των συμβήσεσθαι ἡμερῶν ὁ θεάνθρωπος προηγόρευσε,
λονότι „ἔσονται οἱ δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς, ὁ εἷς παραλαμβά
ται καὶ ὁ ἕτερος ἀφίεται," τοῦτο ἀτεχνῶς κἂν ταῖς ἡμέρ
P. 208 ἐκείναις ἐγίνετο, ἑνός τινος τῶν συνεύνων ἐξάπινα συλλαμ
νομένου καὶ ἀπαγομένου πρὸς σωματικὴν κάκωσιν. οὐδὲ γ
καὶ γυναῖκες ἀπῆσαν τοῦ μὴ ὑπὸ δίκην πίπτειν καὶ τὰ ἀπ
κταῖα ὑφίστασθαι, ἀλλὰ καὶ τούτων οὐκ ὀλίγαι τὸ τῶν ὀφθ
μῶν ἀπώλεσαν φῶς καὶ λιμὸν καὶ φρουρὰν καὶ αἰκισμ
ὑπέστησαν σώματος. καὶ πατὴρ ἠλόγει τέκνων, καὶ νἱ
ὠλιγώρουν πατρός· καὶ διεμερίζοντο πέντε ἐν οἴκῳ ἑνί, τρ
ἐπὶ δυσὶ καὶ δύο ἐπὶ τρισί. πολλοὶ δὲ καὶ ὡς Σοδομιτι
ἐμπρησμὸν τὸν τοῦ Ἀνδρονίκου θυμὸν ἐκτρεπόμενοι φυγᾷ
ὅλῳ ποδὶ τῆς πατρίδος γεγόνασιν καὶ τοῖς ἐκ γειτόνων Ἕ
B μαίοις παρενέβαλον ἔθνεσιν, οἳ καὶ εἶχον ἂν ἑαυτοὺς ἀ
θεστάτους κακῶν, εἰ τὴν φυγὴν τῇ Ἀνδρονίκου ζωῇ συ
μέτρησαν. νῦν δὲ τῶν κατ' οἶκον μεταποιούμενοι εἰς στή
μὲν ἁλὸς κατὰ τὴν γυναῖκα Λὼτ οὐκ ἐπάγησαν, οὐδὲ νεκροὶ ἐ
γόνεισαν ἅλς, ἄλλως δὲ μωρανθέντες τὸ ζῆν κατέστρεψαν κακ

1. ψευδόμενος A. 2. ἐφ. κακῶν ἢ A. 5. δηλονότι] ὅτι ἔσ
ται δύο A. 8. ἑνός] κειμένου γὰρ τοῦ ἀνδρογύνου ἐπὶ
κλίνης ὁ εἷς παρελαμβάνετο καὶ πρὸς τιμωρίαν σωματικὴν ἄ
γετο B. 19. συνεμέτρησαν] συνεπέραναν A.

solliciti viverent, nec securi somnum caperent, sed subito ter
expergiscerentur Andronicum in se irruere rati, aut eos cerne
quos asper ille implacabilis et inexorabilis trucidarat. nam qu
deus et homo Christus extremis temporibus futurum esse dixit,
binis in eodem lecto cubantibus alter assumatur alter relinquatur
id omnino illis diebus accidebat, cum alter coniugum ad poen
corpore luendas subito raperetur (neque enim mulieribus conces
erat impunitas: quin et harum non paucae oculis orbatae carcere
famem verbera tolerarunt), pater filios negligeret, filii patres no
curarent; si in iisdem aedibus quini essent, terni binis et bini ter
nis adversarentur. multi etiam Andronici iracundiam ut Sodomiti
cum incendium remis et velis fugientes quam longissime a patri
discedebant; qui si exilium usque ad illius obitum extendissent
omnis mali expertes permansissent. nunc dum rei familiari consulun
volunt, non quidem in statuam salis sunt mutati ut Loti uxor, ne
que sal emortuum evaserunt, sed alioqui mentis errore affecti mal
morte perierunt.

3. Οὕτω δ' ὀργιλότητος ἔχων Ἀνδρόνικος, καὶ τραχὺ καὶ σκληρὸν τὸ ἦθος αὐχῶν, καὶ ἀμετάθετος ὢν τὸ κολάζειν, καὶ παίζων ἐν ταῖς τῶν πέλας συμφοραῖς καὶ κακώσεσι, τῶν ἄλλων τε ταῖς καθαιρέσεσι τὴν ἰδίαν ἐπιτειχίζειν δοξάζων ἀρχὴν καὶ τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ἐπικρατύνειν τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἐντεῦθεν αὔξων ἡδόμενον, ὅμως καὶ ἀγαθῶν μετεῖχεν οὐκ ὀλίγων πράξεων, καὶ οὐ παντάπασι δήπουθεν πρὸς τὴν ἐναντίαν ἀπονενεύκει διάθεσιν, σκηνοβατῶν τὰ C ὀλέθρια, ἀλλ' ἦν ὡς ἀπὸ ὄφεως σαρκῶν ἐκείνου πανάκειαν θηράσασθαι περιμάχητον καὶ σώζουσαν εὑρέσθαι ἀντίδοτον, καὶ ὥσπερ ἐξ ἀκανθῶν τρυγῆσαι ῥόδον ἡδύπνοον, ἢ γοῦν ἐξ ἑλλεβόρου καὶ κωνείου ψαρσὶ παραθέσθαι καὶ ὄρτυξιν ἡδεῖαν ἑστίασιν, ἐπεὶ καὶ δωρεαῖς ἔθαλπε τῶν ὑπηκόων τοὺς ἐνδεεῖς, εἰ μόνον ἐλπίδος τι διεφαίνετο ὡς ὁ αἰτῶν οὐκ ἀποστυγεῖ ἐκεῖνον, παθαινόμενος τὴν ψυχὴν ἐφ' οἷς κακοεργὸς Ἀνδρόνικος δείκνυται. καὶ τὴν τῶν μέγα δυναμένων πλεονεξίαν οὕτως ἐκόλασε, καὶ χεῖρας ταλλότρια διφώσας οὕτως συνέστειλεν ὥστε βασιλεύοντος ἐκείνου αἱ πλείους ἐπαρχίαι πρὸς πλῆθυσμὸν ἐπέδωκαν τῶν οἰκούντων. ἕκαστος γὰρ κατὰ τὸ D προφητικὸν παράγγελμα ἐπὶ τὴν σκιὰν τῶν δένδρων αὐτοῦ ἀνεκλίνετο, καὶ τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν συγκομιζόμενος καὶ γῆς εἰσοικιζόμενος τὰ ἐκφόρια ἀσμένως ἤσθιε καὶ ἡδέως ἐκάθευδε, μὴ φορολύγου ἀπειλὴν δεδιττόμενος, μὴ πλεονέκτην ἢ συζητητὴν εἰσπράκτορα κατὰ νοῦν στρέφων, μὴ τὸν

4. δοξάζων] δοκῶν A. 6. καὶ τ.] οἰόμενος καὶ τ. A. 9. πανάκειαν] θηριακὴ B. 10. θηρεύσασθαι A. 24. εἰσπράκτορα πλεονέκτην πράκτορα ἢ. παραζυγιασὶν ἔνοχον B.

3. Etsi autem Andronicus adeo iracundus asper et inexorabilis erat, ut aliorum malis gauderet et aliis evertendis se suum suorumque liberum imperium stabilire putaret, ac voluptatem inde caperet, tamen non pauca recte administravit, nec plane ab omni virtute degeneravit; sed ut ex viperae carnibus, ita ex ipso quoque Panaceam venari licebat et salutare antidotum consequi, et ex asperis spinis suaveolentem rosam decerpere, et ex helleboro et aconito suavem victum praebere psaris et coturnicibus. nam subditos pauperes largitionibus fovebat, si qua modo spes suberat eum qui opem implorabat Andronico ob scelera non infensum esse. procerum avaritiam ita multavit et manus alieni avidas ita compressit, ut eo imperante multae provinciae colonis auctae sint, cum quisque, secundum propheticum dictum, sub umbra suarum arborum recubaret, et vindemia peracta et frugibus comportatis hilariter epularetur, et suaviter dormiret non quaestoris minas timens, non exactorem avarum expectans;

ἐκφυλλίζοντα ὑποβλεπόμενος, μὴ τὸν καλαμώμενον φανταζόμενος, ἀλλὰ τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι ἀποδιδοὺς οὐδένα τὸν ἐπιδιπλοῦντα εἶχε τὸ κέρμα καὶ τὸ τάλαντον πολυπλασιάζοντα, ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ χιτώνιον προσαπαιτοῦντα καὶ τὸ ψυχάριον αὐτὸ πολλάκις ἀναχρέμψασθαι βιαίως ἐγκείμενον· ἦν γὰρ ἡ Ἀνδρονίκου ἐπίκλησις οἷά τι ὀλέθριον καὶ διασκεδαστικὸν τῶν φορολόγων ἔπασμα καὶ φαρμάκευμα, καὶ δυσηκουστότατον φόβητρον τοῖς ὅσοι παρὰ τὰ διατεταγμένα εἰσπράττοντο, καὶ νάρκωσις καὶ πάρεσις χειρῶν αἱ πρὸς μόνα ἀφεώρων πρότερον τὸ λαβεῖν. πολλοῖς δὲ καὶ τὸ ἐθελουσίως
P. 209 ἀποχαριζόμενον ἀπεπέμπετο, ὥσπερ σὴς ὑφορώμενον τῶν ἐκείνοις προσόντων, ἢ ἑτέρα τις φθαρτικὴ δύναμις τὸ προσεγγίζον ἀπολλῦσα. τὸ δὲ δὴ μεῖζον, καὶ ἀδροῖς ὠψωνίοις ἐνιαχοῦ ἐφοδιάζων τοὺς τὰς δημοσίους ἀναζωννυμένους ἀρχάς, ὅσα πείσονται δεινὰ τὰς αὐτοῦ παραβλεψάμενοι ἐντολὰς προαγγέλλων, οὕτως ἐξέπεμπεν, οὐκ ὠνίους ταύτας τοῖς βουλομένοις προβάλλων καὶ τοῖς ἐκ τριόδων ἀποδιδοὺς ὁποιῳανδήτινος δόματος, ἀλλὰ δῶρον τὰς ἀρχαιρεσίας καὶ ἐπιλέγδην παρεχόμενος. ὅθεν οἱ πάλαι τῷ χρόνῳ παρασυρέντες καὶ τοῖς
V. 172 κοινοῖς πράγμασι νοσοῦσι κατενεχθέντες εἰς θάνατον, ὥσπερ ἀπὸ
B ἀρχαγγέλου τινὸς εἰς τὰ ἐκείνων ὦτα περισαλπίσαντος, τὸν χρόνιον ἀπεσείσαντο κάρον καὶ τὴν παλαιὰν ἀπέθεντο γέκρωσιν· καὶ καθὼς ἡ τοῦ Ἰεζεκιὴλ ὅρασις βούλεται, ὀστᾶ συνήγοντο πρὸς ὀστᾶ καὶ ἁρμονίαι πρὸς ἁρμονίας, καὶ ἐν βρα-

5. ψυχίδιον A. 7. φαρμάκευμα] ὑφήγημα A. 14. τοὺς τὰς] τοὺς κεφαλάδας τῶν δημοσίων ἐνόχων B. 16. ἐξέπεμπεν εἰς τὰς ἐνοχὰς μήτε πωλῶν μήτε πακτώνων αὐτάς B. 22. ἀπέθεντο] ἀπεξεδύσαντο A.

sed si Caesari dederat quae erant Caesaris, nemo erat qui plus ab eo postularet aut etiam tunicam aliquando eriperet et violenter ad necem adigeret. nam quaestores ad Andronici appellationem ita terrebantur, ut rapaces alioqui manus facile ab alieno abstinerent, ac munera ultro a provincialibus oblata tanquam pestes aliquando averterentur. et quod maius est, cum magistratus in provincias ablegabat, larga eis stipendia dabat, simulque denuntiabat quas poenas sua iussa negligentibus irrogaturus esset. neque enim publica munera vendebat aut levi munusculo conciliatus conferebat, sed gratuito habitoque delectu magistratus ordinabat. itaque multi olim profugi et publicis calamitatibus pene immortui, quasi Archangeli tuba audita, ex diuturno veterno experrecti revixerunt, pristina felicitate recuperata; et ut Ezechielis visio docet, ossa ad ossa congerebantur, artus artubus coniungebantur, et brevi tempore pleraeque urbes et vi-

χεῖ οἱ πλεῖσται τῶν πόλεων ἀνεβίωσαν καὶ τὸ πρώην ἀπέλαβον εὔδαιμον. εἰ δὲ δεῖ τι καὶ τῶν τοῦ ψαλμῳδοῦ Δαβὶδ ἐνταῦθα προσεπαγαγεῖν, ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. καὶ τὰς διασπορὰς ἐπισυνῆξε τῶν τοῦ δημοσίου τελεστῶν ἐκ τοῦ παῦσαι τοὺς ἐκ τῶν πρακτόρων κονδυλισμοὺς καὶ συστεῖλαι εἰς ὡρισμένον τι ζήτημα τὰς ἐπαλλήλους ἀπαιτήσεις, ὁπόσας οἱ δεινοὶ τῶν φόρων ἐφεῦρον ζητηταὶ καὶ εἰς ὄφλημα ἐπεκράτυναν ἐνιαύσιον, οἱ ἐν βρώσει ἄρτου τὸν ὑποπίπτοντα λεὼν κατεσθίοντες.

Ἔθους δὲ ἀλογωτάτου παρὰ Ῥωμαίοις, ὡς ἔοικε, μόνοις ἰσχύοντος (τὸ δέ ἐστι τὸ τὰς χειμαζομένας ναῦς, ὑπὸ πνευμάτων καὶ φλοίσβῳ θαλαττίῳ ταλαντευούσας, μηδένα ἔχειν τὸν συναιρόμενον καθ' οὓς ἂν λιμένας ἢ τύπους ἐκβράσωνται κύμασιν ἁλωνόμεναι, τοὐναντίον μὲν οὖν καὶ καταιγίδας χείρους ὁρᾶν τοὺς ἐκεῖσέ πῃ λαχόντας τὴν οἴκησιν διασπῶντας καὶ ἁρπάζοντας ὁπόσα μὴ παρέσυρε θάλασσα) οὕτω τοι πρὸς τὴν τοιαύτην ἀτοπίαν πολὺς ἀντέπνευσε καὶ εἰς πραεῖαν αὔραν μετέβαλε τὴν τῶν πλοίων καταποντιστικὴν τῶν πλείστων ὁρμήν, ὡς ἀντὶ πολλῶν ἓν εἰς εὐφημίαν ἐκείνῳ τοῦτο τὸ ἔργον ἀρκεῖν. οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸ βασίλειον βῆμα δυσίατον τὸ κακὸν ἢ τέλεον ἀμετάβλητον ὡσεὶ καὶ εἰς ἕξιν ἐληλυθὸς καὶ προκόψαν ἐπὶ τὸ χείριστον ᾤοντο. πολλοὺς μὲν γὰρ καὶ τῶν πρότερον αὐταρχησάντων Ῥωμαίων βουληθῆναι τὴν

1. ἀνεβίωσαν] ἐζωώθησαν αἱ χῶραι καὶ ηὐξύνθησαν B. 4. καὶ τὰς διασπορὰς καὶ τὰ τέλη τοῦ δημοσίου ηὔξησε, καθότι ἔπαυσε τὰς ἁρπαγὰς τῶν πρώην καὶ τὰς ἀδικίας καὶ τὰ παρακαμπανίσματα B. 8. φόρων] φορολόγων ἐφεῦρον συζητηταὶ B. 15. χείρονας A. 20. τοῦτο ἔργον καὶ μόνον ἀρκεῖν A. 23. β. τὸ ἔθος τοῦτο π. ὡς παράλογον A.

lam et pristinas opes receperunt. quodsi quid e Psalmis Davidicis inserendum est, desertum mutavit in paludes et terram aridam in rivos aquarum. publica vectigalia rapinis exactorum reprimendis auxit; et crebras exactiones ab avaris quaestoribus obnoxium populum veluti panem devorantibus repertas, et quotannis quasi debitum efflagitatas, ad certum numerum revocavit.

Cum autem apud Romanos, eosque solos, ut opinor, iniquissima consuetudo valeret, ut naves tempestatibus in littus eiectae non modo a nemine adiuvarentur, sed ab accolis quovis turbine saevientibus diriperentur, si qua fluctus reliqua fecerant, iniquissimae isti rationi tam acriter est adversatus, ita piraticam illam rapacitatem compescuit, ut haec una res amplissimas eius laudes complectatur. nam aulici quidem proceres id malum deploratum et immedicabile iudicabant et

τοῦ ἔθους τούτου παῦσαι παραλογότητα, καὶ φακέλους ἀ
λῦσαι διαταγμάτων βασιλικῶν τὰ ἀνήκεστα διαπειλουμέ
τοῖς ὁπλιζομένοις κατὰ πλοίων τῶν ναυαγῶν καὶ διαρπάζ
τὰ ἔνδον αὐτῶν· ἐν γράμμασι δὲ μόνοις τὰ τοιαῦτα θε
σματα κεῖσθαι, οἷα κατὰ κλύδωνα τοῦ κακοῦ κορυφουμέ
καὶ μεταρσίως αἰρομένου καὶ τὸ βασιλικὸν ἀπαλείφοντος
θρόδανον, ὡς γράφειν ἄντικρυς τοὺς γράφοντας καθ' ὑγ
δοκεῖν καὶ ὑποσημαίνεσθαι μάτην τὰ οἰκεῖα κελεύσματα.
καὶ οἱ μὲν τοιαῦτα ἐφθέγγοντο· ὁ δὲ δριμέως τὸ περιεσ
ἐκεῖνον σύμπαν περιβλεψάμενος γερούσιον, στενάξας
βαθὺ ὡς „οὐδὲν τοῖς βασιλεῦσιν ἀδιόρθωτον, οὐδ' ἔστ
τῶν πλημμελῶς γινομένων ὃ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν ὑπερπέπαι
ἐβλακεύοντο τοίνυν, ὡς ἔοικεν, οἱ πρότερον αὐτοκράτο
P. 210 ἢ ἐπλάττοντο τὸν ἐπὶ τοῖς κακίστοις ἀχθόμενον. εἰ γὰρ ἀ
θῶς ἠβούλοντο στῆναί ποτε τὰ βιοφθόρα καὶ παρρησίαν ἄ
ὁπόσα τὴν εὐνομίαν συνίστησι, παρηγκωνίσαντο ἂν τὸ ἐν
γράμμασιν ἐρυθρόν, καὶ τὸν χάρτην ὡς οὐδὲν ὀνησιφό
παραβλεψάμενοι ἐβάλοντο ἂν κατὰ νοῦν ὡς αἵμασι πεν
σιν ἀλλ' οὐχὶ δάκρυσιν ἐπιστένουσιν οἱ σπιλάδων καὶ πετ
ὑφάλων τραχυτέρους εὑρίσκοντες παρ' οἷς αἱ νῆες αὐτῶν
βράσσονται ὑπὸ κλύδωνος, καὶ κατ' αὐτῶν ἐχρήσαντο ἂν
ξίφει μὴ φορουμένῳ μάτην μηδὲ εἰκῇ, καὶ ἔβαλον ἂν εἰς
φαλὰς ἀνόμων θάνατον. νῦν δ', ὡς πέπεισμαι, γράφο

4. μόνοις μεῖναι τὰ A, omisso κεῖσθαι. 7. ὡς] καὶ A. βύθιον εἶλεν A. 13. ἐβλακεύοντο] ἐκολακεύοντο B. 14. κίστοις] κακοῖς A. 17. ὡς πρὸς μηδὲν ὀνήσιμον A.

vetustate confirmatum; ac multos e superioribus imperatoribus, sciculis litterarum in provincias missis, extrema naufragorum spo toribus minitatos: sed conatum illum fuisse irritum et intra scri substitisse, rubricam imperatoriam illius mali undis eluentibus, ut terae illae plane in aqua scriptae viderentur et edicta frustra subm rentur. (4) Quae cum hi dixissent, Andronicus circumstantem s tum acriter intuitus, et suspirio ex imis praecordiis ducto, „ni inquit „est, quin ab imperatoribus emendari queat; nec ullum catum est, quod vires eorum superet. superiores autem imperat aut rem stulte sunt aggressi, aut se dolere iniuriis simularunt. si corruptelam illam vere suppressam, et libere agi ea quae ad quitatem pertinent voluissent, rubricatis litteris omissis et chartis tilibus despectis, cogitassent sanguinem flere, non lacrimas fun eos qui homines, apud quos fractae naves eiiciuntur, occultis in saxis et rupibus duriores experiuntur; et ense illos coercuissent non frustra gestatur, et capitis iniquos damnassent. nunc, ut

αὐτόχρημα πονηρίαν ἔγραφον, καὶπὶ τοῖς ἄλλων κακοῖς οὐκ B
ἐπαινετῶς ἐπιδεικνύμενοι τὸ μακρόθυμον τοῖς πάσχουσι συν-
επετίθεντο καὶ αὐτοί, καὶ ἐπεκράτυνον μᾶλλον τὰ οὐκ ἐπαι-
νετέα ἔθιμα, οἷς τὴν τούτων διόρθωσιν ἐκόντες ἐκπεριίσταν-
το." ταῦτ' εἰρηκὼς „ἄνδρες" προσεπῆγεν, „οἳ καθ' αἱμά μοι
προσῳκείωσθε καὶ ὅσοις ἡ πρὸς ἐμὲ πίστις εὔνοιαν ἐπεβρά-
βευσε, καὶ τὸ περιεστηκὸς δὲ λοιπόν, ὅσον τε εἰς γερουσίαν
ἐγκέκριται καὶ ὅσον ἐς τὸ ἄλλως ὑπουργικὸν τῇ βασιλείᾳ Ῥω-
μαίων ἀποκεκλήρωται, ἀκούσατέ μου, ἀκούσατε. φθέγξομαι
γὰρ οὐχ ὅσα περ ἀὴρ διαφορήσει ἀτέλεστα, ἀλλ' ὁπόσα εἰ V. 173
μὴ τὸν εἰκότα χρόνον ἐπ' ἔργον ἐκβήσονται, τὸν μὲν τὸ ποι-
ητέον ἐμὲ διακελευόμενον ἐκ μήνωσιν εἰς ὀργήν, ἡ δὲ βαρεῖά
τις καὶ δυσύποιστος ἐπενσκήψει τοῖς παρὰ τὰ διατεταγμένά C
μοι πράττουσι καὶ ἀρχικῶν οὐκ ἐμπαζομένοις ὅλως φωνῶν.
χρεὼν μὲν οὖν καὶ τἄλλα τὰ κοινοβλαβῆ καὶ κηρεσιφόρα Ῥω-
μαίοις παύσασθαι, καὶ ἔστωσαν εἰδότες οἱ τὸν πλεονέκτην βίον
μεταδιώκοντες ὡς εἰ μὴ λήξουσιν ἐθελονταὶ τῆς τῶν ἀλλοτρίων
ἁφέσεως, καὶ τὰ οἰκεῖα προσαπολέσουσι καὶ τοῖς τῶν πενή-
των ἐκφυσηθήσονται στεναγμοῖς ὥσπερ ἐν σφοδρᾷ λαίλαπι
χοῦς ἀπὸ προσώπου γῆς ἐκριπίζεται, μάλιστα δὲ τὸ ταῖς
ναυσὶν ἐπιτίθεσθαι καὶ διαρπάζειν τοὺς φόρτους, ἐνίοτε δὲ
καὶ αὐτὰς κατατεμαχίζειν καὶ ἀπογομφοῦν. εἴ τις τοίνυν
ὑμῶν ἀρχὴν ἐκ τοῦ ἡμετέρου κράτους χειρίζει ἢ εἴ τις ἀκι-
νήτων παραλίων κύριος, καταρτισάτω πρότερον ἑαυτόν, εἶτα D

2. ἐνδεικνύμενοι A. 3. οὐκ] μὴ A. 8 ἐς] πρὸς A. 20. χνοὺς B. 21. φόρτους] γόμους B. 23. ἢ om APW.

videtur, nihil nisi malitiam scripserunt, et in alienis malis contra quam decet patientes, afflictos ipsi quoque sunt insectati, dum pravos mores non corrigendo confirmarunt." quae cum dixisset, subiecit „viri, qui sanguine mihi iuncti aut fide vestra meam benevolentiam consecuti estis, et reliqua circumstans corona, sive in senatum asscripta sive aliis imperii muneribus destinata, audite, audite me. loquar enim non ea quae aër frustra dissipet, sed ea quae nisi suo tempore ipsa re apparebunt, me edicti auctorem gravi ira commovebunt: ea vero acris et intolerabilis in eos desaeviet, qui dicto magistratus non audientes secus ac iussi fecerint. cum autem alia quoque rei publicae incommodantia et cladem Romanis importantia abroganda sint, homines ex rapto vivere soliti sciunto, nisi ultro appetere aliena desierint, etiam sua amissuros et pauperum suspiriis non secus eiectum iri quam pulvis a vehementi turbine dissipatur, eos praesertim qui naufragiis insidiantur et sarcinas diripiunt et aliquando ipsas naves dissecant et comminuunt. si quis vestrum igitur no-

καὶ τὸ ὑπήκοον εἰς δέος τὸ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐμῆς βασιλείας ὑποστολὴν καὶ αἰδῶ· ἢ μὴν ἐκ τῆς ψυχῆς ζητηθήσεται πολλαπλάσιον τὸ ἀδίκημα τοῦ τὴν ἐπαρχίαν διέποντος ἢ τὸν ἀγρὸν κατέχοντος, κἂν εἴη αὐτὸς μὲν ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς καρδίᾳ, οἱ δ' ὑποδρηστεύοντες ἐκείνῳ τὴν ἄθεσμον πρᾶξιν ἀποτελέσωσι. λοιμοῦ γὰρ μαστιγουμένου κυρίῳ τὸ ὑπὸ χεῖρα νοῦν οἴσει· καὶ ὥσπερ ἐξομοιοῦσθαι τῷ ἄρχοντι φιλεῖ τὸ ἀρχόμενον προτέρῳ δρῶντι τὰ μὴ ἐπαινετὰ ἐφεπόμενον οὕτω καὶ μαστιζομένῳ καὶ ἀναγκαστῶς μεταμανθάνοντι κοινῇ συνοίσον ἐφέψεται τὸ ὑπήκοον κατὰ πόδας, ὅσα μητρὶ παῖς. ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκδικήσεως
P. 211 καθυποβληθήσεται ὁ τῆς ἐμῆς παρήκοος ἐντολῆς, ἐπὶ ἱστοῦ ἀπαιωρηθήσεται τῆς νεώς, εἰ δὲ τοῦτον παρέσυρε φλοῖσβος θαλάττιος, ἐφ' ὑψηλῆς ἀνασκολοπισθήσεται σχοπιᾶς, μεγίστης τινὸς καὶ ἰθυτενοῦς ἐκ τῶν ἐκεῖσέ που ὀρέων ἐπιτιμηθείσης δοκοῦ, ἵν' οὕτω καὶ τοῖς κατὰ τὰ ἀχανῆ ναυτιλλομένοις πελάγη περίοπτος ἔσοιτο ὡς λαῖφος ἐν κεραίᾳ προσαιρόμενος καὶ ναυαγὸς ἐν γῇ δεικνύμενος καὶ εἰς σύμβολον παραλαμβανόμενος τοῦ μὴ προβῆναι καὶ εἰσέτι θραῦσιν νηῶν καὶ τῶν ἐνόντων αὐταῖς προνόμευσιν, καθὰ καὶ θεὸς ἐν ἀέρι τὸ ἑαυτοῦ τόξον ἐνέτεινεν εἰς σημεῖον τοῦ μηκέτι ἔσεσθαι
B ὕδωρ εἰς κατακλυσμόν." (5) καὶ ὁ μὲν φάμενος ταῦτα πρὸς

2. ἐκζητ. A. 8. ἐπαινετέα ἐπόμενον A. 10. συνοῖσον] συμφέρον A. 12. ἐπὶ τοῦ] εἰς τὸ κατάρτιον τοῦ τζαχισθέντος καραβίου κρεμασθήσεται καὶ φουρκισθήσεται B. 13. φλοῖσβος] κῦμα θαλάττιον, ἐφ' ὑψηλῆς ἀγχιάλου ἀνασκ. A. 16. κατὰ] ἐς A. 17. λαῖφος] ἄρμενον A.

stra auctoritate magistratum aliquem gerit, si quis fundos maritimos possidet, is primum se ipsum, deinde subditos quoque ad iustam dei et imperii nostri observantiam ac reverentiam confirmet. profecto poena dilecti multiplex ab eo exigetur, qui vel provinciae praest vel agrum possidet. quodsi ipse et animo a facinore abhorruerit et manus abstinuerit, sed ministri eius scelus id admiserint, id ipsi imputabitur. nam si sceleratus dominus flagellabitur, servitia resipiscent. et ut subditi in illaudatis rebus principem imitari solent, ita etiam, si is flagelletur et publicae utilitati servire cogatur, hi eum ut matrem filius sequentur. ut autem poenae quoque modum noveritis, quam edicti mei contemptor luet, in malo navis pendebit. sin eum fluctus marinus deturbarit, in alto littore editaque speculatissimae arbori quae in iis montibus caedi poterit, affigetur; ut qui medio mari navigant eum conspiciant, velut de antenna velum, prominentem, atque in terra naufragum, suo exemplo caeteros monentem

τέροις εἶχε τὸν νοῦν, τὸν ἄγαν χαρακτηρίζων παθαινόμενον καὶ εἰκάζων τὸν μηδ' ὅλως παραδεξόμενον τῶν δοξάντων μεταποίησιν ἢ ῥοπὴν φιλάνθρωπον ἐφ' οἷς ἀπεφήνατο· οἱ δ' ἐκπύστως ἀπολιθωθέντες τῷ δέει μικροῦ (πείρᾳ γὰρ ἤδεσαν ὡς οὐκ οἶδε παίζειν Ἀνδρόνικος, οὐδ' ἄλλα μὲν ἐν τοῖς τοιούτοις φθέγγεσθαι ἄλλα δὲ κεύθειν ἐν ταῖς φρεσίν), ὀψὲ καὶ μόλις ἐν τῷ καθεστῶτι γενόμενοι, ἐπιστολὰς γράψαντες διὰ ταχυδρόμων ἐξέπεμψαν τοῖς τῶν σφετέρων ἐπιστάταις κτημάτων καὶ τοῖς ἀντ' αὐτῶν διέπουσι δημοσίας ἀρχάς, πολλὰ τούτοις ἐπισκήπτοντες καὶ παράκλησιν πᾶσαν ἐπάγοντες, προσ- C
σχεῖν τε καὶ ἐπαγρυπνῆσειν μήπως ναυαγίῳ ἐγκύρσασα ναῦς ἐσεῖταί τι πεπονθυῖα δεινόν, εἰ δὲ δυνατόν, καὶ τοῖς ἀνέμοις αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν ἢ κατὰ τὴν Αἰόλου μυθολογίαν ἀσκοῖς τὰ πνεύματα συλλαμβάνειν, ἵνα μὴ καταιγίδας ἐγείρωσι καὶ τὴν ἅλμην διαταράσσωσιν. ἀμέλει τοι ἐκ τοῦδε οὐκ ἦν ὁρᾶν πλοῖον ὃ περιπεσὸν κλύδωνι παρά του τῶν ἁπάντων διηρπάγη τι τοῦ φόρτου ἢ μέρος τῶν καταστρωμάτων ἀφῄρητο ἢ καθῄρητο τὸν ἱστὸν ἢ ἄγκυραν ἀπεβάλετο ἢ τῶν ὅπλων τινὸς ἐστέρητο μέχρι καὶ μηρίνθου λεπτῆς, ἀλλὰ πνεύμασι τῇ χέρσῳ ἐκπτυόμενα ἢ χοιράσιν ἀρασσόμενα πέτραις ἢ προβό- D
λοις καταρρηγνύμενα, ὡσεὶ καὶ Χαρωνικὰ ψυχαγωγὰ ἀκάτια V. 174
ἐκ στομίου ᾅδου ἀναγόμενα ὑπεβλέποντο ἀντιπαρερχόμενα ἢ

4. ἀπολιθωθέντες] ἀποναυτιάσαντες A. 5. οὐδὲ ἄλλα λέγει καὶ ἄλλα πράττει, ἀλλὰ συντομώτερόν ἐστι τὸ τιμωρῆσαι ἢ τὸ εἰπεῖν αὐτόν B. 8. ταχυδρόμων] πεζοδρόμων B. 9. τοῖς ἀντ'] τοὺς τὰς δημοσιακὰς ἐνοχὰς ἔχοντας B. διέπουσι] διοικοῦσι A. 15. ἐκ] κἀκ A.

ne naufragia invadant et naves spolient, quemadmodum deus arcum suum in nubibus suspendit, qui argumento esset non fore amplius diluvium." (5) Quae cum dixisset magnum dolorem prae se ferens, eumque exprimens qui nec consilium mutaturus nec de sententiae severitate quicquam remissurus esset, aliis rebus intentus fuit. auditores vero experientia edocti nescire iocari Andronicum, nec alia loqui alia sentire in rebus huiusmodi, metu trepidabant; et vix tandem animis receptis, per veredarios procuratores suos et in magistratibus suam vicem obeuntes severissime monuerunt ac obtestati sunt, ut vigilantissime caveant ne tempestate fracta navis laedatur, sed potius, si fieri possit, ipsos etiam ventos increpent aut, ut de Aeolo fabulantur, utribus includant, ne turbinibus mare exagitent. ab eo tempore nulla navis iactata fluctibus ullam sarcinarum iacturam fecit, aut parte tabulatorum spoliata est, aut malum ancoramve aut minimum funiculum, nedum ulla armamenta amisit. imo sive ventis in terram ageretur sive scopulis occultis allisa frangeretur, non

ὡς θεωρίδες νῆες ἀμφιπεριείποντο, καὶ μεθ' ὑποστολῆς
χον ἀμφιπονούμενον αὐτὰς τὸν πολὺν καὶ λαώδη ὅμιλον
τὸ χειρίζον τὰς ἀρχάς, μὴ πού τι κατὰ χέρσον ἀπολέσα
ὃ μὴ κλύδων ἠφάντωσεν ἅλιος. καὶ ἦν ἀτεχνῶς γαλήνη
γελῶσα ἐκ ζάλης καὶ δεξιᾶς ὄντως θειοτέρας ἀλλοίωσις
ὁρώμενον.

Οὗτος ἀνεκαίνισε μεγίσταις δαπάναις καὶ τὸν παλα
ὑπόγειον ἀγωγόν, ὃς περὶ μέσην ἔξεισιν ἀγορὰν ὑετί
κάτωθεν ὕδωρ οὐχ ἑστὸς καὶ νοσῶδες ἀλλὰ πηγιμα
καὶ πότιμον ὡς πλανώμενον· τὸν γὰρ ποταμὸν Ὑδ
λην ἐπωχέτευσε τῷ αὐλῶνι τούτῳ τοῦ ὕδατος, καὶ π
τὰς πρώτας τούτου πηγὰς πύργον τε ἀνῳκοδόμησε
οἰκήματα ἤγειρε πρὸς θερινὴν διαίτησιν ἐπιτήδεια.
νῦν ἐκ τούτου ὑδρεύονται ὁπόσοι περὶ τὰς Βλαχέρνας
ἔτι ἐνδοτέρω τῆς πόλεως τὴν οἴκησιν ἔλαχον. οὐδὲ γὰρ ἄπ
τὸ ὑδροδοχεῖον ἐπεσκεύαστο, ἵνα καὶ κατὰ μέσην τὴν ἀγ
ρὰν ἐκδίδωσι τὸ ὕδωρ διαυλωνιζόμενον· ὁ γὰρ μίτος ἐκ
P. 212 νον ἐπιλέλοιπε τῆς ζωῆς. τοσοῦτον δ' ἐμέλησε τοῖς μετ' ἐκ
νον ἄρξασιν, ὅσοι τέως ἐς δεῦρο ἀνάσσουσι, πέρας ἐπιθεῖν
τῷ κοινωφελεῖ τούτῳ ἔργῳ, ὥστε καὶ ὁ τοῦτον μετασήσα
τῆς ἀρχῆς ἅμα καὶ τῆς ζωῆς Ἰσαάκιος τόν τε πύργον κατ
ρειψε καὶ τὰς χαριεστάτας οἰκήσεις κατέβαλε, φθονῶν ὥσπ
Ἀνδρονίκῳ τῆς καλλίστης ταυτησὶ πράξεως.

1. νῆες θεωρίδες περιείποντο A. 2. λεώδη A. 3. πο
πώς A. 7. μεγίσταις] μετὰ ἐξόδων πολλῶν B. 10.
πλανώμενον om A. 11. περὶ] εἰς τὰς βρύσεις B. 17.
αυλιζόμενον A. ἐκείνω A. 21. κατήρειψε] ἐχάλασε B.

aliter spectabatur quam cymba Charontis, qua ex faucibus infer
animae veherentur; aut ut sacrae naves a populo et magistratib
submisse curabantur, ne quid in terra amitterent quod mare n
abstulisset.

Ita ex tempestate subita tranquillitas extitit, ut ea mutat
divinitus instituta videretur. idem maximum aquaeductum subter
neum, qui in medio foro non stagnantem et morbidam sed font
nam et potabilem aquam effunderet, maximis sumptibus renovavi
Hydrale fluvio in eum derivato; ad cuius primos fontes turrim e
truxit et aedes ad aestivandum idoneas. ex eo fonte adhuc aqua
tur, qui ad Blachernas et interius etiam in urbe habitant. nam
opus morte eius interruptum est, quo minus aqua in medio qu
que foro exiliret. secuti autem imperatores in hunc usque diem
opus ita curarunt, ut Isaacius, qui Andronico una cum imperio vit
eripuit, et turrim et aedes amoenissimas diruerit, ex invidia mi
rum pulcherrimi istius faciuoris.

Ἀναποιῶν δὲ καὶ τὰς πραιτωρίας ἀρχάς, ἄνδρας λογίμους καὶ τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἀρίστους αὐταῖς ἦν ἐφιστῶν. ἀλλὰ καὶ ἀδροτάτοις ἐπαίρων φιλοδωρήμασι, τεθραμμένους εἶποι ἄν τις ταῖς εὐποιίαις ἐξέπεμπε, προμηθούμενος ἐντεῦθεν τοῦ ἀνεπαχθῶς ταῖς πόλεσι στέλλεσθαι καὶ τοῦ σφᾶς ἐπιμόνως προσανέχειν τῷ ἐλέῳ καὶ τῇ κρίσει τῶν ταπεινῶν. B οἱ δὲ διαρκῶς τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες (ἀνὰ τεσσαράκοντα γὰρ καὶ ἀνὰ ὀγδοήκοντα νομίσματος ἀργυρέου μνᾶς ἀπεφέροντο) ὥσπερ ἱερῶν χρημάτων ἐφείδοντο ἃ παρά τινων καὶ αὐθαιρέτως σφίσι παρείχοντο ἀνθ' ὧν ἐκ χειρὸς δυνάστου ἐρρύσθησαν ἤ τινος ἄλλως ἀγαθοῦ μετεσχήκασιν. ὅθεν διὰ βραχέος εἰς πληθυσμὸν αἱ πόλεις ἐπέδωκαν, ἥ τε γῆ τὰ ἐκφόρια κατὰ ἑκατοστύας ἀνέδωκε, καὶ ὀλίγου τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀπεδίδοτο. ἦν δὲ καὶ τοῖς κατειπεῖν ἔχουσι τῶν χειροδικῶν εὐέπευκτος, καὶ πρόσωπα μὴ λαμβάνων οὐκ ἦρεν ἀπὸ τοῦ δικαίου τὸ δίκαιον, ἀλλ' ἐπ' ἴσης τῷ τὴν τύχην χθαμαλῷ τόν καὶ γένει καὶ πλούτῳ σεμνὸν παράγων ἐπὶ τὸ κρίνεσθαι C ἀμφοτέρων νουνεχόντως κατηκροᾶτο, καὶ ἐπέπληττεν ἱκανῶς καὶ δίκην ἐπετίθει ἀνάλογον τῷ γαύρῳ καὶ ἀδοξοῦντι μετὰ πένητος κρίνεσθαι, εἰ πεφώραται ἀδικῶν ἢ ἐκθλίβων καὶ πλήττων πυγμῇ τὸν ἔγγιστα. ποτὲ οὖν καιροῦ περιέστησαν αὐτὸν ἐξ ἀγροικίας τινές, κατ«βοῶντες τοῦ Δαδιβρηνοῦ Θεοδώ-

1. ἀναποιῶν] πέμπων δὲ εἰς τὰ κεφαλατίκια B. 6. ταπεινῶν] πτωχῶν A. 8. νομίσματος] λίτρας ἀργυρίου διὰ νομίσματος B. 11. μετεσχήκασιν] μετέλαβον A. 12. τὰ ἐκφόρια] εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησε B. 17. τὸ] τῷ A. 20. πλήττων] τύπτων A. 21. αὐτὸν ἀγροῖκοι A.

In praetoriis magistratibus reficiendis viros praestantes et senatorii ordinis optimos delegit, et amplissimis muneribus donatos ablegavit, ut beneficiis tantis ornati minus graves essent civitatibus et defendendis ac sublevandis pauperibus semper intenti. qui, cum abunde suppeteret unde viverent (nam quadragenas et octogenas argenti minas secum auferebant), tanquam sacrilegio etiam iis abstinebant quae a provincialibus ultro offerebantur, quod aut e manu potentis erepti aut aliis beneficiis affecti essent. unde civitates exiguo tempore creverunt, terra centuplum fructum tulit, annona parvo veniit. facile quoque se ab iis adiri passus est Andronicus qui de violentia potentum querebantur, nulla personarum habita ratione; nec ius a iusto removit, sed genere et opibus illustres aeque ac tenuis fortunae homines in ius adductos ex aequo audivit. insolentes, quos cum obscuris hominibus iure agere pudebat, si convicti essent iniuriarum, quod pauperes opprimerent aut pugnis caederent, graviter castigatos pro delicti modo multabat. aliquando Dadibrenum Theodorum, quem

ρου ὡς καταλύσαντος παρὰ σφίσιν ἐν τῷ παροδεύειν, κα
πορισαμένου μὲν ὅσων ἐσπάνιζεν αὐτὸς καὶ ἡ ὑπηρεσία α
τοῦ ἅπασα καὶ τὰ ὀχήματα ξύμπαντα, μηδὲν δ' ἀπόδο
καταθεμένου ἐν τῷ μεθίστασθαι. ἔστι δ' ὁ Λαδιβρηνὸς ο
τος ὃν ὁ λόγος ἐδήλωσεν ἄνωθεν ὑπηρετῆσαι μεθ' ἑτέρων
τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου πνιγμονῇ. δικάσας οὖν μετὰ τῶν ἀγ
D τέρων ἐκείνων, καὶ ἀληθείας εὑρὼν ἐχόμενα τὰ λεγόμε
αὐτὸν μὲν δι' ἀλλακτῶν ἐπαίδευσε δώδεκα, τὴν δὲ τῶν ἀ
λωμάτων τιμὴν ἐς τὸ πολλαπλάσιον ἐκέλευσε· καταθέσθα
τοῖς ἐπὶ τῶν χρυσώνων τῶν βασιλικῶν. ἔγραψε δὲ καὶ πρός
τινας τῶν τὰ δημόσια ἐνεργούντων ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτως
„Ἀλήθινε τοῦ ψεύδους πρωτάγγελε, σὺ ἀσύνετέ μοι Συνέσιε,
καὶ σὺ ἀγοραῖε Λαχανᾶ, ἤκουσται τῇ βασιλείᾳ μου ἀδικεῖν
ὑμᾶς τὰ πολλά, καὶ ἢ τὸ ἀδικεῖν ἐάσατε ἢ τὸ ζῆν· τὸ γὰρ
ἀδικεῖν ὑμᾶς καὶ ζῆν οὔτε τῷ θεῷ ἀρεστόν ἐστιν οὔτ' ἐμοὶ
τῷ δούλῳ αὐτῷ ἀνεκτόν."

V. 175 Τοσοῦτον δ' ἀπεῖχε τὴν τότε καὶ νῦν περὶ δογμάτων θεί-
ων κρατοῦσαν κατάστασιν ἐπαινεῖν, ἢ περὶ θεοῦ τι λέγειν
καὶ ἀκούειν ἀεὶ καινότερον ἤθελε, καὶ ταῦτα τῆς ἡμετέρας
σοφίας οὐκ ἄκρῳ λιχανῷ γεγευμένος, ὥστε καὶ τῷ νέων Πα-
P. 213 τρῶν Εὐθυμίῳ (μέγας δ' ἐν λόγοις οὗτος ἦν ὁ ἀνὴρ) καὶ τῷ
Κινάμῳ Ἰωάννῃ οὐ μόνον ἐπέπληξεν ἐντὸς τῆς βασιλείου

1. παρὰ] ἐν αὐτοῖς A. 2. ἐσπάνιζεν] ἐδεῖτο A. 5. ὑπουρ-
γῆσαι A. 6. ἀγροτέρων] τῶν χωριατῶν A. 8. δι' ἀλλα-
κτῶν] διὰ μαγγλαβίων B. 10. τοῖς ἐπὶ] τοῖς τὴν ἀπαίτησιν
ποιοῦσι τῶν βασιλικῶν κεφαλαίων B. 13. βασιλείων A, omi-
sis ἔγραψε — ἀνεκτόν. 19. τῆς γραμματικῆς σοφίας μέτ-
χος ὤν B. 22. κιναμώμω A.

supra Alexii imperatoris praefocationem adiuvisse ostendimus, quidam agricolae accusarunt, quod apud se divertisset ac cum servitiis et iumentis suis, omnibus necessariis acceptis, discedens nihil solvisset. quod ubi verum esse comperit, ipsum duodecim plagis fuste castigavit, et ex fisco agricolis longe plus quam quanti erat damnum solvi iussit. scripsit et ad quosdam magistratibus fungentes huiusmodi litteras: „vere mendacii princeps, prudenti meo iudicio imprudens, et tu holitor venalicie, auditum est nostro imperio vos studere iniuriis. enimvero aut iniurias aut vitam relinquite. nam vos iniurios esse et vivere neque deo acceptum est neque mihi servo eius tolerabile."

Tantum porro abfuit ut consuetudinem et tunc et nunc receptam de divinis dogmatibus disputandi probaret, aut de deo novi aliquid vel dicere vel audire vellet (idque cum nostram doctrinam non summis tantum labris attigisset), ut novarum Patrarum episcopum Euthy

σκηνῆς κατὰ τὸ Λοπάδιον διαλεγομένους περὶ τῆς „ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι" τοῦ θεανθρώπου φωνῆς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ Ῥυνδακοῦ ποταμοῦ ἀκοντίσειν χαλεπήνας ἠπείλησεν, εἰ μὴ παύσαιντο ποιούμενοι περὶ θεοῦ τὴν διάλεξιν. καὶ μὴν κἀκεῖνό γε σημεῖον τοῦ μὴ πάμπαν ἐκτεθηριῶσθαι Ἀνδρόνικον· τοῦ γὰρ λόγου λόγον τιθέμενος οὐ πόρρω τῆς ἀλουργίδος τοὺς πατέρας λόγων ἐτίθετο, ἀλλ' ἐγγὺς ἄγων τοῦ θρόνου καὶ δωρεαῖς διαθάλπων συχναῖς, καὶ τιμῆς οὔκουν ἐλαχίστης μεταδιδούς, ἐδείκνυ ἑαυτὸν καὶ φιλοσοφίαν οὐραναβάμονα μέγα τι χρῆμα οἰόμενον καὶ πλείστου τιμώμενον, καὶ σοφιστὴν ἐγκωμιάζοντα καλλιρρήμονα, καὶ τοὺς νομοτριβεῖς ἄνδρας περὶ πλείστου μάλα τιθέμενον. B

6. Τὴν δέ οἱ τοῦ σκήνους κατάθεσιν ἐς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων βουληθεὶς ποιήσασθαι ὡς κάλλιστον καὶ κάλλιστον καὶ μεγέθει μέγιστον καὶ περὶ τὸ καίριον καὶ μέσον ἀνεγηγερμένον τῆς πόλεως, ἅπαντα φιλοτίμως τὰ πεπονηκότα μέρη τοῦ τεμένους ὑπέλαβε καὶ τὸ ἀποσβεσθὲν ἀνέθαλψεν ἀγλαόμορφον, τήν τε τοῦ σωτῆρος ἡμῶν εἰκόνα Χριστοῦ, δι' ἧς ὁμιλῆσαί ποτε τῷ βασιλεῖ Μαυρικίῳ λόγος αἱρεῖ, πολυτελῆ περιέβαλε κόσμον, καὶ τὴν πορφυρᾶν μεγίστην πλυνόν, ἧς τοῖς χείλεσι φρικώδεις δύο ἀμφιελίττονται δράκοντες εἰς ὀλκοὺς λορδούμενοι, θαῦμα ἰδέσθαι, ἐκ τοῦ κατὰ τὸ μέ-

5. γε om A. 7. τοὺς πατέρας] τοὺς ἀνθρώπους τοὺς λόγου μετέχοντας καὶ λογογραφοῦντας B. 9. ἐδείκνυεν A. φιλοσοφίαν] σοφίαν A. 11. ἐγκωμιάζοντα] θειάζοντα A. 16. ἅπαντα τὰ διερραγότα τούτου τείχη ἀνεκαίνισε καὶ ἀνιστόρησεν εἰς κάλλος καὶ ὡραιότητα B. 20. κόσμῳ A. πορφύρεον A. πλυνόν] λεκάνην B.

nium, virum eruditissimum, et Cinamum Iohannem, ad Lopadium de illo Christi dicto *Pater maior est me* in suo tabernaculo disserentes obiurgarit, et in Rhyndacum amnem abiecturum minatus sit, ni desisterent. fuit autem illud argumento, non plane efferatum fuisse Andronicum, quod eruditionis rationem habuit; et eruditos non procul a purpura sed prope solium suum collocatos et muneribus frequentibus fovit, et honores eis non minimos habendo, coelestem sapientiam divinarumque rerum doctores, disertos et iurisperitos, magnam rem et summi pretii se aestimare declaravit.

6. Iam quia se in aede pulcherrima et amplissima et in media urbe sita, XL martyrum, sepeliri volebat, omnes eius templi partes ruinosas studiose refecit, et exolescentem pulchritudinem reconciniavit; et Christi servatoris nostri imaginem, per quam olim cum imperatore Mauricio collocutus esse fertur, magnis impensis ornavit; ingens illud porphyreticum solium, cuius labra duo horrendi ser-

C γα παλάτιον κηπίου· παρὰ τὴν αὔλειον μετήνεγκε τοῦ νεὼ κἀκεῖσε τὰ τῆς ὁμευνέτιδος αὐτοῦ μετακεκόμικε λείψανα ἐ[illegible] τῆς τοῦ Ἀγκουρίου μονῆς, ἔνθα πρώην ἐτέθαπτο. ἔξωθε[illegible] δὲ περὶ τὰς ἀρκτῴας καὶ κατ' ἀγορὰν τετραμμένας τοῦ νε[illegible] τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα πύλας ἐπὶ μεγάλου πίνακος ἀνέστη[illegible] σεν ἑαυτόν, οὐκ ἐσταλμένον βασιλικῶς οὐδὲ χρυσοφοροῦν[illegible] ὡς ἄνακτα, ἀλλά τινα πόλυτλαν ἐργατικὸν ἐκ καλαίνου β[illegible] φῆς, ἐνδεδυμένον ἀμπεχόνην ἐς γλουτὸν ἀμφισχιδῆ καταβ[illegible] νουσαν, καὶ λευκαῖς κρηπῖσι περιστελλόμενον τοὺς πόδας ἀ[illegible] βαινούσαις εἰς γόνατα, καὶ δρέπανον περικαμπὲς κατέχο[illegible] τῇ χειρί, βριθὺ καὶ μέγα καὶ στιβαρόν, συμμάρπτον τῷ ἐπι-
D κλινεῖ σχήματι καὶ σαγηνεῦον ἐντὸς ἀγαλματίαν μειρακίσκον ἕως φάρυγγος καὶ ὤμων προφαινόμενον, ἐκεῖνα διὰ τῆς εἰκόνος τοὺς παροδεύοντας μυῶν ἀτεχνῶς καὶ διδάσκων στηλῶν καὶ κύρβεων πασῶν ὑψηλότερον καὶ τιθεὶς τοῖς βουλομένοις ὑπόψια, ἅπερ εἶχεν ἐπὶ τῶν ἔργων ἠνομηκώς, τὸν κληρονόμον ἀπεκτονὼς καὶ τὴν ἀρχὴν ἅμα καὶ τὴν ἄκοιτιν ἐκείνου ἑαυτῷ μνηστευσάμενος. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κίονος κατὰ τὸ χαλκοῦν μετέωρόν τετράπλευρον, ἐν ᾧ γυμνοὶ περιβλημάτων μηλοβολοῦσιν ἀλλήλους οἱ Ἔρωτες, ὃ Ἀνεμοδούλιον κέκληται, ἑαυτὸν ἀναστήσειν ἐμελέτα χαλκοῦν, καίπερ τὰς εἰκόνας τῆς βασιλίδος Ξένης τῆς τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου μητρός, ἣν διὰ

5. μεγάλου] μεγίστου A. ἀνέστησεν] ἱστόρησεν B. 7. ἀλλ' ὡς ἐργάτην τοῦ θέρους ἐκ γερανέου βαφῆς, φορουῦντα ῥοῦχον σχιστὸν μέχρι καὶ τῶν γονάτων, ἀπὸ δὲ τῶν γονάτων μέχρι καὶ τῶν ποδῶν ἐντετυλιμένον ἄσπρον πανὶν μετὰ λωρίων ἕως κάτωθεν γονατιζόμενον B. 17. ἀπ. τῆς ἀρχῆς καὶ τὴν ἄκ. A. 20. κέκληται] addit B ἔνθα πόρναι γυναῖκες εἶχον τὴν οἴκησιν. 21. καίπερ] καὶ ταῦτα B.

pentes sinuosis voluminibus amplectuntur, mirabile opus', ex hortulo magni palatii in eius templi vestibulum transtulit, ibidemque prioris suae coniugis reliquias ex Ancurii monasterio translatas reposuit. extrinsecus iuxta Septentrionales eius templi fores in maxima tabula statuam suam collocavit, non imperatorio regiove habitu, nec aureo ornatu, sed instar aerumnosi operarii, nigra veste induti, fissa usque ad suras, cum albis ocreis usque ad genua ascendentibus; qui falcem gravem et magnam manu tenens formosissimum adolescentem usque ad humeros et fauces prominentem, velut incurvatus, comprehendat et implicet, qua imagine praetereuntibus clarissime sua facinora depingebat; et quo suis edocebat ut herede imperii occiso sponsam illius sibi matrimonio iunxisset. habuit etiam in animo aeream suam statuam super columna in sublimi aeneo tetrapleuro, ubi nudi Cupidines pomis se invicem petunt, quod Anemodulium vo-

νιγμονῆς τοῦ ζῆν ἀπεξένωσε, πρὸς γεραιτάτην καὶ ῥικνὴν
κταζωγραφῶν μορφήν, τὸν ἐκ τῶν παριόντων καὶ θεωμένων
λαμπρὸν ἐκεῖνο καὶ περικαλλέστατον εἶδος καὶ τοῦ θαυμά-
σθαι ἀξιώτατον ὑποβλεπόμενος ἔλεον, τὰς δὲ πλείους καὶ P. 214
παλείφειν ἐνδοὺς τοῖς ἐθέλουσι, καὶ μετεγγράφειν αὐτὸν ἐν
χήματι βασιλικῷ τῇ Ἀλεξίου μνηστῇ συνιστάμενον ἢ καὶ
αθ' ἑαυτὸν ἰδίᾳ τυπούμενον. ἐπὶ πᾶσιν ἀνεγείρας κατὰ τὸν
εὼν τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων πολυτελῆ οἰκήματα ἑαυτῷ
φώρισεν εἰς ἐνοίκησιν, ἡνίκα ἂν ἀφίκοιτο πρὸς τὸ τέμενος.
ἢ ἔχων δ' οὖν ἐκ τῶν προσφάτων καὶ νεαρῶν αὐτοῦ πρά- V. 176
εων καταπάττειν τοὺς δόμους τῷ τῶν χρωμάτων συγκεραομῷ
ταῖς λεπταῖς καταποικίλλειν τῶν ψηφίδων ἐνθέσεσιν,
ς τὰ πρὸ τῆς βασιλείας ἔβλεψεν ἔργα, καὶ ἦν ἱππηλάσια B
κὲ κυνηγέσια ζωγραφούμενα, κλωγμὸς πτηνῶν, θωϋσμὸς
υνῶν, ἑλαφηβολίαι καὶ λαγῶν θηρεύσεις καὶ χαυλιόδους σὺς
ακοντιζόμενος καὶ ζοῦμπρος διελαυνόμενος δόρατι (ζῶον δὲ
τος τὸ μέγεθος ὑπὲρ ἄρκτον μυθικὴν καὶ πάρδαλιν στικτήν,
ετὰ τοὺς Ταυροσκύθας φυόμενον μάλιστα καὶ τρεφόμενον)
ε βίος ἀγροικικὸς καὶ σκηνίτης καὶ ἑστίασις ἐκ τῶν θηρευ-
ξένων σχέδιος, καὶ αὐτὸς Ἀνδρόνικος μιστύλλων αὐτοχειρὶ

4. τὰς δὲ] ἔδωκε δὲ καὶ ἐπ' ἀδείας εἰς τὰς τῶν βασιλέων ἱστορημένας εἰκόνας ἀπαλείφειν τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ τὰ γράμματα καὶ γράφειν καὶ χαρακτηρίζειν αὐτοῦ τὴν μορφήν. B. 8. πολυτελὲς οἴκημα A. 9. ἀφίκηται A. 10. μὴ] οὐκοῦν καὶ μὴ ἔχων ἐκ A. 12. θέσεσιν A. 13. καὶ ἦσαν ἐγκράσματα ἀλόγων, κυνήγια πετριτῶν, ζαγάνων ἀναβάσεις, σκύλων ὀγγαρίων πρὸς ἐλάφους ἀπολύσεις καὶ πρὸς λαγωοὺς ἑτέρους κύνας, πολεμίζων μετὰ ἀγρίων χοίρων, καὶ ζοῦμπρον ζῶον καὶ πάρδαλιν, ἅτινα ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν κομάνων ἐνέμοντο, καὶ κρέατα ἐξ αὐτῶν κόπτων καὶ ἑψήνων καὶ τρώγων. B. 16. ζοῦμπος A. 17. μυθικὴν] θυμικὴν A.

cant, erigere. imagines Xenae imperatricis, Alexii matris, quam suffocavit, prius ibi depictas, in rugosae aniculae faciem transformavit. commiserationem praetereuntium, si illustrem illam et pulcherrimam formam atque omni admiratione dignissimam spectarent, veritus, plerasque aboleri passus est, et suam imaginem habitu imperatorio aut Alexii sponsae astantem aut seorsim reponi. post omnia, iuxta aedem sanctorum XL magnificas aedes struxit, in quibus, cum templum vellet ingredi, versaretur; et quia recentibus suis factis parietes coloribus aut alborum calculorum interpositionibus adornare non poterat, ad ea convertit animum quibus ante imperium fuerat occupatus. ea erant aurigationes, venationes, strepitus avium, latratus canum, cervorum leporumque venatus, aprorum et zumborum confossio (est autem zumbrus fera, quae apud Tauroscythas potissimum nascitur, et urso et leopardo maior) et vita agrestis in ten-

κρέας ἐλάφειον ἢ κάπρου μονάζοντος, καὶ ὀπτῶν περιφραδέως πυρί, καὶ τοιαῦθ' ἕτερα, ὁπόσα τεκμηριάζειν ἔχουσι βίοτον ἀνδρὸς πεποιθότος ἐπὶ τόξῳ καὶ ῥομφαίᾳ καὶ ἵπποις ὠκύποσι, φεύγοντός τε τὴν ἐνεγκαμένην δι' οἰκείαν ἀβελτερίαν
C ἢ ἀρετήν. ὁ δ' Ἀνδρόνικος καὶ εἰς Δαβὶδ ἀνῆγε τὰ ἑαυτοῦ καὶ κατ' ἐκεῖνον ἔλεγε καὶ αὐτὸς τὰ τοῦ φθόνου ἐκδιδράσκει πάλαι θήρατρα καὶ πρὸς τὴν ἀλλοτρίαν πολλάκις μετασκευάσασθαι. ὑπεξαίρων δ' ἔσθ' ὅπῃ τὰ ἑαυτοῦ, τὸν μὲν καθίσε τῶν ὁρίων τῆς Παλαιστίνης ἄποθεν βραχὺ κατὰ τὴν Σικελα ἔλεγε, καὶ συγκόπτειν τὸν Ἀμαληκίτην μαχαίρᾳ, καὶ γ σχρως ἀποζῆν, ὥστε καὶ τὸν Νάβαλ ἀπεκτονὼς ἦν ἂν ὅτι ο οὐκ εἶχεν ἀνὰ χεῖρας τὸ αἰτηθέν· ἑαυτὸν δὲ δι' ἐθνῶν τ ἑῴων ἁπάντων σχεδὸν ἰέναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ τοῦ Χρισ βαστάσαι καὶ κηρῦξαι ἀποστολικῶς ὄνομα, τιμῶν τε τ ἀνωτάτω μεταλαχεῖν δι' ὧν διήρχετο, καὶ προπεμπόμε ἀπανίστασθαι. καὶ ταῦτα μὲν διεξῄει μετὰ πειθανάγκης ἕκ
D νης, ὁποῖος ἐκεῖνος, καὶ μάλιστα ἢν ἀνδράσιν ὁμίλει λόγ καὶ σοφίας μετέχουσιν, ἔτι τῶν πραγμάτων γαληνιώντων κ ἠρεμαίαν ἐχόντων κατάστασιν.

7. Τὰ δὲ τελευτῶντι αὐτῷ μελετώμενα, ἤδη δὲ κ ἀρχὴν λαμβάνοντα γίνεσθαι, ἐσχάτης ἦν ἀπονοίας ἀποκυ μάτα καὶ παρελήλακότα πᾶσαν ἀπανθρωπίας ὑπερβολή ὁρῶν γὰρ τὰ μὲν τῆς ὑπ' ἐκεῖνον ἀρχῆς σμικρυνόμενα, τοῦ

8. τὰ ἑαυτοῦ] τὰ οἰκεῖα A.

toriis, et convivia ex venatu simplicia, et Andronicus cervinam aut aprugnam suis manibus in frusta secans et diligenter assans, et id genus alia, quae vitam hominis repraesentant arcu gladio et velocibus equis freti, patria sive ob simplicitatem sive virtutem suam exulantis. verum Andronicus fortunam suam cum Davidica comparabat, seque invidiae retia aeque ut illum evitasse multis exiliis actum aiebat. interdum suas res amplificando illum parum a Palaestina Sicelagam pervenisse, et Amalechitam gladio confecisse, et adeo sordide vixisse ut Nabalem etiam occisurus fuerit, quod postulatis non statim annuisset: se vero totum pene Orientem pervagatum ad omnes gentes apostolico more Christi nomen pertulisse et praedicasse, et quocunque transisset, summis affectum esse honoribus, et cum honorifico comitatu recessisse. haec non indiserte commemorabat, praesertim si cum viris eruditis et eloquentibus colloqueretur, rebus adhuc integris et tranquillis.

7. Quae autem postremo instituit et ex parte inchoavit, et extremi furoris erant et omnem crudelitatis immanitatem superabant. nam cum imperium imminui et multitudinem hostium instar hibernis nivibus aucti torrentis et extra ripas effusi obvia quaeque vastare, et

δὲ πολεμίους κατὰ τοὺς ἐξ ὄμβρων πλήθοντας ποταμοὺς καὶ τὰς ὄχθας ὑπερανιόντας τὰ ἐν ποσὶν ἐξερημοῦντας καὶ κατακλύζοντας, κατὰ βραχύ τε τὴν πολιτείαν ἐλευθεροστομοῦσαν καὶ πρὸς ἀποστασίαν ὑποκινουμένην οἷς μὴ φροντιδοκοπεῖται ὑπὲρ αὐτῶν ἀλλ' ὡς εἰς κάρωμα ὕπνου κατενεχθεὶς οὔθ' ὁρᾶν οὔτ' ἀΐειν ἔχει τὰ ὑπὸ τῶν ἐπιστρατευσάντων ἐθνῶν ἀνομούμενα, ὠδίνησέ τε πόνον καὶ ἀνομίαν ἀπέτεκεν, οὐ τόσον οἰκοθεν ὅσον ὑφ' ἑτέρων εἰς τὰ ἄτοπα ἐποτρυνόμενος. P. 215
ἦ δὲ ἦν τὸ μὴ μόνον ὅσους συνείληφεν ἐν φρουραῖς θανάτῳ ὑποδικάσαι, καὶ οὓς μὲν μαχαίραις ἀνελεῖν, οὓς δὲ θαλάσσης ἀκοντίσαι βυθῷ, ὧν δὲ ἀκινάκαις ἀναρρῆξαι τὰς γαστέρας, καὶ ἄλλους ἄλλως ὑπεξαγαγεῖν τοῦ βιοῦν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν συναπτομένων τούτοις πρὸς γένος ἠκονηκέναι τὸ ξίφος· „τί γάρ" φησιν „ὄνειαρ, εἰ κόρσης ἐκτμηθείσης μιᾶς πλείονα ἐκφυήσονται κάρηνα, τοῖς δὲ οὐκ ἐπάγει τις τὸν σίδηρον σίζοντα; ἐπαινετέος ἐν τούτῳ μάλιστα ὁ ἡμίθεος καὶ ἥρως Ἡρακλῆς, ὅτι τὸν Ἰόλεων ἐπικάοντα εἶχε καὶ τὸ τῆς ὕδρας παλιμφυὲς ἀφανίζοντα." ἔνθεν τοι καὶ ἐκκλησιάσας τὸ φίλιον ἐκείνῳ σύστημα, καὶ τῶν δικαστῶν ὁπόσοι χρημάτων ὦνιοι καὶ τὴν βασιλικὴν περιπαπταίνοντες τράπεζαν καθάπερ οἱ γῦπες τὰ θνησιμαῖα, ἐκτραγῳδεῖ ὁπόσα ἐπονηρεύσαντο Β Ἰταλοί, καὶ οἵοις κακοῖς περιβάλλουσιν ἐπαρχίας τὰς ἑσπερίας, καὶ ὅσας παρεστήσαντο πόλεις νόμῳ πολέμου· καὶ ἦν οὐκ ἄλλοις τὴν αἰτίαν τούτων ἀνατιθεὶς ἀλλ' οἵπερ ἐκείνῳ V. 177

7. ἀνομούμενα] γινόμενα A. 9. ἦ] τὰ A. 12. ὑπεξαγαγεῖν] ἀποστερῆσαι τοῦ ζῆν A. 14. ἐκτμηθείσης] τεμνομένης A. 19. ἐκείνῳ om A. 23. ὅσας] ὃς A. 24. ἀλλὰ Ῥωμαίοις τοῖς ἐκείνω ἀντίφροσι καὶ ὅσοι A.

subditos paulatim incipere liberius loqui et defectionem spectare animadvertit, quod nullam imperii curam susciperet, sed veluti veterno oppressus hostium grassationes neque videret neque audiret, parturiit laborem et peperit iniquitatem, non tam sua sponte quam aliorum consiliis incitatus; qui monebant ut quotquot in carceribus tenerentur, capitis damnati, alii iugularentur, alii in fundum maris demergerentur, aliorum ventres dissecarentur, alii denique aliis modis e medio tollerentur, imo ut damnatorum cognati quoque eandem gladii aciem sentirent: neque enim quicquam profici, si uno capite resecto plura renascantur nec ferro stridenti tollantur. in ea re maxime laudandum esse heroem et semideum Herculem, quod Iolaum asciverit, qui redivivam hydram exureret. itaque amicorum et mercenariorum iudicum concilio coacto, qui mensam imperatoriam ut vultures cadavera consectabantur, atrocibus verbis commemorat quanta fuerit Italorum improbitas, et quantis cladibus Occidentales provin-

ἀντίφρονες, ὁπόσοι τε τούτοις καθ' αἷμα καὶ εὔνοιαν προσφ-
κείωντο. τούτους γὰρ τὴν Ἀνδρονίκου διψᾶν ἀπώλειαν, καὶ
πάντα κάλων κινεῖν, εἴπως τῆς ἀρχῆς ἐκσφαιρισθείη Ἀν-
δρόνικος καὶ πεσεῖται πτῶμα παγχάλεπον. μὴ ἔχοντας δ
οὖν ὅμως διὰ συνάρσεως ὁμογενῶν σφίσι δοῦναι τὴν ἔφεσι
πέρατι, ἀλλοτρίαν καὶ ὑπερόριον εἰσενεγκεῖν στρατιάν, κα
C ταὐτὸν ἄντικρυς δρᾶν τῷ τῶν ἀκρίδων ἔθνει, αἳ τὸ πῦρ ἐκ
διδράσκουσαι τοῖς ὕδασιν ἀποπνίγονται. „ἀλλ' οὐ μὰ τὸ γ
ρας τοῦτό" φησι „χαιρήσουσιν οἱ φιλεχθροι καὶ πολεμοχ
ρεῖς Ἀνδρονίκῳ, ἀλλ' ὃ παθεῖν Ἀνδρόνικον γλίχονται, τοῦτ' αὖ
πρὸς Ἀνδρονίκου πείσονται. εἰ δὲ τὸ μόρσιμον εἰς ᾅδου δ
ματα ἐφέλκεται καὶ Ἀνδρόνικον, αὐτοὶ καθηγήσονται
ὑπανοίξουσι πρότερον τὴν ὁδόν· εἶθ' οὕτως ἐπιπορευσεῖ
Ἀνδρόνικος." ταῦτ' εἰπών, καὶ τὸ τοῦ Παύλου παραφά
νος „ὥστε οὐχ ὃ θέλω τοῦτο δράσαιμι ἀγαθόν, ἀλλ' ὃ οὐ
λω κακὸν τοῦτο διαπραξαίμην, ἀντιστρατευομένων μοι
ἐναντίων καὶ αἰχμαλωτιζόντων εἰς τὰ παρὰ προαίρεσιν," θε-
D ραπείαν ἐζήτησε τοῦ κακοῦ. ἀράντων δὲ τὴν φωνὴν τῶν ἐκ
τῆς ἐκείνου φατρίας πάντων, καὶ μέγα κραξάντων αἴρειν αὐ-
τοὺς ἐκ τῆς γῆς καὶ φείσασθαι μηδενός, κυροῦται ἡ τῶν
ὅλων ἀφάντωσις, ὅσους τε εἶχε συνειληφὼς ἐν φρουραῖς καὶ
ὅσοι τὴν ὑπεροριαν κατεκρίθησαν, καὶ τὸ θεραπευτικὸν τού-
των καὶ συγγενές. καὶ δὴ τόμος εὐθὺς ἐδέχετο τὰ ὑποτυπού-

1. προσωκείωνται A. 2. γὰρ] γάρ φησι A. 3. εἴπως] ὅπως A. 11. πρὸς Ἀνδρ] παρ' A. πείσονται] παθήσονται B. 12. ἐφέλκεται] κατασπᾷ A. 15. τοῦτο om A. 16. διαπράξομαι A. 17. αἰχμαλωτιζόντων] μεταφερόντων εἰς τὰ ἀθέλητα A.

cias afficiant, quot urbes vi expugnarint. causam earum rerum nonnisi Romanis, qui sibi adversentur, eorumque cognatis et amicis ascribendam esse. eos sitire Andronici interitum, et omnem movere lapidem, ut imperio deturbatus miserrime concidat. quam cupiditatem cum per populares ad exitum perducere nequeant, alienum ex longinquo exercitum accersere, ac locustas imitari, quae flammis evitatis aqua suffocentur. „verum senectutem hanc" inquit „testor, non gaudebunt inimici et hostes Andronici, sed quae in Andronicum moliuntur, ea ab Andronico perpetientur. sin fata ad inferos adigunt etiam Andronicum, ipsi antecedent et viam praeparabunt: sequetur Andronicus." haec locutus, adiectaque Paulina illa sententia „non faciam quod volo bonum, sed malum quod nolo peragam, adversariis contra me militantibus, et ad ea me compellentibus a quibus abhorreo," malorum remedium quaerebat. cum autem coniurati eius magnis vocibus exclamassent tollendos eos e terra ac nemini par-

ενα, ὑπαγορεύοντος τοῦ πρωτασηκρήτις, ἀμφιπονουμένου τοῦ τὲ τῶν δεήσεων, τοῦ δὲ πρωτονοταρίου τοῦ δρόμου ταῖς ωναῖς ἀλαλάζοντος. τὰ δὲ ὀνόματα τούτων καὶ νῦν παείσθω μοι καὶ τῶν καθεξῆς ὁμοίως συμπραττόντων, ὅσοι τὸν ερὶ τοῦ κενοῦ δοξαρίου τρέχοντες ὠρακίων τότε καὶ ὠρρώδουν Ἀνδρόνικον· ὧν πρωτοστάτης ἦν καὶ ταξίαρχος ὁ Ἁγιοχριστοφορίτης Στέφανος, τῷ τοῦ φθέγματος βροντώδει καταδυπῶν τὰ ἀνάκτορα, καὶ καθά τι ῥεῦμα ποτάμιον ὄξυ P. 216 καχλάζων καὶ παρασύρων τὸ δοκοῦν Ἀνδρονίκῳ ὑπεύθυνον. (8) εἶχε δὲ τὰ ὑπομνηματιζόμενα οὕτωσί πως τῆς φροιμιάσεως. „θεόθεν κινηθέντες, καὶ οὐκ ἔξ ὁρισμοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ψηφηφοροῦμέν τε καὶ ἀποφαινόμεθα συνοῖσον εἶναι κοινῇ, καὶ ἰδίᾳ λυσιτελὲς Ἀνδρονίκῳ τῷ σωτῆρι Ῥωμαίων, ἄρδην ἀπολωλέναι οἵπερ ὡς αὐθάδεις καὶ στασιώδεις συλληφθέντες φυλακαῖς ἐνείργνυνται ἢ τὴν ἀλλοτρίαν οἰκεῖν ἀφωρίσθησαν, συσχεθῆναι δὲ καὶ τοὺς τούτοις προσήκοντας καὶ καθ' αἷμα συναπτομένους, καὶ θανάτῳ πάντας ὑποβληθῆναι· οὕτω γὰρ ἂν καὶ Ἀνδρόνικον γένοιτο, τὸν ἀγαθῇ τύχῃ Ῥωμαίων τὰ τῆς βασιλείας B σκῆπτρα διέποντα, βραχύ τι γοῦν ἀναπνεῦσαι, ταῖς κοιναῖς φροντίσι βαλλόμενον καὶ τὰς τῶν ἐπιβούλων κακογνωμοσύνας ὑποβλεπόμενον, καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς ἀλλοεθνεῖς Σικελιώτας ναί ποτε παλινῳδίαν, μηδένα ἔτι τὸν αὐτοῖς ὑφηγούμενον

10. εἶχε] ἦσαν δὲ τὰ γραφόμενα ἐν τῷ τόμῳ τοιαῦτα B. 14. ὀλωλέναι τοὺς αὐθ. καὶ στασ. οἳ σ. A. 16. ἢ τὴν] ἔτι γε μὴν τοὺς ὑπερορισθέντας A.

dum esse, in omnes eos qui vel in carceribus tenebantur vel in um acti erant, in omnes eorum cultores et cognatos sententia alis lata est et in libellos relata, protosecretario dictante, libel- supplicum magistro laborante, protonotario Dromi acclamante. m nominibus parcam in praesentia, ut et eorum qui post in odi rebus vanae gloriolae causa aut Andronici metu operas na-, quorum dux et auctor fuit Hagiochristophorites Stephanus, ox quasi tonitru in palatio resonabat, et instar torrentis eos ebat quos suspectos habebat Andronicus. (8) Fuit autem eius huiusmodi exordium. „divinitus impulsi, non iussu magistra- rincipis ac imperatoris nostri, decernimus et pronuntiamus e ca esse, et privatim Andronico Romanorum servatori utile, maces et seditiosi funditus intereant, qui comprehensi in enentur et in exilium acti sunt, eorumque necessarii et co- iantur, et omnes ultimis suppliciis afficiantur. sic enim et s, qui numine propitio imperii sceptra gerit, a publicis sidiarum metu nonnihil respirabit; et Siculi coeptis desi-

ἔχοντας ὁπόσα χρὴ κατὰ Ῥωμαίων ποιεῖν. πάντες γὰρ οὗτοι συσχεθέντες καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορυχθέντες ἀμεταθέτως ἔχουσι τῆς κακονοίας, καὶ οὐδείς ἐστι τοῦ λοιποῦ τρόπος σωφρονίσων αὐτούς, μόνη δὲ ἡ τοῦ ζῆν ὑπολείπεται στέρησις, ἣν ὡς τελευταίαν καὶ σώτειραν ἄγκυραν δεῖ ἡμᾶς ἐπιχαλᾶν τοῖς κακόφροσιν, οἳ τοσοῦτόν εἰσι φρενοβλαβεῖς τε καὶ C ἀποτρόπαιοι ὡς πρὸς κέντρα λακτίζειν καὶ μὴ συνιέναι ὅλως ὡς καθ' ἑαυτῶν οἱ λασιόκωφοι τὴν μάχαιραν θήγουσιν." οὕτω μὲν οὖν καὶ τοιαῦτα, ὡς ἐκ πολλῶν ὀλίγα εἰπεῖν, διεξῆλθε τὸ ἄθεσμον ἐκεῖνο θέσπισμα, ἐφεξῆς δ' ὁ τῶν συλληφθησομένων καὶ τεθνηξομένων ἦν κατάλογος. ὑπεδηλοῦτο δὲ καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἀποθνήσκειν ἕκαστοι ἤμελλον. ἐγὼ γοῦν 178 καὶ τὰς ἄλλας μὲν τῶν ἀνδρῶν τουτωνὶ πράξεις διὰ θαύματος τίθεμαι καὶ ἀνοσίας παντάπασιν ἥγημαι, τὴν δὲ νῦν ἀρτιγουμένην ἀπόφασιν καὶ λίαν ὑπερεκπέπληγμαι, καὶ θαυμάζω πρὸς τί περατωθησόμενον ταύτην ἐκύρωσαν, ἢ πῶς ποτὲ κρίναντες τὴν ἑαυτῶν μιαιφονίαν προσῆπτον θεῷ, καὶ κίνησιν θεόθεν ἀνερυθριάστως ὠνόμαζον ἣν ὁ ἀρχῆθεν ἀνθρωποκτόνος σκέψιν αὐτοῖς ὑφηγήσατο, ἐξὸν ἑτέρως προοιμιάζεσθαι καὶ μὴ ἀναιδῶς οὕτω καὶ ἀπεριθαμβήτως φθέγγεσθαι, μηδὲ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τὸ θεῖον συκοφαντεῖν ὡς χαῖρον αἵμασεν, ὃ πρώτως εἰς τὸ εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἔκτισε μὴ πεποιηκὸς θά-

1. πάντες] οἱ μὲν γὰρ τούτων συσχ. οἱ δὲ καὶ A. 3. τῆς κακονοίας] καὶ πάλιν τῆς προτέρας προθέσεως A. 4. αὐτούς] τοὺς κακοτρόπους A. 5. δεῖ] χρεὼν ἐπ. A. 12. ἕκαστος A. 21. τῇ om A.

stent, ubi neminem habuerint a quo, quemadmodum Romani oppugnandi sint, doceantur. nam cum et ii qui in vincula coniecti et qui oculis privati sunt, consilia improba non referant in melius sed in priore sententia perseverent, nulla ratio superest qua improbi ad sanam mentem reducantur, nisi vitae ereptio, quae ut sacra et salutaris ancora contra vaecordes et dementes est usurpanda; quorum eae sunt intemperiae, ut non animadvertant se contra stimulum calcitrare et gladium contra semet ipsos acuere." haec et huiusmodi alia, ut ex multis pauca referam, nefarium illud decretum continebat. sequebatur eorum enumeratio qui comprehendendi et mox occidendi erant: exprimebatur et modus quo quisque tollendus esset. ego vero cum alia illorum hominum acta demiror et sceleratissima iudico, tum decreto isto obstupesco; neque perspicere possum quid in eo secuti sint, aut quo iudicio suum parricidium deo adscripserint, divinumque motum id impudenter appellarint quod primus humani generis hostis eis haud dubie suggessit, cum aliud sumere principium modestius et probabilius licuisset, atque a contumelia dei abs-

ατον, καὶ οὗ ἐνώπιον φωνὴ αἵματος Ἄβελ βοᾷ, καὶ ὃ διαρ-
ήδην κέκραγε μὴ βούλεσθαι τὸν τοῦ ἁμαρτωλοῦ θάνατον ὡς
ὸ ἐπιστρέψαι αὐτὸν καὶ ζῆσαι. καὶ οἱ μὲν οὕτω παντὸς
πώλειαν καταψηφισάμενοι τὸν σύλλογον ἐκεῖνον διέλυσαν·
ἰνδρόνικος δὲ τὰς ἐπὶ ταῖς πράξεσι ταύταις ταῖς μυσαραῖς
κτιθεμένας δικαστικὰς ψήφους ἀνὰ χεῖρας δεχόμενος ἐφύ-
ατττεν ἐν φωριαμῷ ἀσφαλῶς, οὐκ οἰδ' ὅ τι διανοούμενος,
ἶμαι δὲ τὸ ἐσόμενον προσκοπούμενος καὶ δεδιὼς φόβον ὃς
πῆλθεν αὐτῷ μετέπειτα. συσχεθεὶς γάρ, καὶ λόγους ὧν διε- P. 217
ράξατο παρὰ τῶν συνεληλυθότων εἰσπραττόμενος, ἑαυτὸν
πηλλοτρίου τῶν γενομένων ἐφ' οἷς τινὰς παρελύπησεν ἢ κα-
ώσεσι σωματικαῖς καθυπέβαλε, καὶ τοὺς μὲν δικαστὰς ἔφα-
κε καὶ τὴν γερουσίαν ἀποφαίνεσθαι τὰς τιμωρίας ἃς ὑπέστησαν
αὶ ὁποίας πεπόνθασιν οἱ προσκεκρουκότες αὐτῷ πρὸ τῆς ἀρχῆς
αὶ κατὰ τὴν βασιλείαν αὐτήν, αὐτὸν δὲ ταῖς ἐκείνων γνώ-
αις ὑπηρετεῖν (μηδὲ γὰρ εἰκῇ φορεῖν τὴν μάχαιραν) καὶ χρᾶν
ὴν χεῖρα εἰς πέρας ὧν ἀπεφαίνοντο. τότε δ' οὖν τὴν ἐξενε-
χθεῖσαν ψῆφον πληροῦν ἐπεβάλετο, πρὸς ἣν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ
εβαστοκράτωρ ἀπεπήδησε Μανουήλ, εἰπὼν μηδαμῶς συντί-
ᾶσθαι πράξει ἥτις μὴ καθ' ὁρισμὸν τελεῖται βασιλικόν, ὡς B
ὲ ὑποπτεύοντες προαναβάλλονται, καὶ ἄλλως δὲ μὴ ἀνασχέ-
σθαι ὁπωσοῦν ποτὲ ἀπόφασιν οἰκειώσασθαι ὑπὸ κρίμα θανά-
ου τιθεῖσαν σχεδὸν τὸ Πανρώμαιον, καὶ μὴ μόνον ἀφανί-

7. ἐν φωρ.] ἐν τῷ σεντουκίῳ αὐτοῦ B. 8. προσκεπτόμενος A. 12. ἔφασκε] ἔλεγε A. 19. μηδαμῶς] μηδέποτε συγκαταθέσθαι πρᾶξιν τινὰ παρὰ τοῦ δήμου ἐνεργουμένην, ἥτις μὴ μετὰ ὁρισμοῦ ἐκτελεῖται βασιλικοῦ B. 23. σχεδὸν] μικροῦ A.

tinere; qui caedibus haud delectatur, nec mortem fecit, sed hominem ad vitam condidit; in cuius conspectu vox sanguinis Abeli clamat; qui aperte denuntiat se malle ut peccator conversus vivat quam ut moriatur. enimvero illi damnatis omnibus e concilio discesserunt. Andronicus vero iudicum nefarias sententias, haud scio quo consilio, in scrinio suo diligenter asservavit, proviso fortassis imminenti exitio. nam cum comprehensus esset, et a concursu populi facinorum suorum rationem reddere iuberetur, culpam in iudices et senatum transferebat, qui supplicia decernerent in eos a quibus ante imperium et in ipso imperio offensus esset. se vero illorum sententiis inservisse (neque enim frustra gestasse gladium) et manum eorum suffragiis accommodasse. tum autem cum latas sententias executurus esset, filius eius Manuel sebastocrator refragatus pernegavit se consensurum in acta, quae non fiant auctoritate imperatoris, ut ipsi iudices in exordio fateantur. praeterea se nullo modo ea suffragia probaturum, quae pene Romanos omnes ca-

ζοῦσαν ὁπόσοι Ῥωμαίων προήλθοσαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐθνῶν οὐχὶ βραχεῖς διαφθείρουσαν· εἰς γὰρ ἄπειρον ἀποτελευτήσειν τὴν τελευτήν, τοῦ μὲν διὰ τόνδε ξυλλαμβανομένου τε καὶ ἀναιρουμένου, κἀκείνου μὴ ἀπόλιδος εὑρισκομένου μηδὲ φύεντος ἀπὸ δρυὸς ἀλλ' ἐκ πατρὸς καὶ μητρός, ἢ γοῦν ἐξ ἀγχιστείας τὸ συναπτόμενον εἰς γένος καὶ τὸ φίλιον ἀναφαίνοντος. καὶ δὴ ἀπὸ διαταγμάτων βασιλικῶν ἀρχὴν δεξάμενον τὸ δικαστικὸν τοῦτο γνωμάτευμα, ἤμελλον ὡς πρόβατα C σφαγῆς εἰς ἓν συνάγεσθαι ἄθροισμα οἱ ἐν διαφόροις ἐπαρχίαις ἐκτοπισθέντες καὶ οἱ ταῖς ὁπουδήποτε καθειργνύμενοι φυλακαῖς, ὥστε ἕκαστον ὑφίστασθαι θάνατον εἰς ὃν ἀφώριστο, εἰ μὴ κατὰ τὸν προφήτην εἰπεῖν τὴν οἰκείαν μάχαιραν ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν ἀποστάτην δράκοντα, τὸν σκολιόν, τὸν ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποφεύγοντα τῇ καθύγρῳ ταύτῃ, ὡς ἔδειξε, βιοτῇ, καὶ μηδὲν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα καὶ βίον τὸν ἡδονικὸν φανταζόμενον.

9. Συνέβη δέ τι καὶ ἕτερον εἰς τὴν τοιαύτην αὐτὸν ἐκτραχηλίσαν ἐνθύμησιν. ὁρῶν γὰρ ἁπανταχόθεν στενά, οἱ τὰ πράγματα, καὶ τοὺς ἐκ Σικελίας ὅσον οὐδέπω κατὰ κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπιστησομένους καὶ ὡς ἑκατογκέφαλον Τυφῶνα καταπιέσοντας, τοὺς δ' ἐντὸς τὸν αὐτοῦ θάνατον διψῶντας ἐπισκο- D πήν τε ἡγουμένους θεοῦ καὶ λύσιν δοξάζοντας τῶν κακῶν

1. τοὺς om A. 7. δεξαμένων? 12. τὴν οἰκείαν] τὰ τοιάδε θεὸς ἠκύρωσε διαβούλια ἐξ ἀνθρώπων τὸν ἄνδρα θέμενος cod. Wolf. 17. τοιαύτην] τοσαύτην A. 18. ἐνθύμησιν] ἀνοσιότητα A.

pitis condemnent, atque etiam provincialium non paucos perdant: carnificinam enim illam in infinitum grassaturam, alio ob aliud crimen comprehenso et occiso, qui non extorris sit, nec ex quercu natus, sed parentes cognatos affines amicos habeat. caeterum illud iudicum decretum, iussu imperatoris editum, eos omnes qui in diversis provinciis dispersi et ubivis in carceribus erant, in unum locum, velut oves mactationi destinatas in unum macellum, cogebat; ac suas quisque poenas dedissent, nisi, ut propheta loquitur, deus suum gladium in fugitivum draconem, obliquum illum, in aquas refugientem, strinxisset; qui, ut molli et delicata illa vitae ratione indicavit, nihil aliud expetebat, nihil aliud cogitabat nisi vitam voluptariam.

9. Accidit etiam aliud quiddam, quod eum in tantam immanitatem impulit. nam cum undique in artum suas copias cogi, et Siculos iamiam suo capiti imminere et tanquam Typhonem centum capitum oppressuros, cives vero mortem suam sitire et suum interitum divinum beneficium et malorum remedium existimare cerneret,

ἣν αὐτοῦ ἀνάλυσιν ἐκ τοῦ σώματος, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ θείου
ὲ ὑφορώμενος ἐγκατάλειψιν οἷς πολυτρόπως τὸ ὑπερέχον
ἅμασε, καὶ ταῦτα διατεινόμενος ἐκ τῆς αὐλῆς εἶναι Χρι-
τοῦ καὶ τὸ αὐτὸ γένος τοῖς ἐκθλιβομένοις λαχών, πρὸς τὴν
ιὰ θωπείας εἴτε καὶ θεραπείας τῶν ἐναγῶν δαιμόνων πρό- V. 179
νωσιν τῶν μελλόντων ὁρμῇ, καθὰ καὶ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος
αοὺλ εἰς τὰς ἐγγαστριμύθους ὕστερον ἔβλεψεν, ἃς ἐδίωκε
ρότερον τὸ θεῖον ἑαυτῷ ἱλεούμενος. καὶ δὴ τὴν θυτικὴν
αταργηθεῖσαν πάλαι ὁρῶν καὶ τὴν διὰ ταύτης δήλωσιν τῶν
σομένων τεθνηκυῖαν καὶ ἄφαντον ἤδη παντάπασιν, ὡσαύτως
αὶ τὴν δι' ὀρνίθων περιεργίας πάλαι ἀποπτᾶσαν ἐξ ὁρίων
ωμαϊκῶν, ἐνυπνιασμούς τε καὶ κληδονισμούς, μόνους δὲ
νὺς διὰ πλυνῶν καὶ λεκανίδων φενακομάντεις περιλειπομέ- P. 218
νους καὶ τοὺς ὅσοι τὰς τῶν ἄστρων θέσεις περισκοπεύουσιν,
ὐχ ἧττον πλανῶντες ἤπερ πλανώμενοι, τὴν μὲν ἀστρονομίαν
ᾗ τέως ὡς συνηθεστέραν καὶ ἀξυμφανῶς τὰ μέλλοντα ὑπεμ-
αίνουσαν ὑπερέθετο, ἐφίησι δ' ὅλον ἑαυτὸν τοῖς οἵτινες
ενδρῶς ἐν ταῖς πλυνοῖς ὕδασι τεκμαίρονται τὰ ἐσόμενα καὶ
ς οἱά τινας ἀκτῖνας ἡλίου παραυγαζούσας ἰνδάλματα τῶν ἔμ-
ροσθεν ἐκεῖθεν ἐνοπτρίζονται. αὐτὸς μὲν οὖν παρεῖναι τοῖς

1. σώμ. ἐνάγεται παρὰ τῶν οἰκείων εἰς τὴν τῶν ἐσομένων πρόγνωσιν δι' ἐργασίας ἀποτροπαίου, καίπερ ταῖς τοιαύταις πράξεσι μηδ' ὅλως πρότερον προσέχων τὸν νοῦν ἀλλ' ὡς ἀθεμίτους ἀποστρεφόμενος, καὶ δὴ τὴν θυτ. cod. Wolf. 4. πρὸς τὴν] διὰ δαιμονικῶν πράξεων πρὸς λεκανομαντείας ὁρμῇ B. 8. θυτ. πλείστοις ἔτεσι κατ. ὁρῶν A. 15. τὴν μὲν τῆς ἀστρονομίας πράξιν ὡς δυσκόλως τὰ μέλλοντα λέγουσαν ταύτην ἐῶσι, τὴν δὲ διὰ τοῦ ὕδατος λεκανομαντείαν τὴν διὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου ἐνεργουμένην ἐν τοῖς ὕδασιν ἐνέδωκε γενέσθαι B. 17. τοῖς ἀμυδρῶς ἐν ὕδασι τεκμαιρομένοις A. 20. ἐνοπτρίζονται] λαμβάνουσιν A.

praetereaque se propter multiplices procerum caedes a deo desertum indicaret, quamvis se ad Christi mandram pertinere affirmaret, iisdemque elementis constaret quibus ii quos extirpabat, ad futurum per noxiorum daemonum cultum cognoscenda se convertit, ut et Saulus olim ad engastrimythos tandem abiit, quos ante placandi numinis gratia pepulerat. nam cum aruspicinam ante plurimos annos obsolevisse et penitus abolitam esse, auguralem item superstitionem, ut et somniorum et ominum interpretationem, iam olim e Romanis finibus avolasse, solos vero eos impostores, qui e pelvi divinant, et qui astrorum positus rimantes aeque fallunt ac falluntur, superesse, tum quidem astrologiam ut magis familiarem et futura obscurius innuentem seposuit, seque totum permisit iis qui futura

τελουμένοις ἀπείπατο, ἐκκλίνων, ὡς ἔοικε, τὴν κατίλον φήμην, ἢ τὰ ἐν κρυπτῷ δρώμενα διορᾷ καὶ τίθησι τοῖς ἅπασιν
B ἔκφορα, ἀνατίθησι δὲ τὴν μυσαρὰν ταύτην νυκτεργασίαν τῷ Ἁγιοχριστοφορίτῃ Στεφάνῳ, οὗ πολλάκις ἐμνήσθημεν. ὁ δὲ τὸν Σὴθ παραλαβών, ἐκ βουπαιδος τετελεσμένον τὰ τοιαδὶ καὶ τούτων ἕνεκεν ἐκκοπέντα τὰς κόρας παρὰ τοῦ βασιλέως Μανουήλ, ὡς ἐν τοῖς περὶ ἐκείνου λόγοις εἰρήκαμεν, ἐρώτησιν τίθησι δι' ὧν ἔδρασεν (ὅσα ἐμοὶ μὲν γνῶναί τε καὶ εἰπεῖν οὐχ ἡδύ, μαθεῖν δ' ἑτέρωθεν ἔξεστι τοῖς βουλομένοις) εἰδέναι ὅς ἐστιν ὁ μετὰ τὸν βασιλέα ἄρξων Ἀνδρόνικον ἢ καὶ παραλύσων αὐτὸν τῆς ἀρχῆς. τὸ δὲ πονηρὸν ἀποκρίνεται πνεῦμα, ἢ μᾶλλον ἀμυδρῶς ὡς ἐν ὕδασι, καὶ τούτοις θολεροῖς, διαχαράττει τῶν γραμμάτων τινὰ Ἰσαάκιον ἐννοεῖν ὑπεμβάλλοντα, οὐχ ἅπαν ξυνθὲν τὸ ὄνομα, ἀλλὰ σίγμα προϋποθέμενον ὁποῖον τὸ τῆς σελήνης ἡμίτομον, καὶ τούτου ὄπισθεν
C διατυπῶσαν ἰῶτα, εἰς τὸ ἀξυμφανὲς ἄγον ἐντεῦθεν τὸ μάντευμα καὶ οἷον τοῦ ἐσομένου προκέντημα, ἢ ἀληθεστέρως εἰπεῖν, ὃ μὴ ἀκριβῶς ἠπίστατο, τοῦτο τῇ ἀσαφείᾳ ὑπομελαῖνον τὸ πολυμερὲς τὴν κακίαν νυκτινόμον δαιμόνιον, τὸν τοῦ ψεύδους ἐκτρεπόμενον ἔλεγχον. ὥστε καὶ Ἀνδρόνικος Ἴσαυρον ὑπετύπασεν, ἐξ ὧν ἤκουσε, τὰ ὀφθέντα διασημαίνειν, καὶ

5. τετελεσμένον] πεπαιδευμένον A. 12. μᾶλλον] μάλιστα A. 13. διαχαράττει] παραδείκνυσι τῶν πρώτων γρ. A. 14. σίγμα προϋποθέμενον A: vulgo δὲ προφῆναι. B σῆμα γράμμα δείξας καθὼς φαίνεται ἡ σελήνη ἐν τῇ ἀποχύσει αὐτῆς καὶ ὄπισθεν τούτου ἰῶτα. 21. σημαίνειν A.

ex aquis quasi per caliginem coniiciunt, et imagines futurarum rerum velut ex umbra solarium radiorum consectantur. ac ipse quidem iis nocturnis sacris interesse noluit, metu famae, ut arbitror, quae ea quae in occulto fiunt perspicit et omnibus enarrat. sed nefarium illud arcanum Hagiochristophoritae Stephano, cuius saepe mentionem fecimus, mandat. is vero Setho adhibito, qui ab ineunte aetate istiusmodi oraculis deditus oculos propterea Manuelis imperatoris iussu amiserat, ut supra exposuimus, certo ritu (quem mihi nec scire nec explicare iucundum est, et aliunde petere licet) percontatur quis post Andronicum sit imperaturus aut imperium ei erepturus. respondet malus genius, ac potius obscure ut in aquis, iisque turbidis, aliquot primas litteras, integro nomine non expresso, designat, unde Isaacius intelligeretur: sed primum ostensa littera S instar dimidiatae lunae, ac deinde subiuncta littera I; ut oraculum esset obscurius, et fati veluti stimulus; aut ut verius dicam, quod non satis norat nocturnum illud et infinitae improbitatis daemonium, perplexitate involverat, ne argui mendacii posset. itaque Andronicus

ῆτον εἶναι ἰσχυρίζετο τὸν Κομνηνὸν Ἰσαάκιον, ὃς τῆς Κύ-
ρου κατετυράννευσε καὶ ὃν ἐνήγετο ὑποπτεύειν ἐνδελεχῶς
ς διάδοχον αὐτῷ τῆς ἀρχῆς, ἐπειδὴ καὶ Ἰσαυρίας ἀπάρας
ς Κύπρον ἀφίκετο, κακοεργὸς ὡς οὔπω τις ἕτερος καὶ φθο-
ποιὸς Τελχὶν καὶ θάλασσα πελαγίζουσα συμφορὰς ἢ γοῦν
ρινὺς ἐπιμανεῖσα τοῖς πρώην εὐδαίμοσι τῆς νήσου ταύτης
ικήτορσι· συμπαθητικῶ γὰρ ἐν ῥήμασι τοῖς ἐν πράγμασι D
επειραμένοις τοῦ κοινῆ συμπεσόντος ἐκείνοις κακοῦ. ἀγασά-
ενος δ' Ἀνδρόνικος τὸν χρησμόν, „μὴ ἐρώτα" εἶπε „μόνον τὸν
ιαδεξόμενον, ἀλλὰ πρόσθες καὶ τὸν καιρόν." γενομένης οὖν
αὶ περὶ τοῦ καιροῦ ἐρωτήσεως, ἐμπεσὸν καὶ ψοφῆσαν τῷ
ὰτι τὸ ἀερικὸν καὶ γεωχαρὲς πνεῦμα πεφοίβαστται δι' ἐπαρμά-
ων, ὁποῖα μὴ ἐκφαίνειν χρεών, ὡς ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τῆς
ψώσεως τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ ἀρχόμενος ὁ Σεπτέμβριος μήν,
τε ταῦτα ἐγίνετο. ὡς δὲ ἠχηκόει καὶ τὰ περὶ τῆς δευτέρας
Ἀνδρόνικος πεύσεως, ἀηδές τι καὶ διεψευσμένον μειδιάσας
αὶ ἀτεχνῶς Σαρδόνιον, καὶ εἰπὼν ὡς λῆρος ὁ χρησμὸς οὗ-
ος (ποῦ γὰρ δυνήσεται Ἰσαάκιος Κυπρόθεν καταπλεῦσαι διὰ
ιστρίων πάνυ τι τουτωνὶ ἡμερῶν καὶ καθελεῖν αὐτὸν τῆς ἀρ- P. 219
χῆς;) οὐδ' ὅλως προσέσχε τοῖς εἰρημένοις. φήσαντος δὲ τοῦ
ἀπὸ Τυρᾶ Ἰωάννου (ἦν δ' οὗτος κριτὴς τοῦ Βήλου παρ' Ἀν-
δρονίκου προβεβλημένος, καὶ θερμὸς διὰ τοῦτο τῶν αὐτοῦ V. 180
θελημάτων ὑπηρέτης) ὡς δεῖ συλληφθέντα ἐξ ἀνθρώπων γε-

13. ἐμφαίνειν A. 16. πεύσεως] ἐρωτήσεως A. 20. δὲ τοῦ] δὲ τῶν παρεστώτων τινός, ἦν δ' οὗτος ὁ ἀπὸ τυρᾶς Ἰωάννης κρ. A.

as Isaurum significare putabat, et eum esse affirmabat Isaacium
omnenum, qui Cyprum per tyrannidem oppressit; eumque perpetuo
uspectum habebat ut imperii successorem. nam ex Isauria in Cyprum
enerat homo maleficentissimus, perniciosus Telchin, mare calamita-
bus exaestuans, et atrox furia in beatos ante insulares crudeliter
assata. nam scriptis eos miseror, qui ipsis factis publicum illud
fortunium sunt experti. Andronicus vero miratus oraculum „non
odo" inquit „de successore interrogato, sed tempus etiam adiicito."
cta etiam de tempore quaestione, aerius ille et terrestris spiritus,
minibus quae proferri nefas est evocatus et cum strepitu in aquam
apsus, intra exaltationem crucis respondit. haec autem initio Se-
mbris acta sunt. secundo etiam responso audito, cum insuavi et
so ac plane Sardonio risu „vanum" inquit Andronicus „est istud ora-
lum. qui enim Isaacius intra tam paucos dies Cypro advenire meque
perio evertere poterit?" eaque verba penitus neglexit. cum autem
annes Tyranus, Beli iudex ab Andronico designatus, eaque de

νέσθαι τὸν Ἰσαάκιον Ἄγγελον, μήπως εἰς τοῦτον ἀφορ[illegible] τὰ τοῦ μαντεύματος, αὐτοὶ δὲ τὰ πόρρωθεν φαντάζονται τὰ ἐν ποσὶν ὑπερβαίνοντες, οὐδ' οὕτω τῷ χρησμῳδήματι ἔθετο. τοὐναντίον μὲν οὖν καὶ μωκίαν κατέχεε τοῦ ἀπὸ Τυρᾶ, εἰ τοιαῦτα ὅλως φαντάζεται Ἰσαακίου ἕνεκα τοῦ Ἀγγέλου, ἔξον- 5
θενῶν ἅμα ἐς μαλακότητα ἤθους τὸν ἄνδρα καὶ πρὸς οὐδὲν
B κατόρθωμα τοῦτον ἐνδέξιον εἶναι διατεινόμενος· ἤγγιζε γὰρ τὸ μόρσιμον, καὶ ἦν τὸ θεῖον αὐτοῦ συνετώτερον.

10. Πλὴν θερμουργὸς ὢν ὁ Ἁγιοχριστοφορίτης Στέφανος, καὶ τοῦ κυρίου βασιλέως παντοίως κηδόμενος, τὸν Ἰσαά- 10
κιον Ἄγγελον προσέθετο συλλαβεῖν καὶ πρῶτα μὲν ἐνεῖρξαι φυλακῇ, εἶτα καὶ θανάτῳ ὑπαγαγεῖν ᾧ ἂν Ἀνδρόνικος δοκιμάσειεν. οὐκοῦν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰσαακίου παραγενόμενος, ἐγγὺς οὖσαν τῆς μονῆς τῆς Περιβλέπτου, περὶ δείλην τῆς ἑ- 15
δεκάτης τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τοῦ ἐξαχιλιοστοῦ ἑπτακοσιο-
C στοῦ ἐνενηκοστοῦ καὶ τετάρτου ἔτους, καὶ τὴν αὔλειον εἰσελ-
θὼν ἐπέταττεν Ἰσαακίῳ κατελθεῖν καὶ ἕπεσθαί οἱ ἔνθα ἂν προάγῃ. τοῦ δὲ ὡς εἰκὸς ἀναβαλλομένου, ὅτι καὶ μόνον ὀφθεὶς ἐκεῖνος κακὸν ἔσχατον συλλελόγιστο, ὁ δὲ καὶ βίαν προσ-
επῆγε, καὶ τοῖς συνοῦσιν ἐπετίμα μὴ καὶ πρὸς τὴν πρώτην
ἀναβολὴν ἁπτομένοις αὐτοῦ τῶν τριχῶν καὶ λαζομένοις ἐκ

4. ἀπὸ Τυρᾶ] εἰπόντος A. 19. προσῆγε A. 20. μὴ] π[illegible] ὡς εἴδετε αὐτὸν μὴ προθύμως ἐρχόμενον, οὐκ ἀπήρατε αὐτ[illegible] ἀπὸ τῶν τριχῶν καὶ ἀπὸ τῶν γενείων κουντοῦντες αὐτὸν κα[illegible] κέφαλα καὶ τὴν σκάλαν κατεβιβάσατε, ἵνα εἰς φυλακὴν εἰσ[illegible] χθῇ B. 21. λαζομένοις] συνέχουσιν A.

causa cupiditatum eius fervidus minister, dixisset Isaacium Angelu[illegible] e medio tollendum esse, ne forte oraculo ad illum pertinente ip[illegible] longinqua imaginarentur, iis quae ante pedes essent neglectis, [illegible] sic quidem divinationi assensus est; ac potius hominem derisit, qu[illegible] tale aliquid de Isaacio Angelo suspicaretur, quem ut mollem et ignavum nec ad ullam rem gerendam idoneum contemnebat. nam fata urgebant, et deus utique illo prudentior erat.

10. Caeterum Hagiochristophorita Stephanus, homo impiger, quovis modo domini et imperatoris sui saluti consultum volens, Isaacium Angelum comprehendere statuit, ac primum in custodiam dare, deinde Andronici arbitratu occidere. igitur aedes Isaacii, quae prope Periblepti monasterium sunt, XI Septembris anno sexies MDCCLXXXIV vesperi ingressus Isaacium descendere ac se sequi iussit. illo vero cunctante, ut fit, et solum conspectum eius extremum malum iudicante, vim adhibuit; et ministros suos increpavit, quod non statim in cunctatoris capillos et barbam involantes praecipitem abreptum et per ignominiam pulsatum in carcerem a se monstratum

ῦ γενείου καὶ ἀτίμως τοῦ δωματίου κατάγουσιν καὶ ἀπά-
ουσιν ἐπὶ κεφαλὴν ὠθούμενον καὶ τυπτόμενον εἰς ἣν ἂν αὐ-
ς καθηγήσηται κάθειρξιν. καὶ οἱ μὲν ὀπαδοὶ πρὸς τοῖς ἐπι-
ταγμένοις ἦσαν, ὁ δ' Ἰσαάκιος τὴν θήραν ἰδὼν ἄφυκτον καὶ
περεξάλυκτον τὴν σαγήνην ἣν ἐφήπλωσεν ὁ ἐπελθὼν ἐκείνῳ
παλιεύς, καὶ ἤδη συνέχουσαν, οὐ δειλανδρεῖ οὔτε μὴν φι- D
ψυχεῖ, ἀλλ' ὡς τεθνηξόμενος προτίθεται μαχέσασθαι, εἴ
ως οὐχὶ τεθνήξεται, ἢ μᾶλλον μὴ ἔχων ἄνεστα κροαίνειν ὡς
ἀκοστήσας Ὁμήρειος ἵππος καὶ ποδὶ κατὰ πεδίων ἐλευθέρῳ
μέρεσθαι (ἡ γὰρ ἅρπη ἤδη ἐτέτατο καὶ ἡ σύλληψις οὐκ ἦν
υσχερὴς) μιμεῖται τὸν πολεμιστήριον, καὶ τὸ οὖς ἀναστήσας
ὡς πρὸς σάλπιγγα ἠχοῦσαν τὸ ἐνυάλιον καὶ φρῖξας κόμην
τὴν ἐπαυχένιον καὶ φριμάξας ὁμόσε χωρεῖ καταφρονητὴς ξι-
φῶν, ὑπερόπτης Ἄρεος, ἀπειλῶν οὐδ' ὁπωσοῦν ἐμπαζόμενος.
ᾐμέλει καὶ ὡς εἶχε τὸ ξίφος σπασάμενος (εἶχε δὲ ἀπερικα-
λύπτως τῆς κεφαλῆς, τὸ δὲ σῶμα λωπίῳ διχρώμῳ συνεῖχε
περὶ τὴν ἰξὺν καταβαίνοντι, ἔκτοτε δὲ διαιρουμένῳ διχῇ)
καὶ τὸν ἵππον ἀναβὰς τὴν χεῖρα ἀνατείνει ξιφήρη κατὰ τῆς
τοῦ Ἁγιοχριστοφορίτου κεφαλῆς. ὁ δὲ τὴν Ἰσαακίου ὁρμὴν
πτοηθεὶς ἐκξιφισαμένου καὶ θανατῶντος προδήλως, μεταστρέ-

4. ὁ δ'] ἰδὼν δὲ ὁ Ἰσαάκιος ὡς ἐντός ἐστι τῶν δικτύων ὧν ὁ ἁγιοχριστοφορίτης ἐφήπλωσε καὶ οὐ δυνατόν ἐστιν γλυτῶσαι, οὐ δειλιᾷ οὐδὲ ὀλιγωρεῖ, ἀλλὰ προθυμοποιηθεὶς ἔδωκεν ἑαυτὸν μαχεσθῆναι πρὸς θάνατον, καὶ ἐκ τούτου συμβήσεται ἴσως τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν. τὴν σπάθην οὖν λαβὼν ἣν πλησίον αὐτοῦ ἔκειτο, ὁρμᾷ καὶ' αὐτῶν. ἔτυχε δὲ τότε ἀσκεπῆ ἔχων τὴν κεφαλήν, φορῶν ῥοῦχον σχιστὸν ἐκ χρωμάτων δύο. διαῤῥοήσας τοίνυν τούτους καὶ εἰς ἄλογον ἀναβὰς κατὰ τῆς τοῦ ἁγιοχριστοφορίτου ἐκτείνει κεφαλῆς. ὁ δὲ τὴν σπάθην ἰδὼν καὶ φοβηθείς, ἔστρεψε τὸ μουλάριον ὅπερ ἐκαβαλλίκευε, τῆς πόρτης βουλόμενος ἐξελθεῖν. ἀλλ' οὔπω ἐξῆλθε τῆς πόρτης, καὶ κρούει τοῦτον κατὰ μέσον τῆς κεφαλῆς καὶ διαχωρίζει τοῦτον μέσον μέχρι καὶ τοῦ στήθους. καὶ ἐκεῖνον μὲν καταλιμπάνει κείμενον καὶ λακταρίζοντα ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι B.

cerent. quibus iussa executuris, Isaacius, qui se iam intra casses illo extensos esse cerneret, et metu et vitae cupiditate abiecta, quo modo mortem evitaret, vel potius quia fuga undique interesse erat nec usquam elabi poterat, fortiter pugnare instituit; et erat nudo capite, bicolore tunica ad lumbos descendente ac deinbifariam divisa indutus, conscendit equum et stricto ense in giochristophoritae caput ruit. is Isaacii impetu aperte in caedem tis territus calcaribus mula subditis fugam molitur: sed antequam ta egrederetur, letalem Isaacius plagam ei infert, calva per me-

ψας τὴν ἡμίονον ᾗ ἔποχος ἦν, καὶ συχνὰ κεντρίζων τὴν ἡμίκερκον τῆς ἐξόδου ἅπας γίνεται. ἀλλ' οὔπω ἀκριβῶς τὴν πύλην διεληλύθει, καὶ ὁ Ἰσαάκιος καιρίαν κατάγει καὶ πλήπει κατὰ μέσον τὸ κρανίον τὸν δείλαιον. καὶ διχῇ διελὼν ἐκεῖνον μὲν ἐᾷ κύρμα προκεῖσθαι κυσίν, ὡς βόσκημα σφαγιάζοντα καὶ τῷ ἰδίῳ παλυνόμενον αἵματι, αὐτὸς δὲ τῶν ἐκείνου
P. 220 ὀπαδῶν ὃν μὲν διαθροήσας καὶ γυμνῷ μόνῳ τῷ ξίφει, ἑτέρου δὲ τὸ ὠτίον ἀφελόμενος καὶ ἄλλον ἄλλοσε διαστήσας, ὡς ἐπὶ τὰ σφῶν ἕκαστον ἀπαλλάσσεσθαι, ὅλῳ ῥυτῆρι πρὸς τὸν μέγαν ἵεται νεών, διὰ τῆς λεωφόρου μέσης καὶ τῆς ἀγορᾶς διιὼν καὶ πᾶσι διαπρυσίως φθεγγόμενος ὡς διεχρήσατο τῇ σπάθῃ ταύτῃ (ἔτι γὰρ γυμνὴν ἔφερε τῇ χειρὶ) τὸν Ἁγιοχριστοφορίτην Στέφανον. καὶ ὁ μὲν ὡς εἶχε τὸν θεῖον εἰσιὼν ναὸν ἄνεισι τὸν ἀνάσταθμον, ὃν οἱ φονεῖς ἀνερχόμενοι τὸ οἰκεῖον ἀνακεκαλυμμένως διατρανοῦσι πλημμέλημα, τὴν ἐκ τῶν εἰσιόντων τε καὶ ἐξιόντων τὸ ἱερώτατον τέμενος αἰτοῦντες συγχώρησιν· τὸ δὲ πλῆθος τῆς πόλεως ὃ μὲν αὐτοψεὶ τὸν
B Ἰσαάκιον ἐνωπτρικὸς ἐς τὸν μέγαν νεὼν ἐπελαύνοντα, ὃ δὲ εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενον τὸ πραχθέν, συρρέει κατὰ χιλιοστύας αὐτίκα, αὐτόν τε ὑψόμενον Ἰσαάκιον καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ
V. 181 γενησόμενον ὀφθαλμοῖς ἐθέλον παραλαβεῖν· πάντες γὰρ ᾤοντο μὴ ἂν ἐπιδεδυκέναι τὸν ἥλιον, καὶ Ἰσαάκιον συλληφθέντα παρ' Ἀνδρονίκου τίσειν δίκας τὰς ἀνηκέστους, καὶ τιμωρίας

6. πλυνόμενον A. 13. τὸν θεῖον] τὸ — τέμενος A. 14. ἄνεισι] ἐπάνω τοῦ τόπου τῆς ἀναβάθρας B. 15. ἀνακεκαλυμμένως om A. 18. ἐνωπτρικὸς] θεασάμενον A. 22. ἐπιδῦναι A.

dium dissecta, eumque pecudis instar in suo sanguine palpitantem a canibus devorandum relinquit. et cum ex eius ministris alium solo stricto gladio fugasset, alii auriculam amputasset, alios disiecisset, ut domum quisque suam reverteretur, laxis habenis ad magnum templum contendit; et dum per mediam viam et forum cursitat, alta voce clamat se eo ense, quem strictum adhuc sustinebat, Hagiochristophoritam Stephanum occidisse. templum eo habitu ingressus eam sedem conscendit, in qua homicidae suum facinus exponentes ab ingredientibus et egredientibus veniam petunt. urbana vero multitudo, quae partim Isaacium equitantem viderat partim ex aliis id facinus audierat, maximo numero statim ad templum confluit, tum ut ipsum videat Isaacium, tum ut quid de eo futurum sit coram intueatur. omnes enim putabant eum ante solis occasum ab Andronico comprehensum novis et exquisitis tormentis occisum iri, a veteratore in ea re ingeniosissimo. eodem se confert eandemque seditionem fovet Isaacii patruus Ducas Ioannes eiusque filius Isaacius, non quod in

κινὰς εἰς αὐτοῦ κάκωσιν ἐπινοηθῆναι παρὰ τοῦ κομψοῦ τὰ καῦτα μαγγανευτοῦ. συμπαραγίνεται δέ οἱ καὶ τὴν αὐτὴν τάσιν ἀσπάζεται ὁ πρὸς πατρὸς Ἰσαακίῳ θεῖος, Ἰωάννης ὁ Δούκας, καὶ ὁ τούτου υἱὸς Ἰσαάκιος, οὐχ ὅτιπερ Ἰσαακίῳ σαν συμμέτοχοι τῆς τοῦ Ἁγιοχριστοφορίτου σφαγῆς καὶ κοινωνοὶ τοῦ αἵματος τούτου, ἀλλ' ὅτι παρεπομένην ἤδεσαν ἐγγύῃ τὴν ἄτην, ἣν ὑπὲρ ἀλλήλων ἔδοσαν Ἀνδρονίκῳ, τὴν ἐς C ὑτὸν κρατυνάμενοι πίστιν ἀναγκαστῶς. ἐμέλει καὶ οἱ μὲν ἰς ὅσον οὐδέπω συλληφθησόμενοι καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν ἀνατον ἔχοντες περιδεεῖς ἦσαν, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκροτάλιζον ἀτεχνῶς, καὶ τοὺς συνεισδραμόντας ἐς τὸ ἱερὸν ξύγκλυδας καὶ ἀεὶ ἐπεισρέοντας γλωττηματικώτερον ὁμιλοῦντες καθικέτευον συμπαραμεῖναί σφισι καὶ ἐπαρήξειν ὡς ἔχουσι, τὰ ἔσχατα πείσεσθαι κινδυνεύουσι. καὶ ἦσαν οἱ κατένευον πρὸς τὴν αἴτησιν καὶ ᾤκτειρον τῆς ἐνεστώσης τύχης τοὺς ἄνδρας. ἐπεὶ δὲ τῶν ἐκ τοῦ βασιλέως οὐδεὶς παρῆν ἀγανακτῶν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις τούτοις, οὐ τῶν γένει λαμπρῶν, οὐ τῶν Ἀνδρονίκῳ τηρούντων εὔνοιαν, οὐ πελεκυφόρος βάρβαρος, D οὐχ οἱ τὰ ὑσγινοβαφῆ φοροῦντες ῥαβδοῦχοι, οὐ τῶν ἀπάντων τις ἕτερος, ἔτι μᾶλλον οἱ συλλεγέντες ἦσαν θρασεῖς, καὶ λελυμένῃ καὶ ἀχαλίνῳ γλώττῃ ἐχρῶντο, τῇ τῶν κωλυσόντων ἐρημίᾳ πτερούμενοι, καὶ πᾶσαν βοήθειαν συνεισενεγκεῖν ἐπηγγέλλοντο. ὅλην μὲν οὖν τὴν τότε νύκτα οὕτω παρίππευσεν Ἰσαάκιος, οὐ λόγον βασιλείας τιθέμενος ἀλλὰ περὶ τοῦ μὴ

6. ἀλλ' ὅτι ἐγγράφους ἐγγύας ὑπὲρ A. 11. συνδραμόντας A. 14. κατένευον] κατανεύσαντες, omisso mox καὶ, A. 17. γινομένοις A. 18. οὐ πελεκυφόρος] οὐ βάραγγος, οὐ παραμονή, οὐ βαρδαριώτης B. 21. ἀχαλινώτῳ A. 22. εἰσενεγκεῖν A.

Hagiochristophoritae caedem conspirassent eoque facinore se obstrinxissent, sed quod noxam sponsionis comitem esse norant: nam alii pro aliis spondere coacti fidem Andronico syngraphis firmarant. ad haec alii, ut iamiam comprehendendi et occidendi, prae metu dentibus stridebant, et promiscuam turbam, quae in templum confluxerat ac subinde accurrebat, magna contentione rogabant ut secum maneret et pro virili opem ferret in summo periculo constitutis. neque deerant qui iis precibus et adversae fortunae casu ad miseriordiam adducti annuerent. cum vero nemo ab imperatore adesset qui illas res aegre ferret, non genere illustres, non Andronici amici, non bipenniferi barbari, non purpurati lictores, denique nemo prorsus, crescebat audacia factionis, ut in illa impunitate liberrime quidvis loquerentur et promptissimam opem pollicerentur. totam igitur noctem sic exegit Isaacius, ut non de regno cogitaret sed exitium

P. 221 τοκρατορησειν μεν Ισαακιον, Ανδρονικον σε καισαι
τῆς βασιλείας καὶ συλληφθέντα παθεῖν ὁπόσα δέδρακε
ὅλων σχεδὸν ἐπιβουλεύων ζωῇ.

11. Ἔτυχε μὲν οὖν τῷ τότε κατὰ θεῖον, ὡς ἔοι
παρεῖναι τοῖς ἀρχείοις Ἀνδρόνικον, ἀλλ' ἐς τὸ ἐῷον
τοῦ ἀναπλεομένου τῆς Προποντίδος ποῤθμοῦ περὶ
Μηλουδίου κεκλημένα διατρίβειν βασίλεια. ἔνθεν
περὶ τὴν πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς τὸν τοῦ Ἁγιο
φορίτου θάνατον ἐνωτισάμενος τότε μὲν ἔμεινε κατὰ
μηδέν τι ἐπιτάξας ἕτερον ἢ γραμματίῳ βραχεῖ τοὺς
πολίτας δεξιωσάμενος, παύσασθαι παραίνῶν τοῦ νε
B ἐγχειρεῖν πράγμασιν, οὕτω πως ἀρχομένῳ „ὃ λαβε
βεν, ἡ δὲ δίκη ἐκόπη." ἡμέρας δὲ διαγελασάσης,
Ἀνδρόνικον ἐθεράπευον, καταστέλλειν ἐπειρῶντο τὸν
κυμαινόμενον, καὶ αὐτὸς Ἀνδρόνικος κατὰ τὸ μέγα π
παραγίνεται τριήρει βασιλικῇ. ἀλλ' οὐδὲ μία τις ἡ

12. κατὰ θεῖον] κατὰ πρόσταξιν θεϊκὴν B. 15. καλοι
21. ἡμέρας] ἔωθεν δὲ ὅσοι A. 24. ἀναστολὴ] συστολ

deprecaretur. norat enim Andronicum se ut bovem immolati
more Cyclopico carnes suas calidum adhuc stillantes sangui
voraturum. est autem diligenti supplicatione id consecutus,
dam ex eo coetu fores templi clauderent, et illatis luminib
plo suo multos impellerent ne domum abirent. ubi diluxit
urbis incolae adfuerunt, omnes deum orarunt ut Isaacius im
tiretur, eoque pulsus Andronicus et comprehensus dignas cr
sua poenas daret, qui omnium pene vitae insidiaretur.

στολὴ τῆς τοῦ λεὼ συρροῆς, οὔτ' αὐτὸς Ἀνδρόνικος εἰς τὸ ἄρχειον κατιέναι ἀπαγγελλόμενος ἐξέκρουσέ τινας τῆς ὁρμῆς. ἀλλ' οὐδὲ ὁ εἰσηγούμενός τι ἕτερον παῦον τὴν συνδρομὴν εἰς ὅτα ἐφῆκε λέγειν ἀκουόντων· πολλοὶ μὲν οὖν καὶ ἐγγὺς τοῦ τεθνάναι ἦλθοσαν μόνον ὑπογρύξαντες καὶ μὴ καλὸν ἔργον γίνεσθαι φάμενοι. ἀλλ' ὡς ἐξ ἑνὸς συνθήματος πάντες παγγενεί τε καὶ πανδημεὶ ἔθεον ἔνθους καὶ ἀτεχνῶς κορυβαντιῶντες εἰς τὸ τοῦ θεοῦ λόγου μέγιστον τέμενος, ἀλλήλους παραθήγοντες, ἐρεσχελοῦντες τοὺς μὴ ταυτοζήλους μήτε μὴν τὰς χεῖρας ὁπλίζοντας ὅπλῳ ὁτῳδή, ἀλλ' ἀργοὺς οὕτως ἑστῶτας καὶ θεωμένους τὰ παρ' ἄλλων γινόμενα. οἱ δὲ λογικῶν μαθημάτων ἐν μεθέξει καὶ μέλος ἀπεκάλουν αὐτοὺς σεσηπός, μὴ συμπάσχον τῷ λοιπῷ τῆς πολιτείας σώματι καὶ πληρώματι. ἐπὶ τούτοις διαθλῶσι τὰς κλεῖς καὶ τοὺς ὀχέας τῶν δημοσίων φρουρῶν, καὶ τοῖς φυλακίταις τιθέασι τὴν ἔξοδον ἄνετον, οὐ πᾶσιν οὖσι κακούργοις, ἀλλὰ καὶ γένους μετειληχόσι λαμπροῦ, κακουχουμένοις δ' ὅμως ἐν δεσμωτηρίοις διά τι συμπεσὸν βραχὺ ἁμάρτημα ἢ παράφθεγμα ἢ καὶ φίλου κακούργημα προβὰν ἐς Ἀνδρόνικον. τοῦτο δ' ἔτι μάλιστα τὸ πλεῖον συνήγαγε τοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς κατ' Ἀνδρονίκου τονθορύζοντας πρότερον καὶ ὀκνοῦντας τὴν πρᾶξιν ὡς κίνδυνον ὑποφαίνουσαν εἰς ἐναντίαν μοῖραν μετέστησεν ἀκραιφνῶς. ἦν οὖν ἐκ τοὐνδεῦθεν ἰδεῖν ξιφηφορουῦντας καὶ θυρεοφόρους καὶ πεφραγμένους

C V. 182 D

1. συρροῆς] συλλογῆς A. 17. δὲ τῷ δεσμωτηρίῳ A. 18. βραχὺ om A. 23. ξιφ. ἰδέσθαι A.

tio reditus Andronici populus quicquam movebatur ut coeptis desisteret: quae ad comprimendum motum afferebantur, surdis auribus accipiebantur omnia; ac multi vitae periculum adierunt, quod rem illam parum bellam esse dixissent. omnes enim quasi uno signo dato concurrebant, ac veluti numine afflati aut furore perciti, in divini verbi maximum templum, alios alii acuentes, et subsannantes eos qui ignavi spectatores astarent nec quovis telo armarentur. qui vero litteris eruditi erant, eosdem membra putrida vocabant, qui dolore publico non afficerentur. deinde seris et repagulis carcerum effractis, liberum exitum inclusis patefaciebant; qui quidem non omnes malefici erant, sed nonnulli claris orti familiis ob fortuitum erratum aut dictum inconsideratius aut amici delictum in Andronicum eo compacti fuerant. ea res omnium maxime populi concursum auxit, ac effecit ut qui prius periculi metu submurmurabant et dubitabant, haud dissimulanter factioni sese iungerent. ex eo ensibus accinctos, scutatos et thoracatos non paucos cerneres, plures tamen fustibus et lignis, quae ex officinis rapuerant, armatos. a tali coetu concitatis-

ἐς ἔπειτα. ὁ μὲν Ἰσαάκιος ἐδυσκόλαινε πρὸς τὴν στεφη
P. 222 οὐχ ὡς ἔρωτα μὴ τρέφων ἀρχῆς, ἀλλ' ὡς ὑφορώμενος
πράγματος ἐργώδές τε καὶ δυσέφικτον, καὶ ὄναρ οὐ
ἄντικρυς ἐπιτελεῖσθαί οἱ τὰ παρόντα οἰόμενος, ὑποβ
νος δὲ καὶ τὴν Ἀνδρονίκου ὀργιλότητα, καὶ μὴ ἐντεῦ
μῆναι τοῦτον πλειόνως βουλόμενος. συνεστὼς δὲ ὁ δ
ἄνωθεν Δούκας, τὸν πῖλον τῆς κεφαλῆς ἀφελόμενος,
περιθέσθαι ἱκέτευε τὸ διάδημα, ἐψιλωμένον τριχῶν
κνὺς κρανίον καὶ τὴν φαλάκραν ὡς πλησίφωτον σελήνη
φαίνουσαν. ὁ δ' ὄχλος ἀπηναίνοντο φάσκοντες μηκέτι
τα ἄρχειν βούλεσθαι ἢ βασιλεύειν ἐπ' αὐτούς· πολλ
ἐμφρυηθῆναι κακῶν ἐκ τοῦ πολιότριχος Ἀνδρονίκου,
B αὐτὸν μισεῖν τε καὶ ἀποστρέφεσθαι πάντα σοροδαίμο
πολυετῆ ἄνθρωπον, καὶ μάλιστα εἰ καθειμένον ἔχει τὸ

5. νεωκόρων] διακόνων B. 10. μὴ τρέφων ἔρωτα τῆς
13. ὀργιλότητα] ὁριμύτητα καὶ μηδ' A. 16. περιτεθ
δεικνὺς A. 17. φαράκλαν B. πλησίφωτον] ὁλ
A. 19. ἢ] καὶ A. 21. π. τυμβογλύφοντα πολυχρόν
θρωπον A. 22. ἐὰν καὶ τὸ γένειον κεκλωσμένον
διχαλόν B.

simae multitudinis Romanorum imperator salutatur Isaaciu
quidem ex aedituis magni Constantini coronam, quae supra
cam mensam pendebat, scalis depromptam eius capiti imp
ne autem hoc quoque a posteris ignoretur, Isaacius eam co
nem aegre ferebat, non quod ab imperii cupiditate abhorrer
quod rei summam difficultatem pertimesceret, et quae tum
tur, vigilantis quoddam somnium existimaret. huc accedeba

χῇ διῤῥημένον καὶ μυουρίζον περὶ τὸ πέρας τοῦ πώγωνος. οὕτω τοίνυν ἐς βασιλέα χρισθέντος Ἰσαακίου συνέβη καὶ ἕτερόν τι ἀξιαφήγητον. ἵππων γὰρ χρυσοφαλάρων βασιλικῶν ἀπὸ τῆς περαίας κατὰ τὸν πόρον τῶν Κιονίων διαπορθμευομένων εἰς τοὺς πόδας ἀναβαλὼν καὶ τυραννήσας τὸν ἱπποκόμον ἔθεε διὰ τῶν λεωφόρων, καὶ συλληφθεὶς εἰσάγεται Ἰσαακίῳ πρὸς ὄχησιν. καὶ ὁ μὲν ἐκ τοῦ μεγίστου νεὼ ἀπαίρει, συνεπόμενον ἔχων καὶ τὸν πατριάρχην Βασίλειον τὸν Καματηρόν, ἐπεὶ καὶ τοῦτον τὸ πλῆθος συμπράττειν καὶ συνεπευδοκεῖν τοῖς τε λουμένοις ἄκοντα ἐπεσπάσατο· ὁ δ' Ἀνδρόνικος κατὰ τὸ μέγα γεγονὼς ἀρχεῖον, ἐπεὶ ὁ συμμιγὴς θροῦς C σκέπτει αὐτοῦ τὰ ὦτα, μετὰ βραχὺ δὲ καὶ τὴν ὄψιν τῶν γινομένων εἶχε διδάσκαλον, ἐπέβαλε μὲν τῇ ἀντιμαχήσει τοῦ πλήθους καὶ τοὺς συνόντας συνεκρότει πρὸς πόλεμον, εὑρίσκων δὲ βραχεῖς ἐκ τούτων ἑτοιμοπειθεῖς πρὸς τὸ ἐκείνου σκέμμα καὶ σύνθημα, ηὐτούργει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μέρει τὸν πόλεμον, τόξον δοὺς τῇ χειρί, κἀκ τῶν τοῦ μεγίστου πύργου ἀσφάγων, ὃς κικλήσκεται Κεντηνάριον, ἀφιεὶς τοῖς ἐπιοῦσι βέλεμνα. γνοὺς δὲ ὡς μάτην ἀνηνύτοις ἐπιχειρεῖ, διά τινος ἀκειλεῖν προάγεται τοῖς λαοῖς, ἀποτίθεσθαι λέγων τὴν βασιλείαν καὶ παραπέμπειν ταύτην πρὸς τὸν ἐκείνου παῖδα τὸν Μανουήλ, πεποιθὼς ἐντεῦθεν καταστεῖλαι τὸν θόρυβον καὶ ὁ ἐπ' ἀκμῆς καὶ παρὰ βραχὺ κίνδυνον ἀποκρούσασθαι. οἱ D

2. βασιλείαν A. 5. τοὺς ἔμπροσθεν πόδας ἀνασηκώσας καὶ ἐγλυτώσας ἀπὸ τοῦ αὐτὸ σύροντος B. 9. συνευδοκεῖν A. 12. αὐτοῦ] τούτου A. 13. ἐπεβάλειο A. 15. ἑτοιμοπαθεῖς A. 16. σύνθημα] βούλημα A. 19. ἀνηνύτοις] πάσχει B. ἐπιχειρεῖ πράγμασιν, ὁμιλεῖν προσάγεται τοῖς πλήθεσιν A. 23. οἱ] τὰ A, et mox ἐκτραχυνθέντα.

atorii aureis ornati phaleris per traiectum Cioniorum adveherentur, nus ab equisone vi avulsus et per publicas vias cursitans comprehenditur et ad Isaacium adducitur. is eo conscenso ex maximo templo discedit, etiam Basilio Camatero patriarcha comitante, quem populus quamvis invitum approbare acta illa compulerat. Andronicus vero ubi ad magnam curiam pervenit, primum confuso clamore, post etiam re ipsa visa turbatus, centuriare suos et confligere cum populo instituit. sed cum paucos ad suum consilium paratos videret, ipse arcu correpto pro virili ad pugnam se parat, et ex maximae turris, quae Centenarium appellatur, pinnaculis sagittas in accedentes coniicit. quem conatum quia irritum videbat, alloqui populum instituit; seque imperium filio Manueli traditurum professus, tumultum sopire et praesentissimum periculum propulsare studet. verum

δὲ πλειόνως ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ ἐκτραχυνθέντες εὕρεσιν αὐ-
τὸν ἁπάσαις ἀπαισίοις ἔπλυνον, καὶ ὃν ἔφασκε τῆς βασιλείας
V. 183 καταλιπεῖν κληρονόμον. ἐπεὶ δὲ τὸ πλῆθος ἦν εἰσχυθὲν ἔσω-
θεν τῶν ἀνακτόρων, ἀνατραπείσης τῆς πύλης ἥτις Καρέα
λέγεται, τρέπεται πρὸς φυγὴν Ἀνδρόνικος, καὶ τὸ φοινικο-
βαφὲς πέδιλον τοῦ ποδὸς ἀφελιξάμενος, καὶ τὸ ἀρχαῖον αὐ-
τῷ περιφύλαγμα τὸν σταυρὸν ὁ Θεοβλαβὴς ἀποτραχηλισάμενος
ἐκεῖ που, καὶ πῖλον βαρβαρικὸν τῇ κεφαλῇ περιθέμενος, ὃς
ἐς ὀξὺ λήγων πυραμίδι εἴκασται, τὴν βασιλικὴν εἴσεισιν αὖ-
θις τριήρη, δι' ἧς ἐκ τοῦ Μηλουδίου πρὸς τὸ μέγα παλάτιον
ἐσαφίκετο. καὶ γενόμενος αὖθις κατὰ τὸ αὐτὸ κατάντημα,
καὶ δύο ἐκ τῶν γυναικῶν προσλαβόμενος, Ἄνναν τὴν ἁρμο-
σθεῖσαν Ἀλεξίῳ τῷ βασιλεῖ, ἐκείνου δὲ ἐξ ἀνθρώπων γενο-
μένου ᾧ εἴρηται θανάτῳ γαμηθεῖσαν Ἀνδρονίκῳ, καὶ τὴν
ἑταιρίδα Μαραπτικήν, ἧς ἐνεθουσία τῷ ἔρωτι καὶ προσπαθῶς
P. 223 εἶχεν Ἀνδρόνικος ὡς οὐδὲ πάλαι τῆς Λαμίας ὁ πολιορκητὴς
Δημήτριος, ἣν Πτολεμαῖον καταγωνισάμενος ἐν Κύπρῳ ἔλα-
βε δορυάλωτον αὐλοῦσαν οὐκ εὐκαταφρονήτως, ἤλαυνε κατ'
κράτος ἣν προέθετο. ᾐρετίσατο δὲ τὴν ἐπὶ τοὺς Ταυροσκυ-
θας, πᾶσαν ἐπαρχίαν Ῥωμαϊκὴν καὶ τοπαρχίαν ἄλλην ἐθνι-
κὴν ὡς ἐπίβουλον ἀθετήσας.

12. Καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον Ἀνδρόνικος τῆς Ῥωμαΐ-

3. καταλείψειν διάδοχον A. δὲ εἰσεληλύθεισαν ἔσω A. 7. σι. ὡς εἰ θεοβλάβειαν πέπονθεν ἀπ. A. 14. εἰρήκειμεν A. τὴν ἑταιρίδα] τὴν καὶ καὶ αὐτοῦ τὴν μαραπτικὴν λεγομένην, ἣν ἠγάπα καὶ προσέκειτο πλέον τῶν ἄλλων ὡς ἐξαισίως τραγωδοῦσαν. B. 19. ταυροχομάνους B. 21. ἀθετήσας] ἀπαγορεύσας A.

populus iis verbis magis exasperatus nulla non atrocissima convicia in eum, et quem imperii successorem relicturum aiebat, congessit. postquam vero effracta porta, quae Carea dicitur, in palatium penetrarunt, in fugam conversus Andronicus, purpureo calceo et veteri suo amuleto, cruce quam de collo suspensam gestabat, quasi numinis ira agitaretur, abiecta, et acuto barbarico pileo capiti imposito, denuo triremem imperatoriam conscendit, qua ex Meludio in magnum palatium venerat; eodemque reversus cum duabus mulieribus, Anna, quam sublato Alexio duxerat, et Maraptica meretricula tibicina non contemnenda, cuius amore non minus insaniebat quam olim Poliorcetes Demetrius Lamiae, quam Ptolemaeo victo ceperat, haud segniter navigat, ad Tauroscythas profecturus, omnibus Romanis provinciis aliarumque gentium ditionibus ut parum fidis despectis.

12. Andronico ad hunc modum deiecto regno, Isaacius pala-

τῆς ἀρχῆς ἀπεσφαίριστο, Ἰσαάκιος δὲ τῶν ἀρχείων εἴσω παρελθὼν καὶ βασιλεὺς αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὑπὸ τῶν συνεληλυθότων ὄχλων αὖθις ἀναρρηθεὶς στέλλει τοὺς ὀπίσω Ἀνδρονίκου καταδιώξοντας. τὸ δὲ τοῦ δήμου πολύ, ἐπειδὴ τὰ ἀνάκτορα ἄνετα ἐγεγόνεισαν καὶ οὐδεὶς ἦν ὁ κωλύσων αὐτοὺς ἢ ἀπάξων τοῦ θρᾶν οἷα καὶ ὅσα βούλοιντο, διαρπάζουσιν οὐ μόνον ὁπόσα χρήματα εὕραντο παρὰ τοῖς Χρυσιοπλυσίοις ἐπιταμιευόμενα (ἦσαν δὲ ἄνευ τῶν μὴ κεκομμένων εἰς νόμισμα ὑλῶν χρυσίου κεντηνάρια δώδεκα, ἀργυρίου τριάκοντα καὶ τοῦ ἐκ χαλκοῦ κόμματος διακόσια) ἀλλὰ καὶ πᾶν ἕτερον ὅπερ εἶχον αἱ χεῖρες ἑνός τινος μεταφέρειν ῥᾳδίως ἢ καὶ πολλῶν συνερχομένων ὁμοῦ. ὅπλων δὲ μετήνεγκαν μυριάδας, τὰς ὁπλοθήκας εἰσιόντες. προέβη δὲ τὰ τῆς ἁρπαγῆς καὶ εἰς τοὺς ἔνδον τῶν βασιλείων νεώς, ὥστε καὶ κόσμους ἀπορραγῆναι ἁγίων εἰκασιῶν καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἱερώτατον κλοποφορηθῆναι σκεῦος, οὗ ἔνδοθεν φήμη ἄνωθεν διαρρέει καὶ ἐς ἡμᾶς καταβαίνουσα τὸ τοῦ κυρίου ἐπιστόλιον συνεπτύχθαι, ὅπερ οἰκείαις αὐτὸς χερσὶν ἐξέθετο πρὸς τὸν Ἄβγαρον. ἡμέρας οὖν συχνὰς τῷ μεγάλῳ παλατίῳ ἐνδιατρίψας ὁ βασιλεὺς Ἰσαάκιος πρὸς τὸ ἐν Βλαχέρναις ἀρχεῖον μεθίσταται, ἔνθα καὶ οἱ ἀγγέλλοντες ἐληλύθεσαν ἁλῶναι Ἀνδρόνικον. ἦν δὲ ὁ τρόπος τῆς αὐτοῦ συλλήψεως οὑτοσί. ἀποδιδράσκων ἀφικνεῖται εἰς Χηλήν, ὀλίγους τῶν πρὸ τῆς βασιλείας ὑπηρετῶν συνεπο-

2. συνελθόντων A. 7. χρυσοπλυσίοις εἰσέτι ταμιευόμενα A. 12. ὅπλ.] ἅρματα καὶ λουρίκια B. 15. ἁγίων] θείων A. κλοποφορηθῆναι] κλαπῆναι A.

tium ingressus, ac denuo a frequentia populi imperator Augustus consalutatus, satellites mittit qui Andronicum persequantur. at plebis pleraque pars, cum aperto palatio nemo esset qui quicquam prohiberet quod animus tulisset, non eam tantum pecuniam diripit quae in Chrysioplysiis recondi solet (erant autem, praeter rudem materiam, auri centenarii XII, argenti XXX, aeris CC), sed et quicquid unius hominis manu aut etiam plurium coniunctis operis auferri poterat. ex armamentario quoque multa armorum millia abstulerunt. ac rapina etiam in palatina sacella grassata, ornatus sacrarum imaginum est surreptus, et sacrosanctum illud vasculum furto ablatum, quo, ut a maioribus accepimus, Christi manibus scriptae ad Abgarum litterae asservabantur. Isaacius vero imperator dies complures in palatio commoratus in Blacherniam aulam transit, ibique de capto Andronico nuntium accipit. fuit autem ea captivitatis eius ratio. cum fugeret, Chelen pervenit cum paucis ministris quos ante imperium habuerat, et duabus illis mulierculis. cuius loci incolae, cum nulla

νέσθαι τὸν Ἰσαάκιον Ἄγγελον, μήπως εἰς τοῦτον ἀφορῶ[illegible]σε
τὰ τοῦ μαντεύματος, αὐτοὶ δὲ τὰ πόρρωθεν φαντάζονται τ[illegible] τὰ
ἐν ποσὶν ὑπερβαίνοντες, οὐδ' οὕτω τῷ χρησμῳδήματι ἔθετ[illegible]ετο.
τοὐναντίον μὲν οὖν καὶ μωκίαν κατέχεε τοῦ ἀπὸ Τυρᾶ, εἰ
τοιαῦτα ὅλως φαντάζεται Ἰσαακίου ἕνεκα τοῦ Ἀγγέλου, ἔξο[illegible]ου-5
θενῶν ἅμα ἐς μαλακότητα ἤθους τὸν ἄνδρα καὶ πρὸς οὐ[illegible]δὲν
B κατόρθωμα τοῦτον ἐνδέξιον εἶναι διατεινόμενος· ἤγγιζε γ[illegible]ὰρ
τὸ μόρσιμον, καὶ ἦν τὸ θεῖον αὐτοῦ συνετώτερον.

10. Πλὴν θερμουργὸς ὢν ὁ Ἁγιοχριστοφορίτης Στέ[illegible]α-
νος, καὶ τοῦ κυρίου βασιλέως παντοίως κηδόμενος, τὸν Ἰσ[illegible]ά-10
κιον Ἄγγελον προσέθετο συλλαβεῖν καὶ πρῶτα μὲν ἐνεῖρ[illegible]ξαι
φυλακῇ, εἶτα καὶ θανάτῳ ὑπαγαγεῖν ᾧ ἂν Ἀνδρόνικος δο-
κιμάσειεν. οὐκοῦν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰσαακίου παραγενόμε[illegible]ος,
ἐγγὺς οὖσαν τῆς μονῆς τῆς Περιβλέπτου, περὶ δείλην τῆς ἑν-
δεκάτης τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τοῦ ἑξαχιλιοστοῦ ἑπτακοσιο-15
στοῦ ἐνενηκοστοῦ καὶ τετάρτου ἔτους, καὶ τὴν αὔλειον εἰσελ-
C θὼν ἐπέταττεν Ἰσαακίῳ κατελθεῖν καὶ ἕπεσθαί οἱ ἔνθα ἂν
προάγῃ. τοῦ δὲ ὡς εἰκὸς ἀναβαλλομένου, ὅτι καὶ μόνον ὀφθεὶς
ἐκεῖνος κακὸν ἔσχατον συλλελόγιστο, ὁ δὲ καὶ βίαν προσ-
επῆγε, καὶ τοῖς συνοῦσιν ἐπετίμα μὴ καὶ πρὸς τὴν πρώτην 20
ἀναβολὴν ἁπτομένοις αὐτοῦ τῶν τριχῶν καὶ λαζομένοις ἐκ

4. ἀπὸ Τυρᾶ] εἰπόντος A. 19. προσῆγε A. 20. μὴ] πῶς ὡς εἴδετε αὐτὸν μὴ προθύμως ἐρχόμενον, οὐκ ἀπήρατε αὐτὸν ἀπὸ τῶν τριχῶν καὶ ἀπὸ τῶν γενείων κουνοῦντες αὐτὸν κατακέφαλα καὶ τὴν σκάλαν κατεβιβάσατε, ἵνα εἰς φυλακὴν εἰσαχθῇ B. 21. λαζομένοις] συνέχουσιν A.

causa cupiditatum eius fervidus minister, dixisset Isaacium Angelum e medio tollendum esse, ne forte oraculo ad illum pertinente ipsi longinqua imaginarentur, iis quae ante pedes essent neglectis, ne sic quidem divinationi assensus est; ac potius hominem derisit, quod tale aliquid de Isaacio Angelo suspicaretur, quem ut mollem et ignavum nec ad ullam rem gerendam idoneum contemnebat. nam fata urgebant, et deus utique illo prudentior erat.

10. Caeterum Hagiochristophorita Stephanus, homo impiger, quovis modo domini et imperatoris sui saluti consultum volens, Isaacium Angelum comprehendere statuit, ac primum in custodiam dare, deinde Andronici arbitratu occidere. igitur aedes Isaacii, quae prope Periblepti monasterium sunt, XI Septembris anno sexies MDCCLXXXIV vesperi ingressus Isaacium descendere ac se sequi iussit. illo vero cunctante, ut fit, et solum conspectum eius extremum malum iudicante, vim adhibuit; et ministros suos increpavit, quod non statim in cunctatoris capillos et barbam involantes praecipitem abreptum et per ignominiam pulsatum in carcerem a se monstratum

ῶ γενείου καὶ ἀτίμως τοῦ σωματίου κατάγουσιν καὶ ἀπά-
νυσιν ἐπὶ κεφαλὴν ἀθούμενον καὶ τυπτόμενον εἰς ἣν ἂν αὐ-
ὶς καθηγήσηται κάθειρξιν. καὶ οἱ μὲν ὀπαδοὶ πρὸς τοῖς ἐπι-
ταγμένοις ἦσαν, ὁ δ' Ἰσαάκιος τὴν θήραν ἰδὼν ἄφυκτον καὶ
ανπεξάλυκτον τὴν σαγήνην ἣν ἐφήπλωσεν ὁ ἐπελθὼν ἐκείνῳ
παλιεύς, καὶ ἤδη συνέχουσαν, οὐ δειλανδρεῖ οὔτε μὴν φι- D
ψυχεῖ, ἀλλ' ὡς τεθνηξόμενος προτίθεται μαχέσασθαι, εἴ
ος οὐχὶ τεθνήξεται, ἢ μᾶλλον μὴ ἔχων ἄνετα κροαίνειν ὡς
ἀκοστήσας Ὁμήρειος ἵππος καὶ ποδὶ κατὰ πεδίων ἐλευθέρῳ
έρεσθαι (ἡ γὰρ ἅρπη ἤδη ἐτέτατο καὶ ἡ σύλληψις οὐκ ἦν
υσχερὴς) μιμεῖται τὸν πολεμιστήριον, καὶ τὸ οὖς ἀναστήσας
ς πρὸς σάλπιγγα ἠχοῦσαν τὸ ἐννάλιον καὶ φρίξας κόμην
ὴν ἐπαυχένιον καὶ φριμάξας ὁμόσε χωρεῖ καταφρονητὴς ξι-
ῶν, ὑπερόπτης Ἄρεος, ἀπειλῶν οὐδ' ὁπωσοῦν ἐμπαζόμενος.
μέλει καὶ ὡς εἶχε τὸ ξίφος σπασάμενος (εἶχε δὲ ἀπερικα-
ύπτως τῆς κεφαλῆς, τὸ δὲ σῶμα λωπίῳ διχρώμῳ συνεῖχε
ερὶ τὴν ἰξὺν καταβαίνοντι, ἔκτοτε δὲ διαιρουμένῳ διχῇ)
αὶ τὸν ἵππον ἀναβὰς τὴν χεῖρα ἀνατείνει ξιφήρη κατὰ τῆς
οῦ Ἁγιοχριστοφορίτου κεφαλῆς. ὁ δὲ τὴν Ἰσαακίου ὁρμὴν
τοηθεὶς ἐκξιφισαμένου καὶ θανατῶντος προδήλως, μεταστρέ-

4. ὁ δ'] ἰδὼν δὲ ὁ Ἰσαάκιος ὡς ἐντός ἐστι τῶν δικτύων ὧν ὁ ἁγιοχριστοφορίτης ἐφήπλωσε καὶ οὐ δυνατόν ἐστιν γλυτῶσαι, οὐ δειλιᾷ οὐδὲ ὀλιγωρεῖ, ἀλλὰ προθυμοποιηθεὶς ἔδωκεν ἑαυτὸν μαχεσθῆναι πρὸς θάνατον, καὶ ἐκ τούτου συμβήσεται ἴσως τὸν θάνατον ἐκφυγεῖν. τὴν σπάθην οὖν λαβὼν ἣν πλησίον αὐτοῦ ἔκειτο, ὁρμᾷ κατ' αὐτῶν. ἔτυχε δὲ τότε ἀσκεπῆ ἔχων τὴν κεφαλήν, φορῶν ῥοῦχον σχιστὸν ἐκ χρωμάτων δύο. διαῤῥοήσας τοίνυν τούτους καὶ εἰς ἄλογον ἀναβὰς κατὰ τῆς τοῦ ἁγιοχριστοφορίτου ἐκτείνει κεφαλῆς. ὁ δὲ τὴν σπάθην ἰδὼν καὶ φοβηθείς, ἔστρεψε τὸ μουλάριον ὅπερ ἐκαβαλλίκευε, τῆς πόρτης βουλόμενος ἐξελθεῖν. ἀλλ' οὔπω ἐξῆλθε τῆς πόρτης, καὶ κρούει τοῦτον κατὰ μέσον τῆς κεφαλῆς καὶ διαχωρίζει τοῦτον μέσον μέχρι καὶ τοῦ στήθους. καὶ ἐκεῖνον μὲν καταλιμπάνει κείμενον καὶ λακταρίζοντα ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι B.

ducerent. quibus iussa executuris, Isaacius, qui se iam intra casses ab illo extensos esse cerneret, et metu et vitae cupiditate abiecta, si quo modo mortem evitaret, vel potius quia fuga undique intercluſa erat nec usquam elabi poterat, fortiter pugnare instituit; et ut erat nudo capite, bicolore tunica ad lumbos descendente ac deinde bifariam divisa indutus, conscendit equum et stricto ense in Hagiochristophoritae caput ruit. is Isaacii impetu aperte in caedem ruentis territus calcaribus mula subditis fugam molitur: sed antequam porta egrederetur, letalem Isaacius plagam ei infert, calva per me-

ψας τὴν ἡμίονον ᾗ ἔποχος ἦν, καὶ συχνὰ κεντρίζων τὴν ἡ[illegible]
κερκον τῆς ἐξόδου ἅπας γίνεται. ἀλλ' οὔπω ἀκριβῶς τὴν [illegible]
λην διεληλύθει, καὶ ὁ Ἰσαάκιος καιρίαν κατάγει καὶ πλή[illegible]
κατὰ μέσον τὸ κρανίον τὸν δεῖλαιον. καὶ διχῇ διελὼν ἐ[illegible]
νον μὲν ἐᾷ κύρμα προκεῖσθαι κυσίν, ὡς βόσκημα σφακελί-
ζοντα καὶ τῷ ἰδίῳ παλυνόμενον αἵματι, αὐτὸς δὲ τῶν ἐκείνου
P. 220 ὀπαδῶν ὃν μὲν διαθροήσας καὶ γυμνῷ μόνῳ τῷ ξίφει, ἑτέ-
ρου δὲ τὸ ὠτίον ἀφελόμενος καὶ ἄλλον ἄλλοσε διαστήσας, ὡς
ἐπὶ τὰ σφῶν ἕκαστον ἀπαλλάσσεσθαι, ὅλῳ ῥυτῆρι πρὸς τὸν
μέγαν ἵεται νεών, διὰ τῆς λεωφόρου μέσης καὶ τῆς ἀγορᾶς
διιὼν καὶ πᾶσι διαπρυσίως φθεγγόμενος ὡς διεχρήσατο τῇ
σπάθῃ ταύτῃ (ἔτι γὰρ γυμνὴν ἔφερε τῇ χειρὶ) τὸν Ἁγιοχρι-
στοφορίτην Στέφανον. καὶ ὁ μὲν ὡς εἶχε τὸν θεῖον εἰσιὼν
ναὸν ἄνεισι τὸν ἀνάσταθμον, ὃν οἱ φονεῖς ἀνερχόμενοι τὸ οἰ-
κεῖον ἀνακεκαλυμμένως διατρανοῦσι πλημμέλημα, τὴν ἐκ τῶν
εἰσιόντων τε καὶ ἐξιόντων τὸ ἱερώτατον τέμενος αἰτοῦντες
συγχώρησιν· τὸ δὲ πλῆθος τῆς πόλεως ὃ μὲν αὐτοψεὶ τὸν
Β Ἰσαάκιον ἐνωπτρικὸς ἐς τὸν μέγαν νεὼν ἐπελαύνοντα, ὃ δὲ
εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενον τὸ πραχθέν, συρρέει κατὰ χιλιο-
στύας αὐτίκα, αὐτόν τε ὀψόμενον Ἰσαάκιον καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ
V. 181 γενησόμενον ὀφθαλμοῖς ἐθέλον παραλαβεῖν· πάντες γὰρ ᾤοντο
μὴ ἂν ἐπιδεδυκέναι τὸν ἥλιον, καὶ Ἰσαάκιον συλληφθέντα
παρ' Ἀνδρονίκου τίσειν δίκας τὰς ἀνηκέστους, καὶ τιμωρίας

6. πλυνόμενον A. 13. τὸν θεῖον] τὸ — τέμενος A. 14. ἀνεισ[illegible] ἐπάνω τοῦ τόπου τῆς ἀναβάθρας B. 15. ἀνακεκαλυμμένως [illegible] A. 18. ἐνωπτρικὸς] θεασάμενον A. 22. ἐπιδῦναι A.

dium dissecta, eumque pecudis instar in suo sanguine palpitantem canibus devorandum relinquit. et cum ex eius ministris alium solo stricto gladio fugasset, alii auriculam amputasset, alios disiecisset, ut domum quisque suam reverteretur, laxis habenis ad magnum templum contendit; et dum per mediam viam et forum cursitat, alta voce clamat se eo ense, quem strictum adhuc sustinebat, Hagiochristophoritam Stephanum occidisse. templum eo habitu ingressus eam sedem conscendit, in qua homicidae suum facinus exponentes ab ingredientibus et egredientibus veniam petunt. urbana vero multitudo, quae partim Isaacium equitantem viderat partim ex aliis id facinus audierat, maximo numero statim ad templum confluit, tum ut ipsum videat Isaacium, tum ut quid de eo futurum sit coram intueatur. omnes enim putabant eum ante solis occasum ab Andronico comprehensum novis et exquisitis tormentis occisum iri, a veteratore in ea re ingeniosissimo. eodem se confert eandemque seditionem fovet Isaacii patruus Ducas Ioannes eiusque filius Isaacius, non quod in

αινὰς εἰς αὐτοῦ κάκωσιν ἐπινοηθῆναι παρὰ τοῦ κομψοῦ τὰ
ναῦτα μαγγανευτοῦ. συμπαραγίνεται δέ οἱ καὶ τὴν αὐτὴν
τάσιν ἀσπάζεται ὁ πρὸς πατρὸς Ἰσαακίῳ θεῖος, Ἰωάννης ὁ
ούκας, καὶ ὁ τούτου υἱὸς Ἰσαάκιος, οὐχ ὅτιπερ Ἰσαακίῳ
σαν συμμέτοχοι τῆς τοῦ Ἁγιοχριστοφορίτου σφαγῆς καὶ κοι-
νοὶ τοῦ αἵματος τούτου, ἀλλ' ὅτι παρεπομένην ᾔδεσαν ἐγ-
ύῃ τὴν ἄτην, ἣν ὑπὲρ ἀλλήλων ἔδοσαν Ἀνδρονίκῳ, τὴν ἐς C
ὑτὸν κρατυνάμενοι πίστιν ἀναγκαστῶς. ἀμέλει καὶ οἱ μὲν
ὡς ὅσον οὐδέπω συλληφθησόμενοι καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν
άνατον ἔχοντες περιδεεῖς ἦσαν, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκροτάλι-
ον ἀτεχνῶς, καὶ τοὺς συνεισδραμόντας ἐς τὸ ἱερὸν ξύγκλυ-
δας καὶ ἀεὶ ἐπεισρέοντας γλωττηματικώτερον ὁμιλοῦντες κα-
θικέτευον συμπαραμεῖναί σφισι καὶ ἐπαρήξειν ὡς ἔχουσι, τὰ
ἔσχατα πείσεσθαι κινδυνεύουσι. καὶ ἦσαν οἳ κατένευον πρὸς
τὴν αἴτησιν καὶ ᾠκτειρον τῆς ἐνεστώσης τύχης τοὺς ἄνδρας.
ἐπεὶ δὲ τῶν ἐκ τοῦ βασιλέως οὐδεὶς παρῆν ἀγανακτῶν ἐπὶ
τοῖς γεγενημένοις τούτοις, οὐ τῶν γένει λαμπρῶν, οὐ τῶν
Ἀνδρονίκῳ τηρούντων εὔνοιαν, οὐ πελεκυφόρος βάρβαρος, D
οὐχ οἱ τὰ ὑσγινοβαφῆ φοροῦντες ῥαβδοῦχοι, οὐ τῶν ἀπάν-
των τις ἕτερος, ἔτι μᾶλλον οἱ συλλεγέντες ἦσαν θρασεῖς, καὶ
λελυμένῃ καὶ ἀχαλίνῳ γλώττῃ ἐχρῶντο, τῇ τῶν κωλυσόντων
ἐρημίᾳ πτερούμενοι, καὶ πᾶσαν βοήθειαν συνεισενεγκεῖν ἐπηγ-
γέλλοντο. ὅλην μὲν οὖν τὴν τότε νύκτα οὕτω παρίππευσεν
Ἰσαάκιος, οὐ λόγον βασιλείας τιθέμενος ἀλλὰ περὶ τοῦ μὴ

6. ἀλλ' ὅτι ἐγγράφους ἐγγύας ὑπὲρ A. 11. συνδραμόντας A. 14. κατένευον] κατανεύσαντες, omisso mox καὶ, A. 17. γινομένοις A. 18. οὐ πελεκυφόρος] οὐ βάραγγος, οὐ παραμονή, οὐ βαρδαριώτης B. 21. ἀχαλινώτῳ A. 22. εἰσενεγκεῖν A.

Hagiochristophoritae caedem conspirassent eoque facinore se obstrinxissent, sed quod noxam sponsionis comitem esse norant: nam alii pro aliis spondere coacti fidem Andronico syngraphis firmarant. ad haec alii, ut iamiam comprehendendi et occidendi, prae metu dentibus stridebant, et promiscuam turbam, quae in templum confluxerat ac subinde accurrebat, magna contentione rogabant ut secum maneret et pro virili opem ferret in summo periculo constitutis. neque deerant qui iis precibus et adversae fortunae casu ad misericordiam adducti annuerent. cum vero nemo ab imperatore adesset qui illas res aegre ferret, non genere illustres, non Andronici amici, non bipenniferi barbari, non purpurati lictores, denique nemo prorsus, crescebat audacia factionis, ut in illa impunitate liberrime quidvis loquerentur et promptissimam opem pollicerentur. totam igitur noctem sic exegit Isaacius, ut non de regno cogitaret sed exitium

P. 221 τοκρατορήσειν μὲν Ἰσαάκιον, Ἀνδρόνικον δὲ καθα
τῆς βασιλείας καὶ συλληφθέντα παθεῖν ὁπόσα δέδρακ
ὅλων σχεδὸν ἐπιβουλεύων ζωῇ.

11. Ἔτυχε μὲν οὖν τῷ τότε κατὰ θεῖον, ὡς ἐ
παρεῖναι τοῖς ἀρχείοις Ἀνδράνικον, ἀλλ' ἐς τὸ ἑῴ
τοῦ ἀναπλεομένου τῆς Προποντίδος ποροθμοῦ περὶ
Μηλουδίου κεκλημένα διατρίβειν βασίλεια. ἔνθεν
πέρι τὴν πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς τὸν τοῦ Ἀγ
φορίτου θάνατον ἐνωτισάμενος τότε μὲν ἔμεινε κατ
μηδέν τι ἐπιτάξας ἕτερον ἢ γραμματίῳ βραχεῖ τοὺς
πολίτας δεξιωσάμενος, παύσασθαι παραίνων τοῦ
Βἐγχειρεῖν πράγμασιν, οὕτω πως ἀρχομένῳ „ὁ λα
βεν, ἡ δὲ δίκη ἐκόπη." ἡμέρας δὲ διαγελασάσης,
Ἀνδρόνικον ἐθεράπευον, καταστέλλειν ἐπειρῶντο τ
κυμαινόμενον, καὶ αὐτὸς Ἀνδρόνικος κατὰ τὸ μέγα
παραγίνεται τριήρει βασιλικῇ. ἀλλ' οὐδὲ μία τις

12. κατὰ θεῖον] κατὰ πρόσταξιν θεϊκὴν B. 15. καλ
21. ἡμέρας] ἑωθεν δὲ δσοι A. 24. ἀναστολὴ] συστ

deprecaretur. norat enim Andronicum se ut bovem immola
more Cyclopico carnes suas calidum adhuc stillantes sang
voraturum. est autem diligenti supplicatione id consecutus
dam ex eo coetu fores templi clauderent, et illatis lumini
plo suo multos impellerent ne domum abirent. ubi dilux
urbis incolae adfuerunt, omnes deum orarunt ut Isaacius i
tiretur, eoque pulsus Andronicus et comprehensus dignas
suo poenas daret, qui omnium pene vitae insidiaretur.

στολὴ τῆς τοῦ λεὼ συρροῆς, οὔτ' αὐτὸς Ἀνδρόνικος εἰς τὸ ἀρχεῖον κατιέναι ἀπαγγελλόμενος ἐξέκρουσέ τινας τῆς ὁρμῆς. ἀλλ' οὐδὲ ὁ εἰσηγούμενός τι ἕτερον παῦον τὴν συνδρομὴν εἰς ὥτα ἐφῆκει λέγειν ἀκουόντων· πολλοὶ μὲν οὖν καὶ ἐγγὺς τοῦ τεθνάναι ἦλθοσαν μόνον ὑπογρύξαντες καὶ μὴ καλὸν ἔργον γίνεσθαι φάμενοι. ἀλλ' ὡς ἐξ ἑνὸς συνθήματος πάντες παγγενεί τε καὶ πανδημεὶ ἔθεον ἔνθους καὶ ἀτεχνῶς κορυβαντιῶντες εἰς τὸ τοῦ θεοῦ λόγου μέγιστον τέμενος, ἀλλήλους παραθήγοντες, ἐρεσχελοῦντες τοὺς μὴ ταυτοζήλους μήτε μὴν τὰς χεῖρας ὁπλίζοντας ὅπλῳ ὁτῳδή, ἀλλ' ἀργοὺς οὕτως ἑστῶτας καὶ θεωμένους τὰ παρ' ἄλλων γινόμενα. οἱ δὲ λογικῶν μαθημάτων ἐν μεθέξει καὶ μέλος ἀπεκάλουν αὐτοὺς σεσηπός, μὴ συμπάσχον τῷ λοιπῷ τῆς πολιτείας σώματι καὶ πληρώματι. ἐπὶ τούτοις διαθλῶσι τὰς κλεῖς καὶ τοὺς ὀχέας τῶν δημοσίων φρουρῶν, καὶ τοῖς φυλακίταις τιθέασι τὴν ἔξοδον ἄνετον, οὐ πᾶσιν οὖσι κακούργοις, ἀλλὰ καὶ γένους μετειληχόσι λαμπροῦ, κακουχουμένοις δ' ὅμως ἐν δεσμωτηρίοις διά τι συμπεσὸν βραχὺ ἁμάρτημα ἢ παράφθεγμα ἢ καὶ φίλου κακούργημα προβὰν ἐς Ἀνδρόνικον. τοῦτο δ' ἔτι μάλιστα τὸ πλεῖον συνήγαγε τοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς κατ' Ἀνδρονίκου τονθορύζοντας πρότερον καὶ ὀκνοῦντας τὴν πρᾶξιν ὡς κίνδυνον ὑποφαίνουσαν εἰς ἐναντίαν μοῖραν μετέστησεν ἀκραιφνῶς. ἦν οὖν ἐκ τοῦδε ἰδεῖν ξιφηφορουῦντας καὶ θυρεοφόρους καὶ πεφραγμένους

V. 182

1. συρροῆς] συλλογῆς A. 17. δὲ τῷ δεσμωτηρίῳ A. 18. βραχὺ om A. 23. ξιφ. ἰδέσθαι A.

tio reditus Andronici populus quicquam movebatur ut coeptis desisteret: quae ad comprimendum motum afferebantur, surdis auribus accipiebantur omnia; ac multi vitae periculum adierunt, quod rem illam parum bellam esse dixissent. omnes enim quasi uno signo dato concurrebant, ac veluti numine afflati aut furore perciti, in divini verbi maximum templum, alios alii acuentes, et subsannantes eos qui ignavi spectatores astarent nec quovis telo armarentur. qui vero litteris eruditi erant, eosdem membra putrida vocabant, qui dolore publico non afficerentur. deinde seris et repagulis carcerum effractis, liberum exitum inclusis patefaciebant; qui quidem non omnes malefici erant, sed nonnulli claris orti familiis ob fortuitum erratum aut dictum inconsideratius aut amici delictum in Andronicum eo compacti fuerant. ea res omnium maxime populi concursum auxit, ac effecit ut qui prius periculi metu submurmurabant et dubitabant, haud dissimulanter factioni sese iungerent. ex eo ensibus accinctos, scutatos et thoracatos non paucos cerneres, plures tamen fustibus et lignis, quae ex officiuis rapuerant, armatos, a tali coetu concitatis-

θώραξιν οὐ βραχεῖς, τοὺς δὲ πλείστους ῥοπάλοις καὶ τε
ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ξύλοις τὰς χεῖρας ὁπλίσαντας. καὶ σε
αγωγῆς πλείστης λαοῦ μεθ' ὁρμῆς τοιαύτης γεγενημένης β
σιλεὺς αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ἀναγορεύεται Ἰσαάκιος, τιν
τῶν νεωκόρων τὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου στέφος, ὅπε
ἄνωθεν ἀπηώρητο τραπέζης τῆς μυστικῆς, κατενεγκόντος δε
κλίμακος καὶ τῇ τοῦ Ἰσαακίου κεφαλῇ ἐφαρμόσαντος. ἵν
δὲ μηδὲ τοῦτο εἴη ἀνιστόρητον καὶ ἀκοαῖς ἀπεριήχητον τῶν
ἐς ἔπειτα, ὁ μὲν Ἰσαάκιος ἐδυσκόλαινε πρὸς τὴν στεφηφορίαν
P. 222 οὐχ ὡς ἔρωτα μὴ τρέφων ἀρχῆς, ἀλλ' ὡς ὑφορώμενος τὸ τοι
πράγματος ἐργώδες τε καὶ δυσέφικτον, καὶ ὄναρ οὐχ ὕπαρ
ἄντικρυς ἐπιτελεῖσθαί οἱ τὰ παρόντα οἰόμενος, ὑποβλεπόμε-
νος δὲ καὶ τὴν Ἀνδρονίκου ὀργιλότητα, καὶ μὴ ἐντεῦθεν ἐκ-
μῆναι τοῦτον πλειόνως βουλόμενος. συνεστὼς δὲ ὁ δηλωθεὶς
ἄνωθεν Δούκας, τὸν πῖλον τῆς κεφαλῆς ἀφελόμενος, ἑαυτῷ
περιθέσθαι ἱκέτευε τὸ διάδημα, ἐψιλωμένον τριχῶν προδεε-
κνὺς κρανίον καὶ τὴν φαλάκραν ὡς πλησίφωτον σελήνην ὑπερ
φαίνουσαν. ὁ δ' ὄχλος ἀπηναίνοντο φάσκοντες μηκέτι γέρο
τα ἄρχειν βούλεσθαι ἢ βασιλεύειν ἐπ' αὐτούς· πολλῶν γὰ
ἐμπεπλῆσθαι κακῶν ἐκ τοῦ πολιότριχος Ἀνδρονίκου, καὶ
B αὐτὸν μισεῖν τε καὶ ἀποστρέφεσθαι πάντα σοροδαίμονα κα
πολυετῆ ἄνθρωπον, καὶ μάλιστα εἰ καθειμένον ἔχει τὸ γένειο

5. νεωκόρων] διακόνων B. 10. μὴ τρέφων ἔρωτα τῆς ἀρχῆς
13. ἀργιλότητα] ὁρμιότητα καὶ μηδ' A. 16. περιτεθῆναι
δεικνὺς A. 17. φαράκλαν B. πλησίφωτον] ὁλόφω
A. 19. ἢ] καὶ A. 21. π. τυμβογέροντα πολυχρόνιον
θρωπον A. 22. ἐὰν καὶ τὸ γένειον κεκλωσμένον ἔχη
διχαλόν B.

simae multitudinis Romanorum imperator salutatur Isaacius,
quidem ex aedituis magni Constantini coronam, quae supra
cam mensam pendebat, scalis depromptam eius capiti impo
ne autem hoc quoque a posteris ignoretur, Isaacius eam coro
nem aegre ferebat, non quod ab imperii cupiditate abhorrere
quod rei summam difficultatem pertimesceret, et quae tum
tur, vigilantis quoddam somnium existimaret. huc accedeba
ne Andronici acerbitatem eo facto magis etiam irritaret. c
Ducas, cuius ante meminimus, illi astans, detracto capiti
orabat ut sibi diadema imponeretur, calvitio ostenso, quo
plenae lunae relucebat. turba autem respondit se nolle dein
rere seni, quod ab Andronici canitie plurimas clades accep
eumque omnem senem Acheronticum et capularem odisset,
tim si bifurcatam haberet barbam, ex altera parte brevi
inaugurato Isaacio aliud accidit relatu dignum. nam cum e

χῇ διῤῥημένον καὶ μινυρίζον περὶ τὸ πέρας τοῦ πώγωνος. οὕτω τοίνυν ἐς βασιλέα χρισθέντος Ἰσαακίου συνέβη καὶ ἕτερόν τι ἀξιαφήγητον. ἵππων γὰρ χρυσοφαλάρων βασιλικῶν ἐκ τῆς περαίας κατὰ τὸν πόρον τῶν Κιονίων διαπορθμευομένων εἰς τοὺς πόδας ἀναβαλὼν καὶ τυραννήσας τὸν ἱπποκόμον ἔθεε διὰ τῶν λεωφόρων, καὶ συλληφθεὶς εἰσάγεται Ἰσαακίῳ πρὸς ὄχησιν. καὶ ὁ μὲν ἐκ τοῦ μεγίστου νεὼ ἀπαίρει, συνεπόμενον ἔχων καὶ τὸν πατριάρχην Βασίλειον τὸν Καματηρόν, ἐπεὶ καὶ τοῦτον τὸ πλῆθος συμπράττειν καὶ συνεπευδοκεῖν τοῖς τε λουμένοις ἄκοντα ἐπεσπάσατο· ὁ δ' Ἀνδρόνικος κατὰ τὸ μέγα γεγονὼς ἀρχεῖον, ἐπεὶ ὁ συμμιγὴς θροῦς ἐκέντει αὐτοῦ τὰ ὦτα, μετὰ βραχὺ δὲ καὶ τὴν ὄψιν τῶν γινομένων εἶχε διδάσκαλον, ἐπέβαλε μὲν τῇ ἀντιμαχήσει τοῦ πλήθους καὶ τοὺς συνόντας συνεκρότει πρὸς πόλεμον, εὑρίσκων δὲ βραχεῖς ἐκ τούτων ἑτοιμοπειθεῖς πρὸς τὸ ἐκείνου σκέμμα καὶ σύνθημα, ηὐτούργει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μέρει τὸν πόλεμον, τόξον δοὺς τῇ χειρί, κἀκ τῶν τοῦ μεγίστου πύργου διασφάγων, ὃς κικλήσκεται Κεντηνάριον, ἀφιεὶς τοῖς ἐπιοῦσι βέλεμνα. γνοὺς δὲ ὡς μάτην ἀνηνύτοις ἐπιχειρεῖ, διά τινος ὁμιλεῖν προάγεται τοῖς λαοῖς, ἀποτίθεσθαι λέγων τὴν βασιλείαν καὶ παραπέμπειν ταύτην πρὸς τὸν ἐκείνου παῖδα τὸν Μανουήλ, πεποιθὼς ἐντεῦθεν καταστεῖλαι τὸν θόρυβον καὶ τὸν ἐπ' ἀκμῆς καὶ παρὰ βραχὺ κίνδυνον ἀποκρούσασθαι. οἱ

2. βασιλείαν A. 5. τοὺς ἔμπροσθεν πόδας ἀνασηκώσας καὶ ἐγλυτώσας ἀπὸ τοῦ αὐτὸ σύροντος B. 9. συνευδοκεῖν A. 12. αὐτοῦ] τούτου A. 13. ἐπεβάλειο A. 15. ἑτοιμοπαθεῖς A. 16. σύνθημα] βούλημα A. 19. ἀνηνύτοις] πάσχει B. ἐπιχειρεῖ πράγμασιν, ὁμιλεῖν προσάγεται τοῖς πλήθεσιν A. 23. οἱ] τὰ A, et mox ἐκτραχυνθέντα.

ktorii aureis ornati phaleris per traiectum Cioniorum adveherentur, unus ab equisone vi avulsus et per publicas vias cursitans comprehenditur et ad Isaacium adducitur. is eo conscenso ex maximo templo discedit, etiam Basilio Camatero patriarcha comitante, quem populus quamvis invitum approbare acta illa compulerat. Andronicus vero ubi ad magnam curiam pervenit, primum confuso clamore, post etiam re ipsa visa turbatus, centuriare suos et confligere cum populo instituit. sed cum paucos ad suum consilium paratos videret, ipse arcu correpto pro virili ad pugnam se parat, et ex maximae turris, quae Centenarium appellatur, pinnaculis sagittas in accedentes coniicit. quem conatum quia irritum videbat, alloqui populum instituit; seque imperium filio Manueli traditurum professus, tumultum sopire et praesentissimum periculum propulsare studet. verum

δὲ πλειόνως ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ ἐκτραχυνθέντες ὕβρεσιν αὐτὸν ἁπάσαις ἀπαισίοις ἔπλυνον, καὶ ὃν ἔφασκε τῆς βασιλείας
V. 183 καταλιπεῖν κληρονόμον. ἐπεὶ δὲ τὸ πλῆθος ἦν εἰσχυθὲν ἔσωθεν τῶν ἀνακτόρων, ἀνατραπείσης τῆς πύλης ἥτις Καρέα λέγεται, τρέπεται πρὸς φυγὴν Ἀνδρόνικος, καὶ τὸ φοινικοβαφὲς πέδιλον τοῦ ποδὸς ἀφελιξάμενος, καὶ τὸ ἀρχαῖον αὐτῷ περιφύλαγμα τὸν σταυρὸν ὁ θεοβλαβὴς ἀποτραχηλισάμενος ἐκεῖ που, καὶ πῖλον βαρβαρικὸν τῇ κεφαλῇ περιθέμενος, ὃς ἐς ὀξὺ λήγων πυραμίδι εἴκασται, τὴν βασιλικὴν εἴσεισιν, αὖθις τριήρη, δι' ἧς ἐκ τοῦ Μηλουδίου πρὸς τὸ μέγα παλάτιον ἐσαφίκετο. καὶ γενόμενος αὖθις κατὰ τὸ αὐτὸ κατάντημα, καὶ δύο ἐκ τῶν γυναικῶν προσλαβόμενος, Ἄνναν τὴν ἁρμοσθεῖσαν Ἀλεξίῳ τῷ βασιλεῖ, ἐκείνου δὲ ἐξ ἀνθρώπων γενομένου ᾧ εἴρηται θανάτῳ γαμηθεῖσαν Ἀνδρονίκῳ, καὶ τὴν ἑταιρίδα Μαραπτικήν, ἧς ἐνεθουσία τῷ ἔρωτι καὶ προσπαθῶς
P. 223 εἶχεν Ἀνδρόνικος ὡς οὐδὲ πάλαι τῆς Λαμίας ὁ πολιορκητὴς Δημήτριος, ἣν Πτολεμαῖον καταγωνισάμενος ἐν Κύπρῳ ἔλαβε δορυάλωτον αὐλοῦσαν οὐκ εὐκαταφρονήτως, ἤλαυνε κατὰ κράτος ἣν προέθετο. ῥᾳδίως δὲ τὴν ἐπὶ τοὺς Ταυροσκύθας, πᾶσαν ἐπαρχίαν Ῥωμαϊκὴν καὶ τοπαρχίαν ἄλλην ἐθνικὴν ὡς ἐπίβουλον ἀθετήσας.

12. Καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον Ἀνδρόνικος τῆς Ῥωμα-

3. καταλείψειν διάδοχον A. δὲ εἰσεληλύθεισαν ἔσω A. στ. ὡς εἰ θεοβλάβειαν πέπονθεν ἀπ. A. 14. εἰρήκειμεν A. τὴν ἑταιρίδα] τὴν καύκαν αὐτοῦ τὴν μαραπτικὴν λεγομένην, ἣν ἠγάπα καὶ προσέκειτο πλέον τῶν ἄλλων ὡς ἐξαισίως τραγωδοῦσαν. B. 19. ταυροκομάνους B. 21. ἀθετήσας] ἀπαγορεύσας A.

populus iis verbis magis exasperatus nulla non atrocissima convicia in eum, et quem imperii successorem relicturum aiebat, congessit. postquam vero effracta porta, quae Carea dicitur, in palatium penetrarunt, in fugam conversus Andronicus, purpureo calceo et veteri suo amuleto, cruce quam de collo suspensam gestabat, quasi numinis ira agitaretur, abiecta, et acuto barbarico pileo capiti imposito, denuo triremem imperatoriam conscendit, qua ex Meludio in magnum palatium venerat; eodemque reversus cum duabus mulieribus, Anna, quam sublato Alexio duxerat, et Maraptica meretricula tibicina non contemnenda, cuius amore non minus insaniebat quam olim Poliorcetes Demetrius Lamiae, quam Ptolemaeo victo ceperat, haud segniter navigat, ad Tauroscythas profecturus, omnibus Romanis provinciis aliarumque gentium ditionibus ut parum fidis despectis.

12. Andronico ad hunc modum deiecto regno, Isaacius pala-

τῆς ἀρχῆς ἀπεσφαίριστο, Ἰσαάκιος δὲ τῶν ἀρχείων ἔσω παρελθὼν καὶ βασιλεὺς αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὑπὸ τῶν συνελήλυθότων ὄχλων αὖθις ἀναρρηθεὶς στέλλει τοὺς ὀπίσω Ἀνδρονίκου καταδιώξοντας. τὸ δὲ τοῦ δήμου πολύ, ἐπειδὴ τὰ ἀνάκτορα ἄνετα ἐγεγόνεισαν καὶ οὐδεὶς ἦν ὁ κωλύσων αὐτοὺς ἢ ἀπάξων τοῦ δρᾶν οἷα καὶ ὅσα βούλοιντο, διαρπάζουσιν οὐ μόνον ὁπόσα χρήματα εὕραντο παρὰ τοῖς Χρυσιοπλυσίοις ἐπεταμιευόμενα (ἦσαν δὲ ἄνευ τῶν μὴ κεκομμένων εἰς νόμισμα ὑλῶν χρυσίου κεντηνάρια δώδεκα, ἀργυρίου τριάκοντα καὶ τοῦ ἐκ χαλκοῦ κόμματος διακόσια) ἀλλὰ καὶ πᾶν ἕτερον ὅπερ εἶχον αἱ χεῖρες ἑνός τινος μεταφέρειν ῥᾳδίως ἢ καὶ πολλῶν συνερχομένων ὁμοῦ. ὅπλων δὲ μετήνεγκαν μυριάδας, τὰς ὁπλοθήκας εἰσιόντες. προέβη δὲ τὰ τῆς ἁρπαγῆς καὶ εἰς τοὺς ἔνδον τῶν βασιλείων νεώς, ὥστε καὶ κόσμους ἀπορραγῆναι ἁγίων εἰκασιῶν καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἱερώτατον κλοποφορηθῆναι σκεῦος, οὗ ἔνδοθεν φήμη ἄνωθεν διαρρέει καὶ ἐς ἡμᾶς καταβαίνουσα τὸ τοῦ κυρίου ἐπιστόλιον συνεπτύχθαι, ὅπερ οἰκείαις αὐτὸς χερσὶν ἐξέθετο πρὸς τὸν Ἄβγαρον. ἡμέρας οὖν συχνὰς τῷ μεγάλῳ παλατίῳ ἐνδιατρίψας ὁ βασιλεὺς Ἰσαάκιος πρὸς τὸ ἐν Βλαχέρναις ἀρχεῖον μεθίσταται, ἔνθα καὶ οἱ ἀγγέλλοντες ἐληλύθεσαν ἅλωναι Ἀνδρόνικον. ἦν δὲ ὁ τρόπος τῆς αὐτοῦ συλλήψεως οὑτοσί. ἀποδιδράσκων ἀφικνεῖται εἰς Χηλήν, ὀλίγους τῶν πρὸ τῆς βασιλείας ὑπηρετῶν συνεπο-

2. συνελθόντων A. 7. χρυσοπλυσίοις εἰσέτι ταμιευόμενα A. 12. ὅπλ.] ἅρματα καὶ λουρίκια B. 15. ἁγίων] θείων A. κλοποφορηθῆναι] κλαπῆναι A.

tium ingressus, ac denuo a frequentia populi imperator Augustus consalutatus, satellites mittit qui Andronicum persequantur. at plebis pleraque pars, cum aperto palatio nemo esset qui quicquam prohiberet quod animus tulisset, non eam tantum pecuniam diripit quae in Chrysioplysiis recondi solet (erant autem, praeter rudem materiam, auri centenarii XII, argenti XXX, aeris CC), sed et quicquid unius hominis manu aut etiam plurium coniunctis operis auferri poterat. ex armamentario quoque multa armorum millia abstulerunt. ac rapina etiam in palatina sacella grassata, ornatus sacrarum imaginum est surreptus, et sacrosanctum illud vasculum furto ablatum, quo, ut a maioribus accepimus, Christi manibus scriptae ad Abgarum litterae asservabantur. Isaacius vero imperator dies complures in palatio commoratus in Blacherniam aulam transit, ibique de capto Andronico nuntium accipit. fuit autem ea captivitatis eius ratio. cum fugeret, Chelen pervenit cum paucis ministris quos ante imperium habuerat, et duabus illis mulierculis. cuius loci incolae, cum nulla

μένους ἔχων ἐκείνῳ, καὶ τὰς δύο γυναῖκας ἐπαγόμενος. ἰδόντες οὖν αὐτὸν οἱ ἐκεῖσε μηδὲν τεκμήριον περικείμενον τῶν κρατούντων, ἀλλ' ὡς φυγάδα τὴν ἐπὶ τοὺς Ταυροσκύθας διαπλώϊσιν ἐπισπέρχοντα καὶ φεύγοντα μηδενὸς διώκοντος, συλλαβεῖν μὲν οὔτε ἐθάρρησαν οὔτε ὁπωσοῦν ἐδικαίωσαν (τὸν γὰρ θῆρα καὶ γυμνὸν ὄντα τῶν ἀμυντηρίων οὐδὲν ἔλαττον ἐδεδίεσαν, καὶ πρὸς μόνην τὴν ἐκείνου θέαν κατέπτησσον), νῆα δὲ ἡτοιμάσαντο, καὶ Ἀνδρόνικος μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐμβέβηκεν εἰς αὐτήν. ὥσπερ δὲ καὶ θαλάσσης ἀγανακτούσης κατ' Ἀνδρονίκου, ὅτι σώμασιν ἀθῴοις τοὺς αὐτῆς κόλπους πολλάκις ἔχρανεν, ὀρθόν τε τὸ κῦμα ἵστατο καὶ εἰς χάσμα διίστατο καὶ καταπιεῖν αὐτὸν διανίστατο, καὶ πρὸς χέρσον ἡ ναῦς ἐξεβράσσετο. καὶ τοῦτο πολλάκις γενόμενον ἐκώλυσε τὴν Ἀνδρονίκου περαίωσιν, ἕως οἱ καταληψόμενοι ἐπέστησαν. οὕτω τοίνυν ὁ τάλας Ἀνδρόνικος συσχεθεὶς ἀκατίῳ παραρριπτεῖται μετὰ τῶν γυναικῶν δέσμιος. ἀλλ' ἦν κἀν τῷ τότε καιρῷ Ἀνδρόνικος ὁ πολύμητις ἐκεῖνος καὶ περίφρων Ἀνδρόνικος. συνιδὼν γὰρ ὡς πόδες οὐκ εἰσίν, ὡς χεῖρες οὐκ εἰσίν, οὐδὲ πάρεστι ξίφος εἰς τὸ δρᾶσαί τι γενναῖον καὶ διαδρᾶσαι

P. 224 τοὺς συλλαβόντας, ὑποκρίνεται τραγῳδίαν δεξιοστροφήσας τ
V. 184 τρίχορδον τῆς φθογγῆς, καὶ θρηνῶδες ᾄδειν τι μέλος κ
περιπαθὲς ἀναβάλλεται, τὰς παλαιὰς πειθανάγκας ἀνατινά
υων καὶ περιτρέχων ὡς δεξιὸς μουσηγέτης εὐήχου ὀργάν

3. ταυροκομάνους B. 19. διαδρᾶσαι] διδράναι A. 20. ὑπ
κρίνεται] μονοκόρδιον λαβὼν θρηνητικὸν μέλος λέγειν ἀπήρξ
B. 21. ᾄδει codices.

imperii insignia in eo cernerent, sed exulis habitu ad Tauroscythas appellere festinantem et nemine persequente fugientem, eum comprehendere neque ausi sunt neque aequum censuerunt, feram etiam exarmatam metuentes et ad solum conspectum eius trepidantes, eique navem parārunt. qua conscensa ipsum mare velut indignatum, quod innocentum cadaveribus sinus suos saepe polluisset, in altos fluctus et vastum hiatum assurrexit, quasi devoraturum eum esset, et navem in littus elisit. quod saepius factum obstitit quo minus ante persecutorum adventum traiiceret Andronicus. ita misercum duabus mulierculis comprehensus, in naviculam vinctus coniicitur. sedtum quoque erat Andronicus ingeniosus et callidus ille Andronicus. nam cum neque pedes ad fugam neque manus et arma ad pugnam suppeterent, tragoediam agit, et lugubrem cantilenam auspicatus facundiae arma depromit. commemorat quam alto genere sit ortus, ut nobilitate vulgo praestet, ut pristina fortuna felix; ut anteacta vita, quamvis in fuga

χορδάς, καὶ καταλέγει μελεάζων ὡς ἀηδόνες τὸ γένος ὡς ἀηδονίδιον, τὸ εὐγενὲς ὡς ὑπὲρ τοὺς πολλούς, τὴν προτέραν τύχην ὡς εὐτυχῆ, τὸν πάλαι βίοτον, κἂν πλάνης ἦν καὶ ἀνέστιος, μηδαμῶς ἀβίωτον, καὶ τὴν τότε κατασχοῦσαν αὐτὸν συμφορὰν ὡς λίαν οὖσαν οἰκτράν. ἀνταδούσας δ' εἶχε καὶ τὸ μέλος γοερώτερον διασκευαζούσας οἷα σοφὰς τὰς γυναῖκας· καὶ ὁ μὲν ἦρχε τῶν θρηνῳδημάτων, αἱ δὲ ἀντῇδον B αὐτῷ συννπακούουσαι καὶ συμψάλλουσαι. ἀλλ' ἦν ταῦτα πάντα μάτην μετιὼν καὶ διακενῆς τεχνώμενος ὁ βαθύνους καὶ πολύτροπος Ἀνδρόνικος· ἃ γὰρ ἀνόσια διεπράξατο ἔργα, ταῦτα ὥσει κηρὸς τὰς τῶν κατεχόντων αὐτὸν ἐπέβυσεν ἀκοάς, καὶ οὐδεὶς οὐδένα οἰκτος εἰσῄει, οὐδ' ἐνήχησις ἦν ὧν κατὰ Σειρῆνας ἐμελῴδει γυναικωδῶς εἴτ' οὖν ὑπούλως καὶ δολερῶς εἰπεῖν αἰκειότερον, καὶ τὸ μῶλυ τὸν Ἑρμῆν ἐπιλέλοιπε τοῦ θείου μηνύσαντος. εἶχε τοίνυν τοῦτον ἡ τοῦ Ἀνεμᾶ λεγομένη φρουρά, δυσὶ παχείαις ἁλύσεσι τὸν ὑψιτενῆ βαρούμενον τράχηλον, ὑφ' ὧν οἱ ἐν δεσμωτηρίοις σιτούμενοι λέοντες μετὰ σιδηρέων κλοιῶν συνέχονται, καὶ πέδαις τοὺς πόδας κακούμενον. ἐμφανισθεὶς δὲ οὕτως ἔχων καὶ παραστὰς Ἰσαακίῳ τῷ βασιλεῖ ὕβρεσι βάλλεται, κατὰ κόρρης ῥαπίζεται, τοὺς γλουτοὺς ἐπικρούεται, τὴν γένυν τίλλεται, τοὺς ὀδόντας ἐκριζοῦ- C

3. *βίον* A. 7. *θρηνημάτων* A. 11. *συσχόντων ἐκεῖνον ἀπέβυσεν* A. 13. *ὑπούλως καὶ* om A. 14. *τὸ — τοῦτον* om A. 16. *τὸν*] *διὰ τοῦ σφονδύλου* B. 17. *ὑφ' ὧν*] *εἰς ἣν φυλακὴν ἦσαν καὶ οἱ λέοντες μετὰ σιδήρων κρατούμενοι* B. 20. *ὕβρεσι*] *πρῶτον μὲν ὕβρεσιν αὐτὸν καθυπέβαλλον, εἶτα καὶ κατὰ σφονδύλου καὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔκρουον καὶ μουστουνέας, εἶτα πάπτωσι τὰ αὐτοῦ γένεια καὶ ἀνασπῶσι τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ τὰς τρίχας ἀπογυμνοῦσι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ* B.

kilio, non aspernanda; quam miserabili calamitate tum oppressus net. eas querimonias ingeniosae mulierculae non inepte adiutabant, veluti praecentori succinebant. sed frustra illa omnia astutus et pellis Andronicus conabatur. nam nefaria eius facinora lictorum s veluti cera obstruebant, ut nulla eius misericordia tangeren- quamvis Sirenas muliebriter aut fallaciter potius imitaretur; que deo Mercurium moly destituit., itaque in Anemae castellum us gravibus catenis cum ferreis seris superbo collo iniectis, et edibus oneratus, ut captivos tractari moris est, coniicitur; eoque ad Isaacium perducto contumeliosis verbis insultatur, alapae untur, nates pulsantur, barba vellitur, dentes excutiuntur, evelluntur. publice omnium ludibriis expositus etiam a mu- pugnis caeditur, iis praesertim quarum maritos aut occide- excaecarat. deinde praecisa dextera in idem castellum redu- ne cibo, sine potu, sine ullo cuiusquam officio. post aliquot

ται, τὴν κεφαλὴν ψιλοῦται τριχῶν, εἰς κοινὸν ἐκδίδοται παίγνι
πᾶσι τοῖς συνελθοῦσιν, ἐμπαροινεῖται καὶ ὑπὸ γυναικῶν κ
τύπτεται πυγμαῖς κατὰ στόματος, καὶ τούτων ὁπόσαι μάλ
στα ἢ θανάτῳ ὑπ' Ἀνδρονίκου ἀπεβάλοντο τοὺς συνεύνους
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπεσβεσμένους ἀπέλαβον. ἔπειτα τὴν δεξι
χεῖρα πελέκει ἀποκοπεὶς παραρριπτεῖται αὖθις τῇ αὐτῇ φ
λακῇ, ἄσιτος, ἄποτος, ὑπ' οὐδενὸς μεταλαγχάνων τῆς οἱασο
κομιδῆς. μεθ' ἡμέρας δέ τινας καὶ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθα
D μῶν ἐξορύττεται, καὶ καθεσθεὶς ἐπὶ καμήλου ψωριώσης δ
τῆς ἀγορᾶς θριαμβεύεται, κατὰ γεράνδρυον ἄφυλλον ᾧοῦ ψ
λότερον ἀκαλυφές τε παντάπασι κρανίον προφαίνων, καὶ βρ
χεῖ ῥακίῳ τὸ σῶμα σκεπόμενος, θέαμα ἐλεεινὸν καὶ πηγ
ἕλκον δακρύων ἡμέροις ὄμμασιν. ἀλλ' οἱ εὐηθέστατοι κ
ἀπαιδευτότατοι τῆς Κωνσταντίνου οἰκήτορες, καὶ τούτων
ἀλλαντοπῶλαι πλέον καὶ βυρσοδέψαι, καὶ ὅσοι τοῖς καπηλείο
διημερεύουσι κἀκ τῶν καττυμάτων ἀποζῶσι γλίσχρως κ
ταῖς ῥαφίσι τὸν ἄρτον στενῶς συλλέγουσι, κατ' ἔθνεα συν
θροισθέντες μυιῶν αἳ τοὺς γαυλοὺς ἀμφιπεριίπτανται ἔαρ
καὶ περιχαίνουσι τὰ πιαλέα κισσύβια, μηδένα λόγον θέμε
εἰ βασιλεὺς οὗτος πρὸ τρίτης καὶ βασιλείῳ διαδήματι πε
δούμενος καὶ ὡς σωτὴρ ὑμνούμενος ὑπὸ πάντων ἀνευφημο
μένός τε καὶ προσκυνούμενος, καὶ ὧς φρικώδεσιν ὅρκοις τὴν
αὐτὸν ἐνεπέδωσαν πίστιν καὶ εὔνοιαν, ἀλόγῳ δὲ θυμῷ
παραλογωτέρῳ νοῒ φερόμενοι οὐδέν τι τῶν κακῶν ἐνέλιπο

2. καὶ γυναιξὶ A. 11. βραχεῖ] τὰ ἀναγκαῖα μέρη μόνα
σώματος μετὰ παλαιοῦ πανίου σκεπάσαντες B. 14. οἱ κ
τοπώλοι καὶ κάπηλοι καὶ τζαγκαροράπται B. 15. βυρσοδέψ
σκυτοδέψαι A.

dies altero oculo effosso, scabioso camelo impositus per forum t
umphi specie traducitur, calva glabra instar aridae quercus et o
nitidiore, et brevi tunicula tectus, spectaculum miserabile, quo
rivos lacrimarum elicere queat ex oculis non inhumanis. sed stoli
dissimi et petulantissimi urbis incolae, praesertim fartores, coriarii
opifices et circumforanea sordidaque turba, muscarum instar ver
tempore ad mulctras et pinguia cymbia convolantium, nulla ration
habita quod is nudiustertius imperator, regio diademate ornatus, a
omnibus laudatus celebratus adoratus esset, quodque sanctissim
iureiurando fidem et benevolentiam suam erga illum testati essent
efferatis animis sine ulla ratione ruentes, nihil mali praetermiserun
quo Andronicum per nefas non afficerent. alii clavas in caput ei
impegerunt, alii stercore nares eius foedarunt, alii spongias exc

μὴ εἰς Ἀνδρόνικον ανοσίως εἰργάσαντο. οἱ μὲν γὰρ κατὰ κεφαλῆς κορύναις αὐτὸν ἔπληττον, οἱ δὲ βολβίτοις τὰς ἐκείνου ῥῖνας ἐμόλυνον, ἄλλοι διὰ σπόγγων λύματα γαστέρων βοείων καὶ ἀνθρωπείων τῶν ὄψεων ἐκείνου κατέχεον. ἕτεροι αἰσχρορρημονοῦντες ἐκακολόγουν ἐς τὴν μητέρα καὶ τὸν λοιπὸν τῶν τοκέων. ἦσαν οἳ καὶ ὀβελίσκοις ἔπειραν αὐτοῦ τὰς πλευράς. οἱ δ' ἀναιδέστεροι λιθολευστοῦντες κύνα ὠνόμαζον λυσσητῆρα. μία δέ τις πορνικὴ γυνὴ καὶ ἀκόλαστος κεράμεον θερμοῦ ὕδατος πλῆρες ἁρπασαμένη ἐξ ὀπτανείου τῶν ἔκείνου κατεκένωσε παρειῶν. καὶ οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἦν ἐπ' Ἀνδρονίκῳ κακόποιός. καὶ οὕτως ἀτίμως ἐπὶ τὸ θέατρον ἐπαχθεὶς μετὰ γελοιώδους θριάμβου καὶ τοῦ οἰκτροῦ ἐκείνου καὶ παιζομένου ἐπὶ καμήλου ὑψώματος, ὅπερ ἄνωθεν κατέβη αὐτόχρημα, ἐκ ποδῶν ἀναρτᾶται, τινῶν ἀναψάντων ἐκ φελλύρας καλώδιον κατὰ τοὺς περὶ τὰς ἐπικλινεῖς τὸν τράχηλον ἐκ χαλκοῦ πεποιημένας λύκαιναν καὶ ὕαιναν ἀλλήλαις ἀντιβλεπούσας καὶ πρὸς ὀργὴν ἠγριωμένας ἱσταμένους δύο στυλίσκους καὶ λίθον ἐπικείμενον ἔχοντας. τοσαῦτα δὲ πεπονθὼς, καὶ μυρία ἕτερα ὑποστὰς ὅσα ὁ λόγος παρέδραμεν, ὅμως ἀντεῖχεν ἔτι γενναίως πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τῶν δεινῶν, ἠρωμένος ὢν τὸ φρονεῖν. πρὸς δὲ τοὺς ἐπεισχεομένους καὶ

P. 2

V. 185

2. κορύναις] μετὰ ἀκανθῶν ἔκρουον B. 3. διὰ σπόγγων] μετὰ σφουγγαρίων ἀπὸ τὰς κοιλίας τῶν βοϊδίων εἰς τὴν ὄψιν αὐτοῦ κοπρέας ἔχυνον B. 6. ὀβελίσκοις] τὰς σούβλας πυροῦντες B. 7. κύνα] σκύλον λυσσιάριον B. 8. κεράμιον] κακάβιν ἱστάμενον ὕδωρ γέμον καὶ βράζον, ἁρπάσασα τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀνωγαίου B. 13. ἐπὶ om A. ὅπερ] καὶ ὅπερ A. 15. φελύρας A. 16. καὶ] τε καὶ A. 17. ἠγριωμένας] ἐμβριμωμένας A. 18. πεπονθὼς] παθὼν A.

mentis hominum et pecudum foedatas in faciem eius expresserunt, lii verbis obscoenis parentes eius insectati sunt. erant et qui verus latera eius pungerent. impudentiores quidam lapidibus coniectis bidum canem eum appellabant. scortum quoddam impudens ollam rventi aqua plenam e culina raptam in faciem eius effudit. nemo nique erat quin malefaceret Andronico. ita ignominiose in theam ridiculo triumpho perductum, ac misero illo camelo detractum, a duas columellas quibus superne lapis incumbit, prope aeneam m et hyaenam, quae inflexis cervicibus quasi altera in alteram tum factura concitatae astant, pedibus suspendunt fune alliga- pt mala perpessus, et alia sexcenta quae praetermisimus, tamen oso adhuc animo illata mala tolerabat, ac mente integra ad afem turbam et iacientem conversus, nihil dicebat aliud nisi

βάλλοντας ἐπιστρεφόμενος ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐφθέγγετο εἰ μὴ τὸ „κύριε ἐλέησον" καὶ „ἵνα τί κάλαμον συντετριμμένον προσ-
C επικλᾶτε;" ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὴν ἐκ ποδῶν ἀπαιώρησιν ὁ ἀνούστατος ὄχλος τοῦ πολυπαθοῦς ἀπέσχοντο Ἀνδρονίκου φειδὼ τῶν ἐκείνου σαρκῶν ἔλαβον, ἀλλὰ περιελώντες τὸ χ ταίνιον κακῶς ἐτίθουν τὰ παιδογόνα μόρια. ἀνόσιος δέ τ καὶ διὰ τοῦ φάρυγγος εἰς τὰ ἔγκατα ἐπίμηκες ξίφος ἔβαψ τινὲς δὲ τῶν ἐκ τοῦ Λατινικοῦ γένους καὶ κατὰ τῆς ἐξέδρ ἀκινάκην ἀμφοτέραις ἐπήρεισαν, καὶ περιστάντες κατέφερ τὰ ξίφη, ὁποῖόν ἐστι τμητικώτερον ἀποπειρώμενοι, καὶ τ τῆς χειρὸς καταπομπάζοντες δεξιότητι διὰ τὸ ἀξιόλογον τ πληγῆς. καὶ μετὰ τοσαῦτα μογήματα καὶ παθήματα μύλ ἀπέρρηξε τὴν ζωήν, τὴν δεξιὰν χεῖρα μετ' ὀδύνης ἐπεί
D καὶ περιαγαγὼν οὕτω τῷ στόματι, ὥστε καὶ τοῖς πολλο ἔδοξεν ἐκμυζᾶν τοῦ ἐκ ταύτης ἔτι θερμοῦ ἀποστάζοντος αἵ- ματος διὰ τὸ νεαρὸν τῆς τομῆς.

13. Ἦρξε δ' ἐνιαυτοὺς δύο, καὶ ἕνα τῶν πραγμάτων κύριος ἐγεγόνει τηβέννης ἄνευ καὶ ἀρχικοῦ διαδήματος. ἦν δὲ τὴν τοῦ σώματος φυὴν εὐφυής, ἀγητὸς τὸ εἶδος, ἄρθρος ἀναβαίνων, τὴν ἡλικίαν ἡρωϊκός, κἂν τῷ βαθεῖ γήρᾳ τ ὄψιν νεοειδής, ὑγιεινότατός τε ἀνθρώπων, ὅτι μηδ' ὑφο γος περισσὸν ἦν καὶ ἀκρατῶς ἔχων κοιλίας ὡς ζωροπότης κ

2. προσεπικλᾶτε] τζακίζετε B. 6. ἀνόσιος] ἕτερος δέ τις ἀν σιος ἀπὸ τοῦ στρατεύματος βυτζομάχαιρον κρατῶν γυμ μέχρι τῶν ἐγκάτων αὐτοῦ ἔβαλε B. 13. ζωήν] ψυχήν A. ὥστε] καὶ ἀποσφουγγίζων δῆθεν δι' αὐτῆς τὸ καταῤῥέον αἷ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ B. 22. περισσὸν om A. ζωροπόται καὶ τέηθαι A.

„domine miserere" et „quid calamum contritum infringitis?" ca rum dementissima populi turba ne tum quidem afflictissimo pe Andronico, postquam pedibus suspensus fuit, sed direpta tu virilia eius vexavit. et quidam homo nefarius longum ensem pe ces eius usque ad intestina adegit. duo vero Latini generis ambabus annixi manibus, in nates eius adegerunt, ut periculu cerent uter esset acutior, ictus dexteritate gloriati. post tot mnas et clades aegre vitam abrupit, dextera cum dolore ad mota, ut multi putarent eum calidum ex ea sanguinem ob tem plagam adhuc distillantem exugere.

13. Imperavit annos duos, unum vero rerum potitus purpura et regio diademate. habitu corporis egregio fuit, venerabili, erectus, statura heroica, etiam extrema aetate facie, corpore omnium saluberrimo, quia neque delicatus

ἔνθης, ἀλλὰ κατὰ τοὺς Ὁμηρικοὺς ἥρωας μάλιστα τοῖς ὀπτοῖς προσέκειτο τῷ πυρί, ὅθεν οὐδ' ἐρυγγάνοντά τις αὐτὸν ἐθεάσατο. ἀλλ' εἴ ποτε πλημμελῶς εἶχε στομάχου, πανημερίῳ μόγῳ τε καὶ νηστείᾳ καὶ τὸ βραχέως ἐνοχλοῦν ἀπεκρούετο, ψωμῷ ἄρτου καὶ οἴνου κεράσματι κλινούσης τῆς ἡμέρας ἐπιμετρῶν τὴν θεραπείαν τοῦ σώματος. οὐκοῦν οὐδ' ἀντιδότῳ ἐχρήσατο πώποτε εἰ μὴ ἅπαξ ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ τότε τῶν ἰατρῶν εἰς τοῦτο ἐποτρυνάντων ἄκοντα, φαμένων, εἰ καὶ μὴ δι' ἐνσκήψασαν καχέκτησιν, ἀλλ' οὖν προφυλακῆς χάριν τὸ P. 226
ἀνύσιμον χρεὼν προσενέγκασθαι φάρμακον. πιὼν τοίνυν τὸ καθάρσιον βράδιον καὶ περὶ δύνοντα ἥλιον ἀπεκένωσέ τι τοῦ ἐν φλεψὶ περιττώματος, ὥστε καὶ πρὸς τοὺς φάσκοντας τῶν ἑταίρων ἐπ' ἐκείνῳ οἴεσθαι πάντας τὸ παλαίφατον λελέχθαι τοῦτο χρησμῴδημα „δρεπανηφόρε, τετράμηνόν σε μένει," ἐπιμειδιῶν ἔλεγε διαψεύδεσθαι προδήλως· αὐτὸς γὰρ καὶ ἑνιαυτὸν ὅλον νοσηλείᾳ παντοίᾳ τοῦ σώματος διαρκέσειεν ἂν προσπαλαίων, τῷ ῥωμαλέῳ πεποιθὼς τοῦ σώματος, καὶ φανταζόμενος, ὡς ἔοικεν, ὡς μαλακῷ θανάτῳ δαμήσεται καὶ εἰρηνικῷ τέλει συμπερανεῖ τὴν ζωήν, τὴν δ' ἐναντίαν τελευτὴν ἢ ἑκὼν B
ἀποπροσποιούμενος ἢ μὴ κατὰ νοῦν ὅλως βαλλόμενος. καίτοι λόγος διαῤῥέων καὶ ἐς ἡμᾶς ἵκετο, ὡς ἵππων ἀγομένης ἁμίλλης ἐκτείνας τὴν χεῖρα Ἀνδρόνικος δακτύλῳ ὑπέδειξε τῷ ἑξαδέλφῳ καὶ βασιλεῖ Μανουὴλ τοὺς κίονας ὧν αὐτὸς μέσον

4. μόγῳ τ. κ. νηστ.] γυμνασίᾳ καὶ ἀσιτίᾳ A. 7. ἅπαξ] μίαν φορὰν A. 13. πάντας] τοὺς πολλοὺς A. τοντὶ λελέχθαι A. 15. καὶ et τοῦ ante σωμ. om A. 18. μαλθακῷ A.

rax neque bibax erat, sed ut Homerici heroes, assa plerumque vescebatur. unde nemo eum ructantem audivit. si quando ex stomacho laborabat, totius diei exercitatione et ieiunio vel exiguum fastidium propulsabat. die ad occasum vergente frusto panis et modico vino corpus recreabat. antidoto per omnem aetatem nunquam usus est, nisi dum imperavit semel, idque invitus, hortatu medicorum, quod, ut habitudo corporis adhuc integra esset, tamen ad morbos in posterum praecavendos medicina prodesset. purgatione exhausta vero sub occasum solis nonnihil redundantium in venis humorum egessit. itaque cum amici dixissent vetus illud oraculum ad eum pertinere: „te quadrimestre, falcifer, tempus manet," arridens omnino eos falli respondit (se enim omnis generis morbis vel annum integrum resistere posse), viribus corporis fretus, falsaque spe, ut apparet, concepta, se leni morte et tranquilla obiturum, violento interitu vel ultro dissimulato vel plane non cogitato. quanquam accepimus eum ludis Circensibus extensa manu imperatori Manueli patruelí

λὺς κατηχρειώκει λεὼς καὶ διεσκεδάκει πρὸς γῆν καὶ ἐλ
νεν ὡς οὐδ' οἱ περὶ Μωσέα πρότερον ἀφορισθέντες τὸ
V. 186 νευθὲν ἐν μέθῃ ταυρόκρανον. μεθ' ἡμέρας δέ τινας κ
ρεθεὶς τοῦ οἰκτροτάτου ἐκείνου ὑψώματος ὅσα καὶ π
θρέμματος ἐν μιᾷ τῶν τῆς ἱπποδρομίας ἀψίδων παραρρ
ται. ἐσύστερον δέ τινες μερίδα τῷ ἑλέῳ διδόντες κ
πάντα τῷ θυμῷ χαριζόμενοι, ἐκεῖθεν τὸν Ἀνδρονίκου
ἀνελόμενοι παρά τινι κατωτάτω τόπῳ ἔθεντο περί ποτ
Ἐφόρου μονήν, ἢ κατὰ τὸ Ζεύξιππον ἵδρυται, ὃ καὶ
D μὴ πάντῃ διαλυθὲν τῆς ἁρμονίας τοῖς βουλομένοις ὀπ
ται. ὁ γὰρ ἀμεμφής, ὡς ᾤετο, τὰ πάντα καὶ δίκαιος Ἀ
κιος οὐ κατένευσε καθαιρεθῆναι καὶ ταφῇ παραδοθῆναι
δρόνικον, ἢ ἀπενεχθῆναι τὸν τούτου νεκρὸν εἰς τὸν τῶν
ων τεσσαράκοντα νεών, ὃν Ἀνδρόνικος πεποίηκε φιλο

1. ἀνήρτητο A. μέλλει] μένει A. 2. ἀπαιωρηθῆναι]
φηθῆναι A. 3. ἀφήμησιν A. 4. ἔσται ὁ τότε A.
εἶν] καλεῖν A. 14. ἀψίδων] καμαρῶν B. ἀπέρριπ
18. εὐφόρου F. 20. ὡς] ὡς οὐκ A.

suo duas illas columnas, intra quas suspensus est, digito mor
se, ac dixisse fore ut aliquando Romanorum imperator, mult
us a populo perpessus, intra eas suspenderetur. illum vero r
disse id sibi non usuventurum esse. ac talis vitae exitus op
Andronicum subito destitutum et velut e somno experrectum
gine eius in ipsa urbe ad nihilum redacta, sive quis faciem ei
telligat, sive statuas et picturas in tabulis et parietibus. na
quoque vulgus perdidit dissipavit et comminuit, non secus a

καὶ λαμπροῖς ἠγλαΐσε κόσμοις καὶ ἀναθήμασι περιττοῖς κατεκάλλυνε, καὶ ἐν ᾧ τὸν τοῦ σώματος χοῦν ἀποθησαυρίσαι προεμηθεύσατο.

Ἐκλείπων δὲ ἦν τὴν ψυχὴν εἰς τὰς τοῦ θεοκήρυκος Παύλου ἐπιστολάς, καὶ συνεχῶς τοῦ ἐκ τούτων ἀποστάζοντος ἐνεφορεῖτο μέλιτος, καὶ ἄριστα ἐπιστέλλων ἐκ τῆς αὐτῶν πειθανάγκης τὰ οἰκεῖα περιέβαλλεν ἐπιστόλια. ἀμέλει τοι καὶ ἀρχαίας χειρὸς εἰκόνα τοῦ πνευματορρήτορος Ταρσέως κόσμῳ λαμπρύνας τῷ ἐκ χρυσοῦ ἀνέθηκε τῷ ῥηθέντι ναῷ· ἡ δὲ τῆς Ἀνδρονίκου καταστροφῆς ἐγγιζούσης τῶν ὀφθαλμῶν ἀπεστάλαττε δάκρυον. τοῦτο δ' ἀκηκοὼς Ἀνδρόνικος στέλλει τοὺς ἀκριβωσομένους τὰ τῆς ἀκοῆς. ἦν δὲ μεθ' ἑτέρων εἷς τοῦτο ἐπιλεγεὶς καὶ ὁ Ἁγιοχριστοφορίτης Στέφανος, ὃς καὶ διὰ βαθμίδος ἀνελθὼν (ἦν γὰρ ἡ εἰκὼν μετέωρος) ἀπέψησεν ὑφάσματι ἀκηράτῳ τὰς τοῦ Παύλου κόρας. αἱ δὲ κατὰ τὰς διασμωμένας κρήνας ἔτι πλεῖον τὸ δάκρυον ἐξεκένουν. καὶ θαυμάσας ὃ ἑώρακεν Ἀνδρονίκῳ ἀπιὼν διηγήσατο. ὁ δὲ μέγ' ὀχθήσας καὶ τὴν κάραν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ταλάντευσας ἐπέμυξε, καὶ εἴρηκεν ἐπ' αὐτῷ ἄρα δακρύειν ἐοικέναι τὸν Παῦλον, καὶ κακὸν αὐτῷ χείριστον προσημαίνειν τὸ ἀγγελλόμενον· φιλεῖν γὰρ ἐκθύμως τὸν Παῦλον καὶ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων ἔρως ἐξέχεσθαι, καὶ ἀντιφιλεῖσθαι δήπουθεν ὑπὸ Παύλου. P. 227

2. ἀποθησαυρίσαι] ἀποθέσθαι A. 6. καὶ ἄρισια] καὶ εἰ ἐμελέτα γράψαι καὶ πρός τινας ἀνάγκαια προσιόντα, ἀπὸ τῶν τοῦ μεγάλου παύλου ἐπισιολῶν τὰς ἀρχὰς ἐτίθει B. αὐτῶν] τούτων A. 13. καὶ διά] καὶ σκάλων θεὶς B. 18. κ. ἱκανῶς τ. ἐπεστέναξε A.

tabat, non annuit ut id sublatum sepeliretur aut in Sanctorum ndraginta aedem transferretur, quam Andronicus ea de causa stude condiderat et exornarat.

Pauli divini praeconis epistolas supra modum amavit, et melle promanante subinde est refectus, et litteras suas elegantissimas ad persuadendum efficacius instruxit. imago vero caelestis illius ris, antiquae manus opus, quam auro exornatam in illa aede uit, imminente ei exitio lacrimavit. quo is audito explorari iun verum sit. ad id ministerium praeter caeteros Hagiochristoa Stephanus delectus per gradus ascendit (nam in sublimi pen imago), Paulique pupillas purissimo linteolo abstersit; quo lacrimae magis etiam tanquam ex fonte exuberarunt. quod ubi dmiratione retulit, Andronicus gravi dolore perculsus et diu capite cum gemitu dixit Paulum videri sua causa lacrimasse, issimam sibi cladem impendere. se enim ex animo amare Paueius dicta maximi facere, et a Paulo utique redamari.

Ἵνα δὲ συνελὼν εἴπω τὸ πᾶν, εἰ τοῦ ἐντόνου τῆ
B ας ὑπεχάλα Ἀνδρόνικος μηδ' εὐθὺς ἐπῆγε τὸν καὶ
τὴν τομήν, ἀεὶ ῥανίσιν αἱμάτων συνδιαπλέκων καὶ
ζων τὸ ἀρχικὸν ἀμπεχόνιον τῷ ἀπαραίτητος εἶναι π
σιν, ὅπερ ἐκ τῶν ἐθνῶν οἷς προσέμιξεν ἀπεμάξα
πλανέστατος ἀνθρώπων γενόμενος, ἦν ἂν οὐκ ἐλά
τοῖς ἐκ Κομνηνῶν ἄρξασιν, ἵνα μὴ λέγω ὡς ἐν ἴσῃ
θμῃ καὶ πάντῃ ἰσόρροπος, ἐπειδή περ ἦν κἀκ τούτο
γειν ἀνθρώπινα ἄττα μέγιστα ἀγαθά· οὐ γὰρ πάν
θρώπιστο, ἀλλὰ κατὰ τὰ διφυῆ ἀναπλαττόμενα μο
θηριωδίας μετέχων καὶ βροτείῳ εἴδει ἐκέκαστο.

Περὶ δ' Ἀνδρονίκου καὶ ἕτεροι τὸ μέλλον αὐτῷ
βάζοντες ἰαμβεῖοι στίχοι βίβλοις ἐμφέρονται καὶ
πολλῶν περιᾴδονται, σὺν ἄλλοις δὲ καὶ οὗτοί εἰσιν.

C αἴφνης δ' ἀναστὰς ἐκ τόπου πλήρους πότου
ἀνὴρ πελιδνός, ἀγέρωχος τὸν τρόπον,
στυγνός, πολιός, ποικίλος χαμαιλέων,
ἐπεισπεσεῖται καὶ θερίσει καλάμην.
πλὴν ἀλλὰ καὐτὸς συνθερισθεὶς τῷ χρόνῳ
ἐσύστερον τίσειεν ἀθλίας δίκας

3. προσδιαπλέκων A. 4. πρὸς] εἰς A. 5. πολυ
10. ἀναπλαττόμενα] ἀναφυόμενα A. 11. βροτείῳ] ἀ
12. περὶ δὲ τοῦ τοιούτου ἀνδρονίκου καὶ οὗτοι ἰαμ
ἐν τοῖς βασιλογραφείοις μετὰ τῶν ἄλλων γράφον
15. πλήρης A. 16. τὸν τρόπον] τὴν κλῆσιν B.
στικτὸς B. 20. ἀθλίως A.

Sed ut rem in pauca conferam: si de saevitia ne
set Andronicus, neque statim ad sectiones et ustion
neque vestes imperatorias inexorabili saevitia subinde
veluti contagio crudelitatis ex multiplicibus erroribu
gentes infectus est), non minimus inter Comnenios
set, ne dicam eum nemini quicquam de palma fui
nam ex eo quoque maxima bona colligi poterant.
tus hominem exuerat, sed, ut Centauri, partem b
humano vultu ornatus erat.

De Andronici exitu cum alii iambici versus
riuntur et multis in ore sunt, tum hi.

vinosis impiger profectus ex locis
vir lividusque et insolentis ingeni,
canus, severus, multiplex Chamaeleo
ruet et recurva culmos falce demet
sed tempus ipsum denique haud m

ὧν περ κακῶς ἔπραξεν ἐν βίῳ τάλας·
ὁ γὰρ φέρων μάχαιραν οὐ φύγῃ ξίφος.

πλήρη δὲ πότου τόπον τὸ Οἴναιον ὑπεμφαίνουσιν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ τῆς χώρας προσώνυμον, ἐξ οὗ περ Ἀνδρόνικος ἀπάρας, ὡς ἤδη ἐρρέθη μοι, πρὸς Κωνσταντίνου πόλιν παρεγένετο.

3. ὡς — προσώνυμον om A.

miserque scelerum poenas haud leves dabit.
non parcet ensi namque dirus ensifer.

vinosa vero loca Oenaeum designant: unde Andronicus, ut iam dictum est, Cpolim venit.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ.

P. 228 V. 187 P. 229

1. Ἀπραγμόνως δ' οὕτω τὴν βασιλείαν παραλαβὼν Ἰσα-
κιος ὁ Ἄγγελος, καὶ τῷ τοῦ Ἁγιοχριστοφορίτου αἵματι
εἰπεῖν αὐτὴν ὠνησάμενος, ἐκ τοῦ μεγάλου παλατίου εἰς τὰ
Βλαχέρναις ἀφικνεῖται ἀνάκτορα, καὶ εἰς ἑαυτὸν οὐκ ὀρθ
ἔλκων τὰ ἔπη καὶ οἰκειούμενος καὶ ἀνὰ στόμα φέρων δ
παντὸς ἃ περὶ τοῦ βοοσχήμονος βασιλέως ἐκπεφώνηται
διεξίασιν οὑτωσί

„τὸ σχῆμα φαίνει τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον,
ὅθεν μολήσας οἷος ὀφθείς μοι φίλος.
πρώτας γὰρ ἔχεις ἀρετὰς ἄλλων πλέον,

3. ἀπραγμόνως] ἀπροσδοκήτως δὲ οὕτως ἀταράχως καὶ ἀ
στως τὴν B. 5. εἰς] πρὸς A. 9. διέξεισιν A.
nonne ὤφθης? 12. πρῶτον B.

IMPERII
ISAACII ANGELI
LIBER PRIMUS.

1. Imperium hoc modo, fere citra negotium, E
phoritae sanguine quodammodo partum, consecutus Isaa
ex magno palatio in Blacherniam regiam transit, versib
subinde in ore habebat, haud recte ad se accommo
tauriformi imperatore sic loquuntur.

figura mores nec minus locum notat,
unde advenisti. conspectu ut laetor tuo?
virtute multo caeteris praestantior,

καὶ σωφρονίζεις σωφρονῶν τοὺς φιλτάτους.
ὅθεν τέτευχας χρηστοτάτου τοῦ τέλους
μόνος ἀναχθεὶς ἐξ ἀνακτόρων κλέος,
καὶ τῷ νεκρῷ κράτιστε λιπὼν τὸ κράτος·
ὡς ἐν βραχεῖ γὰρ εὐτυχήσεις τὸ κράτος" B

ρέστως τὸν δίκαιον ὑπεκρίνετο. τῷ ἐλέῳ τε γὰρ τῶν ἐνδεῶν V. 188
λειφε πλησμίως τὴν κεφαλὴν βασιλεύσας, καὶ τῶν ταμιείων
ένδον ὡμίλει τῷ ἐν κρυπτῷ βλέποντι πατρὶ καὶ θεῷ· ἀθροίσας
δὲ καὶ τοὺς ἐν ἐξορίαις κακουχουμένους καὶ ὅσους Ἀνδρόνικος
ἢ τῆς οὐσίας ἐψίλωσεν ἢ ἐς σῶμα διελωβήσατο, εὖ ἐποίει ἱκα-
νῶς, οὐκ ἀποδιδοὺς μόνον εἴ τι τῶν πάλαι προσόντων αὐτοῖς
οὐκ ἠφάντωτο, τῇ βασιλικῇ γάζῃ στεγόμενον, ἢ παρ' Ἀνδρονί-
κου βραβευθὲν ἑτέροις εἰσέτι περιελέλειπτο, ἀλλὰ κἀκ τῶν ἀρχι-
κῶν θησαυρῶν προσπαρέχων καὶ φιλοτίμῳ χειρὶ δεξιούμενος. ὃ
καὶ τὸν κατὰ τῶν Ἰταλῶν κατεύθυνε πόλεμον, οἳ Θετταλίαν
τε εἶχον ἤδη καὶ Ἀμφίπολιν παρεστήσαντο, καταθρασυνόμε-
νοι ἀνέδην καὶ αὐτῆς τῆς μεγαλοπόλεως τῆς περιωνύμου, καὶ C
μεγαλαυχοῦντες τῷ κατά τε γῆν κατά τε θάλατταν αὐτὴν δια-
λαβεῖν ῥᾷον καὶ ὡς ἐρήμην καταλήψεσθαι νοσσιὰν καὶ σκυ-
λεύσειν ἀταλαιπώρως βραχυημέρῳ πάνυ καιρῷ. οἱ γὰρ ἄν-
θρωποι τὴν Ἰσαακίου ἀρχὴν ὡς ἐκ χειμῶνος εἰς ἔαρ μετάβα-

3. μόνος — κλέος om A. 5. ὡς] γοῦν B. 7. τῶν ταμι-
είων] ἐνδοθεν τοῦ κελλίου αὐτοῦ B. 8. ἐν] ἐν τῷ A. 12.
τῇ βασ.] ἐν τῷ βασιλικῷ βεστιαρίῳ B. 13. ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐχαώ-
θησαν καὶ ἐκαινοτομήθησαν B. 15. κατὰ λατίνων A. 16.
κεῖ Ἀμφίπολιν] καὶ μέχρι ποπολίας καὶ βολεροῦ ἑλθόντων B.
18. τῷ om A. 19. ῥᾷον] καὶ ῥαδίως A.

modeste leniterque castigas tuos.
hinc consecutus exitum prosperrimum,
decusque solus ductus ex palatio,
relicto mortuo potentia brevi:
te namque regni prosperi manet decus.

m iustitiam quidem optime assimulavit, ac imperio potitus omnis egentibus benefecit, et in abdita cella solus adoravit patrem et um qui in occulto videt. erga eos etiam qui in exilio affligebantur t ab Andronico bonis spoliati aut mutilati erant, benignitate usus , non iis tantum restitutis quae adhuc vel in aerario vel aliis dota superarant, sed ex thesauris etiam liberaliter adiecta pecunia. ae res effecit ut cum Latinis felicius bellum gereretur, qui Thessaliam iam tenebant et Amphipolim subegerant et insolenter ipsam olim affectabant, quam se terra marique obsessam, facile ut vaum nidum occupaturos et citra laborem perexiguo tempore spoliaros gloriabantur. nam homines Isaacii imperio quasi vere post hie-

σιν ἢ γαλήνην ἀπὸ ζάλης θεασάμενοι σταθερὰν ἐκ τῶν ἁπανταχῇ Ῥωμαϊκῶν συνέρρεον χωρῶν, οὐ μόνον ὅσοι πρώην ὡπλίτευον ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπόμαχοι πάλαι ποτὲ ἦσαν, καὶ αὐτοὶ δὲ οὐχ ἧττον ἠῖθεοι, οἱ μὲν ὀψόμενοι μόνον τὸν ἐλευθερωτὴν Μωσῆν καὶ τὸν ἐπανάγοντα Ζοροβάβελ τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν (οὕτω γὰρ αὐτοῖς ἐκρίνετο Ἰσαάκιος), οἱ δὲ ἀπυληψόμενοι τὰ συνήθη τοῖς στρατευομένοις ὀψώνια, τινὲς δὲ καὶ στρατολογηθησόμενοι καὶ κατὰ τῶν Σικελῶν ἀνδρισόμενοι. ὡς δὲ δήλη γέγονεν ἡ Ἀνδρονίκου καταστροφὴ τοῖς κατὰ τὴν Φιλίππου ἐπαρχίαν τῷ βασιλεῖ συναπάρασιν Ἰωάννῃ τῷ Ἀνδρονίκου παιδί, παραχρῆμα καὶ αὐτὸς συλληφθεὶς τὰς κόρας ἐκκόπτεται καὶ καταστρέφει τὴν ζωὴν ἐπωδύνως, ὑπομείνας παρακαλοῦντα, καὶ μὴ εὑρών, καὶ συλλυπούμενον, καὶ μὴ ἰδών· καὶ ὁ ἀδελφὸς δέ οἱ ὡσαύτως Μανουὴλ συσχεθεὶς ἐκτυφλοῦται κατὰ μηδὲν αὐτῷ ἐπαρκέσαντος τοῦ μηδ' ὅλως τοῖς πατρικοῖς συντίθεσθαι ἀνομήμασι, καὶ συνειδέναι τοῦτο ἀκριβέστατα οὐ μόνον τοὺς ἐν ἀγορᾷ στρεφομένους ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἁπάντων μάλιστα Ἰσαάκιον, ὃς ἐστέρησε τὸν ἄνδρα τοῦ φωτός.

P. 230 Ἰδὼν δὲ Ἰσαάκιος τὴν ἐκ τῶν ἑῴων πόλεων συνδρομὴν τοῦ λεὼ ἱκανὴν συνάρασθαί οἱ κατὰ τῶν ἐκ Σικελίας ἐχθρῶν

2. ὅσοι] οἳ τὴν συνήθη ῥόγαν εἶχον, ὡς ἂν καταγραφῶσιν ἐν βιβλίῳ τῆς ἀπογραφικῆς στρατιᾶς τε καὶ τάξεως ἀλλὰ καὶ πολὺ πλέον ἕτεροι, ὡς ἂν καὶ οὗτοι ῥογευθῶσι καὶ ἀπέλθωσι κατὰ τῶν φράγγων τῶν τὰς ῥωμαϊκὰς κουρσευόντων χώρας B. αὐτὸς δ' Ἰωάννης συλλ. A. 13. μὴ] οὐκ ἰδ. A. 16. ἀκριβέστατα] σαφέστατα A. 20. τοὺς ἐκ τ. ἑ. π. συντρέχοντας ἱκανὸν εἰς τὴν κατὰ Σικελῶν σύναρσιν A, τὸ πλῆθος τὸ συνδραμὸν ἀρκετὸν ὂν πρὸς ἀντιπολέμησιν τοῦ σικελικοῦ στρατοῦ B.

mem et tranquillitate post tempestatem exhilarati, ex omnibus provinciis confluebant, nec ii tantum qui tum militabant, sed homines etiam bello desueti pridem et adolescentes, alii ut liberatorem Mosem et Zorobabelem captivitatis Sioniae reductorem tantum viderent (talis enim habebatur Isaacius), alii ut stipendia militaria de more acciperent, quidam ut nomina militiae darent et Siculos fortiter propulsarent. ut autem ii qui cum imperatore Iohanne Andronici filio in Philippicam provinciam abierant, interitum Andronici cognoverunt, etiam Iohannes effossis oculis magno cum dolore interit, sine ulla cuiusquam commiseratione et consolatione. eodemque modo frater eius Manuel excaecatur, quanquam paternis iniuriis nequaquam assensus; idque non circumforanei modo homines sciebant, sed et ipse Isaacius omnium maxime, qui eum lumine privavit.

Is eos qui ex Oriente concurrebant, cum ad Siculos propulsandos satis esse multos cerneret, et cupide suscepit et pro virili muneribus et

αὐτούς τε ἀσμένως εἰσφκίζετο, καὶ δωρεαῖς εὐφραίνων ὅση δύναμις καὶ ὁπλοδοτῶν εἰς τὸ μετὰ τοῦ Βρανᾶ στρατόπεδον ἐξαπέστελλε, καὶ τοῖς λοιποῖς δὲ Ῥωμαϊκοῖς τάγμασιν ὁπόσα ἔθυραύλει τοῖς πολεμίοις ἀντιφερόμενα, ἔπεμψε τὰ βασιλικὰ σιτηρέσια καὶ ἔτι μᾶλλον πρὸς τὸν ἀγῶνα ἐπέρρωσε τὸν προκείμενον, ποσωθέντα εἰς χρυσίου κεντηνάρια τεσσαράκοντα. αὐτὸ μέντοι τὸ ἐκ Σικελίας ἀντίμαχον μήπω τὰ κατ' Ἀνδρόνικον ἐνωτισάμενον εὐθαρσῶς τῆς ἐς τὰ πρόσω πορείας εἴχετο, πέρας τῶν μόχθων τῆς ὁδοιπορίας τὴν Κωνσταντίνου θέσθαι διανοούμενον. καὶ ὁ στόλος δὲ ἀναπλεύσας ταῖς νήσοις προσ- B φκειλεν αἳ ἄγχιστά που τῆς πόλεως ἀμφιρρέονται. ἀλλ' ὁ τοὺς γίγαντας μὴ ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτῶν καὶ ἅρμασι καὶ ἵπποις σώζεσθαι ἀφιείς, τοῖς δὲ ταπεινοῖς καὶ προσηνέσι χάριν ἐπισταλάττων, οὗτος τοὺς ὑψαύχενας ἔσφηλε, καὶ ὡς πρώην ἐπὶ τῶν πυργοποιούντων αὖθις ἀτεχνῶς καταβὰς οὐ συνέχεε μὲν τὰς γλώσσας αὐτῶν, εἰς δὲ τρισσούμενα τούτους καταδιεῖλε τμήματα. τὸ μὲν γὰρ τὴν τῶν Θετταλῶν προκαθημένην πόλιν εἰάθη φρουρεῖν καὶ ἔμενε κατὰ χώραν μετὰ νηῶν ταχυναυτουσῶν, τὸ δὲ τὰς Σέρρας ἔκειρε περιὸν ἀδεῶς· τὸ δὲ τρίτον τοῦ πρόσω ἐχόμενον οὐδ' αὐτὸ καθαρῶς ἦν ἀδιαίρετον, ἀλλ' ὃ μὲν τοῦ Στρυμόνος ἔπινε καὶ ἐλούετο, φθεῖρον τὰ κατ' Ἀμφίπολιν, ὃ δὲ προπορευόμενον γεγηθὸς C

3. καὶ τοῖς] καὶ τοὺς πρώην εἰς τὴν ῥόγαν ἀποτεταγμένους καὶ ἐρόγευσε καὶ ἐφιλοτιμήσατο καὶ προεθυμοποίησε· τεσσαράκοντα γὰρ κεντηνάρια χρυσίου ἐξοδιάσθησαν εἰς ῥόγαν καὶ εὐεργεσίαν τοῦ στρατοῦ B. 13. ἀφ. καὶ τοῖς ταπεινοῖς χ. A.
15. ἀτεχνῶς] ἀντιχρυς A. 18. μετὰ καὶ κατέργων γοργῶν B.

armis ornatos in Branae castra misit. ac caeteras etiam Romanas legiones, quae contra hostes in procinctu erant, stipendiis missis, quae ad XL centenarios auri conficiebant, ad instans discrimen alacriores fecit. caeterum hostes Siculi nondum audito casu Andronici confidenter pergebant, praestituto fine laborum itineris ipsa Cpoli. classis quoque ad insulas urbi proximas apulit. sed is qui gigantes ingentibus viribus curribus et equis salvos esse non sinit et humilibus gratiam instillat, homines elatos labefecit; et ut olim contra turris aedificatores, ita contra hos etiam descendit, ac linguas eorum haud sane confudit, sed exercitum in tres partes divisit, quarum una ad Thessalonicae custodiam cum expeditis navibus relicta est, altera Serranum agrum impune vastavit; tertia quae ulterius pergebat, ne ipsa quidem plane indivulsa, partim iuxta Strymonem versabatur et Amphipolitanum agrum vastabat, partim alacriter antecedens et urbis ingressum anticipans iuxta Mosynopolim castra habebat. et quia

189 καὶ οἷον προαρπάζον τὴν εἰς τὴν βασιλεύουσαν εἴσοδον κατὰ Μοσυνόπολιν ἐστρατοπεδεύετο. ἀεὶ δὲ νικῶντες καὶ μηδένα τὸν ἐς χεῖρας ἔχοντες ἐπιόντα ἀπερισκέπτους ἔδρων τὰς ἐκδρομὰς καὶ κατὰ ἴλας ἀποδιίσταντο, καὶ ἄλλος ἄλλοθι, ὥσπερ ἑκάστῳ φίλον, ἀπεσκεδάννυντο, εἴ ποτε δεήσειεν ἐξιέναι τῆς Μοσυνοπόλεως ἐπὶ ληϊσμῷ καὶ τῷ τὰ ἐπιτήδεια εἰσενέγκασθαι. (2) φυλάξας τοίνυν ὁ στρατηγὸς Βρανᾶς τὰ παρὰ τῶν βαρβάρων ὧδέ πη γινόμενα, τὴν στρατιὰν ἐπάγει κατὰ καιρόν, μόλις πείσας ἀποστῆναι μικρὸν τῶν ὀρέων καὶ βαδίσαι ποτὲ καὶ πεδίον ἱππήλατον. καὶ ὡς ἤννσάν τι χρηστὸν ἐ
D πρώτης ὁρμῆς καὶ μοῖραν ἐτρέψαντο τῶν ἀντιπάλων, τὸν τῶ Μυρμιδόνων μῦθον ἔργοις αὐτοῖς ἐπιστώσαντο, αἴφνης εἰ ἀγαθοὺς ἄνδρας μετατεθέντες καὶ ἀεὶ τὸν ὄπισθεν κτείνοντε συνέβη δ' ἐπιαθῆναι τὴν τῶν πολεμίων ἐπιδίωξιν καὶ κατ Μοσυνόπολιν αὐτήν. εὐτυχῶς δὲ καὶ τοῖς ἐφεξῆς προσπλ πέντες ἐπιτίθενται καὶ τοῖς τοῦ πολίσματος ἔνδοθι. ἀμέλ καὶ τὰς πύλας παρὰ τῶν πολεμίων φρουρουμένας (ἤδη γ φόβος καὶ φρικασμὸς αὐτοὺς περιεκέχυτο σώματος) παραδ τες πυρί, εἰσπεπηδηκότες ἔσωθεν ἐνειστιῶντο ταῖς σφαγαῖς,

1. βασιλεύουσαν] μεγαλόπολιν A. 3. τὸν ἐς χ.] ἔχοντες τὸν ἐς χεῖρας ἰόντα A. 5. ὥσπερ] ὡς A. 7. φυλάξας] ὡς δὲ καὶ ὁ βρανᾶς μετὰ τοῦ ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ περὶ τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνὰ τοῦ βολεροῦ ἐφθασεν· οὐ γὰρ ἐθάρρει τὸν πόλεμον φανερῶς περὶ τὸν κάμπον ποιῆσαι, κατενόησε δὲ καὶ τοὺς φράγγους οὕτως ἀσυντάκτως ἐξερχομένους, δημηγορεῖ καὶ διεγείρει τὸ στράτευμα ὀλίγον ἀπὸ τῶν βουνῶν ἐπὶ τὸν κάμπον κατελθεῖν καὶ συμμίξαι τοῖς βαρβάροις αὐτοῖς B. 13. μετατεθέντες] μεταστραφέντες A. 14. καὶ κατὰ] μέχρι καὶ αὐτῆς μωσύνου πόλεως ὡς δ' εὐτυχῶς καὶ τοῖς ἐφεξῆς προσεπλέκησαν, ὁρμῶσι καὶ τοῦ πολίσματος ἐπιβῆναι A.

perpetuo victores neminem habebant qui resisteret, temere excurrebant; et turmatim divisi alius alio pro sua quisque libidine vagabantur, si quando Mosynopoli praedatum exeundum erat et commeatus importandus. (2) Branas igitur dux, barbarorum negligentia animadversa, per occasionem adducit exercitum, aegre persuasis militibus ut paulum e montibus in planitiem descenderent. qui cum primo congressu aliquot cohortes hostium feliciter propulsassent, Myrmidonum fabulam re ipsa confirmarunt, statim viri fortes facti, subinde iis qui terga dabant occisis, et hostes ad ipsam usque Mosynopolim persecuti. ut autem cum caeteris quoque feliciter dimicarunt, etiam oppidum invadere statuerunt; et portis incensis, quas hostes iam territi custodiebant, barbarorum caedibus post diuturnam rei bellicae famem sunt expleti. eoque successu non contenti ad

μακρὸν ἀπόσιτοι ὄντες καρυκευμάτων ἀρεϊκῶν. ὡς δ' γον πλοῦτον ἐθνῶν ἐνεπλήσθησάν τε καὶ ἐλιπάνθησαν τοῖς υραγωγήμασι, καὶ κατὰ τῶν περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐφρο- ατίσθησαν, ὡς ἕωλον τροφὴν τὴν πρότριτα νίκην ἀντιπα- δόντες. ἀπῆραν οὖν ὡς παρεμβολὴ θεοῦ ἢ λεόντων στρα- εδον, τοῖς τῶν πολεμίων ἵπποις καὶ ὁπλισμοῖς φραξάμε- κατὰ τῆς περὶ τὸν Στρυμόνα ἔτι σκηνουμένης λοιπῆς ίδος τῶν ἀντιπάλων, ὅτε καὶ τοῦ κύβου θεύθεν ἄλλως P. 231 έντος οἱ μὲν πρώην ὑψαύχενες καὶ γαῦροι καὶ μικροῦ τοῖς κσιν ὄρη μετεωρίσειν καὶ μεταθήσειν κομπάζοντες, ὡς ιβάτῃ πληγέντες ἢ βροντῆς ἤχῳ ἐξαισίως παρακοπέντες νοῦν τοῖς τῶν κατὰ τὴν Μοσυνόπολιν οἰκείων ἀπευκταί- ἀκούσμασιν, ἀνεβάλλοντο τὴν μάχην καὶ ἐξετάσσοντο ῥα- ως. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸ ταπεινὸν ἀποθέμενοι τοῦ φρονήμα- ὡς εἰς θήραν ὀρνίθων χαμαιπετῶν ὑψινεφεῖς ἐξεποτῶντο ιδεῖς, καὶ ὥργων ἀπτέρῳ τάχει συμπλακῆναι ὑφ' ὧν ἦσαν ρνιθούμενοι πρότερον ὀνειδείοις ῥήμασιν. ἐπεὶ δ' εἰς ἕνα ιον ἀμφότερα συνήλθοσαν τὰ στρατεύματα (ἦν δὲ οὗτος οῦ Δημητριτζη λεγόμενος τόπος), τότε δὴ μᾶλλον οἱ Σι- B ὶ καθυπέδειξαν ὃ πεπόνθασι δειλανδρον· συμβάσεων ἐμέμνηντο, καὶ τούτων ἕνεκα διεκηρυκεύοντο πρὸς Βρα- . καὶ τὰ μὲν πρῶτα Ῥωμαίοις ἤνδανε τὰ αἰτούμενα· ὰ βραχὺ δ' οὐκέθ' οἱ αὐτοὶ γεγονότες, ἀλλὰ δόλον εἶναι

1. ἐπὶ μακρὸν] εἶχον γὰρ ἡμέρας πολλὰς μηδὲν τῶν βρωμά- των φαγόντες B. ὄντες ἀρεϊκῶν δεξιώσεων A. 3. κατὰ] τοῖς — εἶτα ἐπέθεντο A. 6. ὅπλοις A. 8. ὕιαν A. κύ- βου τῶν πραγμάτων S. μεταρριφέντος A. 12. κατὰ μοσυνού- πολιν A. 13. ῥαθύμως] ῥαθυμότερον A. 17. πρότερον om A.

Amphipolim tenebant properarunt; et hostium armis atque equis ructi, partem quae adhuc ad Strymonem versabatur sunt adorti. rerum facie divinitus mutata, pridem feroces et insolentes, qui antum non montes hastis eversuros minabantur, fama de suorum Mosynopolim clade consternati, quasi fulmine icti aut attoniti, nam differebant et segnius in aciem descendebant. Romani vero idiata ignavia, ut sublimes aquilae in humiles aviculas impetum os facere avebant, et cum iis congredi a quibus contumeliosis is spreti fuerant. cum autem in Demetrizae campo uterque ex- tus convenisset, Siculi metum suum magis etiam declararunt le- is ad Branam de pace missis. quorum postulata cum principio nanis placerent, deinde vel insidias subesse vel evidens timoris signum esse rati, mutatis animis, non belli signo, non tubae sonitu, ullo ducis monitu expectato, strictis ensibus in hostes ruunt. qui

ὑποτοπάσαντες τὰ παρὰ τῶν ἀντιπάλων προβαλλόμενα, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, δειλίαν γοῦν ἐκ τοῦ ἀναμφιλέκτου πρόδηλον, μὴ πολέμου ἀναμείναντες σύνθημα, μὴ σάλπιγγος ἠχὴν μήτε τι ἕτερον παράγγελμα τῶν ὅσα στρατηγοῖς εἴθισται ποιεῖν πρὸ τῶν συμπλοκῶν, συμβάλλουσι τοῖς πολεμίοις τὰ ξίφη γυμνώσαντες. οἱ δὲ μέχρι μέν τινος εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρεί-
C ως τὴν τῶν Ῥωμαίων ἐμβολὴν ἐδέξαντο, καὶ καμπάς τινας καὶ ἐλίξεις ὁ πόλεμος ἔλαβε· τέλος δὲ πρὸς τὸ ὑπεράγαν ἔνθερμον τῆς Ῥωμαϊκῆς στρατειᾶς ὑπενδόντες ἔκλιναν εἰς τροπὴν καὶ ἀκόσμως ἔφευγον. ὅθεν καταλαμβανόμενοι ἀνῃροῦντο, ἐζωγροῦντο, ὠθοῦντο κατὰ ποταμοῦ τοῦ Στρυμόνος, ἐλαφυραγωγοῦντο, ἐσκυλεύοντο. ἦγετο δὲ ἑβδόμη τότε τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς καὶ περὶ δείλην ἦν τὴν ἡμέραν, ὁπότε ταῦτα ἐγίνετο. συλλαμβάνον-
D ται δὲ καὶ οἱ δύο στρατηγοὶ τοῦ στρατεύματος, ὅτε Ῥιτζάρδος ὁ τῆς γυναικὸς τοῦ Ταγκρὲ κασίγνητος, ὃς ἐναυάρχει τοῦ τῶν Σικελῶν ναυτικοῦ, καὶ ὁ Ἀλδουΐνος Κόντος, γένους μὲν οὐ φαὺς εὐγενοῦς καὶ λαμπροῦ, διὰ δὲ τὴν κατὰ πόλεμον δεξιότητα αἰδέσιμος ὢν τῷ ῥηγὶ καὶ τότε ὑπὲρ πάντας τὸ τῆς στρατηγίας ὑπεζωσμένος σέμνωμα, ὃς καὶ ταῖς προτέραις κατὰ Ῥωμαίων νίκαις μεγαλοπρεπευόμενος ἑαυτὸν ἐξωμοίου
V. 190 τῷ Ἀλεξάνδρῳ τῷ πάνυ τῷ Μακεδόνι, μόνον οὐκ ἐν στήθεσι κατ' ἐκεῖνον τρίχας δεικνὺς ῥάμφους καὶ πτερῶν εἰκασίας ὑπεμφαινούσας, καὶ μείζω ἢ ἐκεῖνος ἔργα δι' ἀκαριαίου κα-

3. σάλπιγγος] διέγερσιν σάλπιγγος εἰς καβαλλίκευμα τοῦ φοσάτου B. 5. προσβάλλουσι A. 9. στρατείας] ὁρμῆς A. 11. κατὰ τοῦ π. τοῦ A. 12. τότε om A. Νοεμβρίου] πτεμβρίου B. 13. δείλην] τὸ δειλινὸν B. τῆς ἡμέρας A. 15. ταγγρὲ AB. ἐναυάρχ. τότε τοῦ σικελικοῦ A. 16. ἀλδουΐνος A: vulgo Βαλδουΐνος. μὲν ἐκφὺς A. ὑπὲρ] παρὰ A. 21. μόνον] καὶ μόνον A. 23. καὶ] καὶ A.

cum eorum impetum ad tempus fidenter et fortiter tolerassent, aliquandiu vario eventu pugnatum est. sed tandem summo Romanorum ardore loco pulsi effuse fugerunt, in eaque fuga partim capti partim occisi partim in Strymonem flumen acti sunt: nostri spolia legerunt. accidit hoc vesperi, VII die Novembris mensis. capti sunt et duo duces exercitus, Rizardus frater uxoris Tangri, qui classi praeerat, et Balduinus contus, non ille quidem nobili et illustri genere ortus, sed ob fortitudinem et rei militaris solertiam regi carus et totius exercitus dux delectus. qui superioribus victoriis elatus se Alexandro magno comparabat; ac tantum non ut ille in pectore plumas rostri et alarum imaginem representantes ostentabat, sed et maiora illo facinora se exiguo tempore citra sanguinem edidisse gloriaba-

τοῦ καὶ ἀναιμωτὶ ὑπερηφανεύετο διαπράξασθαι. ὅσοι δὲ τὸ τοῦ πολέμου διαταθὲν ἐξήλυξαν δίκτυον ἔκ τε τουτωνὶ τῶν ἄλλων καὶ οἳ τὰ ἐν Σέρραις χωρία κατέτρεχον, εὐθὺς τῆς Θεσσαλονίκης ἴενται, καὶ τῶν ἐκεῖσε μακρῶν ἐπιβάντες νηῶν ὅς εἶχον εὐθὺς ἀπὸ τῆς φυγῆς, οὐκ εὔπλουν τὸν πλοῦν εὗρεσκον· φοροὶ γὰρ εἰς τὴν αὐτῶν ἀφάνισιν ἀνεγερθεῖσαι λαίλαπες ἀποπλῆσαι τὸν μόρον αὐτοὺς εἰργάσαντο, ὃν θεόθεν χερσαῖον ἐπικλωσθέντα μετὰ βραχὺ μετέθεντο κατὰ θάλατταν. πολλοὶ δὲ μὴ ἐντυχόντες τριήρεσιν, ἐπικαταλαμβανόμενοι ἔτι κατὰ τὴν Θεσσαλονίκην ἀλύοντες, πολυτρόπως ἔφθειροντο, καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐπικούρων Ἀλανῶν. οὗτοι P. 232
γὰρ ἀντίρροπα δρῶντες ὧν πεπόνθασιν ἡνίκα Θεσσαλονίκη ἐάλωκεν, οὐ φειδώ τινος τῶν πολεμίων ἐλάμβανον, τὰς δ' ἀμφόδους καὶ τὰ τῶν θείων σηκῶν προαύλια πτωμάτων ἐνέπλησαν· ἐπερόμενοι γὰρ τοὺς συλλαμβανομένους Σικελοὺς ποῦ ποτὲ ὁ ἀδελφός, ὁ συμφυλέτης δηλαδὴ Ἀλανὸς ὃν κατὰ τὴν ἅλωσιν οἵδε ἀπέκτειναν, ἐπῆγον ἅμα τῷ λόγῳ τὸ ξίφος. ἀλλὰ καὶ τοὺς προσρυομένους τεμένεσιν ἀπέσφαττον, ποῦ ποτὲ ὁ παπᾶς λέγοντες, τοῦτ' ἔστιν οὓς ἀνηρήκεσαν ἐκεῖνοι ἱερεῖς εἰσεφρηκότες ἔνδον τῶν ἱερῶν. ὅτε καὶ τοιοῦτό τι καινὸν ἐπισυνέβαινε· τοὺς γὰρ κύνας φασὶ μετὰ μὲν τὴν τῆς πόλεως ἅλωσιν μηδενὸς νεκριμαίου σώματος τῶν ἀναιρεθέντων Ῥωμαίων ἅψασθαι ἢ ὅλως ὀδοῦσι σίνασθαι ἢ αἰκίσασθαι, τότε B

2. ἐξήλυξαν] ἐξέφυγον A. 11. post Ἀλανῶν B: ἦσαν γὰρ κάτοικοι ἐκεῖ πολλοὶ Ἀλανοί. 14. προαύλια] πρόναα A. 16. ὃν σὺ ἐσκότωσας B. 19. τοῦτ' ἔ.] ὅ ἐστιν A. 21. μετὰ] κατὰ A.

ui vero ex iis Italorum cohortibus effugerant, et qui Serranum rum populabantur, recta Thessalonicam contendunt; et longis nabus statim a fuga conscensis, non commodam navigationem repeunt, sed ventorum procellis et fluctibus obruti perierunt, et morin terra divinitus decreta paulo post in mari oppetiverunt. multi o qui triremes non adepti erant, adhuc circa Thessalonicam oberes, deprehensi multis modis perierunt, ab auxiliaribus Alanis simum interfecti; qui ea facinora illorum imitati quae capta salonica perpessi erant, nulli hostium pepercerunt, sed bivia et lorum vestibula cadaveribus impleverunt. rogitabant enim comnsos Siculos ubi frater ipsorum, videlicet popularis Alanus, esquem urbe capta occiderant; ac statim enses in iis defigebant. templa confugientes mactabant, ubi papa esset rogitantes, hoc cerdotes quos in templis occiderant. tum mirum quiddam acCapta enim Thessalonica nullum Romanum cadaver canes gu-

ὡς σπέρματα χιλιοστύων πολλῶν ἀγαπητῶς ἀπεδόθη
C καὶ παντοίοις ὅπλοις ἀμυντηρίοις ὁ Σικελίας ῥὴξ κρ
νος ὕστερον οὐκ ἀπεδίδου Ῥωμαίοις μετὰ τὴν τῶ
στρατευμάτων φθοράν, ἀλλ' ἣν οὐκ ἔδει μετὰ ἧττα
σχύνην περιφανῆ δόξαν ἑαυτῷ θηρώμενος, κατεῖχ
βλαβῶς. μετὰ βραχὺ δὲ πρὸς τὰς δαπάνας ἀπειρηκ
τως ἀπέσχετο.

Καὶ ὁ μὲν χερσαῖος πόλεμος τοιοῦτον αἴσιον
πέρας, οὐδέποτε ἐπὶ καρδίαν ἡμῶν τινὸς ἀνελθόν
πάντων κηδόμενος θεός, ὅτι πάντων δεσπόζει, καὶ μ
δοῦς πολλῆς διοικῶν τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἐλεῶν τὰ π

1. οὕτως] τοσούτον οἱ σκύλοι ἐμάνησαν καὶ ἀ
οὐκ εἶχον ποσῶς ἀπὸ τοῦ τρώγειν τὰ τῶν λατίνω
τα ὡς καί τινες ἐὰν ἔθαψάν τινας τὴν φύσιν ἐ
ἀνέσκαπτον οἱ σκύλοι καὶ ἔτρωγον αὐτούς. B. οὕτα
πτώμασιν om A. 3. ὡς καί] ἀλλὰ A. τῶν
θέντων ταφῇ τὰ σ. A. 8. πρὸς τὸν Ἐ.] εἰς τὸ
B. 9. καὶ τοῖς — ἀπεδόθησαν om A. 12. οἰκείω
A. 13. ἔδει δόξαν μετὰ τὴν λαμπρὰν ἐκείνην ἧττα
περιφανῆ αἰσχύνην ἑαυτῷ A. 20. τοὺς πάντας A

stasse aut dentibus lacerasse ferunt, Latinorum vero cada
quadam insatiabiliter devorasse, et sepulcris etiam erut
cum duobus illis ducibus etiam vaecors ille et pestilens e
malorum auctor Alexius Comnenus captus est et excaeca
inferorum sede dignus. quidam ex Latinis Epidamnum co
quam omnis generis armis instructam Siciliae rex post s

πάντα δύναται, οὗτος εἰς ὀπὴν πλάστιγγος ἐπαγαγὼν τὰ ἡμέτερα καὶ χρηστὴν ἐλπίδα πᾶσαν ἀπενεγκών, ἡμᾶς παιδεύσας βραχέα, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριότητι ἐμαστίγωσεν, οὐ στοιχείων μεθαρμοζομένων, οὐδὲ γῆς μὲν ἐξαγούσης πλῆθος σκνιπῶν ποταμοῦ δ' ἐξερευγομένου ἔνυδρα ζῶα βατράχους, οὐδὲ σφηκῶν ἀποστελλομένων προδρόμων τοῦ στρατοπέδου ἤ τινος ἑτέρου τῶν παλαιῶν ἐξαισίων, ἀλλὰ τῶν ἀναιρουμένων ἀποκτεινόντων τοὺς φονευτὰς τῷ ἐξαίφνης εἰς ἀποτόμους ὑπὸ θεοῦ μεταβληθῆναι πολεμιστάς, ἐπεὶ καὶ δειλόν ὅτι πρᾶγμα ἡ πονηρία, ἰδίῳ καταδικαζόμενον μάρτυρι, καὶ προσείληφεν ἀεὶ τὰ χαλεπά, τῇ οἰκείᾳ συνεχόμενον συνειδήσει. τί γὰρ καὶ εἶχον δεινὸν ἐπεγκαλεῖν Ῥωμαίοις οἱ Σικελοί, οὓς οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα πλεῖστον ἀφ' ἡμῶν ἔξετόπισαν; ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῶν βαθυτέρων ἀνεπιπλήπτως ἅψασθαι κριμάτων θεοῦ, κύριος ἔπαισεν ἡμᾶς, ὅτι ἔγνωκεν ἁμαρτήματα ἡμῶν· ἀλλ' ἐπειδήπερ ἦσαν ἰταμοί τε καὶ ἀνελεήμονες οἱ θεόθεν εἰληφότες ἡμᾶς εἰς μαστίγωσιν, οὐδ' P. 233
αὐτοὶ τοῦ τὸν ἔλεον θέλοντος καὶ ψωμίζοντος ἄρτον δακρύων V. 191
καὶ ποτίζοντος ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ τὸν δίκαιον χόλον ἐξέφυγον, ἀλλ' ὡς ἐκ δρυμοῦ λέοντες ἐμπίπτοντες καὶ ὡς λυκιδεῖς ὀλοθρεύοντες καὶ ὡς πάρδαλις ἐφαλλόμενοι, γεγένηνται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτίσαντες καὶ κατεκυριεύθησαν οἱ καταχυριεύσαντες, καὶ κεκέρακεν αὐτοῖς κύριος ὕδωρ πλανήσε-

3. ἐν μυριότητι] ἐς τὸ πολλαπλάσιον A. 8. ἀποκτεινάντων A. τῷ] ἐν τῷ A. 16. ἐπειδὴ δὲ ἦσαν ἰταμοὶ καὶ ἀνοικτίρμονες οἵτινες θεόθεν ἡμᾶς εἰλήφασιν A. 23. ὕδωρ] πνεῦμα A.

nobis leniter castigatis flagris nostros hostes longe pluribus affecit, non quidem mutatis elementis, nec terra productis culicibus, non fluviis ranas eructantibus, neque crabronibus ante exercitum praemissis, aut ullo veteri prodigio edito: sed illud divinitus accidit, ut qui occidebantur, percussores occiderent, pristina timiditate in summam audaciam conversa. nam timida res est improbitas, ac suopte testimonio convincitur, et arguente conscientia nihil boni expectat. nam quid Siculi de Romanis queri potuerunt, quos umbrosique procul montes pelagusque sonorum a nobis removerunt? sed si arcana dei iudicia rimari fas est, dominus percussit nos, quia peccata nostra norat. sed quia superbi et crudeles erant ii qui nos castigandos ab eo susceperant, nec ipsi eius, qui misericordiam vult et cibum potumque lacrimarum suppeditat, iustam indignationem effugerunt. et quia ut e silva leones irruebant et ut lupi vastitatem efficiebant et ut leopardi insultabant, capti sunt qui captabant, oppressi sunt qui opprimebant, et temperatum a domino erroris poculum exhau-

ως, δείξας ὡς καὶ σφίσιν ἦσαν κηλῖδες διὰ τὸ τοῦ τρόπου φοινικὸν εἰς φοινικοῦν χρωζόμεναι καὶ νίτρων δεόμεναι. οὐκοῦν καὶ τὰ οἰκεῖα ὅρια ὑπερβάντες εἰσέδραμον τὰ ἡμέτερα, μαστιγοῦντες ἡμᾶς βραχέα καὶ μαστιγωθησόμενοι πλείονα.

B Καὶ τὴν μὲν ἵππον οὕτως ἡ δίκη μετῆλθεν· (3) αἱ δὲ μακραὶ νῆες ὑπὲρ τὰς δὶς ἑκατὸν οὖσαι, οὐδ' αὗται τῶν κακῶν ἀπαθεῖς πρύμναν ἐκρούσαντο. ἀποβᾶσαι γὰρ κατὰ τὸν Ἀστακηνὸν κόλπον πολλοὺς ἀπεβάλοντο τῶν πλωτήρων, Ῥωμαϊκαῖς ἐγκύρσασαι στρατιαῖς, αἳ τὰς ἐνορμίσεις αὐτῶν ἀπεκώλυον ἀμφὶ τὰς ἀκτὰς ἐλισσόμεναι, καὶ πᾶσαν ἄβατον ἐποίουν ἤπειρον· τὸ γὰρ Σικελικὸν ναυτικὸν εἴ ποτε κατὰ χέρσον προύκυψεν ἀποβάθραν ἔβαλεν, εὐθὺς τοῖς βέλεσιν ὡς ὕδατος σταγὼν πάντοθεν καταντλούμενον, ὡς κέλυφος χελῶναι τὰ τῶν νηῶν ὑπέτρεχε καταστρώματα. ταῖς δὲ ναυσὶ τοσαύταις οὔσαις τὸν ἀριθμὸν αἱ ἡμέτεραι εἰσάπαξ ἑκατὸν συγκροτούμεναι μάχεσθαι ἀπεθάρρουν. καὶ οὐ τὸ ναυτικὸν ἐκαρδίωττε μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν ἀστυπολιτῶν ταῖς ἁλιάσιν ἐμβάντες καὶ ὅτῳ τύχοι καθοπλισάμενοι τὸν πλοῦν ἐς τοὺς πολεμίους ἔσφυζον θέσθαι· οὐ συνεχωροῦντο δὲ πρὸς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συνδιασκεπτομένων αὐτῷ τὰ κοινά, οὐκ εἰς τὸ πρόθυμον τῶν ἡμετέρων ἀφορᾶν μόνον ἐχόντων, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπερπαθὲς

5. καὶ τὴν] καὶ οὕτω μὲν ὁ πεζικὸς στρατὸς ὑπὸ τῆς δικαίας δίκης τοῦ θεοῦ ἠφανίσθη. τὰ δὲ τούτων κάτεργα, πλείονα τῶν διακοσίων ὄντα, οὐδ' αὐτὰ ἀβλαβῆ ἐναπέμειναν, ἀλλὰ περὶ τὸν τῆς νικομηδείας τόπον ἐλθόντα — B. 9. αἳ τὰς] οὐδὲ παρεχωροῦντο ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν σκαλῶσαι εἰς τόπον τινά B. 11. γὰρ] δὲ A.

serunt, expertique sunt sibi quoque inesse maculas, easque coccineas ob sanguinariam immanitatem, quae eluendae essent. itaque extra suos limites evagati nostros fines incursarunt, et paucis plagis nobis illatis ipsi plures tolerarunt.

Ac equitatus has poenas exsolvit. (3) Longae autem naves, [illegible] plius CC, nec ipse malorum expertes retro vela dederunt. nam [illegible] ad Astacenum sinum descensum fecissent, multi a Romanis co[illegible] caesi sunt, quae passim in littoribus prohibebant quo minus ap[illegible] lerent, nec usquam eos continentem attingere patiebantur. q[illegible] quando Siculi aut terram spectabant, aut scalas proferebant, s[illegible] telis tanquam fluctibus obruti non aliter quam testudinis co[illegible] navium tabulata subibant. etsi autem tantum numerum navium [illegible] bebant, tamen nostrae non amplius C cum eis confligere cupi[illegible] neque vero classici duntaxat fervebant, sed multi etiam ex ur[illegible] colis, naviculis conscensis et armis obiter arreptis instructi, [illegible] stes invadendos parati erant. sed id ab imperatore et senatu [illegible]

προορωμένων τῶν ἀντιμαχομένων νηῶν. καὶ κατὰ τοῦτο περὶ ἣν τῶν Κιόνων ἠϊόνα αἱ τριήρεις σαλεύουσαι οὐ περαιτέρω προῆεσαν· ὁ δὲ τῶν ἐναντίων στόλος περὶ τὰς ἑπτακαίδεκα ἡμέρας τὴν κώπην σχάσας ἐν ταῖς νήσοις, ὡς οὐδένα πως ὥρα τῶν ὁμοφύλων κατὰ χέρσον προσιόντα, οὐκ ἀγαθὴν εἰσάσας τὴν ἀναβολὴν μεθαρμόζεται πρὸς ἀπόπλοιαν. καὶ δὴ τὴν νῆσον τὴν Καλώνυμον πυρπολήσας, καὶ ὅσα πάραλα κεῖται κατὰ τὸν κόλπον τὸν Ἑλλησπόντιον, εἶχετο τοῦ οἴκαδε πλοῦ. φασὶ δὲ ὡς καὶ τούτων πολλαὶ ἄνανδροι τῷ βυθῷ κατέδυσαν, ἀντιπνοίαις περιπεσοῦσαι καὶ καταιγιδώδεσιν ὁμιλήσασαι πνεύμασι. καὶ λιμὸς δὲ καὶ νόσος ἔστιν ἃς ἐξεκένωσε. D

Καὶ οὕτω μὲν οὐ μεῖον ἢ δέκα χιλιάδες μαχίμων ἀνδρῶν ἐν τοῖσδε τοῖς πολέμοις ἀπώλοντο· αὐτοὶ δὲ οἱ ζωγρηθέντες κατ' ἀμφοτέρους τοὺς πολέμους ὑπὲρ τὰς τέσσαρας χιλιάδας ἀριθμούμενοι ταῖς δημοσίαις φυλακαῖς ἐνείρχθησαν. μὴ ἐκ βασιλικῶν δὲ ψωμιζόμενοι ταμιείων ἤ τινος τῶν ὅσα τὸ ζῆν συνίστησι μεταλαγχάνοντες ἄλλοθέν ποθεν, ἄρτῳ δὲ μόνῳ διαζῶντες χορηγουμένῳ πρὸς τῶν θεοφιλῶς ἐπισκεπτομένων τοὺς ἐν ταῖς εἱρκταῖς, κακῶς ἐφθείροντο, ὥσθ' ὁ τὴν ἀρχὴν τῆς Σικελίας χειρίζων καὶ τὴν τότε κατὰ Ῥωμαίων κίνησιν θέμενος, τοῦτο πυθόμενος, διὰ γραμμάτων τὸν βα- P. 234
σιλέα ἐχλεύαζεν ὡς ἀφιλανθρώπως ἐῶντα λιμῷ καὶ γυμνότη-

1. ἀντιμάχων A. 4. σχάσαντες A. 8. κατὰ] περὶ τὸν τόπον τῆς λαμψάκου B. 10. ὁμιλήσασαι] ὁμιληκυῖαι A. 14. ἀπώλοντο] ἐχάθησαν B. 18. ἄλλοθεν] ἀλλαχόθεν ἀλλ' ἄρτῳ μόνῳ A. 23. ἐχλεύαζεν] κατωνείδιζεν ἀφίλοικτον καὶ λιμῷ ἐῶντα A.

cessum non est, qui non tantum alacritatem civium spectabant, sed etiam hostilium navium multitudinem considerabant; eaque de causa nostrae naves ad Cionicum littus in ancoris stantes ulterius non progrediebantur. classis vero hostilis cum ad dies septendecim in insulis consedisset nec popularium quenquam terra accedere vidisset, moram illam nihil boni portendere arbitrati de reditu cogitarunt, lacensaque Calonymo insula et finitimis in sinu Hellespontio locis domum versus perrexerunt.

Ferunt autem multas naves cum vectoribus adversis ventis et turbinibus demersas esse, alias morbo et fame exhaustas. ita X millibus haud pauciores his bellis perierunt. ultra IV millia utroque bello in carceres inclusa, cum nihil ab imperatore aut aliunde suppeditaretur praeter panem, qui pietatis ergo a nonnullis submistrabatur, male perierunt. quo rex Siciliae, illius belli auctor, audito imperatori per litteras immanitatem exprobravit, qui fame et

τι παραπόλλυσθαι τηλίκων καὶ τοσούτων στίχας ἀνδρῶν, ἐν
ἀργῶς μὲν ἀραμένων ὅπλα κατὰ Ῥωμαίων νόμῳ πολέμου
Χριστιανῶν δ' ὅμως ὄντων καί οἱ παραδεδομένων εἰς χεῖρ
ὑπὸ θεοῦ. χρῆναι δ' ἔλεγε τὸν νικῶντα ἢ πανωλεθρίαν ε
θὺς τῶν ζωγρηθέντων καταψηφίζεσθαι, εἰς θηρίου φύσιν ἐκ
πολλοῦ τοῦ παραλόγου μεταμειφθέντα καὶ τὸν ἀνθρώπινον
νόμον παραβλεψάμενον· ἢ μὴ δοκιμάσαντα τοῦτο, συνειλη-
φότα δὲ καὶ καθείρξαντα, τρύφος γοῦν ἄρτου διαθρύπτειν
Βὀκτάβλωμον, εἰ περὶ τὴν διαρκῆ διαίτησιν κιμβικεύεται, αἰ-
V. 192 λὰ μὴ τιμωρεῖν τοῦ διὰ ξίφους καὶ αὐτίκα μόρου μακρότε-
ρα, λιμώττειν παρεικότα καὶ παγετῷ καὶ κρυμῷ διαρρήγνυ-
σθαι κακῶς τὴν ψυχήν, καὶ φόνου αἰτίαν ἐπάγεσθαι, εἰ καὶ
μὴ τὰ στέρνα διατορεῖ δόρατι ἢ τὸ βέλος ἁρπαζόμενον τοῖς
σπλάχνοις καὶ ἐμβαπτόμενον δείκνυσιν, ἐπεὶ μηδὲ διαφέρειν
τὸ φονεῦσαι καὶ φόνου παρασχεῖν πρόφασιν. βασιλεὺς δὲ
ὠὰν ἄκροις παραδεξάμενος τὰ γραφόμενα, εἴασε τοὺς τά-
λανας Σικελοὺς ὡς πρότερον φθίνεσθαι, ὡς ἐν αὐτῷ ὅπως
τοῦ ὅ τι ποτ' ἂν αὐτοὺς βούλοιτο δρᾶσαι. σύνδυο οὖν καὶ
σύντρεις πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐκκομιζόμενοι, νεκροταφίων
Cἄμοιροι καὶ ἄτερ τῶν τελευταίων λουτρῶν, κατὰ τῶν πολυ-
ανδρίων ἐξετινάσσοντο καὶ καταδύσεων τῶν ὑπογείων.

Καθίσας δ' ὁ βασιλεὺς ἐπὶ δίφρου χρυσοκολλήτου καὶ
περιδὺς τὴν λιθόστρωτον τήβενναν, βῆμά τε πολυανθρωπότατον

2. μὲν ἀρ.] ἀράντων A. πολεμίω A. 11. παρεικότα] ἐῶντα A. διαρρήγνυσθαι] ἀναχρέμπτεσθαι A. 12. ἐπάγεσθαι] ἔχειν A. 16. παραδεχόμενος A. εἶα A. 17. φθείρεσθαι A. 18. τοῦ om A. δρᾶν A. 22. καὶ τὴν ἐκ λίθου καὶ μαργάρου φορέσας στολὴν B. 23. περιδὺς] περιθέμενος A.

frigore tot viros perire pateretur, qui etsi more belli aperte arma intulissent, tamen Christiani essent et a deo in manus eius traditi. esse autem a victore aut statim capitis damnandos captivos, omnis humanitatis ob insperatos successus oblito et in feram converso; aut si id nolit, saltem frustum panis captivis impertiendum, si ita sordidus sit ut eos alere nolit. etsi enim eos gladio non traiiciat nec telum cruentum e visceribus eorum extrahat, tamen cum eos frigore et fame crudeliter conficiat, nihilo minus caedis esse reum. neque enim interesse utrum ipse occidas an caedis causam praebeas. verum imperator istis litteris parum motus miseros Siculos aeque ut antea perire sinebat, quasi vero liceret quicquid libuisset. saepe igitur eodem die bini et terni, sine inferiis, extrema lotione, in coemeteria et cavernas coniiciebantur.

Imperator vero sella aurea occupata, et gemmata purpura indu-

ῥοικῶς, ὡς εἴη μὴ τοῖς ἀλλοφώνοις μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς ὁμαίοις αὐτοῖς ἐπιφοβώτατος, εἰσάγεσθαι κελεύει τοὺς τοῦ κελικοῦ στρατεύματος ἀρχηγούς, δηλαδὴ τὸν Ἀλδουΐνον καὶ τὸν Ῥιτζάρδον. οἱ δὲ τὸ ἐριῶδες τῆς κεφαλῆς ἀποθέμενοι ἀλυμμα καὶ δουλικωτέραν προσκύνησιν ἀπονείμαντες, ἠρωτήθησαν παρὰ τοῦ βασιλέως ὅπως αὐτῶν χριστὸν ὄντα κυρίου κακολόγουν ἐν τοῖς πρὸς αὐτὸν γράμμασιν, οὐδὲν μὲν δικαίως ἔχοντες ἐπεγκαλεῖν, τῇ δ' ἐνεστώσῃ τύχῃ παρὰ τὸ δέον χρώμενοι καὶ κυδρούμενοι καὶ τῷ ἥττῆσαι κατὰ κράτος τὸ πολέμιον φυσώμενοι. αὐτὸς γὰρ ὁ βασιλεὺς Ἰσαάκιος τὴν βασιλείαν ἄρτι παραλαβών, πρέσβεις ἀποστείλας ἔτι τῆς Λατίνης στρατιᾶς συνεστώσης, οὐδέν τι τῶν πρὸς διαλλαγὴν φερόντων τοῖς στρατηγοῦσιν ἐλάλησε τοῦ ἐναντίου στρατεύματος, μήτε δώροις ἀγάλλων μήτ' εὐνοίας ὑπαγόμενος πλάσμασιν, ἀλλ' ἐπιστείλας ἀρχικώτερον καὶ πάσαις μὲν αἰτίαις πᾶσι δὲ βάλλων ἐγκλήμασιν ἐσοβαρεύετο πρὸς ἄνδρας ἔτι νικῶντας καπὶ τοὺς ἑαυτῶν πόδας τιθέντας ἅπαν τὸ ἐν Ῥωμαίοις, καὶ τὸ οἰκεῖον ἀνυμνῶν ξίφος καὶ μεγαλύνων ὡς τιμητικώτατον διηπειλεῖτο, ἐφ' οἷς ἔτι διηπορεῖτο, ἐξολόθρευσιν αὐτῶν καὶ ἀπώλειαν, εἰ μὴ μεταβουλευσάμενοι παλίμποδες γένωνται ὅθεν ἐξῆεσαν. ὁ δὲ Ἀλδουΐνος ἀγέρωχος ὢν καὶ ἄλλως, ὡς ἔδειξε, τότε δὲ καὶ ταῖς ἐνεστώσαις τύχαις ὡς ἀσκὸς ἐξοιδούμενος, οὐκ ἐνεγκὼν τὰ ἐπεσταλμένα ἀμείβεται τὸν βασιλέα λόγοις κομψευτικοῖς. τό τε γὰρ

1. ἠθροικώς] ἡτοιμακὼς A. 3. στρατεύματος] τάγματος A. ἀλδουΐνον AB: βαλδουΐνον PW. 8. ἔχοντος et mox χρωμένου καὶ τυφουμένου et τὸν πολέμιον ὑψαυχενοῦντος A. 13. στρατηγοῖς A. 15. καὶ πάσαις — τιμητικώτατον om A. 20. γένοιντο A.

tus, coactaque maxima hominum frequentia, ut non peregrinis tantum sed Romanis etiam maxime formidabilis esset, Siculi exercitus duces Balduinum et Richardum adduci iubet. qui pileis depositis, servilem in modum eo adorato, rogati ab eo sunt cur se unctum domini suis litteris insectati essent, cum nullam iustam querimoniam haberent, tantum fortunae successibus et victoria contra officium inflati. nam Isaacius imperio recens suscepto, cum Latinorum exercitus adhuc esset integer, per legatos nihil quod ad pacificationem attineret cum ducibus hostium egerat, neque muneribus missis neque benevolentia simulata: sed quamvis incerto adhuc suarum rerum statu, pro imperio interitum et internecionem eis minatus fuerat, nisi mutatis consiliis eo redirent unde venissent. verum Balduinus cum alioqui ferox, ut res declaravit, tum successibus utris instar inflatus, iis litteris irritatus insolenti responso gladium imperatoris

ξίφος αὐτοῦ ἐκωμῴδησεν ὡς σκιατραφέσιν ὀξυνόμενον σώμα-
σιν (ὑπηνίττετο δὲ τὰ γραφόμενα τὸν τοῦ Ἁγιοχριστοφορίτου
P. 235 θάνατον), καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἰσαάκιον ὡς ἀπάλαμνον ἐμωκᾶτο
μηδὲ γὰρ θυραυλῆσαί ποτε καὶ ἐπὶ θυρεῶν εὐνασθῆναι
γοῦν μαρύλλης ἀνασχέσθαι κράνους καὶ ὑπενέγκαι μολυσμὸ
θώρακος, ἀλλὰ καπνῷ γραμμάτων προσανέχειν ἐς γραμματι-
στοῦ φοιτῶντα ἐξ ἀπαλῶν ἔτι ὀνύχων καὶ δέρριν ἐξημμένον,
πινακίδιόν τε καὶ γραφεῖον ἀνὰ χεῖρας ἔχοντα τὴν σκυτάλην
συχνὰ ὑποβλέπεσθαι καταφερομένην τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ
τῶν πυγῶν, καὶ ταύτης μόνης εἰδέναι καὶ δεδιέναι τὰ κρο-
ταλίσματα, ἀπειλὴν δ' Ἄρεος ὑφίστασθαι μηδαμῶς, μηδὲ
δοῦπον ἀκόντων ἐνηχηθῆναί ποτε. οὐ ταῦτα δὲ μόνον ἐπι-
κερτομῶν ἔγραφεν, ἀλλὰ καὶ παραίφασιν εἰσῆγε καὶ ἐχθρὸς
B ὢν συμφράδμων ἐγίνετο, καὶ ἐνῆγεν ἀποθέμενον τὸ βασί-
λειον στεφάνωμα καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀρχῆς ἀποβαλόμενον καὶ
συμπτύξαντα τὰ σύμβολα τούτων μὲν ὑπεκστῆναι καὶ τηρεῖν
τῷ νικῶντι καὶ κρείττονι, τὸν ἑαυτοῦ κύριον οὕτω τὸν ῥῆγα
λέγων, αὐτὸν δὲ ὑποπεσεῖν καὶ περὶ τοῦ μόνου ζῆν ἐπαναπέ-
νεσθαι δέησιν. καὶ βασιλεὺς μὲν διὰ ταῦτα ὑπ' εὐθύνην ἦγε
τότε τοὺς στρατηγούς, μὴ φέρων τὸ τοῦ Δαβὶδ κατὰ νοῦν

4. γὰρ et ποτε om A. καὶ ἐπὶ] μηδ' ἐπὶ θυρεοῦ ἀφυπνώσας ὁτεδή A. 5. μαρύλλης] μαρίλης? 6. ἀλλ' ἀπὸ μικρόθεν τὰ γράμματα μανθάνων καὶ πινακίδιον καὶ προβέαν μετὰ παλαμαρίου γράφων συχνὰ ταύτην ἔβλεπες καὶ λειώνων καὶ σφογγίζων αὐτὴν καὶ εἰς ἄερα κτυπῶν, καὶ ταύτης μόνους τοὺς κτύπους ἐφοβοῦ, μή ποτε καὶ παρὰ τοῦ διδασκάλου κωλοράβδια λάβῃς B. 8. πινακίδιον διεξιοῦσάν τε A. 11. ὑφίστασθαι] ὑπενέγκαι A. 15. καὶ ξύμπαντα σύμβ. A. 16. τηρεῖν ἀσφαλῶς τῷ A. 17. τὸν ῥῆγα om A. 18. ὑπ. καὶ πόρρωθεν καὶ A.

irridebat ut in effeminata corpora acutum (quibus verbis Hagiochristophoritae caedem innuebat), et ipsum Isaacium ut imbellem subsannabat, qui nunquam sub dio in clipeo dormiisset, nunquam galeam sustinuisset, neque thoracis sordes tolerasset, sed fumo lucubrationum sorderet, a teneris annis ludos frequentare solitus, et membranam tabellam et graphium tenens, subinde virgam et manibus et natibus imminentem timuerit, eiusque solius strepitum et noverit et metuerit, sed Martis minas nunquam tolerarit, neque unquam sonitum iaculorum audiverit. neque vero haec ludibria duntaxat scribebat, sed admonitionem quoque subiungebat, tet cum hostis esset, consiliarii munus subibat, suadebatque ut imperatorium coronam caeteraque omnia imperii insignia deponeret, eaque potentiori et victori diligenter asservaret (quibus verbis dominum suum innuebat), et multo ante supplex de vita impetranda laboraret ac

γλῶσσα ἡμῶν παρ' ἡμῖν · ἐστί· τίς ἡμῶν κύριος ἐστί;" V. 193
ἐ θανάτου ἐτίμα τὰ γεγραμμένα. ὁ δὲ Ἀλδουῖνος οὐκ ἦν
α μόνον δεινὸς ἐπιπλῆξαι, τὴν τύχην ἔτι ἔχων ὑπερηφα-
ομένην, ἀλλὰ καὶ κολακεύειν ἤσκητο ἄκρως, πρὸς ὃ μό-
· πᾶν ὅπλον καὶ πᾶσα μικροῦ μηχανὴ πέφυκεν ἀσθενέστε- C
, ἐν οἷς ἀπολελοιπὸς ἦν αὐτὸν τὸ εὐδαιμονεῖν· ἐξέκρου-
γὰρ τῆς ὀργῆς καὶ καθήδυνε τὸν βασιλέα ὑποσκυζόμενον,
ξίφος αὐτοῦ μεγεθύνειν ἀρξάμενος ὡς βασιλικὸν ὄντως
ὶ τιμητικόν, καὶ μὴ κουφολογίαν ἀνόνητον ῥήματα δὲ ἀλη-
ίας εἶναι τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως γραφέντα διετείνετο καὶ
εχνῶς ἐνσημανθέντα χειρὶ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν οὐκ
ιόβλητον ἐδεῖτο ἡγεῖσθαι, εἰ δριμύτερα ἐπέστελλε· τὸ γὰρ
ι τῶν ἐχθρῶν μῖσος καὶ ἡ φύσις οἶδεν ἀνέγκλητον. (4)
ρὸς ἅπερ ἀπεσιώπησε βασιλεύς, μηδέν τι προσθεὶς ἕτερον,
ὐκ οἶδ' εἴτε τῇ κολακείᾳ ἐκθηλυνθεὶς εἴτε τῇ ὑπεργορίᾳ κα- D
απεισθείς. καὶ αὐτοὶ μὲν ἐκεῖθεν ἐξήλθοσαν, καὶ γεγόνασιν
ὐθὺς ἔμφρουροι· βασιλεὺς δ' ἑτέραις προσχὼν ὑποθέσεσι
ροσέθετο καὶ τοῖς παροῦσι διατρανώσασθαι, καὶ τοῖς λοι-
τοῖς δὲ πᾶσιν ἀστυκοῖς καὶ ἀλλοίοις οὐκ εἶναι ὅλως ἀνήκοον
ᾤθελεν, ὡς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης οὐδένα ἐς τὸ σῶμα δια-
λωβήσεται, κἂν ᾖ τις ἀνδρῶν ἔχθιστος καὶ τῇ αὐτοῦ βιοτῇ
καὶ βασιλείᾳ ἐπιβουλεύων ἁλῷ. καὶ οἱ μὲν τὸ βασιλικὸν βῆ-

8. μεγεθύνειν] ὑψοῖν B. βασιλικώτατον A. 9. τιμητικόν] τομώτατον A. ἀνόητον A. 13. τὴν φύσιν εἰδέναι A. 18. π. πάσι διατρ. καὶ τοῖς ἀποῦσιν ἀστ. A. 21. ᾖ] εἴη A. βιοτῇ] ζωῇ A. 22. τὸ βασίλειον A.

his de causis imperator in iudicium adducebat duces, Davidicum illud non ferens „lingua nostra penes nos est: quis dominus noster est?" et scripta illa ultimo supplicio multabat. verum Balduinus, ut secundis rebus ad obiurgandum paratus, sic mutata fortuna adulandi etiam summus artifex, quae res omnia arma, omnes machinas fere vincit, imperatoris iracundiam depulit et indignationem mitigavit, gladium eius ut summo imperio dignissimum et exquisita arte praeditum extollendo, et quae scripsisset, non levia et inania verba, sed veritate suffulta et manu dei omnino consignata fuisse affirmando. neque vero se, quod acerbius rescripsisset, propterea contemnendum iudicari orabat: nam hostile odium iure naturae omni vacare crimine. (4) Ad ea verba conticuit imperator, haud scio an adulatione effeminatus, an vero defensione motus; et illis in eandem custodiam reductis, aliis rebus occupatus, iis qui aderant omnibus et iis qui aberant tam civibus quam peregrinis declarare instituit se eo die, quamvis mortalium omnium inimicissimus sit suoque imperio et vitae insidietur, occisurum aut mutilaturum esse nemi-

μα τότε πληροῦντες ἐπευφήμησαν τοῖς λελαλημένοις τούτοις καὶ ἐπερρόθησαν ὡς μικροῦ φωνῆς ἀκηκοότες θεοῦ, καὶ πᾶς ἐνηχηθεὶς τὸ ῥῆμα τουτὶ δώρημα θεοῦ τὸν βασιλέα τέλειον ἔλεγε, πρὸς τὴν τοῦ ἐπηγγελμένου ἐργωδίαν ὁρῶν καὶ τὸ τῆς
α36 πραότητος πολὺ ἐκπληττόμενος· μηδὲ γὰρ ἔξεῖναί τινι, καὶ μάλιστα βασιλεύοντι, μοχθηρίαν φύσεως φέρειν ἀκίνητον πρὸς τὸ κρεῖττον ἢ δυσμετάθετον, ἢ στέγειν ἄνθρωπον ἀποστατικὸν καὶ λῃστεύοντα τὴν ἀρχήν, κἂν ἀρετῆς μεταποιοῖτο μάλιστα καὶ μετὰ Δαβὶδ οὐκ ἀνταποδιδοίη τοῖς ἀνταποδιδοῦσι κακά, ἢ ψάλλων εἴη κατ' ἐκεῖνον ἐν καιροῖς κινδυνωώδεσι „ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς." αὐτὸς μέντοι βασιλεὺς ἀντιφθεγγομένῳ προδήλως τῇ γλώττῃ καθυπέφηνε μετὰ βραχὺ τὴν προαίρεσι, Β καὶ ὥσπερ ἐν τῷ λέγειν οὐ διεστείλατο, οὕτω κἀν τῷ πράττειν οὐ συνεστείλατο, ἀλλὰ μικροῦ διημιλλήθη Ἀνδρονίκῳ τὸ προσκεκρουκὸς σινόμενος, μὴ τὸ τοῦ Σολομῶντος ἐπῃνεκὼς ὃ φησιν „ἀγαθὸν τὸ μὴ εὔξασθαι ἢ εὔξασθαι καὶ μὴ ἀποδοῦναι."

Ὁ δέ γε τοῦ Ἰκονίου σουλτάνος (ἦν δὲ εἰσέτι ὁ Κλιτζασθλάν, εὐγηρίαν ἄγων καὶ γεγονὼς ὑπὲρ ἔτη τὰ ἑβδομήκοντα) τὸν Ἀνδρονίκου ἐκκωτισθεὶς θάνατον καὶ τὴν ἀνάρρησιν

1. ἐπευφημισαν τοῖς λαληθεῖσι A. 4. ἐπαγγέλματος A. 6. φέρειν] ἐνεγκεῖν A. 8. μεταποιοῖτο] ἀντέχοιτο δαυϊτικῆς οὐκ ἀνταποδιδοὺς A. 10. ψάλλει κ. A. 12. ἀντιφθεγγόμενα — βρ. τὰ πραττόμενα A. 15. τῷ ἀνδρ. A. 17. ἢ τὸ A. 18. σουλτὰν A.

nem. ac ii qui tum in consilio aderant, ea verba ut divinitus prolata summis laudibus et laetis acclamationibus sunt prosecuti. omnes ad quorum aures ea pervenit oratio, difficultate eius rei considerata, et ingenti mansuetudine obstupefacti, absolutum dei donum imperatorem illum esse affirmarunt. neque enim posse quenquam, imperatorem praesertim, improbitatem naturae inemendabilem tolerare, aut ferre desertorem et imperii vastatorem, etsi Davidica virtute sit praeditus, qui malum malo non penset aut periculosis temporibus canat „circumdederunt me ut apes favum, ego vero nomine domini eos propulsavi." caeterum ipse imperator brevi postea egit quae cum eius oratione minime consentiebant; et ut in dicendo nulla distinctione, ita etiam in agendo adeo nulla moderatione usus est, ut parum abesset quin ulciscendis inimicis Andronicum imitaretur, neglecto illo Solomonio, quo dicitur praestare non facere votum quam votum non reddere.

Interim Iconii Sultanus Clizasthlanis felici senecta ultra annum LXX progressus, cum Andronici interitum, cui successisset Isaacius audivisset, et ea quae in imperatorum mutationibus accidere so

ακίου πυθόμενος, καταστοχάζεται ἀρίστως ὅσα εἰκὸς ἐπὶ τῶν βασιλέων μεταθέσεσί τε καὶ παραλύσεσι γίνεσθαι, μᾶλλον εἰ πόλεμος ἀνθέλκει ἑσπέριος, καὶ πολέμων ὁ κρά- ος· καὶ δὴ εἰσβολὴν ποιεῖται κατὰ τοῦ τῶν Θρᾳκησίων ατος δι' εὐίππου καὶ εὐόπλου στρατεύματος, τοῦ Σαμῆ ρᾶ στρατηγοῦντος. οὐκοῦν ἀνδρῶν κεκενωμένον εὑρὼν τὸ Κελβιανοῦ κλίμα ὅπλα φέρειν εἰδότων (πάντες γὰρ ὡς C ιαρροι μετερρύησαν πρὸς τὸν νεωστὶ τὴν ἁλουργίδα ἐμπορ- άμενον Ἰσαάκιον) ἀνθρώπους τε πολλοὺς ἐχειρώσατο καὶ ον ἤλασεν ἀγέλας παντοδαπῶν, καὶ ὠφελειῶν ἄλλων τὸ εῖον ἐνέπλησε στράτευμα.

Ἠρεμησάντων δὲ καὶ τῶν ἑῴων ἐθνῶν ἄλλοις τε προσ- ροις φιλοτιμήμασιν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐτησίων ἀπολήψεσι ρων (οὕτω γὰρ οἱ ἐς ἡμᾶς ὑπερκαθήμενοι Ῥωμαίων μετιέ- ἵσασι τὸ ἀλλόφυλον, τὴν οἰκουρίαν μεταδιώκοντες ἴσα καὶ V. 194 λαμηπόλοις νεάνισιν, αἳ περὶ ταλασίαν διαπονοῦνται), ἔλησεν ἐξ ἀλλοεθνοῦς γένους ἑαυτῷ μνηστεύσασθαι γαμε- ·· ἦν γὰρ ἐμνηστεύσατο πρότερον, θανάτῳ ἀπεβάλετο. καὶ D κοινολογησάμενος διὰ πρεσβέων τῷ τῆς Οὐγγρίας ῥηγὶ τῷ λᾷ ἄγεται εἰς γυναῖκα τὴν ἐκείνου θυγατέρα, τῆς δεκαετη- ος οὔπω ἀκριβῶς ἀψαμένην. τὰ δὲ γαμοδαίσια θύειν ὁ χρημάτων δημοσίων σμικρολογούμενος ἀμισθὶ ταῦτα ἐκ τῶν

5. ἀσαμῆ B. 13. ἀλλὰ] τάξας καὶ καθ' ἕνα χρόνον τελέσματα B. 16. π. τὴν ταλ. A. 18. ἐμνηστεύσατο] ἡρμόσατο A. 20. ἄγεται] μνηστεύεται A. 21. τὰ δὲ] μέλλων οὖν τοὺς γάμους ἐκτελέσαι οὐκ ἠθέλησεν ἀπὸ τῶν βασιλικῶν χρημάτων ἐξοδιάσαι τι, ἀλλ' ἐκπέμψας εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν πόλεις καὶ χώρας συνῆγε τὴν τοῦ γάμου ἅπασαν ἔξοδον ἄνευ τινὸς δόσεως B. 22. ἀμισθὶ] puto legendum ἀμυστί pro ἀφειδῶς. Wolfius.

esertim si bellum ab Occidente gravissimum urgeat, sagacissime inasset, lectissimo equitatu et armis instructissimo in Thraciam pressionem facit, Same Amera duce. qui cum Celbianum tractum llicosis viris vacuum invenisset (omnes enim torrentis instar ad acium recens imperio potitum confluxerant), multos homines ce- armenta et greges omnis generis abegit, et multis manubiis suum rcitum locupletavit.

Ubi Orientales gentes cum aliis pro tempore muneribus, tum uis tributis placatae quieverunt (sic enim nostra aetate Romano- imperatores cum barbaris agere solent, domi instar nentium illarum desidentes), uxore defuncta alienigenam ducere statuit, per legatos Belae Hungariae regis filiam, nondum decem annos m, ambit. sed dum ex tenacitate nuptias ex fisci pecunia cele-

οἰκείων συνέλεγε χώρων· καὶ ἔλαθε διὰ σμικροπρέπειαν κα
ἄλλας μὲν πόλεις καλαμησάμενος, αἳ κατ' Ἀγχίαλον συνῳκί
ζοντο, ἑαυτῷ δὲ μάλιστα καὶ Ῥωμαίοις ἐκπολεμώσας τὸν
κατὰ τὸν Αἷμον τὸ ὄρος βαρβάρους, οἳ Μυσοὶ πρότερο
ὠνομάζοντο, νυνὶ δὲ Βλάχοι κικλήσκονται. οὗτοι γὰρ τα
δυσχωρίαις πεποιθότες, καὶ τοῖς φρουρίοις θρασυνόμενοι
πλεῖστά τέ εἰσι καὶ ὀρθὰ κατ' ἀποτόμους κείμενα πέτρα
καὶ ἄλλοτε μὲν κατὰ Ῥωμαίων ἐμεγαλαύχησαν, τότε δὲ πρ
φασιν εὑρηκότες, ὃ δὴ λέγεται, Πάτροκλον τὴν τῶν οἰκεί
θρεμμάτων ἀπαγωγὴν καὶ κάκωσιν ἑαυτῶν, ἐς ἀποστασίαν
P. 237 λαμπρὰν ἀνεσκίρτησαν. ἦσαν δὲ οἱ τοῦ κακοῦ πρωτουργοὶ
καὶ τὸ ἔθνος ὅλον ἀνασείσαντες Πέτρος τις καὶ Ἀσάν, ὁμο-
γενεῖς καὶ ταυτόσποροι, οἳ καὶ μὴ δρῶντες τὴν νεωτέρισιν
ἀπροφάσιστον προσίασι βασιλεῖ σκηνουμένῳ ἐν τοῖς Κυψέλ-
λοις, αἰτούμενοι συστρατολογηθῆναι Ῥωμαίοις καὶ διὰ βασι-
λείου γράμματός σφισι βραβευθῆναι χωρίον τι βραχυπρόσο-
δον κατὰ τὸν Αἷμον κείμενον. ἀλλ' ἀπέτυχον τοῦ αἰτήματος·
ἦν γὰρ ἡ θεία ἐπικρατεστέρα κίνησις. ὑπετονθόρυσαν οὖν ὡς
παροφθέντες, εἰκαίως δὲ καὶ τὴν αἴτησιν ἐπανατεινάμενοι παρέ-
πτυσάν τι καὶ ῥῆμα θερμότερον, τὴν ἀποστασίαν ὑπεμφαῖνον
καὶ ὅσα ἐπανιόντες οἴκαδε δράσουσι, καὶ τούτων μάλιστα ὁ
Ἀσὰν ὁ καὶ θρασύτερος καὶ ὠμότερος, ὃς καὶ τύπτεται κατὰ
B τῶν προσώπων ἐπιταγῇ τοῦ σεβαστοκράτορος Ἰωάννου, ἐπιλη-

2. κατ'] περὶ τὴν ἀχελῶ διάκεινται B. 11. πρωταίτιοι καὶ πρωτουργοὶ B. 18. ὑπετονθόρυζον A. 19. εἰκαίως] καὶ εἰκαίως τὴν A.

brare reformidat et sumptus illos ab urbibus et provinciis affatim exigit, cum alias urbes, praesertim Anchialo finitimas, afflixit, tum barbaros Haemi montis accolas sibi et Romano imperio infestissimos reddidit, qui olim Mysi, nunc Blachi nominantur. hi enim angustiis et castellis freti, quae plurima habent praeruptis saxis inaedificata, cum prius etiam Romanos parum curarent, tum per causam abacti pecoris et vexationum quas tolerassent aperte defecerunt. eius defectionis principes et auctores fuere duo ex illa gente fratres, Petrus et Asan; qui ne sine causa res novas moliri viderentur, imperatorem Cypsellis degentem adeunt, petentes ut in Romanas legiones referantur, et sibi praedium exigui reditus in Haemo monte situm assignetur. ea re non impetrata (nam fatorum vis prudentiam humanam superabat) submurmurabant ut contempti et voti impotes; et verbum audacius emiserunt, quo defectionem et ea quae domum reversi acturi essent innuebant, Asan praesertim, homo audacior et crudelior, cui ob impudentiam Iohannis Sebastocratoris iussu colaphus

εἰς εἰς ἀναίδειαν. καὶ οἱ μὲν ἄπρακτοι οὕτως ἐπανῆλθον
ἐ περιύβριστοι· ὅσα δὲ κατὰ Ῥωμαίων οἱ ἀνοσιουργοὶ οὗ-
καὶ μιαροὶ διεπράξαντο, τίς ἂν ἐφίκοιτο λόγος, ἢ ποία
ἡγησις τοσαύτας κακῶν Ἰλιάδας συμπεριλήψεται; ἀλλὰ
πω περὶ τούτων, τὸ δὲ λέγειν προβαινέτω μοι καθ'
μόν.

5. Ἔτι τοῦ ἐκ Κομνηνῶν Ἰσαακίου κατατυραννεύοντος
ς Κύπρου, καὶ μήτε χρημάτων ὑποσχέσεσιν ἀποσχέσθαι ταύ-
ς προτιθεμένου μήθ' ὑποκλινομένου τῷ βασιλεῖ, οὔτε μὴν
δεινὰ μετριάζοντος ὅσα ἐκακούργει κατὰ Κυπρίων ἀεὶ
ινοτέρας κολάσεις ἐπινοῶν, ἔγνω κατ' αὐτοῦ στόλον καταρ-
ἰσειν ὁ βασιλεύς. καὶ ἐπειδὴ μακραὶ νῆες ἡτοιμάσθησαν
βδομήκοντα, ναύαρχοι ἀναδείκνυνται ὁ Κοντοστέφανος Ἰωάν-
ης, οὐδοῦ ἐπιβὰς γήραος, καὶ ὁ Κομνηνὸς Ἀλέξιος, ὃς εἰ
αὶ εὐήλιξ ἦν καὶ ἀνδρεῖος καὶ τοῦ βασιλεύοντος ἔξανεψιός,
ἀλλ' ἐκκοπεὶς τὰς κόρας ὑπ' Ἀνδρονίκου ἀχρεῖος πρὸς τῶν
λων εἰς τὴν τότε στρατήγησιν συλλελόγιστο, καὶ μὴν οὐδ'
ἄμαιος ἐκρίνετο οἰωνός. καὶ δὴ ὁ μὲν ἐς Κύπρον πλοῦς
ἀκίνδυνος καὶ τὸ πνεῦμα λίαν φορύν, ῥῆμα πως ἐμπίπτον
τοῖς λαίφεσι, τὰ δ' ἐξῆς καὶ μετὰ τὸ προσσχεῖν εἰς τοὺς Κυ-
πρόθι λιμένας ἁπάσης ἀγριώτερα λαίλαπος· αὐτούς τε γὰρ
ἐ τῆς Κύπρου κρατῶν Ἰσαάκιος συλλαβὼν ἐτροπώσατο, καὶ

6. τυραννεύοντος A. 10. ἐπινοούμενος A. 13. οὐδοῦ] ὁδοῦ A. 14. εὐήλιξ] νέος B. 16. στρατήγησιν] στολαρχίαν λελόγιστο A. 19. κυπρόσε A. 21. συλλαβών] ἡττηκώς ἐχειρώσατο A.

ulfringitur. ita non infecta modo re dimissi, sed contumeliis etiam ritati homines isti nefarii et conscelerati quomodo contra Romanos nsati sint, quis verbis consequatur? quae oratio tantum malorum elagus complectatur? sed nondum de his, ne historiae series in-rrumpatur.

5. Comneno Isaacio Cyprum adhuc tenente, a qua neque pecu-ae pollicitationibus neque imperatoris reverentia abstrahebatur, que de crudelitate erga insulares quicquam remittente, sed subin-nova supplicia excogitante, classem contra eum imperator mittere tuit, et LXX longis navibus Iohannem Contostephanum, hominem em, et Alexium Comnenum (qui etsi vir fortis et integrae aeta-erat et imperatoris nepos, tamen ob effossos ab Andronico ocu-ad id munus non modo inutilis sed malum omen quoque ab om-ibus iudicabatur) navarchos praeponit. ac navigatio in Cyprum pe-culi expers fuit, secundis et lenibus ventis aspirantibus. sed ubi portubus appulerunt, atrocissimam tempestatem sunt experti. hum Isaacius Cypri tyrannus eos et vicit et cepit; et potissimus pi-

D ὁ τῶν τότε κατὰ θάλατταν πειρατῶν κράτιστος, ὁ Μεγαρείτης καλούμενος, ἐπαμύνων Ἰσαακίῳ ἀνωϊστὶ ἐπέθετο ταῖς ναυσί, κεκενωμένας εὑρὼν τῶν ἀνδρῶν εἰς τὸν χερσαῖον ἐξιόντων πόλεμον. οἱ δὲ τριηράρχαι οὐ μόνον οὐδέν τι γενναῖον κατώρθωσαν, ἀλλὰ καὶ χερσὶ τῶν ἐναντίων εὐμαρῶς ἐάλωσαν. καὶ αὐτοὺς μὲν τῷ Μεγαρείτῃ ἐκδίδωσιν Ἰσαάκιος ἐς ὅ τι βούλεται χρήσασθαι· καὶ εἶχε τούτους μετὰ μικρὸν
V. 195 Σικελίαν καὶ ὁ ταύτης τύραννος, εἰς ὃν ὡς δεσπότην ὁ Μεγαρείτης ἀνέφερε τὰ ἑαυτοῦ. ὁ δ' Ἰσαάκιος πολλοὺς μὲν τῶν Ῥωμαίων μετὰ τὴν ἧτταν τοῖς οἰκείοις κατέλεξε τέλεσι, πολλοὺς δὲ καὶ ἀγρίαις ποιναῖς καθυπέβαλεν, ὁποῖος οὗτος ἀπαραίτητος ὢν κολαστής, ἐν οἷς καὶ τὸν Ῥεντακηνὸν Βασίλειον,
P. 238 πελέκει ἐκ τοῦ γόνατος θάτερον τῶν ποδῶν ἐκτεμών. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἄριστος τὰ πολέμια, καὶ τῷ Ἰσαακίῳ τούτῳ ὡς Ἀχιλλεῖ ποτὲ Φοῖνιξ μύθων τε ῥητὴρ καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων διδάσκαλος πεφηνώς· ὀργιλώτατος δ' ὢν ἀνθρώπων ὁ Ἰσαάκιος καὶ κατὰ λέβητα καχλάζων ἀεὶ τῷ θυμῷ, παραφορά τε φθεγγόμενος ἐν τῷ χολᾶν καὶ τὴν κάτω γέννν τραμαλέαν δεικνύς, καὶ ἄλλως δὲ οὐχ ἱλαρὰ θρέπτρα ἐκπίνειν εἰδώς, τοιαύτῃ τιμωρίᾳ τὸν ἑαυτοῦ καθυποβάλλει παιδαγώγόν. τὸ δὲ ναυτικὸν πλῆθος ἔνθα οἱ πρὸς βουλῆς διαφῆκεν ἴεσθαι, οἳ καὶ ὡς ἐκ ναναγίου μακροῦ χρόνιοι τὰ οἴκοι κατ

1. ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ περιπατῶν κουρσάριος, ὁ ἀπὸ σικελίας μεγαρίτης B. 3. τῶν ἀνδρῶν] τοῦ στρατεύματος A, et ἐξιόντος. 4. ὁ τοίνυν A. 5. εὐμ.] τέλος A. 13. πελέκει] τοὺς δύο πόδας ἐκτὸς ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ B. 18. τὴν κάτω] τὰ καταμάγουν τῶν γενείων αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ὀργῆς κινῶν B. 19. δείκνυσ

rata Megarita, qui opem ferebat Isaacio, clam naves vacuas mili bus ad terrestre praelium egressis occupavit. itaque trierarchae modo nullum illustre facinus ediderunt, sed denique etiam in hosti manus venerunt; et Megaritae arbitrio permissi ab Isaacio paulo ad Siciliae tyrannum, ad quem ille ut dominum suas actiones rebat, sunt perducti. Isaacius vero post victoriam multos Rom in suas cohortes retulit, multos crudelibus poenis affecit, ut tortor inexorabilis, atque inter caeteros Rentacenum Basilium alterum pedem a genu securi resecuit. erat is vir bellicosis et ut Achillem Phoenix, ita ipse olim Isaacium et in eloquen in re militari erudierat. ac tali praemio Isaacius omnium mor maxime iracundus, et in ira lebetis instar exaestuans, a mente mento absurde loquens, paedagogum suum est r ratus. nauticam vero turbam, quo quisque vellet, abire qui tanquam ex diuturno naufragio, sero domum redier

αβον, ὅσοι τέως μὴ τριῶν ἑνί τινι κακῷ θαλάσσης καὶ λιοῦ καὶ τελευτῆς ἀπεγένοντο.

Τῶν δὲ Μυσῶν ἀποστασίαν μελετησάντων περιφανῆ, Β κὶ ἀρχηγῶν τοῦ κακοῦ τοῦδε ὧν εἴρηκα γεγενημένων, ἔξεισι κσιλεὺς κατ' αὐτῶν. χρὴ δὲ κἀκεῖνα μὴ παριδεῖν ἀνιστόητα. οἱ Βλάχοι ὤκνουν τὰ πρῶτα καὶ ἀπεπήδων πρὸς τὴν τόστασιν εἰς ἣν ἐνήγοντο πρὸς τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἀσάν, ὑ τοῦ πράγματος μέγεθος ὑφορώμενοι. τῆς δὲ δειλίας ταύης τοὺς ὁμογενεῖς ἀπάγοντες οἱ ταυτόαιμοι εὐκτήριον ἐδείαντο οἶκον ἐπ' ὀνόματι Δημητρίου τοῦ καλλιμάρτυρος, εἰς ν πολλοὺς τῶν δαιμονολήπτων συνηθροικότες ἔξ ἑκατέρου ένους, αἱμωποὺς καὶ διαστρόφους τὰς κόρας, λυσιχαίτας, αἰ τἆλλα ἀκριβῶς διασώζοντας ὁπόσα οἱ τοῖς δαίμοσι κάτοοι διαπράττονται, τοιάδε τούτοις ἐνθουσιῶσιν ὑπετίθουν C ›θέγγεσθαι, ὡς ὁ θεὸς τοῦ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Βλάχων ένους ἐλευθερίαν ηὐδόκησε καὶ τοῦ χρονίου ζυγοῦ ἐπένευσεν παυχένισιν, οὗ χάριν καὶ τὸν Χριστομάρτυρα Δημήτριον πολιπεῖν μὲν τὴν Θεσσαλονικέων μητρόπολιν καὶ νεὼν τὸν ειῖ καὶ τὰς παρὰ Ῥωμαίοις διατριβάς, ἐς δ' αὐτοὺς ἀφικέθαι ὡς ἐπαρήξοντα καὶ συλλήπτορα τοῦ ἔργου ἐσόμενον.

1. ὅσοι μὴ ἐκ τρ. A. 2. τελευτῆς] θανάτου παραπώλοντο A. 3. μελετησάντων] νοσησάντων A. 4. γενομένων A. 7. ἀποστασιν] ἐγχείρησιν A. πρὸς] παρὰ A. 8. μέγεθος] ἐργῶδες A. 10. εἰς ὃν] καὶ ἐν αὐτῷ πολλοὺς δαιμονολήπτους, ἅτινα καὶ ψυχάρια ὀνομάζουσι, περισυνάξαντες ἀπὸ διαφόρων γενῶν, καὶ ἑτέρους ἀναξομαλίους καὶ κουτρουλοὺς χωραγίους, πράττοντας ὅσα καὶ οἱ δαιμονιακοὶ ποιοῦσι, τύπτοντες ἑαυτοὺς μετὰ σιδήρων B.

qui ex tribus malis uno, videlicet mari fame aut morte, non perierant.

Cum Mysi aperte defecissent, ab iis quos dixi impulsi, imperator bellum eis infert. sed nec illud praetereundum est. cum Blachi principio ab eo conatu ad quem a Petro et Asane inducebantur, rei difficultate territi, abhorrerent, fratres, ut popularibus suis eum metum adimerent, aedem nomine praeclari martyris Demetrii aedificarunt, in eamque multos daemoniacos utriusque sexus coegerunt, qui cruentis et perversis pupillis effusisque crinibus caetera omnia exquisite exprimebant, quae id genus hominum propria habet; eosque docebant in furore proloqui deo visum esse ut gens Bulgarorum et Blachorum diuturno iugo excusso libertatem consequatur, eaque de causa Christi martyrem Demetrium, relicta metropoli Thessalonica et aede Romanorumque consuetudine, ad ipsos pervenisse, adiuturum id opus. igitur vecordes isti homines paulum morati, et subito maiore spiritu collecto rursus alienati, exagitabantur, et clara voce

ἀνακωχευόμενοι δὲ πρὸς βραχὺ οἱ παράφοροι οὗτοι, καὶ αἰ-
φνης τὸ πνεῦμα πλεῖον συλλέγοντες, ἐπιληπτευόμενοι αὖθι
διεσοβοῦντο καὶ ἐβόων ἐνθεαστικὸν καὶ διάτορον μὴ εἶναι τ
ἀπὸ τοῦδε ἔδρας ἀκμήν, ἀλλ' ὅπλα μετὰ χεῖρας λαβεῖν κα
Ῥωμαίοις ὁμόσε χωρεῖν, τοὺς δέ γε συλλαμβανομένους κα
τὰ πόλεμον μὴ ζωγρεῖν ἀλλ' ἀποσφάττειν καὶ κατακαίνε
D ἀνηλεῶς, μηδ' ἐπὶ λύτροις ἀφιέναι, μηδ' ἐπικάμπτεσθ
δεήσεσι, μηδὲ γονυκλισίαις θηλύνεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ τινας
ἀδάμαντας πρὸς πᾶσαν ἀνενδότους εἶναι παράκλησιν καὶ φθ
ρειν ἅπαξάπαντας τοὺς συλληφθέντας. ὑπὸ θεοπρόπων ο
τοιούτων ὅλον τὸ γένος ἐξομιληθέντες τῶν ὅπλων ἅπαν
γίνονται. καὶ ὡς αὐτίκα εὐημερήθη τούτοις τὰ τῆς ἀποσ
σίας, ἔτι μᾶλλον ἔθεντο τῇ ἐλευθερίᾳ σφῶν ἐπευδοκεῖν τὸν
θεόν. καὶ μικρὸν ἡγησάμενοι τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἄνετον καὶ
ἀπύλυτον, καὶ κατὰ τῶν ἄποθεν τοῦ Αἵμου κωμοπόλεων καὶ
συγκτήσεων ἐμπλατύνονται. ἄτερος δὲ τῶν ὁμαιμόων ὁ Πέ-
τρος καὶ στεφανίσκῳ χρυσέῳ διαδεῖται τὴν κεφαλήν, καὶ τοῖς
ποσὶν ὑπορράπτει καὶ περιτίθησι κοκκοβαφὲς πέδιλον. τῇ δὲ
Πρισθλάβᾳ πρυσβαλόντες (πόλις δ' αὕτη ὠγυγία, ἐκ πλίνθου
πᾶσα ὀπτῆς, καὶ πλείστην ὅσην περὶ τὸν Αἷμον τὴν περίμε-
τρον ἔχουσα) ὡς οὐκ ἀκίνδυνον ἑώρων τὴν πολιόρκησιν, αὖ-
P. 239 τὴν μὲν ἀντιπαρέρχονται, τὸν δ' Αἷμον ὑποκατέρχονται,

3. ἀνεσοβοῦντο A. ἐνθεαστικῶς A. 4. ἀκμήν] καιρόν A. 6 post ζωγρεῖν APW μὴ ζωογονεῖν. 10. πάντα τὸν συλληφθέντα A. 13. σφῶν] σφύδρα A. 14. καὶ μικρὸν] δὲν οὐδὲ ἀνέχονται ἐν τοῖς τόποις εἶναι αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἔξω λεγομένου ζυγοῦ ἐξέρχονται B. 18. κοκκοβαφὲς] ὑποδήματα κόκκινα A. 19. πρεσθλάβα B. ὠγυγία] μεγάλη ἐκπαμένη γύρωθεν στερρῶς μετὰ τειχῶν καὶ ἐσχάτων B.

quasi numine afflati clamitabant non amplius desidiae esse locum, sed arreptis armis Romanos invadendos esse; et qui in bello caperentur, non conservandos aut vendendos, sed inclementer occidendos esse, et prece et precio repudiatis, neque magis ulla obtestatione moveri oportere quam adamantem. tota igitur gens a talibus vatibus concitata ad arma concurrit; et ut initia defectionis auspicata fuerunt, magis etiam credidere deum libertati suae favere. nec ea contenti in oppida et praedia ab Haemo remota diffunduntur. alter vero fratrum Petrus auream corollam imponit capiti et pedibus coccineos calceos inducit. Pristhlabam aggressi (urbs ea Ogygia est, tota latericia et maximum Haemi spatium complexa) ut oppugnationem non esse tutam videbant, ea praeterita ex Haemo descendunt; et Romana oppida subito adorti multos ingenuos homines, multos boves et iumenta aliarumque pecudum in-

ωμαϊκαῖς δ' ἑτέραις ἐπικαταρραγέντες ἀπροσδόκητοι κωμο-
λεσι πολλὰ μὲν σώματα Ῥωμαίων ἐλεύθερα πολλοὺς δὲ
ις καὶ ὑποζύγια καὶ τῶν ἄλλων βοσκημάτων χρῆμά τι οὐκ
ίχιστον διαρπάζουσιν. ἔξεισι τοίνυν κατ' αὐτῶν Ἰσαάκιος.
δὲ τῶν δυσχωριῶν καὶ ἀπροσβάτων αὖθις ἐπιλαβόμενοι
έσχον ἐπὶ πολύ. γνόφου δὲ παρὰ δόξαν ἀναβάντος ὑπὸ V. 196
οῦ, ὃς σκότος τίθησι τὴν οἰκείαν ἀποκρυβήν, καὶ τὰ ὄρη
ύψαντος ἃ ἐτήρουν οἱ βάρβαροι τὰς τῶν παράδων στενὰς
ολοχίσαντες, ἔλαθον Ῥωμαῖοι λάθρᾳ αὐτοῖς ἐπιστάντες, καὶ
ισχεδάζουσιν οὕτω καταπλῆγας θέμενοι. καὶ οἱ μὲν ἀρχη-
τοῦ κακοῦ καὶ τῆς στρατιᾶς, ὁ Πέτρος δηλαδὴ καὶ Ἀσάν, B
ὶ ὅσον περὶ αὐτοὺς ἑταιρικὸν ἀποστατικόν, κατὰ τὴν τῶν
αγγελικῶν χοίρων ἀγέλην ὡς εἰς θάλασσαν τὸν Ἴστρον
ιμησαν, καὶ τοῦτον διαπλωϊσάμενοι τοῖς ἐκ γειτόνων Σκύ-
ις προσέμιξαν· ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ πολλὴν τοῦ κωλύσον-
ς ἐρημίαν πᾶσαν τὴν Μυσίαν ἔχων περιελθεῖν καὶ φρου-
ν ἐπιστῆσαι ταῖς ἐκεῖσε πόλεσιν, αἳ πολλαὶ μέν εἰσι κατὰ
ν Αἷμον, αἱ δὲ πλείους ἢ γοῦν ἅπασαι σχεδὸν ἐπὶ πετρῶν
στόμων καὶ περινεφῶν γηλόφων πεπολισμέναι, τοιοῦτον
ντοι οὐδέν τι καὶ διαπέπραχε, πυρὶ δὲ τὰς θημωνίας τῶν
ρπῶν παραδοὺς καὶ τοῖς τῶν ὀφθέντων Βλάχων φρενακι-
οῖς ὑπαχθεὶς παλίμπους ἐκ τοῦ παραυτίκα γίνεται, ἔτι ὠδί- C
ντα παρεὶς τὰ ἐκεῖσε. ὅθεν εἰς πλατύτερον μᾶλλον ἐπῆρε τοὺς
ρβάρους κατὰ Ῥωμαίων μυκτῆρα καὶ πλειόνως ἠρρέπωσεν.

1. *καὶ ῥωμαϊκαῖς ἐπιπατ. ἀδόκητοι* A. 3. *τι μέγα δ.* A. 14. *Σκύθαις*] *κομάνοις* B. 16. *πᾶσαν*] *τὴν ὅλην ζαγορὰν διελθεῖν* B. 21. *τοῖς τῶν προσκυνησάντων αὐτῶν ἀπατηλοῖς λόγοις ἀπατηθείς* B.

atem numerum abducunt. Isaacio adventante rursus in angustiis et ccessis locis abditi diu restiterunt. sed caligine praeter expectatio-m a deo, cuius latebrae in tenebris sunt, excitata, et montes quos rbari aditu angustiarum obsesso tuebantur involvente, Romani eos prudentes oppresserunt; et terrore attonitos ita dissiparunt, ut ali istius auctores et duces cum amicorum coetu, ut ille por-rum grex in evangelio in mare, ita ipsi in Istrum illapsi ad finimos Scythas traiicerent. imperator vero, cum nemine prorsus proibente totam Mysiam pervagari et praesidia in urbes, quae plerae-ue in Haemo sunt, sed plures ac potius fere omnes in praeruptis upibus et altissimis tumulis extructae, introducere liceret, neutrum ecit, sed cumulis frumenti incensis supplicum Blachorum conflictis erbis deceptus statim retro abiit, relictis illis rebus adhuc plane nuiceratis. unde factum ut barbari Romanis audacius insultarent.

6. Ὁ μὲν γὰρ τὴν βασιλίδα καταλαβὼν ἐπὶ τοῖς κατω-
θωμένοις ἦν βρενθυόμενος, ὡς καί τινα τῶν ἐπὶ τῷ δικάζ-
(ἦν δὲ οὗτος ὁ Μοναστηριώτης Λέων) παθήνασθαι. εἰπόν-
τὴν τοῦ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου ψυχήν, ὅτι τὸ
πικὸν αὐτοῦ βασιλεὺς παρεβλέψατο καὶ ὅσα ἐπὶ τῇ τοῦ
σθενίου μονῇ ἐκεῖνος διέθετο, καὶ κατὰ τοῦτο νεωτερίσαι τ
Βλάχους, ἐρεσχελῶν καὶ διασύρων οὐ καθυφῆκε βραχὺ
δῆθεν σφαλέντα περὶ τὴν πρόρρησιν, φάσκων ὡς αὐτὸς αὖ
D εἰς τὴν προτέραν ὑποταγὴν καὶ δουλείαν τοὺς ἀποστάτας ο
ἐπεισέ τε καὶ ἐπανήγαγεν ἀκαριαίως οὕτως ὡς οὐδὲ χρον-
ἐκεῖνος, καὶ μάτην αὐτὸν ὡς ἀπὸ δαφνηφάγου λαιμοῦ καὶ
Δελφικοῦ μαντικοῦ τρίποδος ἀπερεύγεσθαι τὰ τοῦ ψεύδους
ὀδωδότα καὶ διάκενα θεοπρόπια. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀσὰν βάρ-
βαροι τὸν Ἴστρον διαβάντες καὶ τοῖς Σκύθαις συμμίξαντες,
πλεῖστον ἐκεῖθεν συμμαχικόν, καθὼς ἠροῦντο, στρατολογή-
σαντες ἐς τὴν πατρίδα Μυσίαν ἐπανῆκον, καὶ σεσαρωμένην
ἀτειχῶς εὑρόντες αὐτὴν καὶ Ῥωμαϊκοῦ κεκενωμένην στρα-
τεύματος μετὰ κόμπου ἐπεισέφρησαν μείζονος, οἷα λεγεῶνας
πνευμάτων τὴν ἐκ Σκυθῶν ἐπαγόμενοι σύναρσιν. ὅθεν οὐδ'

1. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς τὴν βασιλίδα πόλιν καταλαβὼν ἐγκαυχώ-
μενος ἦν ἐπὶ τοῖς διαπραχθεῖσιν αὐτῷ ἔργοις, ὡς καί τινα τῶν
κριτῶν (ὑπῆρχε δὲ οὗτος ὁ μοναστηριώτης λέων) λυπηθῆναι ἐφ' ᾧ
εἰπόντα τὴν τοῦ βασιλέως βουλγαροκτόνου ψυχήν. ἐκεῖνος γὰρ
ὅτε τούτους εἰς τέλος διέφθειρε, διετάξατο, εἴπερ πάλιν εἰς
ἀποστασίαν ποτὲ τραπῶσιν οἱ βλάχοι, οὕτως ὀφείλει ὁ μέλλων
καταπολεμῆσαι αὐτοὺς ποιῆσαι τὰ αὐτοῦ κατουνοτόμια καὶ εἰσ-
ελθεῖν εἰς αὐτούς, καὶ τὴν τοιαύτην διάταξιν ἐν τῇ τοῦ σωσθε-
νίου μονῇ ἔθηκεν. ἐψεύσατο γοῦν ἡ τοιαύτη διάταξις, καθ' ὅτι
σὺ βασιλεῦ, ἃ διὰ πολλῶν χρόνων ἐκεῖνος διετάξατο πληρωθῆ-
ναι, οὕτω συντόμως διῆλθες ὡς οὐδὲ εἰς ἐνθύμησιν ἀνέβη ἐκεί-
νου ποτέ, γελῶν δῆθεν καὶ ἐμπαίζων τὰ παρ' ἐκείνου διατε-
ταγμένα. B. 4. τοῦ βουλγ. βασ. A. 6. διέθετο] διετείχες
A. 16. τὴν πατρίδα αὐτῶν ζαγορὰν καταλαμβάνουσι, καὶ
φιλοκαλημένην ταύτην εὑρόντες B.

6. Nam is quidem in urbem reversus ut re bene gesta gloriabatur: quidam vero ex ordine iudicum, Monasteriotes Leo, falso dicebat Basilii Bulgaroctoni animam dolere, qui cum Bulgaros funditus delevisset, edixerit, si quando Blachi denuo novis rebus studuerint, suum exemplum imitandum esse, et provinciam castris in ea positis peragrandam ei qui bellum cum eis gesserit, eo edicto in Sosthenii monasterio affixo. quod nunc sit irritum, quod imperator ea quae ille multis annis confici iusserit, tam exiguo momento absolverit ut illi tale nihil in mentem venerit. Asan vero maximis auxiliaribus Scytharum copiis suo arbitratu delectis reversus, cum

εἰ τὰ ἑαυτῶν ἔχουσι σώζειν καὶ τὴν τῆς Μυσίας
ιεριβαλοῦνται τοπάρχησιν, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ τὰ Ῥωμαίων
: βλάψουσι καὶ τὴν τῶν Μυσῶν καὶ τῶν Βουλγάρων
ίαν εἰς ἓν συνάψουσιν ὡς πάλαι ποτὲ ἦν, οὐδαμῶς
το. καὶ ἦν ἂν δισσούμενα τὰ καλά, εἴπερ αὐτὸς καὶ
βασιλεὺς κατὰ τῶν ἀποστάντων ἐξώρμησε. πλὴν ἀλλ' P. 240
ιὲν τὴν οἰκείαν ὁρμὴν εἰς ἕτερον καιρὸν ὑπερέθετο,
ἀρχηγίαν τῷ πρὸς πατρὸς ἐνεχείρισε θείῳ τῷ σεβαστο-
: Ἰωάννῃ. ὁ δὲ οὐκ ἐπισφαλῶς ἀλλ' ὡς ἄγαν ἐπαινε-
ικυβερνήσας τὴν στρατιάν, καὶ τοὺς πολεμίους ἐν τῷ
εῖν λυπήσας οὐχὶ βραχέα εἰς ὁμαιχμίαν συσπειρα-
καὶ εἰς πεδία ὑποκαταβάντας ἱππήλατα, μετὰ μικρὸν
ατηγὸν ἀποζώννυται, ὑποβλεπόμενος βασιλειᾶν. δια-
δὲ τὴν ἡγεμονίαν ὁ Καῖσαρ Ἰωάννης ὁ Καντακου-
γαμβρὸς ὢν τοῦ βασιλέως ἐπ' ἀδελφῇ. ἀνὴρ δ' οὗτος V. 197

ῆς Μυσίας] τῆς ὅλης ζαγορᾶς B. 5. ἦν ἂν] ἔμελλεν ἂν
ενέσθαι καλόν B. 14. δὲ om A. 15. ἀνὴρ — πρό-
ν] ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν ἡλικίαν μακρὸς καὶ ἀνδρεῖος τὴν
ὴν καὶ μεγαλόφωνος καὶ ἐν πολέμοις δόκιμος, ἀεί ποτε
ἐδυστύχει ἐν τοῖς πολέμοις δι' ἣν εἶχε θρασύτητα καὶ
ζονίαν· ἐξωρύχθη δὲ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς παρὰ Ἀνδρονίκου
ὰ τῶν ἄλλων. ὅθεν καὶ τοὺς βαρβάρους ὁ Καῖσαρ ἀκούων
ὄρεσι διάγειν καὶ μὴ εἰς τὸν κάμπον κατέρχεσθαι, μὴ διαλο-
άμενος ὅτι διὰ τὴν αὐτῶν ἀνάπαυσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐν τοῖς
ὐτοις εὑρίσκονται ὄρεσιν, ἀλλὰ δειλίαν τοῦτο κρίνας αὐτῶν,
ον τοῦ κάμπου ἐποίει τὰ αὐτοῦ κατουνοτόπια, μήτε φυλακὰς
ν ἀκριβεῖς ἢ βίγλας, μήτε μὴν βάλλων χάρακα. νυκτὸς οὖν
ῷ οἱ βάρβαροι ἐπιθέμενοι, μόλις αὐτὸς διασώζεται, καὶ τὸ
ἀτευμα πολυτρόπως ἐκάκωσαν· οἱ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῶν ἐν ταῖς
ταις κείμενοι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καταλαμβανόμενοι ἐφονεύοντο,
δὲ ἀναρμάτωτοι φεύγοντες ἐζωγροῦντο. ὅσοι δὲ φυγεῖν ἠδυ-
ησαν καὶ πρὸς τὴν τοῦ Καίσαρος κατοῦνιαν ἐλθεῖν, πικρότε-
αὐτὸν ὑπὲρ τῶν πολεμίων εὗρισκον, ὑβρίζοντα καὶ διαβάλ-

patriam perpurgatam et Romano exercitu vacuam reperisset, nsolentior et iactantior, Mysiae incolumitate et dominatu non is, maxima Romanis detrimenta inferenda et Mysorum ac rum dominatum, ut olim fuisset, omni contentione coniun- esse censuit. quodsi ipse imperator, ut prius, iterum ad exiisset, fortasse res bene gesta esset: verum is alacritate aliud tempus dilata Iohannem sebastocratorem patruum suum perio ablegavit; qui exercitu non temere sed plane laudabi- bernato, et hosti, qui contractis in unum copiis in planitiem lerat, non parvis cladibus illatis, imperium ob affectati regni nem deponere iubetur, et in eius locum Iohannes Cantacuze- esar, qui imperatoris sororem in matrimonio habebat, suffi-

ἀξιοθέατος τὸ εἶδος καὶ πλουτῶν ἐμπειρίαν τῶν τακτικῶν τότε δὲ οὐ καλῶς τὸν κατὰ Βλάχων διεστρατήγησε πόλεμον

λοντα ὡς προδότας αὐτούς. θέλων γοῦν ὁ Καῖσαρ τὴν ἑαυτοῦ νίκην ἀνακαλέσασθαι, ἠρματώθη καὶ ἐκαβαλλίκευσε Ἀραβικὸν φαίνεται καὶ ἔλαβε καὶ κοντάριον εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ὥρμησε κατὰ μέσον τῶν πολεμίων κράζων καὶ λέγων „ἀκολουθεῖτέ μοι," μὴ βλέπων, μηδὲ γινώσκων ὅπῃ πορεύεται ἢ τί ἐν τῷ στρατῷ γίνεται. νικηθέντων οὖν οὕτω τῶν Ῥωμαίων καὶ φευγόντων, ἥρπασαν παρὰ τῶν βαρβάρων αἱ κατοῦναι πᾶσαι καὶ τὰ χρυσοῦν ῥοῦχα τοῦ Καίσαρος, τὰ μετὰ τῶν γερανέων χρωμάτων σεσημειωμένα, καὶ τὰ φλάμουλα, ἅτινα καὶ ἐνεδύσαντο ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἀσὰν προπορευόμενοι ἔμπροσθεν τοῦ στρατοῦ αὐτῶν. ἐπὶ τὸν κάμπον ἔκτοτε κατελθόντες τὰς τέντας αὐτῶν ἐκεῖ ἔστησαν καὶ κατεσκήνωσαν. παραλυθεὶς δὲ ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς ὁ Καντακουζηνὸς Καῖσαρ, ἀνηγορεύθη στρατηγὸς τοῦ ὅλου στρατεύματος ὁ Βρανᾶς Ἀλέξιος, βραχὺς μὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν, θὺς δὲ τὴν γνωμην καὶ ποικίλος τὴν φρόνησιν καὶ τῶν εὑρισκομένων τότε ἀνθρώπων ὁ στρατηγικώτατος. ἀλλ' οὗτος τὴν στρατηγίαν παραλαβὼν οὐ θρασέως ἀλλὰ μετὰ ἀσφαλείας καὶ φυλάξεως τὰ τούτου ἐποίει κατουνοτόπια, τακτικῶς τοῖς ἔμπροσθεν προπορευόμενος, καὶ προθυμοποιούμενος θλίβειν τοὺς ἐχθρούς, ἐπιμελούμενος δὲ ὅπως καὶ ὁ στρατὸς ἅπας ἀκινδύνως διέρχεται. διελθὼν δὲ τόπους δυσβάτους πολλοὺς ψθάνει κατά τινα τόπον Μέλανα βουνὸν καλούμενον, κἀκεῖσε κατασκηνοῖ καὶ χάραπα βάλλει, καὶ ἐφαίνετο ὡς καὶ χρηστότερόν τι ἐργάσηται. ἔχων δὲ δι' ἐπιθυμίας ἀεί ποτε καὶ φανταζόμενος εἰς τὸ ὕψος ἀναβῆναι τῆς βασιλείας, τότε τὸν ἅπαντα σκοπὸν αὐτοῦ ἐφανέρωσεν. ὁ αὐτὸς γὰρ Βρανᾶς καὶ πρῶτον, ὅτε εἰς τὸν κατὰ τῆς Σικελίας πόλεμον στρατηγὸς παρὰ τοῦ βασιλέως κατέστη καὶ τὸ ἐξ Ἀλεμανῶν συμμαχικὸν ἀνελάβετο, διακρίνας ὡς ἀρκετόν ἐστι συνεργῆσαι αὐτῷ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ (οὐ γὰρ ἐθάρρει τοσοῦτον τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα ὥστε τὴν βουλὴν αὐτοῦ φανερῶσαι), ἔγνω καὶ αὐτὸς βαδίσαι τὴν ὁδὸν ἣν ὁ βασιλεὺς Ἰσαάκιος ἐβάδισε καὶ ἐβασίλευσεν· ἐξελθὼν γὰρ νυκτὸς καὶ πρὸς τὸν μέγαν τῆς ἁγίας Σοφίας ναὸν εἰσελθὼν καὶ μέσον τοῦ ἱεροῦ στὰς παρεκάλει τοὺς εἰσερχομένους βοηθῆσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἀδίκου καὶ παραλόγου τοῦ βασιλέως ὀργῆς, λέγων ὅτι „οὐδὲν προσέκρουσά τε ἢ ὅλως ἔξω τοῦ ὁρισμοῦ καὶ τοῦ θελήματος ἐγενόμην αὐτοῦ." καὶ ἤρξατο ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τοῖς αὐτοῦ στρατηγήμασιν. „οὐ γινώσκετε, ὦ ἄνδρες, ὅσα ἐν πολέμοις ἠνδραγάθησα, καὶ δεύτερον καὶ τρίτον διὰ στρατηγικῶν μεθόδων τοὺς ἐχθροὺς ἐνίκησα." καὶ ἐκίνει πρὸς στάσιν τὸν λαόν. ὡς δὲ εἶδε μηδὲν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ γίνεσθαι, ὅρκους ἐκ βασιλέως δεξάμενος τὴν στάσιν διέλυσεν, ἔτρεφε δὲ ὅμως καὶ εἶχε καθ' ἑαυτὸν τὸν τοιοῦτον τῆς ἀποστασίας σκοπόν. ὡς δὲ τότε καιρὸν ἐπιτήδειον εὗρε καὶ ἔλαβεν ἐξουσίαν τὸ στρατηγὸς εἶναι ἁπάσης τῆς στρατιᾶς, ἔχων καὶ τὸν ἅπαντα στρατὸν μεθ' ἑαυτοῦ, εἰς φανερὸν τὰ ἐν πρυπῷ μελετώμενα ἀνεκήρυξε. B.

citur. erat is vir procera statura, forti animo, voce magna, bellicosus, sed ob audaciam et arrogantiam fere perpetuo adverso Marte pugnabat, inter alios et ipse ab Andronico excaecatus. cum autem

θεν διαδέχεται τὴν ἡγεμονίαν ὁ Βρανᾶς Ἀλέξιος. ὁ δὲ καὶ
άλαι μὲν ἐνήδρευε τῇ βασιλείᾳ, ἡνίκα τὸν κατὰ Λατίνων
στρατήγει πόλεμον, ὥστε καὶ νύκτωρ τοῦ τεμένους ἄδυτον
σιὼν ἀνασείειν πρὸς ἀποστασίαν ἐπειρᾶτο τὸν ὄχλον. ὡς δ'
δ προυχώρει τηνικαῦτα τὰ ἑαυτοῦ διαβούλια, σπονδὰς ἐκ
ασιλέως δεξάμενος τὴν μὲν ἔφεσιν καὶ πάλιν ἔτρεφε τὴν
ὐτήν, κατέχων βίᾳ καὶ ἄγχων ὥς ἵππον εὐήνιον τὸ ἐνδό-
υχον φίλαρχον, τότε δὲ ὡς ξυρὸς ἀκόνης τῆς συνδρομῆς
ῶν στρατευμάτων λαβόμενος ὑπέθηξεν ἑαυτὸν πέρας ἐπιθεῖ-
αι τοῖς σκεπτομένοις πρότερον. καὶ δὴ συμβούλοις εἰς τοῦτο P. 241

arbaros vitata planitie in montibus se tenere audivisset, non cogi-
vit illos reficiendarum virium causa, et quo tutiores sint, ibi com-
orari: sed id factum timiditatem interpretatus in medio campo castra po-
it, neque custodiis neque excubiis accuratioribus usus, neque vallo com-
unito. itaque noctu a barbaris oppressus vix evadit, exercitu variis
odis afflicto: nam alii iacentes in tentoriis occidebantur, alii inermes in
ga capiebantur. qui vero usque ad Caesaris tabernaculum profugerant,
aiorem eius quam hostium acerbitatem sunt experti, a quo contu-
eliis ut proditores proscindebantur. ut autem susceptum dedecus
boleret, armatus Arabicum equum conscendit, scutoque in manus
ampto in confertos hostes est invectus, vociferans „sequimini me,"
um nec videret neque sciret quo iret aut quid in castris fieret.
omanis ita victis et fugientibus, omnia tabernacula sunt direpta et
exilla capta et aureae Caesaris vestes ferrugineo colore interpunctae;
uas Petrus et Asan induerunt, ante exercitum incedentes, et taber-
acula sua in planitie fixerunt. imperio Cantacuzeno Caesari abro-
ato, dux totius exercitus declaratus est Branas Alexius, brevi qui-
lem ille statura, sed magno ingenio et prudentia vir, atque illa
etate summus imperator. qui exercitu suscepto, non confidenter sed
circumspecte castra metabatur, instructa progrediens acie, atque in
id intentus ut et hostem detrimentis afficeret et omnes copias peri-
culi expertes conservaret. ita multis angustiis superatis, ad locum
qui Niger tumulus dicitur pervenit. ibi castris positis valloque mu-
nito rei bene gerendae spem hominibus afferebat. sed cum regni cupi-
ditate perpetuo aestuaret, tum animum suum declaravit. nam idem
Branas cum primum ab imperatore dux ad bellum Siculum missus,
auxilia Germanorum quae acceperat satis habere virium ad iuvandos
conatus suos ratus (nam Romanis legionibus tantum non fidebat ut
eis consilium suum aperire auderet) eandem viam et ipse ingredi
statuit quae Isaacium ad imperium perduxisset. igitur magnum S. So-
phiae templum ingressus, in medio stans opem introeuntium contra
iniquam et perversam imperatoris iram, quem nulla re offendisset
neque quicquam praeter mandata et voluntatem eius fecisset, implo-
rat, et res gestas suas celebrare instituit. „an ignoratis" inquit,
„viri, quam fortiter in bellis me gesserim? ut hostes iterum ac ter-
tium industria mea superarim?" et populum ad seditionem concitat.
ut autem se nihil proficere videbat, promissa ab imperatore impuni-
tate coeptis destitit, eadem cupiditate nihilominus retenta; cuius

ἐς κύκλον σεληναίας περιαγόμεναι φυεῖσαι ἦσαν περὶ τὸ
τωπον, τοῖς ἐπὶ τῶν τειχῶν βασιλικοῖς καὶ θεαταῖς τῶν
μένων ἀστυπολίταις ἀπειλητὴς ἅμα καὶ παραινέτης ἐδείκν
τὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ φρονοῦντας εὖ παθεῖν ἔφασκεν, ὡς
καὶ εἰ διαπετάσαντες τὰς πύλας αὐτὸν εἰσδέξονται, σω
τε καὶ εὐεργέτην εὑρήσουσιν· εἰ δὲ διὰ τῆς θύρας εἰσι
καὶ μὴ ἀναβαίνειν ἀλλαχόθεν ἐθέλοντι ἀντιβαῖεν δήπου
ἀντισταῖεν, πάντως κλέψας τὴν εἴσοδον καὶ ληστεύσας
βασιλείαν ἐκεῖνα ἀνεπεγκλήτως ἐργάσαιτο ὁπόσα καὶ ὠμη
θῆρες τοὺς ποιμένας παρωσάμενοι καὶ μὴ διὰ τῆς αὐλῆς
προβάτων ἀλλ' ἑτέρωθεν εἴσω παριόντες. ταῦτα καὶ τοια
ἕτερα μεγαλαυχήσας, καὶ ἅμα παράταξιν ἐνδειξάμενος ὁπ
χρεία τοῖς ἑτοιμασθεῖσιν εἰς πόλεμον, πρὸς τὸ οἰκεῖον στ
P. 242 τόπεδον ὑπενόστησε. τῇ δ' ἐπιούσῃ ἅρτι τοῦ ἡλίου τὰ ἐ
φαυσιβολοῦντος πρὸς τοῖς τείχεσιν αὖθις τῆς πόλεως γίνε

10. περιγραφόμεναι A.

tum explendae occasione data, cum totius dux exercitus esset de
ratus, quae diu animo celarat in apertum protulit. cognatisque
in consilium adhibitis, qui Adrianopolim, ut et ipse, patriam
bebant, multis et potentibus viris, rubrum calceum induit; at
inde in patriam digressus, et ab omni exercitu imperator salutat
ad urbem imperatricem contendit, et castris ad exterius Philopati
positis vesperi cum instructissimis copiis ad moenia accedit, e
plane nigro insidens, nisi quod in fronte albam maculam instar

ἐπὶ ταῖς χερσαίαις πύλαις ἀντιτάξας τὴν στρατιάν, αἳ τοῦ Χαρσίου λέγονται, εἰς δεξιὸν καὶ εὐώνυμον κέρας αὐτὴν διμρεῖ, καὶ τὸ μέσον αὐτὸς ἐπέχων τῆς φάλαγγος ἐφίησι τοῖς ἐκχεομένοις τῆς πόλεως στρατοῖς συμπλέκεσθαι. οὐδὲ γὰρ ιόνον ἐντὸς τῶν πυλῶν τῆς πόλεως τὸ ὑπερπονοῦν ἑαυτοῦ ατεμέρισε βασιλεύς, ἔστι δ' ὃ καὶ τῶν τειχῶν ἄνωθεν ἐπέαξεν ἐφεστάναι, ἀλλὰ καὶ μέρος ἀποδιελόμενος ἐπέτρεψεν πεκθέειν ἔξωθεν ἑκαστάτω τῆς τάφρου καὶ τοῖς πολεμίοις ὡς ἐνὸν ἀντιφέρεσθαι. εἰ δέ γε κάμωσιν ἐπιβρισάντων τῶν ναντίων, προσρύεσθαι παρῆνει τοῖς τείχεσιν, ὅπως οἱ τῶν B υργοβάρεων ἄνωθεν αὐτοῖς ἐπαμύνωσιν. ἕως μὲν οὖν στανρᾶς μεσημβρίας τοξασμοὶ καὶ ἀκροβολισμοὶ παρ' ἑκατέρων γίνοντο τῶν μερῶν, καὶ βραχύ τι μὲν ἄχρι τινὸς ἐκράτουν ὧν τοῦ βασιλέως οἱ τοῦ Βρανᾶ ὡς πολέμων ἔμπειροι, καὶ ούτων μάλιστα οἱ ἐκ τοῦ Λατινικοῦ πεζικοῦ συγκροτούμενοι τίφους, ἐπεὶ καὶ οἳ τοῖς ζῶσιν ἔτι συνεξηπάζοντο ἐκ τοῦ ωγρηθέντος Σικελικοῦ στρατεύματος, τούτους ὁ βασιλεὺς ῆς φρουρᾶς ἀνεὶς καὶ δεσμῶν καὶ ὁπλισμοῖς ὑπαγαγὼν πρὸς Βρανᾶν ἀπέστειλε τὴν ἐς τὸν Αἷμον στελλόμενον, καὶ ἦσαν ρατίστη φάλαγξ τῶν περὶ αὐτὸν πεζική, ἱππικῷ θυρεῷ καὶ ἀφει ἐπιμήκει καὶ δόρατι ἐγχήρει φραττόμενοι. ἐπιβοηθή- C αντος δὲ καὶ τοῦ κατὰ σφᾶς ἱππεύοντος τάγματος, κατὰ

4. ἐκχεομένοις] ἐκχυθεῖσι A. 6. κατεμέρισε] κατέταξε A. 10. προσφύεσθαι A. 12. τοξασμοὶ] ἀνεμοπόλεμοι καὶ τοξεῖαι A. 13. ἐπεκράτουν A. 18. ὁπλισμοῖς] καὶ ὁπλίσας πρὸς A. 20. ἱππικῷ] μετὰ ῥικταρίων καὶ σκουταρίων στρογγύλων καὶ διστόμου σπάθης A.

ursus ad urbis moenia accedit; et exercitu, ad terrestrem poram quae Charsii dicitur, in dextrum et laevum cornu instructo, mediam phalangem ipse obtinens copias urbe effusas aggreditur. imperator enim suos milites non tantum intra portas urbis collocarat, sed et partem quam longissime excurrere extra fossas et cum hostibus congredi et fatigatos hostibus urgentibus ad moenia refugere iusserat, ut ab iis qui in turribus starent iuvarentur. ac usque ad meridiem sagittis et iaculis utrinque dimicatum est, Branae factione aliquandiu nonnihil superiore ob belli usum, atque in ea Latinorum peditatu potissimum. nam qui ex Siculo exercitu adhuc in vivis erant, eos imperator custodia et vinculis liberatos armis datis Branae ad Haemum proficiscenti miserat, qui optimam phalangem pedestrem explebant, scuto equestri, praelongo ense et lancea armati. cum autem equitum quoque turmae iis opem tulissent, urbani vi pelluntur, et quamvis inviti, fossa superata, ad moenia se recipiunt, propugnatoribus eos adiutantibus. tyrannus vero suis ad

κράτος οὕτω τοὺς ἐξ ἄστεος τρέπονται ὡς καὶ τὴν τάφρο[illegible] ἄκοντας διαβῆναι καὶ προσφῦναι τοῖς τείχεσιν· ἐπήμυνο[illegible] δὲ αὐτοῖς οἱ τῶν τειχῶν ὑπερφαινόμενοι. καὶ τὰ μὲν τῆ[illegible] τόθ' ἡμέρας ἐν τούτοις ἔληξεν· ἀνοχεύσας δ' ἐφ' ἡμέραι[illegible] πέντε τὰς οἰκείας δυνάμεις ὁ τύραννος τῶν αὐτῶν καὶ πάλι[illegible] ἔχεται πόνων, τοῖς περιβόλοις ἐπιστὰς τῆς πόλεως. ποιω[illegible] δ' ἐπίφοβον τοῖς ἀστυκοῖς ἑαυτὸν καὶ διαστασιάζειν τὰ ἔνδ[illegible] πειρώμενος, μοῖράν τινα τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς παρελόμεν[illegible] ἐκπέμπει κατὰ τὴν βόρειον ἀντίπορθμον τῆς πόλεως πλευρ[illegible], ἥτις πόρος βοὸς κικλήσκεται, ἀφ' ἧς καταφανής ἐστιν ἀκρι-
D βῶς ὁ μέχρι τῶν ἐν Βλαχέρναις ἀνακτόρων συρόμενος θαλ[illegible]τιος ὁλκός, καὶ ὅσα πρὸς ἄνεμον Βορρᾶν ἐπινενεύκασι μέρη τῆς πόλεως. καὶ οἵ γε τὸ ἐπιτετραμμένον τέλει διδόντες, τοὺς ἐκεῖσέ πῃ μετεώρους γηλόφους ἀνιόντες τὰς σημαίας ἠνέμωσαν. ὁ δὲ ἥλιος τοῖς θώραξιν ἐμπίπτων καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν προσβάλλων θώραξι νεοσμήκτοις οὖσι καὶ λείοις ἐποίει ἀποπάλλεσθαι τούτων κατὰ καμπὴν καὶ ἐπάνοδον τῶν
V. 199 ἀκτίνων σελαγισμάτων ἐκπυρηνίσματα, ὡς καθ' ὁμηγύρεις τὸν ἀστυκὸν συλλέγεσθαι δῆμον εἰς τὰ ἀνεστηκότα τῆς πόλεως γήλοφα καὶ τὰ πραττόμενα θεᾶσθαι καὶ διὰ πλείστου τίθεσθαι θαύματος. μετὰ δὲ τοῦτο καὶ τοὺς τῆς Προποντίδος οἰκήτορας εἰς ἑαυτοὺς ἐπεσπάσαντο, οἳ μάχης μὲν οὐ πάντες

10. κικλήσκεται] κλεΐζεται A. 13. καὶ οἵ γε] οἳ δὲ A. 14. ἀνιόντες] ἀνίασι τὰς σ. ἀνεμώσαντες A. 15. ὁ δὲ] τὰ δὲ ἅρματα καινούργια ὄντα καὶ ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου λαμπόμενα ἐφαίνοντο ὡς πῦρ ἐξέρχεσθαι ὑπ' αὐτῶν B. 16. θώραξι] ὅπλοις A. 21. μετὰ δὲ] ὑπέκυψε δὲ καὶ ὑπετάγη τῷ τοιούτῳ ἀποστάτη βρανᾶ καὶ ὅλος τοῦ στενοῦ ὁ τόπος B. 22. ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο A.

dies V recreatis rursus eosdem labores oppugnandi moenia capessit, simul ut se urbanis formidabilem praeberet, simul etiam ut dissidium inter cives excitaret; ac partem copiarum ad Septentrionale latus urbi obversum mittit, qui Bosporus dicitur. unde tractus maris qui usque ad Blachernium palatium pertinet aperte cernitur, caeteraeque partes urbis quae ad Aquilonem vergunt. ii ergo iussa exequentes, vexillis in altum elatis, tumulos occupant. at solis radii qui in thoraces et arma militum recens polita et laevia incidebant, refracti ignis instar relucebant. itaque urbanus populus turmatim in editiores colles urbis illius spectaculi gratia convolans, summa admiratione afficitur. deinde Propontidis etiam incolas attraxerunt, non in re militari sed in remis agendis maximo numero exercitatissimos. ii scaphas ad piscium capturam fabricatas in naves bellicas mutarunt,

, κώπην δ' ἐλαύνειν παμπληθεὶ ἄριστοι. ὅθεν τὰ πρὸς
ἄγραν παρ' αὐτῶν ναυπηγούμενα σκάφη εἰς πολεμι-
ς συνεκρότησαν οὗτοι ναῦς, σανίσι παχείαις ἑκατέρω-
τὰ διειληφότες, καὶ οἱ μὲν σφενδόναις ὡπλίσαντο, οἱ
α καὶ γωρυτὸν ἀνέλαβον. καὶ οὕτως εἰς ἀρεϊκοὺς ἄν-
κ δικτυοπλόκων μετασκευασθέντες κατὰ τῶν βασιλικῶν P. 243
σι καὶ κραταιοῦνται τριηρέων, αἳ τὴν πόλιν περιοῦ-
ς ἐκ τοῦ στρατεύματος τοῦ Βρανᾶ νυκτερινὰς ἐφόδους
νον καὶ ἐτήρουν ἐπιμελῶς τὸν πορθμόν, μή πως τὴν
ν χερσαίων πυλῶν πάροδον ὁ τύραννος ἀπογνοὺς διὰ
αρακτίων λάθοι ἔνδοθεν παρεισδύς. οἱ δ' ἐπὶ τῶν
ν νηῶν τὰ μὲν πρῶτα μαίνεσθαι ᾤοντο ἀτεχνῶς τοὺς τῶν
ἀγρευτάς, εἰ οὕτως ἐπὶ τῶν ἁλιάδων μόλις σαλεύον-
ρίψειν αὐτοῖς ἀπεθάρρησαν· ὡς δὲ καιρὸς ἐνειστήκει
λλειν καὶ βάλλεσθαι, αἱ μὲν μετὰ βυκάνων καὶ σαλ-
ἔξορμοι γίνονται, τὰ δὲ τῶν ἀσπαλιευτῶν πορθμεῖα
αὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν μέγεα πνέοντες ἔτυπτον τὴν θάλασσαν
ς, καὶ συμβαλόντες ὑπερτεροῦσι τῶν ἀντιπάλων μεγί- B
καφῶν καὶ ταῖς τῆς πόλεως ἠόσι συγκλείουσι. τὰ μὲν
ὰ τὸ μήκιστα εἶναι καὶ δυσδιέλικτα οὐκ ἐκ τοῦ αὐτί-
κουν τὸ ἀνθιστάμενον, τὰ δὲ συμφορηδὸν ἐπιόντα καὶ
μίαν τριήρη συμμίγδην περιιόντα, ἔκ τε πρύμνης καὶ

κωπία δὲ ἐλαύνειν καὶ ὀψάρια ἀγρεύειν ἀκριβῶς γινώσκου-
. ὅθεν καὶ τὰ τούτων πλοῖα περισυνάξαντες καὶ μετὰ σα-
ων παχέων εἰς ὕψος αὐτὰ ἀνυψώσαντες ἀντὶ ἁλιευτικῶν σαν-
ίων εἰς πολεμικὰ αὐτὰ μετεσκεύασαν. B. ἐλαύνειν]
ρίζεσθαι A. 4. διειληφότες] διαλαβόμενοι A. 5. ἀνέλα-
] παρηρτήσαντο A. 6. β ἀρρενοῦνται τρ. A. 11. λάθῃ
οθι A. 12. μαίνεσθαι] δαιμονιακοὺς ἀπεκάλουν αὐτούς B.
ἐγχρίψειν] ἐπελθεῖν A. 15. μετὰ βουκίνων καὶ ἀναχαράδων
20. οὐκ αὐτίκα ἐκάκουν τὰ τῶν πολεμίων λεμβάδια A.

abulis utrinque affixis, alii fundis alii arcubus et pharetris armati.
a ex piscatoribus in Mavortios viros mutati cum imperatoriis
ius fortiter dimicant. quae urbem circumeuntes nocturnas Bra-
pressiones observabant, ac fretum diligenter tuebantur, ne
rannus desperato per terrestres portas ingressu clam per lit-
ingrederetur. ac principio piscatores insanire visi, quod aegre
culis fluctuantes impetum in longas naves facere auderent:
arma ventum est, maximas hostium naves cum buccinis et
nvectas tacite quidem sed fortiter adorti superant et in ur-
ttora compelluut. nam eae quia longissimae erant et tardae,
piscatorum non statim nocere poterant: hi vero quia confer-
uebant et multi unam triremem circumdabant, a puppi et

πρώρας καὶ παρ' ἑκάτερον τοῖχον μαχόμενα, ὡς ἐν στενοπό-
ρῳ πορθμῷ τὴν νίκην εἶχον ἐπινηχομένην αὐτοῖς καὶ λαμπρὸν
ἀνίστων τρόπαιον. ἀλλ' οὐκ ἐς πολὺ τὸ ἐκ τῆς ἥττης αἰσχος
ὑπενεγκόντες οἱ τοῦ στόλου τοῦ βασιλέως παλίωξιν τῶν λεμ-
βαδίων τιθέασι. τάχα δ' ἂν καὶ τῷ ὑγρῷ πυρὶ τὰ πορθμεῖα
ἠφάνισαν, εἰ μὴ ἐκ τοῦ σχεδὸν ἑστῶτες ἐπεβοήθησαν οἱ τῶν
Βρανᾶ ὁπλομάχοι, ἐκ τῶν λόφων καταβάντες καὶ τὸν αἰγια-
C λὸν ἐπιπορευόμενοι ἕνεκα τοῦ ἐπαρήγειν τῷ ναυτικῷ.

7. Ἰδὼν δὲ ὁ ἀποστάτης ὡς οὔτε κλέπτειν ἔχει τὴν
πάροδον οὔτε μὴν πολέμῳ ἢ πειθοῖ ἀνύσιμά εἰσίν οἱ τὰ
λετώμενα, ἄλλην τραπέσθαι διενοεῖτο· ἢ γὰρ λιμῷ τὴν Βα-
σιλίδα παραστήσασθαι πόλιν, μεγίστην ἐπιστήσας αὐτῇ καὶ
κρατίστην ἐλέπολιν τὴν τῶν ἐδωδίμων ὑποσπάνισιν (ἤδη γὰρ
ἡ ἑῴα τε καὶ ἑσπέριος ὑπὸ Ῥωμαίους λῃῖδις αὐτῷ προσεχώ-
ρησε), μηδεμίαν ἐπισκήψας νῆα σιταγωγὸν καταίρειν εἰς τὸ
Βυζάντιον, ἢ προσβαλεῖν μετ' ἀκμαιοτέρου στόλου καὶ πλείο-
νος. ἐκεῖνα δ' ἦν ἀνελίττων κατὰ νοῦν ἃ μὴ τὸ θεῖον
ἐπιτελῆ γενέσθαι κατένευσεν. ὁ γὰρ βασιλεὺς ὁρῶν αὐτῷ
D προσκείμενον τὸ τῆς πόλεως πλήρωμα, καὶ μὴ μόνον οὐ κ
ἀνεχόμενον βασιλεύειν Βρανᾶν ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀναθέμε
καθυποβάλλον ἐκεῖνον, ἄνω τῶν τειχέων ἀναγαγὼν οἷά

3. ante ἀλλ' B: καὶ ἀκλεῶς φεύγουσι καὶ εἰς τὴν ἐξάρτυσ
ἀποκλείονται. 4. οἱ] τὸ ἐκ A. οἱ τοῦ βασιλικοῦ στόλου
μητες B. λεμβαδίων] ἀκατίων A. 5. πυρὶ κατηθά
σαν, εἰ A. 7. ὑποκαταβ. A. 8. ἐπιπορευόμενοι] ἐπιπαριόν
A. 9. οὔτε διὰ κλεψίας οὔτε μετὰ πολέμου οὔτε μετὰ π
θότητος λόγων B. 10. οἱ] ἐκείνῳ A. 14. προσεχώρησαν
18. κατένευεν A. 20. βασιλεύσειν A. 21. τε] τι ὀχύρω
ἄμαχον καὶ χαράκωμα ἀνάλωτον A.

prora et utroque latere pugnantes, in angusto freto victoria potiti illustre tropaeum erexerunt. sed imperatorii classiarii, non diu eo dedecore tolerato, naviculas vicissim fugant; easque forsitan igni Graeco absumpsissent, nisi Branae milites ex collibus ad littora digressi suppetias illis tulissent.

7. Caeterum ubi seditionis auctor animadvertit se neque clam penetrare nec aperta vi consilium suum exequi posse, alia via rem aggrediendam censuit, ac imperatricem urbem aut fame ad deditionem compellendam, annonae penuria machina firmissima et acerrima admota (iam enim et Orientales et Occidentales provinciae ad eum defecerant, quibus edixerat ne qua frumentaria navis Byzantium appelleret), aut cum firmiore et maiore classe impetum faciendum. verum ea volvebat animo quae deus haud concessurus erat. nam imperator cum urbanum populum sibi addictum esse ac Branam adeo

ἴμαχον ὀχύρωμα καὶ ἀνάλωτον χαράκωμα τὴν εἰκόνα τῆς θεομήτορος, ἥτις ἐκ τῆς τῶν Ὁδηγῶν μονῆς, καθ' ἣν προσεκλήρωται, Ὁδηγήτρια ἐπικέκληται, ἠρρενώθη μὲν καὶ οἴοθεν πρὸς ἀντιμάχησιν, κρίνας ἀλυσιτελῆ τὴν χρόνιον ἐντὸς οὖ ἄστεως κάθειρξιν, καὶ ἀπευκταῖον δέ τι καινοποιήσουσαν ἐπ' αὐτῷ, πλειόνως δ' ὑπεῖξε ταῖς ἐπιπλήξεσι Καίσαρος τοῦ Κορράδου. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, πατρὸς δ' ἔξέφυ τοῦ τὴν χώραν τῆς Μόντης φεράντης κατέχοντος. τοσοῦτον δ' ἐπ' ἀνδρείᾳ καὶ συνέσει διέφερεν ὥστε οὐ παρὰ Ῥωμαίοις μόνον ἦν περιώνυμος, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ Μανουὴλ ἐπιπόθητον ἄκουσμα ὡς φύσεως λαχὼν εὐ- P. 244
πληρίαν καὶ διανοίας ὀξύτητα καὶ χειρῶν δραστηριότητα, V. 200
ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ὁμογενέσιν αὐτῷ περικλεέστος. οὗτός ἐστιν ὁ μεγίστοις φιλοδωρήμασι παρὰ τοῦ βασιλέως Μανουὴλ ἐπαρθεὶς καὶ ἀντάρας χεῖρας τῷ τῆς Ἀλαμανίας ῥηγί, καὶ συμάχῃ τὸν ἐπίσκοπον Μαγέντζης νενικηκὼς καγκελλάριον ὄντα τοῦ ῥηγὸς καὶ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐμβαλόντα μετὰ πλείστων δυνάμεων, συνειληφώς τε αὐτὸν καὶ δεσμοῖς περιβαλών, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολύσειν ἰσχυριζόμενος εἰ μὴ εἴη τοῦτο καὶ τῷ Ῥωμαίων βασιλεῖ προσταχθέν. τότε δὲ τοῦ βασιλέως Ἰσαακίου τὸν αὐτοῦ ὁμαίμονα Βονιφάτιον διὰ πρέσβεων μεταστειλαμένου, ὡς κατὰ γάμον συναφθείη Θεοδώρᾳ τῇ αὐτοῦ B

6. ἐπ' αὐτῷ om A. 7. Ἰταλιώτης] λαμπάρδος A, φράγγος B. 13. περικλέεστος] ὑπερένδοξος B. 15. χεῖρα A. 16. μαγνέντζης A, ut supra quoque. 21. μεταστελλομένου A.

aversari cerneret ut etiam execraretur, dei genitricis imagine, quae ab Hodegio monasterio Hodegetria nuncupatur, in moenia pro vallo inexpugnabili translata, cum suapte industria ad pugnam incitatus est, quod diuturnam obsidionem e re sua non esse et aliquid adversi novarumque rerum studium allaturam putabat, tum Conradi Caesaris hortatu maxime impulsus. erat is vir genere Lombardus, Montisferrati domini filius, prudentia et fortitudine tantum excellens ut non apud Romanos duntaxat esset celebris, Manueli praesertim carus, ut ab ipsa natura et ingenii et manuum dexteritate luculenter ornatus, sed apud populares quoque suos inclitus. hic est, qui maximis largitionibus a Manuele impulsus Alemannorum regi restitit, et Moguntinum episcopum cancellarium regis superavit, qui cum maximis copiis impressionem in Italiam fecerat; eumque in vincula coniectum aliter se dimissurum negavit, nisi a Romanorum imperatore iuberetur. tum autem cum imperator Isaacius ad fratrem eius Bonifacium legatos misisset de sorore Theodora illi despondenda, is vero iam cum alia nuptias celebrasset, legati magnae felicitatis loco

κασιγνήτῳ, ἐπεὶ νύμφην ἐκεῖνος ἡρμόσατο καὶ ἅσας εἶ[illegible]ε προσεχῶς τὸν ὑμέναιον, οὗτος τὴν τοῦ βίου κοινωνὸν θαν[illegible]ι- τῳ ἀποβαλόμενος ὡς ἕρμαιον τοῖς πρέσβεσι κρίνεται καὶ [illegible]ὸ πάρεργον τοῦ ἔργου μεῖζον κατὰ πολύ. ναὶ μὴν ὑποσχέσε[illegible]ιν οἱ πρέσβεις μεγίσταις τὸν Κορράδον κουφίσαντες σὺν αὐ[illegible]τῷ ἐπανέζευξαν, καὶ ὡς εἰστιάκει τοὺς γάμους ὁ βασιλεύς, [illegible]ε- τὰ μικρὸν δὲ ἡ τοῦ Βρανᾶ ἐπηκολούθησεν ἐπανάστασις, οὐ διέλιπε τὸ τοῦ βασιλέως διανιστῶν φρύνημα καὶ ταῖς χ[illegible]η- στοτέραις ἀναθάλπων ἐλπίσιν ἀπεσβηκὸς ἤδη καὶ εἰς ἀγ[illegible]νῆ καταβληθὲν χαλαρότητα, καὶ ὥσπερ ἀκόνη τῷ βασιλεῖ πρός τὸν τοῦ πολέμου ξυρὸν γινόμενος. ἀμέλει καὶ βασιλεὺς μὲν τοὺς γυμνόποδας καὶ χαμαιεύνας τῶν μοναχῶν ἠθροικώς, καὶ ὅσοι κίοσι τῆς γῆς ὑπερήρθησαν εἰς τὰ ἀρχεῖα συνηθροικώς, ἐδείτο δι' αὐτῶν τοῦ θεοῦ διασκεδασθῆναι τὸν ἐφεστῶτα ἐμφύλιον πόλεμον καὶ μὴ μεταβῆναι ἢ ἀποπτῆναι τὸ κράτος πρὸς ἕτερον, τῶν δὲ κατὰ πόλεμον, ἠτημέλει παντάπασι, τὰς ἐλπίδας πάσας ἐπανάπτων τῇ παντευχίᾳ τοῦ πνεύματος· ὁ δὲ ὡς ὁ καρκίνος τὴν πίνναν πολλάκις τοῦτον διύπνιζε καὶ ὑπονύττων διανίστα, πείθων μὴ πάντα τοῖς ἀβίοις τούτοις θαρρεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ μέρει καὶ στρατῶν ἐπιμέλεσθαι καὶ φ[illegible]λαγξιν ὁπλομάχοις κατὰ τοῦ ἀντιστάτου κεχρῆσθαι, ὅπως [illegible]η μὴ μόνον διὰ τῶν δεξιῶν ὅπλων, τῶν συνάρσεων δηλαδὴ τ[illegible]ν

1. ἐπεὶ νύμφην] καὶ εὑράντες τὸν μὲν βονιφάτιον λαβόντα γ[illegible]ναῖκα, τὸν δὲ κοράδον ἣν εἶχεν ἀποθανοῦσαν, ὡς εὕρημα κ[illegible]λιστον τοῖς ἀποχρισιαρίοις τοῦτο εὑρέθη. συνέτυχον οὖν [illegible]τοιούτῳ κοράδῳ, καὶ ὑπεσχέθησαν αὐτῷ ἄξιωμα καὶ πλοῦ[illegible]πολύν, ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὸν βασιλέα καὶ λάβῃ τὴν τούτου ἀδελφ[illegible]εἰς γυναῖκα B. 16. ἠτημέλει] ἠμέλει A. 17. ἐπανάπτων] ἐπ[illegible]νεικῶς A.

habuerunt quod hic coniugem amisisset, ac bonum longe maius i[illegible]dicarunt quam si id confecissent cuius gratia venerant, et Conradum maximis pollicitationibus impulsum secum adduxerunt. cum vero non multo post eas nuptias Branas defecit, is imperatoris animum erigere et bona spe sustentare iam labascentem et remollescentem confirmare non destitit; quippe qui iis monachis qui nudis pedibus incedentes et humi cubantes veluti columnis ultra humum efferuntur, in palatium congregatis, deo supplicaret ut civile bellum propulsaret nec alteri traderet imperium, rem vero bellicam penitus negligeret, omni spe sua in armis spiritus collocata. caeterum Conradus eum, ut cancer pinnam, subinde vellicabat et excitabat, monens ne in mendicis istis omnem fiduciam collocaret, sed rei militaris etiam rationem haberet et armatis phalangibus seditioso occurreret, nec dextris duntaxat armis, hoc est sanctorum virorum intercessionibus, sed sinistris

ὑγίων ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀριστερῶν τῶν κρατυνο- D
μένων ξίφει καὶ θώρακι τὸν ἀντικαθήμενον πολέμιον μετιών,
μηδὲ χρημάτων ὑποτιθεὶς φείδεσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα διαφθείρειν εἰς στρατευμάτων συναγωγήν, ἐπεὶ καὶ ἄνευ τῶν καθ' αἷμα τῷ βασιλεῖ συναπτομένων καὶ τῶν ὅσοι τὰς οἰκήσεις μὴ ἐκτὸς εἶχον τῆς πόλεως, πάντες ὑπέκυψαν τῷ Βρανᾷ, κἀκ τῶν ἔξωθεν οὐκ ἦν ἐπεισενέγκασθαι στράτευμα. οἷς δὴ τοῦ Καίσαρος λόγοις καθάπερ ἐνδελεχεῖ βουπλῆγι τιτρώμενος ἀνένηψέ τε τοῦ κάρου καὶ τῆς ἀκηδίας μεθήρμυστο, καὶ ἤρξατο συλλέγειν συμμαχικόν. μὴ εὐπορεῖν δὲ λέγων χρυσίνων, ἐκ τῶν βασιλικῶν ταμιείων ἀργύρεα σκεύη ἀνελόμενος παρακατέθετο ταῦτα τοῖς χρυσίου εὐποροῦσι τεμένεσι, καὶ τὰ ἐκεῖθεν πορισθέντα χρήματα εἰς συλλογὴν διέδωκε στρατιᾶς, κἂν ὕστερον μετὰ τὴν νίκην καὶ τὸ χρυσίον οὐκ ἀπέδωκε καὶ τὰ παρακατατεθέντα ἀνείλετο. ἀμέλει καὶ ἐν βραχεῖ καιρῷ ὁ μὲν Κορράδος ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν πόλιν συναγήγοχε Λατίνων ἱππό- P. 245
τας περὶ τοὺς δὶς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, πάντας ἀρειμανίους, καὶ πεζοὺς πεντακοσίους. οὐκ ὀλίγοι δ' ἐστρατολογήθησαν καὶ ἀπὸ Ἰσμαηλιτῶν καὶ τῶν ἑῴων Ἰβήρων, κατ' ἐμπορίαν στειλαμένων τὴν ἐς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων. τὸ δὲ περὶ τὸν βασιλέα ἐπίσημον τῷ γένει καὶ ἄλλως περὶ τὴν βασίλειον αὐλὴν εἰλούμενον περὶ τοὺς χιλίους ἠρίθμητο. τοσαύτην δ' ὁ Κορράδος ὑπὲρ τοῦ κρατοῦντος εἰσηνέγκατο σπου-

4. διαφθείρειν] διασπείρειν A, σκορπίζειν B. 9. συλλέγειν] συνάγειν μετὰ βόγας στρατόν B. 14. παρατεθέντα A. 20. τὸ δὲ] εἶχε δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ ἄρχοντας καὶ ἀρχοντόπουλα μετὰ καὶ τῆς αὐλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ χιλίους B. 22. αὐλαίαν A.

stiam, quae ense et thorace constarent, hostes ulcisceretur, neque parcendum esse pecuniae, sed ad conscribendum militem impendendam, nam praeter cognatos imperatoris, et eos qui in urbe habitabant, caeteri omnes Branae se submiserant, neque foris copiae parari poterant, quibus Caesaris verbis velut assiduis stimulis torpore illo et socordia excussa, auxilia contrahere instituit. et quia sibi pecuniam deesse querebatur, vasa ex imperatoriis scriniis deprompta templis, quae aurum habebant, oppignoravit, et pecuniam inde acceptam ad colligendum exercitum distribuit, quamvis post victoriam nec pecuniam restituit et vasa illa abstulit. Conradus vero exiguo tempore equites Latinos in urbe circiter CCL coegit, omnes viros bellicosissimos, et pedites D. nec pauci ex Ismaelitis, et Orientalium liberum multi, qui negotiandi causa in urbem venerant, nomina militiae dederunt. ex genere illustribus et alioqui palatium frequentare solitis ad mille connumerati sunt. Conradus vero tanta contentione

δὴν ὥστε θεόπεμπτον ἀγαθὸν κατὰ καιρὸν τῷ βασιλεῖ ἐπιστὰ
τοῖς ἅπασιν ἐλογίζετο. ἔστι δ' ὅτε τῷ βασιλεῖ ἐσθίοντι ἐπ
φθεὶς „εἶθε οὕτως" ὑποστενάξας εἶρηκε „τῶν κατὰ τὸν ἐφ
στῶτα πόλεμον ἐπεμέλου, ὥσπερ γίνῃ τρεχέδειπνος, ἐπὶ
B προκείμενα βρώματα λιχνευόμενος καὶ ὅλην τὴν φροντίδα τ
l. 201 παρακενουμένοις διαχαλῶν δαιτρεύμασιν." ὁ δὲ ἐρυθριάσ α
ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ καὶ πυρρωπότερος φανεὶς ἑαυτοῦ αι
μειδιάσας βεβιασμένον ἐπελάβετο τῆς χλανίδος τοῦ Καίσαρ ος,
καὶ διασεσοβηκὼς εἶπεν ὡς „κατὰ καιρόν, ᾧ οὗτος, ἔστ α-
θησόμεθά τε καὶ μαχεσόμεθα." ἐγένοντο δὲ καὶ διοσημ ίαι 10
τηνικαῦτα· ἡμέρας γὰρ ἀστέρες ἐφάνησαν, καὶ ὁ ἀὴρ τα
χώδης ὤφθη, καὶ περὶ τὸν ἥλιον πάθη τινὰ συμβεβήκασιν
ἃ φασιν ἅλωνας, ὡς μηδὲ τοῦτον καθαρὸν καὶ ἀθόλωτον ἀλλ'
ὠχρότερον ἀποδισκεύειν τὸ φῶς. τοσαύτην δ', ὡς ἐνεδίδου
τὰ πράγματα, συνηθροικὼς ὁ βασιλεὺς στρατιὰν ἔγνω μὴ 15
C ἀναδύεσθαι καὶ μέλλειν εἰσέτι καθήμενος ὑπωρόφιος, ἀλλ' ἐν
τῷ μέρει καὶ αὐτὸς ξιφήρης ὀφθῆναι τῷ ἀποστάτῃ. στὰς
τοίνυν θωρακοφόρος εἴσω τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως, ὃν ὁ
βασιλεὺς ἀνήγειρε Μανουὴλ ἔρυμα τῶν ἐν Βλαχέρναις ἀ
χείων, παρεθάρρυνε λόγοις τὸ συγγενὲς καὶ τὸ παρεστὸς ἐ 20
γύθεν ὁπλιτικόν, τοιάδε παρακελευόμενος. „χρεῖσσόν ἐστι δ

2. ἐποφθεὶς] ἐπιστὰς A. 3. εἶθε] ἂν ποτε ἵνα ἐφρόντιζες ἐπεμελοῦ καὶ εἰς τὸν παρόντα πόλεμον B. 6. δαιτρεύμασ ἐστιάμασιν A. 8. μειδιάσας] ἀψάμενός τε A. 9. ἐστιασ μεθά A. 10. διοσημίαι A. 11. καὶ ἀνεμομαχία μεγάλη ἐγ νετο B. 16. καὶ] μηδὲ A. 18. εἴσω] ἔξω A, ἐντὸς τοῦ χ σοτριχίλιον σταθεὶς B. 20. περιεστὼς A.

imperatoris partes tuendas suscepit, ut ab omnibus divinitus mis esse tempore maxime necessario crederetur. atque aliquando ad im peratorem comedentem ingressus cum suspirio dixit „utinam ita re bellicam curares, ut alacriter ad coenae lauticias accurris et anim in patinis habes." eo dicto imperator erubuit, et prehenso illi pallio cum risu coacto dixit „heus tu, suo tempore et coenabi et bellabimus." tum quoque ostenta apparuerunt. nam stellae terdiu sunt conspectae, aer turbulentus fuit, circuli quas areas cant solem ambiverunt; unde lumen eius non purum sed palli emicuit. imperator vero tanto exercitu coacto quantum res sine non diutius cunctandum et sub tecto desidendum esse ratus es vicissim arma seditiosis inferenda. itaque thoracatus intra ea m quibus Manuel imperator Blachernium palatium muniit, huiusmodi oratione cognatos et proxime astantes milites confir „omnino praestat, deoque gratius est, ut subditi pro legitim

, καὶ παρά γε θεῷ ἀνεπέγκλητον, τοῦ ἐννόμως κρα-
προκινδυνεύειν τοὺς ὑπ' ἀρχήν, ἢ γοῦν προσρέπειν
εωτεριστῇ καὶ κατ' ἀλλήλων ἐκπολεμώσαντι τὸ δμό-
ν. εἰ δέ τινες εἶεν μετακυβευομένην ἔχοντες τὴν γνώ-
ἐ ἀμφιτάλαντον ἢ προσκεχηνυῖαν ὅλην τῷ ἀποστάτῃ,
τερώτως αὐτοῦ ἐξέχονται, καὶ ὃν χθὲς ὡς δεσπότην δε-
ρες ἐθεράπευον, τοῦτον ἀθετοῦσι σήμερον, αἴτησιν
αὐτοὺς αἰτοῦμαι δικαιοτάτην, ἐπ' οἶκον ἰζάνειν μη-
αρήγοντας, ἕως ἂν πολέμῳ διακριθείη τὰ πράγματα D
νικῶντι πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑποπεσοῦνται, ἢ μεταχωρεῖν
ἀποστάτην ἐξ αὐτῆς καὶ πρὸ τῆσδε τῆς συμπλοκῆς κἀ-
προπολεμεῖν τε καὶ προκινδυνεύειν, ὅπως καὶ χάριν
πλείονα τροπαίοις ἀναδηθείς. ὡς τόγε ἐμοὶ μὲν προσ-
θαι καὶ χείλεσι τιμᾶν, ἑτέρῳ δὲ προσνενευκέναι τῇ
κἀκείνῳ ἀπονέμειν ἅπαν τὸ πρόθυμον, οὐκ οἶδα εἴ
ἐπαινέσεται, ἢ ὅπως ζυγοστατηθείη παρὰ θεῷ, ὃς τὰς
ἤθους ἐννοίας ἐξετάζει φιλοδικαίως. τὸ γὰρ ἔτι τού-
ζρον καὶ ἀναιδέστατον οὐδὲ βαλέσθαι προύγομαι κατὰ
ουτέστι τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν αὐτομολίας ἐργάζεσθαι
ν τύραννον, καὶ κακὸν τοῖς ἐκλεκτοῖς ἀνδράσι προκεῖσθαι P. 246
ιγμα εἰς τὸ συμμεθίστασθαί σφισι καὶ προσαπαίρειν εἰς
ὃ καπὶ τοῖς ἀγεληδὸν πετομένοις πτηνοῖς ὁρῶμεν γινόμε-
ὸς γὰρ ἀναπτάντος καὶ τὰ λοιπὰ ῥοιζηδὸν συνανίπτανται,
τοῦ ἑτέρου καταπαύσει συστέλλουσιν ἅπαντα τὸ πτερόν."

ἑνὸς γὰρ στρουθίου πεισάντος B.

pugnent quam cum seditioso ac civilis belli auctore se con-
si qui vero sunt quorum animi vacillent ac fluctuent, aut
ad seditiosum magno impetu amoris ferantur, et quem heri
cipia dominum coluerunt, eum hodie reiiciant, ab iis impe-
velim rem omnino aequissimam, ut domi sedentes neutri
itur, donec praelio dirempta fuerit controversia, ac tum ut
cum victore se coniungant; aut statim ante pugnam ad ho-
eant ac pro eius salute dimicent, quo gratiam ab eo victo-
lepto maiorem ineant. nam me quidem labiis honorare, corde
lteri addictos esse ac omne studium deferre, haud scio
illo probari aut deo placere possit, qui aequitatis amans in
im recessus inquirit. nam ab eo quod iis peius est ac omnium
ntissimum, animus quoque abhorret, videlicet ne qui pugnae
s ad tyrannum deficiant et probatos etiam viros exemplo suo
pant. id quod in avibus quae gregatim volant cernitur. nam
a subvolarit, reliquae omnes una avolant: ubi una consede-
eliquae etiam considerent." haec propterea dicebat, quod Iohan-

ταῦτα δ' ἐφθέγγετο δι' ὑποψίας ἔχων τὸν πρὸς πατρὸς θεῖον τὸν σεβαστοκράτορα Ἰωάννην ὡς πάλαι τε τῷ Βρανᾷ συνήθη καὶ ὀλίγῳ πρότερον τῆς ἀποστασίας γάμον υἱοῦ θυσαντα μετὰ θυγατρὸς τοῦ Βρανᾶ. ἐφ' οἷς καὶ ὅσοι μὲν ἐπλήρουν τὸν τότε σύλλογον οὐ μικρῶς ἐπαθήναντο, ὁ δὲ σεβαστοκράτωρ ἅπαν ἑαυτοῦ μεθιστῶν ὕποπτον παλαμναιοτάταις ἀραῖς τοὺς κατ' οἶκον ἅπαντας ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτὸν δὴ καθυπέβαλλεν, εἰ ὅλως ἐγνώκει ποτὲ τῷ Βρανᾷ προσθήσεσθαι· μηδὲ γὰρ οὕτως εἶναι τοῦ καθήκοντος ἀδαής, ἢ τὸν νοῦν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀπολωλεκέναι καὶ ἠλιθιάζειν παντάπασιν, ὡς ἀδελφοπαιδος βασιλέως καὶ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν μετεωρίσαντος τὸν ὕπαιθρον καὶ ἔπηλυν ἀνταλλάξασθαι δι' ἀγχιστείαν παιδός, καὶ ὃν οὐκ ἴσησιν ἀκριβῶς εἰ διανοήσαιτο δήπουθεν ἐπ' αὐτῷ καὶ δράσειε τὰ χρηστότερα.

8. Ἐπεὶ δ' ἐκάλει καιρὸς πρὸς παράταξιν καὶ ὁ ἀποστάτης ἐκτάσσειν τὰς οἰκείας δυνάμεις ἠγγέλλετο, ἀνακλίνοπαι μὲν αἱ πύλαι τῆς πόλεως, ἐκχέονται δὲ τὰ στρατεύματα· καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας ὁ πρωτοστράτωρ ἐπεῖχε Μανουὴλ ὁ Καμύτζης, ὃς οὐκ ὀλίγα τῷ βασιλεῖ ἐχορήγησε χρήματα κατὰ τὴν τότε γενομένην τῶν ὁπλιτῶν ξενολόγησιν· ἔχθιστος γὰρ ὢν τῷ Βρανᾷ, μηδ' ἀγαθαῖς ἐννοίαις βαλλόμενος εἰπερ εἴη ἐπικρατέστερος ὁ Βρανᾶς, πᾶσαν τὴν οὐσίαν βασιλεῖ ἀν-

8. προσθήσεσθαι A. 10. ἀπολωλέναι A. καὶ ἠλιθιάζει- ἐγενόμην τοσοῦτον ὀλόμωρος ὡς θεῖος βασιλέως ὢν καὶ πατρ- τάξιν ἐπέχων καὶ ἀφ' ἧς εἶχον δόξης εἰς μεγαλωτέραν δόξ- ἐτιμήθην, καταλεῖψαί σε τὸν δν ὡς υἱὸν καὶ βασιλέα ἀκριβ- γινώσκω B. 12. διὰ τὴν ἣν πρὸς αὐτὸν συμπενθερίαν ἐπο- σα B. 20. τῶν ὁπλιτῶν] τοῦ στρατεύματος A.

nem sebastocratorem patruum suum suspectum habebat ut et vet- necessitudine et recenti affinitate cum Brana coniunctum, cuius liam non ita pridem filio suo desponderat. quibus verbis cum omn- alii doluerunt, tum sebastocrator, ut omnem suspicionem a se am- veret, omnem familiam suam et semet ipsum atrocissimis diris d- vovebat, si unquam ad Branam deficere in animo habuisset. que enim se ita esse officii rudem aut senio delirare, ut fratris lium imperatorem, a quo ab alia dignitate ad aliam promotus es- advenae sub dio versanti, cuius animum erga se inexploratum hab- ret, ob filii nuptias posthaberet.

8. Cum Branas suos milites in aciem eduxisse nuntiaretur pugnae tempus esse videretur, apertis portis milites erumpunt, pro- stratore Manuele Camyze, qui imperatori ad conducendum milit- non parvam pecuniam suppeditarat, cornu sinistrum obtinente. cum Branae inimicissimus esset neque spem bonam fovere

ιε, καὶ ταύτης ὁπόσον βούλοιτο μέρος ἀποδάσασθαι
χώρησε, κρεῖσσον οἰηθεὶς ὑπὲρ βασιλέως φιλοῦντος καὶ
ενοῦς καταπροέσθαι τὰ ὄντα ξύμπαντα, καὶ πλείω νικῶν-
τ' εὐχαριστίας ἀπολήψεσθαι ὕστερον, ἢ τὰ οἰκοι ἀλλο-
καὶ τούτῳ ἀσπόνδῳ τε καὶ ἀγνώμονι, ταμιεύειν εἰς κα-
ον οἰκεῖον κἀκείνου ῥᾳστώνην ἄφθονον. τὸ δὲ δεξιὸν
διεῖπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσαάκιος, ἐν ᾧ συνείλεκτο ἅπαν
κράτιστον καὶ ὅπλοις ἀριπρεπέστατον, τὸ δὲ μέσον ὁ
ὰδος Καῖσαρ μετὰ τῶν ἐπὶ μισθῷ ἀγηγερμένων Λατί- D
πεών τε καὶ πεζῶν. τοῦ δ' ἀντιταξαμένου στρατο-
τὸ μὲν μέσον τῆς φάλαγγος, ἔνθα καὶ τὸ συγγενὲς καὶ
ἥλιστο τῷ Βρανᾷ καὶ εἴ τι τῶν συνακολουθησάντων
ἐπίσημον τῷ γένει καὶ εὐθαρσές, αὐτὸς ἐπεῖχε Βρανᾶς,
ἑκατέρωθεν ἱστάμενα τάγματα ἄλλοι τε στρατηγίας
νες καὶ ὁ Σκύθης Ἐλπούμης. μήπω μὲν οὖν μεσούσης
ς ἀκροβολισμοὶ ἑκατέρωθεν καὶ ἐμπηδήσεις κατ' ἀλλή-
γίνοντο παρ' ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων, καὶ πεζι-
ροβεβλημέναι δυνάμεις μάχης ἐξ ἀντιστάσεως ἥπτοντο.
ἐ' ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἔφλεγε, τότε δὴ τὰ σημεῖα τῆς
αἴρεται, καὶ πρῶτος ὁ Κορράδος διακινεῖται, φοινικο-
μετὰ τῶν αὐτῷ συνόντων Λατίνων τὸ τῶν ὅπλων ἔχων
ιον. αὐτὸς μέντοι ἄνευ θυρεοῦ τηνικαῦτα διηγωνίζετο,

. εὐθαρσέστατον αὐτὸς ἐπέχων ἦν δ A. 14. τοῦ στρατηγεῖν
ήβολοι A. 15. ἐλπούμης A, ὁ κόμανος ὁ ἐλπούμης B. 16.
ροβολισμοὶ] ἀνεμοπόλεμοι καὶ τοξεῖαι B. 17. στρατῶν A.
. κινεῖται A. 22. αὐτὸς] μὴ φορῶν ἐκ σιδήρου ἅρμα τε,
ιλίον δὲ χονδρὸν ἀρύφαντον ἔχον διπλας δεκαοκτώ, ἐντιδι-
ς αὐτὸ εἰς ὕλην κρασίου καλοῦ μετὰ ἅλατος. καὶ συσφιχθὲν
τοιοῦτον πανίον ἦν ἰσχυρότερον καὶ σιδήρου. καὶ τοῦτο ἐπὶ-
ἐφόρει αὐτοῦ. B.

t, omnes suas opes imperatori aperuerat et quantum vellet
mere permiserat, melius esse ratus propter imperatorem ami-
cognatum omnia sua bona effundere, eaque, si vicisset, cum
am actione et fenore recipere, quam domi asservare homini
infesto et ingrato, in derisum suum et summam illius com-
tem. in dextro cornu ipse imperator curavit, in quo lectissimi
et armis insignes erant. medium Conradus Caesar cum stipen-
Latinis tam equitibus quam peditibus occupabat. hostilis pha-
medium Branas cum cognatis suis et amicis et nobilissimis ac
mis quibusque obtinebat: in utroque cornu cum alii duces,
lpames Scytha curabant. ante meridiem levia certamina et in-
ab utroque exercitu facti sunt, pedestribus copiis pugnam au-
t, cum vero sole iam medium caeli lumen occupante signum

P. 247 ἐκ δὲ λίνου πεποιημένον ὕφασμα οἴνῳ αὐστηρῷ ἱκανῶς ἡλε-
σμένῳ διάβροχον πολλάκις περιπτυχθὲν δίκην θώρακος ἐνε-
δύετο· ἐς τοσοῦτον δ' ἦν ἀντιτυπὲς ἁλσὶ καὶ οἴνῳ συμπελη-
θὲν ὡς καὶ βέλους εἶναι παντὸς στεγανώτερον· ἠριθμοῦντο
δ' εἰς ὀκτωκαίδεκα καὶ πλείω τὰ τοῦ ὑφάσματος συμπτύγματα. 5
ποιήσας δὲ τὸ μεταίχμιον βραχύτερον αὖθις ἵστατο. καὶ
ἐπεὶ οἱ μὲν πεζοὶ τὰς λόγχας ὡς πρὸς συμπλοκὴν ἀνέστησαν
πυργηδὸν παραταξάμενοι (ἀσπὶς γὰρ ἀσπίδα καὶ κόρυς κόρυ-
θα ἤρειδε, καὶ οἱ θυρεοὶ ἀλλήλοις συνέμενον), οἱ δὲ ἱππεῖς
τὰ δόρατα ἠγκωνίσαντο καὶ τὰ τῶν ποδῶν κέντρα τοῖς ἵπποις 10
ἐνέπειραν, ἤδη δὲ καὶ τὸ τοῦ βασιλέως τάγμα ἐπηκολούθει,
B οὐδὲ τὴν πρώτην ἔμπτωσιν τοῦ περὶ τὸν Κορράδον ὁπλιτεύ-
οντος πεζικοῦ οὐδὲ τὴν ῥόθιον ἐπαγωγὴν τῶν ἱππέων οἱ περὶ
τὸν Βρανᾶν ὑπενεγκόντες, τὰ νῶτα μεταβαλόντες διασκίδνα-
ται· ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ τὰ λοιπὰ διαθροηθέντα τάγματα 15
τρέπονται πρὸς φυγήν. αὐτὸς δ' ὁ Βρανᾶς γεγωνὸν κεκρα-
γὼς καὶ διάτορον „στῆτε Ῥωμαῖοι· πλείους γὰρ πρὸς ἐλάτ-
τονας μαχεσόμεθα, καὶ πρῶτος ἔγωγε κατὰ τῶν ἐναντίων ἐμ-
βαλῶ πολεμίων," καὶ ἅμα δρῶν ὃ ὑπετίθετο, παλίντροπον
μὲν οὐδένα ποιήσειν ἴσχυσε, κατὰ δὲ τοῦ Κορράδου ἄτ- 20
κόρυθος μαχομένου τὸ δόρυ ἴθυνεν, οὐ καιρίως δ' ἔβαλε,
ἀλλὰ τὸ μὲν τὸν τοῦ Καίσαρος ὦμον παραξέσαν ἅλιον τ[illegible]

2. ἐνεδέδυτο A. 8. ταξάμενοι A. 10. τὰ δόρατα] τὰ τούτ[illegible]
κοντάρια εἰς τὰς μασχάλας αὐτῶν θέμενοι B. 13. περὶ] π[illegible]
A. 16. γεγωνότερον A, μεγαλώτερον B. 18. ἐμβαλῶ] κ[illegible]
δανῶ τὸ δόρυ καὶ A. 20. ποιήσειν ἴσχυσε] εἰργάσατο A. [illegible]
δόρυ] ξυστὸν A. ἰθύνας οὐ καιρίως ἔβαλεν A.

pugnae datum esset, Conradus primus cum suis, quorum arma p[illegible]
pureum insigne habebant, impetum in hostem facit, ac sine clip[illegible]
tum pugnabat, sed textum lineum austero et salito vino probe m[illegible]
ceratum et amplius decies octies complicatum pro thorace indu[illegible]
erat, ita firmum ut nullum telum penetraret. utriusque exercitus in-
tervallo in angustum contracto rursus consistit. postquam pedites ad
pugnam inituri lanceas instar turris erexerunt (nam clipeus clipeum,
galea galeam urgebat, et scuta collidebantur) et equites subditis
calcaribus equos directis hastis concitarunt, imperatoria etiam legio-
ne subsecuta; Branae milites, ne primo quidem impetu Corradi
exercitus tolerato, obversis tergis dissipantur, deinde caeterae etiam
legiones in fugam vertuntur. Branas vero quanta voce poterat cla-
mans „state, Romani: plures enim cum paucioribus pugnabimus;
primus ego hastam in hostem vibrabo," idque quod alios mone-
exequens, neminem sane a fuga revocavit, sed telo in Conradum
sine galea pugnantem directo non letalem ictum illi intulit, sed Cae-

εἶνον χειρῶν ἐξερρύη, ὁ δ' ἀμφοτέραις τοῦ οἰκείου ξυστοῦ C
βόμενος ἐμπήγνυσι τοῦτο τῇ παρειᾷ τοῦ Βρανᾶ, καὶ σκοτο-
νης ἐκεῖνον ἐμπίπλησι, καὶ κατακρημνίζει τοῦ ἵππου Βρα-
ν. τὸ δ' ἀπὸ τοῦδε περιστάντες αὐτὸν οἱ δορυφόροι τοῦ
αίσαρος καταδορατίζουσι. φασὶ δὲ ὡς ἐν τῷ πρώτως ὑπὸ
ορράδου τρωθῆναι τὴν τελευτὴν πτοηθεὶς ἱκετηρίασε Βρα-
ῖς τοῦ μὴ τεθνάναι, τὸν δὲ Κορράδον ἐκείνῳ μὴ χρῆναι
διέναι ἀποκρίνασθαι· οὐδὲ γὰρ ἀηδές τι πείσεται ἕτερον
τὴν κεφαλὴν μόνον ἀποκοπήσεται. ὃ καὶ παραχρῆμα πέ-
ονθεν. ἀκόσμου δὲ τῆς φυγῆς γενομένης ἕκαστος τὸν καθ'
ὑτὸν διώκων ἀνῄρει. τοῦτο δὲ ἀρχομένης συμβὰν τῆς τρο-
ῆς οὐ περαιτέρω προβέβηκε· καὶ Ῥωμαῖοι γὰρ ὁμογενοῦς
φείδοντο αἵματος, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ διωκόμενοι τὸν περὶ ψυ- V. 203
ῆς τρέχοντες μεθ' ἁπάσης ὁρμῆς ἀπεδίδρασκον. ἐσκύλευται D
ὖν ὁ χαραξ ὑπὸ τῶν νικώντων, καὶ εἰς διαρπαγὴν ἐκκείμε-
ος ἦν οὐ μόνον τοῖς τοῦ βασιλέως στρατεύμασιν ἀλλὰ καὶ
οῖς ἐκχεομένοις ἀστυπολίταις. ἀναιρεῖται δὲ κατὰ τοῦτον
ὸν πόλεμον καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Στηθάτος, περὶ τὸν βου-
ῶνα λόγχῃ τρωθείς, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ μειλιχος, ὃς διέ-
ων τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀγχιάλου οὐχ ἑκόντως ἐπηκολούθησε
ῷ Βρανᾷ, ἀλλ' οὔτε τὸν προσλαβόμενον ὤνησέ τι, καθὼς
αὶ προσεδοκᾶτο, Βρανᾶν, καὶ ἑαυτὸν οὐκ ἐξέσωσε τοῦ μα-
αίρᾳ πεσεῖν, τῶν τότε ἀστρολόγων ὁ δοκιμώτατος ὤν, ἀλλά
τὴν ἐκείνου γνῶσιν διαδραμόν, ὡς ἔοικε, λεπτεπίλεπτον

1. ξυστοῦ] δόρατος A. 2. σκοτοδίνης] ζαλίζεται καὶ πίπτει ἀπὸ τοῦ ἀλόγου αὐτοῦ B. 3. πίμπλησι A. 7. τοῦ om A. 12. προέβη A. 19. ὃς διέπων] κεφαλὴ περὶ τὴν ἀχελῶ B.

aris humero perstricto telum e manibus amisit. at ille hastam suam traque manu prehensam ita in Branae maxilla defigit, ut oborta ertigine equo praecipitaretur et a satellitibus Caesaris confoderetur. iunt, cum primo vulnere accepto mortem deprecaretur, Conradum um bono animo esse iussisse, neque enim quicquam gravius nam capitis truncationem ei metuendam esse; idque statim acci- it. in illa effusa fuga proximum quemquam quilibet occidit; id- ne principio fugae duntaxat factum non ulterius processit. nam t Romani cognato sanguini parcebant; et ii quos persequeban- ur, quippe res capitis agebatur, summa festinatione aufugiebant. astra a victoribus direpta sunt, nec militibus duntaxat sed urba- is etiam multitudini praedae fuerunt. in hac pugna Constanti- us Stethatus occubuit, hasta in inguine vulneratus, vir bonus et ivis; qui cum Anchiali provinciae praeesset, Branam non sponte ecutus, nec ipsi, ut expectabatur, commodavit, nec semet ipsum nservavit, quominus ferro interiret, quamvis astrologorum eius ae-

Στηθάτου εἰκαίως ἐξετοξεύθησαν, αὐτά, φασί, τὰ
τα ἔφηναν, εἰ μή τις τῇ οὐρανοσκόπῳ ἐπιστήμῃ πρ
νος μὴ παντάπασι διεψεῦσθαι τουτονὶ διατείνοιτο κα
τέχνης μὴ καθόλου διαπεσεῖν, εἰς τὴν τοῦ Βρανᾶ
μετάγων τὰ προρρηθέντα καὶ τὸν ἕτερον αὐτοῦ τῶν
ἅπερ τῆς ἡμέρας ἐκείνης διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐμπεπερονημέ
τοῖς διεπόμπευσαν, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ κεφαλή τινος ἀ
Β Ποιητοῦ λεγομένου, ἣν οὐδεμία πολεμία χεὶρ ἀφειλε
τὸς δὲ βασιλεὺς μετὰ τὴν λαμπρὰν ἐκείνην νίκην
τῶν ἐναντίων καταπολέμησιν ἀποτμηθῆναι προσέταξ
οἷδ' ἐφ' ὅτῳ συνοίσοντι ἢ κατορθώματι.

9. Καὶ τοιοῦτο μὲν ὁ τότε ἀγὼν εἴληφε πέρας
δ' ὁ βασιλεὺς τραπόμενος εἰς ἑστίασιν πᾶσαν τῶν
ἀνῆκε πύλην αὔλειον καὶ παράθυρον προσκήνιον, ὥ

3. τεκμηράμενος A. 7. μυθίζεται A. 8. ὁπόσα εἰπ
10. ἔφαναν A. 13. τὸν ἕτερον] τὸν δεξιὸν B.
παρμένα δόρασιν A. 15. ἐνεπόμπευσαν A. τι
ραίου] ἑνὸς πραγματευτοῦ B. 17. δὲ] δ' ὁ A.
ἢ ὁπωσδὴ A. 21. τραπόμενος] εἰς τράπεζαν καθ

tatis princeps. nimirum scrupulo aliquo minutissimo deceptus i
manserat, hostem ingruentem nihil timens. ferebatur autem B
artis observatione praedixisse fore ut eo die urbem ingre
magno cum splendore triumpharet. quod utrum dixerit nec
mare non possum: novi enim famae non semper in huius
moribus fidem habendam esse. sed si illa dixit quae ferunt
utique deceptus est, ut res ipsa declaravit. nisi quis fort

ωλομένους εἰσιέναι καὶ θεᾶσθαι αὐτὸν τροπαιοῦχον. ἐν δὲ
ῷ ἅπτεσθαι τῶν σιτίων χανδὸν καὶ τὰς χεῖρας κινεῖν εἰς τὸν
ὧν προκειμένων ἐδεστῶν πόλεμον, ἐπεισόδιόν τι οὐκ εὐπρε-
ὲς καὶ ἄθυρμα ἐπιδείπνιον τὴν τοῦ Βρανᾶ παρεισαχθῆναι
εκέλευκε κεφαλήν. ἡ δὲ ὡς εἰσῆκτο, ἐπ' ἐδάφους ἔρριπτο
ιεσηρυῖα καὶ μεμυκυῖα τῷ ὀφθαλμῷ, ὧδέ τε κἀκεῖσε δίκην
φαίρας διαγομένη τε καὶ μεταγομένη διηκοντίζετο. ὕστερον C
δὲ καὶ τῇ αὐτοῦ γαμετῇ ἔνδον τῶν ἀνακτόρων καθειργμένῃ
παρεισφέρεται, καὶ ἀνέρεται αὖτη εἰ σύνοιδεν ὅτου ἐστὶν ἡ
κεφαλή. ἡ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνῳ τῷ πικρῷ καὶ οἰκτρῷ
καὶ ἀέλπτῳ θεάματι ἐπιβαλοῦσα „οἶδά" φησι „καὶ ταλανίζω
ἐμαυτήν." ἦν γὰρ σώφρων ἡ γυνή, καὶ τὴν ἐπιπρέπουσαν
τῷ θήλει σιωπὴν τιθεμένη περὶ πολλοῦ, οὖ χάριν καὶ καλὴν
ἐν γυναιξὶ κατωνόμαζεν ὁ πρὸς μητρὸς αὐτῆς θεῖος ὁ αὐτο-
κράτωρ Μανουήλ, καὶ οἷόν τι τῶν ἐκ τοῦ γένους ὀσφράδιον.
ὰ δέ γε πρὸς ἀποστασίαν τῷ Βρανᾷ συναράμενα στρατεύ-
ματα, ὅλους ἀνέντα χαλινούς, τὰς ὁπουδήποτε φερούσας
τροπὰς ἔτρεπτο. καὶ οἱ μὲν ὄπισθεν ἑστῶτες τῶν προμάχων κατὰ
τὸν καιρὸν τῆς συμπλοκῆς, ὡς ἤσθοντο τῆς τροπῆς, ἀψάμε- D
νοι τῆς φυγῆς πρότεροι τοὺς κατόπιν ἐλαύνοντας ὡς πολεμί-
ους ὑφορώμενοι, τὸν δρόμον ὡς μὴ συλληφθεῖεν ἐπέτεινον·
οἱ δ' ἑφεπόμενοι τὸ σύντονον εἰς φυγὴν τῶν προαγόντων ὡς
ῥᾷξιν ζηλοῦντες σώζουσαν, καὶ τὴν τῶν πολεμίων ἐπιδίω-
ξιν δεδιττόμενοι, ἐκεῖνα ἠὔχοντο ἄντικρυς, τοὺς μὲν ἵππους

6. σεσηρυῖα] ζαρωμένην καὶ κεκαμυμένην τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκύλιον ταύτην ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ ἔσυρον καὶ ἔρριπτον ὥσπερ μάπαν B. 14. μητρὸς] πρὸς πατρὸς αὐτῆ A. 15. οἷόν] καὶ μυρωδίαν ἐκάλει τοῦ γένους αὐτοῦ B. 17. χαλινοὺς] ἡνιόχους A. 21. ληφθεῖεν A.

adicrum parum elegans, Branae caput inferri iussit, quod hianti ri-tu et clausis oculis humi abiectum huc atque illuc globi instar agi-abatur et iaculis traiiciebatur. deinde coniugi quoque eius in pala-io inclusae oblatum est. quae rogata num sciret cuius esset, oculis in miserabile illud et inexpectatum spectaculum coniectis „novi" in-quit, „et me miseram iudico." erat enim modesta mulier, et deco-ram matronis taciturnitatem maximi faciebat. quare a patruo Manuele matronale decus et familiae suae ornamentum appellabatur. exercitus ipse qui cum Brana defecerant, laxis habenis quocunque fugiebant; at qui pugnae tempore post propugnatores steterant, cum inclina-tam esse aciem sensissent, fuga occupata, eos qui a tergo seque-bantur pro hostibus metuentes cursum intendebant, ne caperentur. qui vero sequebantur, antecedentium incitatam fugam ut rem salu-

ποσὶ κόπτειν τὸ δάπεδον ἀλλ' ἵπτασθαι κατὰ Πήγασον,
τοὺς δὲ ἀορασίᾳ καλύπτεσθαι, ὡς εἰ τὴν κυνέην Ἄιδου
εἶδυσαν. ἦ πολλὴ τότε ἦν αὐτοῖς ἡ δείλανσις, καὶ πᾶν
ποίει καὶ πράττειν καὶ εὔχεσθαι. ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν γέφυραν
τλεῖστοι ἂν ἀπολισθόντες ὀλώλεισαν ἦτις κατὰ τὸ Δαφνούτιον
περιάγεται, εἰ μή τις αὐτοὺς ἐπεπείκει καθυφεῖναι τῆς ὀξείας
φυγῆς κατὰ κόσμον τε καὶ μὴ ἐπισφαλῶς διὰ τῆς ἀψῖδος
ἰέναι, εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας τὰς χεῖρας καὶ τὸ θεῖον ἐπομο-
σάμενος μηδένα κατ' αὐτῶν ἐπιέναι πολέμιον ὄπισθεν, ἀλλὰ
μὲν οὖν τὴν τύχην ἦσαν φλαῦροι καὶ περιπέζιοι, οὗτοι ἀνε-
παχθῶς καὶ ἀνεπεγκλήτως ἀφίκοντο οἴκαδε, τὴν οἰκείαν πα-
ρύβυστον σώζουσαν ἔχοντες, καὶ μηδένα δεδιότες τὸν ἐπὶ τῷ
κολάσαι ἀναδιφήσοντα. οἱ δὲ τὸ γένος λαμπροὶ καὶ ἐπίσημοι
δι' ἡγεμονίαν ἢ ἀρχηγίαν, οὗτοι ἐς ἄθρουν ἁλισθέντες σὺν-
ταγμα διαπρεσβεύονται βασιλεῖ, συγγνώμην αἰτοῦντες οἷς
ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τῷ ἀποστάτῃ ἐπηκολούθησαν, καὶ
παρὰ βασιλέως λαμβάνοντες τὸ ἀνέγκλητον ἀγαθοὶ καὶ πι-
στοὶ θεράποντες ἐς τὸ μέλλον ἔσεσθαι συνετίθεντο, κἀκ τῶν
ἔργων αὐτῶν ὑποδεῖξαι τὴν μετάνοιαν ἐφ' οἷς ἐκ παρανοίας
Βπεπαρῳνήκασι κατὰ τοῦ κυρίου βασιλέως ἐφοπλισάμενοι. εἰ
δὲ βασιλεύς, φασι, τὸ τῆς ψυχῆς θυμούμενον πλουτῶν ἀμ-

2. κυνέαν A. 4. τὴν τοῦ δαφνουδίου γέφυραν B. 5. ὁλ
λασιν A. 7. καὶ κατὰ κ. μηδ' A. 11. τὴν τύχην] τὸ γέ
ἄγνωστοι καὶ περισυνάγματα B. 13. τῷ] τὸ A. 15. ἀ
σθέντες] συνιόντες A. 17. κατηκολούθησαν A. 18. ἀγα
θοὶ] πιστοὶ καὶ εὐυπόληπτοι πρὸς αὐτὸν B. 20. παρανοίας
marge W: codices παροιμίας.

tarem imitati, et hostium persecutionem veriti, illud utique opta-
bant, ut equi non ungulis humum pulsarent sed tanquam Pegasus
volitarent, ipsique velut orci galea tecti a nemine conspicerentur et
tantus eos terror invaserat, qui faciebat ut quidvis et diceret et
optarent. ac in ponte Daphnutiano plurimi periissent, nisi quidam
manibus in caelum extensis, deum testatus neminem a tergo instare
sed victores iamdudum a persequendo destitisse, eos monuisset ut
impetum fugae moderantes ordine et caute fornicem illum pe-
transirent. ac tenues et obscurae fortunae homines citra molest
am et crimen domum redierunt, salubriter obscuritate sua tec
neque metuentes ne ab ullo inquirerentur. qui vero aut g
re illustres aut magistratibus gestis insignes erant, frequentes
venere et per legatos veniam ab imperatore petiverunt,
hominem seditiosum secuti defecissent. quodsi ab imperator
xae eximerentur, se in posterum bonos et fideles ministro

τάθετον οὐκ αὐτῆμαρ καταπέψει τὴν ὀργιλότητα, ἀλλ' ἐσέπειτα στήσει τὰ ἡμαρτημένα σφίσιν αὐτοῖς, ὃν ὑπέτυφε κότον εἰς σπινθῆρας ἀναρριπίζων θυμοῦ, καὶ αὐτοὶ φευξοῦνται ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τὸν παρὰ τοῖς φιλεχθροῦσιν ἔθνεσι Ῥωμαίοις ζητήσουσιν ἔσχατον σταθμόν, κἀκεῖνα Ῥωμαίους ἐργάσονται ὅσα οἷς προσερρύησαν δρᾶν ὤφειλον, ἐπεὶ μηδὲ καινὸν εἰ διφῴη τις τὸν ἀντίπαλον καὶ κολακεύσει τουτονὶ ὡς φίλιον, τὸν οἰκεῖον εὑρίσκων πολέμιον. ταῦτα οἱ μὲν πρέσβεις ὑπετονθόρυσαν· βασιλεὺς δὲ πᾶσιν ἀμνηστίαν ἐβράβευσε, καὶ τοὺς προσιόντας εὐμενῶς προσδεχόμενος παρῄνει μετάμελον ἐπὶ τῇ παραβάσει τῶν πρὸς αὐτὸν ὁμωμοσμένων ἐνδείκνυσθαι, καὶ ἀρχιερεῖ ὀπτάνεσθαι τῷ μεγάλῳ, καὶ ζητεῖν ἐκεῖθεν λύσιν τοῦ ἀναθέματος ᾧπερ αὐτοὺς οἱ τῆς πόλεως οἰκήτορες καθυπέβαλον, ἄνωθεν ἑστῶτες τῶν πυργοβάρεων καὶ τὰ παρ' αὐτῶν θεώμενοι δρώμενα. καὶ πολλοὶ τῷ πατριάρχῃ προσήλθοσαν, ὅσοις τέως εὐλαβείας μετῆν· οἱ δ' ἄλλοι τῇ κατανεύσει τῆς κεφαλῆς τὸ πέρας τῆς παραιφάσεως συμμετρήσαντες ὡς λῆρον ἡγήσαντο τὴν εἰς τὸν μέγαν νεὼν ἄφιξίν τε καὶ ἐξαγόρευσιν. ἐῶ γὰρ λέγειν ὡς ἦσαν οἳ τῶν ἀτασθάλων μετὰ τὴν ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως ἐξέλευσιν διεχλεύαζον αὐτὸν καὶ ἐξεμυκτήριζον, καὶ οὐ καινὸν ἔλεγον εἰ θεῷ πρότερον κληρωθείς, ἐπεὶ καὶ τοῦτο προσ- D.

1. καταπέψει] παραπέμψει A. 6. ῥωμαίοις A. 7. κολακεύσει A. 10. ἐβράβευε A. 19. ναὸν A. 21. καὶ οὐ] λέγοντες ὅτι εἰ μὴ γένης κληρικός, μεθ' ἡμῶν οὐ περιπατεῖς B.

pollicebantur, et poenitentiam suam re ipsa declaraturos, quod contra dominum et imperatorem arma cepissent. sin is inexpiabili iracundia arderet, atque iniuriarum memoriam perpetuo conservatam ac irae scintillas resuscitatas vellet, se quoque conspectum eius fugituros et extremum receptum apud gentes Romanis infestas quaesituros, et in Romanos ea commissuros quae illis deberent ad quos confugissent. neque enim esse novum, si quis suos infestos experiatur, ut hostium amicitiam expetat eosque pro amicis colat. quae cum legati submurmurassent, imperator impunitate omnibus concessa, eos qui accedebant benigne susceptos monebat ut poenitentiae ob violatum iusiurandum declarandae causa patriarcham adirent, seque anathemate solvi peterent, quo a civibus, cum illorum facinora ex turribus spectarent, obstricti essent. ac multi, quibus religio cordi erat, ita fecerunt: caeteri vero nutu capitis duntaxat admonitioni illi assensi magni templi ingressum et confessionem pro nugis habuerunt; ne dicam fuisse quosdam petulantes, qui cum exiissent, imperatorem deriserint et subsannarint, nihil esse novi dicentes,

διεβέβλητο, ἐκεῖνα καὶ αὐτοῖς ὑφηγεῖται νῦν ὁπόσα δὴ καὶ ἐξ ἐφήβου δεδίδακται. πολλοὶ δὲ καὶ τῷ Ἀσὰν καὶ τῷ Πέτρῳ προσερρύησαν· ἀλλὰ καὶ οὗτοι γράμμασι βασιλικοῖς μετὰ μικρὸν ἐπανήλθοσαν.

10. Ἄλλο δ' ἐπὶ τούτοις παρηκολούθησεν ἔργον παραλογώτατον· ὁ γὰρ βασιλεὺς πᾶσιν ἐνέδωκεν ἀτεχνῶς ἀστυκοῖς τε καὶ ἀλλοχώροις διεκχεῖσθαι καὶ κακῶς δρᾶν ὁπόσοι πρὸς Βρανᾶν μετετάξαντο τῶν τε ἀγχοῦ τῆς πόλεως ἀγροτῶν καὶ τῶν τὴν Προποντίδα λαχόντων εἰς οἴκησιν. καὶ τὴν μὲν τῆς ἡμέρας ἐκείνης διάδοχον νύκτα καθ' ἣν Βρανᾶς κατηγώνιστο, ἐνίεται ταῖς οἰκίαις τῶν δυστήνων Προποντίων τὸ
P. 250 ὑγρὸν πῦρ, ὃ τοῖς στέγουσιν ἐφυπνοῦν σκεύεσι κατὰ τὰς ἀστραπὰς ἐξαίφνης προΐησι τὰ ἐξάλματα καὶ πιμπρᾷ καθ' ὧν διεκπῖπτον ἀφίεται. τὸ δὲ λάβρον ἐμπεσὸν τοῖς δρυφάκτοις ἐπυρπόλησεν ἅπαν οἰκοδόμημα, εἴτε τέμενος τοῦτο ἅγιον ἦν εἴτε σεμνεῖον ἱερὸν εἴτε οἴκημα ἰδιωτικόν· καὶ τοῦ κακοῦ παρὰ πᾶσαν δόκησιν ἐπελθόντος οὐ μόνον τὰ μέλαθρα τὸ πῦρ ἐπενέμετο καὶ ἡ φλὸξ μικροῦ διεῖρπεν αἰθέριος, ἀλλὰ καὶ τὰς οὐσίας ἐπεβόσκετο τῶν ἀνθρώπων, οὐδενὸς ἁρπάσαι τι καὶ
V. 205 μετενεγκεῖν ἔχοντος εἰ μὴ ὅσα τῶν χρημάτων εὐάγκαλα. κατὰ δὲ τὴν μετ' αὐτὴν ἕω ἕξεισιν ὡς ἐκ προσκλήσεως τὸ Λατινικὸν στῖφος ὃ τῷ Κορράδῳ Καίσαρι συνετέτακτο καὶ τὸ

11. τῶν δυστήνων] τῶν ἐν τῷ πορθμῷ τὰς καταλύσεις ἐχόντων A, τῶν τοιούτων στενιτῶν B. 12. τῶν ἀστραπῶν αἰφνῆς πρόεισι A. 13. ὧν διεκπ.] ὧν διαφίεται A. 15. πᾶσαν οἰκοδομήν A. 20. χρημάτων] ἐνόντων A. 21. ὡς ἐκ προσκλήσεως om A.

si is qui sacrificulus olim fuisset (nam id etiam ei crimini dabatur) ipsis etiam ea praescriberet quae a puero didicisset. multi qui ad Asanem et Petrum se contulerant, paulo post imperatoris litteris revocati sunt.

10. Post haec imperator, quod haud satis mirari queas, concessit omnibus tam civibus quam peregrinis, ut urbe effusi omnes eos male tractarent qui ad Branam defecerant, suburbanos, villicos et Propontidis incolas. eaque nocte quae Branae interitum consecuta est, Graecus ignis aedificiis ad fretum sitis iniicitur, qui in vasis occultus, subito fulguris instar emicans, omnia quae contigerit incendit. qui cum in tabulata incidisset, omnia aedificia tam sacra quam profana, tam privata quam publica incendit. id malum cum praeter expectationem accidisset, non aedes modo flamma in altum elata sed etiam bona miserorum absumebat, cum nihil eripere aut transferre possent nisi parva quaedam. postridie mane Latina cohors Conradi Caesaris et promiscua et paupercula turba urbe egreditur. hi circum-

ἐγελαῖον καὶ πτωχεῦον πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ τὰ πέριξ B
διαδραμόντες, οἱ μὲν ἔτι τὰ ὅπλα φέροντες οἱ δ' ἀμυντηρίῳ
ᾧ παρευρεθέντι χρώμενοι, τί μὲν οὐχ ἥρπασαν, τί δὲ χεί-
ριστον οὐκ εἰργάσαντο; οἰκήματα κατήρειψαν, τὸν ἔνδον πλοῦ-
τον περιεβάλοντο, ἱερὰ ἀνηρεύνησαν φροντιστήρια, ἔπιπλα
ἐφείλοντο παναγῆ, σκεύη τίμια ἐβεβήλωσαν, σεμνῶν μονα-
χόντων οὐκ ᾐδέσθησαν πολιάν, ἀρετῆς, ἣν καὶ πολέμιος οἶδε
τιμᾶν, ἠλόγησαν, καὶ ἵνα τὰ πολλὰ συντέμω, πᾶσαν κάκωσιν
αὐθ' ὧν ἐπῆσαν ἐπεδείξαντο. πολλοὶ δὲ καὶ ὅτι τῶν κατ' οἶκον
κνλευομένων ὑπέμυξαν, θάνατον εὗραντο τὸ ζημίωμα. πρού-
χοψέ δ' ἂν τὸ δεινὸν καὶ χρονιώτερον γεγονὸς ὤφθη καὶ πε-
ριαλγέστερον, εἰ μή τινες ἀνενεγκόντες βασιλεῖ τὰ τελούμενα C
καὶ βαρυαλγήσαντες, ὡς εἰκός, ὑπένυξαν πρὸς διόρθωσιν.
καὶ στείλας εὐθύς τινας τῶν κατ' ἀξίωσιν καὶ γένος περιφα-
νῶν ἀνέστειλέ τε τὰς τῶν ἀτάκτων ὁρμάς, καὶ κατέληξεν οὕ-
τως ὀψέ ποτε τὰ εἰς μέγα μέρος ἀφανισμοῦ τῶν ἐκεῖσε τολ-
μώμενα.

Ἀλλ' οὔπω ταῦτα διετεθρήνητο ἀκριβῶς ὀπύσοις τῶν ἀν-
θρώπων ψυχὴ φίλοικτος καὶ τὸ δάκρυ ταῖς τῶν πασχόντων
ἐναπιδύει θερμότερον συμφοραῖς, καὶ τὸ τῆς πόλεως χειρω-
ακτικὸν καὶ ὅσον οὐ συνεπευδόκησε τοῖς λοιποῖς ἐπὶ τὰ ἱστο-
ημένα ἤδη τῷ λέγειν μοι, δεινὸν ἡγησάμενοι εἰ οὐχ ὅπως

5. ἔπιπλα] ποδέας ἁγίων ἀπῆραν B. 6. σεμνὴν μοναζ. πολι-
τείαν οὐκ ᾐδ. ἀρετῆς A. 11. χρ. ὀφθὲν ἐγενόνει περ. A.
12. τελούμενα] τολμηθέντα A. 15. κατέληξεν] λῆξιν εὕρατο
οὕτωσί πως A. 16. τολμώμενα] τελούμενα A. 19. φίλοι-
κτος] εὐσυμπάθητος καὶ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὕδωρ A. 21. συν-
ευδόκησε τοῖς ἄλλοις A.

Centia omnia pervagati, partim adhuc armati, partim telis obiter
reptis, quid non rapuerunt? quo scelere abstinuerunt? diruerunt
edes, opes diripuerunt, monasteria scrutati suppellectilia sacrosan-
ta abstulerunt, vasa pretiosa profanarunt, venerabilem monachorum
enectutem non reveriti sunt; virtutem quam hostis etiam venerari
olet, neglexerunt; denique ne sim prolixior, omne malorum genus
uolibet secum attulerunt. multi quod ob direptionem aedium sua-
rum murmurassent, occisi sunt. ac ea calamitas latius vagata ac diu-
tius et acerbius grassata esset, nisi quidam gravi dolore commoti
eam audaciam imperatori indicassent, eumque perpulissent ut viris
nobilibus et dignitate praestantibus missis importunorum hominum
petum repressisset.

Hoc modo vastatione magnae partis suburbanorum aedificiorum
x tandem finita, et ab hominibus qui aliorum malis afficiuntur vix
is adhuc deplorata opifices urbani, qui ea quae iam exposui non

ἐλευθεροστομοῦσι Λατῖνοι καὶ βρενθύονται τῷ ὑπ' αὐτῶν
D καταγωνισθῆναι Βρανᾶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἀστυγειτόνων
σφίσι Ῥωμαίων διαπεπράχασι τὰ ἀνύποιστα, κατὰ φάλαγγας
ἀγηγερμένοι καὶ σπείρας δίκην χειμάρρου ταῖς τῶν Λατινι-
κῶν γενῶν οἰκίαις προσρήγνυνται. αἵ τε οὖν ἄσημοι φωναὶ
τὸν ἀέρα ἐπλήρουν, ὡς οὐδ' εἰ κολοιῶν ἢ γεράνων ἢ ψάρων
ἔθνεα κλαγγηδὸν ἐπτερύσσοντο ἢ ἐπέκλωζον θηρευταὶ καὶ
ἐπεθώϋζον κυνηγέται, ἀλλήλους τε παρεκάλουν ἐπισπώμενοι
τῶν χιτωνίων. καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ τις τῶν εἰσηγουμένων τὰ
πρὸς εἰρήνην κατήκοος, ἀλλ' ὡς ἀσπίδες τὰ ὦτα βύοντες
πάντα παρέτρεχον σοφὸν φαρμακόν. ἡγεμόνευε δὲ τῆς τότε
τῶν ἀγοραίων συνδρομῆς οὐ μόνον θυμὸς ἄλογος, ἀλλὰ καὶ
ὁ τῶν ἀλλοτρίων ἠρρένου ἔρως χρημάτων· ᾤοντο γὰρ ἐν
βραχεῖ πόνῳ τοὺς Λατίνους ἐκστῆσαι οἰκημάτων καὶ διαπρά-
P. 251 σαι ἅπαν ἀπραγματεύτως τὸ ἔνδον κειμηλιούμενον, ὥσπερ
κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου διαπεπράχασι.
τοῖς δὲ εἰς τοὐναντίον τὰ τῶν ἐλπίδων μετέστραπται. οἱ γὰρ
διάφοροι ὡς εἶδον τὴν ἐπ' αὐτοὺς τῶν ξυγκλύδων σύρροιαν,
τάς τε λεωφόρους περιεφράγμωσαν μεγίστοις σκόλοψιν, ὅσα
κατ' αὐτοὺς ἦγον τὸ παροδεῦον, καὶ θωρακισθέντες βύζην
ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν ἔστησαν. ὁ δ' ἀγελαῖος ὄχλος πολλὰς
μὲν ὑπερβῆναι τὰ περισταυρώματα ὥρμησαν, οὐ μόνον

2. καταγωνίσασθαι A. 4. χειμερίου δίκην χειμάρρου A. γενῶν om A. συρρήγνυνται A. 11. πάντες A. γὰρ ὡς ἐν βραχεῖ πόνῳ τῶν λατίνων ἐκστ. τῶν οἰκημάτων 19. τάς τε] ἔφραξαν τὰς ῥύμας αὐτῶν μετὰ μεγάλων ξύλων καρίων καὶ ἐσταύρωσαν B.

probarant, non ferendum esse rati quod Latini non modo libere insolenter iactarent Branam a se debellatum esse, sed etiam in suburbanos Romanos intolerabiliter grassati essent, in cohortes et phalanges centuriati instar hiberni torrentis in Latinorum aedes irruunt. igitur confusae voces non aliter quam gregibus gruum aut graculorum obstrepentibus, aut venatoribus latratum canum incitantibus, aërem implebant, atque alii alios tunicis prehensis instigabant. nemo ibi audiebatur qui pacem suadebat: omnes ut aspides aures obturabant, ne sapientem magum audirent. eum circumforaneae turbae concursum non modo effrenata iracundia, sed etiam alienae pecuniae cupiditas regebat. putabant enim se Latinis exiguo labore aedibus expulsis, quicquid in iis esset reconditum, ut sub Andronico fecissent, direpturos. verum non modo spe sua frustrati, sed etiam contrarium sunt experti. nam adversarii animadverso plebis contra se concitatae impetu, vias publicas, quae ad ipsorum aedes ducebant, maximis trabibus obstruxerunt, et thoracati in munitionibus illis,

τοῖς κατὰ σκοπὸν οὐκ ἔδοσαν πέρας, ἀλλὰ καὶ κακῶς ὑπὸ τῶν Λατίνων ἔπαθον· ἀσιδήρωτοι γὰρ καὶ γυμνοὶ πρὸς ὡπλισμένους μαχόμενοι, οἱ πλεῖστοι δὲ καὶ οἰνόφλυγες ὄντες, τότε δ' καὶ ἔδρων ἐγίνωσκον καὶ τὸν Ἐπιμηθέα τοῦ Προμηθέως καταδεέστερον ἤδεσαν, ὁπότε βαλλόμενοι ἀπὸ τόξων ἢ παραστὰς οὐταζόμενοι κατὰ γῆς ἔπιπτον. καὶ τὴν μὲν δείλην ὅλην τῆς B ἡμέρας ἐκείνης μέχρι καὶ ἐς βαθεῖαν ἑσπέραν οὕτω κατίσχυε τὸ δεινόν· ἡλίου δὲ τὸν ὁρίζοντα ὑπεραναβάντος μετὰ μείζονος Ῥωμαῖοι ῥύμης ὡς εἰς ἀγώνισμα δεύτερον συνηθροίζοντο, πλείστους μετὰ τῶν ὅπλων προβεβλημένοι. ἀλλ' οἵ τε συνελθόντες ἐκ βασιλέως λόγιμοι ἄνδρες αὐτοὺς ἀνέστειλαν, καὶ οἱ ἐκ τῆς Λατίνων φυλῆς κατασοφισάμενοι τοὺς εὐήθεις κατέσβεσαν τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς· συναγαγόντες γὰρ τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ καταλύσαντας τὸ ζῆν Ῥωμαίους, καὶ μετὰ τὴν τῶν V. 206 περιβλημάτων ἀφαίρεσιν δείξαντες ἐν χρῷ κουρίας, ἐξέθεντο κατὰ τὴν αὔλειον σφῶν, καὶ πλαστῶς ἐπ' αὐτοῖς ὡς ἐφ' ὁμογενέσι παθημένοι ὑπεδείκνυον τοῖς προσιοῦσιν ἐκ βασιλέως, καὶ ἱκεσίαζον μὴ ἀνασχέσθαι καὶ ἐσαῦθις συρραγῆναι C πόλεμον καὶ δὶς αὐτοὺς πεπονθέναι ὁπόσα καὶ ὁρᾶν ἔχουσιν. οἱ δὲ πρὸς τὸν ἀποχειροβίοτον λαὸν ταῦτα διαπορθμεύοντες, ἔτι τοὺς τεθνεῶτας τείνειν τὰ ὄμματα πείθοντες, μηδ' ἀποθανεῖν τὰ γινόμενα φάσκοντες, ἴσχυσαν οὕτως ὀψέ ποτε ἐλαῦξαι τοὺς σύρφακας ὡς ἀποχωρῆσαι πρὸς τὸ οἰκεῖον ἕκα-

3. ἔπασχον A. ἀσιδήρωτοι] ἀναμάρτωτοι B. 5. ἤδεσαν] ἔγνωσαν A. 8. ὑπερβάντος A. 10. μεθ' ὅπλων A. 14. καὶ μετὰ] φραγγικὰ βοῦχα φορέσαντες καὶ ντζεφεία, καὶ τοὺς ἔχοντες γένεια κουρεύσαντες B. 23. ἀναχωρῆσαι A.

demaï inter sese, constiterunt. at collectitia turba saepe vallum illud transcendere conata non modo nihil profecit, sed etiam a Latinis male tractata est. nam cum sine ferro et nudi, plerique etiam vino obruti, cum armatis congrederentur, tum demum quid fecissent cernebant, Epimetheum Prometheo stultiorem esse intelligebant, cum aut sagittis icti aut comminus vulnerati humi procumbebant. ac toto vesperi usque in crepusculum malum illud duravit. mane autem cum Romani maiore impetu ad secundum praelium se pararent, plurimis armatis hosti oppositis, cum clari viri ab imperatore missi eos repressserunt, tum Latini stultis fucum fecerunt ac multum de fervore illo restinxerunt. Romanos enim qui in pugna ceciderant, Latinis vestibus indutos rasisque barbis in suarum aedium vestibulis collocatos, pro popularibus suis lamentati sunt; et iis qui ab imperatore aderant, illos monstrando, rogarunt ne denuo committi praelium, seve bis iisdem cladibus quas cernerent affici paterentur. qui cum

στον ἐπιτήδευμα. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, μὴ τοῦ συνήθο
ἡγεμόνος τοῦ οἴνου σφᾶς ϑωρακίσαντος μηδ' ἀκριβέστερον
δήρου πρὸς τὸν ἀγῶνα παραϑήξαντος (πρωΐος γὰρ ἦν ὁ κ
ρὸς) διελύϑησαν εὐμαρῶς ἀναμίλλητοι, οὓς ὑποσχόντες εὖ
κοον τῇ παρεκτάσει τῶν διαλλακτήρων μεγίστων ἀνδρῶν.
γὰρ οἴνῳ προκατελήφϑησαν οἱ καὶ ταπύρων οἰνοβαρέστερ
D οἱ ταῖς σμίλαις καὶ ταῖς ῥαφίσι προσανέχοντες, ποία τις
τοὺς ἴυγξ ἢ τίνων τερετίσματα Σειρήνων πρὸς εἰρήνην
μετερρύϑμισαν ἢ πρὸς ἑτέραν εὐσχήμονα πρᾶξιν μετέθηκα
ὧν γε καὶ ἄλλοι μὲν ὡς ὑπὸ μέϑης διαρρεόντων οὐκ ὀλίγα
ξυνέϑεντο σκώμματα, ὁ δὲ Μένανδρος οὕτωσί πως ἐπιλαμβά-
νεται „μεϑύσους τοὺς ἐμπόρους ποιεῖ τὸ Βυζάντιον· ὅλην
ἔπινον τὴν νύκτα." καὶ ταῦτα μὲν ὧδέ πῃ ἐφέρετο.

2. τοῦ οἴνου om A. 3. πρώϊμος A. 4. ἀνομίλητοι A.
5. παραιφάσει A. 6. οἱ καὶ ταπ. οἴν. om A. 8. τιρετίσματα] ἀσμάτων A. 10. ὧν γε καὶ ἄλλοι μὲν τῶν ϑωρώπων μεϑύοντες πολλὰ παράφορα λέγουσιν, οἱ κωνσταντινοπολῖται δὲ καὶ πλείονα τῶν ἄλλων ὡς πολλαπλάσιον μεϑύοντες καὶ ὅλην τὴν νύκτα τὸν οἶνον πίνοντες B. οὐκ] πάλιν οὐκ A. an πάλαι οὐκ? 12. μεϑυσιὰς ἐμπόρους τὸ ζάντιον ποιεῖ καϑάπαξ ὅλην τὴν νύκτα πίνουσι. B.

illa ad opifices perferrent, et monerent ut in mortuos defiger oculos, seque illa probare negarent, vix tandem populi colluvi emollire potuerunt, ut in officinam quisque suam reverteretur. fa lius tamen impetratum est ut gravissimis pacificatoribus obsecuti armis discederent, quod ut matutino tempore non consuetus illos armarat, nec magis quam ferrum acuerat. nam si vino occu ti fuissent ii qui gallam et acum subigunt, quae oratio, quis e quentiae torrens illum pugnandi ardorem restinxisset, aut ad qu tam aliamve honestam actionem eos impulisset? nam cum alii zantinos ut ebriosos perstrinxerunt, tum Menander sic eos arg „Byzantium ebriosos reddit hospites. potando noctes perdere inte solent." atque haec ita contigerunt.

ΤΟΜΟΣ Β ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ.

1. Βασιλεὺς δὲ δισσεύει κατὰ Μυσῶν ὑστεροβουλίᾳ P. 252
πτόμενος, ὅτι μὴ κατὰ τὴν προτέραν αὐτοῦ ἐμβολὴν τὰ V. 207
πολεμίας εὖ διέθετο γῆς, ἀλλ' ἀναστὰς ᾤχετο ἐκεῖθεν ὡς
πολέμιοι ἐπέκειντο βάλλοντες, μήτε τοῖς φρουρίοις Ῥω-
ους ἐπιστήσας φύλακας μήτε ὅμηρα λαβὼν τὰ τῶν βαρ-
ρων φίλτατα. καὶ τότε μὲν αὐτὸς μετὰ τῶν συνόντων οἱ
γων ἐξῄει τῆς πόλεως· ἠκηκόει γὰρ μηκέτι τοὺς Μυσοὺς
ὄρη περιπαπταίνειν καὶ τοὺς βουνούς, ἀλλ' ὁπλιτικὸν ξε-
λογήσαντας Σκυθικὸν ἐς τὰ τῆς Ἀγαθοπόλεως μέρη παρα-
λεῖν καὶ ταῦτα κατὰ κράτος ληΐζεσθαι, κακὰ ἐργαζομέ- B
ς Τερμέρεια· τὸ δὲ λοιπὸν ἐκ προσκλήσεως συνήγετο
στευμα. πρὸς γὰρ τὴν ἄελπτον καὶ ὀξεῖαν ἔφοδον τῶν
βάρων καὶ αὐτός τι τοιουτότροπον ἐμεθόδευσε, καὶ συ-
λὴν ἐντεῦθεν τοὺς ἐχθροὺς παθεῖν προμηθούμενος, καὶ

2. ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ] καὶ ἐξέλευσις αὐτοῦ κατὰ τῆς ζαγορᾶς B. 3. δισσεύει] καὶ πάλιν ἐξέρχεται ἐκ δευτέρου B. 4. προτέραν] πρώτην A. 5. διεῖθετο A. 7. ὅμηρα] ὄψιδας B. τὰ τῶν om A. 8. συνόντων] παρευρεθέντων ὀλίγων A. 11. παρεμβαλεῖν A. 15. αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τὴν ἔξοδον ἐμ. A.

IMPERII ISAACII ANGELI LIBER SECUNDUS.

1. Imperator vero dolens quod prima in Mysiam impressio- bellum non rite administrasset, sed inde non aliter digressus am a hostium telis urgeretur, neque castella Romanis praesidiis ompasset neque barbarorum filios obsides sumpsisset, denuo Bla- arma inferre statuit. ac tum ipse quidem cum paucis qui obi- reperiebantur egreditur. audierat enim hostes non amplius in allibus et collibus versari, sed Scythicis auxiliis ascitis in agro thopolitano castra posuisse, et loca illa effuse vastare et magnis ere detrimentis. reliquae vero legiones interea convocabantur. et ipse imperator ad subitum et inexpectatum hostium tumul- expeditionem illam accommodare cogebatur; in quo illa etiam ctabat, ut et hostium impetum reprimeret et suos dicto audien-

τοὺς οἰκείους μὴ ἀπανθαδήσειν ἐς τὴν παρὰ πόδας
τέραν κατὰ τῶν Βλάχων ἐξόρμησιν, εἰ κατὰ τοῦτω
αὖθις αὐτὸς τὰ ὅπλα ἤρατο καὶ τὸν ἵππον ἀνέβη
μιστήριον. καὶ ὁ μὲν κατὰ τὸν Ταυρόκωμον γενόμε
σείδιον δέ ἐστιν οὗτος οἰκούμενον κωμηδὸν καὶ μὴ π
P. 253 ρω τῆς Ἀδριανοῦ κείμενον) ἐπέμενε τὰς δυνάμεις σ
ἐπέσκηψε δὲ καὶ τὸν Καίσαρα Κορράδον μηδέν τι μ
τα ἐξελθεῖν. ὁ δὲ δυσχεραίνων προδήλως πρὸς ἣ
ἐκ βασιλέως φιλοφροσύνην ὡς τῷ βασιλείῳ κήδει ἀσ
καὶ τῷ ἑαυτοῦ γένει ἀπάδουσαν, ὁρῶν δὲ καὶ τὰς ἐ
V. 208 νους ἐλπίδας καταληξάσας ἐς μόνον τὸ μὴ τοῖς πολλ
χρωμον ὑπόδημα τοῦ ποδὸς (τὸ τῶν Καισάρων λέγ
σημιον), καὶ ἄλλως δὲ σταυροφορήσας οἴκοθεν καὶ τὴ
λαιστίνην ὁδεῦσαι πάλαι· προθέμενος ἤδη κατασχεθεῖ
τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον Σαρακηνῶν, καὶ πάρεργον
μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ βασιλέως ἐπιτελέσας συνάφει
Β νευσε μὲν συνεξιέναι τῷ βασιλεῖ καὶ συνδιαθέσθαι
κείμενον πόλεμον, ὡς δ' ἀντέκρουσε τὸ βεβουλεῦσθαι
κοτυχεῖν εἰσέτι Ῥωμαίους ὑπὸ Μυσῶν, ἐπ' ἄλλοις τε
νοῦν. νῆα γὰρ ἐξαρτύσας εὐπαγῆ τε καὶ νεογόμφ
πλοῦν ἐς Παλαιστίνην ἔθετο, καὶ τῇ Τύρῳ προσορμ
παρὰ τῶν ἐκεῖσε ὁμογενῶν οἷά τις κρείττων ὁραθεὶς κ
δεχθεὶς δύναμις τοῖς Σαρακηνοῖς ἀντεφέρετο, Ἰόππη

1. ἀπανθαδίσειν A. 7. κορράδην A. 9. φιλοφροσ
ἐργεσίαν καὶ πλουτισμὸν B. 11. καταληγούσας A.
κατένευσε A. 20. ἐξαρτήσας A. 22. οἷά] ὡς οἷά A.

tiores haberet ad secundum illud Blachicum bellum, si ip
in equo bellico armatus cerneretur. ubi Taurocomum perve
dium id est, quod vicatim incolitur, non procul ab Adrian
situm) expectavit dum copiae convenirent. et Conrado Cae
que mandavit ut citra cunctationem exiret. is vero cum in
erga se benignitatem, cum suo genere non consentientem
peratoria affinitate abhorrentem, haud dissimulanter aegre
magnificam illam spem non aliud afferre cerneret nisi ut ea
sareis, a vulgo distinctis, uteretur (eo accedebat, quod cr
secum gestata Palaestinam ab Aegyptiis Sarracenis iam o
invisere constituerat, et obiter imperatoris sororem duxerat
ille quidem se imperatorem conventurum et bellum una ad
turum. verum cum deus Romanis plures clades per Mysi
decrevisset, mutato consilio, nave firmissima et nova cons
Palaestinam contendit. cum Tyri appulisset, a popularibu
luti numen quoddam susceptus Sarracenis restitit, et Iopp

σωσάμενος, ἣ νῦν Ἄκε λέγεται, καὶ ἑτέρας πόλεις τοῖς ὁμοφύλοις. ἀλλὰ γὰρ ὅτι καὶ τὰ ἐκεῖ πάσχειν κακῶς ἀφώριστο, ἄλλοι τε καλοὶ καὶ γενναῖοι ἀπώλοντο στρατηγοὶ τὴν κατὰ Χριστὸν ἐκόντες καὶ οἰκείοις ὀψωνίοις πορείαν στειλάμενοι, καὶ αὐτὸς δὲ ἀναιρεῖται ὑπὸ Χασισίου, μικρόν τι ἐπιβιούς, καὶ ὅσον πεῖραν τῆς αὐτοῦ ἀνδρείας τε καὶ φρονήσεως δοῦναι τοῖς Ἀγαρηνοῖς καὶ θαυμασθῆναι. γένος δέ εἰσιν οἱ Χασίσιοι τοσαύτην λεγόμενον τηρεῖν τῷ ἄρχοντι σφῶν συστολὴν καὶ τῶν ἐντελλομένων πλήρωσιν, ὡς καὶ κατὰ κρημνῶν ὠθεῖν ἑαυτοὺς ἐκείνου ἐπ' ὀφρύσι νεύσαντος μόνον καὶ χορεύειν κατὰ ξιφῶν καὶ ὑδάτων καθάλλεσθαι καὶ κατὰ πυρὸς ἀκοντίζεσθαι. ἀμέλει τοι καὶ πρὸς οὓς ἂν ἐθέλωσιν οἱ τῶν Χασισίων ἐξουσιάζοντες ἀποστέλλουσι τοὺς σφᾶς ἀναιρήσοντας· οἳ δὲ ὡς φίλοι προσιόντες ἢ καὶ ὡς ἐπήλυδες ἐκείνοις ὀφθέντες ἤ τι τῶν καθηκόντων εἰπεῖν ἔχοντες, ἢ καὶ ὡς πρέσβεις ἐξ ἑῴων ἥκειν πλαττόμενοι, πλήττουσι πολλάκις παραξιφιδίῳ καὶ θανατοῦσι τοὺς τοῖς κυρίοις αὐτῶν ἀντίφρονας, μὴ τὸ τοῦ πράγματος ἐργῶδες ὅλως ἐν νῷ βαλλόμενοι, μηδ' ὅτι ἔκ του δῆπουθεν ἀναιρεθήσονται γοῦν αὐτοί, καὶ μὴ τὸν ἕτερον καταπραξάμενοι θάνατον.

Ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς περὶ δισχιλίους ἐπιλέκτους ἀποκρίνας, καὶ τούτοις ὅπλα καὶ ἵππους ὠκυπόδας διαδούς, ὥρμησεν ἐκ τοῦ Ταυροκώμου πρὸς τὸ πολέμιον, τὴν δ' ἀποσκευὴν πᾶσαν καὶ

5. χασισίου et mox χασίσιοι B: vulgo χασίου, χάσιοι, χασίων.
8. τηρεῖν σφῶν ὑποστολήν A. 13. τοὺς ἀναιρ. ἐκείνους A.
21. δισχιλίους] χιλίους A. 23. ταυροκωμίου A.

nunc Ace dicitur, aliaque oppida recuperavit. sed quia illis quoque locis fatalis calamitas impendebat, multi praeclari et fortes duces, qui Christianum illud iter ultro et suis stipendiis susceperant, perierunt; et ipse Conradus non multo post, vix edito specimine virtutis et prudentiae suae, ut Agarenis admirationi esset, a Chasio quodam occiditur. gens autem Chasiorum suos principes ita vereri et observare et in iussis eorum exequendis adeo alacris esse dicitur, ut si tantum supercilio magistratus innuerit, statim de rupibus se praecipitent, in enses irruant, in undas desiliant, in ignem se conliciant; et ad eos missi quos eorum principes occisos volunt, ut hospites et amici adeunt, et aut se habere quod eis dicant, aut legatos venire simulantes, saepe dominorum suorum adversarios pugionibus occidunt, nulla difficultatis et explorati supplicii ratione habita, etiamsi alterum non occiderint.

Imperator vero circiter bis mille delectis viris, quibus arma et veloces equos dedit, Taurocomo ad hostes contendit; impedimenta omnia, lixas et calones Adrianopolim ire iussit. interea spe-

τὸν ὑπηρετικὸν ὄχλον ἐς Ἀδριανούπολιν ἰκέσθαι διατετάχει· οἱ δὲ ἠγγέλλοντο παρὰ τῶν σκοπῶν τὰ περὶ τὸν Λαρδέων κατατρέχειν χωρία, καὶ πλείστους μὲν ἀπεκτονέναι οὐκ ἐλάττους δὲ συνειληφέναι, καὶ ὡς ἐπαναζευγνύειν ἐγνώκασι πολλῶν ἐμπεπλησμένοι ὠφελειῶν. ἐννύχιος τοίνυν ὑπὸ σάλπιγγι τὸν ἵππον ἀναβὰς ἐπορεύετο, καὶ κατὰ τόπον τινὰ Βασπέρνας λεγόμενον ἀφιγμένος διανέπαυσεν ἐκεῖσε τὴν στρατιάν, μὴ ἐπιφαινομένων τῶν πολεμίων. μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέ-
P. 254 ρας ἐκεῖθεν ἀπάρας τῆς εὐθὺ τῆς Βερρόης ἐπορθρευσάμενος ἤπτετο. ἀλλ' οὔπω παρασάγγας παρῆλθε τέσσαρας, καί τις εὔζωνος ἐφίσταται ἀνήρ, τὸ τῆς ἀγγελίας ἔχων ἐπὶ τοῦ προσώπου κακόν, καὶ ἔλεγε τὸ πνεῦμα συχνακις ἀναχαλούμενος ἀγχοῦ που μετ' αἰχμαλωσίας τὸ ἀντίπαλον ὑποστρέφειν, ἀνειμένην τὰ πλεῖστα τὴν πορείαν κατ' ἄμφω ποιούμενον, ὅτι τε οὐδένα ἐώρακεν ἀντίμαχον, καὶ ὡς ἔμφορτον παμπόλλων λῃσμῶν. αὐτίκα γοῦν εἰς ἡγεμόνας τὸ συνὸν ἐκείνῳ διελὼν στράτευμα, καὶ σχῆμα παρατάξεως θέμενος, ὥδευεν ἐκείνην ἣν ὁδοιπορεῖν ἐλέγετο τὸ πολέμιον. ἐπεὶ δὲ εἰδομέν τε καὶ ἐθεάθημεν (συνεπόμην γὰρ καὶ αὐτὸς βασιλεῖ ὑπογραμματεύων), οἱ μὲν Σκύθαι καὶ Βλάχοι τὴν λείαν παραδόντες τι-
B σὶν ἐξ αὐτῶν μοίραις ἐκέλευσαν τὰς ἐπιτομωτέρας ἀναλέγεσθαι τῶν ὁδῶν καὶ τὴν πορείαν ἐπιτείνειν, ἕως ἂν ἐφάψωνται τῶν ὀρειαίων· οἱ δ' ἄλλοι συστραφέντες ἐδέχοντο ἐπ-

4. ἐπαναζευγνύειν] ἐπανήκειν ἐγνώκεσαν τὰ ἐν οἷς ἐπήεσαν προνομεύσαντες A. 6. βαρστέρνας A. 7. ἀφιγμένος om 12. τὸ πνεῦμα] συχνὰ ἀναισαίνων A. 14. ὅτι τε] καὶ ὡς μ δένα εὑρὼν ἀντ. καὶ ὡς ἔμφ. ταῖς ἀπαγωγαῖς A. 16. διε μενος A. 17. ὥδευεν] εἶχετο ἐκείνης ἣν ὁδεύειν A.

culatores nuntiant Blachos loca Lardeae finitima vastare, ac m tis occisis nec paucioribus captis cum maxima praeda disced statuisse. igitur noctu classicis canentibus conscenso equo, ad Basternas (loci nomen est) pervenisset, nullo hoste a rente, quiete refocillavit exercitum. triduo post inde digre mane Berroen versus iter ingreditur. cum nondum quatuor pa gas processisset, mali nuntius adest, homo quidam expeditu spiritu ex festinatione subinde interrupto narrat hostes non inde cum praeda reverti, ac pedetentim fere incedere, quod lum hostem invenissent et manubiis onusti essent. quare stati citu inter duces distributo et acie instructa, eam viam inst incedere hostes ferebantur. quos ubi vidimus et vicissim c sumus (nam et ego imperatorem pro scriba comitabar), Sc Blachi, praeda cohortibus aliquot suorum tradita eos compe nerum sectari et accelerare, dum montana attingerent, i

τῶς τοὺς κατ' αὐτῶν ἱππαζομένους Ῥωμαίους, τὸν πάτριον
αὐτοῖς καὶ ἠθάδα τρόπον μαχόμενοι· ἐπιόντες γὰρ ἠφίεσαν
βέλεμνα καὶ δόρασι προσεπλέκοντο, μετὰ βραχὺ δὲ μεταβα- V. 2
λόντες τὴν ὁρμὴν εἰς φυγὴν καὶ καταδιώκειν ὀπίσω σφῶν ὡς
φυγάδων τὸ ἀνθιστάμενον ἐρεθίζοντες, αὖθις ὡς οὐδὲ πτη-
νὰ τὸν ἀέρα τέμνοντα τὰ νῶτα εἰς τὴν τῶν ὄψεων μετατιθέ-
μενοι χώραν ἐνώπιοι τοῖς ἐπιοῦσιν ἐμάχοντο καὶ πολλῷ γεν-
ναιότερον συνεπλέκοντο. καὶ τοῦτο πολλάκις πεποιηκότες, ὡς
ἤδη τῶν Ῥωμαίων ἦσαν ἐπικρατέστεροι, οὐκέτ' ἐμέμνητο
τῶν ἑλίξεων, ἀλλὰ τὰ ξίφη γυμνώσαντες καὶ τινα βοὴν ἐκ- C
πληκτικωτάτην ἐκρήξαντες μικροῦ καὶ ἐννοήματος τάχιον Ῥω-
μαίοις ἐνέπεσον, καὶ τὸν μαχόμενον ὁμοίως καὶ τὸν δειλαι-
νόμενον καταλαμβάνοντες ἐξεθέριζον. καὶ τάχ' ἂν τὴν τότε
ἡμέραν οἱ Σκύθαι μέγα κλέος ἀράμενοι κατεκαυχήσαντο ἡμῶν
καὶ λαῷ ἄφρονι ὄνειδος παρεδόθημεν, εἰ μὴ αὐτὸς ἐπεβοή-
θησε βασιλεὺς ἔτι τὴν περὶ αὐτὸν ἔχων ἀκραιφνῆ φάλαγγα,
ἅτε σάλπιγγες ἐπίτορον ἀλαλάξασαι καὶ αἱ χαλκόστομοι κώ-
δωνες διηχήσασαι τά τε τῶν δρακόντων ὀφθέντα εἰκάσματα, ἃ
ἔτι δοράτων ἠώρηνται περισοβούμενα πνεύμασι, τοὺς πολεμίους
κατεπλήξαν φαντασίαν παρασχόντα μείζονος στρατιᾶς. τότε
μὲν οὖν βασιλεὺς βραχύ τι τῆς αἰχμαλωσίας ὡς ἐκ στόματος
θηρῶν ἁρπάσας κατέλαβε τὴν Ἀδριανούπολιν, ἣν βαδίζειν D
προὐθέτο παρεικώς· τῶν δὲ βαρβάρων οὐκ ἠρεμούντων, ἣν

2. ἐθάδα A. 4. ὀπ. αὐτῶν τὸ A. 6. μεταθέμενοι A. 10. ἐκπληκτοτέραν A. 12. τὸν δειλαινόμενον] τὸν νῶτα στρέψαντα A. 14. οἱ Σκύθαι om A. 16. ἀκραιφνῆ] ἀνέμπλοκον B. 18. εἰκάσματα] χάσματα A, ὄψεις B. 21. οὖν ὁ β. A.

reliqui conglobati Romanum equitatum intrepide exceperunt, patrio ritu pugnantes. nam cum accederent, sagittas coniiciebant et hastis congrediebantur. paulo vero post impetu in fugam converso, hostibus ad persequendum irritatis, rursus instar volucrum subito reversi adversa fronte multo fortius dimicabant. quo saepe facto cum iam superiores essent, omissis illis anfractibus gladios strinxerunt: et horribili clamore sublato dicto citius in Romanos irruerunt, et pugnantes et fugientes ex aequo occiderunt. ac eo die fortasse magnam adepti gloriam contemptissimi populi nobis insultassent, nisi imperator cum phalange sua adhuc integra supervenisset, et incitatus classicorum cantus et clangor tubarum et rictus hiantium draconum, hastis suspensi et a ventis agitati, hostes maioris exercitus opinione terruissent. ac tunc imperator parva captivorum parte velut ex faucibus ferarum erepta, instituto itinere omisso, Adrianopolim perve-

παρῆκε τρέχειν αὖθις εἵλετο. καὶ δὴ γενόμενος κατὰ Βερρόην τὰς τῶν Σκυθῶν καὶ Μυσῶν ἀνέστελλεν ἐκδρομὰς καὶ δι' ἀνδρῶν μὲν ἠκριβωκότων τὸ στρατηγεῖν, καὶ δι' ἑαυτοῦ δὲ οὐχ ἥκιστα. οἱ δὲ καίπερ ὑφορώμενοι Ῥωμαίους καὶ βασιλέως παρόντος ἐπιστρεφόμενοι, ὅμως αὖ πάλιν ἐπετίθεντο λαθραίως, ὧδέ πῃ ἐμβάλλοντες ὡς πολεμησείοντες καὶ καραδοκεῖν ὡς ἐπιόντας αὐτοὺς παρεχόμενοι, ἄλλοθι δὲ μεταβαίνοντες καὶ ἀεί τι δρῶντες ἐπιτυχές. ἦν δ' ὅτε καὶ βασιλεὺς μὲν εἰς Ἀγαθύπολιν ἤλαυνεν, ἐπισχήσων τοὺς βαρβάρους τῶν ἐκδρομῶν, αὐτοὶ δὲ τὰς κώμας ἔκειρον αἳ ἄγχιστα ἦσαν τῆς Φι-
P. 255 λιππουπόλεως. κἀκείνου πρὸς τὸ πάσχον ἐπιόντος ἐκεῖνοι αὖθις ἐπήλαυνον ἔξ ὧν ὁ βασιλεὺς ἀπανίστατο. ταῦτα δ' ἐποίει ἄτερος τῶν ἀδελφῶν ὁ Ἀσάν, ἀγχίνους ὢν διαφερόντως καὶ τοῖς ἀπόροις ἐπινοῆσαι τὰ ξύμφορα ἱκανώτατος. ἐγνώκει οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ πάλιν εἰς τὴν Ζαγοράν εἰσελθεῖν, καὶ ὡς οἷόν τε πειράσασθαι παραστήσασθαι τοὺς Μυσούς. καὶ δὴ ἐξάρας ἀπὸ Φιλιππουπόλεως εἰς Τριάδιτζαν παρεγίνετο· ἐκεῖθεν γὰρ ἠκηκόει μὴ δυσπορεύτους εἶναι κατὰ πολὺ τὰς εἰς τὸν Αἷμον πορείας ἀλλ' ὅσῳ ὕπῃ καὶ εὐθείας ἀνοίγεσθαι, καὶ ὕδωρ εἶναι εἰς ἄντλημα ἱκανώτατον καὶ χιλὸν τοῖς ὑποζυγίοις ἐνόδιον, εἰ κατὰ καιρὸν ἐκεῖ τις πορεύοιτο. ὡς δ' εἰς χειμέριον τροπὴν παρεγκλίνας ἤλαυν-

5. λαθραίως] λεληθότως A. 7. καὶ ἄλλοθι μ. A. 9. ἐκδρομῶν] ἐπελεύσεων A. 16. παραστήσασθαι] τοὺς κομάνους δεξιωθῆναι B. 17. ἐκ τῆς φιλίππου εἰς A. 19. πορείας τροχιάς A. 22. παρεκλίνας A.

nit. sed quia barbari non quiescebant, quam viam omiserat, denuo currere instituit; et Berroen profectus, Blachorum et Scytharum excursiones cum per duces rei bellicae peritos tum per semetipsum repressit. qui etsi Romanos verebantur et imperatoris praesentiam formidabant, tamen iterum clam insidiabantur, ita excurrentes ut pugnae avidi et subinde expectandi viderentur; et alias alio transibant, nec usquam occasionibus deerant. cum imperator ad eos reprimendos Agathopolim properabat, illi pagos Philippopoli proximos vastabant: cum afflictae parti succurrebat, illi eo irruebant unde ille discesserat. haec alter frater Asan faciebat, homo ingeniosissimus et in rebus dubiis solertissimus. itaque imperator cum denuo Zagoram invadere, et quantum liceret, periculum facere instituisset ac Mysos ad deditionem compellere posset, Philippopoli Triadizam egressus est. inde enim Haemum facile adiri posse, alicubi etiam planos tramites patere, item aquae affatim et pabulum iumentis superesse audierat, si quis eo tempestive proficisceretur. quia vero bre-

ἥλιος, καὶ ποταμοὶ μὲν ὑπὸ ψύχους ἐπήσσοντο καὶ ἄλλως βορείου καὶ ψυχροῦ τοῦ ἐκεῖσε κλίματος ὄντος, χιὼν δὲ πλεί- B
στη κατενεχθεῖσα τὸ τῆς γῆς ἠφάνισε πρόσωπον, οὐ μόνον πλήσασα φάραγγας ἀλλὰ καὶ θύρας οἰκημάτων ἐπιζυγώσασα, ὑπερέθετο τὸ ἔργον εἰς ἀνάφανσιν ἔαρος, καὶ δὴ τὴν μὲν στρατιὰν αὐλίζεσθαι διαφῆκε κατὰ τὴν ἐκεῖθι ἐπαρχίαν, αὐτὸς δ' εὖζωνος τὴν βασιλίδα καταλαβὼν διεχεῖτο ἵπποις ἀμίλλαις καὶ θεωρείοις ἐγάννυτο. ἅμα δ' ἦρι φανέντι ἔξεισιν αὖθις καὶ μέτεισι τοὺς Μυσούς. ὅλους οὖν μῆνας τρεῖς ἐξηνυκώς, καὶ περὶ τὴν τοῦ φρουρίου κατάσχεσιν ὁ Λοβιτζὸς ἐπικέκλη- C
ται πλεῖστα πεπονηκώς, ἀτελὲς τὸ ἐγχείρημα καὶ πάλιν ἀπολιπὼν ἐκεῖθεν μεθίσταται καὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων εἴσεισεν· αἱ γὰρ τῆς Προποντίδος χάριτες καὶ τὰ ἐπιτερπῆ κατ' αὐτὴν σκηνώματα τά τε κυνηγέσια καὶ ἱππάσια, ἁλυσιδοῦντα οἷον τοὺς ἐς ἡμᾶς αὐτοκράτορας, οὐκ εἴων ἐπὶ μακρὸν θυραυλεῖν, ἀλλ' ὡς ῥιψάσπιδας γινομένους ἔπειθον αὐτομολεῖν εἰς αὐτά. τότε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἀσὰν γυναῖκα κατέσχεν ὁ βασιλεύς, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ θάτερον τὸν Ἰωάννην V. 210
εἷς ὅμηρον εἴληφεν. ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐπὶ τὰ χείρω τὰ πράγματα προύβαινε.

2. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον τυραννίδι ἐπικεχείρηκεν ὁ Φιλαδελφεὺς Θεόδωρος ὁ Μαγκαφᾶς. καὶ τὰ μὲν πρῶτα τὸ τῆς πόλεως ταύτης ἀγελαῖον, πολυανδρούμενον ὃν θρασύ

7. διεχεῖτο] εἰς ἐγκράσματα ἀλόγων ἔχαιρε B. 8. αὖθις] πάλιν A. 10. κέκληται A. 20. προύβαινον A. 22. μαγγαφᾶς AB. 23. ὃν καὶ θρασύτατον ἑαυτῷ A.

instabat, et flumina (in gelido illo et septentrionali praesertim climate) congelabant, et densissimae nives non solum terram operiebant et valles explebant sed aedium quoque fores obstruebant, eum conatum in vernum tempus distulit, et exercitu in illa provincia hibernare iusso, cum expeditis in urbem reversus ludis Circensibus et spectaculis animum recreavit. veris initio rursus contra Mysos egressus, et tribus integris mensibus in obsidione Lobizi castelli frustra cum maximo labore consumptis, infecta re domum rediit. nam Propontidis amoenitas, suavissima diversoria, venationes et equitationes, quae velut catenis constringere solent nostrae aetatis imperatores, non diu eum sub dio esse sinebant, sed veluti clipeo abiecto aufugere cogebant. etsi autem et Asanis uxorem ceperat et fratrem eius Iohannem obsidem receperat, nihilominus tamen res in peius ruebant.

2. Sub hoc tempus Theodorus Mangaphas, Philadelphiensis, regnum affectavit; ac primum eius urbis frequentissimae plebem

δι πόλει τοῦ καλλιμάρτυρος Μωκίου τέμενος. ὡς δ
πρὸς τὸν σουλτὰν ἐπανέξευξε τοιούτων παρανομιῶν π
καὶ πύθιστο βασιλεὺς οὐκ εἰς ἀγαθὰς ἐννοίας καὶ π
D τὸν Ἰκονιάρχην ἐνάγειν Καϊχοσρόην ἄρτι πρὸς πατρὸς ἐ
πότος τὸ ζῆν τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἰκονίου δεξάμενον, πρ
ἔστειλε, καὶ χρήματα παρασχὼν τῷ σουλτὰν καταπρο
τα εἶχε καὶ ἀνάπεμπτον αὐτῷ γενόμενον τὸν Μαγκ
V. 211 πλὴν γε μεθ' ὁμολογίας καὶ πίστεως μὴ ὥστε τοὺπ
αὐτῷ τῆς ἀποστασίας κείσεσθαι θάνατον ἢ μέρος περ
ναι καὶ διωλωβηθῆναι τοῦ σώματος· οὗ χάριν ἀπαθὴ
ρου παντὸς ὀφθεὶς κακοῦ δεσμὰ κατακέκριτο χρόνια.
τον δὲ τὸ ἔργον τόδε τοῦ σουλτὰν τοῖς λοιποῖς αὐτοῦ
γνήτοις, ὁπόσοι τὴν πατρῴαν ἀρχὴν συνδιεῖλοντο ἐκείνῳ
θύμιον ἔδοξεν, ὥστε καὶ ὅπλα ἤραντο ἂν κατ' αὐτοῦ ε
θρωπον ἐς αὐτὸν ἑκουσίως ἀφιγμένον συνειληφότος κ
τιπροδόντος Ῥωμαίων βασιλεῖ ἐπὶ λήμμασιν, εἰ μὴ
εὐπρόσωπον τιθεὶς τὴν ἀπόκρισιν ἐπὶ συμβάσεσιν ἀποσ
P. 257 οὐ μὴν καταπροδοῦναι διισχυρίζετο, καὶ πλάνητα ὃ
τὴν πατρίδα καταγαγεῖν, ὡς μηκέτι διώκοντα εἶναι κα
κόμενον. καὶ ταῦτα μὲν εἶχεν οὕτως.

3. Οὐκ ἦν δὲ λυκάβαντα παρελθεῖν μή τι ἐπε
κοινὸν ἀποτρόπαιον, ὡς εἴπερ τὸ θεῖον ἐπέκλωσεν ἀ

2. παρανομιῶν] ἀνδραγαθημάτων A. 7. μαγγαφᾶν, λογίας μέντοι καὶ A. 17. ἀποστεῖλαι] ἀποδοῦναι οὐ μέντοι A.

gantia et longitudine Divi Mocii martyris aedem in urbe superabat, incendi passus est. ut autem huiusmodi facino tandem ad Sultanum rediit, et imperator ad Iconii pri chosroen, cuius pater nuper defunctus erat, legatos misit, Mangapha in cogitationes et actiones non bonas induci vi gitionibus impetravit ut ille desertus ac proditus ad ea tamen conditione ut defectionem nec capite nec m sioneve ullius membri lueret. qua de causa omnis alt pers ad diuturnum carcerem est damnatus. id factum Sultani fratribus, qui regnum cum eo diviserant, d arma ei illaturi fuerint, quod hominem profugum e cuniae causa Romanorum imperatori prodidisset, sponso iracundiam illorum placasset. aiebat enim se go illum remisisse, nequaquam vero prodidisse; et in patriam restituisse, ut nec ipse alios nec ipsum querentur. atque haec hactenus.

3. Neque vero ullus annus elabi poterat qu nandi aliquid afferret, non aliter quam si num

τους τὰς ἡμέρας τῶν καθ' ἡμᾶς μερόπων παραδραμεῖν· ὡς γάρ τι ἐνδεόντων πρὸς τὸ καθῆκον τῆς μαστιγώσεως τῶν ἐκ τοῦ κύκλῳ βαρβαρικοῦ μαχισμῶν, καὶ ὑπερόριον κακὸν εἰσεκώμασε Φρεδέριχος ὁ τῶν Ἀλαμανῶν ῥήξ. πρὸς γὰρ τὸν βασιλέα διαπρεσβευσάμενος Ἰσαάκιον, ὡς διὰ φιλίας ᾔτειτο τῆς Ῥωμαίων γῆς παριέναι αὐτός τε καὶ ὅσον οἱ ἐφέποιτο στράτευμα ἐν τῷ ἀπαίρειν εἰς Παλαιστίνην, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὠνουμένοις αὐτοῖς χορηγεῖσθαι, καὶ τὸ δοκοῦν ἐπὶ τούτοις αὐτῷ σημανεῖν δι' οἰκείων ἀνταποστολῆς πρέσβεων. στέλλεται τοίνυν πρὸς αὐτὸν ὁ τοῦ δρόμου λογοθέτης Ἰωάννης ὁ Δούκας, καὶ πίστεις δοὺς καὶ λαβὼν ὡς αὐτὸς μὲν ὁ ῥὴξ τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους ἀμαχεὶ διελεύσεται καὶ μηδέν τι δράσας ἐσεῖται κακόν, οὐ πόλιν, οὐ κώμην, οὐ φρούριον, οὐ πολίχνιον, Ῥωμαῖοι δὲ προβαλοῦσιν αὐτῷ τὰ ἐπιτήδεια ἄφθονα, ὡς μή τινος σπανίζειν τὴν ὑπ' αὐτὸν στρατιὰν ἀλλ' ἀπραγμόνως καὶ κατὰ λαιμὸν ἔχειν ὥσπερ ἐπεμβυόμενα ὅσοις ἄνθρωποι τρέφονται καὶ οἷα τοῖς ἵπποις ξυμβάλλεται, μετὰ καιρὸν ἐκεῖθεν ἐπάνεισι καὶ ἀγγέλλει τὰ ξυμφωνηθέντα τῷ βασελεῖ. καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς ξυλλογῆς τῶν ὠνίων φροντίδα τίθησι, καὶ ἦν ἐξ ἐπιτάγματος ὑπὸ τῶν ἐπαρχιωτῶν αὐτίκα μεταφερόμενα καθ' οὓς ἔμελλε τόπους ὁ ῥὴξ διέρχεσθαι. ὡς δὲ καὶ αὐτὸς ἐντὸς εἶναι τῶν ὁρίων ἠγγέλλετο τῶν Ῥωμαϊκῶν καὶ γράμματα πεφοιτηκότα τῷ βασιλεῖ μετ' ἀνδρῶν κατὰ γένος λαμπρῶν καὶ ἀξίωσιν τὴν αὐτοῦ παρουσίαν ἐσήμαινον,

1. ἡμ. ἡμᾶς τοὺς τότε π. A. 6. ὅσον ἐκείνῳ συνέποιτο στρ. ἀνιόντες εἰς A. 9. αὐτῷ om A.

aetati perpetua bella decrevisset. quasi enim barbari circumcirca nostris cervicibus imminentes ad nos castigandos non satis essent, etiam longinquo malo sumus oppressi. nam Fridericus Alemannorum rex legatis ad Isaacium imperatorem missis petiit ut sibi cum omnibus copiis Palaestinam petentibus per Romanas provincias pacate iter facere et commeatum emere liceret, et suam sententiam per proprios legatos sibi significaret. mittitur igitur ad eum Dromi Logotheta Iohannes Ducas; fideque data et accepta regem sine maleficio transiturum, nullam urbem, nullum oppidum, nullum castellum aut pagum violaturum, Romanos commeatum ei abunde suppeditaturos, ut eius exercitus nulla re necessaria careat, sed omnia in promptu copiosissime habeat quae tam iumentis quam hominibus usui sunt, aliquanto post revertitur. iis conditionibus renuntiatis, imperator per Provincias edicit ut, qua rex transiturus esset, commeatus comportetur: ipsius vero in fines Romanos ingressu virorum genere et digni-

ὁ αὐτὸς καὶ πάλιν στέλλεται λογοθέτης εὖ διαθήσων τὴν δίοδον τοῦ ῥηγός, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ Καντακουζηνὸς Ἀνδρόνικος. ἀλλ' οὗτοι ἀνεπιστημοσύνῃ τῶν ὀφειλόντων γενέσθαι καὶ μαλακότητι οἰκείᾳ (χρεὼν γὰρ καὶ φίλων ἡμῖν τῶν ἀνδρῶν ὄντων ὡς πρεσβυτέραν καὶ φιλτέραν τιμᾶν τὴν ἀλήθειαν) αὐτόν τε τὸν ῥῆγα κατὰ Ῥωμαίων ἐξέμηναν καὶ τὸν βασιλέα ὡς πολέμιον ἐκεῖνον ὑφορᾶσθαι παρέπεισαν. ὅθεν οἵ τε ὅρκοι συνεχέθησαν, καὶ ἡ τῶν ζωαρκῶν ἐπιλελοίπει συγκο-
D μιδή, καὶ ἡμεῖς οἱ ταῦτα γράφοντες πλείστοις ἀνιαροῖς προσεπλάκημεν, τὴν τοῦ θέματος Φιλιππουπόλεως ὑπεζωσμένοι τηνικαῦτα καὶ ἀρχὴν καὶ ἀπογραφήν, νῦν μὲν πρὸς βασιλέως ἐπιταττόμενοι ἀνακτίζειν τὸν τῆς Φιλίππου περίβολον καὶ διαταφρεύειν, καὶ οὕτω κατὰ τοὺς στενοὺς ἐκείνους καὶ κινδυνώδεις χρόνους διαπραττόμενοι, μετὰ βραχὺ δὲ διὰ γραμμάτων τὴν καθαίρεσιν ἐπιτεμώμενοι, ἵνα μὴ εἴη κρησφύγετον τῷ ῥηγί. ἀμέλει καὶ ὁ μὲν ἐκδρομὰς ποιούμενος τὰ πρὸ τὸ ζῆν ἐπορίζετο, βασιλεὺς δὲ τοὺς τοῦ ῥηγὸς πρέσβεις οὐ εἶα ἐπανελεύσεσθαι πρὸς τὸν ἀποστείλαντα, καὶ τὰς στενῶν παρόδων, ὡς ἐκείνῳ ἐδόκει, ἀπέκλειε, καταβάλλων δ
P. 258 πελέκεων τὰ τῶν δένδρων ὑψιτενῆ καὶ βαθύρριζα, καὶ ταῦ
ἐκκορυφῶν ὡς εἰς ἀδιεξίτητον ἀντίφραγμα τοῖς ὁδεύουσ
V. 212 ἀλλὰ καὶ τὸν ἐξάδελφον ἐκείνου Μανουὴλ τὸν Καμύτζ
πρωτοστράτορα ὄντα, καὶ τὸν τῆς δύσεως δομέστικον ὁ

3. ἀνεπιστημοσύνῃ] ἐξ οἰκείας ἀπροσεξίας B. 8. ἐπιλέλ
A. 12. τὸν τῆς] τὸ ἐξωκάστρον καὶ σούδαν ποιεῖν B. 15.
ἐπιτιμώμενοι] ἐγκελευόμενοι ὡς μὴ A. 21. τοῖς ὁδεύου
τῷ ῥηγί A.

tate clarorum litteris nuntiato, eundem Logothetam denuo mittit, unaque cum eo Andronicum Cantacuzenum, qui regis transitum commodiorem redderent. verum ii ignoratione officii et suapte ignavia (etsi enim amici nostri sunt, tamen veritas eis est praeferenda) regem contra Romanos concitarunt, et ut imperator eum pro hoste suspectum haberet effecerunt. ita et iusiurandum est turbatum, comportatio commeatus cessavit; et nos, qui haec scribimus, Philippopolitanae provinciae gubernationi et descriptioni praefecti plurimis molestiis conflictati sumus, cum nunc imperatoris iu Philippopolis moenia et fossas illis angustis et periculosis tempori instauraremus, nunc aliis litteris eadem demoliri iuberemur, u ceptaculum regis essent. qui cum excursionibus commeatum pa imperator legatos eius detinebat et angustos tramites sua op intercludebat, altissimis arboribus succisis et ita implexis ut ptum a rege transiri non posset. sed et patruelem suum Ma

τίδον Ἀλέξιον παρέπεσθαί οἱ μετὰ στρατευμάτων ἐκέλευσε, καὶ λεληθότως ἐπιτίθεσθαι τοῖς χορτολογοῦσι καὶ τὰς τροφὰς ασιτεύουσιν Ἀλαμανοῖς. τῷ δὲ ῥηγὶ οὕτω προσέστησαν τὰ ταῖς υσχωρίαις γεγενημένα διὰ καταβολῆς τῶν δένδρων ἐπιτειχίσματα ὥστε σὺν πόνῳ οὐδενὶ παρῆλθεν αὐτά. τὸ δὲ δὴ χαλέστερον, αὐτὸς μὲν δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐπορεύθη καὶ εἰσῆλθε ἣν Φιλιππαύπολιν καὶ κατ' αὐτὴν ἐβάλετο χάρακα, Ῥωμαίους δὲ ἀντιπαρελθὼν ἔλαθε γενόμενος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν καὶ B πτέχων ὧν εἴργετο καὶ ὧν χάριν αἱ πάροδοι ἀπεφράσσοντο. ἣν δὲ Φιλιππούπολιν εἰσιὼν κεκενωμένην εὗρε τῶν πλειόνων καὶ ἐπιφανεστέρων αὐτῆς οἰκητόρων· εἰ γάρ τις καὶ πολέλειπτο, πτωχεύων ἦν οὗτος καὶ τὴν οὐσίαν πᾶσαν ἐν ῖς ἐνεδέδυτο ἀριθμῶν καὶ τοῖς Ἀρμενίοις κατειλεγμένος. οὐδὲ γὰρ μόνοι τῶν ἁπάντων οὐκ ἐπιδρομὴν ἐθνῶν ἀλλὰ φίλων παρουσίαν τὴν τῶν Ἀλαμανῶν διέλευσιν ἤγηντο, ἐπειδὴ καὶ συγχρῶνται Ἀρμενίοις Ἀλαμανοὶ καὶ κατὰ τῶν αἱρέσεων τὰς πλείστας ἀλλήλοις συμφέρονται· Ἀρμενίοις γὰρ καὶ Ἀλαμανοῖς ἐπ' ἴσης ἡ τῶν ἁγίων εἰκόνων προσκύνησις ἀπηόρευται, καὶ τοῖς ἀζύμοις κατὰ τὰς ἱεροτελεσίας ἀμφότεροι C ἔχρηνται, καὶ ἄλλα ἄττα ὀρθοδόξοις Χριστωνύμοις ἀπόβλητα οὗτοι σφαλλόμενοι τοῦ ὀρθοῦ τηροῦσιν ὡς ἔννομα. πλὴν καὶ τῆς Φιλίππου γενόμενος ὁ ῥὴξ ἐγκρατὴς οὐκ ἀνῆκεν ἐπι-

1. γύδον B. ἐκέλευσε] ἐπέσχηψε A. 3. προσέστησε A.
6. εἰσεληλύθει A. 7. ἐβάλλετο A. 9. διεφράσσοντο A.
10. πλειόνων τε καὶ ἐπιφανῶν A. 14. μόνοι ἐξ ἁπάντων A.
19. ἱεροτελεστίας A.

Camyzem protostratorem, et Occidentis domesticum Alexium Guidum, cum exercitu regem subsequi et Alemannos pabulantes ex insidiis aggredi iussit. verum rex illo arborum vallo ita impeditus est ut ex angustiis sine ullo negotio evaderet. imo quod facetius est, alia via Philippopolim penetravit; ibique vallo munito Romanis imprudentibus loca praeoccupavit, a quibus prohibebatur quorumque casas angustiae obstruebantur. Philippopolim ingressus, urbem plerisque iisque nobilissimis civibus vacuam reperit. nam si quis ibi manserat, is aut ita pauper erat ut eius opes in vestibus quibus tegebatur consisterent, aut erat ex Armeniorum numero. hi enim uni omnium transitum Alemannorum non hostium incursionem sed amicorum adventum indicabant. nam et commercia inter sese agitant, et in plerisque religionis dogmatibus consentiunt. quippe apud Alemannos et Armenios sacrarum imaginum adoratio aeque interdicta est, et azymis in sacris utrique utuntur, et alia quaedam orthodoxis Christianis improbata opinionis errore pro legitimis observant. enimvero rex etiam post Philippopolim occupatam ad protostratorem scri-

στέλλων τῷ πρωτοστράτορι, καὶ διαμηνυόμενος ὡς μάτην αὐτὸν τῆς πρόσω πορείας Ῥωμαῖοι κωλύουσι καὶ μὴ δέον ἐπέχουσιν ἐπειγόμενον· μηδὲ γὰρ κατὰ Ῥωμαίων ἀξύμφορόν τι καὶ ἄχαρι καὶ νῦν καὶ πρότερον βεβουλεῦσθαι, καὶ τὰ συντεθειμένα δὲ φυλάττειν ἀπαρεγχείρητα. ὁ δὲ δῆλα τιθεὶς τῷ αὐτοκράτορι τὰ γραφόμενα, καὶ τὸ ποιητέον ἐκεῖθεν ἐπιταττόμενος, οὐδέποτε εἶχε τὸν βασιλέα τὰ πρὸς εἰρήνην ἀντεπιστέλλοντα, ἀλλ' ἀρρενοῦντα μᾶλλον αὐτὸν εἰς τὴν μετὰ
D τοῦ ῥηγὸς συμπλοκήν, καὶ εἰς ἀγενὲς κατονειδίζοντα φρόνημα ὅτι μὴ ἐς δεῦρο ἔχει πυθόμενος ἀναίρεσιν καὶ ἦτταν Ἀλαμανῶν κατὰ ἴλας ἐξιόντων εἰς σιτίων ἀνεύρεσιν καὶ κατὰ πώεα πλατέα κἀκεῖ καὶ τῇδε ἐκχεομένων μετὰ πλείστης ὅσης τῆς πεποιθήσεως.

4. Ταῦτα δὲ γράφων ἦν ἐν τῷ δοξάζειν παρ' ἑαυτῷ τινῶν ὑφηγήσεσι, φονούντων μᾶλλον ἀπὸ γαστρὸς ἤπερ προ- 15
ειδότων τὰ μέλλοντα, μηδέ ποτε προθέσθαι τὸν ῥῆγα τ[illegible]ν Παλαιστίνην καταλαβεῖν, ἀλλὰ τὴν ἅπασαν τρέφειν ἔφεσ[illegible]ιν κατὰ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, καὶ μέλλειν ἐκ τοῦ δῆ[illegible]εν ἀναμφιλέκτου διὰ τῆς λεγομένης Ξυλοκέρκου πυλίδος τ[illegible]ῆς πόλεως εἰσελθεῖν ἔνδοθι καὶ ὁρᾶσαι πρῶτον τὰ ἀπευκτα[illegible]α, 20
παθεῖν δ' ἔπειτα τὰ ἀντίρροπα τυῖς δικαίοις τοῦ θεοῦ σ[illegible]α.

1. ματαίως πάσχεις κωλύειν δοκιμάζων εἰς τὰ ἐμπροσθεν τὴν ἐμὴν ὁδοιπορίαν B. 4. ἄχαρον A. 5. φυλάσσειν ἀπεγχείρητα A. 14. γράφων] ἔλεγε καὶ ἔγραφεν ἐξαπατώμενος τοῖς λόγοις τοῦ τότε πατριαρχοῦντος Δοσιθέου, περὶ οὗ μετ' ὀλίγον ἐροῦμεν τὰ πρέποντα. ἔλεγε γὰρ μηδέποτε θεοπρεπὲς ἔχειν τὸν ῥῆγα B. 15. μᾶλλον om A. 20. ἔνδοθι γενέσθαι τῆς πόλεως A. 21. δικαίοις θεοῦ κρίμασι A.

bere, eique significare non destitit Romanos frustra sibi iter includere et properantem contra officium impedire. neque enim se vel prius vel nunc quicquam in animo habuisse, quod Romanis incommodum aut molestiam afferret, et pacta ac conventa adhuc inviolata conservare. qui cum eas litteras imperatori significasset et iussa eius expectaret, nunquam pacatum ab eo responsum accepit, subinde ad praelium committendum extimulante et ignaviam ei exprobrante, quod Alemannorum temere et sparsim pabulatum exeuntium caedem et internecionem nondum significasset.

4. Haec impulsu cuiusdam scribebat, qui ex engastrimythi potius afflatu quam prophetico spiritu affirmabat regi nunquam in mentem venisse Palaestinae occupationem, sed eum nihil aliud cogitare nisi urbis imperatricis dominatum, et per Xylocerci portam haud dubie ingressum ea facturum principio quae abominanda sint, deinde de iusto dei iudicio non pauciora perpessurum. huiusmodi opinio

μίοις. καὶ τοιαύταις προληφθεὶς γνώμαις αὐτήν τε τὴν Ξυ- P. 259
όκερκον διὰ τιτάνου καὶ πλίνθου ὀπτῆς ἀπέφραξεν, καὶ βέλη
εοχάλκευτα φέρων πολλάκις ἐν ταῖν χεροῖν ταῦτ' ἔφασκεν
ἰκονᾶν κατὰ καρδίας παγησόμενα τῶν Ἀλαμανῶν· δεικνύων
ὲ τὴν παράθυρον ἐν τοῖς βασιλείοις τῶν Βλαχερνῶν δι' ἧς
ρατὰ ἦν τὰ ἱππήλατα πεδία τὰ ἔξωθεν τῶν ἐπάλξεων ἐν
οῖς Φιλοπατίοις καθυπτιάζοντα, ἐκ ταύτης ἔλεγε μέλλειν
φιέναι τὰ βέλεμνα, βάλλειν τε καὶ καταβάλλειν τοὺς Ἀλα-
ανούς, ὥστε καὶ ἐν γέλωτι ἦγετο τοῖς ἀκούουσι τὰ λεγόμε-
ν. ἦν δέ τις Δοσίθεος ἐν τῇ τοῦ Στουδίου μονῇ τὴν ἄσκη-
ιν μετιών, ὃς ἐκ Βενετίκων ἕλκειν τὸ γένος καὶ πατρὸς τοῦ-
ομα Βιτικλίνου γεγονέναι ἐλέγετο· συνήθης δὲ κατασταὶς B
ταακίῳ πρὸ τῆς ἀρχῆς προείρηκεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν, κά-
ειδήπερ εἰλήφει πέρας τὰ τῆς προρρήσεως, ἦγετο δι' ὅτι V. 213
λείστης τιμῆς παρὰ τῷ βασιλεῖ τούτῳ καὶ τὰ μεγάλα δεδύ-
ητο καὶ πατριάρχης Ἱεροσολύμων προυβέβλητο καταλύσαντος
ὴν ζωὴν τοῦ τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων τότε διέποντος
ἰεοντίου, ἀνδρὸς χαρίεντος τὸ ἦθος καὶ διαβοήτου τὴν ἀρε-

1. καὶ διὰ ταύτας τὰς ματαίας φωνὰς ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατησφαλίσατο τὴν τοιαύτην πόρταν μετὰ ἀσβέστων καὶ τούβλων στερρῶς. ἄλλοτε δὲ ὁ βασιλεὺς κονταροξίφαρα κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ τοιοῦτος πατριάρχης. βλέπεις, ὦ βασιλεῦ, τὰ τοιαῦτα ξίφη. αὐτὰ μέλλεις πῆξαι ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀλαμανῶν. ἦν γὰρ ἱστάμενος τότε ἐπάνω τῶν παλατίων τῶν βλαχερνῶν, εἰς τὰ λεγόμενα ὑψηλά, καὶ βλέπων εἰς τοὺς κάμπους τοῦ φιλοπατίου. καὶ ἀπὸ τῆς τοιαύτης πόρτας τοξεύων σύ, μέλλουσιν ἀπέρχεσθαι αἱ σαγίται μέχρι καὶ τοῦ φιλοπατίου καὶ ἐμπήγνυσθαι εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀλαμανῶν. ἅτινα ἀκουόμενα διὰ γέλωτος ἦσαν τοῖς πλείοσιν. ἦν δὲ ὁ δοσίθεος οὗτος μοναχὸς ἐν τῇ τοῦ στ. B. 4. ἀκονῶν APW. 5. τὴν] τὸ APW: cf. p. 281 D 6. post *Βλαχερνῶν* BPW *εἰς τὰ λεγόμενα ὑψηλά*. 11. *μετιών, ἐκ βενετίκων δ'* A.

as occupatus imperator ipsam portam lateribus et cemento obstruit; et acutas sagittas, quas saepe manibus gestabat, se in cordibus Alemannorum defixurum esse dicebat; monstrataque fenestra Blacherii palatii in eo loco qui ab altitudine cognomentum habet, unde patentes campi extra propugnacula in Philopatiis cernuntur, per eam se illas in Alemannos excussurum eosque prostraturum minabatur, adeo ut ea verba ridicula audientibus viderentur. is vates erat Dositheus quidam, Studiensis monachus, Venetiis oriundus et patre Viticlino, ut ferebatur, natus, qui Isaacio cui familiaris erat privato adhuc imperium praedixerat. qua praedictione eventu comprobata, summo honore et auctoritate apud hunc imperatorem florens Hierosolymorum atriarcha post Leontii viri eruditi et virtute celebris obitum desi-

τήν. ὁποία δὲ ἡ τῶν βασιλέων ὁρμὴ καὶ ἰσχὺς οὔκουν ἀνεχομένη μὴ οὐχ ὡς αὐτοῖς αἱρετὸν μεταφέρειν καὶ ἀλλοιοῦν τὰ θεῖά τε καὶ ἀνθρώπινα πράγματα, βασιλεύσας Ἰσαάκιος τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου παραλύει τὸν Καματηρὸν Βασίλειον, C καίτοι πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐκείνῳ τὰ μέγιστα συναράμενον· αἰτία δ' αὐτῷ περιήφθη τῆς καθαιρέσεως, ὅτι ἃς Ἀνδρόνικος τῶν εὖ γεγονυιῶν γυναικῶν οὐχ ἑκούσας ἀπέκειρε μοναζούσας, ταύτας αὐτὸς ἐνέδωκε τὸ μέλαν ἀποδύσασθαι ἄμφιον καὶ πρὸς τὴν πρώτην μεταβλέψαι καὶ ζωὴν καὶ στολήν. προβαλόμενος δ' ἀντ' αὐτοῦ πατριάρχην τὸν Μουντάνην Νικήταν, τῆς μείστης ἐκκλησίας ὄντα σακελλάριον, οὐδὲ τὸν τριγέροντα τουτονὶ τῷ θρόνῳ παρῆκεν ἐναποψῦξαι, ἀλλ' ἀφέλειαν καταγνοὺς τοῦ ἀνδρὸς καὶ γῆρας ἐπεγκαλέσας ἀνέγκλητον καὶ ἄκοντα τοῦ θρόνου ἀπεσφενδόνησε. φροντιστικώτερον δὲ διατεθεὶς περὶ τοῦ τὸν κυβερνήσοντα τὴν ἐκκλησίαν εὑρεῖν, προχειρίζεται μέγαν ποιμένα Λεόντιόν τινα μοναχόν, διαβεβαD ούμενος ἐπὶ βασιλικοῦ καὶ διομνύμενος βήματος ὡς οὐκ ἤδει τὸν ἄνδρα πρότερον, νυκτὸς δὲ ἡ θεομήτωρ τοῦτον αὐτῷ κατεθυπέδειξε, οὐ τὸ εἶδος μόνον καὶ τὴν ἀρετὴν ὑπογράψασα, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον διασαφήσασα καθ' ὃν τὴν οἴκησιν ἕλχεν. ἀλλ' οὔπω ἐνιαυτὸς ἐξίκετο, καὶ καταστρέφεται καὶ οὐ-

2. μὴ ὡς αὐτοῖς ἔφεσις A. 7. εὖ τοῦ γένους ἐχουσῶν A. μοναχὰς A. 8. τὸ] ῥίψαι τὰ ῥάσα B. 9. μεταστρέψαι A. 12. τοῦτον A. ἀφ. καὶ κουφότητα κατ. B. 15. εὑρέσθαι A. 21. καὶ καταστρέφει καὶ τὸν θεοτοκίτην τοῦτον ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ ὑψώματος, μηδένα λόγον θέμενος ἢ ἐντραπεὶς εἰς ὄσους ἐπαίνους ἔλεγε περὶ αὐτοῦ καὶ ἐδόξαζε τοῦτον ὡς θεῖον ἄνθρωπον. B.

gnatus est. sed ut imperatorum impetus et potentia non quiescere solet nisi divina humanaque pro suo lubito mutarint, principatum adeptus Isaacius Basilio Camatero, quanquam eius ope maxime adiutus, patriarchatu deiecto (causa praetexebatur quod, quas nobiles matronas Andronicus in monasteria invitas abstrusisset, iis ipse nigro vestitu deposito reditum ad pristinum habitum et vitae rationem concessisset) Nicetam Muntanum pro eo patriarcham designavit, ecclesiae maximae sacellarium. sed ne hunc quidem, hominem natu maximum, in sacra sede expirare passus invitum expulit, senium et delirium et levitatem causatus. cum autem diligentius de gubernatore ecclesiae cogitaret, Leontium monachum quendam magnum pastorem designat, in populi frequentia pro tribunali iureiurando testatus eum virum prius ignotum sibi a dei genitrice noctu esse demonstratum, non forma et virtute eius duntaxat descripta, sed loco etiam ostenso in quo habitaret. verum eo quoque dei genitricio,

τος τοῦ πατριαρχικοῦ ὑψώματος. ἀποσκορακισθέντος δ' οὕ-
τω καὶ Λεοντίου, ἔγνω δραματουργῆσαι μετάθεσιν καὶ εἰς
τὴν οἰκουμενικὴν ἐπᾶραι προέδρευσιν τὸν τῶν Ἱεροσολύμων
Δοσίθεον. εἰδὼς δὲ τοὺς κανόνας τοῦτο μὴ συγχωροῦντας,
μέτεισιν ὑπούλως τὸν διέποντα τὸν θρόνον τῆς θεοῦ πόλεως
μεγάλης Ἀντιοχείας Θεόδωρον τὸν Βαλσαμών, ἄνδρα ὑπὲρ
οὺς τότε πάντας ὄντα νομοτριβῆ. καὶ δὴ κατὰ μόνας αὐτῷ P. 260
συγγενόμενος σχηματίζεται τὸν ἀσχάλλοντα εἰ οὕτως ἀνδρῶν
φιλοθέων καὶ λογίων ἡ ἐκκλησία σπανίζεται καὶ ἡ μοναχικὴ
διέρριπται καὶ ἠφάντωται ἀρετή, ὡς μὴ πρότερον εἶναι τὸν
ἡμέριον τουτονὶ λαμπτῆρα, τὸν ἀεικίνητον ἥλιον, ἢ τὸν ἐπὶ
τῶν κεροιάκων τοῦ ἱεροῦ καθιζησόμενον θρόνου καὶ ἀρίστως
τὸ τῶν πιστῶν διιθυνοῦντα πλήρωμα. καὶ τοιαῦθ' ἕτερα
χετλιαστικῶς προαναβαλόμενος ἐπήγαγε πάλαι μὲν βούλε-
σθαι μετενεγκεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς Ἀντιοχέων καθέδρας εἰς τὴν
οἰκουμενικὴν περιωπὴν ὡς λύχνον ταῖς τῶν νόμων τηλαυγεί-
ας πάμφωτον, ὑποστέλλεσθαι δὲ τὴν μετάθεσιν ὡς πάλαι τοῖς
κανόσιν ἀπειρημένην καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἀπᾴδουσαν θε- B
σπεσίοις· εἰ δ' αὐτὸς σχοίη ἂν ὡς νόμους καὶ κανόνας ἀκρι-

6. ἄνδρα νομομαθῆ καὶ διδάσκαλον ὑπὲρ τοὺς τότε εὑρισκομένους B. 7. καὶ δὴ] καὶ παραλαβὼν αὐτὸν κατ' ἰδίαν ὑπεκρίνετο λυπεῖσθαι καὶ θλίβεσθαι ὡς ὅτι ἡ ἐκκλησία οὐχ εὑρίσκεται ἔχειν ἄνδρας φιλοθέους καὶ λογίους, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ μοναχικὴ πολιτεία κατεβλήθη, καὶ οὐκ ἐφαίνου πρότερον σὺ ὁ πολύφωτος ἀστήρ, ὡς ἂν ἐπὶ τοῦ θρόνου τούτου τοῦ πατριαρχικοῦ καθίσης, καὶ ἀρίστως τὸ πλήρωμα τῶν χριστιανῶν διιθύνεις, καὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια εἰς ἀκριβῆ καταστήσεις κατάστασιν. ἐγὼ γὰρ καὶ πολλοῦ ἐβουλόμην ἐκ τῆς ἀντιοχέων ἐκκλησίας πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν τοῦτον καὶ ὑψηλὸν θρόνον μετατεθεῖναί σε B. 10. τὸν παγκόσμιον λαμπτῆρα A. 19. σχοίη] ἰσχύει A.

priusquam annus elaberetur, repudiato, nihil verecundatus, quod coram tam multis eum ut divinum hominem laudibus extulisset, mutationem instituit, Hierosolymitanum Dositheum ad Oecumenicum patriarchatum evecturus. quod cum canones non permittere sciret, Theodorum Balsamum, magnae Antiochiae episcopum, virum ea aetate iurisconsultissimum, astu circumvenit; et in privato colloquio indignationem simulat, quod ecclesia piis et doctis viris ita destituatur et monastica virtus ita obsoleverit atque evanuerit, ut nemo sit qui universalem sedem, non secus ac solis irrequietus circuitus orbem terrarum, illustret, coetumque fidelium quam optime gubernet. haec et id genus alia non sine dolore praefatus, subiunxit olim fuisse sibi in animo illum ex Antiochena sede in Oecumenicam, ut illustrem legalis puritatis lucernam, transferre. sed ab ea mutatione

βωσάμενος χώραν ἔχουσαν ἀποδεδειχέναι, καθά ποτε, καὶ
νῦν τὴν μετάθεσιν, καὶ τὰς τῶν πολλῶν εἰς τοῦτο μεθαρμό-
σεις γνώμας, ἑρμαιον ὄντως ἡγήσεται τὸ πραχθὲν καὶ οὐκ
ἀναβαλεῖται τὸ πέρας ἀνεύθυνον ποιοῦν τὴν προχείρισιν. καὶ
ὁ μὲν βασιλεὺς οὕτως μετῆλθε τὸν Ἀντιοχείας Θεόδωρον, ὁ
δὲ πάντα ἐκτελῆ γενέσθαι κατέθετο. σύλλογοι οὖν μετ' ἐκεί-
νην τὴν ἡμέραν ἀρχιερέων ἀνὰ τὰ ἀρχεῖα τὰ ἱερὰ καὶ σύν-
οδοι καὶ συζήτησις περὶ μεταθέσεως, καὶ παρὰ πόδας ἐκ-
χώρησις καὶ τόμος ἐπὶ βασιλικοῦ συμπληρούμενος βήματος,
καὶ ὁ μὲν Ἀντιοχείας πάλιν Ἀντιοχείας ἐώμενος, ὁ δὲ Δο-
C σίθεος ἀπὸ τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων θώκου εἰς τὸν τῆς Κων-
V. 214 σταντινουπόλεως ἀναγόμενος, καὶ ἡ προπομπὴ ὡς λαμπροτά-
τη καὶ πολυανθρωποτάτη τῶν πώποτε, ὡς εἶναι καὶ θριάμβο-
βασιλέων ἀμφήριστος, καὶ ἀχανεῖς ἐπὶ τούτῳ οἱ φενακισθέ-
τες ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς κανόνας εἰκῇ κατανωτισάμενοι. ἀμε-
λεῖ τοι καὶ μὴ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐνεγκεῖν τὸν γέλωτα ἔχο-
τες παρασυναγωγὰς ποιοῦσι καὶ ὀχλαγώγια οἱ λογάδες τοῦ βή-
ματος, καὶ τῶν ἀρχιερέων ὁπόσον εἶχε τὴν γλῶτταν πρὸς
λύγων ἰσχὺν ἐπίσημον. οὐκοῦν ἐπιβάτης ἐκκλησίας ἀλλοτρίας
ἀκούει Δοσίθεος, καὶ ἀναλυομένην ἔσχε τὴν δευτέραν τιμήν,
καὶ τοῦ θρόνου κατάγεται. τὴν δ' ἧττων μὴ φέρειν ἔχων ὁ
D βασιλεὺς ἀναμαχόμενος ἦν καὶ παντοίως σπεύδων ἰσχύειν

5. οὕτως] οὔπω A. 6. ἐντελῆ A. 9. ἱερὰ καὶ ζήτησις π- A. 19. ἀλλ. καὶ μοιχὸς ἀκούει B. 21. φέρων ὁ A. B: μὴ φέρων οὖν τὴν ἑντροπὴν ὁ βασιλεὺς παντοίως ἠγωνίζετο συνιστᾶν τὴν βεβαιωθεῖσαν μετάθεσιν πρότερον, καὶ βαράγγους καὶ στρατιώτας δοὺς προέπεμψεν αὐτὸν πάλιν εἰς τὸ πατριαρχεῖον. B. 22. ἰσχύειν] κρατεῖν A.

veterum canonum et ecclesiasticarum sanctionum interdicto deterreri. si vero ipse, ut legum et canonum peritissimus, translationem, ut olim, ita nunc quoque habere locum, demonstrare ac vulgo persuadere possit, se omnino id in lucro deputaturum, eumque, modo licebat, incunctanter designaturum. hoc modo tractatus Theodorus omnia rata fore affirmavit. postridie concilio pontificum in aede sacra indicto, et quaestione illa agitata, translatio statim concessa et litteris imperatoriis confirmata est. ac Antiochenus, ut ante fuerat, ita mansit Antiochenus. Dositheus vero a sede Hierosolymitana Cpolim est translatus, cum tam frequenti et splendido comitatu ut haud dubie regium triumphum aequaret. at primarii sacerdotes caeterique facundia insignes, qui se canonibus temere violatis deceptos videbant, obstupefacti, cum risum diutius perferre non possent, extraordinaria conciliabula et plebis conventicula instituunt: alienae ecclesiae occupator audit Dositheus; secundo honore abrogato e sede educitur,

ν κυρωθεῖσαν μετάθεσιν, καὶ μετὰ βραχύν τινα χρόνον
αλύσας τὰ ἐπιγενόμενα αὖθις ἐστήριξε τὸν Δοσίθεον, ὅτε
ὶ διὰ τῶν πελεκυφόρων αὐτοῦ δορυφόρων καὶ τῶν τοῦ πα-
τίου ἐκκρίτων προύπεμψεν αὐτὸν εἰς τὸ μέγιστον τέμενος,
ἶως μὴ τὸ πλῆθος νεωτερίσειεν· ἦν γὰρ διὰ μίσους ἅπα-
· ὡς φιλόθρονος ὁ Δοσίθεος, καὶ τὸ τοῦ κρατοῦντος ἐπὶ
καιρίοις πράγμασιν ἐνστατικόν τε καὶ φίλαυτον οὐκ ἐπαι-
όν. ἀλλὰ καὶ πάλιν τοῦ θρόνου ἀποδιοπομπεῖται Δοσί-
ος, καὶ πέπονθεν ἀτεχνῶς τὸ τῆς Αἰσωπείας κυνός, ἥς τε
ῖπεν ἀποπεσὼν ἱερᾶς ἀρχῆς (ἕτερος γὰρ Ἱεροσολύμων κε-
ιροτόνητο) καὶ τοῦ μείζονος θρόνου καθαιρεθείς. καὶ τοῦτο
ν ἐσέπειτα, καὶ προχειρίζεται πατριάρχης μέγας ὢν σκευο-
ίλαξ ὁ Ξιφιλῖνος Γεώργιος.

5. Τότε δ', ὡς ἁπανταχῇ περιήδετο, ἐκ Σολομωντείων P. 261
βλων ἐνδάλματα τῶν ἐσομένων καί τινας ἐμφάσεις κατὰ
ὺς ὀνειροπομπούς δαίμονας ἀποτρυγῶν ὁ Δοσίθεος οὐχ
περ ἀπὸ ῥινὸς ἀλλ' ἐκ τῶν ὤτων εἵλκε τὸν αὐτοκράτορα.
δέ γε πρωτοστράτωρ κατὰ τὰς βασιλικὰς ὑποθημοσύνας
απραττόμενος παρεβλέπετο τὰ πρὸς αὐτὸν γραφόμενα παρὰ
ῦ ῥηγός, καὶ ἅπας ἐγίνετο τοῦ δρᾶσαί τι κακὸν τοὺς Ἀλα-
ενοὺς περὶ φρυγανισμὸν ἐξιόντας. καὶ δή ποτε περὶ τοὺς
χιλίους τε καὶ εὐίππους ἀποκεκριμένως ἠθέλησεν ἀγχοῦ που
ς Φιλίππου πορευθῆναι νυκτὸς καὶ τῶν ἐκεῖθι βουνῶν ἐχο-

4. μέγα A. 5. ἦν γὰρ] πάντες γὰρ ἐμίσουν τὸν δοσίθεον ὡς φιλόθρονόν τε καὶ φίλαυτον. ἀλλὰ B. 12. ἐς μετέπειτα A. 20. ἐγένετο A. 21. φρυγανισμὸν] τὰ χορτάσματα B. 22. χιλίους εὐίππους καὶ εὐόπλους A.

perator vero ignominiam illam non ferens omnibus modis adversa-
, ac nihil non facit ut approbata illa translatio valeat. nec multo
st abrogatione sublata, Dositheum denuo confirmatum per bipen-
eros satellites et palatinos proceres in sacram aedem deducit, po-
li motum veritus. erat enim Dositheus ob ambitionem et imperi-
ris intempestivam pertinaciam et parum laudatum sui studium
nnibus invisus. caeterum rursus sede eiicitur, eodemque modo quo
anis Aesopicus, et pontificatum quem tenuerat amittit (nam alius
ierosolymis electus erat) et maiori sede excidit, magno vasorum
ustode Xiphilino Georgio patriarcha designato.

5. Tum vero, quod ubique erat celebre, ex Salomonis libris
sturarum rerum imagines et formas quasdam, instar daemonum qui
mnia immittunt, depingendo, non naso sed auribus trahebat im-
eratorem. cuius iussis protostrator obsequens, litteris regis negle-
is, totus in eo erat ut Alemannis noceret frumentatum exeuntibus.
quadam nocte circiter bis mille insignibus equitibus delectis ad

μένως ὑποκαθίσαι λόχον καὶ τοῖς σιτοφόροις ἐπιθέσθαι ὅρ-
θριος. καὶ αὐτὸς μὲν τοιαύτης εἶχετο πράξεως, τὰ δὲ
B σκευοφόρα καὶ τὸ ὑπουργικὸν τοῖς στρατιώταις καὶ τὸ λοιπὸν
στράτευμα ἐκεῖθεν μεταβῆναι μεθ' ἡμῶν ἐπέταξεν, ὡς εἰ
θεόθεν ἦν ἐμπνευσθείς. οὕπω γὰρ ἦν ἡμέρα διαγελῶσα, καὶ
οἱ Ἀλαμανοὶ μαθόντες παρὰ τῶν ἐς τὸ φρούριον τὸν Πρου-
σηνὸν Ἀρμενίων (ἐκεῖσε γὰρ ἡ βασιλικὴ κατεστρατοπεδεύετο
στρατιὰ) ὅσα ἦν τῷ πρωτοστράτορι πρὸς βουλῆς, νύκτα τὴν
αὐτὴν ἐξάραντες τῆς Φιλίππου ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας σιδήρῳ
πάντες κατάφρακτοι ἐπιθέσθαι ἡμῖν ἠπείγοντο, λαθόντες οὓς
εἴχομεν ὀπτῆρας καὶ φύλακας, μηδὲ τοῖς ἅμα τῷ πρωτο-
στράτορι ἐπιλέκτοις συνηντηκότες, ἐπεὶ καὶ ὁ μὲν πρωτο-
στράτωρ τὰ τοῖς ὄρεσι προσεγγίζοντα μέρη ἐπεπορεύετο, ἔνθα
καὶ χωρία ἦν εἰσέτι τῶν ἐπιτηδείων ἔμπλεα, καὶ τοὺς γηλό-
C φους ὑπεδύετο κλέπτων τὸ θεαθῆναι πρὸς τοῦ θηράματος,
οἱ δ' Ἀλαμανοὶ πεποιθότως ἐβάδιζον τὴν διὰ λείου πεδίου
εἰς τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατόπεδον φέρουσαν. ὡς δ' οὐδένα εὗ-
ρόσαν ἀντίμαχον οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ τὴν μὲν ἀποσκευὴν τοῦ
στρατεύματος κατὰ τὴν τῆτες δείλην ἀπονοστῆσαι ἐκεῖθεν
ἐπύθοντο, ὅσον δ' αὐτοῦ κράτιστον, κατὰ τῶν ἐκ τοῦ γένους
σφῶν τὰ σῖτα εἰς τὴν παρεμβολὴν μεταφερόντων ἐξωρμηκέ-
ναι, μὴ ἀναμείναντες τὴν ἀγγελίαν τοὺς ἵππους μετήνεγκα-

10. οὓς εἴχομεν] τὰς ἡμετέρας βίγλας B. 11. ἅμα] σὺν A. 12. ἐπειδὴ ὁ A. 15. πρὸς] παρὰ A. 16. πεποιθότως] μετὰ θάρρους καὶ θάρσους B. 19. κατὰ τὴν] ἀπὸ τὴν χθὲς ἡμέραν ... γεύματος ἐξήλθοσαν καὶ ἐξεχωρίσθησαν οἱ κρείττονες B. 21. σφῶν] ἐκείνων A. μεταφερόντων] κομιζόντων A.

Philippopolim proficisci, et insidiis in collibus illis collocatis frumentatores mane invadere instituit. ac ei rei intentus impedimenta, servitia militum et reliquum exercitum, quasi numine afflatus, noctu discum discedere iussit. priusquam enim diluxerat, Alemanni ab Armeniis Pruseni castelli (ibi enim constiterat imperatoris exercitus) de protostratoris consilio certiores redditi, eadem nocte ultra V millia cataphractorum in nostrum exercitum immittere properabant, nostris speculatoribus et custodibus deceptis, nec protostratori facti obviam. nam is quidem partes montibus vicinas, in quibus praedia erant adhuc commeatu referta, pertransibat, et tumulos subibat, ne ab iis conspiceretur quos venabatur. Alemanni vero confidenter per planitiem ad Romana castra pergebant. sed cum nemine reperto nostros pridie sub coenae tempus discessisse, delectisque fortissimis ad frumentatores suos circumveniendos abiisse audivissent, ne expectato quidem nuntio convertunt equos, ut ab iis invenirentur a quibus

ὑρεθῆναι τοῖς ζητοῦσιν γλιχόμενοι. οὐκοῦν οἱ μὲν τὸν ἐκεῖ-
τι λόφον ὑποκαταβαίνοντες, ὡς περὶ τὸ φρούριον ἐξῆρχαι
ὸν Προυσηνόν, οἱ δ' ἡμέτεροι ἀνιόντες προσέμιξαν ἀλλήλοις
δόκητοι. ἐπεὶ δὲ καὶ συμπλακέντες ἐμάχοντο, οἱ μὲν Ἀλα-
οὶ ἐξηγούμενον αὐτῶν ἔχοντες τὸν τοῦ Ἀλεξίου Βρανᾶ υἱὸν D
ὸν Θεόδωρον μικροῦ ἔπεσον πάντες ὡς μόνοι καὶ πρῶτοι V. 215
αχεσάμενοι τοῖς Ἀλαμανοῖς, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐδραπέτευον
ροτροπάδην καὶ ἀκλεῶς, μηδὲ καθαρῶς ἐμβλέψαι τοῖς ἐναν-
ίοις ὑπενεγκόντες. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ πρωτοστράτωρ δι' ἄλλης
ᾶοῦ ἀνακεχωρηκὼς ἄφαντος ἦν ἐκ τοῦδε ἡμῖν εἰς τρίτην
μέραν, τρισάσμενος δὲ τὰς χεῖρας τῶν πολεμίων διεκφυγὼν
ὰλις ἐπανέζευξεν, ὡς ἐκ μακροῦ πελάγους εἰς λιμένα κατά-
ας, ἔτι τὴν ἅλμην ἀποπτύων τοῦ μαχισμοῦ καὶ τοῖς ὠσὶ
έρων ἐναύλους τὰς ἐπὶ τῷ αὐτὸν ἁλῶναι προϊεμένας δια-
όρους φωνὰς τῶν Ἀλαμανῶν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄνοπλοι καὶ
ιπποι ἐς τὸ στρατόπεδον ἐπανήλθοσαν, τῇ συντονίᾳ τοῦ
ρόμου λακησάντων σφίσι τῶν ὀχημάτων. τὸ δ' ἀπὸ τοῦδε
ᾶοῦτον ἀπεσχοινίσμεθα ἀλλήλων Ἀλαμανοί τε καὶ Ῥωμαῖοι P. 262
ς σταδίους διεστάναι πλείους τῶν ἑξήκοντα· οἱ μὲν γὰρ
τῇ Φιλίππου προσέμενον, ἡμεῖς δὲ περὶ τὰ ἔσχατα τῆς
χριδοῦ γενόμενοι ἡσυχάζομεν, εἰ σωζοίμεθα μόνον ἐπιμε-
μενοι. εἶπω δέ τι καὶ ἕτερον, κείροντες τὴν ἰδίαν τὰ σῖτα

1. post ζητοῦσιν cum A omisi αὐτοὺς Ῥωμαίοις. 3. τῶν προυσηνῶν A. 7. μαχεσάμενοι] διαμιλλησάμενοι A. 10. ἄφαντος] ἀφανέρωτος A. 11. διαφυγὼν A. 14. διατόρους om A. 17. λακισάντων A. τὰ ἄλογα αὐτῶν πλαντάξαντες B. 19. ὡσεὶ μίλια δέκα B. σταδίους] σημεῖα δ. πλείω A.

nacrebantur. igitur cum ex eo colle descenderent qui iuxta Pruse-
um castellum eminet, nostri vero ascenderent, ex improviso con-
arrerunt. ut ad arma ventum est, Alani Theodoro Alexii Branae
lio duce fere omnes ceciderunt, quippe qui primi et soli cum Ale-
aannis pugnarent. Romani vero praecipiti et turpi fugae se manda-
ant, vix aspectu hostium tolerato; et ipse protostrator alia via
elapsus a nobis in tertium usque diem visus non est, et manibus
hostium cupidissime evitatis, vix tanquam ex longo mari salsam ve-
luti aquam adhuc expuens, in portum pervectus, rediit, confusis Ale-
mannorum vocibus de eo capiendo adhuc aures eius personantibus.
multi quoque sine armis, sine equis in castra redierunt, fractis in
illa cursus contentione vehiculis. ex eo tantum ab Alemannis seiun-
cti sumus, ut ultra LX stadia recederemus. nam illi ad Philippopo-
im permanebant, nos circa extremitates Achridi quiescebamus, de
ita duntaxat conservanda solliciti: imo et nostram provinciam po-

εἰσεφερόμεθα. καὶ τὰ τοιαῦτα εἰσεληλυθότα τοῦ βασιλέως
ἐνώπιον ἐνδοῦναι μόγις τοῦ ἄγαν ἔπεισαν. καὶ ἡμεῖς δ' αὐ-
τοὶ μετὰ βραχὺ ἀφικόμενοι κατὰ μέρος πάντα διηγησάμεθα,
προσθέμενοι ὡς φασιν οἱ Ἀλαμανοὶ μηδὲν ἕτερον εἶναι τὸ
πεῖσαν τὸν βασιλέα Ῥωμαίων τὰ τῶν ἑσπερίων Χριστιανῶν
ὅρκια παραβλέψασθαι ἢ τὸ μετὰ τοῦ τῶν Σαρακηνῶν ἄρχον-
B τος σπείσασθαι, καὶ κατὰ τὸ παρ' αὐτοῖς περὶ φιλίας κρα-
τοῦν ἔθιμον ἀμφοτέρους σχάσαι φλέβα τὴν ἐπιστήθιον καὶ
τὸ ἐκεῖθεν ἐκρυὲν αἷμα ἑκάτερον εἰς πόσιν ἀντιπροτείνασθαι,
καὶ μεταβαλεῖν οὕτως ἰσχύσαμεν τῆς ἐνστάσεως. ἀμέλει τὴν
ἐναντίαν τραπόμενος τῆς προτέρας ὁ βασιλεὺς προθέσεως,
ἐγλίχετο τῆς ἐς ἔω τῶν Ἀλαμανῶν περαιώσεως. ὁρῶν δὲ
τὸν ῥῆγα διὰ τὴν ἐς χειμῶνα τῆς ὥρας μετατροπὴν (ἦν γὰρ
Νοέμβριος μὴν ὅτε ταῦτα ἐγίνετο) εἰς ἔαρ τὴν μετάβασιν ἀνα-
τιθέμενον, πάλιν τοῖς προτέροις ἐνέμενε, καὶ ἐπιστέλλων
προηγόρευε τῷ ῥῆγι, βασιλεῦσιν οὐχ ἁρμοδίως, ὡς θανεῖται
πρὸ τῶν πασχαλίων ἡμερῶν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ
πλείω κατηγορίαν τοῦ δρῶντος καὶ λέγοντος ἥπερ ἔπαισχον
C ἔχοντα, πείθεται μόλις διαφεῖναι τοὺς πρέσβεις ἐς τὸν ῥῆγα
ἐπανελθεῖν. αὐτὸς δὲ τούτους ἰδών, καὶ μαθὼν ὡς οὐδὲ
καθέδρας ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς μετέδωκεν ἀλλὰ δουλοπρεπῶς
ἐπ' ἴσης Ῥωμαίοις αὐτῷ παρειστήκεισαν ὀπτανόμενοι, οὐδὲ

2. δ' ἐς αὐτὸν κατὰ A. 13. τροπὴν A. 17. πρὸ τῶν ἡμερῶν τῆς πασχαλίας B. 21. αὐτοὺς ὁ βασ. ἠξιώκει A.

pulabamur, ut commeatus suppeteret. quae cum ad imperatorem perlata essent, vix eum moverunt ut nonnihil de pertinacia remitteret. et nos etiam paulo post ad eum profecti singula diligentius exponebamus, illo adiecto, Alemannos dicere nihil esse aliud quod imperatorem ad negligenda Occidentalium Christianorum pacta impulerit, nisi quod cum principe Sarracenorum pacem fecisset, et ut moris illorum esset in amicitia constituenda, uterque vena in pectore incisa suum alteri sanguinem propinasset. sic tandem eius contumaciam ita fregimus, ut consilio in contrarium mutato Alemannorum transitum in Orientem expeteret. quem cum regem ob instantem hiemem (nam Novembri mense haec acta sunt) in vernum tempus differre cerneret, rursus ad ingenium rediit; et per litteras, contra decorum imperatorium, regi vaticinatus est eum ante Pascha moriturum. et ut alia quae antecessere praeteream (plura enim habent quae in dictis et factis auctoris culpentur quam quae laudentur), vix adducitur ut legatos ad illum reverti patiatur. e quibus ubi is cognovit imperatorem eos neque consessu neque ullo alio singulari honore dignatum esse, sed aeque ut Romanos serviliter astare sivisse,

ρου ἠξιώθησαν ἀγαθοῦ ἑξαιρέτου ἐπίσκοποί τε ὄντες
ἱ προσγενεῖς, ἠγανάκτει καὶ δῆλος ἦν ἐπὶ τῷ γεγο-
ε διαπριόμενος. ὡς δὲ καὶ πρέσβεις ἡμέτεροι παρ'
φίκοντο, ἑαυτῷ συμπαρέδρους πεποίηκεν αὐτούς τε
ὑπηρετουμένους αὐτοῖς, μηδὲ τοὺς ὀψοποιοὺς καὶ
υς καὶ μάττοντας παρίστασθαι ἀφεικώς. μὴ εἶναι
ων ἐκείνων εἰκὸς βασιλεῖ μεγίστῳ συνθωκεύειν ὑπη-
ρετὸν γὰρ ὅτι καὶ οἱ κύριοι αὐτῶν συνεδρεύουσιν)
φῆκέ τι μικρὸν τοῦ σκοποῦ, ἀλλὰ καὶ μὴ ἑκόντας D
τόταις αὐτοὺς συγκατέκλινεν, ἐν οἷς ἔπραττε Ῥω-
αταμωκώμενος, καὶ δεικνὺς μὴ ἀρετῆς καὶ γένους εἶ-
αὐτοῖς διαστολήν, ἀλλ' ὡς εἰς συφεὸν οἱ συφορβοὶ
ἅπαξαπάσας εἰσελῶσιν εἰς ἕνα σταθμόν, μὴ διιστῶν-
ιίονας καὶ πλειόνως διαχέειν ἐχούσας τὸ ἀποδίδο-
ίτω δὴ καὶ Ῥωμαῖοι παραστατοῦντας ἔχουσιν ἅπαν-
πολλοῦ δὲ διαγενομένου καιροῦ ἠνάγκασεν αὐτὸν ἡ
ηδείων ὑποσπάνισις μερίσαι τὸ οἰκεῖον στράτευμα.
αὐτὸς μὲν ἅπεισιν εἰς Ὀρεστιάδα, κατὰ δὲ τὴν Φι-
λιν εἴασε τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν καὶ τοὺς ἐπισκόπους μεθ'
τρατεύματος, εἰπὼν ὡς „ἀναπαύσασθαι χρεὼν ὑμᾶς
', ἄχρι δὴ τὰς παρειμένας κνήμας καὶ τὰ παραλελυ- V. 216
ατα ἐκ τοῦ παρίστασθαι τῷ βασιλεῖ Γραικῶν ἀναρ- P. 263
τε."

ιώθησαν] ἐξαιρέτως μετέδωκεν ἀγαθοῦ ἐπισκόπους ὄντας A. τοῖς] σφίσι A. μηδὲ] μέχρι καὶ μαγείρου καὶ στρά-ς B. 6. παρεστάναι ἀφεὶς A. 7. συνθακεύειν ὑπηρέτας A. 9. σκοποῦ] σκέμματος A. 12. ὡς συφορβοὶ ῖς A. χοιροβοσκοὶ τοὺς χοίρους B. 13. εἰς ἕνα] εἰς τὰ ὑμάνδρια, μη διαχωρίζοντες τὸ παχὺ καὶ λιπῶδες ἀπὸ τοῦ τοῦ B. 14. καὶ πλ. — ἀποδ. om A. 15. ἔχοντες A. ἡν τοῦ φ. A. 20. ὡς om A.

episcopos et cognatos suos, indignationem et iracundiam re non potuit. ut autem legati nostri ad eum venerunt, et assidere iussit, nec ministros coquos et equisones eorum ssus est. qui cum decere negarent ut ministri regi maximo t, satis esse quod suis dominis honos is haberetur, non sed invitos etiam illis assidere coegit. quo facto Romanos bat; et innuebat eos neque virtutis neque generis habere , sed ut subulci porcos omnes, sive pingues et pretii maio- macilentos, in eandem haram compellerent, ita Romanis e discrimine quosvis astare oportere. non multo post, com- enuria coactus, exercitu diviso Orestiadem abiit, filio suo copis et iustis copiis Philippopoli relictis, quibus dixit „vo-

6. Ἐπεὶ δ' ὁ χειμὼν παρῆλθε καὶ τὰ ἄνθη ἔδωκεν ὀσμήν, ἀνανεοῦται τοὺς ὅρκους ὅ τε βασιλεὺς καὶ ὁ ῥήξ, καὶ τοῦ μὲν ὀμωμόκεσαν οἱ τοπάρχαι καὶ μεγιστᾶνες παρελεύσεσθαι τὸν ῥῆγα διὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς γῆς καὶ μὴ δι' ἀγρῶν ἢ ἀμπελώνων διελεύσεσθαι, ὁδῷ βασιλικῇ πορεύσεσθαι, οὐδ' ἐκκλινεῖν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ἕως τὰ τῶν Ῥωμαίων παρελεύσεται ὅρια. βασιλεὺς δὲ δέδωκεν ὁμήρους τινὰς τῶν ἐξ αἵματος. ὡρκώθησαν δὲ καὶ ἔνδον τοῦ μεγίστου νεὼ ἀπὸ τῶν ἀγοραίων καὶ τῆς βασιλείου αὐλῆς πεντακόσιοι, ὡς ὁ βασιλεὺς ἀπαραβάτους τὰς συνθήκας φυλάξει καὶ χορηγήσει τοῖς Ἀλαμανοῖς ἡγεμόνας ὁδοῦ καὶ ἐφόδια. τότε καὶ τῶν κριτῶν
B τοῦ Βήλου τινὲς εἰς τὸν ῥῆγα κατὰ λόγον ὁμήρων στελλόμενοι οὐχ ὑπήκουσαν, καὶ μὴ ἔχοντες ἀντιπίπτειν βασιλεῖ καὶ καθῆσθαι οἴκαδε ἀδεῶς γωνίαις ἀλλοτρίων δόμων ἑαυτοὺς ἐνετύμβευσαν μέχρι τῆς εἰς ἕω τοῦ ῥηγὸς διαβάσεως. βασιλεὺς δὲ χολωθεὶς ἀντὶ μὲν τῶν κριτῶν τοῦ Βήλου ταβελλίωνας ἀπέσταλεν ὄψιδας, τὰς δὲ τῶν μὴ πεισθέντων κτήσεις τε καὶ οἰκήσεις εἰς ᾑρεῖτο παρέσχετο, καὶ δικαστὰς ἑτέρους προυβάλετο. ὕστερον δὲ μὴ ἀπείθειαν ἀλλὰ δειλίαν εἶναι οὐκ ἄλογον ἐπιγνοὺς τὸ πραχθέν, τῶν τε κτήσεων κυρίους αὖθις πεποίηκε καὶ τῶν προτέρων ἠξιώκει τιμῶν. τῶν δὲ συμφωνιῶν πεπερά-

4. δέδωκεν A. 5. ἐλεύσεσθαι A. 8. δὲ καὶ] δὲ κἀν τῷ μεγίστῳ ναῷ A, ἐντὸς τῆς ἁγίας σοφίας ἀπό τε τῶν συγκλήτου πολιτῶν καὶ τοῦ βασιλέως ἄνδρες ὡσεὶ πεντακόσιοι B. 9. βασιλικῆς A. 11. ἡγεμόνας] προβόδους B. 14. ἐνετύμβευσαν] ἐνέβυσαν A. 16. ταβελίωνας ἀπέσταλκεν A. 21. τιμῶν] δικαστικῶν ἐπιτιμιῶν A.

bis hic requiescendum est, dum fessas tibias et labascentia genua ex illa apud Graecum regem statione refocillaveritis."

6. Elapsa hieme, cum prata iam reflorescerent, foedus inter regem et imperatorem renovatur; ac illius principes et magnates iurant regem per Romanas provincias via regia transiturum, neque laeva neque dextra vel in vineas vel in agros evagantem, donec Romanorum fines excesserit. imperator vero quosdam cognatos suos dedit obsides, et in maximo templo circumforanei et palatini proceres D iureiurando sunt adacti imperatorem pacta inviolata conservaturum et Alemannis viae ductores et viaticum suppeditaturum. tum etiam quidam ex Beli iudicibus ad regem obsidum loco mittendi, quia palam imperatori refragari tutoque sedere domi non poterant, in alienarum aedium angulis, donec rex in Orientem transisset, sese abdiderunt. enimvero imperator iratus iudicum loco tabelliones misit obsides, et contumacium possessiones et aedes iis donavit quibus voluit, aliosque iudices designavit. post vero cum id non contum

μένων βασιλεὺς μὲν τῷ ῥηγὶ ἀργυρέων νομισμάτων στέλλει
εντηνάρια τέσσαρα καὶ περιφανῆ ἱήματα χρυσοϋφῆ, κἀκεῖ- C
ος ἄλλοις ἀντιδεξιοῦται τοῦτον δωρήμασι. κἀντεῦθεν πλοίων
λείστων ἱππαγωγῶν ἀπενεχθέντων εἰς Καλλιούπολιν, ἐπεὶ
αἱ τοῦτο ἀλλήλοις συνέδοξεν ὥστε διαπλωΐσεσι διτταῖς μετὰ
οὗ παντὸς αὐτὸν διαπεραιωθῆναι στρατεύματος (ἐδεδίει γὰρ
ἡ παρασπονδήσαντες Ῥωμαῖοι τοῖς κατὰ βραχεῖς διαπερῶ-
ιν εἰς τὴν ἀντιπέραν ἐπίθωνται), οὕτως οὐχ ἡμέραις
λείοσι τῶν τεττάρων κατὰ τὴν ἕω γίνεται. ὡς δ' ἤγγισε κατὰ
ἣν Φιλαδέλφειαν, οὔτε παρῆλθε διὰ τῆς πόλεως, καὶ οἱ
αὐτης φιλενδεικτοῦντες οἰκήτορες ἐν τῷ ἀπαίρειν τὸν ῥῆγα
κεῖθεν πρὸς πόλεμον μεθηρμόσθησαν καὶ μέρει τῆς στρα-
ιᾶς κατὰ λῃστείαν ἐπέθεντο. ὡς δ' οὐ προυχώρει τούτοις
ὰ καταθύμια, ἀλλ' ἀνδριᾶσι χαλκήρεσιν ἢ γίγασιν ἀκατα-
λήτοις προσεγγίζοντες ἔγνωσαν, μετέθεντο τὴν ὁρμὴν εἰς D
ροπήν. οἱ δὲ διὰ τοῦ Ἀετοῦ λεγομένου χώρου πορευθέντες
ατενέβαλον εἰς τὴν ἐν Φρυγίᾳ Λαοδίκειαν. καὶ φιλοφρο-
ηθέντες ἐκεῖσε ἀσπασιώτατα καὶ ξεναγωγηθέντες ὡς οὐχ ἑτέ-
ωθι, καὶ πάντες μὲν τοῖς Λαοδικεῦσι πάντα τὰ θεόθεν
ρήξαντο ἀγαθά, ὁ δὲ ῥῆξ καὶ μάλιστα· ἀνατείνας γὰρ
ς χεῖρας εἰς οὐρανὸν καὶ ἄρας ἄνω τὰ ὄμματα, τὸ δὲ γόνυ

1. τῷ ῥηγὶ τέσσαρα κεντηνάρια δουκάτα ἀπέστειλε καὶ βλατία διβολέα καὶ τριβολέα B. νομισμάτων] κομμάτων A. 4. ὑπαγωγῶν A. 5. ὥστε] ὡς ἵνα εἰς δεύτερον πέραμα τὸ ὅλον ψοσσάτον διαπεραιωθῇ B. 9. κατὰ] εἰς A. 14. γίγαιαν ἔγνωσαν προσεγγίζοντες A.

a sed metu non supervacaneo factum esse comperisset, eis et possessiones et dignitatem pristinam restituit. pactione peracta, regi quatuor centenarios argenteae monetae et eximias telas auro intextas mittit, aliaque ab illo munera recipit. inde plurimis navibus equestribus Calliopolim perductis (nam id quoque convenerat, ut duabus navigationibus totus exercitus traiiceret, rege metuente ne Romani pactis violatis paucos una vehentes in traiectu occiderent) rex diebus non amplius quatuor in Orientem pervenit. ut ad Philadelphiam accessit, neque per urbem transiit, et eius incolae simulata amicitia, in regis discessu, in inimicitias erumpente partem exercitus per latrocinium sunt adorti. ut vero res parum successit, sed ferreas statuas aut gigantes sibi oppugnare videbantur, terga dederunt. Alemanni vero per Aquilae praedium (loci nomen id est) profecti ad Phrygiae Laodiceam castra posuerunt; ibique humanissime suscepti et hospitalius quam alibi usquam tractati, cum omnes Laodicensibus faustissima quaeque a deo sunt precati, tum rex manibus et oculis in caelum sublatis, genibus vero humi flexis, oravit

κάμψας εἰς γῆν, εἴ τι βιῶφελές, εἴ τι ψυχῶν σωτήριον, ἐκ τοῦ τῶν ὅλων κηδεμόνος Θεοῦ καὶ πατρὸς ἐπικαταπτῆναι τούτοις ἱκέτευσεν, ἐπειπὼν ὡς εἰ Χριστιανοῖς τοιούτοις ἐνευθηνεῖτο ἡ Ῥωμαίων γῆ καὶ εὐγνωμόνως οὕτω τοὺς τοῦ Χριστοῦ
V. 264 ὁπλίτας καθυπεδέχοντο, κἀκεῖνοι τὸν ἐπιφερόμενον πλοῦτον σφίσιν ἀγαπητῶς ἐδεδώκεισαν ἄν, τὰ ἐπιτήδεια μετ' εἰρήνης παρέχοντες, καὶ αὐτοὶ τὰ ὅρια Ῥωμαίων πάλαι παρήλθοσαν, ἀγεύστους Χριστιανῶν αἵματος καὶ ὑπνούσας ἐπὶ κουλεῶν τὰς λόγχας φέροντες.

Ἀψάμενοι δὲ τῆς ἄνω πορείας οὐδὲ τοὺς Τούρκους εὗρισκον ἠπίως αὐτοῖς προσφερομένους, ἀλλὰ καὶ οὗτοι τὴν ἐνώπιον μάχην ἐκκλίνοντες ἐληΐστευον ὅπη ποτὲ ἴσχυον, καίτοι Ῥωμαίοις ἐπ' ἴσης συνθέμενοι διὰ τῆς χώρας σφῶν τούτους ἀμαχητὶ παρελθεῖν, καὶ πάντα χορηγήσειν ὁπόσων οἱ παρδεύοντες χρῄζουσι. καὶ ἦν ἂν οὐ πρὸς κακοῦ καὶ αὐτοῖς, εἰ τὰς συνθήκας ἐτήρησαν· νῦν δ' ἐλπίσι κεναῖς κουφιζόμενοι
B πρὸς προῦπτον ἠρρενώθησαν πόλεμον. τῷ τοι καὶ περὶ
V. 217 κάστρον τὸ λεγόμενον Φιλομήλιον συγκεκροτηκὼς πόλεμον ὁ ῥηξ μετὰ τῶν παίδων τοῦ Ἰκονιέως σουλτάνου, οἵτινες αὐτὸν τοῦ ἄρχειν καὶ βασιλεύειν παρέλυσαν καὶ τοῦ Ἰκονίου ἀπώσαντο, τὴν προτέραν πατρικὴν εὐκληρίαν εἰς γῆρας μεταθέμενοi δύσδαιμον, αὐτούς τε ῥᾷστα ἐτρέψατο καὶ τὸ Φιλομήλιον πολιορκήσας ἐνέπρησεν. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ λεγόμενον

12. καίπερ τοῖς ῥωμαίοις A. 13. τούτους] ἐκείνους ἀμαχεὶ παρελεύσεσθαι A. 18. λεγόμενον om A. 19. σουλτὰν A. 21. μεταθέμενον A. 23. π. ἀνέτρεψε καὶ ἐνέπρησεν A.

ut quicquid vitae prodesset, quicquid animis salutem afferret, sed a gubernatore universitatis deo patre illis tribueretur, hac adiecta clausula, si Romanae provinciae Christianis huiusmodi florerent et adeo benigne Christi milites susciperent, se et illis opes quas attulissent libenter fuisse daturos, commeatu pacate accepto, et fines Romanorum iampridem fuisse transituros, hastis nullius Christiani sanguine contaminatis.

Cum altius ascenderent, nec Turcos benignos sunt experti: sed et hi apertam pugnam declinantes latrociniis eos, ubi poterant, infestabant, quanquam aeque ut Romani, pacti, si absque maleficio transirent, se eis omnia quae praetereunti exercitui essent opus suppeditaturos. ac sane eis quoque profuisset, si pactis stetissent: nunc inani spe elati in apertum bellum eruperunt. itaque rex castrum Philomelium praelio cum Iconiensis Sultani liberis commi (quem regno erepto Iconio expulerant, pristina eius felicitate aerumnosam senectutem mutata) cum ipsos facile profligavit,

γκλίριον αὐτοῖς συμβαλὼν τὸ κράτος ἤρατο, ὅτε καὶ οἱ μὲν
ὕρκοι τὰς τῶν παρόδων προκατειληφότες στενὰς προσέμε-
τὴν τῶν Ἀλαμανῶν ἐκεῖθι ἄφιξιν, ὁ δὲ ῥῆξ τὸ τῶν ὑπε-
ντίων σκέμμα συνεὶς ἐπὶ τόπου κατεστρατοπέδευσε πεδινοῦ,
τὸς δὲ εἰς δύο μοίρας τὸ οἰκεῖον στρατόπεδον διελὼν τὸ
ν ταῖς σκηναῖς προσμένειν ἀπέταξε, τὸ δὲ λοιπὸν ἅπαν C
φαινομένης ἡμέρας εἰς ἀπόδρασιν ἐπέταξε πλαστῶς ἐν-
υάζεσθαι ἄλλης ἁπτόμενον ὁδοῦ. οἱ τοίνυν Πέρσαι τὸν
ον ἔργον ἀληθὲς εἶναι ὑποτοπήσαντες ἀπανίστανται μὲν
ν δυσχωριῶν περιχαρῶς, κατὰ δὲ τὸ πεδίον γενόμενοι τὸν
ακα εἰσέδυσαν τὸν Ἀλαμανῶν, ἀφροντιστοῦντες ἅμα καὶ
ροντες ὡσεὶ καὶ προχείρῳ ἑρμαίῳ τοῖς ἐν αὐτῷ ἐντευξό-
οι πολλοῖς οὖσι καὶ ἀγαθοῖς, ἐπεὶ καὶ φιλοκερδὴς ἅπας
βαρος, καὶ τὰ πλείω ἢ καὶ πάντα πράττων ἐστὶ καὶ φθεγ-
ιενος πρὸς ἀργύριον. ὡς δὲ οἵ τε φεύγοντες ἐπανέλυσαν
οἱ ἐν ταῖς σκηναῖς εὐθαρσῶς ὑπηντίαζον, περιειλούμενοι
Πέρσαι τὴν πρὸς θάνατον ἤγοντο. D

7. Οὐ μόνον οὖν ἐκ τῶν δυοῖν τούτων πολέμων φοβε-
ς ὁ ῥῆξ ἐγεγόνει καὶ παρὰ τοῖς ἑῴοις ἔθνεσι διαβόητος,
λ' ὅτι καὶ κατ' αὐτὸ τὸ Ἰκόνιον τοῖς αὐτοῖς τοὺς Τούρ-
υς περιέβαλε δυσπραγήμασιν. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ σουλτὰν
τὰ Τάξαρα δραπετεύσας ἀπελογεῖτο μηδὲν εἰδέναι ὧν οἱ

1. κιγγλάριον A, γιγγλάριον B. 2. προσέμενον] ἐτήρουν A. 5. στράτευμα διελὼν ὁ μὲν A. 6. λ. ἅμα ὑποφαινομένῃ τῇ ἕω A. 12. ὡσεὶ] ὡς προκειμένῳ A. 14. ἢ τὰ π. A. 16. περιειλούμενοι] περισχεθέντες A. 18. οὖν] γοῦν A.

lomelium evertit atque incendit. eosdem etiam ad Cingularium it, cum enim angustiis occupatis Alemannorum transitum observa-t, ille consilio hostium intellecto castra in campo posuit; et co-suis noctu bifariam divisis, unam partem in tentoriis manere sit, alteram diluculo fuga simulata viam aliam insistere. Persae em dolum eum rem veram esse rati, laeti ex angustiis in aper-campum effusi vallum Alemannorum irrumpunt, simul et se-i et laeti, ut paratam praedam, magnas opes direpturi. omnis m barbarus avarus est, et pecuniae causa pleraque, ne dicam nia, et dicit et facit. ut vero et qui fugerant se converterunt, et in castris erant confidenter occurrerunt, Persae circumventi oc-ebantur.

7. Neque vero ex his duobus duntaxat praeliis rex formidabi-evasit et apud Orientales gentes celebris, sed ex eo etiam quod cos ad ipsum Iconium iisdem cladibus affecit. nam ipse quidem anus ad Taxara profugus ignorationem excusabat eorum quae

υἱεῖς αὐτοῦ διεπράξαντο, ὅτι καὶ τῆς ἀρχῆς ὑφ' ἑνὸς αὐτῶ[illegible]ῶν τοῦ Κοπαττίνου ἀπεσκοράκισται· οἱ δὲ Τοῦρκοι τὰ τῶν κή[illegible]ή-πων ὑπεισδύντες ταφρεύματά τε καὶ τοὺς διώρυχας, οἳ συν[illegible]ν-εχεῖς εἰσὶ περὶ τὸ Ἰκόνιον, καὶ τοὺς ἐκ λίθων περιβόλου[illegible]ς ὡς ἕρκος περιβαλλόμενοι, ἐκ τούτων ᾤοντο ἐπισχήσειν τὴν [illegible]ἐς Ἰκόνιον πάροδον τῶν Ἀλαμανῶν, οἷα τοξόται πάντες κράτ[illegible]ι-στοι περὶ ἕνα χῶρον συνηλισμένοι, καὶ πρὸς ἱππεῖς ὁπλοφ[illegible]ό-ρους ἐν δυσχωρίαις κοῦφοι διαμιλλώμενοι. ἀλλ' εἰς κεν[illegible]ν καὶ τότε σφίσι τὰ διαβούλια ἔσχασαν. οἱ γὰρ Ἀλαμαν[illegible]οὶ θεασάμενοι τοὺς Τούρκους τὰς τῶν κήπων ὑπεισιόντας [illegible]ὰ-μασιὰς καὶ ὡς ἀφ' ὁρμητηρίου τινὸς ἐκεῖθεν τοξεύοντας τὰ [illegible]δε ἐποίουν· ἐπὶ τὸ οἰκεῖον ὄχημα τῶν ἱππέων ἕκαστος πεζὸν ἐπανέλαβεν ὁπλίτην, καὶ τούτους ὡς διὰ βαθμίδων τῶν ἵπ-πων ἄνωθεν τῶν περιβόλων θέμενοι, ἔνθα οἱ Τοῦρκοι συνε-σπειράθησαν, διαφῆκαν ἐνθένδε σφίσι συμπλέκεσθαι, ἐπε-βοήθουν δὲ καὶ αὐτοὶ ἐν οἷς ἐξῆν διιππάζεσθαι. καὶ κακοὶ καὶ τότε κακῶς οἱ πλείους τῶν Τούρκων ἀπώλοντο, οἱ δὲ καὶ διασπαρέντες ἐσώθησαν. ἵνα δὲ καὶ ταῖς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μαρτυρίαις τὸ πλῆθος πιστωσώμεθα τῶν πεσόντων, ἔφασκέ τις Ἰσμαηλίτης, ὃς τῷ πολέμῳ τούτῳ παρατετυχήκει, τῷ βα-σιλεῖ προσρυεὶς Ῥωμαίων, τὴν οἰκείαν ἐπομνύμενος θρησκείαν, διακοσίους ἀργυρέους καταθέσθαι στατῆρας εἰς ἐκκόμισιν τῶν νεκρῶν οἳ κατὰ τὸν κῆπον αὐτοῦ ἀπεσφάγησαν. οἱ δ' Ἀλα-

P. 265

2. τὰ] εἰς τὰ τῶν κήπων εἰσελθόντες περιφράγματα καὶ εἰς τὰ χαντάκια B. 3. ταφρ. καὶ τὰς δ. αἳ A. 4. ἐκ] διὰ A. 21. προ-σρεὶς καὶ τὴν οἰκείαν εἰς ὅρκον ἐπιφέρων θρ. A. 22. διακόσια ἄσπρα B. καταθ.] καταβαλέσθαι A. 23. κῆπον] τόπον A.

filii sui fecissent, utpote ab uno ex iis Copatino regno pulsus: Turci vero hortorum aggeribus et fossis, quae crebra sunt iuxta Iconium occupatis, et maceriis pro muro obiectis, Alemannorum accessum f cile se prohibituros putabant, cum omnes sagittarii optimi esse atque uno in loco expediti cum gravis armaturae equitibus pugnat sed id quoque consilium eorum fuit irritum. nam Alemanni cum T septa hortorum subire atque inde velut ex propugnaculis sagitta derent, sic fecerunt. quisque peditem armatum in equi sui tergum pit, ut ex eo tanquam scala, maceria conscensa, comminus c ste congrederetur; et ipsi, qua equis patebat iter, opitula ita tum quoque Turci plerique mali male perierunt; nonnul dispersi fuga salutem quaesivere. ut autem occisorum mult hostium testimonio confirmemus, Ismaelita quidam qui e interfuerat, ad imperatorem profugus, per suam religione se ducentos argenti stateres pollinctoribus numerasse, ut c

νοὶ τὸ Ἰκόνιον κατασχόντες τούτου μὲν ἐντὸς οὐκ εἰσέδυ-
ν, κατὰ δὲ τὴν ἔξω λεγομένην πόλιν ηὐλίσθησαν, ἄνωθεν
ν δωμάτων τὰς αὐλαίας πηξάμενοι. καὶ μηδὲν ἕτερον ὅτι
τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια καὶ μόνα ἐκεῖθεν ἐνσκευασά-
νοι τοῦ πρόσω εἶχοντο. κατὰ δὲ τὴν ἀνάβασιν ταύτην λέ-
ται τινα Ἀλαμανὸν πελώριον τὸ σῶμα, τὴν ἰσχὺν ἀπαρά-
λλον, τῶν δμοφύλων ἐπὶ πλεῖστον ἀπολειφθῆναι, καὶ τὸν
ν ἀνειμένοις στέλλεσθαι ποσίν, ἐκ τοῦ χαλινοῦ τὸν ἵππον
ἕλκοντα τῇ ὁδοιπορίᾳ κεκμηκότα, τῶν δ' ἐξ Ἰσμαὴλ ἀθροι-
ῆναι περὶ αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα, κρατίστους ἅμα V. 218
ντας καὶ τὰς οἰκείας τάξεις ἀπολιπόντας. οἱ μὲν οὖν ὡς
κύκλωσιν αὐτὸν διειληφότες περιετόξευον, ὁ δὲ τῷ εὐρεῖ C
ιει σκεπόμενος καὶ τῇ τῶν ὅπλων θαρρῶν στεγανότητι γε-
ὼς ἐπορεύετο, ἀτίνακτος κατὰ πρῶνα ἢ πρόβολον τοῖς
ι βαρβαρικοῦ ἐκείνου ξυλλόγου βλήμασι καὶ ὢν καὶ δεικνύ-
νος. ὡς δ' ἐκείνων τις γενναῖόν τι δράσειν ὑπὲρ τοὺς ἄλ-
υς ἐπαγγειλάμενος ἀπέθετο μὲν τὸ τόξον ὡς οὐκ ὀνήσιμον,
ν δ' ἐπιμήκη μάχαιραν ἐξερύσας καὶ τὸν ἵππον ἐς δρόμον
εἰς ἀγχωμάλως καὶ ἐνώπιος ἐνωπίῳ τῷ Ἀλαμανῷ ἐπεβάλε-
μάχεσθαι, αὐτὸς μὲν ὅσα καὶ ἀκρώρειαν ὄρους ἢ ἀνδρι-
τα χάλκεον ἔπαιε τὸν Ἀλαμανόν, ὁ δὲ τὸ ξίφος σπασάμε-
ς παχείᾳ καὶ ἡρωϊκῇ χειρὶ βριθὺ καὶ μέγα καὶ στιβαρὸν
ήτει τὸν ἵππον ἐπιδοχμίως περὶ τοὺς πόδας, καὶ ἄμφω D
ὺς ἐμπροσθίους ὡς οὐδ' ἀγροῦ τις χόρτον ἀπέτεμεν. ὡς δ'

2. ηὐλίσαντο A. 6. τινα τῶν Ἀλαμανῶν A. ἀπαράμιλλον] ἀπροσπέλαστον A. 13. τῇ τοῦ θώρακος θ. A. 19. τῷ Ἀλαμανῷ om A. 23. περὶ] κατὰ A. 24. ἐμπροσθίους] πρόσθεν A. ἀπέτεμεν] ἀποδιεῖλεν A.

o duntaxat horto efferrent. Alemanni vero Iconio potiti urbem inedi noluerunt, sed in tectis suburbii fixis tabernaculis, nec ulla re ia nisi ad vitam tuendam necessariis inde ablata, coeptum iter sunt ecuti. in hac expeditione ferunt Alemannum quendam corpore genti et robore invicto praeditum, populares suos longo intervallo cutum, pedetentim incessisse, equum trahentem ex itinere fatigam. Ismaelitas vero circiter quinquaginta, viros fortissimos, suis ationibus evagatos illum undique sagittis petiisse. caeterum eum to scuto tectum et firmitate thoracis fretum alacrem perrexisse, nillo magis barbarorum telis commotum quam si rupes esset. unum tem caeteris iactantiorem, abiecto inutili arcu, longum ensem rinxisse, et concitato equo comminus illum ut promontorium aut eam columnam gladio percussisse. Alemannum vero gladio, qui hecam dextram deceret, ambos anteriores pedes hostilis equi tan-

ἐπὶ γόνυ κλιθεὶς ὁ ἵππος ἔτι τὸν ἀναβάτην ἐρειδόμενον εἰς
τῇ ἐφεστρίδι, ἐκτείνας ὁ Ἀλαμανὸς τὸν βραχίονα κατὰ μ
σης τῆς τοῦ Πέρσου κόρσης τὴν σπάθην κατήνεγκεν. ἣ
τῇ οἰκείᾳ τε ἀντιτυπίᾳ καὶ τῇ τοῦ φέροντος γενναιότητι οὕτ
ἀξιοθαύμαστον εἰργάσατο τὴν τομήν· ὡς τὸν μὲν πληγέν
διαιρεθῆναι διχῇ, κακῶς δὲ καὶ τὸν ἵππον ἐς τὸν νῶτον π
θεῖν διαπτάντος τὴν ἀστράβην τοῦ πλήγματος, τοὺς δὲ λοιπ
Πέρσας πρὸς τὴν τοιαύτην θέαν καταπλαγέντας μηκέτι ἀν
θαρρῆσαι τὸν μεθ' ἑνὸς πόλεμον. καὶ οἱ μὲν οὕτως, ὁ δὲ
ὡς λέων πεποιθὼς τῇ οἰκείᾳ ῥώμῃ οὐκ ἐπέτεινε τὴν πορείαν,
ἀλλὰ βάδην ὁδεύων περὶ ὄψίαν τοῖς ὁμογενέσι προσέμιξεν
ἔνθα ηὐλίσαντο. φασὶ δ' ὡς οἱ ἐξ Ἰσμαὴλ ὑφορώμενοι μή
πως εἰς τὴν αὐτῶν χώραν εἴη χρονίσας ὁ ῥηξ ὡς ἤδη κατα-
παλαίσας σφᾶς, φιλοφροσύνην ἐς αὐτὸν προσποιητὴν ἐνδει-
P. 266 ξάμενοι ἔδοξάν πως αὐτὸν ἐκμειλίξασθαι οὕτω· τὸν δὲ ὁμη-
ρα τῶν μέγα παρ' αὐτοῖς δυναμένων τοὺς παῖδας δεξάμενον
καὶ ἡγεμόνας ὁδοῦ προσλαβόμενον πλείστους τὰ αὐτῶν ὅρια
οὕτως ὑπερβαλεῖν, ὀλίγῳ δὲ ὕστερον τῆς Ἀρμενίας ἁψάμε-
νον οὐ βραχεῖς ἐκ τούτων δοῦναι τῷ ξίφει, τοὺς δὲ λοιποὺς
ἀποπέμψαι ὀπίσω.

8. Φιλοτίμως δὲ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων προσδεχθείς, καὶ
συχνὰς ἐκεῖσε ἡμέρας προσδιατρίψας, ἐς τὴν Ἀντιόχου πόλ
ὥρμητο μεταχωρεῖν, μέγα ἀεὶ περιβαλλόμενος ὄνομα ἐπί
συνέσει καὶ τῷ ἀκαταμαχήτῳ στρατεύματι καὶ μηδὲν ἔχο

3. καταφέρει τὴν σπάθην A. 14. ἐς] πρὸς A. ἐνδειξασθαι καὶ δόξαι A. 17. αὐτῶν] ἐκείνων A. 19. οὐ βραχεῖς] ὀλίγους B.

quam foenum amputasse. qui cum in genua prolapsus nihilominus sessorem in sella sustineret, ensem in medium Persae caput ita impegisse, ut equite in duas partes dissecto etiam iumenti tergum, sella quoque dissecta, vulneraret. eoque spectaculo Persas attonitos non amplius esse ausos unum eum lacessere, qui nihil accelerato itinere pedetentim vesperi in castra suorum pervenerit. aiunt Ismaelitas, veritos ne rex in ditione ipsorum, ut quos devicisset, moraretur, simulatione benignitatis eum sibi placare voluisse. eum vero procerum filiis obsidibus acceptis et plurimis itinerum ducibus assumptis, ita fines eorum superasse. paulo vero post, cum Armeniae fines attigisset, non paucos ex iis obtruncasse, caeteros domum remisisse.

8. Ab Armeniis honorifice susceptus, et dies complures ibi commoratus, Antiochiam ire in animo habuit, augescente in dies eius gloria et nomine illustrato tum ob prudentiam tum propter invictum

ἐναντιάζον πολέμιον. γενόμενος δὲ κατά τινα ποταμὸν (ὦ
ὦν ὑπὲρ δόξαν καὶ ἀέλπτων περιπτώσεων, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν
ὧν ἀνεφίκτων ἀνθρώποις κριμάτων θεοῦ) ταῖς τῶν ὑδάτων B
ἴναις ἐναποπνίγεται, ἀνὴρ διὰ μνήμης ἄγεσθαι ἀγαθῆς τε
καὶ διηνεκοῦς καὶ μακαρίζεσθαι δικαίως τοῦ τέλους παρὰ
οἷς ἐχέφροσιν ἄξιος, οὐ μόνον ὅτι περ εὖ εἶχε γένους καὶ πολ-
λῶν ἐκ τριγονίας κατῆρχεν ἐθνῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῷ τοῦ Χρι-
στοῦ πόθῳ πυρούμενος ὑπὲρ τοὺς ὁπουδήποτε τῶν τότε Χρι-
στιανῶν αὐτοκράτορας, πατρίδα καὶ χλιδὴν βασίλειον καὶ
νάπαυλαν καὶ τὸν οἰκοι μετὰ τῶν φιλτάτων ὄλβον καὶ τὸν
περήφανον βίοτον παρωσάμενος, εἵλετο συγκακουχεῖσθαι τοῖς
κατὰ Παλαιστίνην Χριστιανοῖς ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χρι-
στοῦ καὶ τῆς τοῦ ζωοπαρόχου τάφου τιμῆς, τὴν ἀλλοτρίαν
ἧς οἰκείας προκρίνας, μηδ' ὑποχαλασθεὶς τῆς ὁρμῆς τοῖς
παρασάγγαις τῆς δολιχῆς καὶ πάσης ἀργαλέας ὁδοῦ καὶ τοῖς C
κ τῶν ἐθνῶν κινδύνοις δι' ὧν παρέρχεσθαι ἤμελλεν. οὐδὲ
ὸ στενὸν ὕδωρ καὶ ὁ μετρητὸς ἄρτος, καὶ οὗτος ὠνητός,
νιαχοῦ δὲ καὶ ἐπίβουλος, ἐξέκρουσεν αὐτὸν τῆς προθέσεως.
ὐδὲ τέκνων περιχύσεις καὶ περιβολαὶ μετὰ δακρύων καὶ
στατοι ἀσπασμοὶ τὴν αὐτοῦ ψυχὴν συγκεχύκασιν ἢ ἐξεθή-
υναν· ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀπόστολον Παῦλον μὴ ἔχων τὴν αὐτοῦ
υχὴν τιμίαν παρ' ἑαυτῷ, ἐπορεύετο μὴ μόνον δησόμενος ἀλλὰ
αὶ ἀποθανούμενος ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ. οὕτως

2. εἰπεῖν om A. 6. εἶχε τοῦ γένους A. 15. δολ.] πολλῆς A.
21. αὐτοῦ] οἰκείαν A.

exercitum, nullo hoste occurrente. cum autem ad fluvium quendam pervenisset (o insperatos et inopinatos casus, vel potius inexplorata hominibus dei iudicia) vorticibus aquarum suffocatur, vir honesta et perpetua memoria dignus, et iudicio prudentum vel in tali obitu felix, non eo tantum quod nobili ortus genere avitum imperium in multas gentes obtinuit, sed ob illud potius, quod ultra omnes omnium gentium Christianarum principes Christi desiderio flagrans, patria, deliciis regiis, tranquillitate, beata domi superbaque cum carissimis vita despectis, cum Christianis Palaestinae incolis aerumnas tolerare maluit, et propter Christi nomen et vitalis sepulcri venerationem exteras terras patriae praetulit, ab eo instituto non tot parasangis, non tam longinquo et ubique difficili itinere, non periculis, quae a gentibus per quarum provincias transeundum erat immineb ant, deterritus. non aquae penuria, non praefinitus isque empticius panis, et alicubi insidiosus, eum ab instituto dimovit. non liberorum amplexus cum lacrimis et extremae salutationes animum eius commoverunt aut effeminarunt: sed potius instar Pauli apostoli vitam parvi

ἀποστολικὸς ἦν τοῦ ἀνδρὸς ὁ ζῆλος καὶ θεοφιλὴς ὁ σκοπὸ
V. 219 καὶ τῶν ὑπερτελῶν τὸ κατόρθωμα, οἱ πρὸς τὴν ἀνάντη πο
λιτείαν τῆς εὐαγγελικῆς ὑψηγορίας ὅλον τὸν νοῦν ἀνατείνα
τες καὶ πρὸς ταύτην ἅπαντα τὸν δρόμον συντείναντες τὰ κα
D τὸν βίον ἁπαξαπλῶς ὡς σκύβαλα παρεβλέψαντο. καὶ ὁ μέ
ὡς ἐμὸν τὸν πείθω, μακαριστοῦ τετύχηκε τέλους· ὁ δ' ἐκ
νου υἱὸς τὴν πατρῴαν ἀρχηγίαν δεξάμενος τὴν Ἀντιόχε
ω εἰσελήλυθεν, ἐκεῖθεν δ' ἀφιγμένος εἰς τὴν προσωτέρω Κοί
λην Συρίαν Λαοδίκειαν κατεστήσατο καθ' ἑαυτὴν στασιάζου
σαν καὶ πρὸς τοὺς ἐξ Ἰσμαὴλ μεταρρέπουσαν, καὶ Βηρυτὸν 10
πόνῳ οὐδενὶ παρεστήσατο, καὶ ἄλλας πλείστας Συριακὰς
ὑπηγάγετο πόλεις, Λατίνοις μὲν ὑπηκόους πρότερον, τότε δὲ
προσκεχωρηκυίας Σαρακηνοῖς. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Τύρον
ἀφιγμένος, καὶ πολιορκήσας τὸ Ἄκε ὑπὸ τῶν Ἰσμαηλιτῶν κα-
P. 267 τεχόμενον, καὶ μογήσας ἐφ' ἱκανὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χρι- 15
στοῦ καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε τὴν ζωὴν καταλέλυκε. τὸ δὲ περιλει-
φθὲν τοῦ στρατεύματος οὐκέτι διὰ τῆς ἠπείρου θέσθαι τὴν
ἐπάνοδον ἐδοκίμασεν, ἀπιστίαν κατεγνωκὸς τῶν ἐθνῶν δι' ὧν
παρῴδευσε, πλοίων δ' εὐπορῆσαν στρογγύλων, ἅπερ ἦσαν ἐκ
τῶν ὁμοφύλων αὐτοῖς γενῶν εἰς Τύρον κατωίροντα, τοῖς οἰ- 20
καδε ἀνασῴζεται.

Τῷ καιρῷ δὲ τούτῳ οὐ μόνον Ἀλαμανοὶ κατὰ τῶν τὴν

8. προσωτέρω] περαιτέρω A. 14. τῶν om A.

aestimans abiit, non modo ut vinciretur, sed etiam ut pro Christi nomine moreretur. adeo apostolicus fuit illius viri fervor et religiosum institutum, nihil eorum sanctimonia inferius qui extra communem sortem positi tota contentione animorum ad vitae rationem evangelicae celsitudini respondentem feruntur, et totius aetatis cursum eo directo res humanas pro stercoribus despexerunt. ac is quidem, ut mihi persuasum est, feliciter est defunctus. filius autem eius paterno principatu suscepto Antiochiam venit. unde in ulteriorem Coelesyriam profectus Laodiceam seditione laborantem et ad Ismaelitas inclinantem pacavit. Berytum quoque nullo labore subegit; atque aliis plurimis Syriacis urbibus, quae pridem Latinis paruerant, tum vero ad Sarracenos defecerant, potitus, et Tyrum profectus Acen, quam Ismaelitae occuparant, obsedit; et pluribus laboribus pro Christi nomine exhaustis extremum et ipse diem ibi clausit. exercitus vero reliquus non consultum duxit terra domum reverti, perfidiae metu earum gentium per quas transeundum erat; sed rotundis navibus popularium suorum quae Tyrum appulerant conscensis, incolumes ad suos redierunt.

Hoc tempore non Alemanni duntaxat Sarracenis, qui Palaesti-

Παλαιστίνην κατασχύντων καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκπορθησάντων Σαρακηνῶν ἐστράτευσαν, ἀλλὰ καὶ ὁ ῥὴξ Φραγγίας καὶ τῶν πελεκυφόρων δὲ κατάρχων Βρεττανῶν, οὓς νῦν φασὶν Ἰγγλίνους, ναῦς ὅτι πλείστας ἐκ Σικελίας καὶ τῆς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἠπείρου ἀγείραντες, σίτου τε αὐτὰς ἐμπλησάμενοι καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων εἰς Τύρον ἔπλευσαν· ταύτην γὰρ ἦν πόλιν εἶχον οἱ ἀθροιζόμενοι ναύσταθμον καὶ πρὸς τὸν κατὰ Σαρακηνῶν πόλεμον ὁρμητήριον. πλὴν οὐδ' οὗτοι τῆς ἁγίας πόλεως ἐξελάσαι ἴσχυσαν τοὺς Σαρακηνούς, ἀλλ' ἀτέλεστον ἀφεικότες ὃ προέθεντο ἔργον, τοῦ πρὸς τὰς πατρίδας πάλιν ἥψαντο πλοῦ. ὁ δέ γε τῶν Ἰγγλίνων ῥὴξ ἐν τῇ ἀναγωγῇ κατάρας εἰς Κύπρον αὐτῆς τε ἐκράτησε, καὶ τὸν ταύτης τύραννον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀπάνθρωπον καὶ δυσμείλικτον λοθρευτήν, Ἰσαάκιον τὸν Κομνηνὸν συλλαβὼν τὰ μὲν πρῶτα εἶχεν ἐν δεσμοῖς, μικρῷ δὲ ὕστερον ἐκεῖθεν ἐκποίσας τὸν λιτήριον ὅσα καὶ ἀνδράποδόν τινι τῶν ὁμογλώττων ἀπεχαίσατο. καὶ αὐτὸς μὲν εἰς Παλαιστίνην κατέπλευσεν, ἐν δὲ τῇ Κύπρῳ καταλείψας στράτευμα ὡς οἰκείας ἤδη τῆς νήσου ἐντεποιεῖτο, καὶ στέλλων εἰς τὴν νῆσον νῆας φορταγωγοὺς ἃ πρὸς τὸ ζῆν ἐκεῖθεν ἐφορολόγει. ἐν δὲ τῷ μεθίστασθαι τῆς Παλαιστίνης ὡς σφετέραν ἐδωρήσατο χώραν τὴν Κύπρον τῷ τῶν Ἱεροσολύμων ἡγήτορι ῥηγί, ἵνα τὰς οἰκείας ποιοῖτο διατριβὰς ἐκεῖσε, ἐκχειρίαν ἄγων ἐκ τῶν πολέμων οἷα τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ἀποβαλόμενος, καὶ κατάρχῃ τῆς Κυπρίων ὡς

7. ναύσταθμον] λιμένα καὶ ἀκούμβισμα B, ναύστ. καὶ κατὰ τῶν σαρακηνῶν ὁρμητήριον A. 13 εἰπεῖν et ὁλοθρευτὴν om A. 19. ἀντεποιεῖτο] ἀντείχετο A. 20. ἐφορολόγει] εἰσεκομίζετο A. 24. κατάρχειν A.

nam occuparant et Hierosolyma vastarant, arma intulerunt: sed et Franciae rex, et bipenniferorum Britannorum princeps, quos nunc Inglinos vocant, plurimis navibus ex Sicilia et ora Italiae maritima coactis et commeatu oneratis Tyrum petierunt. nam ea urbs receptus eorum et quasi belli arx erat contra Sarracenos; quos cum nec ipsi urbe sancta pellere possent, infectis rebus domum redierunt. caeterum Inglinorum rex in illo itinere Cyprum occupavit, eiusque dominum ac potius inhumanum et implacabilem tyrannum Isaacium Comnenum principio in vincula coniecit, et paulo post hominem nefarium inde abductum cuidam suo populari pro mancipio donavit. sed cum in Palaestinam navigaret, relicto in Cypro exercitu insulam sibi vendicavit, et navibus onerariis eo missis necessaria inde afferenda curabat. ex Palaestina discedens insulam pro sua Hierosolymitano regi donavit, ut ibi amisso regno habitaret, belli molestiis

ὑπ' ἐκείνου τῷ κυριακῷ προσκληρωθείσης μνήματι καὶ συναφθείσης τοῖς τῆς Παλαιστίνης ὁρίσμασι. καὶ ταῦτα μὲν οὕτωσί.

ΤΟΜΟΣ Γ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ.

P. 268 V. 220 1. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰσαάκιος ἐπὶ τρισὶ παισὶ τὴν τοῦ γένους σαλεύων διαδοχήν, οἳ ἐκ τῶν προτέρων αὐτῷ γάμων γεγένηντο, δυσὶ μὲν θηλείαις ἑνὶ δὲ ἄρρενι, τῶν μὲν τὴν πρεσβυτέραν κατὰ τὸν χρόνον εἰς μοναχὴν ἀπέταξε, καὶ τὸν τοῦ Ἰωαννίτζη λεγόμενον οἶκον εἰς γυναικεῖον μετασκευάσας πολλοῖς ἀναλώμασι φροντιστήριον (τοῦτο δὲ καὶ ἡ βασιλὶς Ξένη ποιεῖν ἐπεβάλετο μετὰ μόρον τοῦ ταύτης ξυνεύνου καὶ βασιλέως τοῦ Κομνηνοῦ κυρίου Μανουὴλ) αὐτὴν ἐκεῖσε ὡς ἀμνάδα τῷ θεῷ ἱερώσας ἐμάνδρευσε, θατέραν δὲ εἰς γυναῖκα πέπομφε γαμετὴν τῷ υἱῷ τοῦ ῥηγὸς Σικελίας τοῦ Ταγκρέ, Β ὃς ἦρξε μετὰ Γιλιέλμιον τὸν κατὰ Ῥωμαίων ἄραντα πόλεμον

8. γεγενημένοις A, omisso antea οἳ. 9. εἰς μοναχικὴν ἀποκείρει B. 10. ἰωαννιτζείου B. 13. τοῦ Κομνηνοῦ κυρίου om A. 14. ἐνεμάνδρευσε καὶ ἀπέταξε A. 16. τὸν ῥωμαίοις ἐπιστρατεύσαντα A.

liberatus, et Cypro imperaret ut a se Dominico sepulcro attributae et cum Palaestinae finibus coniunctae. sed haec hactenus.

IMPERII ISAACII ANGELI LIBER TERTIUS.

1. Isaacius autem imperator tribus ex priore coniuge liberis susceptis, filiabus duabus et uno filio, filiam natu maiorem monacham fecit, Iohannizae aedibus magnis impensis in muliebre monasterium mutatis (quod et Xene imperatrix post Manuelis mariti obitum instituerat), et deo veluti agnam consecravit; alteram Siciliae regis Tangris filio uxorem misit, qui post Gilielmum regnavit, quem Romanos terra marique oppugnasse supra narravimus. filium vero

ἠπείρου τε καὶ θαλάσσης, ὡς φθάσαντες ἱστορήκειμεν. ν δὲ υἱὸν Ἀλέξιον τῆς βασιλείας κληρονόμον ἀνέτρεφε, κἂν δέπω τὸ τοῦ βίου φανταζόμενος πέρας ἢ ἔκπτωσιν τῆς δυτείας ὑφορώμενος δύο καὶ τριάκοντα χρόνους ἄρξειν ἀδικτως ἐχρησμολόγει, ὥσπερ τὸ θεῖον προειδὼς βούλημα ἢ ὡς ὅρους πήσσων ἑαυτῷ τῆς ζωῆς, οὓς ὁ θεὸς ἔθετο παρὰ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

Οὐ μόνον δὲ ὁ Βρανᾶς Ἀλέξιος καὶ ὁ Λυδὸς Θεόδωρος τὰ τοῦ βασιλέως τούτου πτερνισμὸν ἐμεγάλυναν, ἀλλά γε ἕτεροι βασιλείας ἑαυτοῖς περιτεθείκασιν ὄνομα. αὐτίκα P. 269 τις Ἀλέξιος, ἑαυτὸν λέγων εἶναι υἱὸν τοῦ τῶν Ῥωμαίων ταρχήσαντος Κομνηνοῦ Μανουήλ, τοσοῦτον ἀρίστως τὸν ονιστὴν ὑπέδυ τοῦ δράματος καὶ τὸ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίπροσωπεῖον εὐφυῶς ὑπεκρίνατο, ὡς καὶ κόμην διευθετίν κατὰ τὴν ἐκείνου ὑποξανθίζουσαν καὶ τὸν τῆς γλώττης παιδὸς καὶ βασιλέως σχηματίζεσθαι ψελλισμόν. ἐκ τῆς V. 221 ωνσταντίνου μὲν οὖν ὥρμητο ὁ μεῖραξ, εἰς δὲ τὰς κατὰ ιάνδρου πόλεις πρώτως ὀφθεὶς κατέλυσεν εἰς πολίχνιον όμενον Ἅρμαλα, κἀκεῖσε Λατίνῳ τινὶ ἐπιξενωθεὶς καὶ ὅστις ἀπηγγελκὼς (ἔλεγε δὲ ὡς μικρὸν εἰρήκειμεν ἄνωθεν, καὶ ὀφθῆναι μὲν εἰς τὸ κατὰ βυθοῦ θαλάσσης ἀκοντισθῆναι ῥ' Ἀνδρονίκου, οἰκτειρηθῆναι δὲ παρὰ τῶν τὸ ἔργον τοῦτο B ταχθέντων ὡς πατρῴων αὐτῷ ὁμοτῶν) σύναμά οἱ πρὸς τὸ

3. τὸ om A. 6. ὁ om A. 9. ἀλλὰ καὶ ἕτεροι ὡσαύτως β. A. 12. Κομνηνοῦ om A. 15. καὶ τὴν γλῶτταν τζευδίζειν B. 20. ὡς φθάσαντες εἰρ. A. 21. ἀκοντισθῆναι om A. 22. τὸ ἔργον om A. 23. ὡς πατρῴων] καθότι ὅρκον εἶχον εἰς τὸν πατέρα μου B.

xium in spem imperii educabat, nihil de morte aut iactura poatis adhuc cogitans. pollicebatur enim sibi absque omni dubitae XXXII annos imperii, non secus ac si divinam voluntatem set aut sibi vitae limites ipse praescribere posset, quod deus entiae suae reservavit.

Caeterum non Branas Alexius et Lydus Theodorus duntaxat inaia imperii contra hunc usurparunt, sed et alii eius fastigii titusibi vendicarunt, ut et Alexius quidam, qui cum se Manuelis eratoris filium profiteretur, eam fabulam tanta solertia egit, eam onam tanta dexteritate repraesentavit, ut et comam eius flavetntem et linguae balbutiem exprimeret. natus erat is adolescens li, et primum in Maeandriis urbibus conspectus in oppidulum ala se contulit, et Latino cuidam, in cuius aedibus diversaba, quis esset aperuit. aiebat (id quod supra exposuimus) se qui- iussu Andronici in fundum maris abiiciendum fuisse, sed mi-

Ἰκόνιον ἄπεισι, καὶ τῷ γέροντι ὀφθεὶς σουλτὰν (οὔπω γὰ
αὐτὸν καθῄρηκε τῆς ἀρχῆς ὁ ἐκείνου παῖς ὁ Κοπατῖνος) ω
υἱὸς ἀληθινὸς τοῦ αὐτοκράτορος Μανουήλ, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐπεί
ακτος καὶ πλάνος ἐκείνῳ προσδιελέγετο. πολλάκις δὲ κ
ἐπέπληττε, καὶ τῶν ἐκ τοῦ δῆθεν πατρὸς ἐκείνῳ τοῦ Μανουή
ἐπ' αὐτῷ γεγενημένων ἀναμιμνήσκων εὐποιιῶν ἀχάριστον πε
τὸν εὐεργέτην ἐκάλει, καὶ τὸ ἀφιλάνθρωπον ἐπωνείδιζεν,
οὕτως ἀτυχοῦντι φίλου παιδὶ οὐκ ἐπικάμπτεται. ὁ δὲ τοῦ
μὲν ὑπὸ τῆς ἀναιδείας τοῦτο δ' ἐκ τῶν τοῦ χαρακτῆρος ἐνδε
C μάτων τιμᾶν αὐτὸν ἐναγόμενος δώροις τε οὐκ ὀλίγοις ἥδυνε
καὶ ἀγαθαῖς ἐλπίσιν ὑπέσαινεν. ἦν δ' ὅτε καὶ πρεσβευτὴν Ῥω-
μαίων ἑστῶτα καὶ ἀκροώμενον ὅπως ἑαυτὸν τῇ ἐξόχῳ εὐγε-
νείᾳ ἐσέμνυνεν, ἤρετο ὁ σουλιὰν εἰ ἐπίσταται τοῦτον τοῦ αὐ-
τοκράτορος υἱὸν Μανουήλ. τοῦ δὲ μηδέν τι φήσαντος εἰ-
ρον ἀλλ' ὅτι δὴ ἐκεῖνος ἀπώλετο ἀληθῶς φανεὶς ὑδατόκλυ-
στος καὶ οὗτος μάτην περὶ ἑαυτοῦ τὰ μὴ πιστεύεσθαι πεφυ-
κότα ξυντίθησι τῇ τοῦ κειμένου κλήσει ἐποχούμενος, βρά-
των ἀτεχνῶς θυμῷ καὶ ζέων ἀκριβῶς τῷ χόλῳ ὁ μεῖραξ
Ἀλέξιος μικροῦ ἂν τοῦ πώγωνος ἐπελάβετο τοῦ πρεσβεύοντος,
εἰ μὴ αὐτὸς ὁ πρέσβις διακινηθεὶς ἐς ὀργὴν ἀπεκρούσατο
γενναίως μάλα τὸν Ψευδαλέξιον, καὶ ὁ σουλτὰν δέ οἱ ὡς
D ἄτοπα δρῶντι ἐμβριμησάμενος ἀτρεμεῖν ἐκέλευσε. τῇ συχῇ

2. ὁ alterum om A. 3. ἀληθὴς A. 5. τὰς — γεγενημένας καταλέγων εὐποιίας A. 8. ἀτυχοῦντα τὸ φίλου τέκνον A. 9. ὑπὸ] ἀπὸ A. ἐκ] ἀπὸ A. 10. τιμᾶν] ἐλεεῖν A. 15. ἀληθῶς ἀπόλωλε A. 17. τῇ — κλήσει] τῷ — ὀνόματι A.

sericordia ministrorum, qui patri suo iureiurando obstricti fuissent, esse conservatum. et cum hospite suo Iconium profectus senem Sultanum (nondum enim a filio Copatino regno pulsus erat) adit, et ut verus filius Manuelis, non ut impostor et erro, alloquitur. saepe etiam paterna beneficia exprobrando, immemorem et ingratum vocat; et inhumanitatem ei obiicit, quod calamitate amici filii nihil moveretur. is vero cum impudentia hominis victus, tum ex lineamentis corporis, apparente patris in eo similitudine, misericordia motus eum et muneribus non paucis exhilarat et spe bona fovet. cum autem aliquando, legato Romano astante et audiente, excellentem suam nobilitatem iactaret, Sultanus legatum interrogat an istum Manuelis imperatoris filium esse norit. qui ubi nihil aliud respondit nisi illum omnino submersum esse et istum res incredibiles sub falso defuncti nomine comminisci, adolescens Alexius ira percitus et bile exaestuans parum abfuit quin in legati barbam involaret, nisi is et ipse commotus impetum Pseudalexii fortiter propulsasset et Sultanus intemperias eius verbis castigasset. qui etsi nihilominus cre-

δ' ὅμως τοῦ νεανίου ἐκλιπαρήσει ὁ Περσάρχης καθυπενδοὺς οὐδὲ τότε μὲν τὰ τῶν αἰτήσεων ὑπέρογκα ἐτερμάτωσε, συνεχώρησε δ' οὖν ὅμως διὰ σουλτανικοῦ γράμματος, ὃ φασιν οἱ Τοῦρκοι μουσούριον, ὅσους ἂν σχοίη τῶν ὑπὸ τὴν ἐκείνου ἀρχὴν ὑποποιήσασθαι ἀδεῶς. ὁ δὲ ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, καὶ τὸ γράμμα τοῖς Τούρκοις καθυποδείξας, τὸν ἀμηρᾶν ἐφέλκεται Ἀρσανῆν καὶ ἑτέρους οὐκ ὀλίγους οἳ λῃστεύειν τὰ Ρωμαίων εἰώθασιν, ὡς ἐν βραχεῖ καιρῷ χιλιάδας ὀκτὼ στρατεύματος ἐφεπομένας ἐκείνῳ λαχεῖν· ὅθεν τὰς κατὰ Μαίανδρον ἐπιὼν πόλεις ἃς μὲν ὁμολογίᾳ χειρούμενος ἦν, τινὰς δὲ καὶ ἀνθισταμένας παντοίως διέφθειρε. μάλιστα δὲ τὰς ἅλωνας ἐλυμαίνετο, ὅθεν καὶ καυσαλώνης ἐπεκέκλητο. κατὰ δὲ P. 290
τούτου τοῦ μείρακος πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι πολεμησείοντες ἐπεστάλησαν, οὐδεὶς δ' ἐργάσασθαί τι ἔσχε νεανικόν, ἀλλ' ὑπενόστουν ἄπρακτοι, δεδιότες μὴ καταπροδοθεῖεν ὑπὸ τῶν γνωρίμων ἐκείνοις Ῥωμαίων, οἷα μάλιστα ῥεπόντων εἰς τὸν καθιστάμενον ἄρτι βασιλέως παῖδα καὶ βασιλέα ἢ ἄρχειν αἱρουμένων τὸν βασιλεύοντα Ἰσαάκιον. οὐ γὰρ τοῖς πολλοῖς ἤδη καὶ ἐγχωριωτέροις ἠσπάζετο καὶ ἦν διὰ στόματος καὶ ὀνόματος καὶ θεώμενος ἐδόκει ἐπέραστος, ἀλλὰ καὶ τοῖς κατὰ τὴν βασίλειον αὐλὴν διατρίβουσι, καὶ εἰδόσι μάλα ἐπισταμένως ὡς Ἀλέξιος ὁ τοῦ βασιλέως παῖς Μανουὴλ πάλαι τὸν βίον ἀπολέλοιπε τὸν ἀνθρώπινον, εἰς θαῦμα ἐτίθετο, γινώσκουσι μὲν τὰ ὄντα, τὰ

3. ὅμως om A. 13. πολεμήσοντες B. 14. εἰργάσατό τι ν. A. 16. ἐκείνω A. μᾶλλον? 18. τοῖς πολλοῖς] τοῖς χυδαίοις μόνον καὶ A.

bris adolescentis flagitationibus victus, tamen ne tum quidem immensae eius petitioni reliquit locum, sed per Sultanicas duntaxat litteras, quas Turci Musurium vocant, ei concessit ut impune quotcunque Turcas posset sibi conciliaret. ille igitur inde digressus ac litteris illis apud Turcos ostensis, ameram Arsanem aliosque non paucos Romanas provincias praedari solitos contraxit, ut brevi tempore cum VIII millibus incederet, ac Maeandrias urbes partim deditione occuparet, partim resistentes quovis modo vexaret. areas tamen, in quibus frumentum trituratur in primis perdidit; unde Usthalonae cognomentum tulit. ad hunc adolescentem opprimendum multi alii quoque duces missi sunt: verum omnes nullo memorabili facinore edito infecta re discedere cogebantur metu suorum militum, qui ad illum imperatoris filium et novitium imperatorem propensiores erant quam ad obtemperandum Isaacio. neque enim vulgo et imperitae plebi duntaxat carus atque in ore erat et amabilis videbatur: sed aulicis etiam, qui compertum habebant Alexium Manuelis filium iam

B δέ γε καθ' ἡδονὴν σφισιν εἰκάζουσι. σὺν ἑτέροις δὲ καὶ ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφὸς Ἀλέξιος ἔξεισιν, ὃς καὶ ὕστερον ἐβασίλευσεν. πλὴν καὶ οὗτος κατ' οὐδεμίαν μάχην συνεπλάκη τῷ Ἀλεξίῳ, ἀλλ' ὡς πλεῖστον ἀποσκηνούμενος ἐπισυνίστη μόνον τὸ λεῖπον τῆς παροικίας, ὁπόσον γε ἐκείνῳ μὴ προσεχώρησε, καὶ συνεῖχε τὸ διαρρέον καὶ μεταβαῖνον εἰς τὸν ἀναβεβιωκότα
V. 222 τοῦτον Ἀλέξιον. ἀλλ' ἔτι τῶν πραγμάτων οὕτως ὄντων ἠωρημένων, καὶ τοῦ μὲν ἀεὶ ἐμπλατυνομένου τε καὶ κρατυνομένου, τοῦ δὲ σεβαστοκράτορος ἔτι περὶ συλλογὴν ἐκπονουμένου στρατεύματος, λύει θεὸς τὴν ἐμφύλιον μάχην καινοπρεπῶς, καὶ ὡς αὐτὸς ἐπίσταται μόνος, ἐν ἀκαρεῖ· τὸν γὰρ Ἀλέξιον αὖθις ὑποστρέψαντα πρὸς τὰ Ἅρμαλα εἰς τὴν Πίσσαν τὸ φρούριον, καὶ μετὰ πότον ὑπνώττοντα, ἀποσφάπτει
C τις τῶν ἱερέων, τὴν αὐτοῦ παρακειμένην σπασάμενος μάχαιραν. οὗ τὴν κεφαλὴν ἀποκομισθεῖσάν οἱ ἀθρήσας ὁ σεβαστοκράτωρ Ἀλέξιος, καὶ τῆς ξανθῆς ἀναλαμβάνων κόμης πολλάκις διὰ τοῦ ἱππείου μύωπος, „οὐ πάντῃ" ἔφασκεν „ἀμαθῶς αἱ πόλεις τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ ἐπηκολούθησαν." ἀλλὰ τότε μὲν οὗτος τοιαύτην ἔτισε δίκην καὶ ὧν μὲν ἐπλημμέλησεν ἑτέρως, Πέρσας μὲν ὁπλίσας κατὰ Ῥωμαίων, τούτων δ' αὖ ὁπόσον αὐτῷ προσερρύη καθ' ὁμοφύλου ἀγριάνας αἵματος, καὶ ὧν δὲ παρῴνησεν ὁ ἐπάρατος εἰς τὸν ἐν ταῖς ἐμαῖς Χώναις περιώνυμον νεὼν τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν θείων καὶ

7. οὕτως om A. 9. ἐμπονουμένου A. 10. λύει ὁ παράγαθος καὶ τῆς εἰρήνης θεὸς B. 12. πρὸς τὰ Ἅρμαλα om A, εἰς τὴν π. τὸ φρούριον om B. 13. μετὰ πότον πολὺν κοιμηθέντα B. 14. αὐτῷ A. 17. πολλάκις om A. 23. ναὸν A.

olim rebus humanis exemptum esse, admirationi erat, non quod verum ignorarent, sed quia libenter id amplectebantur quod cupiebant. tandem etiam imperatoris frater Alexius, qui post imperio potitus est, nullam cum eo pugnam commisit, sed castris longissime positis nihil egit aliud nisi ut loca nondum ab eo occupata in officio contineret, ne ad redivivum illum Alexium deficerent. caeterum dubiis adhuc rebus, dum et seditiosi opes augentur et sebastocrator colligendo exercitu occupatur, deus civile bellum nova ratione, quam ipse solus novit, uno momento dissolvit. nam cum Pseudalexius Harmala reversus post largiorem compotationem dormiret, a sacerdote quodam suo gladio iugulatur. cuius caput sebastocrator contemplatus, et flavis crinibus equestri flagello discussis, „non omnino sine causa" inquit „urbes hunc hominem secutae sunt." ac is quidem suorum scelerum has poenas dedit, tum quod Persas contra Romanos incitavit, et ex his ipsis quotquot ad eum confluxerant, populari-

ν τάξεων Μιχαήλ· ἐμίανε γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ πανάγιον
ομα εἰσελθὼν μετὰ Περσῶν, καὶ ἠνείχετο καθορῶν ὁ D
ιτος τὰ διὰ ψηφίδων ποικιλοχρόων τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν
ν ἔκτυπα ἀχρειούμενα, καὶ τὸν ἱερὸν καὶ θεῖον ἀνάστα-
πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ καταρασσόμενον, καὶ τὴν παναι
αἰ θυωρὸν βεβηλουμένην καὶ βαλλομένην ἔραζε τρά-
ν.

ι. Οὐ πολλαῖς δὲ ὕστερον ἡμέραις καὶ ἕτερός τις τὴν
ν κλῆσιν καὶ βασιλέα τὸν αὐτὸν γεννήτορα ψευδωνύμως
ιὸν κατὰ Παφλαγονίαν ἐπεφάνη. καὶ τινὲς μὲν καὶ τού-
παρχίαι προσκεχωρήκασι, σταλεὶς δὲ κατ' αὐτοῦ ὁ σε-
ὸς Θεόδωρος ὁ Χοῦμνος, χαρτουλάριος ὢν τῶν ἱππο-
ιων, ἥττησέ τε πόλεμον συγκροτήσας καὶ ἀπέκτεινεν συν-
ώς. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ Χοτζᾶς Βασίλειος κατὰ τὴν
ρον Νικομηδεῦσι Ταρσίαν ἀνταρσίαν ἐμελέτησε, καὶ
ἡ μὲν καὶ ἡ τούτου ἐφ' ἱκανὸν τυραννίς, συλληφθεὶς P. 271
ὶ αὐτὸς ἀμαυροῦται τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ φρουρᾷ πα-
ὸται. οὐχ οὗτοι δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἄλλοτε πάλιν
άλιν, καὶ οὐκ ἔστιν ὁσάκις εἰπεῖν, ἐπανέστησαν ἢ καὶ
ιαρτοὶ ἀνεδόθησαν γίγαντες, κἂν ὡς πομφολυγώδη φυ-
τα διάκενα, ὡς ἦν ἰδεῖν, ἀπέπιπτόν τε καὶ διελύοντο. ὅ
ὰρ Κομνηνὸς Ἰσαάκιος, ὁ τοῦ βασιλέως Ἀνδρονίκου

. ἐπάρατος] ἀλάστωρ A', ἀλιτήριος B. τὰς μετὰ ψηφίδων
ρυσῶν ἱστορουμένας ἁγίας εἰκόνας B. 4. καὶ θεῖον om A.
. πελέκει] μετὰ ἀξιναρίων B. καταρασσόμενα A. 20. ἀνε-
όθησαν] ἐφύτρωσαν B. κἂν ὡς] καὶ ὡς φουσκαλίδες ἐν τῷ
ὕδατι διελύθησαν B. 22. ὁ τοῦ προβεβασιλευκότος ἀνδρονίκου
νεψιὸς B.

iorum sanguine contaminavit, tum quod homo detestandus Cho-
eis celebre templum Michaelis archiducis caelestium copiarum
it, Persis in sanctissimum dei tabernaculum introductis, nec
ire dubitavit pernicies humani generis Christi et sanctorum
nes calculis varii coloris expressas aboleri, et sacros postes
bus et celtibus revelli, et sacrosanctam mensam profanari et
abiici.

. Non multis diebus post alius, qui eandem appellationem
imque patrem sibi vendicabat, in Paphlagonia extitit et quas-
provincias attraxit. sed eum sebastus Theodorus Chomnus, char-
us equitum, et praelio vicit et captum occidit. posthaec Basi-
hozas, Tarsiae, quae Nicomediae vicina est, tyrannidem occu-
; quam cum aliquandiu tenuisset, captus effossis oculis in cu-
m datur. denique subinde alii atque alii, pene innumeri, non
ac terrigenae illi fratres, regno affectato perinde atque bullae
s evanuerunt. nam et Comnenus Isaacius, imperatoris Androni-

ἀδελφιδοῦς, τῆς φυλακῆς ἀποδρὰς καὶ τὸ μέγα τέμενος εἰσιὼν ἀνασείειν τὸν ὄχλον ὥρμησεν, συλληφθεὶς δὲ καὶ ἀπαιωρηθεὶς καὶ βαρείαις ἐτάσεσιν ὑποβληθεὶς ἐπὶ τῷ τοὺς συνίστορας ἐκφῆναι τῆς τυραννίδος τὰ ἐντὸς διεφθάρη καὶ ἀπι-
B βίω τὴν μετ' ἐκείνην· καὶ ὁ Ταττίκιος Κωνσταντῖνος σύστρεμμα τεκτηνάμενος καὶ πεντακοσίους ἔχων τοῦ ἔργου συλλήπτορας, καὶ ἐφ' ἱκανὸν χρόνον τῇ πόλει κρυπτόμενος καὶ λεληθώς, καταμηνυθεὶς μικρῷ ὕστερον ἑάλω καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορώρυκτο. καὶ ῥακενδύτης δέ τις, ἐκ Κομνηνῶν ἕλκων τὸ γένος, τὴν αὐτὴν τοῖς εἰρημένοις βαδίσας καὶ ἐκ τοῦ πυραχρῆμα συσχεθεὶς ἀπεστέρηται τοῦ φωτός. τῶν δὲ συχνῶν τουτωνὶ ἐπαναστάσεων ἦν μὲν αἴτιον καὶ τὸ τὸν Ἰσαάκιον τὴν βασιλείαν διακυβερνᾶν μαλακώτερον, ἀκριβῶς πεπεισμένον ὡς ἐκ θεοῦ τὸ ἄρχειν ἐδέξατο καὶ παρ' ἐκείνου μόνου ἐστὶ φρουρούμενος· πλειόνως δ' ἑπτέρου τοὺς φιλάρ-
C χους εἰς παρρησίαν τε καὶ ἀπόστασιν τὸ τῆς βασιλείας ἀπραγμόνως ἐπιλαβέσθαι τὸν αὐτοκράτορα, καὶ ὡς εἰ θελήσουσι βασιλεύσουσιν, οἱ πλείους φρεναπατώμενοι ἄτερ ὅπλων τοῖς κατ' ἔφεσιν πλειστάκις ἐπέβαλον, ἐκείνην ἀτραπιτὸν στείβοντες ἣν ἀνέῳξεν ἐς λεωφόρον ἄντικρυς Ἰσαάκιος, ἐσπέρας τὸν Ἅγιοχριστοφορίτην ἀπεκτονὼς καὶ τῷ μεγίστῳ νεῷ προσρυείς καὶ βασιλεύσας ἐς νέωτα, κακῶς κρίνοντες καὶ διὰ τοῦτο κα-
V. 223 κῶς πάσχοντες καὶ ἀντὶ πορφυρίδος διπλοΐδα αἰσχύνης ἐνδι-

2. ἀπαιωρηθεὶς] κρατηθεὶς καὶ μετὰ πολλῶν μαστίγων ἐταζόμενος B. 4. τὰ ἐντός] τὰ ἑντερα αὐτοῦ ἔσπασαν B. 9. ῥακενδύτης] ῥάσα φορῶν B. 13. μαλθακώτερον A. 19. πολλάκις A. 22. καὶ βασιλεύσας] καὶ τῷ πρωῒ βασιλεὺς εὑρεθεὶς B.

ci ex fratre nepos, custodia elapsus et magnum templum ingressus plebem concitare instituit. sed comprehensus, et graviter excruciatus ut conscios nominaret, intestinis corruptis postridie interiit. et Constantinus Tatticius, homo factiosus, qui clam in urbe D sacrarios diu aluerat, delatus, et paulo post captus oculos amisit. idem crimen Racendyta quidam Comnenii generis statim comprehensus easdem poenas luit. frequentium illarum seditionum causa erat, cum quod Isaacius imperium segniter administrabat, plane persuasus se id et accepisse divinitus et a solo deo custodiri, tum quod homines ambitiosi videbant quanta facilitate rerum potitus esset. unde plerique insano consilio, modo vellent, se imperium citra dimicationem armorum occupaturos putabant, eam ingressi viam quam suo exemplo demonstrarat Isaacius, qui cum pridie occiso Hagiochristophorita supplex in templum confugisset, postridie regnare coepisset, perverso utique iudicio propterea quod adverso eventu. non enim par-

δυσκόμενοι, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πορφύρεον θάνατον ὑφιστάμενοι. οὐ γὰρ τὸ θεῖον φιλεῖ διὰ τῆς αὐτῆς ὡσαύτως κινήσεως ἢ ἐφορμήσεως τὰ κατὰ τὸν βίοτον μεθιστᾶν καὶ διακυβερνᾶν πράγματα, ἀλλὰ τὸ ποικίλον παριστῶν τῆς τοῦ παντὸς τοῦδε D διεξαγωγῆς τε καὶ διοικήσεως ἄλλοτε ἄλλως τὰς ἐξουσίας μεθαρμόζει καὶ μετατίθησι τὰς ἀρχάς, μηδὲ τὸ λεπτότατον ἐῶν τῆς ἑαυτοῦ χειρὸς ἔξωθεν. καὶ Φαραὼ μὲν αὐτοῖς στρατιώταις τῷ ἁλίῳ βυθῷ παραδίδωσιν· ἄλλον ἀπολαιμίζει μαχαίρᾳ διὰ γυναικός, καὶ ταύτης καλλιπαρῄου καὶ λευκωλένου· ἕτερον χερσὶ τῶν πολεμίων παραδοὺς τῶν τῇδε μεθίστησιν. ἔστι δ' ὃς τὰς φρένας παρακοπεὶς καὶ λογισθεὶς ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας καὶ εἰς τέλος ἐπιλησθεὶς τῶν ἀρχείων μετ' ἐπιχαρμάτων ἐκκομίζεται καὶ ταφῇ παραπέμπεται, κἀκεῖθεν λεπτὸν ὑπηχῶν καὶ ποθῶν τὴν ἡμέραν, οὐ τῆς ἀρχῆς ἀντεχόμενος, ἐᾶται καὶ οὕτω φθινύθειν, καὶ ὡς ἀνδρῶν χείριστος καλῶς ἀφίεται ἔσθαι κακῶς τὴν ἐς θάνατον. πολλοὶ δὲ μαλακῷ δαμέντες θανάτῳ πρὸς τὰ ἐκεῖθεν ὡς μύσαντες ἐν ὕπνῳ μετέβησαν. εἰσὶ δ' οἳ καὶ τοῦ ἵππου χρεμετίσαντος τῆς βασιλείας ἐπέβησαν. ἄλλος ἐξ ἀρότρου καὶ αὔλακος τὴν P. 272 τήβενναν ἠμφιέσατο, καὶ μειρακίσκος προβατεὺς ἐξύπισθεν ληφθεὶς τῶν λοχευομένων θεόχριστος ὤφθη βασιλεύς. καὶ τί ἄν τις διεξίῃ τὰ πάντα ἢ τὰ πλείονα, ὁπόσα ἡ πολύτροπος πρόνοια ποιεῖ καὶ μετασκευάζει κατὰ τὸ ἑκάστῳ τῶν ἀνθρώπων χρήσιμον;

3. βίον A. 7. στρατιώταις] τριστάταις A. 14. οὐ τῆς ἀρχῆς] μὴ δὲ βασιλείαν ζητῶν B. sed A ό, non οὐ. 16. κακῶς om A. πολλοὶ] ἕτεροι διὰ φαρμάκων ὑπνώσαντες οὐκ ἀνέστησαν B. 20. ἡμφιάσατο A. 22. διεξίῃ A. 23. ἑκάστου A.

puram sed duplicem ignominiam consequebantur, aliqui etiam occidebantur. non enim solet deus eadem subinde ratione res humanas gubernare, sed ad varietatem administrationis universi declarandam regna et principatus aliter atque aliter transferre, ne minutissimis quidem rebus a sua cura exclusis. Pharaonem cum equitatu in fundo maris demersit, alium per formosam mulierem iugulat, alium ab hostibus occidi sinit. est et qui ex mentis errore pro mortuo habitus atque oblivioni traditus palatio cum derisu effertur et sepelitur; unde obscura voce clamans et lucem desiderans, non imperium expetens, nihilominus ut vir pessimus recte pessum ire et interire sinitur. multi leni morte extincti velut oculis somno clausis hinc demigrant. sunt qui per hinnitum equi ad regnum ascenderint. alius ab aratro et sulco ad purpuram est vocatus, alius adolescens opilio divinitus in regem ungitur.

Εὐέμπτωτος δ' ὢν ὁ βασιλεὺς εἰς θυμόν, καὶ μεγάλα περὶ ἑαυτοῦ φανταζόμενος, οὐκ ἐκ μικρᾶς μόνον παραρριφείσης λαβῆς ἀλλὰ κἀκ μόνης ὑπονοίας ἐνίοτε καὶ τῆς παρά τινων εἰσηγήσεως κακῶς ἐτίθει πολλούς. τόν τε γὰρ Κομνηνὸν Ἀνδρόνικον (ἦν δὲ οὗτος Ἀλεξίου παῖς, ὃν Βρυέννιος ὁ Καῖσαρ καὶ Ἄννα ἐγείνατο ἡ θυγάτηρ Ἀλεξίου τοῦ πρώτως ἐκ Κομνηνῶν βασιλεύσαντος) ἐν τῷ χειρίζειν τὴν Θεσσαλονικέων ἀρχὴν εἰσηγησαμένου τινὸς τῆς βασιλείας ἐρᾶν καὶ κοινολογεῖσθαι περὶ τοῦ ἔργου τῷ πρώην σεβαστοκράτορι Ἀλεξίῳ, τῷ νόθῳ υἱῷ τοῦ αὐτοκράτορος Μανουήλ, κατὰ τὴν Δράμαν τότε διάγοντι, εὐθὺς τοῦ συλληφθῆναι κρίνει ἄξιον. οἱ μὲν οὖν εἰς τοῦτο ἀποσταλέντες ὡς ἐνέτυχον Ἀνδρονίκῳ πρὸς βασιλέα ἐπανιόντι, οὐδὲν ὧν ὡρίσθησαν διαπεπράχασι, δέον κρίναντες μὴ προσοβῆσαι τὸ θήραμα ἐκόντως, ὡς δίδωσιν ὁρᾶν, καθάπερ εἰς γαλεάγραν τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰσιὸν καὶ ἐγγίζον τῷ προθεμένῳ συλλαβεῖν. ὀφθεὶς δὲ βασιλεῖ Ἰσαακίῳ Ἀνδρόνικος εἰς ἀπιστίαν εὐθὺς ὀνειδίζεται. κἀκείνου τοὺς ἐλέγχους ἀπαιτήσαντος, σχῆμα μόνον διαιτήσεως τὰ τῆς δίκης ἐδέξατο. τὸ δ' ἐκ τούτου ἐξ ἐρήμου συσχεθεὶς Ἀνδρόνικος εἰς φυλακὴν ἀπάγεται, μετὰ μικρὸν δὲ καὶ τὰς κόρας ἐκκόπτεται. καὶ τὸν συνίστορα δὲ τούτῳ τῆς βασιλείας λεγόμενον εἶναι Ἀλέξιον τὸν τῆς Κο-

1. εὐέμπ. ὢν οὗτος ὁ A. 4. εἰσηγήσεως] καταδόσεως B. 10. νόθῳ om A. 15. καθάπερ] ὡς τοὺς ἰχθύας ἐν τῇ τῶν ἰχθύων γαστρὶ B. 17. δὲ] τῷ A. 22. τὸν τῆς] δν ἐκ νοθείας ὁ βασιλεὺς ἐγείνατο μανουήλ, ἀπέκειρεν A.

Sed quorsum attinet commemorare singula quae providentia in vitae humanae ratione pro utilitate cuiusque variis modis mutat et transfert? caeterum hic imperator pronus ad iram et magna de semet ipso persuasione imbutus, non tantum levi de causa sed etiam ex inani suspicione, et aliquando aliorum impulsu, multos male tractavit. nam et Andronicum Comnenum (erat is Alexii filius, nati ex Bryennio Caesare et Anna filia Alexii, primi ex Comnenia familia imperatoris), qui Thessalonicae praeerat, delatum a quodam quasi regnum affectaret, eaque de re cum Alexio notho filio Manuelis, pridem sebastocratore, tum Dramae degente, sermones conferre, statim comprehendendum censet. ii vero quibus id mandatum erat, cum in Andronicum ad imperatorem ascendentem incidissent, mandata neglexerunt, feram ultro Cpolim tanquam decipulam ingredientem, et ad eum venientem a quo captaretur, non terrendam esse rati. qui cum in Isaacii conspectum venisset, statim perfidiae insimulatur. eo crimen id negante, species quaedam iudicii instituitur: sed deinde

ννηνῆς Θεοδώρας υἱὸν ἀποκείρει εἰς μονάζοντα, ἡμῶν ὑπουρ-
ησάντων τῷ ἔργῳ, καθ' ἓν τῶν ἐν τῷ Παπυκίῳ σεμνείων.
ερὶ οὗ καὶ οὐκ ὀλίγα εἰπεῖν δυνάμενος βραχέα μεμνήσομαι.
ὁ γὰρ ἦν μόνον εὐμήκης καὶ ἀνδρεῖος καὶ πλήρης συνέσεως,
ατρίζων τὴν ὄψιν ἀκριβῶς τάς τε χεῖρας ἀκμαῖος καὶ τοὺς
ὤμους κατ' ἐκεῖνον ὕπερθεν ἔχων εὐρέας, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπί-
αν μειλιχος καὶ εὐέντευκτος. πρὸς ἃ καὶ ὁ πολύτλας Ἀν-
ρόνικος ἀπιδὼν τὴν οἰκείαν θυγατέρα Εἰρήνην ἐμνήστευσε
ῷ ἀνδρί, κρίνας καὶ παρανόμους γάμους τετελεκέναι, εἰ D
ἄλλει μόνον Ἀλέξιος τοῖς γνησιωτέροις ἐκείνῳ συγγενέσιν
γγράφεσθαι, ὅθεν πλειόνως τούτῳ ἥπερ τοῖς υἱεῦσι προσέ-
ειτο πρότερον, καὶ τῆς βασιλείας ἐμελέτα καταλείψειν διά- V. 224
οχον. μεταβουλευσάμενος δ' ὕστερον τὸν υἱὸν Ἰωάννην ἀν-
είλετο, εἰρηκώς, πρὸς οὓς ἀνέπτυσσε τὰ τῶν βουλευμάτων
πόρρητα, μὴ ἐξ Α εἰς Α τὴν βασιλείαν μεταπεσεῖν, ἀλλὰ
ῷ Ι μᾶλλον προσρέπειν καὶ εἰς τοῦτο μᾶλλον θεόθεν συνά-
εσθαι. ἅμα δὲ τῇ μεταθέσει τῆς γνώμης ἣν εἶχεν ἐπ' Ἀλε-
ίῳ Ἀνδρόνικος, καὶ τῆς συντονίας τοῦ φίλτρου ὑπέληξεν·
ὁ γὰρ ὡς συμφυὴς ἔτι περιεσπούδαστο καὶ ὁμόψυχος ὁ Ἀλέ-
ιος, ἀλλ' ὡς φιλτάτῃ θυγατρὶ συνοικῶν δι' αἰδοῦς μόνον P. 273
ἤγετο καὶ τιμῆς. μετὰ δέ τινα καιρὸν καὶ τοῦτον ἀπεξένωσε
οῦ φωτός, τὴν δ' αἰτίαν προειπόντες ἔχομεν. ἀνακληθεὶς δὲ

3. οὗ εἰπεῖν οὐκ ὀλ. δυν. βραχέων A. 4. εὐμήκης] ἡλικίαν ἔχων ἀρίστην πλάτους καὶ μάκρους B. 5. πατρῴζων A. 7. εὐέντευκτος] γλυκοσύντυχος B. 10. ἐκείνου A. 11. υἱέσι A.

ndicta causa comprehensus Andronicus in carcerem coniicitur et
aulo post excaecatur. Alexius vero, qui ei conscius esse dicebatur, in monasterium quoddam Papycii montis, nobis id ministerium
xequentibus, abstruditur. de quo cum multa dicere possem, pauca
luntaxat attingam. non erat ille procerus duntaxat et fortis et corlatissimus, vultu patrem plane referens, robustis manibus et latis
umeris, sed etiam humanissimus et accessu facillimus. quas ob res
erumnosus ille Andronicus filiam ei suam Irenen desponderat, nec
ib incestis nuptiis abhorrens, modo Alexium intima familiaritate sibi
oniungeret. unde factum est ut pluris eum faceret quam pridem fios suos, et imperii successorem relinquere in animo haberet: sed
ost mutato consilio filium Iohannem ei praetulit, suisque familiaribus dixit imperium divino consilio non ab A in A sed in I potius
ransiturum. ea sententia mutata, una etiam ardorem amoris erga
Alexium immutavit. neque enim ut prius amabatur, neque ubique
mperatoris lateri adhaerebat, sed ut carissimae filiae maritus, tanum honore quodam afficiebatur. verum aliquanto post et hunc lumi-

μετὰ ταῦτα πρὸς τοῦ βασιλέως Ἰσαακίου καὶ ἀπὸ σεβαστοκράτορος εἰς Καίσαρα ὑποδεθείς, ὡς εἶχε, τὰ ἀρχεῖα ἐξέκλινε καὶ τὴν καθ' ἑαυτὸν ἐδίωκε βίωσιν, πλὴν οὐδ' οὕτως τὸν ἄλυπον ἐκίχησε βίον. τότε δ' οὖν τὴν ἐπὶ τὰ χείρω ἔτι μᾶλλον τῶν πραγμάτων ἔχων φορὰν καὶ μετάβασιν, καὶ μέλλων μὴ ἑκὼν ἀποθρίξασθαι, οὐχ ἕνα ἤτησεν ἄρτον καὶ σπόγγον καὶ κιθάραν κατὰ πάλαι τινὰ τῆς τύχης πειραθέντα σκληρᾶς, καὶ ἄρτον μὲν ὡς ἔχων ἐν ᾧ τὸ τοῦ σώματος ἐκτενεῖ βάρβιτον, χαλαρὸν τῇ τῶν σιτίων κενώσει γενόμενον, ὑποψήλῃ τὰ οἰκεῖα καθ' ἑαυτὸν δυσπραγήματα, συνερίθῳ τῇ κιθά-
Β ρᾳ χρώμενος, τῷ δὲ σπόγγῳ ἀποψήσῃ τὰ τῶν δακρύων ἀποκρουνίσματα, ἅπερ ὡς ἐκ πέτρας γλαφυρᾶς τῶν ὀμμάτων ἐκείνου ἀπελείβετο· ἀλλὰ πράως ἤνεγκε τὰ συμπίπτοντα, μὴ καταστενάζων τῆς προνοίας μηδ' ἐς τὸ τῆς τύχης ἄστατον καὶ παλίνστροφον ἀπολύων τὰ καθ' ἡμᾶς, τὴν δὲ τῶν προσόντων ἐκείνῳ ἀφαίρεσιν ὡς οὐδὲ κτῆσιν ἄλλος τις ἐλελόγιστο. ἐπεὶ δ' ἐκ τῆς Δράμας ἀπάραντες, ἐν ᾗ τουτονὶ συνειλήφειμεν, εἰς Μοσυνόπολιν ἀφικόμεθα καὶ τῷ Παπυκίῳ προσβαίνειν ἐμέλλομεν, ὡς ἂν τὰ τῶν μοναχῶν προσταχθὲν οὕτω τελέσωμεν ἐπ' αὐτῷ, τότε πεπονθώς τι ἀνθρώπινον ἐπὶ συννοίας ἦν καὶ ὑπεγνοφοῦτο τὸ πρόσωπον, διοίσειν οὐκ

2. ὑποποδισθεὶς A, ὑποβιβασθεὶς B. 3. καθ' ἑαυτὸν ἕζη ἐν τοῖς αὐτοῦ κτήμασι καὶ τοῖς δοθεῖσιν αὐτῷ χωρίοις B. 4. ἔτι δυσπραγῶν μετ. A. 6. μὴ] οὐχ A. 8. ἄρτον μὲν] ἀγνώμονος A. 14. μηδ' ἐς] μηδὲ μεμφόμενος, ἀλλὰ μετ' εὐχαριστίας ἐδόξαζεν, οὕτως λέγων, ὅτι τοιαῦτά εἰσι τὰ ἀνθρώπινα ποία γὰρ τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; B. 16. ἄλλος τις] ἕτερος ἐλ. A.

ne privavit, cuius poenae causam ante diximus. deinde ab imperatore Isaacio revocatus, et pro sebastocratore Caesar designatus, palatium, quantum potuit, vitavit, privataeque vitae se dedidit. sed ne sic quidem molestias effugit. tum vero rebus in peius ruentibus, cum ei capillus detondendus esset, non panem spongiam et citharam petiit, ut olim quidam fecit fortunae iniquitatem expertus, panem, ut corpus diuturna fame exhaustum recrearet, citharam, ut mala sua deploraret, spongiam, ut lacrimas abstergeret: sed casus illos aequo tulit animo, nihil de providentia questus, neque Fortunae levitatem et varietatem in rebus humanis permiscendis insectatus. bonorum vero suorum ereptionem perinde aestimavit ut alius possessionem. sed cum Drama, ubi eum ceperamus, Mosynopolim profecti Papycium montem ascensuri essemus, ut monasticis cerimoniis eum initiaremus, tum, ut fert natura humana, tristior solito apparuit,

ἔχων τὰ ἔνδον θλίβοντα. ἐγκειμένου δέ μου καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου τῆς ἐξάπινα μεταβολῆς, „οὐ τὸ σχῆμά" φησι, C „ὦ φίλτατε ἀνδρῶν, δέδια (τί γὰρ τὸ διαθροοῦν ἔχει τῶν χρωμάτων ἢ ἄμειψις;) ἀλλὰ τὰ ἐπὶ τῷ σχήματι πεφρικὼς εἰμι ἐπαγγέλματα, καὶ τὸ μὴ εὔθετον εἰς τὴν τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁπωσοῦν βασιλείαν τὸν βαλόντα χεῖρα ἐπ' ἄροτρον καὶ στραφέντα φρενοβλαβῶς." καὶ ὁ μὲν τοσαῦτα εἰπών, καὶ ἄλλως ὢν ἀποφθεγματικός, οὐχ ἑκοντὶ τὸ κατὰ Χριστὸν ὑπέδυ τριβώνιον, μηδ' ἄκροις ὡσὶ τὰ ἐπᾳδόμενα ἐνηχούμενος, μόνον δ' ἐν χρῷ κουρίας ὁ ἀκερσεκόμης γενόμενος καὶ μετονομασθεὶς Ἀθανάσιος. θαυμάσαι δ' ἄν τις ἐκείνῳ, μηδὲ τυχαίως εἶπῃ συμβῆναι· ἐκ γὰρ ἁπασῶν τῶν κατὰ τὸ Παπύκιον μονῶν ἐκείνην κατοικεῖν ἠρετίσατο, καθ' ἣν ὁ πρωτοστράτωρ Ἀλέξιος τὴν κοσμικὴν ἀπεκείρατο τρίχα παρὰ τοῦ D βασιλέως συλληφθεὶς Μανουήλ, δι' αἰτίαν μὲν οὐδαμῶς πρόδηλον, ὡς ἐν τοῖς περὶ τούτου εἴπομεν λόγοις, ὅτι δ' ἐβεβρίθει πλούτῳ πολυταλάντῳ καὶ ἦν ἱκανὸς βουλεύσασθαι καὶ καταπράξασθαι περιδέξιος· τὴν γὰρ ἐκ τῶν πατρικῶν ὀμφάκων πρὸς τοὺς υἱεῖς μεταῤῥέουσαν αἱμωδίαν καὶ ὁ Κομνηνὸς οὗτος Ἀλέξιος, ὡς ἔοικεν, παθεῖν κατακέκριτο. ἀλλ' οὔπω τρεῖς μῆνες παρίππευσαν, καὶ βασιλεὺς αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀνακαλεσάμενος ἐδείξεν ἐξ ὧν ἔδρασεν μὴ σὺν λόγῳ τὰς οἰκείας πράξεις ποιεῖσθαι, καὶ διὰ τοῦτο χαίρειν ταῖς ἀγχι-

3. γὰρ καὶ διαθροεῖν ἔχει τῶν ἱματίων A. 4. ἀλλὰ φρίττω καὶ τρέμω τὴν ὑπόσχεσιν ἣν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὑποσχεθῆναι μέλλω B. 5. τὴν οὐράνιον A. 7. μετασταφέντα A.

nec id quo animus angebatur dissimulare potuit. me vero urgente et subitae mutationis causam rogitante „non habitum" inquit, „vir amicissime, horreo (quid enim vestis mutatio periculi habeat?) sed promissiones quas secum fert habitus reformido; et illud, quod ad caeleste regnum nullo modo aptus est is qui manum aratro semel admotam per insaniam retraxerit." his et aliis id genus dictis ut erat homo facundus et in sacris litteris versatus, Christianum pallium invitus induit; et precibus quae super eo peragebantur, ne omnibus quidem auribus admissis, tantum radi se et Athanasium appellari passus est. illud sane admirari queas nec fortuito accidisse videas, quod ex omnibus Papycii montis cellis eam delegit, in qua protostrator Alexius a Manuele nulla probabili de causa, ut alibi dictum, sed tantum ob amplissimas opes et singularem prudentiam in rebus gerendis dexteritatem captus, mundanum capillum posuit. nam in fatis erat scilicet ut paterna delicta in filium redun-

στρόφοις μεταβολαῖς κατὰ τὸν τῆς Αὐλίδος πολυρρόθιον
P. 274 πορθμόν· παραλαμβάνων γὰρ τὸν Ἀλέξιον σύσσιτον νώτοις
διηνεκέσι γέραιρε κρεῶν ὡς Ἀγαμέμνων πάλαι τὸν Αἴαντα,
καὶ ἐνάγων πρὸς τὴν τῶν προκειμένων ἐδεσμάτων ἀνυ-
V. 225 πόστολον ἔφαψιν „φάγε καθηγούμενε" πολλάκις ἐπέλεγεν.

Οὐ τὸν Ἀλέξιον δὲ καὶ τὸν Ἀνδρόνικον οὕτω διέθετο Ἰσαάκιος· ἀλλὰ καὶ Κωνσταντῖνον τὸν Ἀσπιέτην, ὑπερφθεγξάμενον τοῦ στρατεύματος οὗ ἡγεμόνευε τὸν κατὰ τῶν Βλάχων μετιὼν πόλεμον, καὶ φήσαντα μόνον ὡς οὐ φέρειν ἔχουσιν οἱ στρατιῶται λιμῷ καὶ Βλάχοις διαμιλλᾶσθαι, δυσὶ δυσαπαντήτοις κακοῖς, ἀλλὰ χρεὼν αὐτοῖς παρασχεθῆναι τὰ ἐπέτεια σιτηρέσια, τὸν θυμὸν ἐκκόψαι μὴ δυνηθεὶς κατέσχε τε αὐτίκα μεταστήσας τῆς ἀρχηγίας καὶ τοῦ φωτὸς τῶν
B ὁμμάτων ἐστέρησεν, ἀναταράττειν ὑποπτεύσας τὸν ἄνδρα τὴν στρατιὰν τῷ τῆς ὑπερηγορίας προσχήματι.

Ὁ δὲ τοῦ Κομνηνοῦ Ἀνδρονίκου υἱός, ὃν προσεχῶς εἰρήκειμεν, οὐκ οἶδ' εἴτε τῆς πατρικῆς ἀποστασίας ἀναπληρῶσαι τὸ μέτρον βουλόμενος εἴτε τῷ τεκόντι ἐπαμῦναι προθέμενος, πρόσεισι μετὰ βραχὺ τῆς τοῦ πατρὸς πηρώσεως τῷ μεγίστῳ ναῷ, ποθῶν ἐκεῖθεν εἰς βασιλείαν ἀναρπασθῆναι καὶ ἀναρρηθῆναι πρὸς τοῦ συνειλεγμένου λεώ. ἦν δὲ ἑορτή. ἀλλ' οὔπω τοῖς συνελθοῦσι κατὰ τὸ τέμενος ὁ τρόπος ἔγνωστο καθ' ὃν ἐκεῖσε εἰσέδραμε, καὶ χειροῦται ὡς ἀποστὰς καὶ στέ-

5. ὧ καθ. A. 6. οὕτως ἔθετο A. 14. ταράττειν καὶ δημογερτεύειν B. 18. τῷ om A. 21. ἦν δὲ ἑορτή om A.

darent, eumque, ut proverbio dicitur, stupor dentium ob acerbas uvas a patre gustatas invaderet. caeterum trimestri tempore nondum elapso, imperator eo inde revocato se ea quae faceret nulla cum ratione facere et Euripo inconstantiorem esse declaravit. nam Alexium mensae suae adhibitum subinde carnibus ut Agamemnon Aiacem honoravit, crebro ut sine verecundia cibis appositis frueretur hortans.

Neque vero Alexium et Andronicum duntaxat sic tractavit Isacius, sed et Constantinum Aspietam ob exercitum, cui bello Blachico praeerat, his verbis defensum, non posse milites cum duobus gravissimis hostibus Blachis et fame dimicare, sed annua stipendia eis persolvenda esse, statim dignitate privari et excaecari iussit, non moderatus iracundiae suae, quod illum per speciem defensionis concitare milites suspicabatur.

At Comneni Andronici filius, de quo modo diximus, haud scio an ut paternae defectionis mensuram impleret an ut patri opem ferret, non multo post eius excaecationem in maximum templum sese recipit, inde a coetu populi (erat autem dies festus) sed ad imperi-

ται τοῦ φωτός, μὴ ταῖς τῶν προσιόντων καὶ τῶν κατὰ
οπὸν ἀποπεσόντων πυιναῖς παιδευθείς. καὶ δέον ἄλλον τι-
εἶναι τὸν ὕστατα τιμωρούμενον ὡς βασιλείας ἐρῶντα καὶ C
ι τεμένει προσιόντα, οὗτος ἐπισφράγισμά τι καὶ τελευτὴ
γονε τῶν ἀποστατῶν· οὐ γὰρ ἔκτοτέ τις τὴν αὐτὴν βαδί-
ι προέθετο.

3. Ὡς δὲ τὰ κατὰ δύσιν χειρόνως εἶχον ἀεὶ καὶ οἱ
λάχοι λῃϊζόμενοι μετὰ Κομάνων καὶ θηοῦντες τὴν ὑπὸ Ῥω-
μίους ἐπῄεσαν συνεχῶς, ἔξεισιν αὖθις ὁ βασιλεὺς κατ' αὐ-
ὴν, καὶ δὴ τὴν Ἀγχίαλον παραλλάξας ἐκ περιελεύσεως τὸν
ἶμον εἴσεισι. μηδέν τι δὲ ἔχων παρουσίας βασιλέως ἄξιον
απράξασθαι δυσὶ μησὶ τὴν ἐκστρατείαν ἀφώρισε· τὰ γὰρ
εἶσε φρούρια καὶ πολίχνια ἰσχυροτέραν πολλῷ τῆς προτέ-
ας εὗρε περιβεβλημένα ἰσχὺν καὶ τείχεσι νεοδμήτοις καὶ
ντιστεφέσι προσδιειλημμένα βάρεσι, καὶ τοὺς ἔξωθεν ἀμυνο-
ένους ὥσεί καὶ ἐλάφους ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τοὺς πόδας ἱστῶντας D
ὰ δίκην αἰγῶν κρημνοβατοῦντας καὶ τὴν μὲν εἰς χεῖρας
μπλοκὴν ἀλυσκάζοντας. τὸ δὲ καὶ Σκυθῶν ἐπιδρομὴν ὑφο-
ᾶσθαι τὸν αὐτοκράτορα (ἦν γὰρ καὶ ὁ καιρὸς εἰς τὴν τού-

10. καὶ δὴ τὴν] καὶ διὰ τῆς ἀχελῶ διελθών, καὶ εἰς τὴν ζαγορὰν εἰσελθών, καὶ μηδὲν ἄξιον ἔχων βασιλικῆς παρουσίας τι διαπράξασθαι, ἐπεὶ μὴ εἶχε τὸν στρατὸν ῥογεμένον (δύο γὰρ μόνον μηνῶν ῥόγαν δέδωκε τοῖς στρατιώταις), εὑρὼν δὲ καὶ τὰ ἐκεῖσε καστέλλια περισσοτέραν δύναμιν ἔχοντα ὑπὲρ τὴν προτέραν καὶ καλῶς ἀνακτισμένα μετὰ ἁρμάτων καὶ ξυλοκάστρων, καὶ τὰ τούτων ἐμπόρια κατοχυρωμένα στερρῶς, καὶ οἷον εἰπεῖν ἐκ τῶν ὑψηλῶν τόπων ἱσταμένους τοὺς ἐν αὐτοῖς οἰκοῦντας καὶ τὴν συμπλοκὴν τοῦ πολέμου ποιουμένους, ἄλλως τε δὲ ἐννοιαζόμενος ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν τῶν κομάνων περαίωσιν (ἐλέγετο γὰρ καὶ τοῦτο, ἐπεὶ καὶ ἁρμόδιος ἦν ὁ καιρός), ἠθέλησε διὰ τοῦτο συντομώτερον στραφῆναι ἐξόπισθεν. B. 11. μηδὲν δέ τι A. 15. προειλημμένα A. 19. καὶ om A.

um abripi cupiens. sed antequam causa ingressus eius vulgo innoteceret, pro seditioso comprehensus excaecatur; et quia eorum exemplis qui rem eam frustra tentarant non, ut decuerat, factus erat cautior, suo exemplo caeteros omnes a simili conatu deterruit.

3. Ut autem res Occidentis subinde in peius ruebant et Blachi cum Comanis Romanas provincias ferro et igni vastabant, imperator iterum egressus, Anchialo praeterita, per ambages Haemum montem adit. sed cum nihil sua praesentia dignum gerere posset, bimestri tempore eam expeditionem circumscripsit. nam castella et oppida novis moenibus et turribus adornata longe munitiora reperit; et propugnatores eorum instar cervorum alta petentes, nec aliter quam caprae in rupibus saltantes, pugnam statariam detrectabant. et quia

των περαίωσιν οὐκ ἀνάρσιος) ὀξεῖαν τὴν ἐκεῖθεν ἠνάγκασε ποιῆσαι μετάβασιν. οὐκοῦν μὴ δι' ἐκείνης ἀναχωρήσειν προσθέμενος δι' ἧς εἰσελήλυθεν, ἀλλ' ἐπιτομωτέραν ἄλλην μεταλλῶν καὶ ἣν τέμνων εἰς Βερρόην διὰ τῶν ἐκεῖσε τεμπῶν ὑποκαταβήσεται, τό τε πλεῖον ἀπώλεσε τοῦ στρατεύματος, καὶ εἰ μὴ κύριος ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς τῷ ᾗδῃ παρῴκησεν ἄν. δέον γὰρ διὰ τῆς εὐρυνομένης ἐνιαχοῦ καὶ ἐνδιδούσης ἱκανῶς ἐνιππάζεσθαι πορευθῆναι, ὁ δὲ τρυμαλιᾷ δυσβάτων χωρίων καὶ ὀρεινῶν παρόδων αὐλῶνι παρενέβυσεν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν. παρέρρει δὲ κατὰ τὸν ἐκεῖ χῶρον καὶ ὑδάτιον

P. 275 *ἐκ χειμάρρου. προῆγον μὲν οὖν ὁ πρωτοστράτωρ Μανουὴλ ὁ Καμύτζης καὶ ὁ Κομνηνὸς Ἰσαάκιος ὁ τοῦ ὕστερον βασιλεύσαντος Ἀλεξίου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρί, ὀπισθοφυλάκει δὲ ὁ σεβαστοκράτωρ Ἰωάννης ὁ Δούκας ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος τοῦ βασιλέως. τὸ δὲ μέσον ἐπεῖχε τῆς φάλαγγος, ἧς ἐπίπροσθεν ὥδευε τὰ σκευοφόρα καὶ τὸ ἑπόμενον ἔξω τάξεως ὑπηρετικόν, αὐτός τε ὁ βασιλεὺς Ἰσαάκιος καὶ ὁ τούτου αὐτάδελφος ὁ σεβαστοκράτωρ Ἀλέξιος. οἱ δὲ βάρβαροι παρ' ἑκάτερα τῆς στενῆς ἐκείνης παρόδου φαινόμενοι δῆλοι ἦσαν ἀεί τι τελέσοντες δεινόν. τὰ μὲν οὖν προπορευθέντα παρῆλθοσαν ἀμα-*

B *χεί, μή πω τῶν Βλάχων ἀπηντηκότων κατὰ τὰ στενὰ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἄλλως δὲ κρινάντων ἐπιεικῶς ὠφέλιμον τοὺς πρώ-*

3. μεταλέγων A. 9. παρέβυσεν A. 13. Ἀλεξίου om A. ὀπισθοφυλάκει etiam A. 19. τελέσοντες] ἐργασόμενοι A. 20. προπορευθέντα] προωδευκότα στρατεύματα A.

Scytharum quoque incursionem timebat (tempus etiam id ad traiiciendum non erat incommodum), non diu ibi morari licuit. cum autem non ea via qua venerat rediturus aliam breviorem consectaretur quae per amoenas convalles Berroen ferret, et maiorem exercitus partem amisit, et ipse (nisi divina ope conservatus esset) periisset. nam cum ea via, quae alicubi panderetur et equitationi esset idonea, incedendum fuisset, ille in angustas fauces et montium cavernas, ubi torrens exiguus praeterfluebat, et se et exercitum intrusit. praecedebat autem Manuel Camytzes protostrator et Commenus Isaacius, Alexii eius qui post imperavit, gener. agmen claudebat Iohannes Ducas sebastocrator, imperatoris patruus. mediam phalangem, quam impedimenta et servitia extraordinaria praecedebant, ipse imperator Isaacius et eius frater sebastocrator Alexius obtinebant. barbaros vero, se ab utroque angustiarum latere ostendentes, satis apparebat semper male cogitare. ac antegressae legiones citra dimicationem e faucibus illis evaserunt, quod Blachi nondum eo pervenerant; et e re quoque sua esse iudicarant ut primis neglectis mediam phalan-

τους παριόντας ἀναιμωτὶ τὰς ἄκρας ὑπερβαλεῖν, τῷ δὲ μέσῳ συνεπιστῆναι καὶ προσαράξαι σφᾶς τῆς φάλαγγος, καθὸ πάρεστι βασιλεὺς καὶ ἡ τούτου θεραπεία καὶ ὅπόσον αὐτῷ V. 226
κατὰ γένος ἐπίσημον προσεφέπεται. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν τῶν κατὰ σκοπόν. ἐπειδὴ γὰρ προυχώρησεν εἰς πολὺ τοῦ χαλεποῦ ἐκείνου τόπου καὶ μηδαμῇ διάφευξιν ἔχοντος ὁ αὐτοκράτωρ, οἱ βάρβαροι τηνικαῦτα μεθ' ὅτι πλείστου ὁμάδου ἐπέθεντο. ἀλλ' οὐδ' οἱ τοῦ πεζικοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατεύματος ἐπὶ τούτοις ἠμέλουν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μὴ ἐγκυκλωθῆναι σπεύδοντες, πρὸς τὸ ἄναντες ἐφορμῶντες τοῦ χώρου ἀνέστελλον, C
εἰ καὶ πονήρως μάλα καὶ ἐπικινδύνως, τοὺς ὑποκατιόντας τῶν ἀκρωρειῶν βαρβάρους. ὡς δ' ἐβιάζοντο τῷ πλήθει καὶ τοῖς ἐπικυλιομένοις λίθοις κακῶς οἱ Ῥωμαῖοι ἔπασχον, ἐνεδίδοσαν εἰς τροπήν, πλὴν ὑφειμένως καὶ τότε οὐδ' ὑπεράγαν, καὶ τοῦτο οὐκ ἐπὶ πολύ· τὸ γὰρ ἀεί τι τοὺς ἀλλοθρόους πλεονεκτεῖν, ἐπιβρίθοντάς τε καὶ κατὰ πλείονας ἐγκειμένους, ἐπικατέβαλε σφᾶς ἀκόσμως τῇ στρατιᾷ. τὸ δ' ἀπὸ τοῦδε συγχύσεως γενομένης καὶ πάντων σώζειν ἑαυτοὺς προθεμένων, ὡς θρέμματα κατακλεισθέντα σηκῷ κατήκιζον οἱ πολέμιοι τὸν ἐπικαταλαμβανόμενον καὶ ἀεὶ τοὺς ἐν χερσὶν ἔκτεινον. ἀμύνων δὲ οὐδεὶς ἦν, οὐδ' ἠδύνατο. βασιλεὺς δὲ αὐτός, ὡς ἐν ἄρχυσι μέσος ληφθείς, πολλάκις μὲν ἀπώσασθαι τὸ καθ' αὑτὸν ἐπιὸν ἀπεπειράσατο βάρβαρον, σὺν δὲ D

3. καὶ ἡ τούτ.] καὶ αἱ κατοῦναι B. 19. κατήκιζον] ἐφόνευον ἀσυμπαθῶς B. 20. τὸν ἐπικαταλαμβανόμενον om A. τοὺς] τὸν A. 22. μὲν ἀπώσασθαι] μὲν ἐδοκίμασεν ἀποδιῶξαι τοὺς εἰς αὐτὸν ἐρχομένους καὶ φυγεῖν, οὐκ ἠδύνατο δέ· ἔπεσε γὰρ καὶ τὸ κασείδιον ἀπὸ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς B.

stem, in qua esset imperator eiusque ministri et reliqua nobilitas, aggrederentur. nec opinione sua sunt decepti. nam ut in faucibus illis fugae nullum spatium relinquentibus longe processerat, tumultuosissimam pugnam cient. neque Romanus peditatus segnior, ne circumveniretur, in arduum tendens barbaros cum labore et periculo e cacuminibus descendentes reprimebat. sed cum multitudine telorum et devolutis saxis urgerentur, fugae se paulatim et quasi dissimulanter initio mandarunt, donec barbaris maiori subinde successu et impetu irruentibus perturbati effuse fugerunt, de sua quisque tantum salute sollicitus, et velut pecudes in stabulo conclusae defendente nemine caeduntur. imperator vero tanquam in mediis cassibus irretitus, saepe quidem irruentes in se barbaros propulsare conatus, praeterquam quod nihil profecit, etiam tegumen capitis, quam casin vocant, amisit. sed cum multi fortissimi viri circa eum conglobati multa iu-

τῷ μηδὲν ἀνύειν καὶ τὸν τῆς κεφαλῆς ἀπεβάλετο κάσιν. πολλῶν δὲ καὶ κρατίστων συνειλεγμένων περὶ αὐτόν, καὶ πολλὰ μὲν ἀνῃρηκότων ὑποζύγια, ὡς δέ φασι καὶ στρατιώτας Ῥωμαίους, ὁπόσοι τῇ παρόδῳ διὰ τὴν συμπίλησιν προσίσταντο, οὕτως αὐτῷ ἡ ἔξοδος διηυμάριστο, καὶ σέσωστο μόνος ἀπολωλότων πολλῶν. καὶ ὁ μὲν τοῖς προηγησαμένοις συναφθεὶς τάγμασιν ἔθυε σῶστρα Δαυιδικῶς τῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κατὰ τὸν τότε πόλεμον ἐπισκιάσαντι θεῷ· ὁ δὲ σεβαστοκράτωρ ὁ Λούκας μὴ βατὰ καθορῶν τὰ ἐν ὄψεσιν ἄλλην ἐβάδισεν, ἀγαθοῦ τινὸς ἡγεμόνος εὑπορήσας, ὃν τοῦ κατ' αὐτόν τις στρατεύματος Λιτοβόης τοὔνομα ἐκ τοῦ τῶν βαρβάρων τάγματος προσδιαλεξάμενος ἐπεσπάσατο, καὶ δι' ἐκείνης ἀπείρατος ἐξῆλθε κακοῦ. βασιλεὺς δὲ διὰ τοῦ λεγομένου
P. 276 Κρηνοῦ πρὸς τὴν Βερρόην ἀποσωθεὶς εὗρε τὴν προεξελθοῦσαν ἀπαθῶς στρατιὰν οὐκ ἀγαθὰ φανταζομένην περὶ ἑαυτοῦ· διεθρυλεῖτο γὰρ ὡς καὶ αὐτὸς τῷ λοιπῷ συναπολώλει στρατεύματι. διὰ γοῦν τὸ τῆς φήμης ἄγνωμον ὁ βασιλεὺς ὀλίγας ἡμέρας τοῖς ἐκεῖ που προσδιατρίψας μέρεσι πρὸς τὴν τῶν πόλεων ἐπάνεισι βασιλίδα. ἡ μέντοι ἀπευκταῖα περὶ τοῦ κρατοῦντος ᾄδουσα φήμη ὑφ' ἑτέρας ἀγγελίας παρηυδοκίμητο, ἣν πέρωσας ὁ βασιλεὺς ἀφῆκε κατὰ τὸν Καρχηδόνιον Ἄννωνα τὰς

5. μόνος ἄτρωτος ἐσώθη B. 7. δαυιτικῶς, ut supra quoque, APW. 9. μὴ βατὰ] ἄβατα ἀπὸ τῆς τῶν νεκρῶν σωμάτων πιέσεως B. καθορῶν] ὁρῶν τὰ ἔμπροσθεν A. 10. ἀγαθοῦ] προσδοποιηθεὶς ὑπό τινος τοπικοῦ λιτοβόη ὀνομαζομένου B. 12. διαλεξάμενος A. 13. ἀπείρατος] ἀγαθιγὴς A. 15. οὐκ ἀγαθὰ] φήμην κακὴν περὶ αὐτοῦ ἔχουσαν B. 17. ὁ βασιλεὺς om A. 19. ἀπευκταία A, omisso ᾄδουσα. 21. κατὰ] καθὼς ποτε καὶ ὁ καρχηδόνιος ἄννων θεὸν αὐτὸν θέλων ἀναχηρῦξαι μέσον τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐδέχετο οὐδὲ ὡς θεὸς ὠνομάζετο. ὅθεν

menta et nonnullos etiam, ut ferunt, Romanos milites progressioni obstantes occidissent, evadendi facultatem habuit; et multis interfectis solus vulnerum expers conservatus, cum ad antegressos pervenisset, more Davidico gratias deo persolvit, qui caput suum eo praelio obumbrasset. Ducas vero sebastocrator cum se progredi non posse videret, bonum ducem nactus, quem miles quidam eius Litobaes ex barbarica cohorte pellexerat, alia via sine ulla noxa est elapsus. imperator cum per Crenum Berroen pervenisset, incolumem exercitum qui antecesserat, nihil de se boni sperantem reperit. ferebatur etiam una cum copiis periisse. ad eum adversum rumorem abolendum, paucos dies in illis partibus commoratus in urbem imperatricem rediit, infausta fama alio nuntio abolita, quem ipse Carthaginensis Hannonis exemplo de sua victoria in urbibus spargendum ca-

πόλεις ἐπιοῦσαν νικητὴν αὐτὸν ἀναγορεύειν. ἀλλ' οὔτε Ἄννων ἐπὶ πολὺ ἀπώνατο τῆς τῶν ᾠδικῶν ὀρνίθων συλλογῆς, οὓς μετὰ τὸ διδαχθῆναι διὰ μειρακυλλίων ὡς Ἄννων θεὸς ἐνδελεχῶς παρακαθημένων αὐτοῖς καὶ τοῦτο ὑποβαλλόντων ἀεὶ μάθημα διαφῆκεν ἄλλοσε ἄλλον, ὡς ἀπανταχῇ διαρρεύσῃ τὸ B ὑπὲρ αὐτοῦ τῶν ὀρνίθων μέλος· λύσαντες γὰρ τὸ πτερὸν οὐκέτι Ἄννων ἦδον θεός, ἀλλὰ τὰ τῶν ὀρνίθων καὶ πάλιν ἐμουσούργουν ὡς πρότερον· οὔτε μὴν ὁ βασιλεὺς ἐς μακρὸν τῆς εὐαγγέλου φήμης ἀπέλαυσεν· ἡ γὰρ πτῶσις πολύανθρωπος γενομένη τὰς πόλεις ἐπιστεναχούσας ἐδείκνυ καὶ τοὺς ἀγροὺς κῶμον κωμάζοντας ἄγριον. εἰσιὼν δὲ τὴν τῶν πόλεων ἄρχουσαν ὑπεχάλασέ τι μικρὸν τῆς ὀφρύος, καὶ ἦν ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι τούτοις δακνόμενος. πρώην δὲ οὐχ οὕτω διέκειτο, ἀλλ' ἀπαίρων κατὰ βαρβάρων, τὰ προφητικὰ ἐκεῖνα εἰς ἑαυτὸν ἐφελκόμενος ῥήματα, ᾧετο ἐν εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθαι καὶ μετὰ χαρμονῆς εἰσελεύσεσθαι, καὶ ὡς τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι αὐτὸν ἐν χαρᾷ, C καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις, καὶ V. 227 ἀντὶ στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ κνύζης ἀναβήσεται μυρρίνη, ἐπεὶ καὶ ἀλλοκότοις δόξαις περὶ ἑαυτοῦ συγ-

καὶ τὰ μιμηλὰ τῶν στρουθίων, ἤγουν κίσσας χαμικηλάδας ψιτακοὺς καὶ ἕτερα, κρατήσας καὶ ἐν κλουβίοις κατακλείσας, ἐδίδασκον τὸ λέγειν παρ' αὐτοῦ ὡς θεός ἐστιν ὁ Ἄννων. εἶτα ἀπολυθέντα παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸ πανταχόθεν διακηρύττειν καὶ λέγειν ὡς Ἄννων θεός ἐστιν, ἐκεῖνα μὲν τοιοῦτόν τι ὡς ὑπελάμβανεν οὐκ ἐποίησαν, ἀλλ' ἕκαστον τὴν συνήθη καὶ πρώην ἐχρᾶτο φωνήν. οὔτε γοῦν μέχρι τέλους ὁ Ἄννων ἐκηρύχθη θεός, οὔτε — B. 2. ᾠδικῶν] φιλομούσων A. συλλογῆς] ᾠδῆς A. 3. μειρακυλλίων] παιδαρίων A. 9. ἀπήλαυσεν A. 17. προσδεχόμενα A. 19. καὶ ἀντὶ κονύζης A.

rarat. caeterum neque Hanno diuturnum fructum ex Musicarum avium cantu percepit, quas a pueris continenter edoctas Hannonem esse deum alias alio dimiserat, ut volucrum illa cantilena passim audiretur: nam cum avolassent, destiterunt canere Hannonem esse deum, et veterem suam cantilenam repetiverunt; et imperator victricis famae gloriolam cito amisit: nam interfectorum multitudo urbes et agros luctu complebat. urbem ingressus cladis illius dolore nonnihil de supercilio remisit. nam ante eam expeditionem, propheticis illis verbis ad se accommodatis, putabat se cum laetitia egressurum et cum gaudio ingressurum, et montes ac colles prae expectatione sui hilariter exultaturos, et omnes silvae arbores ramis sibi applausuras; pro gramine cupressum et pro rubo myrtum nasciturum. nam absurdis de semet ipso opinionibus imbutus ea quae in animi

δας τῆς ὁποιασοῦν ὑπό τινος α
γμα καὶ ἀντίψυχον ἐκδίδωσιν
καὶ ὡς πρόβατα σφαγῆς παρίησ
ἀποκτείνεσθαι. τίς γὰρ Ἱερεμία
ἀρκούντως τοὺς αἰχμαλωτιζομέ
τοὺς εἰς τὰς πορρωτέρω χώρας
ἐφ' ὅσαις τὸ τοῦ Χριστοῦ μὴ ἐ
δὲ μόνον διεξιὼν ἦν, ἀλλ' ὅτι
καὶ θηλάσει γάλα ἐθνῶν, καὶ αὐ
ἐλευθερῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ
Ἰσμαηλίτας ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην
P. 277 ζόμενος καὶ τὸ βαρβαρικὸν κύκλ
δὲ καὶ ὡς οἱ τότε ὑπ' αὐτὸν ἦγ
μερον ὅμοιοι, ἀλλ' ἰσχὺν περιβο
τον ἐθνῶν ἔδονται καὶ τὰ πάχη

2. ἐκφέρων] ἐξαγγέλλων A.
σιν A. 12. αὐτοὺς om A.

penetralibus insederant proferebat,
et dei iudicium ab omnibus derelic
tam, quo minus nos audiret, et p
gellandos esse datos, sed poenas de
secuti essent ii qui hostibus praeda
nes et inspirationes, si nonnullis
piorum millia ob qualecunque in ec
ovium instar ad caedem et interne
sus Hieremias satis deploret eos qu

ἦν ῥηξὶ καὶ τοπάρχαις ἐξουσίαν καὶ περιφάνειαν καθι-
μενοι. ἐλέγετο δὲ τούτων πάντων ὑφηγητὰς Ἰσαακίῳ κα-
τάναι τοὺς ἐς ἡμᾶς ματαιολόγους, ὥσπερ σῆτας τάῖς κε-
ωνίαις ταύταις τὴν ἐκείνου φύσιν πρὸς τὰ καινὰ τῶν
ρσμάτων οὖσαν κατάρροπον ὑπεισιόντας καὶ κατεσθίον-
, ἢ μᾶλλον ὡς αἱ τίτθαι τὰ βρεφύλλια ἐπικλινῆ τιθέντας
: ῥαστώνην καὶ βίον ἐξημβλυμένον ἀναπεπτωκότα τε δει-
τες τὸν βασιλέα τοῖς τῶν τοιούτων μυθολογημάτων ἐπῴ- B
σιν, οἷα δὴ καὶ μηδὲν αὐτουργοῦντος αὐτοῦ, τῆς ὥρι-
νης δ' ἐπιστάσης ὑποκεισομένων αὐτῷ πασῶν τῶν βασι-
ίν, καθ' ὃν δὴ τρόπον καὶ οἱ πάλαι ζωγράφοι Τιμόθεον
ιφον αὐτὸν μὲν καθεύδοντα, τὴν δὲ τύχην περιιοῦσαν
εἰς ἕνα κύρτον τὰς πόλεις ἐμβάλλουσαν καὶ προσάγουσαν
ῷ καὶ παραδιδοῦσαν. τὸ δὲ δὴ θαυμάζεσθαι ἀξιώτερον,
ε διαρρήδην ὡς ὁ Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος, ὃν αὐτὸς τοῦ
ειν καθελὼν εἰς θάνατον ἐξέδωκε πονηρόν, ἐνναετίσειν
λε τῇ βασιλείᾳ Ῥωμαίων, συνέστειλε δὲ τὴν ἐκείνου ἐν-
χίαν εἰς τριετίαν θεὸς ὡς ὄντος κακοεργοῦ, ἀμέλει τοι
ὡς ῥάκος πορφύρᾳ ἐπιβέβληνται τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ καὶ οἱ

2. ἐλέγετο δὲ τὰ μαντεύματα ταῦτα ἔχειν ἀπὸ τοῦ πατριάρχου τοῦ δοσιθέου. εἶχε γὰρ αὐτὸν ὁ τοιοῦτος πατριάρχης κατὰ πάντα ὑπήκοον καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ δεχόμενον ὡς διδασκάλου, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὥσπερ τὰ βρέφη ὑποτάσσονται ταῖς θηλαζούσαις καὶ κατάκεινται ἐν τοῖς κουνίοις αὐτῶν βίον ἀπράγμονα ἔχοντα, οὕτω καὶ οὗτος ὁ βασιλεὺς ὅλος ἦν ἀναπεπτωκὼς ἐν τοῖς τούτου μυθολογήμασι καὶ ἐπῴδαις, μηδὲν ὅλως ἐνεργεῖν βουλόμενος· ἐλεύσονται γὰρ τὰ πάντα κατὰ τὸν καιρὸν αὐτόν, ἐδόξαζέ τε καὶ ἔλεγε· ὅπερ δὲ ἔχειν διὰ θαύματος καὶ

ε
ἄξιον γέλωτός ἐστιν, τοῦτο ἦν. B. 4. καινὰ A. 7. δεικνύντας? 12. δὲ om APW. 16. πόνηρον ἐνν. ἔλεγε A.

et pinguedinis eorum medullas exhausturos, regibus et topar-
auctoritate et splendore similes. in huiusmodi ineptias impulsus
vanis hominibus, qui nostra etiam aetate vigent, et veluti ti-
vanitatibus istis ingenium eius novarum rerum avidum subi-
et erodebant; aut potius, ut nutrices infantem in cunis collo-
, ita illi ipsum ad socordiam et ignaviam suis fabulis et com-
is impellebant, quasi vero ipso dormitante, cum fatalis hora
ret, regna in eius potestatem ultro casura essent, quemadmo-
veteres Timotheum pinxerunt dormientem fortuna interim cir-
unte et urbes in unum rete contractas ei tradente. et quod ma-
ireris, asseverabat Andronicum Comnenum, quem ipse imperio
am miserabiliter trucidandum curarat, IX annos in imperio ex-
rum fuisse, nisi a deo propter improbitatem illius ad triennium

C ἐκείνου ἔξ λυκάβαντες, καὶ μέλλει κατὰ τούτους αὐτὸς τους χρόνους μὴ εἶναι πάνυ τι ἐπιεικής τε καὶ μέτριος μηδ' ὡς ἐπίπαν ταῖς ἀγαθοπραξίαις γαννύμενος, οἷα τῶν κακοποιῶν Ἀνδρονίκου ἐνιαυτῶν πρὸς τὴν ἐκείνου μεθελκόντων φύσιν αὐτὸν καὶ ἀντισπώντων ἀναγκαστῶς. ταῦτα δὲ εἰ καὶ Ἀνδρονίκῳ τὸ ἀνεπέγκλητον χαρίζονται ὡς κατὰ χρόνους ἄρξαντι κακοποιούς, καὶ συνίστησι τὴν εἱμαρμένην καὶ τὴν ἀνάγκην, παρίημι τοῖς βουλομένοις σκοπεῖν. ἐπεὶ δὲ οἱ ἔξ παρήλθοσαν ἐνιαυτοί, ἔδειξεν ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν μὴ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀλλὰ τὴν γνωμικὴν ἰδιότητα ὑποβάλλειν καὶ ὑποτιθέναι τὰ βουλητέα τισίν· ἀγαθὰ γὰρ ἐπαγγελλόμενος D μείζονα τοῖς ὑπηκόοις εἰς τοὺς μετέπειτα ἐνιαυτοὺς οὐδέν τι τῶν προτέρων εἰργάσατο ἄμεινον.

V. 228 4. Οἱ μέντοι Βλάχοι τῷ ἀεὶ νικᾶν Ῥωμαίους ὀφρυαζόμενοι, καὶ πλοῦτον ἄβρὺν καὶ παντοῖον ὅπλισμὸν ἐκ τῶν Ῥωμαϊκῶν λαφύρων περιβαλλόμενοι, ἀκατάσχετοι τοῦ λοιποῦ ταῖς ὁρμαῖς ἐγεγόνεισαν, καὶ οὐκέτι κώμας καὶ ἀγροὺς ἐληΐζοντο ἐπιόντες, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν εὐπύργων ἐφωπλίζοντο πόλεων. τήν τε οὖν Ἀγχίαλον ἐξεπόρθησαν καὶ τὴν Βάρναν παρεστήσαντο, καὶ κατὰ τὴν Τριάδιτζαν ἀφικόμενοι, ἥ ἐστιν ἡ πάλαι λεγομένη Σαρδική, τὸ πλεῖον αὐτῆς μέρος ἠφάνι-

4. χρόνων A. 5. ταῦτα] οἱ δὲ τοιοῦτοι λόγοι φανερῶς ἀθωοῦσι τὸν ἀνδρόνικον ὡς ἀνέγκλητον καὶ μὴ μετὰ γνώμης οἰκείας πράττοντα τὰ κακὰ ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τῶν κακῶν χρόνων ἀνάγκης τε καὶ φορᾶς. φαίνεται δὲ ὁ ταῦτα λέγων καὶ προσκρούειν θεῷ, καὶ τύχην καὶ εἱμαρμένην δοξάζειν, ὡς τῶν ἑλλήνων τινές. B. εἰ καὶ] ἦν A.

contracti essent, et sex illius anni, tanquam panni purpurae, su imperio adiecti; quibus non omnino clemens et moderatus futur esset, neque beneficentiae rationem ubique habiturus, quippe q a maleficis annis Andronici ad illius naturam per vim trahere quibus verbis an excusarit Andronicum ut maleficis temporibus perio potitum, et fati necessitatem ut quidam ex Graecis prob aliis iudicandum relinquo. postquam vero sex anni praeterierunt exemplo demonstravit non annorum circuitu sed animorum im nonnullos ea fecisse quae voluerunt. nam cum maiora bona pe retur, insecutis annis nihilo clementius tractavit subditos.

4. Enimvero Blachi crebris victoriis elati, et ex Roma spoliis magnas opes et omnis generis arma consecuti, deincep modo cohiberi potuerunt; nec iam villas et agros passim popu tur, sed munitas etiam urbes invadebant. Anchialum quide runt, Barnam subegerunt, et Triaditzae, quae olim Sardica tur, maiorem partem deleverunt. Stumpio cives exegerun

σαν, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Στούμπιον τῶν ἐνοικούντων ἐκένωσαν. ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Νῖσον ἀφικόμενοι λείαν κἀκεῖθεν οὐκ ὀλίγην ἀνθρώπων τε καὶ ζώων ἐπεσπάσαντο. μὴ ἔχων δ' ὁ βασιλεύς, ὡς οἷα ὑπὸ μελισσῶν κηρίον κυκλούμενος, τίνι τῶν κακῶς πα-
σχόντων ἐπαρήξει πρότερον ἢ τίνι τελευτῶν βραβεύσει τὴν P. 278
σύναρσιν εἰς ἀρχηγοὺς μερίζει τὴν στρατιάν. ἀμέλει καὶ τὴν Βάρναν ἀνέκτισε, καὶ ἐπύργωσε τὴν Ἀγχίαλον, καὶ φρουρὰν αὐταῖς ἐγκατέστησε. καὶ ἐδόκει μὲν οὐκ ἄπο προμηθείας εἶναι ταῦτα βασιλικῆς, ἦσαν δὲ καὶ οὕτω τὰ τῶν ἐναντίων αὖθις ἐπικρατέστερα. ἐξιὼν δὲ καὶ αὐτὸς κατὰ τὰς μετοπωρινὰς τροπὰς περὶ τὴν Φιλίππου ἐπαρχίαν, καὶ τὴν γυναικωνῖτιν συνεπαγόμενος, ὡς ἐνόν, ἀνέστελλε τὰς τῶν Βλάχων καὶ Σκυθῶν ἐπιδρομάς. ἀλλὰ καὶ τοῦ τῶν Σέρβων Ζουπάνου κακουργοῦντος καὶ τὰ Σκόπια φθείροντος, κατ' ἐκείνου ἐξώρμησε· καὶ ὡς συνερρώγεσαν αἱ τάξεις κατὰ τὸν Μοράβον λεγόμενον ποταμόν, ἐνέκλιναν οἱ βάρβαροι, καὶ καταδιώξεως γενομένης οὐκ ὀλίγοι τούτων ἀφανισμῷ παρεδόθησαν, B
ὕδασι καταβαπτιζόμενοι καὶ δόρασι διαπειρόμενοι. παρελθὼν δὲ καὶ τὸν Νῖσον καὶ περὶ τὸν Σάουβον γενόμενος ποταμὸν τῷ οἰκείῳ συνέμιξε κηδεστῇ τῷ τῆς Οὐγγρίας ῥηγὶ τῷ Βελᾷ. καὶ συχνὰς ἐκεῖσε διατρίψας ἡμέρας ἐπάνεισιν αὖθις εἰς Φιλιππούπολιν, κἀκεῖθεν τὴν μεγαλόπολιν εἴσεισιν, ἐκκλίνων τὴν εἰς τὸν Αἷμον πάροδον.

1. στούμπιν B. 2. εἰς] πρὸς A. Νῖσον] νῆσσον B. ἀφιγμένοι A. 5. τὴν om A. 14. ἄπεισι κατ' αὐτοῦ A. 15. μονάβον A. 21. καὶ συχνὰς] καὶ ὀλίγας ἡμέρας μετ' αὐτοῦ ποιήσας B.

quoque non parvam hominum et pecorum praedam abegerunt. quamobrem imperator undique non aliter quam favus ab apibus circumventus, et quibus prius aut posterius opem ferret dubitans, exercitus inter duces distribuit, Barnam instauravit, Anchialum turribus et praesidio firmavit. quae quamvis ab imperatoria providentia non abhorrere viderentur, tamen hostes denuo superiores fuerunt. sed et ipse post aequinoctium autumnale in Philippicam provinciam egressus, adductis una mulieribus, Blachorum et Scytharum incursiones pro virili prohibebat. invasit et Serviorum Zupanum, qui maleficiis non abstinebat, et Scopia evertebat. commisso ad flumen Morabum praelio barbari terga dederunt; in eaque fuga non pauci aqua et ferro perierunt. Nisum quoque praetergressus, et ad Savum fluvium profectus, socerum suum Belam Hungariae regem adiit. et complures ibi dies commoratus, Philippopolim revertitur, atque inde in magnam urbem redit, declinato Haemi transitu.

Εἰς δ' ἑτέραν τῶν κατὰ Φιλιππούπολιν χωρῶν ἀπιδὼν κυβέρνησιν, ὡς τῶν ἐκεῖσε μάλιστα πασχόντων κακῶς ἀεί, στέλλει τὸν οἰκεῖον ἐξάδελφον Κωνσταντῖνον, ὃν καὶ δοῦκα τοῦ στόλου προυβάλετο, εἰς στρατηγὸν ἀποτάξας. ὁ δὲ κἂν οὔπω ὑπεραναβεβήκει τὸν μείρακα, τὸ γοῦν θυμοειδὲς παρα- 5
C δεικνύων ὡς οἱ τῶν λεόντων σκύμνοι τὴν ὀφρὺν εὐθὺς ἐκ γενέσεως καὶ τῆς ἐπαυχενίου κόμης τὸ λάσιον καὶ τὰς τῶν ὀνύχων ἀκωκάς, οὕτω πρὸς ὑπακοὴν καὶ δέος τὸ συνὸν αὐτῷ ἐρρύθμισε στράτευμα ὡς νεύματι μόνῳ πείθεσθαί οἱ καὶ ἐννοήματι καὶ πρὸς τὰ ἐπιτατόμενα ῥᾳδίως ὑπάγεσθαι. ἐστρα- 10
τήγει οὖν μετὰ τῆς φυσικῆς ὀξύτητος· εἰ δέ που ἡ νεότης σφαδάζουσα ἐξέπιπτε τοῦ καθήκοντος, ἡ τῶν ἐκείνῳ συνεζευγμένων ὑποστρατήγων ἐμπειρία ταύτην ἀνασειράζουσα μὴ ὅρους ὑπερβαίνειν ὑπετίθει τοὺς τακτικούς. ἔπτηξαν οὖν αὐτὸν οἱ ἀποστάται Βλάχοι ὅσον οὐδ' αὐτὸν τὸν βασιλέα 15
ἐποπτανόμενον κατεπλάγησαν, καὶ πολλάκις ὁ Πέτρος σὺν
D τῷ Ἀσὰν κείρειν τὰ κατὰ Φιλιππούπολιν καὶ Βερρόην προθέμενοι οὐκ ἔλαθον ἐξιόντες τὸν Κωνσταντῖνον, ἀλλ' ἐφέποντα εἶχον καὶ τὰς ἐκείνων χλονοῦντα φάλαγγας, ὥστε οὐχ ὡς πρότερον συχνὰς ἐποίουν τὰς ἐκδρομάς. ἀλλὰ δέον τὰ λυ- 20
σιτελῆ ταῦτα τῇ πατρίδι καὶ ταῖς ἐκεῖσε πόλεσιν αἱρεῖσθαι τὸν Κωνσταντῖνον, ὁ δὲ τὴν ἐναντίαν ἐτράπετο. ἐπαρθεὶς γὰρ τοῖς μικροῖς ἀγωνίσμασι τούτοις, ὡς τὰς φρένας ἀστατῶν τῇ νεότητι, ἤρξατο ὑποποιεῖσθαι τοὺς συνόντας αὐτῷ

5. οὖν A. 16. ὀπτανόμενον ἐκεῖσε κατ. A.

Initaque alia ratione Philippopolitanam provinciam gubernandi, ut hostium grassationibus maxime obnoxiam, Constantinum fratrem patruelem cum imperio ablegat, quem classis quoque ducem creavat. qui etsi adhuc adolescens, tamen, quemadmodum leonum catuli a primo ortu supercilium iubam et unguium aciem ostendunt, sic ille statim animi vigorem et iracundiam prae se ferens ita exercitum ad sui metum et obedientiam assuefecit, ut ad nutum et cogitationem paratus iussa eius facile exequeretur. naturalem igitur in regendo milite acrimoniam secutus si quando aetatis vitio ab officio deerrabat, errata eius legati corrigebant, monentes ne ultra limites evagaretur. proinde Blachi magis eum formidarunt quam ipsum imperatorem; ac Petrus et Asan saepe Philippopolitanum et Berroenum agrum populaturi Constantinum non fefellerunt, tergis subinde inhaerentem et phalangem eorum armis lacessentem; et minus crebras excursiones fecerunt. cum autem Constantino ii successus ad patriae et subiectarum urbium salutem referendi essent, is contrariam viam secutus,

στρατηγούς, καὶ τῶν ἐγχωρίων στρατιωτῶν ὁπόσους τὸ γένος
ἀδεσίμους ἐγίνωσκε καὶ περιδεξίους εἰς ἔργα πολέμια. οὐκ-
οῦν καὶ βραχεῖαν ἐκ τούτων ῥοπὴν ἐσχηκὼς πρὸς τὴν τῶν
κατ' ἔφεσιν ἐκπεράτωσιν, τῆς στρατηγίδος ἀνθαιρεῖται στο-
λῆς τὴν βασίλειον, καὶ τοὺς πόδας εἰς ἑτοιμασίαν τῆς τυ- V. 229
ραννίδος φοινικοβαφὲς ἀμφιέννυσι πέδιλον. καὶ παραδηλοῖ P. 279
γράμμασι τὰ ἐπ' αὐτῷ τετελεσμένα τῷ τῆς ἀδελφῆς γαμέτῃ
τῷ μεγάλῳ δομεστίκῳ τῆς δύσεως Βασιλείῳ τῷ Βατάτζῃ. τὸν
δὲ οὐ μόνον οὐκ ἔσχεν ἐπαινοῦντα τὰ τετολμημένα ἢ προσ-
σχόντα οἷς ἔπραττε νηπιωδῶς καὶ οἷς ἔστελλεν αὐθαδῶς, εἰς
Ἀδριανούπολιν τότε διάγοντα, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τὴν ἄκαιρον
ὁμοῦ καὶ ἄλογον ἐκείνου φιλοτιμίαν καταμωκώμενον, καὶ ὡς
ὅσον οὐδέπω ἀπολούμενον αὐτὸν ὀδυρόμενον· ὃ καὶ παρὰ
πόδας ἐπηκολούθησεν. ἆρας γὰρ ἐκ τῆς Φιλίππου ἐπὶ σκοπῷ
τοῦ κατ' Ἀδριανούπολιν γενέσθαι καὶ μὴ ἐκόντα παραλήψε-
σθαι τὸν οἰκεῖον γαμβρὸν τὸν Βατάτζην συλλήπτορα τοῦ ἔργου
καὶ συνεπευδοκοῦντα τοῖς τελουμένοις, φθάσας περὶ τὸ λεγόμε- B
νον Νεούτζικον (τόπος δέ ἐστιν οὗτος διοριστικὸς τῶν ἐπαρχιῶν
ἀμφοτέρων, τῆς Ἀδριανοῦ φημὶ καὶ τῆς Φιλίππου) συλλαμβά-
νεται καὶ καταπροδίδοται βασιλεῖ παρ' αὐτῶν ἐκείνων τῶν εἰς
ἀποστασίαν ὑπονυξάντων καὶ ἀναγορευσάντων αὐτὸν αὐτοκράτο-
ρα. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τὸν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀπόλογον ἐφ' οἷς ἔδρασαν
πρὸς τὸ εὔσχημον μεθαρμόζοντες, διεμηνύσαντο βασιλεῖ τὸ

5. τῆς om A. 9. ἢ] ταῦτα ἢ A. 11. ἄκ. αὐτοῦ καὶ ἄλ. φ. A. 17. συνευδοκοῦντα A. καὶ φθ. A. 23. εὔσημον A.

et parvis illis dimicationibus ob aetatis levitatem et temeritatem elatus, duces et milites nobiliores et rei bellicae peritiores sibi conciliare instituit quos cum dicto audientes et ad iuvandum institutum suum paratos invenisset, pro ducis habitu imperatoriam sumit, et ad tyrannidis occupationem declarandam purpureum calceum induit; sororisque mariti magnum domesticum Occidentis, Basilium Batatzem, ut secum actum sit, per litteras certiorem facit. is vero Adrianopoli tum degens non modo facinus eius non probabat, nec puerilibus eius actis et insolentibus litteris quicquam movebatur, sed etiam importunam eius ambitionem deridebat et ut iamiam perituram deplorabat. idque e vestigio est consecutum. nam cum eo consilio Philippopoli discessisset, ut Adrianopolim profectus sororium Batatzem vel invitum in partes suas pertraheret, ubi ad Neuzium pervenit (locus is est, qui Philippopolitanam et Adrianopolitanam provinciam disterminat) comprehenditur, et imperatori ab iis ipsis proditur, a quibus ad defectionem impulsus et imperator salutatus fuerat. qui ut suum facinus honesta specie velarent, ad imperatorem scripserunt se non alio

μὲν ὑποκλιθῆναι καὶ προσνεῦσαι τῷ ἀποστάτῃ μὴ καθ' ἕτερον τρόπον ἐργάσασθαι ἢ τῷ συμμεταβεβλῆσθαι ἀθελήτως τῷ καιρῷ καὶ τοῖς πράγμασιν (ὁρᾶν γὰρ οὐκ ἀκίνδυνον αὐτοῖς καὶ ἀκόνδυλον τηνικαῦτα τὸ ἀντιτείνειν πρὸς τὰ παρὰ
C τοῦ Κωνσταντίνου ὑποβαλλόμενα· εἶναι γὰρ τῶν προηγησαμένων στρατηγῶν ἐπιχολώτατον καὶ τὸ ξίφος ἐκ τοῦ αὐτίκα γυμνοῦντα κατὰ τῶν μὴ ἐπευδοκούντων τοῖς αὐτοῦ δόγμασι), τὸ δὲ νῦν τελεσθὲν τῆς ἐς αὐτὸν τὸν βασιλέα ἀκραιφνοῦς τεκμήριον πίστεως τὸ οἰκεῖον ἐνδειξαμένων, ὑπηνίκα εὐκαιρίας ἐλάβοντο. καὶ ἤδει μὲν ὁ βασιλεὺς παλιμβόλων ἀνδρῶν τεχνάσματα ταῦτα καὶ κατεσχηματισμένα προβλήματα, ἐπαινέσας δ' ὅμως τὸ γεγονὸς ὡς αὐτῷ ξύμφορον, τῶν μὲν συναραμένων τοῦ ἔργου τῷ Κωνσταντίνῳ οὐδένα ἐκ τοῦ προδήλου παραλελύπηκεν, αὐτὸν δ' ἐς τὸ φῶς ἐλυμήνατο. τοσοῦτον δ' εὐφράνθησαν οἱ Βλάχοι καὶ ἠγαλλιάσαντο Πέτρος τε
D καὶ Ἀσὰν ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι τούτοις τῷ Κωνσταντίνῳ, ὥστε κἀκεῖνον ἐπὶ τοῦ ἑαυτῶν ἔθνους τῇ βασιλείᾳ ἐπιβαλεῖν, καὶ βασιλέα μὴ ἔχοντα μειζόνως εὐεργετήσειν ἄλλως τοὺς Βλάχους ἢ τὰς κόρας ἐκκόψαι τοῦ Κωνσταντίνου, θυμοσο-

2. ἀθελήτως] ἀθεμίτως A. 6. αὐτίκα] παραχρῆμα A. 7. ἐπευδοκούντων] πειθομένων A. 9. ἐνδειξαμένων] ἐργασαμένων A. infinitivo opus. 14. τοσοῦτον] πολλὰ δὲ ηὐφράνθησαν οἱ βλάχοι καὶ ἐχάρησαν, καὶ ἐπὶ πλέον ὁ πέτρος καὶ ὁ ἀσάν, εἰς τὴν τοῦ κωνσταντίνου τύφλωσιν· ὑπελάμβανον γὰρ ὅτι εἰ τῆς βασιλείας ὁ κωνσταντῖνος ἐγκρατὴς γενήσεται, ἡ τῶν βουλγάρων ἀρχὴ ἐκ τοῦ παραυτίκα διαλυθήσεται. καὶ ἔλεγον ὅτι μεγαλωτέραν εὐεργεσίαν οὐ μὴ ἠδυνήθημεν παρὰ τοῦ βασιλέως εὑρεῖν ποτὲ ὅσην ἀρτίως ἐποίησεν εἰς ἡμᾶς, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύξας τοῦ κωνσταντίνου διὰ τὴν ἡμετέραν ὠφέλειαν, γελῶντες καὶ ἐξουδενοῦντες τοὺς βασιλεῖς τῶν ῥωμαίων ὡς ὅτι τοσαύτας ἐστερήθησαν χώρας. B. 16. ἐπὶ] ἔλεγον? 19. ἢ expunxerim.

consilio seditiosum hominem secutos, nisi ut iniquae temporum conditioni servirent. vidisse enim se tum minime fuisse tutum Constantini voluntati refragari, qui omnes duces iracundia vinceret, et ensem statim in eos stringeret qui iussis eius non obsecundarent. id vero quod nunc per occasionem fecerint, argumentum esse suae inviolatae erga imperatorem fidei. imperator vero etsi levium virorum artes et fucatas excusationes non ignorabat, tamen eo facto quod ei re sua esset probato, Constantinum excaecavit, adiutorum eius nemine aperte multato. Blachi vero tantum eo Constantini casu exhilarati sunt, Petrus et Asan fratres ita exultarunt, quasi et suae genti regnum affectasset; neque imperatorem ullum maius beneficium in Blachos conferre potuisse dicerent excaecatione Constantini; quibus

; ἐν τοῖς τοιούτοις, καὶ τὰ Ῥωμαίων μυκτηρίζοντες
τα ἐπὶ τὸ κάταντες ἀεὶ προχωροῦντα καὶ τοῖς χείρο-
σιν ὑπενδιδόντα. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τοῖς ἐκ φύτλης τῶν
ν τὴν τῶν Ῥωμαίων χειρίζουσιν ἀρχὴν πολυετὲς ἐπηύ-
κράτος, μηδὲ ἰδεῖν ποτὲ θάνατον, εἰ δυνατόν, ἐξελι-
τὸ θεῖον, ἢ ἀφαίρεσιν τῆς βασιλείας παθεῖν· καὶ τὴν
προστιθέντες ἐχρηστηρίαζον οἱ κατάρατοι ὡς αὐτῶν
όντων ἔτι καὶ ἔτι τὰ τῶν Βλάχων προσεπιδώσουσί τε
γεθυνθήσεται, καὶ χώρας δὲ καὶ πόλεις ἀλλοτρίας
ονται, καὶ ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν καὶ ἡγούμενοι ἐκ τῶν
αὐτῶν ἐξελεύσονται, οὐκ οἶδ' ὅθεν καὶ ὅπως τὰ ἐσπου- P. 280
κ ταῦτα διεξιόντες. ἔνθεν τοι καὶ οἱ μὲν ὡς ἐπί τι
ήσοντες φρούριον ἢ κώμας ἀναρπάστους θησόμενοι ἢ
ἀναστάτους δείξοντες μετὰ φάλαγγος ἐπῄεσαν Σκυθι-
κὶ τὸ προστυχὸν ἅπαν ἐσίνοντο, ποτὲ μὲν τῇ Φιλίπ-
όντες, ποτὲ δὲ τῇ Σαρδικῇ ἐφεδρεύοντες, ἐνίοτε δὲ
ἣν Ἀδριανούπολιν ἐπερχόμενοι· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι νω-
ν ἐπεξῄεσαν, εἰ δέ ποτε καὶ ἀντετάχθησαν ἢ συνε-
κν, κατὰ μετρητοὺς ἐκάκουν τοὺς ἀντιπάλους.

Ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτος δολιχοδρόμῳ ἢ γοῦν σταδιεῖ
κὼς εὐθὺς πρὸς τῇ νύσσῃ κατέπαυσε τὸν τῆς ἀρίστης V. 230
ας δρόμον τρέχειν ἀρξάμενος· οὐδὲ γὰρ ἦν πολλοὺς

ὡς ἐπί] συνεχῶς ἢ? 17. νωθέστεροι A. 21. εὐθὺς] ἑως A.

acundiae suae blandiebantur, et rem Romanam subinde in
ruentem subsannabant. iidemque Angelicae familiae suae diu-
imperium precabantur, deumque orabant ne unquam, si fie-
t, morerentur aut unquam privatam vitam agerent. causam
ebant homines execrabiles et veluti oraculum edebant, iis
bus Blachorum regnum magna incrementa capturum et am-
ium, alienis provinciis et urbibus augendum, principes ex
duces e femoribus eorum egressuros esse, haud scio unde
odo erudita haec edocti. proinde aut ad castellum aliquod
im aut ad pagos diripiendos aut ad urbes evertendas cum
Scythica proficiscebantur; et obvia quaeque populantes,
ilippopolim invadebant, alias Sardicae insidiabantur, alias
polim petebant. Romani vero segnius cum eis pugnabant.
quando in aciem descendebant et pugnam inibant, parum
t hostibus.

Ipse vero imperator cum optimae gubernationis cursum in-
, instar ignavi cursoris non procul ab ipsis carceribus de-
que enim multos virtutis circulos absolvit, sed veluti fati-

θέτην τῶν σεκρέτων προβαλόμενος ἤγετο ὑπ' αὐτοῦ κα
τήγετο καθάπερ βασιλευόμενος, ὅθεν ὡς ἄν τις ἐν ὑπ
C μοίρᾳ καθήμενος, πᾶν ὅπερ ὑπ' αὐτοῦ ἐπετάττετο δι
τετο σχεδὸν μηδὲν διακρίνων. νοσῶν δὲ τὰ ἄρθρα τῶ
δῶν ὁ Κασταμονίτης φοράδην τὰ πολλὰ πρὸς τὸν κραι
εἰσήγετο, ὑπὸ δυοῖν φορέων αἰρόμενος διὰ σκίμποδος
τῶν οἴνων ἀμφορεῖς· καὶ συνομιλῶν βασιλεῖ τὰ πρόσ
ἢ μᾶλλον καπηλεύων τὰ Ῥωμαίων πράγματα καὶ ὀλίγοι
διδοὺς αὖθις ἐξήγετο. οἱ δέ γε λαοὶ καὶ τὸ τῆς πολ
γερούσιον, καὶ ὅσοι τῷ βασιλεῖ καθ' αἷμα συνήπτοντο, ἐ
ἐκείνῳ καὶ προπέμποντες ἐκύκλουν τὸν νεκροφόρον ἅμ
ὀκλαδίαν, τὰς οἰκείας τύχας, οὐκ ἐκεῖνον ἀποκλαιόμενο
γὰρ ἦν τι τῶν γινομένων ἄνευ ἐκείνου διαπραττόμενον
οὐδέ τις τῶν ἐν ὑπεροχαῖς συμμετεῖχε τῷ Κασταμονίτ
D θέδρας, ἀλλὰ παρίσταντο πάντες δουλοπρεπεῖ σχήματι

3. πολλῶν A. 6. τούτου A. 8. τὰ δημόσια εἰσοι
B. 13. νοσῶν] ποδαλγὸς δὲ ὢν B. 17. τὰ] καὶ πα
τὰ B. 19. γερούσιον] περιούσιον A. 22. διαταττόμε

gatus et enervatus de contentione honesti instituti plurimum
summa rerum Theodoro Castamonitae avunculo denique m
erat is homo rebus gerendis, praesertim vectigalibus recip
aptissimus et probe eruditus. quare Logothetam secretorum e
signarat, et illius arbitratu huc atque illuc instar mancipii tr
tur, et quicquid ille vellet agebat, nusquam fere iudicio suo
posito. sed quia morbo articulari laborabat Castamonites,
plerunque a duobus baiulis, ut vini amphorae solent, ad im

ἵν ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐδυσχέραινε, καὶ τὴν οἰκείαν δόξαν
ωρσίως πρὸς ἕτερον μεταβαίνουσαν καὶ διαρπαζομέ-
βασιλείαν οὐμενοῦν οὐδέν τι πρὸς τὴν ἀτοπίαν ταύ-
όνει ἐνδόσιμον, ἀλλ' ἦν τοῖς τελουμένοις ἐπευδοκῶν
δένα πρόδηλον δίκαιον σκοπόν. προϊὼν δὲ καὶ φάλα-
ἁφῇ αὐτῷ ἐνέδωκεν ἔχειν τοῦ ἱεροῦ σχοινίσματος ὄντι
ν, καὶ ἐφεστρίδα τοιαύτην ἐν τῷ ἱππεύειν κεκτῆσθαι,
βαφῆς ὁμοίας ὑποσημαίνεσθαι τοὺς τόμους τῶν δη-
λόγων καὶ τὰ γραμμάτια. καὶ ἦν ὄντως τὰ πράγματα
λικότα πρὸς τὸ ἀσύνηθες καὶ τῇ ἰδίᾳ φύσει ἀντιτασ-
ἕως τις νόσος φιλάνθρωπος ἐπέβρισε τῷ ἀνθρώπῳ
μοχθηροτέρας, ἥτις τὰ ἄρθρα τοῦ σώματος ἀναμο-
α ἐπενέμετο, καὶ ἐπέθετο τῷ λογιστικῷ κραταιότερον.
τότε πεντεκαιδεκάτην ὁ Αὔγουστος μήν, καὶ ὁ Κα-
της μετὰ φυσήματος καὶ πολυοχλίας ἀρχικωτάτης τῇ P. 281
ἧς παντανάσσης διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐπεφοίτησε, τὰ ὅσια
τῇ μεταστάσει τῆς θεομήτορος, ὅτε καὶ πρώτως ἀκού-
πότης καὶ βασιλεύς, ἐπεὶ καὶ τοῦτο προσεφεῖτο ἐπι-
τοῖς κόλαξι καὶ τοῖς αἰκάλλειν εἰωθόσι τοὺς δυναστεύ-
ἔδοξε τοῖς κομψοτέροις τῶν συνελθόντων εἰς ἐπιλη-

προϊὼν] ἐνέδωκε δὲ αὐτῷ καὶ ὀξέα φορεῖν ὑποδήματα καβαλικεύειν καὶ ὀξέα κάτωθεν τῶν προσταγμάτων ὑποφειν καὶ ἕτερα γραμμάτια δι' αὐτοῦ ἐνεργούμενα B. ραμματεῖα. καὶ ἦν οὕτως A. 11. ἕως τις] ἕως ποθὲν αρυτάτη νόσος τῆς ποδαλγίας ἐπεισπεσοῦσα αὐτῷ, ἥτις τοὺς ἁρμοὺς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐκνευρίσασα ιτωτέρους τοὺς πόνους ἐποίησε καὶ εἰς ἐπιληψίαν αὐτὸν αλε, φιλανθρώπως ἐλεήσασα τοῦτον τὸν μὴ ἑαυτὸν ἐλεοῦν- καὶ ἀπὸ τῆς τοιαύτης ὑπεροψίας καὶ σοβαρότητος ἐνέκοψε ῶς. B. 16. παντανάσσου A. τὰ ὅσια] ὡς ἑορτάσων κοίμησιν A.

iripi regnum videret, quicquam de absurditate ista corri- ogitabat, sed omnia, nulla probabili ratione adductus, ap- deniqne etiam purpureas phaleras ei, quanquam ex sacro set, et simile pallium in equitando eundemque colorem in endis publicis libellis et litteris concessit. ita res ad inusi- iorem devolutae naturae suae repugnarunt, donec morbus i misertus affluxu noxiorum humorum articulos eius elisit et etiam arcem invasit. XV die mensis Augusti cum fastu et issimo comitatu per forum in Pantanassae templum ad fe- umptionis dei genitricis celebrandum incedens primum do- t imperator audivit (nam eum quoque titulum adulatores et rum assentatores usurpabant), et tum primum cordatiorum id epilepsiam inclinare visus est ob eius appellationis inso-

ψίαν ἀποκλῖναι διὰ τὸ καινότερον τοῦ ἀκούσματος. ἀλλὰ καί τις τῶν τοῦ Βήλου κριτῶν παρεστὼς (τὸ δὲ ὄνομα ἐκὼν ὑπερβήσομαι) διαχαλάσας τὴν ἐσθῆτα ἐδέσμει τὰς γαστροκνημῖδας τοῦ λογοθέτου τῇ ζώνῃ τῆς ὀσφύος, ἐπισχήσειν τὸ ἀνωφερὲς τῆς ὕλης ἐντεῦθεν πειρώμενος. πλὴν ὁ μὲν καὶ οὕτως ἀλύτως εἶχε τῆς τῶν φρενῶν παρακοπῆς, ὁ δὲ τὸν παρὰ πάντων εὖ μάλα ὠφλίσκανε γέλωτα διά τε τῶν ἱματίων τὸ
B ἄνετον καὶ τὸ τῆς γνώμης εὐάγωγον. ἀλλὰ τότε δὴ βραχύ τι καὶ ὅσον ἡδυτέραν τὴν ἡμέραν ὑπολογίσασθαι τῆς καχεξίας ἀνανεύσας, πάλιν ἐμπέπτωκεν εἰς αὐτὴν καὶ μεθ' ἡμέρας ἀπέρρηξε τὴν ψυχήν, καὶ ἄλλως ἀσθενικὸς ὢν τὸ σῶμα καὶ τὰ περὶ τὴν ἕδραν ὑπὸ νόσου πολύτρητος. ἐκδηλότερον δὲ τὸ αἰσχος ἐγγὺς τοῦ κάλλους ὁρώμενον. τοῦ γὰρ Καστα-
V. 231 μονίτου τελευτήσαντος διαδέχεται τὴν βασιλέως εὔνοιαν νεανισκάριόν τι γραμματιστοῦ καὶ πινακιδίου δεόμενον. καὶ τοῦ τὸν ἐν ἡμῖν βίον ἀπολιπόντος παιδίον μικρὸν τὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν ἀναζώννυται, οὔπω πέρυσιν ἀφειμένον δονακίσκου καὶ μέλανος, ὃς οὐ τὸν κρατοῦντα μόνον αὐτὸν ὡς τὸ κῆτος ὁ λεγόμενος προπομπεὺς μετῆγεν ὡς ἠρεῖτο καὶ περιέφερεν, ἀλλὰ μετῄει καὶ ὅσα τῶν στρατιωτικῶν εἶσι κατα-

3. διαχαλάσας] ἀποζωσθεὶς καὶ τὰ ζοῦχα αὐτοῦ ἀφεὶς κάτω σύρεσθαι ἔδενε τὰ μερία τοῦ χασταμονίτου καὶ ἐσφιγγε τῷ αὐτοῦ ζωναρίῳ, τεχναζόμενος δῆθεν τὴν κατερχομένην ὕλην τοῦ σώματος ἐπὶ τοὺς πόδας ἀνασύρειν ἐξόπισθεν. B. 7. ἱματισμῶν A. 12. τὰ περὶ] διάτρησιν ἔχων περὶ τὸν ἀφεδρῶνα δεινήν B. 14. νεανίας τις ἁρμόδιος ὢν πρὸς τὸ κρατεῖν πινακίδιν καὶ προβέαν καὶ εἰς σχολεῖον πρὸς τὸ μανθάνειν ἀπέρχεσθαι B. 18. μόνον ὡς ὁ βραχύτατος ἰχθὺς τὸ κῆτος ὃ λεγόμενος προπομπός A.

lentiam. sed et quidam Beli iudex, cuius nomen de industria praetereo, veste laxata suras Logothetae cingulo suo constringebat, ut obstaret quominus humores sursum ferrentur. sed is ne sic quidem a delirio liberabatur; et ille ab omnibus cum ob fluxam vestem tum propter animi facilitatem ridebatur. etsi autem tum nonnihil ab acerbitate doloris respiravit, rursus tamen in idem malum incidit, et post dies aliquot expiravit, etiam alioqui corpore morbido, et ex morbo circa sedem fistulis excavatus. enimvero turpitudo cum pulchritudine comparata magis elucescit. nam Castamonita mortuo imperatoris benevolentia in adolescentulum quendam, cui adhuc litteratore et tabella erat opus, transfertur. eo quoque extincto parvus puer, qui non ita pridem a calamo et atramento discesserat, summam rerum administrabat. nec imperatorem duntaxat suo arbitratu, ut maximum cete minutissimus piscis qui propompus dicitur, tradebat et circumferebat: sed militares etiam catalogos tractabat, non

ς εἴπερ ἐκ σπαργάνων αὐτῶν τῇ πηδαλιουχίᾳ τῶν C
ἐνετέθραπτο πραγμάτων ἢ τὰς κοσμικὰς φροντίδας ἠπί-
γενέσεως, καθὰ καὶ περὶ Σιβύλλης φασὶν ὡς ἅμα τῆς
νηδύος ἐξέθορε καὶ ἅμα περὶ τῆς τοῦ παντὸς ἐφι-
υστάσεως. πολλαπλασίονα οὖν καὶ οὗτος τοῦ Κα-
υ τὴν ἰσχὺν ἐνεδέδυτο, θυμόσοφος ὢν ἐν πλείστοις
ξιος τὸν νοῦν ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων,
ῷ αὐτοκράτορι θεμιτὰ ὁπόσα οἱ θελητὰ ἐδέδοκτο·
ραίτητον ᾤετο ἀγαθὸν καὶ ἀσπάσιον, ὅσα καὶ τὸ
ν τοῦ ἀγροῦ, εἰπεῖν δὲ καὶ τριπόθητον ὡς τὸ τοῦ
μάργαρον παρὰ τῷδε τῷ βασιλεῖ συλλελόγιστο. καὶ
ιος ἀτεχνῶς εἴτε κώνωψ ὠτίον περιβομβῶν λέον- D
υρμηκάνθρωπος μελάγχροος τὸ τῆς γῆς μέγιστον
ικυβερνῶν ἐλέφαντα, ἢ μήρινθος λεπτὴ ἀπὸ ῥινὸς
κάμηλον, εἴπῃ δ' ἄν τις οὐκ ἀκόμψως καὶ παχεῖα
ερὶ τὸ τῆς βασιλικῆς ἀκοῆς ἐνσκήψασα ἔλιγμα καὶ
θεν ἐνηχουμένων τὴν εἰσροὴν ἀποφράττουσα, ἢ καὶ
η παράθυρος καὶ στενὴ πυλὶς καὶ συνεπτυγμένη
νουσα πρὸς τὰ βασίλεια. αἱ δ' εὐρεῖαι τῶν εἰσό-
ὧν προσεφοίτων πρότερον τοῖς κρατοῦσιν οἱ δεόμε-
ν ἐπεζυγώθησαν, καὶ ταῖς μωραῖς τῶν παρθένων

ορε] ἐξώλισθε A. 5. συστάσεώς τε καὶ προοράσεως B. να γὰρ τῷ αὐτ. θελητὰ ἐδόκει ὅσα οἱ ἀσπαστέα ἐκρίνετο issis ὅθεν ἀπαρ. — βασ. συλλελόγιστο. quorum ne in B a vestigium, qui εἰ γὰρ καὶ θυμὸν εἶχεν, ἀλλὰ καὶ δε- ἐν ταῖς τῶν πραγμάτων μεταχειρίσεσιν, ἐκεῖνα λογι- ς δίκαια καὶ καλὰ ὅσα ὁ βασιλεὺς διέκρινέ τε καὶ ὥρι- εἴ ποτε γὰρ ὡς κώνωψ —. 15. παχεῖα] ὡς ῥῦπος παχύτε- τὸ τοῦ βασιλέως ὠτίον ἐμπεσὸν περιέφραττεν, ἵνα μὴ τινὸς ἀκούσῃ φωνήν B.

a cunabulis ad maximarum rerum administrationem es- is, aut rerum humanarum scientiam ante natalem suum quemadmodum Sibyllam, simulac e materna alvo prodie- ica universitatis rerum disseruisse ferunt. igitur is quoque a longe maiorem quam Castamonita consecutus, ut erat e rebus acutus et in tractandis negotiis dexter, impera- id erat libitum, probat; et summum ab eo atque incom- num iudicabatur, non absimilis apiculae aut culici aurem msonanti, aut atro pumilioni maximum terrae pondus gubernanti, aut tenui funiculo camelum naso trahenti, densis sordibus aures imperatoris, ne quid aliud audi- ientibus, aut angustae portae et arto tramiti ad palatium m lati olim aditus penitus obstructi fuere, per quos qui

οἱ δι' ἐκείνων εἰσελθεῖν πειρώμενοι ἐώρκεσαν ἀτεχνῶς, ὅτι
P. 282 μηδ' ἦν ὁ κατ' ἐκείνας τῷ κρούοντι ὑπανοίγων. εἰ δέ τις
ὀψέ ποτε διὰ τῆς τῶν πυλῶν συμμύσεως τοῖς ἐπιμένουσι τῷ
κρούειν ἐπαπταίνετο, οὐδὲν μέντοι πρὸς τὴν πεῦσιν ἀπεκρί-
νετο, τὸ δ' ἀπελθεῖν εἰσηγεῖτο κατὰ τὴν παραπυλίδα τὴν
πλάγιον. οὐδ' ἐκείνης ἦν εὐμαρῆ τὴν εἴσοδον εὑρασθαι μὴ
καταθέμενόν τι τῶν ἐν τῷ κόλπῳ ἢ τὴν οἴκοι ἀποδόμενον
δίπλακα. συνεμάχετο δὲ τῷ παιδιογέροντι τούτῳ πρὸς τὸ
ὑπερφιλεῖσθαι παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ εἷς ἀντὶ παντὸς
λογίζεσθαι τό τε ἦθος σοφιστικὸν καὶ εὐτράπελον ὂν ἐν τοῖς
παρεμπίπτουσι πράγμασι, καὶ τὸ πολυειδὲς ὡσαύτως τῆς
γνώμης καὶ ὕφαλον, ἐπεὶ καὶ κατηγόρει ταῦτα ἡ τῶν ὀφρύων
γραμμὴ συνεχὴς φυεῖσα καὶ μηδέν τι μεταίχμιον ἔχουσα.
B ἐπὶ πλέον δ' ἐποίει αὐτὸν ἀγαπᾶσθαι καὶ οἰκειοῦσθαι ἡ τῶν
διδομένων αὐτῷ παρά τινων πρὸς τὸν βασιλέα ἀπόδοσις καὶ
τὸ ἐμπορικὸν φρόνημα καὶ ὁ ὑπεράπειρος λημματισμός· οὐ
γὰρ μόνον τοῖς ἐξ ὕλης παντοίας στατῆρσιν ἐνσκολιενόμενος
ὑφεῖρπε καὶ ἐνήδρευε τοῖς πρὸς δίαιταν, ἀλλὰ καὶ ποτάποις
ἐνελύττα καὶ ἐνέχαινε πέπλοσι καὶ σύμπαν ἄλλο περιειργάζετο
τῆς γῆς ὡραῖον ἐδώδιμον.

Ἀλλ' ἐπανακτέον τὸν λόγον ἐκτραπόμενον τοῦ ἔχνους ἐφ'
ὅπερ ὥρμησεν ἐξ ἀρχῆς. τὰ δ' ἐφ' ὅσον ἐνεδήμει χρόνον τῇ

6. μὴ καταθέμενόν τι] εἰ μὴ διὰ δώρων χρυσίου καὶ ἐτέρας ὕλης χαριστικῆς B. μὴ om A. 8. παιδαριογέροντι B. 12. ἐπεὶ καὶ ἀπὸ τῆς θεωρίας τοιοῦτος ἐφαίνετο, τὰ δὲ ὀφρύδια αὐτοῦ ἐγεμον τριχῶν ἐξ ὁλοκλήρου, μὴ ἔχοντα ὑποκάτωθεν τοῦ μετώπου μέσον τινὰ χωρισμόν. B. 14. πλέον δὲ μάλιστα προσωκείου τῷ βασιλεῖ τὸ ἐμπ.

intrare conabantur, plane fatuis illis virginibus erant similes, quod nemo erat qui ibi pulsantibus aperiret. si quis vero per rimas forium iis cernebatur qui pulsare non desistebant, nullum tamen aliud responsum accipiebant nisi ut exiguam et obliquam portulam adirent; ac ne ibi quidem patebat ingressus nisi muneribus aperiretur, etiamsi vestis vendenda esset. ut autem senex iste puer plurimum ab imperatore diligeretur et solus ei esset instar omnium, id tum sophistico et faceto ac prompto ingenio; tum animo occulto et obscuro consequebatur, quod hirsuta supercilia et iuxta nasum nullo interstitio distincta arguebant. sed maxime illud ei commodabat, quod munera sibi ab aliis oblata imperatori restituebat. erat enim adeo mercatorio ingenio, tam inexplebili accipiendi fame flagrabat, ut non aurum et vestes duntaxat acciperet, sed et alia minuta, usque ad pepones et caetera esculenta et omnis generis poma.

Sed ad institutum redeundum est, et multa ex paucis, ut im-

ὅι τῶν πόλεων ὑπὸ τοῦ βασιλέως τούτου πραττόμενα, πολλῶν ὀλίγα εἰπεῖν, οὕτωσί πως διετετράνωτο. ἦν περὶ τὴν δίαιταν ὁ βασιλεὺς οὗτος πολυτελέστατος καὶ ικὸς βρωμάτων τοῖς παρεστῶσιν. εἶχεν οὖν ἀτεχνῶς άπεζαν Σολομώντειον, καὶ τὰς ἐσθῆτας ὡς ἐκεῖνος καὶ- C ῖς περιέκειτο, βουνίζων μὲν τοὺς ἄρτους, λόχμην δὲ ων ἰχθύων τε διάπλευσιν καὶ πόντον οἴνοπα δεικνὺς πίασιν. ναὶ μὴν ἑτερημέροις ἐνηυπάθει λουτροῖς, ἑνετό τε μυρεψουμένων εὐωδιῶν, καὶ ταῖς στακταῖς ίζετο, ὡς ὁμοίωμά τε ναοῦ στολαῖς ἐξάλλοις ἑκέκαστο ιχιζόμενος. ἐπιδεικτικός τε ἦν ὡς ταὼς ὁ φιλόκοσμος ὶ δὶς τὸν αὐτὸν χιτῶνα ἐνδιδυσκόμενος ὥσπερ ἐκ πα- υμφίος καὶ ὡς ἐκ λίμνης περικαλλοῦς ἥλιος προῆει κάστην τῶν ἀνακτόρων. χαίρων δὲ ταῖς εὐτραπελίαις ἷς ἐκ τῆς ἁπαλῆς Μούσης ᾄσμασιν ἁλισκόμενος, ἐγερ- σί τε ἀνθρωπίσκοις συμπαραθύρων, οὐκ ἐπεζύγου Κέρ- V. 232 s καὶ μίμοις καὶ παρασίτοις καὶ ἀοιδοῖς τὰ βασίλεια. τοῖς ούτοις ὁ πάροινος κόσμιος συνέζευκται πάντως καὶ ἡ D ὰς κοίτας ἀσέλγεια συνεφάπτεται, καὶ ὅσα χρηστῆς καὶ

ἦν οὖν] ἐτρύφα καθ' ἡμέραν λαμπρῶς παρατιθέμενος ἑστία- ' Συβαρίτιδα καὶ τῶν ἡδυτάτων χυμῶν γευόμενος A. ἐτρω- καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐνώπιον πάντων, ἔχων πολυτελῆ ίπεζαν ἀπὸ ποικίλων καὶ διαφόρων γλυκυτάτων βρωμά- ν καὶ ἰχθύων μεγάλων καὶ ἄρτων τῶν λεγομένων μεταξω- ν καὶ οἴνων τῶν εὐόσμων τε καὶ ποτίμων B. 6. β. τε ὶς ἄρτους καὶ λ. κν. A. 8. ἑστίασιν] τράπεζαν A. ρημέρως A. 9. ὡσφραίνετο] ἠλείφετο μυρίσματα ῥοδο- κμάτων παντοῖα μύσχους ζαπέτια ἄμπαρ B. 11. ὡς ὡς] καθάπερ παόνιν B. 13. προϊὼν A. 14. χαίρων] άπα δὲ καὶ ἀνθρωπάρια γελωτοποιὰ ἀδιαφορίας λαλοῦντα καὶ υαρήματα B.

in urbe se gesserit, explicanda. erat igitur in victu sumptuo- s, et de ferculis distribuebat iis qui mensae astabant. men- nnino Salomoniam aut Sybariticam habebat, et novis ut ille s quotidie utebatur; nec erat eius convivium aliud quam collis , saltus ferarum, piscium mare, vini Oceanus. alternis diebus i se reficiebat. pastillis et unguentis omnis generis delibutus pavonis superbi se ostentabat; et ut sponsus e thalamo aut ut Oriente, ita ipse e palatio quotidie prodibat. gaudebat face- mollibus cantilenis. morionibus, scurris, histrionibus, para- nimis, cantoribus palatii fores patebant; cum quibus rebus et bus utique Bacchi et Veneris intemperantia coniungitur, cae- e bonum sani imperii statum corrumpere solita. cum aliquando ia sibi alia afferri iussisset, mimorum illius aetatis festivissimus,

πειθει κακοῦσθαι ἐμβριμήματι τὴν τοῦ γεωτυλλοῦ ἀκε
στομίαν ἀνέστειλε. μεταδιώκων δὲ τὰ τῶν χωρίων εὖ
καὶ ὥρας καὶ θέσεως, ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὴν μεγαλ
ἐπανήρχετο, καὶ κατὰ περιόδους ὡς ὄρνις ὁ Φοῖνιξ ἐπ
P. 283 νετο. ὑπὲρ πᾶν δὲ ἕτερον τὰς τῶν ὑπερόγκων οἰκη
ἀνεγέρσεις περιεσπούδαζε, μανικώτερον ἐπὶ τὰ ἐραστὰ
δῶν, κἂν τοῖς πλείστοις τοῦ καθήκοντος ἐκφερόμενος.
τε οὖν τῶν βασιλείων ἀμφοτέρων λουτρὰ καὶ διαιτήσεις
προτάτας ἐδείματο, καὶ κατὰ τὴν Προποντίδα πολυτελε
μους ἀνήγειρε, νησίδιά τε τὴν θάλασσαν ἀπογαιώσας
σαιο. προθέμενος δὲ καὶ πύργον τεκτήνασθαι κατὰ
Βλαχέρναις παλάτιον, ἅμα μὲν εἰς ἔρυμα τῶν ἀνακτ
ὡς ἔφασκε, καὶ ὑπέρεισμα, ἅμα δὲ καὶ εἰς ἐνοίκησιν ἐ
ναούς τε κατὰ τὴν ἀκτὴν πάλαι ἱσταμένους ἀτημελεῖς

1. ἀτὰρ] ποτὲ οὖν ἐσθίων ὁ βασιλεὺς μετὰ θορυφορίας β
κῆς, πάντων τῶν ἀρχόντων παρισταμένων καὶ ἀρχον
ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ καὶ τῶν παλακίδων B. 5. γ
μεθα] πρῶτον ταύτας ἀσπιέλθωμεν B. 9. πείσῃ?
τὰς — μανικώτερον om A. 17. περὶ τὴν προποντίδα
τὸν λεγόμενον στενοῦ τόπον οἰκήματα πολυέξοδα B. 22.
ἀκτῖνα A, περὶ τὸν αἰγιαλὸν B.

cognomento Calibures, conspecto coetu mulierum qui ancil
cognatis imperatoris constabat, „cognoscamus prius has" i
„imperator, deinde alias adduci iubeto." quod dictum cum om
viri et mulieres risu excepissent, ille colore mutato et vix re
iracundia morionis licentiam minis castigavit. loca et situ et t
rie aëris amoena consectabatur, et ex intervallis in urbem re

ρειψε καὶ πλείστους τῶν κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν περιφανῶν
οἴκων ἔθετο εἰς ἐρήμωσιν, ὧν ἐσδεδρό τινες θέαμα τοῖς πα- B
ριοῦσι δακρύων ἄξιον τοὺς θεμελίους προβάλλονται, καὶ τὴν
ἐκ πλίνθου πάσης ὀπτῆς λαμπροτάτην τοῦ γενικοῦ οἰκοδομὴν
κατηδάφισε. σὺν πολλοῖς δὲ καὶ τὸν περίκλυτον οἶκον τῶν
Μαγγάνων κατέβαλε, μήτε τὸ τοῦ ἔργου κάλλος καὶ τὸ μέ-
γεθος αἰδεσθείς, μήτε τὸν τροπαιοφόρον μάρτυρα πτοηθεὶς
ᾧ ἀνέκειτο οὗτοσί. ἐπισκευάσαι δὲ βουληθεὶς καὶ τὸν ἐν τῷ
ἀνάπλῳ νεὼν τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω τάξεων Μιχαήλ,
εἴ τις ἐν πλαξὶ τοῖς βασιλείοις δόμοις ὑπέστρωτο καὶ περιημ-
πίσχε τοὺς τοίχους καλλίστη τε τῇ στιλπνότητι καὶ ῥαΐσιν
ἐστιγμένη ποικιλοχρόοις, ἐκεῖσε μετακεκόμικεν. ἀλλὰ καὶ τὰ
τοῦ ἀρχαγγέλου διὰ χρωμάτων καὶ ψηφίδων τυπώματα, ὁπόσα
ἡ πόλις ἔστεγεν ἢ κώμαις καὶ χώραις ἀνέκειντο φυλακτήρια,
χειρὸς ἀρχαίας ἔργα καὶ θαυμασίας, κατὰ τὸ αὐτὸ συνή- C
θροισε τέμενος. ἡ δὲ τοῦ βασιλέως τούτου σπουδὴ ὅπως ἐκ
τῆς νῦν λεγομένης Μονεμβασίας ἀνακομίσειε τὸν ἐπὶ σταυρὸν

η. τὸν τροπαιοφόρον μαρτ.] τὸν μεγαλομάρτυρα γεώργιον B. 8. ἐπισκευάσαι] βουληθεὶς δὲ καὶ τὸν ἐν τῷ ἀνάπλω ναὸν τοῦ ἀρχιστρατήγου τὴν νῦν ὀνομαζομένην λάβραν, ἀνακαινίσαι καὶ καλλωπίσαι, ὅπερ ἦν κάλλιστον ἐν τῷ πάτῳ τοῦ ναοῦ τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω τάξεων μιχαὴλ τοῦ νῦν ὀνομαζομένου νέα, ἢ ἐν τοῖς τείχεσι ποικιλόχροόν τι καὶ ὡραῖον διὰ μαρμάρων ξένων, ὅπερ ἐκόσμει καὶ ἐκαλλώπιζε τὸν τοιοῦτον ναόν, μετεκόμισε τοῦτο ἐκεῖσε. ἀλλὰ καὶ ὅσαι στῆλαι ἀρχαγγελικαὶ διὰ χρωμάτων καὶ ψηφίδων ἀρίστων ἦ ἐν τῇ πόλει ἦσαν ἢ εἰς φυλακὴν καὶ ἀσφάλειαν ἑτέρων εἰκόνες ἀρχαῖαι εἰς κάλλος ἐζωγραφήθησαν, καὶ ταύτας περὶ τὸν τοιοῦτον συνήξε ναόν. B. ιβ. ἦ] ἢ? ιη. τὸν ἐπὶ σταυρὸν] τὴν εἰκόνα τοῦ σωτῆρος χριστοῦ τὴν ἱστορηθεῖσαν ἐντέχνως ὡς ἀξιοθαύμαστον καὶ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων διὰ παντὸς ἐνεργοῦσαν. ἦν γὰρ ἐξεικονισμὸς καὶ θαυματουργῶν ἐν αὐτῇ ὁ δεσπότης χριστὸς καὶ θεὸς ἡμῶν ἑλκόμενος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. καὶ οὐκ ἐπαύσατο ἕως οὗ μετὰ δόλου ταύτην ἁπῆρεν B.

est, quarum fundamenta nunc quoque vix sine lacrimis spectari queunt; splendidissimum Generalis aedificium, quod totum latere coctili constabat, solo aequavit; et praeter alia multa inclitam Manganiam domum destruxit, neque operis elegantiam et magnitudinem veritus, neque victorem martyrem, cui ea dedicata erat, reveritus. Eadem Divi Michaelis caelestium copiarum archiducis, in portu situm, instauraturus, si qua in palatio marmorea tabula splendore et pictarum varietate illustris vel pavimentum tegebat vel parietes ornabat, eo transferendam curavit. sed et Archangeli pictas et fictas imagines, vel in urbe vel aliis locis praesidii causa dedicatas, vetustate et admirandae manus opera, in idem templum congregabat.

ἑλκόμενον Χριστὸν ὡς ἔργον ἄξιώγαστον καὶ τὴν τέχνην καὶ τὴν χάριν, οὐδὲν ἀπελείπετο τῶν ἐκφανεστάτων παθῶν· ὅλος γὰρ ἀνήρτητο ταῖς ἐλπίσιν, ἕως ἐκεῖθεν σὺν δόλῳ ἀφῄρηκεν· οὐ γὰρ ἀκίνδυνος ἦν παντάπασιν ἡ προφανὴς ἐπιχείρησις. ἀλλὰ καὶ τὰς χαλκᾶς πύλας ἐκεῖσε μετέθηκεν, αἳ πρώην μὲν ἐπεζύγουν τοῦ μεγάλου παλατίου τὴν εἴσοδον εὐρεῖαι οὖσαι καὶ ὕψιστοι, ἐς δ' ἡμᾶς τὴν εἱρκτὴν συνεῖχον ἥπερ ἐξ αὐτῶν Χαλκῆ κατωνόμασται. καὶ τὸν ἐν ἀνακτόροις περιώνυμον
D ναὸν ὃς Νέα μονὴ κικλήσκεται, θείου παντὸς ἐπίπλου καὶ ἱερῶν σκευῶν ἐψίλωσε. κἀπὶ τούτοις λαμπρυνόμενος ἦν καὶ θρυπτόμενος ὡς οὔτις ἄλλος ἐπ' ἔργοις θαυμαστοῖς ἁβρυνόμενος. ᾤετο γὰρ προσένεξιν τὴν ἀφαίρεσιν καὶ πρόσθεσιν τὴν μετάθεσιν· τὴν γὰρ σκιὰν προύκρινε τῆς εἰκόνος, οὐ μὴν ἀγαθοεργίας σκιογραφίαν καὶ μικρὸν ἢ οὐδὲν φιλοθεΐας ἴνδαλμα σῴζουσαν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ θεῖον χολᾶν, χαίρειν δὲ μᾶλλον, εἰ οὗτος μὲν
V. 233 ὁ νεὼς τῆς πρώην ἀχρειοῦται λαμπρότητος εἰς ἐννόσσευσιν πτηνῶν καὶ κατοίκησιν ἐχίνων ἐώμενος, ἐγκαινίζεται δ' ἕτερος ὀθνείοις κειμηλίοις καὶ κόσμοις ἀλλοτρίοις καταγλαΐζεται.

P. 284 7. Ὁ δὲ τόλμης μετεῖχεν, ἵνα μετρίως γοῦν εἴπωμι, ἐκοίνου τὰ ἱερὰ σκεύη, κἀκ τῶν θείων αὐτὰ ναῶν ἀποσπῶν ταῖς ἑαυτοῦ τραπέζαις παρεισέφερεν. ὤχει δὲ καὶ τοῖς δα-

2. post παθῶν cum A omisi τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν. 3. ἀφήρητο A. 17. καὶ κατοίκησιν] καὶ ἐχεδνῶν καὶ ἐχίνων ὑπάρχειν κατοικητήρια B.

summum etiam studium adhibuit, ut Monembasia transferret Christum, qui in cruce trahitur, opus admirabili arte et elegantia, quod cruciatus domini et servatoris nostri evidentissime repraesentat; nec conquievit priusquam eam imaginem dolo abstulisset: nam aperte citra periculum id conari haud potuisset. aereas portas latas et altissimas, quae olim magnum palatium claudebant, nostra aetate carcerem, qui inde Chalce dicitur, muniebant, eodem transtulit. celebrem aulae aedem, quod novum monasterium dicitur, omni sacro ornatu, vasis omnibus spoliavit. atque his rebus gloriabatur et efferebatur magis quam quisquam alius mirabilia opera laudi sibi duceret. nam cum umbram imagini praeferret, subtractionem pro additione et transpositionem pro appositione habebat, quamvis ea nullum beneficentiae simulacrum, parvam aut nullam religionis speciem haberet: neque vero deum irasci, sed potius gaudere, si aliud templum pristino splendore privatum volucribus nidos et erinaceis foveas praeberet, aliud vero instauratum peregrinis donariis et alienis ornamentis splendesceret.

7. Ea quoque fuit audacia (ne quid dicam gravius) ut sacra vasa profanaret et templis avulsa mensis suis adhiberet. in comessa-

κατὰ πότον τὰ ἐν τάφοις βασιλέων ἠωρημένα κυπελ-
τῷ θεῷ ἀναθήματα, ἐκ λίθων τιμαλφῶν καὶ χρυσίου
ν ἐσκευασμένα, καὶ εἰς χέρνιβα χειρῶν ὑδροχόοι πε-
ντο ἅμαχοι τὸ κάλλος καὶ ἄπληστοι τὴν ὥραν, οἷς
γνυνται Λεβῖται καὶ ἱερεῖς τὰ θεῖα μετιόντες μυστή-
φαιρῶν δὲ καὶ ἀπὸ τιμίων σταυρῶν καὶ πτυχῶν τῶν
ον Χριστοῦ λογίων κόσμους πολυτελεῖς περιδέραια
:πτοὺς ἐτίθετο ἐξ αὐτῶν, καὶ τούτους αὖ κατὰ τὸ αὖ- B
οῦν μεταβάλλων ἑτέραις ἐνήρμοζεν ἀπεριθαμβήτως
κῖς στολαῖς. πρὸς δὲ τοὺς εἰσάγοντας παραίφασιν,
φέρειν αὐτῷ τὰ γινόμενα ταῦτα θεοφιλεῖ αὐτοκράτορι
ἰ ἄνωθεν ἐκ προγόνων τὴν εὐσέβειαν ἐπικαταβαίνου-
ντι, καὶ θεοσυλίαν εἶναι προφανῆ τὰ γιτόμενα, σφο-
καὶ παροξυντικός, καὶ ἐπέπληττεν ὡς ἀνοηταίνουσι
ος καὶ δυσπραγοῦσιν ἄγνοιαν τοῦ καλοῦ τοῖς οὕτω
ι· πάντα γὰρ ἐξεῖναι τοῖς βασιλεύουσι ποιεῖν διε-
καὶ θεοῦ καὶ ἄνακτος κατὰ τὸ ἄρχειν τῶν ἐπιγείων
ἐπίπαν εἶναι τὸ διεστὸς ἀσύμβατον καὶ ἀντίθετον, ὡς
φάσει ἀπόφασις. συνιστῶν δὲ ὡς δῆθεν ἀμεμφῆ καὶ C
α τὰ γινόμενα, παρῆγεν εἰς παράδειγμα τὸν ἐν βα-
Χριστιανοῖς πρώτιστον καὶ κράτιστον Κωνσταντῖνον,

ς χέρνιβα] τὰ χερνιβόξυστα B. 7. περιδέραια] τραχη-
B. 16. πάντα] οὐδὲν γὰρ τὸ διαφέρον ἔλεγεν ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ βασιλέως κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐστίν· πάντα γὰρ τοῖς βα-
σιν ἔξεστι ποιεῖν, καὶ σύμμικτα ἔχειν ὁμοῦ τὰ τοῦ θεοῦ
τῶν, ἐπεὶ καὶ παρὰ θεοῦ τὴν βασιλείαν ἔλαβον, καὶ οὐκ
διάστασις ἐν αὐτοῖς. B.

quoque ex gemmis pretiosis et solido auro calicum instar
aria, quae supra imperatorum monimenta pendebant, manibus
et pelvibus insuperabilis elegantiae, quibus se Levitae et
s, cum sacra mysteria tractant, mundare solent, pro mal-
batur. auferebat particulas de venerandis crucibus, item
maximi pretii de immortalibus Christi oraculis, iisque pro
i et torquibus utebatur: ipsos vero codices aliis imperato-
, quae nihil haberent admirationis, involvebat. et graviter
at iis a quibus monebatur ea facta non expedire religioso
i, qui pietatem a maioribus accepisset, nec aliud esse quam
m; eosque ut manifeste deliros et honestatis ignaros ar-
icere enim imperatoribus omnia; et inter deum et regem,
terrenarum rerum gubernationem attineret, non eam esse
:iam quae sit inter negationem et affirmationem contende-
t probaret scilicet se eo nomine non esse reprehendendum,
summi inter Christianos imperatoris Constantini exemplum

τὸν μὲν τῶν ἥλων δι' ὧν ὁ κύριος τῆς δόξης τῷ ξύλῳ τῆς κατάρας προσήλωτο τῷ ἱππείῳ χαλινῷ πατταλεύσαντα, τὸν δὲ τῇ κόρυθι ἐνερείσαντα. τὸν δὲ σκοπὸν ἑκὼν παρεβλέπετο, δι' ὃν ὁ τῆς πίστεως ἀρχηγὸς ἄναξ ταῖς τοιαύταις ἐνεκαλλωπίζετο πράξεσι, δύναμιν θειοτέραν τὸν τοῦ σταυροῦ λόγον δεικνὺς τοῖς Ἕλλησι καὶ τιθέμενος, οἳ μωρίαν τὸ κήρυγμα ἤγηντο.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀργύριον κιβδηλεύσας ἀδόκιμον τὸ νόμισμα κέκοφε, καὶ τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν οὐκ ἀνέγκλητον ἐποιεῖτο παντάπασι, τάς τε τῶν δημοσίων φόρων εἰσπράξεις ἐπέτεινε, καὶ περὶ τὴν τούτων ἀπόχρησιν ἠσωτεύετο. καὶ τὰς ἀρχὰς παρούβαλλεν εἰς ἐξώνησιν ὡς τὰς ὀπώρας οἱ ἀγοραῖοι. ἐνίοτε δὲ καὶ ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας ἀποστολικῶς εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐξέπεμπεν οὓς ἤδει μερίδα τῷ δικαίῳ διδόντας καὶ ἀκαταγωνιστεύτους χρυσίῳ, μηδ' οἴκοι καταβύοντας πάντα τὰ συλλεγόμενα ἀλλὰ καὶ τῷ δημοσίῳ ταμιείῳ κατατιθεμένους τὸ ἐφάρμοστον ὄφλημα. ναοῖς δὲ καὶ τεμένεσι καὶ εὐκτηρίοις οἴκοις καὶ ἱεροῖς φροντιστηρίοις, ὡς οὔ τις πρότερον, τὸ φιλότιμον ἐπεξέτεινε· τοὺς γὰρ καμόντας χρόνῳ ὑπήρεισε, καὶ ὅσοις τὸ ἀγλαοφανὲς ἠμαύρωτο, τούτους τοῖς ἐκ ψηφίδων καὶ χρωμάτων ὡραϊσμοῖς κατεκόσμησε. πρὸς δέ γε τὴν θεομήτορα τοσαύτην ἔτρεφε πίστιν ὡς καὶ τὴν

8. ἀλλὰ] ἐποίησε δὲ οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ χάραγμα αὐτοῦ κιβδηλον μετὰ χαλκοῦ καὶ ἀργύρου μεμιγμένον, καὶ ἀναμίκτητον τοῦτο εἶναι διεβεβαιοῦτο. B. 11. καὶ τὰς] καὶ τὰ τελωνικὰ καὶ τὰς ἐνοχὰς ἐπάκτευε καὶ ἐπώλει ὥσπερ τὰς ὀπώρας αἱ πορικοπώλισαι B. 20. ἠμαύρωτο] ἠφάντωτο A.

adducebat, qui alterum clavum, quibus gloriosus dominus execrabili cruci fuit affixus, freno equi inseruerit, alterum galeae infixerit. sed causam de industria dissimulabat, cur Christianae religionis princeps eius modirebus se ornarit, ut videlicet gentilibus ostenderet praedicationem crucis esse divinam potentiam, quam ipsi ut dementiam aspernabantur.

Argenteam monetam adulteravit, neque pecuniam plane citra reprehensionem collegit. publicorum vectigalium exactiones auxit, quibus ad luxum est abusus. magistratus, ut circumforanei poma, venales habuit; eosque nonnunquam apostolico more sine sacco et crumena in provincias ablegabat, quos aequitatis rationem aliquam habere, nec auro decipi, nec quicquid collegissent domi abstrudere norat, sed quod fisco deberetur bona fide pendere. tamen liberalitate in templa et monasteria superiores imperatores omnes superavit. nam tempore ruinosa suffulsit, vetustate deformata incrustationibus et picturis illustravit. dei genitricem tanta veneratione colu-

νυχὴν ἐκκεχύσθαι ταῖς εἰκόσιν αὐτῆς. καὶ διὰ τοῦτο πλεί- P. 285
τας χρυσίῳ περιστειλας καὶ λίθοις τιμαλφέσι περιανθίσας
ἐνέθηκε ναοῖς εἰς προσκύνησιν, καθ' οὓς γίνονται πολλάκις
ὧν εὐσεβῶν συνδρομαί. ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ τὸ κάταντες ἐν
ᾧ λιμένι τῶν Σοφιῶν ἑστίαν Ἰσαακίου τοῦ σεβαστοκράτορος
εἰς πανδοχεῖον μετασκευάσας, ἀνδρῶν μὲν ἑκατὸν παρέθηκε
τράπεζαν καὶ κλίνας ἰσομέτρους, τοσαυταρίθμων δὲ ὑποζυ-
γίων ἱππῶνας ἀνέστησε· καὶ εἱστιῶντο καθ' ἑκάστην οἱ πα- V. 234
ραβάλλοντες, ἄτερ καταθέσεως ἀργυρίου, ἐφ' ἡμέραις πλείοσι.
μετέβαλε δὲ εἰς νοσοκομεῖον καὶ τοὺς βασιλικοὺς δόμους οὓς
κατὰ τὸν νεὼν τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων ὁ βασιλεὺς Ἀν-
δρόνικος ἐδομήσατο. ἔτι γε μὴν τὸν τοῦ μεγάλου δρουγγα-
ρίου ὀνομαζόμενον οἶκον ἐκ τοῦ δεσπόζοντος ὠνησάμενος, B
ὁμοίως καὶ τοῦτον εἰς ἀνάπαυμα τῶν καχεκτούντων ἀπέτα-
εν, οὐδενὸς φεισάμενος ὁπόσα πρὸς ῥῶσιν δρῶσι τῶν ἀσθε-
ούντων. καὶ πυρὸς τὸ προσάρκτιον κλίμα τῆς πόλεως ἀφα-
ίσαντος, διαδόσεσι χρημάτων τοὺς ἐς δόμους καὶ τὰ ὄντα
ημιωθέντας παρεκάλεσε. καὶ βασιλεύσας τοῖς πολίταις διέ-
ειμε χρυσίου κεντηνάρια πέντε. καὶ τῆς μεγάλης ἑβδομά-
δος ἐφισταμένης καθ' ἣν τὰ ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ θεανθρώπου πά-
θη σεβάζονται, πολλάς τε ἀποβαλομένας θανάτῳ τοὺς εὐνέ-
τας ἀνεκτᾶτο τῆς χηρείας δι' εὐποιίας, καὶ παρθένοις ἐχο-

1. ἐκκεχύσθαι] διαχεῖσθαι ἐν ταῖς B. 3. πλειστάκις A. 4. τὴν ἑστίαν] τὸν οἶκον B. 10. νοσοκομεῖον] ξενῶνα B. 14. εἰς ἀνάπαυμα] τοῦτον ξενῶνα ἐποίησεν ἕτερον εἰς ἀνάπαυσιν ἀνθρώπων τῶν ἐν ἀσθενείᾳ ὄντων B. 22. παρθένοις ἀπόροις ἐπροικοδότει καὶ ἔξοδον ἐν τοῖς γάμοις ἐδίδου B.

ut ad eius imagines animo pene linqueretur; ideoque plurimas auro et gemmis ornatas in iis fanis adorandi causa dedicavit, ubi frequentissimus erat piorum hominum concursus. domum Isaacii sebastocratoris in ardua parte Sophiani portus sitam in pandocheum transformavit, ubi centum viri cibum capere, totidem lectis cubare, et totidem equi stabulari possent. et qui eo veniebant, sine pecunia diebus compluribus pascebantur. regias aedes quas Andronicus ad aedem SS. quadraginta struxerat, in nosocomium mutavit. redemit et domum quae magni drungarii dicitur a possessore; et in ea quoque male habentes refocillandos curavit, nulla re negata quae sanationem eorum iuvare posset. cum urbis pars septentrionalis conflagrasset, eos qui vel aedium vel bonorum iacturam fecerant distributione pecuniae sublevavit. imperio potitus, V auri centenarios civibus dimisit. magna hebdomade, quae supplicii quod deus et homo pro nobis subiit memoria colitur, viduas eleemosynis, pauperculas virgines

ρήγει τὰ πρὸς γαμήλιον δόμα καὶ παστάδα καὶ ὑμέναιον ἐπι-
C τήδεια. οὐ μόνον δὲ καθ' ἕνα καὶ κατ' οἴκους καὶ συγγενείας
ἐνεπίμπλα φιλοδωρίας, ἀλλὰ καὶ πόλεις ἔστιν ὅτε ὅλας εὐηρ-
γέτει ταῖς τῶν φόρων ἀνέσεσιν. ὡς δ' ἔπος εἰπεῖν, οὕτως
ἔχαιρε τῷ ἐλέῳ καὶ πρὸς τὴν τῶν ἀγειρομένων ἀπόκτησιν
ἔρρωτο ὡς ἀπαντλεῖν ἀμφοτέραις τὰ ἐπεισρέοντα· ὅθεν αὐ-
τῷ ὑπεισέδυ καὶ ὑπούλως παρεισεφθάρη τὸ μὴ ἐκ πόρων
ἀεί ποτε δικαίων τὰ χρήματα συγκομίζεσθαι. τὰς γὰρ τῶν
δαπανῶν ὑπερόγκους τῇ ἀσωτείᾳ ἐγγιζούσας οἱ πλεῖστοι μὴ
φορώμενοι, εἰσπράξεων ἐφευρεταὶ καινῶν καθιστάμενοι ὡς
γεωργίῳ ἡμέρῳ μελίνην ἢ ῥόδῳ ἀνεμώνην τὰ μὴ καλῶς μηδ'
ὁσίως συλλεγόμενα συμφύρουσι χρήματα τοῖς δικαίοις πορί-
D σμασιν. κατάφορος δ' ὢν εἰς θυμὸν οὐδὲ τοῦ συμπαθοῦς
ἦθους ἀπῳκίστο, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτὸν πρὸς εὐμένειαν ἐπανά-
γων σύνδρομον πολλάκις ἐπεποίητο τῇ ὀργῇ τὴν συμπάθειαν,
καὶ ταῖς συμφοραῖς τῶν ἀνθρώπων ἐπικλώμενος τὰ πρὸς
ὑφαίρεσιν ἑκάστῳ ἐπεμέτρει τῶν ἀλγεινῶν. ταῦτα δὲ πράτ-
των, καὶ ἄλλ' ὁπόσα τὸ λέγειν παρέδραμεν, ᾤετο τῇ βασι-

1. δόμα] δάμα A. 5. τῷ ἐλ. — πορίσμασιν] καὶ ἠγαλλιᾶτο εἰς τὴν ἐλεημοσύνην καὶ εἰς τὰς εὐεργεσίας καὶ ἀσχολήσεις τῶν ἀνθρώπων, ὡς τὰ εἰσερχόμενα, ὅθεν ἄρα καὶ ἦσαν, πάλιν ἐξερχεσθαι διὰ τρόπου τοιούτου. καὶ διὰ τοῦτο, εἴπερ καὶ ἐξ ἀπόρων συνήγοντο τὰ χρήματα, ἠπατῶτο μὴ ἁμαρτάνειν ἐν οἷς πάλιν ἐδίδοντο οὕτως. αἱ γὰρ ὑπέρογκοι ἐξοδοι ἐποίουν αὐτὸν ἀναδέχεσθαι καὶ πέμπειν εἰς τὰς δημοσιακὰς ἐνοχὰς ἀνθρώπους διεφθαρμένους, οἵτινες ὑπέσχοντο πλεῖον δοῦναι τῶν ἄλλων. καὶ διὰ τοῦτο ἐφθείροντο καὶ τὰ πράγματα· τὰ γὰρ μὴ καλῶς μηδὲ δικαίως συναγόμενα χρήματα καὶ τὰ εὐρισκόμενα συμφθείρουσί τε καὶ ἀφανίζουσι B. Wolfii Constantinopolitanus hic integrum fere folium omisit.

dote et sumptu nuptiarum iuvabat. neque vero singulos duntaxat homines domos familias munificentia sua recreabat, sed interdum urbibus integris tributum remittebat. ut paucis complectar, ita propensus erat ad misericordiam beneficentiam et inopum sublevationem, ut quicquid undecunque per vim et iniuriam partum acceperat, id rursus utraque manu effunderet. eaque de causa etsi pecunia a pauperibus exigebatur, in eo errore versabatur ut se non peccare persuasum haberet, quod hoc modo iisdem restitueretur. nam immensi sumptus efficiebant ut in provincias mitteret homines corruptos, qui magistratus auctionarentur. quae causa erat ut res publica pessum iret. nam pecunia per vim et fraudem quaesita etiam bene partam unda corrumpit et absumit. quamvis autem pronus in iram esset, tamen nec a clementia erat alienus, et saevitiam subinde moderabatur, placabilitate hominum aerumnas sublevabat. quae, aliaque a nobis

ία ἐνεστηρίχθαι ὡς οὐδὲ οὐρανίῳ σφαιρώματι ἥλιος, ἢ ὡς τέλεχος φοίνικος ὑπὸ ὁσμῆς ἀναθηλούμενος ὕδατος καὶ κέρος Λιβανίτης ὑψίκομος ἐς κύκλους διατηρηθῆναι μακραιώνιαυτῶν. τοῦτο δ' ἂν καὶ ἄλλος τις ὑπετόπασε τὴν γαθὴν ἀποκρίνας μερίδα καὶ ἀσπασάμενος, καὶ μὴ τοῖς ττὰ μόνον διδοὺς τὸ ἀνάλογον, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ὀγδόης μυτήριον ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ τῷ τῆς ἐφ' ἑκάτερα ῥοπῆς P. 286
ύριος εἶναι προσρέπων μὲν ἀεὶ τοῖς ἀμείνοσιν, τοῖς δ' ἐναν-ίοις ἐπινηχόμενος βράδιον, ἀλλ' οὐ γινόμενος ὑποβρύχιος. εὸς δὲ οὐχ οὕτω βεβούλευται. τίς δ' ἔγνω νοῦν κυρίου, ἢ ἵς συμπαρείληπταί οἱ σύμβουλος; ἀμέλει καὶ ἐκποδὼν τὸν νδρα θέσθαι τὸ θεῖον προμηθευσάμενον ἀρίστῃ πράξει καὶ αλλίστῃ προθυμίᾳ συνεπεγεῖραν οἷον αὐτὸν καὶ ἐπιρρῶσαν ρήσασθαι ἀσπαστὸν καὶ μετὰ τὴν ἀπόθεσιν τῆς ἀρχῆς τοῖς B λείοσιν ἔδειξε.

8. *Μὴ φέρειν γὰρ ἔχων τὰς μετὰ Σκυθῶν ἐπιδρομὰς αἰ λῃστείας τῶν Βλάχων, πληττόμενος δὲ καὶ τῷ τὸν Γίδον λέξιον καὶ τὸν Βατάτζην Βασίλειον, ὧν ὁ μὲν τῶν ἑῴων*

1. οὐδ' ἐν A. 4. τοῦτο— ὑποβρύχιος] τοῦτο δὲ καὶ ἄλλος τίς ἵνα ὑπέλαβεν εἰς ἄνθρωπον τὸν τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐκλεξάμενον καὶ ἀγαπήσαντα, καὶ μὴ μόνον τὰ τοῦ παρόντος κόσμου φροντίζων ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος καθ' ἑκάστην ἡμέραν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντος, ἐπεὶ καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ διάκρισιν ἑνὸς ἑκάστου κεῖται τὸ ἀγαθὸν καὶ πονηρόν, ὅπως ἐκλέγηται καὶ ποιῇ τὸ τῷ θεῷ ἀρεστόν. ἐπεὶ καὶ ὁ τοιοῦτος εἰς πολλοὺς διαρκέσει χρόνους, ὥσπερ πάλιν τοὺς πονηροὺς λέγομεν εἰς ὀλίγον τὸ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἔσεσθαι τέλος, κατὰ τὸν τοῦ προφήτου λόγον, τὸ „ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν." B. 13. προμηθίᾳ A. 17. γύδον B.

raetermissa cum faceret, se palmae instar ad flumen sitae florere, imperio solidius infixum esse quam solem caelo arbitrabatur, et altam cedrum Libani in longas aetates duraturum. idem et alius dicasset, qui optimam partem elegisset et dilexisset, nec mundaduntaxat curasset, sed et futurum seculum quotidie prae oculis abuisset. nam bonum et malum in uniuscuiusque potestate et iudio situm est, ut id deligat et agat quod deo gratum est. quod qui cit, in multos annos durabit, quemadmodum contra improborum tam brevem fore dicimus, prophetae auctoritatem secuti, qui viros nguinarios et dolosos ad dimidium dierum suorum perventuros esse egat. deus vero non ita statuit. quis vero novit mentem domini, aut b eo in consilium est adhibitus?

8. Caeterum cum eum ab imperio remoturus esset, animum ius ad res praeclaras atque optimas excitavit, ut eo etiam amisso lerisque carus et optatus esset. nam cum Blachorum cum Scythis

ἡγεῖτο ταγμάτων ὁ δὲ Βατάτζης τῶν ἑσπερίων προυκάθητο, συμπλακέντας τοῖς πολεμίοις ἔγγιστά που τοῦ πολίσματος οὗ
V. 235 δομήτωρ Ἀρκάδιος μὴ μόνον οὐδέν τι κατορθωκέναι χρηστόν, ἀλλὰ τὸν μὲν Γίδον ἀκόσμως φυγεῖν ἀπολωλεκότα τὸ κρεῖττον τῆς στρατιᾶς, τὸν δὲ συμφθαρῆναι ταῖς ὑπ' αὐτὸν
C τάξεσιν, ἔγνω καὶ πάλιν δι' ἑαυτοῦ κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἐξενέγκασθαι πόλεμον. συλλογαὶ οὖν καὶ ἀπογραφαὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐγίνοντο στρατευμάτων, οὐκ ἀχρεῖον δὲ καὶ τὸ μισθοφορικὸν συνελέγετο. πέμψας δὲ καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου πενθερὸν τὸν ῥῆγα τῶν Οὔννων δι' ἐπικούρων ἠτεῖτο σύναρσιν· ὁ δὲ ἀσμένως ἐπαρήξειν ἐπένευσε, καὶ διὰ τῆς Βιδίνης ἐκπέμψειν ἴλας συνέθετο στρατιώτιδας. ἀποχρῶσαν οὖν τὴν τοῦ στρατοπέδου ξυλλογὴν ἐργασάμενος, καὶ πέντε μὲν πρὸς τοῖς δέκα χρυσίου ἐνσκευασάμενος κεντηνάρια, ἀργυρίου δ' ἐνθέμενος ὑπὲρ τὰ ἑξήκοντα, καὶ ἕτερ' ἄττα τῇ στρατιᾷ ἐφοδιασάμενος χρήσιμα, κατὰ τὰς Μαρτίου ἡμέρας τῆς βασι-
D λίδος τῶν πόλεων ἔξεισιν, ἀφεὶς ἑαυτὸν θεῷ, καὶ κατὰ τῶν βαρβάρων στηρίξας τὸ ἴδιον πρόσωπον καὶ θεὶς ὡσεὶ πέρας αὐτὸ στερεάν, καὶ ὅρον τῆς ἐπαναστροφῆς θέμενος τὸ πέρας τῶν ἔργων ὧν χάριν κατὰ τῶν ἀποστατῶν ἐξεστράτευεν, εἰ μὲν δεξιὸν εἴη τοῦτο, ἐπανατιθεὶς τῷ θεῷ, εἰ δ' ἀπαίσιον, ὅπερ ἀπηύχετο, καὶ οὕτω τῶν ἐκείνου κριμάτων ἐξαρτῶν εἰσέτι δοκιμάζοντος τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν ῥάβδον πατάσσειν τὸν

8. οὐκ ἀχρεῖον] καὶ ἕτερον στρατὸν μετὰ ῥόγας συνῆγε B. 10. οὐγγρίας B. 16. χρήματα B. μαρτίους A. 19. τὸ πέρας τῶν ἔργων om A. 20. ἐστράτευεν A.

incursiones et latrocinia ferre non posset, atque animo percelleretur quod Alexius Guido Orientalium et Batatzes Basilius Occidentalium legionum dux, prope Arcadiopolim cum hostibus congressi, non modo rem male gessissent, verum etiam Guido amissa maiore exercitus parte effuse fugisset, alter vero una cum suis copiis periisset, denuo suo ductu suisque auspiciis arma hostibus inferre statuit. colliguntur et conscribuntur ubique Romanae legiones, neque parva auxilia conducuntur. implorat et soceri sui Hungariae regis opem; et facile impetrat ut is se per Bidynam auxiliares turmas missurum polliceatur. igitur iusto exercitu munitus, depromptis auri XV et argenti amplius LX centenariis, caeterisque rebus idoneis instructus, omnibus negotiis suis deo permissis mense Martio urbe egreditur, animo contra Barbaros intento et obfirmato, reditus vero non alio termino praefixo nisi ubi ea confecisset propter quae expeditionem instituisset. quodsi prosper esset eventus, eum deo se acceptum laturum; sin adversus (quem deprecaretur), et hunc illius iudicio permitten-

κλῆρον τῶν δικαίων. καὶ ὁ μὲν ἀπαίρει τοιοῦτον τρέφων τὸ πρόθυμον καὶ ὁμόσε τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου χωρῶν· ἡ δ' ὑπερκειμένη πάντων χεὶρ καὶ ῥοπὴ ἔτι ἦν ὑψηλή, οὐδ' ὅ τοῦ κρείττονος ἀπεστράφη θυμός, ὡς ἔδειξεν, ἐπὶ πᾶσιν οἷς οἱ Βλάχοι κραταιωθέντες προηγωνίσαντο. καὶ οὕτω μὲν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κρατοῦντος ἐπὶ τοὺς παραπικραίνοντας ἔβλεπον ἀποστάτας, καὶ τῷ διανοητικῷ ἐκείνου τὰ ἀφεστῶτα πόρρωθεν ἐφαντάζοντο· οἱ δέ γε τοῦτον τῆς ἀρχῆς ἀνατρέψοντες ἐγγὺς ὄντες παρεβλέποντο, καὶ τὸ ἀφ' ἑστίας σκῶλον ὡς μὴ P. 287
παρενοχλοῦν ὑπεραλλόμενος ἦν. καὶ καινὸν οὐδέν, ἐπεὶ καὶ τὰς παραβλαστανούσας κακίας ταῖς ἀρεταῖς ἀγχιθύρους ἢ καὶ περαλλήλους μάλιστα οὔσας οὐχ ὁρᾶν ὡς δέον ὁρᾶν οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων αἱρούμεθα ἢ δυνάμεθα. ἐῶ γὰρ λέγειν ὅτι περ ἐνεσημήνατό πως ἡμῖν ἡ φύσις καὶ ἐνερύτευσε πρὸς τὰ οἰκεῖα συμπάθειαν, καὶ συνδήσασα τῷ φιλτρῳ ἐνδιδόναι καὶ μαλακίζεσθαι πρὸς τὰς φαύλας ξεις καὶ πράξεις ἑαυτῶν τε καὶ τῶν φίλων ἐνιαχοῦ παραιάζεται, καὶ μὴ ῥᾳδίως ὑπάγεσθαι διατίθησι τοῖς ἐπανλοῦσιν ὡς εἰς τετρημένον πίθον τὸ οὖς καὶ ὑφηγουμένοις τὰ ιὴ καλῶς δρώμενα οἷς προσπεπόνθαμεν. οὐκοῦν καὶ οὗτος ὁ B
ασιλεὺς παρὰ πλείστων ἐνωτιζόμενος ἐπιβουλεύειν τῇ αὐτοῦ ρχῇ καὶ ζωῇ τὸν ἀδελφὸν Ἀλέξιον καὶ παραπετάσματι φι-

5. κρ. καθ' ἡμῶν ἠγωνίσαντο A. 7. ἐφεστῶτα A. 8. ὁ δὲ τοῦτον — ἀνατρέψων ἐγγὺς ὢν καὶ συνεστὼς καὶ κρινόμενος τὰ πάντα ὁμόψυχος παρεβλέπετο A. 9. μηδ' ὅλως π. ὑπεραλόμενος A. 14. ὅτι περ] ὡς A. 17. ἑαυτῶν καὶ τῶν φιλτάτων ἡμῖν παρ. A.

dum qui sortem iustorum diutius virga peccatorum caedi vellet. quo animo et consilio cum ad summum discrimen pergeret, dei manus et potestas adhuc excelsa erat, neque numinis ira placata, ut eventus docuit, Blachis victoriam contra nos adeptis. cum autem imperatoris oculi acerbos hostes spectarent, et cogitatio longe remota prosequeretur, non videbat eum a quo imperio pellendus erat, prope astantem et summa animi consensione per omnia coniunctum, et domesticum offensaculum ut plane innoxium transiliebat. neque id est mirandum, quoniam mortales vitia iuxta virtutes in propinquo et in eadem prope stirpe nascentia cernere aut nolumus aut nequimus. ut non dicam natura a nobis quodammodo caritatem erga res nostras esse insitam, qua devincti et remollescentes malis affectibus et actionibus tam nostris quam carissimorum segnius resistamus. quo fit ut veluti surdis auribus eorum verba praetereamus, qui nostrorum improba facta commemorant. sic Isaacius quoque cum e plurimis audiret fratrem Alexium suae et vitae et imperio insidiari, et clan-

λίας συγκαλύπτειν πολλαχῇ τὸ μισάδελφον, καὶ ὡς πλείονές εἰσι φιλαλέξιοι μᾶλλον ἢπερ φιλισαάκιοι, ὡς λῆρον ἀπεπέμπετο τὰ λεγόμενα, μηδὲ τὸ ἐξεταστικὸν ὡς λίθον Ἡράκλειον προσάγων καὶ βασανίζων τῶν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ πραττομένων τὸ κίβδηλον, ἀλλὰ δριμὺς ὢν τοῖς τὰ τοιαῦτα εἰσηγουμένοις ὡς ἔχουσι πρὸς ἐφέσεως ἐξίτηλον ποιεῖν τὴν ἀνέκπλυτον καὶ οἷον εἰς βάθος ἐγκεκαυμένην τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ πρὸς τὸν κασίγνητον στοργήν, ὃν μόνον ἀπὸ πάντων ὁ λωβητὴρ Ἀνδρόνικος οὐκ ἐσίνατο. ἀφιγμένος τοίνυν ἐς τὴν παραθαλαττίδιον Ῥαιδεστὸν τὴν μεγίστην ἐκτελεῖ καὶ κυριώνυμον ἀνάστασιμον ἑορτήν, καὶ θύει καὶ ἐσθίει τὸ πάσχα τὸ μυστικόν. ἔνθα καὶ τῷ Βασιλακίῳ συγγίνεται. ἦν δ' οὗτος ἀλλότροπόν τινα βίοτον μετιών, καὶ δόξαν παρὰ πάντων ἠνέγκατο προφητεύειν καὶ προβλέπειν τὰ ἔμπροσθεν, ὅθεν εἰς αὐτὸν τὰ V. 236 πλήθη συνέρρεον ὡς οὐδ' ἐς μυρμηκιὰν οἱ ἐπανιόντες τε καὶ ἐξιόντες φιλόπονοι μύρμηκες ἢ γοῦν οἱ ἐς Ἄμμωνος πάλαι καὶ Ἀμφιάρεω ἀφικόμενοι. ἀλλ' οὐδὲν ἀληθὲς καὶ σαφὲς περὶ τῶν ἐσομένων οὗτος ἐφθέγγετο, πεπλανημένα δὲ καὶ ἀσύμφωνα ἑαυτοῖς καὶ γριφώδη διεξῄει ῥήματα· ἐν πολλοῖς δὲ καὶ γέλωτος διατεχνώμενος ἄξια, τὸν ἀγελαιοκόμον ὅμως καὶ πρὸς ὕννιν ἀφορῶντα καὶ κώπην ἐπεσπᾶτο λεών. τῶν γὰρ ἀφικνουμένων ἐς αὐτὸν γυναικῶν ἐμάστευε τοὺς μαστούς, καὶ περιαθρῶν τὰ σφυρὰ ληρῶν ἐπὶ τούτοις ἦν καὶ ἀποφα-

1. καὶ ὡς — φιλισαάκιοι om A. 11. τὸ prius om A. 16. φιλοκάματοι B. 17. ἀλλ'] ἀληθὲς δὲ οὐδὲν A. 21. τῶν γὰρ] ἐμάλασσε δὲ καὶ τὰ τῶν γυναικῶν βιζύα B. 23. τὰ μερία B.

destinum odium benevolentiae praetextu dissimulare, ac plures esse Alexii quam Isaacii amantes, verba illa pro nugis aspernabatur, non adhibito iudicio, ut lapide Herculeo, ad adulterina fratris acta deprehendenda. imo asper in delatores erat, quasi caritatem suam erga fratrem indelebilem et firmissimis nixam radicibus abolere atque excindere vellent, quem solum omnium vastator Andronicus non laesisset. igitur ad Radaestum maritimam urbem profectus maximum et nomini suo respondens resurrectionis festum celebrat, et pascha mysticum immolat et comedit; ibique Basilacium convenit, inusitatae vitae hominem, eamque opinionem apud omnes consecutum quasi futura praevideret atque praediceret. unde maxima hominum frequentia ad eum, ut olim ad Hammonis et Amphiarai oraculum, confluebat. caeterum nihil veri et perspicui de rebus futuris loquebatur, sed verba confusa, inter se dissidentia et perplexa fundebat; et quamvis saepe ridicula quaedam admisceret, tamen turbam pastorum agricolarum et remigum ad se attrahebat. nam mulierum ad se ve-

βάζων ἀδιάγνωστα λόγια. ἀπεσιώπα δὲ κἀπὶ ταῖς πλείσταις τῶν πεύσεων αἴπερ αὐτῷ παρὰ τῶν προσιόντων ἐπήγοντο, καὶ τὰς οἰκείας πράξεις μεταβάσεσι τοπικαῖς καὶ σχηματισμοῖς ἐπέραινε Πανικοῖς. συνεστῶτα δὲ γύναια γραϊκά τινα οἱστρηλατοῦντά τε καὶ κωθωνιζόμενα, κατὰ γένος αὐτῷ συναπτόμενα, ὑφηγοῦντο τοῖς παραβάλλουσι τὰ ὑπὸ τοῦ Βασιλακίου τελούμενα, ὅ τι τῶν γενησομένων τεκμηριάζουσι, καὶ τὴν σιγὴν ὡς τι φθεγγομένην καὶ ὑποδηλοῦσαν σοφὸν διεσήμαινον. ἐδόκει οὖν ὁ ἀνὴρ οὗτος τοῖς μὲν πολλοῖς, ὡς ἔχω P. 288 εἰπών, προφητικὸς καὶ προσημαίνων τὰ συμβησόμενα, καὶ μάλισθ' ὁπόσαις τῶν γυναικῶν αἱ τῶν πεύσεων ἄσεμνοι καὶ ἀσχήμονες τῶν ἐσθημάτων ἐγκομβώσεις ὡς παιδιά τις περιεσπούδαστο γέλωτι σύμμικτος, τοῖς δ' ἐς νοῦν βάπτουσι περίεργόν τι καὶ γελωτοποιὸν καὶ ληρῶδες γερόντιον ἤγητο. εἰσὶ δ' οἳ καὶ πνεύματι Πύθωνος κάτοχον εὐστόχως εἰρήκασιν, οἷς ἐθέμην μάλιστα καὶ αὐτός. τότε γοῦν ἐπιστάντι τῷ αὐτοκράτορι οὔτε προσέσχεν ὅλως ὡς περιβεβλημένῳ τοσαύτην καὶ τοιαύτην ἰσχύν, οὔτε πρὸς τὴν αὐτοῦ προσηγορίαν (ἣ δὲ ἦν „χαίροις ὦ πάτερ Βασιλάκιε") τὴν ἀπόκρισιν ἔθετο ἢ γοῦν ἀντησπάσατο σιωπῇ κατανεύσας τῇ κεφαλῇ, ἀλλ' B ὧδε κἀκεῖσε μετὰ πωλικῶν φερόμενος σκιρτημάτων καὶ παραφόρων μετακινήσεων ἐκακολόγει τοὺς προσιόντας, καὶ μάλιστα τὸν Μεσοποταμίτην Κωνσταντῖνον, ὃς ἦν τότε λίαν

4. γυναικάρια γραΐδια B. 6. τὰ ὑπὸ] τὰς μετακινήσεις καὶ μεταβάσεις τῶν ποδῶν αὐτοῦ B. 10. προσημαίνων] προφητεύων A. 14. ἤγητο] ὤετο A. 22. καὶ μάλ. — βασιλεῖ om AB.

nientium mammis exploratis et talis contrectatis obscura promebat oracula, et ad plerasque quaestiones nihil respondebat, et suas divinationes discursationibus et insanis gestibus peragebat. astabant ei quoque cognatae aniculae, vecordes et insanae, quae consultoribus explicabant quid illi Basilacii gestus rerum futurarum designarent, et taciturnitatem ut sapientem orationem interpretabantur. is igitur homo, ut dixi, vates vulgo habebatur et futura praedicere putabatur, a mulierculis praesertim, quibus turpes quaestiones et deformes vestium implexiones pro ludo et ioco cordi erant. cordatis vero hominibus ineptus histrio et vecors silicernium videbatur. erant etiam qui eum Pythonico spiritu esse praeditum haud absurde coniectarent; quorum ego iudiciis maxime assentior. imperatorem neque ut tanta potentia praeditum excepit; neque salutationi eius quae erat „salve pater Basilaci," respondit; neque tacito nutu capitis gratias egit: sed huc atque illuc instar pulli equini aut hominis furiosi saltans

ᾠκειωμένος τῷ βασιλεῖ, μηδ' αὐτοῦ φειδόμενος τοῦ κρατοῦν-
τος. ὀψὲ δὲ καὶ μόλις τῶν ἀτάκτων λήξας κινήσεων, τὴν χεῖρα
ἐκτείνας ἀχρειοῖ διὰ τοῦ σκίμπωνος, ὃν ἔφερε ταῖν χεροῖν,
τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως, ἥτις κατὰ τὸ εἰς εὐχὴν αὐτῷ ἀπο-
τεταγμένον οἰκίδιον χρώμασιν ἐπὶ τοίχου ἑστήλωτο, τοὺς
ὀφθαλμοὺς διαλωβησάμενος. ὥρμηκε δὲ καὶ τὸν τῆς κεφα-
C λῆς τοῦ αὐτοκράτορος πῖλον ἁρπάσαι καὶ χαμαὶ κατενεγκεῖν·
καὶ ταῦτα μὲν οὗτος διεπεπράχει, ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφροσύνῃ
καταγνοὺς τοῦ ἀνδραρίου ἐκεῖθεν μεθίσταται. αὐτοῖς μέντοι
γε τοῖς συνειλεγμένοις, ὀφθαλμοῖς παραλαβοῦσι τὰ γεγονότα
οὐκ εὐσύμβολος τῶν ἐσομένων οἰωνὸς συλλελόγιστο· ὡς δὲ
καὶ τὰς ἀποβάσεις οὐ πάντῃ ἀπαδούσας τοῖς συμβόλοις τε-
θέανται, ἐπὶ πλέον ἕκαστος ἔτι τὴν περὶ τοῦ Βασιλακίου
δόξαν ἐκράτυναν, ἀμφιρρεπῆ τε οὖσαν, ὡς ἤδη μοι λέλεκται,
πρότερον καὶπὶ τοῖς πλείστοις ἀμφισβητήσιμον. ὡς δ' εἰς τὰ
Κύψελλα ὁ κρατῶν ἀφίκετο, τὰ μὲν τῶν στρατευμάτων ἐς
φάλαγγας καὶ ἴλας ξυνέταττε, τὰ δὲ καραδοκῶν προσέμενεν
D ἀφικέσθαι. τῶν δ' εὖ γεγονότων συχνοὶ τῇ ἀκομιστίᾳ τοῦ
βασιλέως ἐκ μακροῦ δυσχεραίνειν πλαττόμενοι καὶ τῷ μὴ κατὰ
τὸν εἰκότα λόγον τὰ κοινὰ διοικεῖσθαι πράγματα, εἰπεῖν δ'
ἀληθέστερον τὰς μεταβολὰς τῶν πραγμάτων κατὰ πολὺ συμ-
βαλλομένας αὐτοῖς ἐς χρηματισμὸν κατανοήσαντες, τότε τὰ

2. ὀψὲ] ὁ A. 3. διὰ σκίπωνος A, μετὰ τῆς ναρθηκος B. 6. δὲ] οὖν A. κεφαλῆς πῖλον. ἀφελέσθαι τοῦ βασιλεύοντος· ταῦτα μὲν οὖν ἐκεῖνος διεπεπράχει· ὁ δ' αὐτοκράτωρ ἐφρ- τοῦ ἀνδρὸς καταγνοὺς A. 15. πρότερον om A. 16. παρεγένετο A. μὲν] μὲν ἐλθόντα B. ἐς φάλαγγας] ἐς τάξεις συνέτ. A. 18. δ' εὐγενῶν A. 19. καὶ τῷ — πράγματα om A. 20. δ'] δὲ καὶ A.

accedentibus maledixit, Constantino Mesopotamitano in primis, qui ei tum Isaacio familiarissimus erat. nec ipsi denique imperatori parcens, vix tandem inquietis illis agitationibus omissis, scipione quem manibus gestabat, imaginis imperatoris, quae in eius oratoriae cellae pariete depicta erat, oculis erasis, etiam pileum de capite illius auferre studebat. quae cum fecisset, imperator eo deliro despecto recessit, populus vero qui ea viderat, nihil boni ominabatur. ut vero etiam eventum non plane ab illis signis abhorrere constitit, cuiusque opinio de Basilacio confirmata est, quae, ut dixi, anceps prius et in plerisque dubia fuerat. ut autem imperator Cypsella pervenit, exercituum partem centuriavit, partem, quae nondum advenerat, expectavit. sed nobilitatis magna pars aegre ferre se simulans quod longo tempore ab imperatore neglecta esset, quodque res pu-

ἐνδεδυκότα τῇ ψυχῇ καὶ ὑποθαλπόμενα τοῦ στήθους ἀναμη-
ρύοντες εἰς φῶς προήνεγκαν. τοίνυν ὁ μὲν αὐτοκράτωρ εἰς
συνηγέσιον ὁρμηθεὶς καὶ πρὸς τῷ ἔφιππος ὀφθῆναι γινόμενος
ἐτετεπέμπετο καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀλέξιον συνεξιέναι οἱ καὶ συν-
διαχυθῆναι κατὰ τῶν ἐκεῖσε πεδίων τὰ ποώδη καὶ ἀνθηρά· V. 237
ὁ δὲ πρὸς τὸ ἐν χερσὶν ἔργον ἑτοιμασάμενος ἐπισπέσθαι οἱ
ἐπείπατο, πρὸς σχάσιν φλεβὸς ἑτοιμασθῆναι λέγων, μαλα-
κισμὸν ὑποκρινάμενος σώματος. καὶ οὕτως ὁ μὲν ἕξεισι καὶ
ἰόνος καὶ τῆς προκειμένης ἔχεται, οἱ δὲ τοῦ σκέμματος κοι-
νωνοῦντες τῷ Ἀλεξίῳ λοιμοὶ καὶ κύβοι καὶ εὔριποι καὶ σκη-
νῆς γέμοντες ἄνθρωποι, ὡσεὶ σταδίους τρεῖς τὸν βασιλέα P. 289
προϊόντα ἰδόντες τῆς σκηνῆς μετὰ τῶν πέλας καὶ φίλων οἷς
ἐπολίτευτο καὶ οἳ συνδιῴκουν αὐτῷ τὰ κατ' ἔφεσιν, συναρ-
πάζουσιν εἰρωνικῶς τὸν Ἀλέξιον, καὶ εἰς τὴν βασίλειον σκη-
νὴν τοῦτον εἰσάγουσι καὶ ἀναγορεύουσιν αὐτοκράτορα. ἦσαν
δ' οὗτοι ὁ Βρανᾶς Θεόδωρος, ὁ Παλαιολόγος Γεώργιος, ὁ
Πετραλίφας Ἰωάννης καὶ ὁ Ῥαοὺλ Κωνσταντῖνος, ὁ Καντα-
κουζηνὸς Μιχαὴλ καὶ συχνοὶ ἕτεροι ἀνάρσιοι καὶ εὔριποι ἄν-
θρωποι, κατὰ γένος τῷ βασιλεῖ συναπτόμενοι, καὶ σμῆνος
ἕλλο ἀγελαῖον περὶ τὸ σεβαστοκρατορικὸν πάλαι ἀλητεῦον

7. πρὸς σχάσιν] ὅτι ἀνώμαλόν ἐστι τὸ ὅλον μου σῶμα καὶ θέλω φλεβοτομηθῆναι B. 9. δὲ τῆς ἑταιρίας Ἀλεξίου καὶ τῶν σκεμμάτων ἐκείνῳ συμμέτοχοι A, omissis λοιμοὶ καὶ. 11. σταδίους] ἥμισυ μιλίου B. 13. τὰ om A. 14. εἰρωνικῶς om A. σκηνὴν] αὐλαίαν εἰσάγ. A. 16. ὁ πετραλείφας. ὁ ῥαοὺλ ἰωάννης· ὁ καντακουζηνὸς κωνσταντῖνος καὶ ἕτεροι ἄρχοντες συγγενεῖς αὐτοῦ B.

perperam et temere administraretur, cum re vera illud spectaret, quod ex imperii mutationibus se plurima emolumenta percipere animadvertebat, quae diu caelarat animis, tum in apertum protulit. tum autem imperator conscenso equo venatum iturus fratrem Alexium, ut secum exiret et in herbidis et floridis illis locis una oblectaretur, accersi iussisset, is destinatis exequendis intentus, aegritudine et venae sectione simulata, comitari eum recusavit. sic ille solis coeptum iter prosequitur. Alexii vero coniurati, homines leves, nequacelerati, euripo mutabiliores, fucis et dolis referti, ubi imperatorem cum satellitibus et amicis, quorum in administranda re publica et cupiditatibus suis explendis opera utebatur, tria circiter stadia a tabernaculo recessisse viderunt, Alexium invitum scilicet abreptum et in imperatorium tentorium perductum imperatorem salutarunt. erant hi Branas Theodorus, Georgius Palaeologus, Raul Constantinus, Cantacuzenus Michael, et alii complures improbi et perversi homines, imperatori sanguine iuncti, et agmen eorum qui

καὶ χαῖνον ἑστιατόριον καὶ χαῖρον ταῖς τῶν πραγμάτων ἐξ-
B αλλαγαῖς. προσχωρεῖ δέ οἱ καὶ πρὸς μόνην τὴν τῶν νεοχμω-
θέντων ἐνήχησιν ἅπαν τὸ στρατιωτικὸν ἴλαδόν, καὶ ὁπόσον
Ἰσαακίῳ προσέρρεπε θεραπευτικὸν καὶ οἰκίδιον, καὶ οἵπερ εἰς
βουλῆς ἀξίωμα ἤρθησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀσήμους τὰ πρῶτα
φωνὰς εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενος, εἶτα καὶ κατὰ τὴν ἀρχι-
κὴν αὐλαίαν τῶν πλείστων θεώμενος συνδρομὴν καὶ τὴν τοῦ
ἀδελφοῦ ἀνάῤῥησιν ἐνηχούμενος, μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τοὺς
ἀγγέλλοντας ἔχων ταυτὶ τὰ τολμώμενα, ἔστη τε τοῦ ἴεσθαι
πρόσω, καὶ τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἑαυτῷ ἐγχαράξας „ἱλή-
κοις Χριστὲ βασιλεῦ" ἀνεβόησε, καὶ ῥυσθῆναι τῆς ὥρας ἐκεί-
νης πολλάκις ἐθεοκλύτησεν. ἐξενεγκὼν δὲ καὶ ὃ εἶχεν ἐν-
C στήθιον τῆς θεομήτορος μόρφωμα πυκνὰ τοῦτο περιεπτύσσε-
το, τὰ μὲν ἀνθομολογούμενος τὰ δὲ καὶ ἐξιλεούμενος, καὶ
μετὰ συνοχῆς ἐδεῖτο καρδίας διαῤῥᾶναι τὸν ἐπιόντα κίνδυνον.
ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς συλλήψομένους αὐτὸν ἑώρα πάντα χαλινὸν
ἀνεικότας καὶ ἓν πνέοντας καὶ πρὸς ἓν βλέποντας τὴν αὐτοῦ
κατάσχεσιν, φυγαδείας ἅπτεται· καὶ τὸν ποταμὸν ἐπικινδύ-
νως διαβὰς ὃς ἐκεῖσε βαθυδίνης διὰ τοῦ πεδίου σύρεται, εἶ-
χετο τῆς ὁδοῦ, ἐς οὐδὲν μὲν προδήλως σῶζον κατάντημα συν-
ορῶν, τὸν δ' ὕλεθρον ὡς ἀνυστὸν ἐκτρεπόμενος, ὃς ἐκ τοῦ
μανιωδους τῶν ἑπομένων ὁρμήματος καὶ τοῦ μηδὲν ἀπεῖναι

4. θ.] ὡς θ. A. 7. αὐλαίαν] σκηνὴν A. 9. ταυτὶ om A. 10. πρόσω] περαιτέρω A. 11. βασιλεῦ om A. 12. ἐνστή-θιον] ἐγκόλπιον AB. 15. τὰ ἐπιόντα οἱ τῶ τότε δεινά A. 19. ὃς ἐκεῖσε] ὃς διὰ τούτου τοῦ τόπου διέρχεται, ὃν καὶ σήμε-ρον ὀνομαστὶ μαρίτζαν ἢ ὁμαδίτζαν καλοῦσιν B. εἶχετο] ἐπο-ρεύετο μόνος B. 20. ἐς οὐδέν τι πρ. σώζειν ἔχων A. 22. ἑπομένων] ἐπιόντων A.

mensam sebastocratoricam consectabantur, novis rebus gaudentes. totus item exercitus illo motu duntaxat audito turmatim ad Alexium deficit, domestici praeterea et ministri Isaacii omnes, et qui ab eo dignitate senatoria ornati erant. at imperator obscuris principio vocibus acceptis, deinde in tentorium suum concursu plurimorum viso et fratris declaratione audita, nec multo post facinoribus istis nuntiatis, cursu represso, signo crucis se muniit, et Christi pace implorata deum saepius oravit se ex illo discrimine liberari; et deiparae genitricis imaginem ex sinu prolatam crebro amplectens partim collaudabat, partim supplex efflictim orabat ut imminens periculum effugere liceret. cum autem quosdam comprehendendi sui causa laxis habenis irruere nec aliud spirare aut spectare nisi captivitatem suam cerneret, fugam arripit; et vorticoso fluvio, qui illic praeterfluit, non sine periculo superato pergit. quamvis enim nullum tutum receptum

ους ὕξύτατος συλλελόγιστο. ἀφιγμένος δὲ κατὰ Στά-
ῆτις Μάκρη λέγεται νῦν, συλλαμβάνεται παρὰ Παν- D
τινὸς καὶ καταπροδίδοται τοῖς ἐπιδιώκουσιν. οὐκοῦν
ἔσχατον ἦλιον θεασάμενος ἄμφω τὼ ὀφθαλμὼ μικρὸν
ἐξορύττεται κατὰ τὴν ἐν Βήρᾳ μονήν, ἧς δομήτωρ
ασιλέως Ἀνδρονίκου τοκεὺς Ἰσαάκιος. εἰ δὲ κατὰ
μεσιν ἐκεῖσε ταύτην τὴν δίκην ἔτισεν ὡς δράσας κα-
ρόνικον, ἑτέροις σκοπεῖν ἀφίημι· βούλεται γὰρ ἡ τὸ
τως διεξάγουσα πρόνοια καὶ τοῖς ἐχθροτάτοις τοὺς
; φιλανθρώπως προσφέρεσθαι, ὑφορωμένους τὸ μὴ
τῆς ἀρχῆς καὶ τὴν τῆς ἰσχύος ἀπόζωσιν καὶ τὴν ἐκ
νῦ κινήματος ἐς τὸ αὐτὸ κατάντημα πολλάκις μετα-
τε καὶ παλινδρόμησιν. καὶ τὸν μὲν εἶχε μετὰ τοῦτο
;, ἡμερῶν συχνῶν μὴ προσενηνεγμένον σῖτα διὰ τὴν P. 290
ιαν τῆς κολάσεως, τῶν βασιλείων ἔνδοθι κάθειρξις
ος, καὶ αὖθις ἡ κατὰ τὸν διπλοῦν κίονα περαία,
ότην ἀντλοῦντα, οἴνῳ τε καὶ σίτῳ μετρητῷ ὡς τὸν
ἰδιώτην διαζῶντα, τὸν δ' ἀδελφὸν αὐτοῦ ἡ βασι-
ς εἰρηναίας καὶ ἀστασιάστου τῆς καταστάσεως, ὡς V. 238

γεται] νῦν κέκληται A. 3. οὐκοῦν καὶ] καὶ τοίνυν A. κρῶ A. 7. ὡς — Ἀνδρόνικον om A. 10. ὑφορωμέ- οὐ γὰρ ἀεί ποτε τὸ στάσιμον ἐν τῇ ἀνθρωπεία φύσει αι, ἀλλ' ἀεὶ μετασαλεύει καὶ μεταπίπτει ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τὸν ἕτερον, καὶ καθὼς ὁ ἄνθρωπος κρίνει καὶ μετρεῖ, ι παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ δικαίου κριτοῦ καὶ μετρεῖται καὶ ται. B. 11. τῆς ἀρχῆς] τῆς ἰσχύος καὶ τὴν τοῦ κράτους A. ε καὶ] ἢ A. 14. σῖτον A. 15. σεισάχθειαν] ῥιμύτητα B. ίον] καὶ ἦν ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἄρτος καὶ οἶνος μόνος B. ὡς — ην om A.

tamen ut exitium a populi furore summa festinatione per- imminens evitaret, Stagira pervenit, quae nunc Macra di- i a Panteugeno quodam comprehensus et persecutoribus sole postremum viso, paulo post ad Perae monasterium ab is Andronici patre Isaacio conditum excaecatur. utrum vero indicta poenas illas ibi dederit, aliis considerandum relin- enim providentia, quae omnia optime gubernat, etiam in morum suppliciis moderationem adhiberi, et semper in esse potestatis lubricum et imperii amissionem, ne, ut erum vicissitudo est, quemadmodum quisque tractarit cae- et ipse divino iudicio ab aliis tractetur. post hanc calami- ingentem cruciatum diebus compluribus cibo non gustato, carceri includitur. paulo vero post in alteram urbis partem ionium transfertur; nec quicquam praeter vini et panis , ut homo plebeius ruri degens, accipit. frater vero eius

εἴπερ κατὰ τοὺς Διοσκόρους συνέθεντο δύνειν τε καὶ φαίνειν ἑτερημέρως τῷ τῆς βασιλείας στερεώματι. ἦρξε δὲ Ῥωμαίων Ἰσαάκιος ἐνιαυτοὺς ἐννέα σὺν μησὶν ἑπτά, φλογερὸς ὢν τὴν ὄψιν, τὴν τρίχα πυρσός, τὴν ἡλικίαν μέσος, τὴν ἰσχὺν εὔρωστος, οὔπω τεσσαράκοντα ἔτη γεγενημένος ὁπηνίκα τῆς βασιλείας καθήρητο.

3. φλογερὸς] πυροειδὴς B. 4. πυρσός] ξανθὸς B. 5. ὁπ. καθήρ. τῆς ἀρχῆς A.

imperio pacato et seditionum experte potitur, non aliter fere quam Castor et Pollux, qui alternis diebus oriri et occidere feruntur. imperavit Isaacius annos IX et menses VIII. fuit flammanti facie, rufo capillo, mediocri statura, robusto corpore, nondum annos XL natus, cum regno pelleretur.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ
ΕΝ ΤΟΜΟΙΣ Γ.

1. Καὶ τόνδε μὲν τὸν τρόπον ὁ Ἄγγελος Ἰσαάκιος τῆς ἀρχῆς καταστρέφεται καὶ τὸν δυνάστην εὐχερῶς ἀποζώννυται, προσπαθῶν φωτὸς στέρησιν, ὑφ' ὧν ὡς παρ' οἰκείων ὀφθαλμῶν χειραγώγησιν ἐφαντάζετο. τί γὰρ ἀδελφοῦ, καὶ τούτου φιλουμένου, ἐγγύτερον ἄλλο καὶ γνησιώτερον; εἰ δὲ τὸ ὕδωρ p. 291 v. 239

2. ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ ἀδελφοῦ ἰσαακίου τοῦ ἀγγέλου A. 3. τόμος α' B. 4. Καὶ τοιούτω μὲν τρόπω ὁ ἰσαάκιος ἀπὸ τῆς βασιλείας κατήχθη, οὐ μετὰ γνώμης μᾶλλον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὡς ἐλέγετο, ὅσον ἀπὸ τῆς τοῦ ὅλου στρατεύματος βίας καὶ συνδρομῆς καὶ αὐτοῦ τὰ ξίφη σπασάντων καὶ ἀποθανεῖν εἰπόντων, εἰ μὴ τὴν βασιλείαν αὐτὸς λάβοι καὶ ἀναδέξηται. καὶ αὐτὸν δὲ πάλιν τὸν ἰσαάκιον μετὰ τὸ στερηθῆναι τὴν βασιλείαν ἵνα λάβῃ καὶ φωτὸς στέρησιν παρ' ἐκείνων ὧν ἐνόμιζεν ἔχειν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὡς ὀφθαλμοὺς ὁδηγεῖν αὐτὸν καὶ ἐπάνω αὐτῶν στηρίζεσθαι, τόσον ἦν τὸ κακόν. τί γὰρ — B. cf. Wolf.

IMPERII
ALEXII COMNENI
FRATRIS ISAACII ANGELI
LIBER PRIMUS.

1. Ac Isaacius ad hunc modum levi momento et imperium et oculos amisit, eorum scelere de quibus summam sibi caritatem et observantiam pollicebatur. quid enim fratre, praesertim adeo dilecto, coniunctoque et sincerius? quodsi aqua fauces strangulat, quid homi-

πνίγει, τί καὶ πιώμεθα ἄνθρωποι; καὶ εἰ καθ' ἑαυτῶν τὰ
p. 292 μέλη ὁπλίζεται, τίνι ἂν συναρμολογηθέντες ζησώμεθα; καὶ ἡ μὲν φιλάνθρωπος τέχνη ἐξ ἀντιθέτων σαρκῶν ἀντίδοτον συνεκεράσατο σώζουσαν, ἔνιοι δὲ τῶν τῆς φύσεως σεμνῶν δώρων ἐπιλαθόμενοι ἐπανέστησάν τε ἀλλήλοις, καὶ ὅπερ εἰσίν, ἠγνοήκασι μοχθηρίᾳ γνώμης καὶ δόξης ἔρωτι μείζονος. ἦν τοίνυν παρ' ἔθνεσι καὶ τοῦτο Ῥωμαίων εἰς ἐξουθένημα, παρακολούθημά τε καὶ ἐπισύμβαμά τι λελόγιστο τῶν προηγησαμένων ἁπάντων αἴσχιον ἐπὶ ταῖς τῶν πραγμάτων μεταπεττεύσεσι καὶ ταῖς τῶν κρατούντων μεταθέσεσί τε καὶ ἀλλοιώσεσιν. ἦσαν δ' οἳ καὶ τῆς ἐς τοὺς πέλας φιλίας ἀφιστάμενοι ἀπολυόμενοί τε τὴν πάλαι συνήθειαν „ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται· λυτρώσεται ἄνθρωπος;" ἔλεγον. καὶ οἷς τὰ μυ-
B στηριώδη τῶν βουλευμάτων τινὲς ἀπεκάλυπτον, τούτων τηνι-
V. 240 καῦτα καὶ τὴν προσηγορίαν ὡς ἐπίβουλον ὑπεβλέποντο, πρὸς παράδειγμα τὸ γεγονὸς ἀφορῶντες. αὐτὸς δὲ ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιβήτωρ Ἀλέξιος, μὴ ἐν νῷ βαλλόμενος ὡς ἑαυτὸν καθῄρηκε τῆς ἀρχῆς τὸν ἀδελφὸν καθελών, ὡς τὸν βασιλικὸν αὐτίκα θρόνον ἐπὶ τῷ θερμῷ τούτῳ ἀνεπήδησεν ἀνομήματι, καὶ τοὺς ἱματισμοὺς καὶ τὸ στέφος διφήσας τοῦ κασιγνήτου περιθέμενος ὑπὸ παντὸς τοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος, καὶ ὅσοι μέρος ἦσαν τῆς γερουσίας, βασιλεὺς αὐτοκράτωρ ἀναγορεύεται. καὶ τῇ μὲν γυναικὶ καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει καθήκουσι

2, τίνι ἔν] πῶς ἵνα οἱ ἁρμοὶ συνιστάμενοι στήσωνται B. καὶ ἡ μὲν θηριακὴ ἀπὸ θηρίων σαρκῶν συγκερασαμένη σώζει τὸν ἄνθρωπον B. 23. τῇ alterum om A.

nes bibamus? si membra contra sese armabuntur, qua tandem compage corpora nostra constabunt? medicorum quidem ars ex contrariis rebus salutare antidotum conficit. quidam vero praeclara naturae munera obliti mutuo se exagitant, et prae improbitate ingenii et maioris gloriae cupiditate se homines esse non meminerunt. peperit hoc quoque facinus Romanis apud exteras nationes contemptum, omnibus aliis quae in mutandis imperatoribus accidere solent turpius et flagitiosius. fuerunt et qui ruptis amicitiae vinculis veterem familiaritatem dirimerent, frater fratrem, inquiunt, non liberat: quid faciat alienus? quibus ante arcana commiserant, eorum vel colloquium metu insidiarum devitabant, in illud fraterni sceleris exemplum intuentes. ipse vero imperii occupator Alexius, non cogitans se fratre everso semet ipsum evertisse, statim imperatorium solium, flagrante adhuc eo delicto, conscendit, et fratris vestitu coronaque ornatus, ab omni militari turba et senatoriis viris imperator Augustus consalutatus, uxorem suam et propinquos in urbe degentes ea de re certos facit;

δῆλα τὰ ξυνενεχθέντα παραχρῆμα ποιεῖ· αὐτὸς δὲ τοὺς συναραμένους αὐτῷ τῆς ἀρχῆς δεξιούμενος τῆς τε σπουδῆς ἀμειβόμενος, καὶ τὸ λοιπὸν ἅπαν πλῆθος θεραπεύων ὅτι C τε ἀσμένως προσεχώρησε καὶ οὐδέν τι διεστασίασεν, ἠρξατο μὴ σὺν λόγῳ καὶ τάξει τινὶ ἀλλὰ πρὸς τὴν ἑκάστου αἴτησίν τε καὶ ἔφεσιν διαδιδόναι τὰ χρήματα, ὁπόσα ἐκστρατεύων ἐπήγετο Ἰσαάκιος. τούτων δ' ὑπορευσάντων τῇ ἀσώτῳ καὶ ἀνομοίῳ διανομῇ γήδια καρποφόρα καὶ δημοσίους συνεισφορὰς παρεῖχε τοῖς αἰτουμένοις. ὡς δ' ἐπιλελοίπει καὶ ταῦτα, τοῖς τῶν ἀξιωμάτων ἐπεφύη λαμπροῖς, καὶ νῦν κἀπὶ τούτοις ἐξαίρων οὐ τόνδε ἢ τόνδε τῶν ἐλλογίμων, ἢ ἀνάγων εἰς τὸν προσήκῃ βαθμὸν καὶ ἀνάλογον, ἀλλὰ πάντα, καὶ τὸν βραχέος τιμώμενον τὴν τιμὴν καὶ τὸν οὐδέ ποτε τῆς πρώτης ἠξιωμένον D βαθμίδος, ἐπὶ τὴν ἀνωτάτω καὶ κορυφαίαν μετεωρίζων ἀνεβίβαζεν, ὡς εἶναι τὸ πολύτιμον ἄτιμον καὶ τὸ φιλότιμον ἄχαρι. πολλοὶ δὲ καὶ ὑποβιβασμὸν τὴν ἄνοδον ᾠοντο, ὡς ὀψέποτε δικαίως ἠξιωμένοι ὧν ἄλλοι παρ' ἀξίαν προηνυμοιρήκειεσαν, κἀκείνοις τὴν αὐτὴν τιμὴν συγκληρούμενοι ὧν ἠξιωμένων τιμῆς αὐτοὶ παραβλεπόμενοι ἄδοξοι ἐκρίθησαν τιμηέστεροι. ἦν δὲ καὶ ἡ κτῆσις πρόχειρος· ὃν γάρ τις προσήνεγκε χάρτην τῷ βασιλεῖ, αὐτίκα ὑπεσημαίνετο, κἂν σολοίκως εἶχε τῆς φράσεως, κἂν ὁ προτείνων ἐδεῖτο ναυτίλλεσθαι μὲν τὴν

11. τόνδε ἢ τόνδε] τὸν ὁδεῖνα καὶ τὸν ὁδεῖνα B. 15. ὡς εἶναι] ἔβλεπον ἄλλους ἀναξίους ὄντας τὴν αὐτὴν ἐκείνοις τιμὴν ἴσην φέροντας καὶ ὀφυΐκια, καὶ διὰ τοῦτο τὸ μὴ τὴν τιμὴν δέχεσθαι αὐτούς, ἦν αὐτοῖς τοῦτο τιμή B.

t ut eos quorum ope et studio imperium consecutus erat remuneraetur, et reliquum vulgus, quod libenter et citra seditionem accessiet, in officio retineret, sine ratione ulla et ordine sed pro cuiusque etitione et libidine pecuniam dilargiri coepit, quam in militiam saacius advexerat. quae cum immoderata et inaequali distributione lilapidata esset, praedia fructuosa et publica vectigalia petentibus lonavit. iis quoque deficientibus, illustribus dignitatibus non paucos osque non claros viros ornavit, aut ad proximum et convenientem gradum evexit: sed quosvis, qui eum honorem parvi aestimabant et primum gradum nondum conscenderant, in summo fastigio collocavit, ut dignitatum frequentia indignitatem haberet et omni gratia careret, aliqui etiam suo honori derogatum putarent illo honoris incremento, ut sero tandem iure id consecuti quod aliis praeter meritum ante tempus contigisset, dignitate secum exaequatis iis, quibus, quantumvis honore auctis, ipsi prorsus neglecti dignitate praestare iudicarentur. neque vero difficilis erat honoris adeptio. quod enim scriptum imperatori offerres, id e vestigio subsignabatur, sive in-

ξηρὰν ἀροῦσθαι δὲ τὴν θάλασσαν ἢ τὰ ὄρη ἐν καρδίαις θα-
P. 293 λασσῶν μετατίθεσθαι, εἴτε μήν, ὡς ὁ μῦθος βούλεται, Ὀλύμ-
πῳ Ἄθων ἐπανατίθεσθαι. οὕτω δὲ ταῦτα πάντα τετελεκὼς
ἢ μᾶλλον συντετελεκώς, οἰκειότερον εἰπεῖν, ὡς χαρίζεσθαι
τῷ καιρῷ καὶ τοῖς πράγμασι βιαζόμενος διαφήσιν ἔπειτα τὰ
στρατεύματα εἰς ἤθη τὰ οἰκεῖα ἐπανελθεῖν, μηδένα θέμενος
λύγον εἰ τὰ ἐν ποσὶν οἱ Βλάχοι λῃΐζονται μετὰ Σκυθῶν ἐπιό-
τες. καὶ αὐτὸς μὲν οὐκ εὐθὺς ῥυτῆρι παντὶ τῆς εἰς τὴν πό-
λιν ἥψατο, ἀλλ' ὡς τοῦ ἀδελφοῦ συσχεθέντος καὶ πηρωθέν-
τος μηδένα ὑφορώμενος κίνδυνον, βάδην καὶ τοῖς σταθμοῖς
ἐμβραδύνων ἐπορεύετο. ἤδη γὰρ καὶ τὸ τῆς πολιτείας αὐτὸν
ἀνευφήμησε πλήρωμα, καὶ πρὸς τῆς γυναικὸς Εὐφροσύνης
ἡ τούτου προητοίμαστο εἴσοδος, τό τε τῆς συγκλήτου μέρος,
B εἰ καὶ μὴ ἅπαν, ἱλαρῶς ὅσα οἱ ξυνενήνεκται ἤνεγκε, καὶ τῶν
ἐκ τοῦ δήμου πρὸς τὴν ἀκοὴν τῶν ἠγγελμένων οὐδέν τις
ἀτιάσθαλον ἐνεόχμωσεν, ἀλλ' ἠρέμησαν μὲν πάντες καὶ συνε-
πευδόκησαν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήτε βατταρίσαντες μήτε ἀνά-
φλεγέντες πρὸς δικαίαν ὀργὴν οἷς εἰωθὸς αὐτοῖς βασιλέα
χειροτονεῖν ὑπὸ τῶν στρατοπέδων καὶ τοῦτο ἀφῄρηνται. ἐπεὶ
δὲ πρὸς τὸ μέγιστον ἀρχεῖον ἡ δούκαινα Εὐφροσύνη ἄρασα
ἦλαυνε, τότε δὴ τῶν βαναύσων καὶ ξυγκλύδων τινὲς φιλοτά-
ραχοι φατρίαν κροτήσαντες καὶ σύστρεμμα ποιησάμενοί τινα
Κοντοστέφανον ὀνόματι Ἀλέξιον, ἐς τὸ μέγιστον ξυλλεγέντες

3. οὔπω δὲ πάντα pr A. τελέσας ἢ μᾶλλον ἀπολέσας B. 6. ἔθη APW. 20. ἡ δούκαινα] ἡ τοῦ ἀλεξίου σύνευνος A. 22. φατρ.] ὁμονοήσαντες καὶ κουμπανία μία γενόμενοι B. 23. ἀλ. ἐπ' ἀγορᾶς ἀναγ. A.

epta dictione constaret, sive ut mare arare, terra navigare et montes in medium mare transferre, sive (ut est in fabulis) ut Athon Olympo imponere liceret, peteres. his rebus omnibus ita perfectis vel potius confectis, quasi temporum et rerum conditioni servire coactus, legiones domum abire sinit, nihil curans quod Blachi cum Scythis obvia quaeque vastarent. et ipse non statim in urbem properat, sed fratre capto et excaecato nihil periculi metuens, pedetentim ac per otium in diversoriis commorando proficiscitur. iam enim a civibus quoque declaratus imperator et a coniuge Euphrosyna ingressus ei praeparatus erat; et senatus, licet non totus, eius successibus laetabatur. neque plebs ad illius mutationis famam concitata vel novis rebus studuit vel iusta iracundia exarsit, quod imperatoris creandi privilegium a militibus sibi ereptum esset: sed quieverunt et acta comprobarunt omnes. caeterum cum coniux eius ducissa Euphrosyna in magnum palatium abiret, tum vero colluvies opificum [illegible]rbulen-

ἐμενος, ἀναγορεύουσιν αὐτοκράτορα, ἀστροθεάμονα ὄντα καὶ
ιάλαι τῇ βασιλείᾳ ἐνεδρεύοντα, οὐκέτι λέγοντες θέλειν ὑπὸ
Κομνηνῶν βασιλεύεσθαι γεγενημένων αὐτοῖς εἰς πλησμονήν. C
ῆς δὲ βασιλίσσης Εὐφροσύνης ἐπικινδύνως οὕτως τὸ μέγα V. 241
ιαλάτιον εἰσιούσης, ἔνιοι τῶν ἀπ' εὐσήμου γένους ἐφεπόμε-
νοι ἐκείνῃ κατὰ τοῦ Κοντοστεφάνου ὥρμησαν τολμηρότερον
ιᾶλλον ἢ συνετώτερον, καὶ τὸ χυδαΐζον στῖφος τῆς πόλεως
ιὐτίκα διασκεδάννυται, καὶ ὁ Κοντοστέφανος συλληφθεὶς
ρρουρᾷ παραδίδοται. (2) τοῦ δὲ δημώδους πλήθους οὕτως
ῥεμηκότος, καὶ αὐτὸ συναπτῶς τὸ τῆς ἐκκλησίας πλήρωμα
ῇ νέᾳ τυραννίδι συμβαίνει, καί τις τῶν νεωκόρων ὀλίγοις
ὑποφθαρεὶς κέρμασι (τοῦτο δὲ καὶ τῶν ἀγοραίων οἱ ταραχώ-
δεις πεπόνθασι καὶ βραχεῖς τῶν ἐκ τοῦ δικαστικοῦ τάγμα-
τος· τὰ δὲ ὀνόματα προφέρειν οὐ δύναμαι) τῆς τοῦ Ἀλε-
ίου εὐφημίας κατάρχεται εἰς τὸν ἱερὸν ἀνάσταθμον ἀνιών, D
ιὴ ἀναμείνας ἐκ τοῦ ἀρχιποίμενος τὸ ἐνδόσιμον. ἀλλὰ καὶ
ὗτος μικρόν τι ἐνστάς, καὶ ὅσον τὸν μὴ αὐτόκλητον ὑπεμ-
ῆναι, τὴν γνώμην εἰς τὸν ἄρξαντα μετέθηκε. καὶ τοῦ πα-
ριάρχου τοίνυν ὑποχαυνωθέντος οὐδεὶς ἦν ἐκ τούτου γνω-
ιμαχῶν, ἀλλὰ πάντες τὸ μέγιστον ἀρχεῖον καταλαμβάνοντες
ῥυτομόλουν ἀτεχνῶς τῇ βασιλίδι ὡς ἀνδράποδα, καὶ πρὶν
δέσθαι τὸν τυραννήσαντα ἢ γνῶναι ἀκριβῶς ὁποῖα τὰ ξυνε-

2. βασιλείᾳ] ἀρχῇ A. τὴν βασιλείαν ἐκ πολλοῦ μαντευόμενον B. 4. βασιλίδος A. 5. εἰσιούσης καὶ τῶν — γένους ἐκείνῃ ἐφεπομένων κατὰ τοῦ κοντοστ. ἐξορμησάντων — συνετ. τό τε χυδ. στ. τῆς π. διασκ. A. 15. εἰς τὸν ἄμβωνα B. 20. ἁπαξάπαντες τὸ μέγα A.

orum hominum quendam astrologum Alexium Contostephanum, imperio am olim insidiantem, in foro imperatorem consalutat: negabant enim e Comnenorum laturos diutius imperium, quorum pertaesum esset. mperatrice vero ita cum periculo magnum palatium ingressa, comiatus nobilium hominum audacius quam prudentius in Contostephanum facto impetu factionem illam dissipat, et Contostephanum in arcerem coniicit. (2) Eo populi motu compresso, etiam ecclesiastici ovum imperatorem approbant; et quidam sacrificulus paucis numis corruptus, (eodem modo et cum seditiosis circumforaneis et paucis ex ordine iudicum, quorum nominibus parco, actum) suggesto conscenso lexii proclamationem orditur, sine patriarchae consensu; qui tamen aulisper refragatus, ne sua voluntate coactus videretur, et ipse in imeratoris partes concessit. quo facto nemo amplius est adversatus, sed niversi in magnum palatium tanquam mancipia transfugerunt; et prinsquam novum imperatorem viderent, aut quid veteri accidisset compe[illegible] haberent, eius uxori qui rerum potiri ferebatur obedive-

νεχθέντα τῷ πρώην ἄνακτι, τῇ τοῦ λεγομένου βασιλεῦσαι καθυπέκυπτον γυναικί, καὶ ὑπετίθουν ὡς θρανίδας τὰς κεφαλάς, καὶ τὴν ῥῖνα τῇ ἐμβάδι δίκην προσκνιζομένων κυνιδίων ἐνήρειδον, καὶ περιδεεῖ παρίσταντο τῷ σχήματι, τὼ πόδε συνάπτοντες καὶ τὼ χεῖρε συμβάλλοντες. καὶ οἱ μὲν ἀβέλτεροι οὕτως ἐξ ἀκοῆς ἀνασσόμενοι, ἡ δὲ βασιλὶς χρῆμά τι οὖσα ποικίλον καὶ πράγμασιν εὐμεθάρμοστον προσφυεῖς ταῖς πεύσεσι τὰς ἀποκρίσεις ἐμέριζε, καὶ τοὺς εὐήθεις διέχεε Βυζαντίους ἐν οἷς ἐκώτιλλεν· οἱ δὲ ὡς ὗες αἳ τὰς γαστέρας καταψώμεναι ὑπτιάζουσιν, ὑποκνώμενοι τὰ ὦτα τοῖς εὐπροσηγόροις ἀσπασμοῖς οὐδέν τι τῶν συμβεβηκότων ὑπὸ νέμεσιν ἔθεντο. καὶ τοιαύτη μὲν ἡ προεισόδιος ἑτοιμασία τοῦ βασιλέως ἦν Ἀλεξίου, ἀναίμακτος πάντῃ καὶ μηδένα τῶν ὅλων ἐς οὐσίαν ἀδικήσασα. εἴσεισι δὲ τὸ Βυζάντιον μεθ' ἡμέρας τινὰς καὶ αὐτός, καὶ κλίνῃ χρυσοπάστῳ νεόλουτος ἐνιζήσας κατὰ τὸ λεγόμενον ἔξω Φιλοπάτιον περιχαρῶς καὶ ἀσμένως τοὺς ἐς αὐτὸν ἀφικνουμένους προσίετο, μὴ καταπεπτωκὼς τὴν κατάστασιν τῆς ψυχῆς ἐξ ὧν εἰς τὸν ἀδελφὸν διεπράξατο. τινὲς δὲ τῶν τοῦ Βήλου κριτῶν μὴ εὐκαίρως τὸν καιρὸν κολακεύοντες βωμολόχους ἐπαφῆκαν φωνάς, ἐν αἷς καὶ ὦφλον κατάγελων. ἦσαν

P. 294

1. τῇ τοῦ λεγ.] μετὰ παρρησίας ὡς δοῦλοι παρίσταντο τῇ τοῦ λεγομένου βασιλέως γυνῇ, καὶ ἐτίθουν τὰς κεφαλὰς κάτω ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς· καὶ ὥσπερ τὰ ζαγάρια ἀνιχνεύοντα τὴν ὀσμὴν τῶν περδικίων γυρεύουσιν, οὕτω καὶ οὗτοι ἀνιστάμενοι ἀπὸ τῆς γῆς παρίσταντο δεδεμένοι τὰς χεῖρας, τοὺς πόδας μὴ μεταβαίνοντες, ἀλλὰ ταύτην προσέχοντες. B. 6. ἡ βασιλὶς δὲ γνῶσιν ἔχουσα ποικίλην καὶ γλῶσσαν λαλοῦσαν εὐάρμοστα καὶ γλυκαίνουσαν τοὺς ἀκούοντας ἐξελίσσετο τοὺς καλογνώμονας καὶ φρονίμους τῶν πολιτῶν καὶ ὑπέσυρε, καὶ εἶχεν αὐτοὺς ὑπακούοντας ὥσπερ χοίρους κνηθομένους καὶ ὁμαλιζομένους. B. 15. ἐπὶ κλίνης βασιλικῆς ὅλης χρυσῆς καὶ λαμπρᾶς B. 19. μὴ εὐκ.] μετὰ ὑποκρίσεως B.

runt, et tantum non capita pro scabellis supposuerunt; et catellorum instar calceum eius deosculati, formidantium habitu, coniunctis pedibus et complexis manibus, soli famae obtemperantes, astiterunt. at imperatrix callida et tempori servire edocta mulier fatuos Byzantios verborum lenocinio demulcebat; qui ut porci resupini, quibus ventres fricantur, blanditiis deliniti, nihil non eorum quae acta erant approbabant. ingressu ad hunc modum sine sanguine et publicatione bonorum cuiusquam praeparato, post dies aliquot ipse Alexius in urbem venit; et recens lotus in aurato lecto in exteriore Philopatio sedens libenter et hilariter adiri se patitur, animo propter admissum in fratrem scelus non consternato. quidam vero ex Beli [illegible] circibus,

δ' οἳ καὶ ἐπεστέναξαν τοῖς ὁρωμένοις, καὶ τοὺς βασιλείους κόσμους κατωπτευκότες, οὓς ἑαυτῷ ὑπέρραψεν Ἰσαάκιος, περιαμπίσχοντας ἄρτι τὸν ἐκείνου κασίγνητον ἐπωδύραντο, τὴν ἀτοπίαν ἐκπλαγέντες τοῦ πράγματος, καὶ τὴν τοιαύτην ἀλλοίωσιν τῆς ἀρχῆς ἀρχὴν προσφάτων οἰωνίζοντο συμφορῶν, τά τε Ὁσίριδος καὶ Τυφῶνος ἐβάλοντο κατὰ νοῦν, ὑφ' ὧν ἐκακοπράγησεν Αἴγυπτος. εἰσελθὼν δὲ τὸ τῆς θεοῦ σοφίας περίπυστον καὶ μέγιστον τέμενος, ὅπως κατὰ τὸ ἔθιμον ἐς C βασιλέα χρισθῇ καὶ περιβαλεῖται τὰ τοῦ κράτους σύμβολα, πρῶτα μὲν ὑψιαίτερον τὸ τῆς πίστεως ἐγγράφει σύμβολον βαφῇ τῇ βασιλικῇ, ἔπειτα ταῖς ὡραίαις λεγομέναις τοῦ νεὼ πύλαις ἐγγίσας ἱκανὸν ἐκεῖσε χρόνον διέτριψε, προσδεχόμενος τότε ἂν ἐπιταχθείη τὴν εἴσοδον παρὰ τῶν ἀκριβούντων τὸ τῆς ὥρας καίριον τῶν ἱερῶν κατηχουμενείων ἄνωθεν. ἐξιὼν δὲ τοῦ νεὼ καὶ μέλλων ἐπιβῆναι τοῦ ὀχήματος, ὃ μὲν ἵππος ἦν δὲ οὗτος φατνιστὸς καὶ Ἄραβιος) προσάγεται παρὰ τοῦ ἱπποστρότορος ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ ἑλκυσθείς, γίνεται δέ τι τῶν ἀήθων καὶ ἀξίων θαύματος. οὐ προσίεται ὁ ἵππος τὸν ἐναβάτην, ἀλλὰ φριμάσσων ὕφαιμος τὸ ὄμμα καὶ τὸ οὖς με- D ἔωρος καὶ συχνὰ κόπτων τὸ δάπεδον καὶ τὰς ἐμπροσθίους V. 242 ἐναβάλλων ὁπλὰς καὶ ῥύδην φερόμενος αὐτὸν ἀπεστρέφετο, ἐνδοξῶν ὥσπερ ἐπὶ τῶν νώτων ὀχεῖν καὶ κατ' αὐτοῦ ἀγριού-

2. ἑαυτῷ] ἐκ νέου ἐποίησεν B. 6. τά τε] εἰς νοῦν ἔχοντες ὅσα κακὰ καὶ σημεῖα καὶ τέρατα ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς εἰς τὴν αἴγυπτον διὰ τὴν σκληρότητα φαραώ B. 13. παρὰ τῶν ἀκρ.] παρὰ τῶν ἐπάνωθεν τοῦ κατηχουμενείου ἱσταμένων ὡροσκόπων καὶ προσεχόντων καὶ ἀκριβολογούντων τὸν τῆς ὥρας καλὸν καιρόν. B.

ntempestivis iocis, quos adulatio suggerebat, risui se exposuerunt. erant etiam qui id spectaculum suspiriis prosequerentur, cum vestes, quas sibi confecerat Isaacius, fratrem eius induisse viderent, et indignum id facinus deplorarent, eam principatus mutationem brevi malorum fore principium augurarentur, Osiridis et Typhonis recordati, a quibus afflicta esset Aegyptus. celeberrimum et maximum dei Sapientiae templum ingressus, ut de more inauguraretur et imperii insignia assumeret, primum fidei symbolum imperatorio colore tardius perscribit. deinde ad speciosam templi portam diutius commoratur, expectans, dum ingredi iuberetur ab iis qui opportunam horam in eo loco, ubi Catechumeni instituuntur, observabant. templo egressus, cum sublimem equum Arabicum a protostratore adductum conscensurus esset, res memoratu digna accidit. equus enim sessorem non admittit: sed oculis sanguine suffusis, auribus arrectis, crebro solum pulsans, et anterioribus ungulis cum fremitu sublatis, eum

μενος. πολλάκις οὖν πρὸς τὸ ἱππεῦσιν γενόμενον τὸν Ἀλέξιον ἀπεκρούσατο, τὰς ἐμπροσθίους ἐνσείων χηλὰς καὶ τὰς ὄψεις ἐπιστρέφων ὀπίσω. ὡς δέ ποτε μετὰ πλεῖστα περιποππύσματα καὶ διομαλίσεις τοῦ αὐχένος ἔδοξεν ἠρεμήσειν καὶ παύσασθαι τῶν ἀγερώχων ἐκείνων ἐλίξεων καὶ τῆς τῶν ποδῶν ἀερώσεως, ὁ μὲν βασιλεὺς ἐπ' αὐτὸν ἀνεπήδησε καὶ τῶν ἡνίων ἐλάβετο, ὁ δὲ ὥσπερ ἠπατημένος, καὶ δεξάμενος ἀναβάτην ὃν οὐκ ἤθελεν, ἠτάκτει τε ὡς πρώην καὶ τοὺς πόδας ἀνίστη μετ' ἐξακούστων τῶν χρεμετίσεων· οὐδ' ἔληξεν ἐκβακχευόμενος οὕτως, ἕως τὸ μὲν λιθόστρωτον στέφος ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως εἰς γῆν κατήνεγκεν, ὡς καὶ τούτου διαθρανσθῆναι μέρη τινά, αὐτὸν δ' ἀπεσφαίρισεν. ἵππον τοίνυν ἑτέρου προσενεχθέντος, οὐχὶ μεθ' ὑγιοῦς ἐποπτεύετο στεφανώματος, ὃ καὶ μὴ αἴσιον τῶν ἐσομένων ἔδοξε σύμβολον· μηδὲ γὰρ ἂν ἀδιαλώβητόν οἱ συντηρηθῆναι τὴν βασιλείαν, ἀλλὰ τοῦ ὕψους ἀποπεσεῖν καὶ προσπαθεῖν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων κακῶς. συνεπόμπευον δὲ τῷ βασιλεῖ τῷδε ἔφιπποι καὶ οἱ δύο ἐπὶ θυγατράσι τούτῳ γαμβροὶ ὁ Κοντοστέφανος Ἀνδρόνικος καὶ ὁ Κομνηνὸς Ἰσαάκιος, καὶ ὁ πρὸς πατρὸς ἐκείνῳ θεῖος Ἰωάννης ὁ Δούκας, πεπαίτερος ὢν τὴν ἡλικίαν, ᾧ καὶ κατὰ τὴν πομπαίαν ἐκείνην πρόοδον συνέβη τι τοιοῦτον παράλογον· μὴ γάρ τινος διαταράξαντος τὴν κόλουρον ἡμίονον ἦ ἔποχος ἦν, τὸν σεβαστοκρατορικὸν ἀπεβάλετο στέφανον ἀνατραπέντα τῆς κορυφῆς καὶ αὐτομάτως καταπεσόντα εἰς ἔδαφος. πρὸς ὅπερ οἱ μὲν θεώμενοι ἐξεβόησαν

P. 295

13. ἐπόπτευε A, ἐπόμπευσε B. 20. τὴν ἡλικίαν om A. 22. διαταράξαντος] σκιάσαντος τὴν ἐκείνου μούλαν B. 24. στέφανον] φόρεμα B.

ferocissime aversatur, quasi tergo recipere dedignaretur. atque ita saepius in posteriores pedes arrectus et aversis oculis Alexium repellit. ut autem post multos poppysmos et cervicis palpationes placatus et crebros illos gyros et calcitrationes omissurus videbatur, imperator in eum insiliit et habenas prehendit. is vero ut deceptus, sessore quem nollet recepto, aeque ac prius ferocit, cum claro hinnitu pedes attollit, nec prius importune saltare desistit quam gemmata corona capite eius excussa et ex parte comminuta ipsum quoque deiecisset. alio equo adducto, fracta corona inauspicatum omen visa est imperii cladium non expertis et imminentis ruinae et noxae hostilis. comitabantur eum in equis duo generi, Contostephanus Andronicus et Isaacius Comnenus, et patruus eius Iohannes Ducas, vir provecta aetate, cui in ea pompa mirum quiddam accidit, quam cum

καὶ εἰς γέλων διεκινήθησαν, τὴν ἐγκρυφιαζομένην τῷ στεφάνῳ πρότερον φαλάκραν ὡς πλησίφωτον σελήνην τότε κατωπτευκότες· ὁ δὲ Δούκας τὴν ἀνάγκην μετατιθεὶς εἰς τὸ εὔχαρι καὶ μειλιχον, ἄλλως τε κἂν τοῖς ἀβουλήτοις μὴ ἑτοίμως χολούμενος, ἔφερεν ὡς σύμμικτον ἡδονῇ παιδιὰν τὴν τῶν πλείστων ἐπὶ τῷ γεγονότι διάχυσιν, γεγηθὼς ἐν μέρει καὶ αὐτὸς καὶ μηδαμῶς τὸν ἀγανακτοῦντα ὑποκρινόμενος.

3. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν ἀγγελωνυμίαν παρωσάμενος Κομνηνὸς ἐπελέγετο, εἴτε τὸ ἐπώνυμον ἀδοξῶν οἷα ὑφιζάνον πρὸς τὸ Κομνηνικὸν κλεῖσμα, εἴτε συναφαντῶν τῷ ὁμαίμονι C καὶ τὴν ἐκείνου ἐπίκλησιν. ἁπάντων δ' οἰομένων μετὰ τὴν ἀναγόρευσιν αὐτίκα καὶ τὴν τῶν πραγμάτων ἠρέμησιν ὁπλιτεύοντα φανῆναι καὶ θυραυλοῦντα τὸν Ἀλέξιον, καὶ οὐχ ὅπως ἀντιστήσεται τοῖς ἐν χερσὶ δυσχερέσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρότερον ἡμαρτημένα πρὸς τοῦ κασιγνήτου μὴ ἄν ποτε ἀνασχέσθαι παροφθῆναί οἱ ὁπωσοῦν ἀδιόρθωτα, καὶ μάλισθ' ὅσα κακῶς ὑπὸ βαρβάρων ἔπαθον μὴ τὸν ἀνθιστάμενον ἔχοντα μηδὲ τὸν ὀτεδὴ παθηνάμενον, ὁ δὲ πρὸς ἅπαν τοὐναντίον μεθήρμοστο, καὶ ὡς τὸ ἀκρότατον ἤδη τῶν ἐφετῶν εἰληφὼς καὶ πρὸς ὃ πάλαι τὸ πᾶν ἐπέτεινε πρόθυμον πεφθακώς, ἀνέπεσε στεφηφορήσας, ὡς εἴπερ οὐκ ἐπιστασίαν ἔννομον ἀνθρώπων ἀλλ' εὐπορίαν χλιδῆς καὶ ἀνέσεως παροχὴν τὴν βασιλείαν D ᾤετο. οὐκοῦν καὶ τὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν παρεικώς, ὡς τὸ πηδάλιον ὁ κυβερνήτης ὃς ἀπείρηκε πρὸς τὰ κύματα, χρυσο-

1. ἐγκρυφιαζομένην] ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ σκεπομένην στεφάνου B.
2. ὡς πλησίφωτον] ὡς φεγγάριν ἀσπρίζουσαν B.

mula eius a nemine exterrita esset, corona sebastocratorica sponte de eius vertice humi cecidit. unde populus calvitio eius, quod instar plenae lunae relucebat, nudato cum risu exclamavit. Ducas vero, qui etiam alioqui non facile rebus adversis commoveretur, necessitate in iocum et festivum ludum conversa, hilaritatem populi adeo non indigne tulit ut etiam una laetari videretur.

3. Imperator vero Angeli cognomento sive ut humiliore repudiato, sive ut una cum fratre abolendo, Comnenus appellari voluit. cum autem omnes putarent eum post declarationem, rebus pacatis, statim in armis fore, nec urgentia duntaxat mala depulsurum, sed superiorum etiam temporum delicta fraterna correcturum, clades praesertim a barbaris propterea illatas quod eis nemo restitisset aut rerum curam suscepisset, ille contra, ut iam votorum omnium et unici ac diuturni desiderii compos factus, corolla insignis ignaviae sese dedidit, quasi non legitimam hominum curationem sortitus, sed deliciarum et ocii facultatem esse imperium opinaretur. igitur abie-

φορῶν ἦν καὶ τὴν ἀκοὴν ὅλην ἀναπετάννυς καὶ πᾶσαν ἔντευξιν χαριζόμενος τοῖς ἐκ τῆς μερίδος τῶν συνεφαψαμένων αὐτῷ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀφειδῶς ἀμφοτέρωις ἀπήντλει τὰ χρήματα ἅπερ συνέλεξεν Ἰσαάκιος, οὔτε τὴν ἐργώδη τούτων εἰσέπειτα συναγωγὴν σκοπούμενος οὐδὲ τὴν διακενῆς ἀπόκτησιν εὐλαβούμενος. τῷ τοι διαφορηθέντων δίκην ἀχυρμιᾶς καὶ κατὰ θερινὴν κόνιν ἐσκεδασμένων ταχέως πρὸς ἀργὰς γαστέρας ἃς οὐδ' ἦν ἐπιστάμενος, ὁ τῇ φιλοδωρίᾳ προσκείμενος εἰκῇ αὐτοκράτωρ ἑαυτὸν τῆς ἀσωτίας ἐμέμφετο ὕστερον, ἡνίκα χρημάτων ἐχάτιζεν. ἦν δὲ καὶ ἡ τοῦ βασιλέως τοῦδε ἄκοιτις τὸ μὲν φρόνημα καὶ λίαν ἀνδρώδης καὶ γλῶτταν αὐτοφυῶς αὐχοῦσα
V. 243 σοφιστικήν, χάρισι διηνθισμένην καὶ περιθεομένην γλυκύτητι,
P. 296 καὶ προγνῶναι τὸ μέλλον ἱκανωτάτη καὶ τὸ ἐνεστὸς ἀρίστως διοικήσειν ἐπισταμένη, τὰ δ' ἄλλα κακὸν διωλύγιον, οὐ φημὶ τὰς κομμώσεις καὶ βασιλείας καθηδυπάθησιν, καὶ τὸ ἰσχύειν ὑπὲρ τὸν ὁμευνέτην εὐροίᾳ φύσεως μετενεγκεῖν τὰ καθεστῶτα καὶ μὴ ὄντα ἐπεξευρεῖν (ταῦτα γὰρ οὐ διὰ λόγου τῇ ἱστορίᾳ, κἂν εἶεν γυναιξὶν οὐχ ἁρμόδια, καὶ βασιλίσσαις οἰαισδὴ προσεγένετο), ἀλλ' ὅτι τὸ κάλυμμα τῆς αἰδοῦς ἀτιμάσασα ἐλάζετο καὶ διεσυρίττετο καὶ εἰς ὄνειδος ἦν τῷ ταύτην ἁρμοσαμένῳ. ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα εἰδέναι τὰ ἀτοπούμενα παρὰ πᾶ-

17. ταῦτα γὰρ οὐ διὰ λόγου λαλεῖν θέλω, ἐὰν καὶ μὴ πρέποντα μηδὲ ἁρμόδια εἰσὶ γυναιξί, καὶ ταῦτα βασιλίσσαις. ἀλλ' ὅτι τὴν γυναικείαν ἐντροπὴν ἀπορρίψασα διὰ τοῦ γουργούρου αὐτῆς κλώζους καὶ ἐρευγμοὺς ἐποίει καὶ σφυριγμοὺς μεγάλους ἐξέφερεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῆς· ἅπερ ἦσαν εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος τοῦ ταύτης ἀνδρός. B.

cta rei publicae cura, ut gubernator fluctibus defatigatus, in aureo vestitu se ostentabat; et apertis auribus omnium eorum petitionibus annuebat, quos adipiscendi imperii adiutores habuerat, et utraque manu pecuniam ab Isaacio collectam profundebat, non considerans cum quanta difficultate postea recolligenda esset et quam temere nunc dissiparetur. cum igitur instar palearum aut aestivi pulveris celeriter disiecta et in ventres ignavos, quos ne norat quidem, insumpta esset, temere munificus imperator ipse tandem profusionem suam damnare coepit, cum pecunia egeret. eius vero uxor, virili animo mulier et ab ipsa natura dicendi suavitate et lepore ornata, nec ad praesentia duntaxat optime administranda sed et ad futura providenda solertissima, aliis rebus teterrima pestis fuit. neque enim de exquisito ornatu et luxu regio loquor, neque de eo quod ingenii felicitate in mutando recepto statu et rebus novandis maritum superabat (nam haec, etsi non decora mulieribus, reginis praesertim, tamen praetereunda censeo), sed de impudicitiae probro atque infa-

ἵνετο, τοῖς δ' ἀγνοοῦσι σχηματίζεσθαι· ἐξ ὧν δ' ὕστε-
τεπράχει, ὅτε τὰ κατὰ τὴν σύνοικον γεγόνασιν ἔκπυ-
ιφῶς ὑπέδειξεν ὡς οὐδὲν τῶν τολμωμένων ἠπίστατο. B
δὲ ταῦτα τὸ λέγειν κατὰ τὸν οἰκεῖον καιρόν. τῆς
ασιλίδος τοὺς ὅρους ὑπερβαινούσης καὶ τὰ ταῖς πρὶν
ταις Ῥωμαίων ἔθιμα ἀδοξούσης, εἰς δύο ἀτειχῶς ἀρ-
ασιλεία διῄρητο· οὐ γὰρ ὁ κρατῶν μόνον ὁπόσα ᾑρει-
λεύετο, ἀλλὰ ταυτοδυνάμως τούτῳ κἀκείνη τὰ πρὸς
διεπράττετο, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ἀνέλυε πρὸς τὸ θυμῆρες
εταμείβουσα ἅπερ ἐδέδοκτο βασιλεῖ. ἀλλὰ καὶ πρε-
ιεγίστης ἐθνῶν μελλούσης βασιλεῖ ἐποπτάνεσθαι, θρό-
φυῶς πολυτελεῖς παρετίθεντο, καὶ συνεδρεύουσα προε-
λαμπρῶς διεσκευασμένη, λίθοις τε καὶ μαργάροις δια-
τὸ τυμπάνιον ἀναδέουσα καὶ τὸν τράχηλον ὁρμίσκοις C
οις διαλαμβάνουσα. ἐνίοτε δὲ κατ' ἄλλας βασιλείους
ἰς διιστάμενοι, καὶ ἀνὰ μέρος ἀμφότεροι προφαινό-
ἰς ἑαυτὸν ἐμέριζον τὸ ὑπήκοον· ἢ καὶ πρώτως ἀπο-
βασιλεῖ προσκύνησιν, ἐκεῖθεν ἀπαῖρον πρὸς τὴν βα-
ιετεπορεύετο καὶ βαθυτέραν αὐτῇ παρεῖχε τοῦ γόνα-
καμψιν. οὐ βραχεῖς δὲ καὶ τῶν καθ' αἷμα βασιλεῖ
ων, καὶ οἷς τὰ ὑπερήφανα τῶν ὀφφικίων ἀνέκειντο,
ιους ὡς θρανίδας ὑποβάλλοντες ἐπὶ τῶν λαμπρῶν καὶ
ον θώκων τὴν βασιλίδα ἀνέφερον.

λαμπρῶς διεσκ.] ἐξομπλισμένη B. 22. ὡς θρανίδας] ἀντὶ
ιεδίου A.

i maritum dehonestabat. qui cum initio id dedecus scire et
ire ab omnibus putaretur, tamen ea facinora se ignorasse,
im publicata essent, declaravit, ut suo tempore narrabimus.
ir imperatrix limites transiliret et superiorum Augustarum
contemneret, imperium plane in duos principatus est divi-
ue enim imperator duntaxat quicquid erat libitum manda-
illa etiam pari auctoritate, quae visa erant, peragebat,
iando pro sua libidine illius iussis intercedebat. et cum
legationes audiendae erant, duo pretiosa solia coniunge-
et illa marito cum magno splendore ac pileolo gemmis et
s margaritis ornato assidebat, et torques pretiosissimos de
pendebat. aliquando etiam in aliis palatiis seiuncti per vices
tur, subditis ab imperatore ad illam salutandam transeun-
genua submissius flectentibus. nonnulli etiam imperatoris
inei, qui summos magistratus gerebant, imperatricis splen-
altas lecticas humeris tanquam mancipia subibant.

Ἀλλ' οὔπω μῆνες τρεῖς παριππεύκεισαν, καὶ φήμη τις πρόεισιν ἀψευδὴς ἐκ Κιλίκων τινὰ ὁρμώμενον Ἀλέξιον τοὔνομα, τῷ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου ὀνόματι ἐποχούμενον ὃν ὁ βασιλεὺς ἐγείνατο Μανουήλ, τῷ τῆς πόλεως Ἀγκύρας σατραπεύοντι προσρυῆναι καὶ ὑπ' αὐτοῦ προσδεχθῆναι ὡς υἱὸν ἀληθῆ τοῦ αὐτοκράτορος Μανουήλ, οὐχ ὅπως περατώσειεν αὐτῷ τὰ κατ' ἔφεσιν (ᾔδει γὰρ κἀκεῖνος ὡς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος διὰ πνιγμονῆς ὑπ' Ἀνδρονίκου τὸν βίον κατέστρεψεν), ἀλλ' ἵν' ὁ βασιλεύων Ῥωμαίων συνδιαπλέκοιτο πράγμασι τοῖς στασιασταῖς ἀντικαθιστάμενος, καὶ αὐτὸς ἐντεῦθεν παρακερδαίνῃ τι, χρημάτων ὤνιον τὴν μετὰ Ῥωμαίων φιλίαν κτώμενος. ἐπεὶ δὲ εἰς ἔργον ταῦτα δὴ τὰ ἀγγέλματα ἐκβεβήκει, καὶ ὁ ψευδώνυμος οὗτος Ἀλέξιος τοῖς ὁμόροις τῇ Ἀγκύρᾳ Ῥωμαϊκοῖς πολίσμασιν ἐπεφύετο ἐνισχνόμενος παρὰ τοῦ Πέρσου καὶ κρατυνόμενος, στέλλεταί τις ἐκτομίας ᾧ τοὐπίκλην Ἠονοπολίτης, ἄρτι πρὸς βασιλέως παρακοιμώμενος τιμηθείς. μηδέν τι δὲ τοῦ θλαδίου κατορθοῦντος πρὸς τὴν ὑπόθεσιν δεῖν ἔγνω καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐξελθεῖν, ἐν τῷ μέρει δὲ καὶ τῶν μετὰ τοῦ Πέρσου σπονδῶν ἐπιμεληθῆναι, εἰδὼς ὡς οὕτω μάλιστα ῥᾳδίως καταγωνίσεται τὸν ὀνόματι ἑτέρου, καὶ τούτου πάλαι τεθνεῶτος, ἐπερχόμενον αὐτῷ ἀντίπαλον. πλὴν ὁ Πέρσης τῷ καιρῷ καταχρώμενος οὐκ ἄλλως τὴν εἰρήνην ἐδέχετο, εἰ μὴ αὐτίκα δωρήσεταί οἱ βασιλεὺς ἀργυρίου τηνάρια πέντε κεκομμένα εἰς νόμισμα, ἐτησίως δ' ἔκτοτε τρισὶν ἐκ τούτων φιλοτιμεῖται καὶ Σηρικοῖς τεσσαράκοντα νημα-

D P. 297

V. 244

15. οἰνοπολίτης B.

Verum trimestri nondum elapso fama non fallax affertur, Cilicem quendam assumpto Alexii filii Manuelis nomine ad Ancyrae urbis satrapam se contulisse, ab eoque ut verum Manuelis filium susceptum esse, non ut eius postulatis annueret (noverat enim et ipse imperatorem Alexium ab Andronico strangulatum esse) sed ut imperator bellis distineretur, dum seditiosis resisteret, et ipse aliquem emolumenti inde perciperet, amicitia sua Romanis vendita. postquam autem Pseudalexius iste Persarum opibus adiutus Ancyrae vicina Romana oppida populabatur, eunuchus quidam cognomento Eonopolites, nuper ab imperatore accubitoris dignitate ornatus, ad eum reprimendum mittitur. qui cum rem male gereret, imperator ipsi sibi exercendum esse censuit, eademque opera de foedere Persico agendum, haud ignarus impostorem illum ea ratione facillime debellari posse. verum Persa occasione usus pacificationem se nulla alia ratione admissurum affirmavit, nisi argenti signati centenarii quinque in primis et de-

ν, ἅπερ ἐκ Θηβῶν ἑπταπύλων βασιλεῖ κεχορήγηται. ἀφι- B
μενος οὖν κατὰ τὸ πόλισμα τὰ Μελάγγεια πρὸς τῶν ἐκεῖ-
βασιλεὺς αὐτοκράτωρ ἀναγορεύεται, πλὴν οὐχὶ καὶ γεν-
ίαν τὴν κατὰ τοῦ ἀντιστάτου Ἀλεξίου σύναρσιν εὗρισκεν,
λλ' ὡς βασιλεῖ Ῥωμαίων αὐτῷ προσανέχοντες οὐδὲ τὸν Ψευ-
ιλέξιον ἐκεῖνον φιλοφροσύνης εἴων ἐκτός, τούτῳ τε κἀκείνῳ
βλέμματα χαριζόμενοι πρὸς ἑκατέρους ταῖς γνώμαις ἔρ-
πον, μηδαμῶς ἐμφαίνοντες ὅτῳ προσρέπουσιν ἀτεχνῶς·
τεν παντὶ τῷ βουλομένῳ παρεῖχον κατανοεῖν ὡς ἀμφίρροποι
τες οὐδετέρῳ μὲν ἐκ τοῦ αὐτίκα προσκείσονται, κατὰ δὲ
ιρὸν τῷ νικῶντι προσθήσονται. ἀλλὰ κἂν ταῖς πρὸς βα-
λέα ἐντεύξεσιν ὑπεξαίροντες τὸν Ἀλέξιον οὐδαμῶς ἔλεγον.
λλάκις γοῦν ἔλεγον ὡς „καὶ σὺ ἀγάσαιο ἂν τὸν ἄνδρα, εἰ C
άσαιο, δέσποτα βασιλεῦ. οὕτω πυρσαῖς καὶ ἐκτενέσι κό-
τις ἠγλάϊσται ὡς εἰ χρυσίου ἦσαν ἀπορρινήματα. οὕτως
τὶν εὐῆλιξ, οὕτως ἱππότης ἀκράδαντος ὡς εἴπερ τῇ ἐφε-
ρίδι ἐμπεπερόνητο." πρὸς δὲ ταῦτα τοῦ βασιλέως ἀνθυπε-
γκόντος ποτὲ ὡς ὁ τοῦ αὐτοκράτορος υἱὸς Μανουὴλ πάλαι
τεβίῳ θανάτῳ ᾧ δὴ πρὸς Ἀνδρονίκου καταδεδίκαστο, ὁ δὲ
ὢν προσιὼν οὗτος πλάνος ἐστὶ καὶ τοῦ τῶν Κομνηνῶν γέ-
νους ἀλλότριος, εἰ δ' ἐκεῖνον δοίη τις ζῆν καὶ τοῦτον εἶναι
ὢν ἐπιόντα, ἀλλ' αὐτὸς ἄρχειν δήπουθεν δικαιότερος ὁ καὶ
ἐ Ῥωμαίων σκῆπτρα χειρίζων νυνί, ἐπελάβοντο τῶν λόγων
ἀκροώμενοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν πορισάμενοι τὴν ἀντίθεσιν
δρᾷς" ἔλεγον, „βασιλεῦ, ὡς ἄρ' ἀμφιγνοεῖς καὶ σὺ περὶ τοῦ D

eps quotannis terni, et quadragenae vestes sericae, quae Thebis oeoticis imperatori pendi solerent, sibi donarentur. ubi ad Melania oppidum pervenit, ab illius loci incolis imperator Augustus salutatur, sed parum alacriter contra seditiosum adiuvatur, quamvis enim eum pro Romanorum imperatore colerent, tamen nec Pseudalexium plane contemnebant; et dum utrumque colunt, minime praeferunt utri prorsus sint addicti. unde quivis coniicere poterat eos duabus sedere sellis, et in praesentia neutri opem laturos, sed per occasionem in partes victoris concessuros. imo etiam quoties imperatorem adibant, Alexium extollere non desistebant, subinde interiicientes ipsi etiam miraculo eum fore, si videret ut rufo et promisso capillo esset ornatus, non secus ac si auri bracteae essent, ut esset procerus, ut robustus eques, quasi fibulis sellae affixus. ad quae cum imperator aliquando respondisset Manuelis filium ab Andronico iam olim sublatum, eum vero qui nunc illius nomen usurpet erronem esse et a Comnenia familia alienum, et ut ille viveret atque is

παιδός, καὶ τὸν ἐκείνου θάνατον ἀμφήριστον ἤγησαι; μὴ οὖν χαλέπαινε τοῖς τὸν νεανίαν οἰκτείρουσιν ἐκ μὲν τριγονίας τὴν βασιλείαν ἐς αὐτὸν καταβαίνουσαν ἔχοντα, ἀρχῆς δ' ὁμοῦ καὶ πατρίδος παρὰ δίκην ἀποπλαζόμενον." ἰδὼν τοίνυν ὁ βασιλεὺς ὡς οὐδὲν ὠφελεῖ, καὶ τὴν αὐτὸς αὐτοῦ παρουσίαν ἐπ' οὐδενὶ κερδαλέῳ κατανοῶν γίνεσθαι, τὰ φρούρια παρελθών, καὶ ἃ μὲν τούτων ἀποστήσας τοῦ Ἀλεξίου, ἃ δὲ πυρὶ παραδοὺς ὡς τῷ ἀντάρτῃ προσρέποντα, ἐπανόδου ἐμήσατο, δυσὶ τὴν ἐκστρατείαν περιγράψας μησὶ καὶ τὰ κατὰ τὸν Κίλικα Ἀλέξιον ἐπιτρέψας τῷ Καντακουζηνῷ Μανουήλ. πλὴν οὐδ' οὗτος ἐξήνεγκε πόλεμον κατ' αὐτοῦ προφανῆ, καίπερ ἐμπλατυνομένου ἀεὶ τῇ ἐπικουρίᾳ τοῦ Πέρσου, καὶ τῶν
P. 298 περὶ τὴν Ἄγκυραν φρουρίων φορολογοῦντος τὰ πάντα ἢ τὰ πλείονα. ἦν δ' ἂν καὶ οὗτος ἐπὶ μακρὸν ἀμήχανον Ῥωμαίοις κακόν, εἰ μὴ θεὸς κἀνταῦθα φανεὶς καινουργὸς τὰ Ῥωμαίων ᾤκτειρε πράγματα· τὸ γὰρ φρούριον εἰσιὼν ὁ Τζούγγρα κατονομάζεται, νυκτὸς ἀποσφάττεται μαχαίρᾳ παρά τινος. οὕτω μὲν οὖν καὶ οὗτος ἠφάνισται, κατὰ τάχος ἀστραπῆς διαΐξας καὶ πάλιν ἀποκρυβείς, ἢ γοῦν ὡς ἐκ Κιλικίου Κωρυκίου πνεῦμα βίαιον διεκπνεύσας καὶ μέρος τῆς ὑπὸ Ῥωμαίους διακυκήσας, μετὰ βραχὺ διεκφυσηθεὶς ἐπαύσατο τῆς σφοδρότητος.

Ἐπὶ δὲ τῷ κακῷ τούτῳ παρὰ πόδας ἕτερον ἐπεισέφρησε
B χείριστον, ἢ μᾶλλον δόξαν πρὸς καιρὸν ὑπορρεῦσαι πάλιν

ipse esset qui arma inferret, se tamen meliore iure imperare, qui nunc sceptrum teneat, illi eius oratione interpellata et ex tempore refutata responderunt „vides ergo, imperator, te quoque de illo dubitare, et mortem eius incertam existimare? quare noli succensere iis qui adolescentis miserentur, cui regnum proavitum debetur, quo tamen una cum patria per iniuriam est privatus." itaque videns imperator se nihil sua praesentia proficere, castellis praeteritis, quorum alia ab Alexio dimovit alia incendit ut seditioso addicta, in urbem rediit, expeditione duobus mensibus terminata, et Ciliciae rebus Manueli Cantacuzeno mandatis. sed cum ne is quidem aperte illi bellum inferret, quamvis Persae auxiliis subinde crescenti et a castellis Ancyrae finitimis omnibus aut saltem pluribus tributa exigenti, diuturnis utique malis Romanos affecturus ille fuit, nisi deo nova hic quoque ratione nostri miserto, in castello Zungra nostri iugulatus a quodam fuisset. sic fulguris instar subito et emicuit et evanuit, aut ut flatus vehemens ex antro Corycio erumpens, qui paulo post in partem Romani imperii conturbatam saevire desiit.

Hoc malum e vestigio aliud pessimum est consecutum; et cum

νέβλαστε κατὰ κώνειον φθορυποιόν, ὁ Κομνηνὸς οὗτος
σαάκιος, ὃς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν βιβλίοις ἐρρέθη μοι ὅτι ἐγ-
ρατὴς ἅμα καὶ ὀλετὴρ τῆς τῶν Κυπρίων νήσου γενόμενος
ίλω μὲν πρὸς τοῦ ῥηγὸς Ἰγγλινίας ἐς Παλαιστίνην ἀφικνου-
ένου διαποντίου, καὶ ὡς δοῦλος μαστιγίας τινὶ τῶν ὁμοφύ-
ων ἐκείνῳ ἀποκεχάριστο. καὶ ἦν ἀπανταχῇ διαδόσιμος ὡς
πέστρεψε τὸν βίον κακῶς ὁ κακός· φήμῃ δ', ὡς δέδεικται
στερον, μόνῃ ἀποβιούς, καὶ δεσμῶν ἀπαλλαγεὶς καὶ φρου-
ᾶς ἀπολυθείς, ὡς μὴ ὤφελε, τὸν παλαιὸν ἀναθάλπει τῆς
ραννίδος ἔρωτα. ἀνεκαλεῖτο μὲν οὖν πρὸς τοῦ βασιλέ- V. 245
ς Ἀλεξίου διὰ γραμμάτων συχνῶν, ἐναγούσης αὐτὸν εἰς
ῦτο τῆς βασιλίδος Εὐφροσύνης δι' ἣν ἐκ συγγενείας ἐγ- C
ήτητα εἶχεν αὕτη πρὸς Ἰσαάκιον. ὁ δὲ ἀπεδυσπέτει καὶ
ὸς μόνην ἠγανάκτει τῶν ἐπιστελλομένων ἐνήχησιν, βασι-
ύειν, οὐ μὴν βασιλεύεσθαι λέγων εἰδέναι, καὶ ἄλλων
ηγεῖσθαι, μὴ γοῦν ἑτέροις πείθεσθαι. συχνὰ τοίνυν γράμ-
κτα συνετίθει πρὸς τοὺς τῆς Ἀσιάτιδος γῆς πρωτεύοντας,
μὲν τῶν ἀπειρημένων οὐκ εἰσηγούμενα, τί δὲ τῶν καθε-
ώτων οὐχὶ κινοῦντα, καὶ πάντα τοῖς πειθομένοις βραβεύ-
τα, εἴ πως τοῦ τῆς βασιλείας ὀνόματος ἐπιτεύξεται. ἀλλὰ
ὶ πρώην διώκων ἦν τὰ ἀκίχητα, καὶ ἃ μὴ θεὸς βεβούλευ-
ο, διακενῆς μηχανώμενος· καὶ τότε ὁμοίως ἠλέγχετο μά-
ην διατεχνώμενος τὰ ἀνήνυτα. οὔτε γὰρ αὐτῷ προσέσχεν D
Πέρσης ὥσπερ ἰμείρετο (ἐγλίχετο δὲ μεθ' ὅλης τῆς οἰκείας

1. οὗτος] τοῦτο A. 2. ὅτι codices om.

tarnisse visum esset, instar letiferi aconiti refloruit. nam Comnenus
saacius, a quo vastatam esse Cyprum supra memoravimus, captus
uidem fuit a rege Angliae in Palaestinam navigante, et pro verbe-
me servo cuidam populari eius donatus, fama ubique sparsa malum
ominem male periisse. sed ut res postea declaravit, sola fama mor-
tuus revixit, et vinculis et carcere (quod utinam factum non esset)
liberatus pristinam imperii cupiditatem renovat. qui cum imperatricis
Euphrosynae impulsu, quam propinqua cognatione attingebat, crebris
Alexii litteris revocaretur, illam conditionem cum indignatione prorsus
aspuebat, se imperare, non parere didicisse, et ducem, non mili-
em agere novisse affirmans. proinde frequentes litteras ad Asianos
proceres mittit, quae nihil non vetitum suadebant, nihil non a
superioribus institutum abrogabant, nihil non obtemperantibus promit-
tebant, si quo modo imperii titulum consequeretur. verum ut olim
insectabatur quae assequi non poterat, et ea frustra moliebatur
quae in fatis non erant, ita tum etiam irritos conatus eius eventus

δρώμενα, ἀλλὰ γλώττης ὄχλον εἰσοικιζόμενα φύλακές εἰσιν
D ἀλλοτρίων, καὶ τούτων ἐναντίων πολλάκις ἐνηχημάτων. ἀσφαλὴς δέ ἐστι τῶν γινομένων διαιτητὴς ὀφθαλμός, καὶ μάρτυς ὧν τεθέαται ἀπαραλόγιστος, οὐχ ἑτέρωθεν εἰσχεομένην ἔχων τὴν πίστιν ὡς τὴν τῶν λεγομένων εἰς ἐνοίκησιν ἀκοήν. μὴ οὖν δὴ καὶ ὑμεῖς θροεῖσθε ὡς ὁ νῦν Ῥωμαίων βασιλεύων γενναῖος ὑπὸ φήμης κηρύττεται, ἀλλ' εἰ τοιοῦτός ἐστιν οἱοῖος ᾄδεται χρεὼν σκέψασθαι. ὁδηγὸς δὲ ὑμῖν εἰς τοῦτο ἔστω βίος ὁ πρότερος, καὶ καθηγητὴς ἀκριβὴς τοῦ ἀνδρὸς καθιστάσθω. ἀτὰρ εἰ φιλοκρινήσετε, οὐκ ἂν ἐφ' ὁτιοῦν εὐδοκιμηκότα εἴσεσθε τουτονί· οὔτε γὰρ πολέμοις ὡμίλησε καὶ κινδύνοις ὑπὲρ Ῥωμαίων παρενεβλήθη συστρατεύομενος καὶ συγκάμνων τῷ ἀδελφῷ, ὅσα γε αὐτὸς ἴσημι κείρων ἀεὶ καὶ
P. 300 κατατρέχων τὴν πολεμίαν καὶ νίκας ἐπὶ νίκαις ἀναιρούμενος καὶ τροπαίοις ἐπιστοιβάζων τὰ τρόπαια, οὔτε μὴν μισθὸν καμάτων τὴν ἁλουργίδα καὶ τὸν βασίλειον εἴληχε στέφανον, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἔργων ὑπέδειξε, τύχης ἀγνώμονος πέπτευμα τὰ σκῆπτρα παρείληπται. οὗτος τοίνυν, ὃς οὐ τεθέαταί μοι μαχόμενος οὐδὲ φωνῇ καὶ χειρὶ καὶ βουλῇ τὰ Μυσῶν παραλυπήσας ἐνίοτε, ὅπως ἐξαίφνης εἰς ἅπαν τοὐναντίον μεταπεποίηται, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω καὶ συνιδεῖν. ἵνα δὲ καὶ δι' ὑποδείγματος, καθ' ὅσον ἔξεστι, τὰ κατὰ τὸν ἄνδρα τουτονὶ καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῷ γένος διασαφήσαιμι, ὁρᾶτε τὰ ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ

5. ἀκοή? 17. ἀγνώμονος] ἀστάτου B. 23. ὁρᾶτε] βλέπετε τὸ ἐν τῷ κονταρίῳ μου κρεμάμενον φλάμουλον, πῶς πολυχρώματόν ἐστιν· ὅμως ἐκ μιᾶς ὕλης καὶ ἑνὸς διασειδίου ἐστί, καὶ εἷς αὐτὰ τεχνίτης ὑφάντωσε B.

et saepe adversarum strepitum conservare. visum vero certum esse rerum arbitrum; et pluris esse, ut ait Comicus, unum oculatum testem quam auritos decem, qui non alieno testimonio sed suo experimento nitatur. non igitur eos moveri oportere, quod hic Romanorum imperator vir fortis perhibeatur: sed an talis sit, ex ante acta eius vita coniecturam capiendam. quam si accuratius intueantur, nihil unquam ab eo esse gestum laude dignum. neque enim bellis et praeliis pro Romana re publica gestis interfuisse, neque una cum fratre labores et pericula adiisse, quod ipse quidem sciret, qui hostilem agrum perpetuo infestarit et victorias victoriis, triumphos triumphis cumularit. neque illi purpuram et diadema laborum praemium esse data, sed fortunae ludibrio contigisse. „is ergo qui numquam in pugna visus sit, qui non voce, non manu, non consilio res Mysorum unquam labefecerit, qua ratione subito mutatus sit in contrarium, plane non intelligo. ut autem" inquit „virum illum.

ος ἀπαιωρούμενα καὶ ἀνεμούμενα διάφορα ταῖς χροιαῖς, εἰ
ἢ ταῖς ὑφαῖς, νήματα. ταῦτα μιᾶς μὲν προελήλυθεν ὕλης,
ἷς ὑφάντης αὐτὰ ἐμηρύσατο· τοῖς δὲ χρώμασι διαλλάτ- B
διεστάναι δοκοῦσι καὶ κατὰ τὸ τοῦ εἶναι ποιητικὸν αἴτιον.
οὐκ ἔστι τοῦτο, οὐκ ἔστιν. Ἰσαάκιος οὖν καὶ Ἀλέξιος
αίμονες, ὧν ὁ μὲν τῆς βασιλείας ἤδη καθῄρηται, ὁ δὲ
νοφορεῖ νῦν καὶ διαδεῖται ἀρχικῷ στεφανώματι, ἕνα
ἔσχον, τῆς αὐτῆς νηδύος ἐξώλισθον, κατὰ τὴν αὐτὴν
ηνται' γῆν, τὰ πάνθ' ὅμοια ἐκληρώσαντο, κἂν ἄτερος
ν Ἀλέξιος τῷ χρόνῳ προήκων ἐώραται. ὅθεν οὐδὲ κα-
ὺς πολέμους διαφέροιεν ἄν, ὡς ἔμοιγε γοῦν δοκεῖ καὶ
πείρᾳ πάντες γνωσόμεθα. χρῆναι τοίνυν φημὶ μετὰ
ὐτῆς καὶ προτέρας προθέσεως καὶ πάλιν τῶν κατὰ πό-
ἅπτεσθαι, εἰδότας ὡς οἷς καὶ πρότερον ἐξ ἐναντίας
ς καὶ νῦν στησόμεθα, ἵνα μὴ καὶ χείροσιν εἴποιμι C
ὂν μὲν καὶ πρὸς τὸ καταβεβλημένον καὶ ἀτονώτερον ἤδη
μα τῶν Ῥωμαίων, οἳ πολλάκις ὑφ' ἡμῶν τροπωθέντες
ἅπαξ τὰ κατ' αὐτοὺς ἀναλαβεῖν ἐσχήκασι πράγματα,
ν δὲ καὶ ἦν θεόθεν ἐπεσπάσαντο οἵδε μῆνιν, τὸν αὐ-
βαρείας τυραννίδος ἀπηλλαχότα Ἰσαάκιον βασιλείας ἐν-
καθῃρηκότες· οἱ γὰρ οὕτω κατὰ τῶν σεσωκότων ὁπλι-
οι οὐκ ἂν φθάνοιεν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὡς παράσπονδοι
νύμενοι." τοιαύταις γνώμαις ὁ βάρβαρος τὰ τῶν ὑπ'

im licet, similitudine depingam et genus eius declarem, vide-
diversi coloris, etsi non diversae telae, de hasta mea pen-
haec una eademque materia constant, ab uno textore con-
sed quia coloribus discrepant, ex alia materia et ab alio
confecta putantur, cum res aliter sese habeat. eodem mo-
acius et Alexius fratres, quorum alter imperio deiectus est,
urpura et diademate insignis conspicitur, eundem patrem ha-
it, eodem utero sunt editi, eadem terra nati, omnia eadem
onsecuti, quamvis Alexius sit natu maior. quare, mea quidem
tia, nec in re militari quicquam inter eos interierit; iamque re
innes cognoscemus. itaque rationem belli pristinam sequendam
obis affirmo, cum iisdem arma inferenda sint quos prius op-
imus, ne deterioribus dicam. nam Romanorum animi crebris
is fracti et enervati sunt, et crebro a nobis in fugam versi
iel quidem vires suas recuperare potuerunt. nec illud praeter-
n, eos iram dei contra se concitasse, Isaacio, cuius opera
ndronici tyrannide liberati fuere, legitimo imperio pulso. nam
rvatores suos ita tractarunt, primo quoque tempore ab inimi-

αὐτὸν ἀναστήσας φρονήματα μετὰ κόμπου μείζονος ἐπὴι κατὰ τῶν περὶ Στρυμόνα τε καὶ Ἀμφίπολιν ἐπιρχιῶν. ἐπεὶ
D δὲ καὶ ταῖς Σέρραις ἐμβαλεῖν Ἰσαακίῳ ἤκουσται τῷ σεβαστοκράτορι, νέος ὢν οὗτος καὶ προσεχεῖ τινὶ τῶν Βλάχων ἐπαρθεὶς πταίσματι, μὴ προεξετάσας τὴν τῶν πολεμίων δύναμιν, τῇ δ' ἀκοῇ συνάψας τὴν κατ' αὐτῶν ἐξόρμησιν, ἀνίστησί τε παραχρῆμα τὴν στρατιὰν τῆς σάλπιγγος ἐνδούσης τὸ σύνθημα, καὶ τὸν πολεμιστήριον ἵππον πρῶτος ἀναβὰς καὶ θωρακισά-
V. 247 μενος κατ' ἐπειγωλήν, οὐχὶ βάδην, τὸ δόρυ κατὰ τῶν ἀπεπάλων τιταίνων ἔξεισιν ὡς εἴπερ ἐλάφων αὐτῷ κυνηγέσιον προηυτρέπιστο ἢ θηρευτικὰ ἐκεῖ που ἀθύρματα προητοίμαστο. διελθὼν οὖν ἀνέτῳ ῥυτῆρι ὡσεὶ σταδίους τριάκοντα τό τε ἱππικὸν ἀποκναῖσαι πεποίηκεν, ὡς ἀχρεῖον εἶναι κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσβολῆς, καὶ τὸ πεζικὸν ἐκλυθὲν ἐς οὐδὲν γεγονέναι μετέπειτα χρήσιμον. ὡς δὲ ἤγγισεν ἔνθα παρενέβαλε
P. 301 τὸ πολέμιον, τοῦ μὲν Ἀσὰν τὸ πλεῖστον καὶ κράτιστον στράτευμα εἰς ἐνέδρας καὶ λόχους διαμερίζεται, ὁ δ' Ἰσαάκιος μὴ τὸ στρατήγημα τοῦτο καὶ τὸν δόλον καταγνόης, ὡς ἡττήσων καὶ τροπωσόμενος βακχευτικῷ ἐπῆλθεν ὁρμήματι· διὸ καὶ τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἐπιθεμένων, ὡς ἐν μέσοις συσχεθεὶς ἄρκυσι, πολλοὺς μὲν ἀπέβαλε τῶν ἰδίων, τέλος δὲ καὶ αὐτὸς ἑάλω ζωγρίας ὑπὸ Σκυθῶν. ἐκ δὲ τούτων συμβέβηκεν ὡς ἐν κτήνεσι λέοντα πρός τε τὰς ἐπελεύσεις ἀδεεστάτως καὶ τὰς προνομὰς τὸν βάρβαρον ἐφορμᾶν, οἷα μηδενὸς ἀντεξιόν-

2. κατὰ τὸν τόπον τοῦ στρυμόνος περὶ τὴν σήμερον λεγομένην πωπωλίαν B. 12. σταδ. τριάκ.] μίλια ξξ B.

cis ut homines perfidi occidentur." huiusmodi sententiis barbarus suorum animis excitatis, provincias iuxta Strymonem et Amphipolim maiore saevitia invasit. cum autem sebastocrator, homo adolescens et recenti clade Blachorum elatus, hostes Serranum agrum incursare audivisset, non prius exploratis eorum viribus, statim signo tuba dato, primus in armis equo conscenso hastam in hostes vibravit, quasi ad paratam cervorum venationem aut ludicrum aliquod exiret. cum igitur laxis habenis circiter XXX stadia processisset, et equitatum ejus peditatum ita fatigavit ut pugnae tempore inutiles essent. ut propius hostium castra ventum est, maxima et potissima pars copiarum Asanis in insidias distributa est. quo stratagemate et dolo Isaacius non animadverso, certa spe victoriae concepta insano impetu eos invasit. cum autem illi ex insidiis consurrexissent, ut mediis cassibus irretitus, multis suorum amissis tandem et ipse a Scythis capitur. unde barbari ad incursiones et rapinas more leonum in armenta irruentium animosiores facti sunt, quippe cum nemo Romanorum eis oc-

; ἔτι ἐκ τῶν Ῥωμαίων, ἀλλὰ πάντων ἀποδειλιασάντων καὶ πόλει ταῖς Σέρραις μετ' ἀνέτων ἡνιῶν εἰσρυέντων, ὅσοι ος μὴ ξίφους ὤφθησαν πάρεργον ἐν τῇ συμβολῇ. ὁ δὲ Β νειληφὼς τὸν σεβαστοκράτορα Σκύθης παντοίως αὐτὸν πε-κρυπτεν, ὡς εἴη ἀφώρατος τῷ Ἀσάν, ὑποσαινόμενος ἐλ-τι μή τινων ἐνδεεστέραις, ὡς εἰ τοὺς Βλάχους διελθὼν εἰς οἰκεῖα ἦθη τοῦτον ἀπενέγκαι, πλεῖστα ἂν αὐτῷ κατάθοι-λύτρα ὁ βασιλεύς. τῆς δὲ φήμης κατειπούσης συλληφθῆ-τὸν στρατηλάτην, ἐπιμελοῦς γεγενημένης ἐρεύνης δῆλος εται καὶ τῷ Ἀσὰν ἐμφανίζεται.

5. Καὶ τῇδε μὲν ἀπέβη ταῦτα· τότε δὲ καὶ τῶν δο-κλώτων τις ἱερέων, εἰς τὸν Αἷμον αἰχμάλωτος ἀπαγόμε-, δεῖται τοῦ Ἀσὰν ἀφεθῆναι, δι' ὁμοφωνίας ὡς ἴδρις ; τῶν Βλάχων φωνῆς εἰς ἔλεον αὐτὸν ἐκκαλούμενος. ὁ δ' C ινεύσας ἔφατο μηδέ ποτε προθέσθαι Ῥωμαίους ἀπολύειν, ' ἀπολλύειν· τοῦτο γὰρ καὶ θεὸν βούλεσθαι, πρὸς ὃ τὸν ην λέγεται ἀνθυπενεγκεῖν, στενάξαντα βύθιον καὶ δακρύ-τὰ ὄμματα τέγξαντα, μηδ' αὐτῷ θεὸν ὑπολείπεσθαι οἰ-ρμονα ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος μετὰ πένητος ρὸς διὰ ἱερωσύνης θεῷ πλησιάζοντος, ἐγγὺς δέ οἱ παρε-ναι καὶ τὸ τῆς ζωῆς τέρμα, καὶ τοῦτο μὴ ὡς ἐν μαλα-ὕπνῳ τῷ φυσικῷ μόρῳ ἐπελευσόμενον, ἀλλ' ὡς εἴωθε τὰ ῖστα τοῖς σφάττειν ἐν μαχαίρᾳ προτιθεμένοις. καὶ οὐ

4. Σκύθης] κόμανος B. 7. ἴδη APW. 12. τὸν Αἷμον] τὴν ζαγορὰν B. 15. λύειν A. 18. θεὸν om A. μηδὲ αὐ τύχοις ἐλέους B.

rere auderet', sed omnes territi laxis habenis in urbem Serras con-erent, qui in illa clade non occubuerant. Scytha vero sebastocra-em a se captum quovis modo celare conatus est, ne id Asan re-iceret, spe maximae pecuniae eius redimendi causa accipiendae cepta, si hominem in Scythiam abducere liceret. sed cum fama tum esse ducem hostium vulgasset, inquisitione diligenti com-tus ad Asanem perducitur.

5. Hic illius expeditionis exitus fuit. tum etiam quidam capti-sacerdos, Blachicae linguae peritus, cum in Haemum abducere-, Asanem miserabili oratione obtestatus ut se demitteret, ubi id renuit, neque enim sibi propositum esse Romanos dimittere sed dere, idque deo etiam probari, ille cum alto suspirio et lacrimis iecisse fertur nec ipsi reliquam esse dei misericordiam, quod i pauperis, deo ob sacerdotium familiaris, non sit misertus, ac tare ei cruentum vitae exitum, quali homines sanguinarii plerun-perire soleant. nec fefellit ea sacrificuli divinatio. nam paullo

διέπεσε τοῦ θυηπόλου τὸ πρόρρημα· μικρῷ γὰρ ὕστερον εἰς
D τὴν Μυσίαν ἐπανηκὼς παρά τινος τῶν οἰκείων διαχειρίζε-
ται. ἦν δὲ ὁ τρόπος οὗτος τῆς αὐτοῦ ἀναιρέσεως. ἀνήρ τις
ὁμοφυὴς αὐτῷ καὶ ὁμότροπος καὶ ᾧ πάνυ προσέβλεπεν ἡμέ-
ρον (Ἰβαγκὸς ὄνομα τῷδε, σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὸν Ἰωάννην),
τῇ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ κασιγνήτῳ λάθρᾳ συνήρχετο. πυθό-
μενος οὖν τὰ τῆς μίξεως ἐκεῖνος τὰ μὲν πρῶτα εἰς εὐθύνας
ἦγε τὴν ὁμευνέτιν, καὶ θανάτου ἐτίμα τὴν ἐπὶ τοῖς ἁρμοῖ-
νοις παρασιωπησιν· ὡς δ' ἄλλοις τε αὐτὸν ἡ γυνὴ λόγοις
τοῦ φονίου κατηύναζε βλέμματος καὶ ὁρμήματος, ἀλλὰ δὴ
καὶ τῷ προσάγειν ὕστερον ὡς εἰκαίως χολᾷ κατ' αὐτῆς, ἀκρι-
βῶς γὰρ κἀκεῖνον τὰ περὶ τὴν μῖξιν ταυτηνὶ συνειδέναι, τὰ
κατὰ τῆς ὁμολέκτρου χόλον εἰς Ἰβαγκὸν μετατίθησι, καὶ ἀ
μεταπέμπεται τὸν ἄνδρα τῶν νυκτῶν ἀωρί, μηδὲν καθυφεὶς
τῆς ὁρμῆς. ὁ δὲ τὸ τῆς χρείας ἔξωρον οὐκ αἰναίτιον καὶ
ἀνεύθυνον οἰηθεὶς ἐς τὴν αὔριον τὴν ἄφιξιν ὑπερτίθεται.
P. 302 ἐκείνου δ' αὖ πάλιν ἐγκειμένου καὶ μὴ φέρειν ἔχοντος τὴν
ῥαστώνην ὡς παρόρασιν, κοινοῦται τοῖς καθ' αἷμα καὶ φί-
λοις τὸ ποιητέον ὁ Ἰβαγκός, εἰς νοῦν ὄψέ ποτε βαλὼν τὸ τῆς
ἀφίξεως αἴτιον. οἱ δ' ὑποτιθέασι τούτῳ τὴν προτενῆ πυ-
V. 248 ζώσασθαι μάχαιραν, καὶ ταύτην τῷ ἱματίῳ ἐνθύψαντα εἰ-
σελθεῖν, καὶ τοῦ μὲν Ἀσὰν ἠρέμα προσεπιπλήττοντος καὶ τὸ
τοῦ θυμοῦ κατ' αὐτοῦ βράττον ὕβρεσι συμμετροῦντος, τὸ

2. ἐπανεικὼς APW. 6. λάθρᾳ συνήρχετο] κρυφίως ἐμίγνυτο B.

post in Mysiam reversus a familiarium suorum quodam occiditur. idque hoc modo factum est. quidam natura et moribus [illegible] simillimus, et intima familiaritate coniunctus, nomine Ibancus (sic [illegible] Blachis dicitur), clam cum uxoris eius sorore consueverat. quo [illegible] pro comperto, principio uxorem accusabat et propter eius faciendi dissimulationem capitis damnabat. a quo crudeli proposito cum alia verbis uxoris suae deterritus, tum eo quod affirmabat ipsum quoque eius rei probe gnarum esse, iram a muliere in Ibancum transfert, eumque nulla mora interposita intempesta nocte accersit. is vero alieno tempore non sine gravi causa et crimine vocari ratus, adhuc tum suum in crastinum differt. sed illo rursus instante et procrastinationem sui contemptum interpretante, Ibancus vix tandem ipsa cur vocaretur intellecta, cum amicis et cognatis deliberat. illi placent ut longo gladio sub veste occultato accinctus ingrediatur. quod si Asan eum modice obiurget et iracundiae impetum convicciis temperet sine cruciatu corporis, ut fortiter ferat et culpam deprecetur, sin ensem postulet, tum et ipse virum se praebeat, et operam det

τῆς λοιποῖς ἃ μὴ λυμήνηται τὸ σῶμα τὴν κόλασιν ἀφορίζον-
ς, φέρειν γενναίως καὶ τὴν ἐφ' οἷς ἐάλω παραλύπησιν συγ-
ώμην αἰτεῖν, εἰ δ' ἐκεῖνος διφῴη τὸ ξίφος κατ' αὐτοῦ, τη-
καῦτα κἀκεῖνον ἀνδρίζεσθαι, καὶ σπεύδειν ὥστε φθάσειν ὃ
λλήσας αὐτίκα πείσεται, καὶ πάσας καιρίας ἐπάγειν καὶ κατα- B
ύσας εἰς ᾅδου τὸν ἀναιδῆ καὶ φιλαίματον. ὃ καὶ εἶχεν ὧδε δια-
αξάμενος· μηδὲν γὰρ ἐπ' αὐτῷ διανοουμένου μέτριον τοῦ
ρβάρου, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πρώτην εὐθὺς θέαν ἐκθηριωθέντος
ὶ τὸν σφαγέα ζητοῦντος κνώδοντα, κατὰ τοῦ βουβῶνος οὗ-
ς φθάσας ἐκεῖνον πλήττει καὶ ἀναιρεῖ. οὐκοῦν καὶ δια-
ὰς Ἴβαγκὸς παραχρῆμα πρόσεισι τοῖς τοῦ ἔργου συνίστορσι
ὶ μηνύσας τὸ γεγονὸς ἔγνω αὐτοῖς ἅμα πρὸς ἀποστασίων
ῖν· μηδὲ γὰρ ἠρεμήσειν τοὺς τοῦ πεσόντος ὁμαίμονας καὶ
ον αὐτῷ πρὸς γένους καὶ φίλιον. κἂν μὲν προχωροίη τὰ
τὰ σκοπόν, καὶ χώρας ἐκείνους καὶ Μυσίας ἄρξειν αὐτῆς
ῦ Ἀσὰν δικαιότερόν τε καὶ ἐννομώτερον. καὶ μὴ τῷ ξίφει C
πάντα ὡς ὁ πεσὼν διοικεῖν, καὶ ὅπερ ἂν ὑποβάλλῃ θυ-
ς, τοῦτο καὶ διαπράττεσθαι· εἰ δ' ἄλλως αὐτοῖς μεταρ-
ρείη τὰ διαβούλια μήτε μὴν ὅλως προβαίνουσι τὰ κατ'
εσιν, πρὸς ἄλλον μετασκευάσασθαι πλοῦν, τοῖς τὰ Ῥω-
ίων πράγματα κυβερνῶσι τὰ κατ' αὐτοὺς ἐπιτρέψαντες.
τοίνυν οὔσης νυκτὸς οὐ μόνον τὴν σκέψιν ταύτην ἐκρά-
ναν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς παρώξυναν τῶν βουλευμάτων αὐ-
ς συλλαβέσθαι. ὅθεν κρατήσαντες τοῦ Τερνόβου (ὃ δέ
τιν ἡ ἐρυμνοτάτη ἅμα καὶ προφερεστάτη τῶν κατὰ τὸν

1. λοιποῖς ἑτέροις ἃ μὴ λυμήνεται A. 11. τοῦ om APW.
14. [illegible]νος APW. 24. τρίνοβον B.

antevertat hominem impudentem et sanguinarium, nec ullum
um nisi letalem ei inferat. id consilium Ibancus statim exequitur.
m cum barbarus nihil moderati in eum cogitaret, sed ad primum
as conspectum efferatus ensem quaereret, ille facinus occupat et
se in inguine defixo Asanem occidit. inde elapsus statim ad com-
os se recipit, ac caede indicata cum eis consilium defectionis init.
que enim fratres cognatos et amicos interfecti quieturos. quodsi
ex sententia successerit, se regioni illi et toti Mysiae iustius et
quius quam Asanem dominaturos, neque, ut ille fecerit, ferro
saturos in omnes, et quicquid iracundia suaserit perpetraturos.
i res aliter ceciderit nec eventus consiliis responderit, aliam ra-
nem inituros et salutem suam Romanorum imperatori commissu-
. haec nocturno adhuc tempore non modo decreverunt, sed mul-
etiam in suas partes pertraxerunt; et Ternobo occupata (ea qui

Αἷμον ἁπασῶν πόλεων, τείχεσί τε ἰσχυροῖς περιβεβλημένος καὶ ῥεύματι ποταμείῳ διειλημμένος καὶ ὄρους ἀκρωνυχίᾳ πε-
D πολισμένος) τοῖς περὶ τὸν Πέτρον ἀντέστησαν· ἡ γὰρ φήμη ἅμα ἔῳ οὐκ ἐπ' ἄκρων μόνον τῶν τοῦ Τερνόβου τειχέων ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔξω καὶ πόρρωθεν τὸν τοῦ Ἀσὰν περιεσάλπιζε θάνατον. ὡς δ' οὔθ' ὁ Πέτρος ῥᾳδίαν εὕρισκε τὴν Ἰβαγκοῦ καταστροφὴν οὔθ' οὗτος ἀποκρούσασθαι Πέτρον ἠδύνατο, ὁ μὲν χρονοτριβεῖν ἐπεβάλετο καὶ μίαν ταύτην ᾠήτο προσδοκίαν καταπαλαίσασαν τὸν ἀντίδικον Ἰβαγκόν, ὁ δὲ τῷ τῶν Ῥωμαίων προσρυῆναι βασιλεῖ δεῖν ἔγνωκε καὶ διὰ τῆς ἐκεῖθεν συνάρσεως περιγενέσθαι τῶν διαφόρων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὑποθήκαις Ἰσαακίου τοῦ σεβαστοκράτορος ἀναιρεθῆναι πρὸς Ἰβαγκοῦ τὸν Ἀσάν, ἄλλαις τε πλείσταις ὑποσχέσεσι πρὸς τοῦτο ἐπιῤῥωσθέντος, καὶ προσέτι γε μὴν πτερωθέντος τῷ κατ' ἐπιγαμίαν συναρμόσασθαί οἱ καθυποσχέσθαι τὴν οἰκείαν θυγα-
τέρα τὴν Θεοδώραν. πλὴν ὁ μὲν ἐναφῆκε τοῖς δεσμοῖς τὴν
P. 303 ψυχήν, καὶ μηδέπω τοῦ φόνου κατεργασθέντος· (6) ὁ δ' Ἰβαγκὸς δηλώσας βασιλεῖ τὸ γινόμενον στεῖλαί τινα μετὰ στρατιᾶς διηρέθιζε τὸν παραληψόμενόν τε τὸν Τέρνοβον καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τῆς ὅλης Μυσίας ἀγωνισόμενον. καὶ τάχ' ἂν τε-
τέλεστό τι τοῖς Ῥωμαίοις σωτήριον, εἰ βασιλεὺς αὐτίκα προθύμως πρὸς τὴν ἀγγελίαν ταύτην πραξικοπεῖν ἐπεβάλετο, ἐπειδήπερ καὶ εἰ Τέρνοβον εἶλεν, εἶχεν ἂν εὐμαρῶς καὶ ἁπάσης Μυσίαν ἅπασαν. νῦν δὲ ὁ μὲν βλακευσάμενος ἐνέφυ τοῖς

2. ῥεύματι] ποταμὸν ἔχον γύροθεν B. 18. τινας vulgo.

omnium Haemi urbium munitissima et praestantissima, in montis vertice sita, firmis circumdata moenibus, quam et amnis perfluit) Petro restiterunt. nam ut primum diluxerat, fama caedem Asanis non Ternobi duntaxat sed in locis etiam remotioribus divulgavit. sed cum nec Petrus Ibancum expugnari nec Ibancus Petro se resistere facile posse cerneret, ille hunc obsidionis mora domandum, hic ad Romanorum imperatorem confugiendum et eius ope hostibus resistendum esse censuit. ferebatur autem Ibancus etiam Isaacii sebastocratoris impulsu Asanem occidisse, cum aliis plurimis pollicitationibus, tum spe nuptiarum filiae eius Theodorae adducti. caeterum Isaacius ante Asanis caedem in vinculis expiravit. (6) Ibancus vero imperatorem statu rerum exposito hortatus est ut aliquos cum copiis mitteret, qui et Ternobum acciperent et se adiutore totam Mysiam vindicarent. ac Romanis forsitan aliquid salutare actum esset, si imperator statim sine mora gerendae rei animum intendisset: nam Ternobo occupata facile totius Mysiae potitus esset. verum ipse per stul-

ρείοις καὶ πάλιν κατὰ τὸν εἰς τὸ κέλυφος βυόμενον σκώ-
κα, στέλλει δὲ τὸν πρωτοστράτορα Μανουὴλ τὸν Καμύ-
τν, ἀνειπὼν στρατηγόν. ὁ δ' ἀπάρας ἐκ τῆς Φιλίππου με-
τῶν ἑπομένων ἐκείνῳ δυνάμεων, καὶ τῶν ὅρων τῆς Μυ-
ς ἄκροις ποσὶν ἐφαψάμενος, παλίσσυτος γίνεται παρὰ δό-
. τὸ γὰρ στράτευμα ἐπαναστὰν „ποῖ ἄγεις ἡμᾶς" ἔλεγον, B
τίσι συμπλακήσεσθαι μέλλομεν; οὐ πολλάκις τὰς ὀριαίας
ίτας ὁδοὺς διήλθομεν, καὶ μὴ μόνον οὐδέν τι κατωρθώ-
μεν βέλτιον, ἀλλὰ καὶ μικροῦ προαπολώλειμεν ἅπαντες; V. 249
ίστρεφε τοίνυν, ἀνάστρεφε, καὶ ἡγοῦ τῆς ἐπὶ τὰ σφέτε-
" ἐπὶ δὴ τούτοις καὶ δείμασιν ἀλόγοις ἐκταραχθέντες,
περ κατὰ νώτου τινῶν ἐγκειμένων καὶ παντοίοις ὅπλοις
λόντων, ἀκόσμως ᾤχοντο. καὶ αὖθις οὖν πρὸς τοῦ βασι-
ος ἡ πρᾶξις αὕτη μετὰ στρατιᾶς ἐπεκρίνατο μείζονος. ἐνί-
δ' ἐσαεὶ τὰ χείρονα, μηδενὸς εἰς χεῖρας ἐλθεῖν καὶ συμ-
ίαι τοῖς βαρβάροις ἐν τῷ ἐπαρήγειν Ἰβαγκῷ δοκιμάζοντος.
ειρηκὼς τοίνυν οὗτος καὶ τοῖς κατὰ τὸν Τέρνοβον δυσχρη-
ύμενος πράγμασιν, οἷα τῶν περὶ τὸν Πέτρον κρατυνομέ- C
ν ἀεὶ καὶ στρατιᾶς προσθήκαις ἐπαυξομένων, ἔξεισιν ἐκεῖ-
λαθραίως καὶ πρόσεισι βασιλεῖ, καὶ μετῆλθεν οὕτω κα-
ῳῶς πρὸς τὸν Πέτρον πάλιν ἡ ἀρχηγία Μυσῶν. πλὴν
ἵ' οὗτος θανάτῳ φυσικῷ ἐπαπῆλθεν, ἀλλὰ μικρῷ ὕστερον
ρά του τῶν ὁμογενῶν ξίφει διελαθεὶς κατέστρεψεν οἰκτρῶς

1. κατὰ τὸν] ὥσπερ ὁ κοχλίας εἰς τὸ αὐτοῦ ὀστράκινον ὀσπήτιον B. 4. τῶν ὅρων] τῶν βουνῶν τῆς ζαγορᾶς ἀναβαίνειν ἀρξάμενος B: „ergo legendum ὀρῶν" Wolfius. 14. ἐπεκίρνατο?

am ut cochlea testam repetens, in palatio abditus, Manuelem myzem protostratorem cum imperio mittit. is cum suis copiis Phipopoli profectus et Mysiae limites vix ingressus praeter expectanem retro abit. milites enim mota seditione, quo se duceret et m quibus pugnandum esset, rogitabant. „an non saepe" inquiunt ontana ista transivimus, atque adeo nihil confecimus ut pene nes interierimus? revertere igitur, revertere, nosque domum redu-." praeterea inopinato metu consternati, quasi hostes a tergo insta-t et omnis generis tela coniicerent, effuse fugerunt. imperatore idem us cum exercitu maiore iterum tentante subinde res successu caruit. iare Ibancus cum nemo Romanorum cum barbaris vellet congredi, valescentibus Petri opibus et maioribus ei copiis affluentibus, despeis rebus Ternobo clam profugus imperatorem adit. ita Petrus summa rum denuo potitur. sed nec ipse naturali morte obit, sed paulo post quoque a popularium quodam miserabiliter confosso principatus Iohannem tertium eius fratrem transit, quem tum Petrus adiuto-

τὴν ζωήν, ἡ δὲ ἡγεμονία τῶν Βλάχων βλέπει πρὸς Ἰωάννην τὸν τρίτον τῶν ἀδελφῶν. τότε δ' οὖν ὁ Πέτρος συλλήπτορα τῶν πόνων καὶ μεριτὴν τῆς δυναστείας Ἰωάννην προσελόμενος τὸν ὁμαίμονα, ὃς ἐφ' ἱκανὸν ὠμήρησεν ἐν Ῥωμαίοις ἡνίκα εἶχε βασιλεὺς Ἰσαάκιος δισσεύσας κατὰ Μυσῶν, ἀποδρὰς δέ, ὡς πρὸς τὰ οἴκοι πάλιν ἀφίκετο, οὐκ ἐξ ἀντιθέτου τῷ τεθνεῶτι Ἀσὰν τὰ Ῥωμαίων ἔχειρε προνομεύων· ἡ γὰρ
D φύσις καὶ τούτῳ οὐδέν τι πρὸς τὰ ἡμέτερα διεβράβευσε μέτριον. ὑπήντα δὲ τῷ Πέτρῳ ἐξ ἡμῶν οὐδείς, οὐδ' ἠδύνατο, ἀλλὰ τοσούτων καὶ τηλικούτων τοῖς ἐναντίοις κατωρθωμένων ἐπὶ πλείστοις ἐνιαυτοῖς, καὶ τοῦ κακοῦ τοῦδε τῶν Ῥωμαίων ἐσαεὶ διακυμαίνοντος πράγμασιν, οὐδέ ποτε βραχεῖα νίκη Ῥωμαίοις διαγελάκει οὐδέ τι παρυφέστη τροπαιουχήματος ἔνδαλμα. τὴν δ' ἐκ θεοῦ παρόρασιν ταύτην καὶ τελείαν μικροῦ ἐγκατάλειψιν οὐδεὶς τῶν ὑψιθρόνων ἀρχιερέων καὶ τὰς πρώτας καρπουμένων τιμὰς ἢ τῶν τὴν ἐρέαν τῆς κεφαλῆς μέχρι καὶ ῥινὸς διαχαλώντων βαθυπωγώνων μοναστῶν ἐν τῷ βαλλόμενος ἦν, ἢ διδάσκων πρὸς ταύτην ἀντιπράττειν ὁπόσονοῦν, ἢ ἐν τῷ παρρησιάζεσθαι βασιλέως ἐνώπιον Ῥωμαί-
P. 304 οις διαμηχανώμενος τὰ σωτήρια· ἀλλ' ὡς εἰ πάντες ἐξέλιναν τε ἅμα καὶ ἠχρειώθησαν, ἀνεπαισθήτως εἶχον τῶν γινομένων καὶ οἷον ἀντέβαινον ταῖς ἐκ θεοῦ μαστιγώσεσιν. Ἕλ-

6. ὡς om A. 11. τῶν] τοῖς? 13. παρυφέστηκε? an παρυπέστη? 15. οὐδεὶς τῶν ἀρχιερέων τῶν τὰς πρώτας ἐχόντων τιμὰς καὶ τοὺς μεγάλους ἀγαπῶντας θρόνους καὶ ὑψηλοὺς καὶ ἐπικερδεῖς, ἢ τῶν μοναχῶν τῶν τὴν καμαλαύκαν γαλῶντων μέχρι καὶ κάτω τῶν ὀφθαλμῶν καὶ γενειάδας ἐχόντων μεχάλας B.

rem laborum et regni participem assumpserat. is non parvo tempore apud Romanos obses fuerat, cum imperator Isaacius secundum Mysis arma intulisset, sed fuga elapsus domum redierat, nihilo magis tre Asane Romanis spoliandis et infestandis mitior. e nostro autem exercitu nemo resistere Petro potuit: sed hostibus per tot annos tot et tantas victorias adeptis, eo malo Romanam rem publicam perpetuo turbante, nunquam ulla victoria ullum rei bene gerendae simul lacrum nostris arrisit. hanc numinis indignationem et nostri destitutionem nemo ex summis et honoratissimis sacerdotibus, nemo ex religiosissimis monachis consideravit, ullove modo placare docuit, aut liberius apud imperatorem disserendo quicquam Romanis salutare conatus est: sed quasi omnes a via deerrantes et inutiles facti quid rei esset non animadverterunt, quodammodo flagellis dei adversantes. Graeci quidem causa pestilentiae ex Calchante vate co-

λητὲς δὲ τὴν αἰτίαν ἐζήτησαν τοῦ λοιμοῦ, καὶ τοῦ μάντεως πυθόμενοι Κάλχαντος οὐκ ἀφῆκαν τὸ κακὸν ἀθεράπευτον, παρ' οὐδὲν θέμενοι εἰ βαρυμηνιᾶν ἔμελλεν ὁ πρώτιστος καὶ κράτιστος τοῦ στρατεύματος. ὅγε μὴν Ἰβαγκὸς τῷ βασιλεῖ προσρυεὶς ἀσμένως προσδέδεκτο, καὶ γέγονεν ἐς οὐκ ὀλίγα χρήσιμος Ῥωμαίοις, εὐμήχης ὢν τὴν ἡλικίαν καὶ ἀγχίνους μάλιστα καὶ τὴν ῥώμην ἀκμαῖος τοῦ σώματος· τὸν δέ γε ἄνδρα τῶν αἱμάτων τῷ τοῦ εἴδους ἀκροχόλῳ καὶ τῷ τῆς γνώμης ἀποκρότῳ σαφῶς διεχάραττε, Ῥωμαίοις μὲν συναυλιζόμενος, μεταρρυθμιζόμενος δὲ μηδαμῶς πρὸς τὸ τοῦ φρονήματος ὁμαλὸν καὶ εὐένδοτον. ὁ μέντοι βασιλεὺς οὐκ ἀνάξιον κρίνας τὸν ἄνδρα τῶν εἰς αὐτὸν γενομένων γαμικῶν ἐγγυήσεων τὴν μὲν παστάδα ἐς τὸν νόμιμον καιρὸν ἀνεβάλετο (ἔτι γὰρ ἐψέλλιζεν ἡ νύμφη τὰ παιδικά), αὐτὸν δὲ τοῖς μέγα δυναμένοις συγγενέτιν ἐνέγραφεν, οὐδενὸς τῶν εἰς θεραπείαν ἀρχικὴν καὶ πλοῦτον βαθὺν παρεικὼς στέρεσθαι. ὁ δὲ πρὸς τὸ κατηγγυημένης αὐτῷ θυγατρόπαιδος τοῦ βασιλέως ἀτελὲς ὁρῶν, καὶ τῇ τοῦ κάλλους ῥοδωνιᾷ τῇ τῆς τεκούσης αὐτὴν Ἄννης ἐν χηρείᾳ ἔτι οὔσης περιέργως ἐνατενίζων, καὶ γάμους φανταζόμενος μείζονας, „τί μοι καὶ τῷ ἐν γάλαξιν" ἔφασκεν, „ἀρνειῷ ἀμνάδος πρὸς ὀχείαν καὶ αἰγὸς τελείας ἐπιδεομένῳ;" τὰ

1. πειθόμενοι APW: ἤκουσαν B. 7. τὸν δέ] ἦν δὲ τὸ ἦθος ὀργίλος καὶ μὴ εὐκόλως μεταβαλλόμενος ἀπὸ τούτου εἰς τοῦτο τὴν γνώμην αὐτοῦ B. 13. ἔτι γὰρ] ἀκμὴν ὀρθῶς λαλεῖν οὐκ ἠδύνατο, τεσσάρων οὖσα χρόνων. εἶχε δὲ τὴν τιμὴν καὶ τὴν στάσιν καθὼς γαμβρός B. 16. τὸ] τὸ τῆς? 20. τί μοι] τί με ἀρνὶν βιζαστερὸν δίδετε καὶ καρτερεῖν λέγετε καὶ τὴν ἀμνάδα κρατεῖτε τὴν ἕτοιμον πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ μίξιν B.

B C

peita, offensi numinis iram placarunt, neglecta summi et potentissimi imperatoris indignatione. Ibancus vero cum ad imperatorem se contulisset, benigne susceptus Romanis multis in rebus utilem navavit operam, homo procerae staturae, praestanti ingenio et robustissimo corpore. sed iracundia et contumacia animi e vultu relucens fidelitatem eius abunde testabatur. quare tametsi inter Romanos versaret, tamen mores suos ad facilitatem et aequabilitatem minime componebat. nihilominus imperator eum sponsalibus a sebastocratore promissis non indignum ratus, nuptias in legitimum tempus distulit ob puellae teneros annos, ipsum vero in numerum cognatorum suorum potentissimorum hominum recepit, summa potentia et maximis opibus donatum. is vero sponsae suae immatura aetate considerata, et matris eius Annae viduae adhuc elegantia curiosius inspecta, nuptiis implioribus inhians „quid" inquit „mihi rei est cum lactente adhuc

πλεῖστα μὲν οὖν ὁ ἀνὴρ οὗτος τοῖς περὶ τὴν Φιλίππου ἐπόνει μέρεσι, καὶ ἦν ἀγαπητὸν Ῥωμαίοις ἀντίφραγμα τῶν ἐκ
V. 250 τοῦ γένους ἐκείνου μετὰ Σκυθῶν συνάρσεως ἐξιόντων καὶ κειρόντων τὸ προσπεσόν, ἐνίοτε δὲ καὶ βασιλεῖ συστρατεύων διαφερόντως ἐδύκει δραστήριος. τίς δ' ἂν καὶ ἀριθμεῖν δύναιτο ὅσαι καὶ ὅτε τοῦ ἔτους Σκυθῶν καὶ Βλάχων ἐγίνοντο ἔφοδοι, καὶ οἷα ἔργα ἔδρων ἀνόσια; μαρτυροῦσι δήπου τὰ πεπραγμένα ἥ τῶν πρὸς Αἷμον χωρῶν ἐρημία Μακεδονίας τε καὶ Θρᾴκης οἱ λῃϊσμοὶ στηλῶν καὶ κύρβεων ἀκριβέστερον καὶ ξυμπάσης ἱστορίας τρανότερον.

7. Οὐ μόνον δὲ τὰ κατὰ τοὺς πρὸς ἄνεμον βορρᾶν ἐκ-
D πολεμωθέντας ἡμῖν βαρβάρους ἦν ἀεί πως ἐπικρατέστερά τε καὶ δυσαντίβλεπτα, ἀλλὰ καὶ καθ' ἕω τὰ Ῥωμαίων Πέρσαις ἐξέκειτο πρὸς ἀφάντωσιν. μὴ γὰρ τῷ Πέρσῃ σπεισάμενος ὃς Ἀγκύρας ἦρχε τῆς Γαλατικῆς, ἀλλὰ πῇ μὲν τὴν μετ' αὐ-
τοῦ φιλίαν παρ' οὐδὲν τιθέμενος ὡς λυμαίνεσθαι Ῥωμαίους οὐκ ἔχοντος, πῇ δὲ περὶ τὴν δόσιν τῶν χρημάτων ὧν ὑπὲρ εἰρήνης ἤτει σμικρολογούμενος, διετέλεσεν ἐς χρόνον ἕνα καὶ μῆνας ἓξ ἐκείνῳ διαφερόμενος. ἀμέλει τοι διὰ ταῦτα ὅ τε Κιλιξ Ἀλέξιος ὅσα εἴπομεν διεπράξατο παρὰ τοῦ τῆς Ἀγκύ-
ρας δυνάστου ἐνισχυόμενος, ἥ τε πόλις Λάδιβρα ἑάλω καὶ Πέρσαις ὑπέκυψεν. ἄρας γὰρ μεθ' ἁπάσης ὁ Πέρσης αὐτοῦ
P. 305 τῆς δυνάμεως καὶ περὶ ταυτηνὶ τὴν πόλιν βαλὼν στρατόπε-

8. ἡ τῶν] ὁ ἐξοικισμὸς τῶν χωρῶν B.

agna, cum ove indigeam ad coitum apta?" ac vir ille in partibus Philippopoli vicinis plurimum laboravit, et veluti vallum popularibus suis et auxiliaribus Scythis obvia quaeque vastantibus opponebatur. aliquando etiam imperatorem in expeditiones sequens strenuam operam prae caeteris navare videbatur. quis vero Scytharum et Blachorum incursiones et nefaria facinora enumerare queat? vastitas regionum Haemo vicinarum, Macedoniae et Thraciae direptiones utique omnibus statuis et tabulis clarius et quavis historia dilucidius ostendunt quid actum sit.

7. Neque vero a Septentrionalibus duntaxat barbaris Romani perpetuo premebantur, sed in Oriente Persis etiam praedae erant. nam cum imperator cum Persa Galaticae Ancyrae domino pacem non fecisset, sed partim amicitiam eius, ut qui Romanis nocere non posset, aspernatus esset, partim pecuniae, quae pro pace postulabatur, parceret, unum annum et sex menses bellum continenter cum eo gessit. qua de causa Cilix Alexius ea quae retulimus, illius adiutus opibus, confecit, et urbs Dadibra a Persis occupata est. nam cum is omnibus suis copiis adductis se non inde recessu-

ἐπέμενε πολιορκῶν. τριβομένου δὲ τοῦ καιροῦ εἰς μῆνας
ἡ πολιόρκησις παρετάθη τέσσαρας, ἐπικουρία δ' ἦν οὐ-
μοῦ τοῖς Δαδιβρηνοῖς ἐπιοῦσα ἐκ τῶν ἐκτός· ὅ τε γὰρ
πιλεὺς εἰ καὶ πέμπων ἐνῆγεν αὐτοὺς ἀντέχειν γενναίως καὶ
μμαχήσειν κατεπηγγέλλετο, ἔμελλεν ἀεί πως καὶ ἀνεδύετο,
οἱ πρόσοροι Παφλαγόνες ἀγχοῦ που προσιέναι καὶ ἐπα-
ναι οὐδαμῶς ἐθάρρησαν. ἀτὰρ οἱ πολιορκούμενοι πρὸς
σαν ἀπεγνώκεσαν ἀρωγήν, καὶ δῆλοι ἦσαν λιμῷ πιεζόμε-
καὶ ταῖς πετροβόλοις μηχαναῖς ἀνήκεστα πάσχοντες· τοὺς B
ρ λίθους ἐκ τῶν ἔξωθεν γηλόφων κατὰ τὸ μέσον ἀφιεῖσαι
ς πόλεως τὰς οἰκίας κατήρειπον, τίτανά τε διακοντίζουσαι
ἰ πᾶν ἕτερον ἀνθρώποις ἐπίβουλον ἀκροβολίζουσαι τὰ δο-
ία τῶν ὑδάτων ἠφάνιζον καὶ τὰ ποτὰ ἠχρείουν ἑστῶτα
τα καὶ μὴ πλανώμενα. μετ' οὐ πολὺν δέ τινα χρόνον βα-
ικῆς ἐπικουρίας ἀφιγμένης καὶ κατὰ τὸν Βάβαν τὸ ὄρος
λισαμένης, ἧς ἦρχον μείρακες τρεῖς, ὁ Βρανᾶς οὗτος Θεό-
ρος, ὁ Κατακαλὼν Ἀνδρόνικος καὶ ὁ Καζάνης Θεόδωρος,
ἤσθοντο οἱ Πέρσαι, λόχους ὑποκαθίζουσι, καὶ μήπω
ρανατειλάσης ἡμέρας ἐπιθέμενοι καὶ φεύγουσιν κατόπιν
ικείμενοι οὓς μὲν ἔκτειναν οὓς δὲ συνειλήφασι ζωντας,
θ' ὧν καὶ τοὺς δύο στρατηγούς. καὶ τούτους περιηγκω- C
μένους τὰς χεῖρας κύκλῳ περιάγων ὁ Πέρσης ἐδείκνυ τοῖς

1. post καιροῦ A καὶ μὴ ἐν ὅλως λύσαι τὸ δαδιβρα, B ἐπεὶ μὴ ἂν ἄλλως ἔλεγεν ὁ πέρσης δυνατὸν εἶναι τὴν πολιορκίαν λῦσαι εἰ μὴ παραλάβη αὐτήν. 5. ἔμελλεν] περιήργει ἡμέραν καθ' ἡμέραν B. 7. ἀπεθάρρησαν A. 21. μεθ' ὧν] ἐκράτησαν δὲ οἱ πέρσαι καὶ τοὺς δύο κεφαλάδας, καὶ δήσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀγκώνων ὄπισθεν ἐπιφέρουσι καὶ δεικνύουσι τούτους τοῖς διαδιβρηνοῖς B.

m confirmaret nisi illam expugnasset, obsidio quatuor menses du-
rit, Dadibrenis nemine opem ferente. nam imperator etsi eos per
ntios ad fortiter resistendum hortabatur et auxilia pollicebatur,
inde tamen rem procrastinabat; et finitimi Paphlagones propius
:edere et opem eis ferre non audebant. neque vero hostem late-
t eos omni auxilio destitutos et fame premi et a machinis gravis-
ae affligi. nam cum saxa calx, et quicquid hominum vitae insi-
atur, ex collibus in mediam urbem coniicerentur, aedes diruebun-
r et putei inficiebantur. non multo post missis ab imperatore auxi-
s, quae in Baba monte castra habebant, tribus adolescentibus
icibus, Brana isto Theodoro, Andronico Catacalone et Cazane Theo-
oro, Persae ea re comperta ex insidiis eos ante lucem adorti, et
rgis fugientium inhaerentes, alios occiderunt alios ceperunt, et
os duces inter caeteros, quos Persa manibus post tergum revinctis

ἐπὶ τῶν τειχῶν, καὶ παρῄνει, ἕως ἡ πόλις τοῖς πολεμίοις ἀβάπτιστος κύμασι, τὴν ἐκείνης ἐγχειρίσαι αὐτῷ οἰάκισιν· μηδὲ γὰρ ἐκ τοῦδε σώζειν ἔχουσαν ἐλπίδα σφίσιν ὑπολελεῖφθαι, μηδ' ἂν αὐτὸν ἐκεῖθεν μεταναστεῦσαί ποτε, εἰ μὴ ἐγκρατὴς τῆς πόλεως γένοιτο. τοιούτοις οὖν οἱ Δαδιβρηνοὶ θεάμασι καὶ ἀκούσμασι κατακλασθέντες τὸ πρόθυμον τρέπονται πρὸς συμβάσεις ἀσυμφόρους μέν, ὁποίας δ' ἐπέταττεν ὁ καιρὸς ἀκμαῖος ἐφεστὼς καὶ τομός, κατανεύουσί τε τὴν μὲν πόλιν ἐκλιπεῖν πανσυδί, βαδίσαι δ' ἕκαστον κακῶν ἀπαθῆ μετὰ τῶν φιλτάτων σφίσι καὶ τῶν κτήσεων ἣν ἂν αἱροῖντο στείλασθαι, ἐπεὶ μηδ' εὕρισκον τὸν βάρβαρον μένειν αὐτοὺς κατὰ χώραν ἐῶντα καὶ φόρους αὐτῷ κατατίθεσθαι ὁπωσοῦν συντιθέμενον. ταῦτ' ἄρα καὶ ὅρκων γεγενημένων ὁ μὲν Πέρσης
V. 251 εἶχε τὴν πόλιν, καὶ τοῖς ἐκ τοῦ γένους δίδωσιν αὐτὴν εἰς ἐνοίκησιν, αὐτοὶ δὲ μεταναστάντες ἐκεῖθεν καθ' ἑτέρας χώρας καὶ πόλεις διεσπάρησαν· πολλοὶ δὲ τῆς πατρίδος ἄγχιστα πηξάμενοι μόσυνα, οὕτω δοκοῦν τῷ Πέρσῃ, προσέμειναν δούλειον ὑποδύντες ζυγόν, οἷς ἡ τῆς ἐνεγκαμένης γλυκύτης τῇ μνήμῃ προσίζανεν ἀναπόνιπτος. καὶ τοιοῦτον μὲν τῇ πόλει Δαδίβρῃ τέλος ἀπήντησεν· ὁ δὲ βασιλεὺς μετὰ βραχὺ τῷ Πέρσῃ σπεισάμενος ἀπέδωκεν ἀσπασίως ὅσα πρὸ τοῦ ἁλῶναι Δάδιβραν ἀπῃτεῖτο χρήματα, ὡς ἐξ ὀμμάτων οὖσαν τὴν τότε αἰσχύνην ταχέως ἀποτριψάμενος.

Ἀλλ' οὔπω ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ τὴν ἅλμην ταύτην ἀπ-

14. τοῖς ἐκ τοῦ γ.] τοῖς συγγενεύσιν αὐτοῦ B. 17. μόσυνα] ξυλοσηπτία B. 23. τότε] τῆτες A.

undique circumductos iis qui in moenibus erant ostendebat, moneus ut urbem priusquam belli fluctibus obrueretur, sibi gubernandam traderent: neque enim spem salutis ullam eis superesse; neque eum inde recessurum nisi urbe expugnata. his spectaculis et sermonibus Dadibreni fracti ad pactiones descendunt, iniquas quidem illas, sed quas temporis angustiae et durum telum necessitas flagitabant. annuunt se urbem penitus deserturos, ut cuique cum suis carissimis et supellectilibus incolumi abire liceret quo vellet: neque enim barbarus eos in patria manere et tributa pensitare pati voluit. his conditionibus iureiurando firmatis, Persa urbem suis popularibus incolendam dedit, cives in alias atque alias regiones et urbes sunt dispersi. quidam etiam Persae concessu, tuguriolis in proximo structis, amore patriae servitutis iugum subierunt. ac cum urbe Dadibra hoc modo actum est. imperator autem paulo post, pace cum Persa facta, libenter ei, deterso pudore, ea dedit quae ante illius urbis deditionem postularat.

τυσεν ἀνένευσέ τε καθαρῶς καὶ ἀνέπνευσε, καὶ δεινοτέρων
γγέλμασιν ἀκουσμάτων βάλλεται ἄλλων, καὶ τῶν ἐνεστώτων P. 306
σαν τὰ προσδοκώμενα δυσαχθέστερα, εἴ γε τὰ μὲν ὑπέσαι-
ον ἐλευθερίας ἐγκαταλείμμασιν ἀπὸ μέρους ἀλγύνοντα, τὰ
' ἐκ τῶν ἑσπερίων ἐθνῶν βάλλοντα δουλείαν παρεῖχον φαν-
άζεσθαι παγγενεὶ προβησομένην καὶ δυσαπάλλακτον. ὁ γὰρ
ἡ τότε κρατῶν τῶν Ἀλαμανῶν Ἀμερίγος ὁ τοῦ Φρεδερίχου
ἱός, ὃς ἐν τῇ κατὰ Παλαιστίνην ἀνόδῳ τὰ ὕστατα νίπτρα
έλουται ποταμίῳ ἐναποψύξας ῥεύματι, καθὼς ἐν τοῖς κατὰ
ὸν βασιλέα Ἰσαάκιον τὸν Ἄγγελον λόγοις ἱστόρηται, τὴν πα-
ρῴαν εἰληφὼς βασιλείαν Σικελίαν τε παραστησάμενος καὶ
ταλίαν ὑπαγαγόμενος ἐπὶ τῷδε καὶ Ῥωμαίοις αὐτοῖς ἐπε-
νύετο, πραγμάτων νεωτέρων ἄτοπος ὢν ἐραστὴς καὶ ῥᾳκτης B
ακῶν δυσαπάλλακτος. οὐκ ἀνέδην δὲ καὶ αὐτίκα Ῥωμαίοις
ὴν ἐφεδρεύων, τὸ τῆς ἐγχειρήσεως ἐργῶδες ὑποβλεπόμενος,
καὶ ἔτι ἔχων τοῖς ὀφθαλμοῖς προκείμενα ὁπόσα Ῥωμαῖοι κα-
ὰ Σικελικῶν ἠνδρίσαντο ἐς τὴν ἡμετέραν πρώην παρεμβα-
όντων, καὶ παρὰ τοῦ πάπα δὲ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης οὐκ
λαττον ἀνασειραζόμενος τῆς προθέσεως. πέμψας οὖν πρέ-
βεις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰσαάκιον (οὐ γάρ πω τῆς ἀρχῆς
ξωστράκιστο) αἰτίας συνείρει ἀναιτίου δήπουθεν διαστάσεως.
αυτῷ γὰρ ἀπεμέριζε καὶ προσῳκείου, ὡς ἤδη Σικελίας ἐξ-
υσιάζοντι, τὰς ἐξ αὐτῆς Ἐπιδάμνου μέχρι καὶ τῆς μεγαλω-

14. οὐκ ἀνέδην] καὶ διαντρόπως τὴν βασιλείαν ῥωμαίων γυ-
ρεύων B. 17. σικεληνῶν A. 21. συνείρει] συνῆρεν A.

Vix Romanum imperium ab hoc malo respirarat, cum alii nuntii
graviores afferuntur, et futura maiorem dolorem afferunt quam prae-
entia. nam haec quidem, quamvis ex parte molestiam haberent, ta-
men libertatis nonnullis reliquiis blandiebantur. quae autem ab oc-
cidentalibus gentibus imminebant, ea servitutem universam et per-
petuam minitabantur. nam Alemannorum rex Amerigus, Friderici fi-
lius, qui in expeditione Palaestina submersus est, ut in Isaacii An-
geli imperio diximus, paterno principatu suscepto, Sicilia et Italia
subactis, Romanos ipsos lacessebat, novarum rerum importune cupi-
dus, et grassator inevitabilis. neque tamen statim Romanos invasit,
rei difficultate deterritus. positis adhuc ob oculos nostrorum contra
Siculos fortibus facinoribus, cum pridem in provincias nostras impe-
tum fecissent, et a veteris Romae Papa ab instituto retraheretur.
missis igitur ad Isaacium legatis (nondum enim is imperio exciderat)
causam dissensionis inanem quaeritans, Romanas provincias omnes
ab Epidamno usque ad inclytam urbem Thessalonicensium sibi ut
Siciliae regi vendicabat, ut belli iure nuper a Siculo exercitu sub-

νόμου πόλεως Θεσσαλονίκης Ῥωμαϊκὰς ἁπαξαπάσας χώρας
C ὡς νόμῳ ὑποκυψάσας πολέμου τῷ τῶν Σικελῶν πρὸ τρίτης
στρατεύματι· τὴν γὰρ ἧτταν τούτων καὶ κατατρόπωσιν κατ'
ἀπάτην ἔλεγε Ῥωμαίων προσυπαντῆσαι, οὐχ ἥκιστα πάντων
λογοποιὸς ἐν τοῖς ἀνδάνουσιν εὑρισκόμενος. ἐλογίστευε δὲ 5
καὶ λύπας τὰς τοῦ πατρός, καὶ σταθμίοις οὐ δικαίοις αὐτὰς
ἐταλάντευεν, οὐ τὰς προσφάτους μόνον ἀλλὰ καὶ ὅσαις ἐκεῖ-
νος ἐκ πολλοῦ προσεπάλαισε, τῆς παλαιτέρας Ῥώμης ἐκδιστά-
μενος ταῖς τοῦ βασιλέως Μανουὴλ ἀγχινοίαις καὶ Ἰταλίας
ὡσαύτως ἐκσφενδονούμενος. καὶ ταῦτα δὴ τὰ πρὸ Εὐκλεί- 10
δου ἀνυποστόλως ἀνακινῶν ἤθελε Ῥωμαίους χρήμασι μεγί-
στοις πρίασθαι τὴν εἰρήνην ἢ πολεμησείοντα τοῦτον ἐκ τοῦ
D αὐτίκα μάλα καθυπεκδέχεσθαι. προσαπῄτει δέ, ὡς εἰ κυρίων
κύριος καθειστήκει καὶ βασιλεὺς ἀναδέδεικται βασιλέων, συν-
άρασθαι τοῖς κατὰ Παλαιστίνην ὁμογενέσιν ἐκείνῳ δι' ἀπο- 15
στολῆς ναυμαχικῆς στρατιᾶς. ἀντεπιστείλαντος δὲ πρὸς ταῦ-
τα τοῦ βασιλέως καὶ ἄνδρα τῶν οὐκ ἀσήμων πρεσβευτὴν
στείλαντος, πρέσβεις ἐκεῖθεν ἀφίκοντο, ὧν ἕτερος βαρὺς ἦν
τὴν ὀφρὺν καὶ περιττὸς τῷ παιδοκομῆσαι τὸν ῥῆγα. ἦν δὲ
καὶ τὰ δι' αὐτῶν πρεσβευόμενα χρημάτων ἀποδόσεις πολυ- 20
ταλάντων ἀλαζονεῖαί τε καὶ κόμποι καὶ αὐχημάτων ἐγχωρίων
κατάλογοι, δι' ὧν καταπολιτεύονται οἱ ἀκούοντες. (8) βα-
σιλεὺς τοίνυν (ἦρχε δὲ ὁ νῦν ἱστορούμενος) μὴ ἔχων ἀπρά-

5. ἐλογίστευε] ἐνεθύμιζε B. 19. τῷ παιδ.] ὡς βαΐουλος τοῦ ῥήγος B.

actas. nam quod is tandem a Romanis profligatus esset, id fraude factum asserebat, in suis cupiditatibus fucandis fabulator insignis. commemorabat etiam, et iniquis lancibus ponderabat paternas offensas: nec eas recentes duntaxat, sed veteres etiam, Manuelis solertia veteris Romae Papa contra illum concitato, cuius Manuelis opera etiam Italia exactus esset pater. ita obsoletis criminibus perfricta fronte renovandis, Romanis aut pacem maxima pecunia redimendam, aut bellum statim tolerandum arbitrabatur. praeterea tanquam rex regum et imperator imperatorum postulabat, ut Romanis suis in Palaestina popularibus navalia auxilia mitterent. ad quae cum imperator rescripsisset, et virum non obscurum ad eum ablegasset: legati ab eo venerunt, quorum alter homo superciliosus erat, et eo nomine superbus, quod regis in pueritia curam gessisset. eius legationis summa erat, plurimorum talentorum postulatio, arrogantia et insolentia verba, rerum ab Alemannis gestarum gloriosa commemoratio, quibus auditores decipi solent. (8) imperator igitur (potiebatur autem rerum is, cuius nunc historiam conteximus) cum lega-

κτους ἀποπέμψαι τοὺς πρέσβεις, κατένευσε χρημάτων τὴν εἰρήνην ἀλλάξασθαι, πρᾶγμα μήπω ἐς τόδε καιροῦ γεγονός. ὑπεξᾶραι δὲ τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων ὡς πλουσίαν ὁ βασιλεὺς P. 307
Ἀλέξιος προθέμενος ἐς οὐδὲν ἔργον τῷ καιρῷ συνᾶδον καθυ- V. 252
πενήνεκται, ἀλλὰ καὶ λίαν παρακεκινημένον τοῦ σεμνοῦ τε καὶ εὐπρεποῦς καὶ ῥυὲν μικροῦ πρὸς Ῥωμαίων κατάγελων. τῆς γὰρ γενεθλίου ἐπιστάσης ἡμέρας Χριστοῦ αὐτός τε τὴν διάλιθον στολὴν ἠμφιάσατο, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐπετετάχει τὰς χρυσοϋφεῖς περιθέσθαι καὶ πλατυσήμους ἐσθῆτας. οἱ δ' Ἀλαμανοὶ τοσοῦτον ἀπεῖχον ἔκθαμβοι τοῖς ὁρωμένοις τούτοις φανῆναι, ὥστε καὶ ἀνέθαλπον μᾶλλον τὸν ἔρωτα ὃν ὑπέτυφον ταῖς λαμπρειμονίαις τῶν Ῥωμαίων ἐνανόμενον, καὶ ἠῦχοντο τάχιον κρατῆσαι Γραικῶν ὡς ἀγεννῶν τὰ ἐς πόλεμον καὶ περισπουδαζόντων τὰς ἀνδραποδώδεις χλιδάς. πρὸς B
δὲ τοὺς συνεστῶτάς σφισι Ῥωμαίους καὶ ἐνάγοντας ἐς τὴν τῶν λίθων ἄνθην ἀφορᾶν, οἷς ὁ βασιλεὺς ὡς λειμὼν ἐηγλάϊστο, καὶ χειμῶνος μέσον χάριτας ἐαρινὰς δρέπεσθαι καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἑστιᾶν, „οὐ χρείαν" ἔφασκον „Ἀλαμανοὶ τοιούτων ἔχουσι θεαμάτων, οὔτε μὴν ἐπιτηδείων γυναιξὶν ἐμπορπημάτων καὶ στολισμάτων φιλοῦσι θειασταὶ καθεστάναι, αἷς ἡ κονία καὶ κρήδεμνα καὶ ἐνώτια παμφανόωντα καὶ τὸ ἀρέσαι

7. τῆς γὰρ γενεθλ.] τῆς γὰρ ἑορτῆς τῶν χριστοῦ γενεθλίων ἐλθούσης ἅπαντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὥρισεν ὁ βασιλεὺς χρυσᾶ ῥοῦχα φορέσαι τὰ κρείττονα ὧν εἶχον, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν βασίλειον φορέσαι στολὴν τὴν μετὰ λίθων καὶ μαργάρων πολυτελῶν ἑστη ἐπάνω τόπου ὑψηλοῦ ἐξαίφνης φανείς, ποιήσας τὴν νῦν λεγομένην πρόκυψιν. B. 19. οὔτε μὴν] ταῦτα γὰρ εἰς τὰς γυναῖκας εἰσὶν ἐπιτήδεια τὰς ἐψιμυθισμένας καὶ κοχλωμένας καὶ σχολαρίκια φορούσας B.

tos infecta re dimittere non posset, annuit se pacem pecunia redempturum, quae res ad id usque tempus facta non erat. et ut imperii Romani opes ostentaret atque exaggeraret, rem aggressus est temporibus minime consentaneam, sed ab officio et decoro alienissimam et Romanis prope ridiculam. nam in festo natalis Christi et ipse gemmatam vestem induit, et reliquos omnes auratas et laticlavi vestes induere iussit. quo spectaculo Alemanni adeo non obstupuerunt, ut eorum cupiditas illo splendore Romanorum magis etiam inflammaretur, et Graecos ut ignavos homines et servilibus deliciis deditos quamprimum oppugnandi occasionem optarent. cum autem astantes Romani eos hortarentur ut gemmarum splendorem, quibus imperator instar prati nitebat, aspicerent et media bruma veris suavitatem oculis perciperent, negabant Alemannos talia spectacula desiderare, neque muliebria ornamenta admirari solere, quae fucis flammeis, inau-

τοῖς ἀνδράσι διαφερόντως ἀσπάζεται." ἀλλὰ καὶ Ῥωμαίους μορμολύττοντες „νῦν ἱκάνει καιρὸς" ἔλεγον „μεθαρμοσθῆναι τῶν γυναικωδῶν ἐμπορπήσεων καὶ σιδήρῳ περισταλῆναι ἀντὶ
C χρυσοῦ. εἰ μὴ γὰρ τὰ τῆς πρεσβείας λήψονται πέρας καὶ πρὸς τὸ τοῦ κυρίου σφῶν καὶ βασιλέως συμβαῖεν Ῥωμαίοις βούλημα, ἀνάγκη τις ἔσται πάντως διὰ μάχης ἀνθρώποις χωρεῖν οἵτινες οὐ λίθοις ὡς λειμῶνες περιανθίζονται, οὐδ' οἰδαίνονται πρὸς ἦθος ἀγέρωχον μαργάρων σφαιρώμασιν πρὸς φῶς διαγελώντων σελήνης, ἢ ταῖς ἐν θυάσοις μεθύουσι λίθαξιν, αἳ ὡς ἀλαζὼν ὄρνις ὁ Μηδικὸς πορφύρᾳ καὶ χρυ-
10 σῷ περιχρώζονται, ἀλλ' Ἄρεος ὄντες τρόφιμοι θυμοῦ μὲν πυρὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐρυθραίνονται τοῖς τῶν λίθων ἐπίσης ἀκτινώδεσιν, ἱδρῶτας δὲ θρομβοῦντες ἐν τῷ μογεῖν πανημέρια ὑπὲρ στιλπνότητα μαργάρων αὐτοῖς καλλωπίζονται." ἠρίθμουν δὲ καὶ τὰ ὑπὲρ εἰρήνης αἰτούμενα χρήματα εἰς
15 D χρυσίου πεντήκοντα κεντηνάρια καθ' ἕκαστον χρόνον διδόμενα. πρὸς ἅπερ ὁ βασιλεὺς ἀπαυδῶν πρέσβιν ἐς τὸν ῥῆγα πέπομφε τὸν Φιλοκάλην Εὐμάθιον, ἔπαρχον ὄντα τῆς πόλεως. οὗτος δὲ πλούτῳ ὑπὲρ τοὺς τότε κομῶν ἑκόντως ὑπέδυ τὸν πρεσβευτήν. ἀμέλει καὶ δεῖται τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν
20 ἐπαρχικῶν παρασήμων ἐνδοθῆναί οἱ διαπρεσβεύσασθαι. καὶ βασιλεὺς ἐφόδιον ὅπερ ἤτησε περιχαρῶς αὐτῷ παρασχόμενος

2. post μορμολύττοντες B σπουδαίους μόνον ὄντας εἰς τὴν τῶν λιθαρίων καὶ ἱματίων ἐξόμπλησιν. 9. πρὸς φῶς] ἕνεκε φεγγάριν B. ταῖς εὐθύασι A. an ταῖς ἀμεθύσοις? B certe ἀντὶ ὧν βλέπετε λιθαρίων καὶ μαργάρων καὶ λίθων ἀμεθύσων. 21. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐνέδωκε, καὶ τὴν ἅπασαν οὗτος ἔξοδον τοῦ ἀποχρισιαρίου ἐκ τοῦ οἰκείου ἐξωδίασε πράγματος B.

ribus radiantibus viris impense placere studeant; ac ut Romanis terrorem incuterent, nunc tempus instare aiunt, ut muliebribus ornamentis sepositis aurum ferro commutent. nam si legatio foret irrita, nec imperator regis sui et domini postulatis annueret, necesse eos habituros pugnare cum hominibus qui non gemmis ut prata nitescant, neque rotundis margaritis intumescant aut amethystis purpurae et auro intertextis pavonis instar glorientur, sed qui Martis alumni irae flamma oculos suffusi non secus quam gemmae radient, et totos dies sudorem fundant margaritis splendidiorem. recensebant etiam pecuniam, quae pro pace postularetur, esse auri centenarios L quotannis pendendos. quam summam cum se imperator solvere posse diffideret, Eumathium Philocalem praefectum urbis legatum ad regem mittit; qui cum opibus caeteros superaret, ultro id munus subiit, imperatore exorato ut sibi cum praefecturae insignibus legationem obire concederetur. imperator vero viatico quantum postularat libenter dato,

οἰκείοις ὄψωνίοις τὴν προκειμένην παρῆκε στείλασθαι. ὅθεν
ἐποφθεὶς καινός τις καὶ ἔξαλλος πρεσβευτὴς οὐ μόνον οὐδέν
τι παρὰ τοὺς πρότερον πρέσβεις τετίμητο, ἀλλὰ καὶ γέλων
ὤφλε τῷ ἀήθει τοῦ περιβλήματος. ἐπεὶ δὲ τὰ τῆς εἰρήνης
ἕνεκα δοθησόμενα χρήματα εἰς δέκα πρὸς τοῖς ἓξ χρυσίου
περιέστησαν κεντηνάρια, ὃ μὲν Φιλοκάλης τὴν τούτων ἀπο-
στολὴν κατὰ Σικελίαν ἐπέμενε προσδοκῶν ἔνθα τῷ ῥηγὶ συνε-
γένετο, βασιλεὺς δὲ φάσκων ἀπορεῖν χρημάτων τάς τε χώ- P. 308
ρας ἐφορολόγει, τὸ καλούμενον εἰσπράττων Ἀλαμανικόν, τότε
καινισθὲν πρώτως, καὶ τὸ τῆς πόλεως ἐκκλησιάσας πλήρωμα,
τό τε γερουσιάζον καὶ ὅσον τοῦ βήματος τρόφιμον καὶ ὅσον εἰς
διαφόρους τέχνας καὶ ἐπιστήμας μεριζεται, ἔρανον ἀπῄτει γενέ-
σθαι καὶ ἀπόδασμά τι καταθέσθαι τῆς οὐσίας ἕκαστον. ὁρῶν
δὲ ὡς οὐδέν τι περαίνει ἀλλ' εἰκῇ τὰ τοιαῦτα μέτεισι, κενο-
λογῶν ἀτεχνῶς, καὶ τοὺς πλείους δὲ κραυγάσους καὶ στα- V. 253
τιώδεις εὑρίσκων οἷα μηδαμῶς ἀνεκτὰ ἡγουμένους τὰ φορ-
τικὰ ταῦτα καὶ ἀήθη ἐπιτάγματα, ὑπό τινων δὲ καὶ λογι-
στευόμενος ὡς τὰ κοινὰ κατασπαθῶν καὶ τοῖς συγγενέσι τὰς
ὑπαρχίας διανειμάμενος ἀχρείοις οὖσι πᾶσι καὶ ἀπεσβεσμέ- B
νοις τοὺς λύχνους τοῦ σώματος, τῆς μὲν προθέσεως ταύτης
μεθ' ὅλης συντονίας ἀπῆρε, μικροῦ μηδ' αὐτὸς εἶναι διατει-
νόμενος ὃ τὸ σκέμμα τότε εἰσενεγκάμενος, ἑτέραν δὲ τραπό-
μενος ᾐτεῖτο τῶν χρυσέων καὶ ἀργυρέων ἀναθημάτων ὁπόσα

2. ἔξαλλος] ξενόχροος ἀποχρισιάριος B. 8. τάς τε] κατάθεσιν εἰς τὰς χώρας αὐτοῦ ἐποίησε B. 23. τῶν χρυσέων] τὰ σκεύη τὰ περιττὰ τῶν ἐκκλησιῶν B.

nis eum sumptibus propositum iter conficere passus est. ita ille insolitus
c potius insolens legatus non modo non maiore quam caeteri ho-
ore affectus est, sed derisus etiam ob vestitus inusitati novitatem.
ieterum pecunia, quae pacis causa danda esset, ad XVI auri ta-
ıta redacta, Philocales in Sicilia, ubi regem convenerat, expecta-
at dum ea mitterentur. imperator vero pecuniae inopiam causatus,
provinciis tributum exigebat quod Alemannicum appellatur, tum
rimum institutum, et urbano populo, senatu et coetu ecclesiastico,
pificibus item et artificibus omnis generis convocatis, petebat ut
uisque de facultatibus suis partem aliquam stipis nomine conferret.
ied cum se nihil proficere ac frustra talibus rebus niti et inania
erba fundere cerneret, plerisque etiam vociferantibus et tumultu-
ntibus ob inusitata ista et iniqua tributa, nonnullis vero censoriam
i notam inurentibus, quod rem publicam per luxum perderet, inter
ogatos provincias partitus, qui extinctis oculis omnes essent inu-
iles, ab eo quidem instituto toto impetu resiliit, ac propemodum

ἐκτὸς τοῦ βήματος, μήτε μὴν πρὸς ὑποδοχὴν ἡτοίμαστο τοῦ θείου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. ἀποπηδησάντων δὲ πρὸς τοῦτο πολλῶν, καὶ εἰπόντων ὡς κοινοῦν ἐθέλει τὰ ἅγια, ἔγνω δεῖν τοῖς ἀλάλοις καὶ κωφοῖς τῶν βασιλέων ἐπιθέσθαι μνήμασι, μηδένα τὸν ὑπερφθεγξόμενον ἔχουσιν. ἐντμβωρυχοῦντο οὖν τὰ μνήματα, ὡς τοῖς πώ ποτε Ῥωμαίων C ἄρξασι, καὶ ὅσοις αἱ πράξεις περίδοξοι, τοὺς λαΐνους περιλελεῖφθαι μόνον χιτῶνας, τὸ ψυχρὸν καὶ τελευταῖον κάλυμμα τοῦτο, παντὸς γεγυμνωμένοις ἐπικοσμήματος τιμαλφοῦς. ἦν δ' ἂν οὐδ' ἡ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου σορὸς ἀναφὴς καὶ ἀσκύλευτος, εἰ μὴ φῶρες φθάσαντες τὸ δόγμα τοῦ βασιλέως τὴν ἐπιτρέχουσαν διάχρυσον ἀγλαΐαν ἐκλοποφόρησαν. ἀμέλει καὶ συναγηοχὼς ἀργύριον ἐντεῦθεν ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα κεντηνάρια καὶ μερίδα χρυσίου τινὸς ὡσεὶ βέβηλον ὕλην καθῆκεν εἰς τὸ χωνευτήριον. δυσὶ δὲ τῶν ἐκ τῆς βασιλείου αὐλῆς τὴν τούτων ἐπαναθεὶς συλλογὴν εἶχεν ἀμφοτέρους μετὰ βραχὺ σύνδρομον τῇ πράξει τὴν ἐκβίωσιν εἰληφότας· ὁ μὲν γὰρ πυρετῷ λάβρῳ διαφρυγεὶς ἀπελήλυθεν, ὁ δὲ ὑδέρῳ κατὰ τοὺς ἀσκοὺς οἰδηθεὶς ἀπεγένετο.

4. ἀλάλοις] ἄλλοις A. 16. post συλλογὴν B τῷ τε κανικλείου καὶ ἑτέρῳ. 18. ὑδέρῳ] ὑδερώσας καὶ ὡς ἀσκὸς ὀγγωθεὶς διερράγη B. ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου ἦν ἀνδρόνικος ὁ ἀλυάττης ὁ ἐκτομίας καὶ ὁ βάρβαρος margo A.

eam postulationem a se profectam esse negavit; et aliam ingressus viam, aurea et argentea donaria, quae extra sacrarium essent neque corpori et sanguini Christi suscipiendo servirent, postulavit. ab ea quoque petitione multis abhorrentibus, quasi sacra profanaturus esset, surda et muta imperatorum monumenta, quae nullum advocatum haberent, invadenda esse censuit. itaque sepulcra effodiuntur; nec ullis Romanorum imperatoribus, quantumvis ob res gestas claris, quicquam praeter saxeas tunicas, frigidum et extremum illud propugnaculum, relinquitur, omni pretioso ornatu spoliatis. ac ne magni quidem Constantini loculus intactus et inviolatus mansisset, nisi fures imperatoris decretum antevertissent et aurea illius ornamenta abstulissent. unde cum ad LXX centenarios argenti et auri nonnihil corrasisset, conflari ea tanquam profanam materiam iussit. eius muneris ministri duo paulo post obierunt, alter ardenti febre, alter aqua intercute sublatus.

ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ
ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ
ΤΟΜΟΣ Β.

1. Τὰ δ' ἐφεξῆς — ἀλλὰ τίς ἂν ἀξίως τὰς τοῦ κυρίου P. 309
λαλήσειε δυναστείας; ἢ τίς ἀκουστὰς ποιήσειε τὰς αἰνέσεις V. 254
αὐτοῦ; φθάνει τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων ὁ τοῦ ῥηγὸς Ἀλαμανίας θάνατος. οὐ Ῥωμαίοις δὲ μόνον πολυέραστος οὗτος γεγένηται, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἑσπερίοις μάλιστα τρισασπάσιος ἔθνεσιν, ὅσα τε πρὸς ἑαυτὸν ἐκεῖνος βίᾳ πλέον ἢπερ πειθοῖ ἐπεσπάσατο καὶ ὅσα μετελθεῖν μελέτην ἐτίθετο, ἀεὶ μερίμναις κατατεινόμενος καὶ πρὸς ἅπασαν ἀντίζους ὁρώμενος ἡδυπάθειαν, ὅπως μοναρχίαν περιβαλεῖται καὶ κύριος ἐσεῖται τῶν κύκλῳ δυναστειῶν, τοὺς Ἀντωνίους καὶ Αὐγούστους Καίσαρας τῷ διανοητικῷ φανταζόμενος, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων ἀρχὴν ἐκτείνων τὴν ἔφεσιν, καὶ μικροῦ φθεγγόμενος κατ' Β
Ἀλέξανδρον „τὰ τῇδε καὶ τὰ τῇδε πάντα ἐμά," ὠχρός τε καὶ σύννους ὁρώμενος, καὶ τῆς ἡμέρας ὀψὲ τροφὴν προσιέμενος, καὶ πρὸς τοὺς εἰσάγοντας παραίνεσιν ὡς χρεὼν ἐκ τοῦ οὕτω

1. ΒΑΣ. — ΚΟΜΝ.] θάνατος τοῦ ῥηγὸς ἀλαμανίας B, om A.
3. ΤΟΜΟΣ Β om B.

IMPERII
ALEXII COMNENI
LIBER II.

1. Sed quis domini potentiam pro dignitate celebret aut laudes eius divulget? antequam pecunia mitteretur, Alemanniae rex moritur, cuius obitus non Romanis duntaxat optatissimus, sed Occidentalibus etiam gentibus gratissimus fuit, tum iis quas vi magis quam benevolentia secum coniunxerat, tum iis quas invadere decreverat, semper sollicitus et omnium voluptatum contemptor, ut monarchiam constitueret et circumiacentibus regnis omnibus dominaretur, Antonios et Augustos Caesares subinde somnians, et ad eorum principatum cupiditatem extendens, et tantum non ut Alexander dictitans „et haec et illa mea sunt," pallidus et severus. cum autem sero cibum caperet, et moneretur cavendum esse ne ea re valetudinem laederet, respondit homini privato quodvis tempus ad cibum

σιτεῖσθαι καχεξίαν ὑποβλέπεσθαι σώματος, ἀποφαινόμενός τε καὶ γνωματεύων ἰδιώτῃ μὲν ἐπιτήδειον εἶναι πάντα καιρὸν εἰς ἐστίασιν, καὶ μάλιστα ἢν εἰώθει τονθεύεσθαι, βασιλεῖ δὲ
P. 310 πολυφρόντιδι μηδὲ βουλομένῳ τὴν κλῆσιν ψεύδεσθαι ἀγαπητὸν εἰ καὶ περὶ βουλυτὸν ἐνευκαιρήσει τῇ ἀνέσει τοῦ σώματος. ἀλλ' ὅπερ ἔλεγον, καὶ πᾶσι μὲν εὐκταῖος ἔθνεσιν ὁ τοῦ ῥηγὸς Ἀλαμανίας θάνατος ἐφάνη, Σικελοῖς δὲ καὶ μάλιστα ὡς οὐδέ τισιν ἄλλοις ἡ τελευτὴ τούτου ἀσπασιωτάτη γεγένηται, ὅσῳ καὶ τῆς νήσου ταύτης ἁλούσης πλείστοις ὑπ' αὐτοῦ κακοῖς προσεπάλαισαν, ἅπερ οὐδὲ ῥᾴδιον γραφῇ παραδοῦναι.
V. 255 οὐ γὰρ μόνον ὑπήνεγκαν οὗτοι σφαγὰς καὶ χρημάτων ὑπέσιησαν ἁρπαγὰς καὶ πατρίδος ἐδυστύχησαν ἔκπτωσιν καὶ κολάσεσιν ἀνυποίστοις καθυπεβλήθησαν, ὁπόσαι τοῦ ζῆν αἱρετώτερον τιθέασι τὸ θανεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεις Σικελαὶ πολλαὶ καθῃρέθησαν καὶ φρούρια ἐπίκαιρα κατεσκάφησαν. ἐδεδίει γὰρ τὴν ἐς τοὐπιὸν ἐπανάστασιν, καὶ ὡς μή ποτε Σικελοὶ
B τῆς ἐλευθερίας ἐρασθεῖεν προμηθούμενος πᾶσαν αὐτοῖς ἀγαθὴν ἐλπίδα ἀπέκοψε, ὅση τε ἐν χρήμασι καὶ ὅση ἐν ἅρμασι καὶ ἵπποις τεθέαται, καὶ ὅση περιβόλοις πόλεων εὐτειχίστοις καὶ ἀνδράσιν εὐγενέσι καὶ ἐχυροῖς ἐρύμασιν ἐμπεριεχρατεῖ πλὴν καὶ τὸ μέλλον δεινὸν ὡς ὥραι ὑφορώμενος καὶ μὴ παρὸν προαποχρούομενος ἐπεβουλεύθη παρά τινων, καὶ κρείττων τῆς ἐκείνων φανεὶς ἐπιθέσεως οὐ τῷ διὰ ξίφους θανάτῳ τοὺς

2. ἰδιώτῃ] χωριάτῃ B. 11. καὶ χρημάτων] καὶ τὰς κληρονομικὰς περιουσίας αὐτῶν ἀφηρέθησαν καὶ ἐξοριάσθησαν ἀπὸ τῆς πατρίδος αὐτῶν καὶ κολάσεσιν ἀφορήτοις καθυποβλήθησαν, ἐπεὶ καὶ πολλαὶ γυναῖκες τοῦ θανεῖν μᾶλλον ἢ ζῆν μετ' αὐτῶν προέθανον B. 21. δεινὸν ὁσῶραι?

capiendum esse idoneum, id praesertim cui assueverit: regi vero tot curis distracto, si nomini suo respondere vellet, satis esse si vesperi curare corpus liceret. verum quod dixi, regis Alemanniae mors cum omnibus aliis gentibus optata fuerit, tum Siculi ea tanto magis sunt exhilarati, quod insula capta gravissimis ab eo malis affecti fuerant, quae vix satis describi possunt. non enim tantum caedibus rapinis exiliis, cruciatibus intolerabilibus et morte gravioribus afflicti fuerant, sed multae etiam urbes eversae, multa opportuna castella diruta erant. metuebat etiam rebellionem eorum, et quo libertatis cupiditatem opprimeret, omnem fortunae melioris spem, quam vel pecunia vel currus et equi vel munitae urbes vel viri nobiles vel tuta castella suppeditare queunt, eis ademit. dum autem futurum periculum tanquam iam urgens reformidat, et id quod nondum aderat propulsat, quorundam insidiis est appetitus; quorum conatus

ἀντιστάτας ἠμύνατο, ἀλλὰ πολυτρόπως πρότερον βασανίσας οἰκτρότατα οὕτω τοῦ ζῆν ἐστέρησεν· ὃν μὲν γὰρ διακεχαλκωὸς καχλάζοντι λέβητι καὶ θεὶς ἐπὶ κανοῦ καθάπερ σῖτον ἐκπέπομφε τοῖς οἰκείοις, ὃν δὲ ἠκοντικὼς εἰς πυρὰν ἀνακαεῖσαν ἐπταπλασίως, ὃν δὲ ἐνσακκεύσας καὶ τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης παραπέμψας ἐξέτριψε. τὸν δέ γε πρωτουργὸν τοῦ συστρέμματος καὶ πρὸς ἡγεμονίαν ἐπιλεγέντα βαρυτέρᾳ τιμωρίᾳ τῶν λοιπῶν ὑπεδίκασε· στέφος γὰρ ἐκ χαλκοῦ ἐπιτάξας γενέσθαι, ἐγκαρσίους ἔχον ὁπὰς ἴσας τοῖς πέρασι, περιτίθησι τοῦτο τῷ ἀνταράντι χεῖρας ἐκείνῳ, ἔπειτα τέτρασι μεγίστοις ἔστορσιν ἐς τὸ διαμπερὲς διαβεβλημένοις τῇ κεφαλῇ ἐνερείσας τὸ διάδημα οὕτω διαφῆκε βαδίζειν, „ἔχεις" εἰπὼν „ὃν ἐδίωκες, ἄνθρωπε, στέφανον· φθόνος οὐδείς, ἀπόλαυε τοῦ ἐφετοῦ σοι λίαν καὶ περισπουδάστου χρήματος." ὁ δὲ σκοτοδίνης πληγεὶς καὶ πρηνὴς πεσὼν μετὰ βραχὺ ἐτεθνήκει, τῷ οἰκτρῷ ἐκείνῳ ἐναπορρήξας στεφανώματι τὴν ψυχήν. κατὰ δὲ τὴν ἅλωσιν τῆς Σικελίας ἀπήχθη μεθ' ἑτέρων αἰχμάλωτος καὶ ἡ θυγάτηρ Ἰσαακίου τοῦ αὐτοκράτορος, ἧς ἡ κλῆσις Εἰρήνη, καὶ προσαρμόζεται Φιλίππῳ τῷ τοῦ ῥηγὸς Ἀλαμανίας ἀδελφῷ, ἐκ πορνικῶν φυέντι σπερμάτων, ἀποβαλοῦσα αὖτη θανάτῳ τὸν ἐκ παρθενίας καὶ πρότερον σύνευνον, ὃς καὶ ἐτυράννησε Σικελίας μετὰ μόρον τοῦ τεκόντος αὐτὸν Ταγκρέ.

2. ὃν μὲν] τὸν μὲν γὰρ ἐν λέβητι χαλκῷ ἑψήσας καὶ καταλύσας εἰς λέπτα ὥσπερ κανείσκιον, ἀπὸ τούτου τὰ μέλη ἔπεμπε πρὸς τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς. B. 6. πρωτ. καὶ πρωταίτιον τοῦ B. 10. τέτρασι] μετὰ καρφίων μεγάλων τεσσάρων κατακαρφώσας αὐτὸ B.

cum antevertisset, insidiatores non gladio punivit, sed variis modis miserabiliter excruciatos interfecit. nam alium ferventi aqua excoctum in canistro pro missu ad suos remisit, alium in ingentem rogum coniecit, alium culeo insutum in fundum maris abiecit. factionis vero principem et regem delectum graviori supplicio destinavit: iussit enim coronam aeneam fieri cum quatuor foraminibus, quam eius capiti totidem magnis clavis affixit, atque ita hominem abire iussit his verbis „habes, homo, coronam quam venatus es. nemo tibi invidet: fruere usque adeo desiderata re." is vero vertigine oborta humi prolapsus paulo post in miserabili illo diademate expiravit. capta Sicilia, una cum caeteris Irene Isaacii imperatoris filia captiva est abducta et desponsa notho fratri regis Alemanniae Philippo, amisso priore coniuge, qui post obitum Tancredi patris Siciliae imperarat.

Ἀλλ' ἐκποδὼν καὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ θεόθεν γεγενημένου, μεγίστου τε ὄντος καὶ ὑφ' οὗ πᾶσα ἡ Ῥωμαίων ἐκαραδόκει τὰ δεινότατα πείσεσθαι, ἕτερον ὑπεκύμανε κυνοβλαβὲς καθ' ἅλα κακόν. Γενουΐτης γάρ τις Καφούρης τοὔνομα, νῆας δικρότους καὶ τρικρότους πηξάμενος καὶ πλοίοις στρογγύλοις φραξάμενος, τὰς παραθαλαττίους ἔκειρε πόλεις καὶ τὰς νήσους ἐπιὼν ἐτίθει κακῶς, αἳ κατὰ τὸ Αἰγαῖον ἀνίσχουσι πέλαγος. ἀλλὰ καὶ τῷ Ἀτραμυτίῳ προσβαλὼν λείαν ἐκεῖθεν
P. 311 ἤλασε καὶ συνέλεξε πλοῦτον οὐ σταθμητόν. ὡς δὲ ῥᾳγκοντες βαθέως ἔξανέθορον ὀψέ ποτε καὶ ἀνένηψαν βράδιον οἷς ἔξῆν τὰ τοιαῦτα σκέπτεσθαι, στέλλεται κατὰ τοῦ Καφούρη μετὰ τριάκοντα νηῶν ὁ Στειριώνης Ἰωάννης, πειρατὴς μέν ποτε γεγονὼς καὶ πειρατῶν ὁ χείριστος, ἐκ Καλαβρίας ὁρμώμενος, Ἰσαακίῳ δὲ τῷ βασιλεῖ προσρυεὶς ἐπὶ μεγίστοις φιλοτιμήμασι καὶ Ῥωμαίους πλειστάκις ὠφεληκὼς ἐν τοῖς κατὰ θάλατταν
B ἀεθλεύμασιν. ἔξιὼν οὖν κατὰ τοῦ Καφούρη κακοδαιμονεῖ παρὰ δόξαν· ἔχων γὰρ διὰ μελέτης κατασοφίσασθαι τὸν ἀντίπαλον, πλείω προβεβλημένον ἰσχύν, ὑπ' ἐκείνου καταναυμαχεῖται, πεπονθὼς ὃ δράσειν ἐκεῖνον ἐνενόει διὰ παντός. ταῖς γὰρ Ῥωμαϊκαῖς ναυσὶ περὶ Σηστὸν σαλευούσαις λαθρα-
δὸν ἐπιστὰς ὁ Καφούρης, ὡς εὗρε περὶ μεσημβρίαν κατὰ τὸν Σιγὸν ποταμὸν κεκενωμένας τοῦ ναυτικοῦ, ἁπάξαπάσας μετὰ τῶν ὅπλων καὶ ὧν εἶχον ἔνδοθι βιωσίμων αἱρεῖ. ἐκ δὲ τούτου τὰς νήσους ἀδεῶς ἐπιὼν καὶ χωρία τὰ πάραλα λῃζό-

4. τις] τις φρύγγος B. νῆας] κάτεργα διτζέρια καὶ τριτζέρια B. 23. βρωσίμων B.

Caeterum hoc quoque malo maximo, a quo omnes provinciae Romanae pessima quaeque timebant, divinitus sublato aliud infortunium e mari extitit. nam Genuensis quidam nomine Caphures, biremibus et triremibus fabricatis, rotundis etiam navibus instructis, maritimas urbes et insulas Aegaei maris vexavit. sed et Adramyttio acta praeda immensis opibus est potitus. ut vero iis quibus talia curae esse debebant tandem veternus excussus est, Ioannes Stiriones cum XXX navibus contra illum mittitur. fuerat is Stiriones pirata saevissimus, e Calabria oriundus: sed ab imperatore Isaacio maximis muneribus ascitus Romanis saepissime in navalibus bellis commodarat. is contra Caphurem profectus praeter expectationem adversa fortuna utitur: nam cum viribus adversario inferior illum arte superare contenderet, ab eo victus est, id perpessus quod perpetuo facere destinarat. Caphures etiam Romanas naves circa Sestum clam adortus, cum sub meridiem ad Sigum flumen classiariis vacuas reperisset, universas cum armis et commeatu capit. ex eo insulis et locis

μενος φόρους ἐπέταττε καὶ συνέλεγεν ὡς ἠβούλετο. βασιλεὺς τοίνυν ἐξηπορηκὼς ἐπὶ τούτοις δεῖν ἔγνω σπείσασθαι τῷ πειρατῇ. ἀμέλει καὶ στείλας τινὰς τῶν συνήθων ἐκείνῳ Γενουί- V. 256
τῶν (πολλάκις γὰρ κατ' ἐμπορίαν ὧδε κατήχθη ἐς τὸ Βυζάντιον· καὶ ὃ δέδρακεν, ἐς χρήματα ζημιωθεὶς παρὰ τοῦ τότε δουκὸς τοῦ στόλου Μιχαὴλ τοῦ Στρυφνοῦ εἰργάσατο) ἀνεκίνει μὲν καὶ λόγους περὶ σπονδῶν, οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ πρὸς πόλεμον ἡτοιμάζετο, τριήρεις ἄλλας καταρτισάμενος καὶ ταύτας αὖθις τῷ Στειριόνῃ παραδούς. ὡς δὲ συνέβησαν, ὁ C
μὲν βασιλεὺς ἓξ κεντηνάρια χρυσίου στεῖλαι τῷ Καφούρῃ καὶ χώραν ἀποδάσασθαί οἱ Ῥωμαϊκὴν ἑπταπλασίους ἔχουσαν τρέφειν ὁμογενεῖς ἐκείνῳ ὁπλίτας, ὃ δὲ ὑπείκειν τῷ βασιλεῖ, ἀπροσδόκητος ὁ Στειριόνης μετὰ τῆς ἑπομένης αὐτῷ Πισσαϊκῆς δυνάμεως, ἔτι οὔσης τῆς εἰρήνης ἀμφιπαλοῦς, καὶ μάχην συνάψας, αὐτόν τε τὸν Καφούρην ἑλὼν ἀναιρεῖ καὶ τὰς ἐκείνου νῆας πλὴν τεττάρων αἱρεῖ· αὗται δὲ τὸν ἐκείνου ἦγον ἀνεψιόν.

2. Ἀλλὰ καὶ τῶνδε τῶν κακῶν ἐκποδὼν γενομένων ὁ ἐν τοῖς ἀρχείοις ἐπεγείρεται τάραχος, ὃς τὰ κατὰ τὸν βασιλέα ἦσχυνέ τε τὰ μέγιστα καὶ ἐφ' ἱκανὸν διεκύκησε. μέλλων δὲ τὰ περὶ τούτων διεξιέναι, ὡς εἰς ἀρχὴν τὸν λόγον

11. καὶ χώραν] καὶ πρόνοιαν τοσαύτην πρὸς τὸ τρέφειν ἀνθρώπους ἑπτακοσίους, αὐτὸς δὲ πάλιν ἵνα ὑποτάσσεται τῷ βασιλεῖ καὶ ἀπέρχεται ἔνθα ἂν ὁρισθῇ B. 21. ὡς εἰς] ἐξ ἀρχῆς μέλλω ἄρξασθαι ὅπως γνωρίσητε τὰ λεγόμενα B.

maritimis, quae impune passim populabatur, tributa pro sua libidine imperabat et exigebat. quare imperator inops consilii pacem cum pirata faciendam censuit; et quibusdam Genuensibus illi familiaribus ad eum missis (saepe enim negotiandi gratia Byzantium appulerat, et quod faciebat, ea de causa faciebat quod a Michaele Stryphno classis praefecto pecunia multatus fuerat), quamvis verba de pace faceret, nihilominus etiam ad bellum se parabat, aliis triremibus comparatis et rursus Stirioni traditis. sed ut inter eos convenit, et imperator se ei VI auri centenarios missurum et Romanum agrum assignaturum, qui septuplo plures milites posset alere quam ipse haberet, ille contra se imperatori dicto audientem fore est pollicitus, Stiriones cum suis, Pisanis copiis, pace adhuc ambigua, ex improviso Caphurem adoritur commissaque pugna captum occidit, et eius navibus, quatuor exceptis, potitur, in quibus consobrinus eius erat.

2. His quoque malis amotis Palatinae turbae oriuntur, quae imperatorem et probro et diuturnis molestiis affecerunt. qua de re dicturo mihi ad principium est recurrendum, ut narratio fiat apertior.

εἰς ψόγον τὴν ἱστορίαν
P. 312 μὴ χρημάτων ὠνίους τὰς ἀρχὰς
δην καὶ δῶρον αὐτὰς βραβεύεσθ
τον ἐννόημα ἐλευθέριόν τε ἄγαν
χρηστῆς βασιλείας καὶ ὑποβάθ
ἐπαλληλίζειν τις ἕλοιτο, οὐκ ἂν π
δείγματι ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἡμερῶ
τες κερδοσυλλέκται πάντες τυγχ
ταθέσεσι τῶν ἀρχόντων μηδὲν
γμένοι ὅτι μὴ κλέψαι καὶ διαρ
φορὰς ὑφελέσθαι καὶ περιβαλ
B προσιόντας σφίσιν ὅτου ἐνέτυχ
ἐληΐζοντο, καὶ τὰ ξυλλεγόμενα
καὶ τύχην ἰδιωτικὴν ὑπερβαι

2. ἀμυδρῶς] συνεσκιρτημένως ἐνοχὰς μὴ εἰς πάντα διδόναι δήτοις B.

imperator Alexius, ut supra innu
plerisque non pacificus sed adm
omnes augurabantur eum non mo
turum, sed nec in subditos omni
contrarium evenit, decepta omni
tam, ne vituperationem potius qu
principatus proclamari iussit se
delectu ex optimis habito gratuit
liberale et praeclarum erat, et

ἄλλα ἡμαρτήθη ὡς οὔ ποτε κατ' ἄλλην ἀρχήν, καὶ παντάπασι τὰ Ῥωμαίων διέφθαρται πράγματα, καὶ αἱ ἀρχαὶ χειρόνως καὶ οὐχ ὡς πρότερον τοῖς πρίασθαι θέλουσι προύκειντο. ἦν οὖν τοῦ βουλομένου παντὸς χώρας ἀρχὴν ἀναζώσασθαι καὶ τοῦ μεγίστου παρὰ Ῥωμαίοις τυχεῖν ἀξιώματος. οὐ μόνον τοίνυν οἱ ἐν τριόδοις καὶ ἀγοραῖς καὶ κολλυβισταὶ καὶ πραταὶ τῶν ὀθονῶν σεβαστοὶ ἐτιμήθησαν, ἀλλὰ καὶ Σκύθαι καὶ Σύροι ὤνιον ἀργυρίων εὕραντο τὸ σεβάζεσθαι, τοῖς πρὶν ὑπηρετεῖσθαι δεσπόταις ἠδοξηκότες. τούτων δὲ πάντων C αἰτία τις ἦν, ὡς εἴρηται, πρωτουργὸς ἡ τῶν βασιλικῶν φρενῶν ἐλαφρία καὶ τὸ πρὸς διοίκησιν τῶν πραγμάτων ἀπροσφυές, οὐκ ἔλαττον δὲ καὶ ἡ λιχνεία τῶν περὶ αὐτὸν καὶ τὸ πρὸς συλλογὴν χρημάτων ἄπληστόν τινων καὶ ἀκόρεστον, ὅθεν ὑπὸ τῆς γυναικωνίτιδος, καὶ ὅσοι τῶν ἐξ ἀνδρῶν αὐτῇ προσῳκείωντο, διεπεττεύετο τὰ κοινά. τοσοῦτον δ' ἀπεῖχε τοῦ εἰδέναι τὰ δρώμενα, ἐς ὅσον καὶ Ῥωμαίων ἀποσχοινί- V. 257 ζονται οἱ τῆς Θούλης οἰκοῦντες τὰ ἔσχατα. οὐκοῦν αὐτός τε ὁ τῆς ἀρχῆς πηδαλιοῦχος κακῶς ἤκουε παρὰ πάντων, καὶ τὸ ἐς πρωρεῖς καὶ νήτας ὑπ' ἐκείνου ταχθὲν παλαμναιοτάτως D ἀραῖς ὑπεβάλλετο. ἡ τοίνυν βασιλὶς οὐκ ἀνασχετὸν τὸ γινόμενον οὕτω κρίνουσα, ὅτι μηδὲ διαδρᾶναι οἷόν τε ἦν τὸ ταύ-

6. οὐ μόνον γὰρ καταλλάκται καὶ ἁλιεῖς καὶ ναῦται καὶ ὀνηλάται καὶ πανοπράται καὶ κάπηλοι σεβαστοὶ ἐτιμήθησαν ἀλλὰ καὶ κάμανοι καὶ σύροι διὰ χρημάτων σεβαστοὶ ἐτιμήθησαν, τοὺς πρώην ὄντας αὐθέντας αὐτῶν εἰς οὐδὲν ἡγούμενοι. B. 12. λιχνεία] λειξουρία B. 14. ὑπὸ τῶν εὐνούχων καὶ τῶν παιδοπούλων τῶν οἰκειουμένων αὐτῷ B. 18. τὸ ἐς πρωρεῖς] τὸ ἐπιτεθὲν παρ' αὐτοῦ κεφάλαιον εἰς τοὺς ναύτας τὸ νῦν λεγόμενον ἀντίναυλον B.

peraret. unde cum aliis in rebus ita peccatum est ut in nullo alio imperio, tum Romana res publica funditus interiit, et magistratus peius quam prius venales extiterunt. cuivis licebat praeesse provinciae et summum apud Romanos dignitatis gradum consequi. ita factum ut non modo triviales et circumforanei homines, nummularii et institores, sed Scythae etiam et Syri excusso veterum dominorum iugo Augusti crearentur. harum rerum omnium, ut dictum est, primaria causa fuit imperatoris facilitas, ne levitas dicam, et ingenium imperio ineptum. eo accedebat familiarium eius ingluvies et quorundam inexplebilis avaritia. itaque mulieribus et cognatis eius res publica ludibrio erat. ipse vero quid rerum gereretur, non magis norat quam qui in extrema Thule habitant. hinc et ipse gubernator pessime apud omnes audiebat, et proretae ac nautae omnes ab eo delecti atrocissimis diris devovebantur. imperatrix vero, quae eas res

της ἐρευνητικὸν καὶ ἐρασιχρήματον, ἔγνω μὴ ἐπὶ μακρὸν ἐθελοντὶ ἀτρεμεῖν, ἀλλ' ἢ κατὰ τοὐπίταγμα τοῦ ταύτης ἀνδρὸς τὰς προβλήσεις γίνεσθαι ἀπράτους ἢ γοῦν τὴν βασίλειον γάζαν στέγειν τὰ ξυλλεγόμενα. καὶ τὰ μὲν πρῶτα εἰς ὑπουργὸν ἡ βασιλὶς ἐπέταξεν ἑαυτῇ τὸν Μεσοποταμίτην Κωνσταντῖνον· ἦν δ' οὗτος ὁ παρ' Ἰσαακίῳ τῷ Ἀγγέλῳ τὰ μέγιστα δυνηθείς, καθὼς ἐν τοῖς περὶ ἐκείνου λόγοις εἰρήκειμεν. ἔπειτα δὲ τῷ ἀνδρὶ καταλλάσσει, δύσνως πρὸ τῆς ἀρχῆς εἰς αὐτὸν ἔχοντι καὶ μετὰ τὴν τοῦ κράτους ἔτι ἀποστρεφομένῳ τοῦτον ἀνάζωσιν, ὅτι τε πολλὰ τῶν καθεστώτων πραγμάτων Ῥωμαίοις κεκίνηκε τοῦ στασίμου, καὶ ὅτι ξυγκυκῶν κατὰ πρόοδον καὶ συνταράσσων τὰ σύμπαντα οὐδαμῶς ἔληγεν. ὡς
P. 313 οὖν ἡ τῶν κοινῶν διοίκησις πάλιν πρὸς τὸν Μεσοποταμίτην μετανενεύκει, ἔσβεστο ἡ τῶν ἄλλων ἰσχύς, ἠμαύρωτο δὲ τῶν τῷ βασιλεῖ προσκολλωμένων τῆς δυναστείας τὸ φῶς, καὶ ὁ πρώην παρὰ τῷ κρατοῦντι ἀπόβλητος ἀξύμβλητος τηνικαῦτα ἐκρίνετο, κέρας ἂν Ἀμαλθείας ᾤετο παρ' ἐκείνῳ καὶ πολυμιγὴς κρατὴρ ἀγαθῶν ἢ τὸ παρὰ τῷ Ἰὼβ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ, καὶ πᾶσι πάντα προσφυῶς καὶ καταλλήλως εἰδὼς γίνεσθαι, φῶς μὲν ὀφθαλμοῖς ἀναπεπταμένον, ἀὴρ δ' εἰσκεχυμένος ῥισὶ ζωογόνος, τὸ τοῦ Περόζου ἄντικρυς μάργαρον, ἀεὶ πρὸς τοῖς ὠσὶ τοῦ βασιλέως ἀπαιωρούμενον καὶ τῆς ὅλης ἀνταξιον ἀρχῆς κρινόμενον, εἴτε μὴν Ἀρτέμων ὁ περιφόρητος καὶ Ἄργος
B ὁ πολυόμματος καὶ ὁ ἑκατόγχειρ Βριάρεως. τὸ δὲ δὴ πα-

4. εἰς ὑπουργὸν] ὁ βασιλεὺς ὡς ὑπουργὸν αὐτῆς B. 17. ἂν] τε?

non ferendas duceret (neque enim diligentiam et avaritiam eius latere poterant), non diu sibi quiescendum rata, aut magistratus ex edicto imperatoris non nundinandos aut collectam pecuniam in fiscum esse referendam censuit. ac principio eius instituti ministrum deligit Mesopotamitanum Constantinum, cuius apud Isaacium summam fuisse auctoritatem diximus. deinde eum marito, cui et ante principatum invisus et post eum quoque parum gratus erat, quod plurima in Romana re publica novasset et labefactasset et conturbare omnia non destitisset, reconciliat. igitur summa rerum denuo ad illum devoluta caeterorum auctoritas elanguit, et lumen potentiae cognatorum imperatoris est obscuratum. qui vero dudum ab imperatore pro nihilo putabatur, tum omnia poterat, et unus erat instar omnium, unus omnia recte statuere, unus omnium moribus se accommodare, omnibus omnibus pro dignitate posse tribuere putabatur, et ab imperatoris latere nunquam discedebat. eam inexpectatam mutationem cum alii,

φάλογον οὕτωσὶ συμπεσὸν βαρέως μὲν καὶ ἄλλοι ἤνεγκαν, ὁπόσοι τῆς προτέρας ἰσχύος ἐξέπεσον ἢ γοῦν κατὰ πυγολαμπίδας ἠμαύρωντο μειδιασάσης ἡμέρας· οἱ δ' ἐξ αἵματος τῆς δεσποίνης Ἀνδρονικός τε ὁ Κοντοστέφανος, ὃς Εἰρήνῃ τῇ ταύτης θυγατρὶ συνηυνάζετο, καὶ ὁ ταύτης ὁμαίμων ὁ Καματηρὸς Βασίλειος μικροῦ τῷ γενομένῳ καὶ ἀπεπνίγησαν. ἀφέντες οὖν τῷ τέως τὴν κατ' αὐτῶν βληθεῖσαν καὶ εἰς πρόσκομμα κειμένην λίθακα, τὸν Μεσοποταμίτην φημὶ Κωνσταντῖνον, ἐπὶ τὴν ἀφιεῖσαν δέσποιναν ὅλον τὸν δρόμον συνέτειναν καὶ τὸν χόλον ἐμημέκεσαν, ζητοῦντες ἐν καιρίοις τὴν ὄρεξιν τῆς ἀντιλυπήσεως. μετὰ γοῦν ἱκανωτάτην σκέψιν τοῦ ποιητέου καὶ μεθ' ὅσην τῆς ἐπιβουλῆς προμήθευσίν τε καὶ προβούλευσιν προσίασι βασιλεῖ πρὸς τὰ ἑσπέρια μέρη ἀπαίροντι. ἰδίᾳ δὲ τούτῳ ἐντυχόντες ἔφησαν „εἰ καὶ ἡ φύσις οἶδε τὸ συγγενὲς τιμιώτερον καὶ πρὸς ἀγάπησιν ἐπιτηδειότερον, ἀλλ' αὐτοὶ φιλοβασιλεῖς μᾶλλον καὶ φιλαλέξιοι πλέον ἢ φιλευφρόσυνοι καὶ εἶναι καὶ ἀκούειν βουλόμεθα. σοῦ μὲν γὰρ μηδέν τι ἀπευκταῖον ἐξ ἀνθρωπίνης χειρὸς πεπονθότος τὸ κοινὸν τοῦτο πάντων ἀνθρώπων σωτήριόν ἐστι, τὸ τὴν βασιλείαν σώζεσθαι, καὶ ἴδιον ἀγαθὸν ἡμῖν ποιούμεθα· εἰ δ' ἐπὶ σοί τι ξυμβαίη τῶν ἀδοκήτων, κοινῇ συνανατραπέντες καὶ συμφορὰς ἰδίας προσεπιμαζόμεθα, φρούδων ἁπάντων γεγενημένων ἅπερ

2. κατὰ] ὥσπερ κωλοφώτια ἐσβέσθησαν B. 12. μεθ' ὅσην] addendumne οὐκ εἶπῃ τις ἄν? 14. δὲ] τε A. 17. σοῦ] τοῦ APW. 19. ἐστι expungendum videtur. B σοῦ γὰρ μηδὲν παρὰ ἀνθρώπου παθόντος τινὸς κακύν, τὴν κοινὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων, τὸ γὰρ σώζεσθαι τὴν σὴν βασιλείαν καὶ ἡμέτερόν ἐστιν ἀγαθὸν καὶ ἀσάλευτον τῶν ἀνθρώπων στερέωμα, τοῦτο ἡγούμεθα.

qui priori potentia exciderant et ut pyrilampides orto sole splendere desierant, aegre tulerunt, tum imperatricis cognatis Andronico Contostephano, cui Irene illius filia nupta erat, et fratri eius Camatero Basilio pene ilia rumpebantur. proinde omisso Constantino, qui ut lapillus contra ipsos coniectus erat, totum cursum contra dominam, quae eum coniecerat, intenderunt, et bilem suam evomuerunt, ultionis occasionem quaeritantes. et post diuturnam deliberationem et summam cautionem imperatorem adeunt in Occidentem abiturum, et huiusmodi orationem habent. „etsi natura fert ut cognatis maior caritas et honos tribuatur, nos tamen ii sumus qui imperatorem et Alexium plus diligamus quam Euphrosynam. nam si is ab humana manu inviolatus permanserit, imperium esse salvum, cum publice omnibus salutare tum privatim nobis est conducibile. sin te casus aliquis inopinatus oppresserit, nos in communi omnium naufragio

ἀναδούμεθα σοῦ βασιλεύοντος." οὕτω φροιμιασάμενοι, καὶ
D δεξιῶς χορδολογήσαντες τὸ τοῦ λόγου βάρβιτον, ἐπήνεγκαν
τὸν κολοφῶνα τῆς ὑποθέσεως οἷόν τι μέλημα ἐξιστῶν τὸν
βασιλέα φρενὸς καὶ μεταφέρον εἰς μανιώδη ἀλλοίωσιν, ὡς
οὐδ' Ἀλέξανδρον πάλαι πρὸς ὅπλισιν τὰ Τιμοθέου ἐνεθέαζον
κρούματα. φασὶ γὰρ ὡς „ἦ σὴ ἄλοχος, δέσποτα, ἐς πρά-
V. 258 ξεις μυσαρωτάτας ἀνακεκαλυμμένῃ χωρεῖ κεφαλῇ, καὶ σὲ
τὸν εὐνέτην εἰς τὴν κοίτην ὡς μαχλὰς ἀδικοῦσα δεδίαμεν μὴ
καὶ νεωτέροις ἐγχειρήσειε πράγμασι μικρῷ ὕστερον· ᾧ γὰρ
λεσχηνεύουσα καὶ ἀναίδην συγκατακλινομένη γέγηθε, τοῦτον
εἰκὸς καὶ ἄρχειν αὐτὴν αἱρεῖσθαι, καὶ τὴν πᾶσαν πρὸς τοῦτο
συντείνειν πρόθεσιν. δεῖ τοίνυν αὐτὴν μὲν ἀνακοπῆναι τοῦ
πάντα δύνασθαι καὶ πλούτῳ περιρρεῖσθαι πολλῷ, τὸν δ'
ἐραστὴν αὐτῆς, ὃν αὐτὸς μὲν ἐς παῖδας ἐνέγραψας, ἡ δὲ
ἀθεμίτως ἑαυτῆς πεποίηκεν ἐπιβήτορα, ἐκποδὼν γενέσθαι
P. 314 ἀνυπερθέτως καὶ μάλα αὐτίκα, ὡς μηκέτι τοιοῦτόν τι ξυμ-
περαίνηται μίασμα. τὰ δ' εἰς τὴν ἄδικον σύζυγον γενησόμε-
να χρεὼν ἀναβεβλῆσθαι κατὰ καιρὸν καθ' ὃν σὺν θεῷ ἀνύ-
σας τὴν προκειμένην εἰς τὴν Κωνσταντίνου αὖθις ἐπαναλύ-
σειας." ταῦθ' οἱ μὲν εἰπόντες καὶ ὑποθέμενοι ἀνδρῶν ἠχη-
κόεισαν βέλτιστοι καὶ χρῆμά τι σπάνιον ὁμοῦ καὶ ἀσπάσιον·
ὁ δὲ βασιλεὺς μέγ' ὀχθήσας ὅτι τῶν πρὸς τὸν Βατάτζην νυ-

9. ᾧ γὰρ] ὃν γὰρ ἀδιαντρόπως ἐπάνω αὐτῆς ἀναβαίνειν πεποίηκε B. 13. τὸν δ' ἐραστὴν] τὸν δὲ καῦχον καὶ φίλον αὐτῆς B. 18. καθ' ὃν] ὅτε σὺν θεῷ τὴν προκειμένην ἐκπληρώσης δουλείαν B.

etiam privatim periclitabimur, iactura earum rerum omnium facta quas te imperatore tenemus." hac insinuatione usi argumenti summam subiecerunt, et imperatorem velut in furorem impulerunt, eumque multo maiorem quam Timothei moduli Alexandrum. „aiunt coniugem tuam, domine, citra ullam verecundiam in turpissima facinora delabi et adulteriis thalamum tuum inquinare. quare veremur ne paulo post novis rebus studeat. nam cum quo impudenter concumbit et suas voluptates explet, eum probabile est eam etiam ad imperium evectum velle et in eam rem omnes suos nervos intendere. est igitur potentia mulieris et opulentia restringenda: amator vero eius, quem tute adoptasti, illa vero incesto concubitu sibi iunxit, sine ulla mora statim e medio tollendus, ne posthac simile piaculum admittatur. caeterum iniquae coniugis poena in id tempus differenda est, quo, defortunante, ab instituto itinere Cpolim reversus fueris." haec cum dixissent et monuissent, viri omnium optimi sunt iudicati, quales pauci inveniantur et summo honore afficiendi sint. imperator vero graviter indignatus talem sibi pro summis meritis referri gratiam,

πθιεῶν ταύτην ἀνείληφεν ἀμοιβήν, στείλας εὐθὺς τῶν δορυφόρων ἕνα, ᾧ ἐπίκλησις Βαστραλίτης, τίθησιν ἐξ ἀνθρώπων. ὁ μὲν γὰρ τοῖς περὶ Βιθυνίαν διέτριβε μέρεσιν, ἔτι ἀντιστατοῦντος Ἀλεξίου τοῦ Κίλικος· ὁ δὲ Βαστραλίτης ἀφικόμενος καὶ τοῦτον τοῦ στρατοπέδου ἀπαγαγών, ὡς ἂν οὕτω μηδενὸς B αἴοντος ἀπαγγελεῖ τὰ βασιλέως ἐντάλματα ἅπερ εἰς ἐκεῖνον ἦκει φέρων ἀπόρρητα, αὐτός τε τὸ ξίφος ἐσπάσατο καὶ οἱ τῶν ἐκείνου πρὸς φονουργίαν προητοιμάσθησαν, καὶ ἦν ὁ μεῖραξ ἐντεῦθεν ὡς βόσκημα διαμελιζόμενον. καὶ τὸ μὲν ἔργον τοῦτο βαρέως καὶ δυσφόρως ἅπας ἤνεγκεν ὁ στρατός, ὁπόσοις τὸ πραχθὲν ἐν ὀφθαλμοῖς προύκειτο· ὁ δὲ Βαστραλίτης πηριδίῳ τὴν τοῦ Βατάτζη κεφαλὴν ἐνθέμενος εὔζωνος ἐπανῆκεν ἐς βασιλέα. καὶ οὗτος τῷ κρανίῳ πρὸ τῶν ποδῶν ῥιφέντι λὰξ ἐναλλόμενος, καὶ ἱκανῶς αὐτῷ ἐμβλέπων, προσλαλιάν τινα διεξῄει μηδαμῶς ἱστορίᾳ δοθῆναι πρέπουσαν. C

3. Καὶ βασιλεὺς μετὰ τοῦτο τῆς προκειμένης ἐχόμενος ἄπεισι πρὸς τὰ Κύψελλα, σωτήριόν τι ταῖς Θρᾳκίαις πόλεσιν ἐργασόμενος, ἃς οἱ Βλάχοι καὶ Σκύθαι κακῶς ἐτίθεσαν, ἔπειτα δὲ συλλαβεῖν τὸν Χρύσον προθέμενος ἢ γοῦν ἀνακόψαι τῶν ἐκδρομῶν ἃς ἐποίει λαθραίως τὰ περὶ τὰς Σέρρας κείρων χωρία. ἦν δ' ὁ Χρύσος οὗτος Βλάχος τὸ γένος, τὴν

3. τοῖς περὶ] εἰς τὴν μεσοθηνίαν B. 12. πηριδίῳ] εἰς τάγιστρον B. τηριδίω APW. 20. τῶν ἐκδρομῶν] ἐξερχόμενον καὶ κουρσεύοντα τὰ περὶ τὰς σέρας καὶ τὸν στρυμόνα. ἦν δὲ οὗτος ὁ χρῦσος τὸ μὲν γένος βλάχος, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ὁμογνωμονήσας μὲν μετὰ τοῦ πέτρου καὶ τοῦ ἀσὰν εἰς ἣν ἐποίησαν ἀποστασίαν, μὴ θελήσας δὲ ἀκολουθῆσαι αὐτοὺς μεθ' ὧν εἶχε τότε πεντακοσίων. B.

catzen statim per satellitem nomine Bastralitem occidendum curat, qui adhuc in Bithyniae partibus agebat, Alexio Cilice adhuc rebellante. Bastralita vero illuc profectus eum, ut arcani aliquid ab imperatore nuntiaturus, longius a castris abducit, et stricto ense cum ipse in eum irruit, tum ii qui ad caedem subornati erant eius ministri, membratim adolescentem tanquam pecudem dissecuerunt. id factum et crudele spectaculum totus exercitus aegre tulit. Bastralita vero caput eius capsulae impositum celeriter ad imperatorem pertulit, is cum in id ante pedes suos proiectum calcibus insiliisset ac diu contemplatus esset, sermonem habuit quem historiae inseri non decet.

3. Deinde institutum iter persequens Cypsella abiit, ut Thraciis urbibus opem ferret, quas Blachi et Scythae populabantur, et Chrysum etiam comprehenderet, aut saltem excursiones eius prohiberet, quas clam in Serranum agrum faciebat. erat is Chrysus genere Bla-

ἡλικίαν συνεσταλμένος, μὴ συμφρονήσας μὲν ἀφισταμένοις Ῥωμαίων Πέτρῳ καὶ τῷ Ἀσάν, ὅτι μὴ καὶ μᾶλλον κατ' αὐτῶν ἀράμενος ὅπλα μεθ' ὧν εἶχε πεντακοσίων ὁμογενῶν, καὶ Ῥωμαίων γεγονὼς ἔνσπονδος. οὐ πολλῷ δ' ὕστερον ἁλοὺς ὡς ῥέπων πρὸς τὸ ὁμόφυλον, τῷ πρόσω βαίνων διὰ παντὸς καὶ
D δυναστείαν ἑαυτῷ μνηστευόμενος, φρουρᾷ παραδίδοται. εἶτα ἀνεθεὶς καὶ σταλεὶς ἐπὶ τῷ φρουρῆσαι τὴν Στρούμμιτζαν τὸν μὲν ἐκεῖσε πεπομφότα βασιλέα τῶν ἐλπίδων ἐψεύσατο, τῇ δὲ γνώμῃ χρησάμενος ἦν τοῖς ἐκ γειτόνων Ῥωμαίοις κἀκεῖνος κακὸν ἀδυσώπητον. πρὸς τοῦτον τοίνυν ἐξορμήσας ὁ βασιλεὺς καὶ στράτευμα ἱκανὸν ἐς τὰ Κύψελλα ἠθροικώς, μετὰ βραχὺ ἀποστὰς τῆς προθέσεως ἐρᾷ ἐπανόδου, ὡς μάτην μὲν ἐκεῖ που τὴν στρατιὰν ἁλισθῆναι, εἰκαίως δὲ καὶ αὐτὸν τὴν ἐς τὰ Κύψελλα πορείαν ἐλέσθαι. οὐκοῦν τὰ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἀφεικὼς φέρεσθαι ὡς πρώην εἶχον καὶ ἔπασχον, ἐς τὸ Βυζάντιον ἐπανέζευξε μηδὲ δύο μῆνας ἀνασχόμενος θραυλῆσαι. καὶ ὁ μὲν τοῖς κατὰ τὴν Ἀφάμειαν βασιλείοις ἐναυλισάμενος τὸ Φιλοπάτιον ἔπειτα κατειλήφει· ἡ δέ γε βασι-
P. 315 λὶς Εὐφροσύνη συναθροῦσα τῷ νῷ καὶ συλλαμβάνουσα ὅσα κατερρέθη αὐτῆς, καὶ δεδοικυῖα τὸν σύλλεκτρον, τὰς χεῖρας
V. 259 πρὸς ἅπαντας ὤρεγεν ἐλεεινῷ καὶ ἀπεσβεσμένῳ ὄμματι, καὶ ἠντιβόλει τοὺς παρὰ βασιλεῖ πεποίθησιν ἔχοντας προστῆναί τε αὐτῆς καὶ τὰ δυνατὰ ὑπερφθέγξασθαι οὐ μόνον ἀτίμως

5. τῷ] τῆς pr A. 6. εἶτα] ὁμάσας ἀπολύεται τῆς φυλακῆς καὶ εἰς τὸ κεφαλατίκιον τῆς στρουμπίτζης πέμπεται B. 16. ἀνασχόμενος] εἰς τὸ ταξείδιον ποιήσας B.

chus, parvae staturae homo, qui in Petri et Asanis defectionem a Romanis non consenserat, ac potius foedere cum Romanis icto cum suis D militibus arma eis inferebat. sed non multo post captus ut ad populares suos inclinans, quod perpetuo progrederetur et principatum sibi parare niteretur, in custodiam datur. deinde solutus et ad Strumnizam tuendam missus imperatoris spem fefellit, eoque oppido sibi vendicato finitimos Romanos graviter afflixit. contra eum igitur profectus imperator, et iusto exercitu Cypsella convocato, paulo post domum redire cupit. ita et exercitus frustra eo convenit, et ipse frustra eam expeditionem suscepit; eoque statu occidentis relicto qui prius fuerat, ne duos quidem menses foris commoratus Byzantium rediit, et in palatio Aphamiano diversatus inde in Philopatium transiit. imperatrix vero Euphrosyne cum animo suo reputans ut apud maritum delata esset, eumque metuens, miserabili gestu manus ad omnes extendebat, obtestans eos quibus fidebat imperator, ut sui patrocinium susciperent suamque causam pro virili defenderent: pe-

ἐξωσθῆναι τῶν ἀνακτόρων κινδυνευούσης ἀλλὰ καὶ τὸν περὶ ψυχῆς ἤδη τρεχούσης. ᾠκτειρον οὖν αὐτὴν οἱ πλεῖστοι, καὶ οἱ μὲν ἀπολιγωρῆσαι τῶν κατὰ τῆς γυναικὸς εἰσηγηθέντων τὸν βασιλέα ἐνῆγον, ἐνδιέβαλλόν τε τοὺς καιεπόντας αὐτῆς ἄνδρας, ἀκανθώδεις τὸν τρόπον καὶ συρραφέας ψεύδους καὶ στρεβλοχείλους αὐτοὺς ὀνομάζοντες καὶ φιλαιτίους ἔτι καὶ μεμψιμοίρους· οἳ δὲ ὑπετίθουν μετὰ προμηθίας πλείστης τὸ γενησόμενον διαπράξασθαι, ἵνα μὴ ἀλῷ ἐκείνην εἰσοικιζόμενος ὕστερον ἣν ἀπέλυσε σήμερον ὡς μοιχεύτριαν, καὶ τὴν B
αὐτὸς αὐτοῦ αἰσχύνην διατειχνώμενος ἐσεῖται οὗτος παγκόσμιον περιλάλημα, κἀκείνοις τῶν ζώων παραβαλλόμενος τοῖς ἐκκρούουσι μὲν ἐπὶ τῶν κροτάφων τὰ ἀμυντήρια, παροξυνομένοις δὲ οὐδαμῶς οὔτε μὴν τὸ κέρας ὁπλίζουσι κατὰ τῶν ἐπιθορνυμένων ἐν ὄψεσι ταῖς θηλείαις αὐτῶν. μετὰ δὲ τοῦτο
εἰς τὰ κατὰ Βλαχέρνας ἀνάκτορα εἰσιὼν οὐκ εὐθέως τὸν κότον ἐξέρρηξεν, ἀλλὰ σύσσιτον καθάπαξ παραλαβὼν τὴν ὁμόλεκτρον, καὶ τότε τὴν ἔνδον ταραχὴν ὑποφαίνων τῷ τῆς ὄψεως σκυθρωπῷ καὶ τῷ ἄλλοσέ πῃ προσνεύοντι βλέμματι, καιόμενός τε τῷ πυρὶ τοῦ θυμοῦ, μὴ μέντοι γε καταπιμπράμενος, ἢ C
γοῦν ἀφανῶς ἐξαπτόμενος καὶ λεληθότως αὖθις ἀποσβεννύμε-

3. οἱ μὲν τοὺς ὅρκους τῆς γυναικὸς ἀνέφερον τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔλεγον ὡς ματαίως αὐτῇ διαβάλλουσιν ἄνθρωποι οὗτοι ὄντες ψεύδους μεσιοὶ καὶ ἄστατοι καὶ τὸν τρόπον διαβολεῖς B. 7. προμηθίας] προθυμίας PAW. 10. οὗτος] οὕτω? 16. ἀλλὰ σύσσιτον] ἀλλ' ὁμοτράπεζον τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ποιήσας, καὶ προσποιούμενος μὴ βλέπων αὐτήν, τὴν ἐντὸς τῆς αὐτοῦ ψυχὴν ταραχὴν ἐδείκνυεν ἐξάπτων ἀπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ σβεννύμενος. δειπνῆσαι δὲ μετ' αὐτῆς ἢ ὁμιλῆσαι οὐ κατεδέξατο. B.

riculum enim esse non modo ne per ignominiam palatio eiiceretur, sed etiam ne occideretur. itaque plerique eius miserti partim sundere imperatori ut crimina uxori obiecta negligeret, et delatores eius criminari ut morosos mendaces et calumniatores; partim monere ut quod decrevisset summo studio exaqueretur, ne postmodum argui posset eam recepisse quam hodie pro adultera repudiasset, et ipse suum dedecus per totum orbem terrarum divulgaret, iis animantibus similis, quae cornua vibrarent, sed non ferirent eos a quibus femellas suas iniri viderent. post haec Blachernium palatium ingressus non statim suam iram declaravit, sed uxorem suae mensae adhibuit, quamvis tum quoque perturbationem animi tetrico vultu et averso aspectu prae se tulit; et ira aestuans, quam tamen subinde reprimebat, non amplius eius consuetudine uti nec concoenare instituit. tum illa iudicium de se fieri flagitare, quidvis perpeti non

γματος, ἀπάγειν αυτην μεσ ημερα
παντὸς ἐστερημένην ἀρχικοῦ στολι
D λαμπροῦ. ἐξάγεται οὖν τῶν ἀνα
πολλοῖς ἀδήλου, εὐτελὲς περικειμέ
γυναικῶν αἱ χερνήτιδες, καὶ δι
ἔχουσα, παραγραμματιστρίας καὶ
νῆς, καὶ δικώπῳ ἁλιάδι παραρριφ
μονὴν ἀπάγεται περί που τὸ τοῦ Ι
καὶ τῆς Νηματαρέας ὠνομασμένην
ἐκποδὼν γενομένης οἱ μὲν κατειρ
παχθῶς ὑπέφερον τὸ συμβάν, ἐπ
κροῦσαι τὴν βασιλίδα πειρώμεν
ἄνακτα, οὐ μὴν ἐκσφαιρίσαι παν
νοι ἢ γοῦν ἐκθεμελίων αὐτῶν εἰς
βασιλέα οὐκ ᾠοντο ὅλως τοιαῦτα

1. προέθετο? B οὐ κατεδέξατο.
τριαι B. καὶ δυο] μετὰ δύο γυ
συντυχαίνειν ὀρθῶς B. 19. ἐκ

recusare, si convicta esset; imperator
cognatione delatorum, sed veritate e
vero ad nullam huiusmodi rem se
nonnullis cubiculariis mulieribus hab
genter interrogatis, post dies aliquo
principatus insignibus ademptis palat
descensum quendam vulgo ignotum,
cenariae mulierculae, cum duabus b

εἰς τὴν τούτου ἀφορῶντες μαλακότητα καὶ τὸ φέρεσθαι αὖ- P. 316
ραις μικροῦ καὶ ῥιπίζεσθαι. καὶ οἱ μὲν ἐφ' οἷς τὸ γένος ἤσχυναν ἤχθοντο, εἰ καὶ μὴ ἐς ὅσον ἔδει καὶ δυσφορεῖν· καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ δὲ τοῦ λεὼ καὶ αἱ κερτομίαι τούτου ἐπιπί-
πτουσαι κατεπίεζον. ἐξ μὲν οὖν μῆνες ἐξίκοντο, καὶ ἡ βασι-
λὶς Εὐφροσύνη τῶν βασιλείων ἀποβέβλητο. ἐς τέλος δ' ἂν παρεωρᾶτο, εἰ μή γε οἱ τρώσαντες ἰάσαντο, οὐχ ὃν τρόπον Ἀχιλλεὺς Τήλεφον, ἀλλὰ τὸ πρὸς αὐτοὺς πάγκοινον μῖσος, ὅτι τὴν δοξάσασαν αὐτοὺς οὐδὲν δέον αὐτοὶ ἀπεδόξασαν, εὗ-
ραντο πρὸς ἐπάνοδον οἵδε πανάκειαν ἄντικρυς. παντὸς γὰρ τοῦ ἐκ συγγενείας τῷ βασιλεῖ συνωμονοηκότος, καὶ τοῦ Μεσο-ποταμίτου Κωνσταντίνου πάντα κάλων, ὅ φασι, κεκινηκότος B
καὶ ἀνταρκέσαντος, ἐπανακαλεῖται αὖθις καὶ προσλαμβάνεται, καὶ ἦν ἰσχὺν τὴν προτέραν ὑπερβαλοῦσα τῇ ὕστερον. τοῖς δ'
ἀντίφροσι πρὸς οὐδέν. ἐβαρυμηνίασε προδήλως ἡ ἐδολορρά- V. 260
φησε τὰ ἀντίσταθμα, οὔτε μὴν τῇ κατοχῇ τοῦ θυμοῦ ὡς Μήδεια ἀνοίστρησε βακχευτικῶς κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ θηροκο-μοῦσα τὸν σύζυγον καὶ πάλαι μὲν ἀποστέργοντα, τότε δὲ καὶ τέλεον αὐτῆς ἀποσχόμενον καὶ πρὸς εὐνὴν ἐκείνῃ μηδαμῶς
συνερχόμενον, σοφιστικῶς ὑπήρχετο, θωπεύουσά τε σὺν τέ-χνῃ ἐχρῆτο ὡς ᾗρεῖτο τῷ τοῦ ἀνδρὸς ἤθει, μικροῦ πᾶσαν ἀναζωσαμένη τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν. καὶ τῇδε μὲν εἶχε ταῦτα.

11. καὶ] πολλὰ καὶ τοῦ μεσοποταμίτου συνδραμόντος καὶ συνεργήσαντος καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατασκευάσαντος καὶ οἰκονομήσαντος. B. 14. ὑπερβάλλουσα? 17. ἀλλὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἔκτοτε κολακεύουσα καὶ τὸ αὐτοῦ κατὰ πάντα πληροῦσα θέλημα, ἐπεὶ καὶ πρότερον μὲν βραδέως ὡμίλει αὐτῇ, τότε δὲ καὶ παντελῶς οὐ συναπεμίγνυτο αὐτῇ. B.

facti poenitebat, etsi non tantum quantum conveniebat: sed vulgi dicteriis et conviciis admodum mordebantur. abfuit Euphrosyna VI menses a palatio; ac prorsus abiecta et perpetuo neglecta esset, nisi ii qui vulnerarant eam sanassent (non eo quidem animo quo Telephum Achilles, sed publico populi odio impulsi, quod nulla necessitate coacti eam ignominia affecissent, a qua ipsi honoribus affecti essent) et Panaceam ad eius restitutionem invenissent. nam cum omnes imperatoris cognati consensissent, et Mesopotamita Constantinus omnem, quod aiunt, lapidem movisset, ab imperatore revocata maiorem etiam potentiam quam prius obtinuit. nec tamen delatores vel aperta vi vel occulta fraude ulta est, insigni moderationis exemplo. maritum vero iampridem a se abalienatum, tum vero eius consuetudine prorsus abstinentem, miris artibus et blanditiis reconciliavit, ut in ipsius potestate esset; omniaque fere imperii negotia suo arbitratu administravit. atque haec hactenus.

C 4. Ὁ δὲ Μεσοποταμίτης Κωνσταντῖνος (δοτέον γὰρ ἔτι τῷ λόγῳ τὰ κατὰ τὸν καθ' ἡμᾶς Πρωτέα καὶ πολυτροπώτατον ἅμα καὶ ποικιλώτατον τόνδε ἄνθρωπον) ἀνέσπα τὴν ὀφρὺν καὶ βλακῶδες ἔβαινε διὰ τὴν τῆς δεσποίνης ἐπάνοδον. καθ' ὅν, οἶμαι, λόγον μηδ' ἐξαρκεῖν αὐτῷ ἐς τιμὴν τὸ παρὰ βασιλεῖ δύνασθαι τὰ πάντα οἰόμενος, τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ κυνικλείου ὀφφίκιον, ὅπερ Ἰσαακίου εἶχεν ἀνάσσοντος, βραβευόμενον αὖθις ὡς μὴ χωροῦν αὐτοῦ τῆς ἰσχύος τὸ μέγεθος ἀπηνήνατο, ἐκ δ' ἀναγνώστου κληρωθῆναι εἰς διάκονον ᾐρετίσατο, μὴ καὶ τῶν ἱερῶν ἐπιθιγγάνειν ἀξόνων οὐ κρίνων ὅλως ἀνασχετόν. καὶ ἦν ἡ πρόθεσις ἔργον εὐθύς, καὶ βασιλεὺς αὐτὸν κατὰ τὸν ἐν Βλαχέρναις περίπυστον καθίει νεὼν, καὶ ὁ πατριάρχης ἅμα οἱ παρῆν προχειρίζων τοῦτον ἐξ ἀναγνώστου διάκονον, καὶ στάσις αὐτῷ καὶ βαθμὸς ἀναβάσεως συγκεχώρηται πρώτιστος. τοῦτο δ' ἠνυκὼς σχηματίζεται τὸν ὑπονοστοῦντα καὶ μηκέτι τοῖς ἀρχείοις παραβαλοῦντα ἢ ὑποδρηστεύοντα βασιλεῖ ὅλως· τοὺς γὰρ κανόνας μὴ ἐνδιδόναι οἱ ὁπωστιοῦν καὶ θεῷ ἱερᾶσθαι καὶ κοσμικαῖς προσπλέκεσθαι πραγματείαις· ἀποδιεστάναι γὰρ ἄμφω καὶ μηδαμῶς συναλείφεσθαι, ὥσπερ καὶ τὸ δουλεύειν θεῷ τε καὶ μαμωνᾷ κατὰ διάμετρόν εἰσιν ἀντικείμενα. ὁ γοῦν βασιλεὺς ὅσα καὶ κιττὸς ἐξεχόμενος τούτου καὶ περιεχόμενος τύμον εὐθὺς ἐκθέσθαι τὸν πατριάρχην Ξιφιλῖνον ἠνάγκασεν, ἐνδι-

1. δοτέον] ἐπὶ τούτῳ γὰρ τῷ λόγῳ καὶ τὰ κατ' αὐτὸν διηγήσομαι. οὗτος γὰρ ὁ ἡμέτερος ἀρχηγὸς ὁ πολυτροπώτατος ἅμα καὶ ποικιλώτατος ἄνθρωπος B. 12. κατήει A.

4. Constantinus autem Mesopotamitanus (plura enim de Vertumno aetatis nostrae et homine calidissimo ac versutissimo dicenda sunt) elato supercilio insolenter incedebat ob dominae reditum; eaque de causa opinor non contentus quod apud imperatorem posset omnia, Caniclii officium, quod Isaacio imperante obtinuerat ac rursus offerebatur, ut suo fastigio inferius renuit, sed ex lectore diaconum creari se voluit, non ferendum ratus ni sacras etiam dignitates contrectaret. continuo quod libitum est impetrat: ab imperatore in inclitum Blachernium templum mittitur, a patriarcha statim ex lectore diaconus creatur, stationem et gradum principem consequitur. hoc confecto negotio, se relicturum palatium et imperatori non amplius operam navaturum simulat. neque enim permittere canones, eundem et deo sacra facere et civilibus rebus ullo modo implicari. distare illa inter sese, neque coniungi posse, quemadmodum servire deo et servire mammonae ex diametro pugnent. imperator vero eum ut hedera vitem complexus, statim patriarcham Xiphilinum

δόναι τῷ Μεσοποταμίτῃ θεῷ καὶ βασιλεῖ νεῷ τε καὶ ἀρχείοις συνδιαπλέκεσθαι, μηδὲν ὑφορωμένῳ βλάβος ἐκ τῶν κα- P. 317
νόνων οἳ τοῖς ἀμφιβίοις τούτοις δριμύσσονται δυσκολαίνοντες. τετέλεστο γοῦν καὶ τοῦτο, μικρῷ δ' ὕστερον καὶ τῆς λαμπροτάτης πόλεως Θεσσαλονίκης ἀρχιερεὺς προχειρίζεται. ἦν ἂν οὖν τὰ τῆς δόξης ταύτης κληρούμενος οὐκ ἀπόβλητος ἴσως ὁ ἄνθρωπος, οὐδ' ὧν ἐς ὕστερον πέπονθε δεινῶν αὐτὸς ἑαυτῷ παραίτιος, εἰ τῶν βασιλείων ἀπέστη λαμπρῶς, ὅρον ὑψέ ποτε τῇ ἐφέσει τῶν χρημάτων θέμενος ἢ τῆς φιλοπρά- γμονος γνώμης βραχύ τι καθυπενδούς. νῦν δὲ ἀλλ' ἡ τῶν πολλῶν καὶ μεγίστων τιμῶν, καὶ τούτων ἀνομοίων, λυσσώδης καὶ ἀπέραντος λίχνευσις καὶ τῶν χθαμαλωτέρων αὐτὸν ἐξέκρουσε, καὶ προύθηκεν εἰς παράδειγμα τὸν αὐτὸν ὕψους ὑπερφυοῦς καὶ ταπεινότητος ἀμέτρου ἢ τοῖς ἀνθρωπίνοις B
πράγμασι βραβεύουσα πρόνοια, καὶ ἀναβὰς ἕως τῶν οὐρανῶν καταβέβηκεν ἕως τῶν ἀβύσσων τῇ παλιμπνοίᾳ τῶν πράξεων. οὐκ ἀνασχετὰ γὰρ κρίνων εἰ μὴ τῇ λαιᾷ μὲν τῶν ἱερῶν ἔχοιτο πραγμάτων τῇ δεξιᾷ δὲ τῶν κατὰ τὰ ἀνάκτορα λάζοιτο, συμμάρπτων τὰς ἀρχὰς ἀμφοτέρας καὶ περισφίγγων ὅσα καὶ λίθος τῶν διεστώτων συνδέτης, ἀκρόγωνος, ἀμεταθέτως εἶχε καὶ πάλιν τῆς πρώην προθέσεως. ἀλλὰ μηδ' ἄτερ τῆς αὐτοῦ γνώμης περατοῦσθαί τι βουλόμενος, ὡς σφῆνάς τινας καὶ βλῆτρα τοὺς ἑαυτοῦ κασιγνήτους ἐνέβυσε

6. ἦν ἂν] καὶ εἶχεν ἂν τὸν θρόνον μέχρι τέλους αὐτοῦ, οὐδὲ τοσαῦτα δεινὰ ἐπάνθανεν αἴτιος ἑαυτῷ γενόμενος B. 9. τῶν χρημάτων om A. 23. βλῆτρα] μεσοχάλικα B.

privilegio concedere cogit, ut Mesopotamitano simul et deo et imperatori, et templo et palatio, sine fraude canonum, qui acerbas poenas in istos ambidextros statuunt, inservire liceat. hoc quoque peracto, non multo post Thessalonicae pontifex designatur. tantam gloriam adeptus homo fortasse non contemnendus fuisset, nec ea mala in quae post incidit ipse sibi ex parte accersisset, si plane palatio excessisset et cupiditati suae tandem modum aliquem statuisset, aut de curiositate ingenii et rerum gerendarum cupiditate aliquid remisisset. nunc multorum et maximorum honorum, eorumque inter sese dissimilium, insana et infinita affectatione etiam humiliore statu est excussus, ut divina in eo providentia et celsitudinis immoderatae et humilitatis immensae exemplum statueret, et ad caelos usque elatum insigni rerum vicissitudine ad inferos deprimeret. nam cum vitam sibi acerbam esse duceret, nisi laeva templum, dextra palatium teneret, et utrasque dignitates ut lapis angularis bina aedificii latera complecteretur, a pristino instituto non recedebat. et ne quid sine sua au-

τῇ ἀρχῇ, ἢ ὡς ἐνώτια ταῖς τοῦ βασιλέως ἑκατέραις ἀπηώ-
C ρησεν ἀκοαῖς, ἵν' εἴ ποτε τῇ ἐκκλησίᾳ παραβάλλων τῇ συνόδῳ συγγίνοιτο, μηδὲν εἴη διαπραχθὲν ἢ καὶ λεχθὲν ἀφώρατον, μηδὲ λάθῃ τις αὐτὸν εἰς τὸν ἐκείνου χῶρον παρεισιών.
V. 261 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην ἀφικόμενος, καὶ μικρόν τι φανεὶς καὶ ὅσον ἐνιδρυθῆναι τῷ θρόνῳ, ἐς τὸ Βυζάντιον αὖθις πτηνὸς ἀνέζευξε, μὴ περιβλέψας εἰς τὰ ὀπίσω μηδὲ στὰς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ, καὶ κατ' αὐτὸ μὲν δὴ τοῦτο ὑπερόπτης τῶν ἁπάντων γενόμενος, ὅτι τὰ πάντα τῷ δακτύλῳ μετῆγέ τε καὶ ἔφερε, μάλιστα δ' ὅτι τοῦ βασιλέως κατὰ τοῦ Χρύσου αὖθις ἐξωρμηκότος αὐτὸς ἐς ὅσα τῷ βασιλεῖ πρὸς βουλῆς τὰ κατὰ τὸν ἀποστάτην τοῦτον διῳκηκὼς ἔδοξε τακτικαῖς ἐνδέξιος ἐπιβαλεῖν ὑποθέσεσι καὶ ἀτεχνῶς βασίλειον ἱεράτευμα. ὅθεν ὅπερ ἐπὶ τῶν σωματικῶν ἕξεων
D ὁ Κῷος φησι ποιητής, ὡς εἰς τὸ ἄκρον προελθοῦσαι φιλοῦσι πρὸς τὸ κάταντες ὡς φιλυπόστροφοι μεταφέρεσθαι, μὴ ἀτρέμας ἔχουσαι μένειν τῷ συνεχεῖ ἀεὶ τῆς κινήσεως, τοῦτο καὶ ἐπὶ τῷ Μεσοποταμίτῃ συμπέπτωκεν ἄντικρυς· ἀεὶ γὰρ τοῦ προβαίνειν πειρώμενος καὶ μηδένα τοῦ δοξοθηρεῖν εἰδὼς κόρον, ἔλαθεν ὡς ὁ μυθικὸς κώνωψ ὁ λέοντι συμπλακεὶς ἀραχνίῳ λεπτῷ συλληφθεὶς καὶ πᾶσαν ἐπαναλύσας δόξαν δι' ἀτιμίας, ἣν περισπερχῶς ἀνώδευσε πρότερον, κατὰ τὸ ψαλτῴδημα τοῦ Δαβὶδ „κύψας ἦν καὶ πεσὼν ἐν τῷ κατακυριεῦσαι

1. ἐνώτια] σχολαρίκια B. 19. μηδένα] μηδεμίαν χορτασίαν ἐπὶ τούτῳ ἔχων B. 21. ἐξαναλύσας A. 22. ἀνώδευσε] καθώς φησι καὶ ὁ προφητάναξ B.

ctoritate gereretur, fratres suos tanquam clavos et vectes inserebat, ac potius velut inaures de utraque imperatoris auricula suspendebat; ut si quando ecclesiasticis conventibus interesset, nullum dictum aut factum ignoraret, nec quisquam suum se imprudente occuparet. Thessalonicam vero profectus, et vix tantisper ibi commoratus dum in solio collocaretur, summa cum festinatione Byzantium rediit. ac ea ipsa de causa contemptor omnium evasit, quod uno digito regebat omnia, praesertim cum imperatore rursus contra Chrysum profecto, suo consilio industria et opera omnibus rebus contra seditiosum quam optime administratis, magnam ingenii laudem esset consecutus. unde quemadmodum Hippocrates optimam corporis habitudinem, quod diu in eodem statu permanere non possit, periculosam esse affirmat, ita etiam Mesopotamitano accidit, qui dum semper crescere studet, dum nullum gloriolae modum statuit, instar culicis illius, ut fabula narrat, post leonem oppugnatum, exiguo aranese filo implicatus, omnem gloriam amisit; et dum in pauperes imperi-

τῶν τότε πενήτων γνώσεως." ἐς γὰρ φατρίαν οὐ μετρίαν ἀθροισθέντες καὶ κοινῇ συνελθόντες ὁπόσων αὐτὸς ταῖς κεφαλαῖς κατὰ τὴν τῆς κωμῳδίας ψύλλαν ἐφήλατο καὶ οὓς μικροῦ κατὰ κόρρης ἐρράπιζεν ὡς ἀνδράποδα, καί τινας οὐχ
5 ὑγιεῖς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας ὡς ἀφυσγετὸν ἠθροικότες προσ- P. 318
ίασι βασιλεῖ, καὶ τὸ αὐτοῦ εὐένδοτόν τε καὶ ῥᾴδιον παντὶ καθυπάγεσθαι ῥήματι συνέριθον πρὸς τὸ ἔχθος εὑράμενοι κατέδραμον γενναίως· καὶ τὸ ἐντεῦθεν οὐ μόνον τῶν ἀνακτόρων ἐκτοπίζεται ὡς σφαῖρά τις εὐπερίγραπτος διαφθεῖ-
10 σα ἰσχυρῷ μηχανήματι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἐξοστρακίζεται, ἑνός τινος προκοιλίου ἐς ἀγορητὴν ἐπιλέγδην παρὰ τῶν ὅλων προβληθέντος, λέγω δὴ τοῦ τότε δουκὸς τοῦ στόλου Μιχαὴλ τοῦ Στρυφνοῦ, ᾧ καὶ μᾶλλον ὁ Μεσοποταμίτης ἀντεπολιτεύετο ὡς καὶ ὑπὲρ πάντας ὄντι φιλοκερδεῖ
15 καὶ τὰ κοινὰ νοσφιζομένῳ καὶ χανδὸν καταβροχθίζοντι χρήματα. πλὴν ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ πάνυ δεινόν, καίπερ ὂν δεινόν, τό τινας ἀβασανίστως καὶ ἄλλης μὲν ὑπηρεσίας ἀδίκου B
γλώττης ἀπάγεσθαι πάρεργον, μάλιστα δ' ἀποπίπτειν τοῦ τῆς ἱερωσύνης μεγίστου χρήματος. ἐκεῖνο δὲ καὶ λίαν ἀσύγγνω-
20 στον καὶ πολλὴν ἀβελτηρίαν τῶν δεδρακότων κατηγοροῦν. δεῆσαν γὰρ ἕτερον ἀρχιερέα ψηφισθῆναι Θεσσαλονίκης, ἡ τοῦ Μεσοποταμίτου καθαίρεσις κατ' ἐρήμην προτίθεται πρὸς

1. ἐς γὰρ] συναχθέντες γὰρ καὶ μία φωνὴ γεγονότες καὶ ἓν χεῖλος οἳ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ κατεπατοῦντο καὶ εἰς οὐδὲν ἐλογίζοντο B. 9. ὡς σφαῖρά] οἷα μάπα στρογγύλη B. 11. ἑνός] ἕνα ἀπὸ τῶν ὅλων εἰς κατηγορίαν ὁ βασιλεὺς ἐκλεξάμενος B.

um exercet, inclinatus concidit, ut est in Psalmis Davidicis. nam ii quorum capitibus ut comicus ille pulex insultarat, et quibus veluti mancipiis tantum non colaphos infregerat, non parvo coetu coacto et criminibus parum sanis concinnatis imperatorem adierunt, et eius facilitate ac levitate (nam quovis verbo flectebatur) ad rei odium abusi acriter hominem insectati sunt. ex eo non modo ut parvus globus robusta machina palatio facile excussus est, sed pontificatu etiam deiectus, uno ventroso ab omnibus accusatore delecto, Michaelum Stryphnum classis praefectum intelligo, cui ut omnium avarissimo peculatori et publicam pecuniam hiantibus faucibus devoranti in primis Mesopotamitanus adversatus fuerat. verum hoc quanquam grave, non tamen adeo grave est, aliquem incomperto crimine cum alio munere, tum vero sacerdotio re maxima propter improbae linguae susurros deiici: illud vero nullam prorsus habet excusationem et insignem stultitiam arguit. nam cum alius Thessalonicae pontifex creandus esset, deliberatio de Mesopotamitani absentis abrogatione in quaestionem voca-

ματα ἐκ τοῦ δήπουθεν ἀναμφηρ
τα λειτουργίας τὸν τούτοις ἀλό
θησιν, ἐκδοὺς ἔκτοτε καὶ τῷ X
Θεσσαλονίκης ἐνεχειρίσθη τοὺς
σι τούτοις δέον ἐγκαλύπτεσθαι
των, ὡς εἴπερ πολεμίων ἐθνῶν
θωτο, ἢ θηρίον δυσάλωτον πόλε
κους διαφθεῖρον καὶ πρὸς χρόα
ὁποῖα τὰ Λιβυκά φασιν, ἢ ὅ
κων συνείληπτο, καὶ ὁ βορὸς
D μὴν ἡ πολυθύσανος αἰγὶς καὶ
ἐλήλαται καὶ διέσπασται. καὶ
V. 262 Κωνσταντῖνος καὶ οἱ τούτου δι
χρούονται διοικήσεων, ἀντεισά
νας διοικήσεις οὐκ ἐνδέων τοῦ

9. παρέντα] παρεθέντα? τό
σθαι] γωνιάζειν μᾶλλον καὶ κ
ρωπὸς B.

tur; et cum in ea criminatione qu
firma esse ad pontificatus abrogati
iussu imperatoris sive Mesopotam
ignota, temere et contra officium, a
adductis et in iudicum numerum
relatis, qui benevolentiam imper
abrogationem decernit: et praeter

μάλα τε τοὺς λόγους ἀποτορνεύειν εἰδὼς καὶ ἀπομηκύνειν εἰς περιόδους ῥητορικῶς· ὁ Εἰρηνικὸς ἦν οὗτος Θεόδωρος, καὶ παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς πᾶσι κατάλληλον. συνέζευκται δέ τις ἐκείνῳ καὶ τῶν πόνων συνελαμβάνετο φιλοχρηματῶν ἱκανῶς καὶ βηχὶ συνεχεῖ κάτοχος. ἀμφότεροι οὖν ταῖς πολιτικαῖς ἐπεστάτουν πράξεσι. πλὴν τὸ τοῦ Μεσοποταμίτου πτῶμα μηδαμῶς ἐν γέλωτι ἔχοντες, ἀλλὰ διὰ παντὸς προορώμενοι καὶ τὸ τοῦ κράτους εὔκολον ὑφορώμενοι οὐκ ὄρθιοι καὶ ἀκλινεῖς, ὡς οἱ ἀκράδαντοι τῶν ἱπποτῶν, κατά τε πρανῶν καὶ P. 319
ὀρθίων ἐφέροντο, ἀλλὰ τὸ δυναστεῦον ὑποποιούμενοι ἀνείργόν τε καὶ ἀνεσείραζον ἀεὶ τὴν ἰσχύν, καὶ πολλὰ τῶν δεόντων παρέτρεχον τὴν ἀπόβασιν εὐλαβούμενοι.

5. Ἐν τούτοις μὲν οὖν καὶ τοιούτοις παραπλησίοις ἐνιαυτὸς ἔξίκετο τρίτος ἄρχοντι Ῥωμαίων Ἀλεξίῳ τῷ Κομνηνῷ. τὰ δ' ἐφεξῆς οὐδὲν ἀντιστατοῦντα τοῖς προτέροις· δίαιτα γὰρ ἦν ἡ αὐτὴ καὶ πάλιν καὶ βίος χαλαρὸς καὶ ἐξημβλυμένον φρόνημα ἀεί. τότε δὲ καὶ αἱ εἰρηνικαὶ σπονδαὶ παρωράθησάν τε καὶ συνεχέθησαν ἃς εἶχε βασιλεὺς ἐκτελέσας μετὰ Πέρσου τοῦ διέποντος τὸ Ἰκόνιον. ὁ μὲν γὰρ Καϊχοσρόης (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ βαρβάρῳ) δύο Ἄραβας ἵππους ἐκ B
τοῦ σουλτὰν τῆς κατ' Αἴγυπτον Ἀλεξανδρείας τῷ βασιλεῖ στελλομένους ἀφείλετο. τοίνυν καὶ θατέρῳ τούτων τὸ γόνυ

6. πλὴν τὸ] ὅμως τὸ τοῦ μεσ. γελοῖον πτῶμα εἰς νοῦν ἔχοντες, καὶ οἷα ἐκεῖνος ἔπαθε καθ' ἡμέραν βλέποντες, οὐκ ὀρθῶς καὶ δικαίως ἐπορεύοντο, ἀλλὰ τοὺς ἐνδόξους καὶ περιβλέπτους προσέχοντες ἀεί ποτε ἐνεδυναμοῦντο, καὶ πολλὰ τῶν πρεπόντων παρέτρεχον καὶ παρέβλεπον, τὸ μέλλον σκοποῦντες καὶ τὴν ἐκ τούτου κατάβασιν B.

ac potius eloquens, Theodorus Irenicus, qui se comem erga omnes praebuit. collega ei adiunctus est alius, ab avaritia non alienus et perpetua tussi laborans. qui ambo publicis muneribus occupati Mesopotamitani casum non deridebant, sed perpetuo ob oculos habebant; et imperatoris facilitatem metuentes, non erecti et immoti ut periti equites per montes et valles ferebantur, sed velut fascibus submissis auctoritatem suam subinde astringebant, et multa necessaria praeteribant mutationis metu.

5. His et huiusmodi rebus Alexius Comnenus triennium in imperio exegit. reliqua ab eadem ratione nihil recesserunt. consuetudo mansit eadem, vita mollis et perpetuo socors ingenium. tunc foedus Iconiense violatum est. nam Caichosroes, eius urbis Sultanus, duos equos qui imperatori ab Alexandrino Sultano mittebantur eripuit; quorum alterius genu in cursu luxato, per legatos ab imperatore

την ἀεὶ αὐτῷ ἐφιστάμενον καὶ
Cσχόντα, ὡς πρῖνος αὐτίκα καὶ
πλὴν ἕτερον μὲν οὐδέν τι γενν
Πέρσου συνεώρακε διαπράξασθα
ται ἀτεχνῶς καὶ τὸ ξίφος τῷ τέ
τοίνυν ἐπιτάττει φυλακαῖς ἐνει
ἀφωρεθῆναι ὁπόσοι Ῥωμαῖοί τι
τοῦ Ἰκονίου ἁπάραντες τὸ Βυ
μὲν ἐκείνων ἐμπορεύματά τε κα
ὡς δέον οἰκειωσάμενος, οὔτ' ἐνι
ἄλλοις καὶ πάνθ' ὁμοῦ διεσκέδασ
βαρος τὸ συμβὰν ἐνωτισάμενος,
θυφεὶς μήτε μὴν εἰς δευτέραν β

2. συγγνώμην] ἔγραψε οὖν ὁ
νηθῆναι, διότι τὰ ἄλογα ἐρχ
γεῖτο καὶ τοῦτο, ὅτι δι' ἣν ἔχ
σε, καὶ διότι τὸ ἓν 'ἄλογον
ἕτερον ὡς ἀνωφελοῦς ὄντος τ
δὲ ἀγάπη πάντως δέξηται τοῦτ
ἄλλα γὰρ] ἀλλ' ἐσκορπίσθησα

veniam petiit quod eius equos int
laesionem alterum quoque mitter
omnino curaturum ne amico esset
hanc speciosam defensionem impe
decuit, aequo animo accepit, ne
modavit, neque temporum ration

μαίων ὅπλα βαστάζει, καὶ προσπεσὼν ἀπροσδόκητος ταῖς κατὰ D
Μαίανδρον κωμοπόλεσι Καρίαν τε καὶ Τάνταλον καθ' ἡλικίαν ἠνδραποδίσατο, καὶ πόλεις ἄλλας ὅτι πολλὰς ληϊσάμενος πρὸς αὐτὴν ἠπείγετο τὴν κατὰ Φρυγίαν Ἀντιόχειαν. καὶ τάχ' ἂν ἐξεῖλε καὶ ταύτην ὥσπερ χθιζὰ Καρίαν καὶ Τάνταλον, εἰ μὴ παρὰ δοξαν ἐπέστη τῷ βαρβάρῳ πρὸς τὸ ὀξὺ τῆς σκυλεύσεως οὐκ ἐκ προνοίας τινὸς ἀνθρωπίνης ἀλλά πως αὐτομάτως ἢ καὶ θεόθεν παρεισπεσόν τι συγκύρημα. ὁ μὲν γὰρ νύκτωρ ἐξαναστὰς κατὰ κράτος εἰς Ἀντιόχειαν ἤλαυνεν, ἐπιθησόμενος ὄρθριος καὶ πορθήσων τὸ πόλισμα· ἔτυχε δ' ἡμέρας ἐκείνης τῶν παρὰ τῇ πόλει δυναμένων τινὰ θύειν γάμους θυγατρί. ἦν οὖν, ὡς ἐν ταῖς τοιαύταις εἴθισται τελεταῖς, ὅμαδος ἀνθρώπων θαλιαζόντων, κύμβαλά τε δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἀλαλάζοντα καὶ τύμπανα περικτυπούμενα καὶ ὀρχησταὶ τὼ πόδε παρενσαλεύοντες καὶ χοροὶ γυναίων τοῖς ὑμεναίοις πρόσφορα ᾄδοντες. ὡς οὖν ἤγγισε τῇ πόλει P. 320
Καϊχοσρόης, τῶν ὀργάνων ἁρμονίαν εἰς ὦτα δεξάμενος καὶ V. 263
τῆς συμφωνίας τῶν ᾀδόντων ἀκροασάμενος οὐχὶ τοῦ ὄντος κατεστοχάσατο, ἀλλ' ἀνδρῶν ἡτοιμασμένων πρὸς πόλεμον συνθήματα [εἶναι ταῦτα ὑπολογισάμενος, τὴν ἐκείνου προγνωκότων ἔφοδον, ᾗχετο ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὴν Λάμπην ἀφίκετο. ἔνθα δὴ ἀπογραφεῖς ἐπιστήσας τῶν αἰχμαλώτων περί τε τῆς πατρίδος ἕκαστον καὶ τῆς κλήσεως ἐπυνθάνετο, καὶ ὅστις ὁ συλλαβὼν ἀνηρώτα, καὶ εἴ τι τῆς οὐσίας ἀπολωλέ-

12. ἦν οὖν] καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν ἦν σύναξις τῆς ὅλης χώρας ἐκεῖ, κύμβαλά τε καὶ βούκινα καὶ τύμπανα δι' ὅλης ἠλάλαζον τῆς νυκτός. B. 24. εἴ τι] τί ἀπὸ τοῦ πράγματος αὐτοῦ ἐχάωσε B.

noluit, sed armis alacriter arreptis improvisa incursione Cariam et Tantalum oppida ad Maeandrum sita vastavit. inde ad Phrygiae Antiochiam contendit, eamque fortassis aeque ac heri Cariam et Tantalum cepisset, nisi casus quidam fortuitus impetum eius divina potius quam humana providentia fregisset. nam qua nocte ad urbem opprimendam properabat, quidam homo potens filiae nuptias celebrabat. erat igitur, ut in huiusmodi festivitatibus solet, tumultus hominum convivantium. cymbala, tympana, saltatores et mulierum coetus hymenaeum cantantium per totam noctem perstrepebant. ut autem ad urbem accessit Caichosroes, audita organorum harmonia et hominum concentu, non rem ipsam coniectura assecutus, sed militum tesseras esse, qui suum adventum praecognossent, putans, ad Lampen discessit, ibique captivos describendos curavit; et cuiusque patriam et nomen, et a quo captus esset, item an aliquid suarum rerum

κει, καὶ εἴ παῖς ἢ θυγάτριον ἢ ἄλοχος ὑπό του τῶν Περσῶν ἀποκέκρυπται. καὶ τοιαύτην ἔκτιξιν ποιησάμενος, πάντα ἀποδοὺς Ῥωμαίοις καὶ κατὰ φῦλα καὶ συγγενείας πάντας ἀπομερίσας, τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω εἴχετο. συγκεκεφαλαίωτο δὲ ἡ
B τῶν ἀνδραποδισθέντων πληθὺς εἰς πέντε χιλιάδας ἀνθρώπων. ἐν δὲ τῇ ἀπαγωγῇ ταύτῃ ἐμέλησε τῷ βαρβάρῳ καὶ ὅπως τῶν ζωαρκῶν μὴ σπανίζωνται οἱ αἰχμάλωτοι, καὶ σῖτον αὐτοῖς διαδοὺς οὐδὲ τὸ τῆς ὥρας ψῦχος παρῆκεν ἀνήκεστον· πέλεκυν γὰρ ἐγχείριον ἔχων καὶ αὐτουργῶν ἐς σχίδακας διῄρει, τυχὸν οὕτω, χρόνῳ ἀνατραπὲν γεράνδρυον. ἀλλὰ καὶ τοῖς συνδραμοῦσι πρὸς τὴν θέαν Πέρσαις ὁμοίως δρᾶν ὑπετίθετο, προσεπάγων ἅμα καὶ ὑποβάλλων τὸ τῆς ἐργασίας αἴτιον καὶ τὸ πρὸς τί εὔχρηστον αὐτοῖς ἐπιλέγων· Πέρσαις μὲν γὰρ ἐξεῖναι διὰ παντὸς ἐξιέναι τῆς παρεμβολῆς καὶ ξυλεύεσθαι, ὅτι μηδ' ἔσται τις αὐτοῖς προσιστάμενος, Ῥωμαίοις δὲ
C οὐχί, φυλαττομένοις τὸ μὴ δοκεῖν ἀποδιδράσκειν καὶ τὰ ἐκ τοῦδε ὑφορωμένοις ὡς φυγάσιν ἐπικεισόμενα δεσμά. ἐπεὶ δὲ τὸ Φιλομίλιον κατέλαβεν, ἐπαύλεών τε μετέδωκε καὶ γῆς ἐπεμέτρησε μέρος πρὸς ἐργασίαν ἀγαθῆς, σῖτόν τε αὖθις διέδωκε καὶ ὅσα τῶν ἡμέρων καρπῶν σπόριμα. ναὶ μὴν ἐλπίδων χρηστῶν ἐνέπλησε, τέλος εἰπὼν ὡς αὐτοῦ καὶ βασιλέως αὖθις φιλιωθέντων καὶ πρὸς τὰς πρότερον σπονδὰς ἀποδόντων προῖκα καὶ αὐτοὶ τὴν οἰκαδε ἐπάνοδον ἔξουσιν· εἰ δέ τι ἕτερον μεταβουλεύσεται βασιλεύς, ἐπὶ πέντε ὅλοις ἐνιαυ-

8. οὐδὲ] καὶ ἐπεὶ καὶ ψῦχος ἦν, δέδωκε καὶ ἀξινάρια καὶ τζυκούρια ἀνὰ χεῖρας ὥστε κόπτειν ξύλα καὶ ἱστίας ἅπτειν καὶ θερμαίνεσθαι, τοὺς τούρκους δὲ ἐκώλυε τοῦτο ποιεῖν B.

amisisset, et an filius aut filia aut uxor alicuius a Persa aliquo occultata esset, pervestigavit. hac inquisitione facta Romanis omnia restituit; et omnibus captivis in tribus et familias distributis, qui quinque millium numerum explebant, perrexit. in ea abductione barbaro illud quoque curae fuit, ne captivis victus deesset; et distributo inter eos frumento, ne frigus quidem neglexit, sed correpta securi ipse collapsam arborem dissecuit. et id spectaculum Persas concurrentes monuit ut idem et ipsi facerent, adiecta laboris eius causa, et quem inde fructum percepturi essent. ac Persis perpetuo licere lignatum extra castra ire, quod a nemine impedirentur: Romanis vero non item, caventibus ne fugere visi compedibus vincirentur. postquam vero Philomilium est perventum, et domicilia et agros fertiles eis assignavit, et rursus frumentum caeteraque mitia legumina distribuit; et spe bona impletis denique dixit reconciliata inter se et imperatorem gratia et foedere renovato se eos gratuito remissuram

τοῖς ἀδασμολόγητοι καθεδοῦνται, μηδένα τὸν ὁποιονοῦν ἀπόδομα εἰσπράττοντα ἔχοντες, μετέπειτα δὲ καταβαλοῦνται ὃν αὐτὸς ἀνεπαχθῆ διατάξαιτο σφίσι φόρον, οὐχ ὑπερβαίνοντα τὸν ὅρον, ὡς εἴθισται Ῥωμαίοις, οὐδὲ πρὸς τὸ πολλαπλάσιον κορυφούμενον. καὶ ὁ μὲν ταῦτα οὕτω διατεταχὼς ἐπανῆκε πρὸς τὸ Ἰκόνιον· τὸ δὲ φιλάνθρωπον τοῦτο διάγγελμα οὐδένα τῶν αἰχμαλώτων πατρίδος ἀφῆκε μνήσασθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς πολλοὺς ὁπόσοι πρὸς Περσῶν οὐχ ἑάλωσαν ἐς τὸ Φιλομήλιον ἐφειλκύσατο, ἀκηκοότας ὅσα τοῖς καθ' αἷμα καὶ πατριώταις ὁ Πέρσης εἰργάσατο. οὕτως ἐκ τῆς τῶν εἰς ἡμᾶς Ῥωμαίων γενεᾶς οὐχ ὅπως ἐκλέλοιπεν ὅσιος καὶ ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ἀπεψύγη τῶν πολλῶν ἡ ἀγάπησις, ὡς τὴν παρὰ βαρβάροις ἀποικίαν πόλεις ὅλας Ἑλληνίδας ἐλέσθαι καὶ τῆς πατρίδος ἀσμένως ἀλλάξασθαι· αἱ γὰρ συχναὶ τυραννίδες τό τε ὑπ' ἀρχὴν τῆς σώφρονος διαίτης ἐξέκρουσαν, καὶ ταῖς ἁρπαγαῖς τῶν κρατούντων οἱ πλείους ἐγγυμνασάμενοι οὐδέν τι πρὸς τοὺς ὁμοφύλους μέτριον ἐνενόουν καὶ διεπράττοντο. ἀλλ' οἷα καὶ τὰ παρὰ βασιλέως πρὸς τὰ οὕτωσὶ συμβάντα διῳκημένα. στέλλει τὸν Δοῦκαν Ἀνδρόνικον νεανίαν πρώτως ὑπηνήτην τῷ Πέρσῃ συμπλακησόμενον. ὁ δὲ μεθ' ὧν ἡγεμόνευεν, ὀψὲ ποιεῖται τὴν κατὰ τῶν Τούρκων ἔφοδον. ἀμέλει καὶ νυκτὸς ἐπιθέμε- D P. 321

2. μετέπειτα] ἐγὼ ὑμῖν ἐπιθήσω τέλος πρὸς τὴν ἣν εἴχετε ῥωμαϊκὴν συνήθειαν, πλὴν οὐκ ἐν ἀνάγκῃ ἢ βίᾳ B. 8. ὁπόσοι] ὅσοι ἀπὸ τῶν τούρκων ἐγλίτωσαν καὶ οὐκ αἰχμαλωτίσθησαν B. 16. τῶν κρατούντων om A. 22. τὴν om A.

esse domum. sin aliud consilium caperet imperator, eos V integros annos immunes futuros, nullo quaestore quicquam postulaturo: deinceps vero se tolerabile tributum eis impositurum, quod non, ut apud Romanos moris sit, constitutum excedat nec multiplicetur. his ita ordinatis Iconium rediit. ea tam humana denuntiatio neminem patriae meminisse passa est, sed multos etiam a Persa non captos Philomilium attraxit, cum audissent quomodo cognati et populares eorum a Sultano tractarentur. sic ab ortu Romanorum ad nostra usque tempora non modo sancti defecerunt et veritas imminuta est, verum etiam ob iniquitatem multiplicatam caritas vulgo refrixit, ut integrae civitates Graecae patria cupide relicta ad barbaros in colonias abierint. nam crebrae tyrannides subditis sobriam vivendi rationem extorserunt; et plerique imperatores rapinis assueti nihil in suos moderati vel cogitarunt vel fecerunt. iam videamus quid imperator gesserit. Andronicum Ducam adolescentulum adhuc mittit ad bellum Persae inferendum. is cum suis Persas sero tandem aggreditur, et noctu pastores et armenta cuiusdam Amerae Arsanae adortus

νος ποιμνίταις καὶ βουκολίοις ἀμηρᾶ τινὸς Ἀρσανῆ μετ' οὐ πολὺ ἐπανέζευξεν. ἀλλὰ καὶ βασιλεὺς αὐτὸς ὡς ἀπὸ λωτοῦ καὶ Σειρήνων τῶν τρυφερῶν χωρίων τῆς Προποντίδος μόλις ἀποσπασθεὶς κατὰ Νίκαιαν καὶ Προῦσαν ᾠφίκετο, οὐκ ἀντιμετρήσων ἢ ἀνταποδώσων τοῖς Πέρσαις ὧ ἐμέτρησαν καὶ ἀνταπέδωκαν ἡμῖν ἀνταπόδομα, ἀλλ' ἵνα μὴ τὰς ἐκεῖσε πό-
B λεις καὶ χώρας κακῶς διάθωνται τῶν τοῦ Βάθους ἐξαναστά-
V. 264 τες μερῶν, ἐν οἷς οὐ μέτριοι τότε ηὐλίζοντο. πλὴν καὶ βασιλεὺς μῆνα τοῖς ἐκεῖσε ἕνα προσδιατρίψας ὀξέως ἐπάνεισιν εἰς Βυζάντιον. ἀνατείλαντος δ' ἔαρος γίνονται πάλιν συνδρομαὶ τῶν στρατευμάτων καὶ συλλογαὶ μεθ' ὅσης οὐκ εἴπη τις ἂν ὁρμῆς καὶ συντονωτάτης ἐπειγωλῆς, ἐπεὶ καὶ ταῖς πολλάκις τοῦ ἔτους συνόδοις καὶ ταῖς συχναῖς συντάξεσιν ὁ στρατὸς ἀποκναίσαντες στῆναί τε τῶν ἐπαλλήλων συνελεύσεων ἤρων καὶ τῆς οἴκοι ἀναβολῆς ἐγλίχοντο. ὡς ὑπὲρ ἰσχὺν τοίνυν ἀγωνιούμενοι συνελέγησαν, καὶ ἢ κρείττους τῶν ἀλλοφύλων ἐσόμενοι ἢ μετ' εὐκλείας ὑπὲρ τῶν πατρίδων ἀποθανούμενοι. καὶ οὕτω μὲν αἱ δυνάμεις ὡς εἰς ἓν στρατόπεδον τὰ Κύψελλα συνηθροίζοντο.

C 5. Ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτογνωμονῶν ἀποθαρρεῖ ὕπερ ὃ λόγος λέξων ἔρχεται. ἔπασχε τὰ ἄρθρα τοῦ σώματος κατὰ κύκλον οἱονεὶ καὶ περίοδον, τοὺς δὲ πόδας καὶ μάλιστα ὕλης ἐνσκηπτούσης μοχθηροτέρας καὶ ὀδύνας δυσποίστους ἀποτι-

1. ἀρσινῆ A. εἰς ἕνα τόπον εἰσελθὼν καὶ πρόβατα καὶ βόας ἀμηρᾶ τινὸς ἀρσανὴ καλουμένου μετὰ τῶν πιστικῶν λαβὼν B. 2. λωτοῦ] γλυκοκαλάμου B. 3. τῆς Προπ.] τοῦ κατὰ στενοῦ B. 7. τῶν τοῦ] οἱ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ λεγομένου βαθέου ῥύακος B. 21. κατὰ κύκλον] κατὰ τὴν τῆς σελήνης ἔκλειψιν B.

non multo post recessit. sed et ipse imperator ab amoenis Propontidis locis aegre tanquam a loto aut cantu Sirenum avulsus, Nicaeam et Prusam est profectus, non ut Persas ulcisceretur, sed ne ex Batho digressi, ubi magnus eorum numerus stativa habebat, urbes et agros finitimos popularetur. nec amplius uno mense ibi exacto, Byzantium rediit. inchoante vere denuo cum summa festinatione coguntur exercitus. milites enim frequentibus eodem anno expeditionibus fatigati ea molestia carere et diutius domi manere cupiebant. concurrunt igitur ut ultra dimicaturi, et aut superaturi barbaros aut pro patria occubituri. ita copiae Cypsella ut in una castra convenerunt.

5. Ausus est et imperator sua sponte id quod iam dicam. morbo articulari per certa intervalla laborabat, et dolore pedum in primis affligebatur, peiore materia eo delabente et cruciatus intolerabi-

χτούσης, ἐξ ὧν ἀκινησίαι τε προσεπήγοντο τοῦ πάθους φλεγμαίνοντος καὶ λάβροι πυρετοὶ πολλάκις ἐπήγιζον. κατά τινα οὖν ἡμέραν τὰς θύρας τοῦ κοιτῶνος ἐπιζυγώσας, ἄλλῳ μὲν οὐδενὶ τοῖς δὲ προκοίτοις ἐκφήνας τὸ ἀπόρρητον, σιδήρια πυρακτωθέντα τοῖς σκέλεσιν ἐπιτίθησι, καὶ εἰς βάθος τὸν καυτῆρα ἐπαγαγὼν τὰ μὲν πρῶτα φιλοσοφῶν τὰς ὀδύνας πρὸς τὰς καύσεις τῶν ποδῶν ἀπεμάχετο, μεθ' ὕβρεών τε τοὺς ἰατροὺς ἀπεπέμπετο, περὶ μόνα τὰ καθάρσια τούτους λέγων ἀεὶ στρέφεσθαι καὶ μηδέν τι πλέον τῶν κενωσίμων εἰδέναι καὶ μετιέναι τοῖς κάμνουσιν ἴαμα. τὰ δ' ἐφεξῆς φλεγμοναὶ τῶν καυτηριῶν καὶ περιωδυνίαι τῶν πρώην δριμύτεραι. ἰατροὶ ἐπὶ τούτοις εἰσκεκλημένοι οὐχ ὁ μὲν ὁ δ' οὔ, ἀλλὰ πάντες κοινῶς. πρὸς δὲ τούτοις καὶ δέος ὑποθρᾶττον τὸ αἷμα, μή πως τὸ τῆς ὕλης μεθιστάμενον, τῆς περὶ τοὺς πόδας καθόδου ἀνακοπέν, εἴς τι καίριον ἐνσκήψῃ μέρος τοῦ σώματος, καὶ αὐτὸν μὲν παρασύρῃ τοῦ ζῆν αἰφνηδόν, ἡ δ' ἀρχὴ μεταπεσεῖται παρὰ δόξαν πρὸς ἕτερον. οἱ μὲν οὖν τῶν σωμάτων θεραπευτῆρες φαρμακεύειν αὐτὸν ἐγνώκεσαν· οὕτω γὰρ ἂν τὸ τῆς ὕλης κινούμενόν τε ἅμα καὶ πλεονάζον γαληνιάσειε ταῖς κενώσεσι. καὶ ἦν τὰ φάρμακα ἡμαρ παρ' ἡμαρ σχεδὸν κεραννύμενα, καὶ τὸ ἀνύσιμον αὐτοῖς ἐφωμάρτει. ἡ δὲ βασιλὶς Εὐφροσύνη ἐφρόντιζε μὲν καὶ τῆς ὑγείας, ὡς εἰκός,

2. λάβροι] πυρετοὶ διακαεῖς αὐτὸν ἐξέκαιον B. 8. περὶ μόνα] ὡς μηδὲν ἄλλο γινώσκοντας ἢ ποτίζειν μόνον βοηθήματα καὶ καυχωμένους δ' αὐτῶν τὴν βοήθειαν ἀνθρώποις παρέχειν B. 12. οὐχ ὁ μὲν] οὐχ εἷς καὶ εἷς ἀλλὰ πάντες ὁμοῦ. καὶ φόβος ἦν παρὰ τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς μήπως B.

les excitante, qui et motum adimebant et acres febres inflammabant. quadam ergo die foribus cubiculi clausis arcanum nemini praeterquam cubiculariis indicat; et ferramentis candentibus in tibias profunde impressis principio dolores animo philosophico perfert et contumeliosis dictis medicos repudiat, quod in solis purgationibus versari didicissent, neque quicquam remedii ultra evacuationes adhibere scirent. deinde vero ustionibus inflammatis, et maioribus doloribus subsecutis, medici non singulatim sed omnes simul convocati sunt, cognatis eius metuentibus ne decursus humorum ad crura impeditus principali aliquo membro insesso necem illi subito inferret, et imperium praeter expectationem ad alium transferretur. ac medici pharmaca ei praebere decreverunt, ut commotio simul et redundantia humorum egestionibus sisteretur. itaque medicamenta singulis fere diebus temperabantur, neque sane frustra erant. at imperatrix Euphrosyne, quanquam de valetudine mariti ut par erat

σιν ἐφεπομένη, τῷ δὲ καλλει πρ
κει τῷ Κομνηνῷ, ὃς κατὰ Μυσί
Β ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις εἰρ
ψηφηφορίαι τῶν ἀρξόντων ἄλλαι
πᾶσαι πρὸς τὸ τῶν προβαλόντα
δ' ἀξίως βασιλεύσοντος Ῥωμαί
διακυβερνήσοντος πράγματα οὐ
ὥστε ὑπὸ τῶν ἀβελτέρων καὶ νή
σπαργάνοις ἐνειλημένα πρὸς τὴ
μέντοι τῶν ἐν γένει καὶ πλούτῳ π
στρατωρ Μανουὴλ ὁ Καμύτζης
θείῳ τῷ σεβαστοκράτορι Ἰωάννῃ
ἀντωφθάλμει. οἱ δὲ τοῦ βασ
C καὶ παρ' Ἀνδρονίκου τυφλωθέ

1. μετὰ τῶν ὧν εἶχε συνήθει
ὥστε] καὶ τοσοῦτον ὅτι καὶ
τὴν τῆς βασιλείας ἀρχήν B.
σης A.

sollicita, tamen cum iis quibus arca
re imperii magis deliberabat, ne
sed potius amicus. nam imperator fi
taxat filias, easque viduas: nam
stephanus obierat, Anna vero ut
or, Isaacio Comneno nupta fuerat
ut supra narravimus. igitur alii a
sed omnes qui iis opportuni esse

ἀδελφῇ αὐτῶν γαμβρὸς ὁ Καντακουζηνὸς Ἰωάννης ἐξόμματος V. 265
καὶ αὐτὸς δεικνύμενος, παισὶ τοῖς ἑαυτῶν τὴν ἀρχὴν ἡνδρολόγουν. ἦσαν δ' οἳ χθές τε καὶ πρώην διαμασσώμενοι τὰ δρυόκαρπα καὶ τὰ Ποντικὰ ὕεια κρέα ἐπὶ στόματος ἔτι φέροντες ἐπείρων καὶ ἤρων τῆς βασιλείας μάλα λαμπρῶς, καὶ ὅλοις ἐς αὐτὴν περιέργοις ἐνητένιζον ὄμμασι, προαγωγοῖς καὶ προμνήστορσι χρώμενοι ὁπόσοι τῶν ἀγοραίων ὤνιοι χρημάτων καὶ κοιλιόδουλοι, ὡς μακρῷ κάκιον τοῦ καθ' ἕνα τὸ κοινῇ γινόμενον ψήφισμα. ὦ περίπυστον πρᾶγμα Ῥωμαίων ἀρχή, καὶ πᾶσιν ἔθνεσι ζηλωτὸν καὶ προσκυνητὸν ἄξίωμα, οἵους ὑπήνεγκας βιαστάς! οἷοί σοι ἐπανέστησαν ὕβρισταί! D
οἷοί σοι ἐπεμάνησαν ἐρασταί! οἵους ἐνηγκαλίσω! οἵοις ὑπέθηκας ἑαυτὴν καὶ φιλοτήτων μετέδωκας ἑταινιώκεις τε τῷ πτεφάνῳ καὶ περιέβαλες τὸ διάδημα καὶ τὸ φοινικόχρουν περιέδησας πέδιλον! θυμαλγέστερά εἰσιν ὄντως τὰ σὰ ὧν πέπονθε Πηνελόπη παραλληλιζόμενα, καὶ κατ' οὐδὲν ἀπέοικας βασιλείας γυναικὸς πανευδαίμονος, σεμνῆς τὸ κάλλος, εὐφυοῦς τὸ μέγεθος, εὐπρεποῦς τὴν ὄψιν, ἑαλωκυίας μέντοι χερσὶν ἐραστῶν ἀναιδῶν μηδὲ τιμωμένων ὀβολοῦ παρ' ἐχέφρονιν, οὔτε μὴν ἐχόντων τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτῆς συνιδεῖν μηδ' εὐλαβουμένων τὸ ὕψος μηδ' ὑποστελλομένων τὸ εὐγενές, ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸς ὕβριν περιελκόντων καὶ εἰς κοίτην ἀπαγόντων

1. ἐξ ὀμμάτων A. 3. οἳ χθές] οἳ τὰ βαλάνια καὶ τὸ λαρδὶν τρώγοντες πρὸ ὀλίγου καὶ αὐτοὶ ἐπεθύμουν τὴν βασιλείαν B. διαμασσώμενα APW. 9. ὦ περίπυστον καὶ ἐξάκουστον ἄκουσμα ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή, ἡ παρὰ πάντων τῶν ἐθνῶν φθονουμένη B. 13. ἑταινιώκεις etiam A. 15. ὧν] οἷς A. 19. μηδὲ] μηδενὸς ὀβολοῦ ἀξιαζόντων B.

ebant. erant etiam qui Ponticarum nucum et suillarum carnium reliquias adhuc in dentibus gestantes, imperium haud dissimulanter et marent et ambirent, et curiosos in id oculos defigerent, sed proubis seu lenonibus utentes hominibus circumforaneis, qui ventri erviebant et pecunia facile corrumpebantur. quanto deterius est suffragium multorum quam unius! o celebre Romanorum imperium, et mnibus gentibus admiranda et adoranda maiestas, quales tyrannos ertulisti! quibus iniuriis exagitata es! quales amatores in te insalerunt! quales homines es amplexa! qualibus te substravisti et oscu praebuisti! quales corona et diademate et purpureo calceo exnasti! graviora utique ab illis pertulisti quam Penelope a procorum equentia. nimirum ab omni parte similis es regiae matronae felissimae, forma venerabili, iusta magnitudine, vultu venusto, sed iptae impudentium amatorum manibus, quos cordati homines vix entusse liceantur, qui magnificentiam illius aestimare nequeant, celsi-

ἀθέμιτον. αἳ αἳ τῆς αἰσχρουργίας! οἷα πέπονθας, οἷα τε-
P. 323 θέασαι! ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι χρῆμα περίπυστον καὶ πρᾶγμα περίδοξον. καὶ φροῦδον μέν σοι τὸ ἀπέριττον ἐκεῖνο κάλλος καὶ τὸ τοῦ προσώπου αἰδήμον καὶ ἡ σώφρων καὶ προτέρα ἐγκρατὴς δίαιτα, περίεργον δὲ καὶ μετεγγραφὲν ἐν-
τρίμμασι καὶ φαρμάκοις τὸ σὸν πρόσωπον, καὶ διεσκεύασαι πρὸς τρυφὴν καὶ πρὸς ἦθος ἀκόλαστον μετερρύθμισαι· οἱ γάρ σε βιασάμενοι τὴν πρώην ἀπεριέργως καλὴν καὶ τὸ εἶ-
δος ἀγαστὴν καὶ ἐπέραστον πρὸς τὸ ἑταιρικὸν μετεπλάσαντο σχῆμα. πότε ἀναλήψεις τῆς ἀμύρρου ταύτης εὐμορφίας καὶ
τοῦ δυσειδοῦς εἴδους καὶ τοῦ ἐπιποιήτου βλέμματος καὶ βα-
δίσματος; ἢ τίς ὁ ἐξάξων σε τῶν πρὸς βίαν τυραννικῶν τού-
των περιπλοκῶν καὶ πρὸς τὴν πρώην ἐπανάξων ἀκαπήλευτον
καὶ ἐλευθέραν διαγωγήν; ὡς νῦν γε καὶ τὸν οἶκτον εἰς γέλων
B μετενεγκεῖν κινδυνεύομεν, οἷς οὐ δεῖ συμφερομένην ὁρῶντες
σε, καὶ τὰ τῆς ἀσχημοσύνης προβλέποντες δεδίαμεν μὴ εἰς
τέλος ἀφαντωθείης καὶ καταρραγείης εἰς πτῶμα τὸ δυσανόρ-
θωτον. ἀλλ' εἶεν.

Ὁ δὲ δὴ αὐτοκράτωρ μήπω καθαρῶς ἀνασφήλας τῆς νό-
σου μηδ' ἐπὶ τῶν ποδῶν στῆναι δυνάμενος ἔξεισι καὶ ἄπεισι
πρὸς τὰ Κύψελλα, ἐξαρτύσας ὅσα πρὸς πόλεμον ἄραρεν.

1. οἷα τεθέασαι] οἷα εἶδες ἢ ἀθεώρητος B. 3. φροῦδον] εἰς μάτην εἶχες τὸ πρότερον ἐκεῖνο κάλλος καὶ τὴν εὐκατάστατον ἐντροπὴν καὶ τὴν τῆς σωφροσύνης ἀκριβῆ δίαιταν B. 14. καὶ ἐλευθέραν om A.

tudinem non revereantur, nobilitate nihil moveantur, aliquando etiam eam per contumeliam in nefarium cubile pertrahant. hei dedecus, hei flagitium, qualia perpessa es! qualis visa es! facies meretricis, o inclita et celebris maiestas, contigit tibi. evanuit naturalis illa tua pulchritudo et vultus verecundia et frugi pridem et modesta vitae ratio. nunc faciles tua luxu et fucis est corrupta; ad delicias exorbitasti, ad mores dissolutos deflexisti. nam qui tibi vim fecerunt pridem citra curam formosae, vultu admirabili et amabili praeditae, ad meretricium habitum te redegerunt. quando istam deformem formam exues? quando accersitum aspectum et gressum mutabis! quis te a tyrannicis istis amplexibus per vim vindicabit, et ad veterem castimoniam et libertatem reducet! nam nunc quidem parum abest quin te ridemus potius quam miseremur, eorum utentem consuetudine qui te dedecent; atque id opprobrium intuentes, vereamur ne prorsus delearis et ad extremum corruas.

Sed ad institutum redeamus. imperator nondum plane recuperata valetudine cum pedibus nondum insistere posset, Cypsella abit rebus ad bellum gerendum necessariis instructus. verum illo adhuc

αὐτοῦ δ' ὄντος ἐν καχεξίᾳ, Σκύθαι μετὰ μοίρας Βλάχων τὸν Ἴστρον διαβάντες τοῖς Θρᾳκικοῖς πολίσμασιν, ὁπόσα περὶ Μεσήνην καὶ Τζουρουλόν, καὶ τὰ ἔτι τούτων ἐχόμενα ἐξ ἐφόδου ἑκείρον κατ' αὐτὴν τὴν ἑτήσιον μνήμην Γεωργίου τοῦ χριστο-
μάρτυρος. ἦν μὲν οὖν, ὡς ἤδετο, τοῖς βαρβάροις σκέμμα C
καὶ σύνθημα πρὸς τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ δοθὲν ἐς τὸ Κουπέριον ἀφικέσθαι (τὸ δέ ἐστιν ἐκ γειτόνων τῆς Τζουρουλοῦ διακείμενον, ἔνθα ἤγετο τηνικαῦτα τῷ μάρτυρι ἑορτὴ καὶ πανήγυρις συγκεκρότητο), ἁμίλλης δὲ περισπασθείσης ἔωθεν
χαμαιφερῶς τὸ μὲν πολὺ τῶν βαρβάρων τῆς προκειμένης ἀπορραγὲν εἰς χωρία μετέρρευσεν ἕτερα, μέχρι καὶ τοῦ παράλου Ῥαιδεστοῦ κατιόν, μοῖρα δέ τις αὐτῶν περὶ τὸ Κουπέριον ἐνσκήψασα εἰς μὲν τὸν ναὸν καὶ τὸ περίαυλον οὐκ εἰσήλθοσαν· τὸ γὰρ συνελθὸν πλῆθος ἐπὶ τῷ τὰ ὅσια τελέσαι
τῷ μάρτυρι, δρᾶσαί τι μᾶλλον φθάσαν ἢ παθεῖν ἀναμεῖναν κεκρικὸς δέον, ἁμάξας ἀγηοχὸς καὶ τὸν νεὼν περιφρα- V. 268
γμῶσαν κατὰ τὴν πρώτην εὐθὺς τῶν βαρβάρων ἐπέλευσιν τὰ ἐκεῖσε πεποίηκεν ἄβατα ἄλλως τε καὶ τοῖς Σκύθαις ἀπείρητα τειχομαχεῖν τὰ ἐν κώμαις ἑκτρεπομένοις ἐς δεῦρο καὶ πόλεσιν D
ὀχυρώματα, ὡς οἷα πρὸς τὴν πρώτην ὁρμὴν κατὰ λαίλαπος κίνησιν ἀναρριπτόντων τὰ ἐν ποσὶ καὶ πρὸς ἤθη τὰ οἰκεῖα μεταχωρούντων. τοὺς δέ γε τοῦ νεὼ ἀφεμένους καὶ πρὸς τὰ

3. τζουρουλὼ B. 7. τζουρουλῶ A, τζουρουλὼ B. 10. τῆς προκειμένης] τὴν στρατιὰν χαώσαντες B. 13. εἰς — εἰσήλθοσαν add B. 16. ἁμάξας συνάξαντες καὶ περιφράξαντες καὶ τούτων ἐπάνω πύργους ποιήσαντες B. 18. ἀπείρητα A. B ἄλλως τε δὲ ὅτι οὐδὲ οἱ κόμανοι κάσιρα ἤθελον μάχεσθαι, ἐπεὶ ἕτερα χωρία κουρσεύειν χωρὶς μάχης ηὕρισκον. 21. ἔθη APW.

male affecto, Scythae cum cohorte Blachorum Istro traiecto Thracia oppida Mesenae et Zurulo finitima in ipso divi Georgii martyris festo subita incursione populantur. ac decrevisse barbari et eam tesseram a ducibus accepisse ferebantur, ut Cuperii convenirent. locus is est non procul Zurulo dissitus, ubi tum festum martyris magna hominum frequentia celebrabatur. sed mane humili nebula orta, maxima barbarorum pars in alia loca est delata et usque ad maritimam Radaestum descendit. pars tamen eorum quaedam in Cuperium irrupit. caeterum multitudo quae ad festum convenerat, potius rata vim propulsare quam tolerare, curribus templum vallavit, et primae barbarorum incursioni aditum facile interclusit, cum Scythae pagos oppugnare non solerent, et nunc etiam urbium munitiones deliment, ut qui turbinis instar primo duntaxat impetu obviis quibusque vastatis domum sese recipiant. eos tamen qui omisso templo Zurulum

εἶναι τοὺς συνεκθόντας τῶν ἐν
θνάναι παρακούσαντας. νῦν δὲ ὁ
ταξάμενος καὶ λαμπρῶς τῶν κάτω
στὸν τριβώνιον ἐθελοντὴς ὑποδύ
αὐτὸν διαδράσειε τοῦ λεὼ διασπα
πῳ ἐνέβυσε καὶ ὡς ἐν σκότει τῇ μ
δ' ἀγειρομένοις προύλεγεν, ὡς ει
τερος ὁ τῆς ἐννοίας, ἔνθα τὸ κ
τατος, ὡς οὐδέν τι πείσονται ἀ
B πολλὰ τὴν ἀλήθειαν τυραννοῦσαι
καὶ οὕτω μὲν οἱ Σκύθαι λείαν ἐλ
ὁ δὲ τὴν Βυζίην φυλάσσων Ῥω
νιέναι τοὺς Σκύθας, τὴν ἐπ' αὐ
συνέβαλον ἀμφότερα τὰ στρατι
φόνος τε καὶ τροπὴ γίνεται τῶν

4. ὁ κάκιστ'] ὁ παγκάκιστος
ἀντιγόνου ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κομερ
ὁ ἐκεῖσε κεφαλατικεύων B.
τὸ χαλκοῦν νόμισμα B. 21

petebant omnes interceperunt. ver
issent, nisi perditissimus Racendy
venerat, Branae Theodori, qui ei
visset. edixerat autem ne populus
rum incursionem indicarat, opti
incolumes esse an spretis suis m
mundo prorsus renuntiarat, qui p

λωσίας πλεῖστον ἀνίεται, καὶ τοῦτ' ἐπὶ βραχύ· ἡ γὰρ σύμφυτος καὶ μανιώδης κἀπὶ τοῖς μηδαμῶς καθήκουσιν ἀμετάθετος Ῥωμαίων λίχνευσις τὴν νίκην διέφθειρεν. ὅλοι γὰρ τοῦ ἁρπάζειν καὶ μεταφέρειν γινόμενοι ἅπερ ἦγον οἱ Σκύθαι τὰς Ῥωμαϊκὰς χώρας πορθήσαντες, τὸ ἀπιὸν καὶ δραπετεῦον πολέμιον ἐπέστρεψε καθ' ἑαυτό, καὶ παλίωξιν ἐντεῦθεν εἰργάσαντο.

ΤΟΜΟΣ Γ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ
ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ.

1. Καὶ τῇδε μὲν καὶ ταῦτα συμβέβηκε, βασιλεὺς δ' ἀπάρας ἐκ τῶν Κυψέλλων τῇ Θεσσαλονίκῃ ἐφίσταται, κἀκεῖθεν ἀναστὰς κατὰ τοῦ Χρύσου ὁρμᾷ. οὗτος γὰρ τὴν Στρούμμιτζαν ἰδιωσάμενος, Βλάχος ὢν τὸ γένος, καὶ φρούριόν τι ἀπολαβὼν λεγόμενον Πρόσακον ἐς τυραννεῖον ἑαυτῷ κατεσκεύασε, κρατύνας παντοίως τὸ ἔρυμα, ὅπερ ἡ μὲν φύσις ἀρχῆθεν P. 325 V. 267

3. λίχνευσις] λειξουρία B. 8. Γ] δεύτερος B 9. KOMN.] ἀγγέλου B. addit A ἔνθα καὶ διήγησις, PW ἔνθα καὶ διήγησις τῶν συμβάντων τῇ μεγαλοπόλει ἀνιαρῶν. 13. Βλάχος ὢν τὸ γένος om A, habet B. 14. εἰς τυραννεῖον καὶ κάθισμα αὐτοῦ αὐτὸ ᾠκονόμησεν B.

maximam praedae partem recuperat, eam tamen non diu tenet. nam Romanorum naturalis et insana et in rebus minime convenientibus contumax avaritia victoriam corrupit; qui cum toti in eo essent ut Scythis praedam ex agro Romano receptam extorquerent, eos qui fugiebant in se converterunt et vicissim fugati sunt.

IMPERII
ALEXII COMNENI
LIBER TERTIUS.

1. His ita gestis imperator Cypsellis Thessalonicam proficiscitur. inde contra Chrysum iter intendit qui Strumiza sibi vindicata castellum quoque Prosacam, et natura et opere munitissimum, pro regia occupavit. sunt enim solidae rupes bifidae, inter se contiguae,

φιλοτίμως ἐξεῦρέ τε καὶ ἀνέδωκε· πέτραι γάρ εἰσιν ἀπορρῶγες δισχιδεῖς, συνεπτυγμέναι ἀλλήλαις, μία δ' ἐς αὐτάς ἐστιν ἄνοδος στενὴ καὶ βίαιος καὶ ἀμφίκρημνος, ἡ δὲ λοιπὴ περίμετρος τῶν πετρῶν αἰγίλιψ ἅπασα καὶ ἀπρόσβατος, καὶ ποτα-
B μὸς βαθυδίνης ὁ Ἄξιὸς ἀμφιπερικλώμενος ἐπιτειχίζει ταύτας παραλογώτερον· ἐλθοῦσα δ' εἰς ὕστερον ἡ τέχνη ἀνθαμιλλήτρια τῇ φύσει ἀναλώτους αὐτὰς μικροῦ ἐτεκτήνατο· τείχη γὰρ ἀρραγῆ διειληφυῖα κατὰ τὴν ἐνδοθεῖσαν ἄνοδον ὑπερφυὲς τετέλεκεν ὁρμητήριον. ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἔρυμα τὸν Πρόσακον Ῥωμαῖοι μὲν πάλαι παρεῖδον, Βουλγάρων ἀφροντιστοῦν-
τες, καὶ κατέλιπον ἔρημον, ὁ δὲ Χρύσος ἐπιποιήσας εἶχε
V. 268 κατὰ Ῥωμαίων ἀπρόσμαχον σίκητήριον, πᾶν ὅτι περ ὅπλοις τρόφιμον ἐκεῖσε συνηλικῶς, ἀφετήριά τε ὄργανα περιστήσας καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐνθέμενος ἄφθονα, ποίμνιά τε καὶ βουκόλια κατ' ἀγέλας ταῖς ἀκρωνυχίαις ἀνεὶς νέμε-
σθαι· οὐ γὰρ εὐπερίληπτος ἡ τοῦ φρουρίου τοῦδε περί-
C μετρος, ἀλλ' ἐς ὅτι πλεῖστον εὐρύνεται καὶ μηκύνεται, καὶ ἄλσεσιν ἐξ ὄμβριων κομᾷ, καὶ χωρίοις δρυμώδεσι βέβριθεν. ἑνὸς δέ τινος καλοῦ, καὶ τούτου ἀπαραιτήτου, καλλίστου καὶ κρατίστου τὸ φρούριον στέρεται· οὐδὲ γὰρ βρα-
χείᾳ τις ὕδατος λιβὰς ἐκεῖ που ἐκδίδωσιν, οὐδὲ φρεατιά εἰσιν ὀρυκτά, ἀλλὰ δεῖ ἐς τὸν ποταμὸν κατιέναι καὶ ὑδρίαις

1. πέτραι γάρ εἰσι συγκεκωλυμμέναι ἀλλήλαις, σχίσμα μέσον ἔχουσαι, ἄνοδον δὲ μίαν στενὴν καὶ βιαστικὴν καὶ κρημνώδη γύρωθεν δὲ ὁμαλαὶ αἱ πέτραι καὶ ἀπίαστοι διὰ τῶν χειρῶν. περιτριγυρίζει δὲ ταύτας ὁ ἀξειὸς ποταμὸς ὁ νῦν βαρδάριος λεγόμενος βαθὺς καὶ ἀπάτητος. B. 12. ἀπρόσμαχον] μέγα ἀκούμβισμα καὶ ὀσπήτιν ἀφρόντιστον B. 16. περίμετρος] περίοδος A, περίορος B. 18. ἄλσεσιν] δασώματα δένδρων ἔχει ἀπὸ ὑδάτων βροχῆς B. 20. οὐδὲ γὰρ] οὐ γὰρ ἔχει ἐντὸς βρύσιν ἢ πηγάδιν ἢ σταλαγμόν τινος ὕδατος, ἀλλὰ κατίεχονται εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἐπαίρουσι τὸ νερὸν καὶ πίνουσι. B.

in quas unus patet aditus angustus difficilis et praeceps: reliquus ambitus rupium vel capreolis inaccessus est, eas amnis Axius profundus amnis eas, quod mirere, circumfluit. deinde ars aemula naturae pene inexpugnabiles eas fecit, et firmissimis moenibus in aditu structis mirabile propugnaculum absolvit. id castellum Romani olim nihil de Bulgaris solliciti desertum et neglectum iacere passi sunt. Chrysus vero domicilium ibi tutissimum constituit. praesidio veteranorum imposito, tormentis in circuitu dispositis et commeatu abunde importato, greges et armenta in verticibus montium vagari et pasci sivit. neque enim castelli ambitus facile comprehendi potest, qui longe lateque patet, saltibus etiam et nemoribus floret. uno tamen bono

ἀρύσασθαι τὸν ποτόν. τοιούτου τοίνυν ἐρύματος ἐγκρατὴς ὁ Χρύσος γενόμενος πρὸς οὐδὲν ὅτι κατ' αὐτοῦ βασιλεὺς ἔπεισιν ἐτετάραχτο, ἀλλ' ὡς ἀντιταξόμενος ἡτοιμάσατο. τοῖς μὲν οὖν ἐν πείρᾳ πολέμου Ῥωμαίοις, εἴ τίς που τέως καὶ ὑπολέλειπτο, καὶ οἷς ἡ τῶν ἐκεῖσε θέσις χωρῶν οὐδαμῶς ἠγνόητο, δέον ἐκρίνετο καὶ τῷ βασιλεῖ συνεβούλευον παραλλάξαι μὲν τὸν Πρόσακον, μετελθεῖν δὲ τὰ λοιπὰ πολίσματα καὶ τὰς κώμας ὅπόσαι κατήκοοι Χρύσῳ γεγόνασι, μετὰ δὲ τὴν τούτων χείρωσιν τῷ Προσάκῳ παρεμβαλεῖν· οὕτω γὰρ ἐσεῖσθαι καὶ τὸ στράτευμα εὐθαρσέστερον, τὰ εὐχείρωτα καταστρεψάμενον πρότερον καὶ λείαν ἐκεῖθεν περιβαλόμενον, καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Χρύσον τῇ βίᾳ τῶν πραγμάτων ἀγχόμενον μεταβου- P. 326
λεύσασθαί τι χρηστότερον, ἐνδόντα τοῦ ἄγαν ἢ καὶ ἀπογνόντα τῶν καθ' αὑτόν. τοῦ δέ γε κατὰ τὴν πρώτην ὁρμὴν τοῖς ἀπροσμάχοις εὐθὺς προσβαλεῖν καὶ πρὸς ὄρη διαμιλλᾶσθαι ἀπότομα, μὴ καὶ εἶναι μάταιον ἔλεγον, καὶ ἄλλως ἱδρῶτας ὁρᾶν αἱματόεντας καὶ προσκείμενον πόνον πολύν, καὶ φαντάζεσθαι κόρσας ἀναύχενας τῶν μαχουμένων ἀνδρῶν. καὶ οἱ μὲν ταῦτα παρῄνουν, ἀντέστησαν δὲ γενναιότερον οἱ μὴ ἐνόρχαι τοῦ βασιλέως πρόκοιτοι, ὧν ἐπρωτίστευεν ὁ Οἰναιώτης Γεώργιος, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεραπείας λειογένεια μειράκια. οὗτοι γὰρ περιστάντες τὸν βασιλέα παλαιοὶ καὶ πανδέξιοι ἔπεισαν ἐς τὸν Πρόσακον εὐθυώρως ἄγειν τὴν στρατιάν, καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Χρύσου ἀντίον τὰ ὅπλα ἄγειν καὶ τὸ δό- B

14. τοῦ] τό? 21. τὰ ἐπὶ] τὰ τοῦ κελίου αὐτοῦ παιδόπουλα B.

eoque summe necessario et praestantissimo caret, quod ne una quidem aquae gutta ibi scaturit, nec fossiles putei sunt, sed ad flumen descendendum et hydriis aqua haurienda est. Chrysus igitur tali castello potitus, imperatoris contra se expeditione nihil territus, ad resistendum se paravit. Romani vero rei militaris periti, si qui forte supererant, et situs locorum non ignari, monebant imperatorem ut praeterito Prosaco reliqua oppida et pagos Chrysi invaderet, et iis expugnatis demum ad illud castellum accederet. sic et exercitum fore fidentiorem victoria et praeda ex minus firmis castellis parta, et ipsum Chrysum vi belli urgente aut consilium mutaturum remissa pertinacia, aut de rebus suis desperaturum. caeterum in arcem inexpugnabilem principio facere impetum et cum praeruptis petris dimicare cum vanum esse, tum cruentis sudoribus et multis aerumnis et caedibus plenum. his spadones, Georgius Oenaeotes in primis, et imberbes adolescentuli acriter adversati, imperatori persuaserunt ut recta ad Prosacum adduceret exercitum, quo capto nihil deinceps posse resistere, praesertim cum nihil impediret quo minus arcem

ρν διαγκωνίζεσθαι, ὡς „εἰ οὗτο ἁλώσεται, οὐκ ἔστιν ὅστις ἐς τὸ ἐξῆς ἀντιστήσεται. καὶ ἄλλως δὲ τί τὸ προσιστάμενον μὴ κατὰ τοῦ καιρίου μέρους αὐτίκα χωρεῖν, ἀλλ' ἐκ περιόδων καὶ κύκλων μετέρχεσθαι τὸ πολέμιον; πρὸς δὲ τούτοις τίς ἂν ἀνέξεται ὅλως ταῖς βαρβαρικαῖς ταύταις καὶ ἀχαριτώτοις χώραις διατρίβειν ἐπὶ πολὺ δι' οὐδὲν ἢ μικρὸν ὄφελος, τῆς τῶν συκίων καὶ τῶν πεπόνων ὥρας ἐφισταμένης καὶ τῶν ἄλλων περκαζόντων ὡραίων τῆς γῆς, οἷς ὑπερβέβριθε Προποντὶς ὅσα καὶ παράδεισος χειρὶ θεοῦ φυτευθείς. εἶθε ὑπὸ πλακὶ Ῥηγίου γενοίμεθα καὶ Ἀφάμειαν θεασαίμεθα, ὅπως προσείποιμεν τὴν ἱερὰν Κωνσταντινούπολιν, κἀκεῖθεν ἐς τὰ τοῦ πρὸ τοῦ Πόντου τρυφερὰ χωρία προσαναπλεύσαιμεν, ἔνθα πραεῖά τις αὔρα βόρειος καὶ ζωογόνος προσβάλλει διὰ παντός, καὶ ἰχθύες νεαλεῖς περισκαίρουσι, καὶ δελφῖνες ἥδιστον ἀναθρώσκουσι λουτρῶν τε χάριτες διαγελῶσιν ἁπανταχῇ, καὶ ἀργύρεα πλανώμενα ὕδατα τὸν θεατὴν διαχέουσι, καὶ τὰς ἀκοὰς τῶν δεῦρο κἀκεῖσε περιφοιτώντων ἐστιῶσι κατακηλοῦσαι κατίλλουσαι χελιδόνες καὶ μελεάζουσαι ἀηδόνες καὶ πᾶν ἕτερον ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ τρύζον ἐν ταῖς λόχμαις καὶ τιτυβίζον μουσικὸν πτερόν." ὅλῳ τοίνυν ῥυτῆρι πρὸς τὸν Πρόσακον φέρεται βασιλεύς, εἴπερ ἐς ἴσον αὐτῷ κατέστη τῇ θέᾳ ὁ λόγος. ὅθεν τινὰ μὲν ἐρύματα πάρεργον ὁδοῦ κατεστράφησαν, θημωνίαι τε καρπῶν καὶ λήϊα πυροφόρα κατηθαλώθησαν, καὶ παρὰ Περσῶν ἐάλωσαν Βλάχοι δορύκτητοι, οὓς ὁ τῆς πόλεως

6. τῶν om APW. 9. πλάκα A. 21. ὡς εἴπερ? 23. πυροφόρα] ποηφόρα A.

belli invaderet, nec quidquam esset quod hostem per ambages quaerere cogeret. praeterea neminem esse qui in barbaricis et foedis illis locis diutius commorari sustineat, nullo aut exiguo cum fructu, ficuum et peponum tempore instante, et caeteris pomis maturescentibus, quibus Propontis ut paradisus dei manibus consitus abundet. „nti. am" inquiunt „in Rhegii planitie essemus, et Aphameam cerneremus, ut sacra Cpoli salutata in Propontidis amoenitates navigaremus, quam lenes et fecundae Aquilonis aurae iugiter perflant, ubi pisces recentes palpitant, ubi delphines iucundissime saltant, ubi lavacra passim arrident, ubi limpidorum rivulorum flexus spectatorem exhilarant, ubi auribus obambulantium garritus hirundinum et cantus lusciniarum caeterarumque avium blandiuntur." igitur imperator laxis habenis ad Prosacum fertur, quasi oculis ea usurpasset quae auribus acceperat. obiter tamen castella quaedam eversa sunt, et horrea et segetes incensae; et a Persis, quos Ancyranus satrapa imperatori auxilio miserat, Blachi aliquot capti. tum orthodoxae fi-

Ἀγκύρας σατράπης ἐπικούρους ἀπέσταλκε βασιλεῖ, ὅτε καὶ τὸ
μὲν περὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑγιὲς καὶ θερμότερον τὸν βα-
σιλέα ἐξελιπάρησε μὴ συγχωρῆσαι ὅλως τοῖς Τούρκοις οἵκα-
δε ἀνθρώπους μετενεγκεῖν θεὸν ὃν ἡμεῖς προσβεύομεν σεβο- V. 269
μένους, ἵνα μὴ τὴν πίστιν ἄκοντες μεταθέμενοι τὸ θεῖον κατὰ
τῶν ἐκδόντων ἐκμήνωσιν, ἀλλὰ τὸ μὲν Βλαχικὸν αἰχμάλωτον
ἐς οἰκετικὸν ἀποδοθῆναι Ῥωμαίοις, αὐτοὺς δὲ τοὺς χειρω-
σαμένους Πέρσας φιλοφρονηθῆναι δεξιώσεσιν ἑτέραις βασιλι-
καῖς· ὃ δὲ οὐδ' ὅλως ἐπένευσεν. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐς αὐτὸν
ἐφθάκει τὸν Πρόσακον, βαλὼν ἐκεῖ που στρατήγιον ἔγνω τοῦ
φρουρίου αὐτίκα πειράσασθαι. καὶ ἦν ἔργα πρὸς Ῥωμαίων
τηνικαῦτα τελούμενα κατιδεῖν γέρατος καὶ θαύματος ἄξια· ὑπὲρ
γὰρ ἐλπίδας διηγωνίσαντο. οἱ μὲν γὰρ θυρεοῖς καὶ γυμνοῖς φρα-
ξάμενοι ξίφεσιν, οἱ δὲ τόξα καὶ βέλη φέροντες περὶ τὰ ἀνάν- P. 327
τη τοῦ φρουρίου ἀνερριχῶντο γεώλοφα, καὶ τοῖς ἀπὸ τειχῶν
καὶ τῆς ἄκρας μαχομένοις ἐπεγχρίπτοντες ἔβαλλον. ἀμέλει
καὶ μετὰ κάματον καὶ φόνον πολὺν ἐξέκρουσαν τοὺς βαρβά-
ρους τοῦ προτειχίσματος, ὅπερ προφύλαγμα τῶν ἐκεῖσε πυ-
λῶν ἐπῳκοδόμητο νεωστί. ἦσαν δ' οἳ καὶ διὰ τῶν κρημνω-
δῶν ἀνιμώμενοι ἀνόδων ἠκροβάτουν ὡς αἴγαγροι, πειρώμε-
νοι γενέσθαι εἴσω τειχῶν καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἄκραν ἀναδρα-
μεῖν. ἀλλ' ὅτε τι διανύσαι ἔργον ᾠήθησαν σωτήριόν τε ἅμα
καὶ κάλλιστον, τοὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν ἀμυνομένους τρεψάμε-
νοι καὶ εἴσω συγκλείσαντες, τότε εἰκαίως διαπονούμενοι ἔγνω-
σαν· αἰτήσαντες γὰρ σκαπάνας εἰς τὴν τῶν περιβόλων κα- B

dei cultores imperatorem obtestati sunt ne a Turcis homines qui eundem deum colant quem nos veneraremur, abduci ullo modo pateretur, ne religionem abiurare coacti deum contra eos a quibus dediti essent instigarent; sed Blachis in Romanorum servitia distributis Persae, qui eos cepissent, aliis largitionibus placarentur. verum ille plane renuit; et castris ad Prosacum positis statim oppugnationem tentare instituit. ac Romani opera edebant praemio et admiratione digna, spem omnem alacritate superantes. nam alii clipeis et strictis ensibus muniti, alii arcus et sagittas gestantes in arduos castelli tumulos arrepebant, et moenium defensores facti propiores impetebant. denique post fatigationem et caedem multam barbaros munitione recens portis obducta depulerunt. erant etiam qui per praecipites tramites funibus sese attollentes, et in rupibus instar capreafum haesitantes, moenia transcendere et in ipsam arcem evadere niterentur. sed cum propugnatoribus profligatis et in castellum compulsis se rem salutarem et pulcherrimam confecisse putarent, tum demum laboris sui vanitatem intellexerunt. nam cum ones ad moenia diruenda postu-

σθῆναι τὸν [illegible], ἢ γ[illegible]
C κρατοῦντα ὑπενεγκεῖν τὸ πρα
τῶν μάχῃ καὶ δίψει καὶ πνίγ
ἡλίου καύσωνα, ὁ δὲ μόνῃ ἐ
κατεχούσῃ, καὶ τῇ περιψοφήσει
τα ὑποκρινάμενος κατέβαλεν ο
ἀνδρῶν φρονήματα. ἐπὶ δὲ τ
νοι, ὅπως δι' αὐτῶν ἐς τὰ ἄν
τούτων αὐτίκα ηὐμοίρησαν.
μογεῖν ἀνεχόμενοι μετέβησαν
ἀναμφιλέκτου δ' ἄν, ὡς οἱ τε
νοντο ὕστερον, ἑάλω τὸ φρούριο
D Ῥωμαίοις εὔφημον τὸ ἔργον τόδε

19. ἐκ τοῦ] ἔλεγον δὲ καὶ διεβεβ
ὅτι εἰ ἐξ ἑτοίμου εἴχομεν τὰ
ἐπιτήδεια ὅπλα, καὶ ἐδίδοντο
ἐζητοῦμεν, καὶ τὰ κάστρον
αὐτός. B.

lassent, nemo fuit qui ea instrum
minus in opere perseverantes fa
manibus ac gladiis pro ligonibu
et pinnas assiliendo revellebant.
ipsi ex superiore loco male trac
praefectus spado ligones in unum
tem homo execrandus statim sub
ter obiurgandus, ut milites pugna

καμάτων ἀναίρεσις, εἰ τὰ πρὸς τὴν καθαίρεσιν τοῦ τείχους ὄργανα προῃτοίμαστο καὶ κατὰ καιρὸν αἰτουμένοις παρείχετο. νῦν δὲ ἡ τῶν καθηκόντων ἀμέλεια ἦ καὶ θεὸς αὐτὸς (ἀλλ' ἡμῖν ἱλήκοι θεός, εἰ ἐμπλήκτως τοῖς αὐτοῦ ἐπιβάλλομεν κρίμασι) μὴ ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις ἐπευδοκῶν προσέστη τοῖς ἀγωνίσμασι. καὶ κατ' ἐκείνην μὲν τὴν ἡμέραν οὕτω Ῥωμαῖοι διημιλλήθησάν τε καὶ διελύθησαν, τὴν δ' ἐπιοῦσαν αὖθις πρὸς δευτέραν ἔξῆεσαν συμπλοκήν, εὗρον δὲ μετὰ φρονήματος καὶ κόμπου τὸ ἀνθιστάμενον ἀμιλλώμενον διὰ τὰ συνεχθέντα χθιζά. ἀλλὰ καὶ τὰ πετροβόλα μηχανήματα οἷς ἐχρῶντο οἱ βάρβαροι ἀνῄρουν οὐχὶ βραχεῖς, ἐπιτυχῶς καὶ ἀφ' ὕψους τοὺς λίθους διακοντίζοντες· ἦν γὰρ καὶ ὁ ταῖς τῶν πετρῶν ἀφέσεσιν ἐφεστὼς καὶ τὸν λύγον περιάγων καὶ τὴν σφενδόνην διατιθεὶς ἐν μηχανουργοῖς ἄριστος, Ῥωμαίοις μὲν ἐπὶ μισθῷ τὰ πρῶτα ὑπηρετούμενος, τότε δὲ πρὸς Χρύσον ἀπονοστήσας ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν τὸν μισθὸν χορηγούμενον. P. 328
οὐ μόνον δὲ οἱ ἐξ ἀφετηρίων ἀποσφενδονούμενοι σφαιρωτοὶ V. 270
λίθοι κακῶς ἐτίθουν τὸ στράτευμα, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ πρανοῦς ἐπικυλιόμενοι ἄνωθεν. ἐν πολλοῖς δὲ καὶ τὰ μὴ ἐφικνούμενα σωμάτων ἐκ τῶν μηχανῶν χερμάδια εἰς θάνατον κατῆγον οἷς προσεπέλαζον· ταῖς γὰρ ἀνεστηκυίαις πέτραις προσαρασσόμενα, εἶτα τῇ τοῦ ἀφεικότος βέλους σφοδρότητι πρὸς πλεῖστα διαιρούμενα τμήματα, τῇδέ τε κἀκεῖσε διακρι-

10. τὰ πετροβόλα] τὰ χαλαστάρια B. 12. ἦν γὰρ] ἦν δὲ παρ' ἐκείνοις καὶ ὁ ἄριστος καὶ πρῶτος τῶν τεχνιτῶν βάλλων εἰς τὴν σφενδόνην καὶ ῥίπτων αὐτάς, ὃς τὰ μὲν πρῶτα ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἦν, ὑπηρετῶν τῇ βασιλείᾳ μετὰ ῥόγας, τότε δὲ τῆς ῥόγας αὐτοῦ κρατηθείσης πρὸς τὸν χρύσον ἀπῆλθεν. B. 21. ταῖς γὰρ ἐρριζωμέναις πέτραις κρούοντες B.

tis postea laboribus caruissent, si instrumenta ad diruendum murum idonea statim in promptu fuissent. nunc vel officii neglectus vel deus ipse (is vero veniam concedat in sua iudicia temere inquirenti) iis hominibus offensus illis conatibus obstitit. ac eo die Romani sic a pugna discesserunt; qua postridie renovata, barbaros fortiter et insolenter ob hesternum casum pugnantes repererunt; nec pauci ex nostris tormentorum saxis icti, ex superiore loco solerter emissis, ceciderunt. nam qui eas machinas instruebat, solertissimus artifex, principio Romanis mercede inservierat, tum vero ob non solutum stipendium ad Chrysum defecerat. neque vero globis duntaxat machinarum, sed saxis etiam superne devolutis nostri affligebantur. ea quoque saxa quae primo impetu corpora non attingebant, cum eminentibus rupibus allisa in plurima frusta dissilirent, huc atque illuc

δὸν σκεδαννύμενα θανατηφόρον ἦσαν κακόν. καὶ νυκτὸς δὲ λάθρᾳ τοῦ ἐρύματος ἐξιόντες οἱ βάρβαροι τάς τε μηχανὰς διέλυσαν ἃς ἐπὶ τῶν ἐκεῖσε γηλόφων διέστησαν Ῥωμαῖοι, καὶ
B τὸ νυκτοφυλακοῦν διαθροήσαντες στράτευμα τῇ τοῦ πρωτοβεστιαρίου Ἰωάννου σκηνῇ φεῦγον ἐπικατέλαβον, ὡς καὶ τοῦτον θορυβηθέντα ἐξαναστῆναί τε αὐτίκα τοῦ λέχους, ὡς εἶχε καταδαρθάνων, καὶ δρασμῷ χρήσασθαι ὠρακιῶντα καὶ ὑπὸ δέους βαλλόμενον. ἀμέλει καὶ τὰ ἐν τῇ σκηνῇ διελόμενοι, ἐν οἷς ἦν καὶ τὰ βατράχεια τὸ χρῶμα πέδιλα τοῦ πρωτοβεστιαρίου, ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα ἐν μωκείᾳ καὶ γέλωτι τὰ Ῥωμαίων ἐτίθεσαν πράγματα. ἔτι δὲ καὶ οἴνων δοχεῖα τυμπανοειδῆ ἐκ λύγων διάκενα διαχαλῶντες ἄνωθεν ἐξίστων τῷ δούπῳ τὸ στράτευμα, μὴ εἰδὸς ὡς ἐν σκότει τὸ γινόμενον. ταύτῃ τοι καὶ βασιλεὺς τὰ κατὰ σκοπὸν οὐχ ὁρῶν περαινόμενα, ἄλλως τε μηδὲ χρονοτριβεῖν ἐκεῖσε προθέμενος,
C ἐς ξυμβάσεις τρέπεται. τοῦ τε οὖν Προσάκου καὶ τῆς Στρουμίτζης καὶ τῶν χωρῶν τῶν πέριξ Χρύσῳ ἐξίσταται, καὶ μίαν τῶν ἐκ τοῦ γένους συνευνάσαι οἱ συντίθεται, μὴ γυναικὸς σπανίζοντι. ἀμέλει καὶ εἰσιὼν τὸ Βυζάντιον τὴν τοῦ πρωτοστράτορος θυγατέρα τοῦ συνοικοῦντος ἀπέζευξε, καὶ τῷ Χρύσῳ ταύτην ἐκπέμψας, νυμφαγωγὸν ἀναδείξας τὸν σεβαστὸν Κωνσταντῖνον τὸν Ῥαδηνόν. τελεσθέντων δὲ τῶν νυμφευμάτων καὶ τῆς γαμηλίου δαιτὸς παρατεθείσης ὁ μὲν Χρύ-

2. μηχανὰς] τετραραίας B. 8. παλλόμενον? 9. τὰ βατράχεια] τὰ πράσινα ὑποδήματα B. 11. καὶ οἴνων] καὶ βουτζία εὔκαιρα ἔχοντα πέτρας ἐντός, ἅτινα καὶ κυλιόμενα ἐποιοῦσαν κτύπον μέγαν B. 21. νυμφαγωγὸν] σύντεκνον καὶ πληρωτὴν τοῦ γάμου B.

sparsa letiferum erant malum. et barbari noctu clam e castello egressi machinas quas Romani in tumulis disposuerant deiecerunt, et excubias territas ad protovestiarii Iohannis tentorium fugientes adepti sunt, ut is quoque somno excussus statim e lecto surgeret et trepidus fugeret. praedam in eius tabernaculo repertam partiti, in qua etiam virides calcei erant, insigne dignitatis illius, per totam eam noctem res Romanas deriserunt et subsannarunt. praeterea vacua dolia demittendo sonitu exercitum, quid rei esset in tenebris ignarum, perterrefaciebant. quamobrem cum imperator non succedere institutum suum cerneret, nec alioqui diutius immorari constituisset, per pactiones Chryso Strummiza et Prosaco finitimisque regionibus cedit; et quamvis uxorem habenti quandam ex cogitatione sua se ei desponsurum promittit. Byzantium reversus protostratoris filiam a marito seiunctam Chryso per Sebastum Constantinum Rhadaenum mit-

σος ἐζωροπότει καὶ ἤσθιε τονθευόμενος, ἡ δὲ γυνὴ τὸν τῶν νεονύμφων αἰδουμένη νόμον ἐγκρατῶς εἶχε τῶν παρακειμένων. ἐπιταχθεῖσα δὲ πρὸς τοῦ νυμφίου συμμετέχειν ἐκείνῳ βρώσεως, καὶ μὴ οὕτως αὐτίκα δράσασα, εἰς ὀργὴν ἐκμαίνει τὸν ἄνδρα. ἀμέλει καὶ πλεῖστα καθ' ἑαυτὸν ὑποβαρβαρίσας καὶ θυμομαχήσας ἐφ' ἱκανόν, μεθ' ὑπεροψίας ἔφησεν ὕστερον „μὴ φάγῃς μηδὲ πίῃς" Ἑλληνίδι φωνῇ. D

2. Τότε δὲ καὶ Σκυθῶν ἔφοδος ἐγεγένητο μεγίστη τε καὶ φρικαλεωτέρα τῶν πρότερον· εἰς γὰρ τέσσαρα διαιρεθέντες στρατεύματα πᾶσαν τὴν Μακεδονίαν ἐπῆλθον, ἀποπειρασάμενοι καὶ πόλεων εὐτειχίστων καὶ κορυφὰς ἐπανιόντες ὀρῶν, ὥστε καὶ τὸ Γάνος τὸ ὄρος διερευνησάμενοι πολλὰ φροντιστήρια ἐσκύλευσαν καὶ μονάζοντας ἀπέκτειναν, μηδενὸς εἰς χεῖρας τολμῶντος ἰέναι διὰ δέος, ὅτι καὶ μετ' ἐλαττόνων ἔμελλον πρὸς πλείους συμπλέκεσθαι καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἑαυτῶν ἐρᾶν οὐκ εἶχον ψυχῆς.

Ὁ δὲ βασιλεὺς τὰς θυγατέρας ὁρῶν ὀργάδας ἐπὶ λέχος δεύτερον διὰ νεότητα καὶ ὥραν σώματος ἐφιλοκρίνει τοὺς συζευξομένους αὖθις αὐταῖς, ὥστε καὶ δυνάστας ἐθνῶν ἐξελέγετο τὰ τῶν Χριστιανῶν πρεσβεύοντας, οὓς ὡς πολεμίους P. 329 ἦν δεδιώς. ὑψὲ δὲ τῶν τοιούτων σκεμμάτων μεθαρμοσθεὶς Ῥωμαίοις αὐτὰς ἐκδέδωκε, τὴν μὲν Εἰρήνην συνάψας τῷ Παλαιολόγῳ Ἀλεξίῳ, διαζευχθέντι πρότερον ἧτις ἐννόμως αὐτῷ

10. πᾶσαν τὴν θράκην ἐκούρσευον B. 19. ὥστε καὶ] καὶ ἐξελέγετο καὶ ἀπὸ τῶν πλησιαζόντων αὐτῷ ἐχθρῶν χριστιανῶν ὄντων, καὶ ὡς πολεμίους φοβούμενος B.

tit. sponsalibus peractis et nuptiali convivio apposito Chrysus strenue potabat et comedebat. uxor vero eius observata sponsarum consuetudine nihil attingebat; et cum ab eo vesci iussa non statim paruisset, ira inflammatus, et multis barbaris verbis per indignationem obmurmuratis, tandem per contemptum Graece dixit „neque edito neque bibito."

2. Sub id tempus Scythae in quatuor exercitus divisi, maiori cum terrore quam unquam prius per totam Macedoniam sunt grassati. munitis etiam urbibus, et montium cacuminibús tentatis, ac monte Gano pervestigato, multa monasteria diripuerunt, multos monachos occiderunt, nemine cum eis ob multitudinem eorum ex periculi metu congredi auso.

Imperator vero cum filias suas ob adolescentiam et formam secundas nuptias desiderare videret, delectu ex omnibus gentibus Christianis habito, eos principes praeferebat caeteris, quos metuebat. tandem eo consilio omisso, Romanis eas despondit, Irenen

ἐγινώσκετο, ὥρας εὖ ἔχουσα, τὴν δ' Ἄνναν συνηρμόκει Θεοδώρῳ τῷ Λάσκαρι, νεανίᾳ τολμητίᾳ καὶ ῥαγδαίῳ πρὸς ἔργα πολέμια. ἦν δ' ὁ καιρὸς καθ' ὃν αὐται γεγόνασιν αἱ σύναφειαι ἐγγίζοντος ἀπόκρεω, καὶ τοῦ κηδεστοῦ βασιλέως οὔκουν ἐνσχολάσαι προθεμένου σταδιοδρόμων ἵππων ἁμίλλαις οἱ νεόγαμοι ἐνέκειντο θέατρα ἐξαιτούμενοι. διαιτῶν τοίνυν καὶ βασιλεὺς ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς γαμβροῖς εἰς μὲν τὸ μέγα παΒλάτιον οὐδαμῶς ἀφικνεῖται, οὔτε μὴν ἐσάνεισι τὸ στάδιον, V. 231 τὰς δ' ἱππικὰς ἄντυγας εἰς τὸ ἐν Βλαχέρναις ἀρχεῖον προστάξας ἐνεχθῆναι σχεδιάζει θέατρον. καὶ δὴ αἱ μὲν φῦσαι τῶν πολυαύλων ὀργάνων κατὰ τὴν ἐκεῖσε αὔλειον εἰς καμπτῆρας διατίθενται, εἷς δ' ἔπαρχον τῆς βασιλίδος διασχηματίζεται πόλεως ἐκτομίας τις· τὸ δὲ ὄνομα ἑκὼν παρωδράμοιμι, πλούτῳ δ' ἦν οὗτος περιβριθὴς καὶ μεγίστας χειρίζων ἀρχὰς καὶ τοῖς περὶ τὴν βασίλειον γραφὴν ἐγγραφόμενος. πλεγμάτιον τοίνυν ἐκ λύγων συγκείμενον, ὃ φησιν ἡ δημώδης φράσις ὄνον ξύλινον, χρυσοπάστῳ σάγῳ ζωστῷ ἐς τὸ διαμπερὲς σκεπόμενον διαζωσάμενος τὸ σχέδιον ἐκεῖνο θέατρον εἴσεισιν, ὅτε καὶ ἦν τὸν αὐτὸν ὁρᾶν καὶ ὡς ἀναβάCτην μεγαλοπρεπευόμενον καὶ ἵππον εὐήνια προποδίζοντά τε καὶ χρεμετίζοντα· μετὰ βραχὺ δὲ κατὰ τοὺς πάλαι τῶν

4. οὔκουν] μὴ θέλοντος ξυλοκονταρέας καὶ ἐγκράσματα ἀλόγων ποιῆσαι B. 14. μεγίστας] μεγάλας δουλείας τῆς βασιλείας ποιῶν B. 16. πλεγμάτιον] ξυλάλογον ποιήσας καὶ χρυσοῦν βλατὶν σκεπάσας αὐτὸ καὶ σαγίσας ὡς δῆθεν καβαλλικεύων αὐτὸ εἰσῆλθε μέσον τοῦ θεάτρου, καὶ ποτὲ μὲν ὡς ἄλογον ἐφαίνετο καμαρώνων καὶ τὸν σφόνδυλον ὑψῶν καὶ τζατζαρίζων καὶ χρεμετίζων, ποτὲ δὲ ὡς καβαλλάριος ἐπὶ ἀλόγου δῆθεν ἐγκαθήμενος καὶ ἐπαιρόμενος. μετ' ὀλίγον δὲ πεζεύσας ἀπὸ τοῦ ἀλόγου ὑποκρίνεται μετὰ ἄλλων ἑτέρας ἀνθρώπων μορφάς. B.

Alexio Palaeologo, cum prius formosam uxorem repudiasset, Annam Theodoro Lascari, adolescenti animoso et bellicosissimo. eae nuptiae cum sub Carnisprivium celebrarentur, imperator, qui decursionibus equestribus supersedere statuisset, sponsis spectacula flagitantibus, ut et sibi ipsi et generis morem gereret, nec magnum palatium nec stadium ingreditur, sed curribus in Blachernium palatium translatis theatrum ex tempore instituit, organa musica in fornicibus disponit; praefecti urbis personam sustinere iubet eunuchum quendam opulentissimum et summis magistratibus praeditum, ordinis senatorii hominem, cuius nomini libens parco. is fabrica, quae vulgo ligneus asinus dicitur, aurato et picturato sago tecta succinctus, extemporale illud theatrum ingreditur. ac eundem equitem magnifice incedentem, et equum leniter progredientem et hinnientem: et paulo post, ut

δραμάτων ὑποκριτάς, τὸν ἔφιππον ἀποδυσάμενος ἔπαρχον, τὸν μαπτάριον ὑποκρίνεται. ἦσαν δὲ οἱ τὸν γυμνικὸν ὑποδύντες ἀγῶνα οὐ τῶν ἐξ ἀγορᾶς καὶ τριόδων τινές, ἀλλ' εὐπατρίδαι νεανίαι, πρώτως φύοντες γένειον. ἐθεᾶτο γοῦν τὰ σκηνικὰ ταῦτα καὶ γελοιώδη ὁ βασιλεὺς παίγνια καὶ ἡ βασιλίς, καὶ ὅσον αὐτοῖς τοῦ γένους ἐπίσημον, καὶ τὸ τῆς θεραπείας εὐπαρρησίαστον· τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσα πάροδος ἀποκέκλειστο. ἐπεὶ δ' ἐφειστήκει καιρὸς καθ' ὃν ἔδει πρὸς τὸ τρέχειν γενέσθαι τοὺς τὸν γυμνικὸν ἐκτελέσοντας δίαυλον, ὁ μὲν ὑποδὺς τὸν μαπτάριον εὐνοῦχος, τὴν μέσην εἰληχὼς χώραν, εἰς βραχίονας τὰς χεῖρας ἀνεκάλυψε, καὶ τὸ καταντυγῶδες ἀργύρεον κάλυμμα τῇ κεφαλῇ περιθέμενος ἐκ τρίτου ἦν εἰς τὸ θέειν τὰ μειράκια προσκαλούμενος· ἐστὼς δέ τις ἐξόπισθεν νεανίσκος εὐγενής, ἀξιώματι λαμπρῷ περίβλεπτος, τοσαυτάκις αὐτὸν τοῦ ποδὸς τῷ πλατεῖ κατὰ τῶν πυγῶν καὶ τῶν γλουτῶν ἔτυπτεν εἰς ἐξάκουστον ὁσάκις συνιζάνων ἐκεῖνος τὸ τοῦ δρόμου παρείχετο σύνθημα.

Ἀλλ' οὔπω ἀκριβῶς διηγώνιστο τὰ μειρακιώδη ταῦτα ἀθύρματα, καὶ οἰκτρά τις ἀγγελία τὴν ἐν τούτοις διαδέχεται χαρμονήν. ἡ δὲ ἦν τὸ ἀποστῆναι τὸν Ἴβαγκὸν κατὰ τὴν Φι-

δ. τὸν μαπτ.] τὸ A. γ. ἐπεὶ δὲ καὶ δραμεῖν ἔμελλον τὰ μαμουκώδη ἐκεῖνα πρόσωπα μετὰ τοῦ ἀλόγου ὄφθεν τοῦ ἐπάρχου, ὁ μὲν ὑποκρινόμενος τοῦτο εὐνοῦχος ἐξεγύμνωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ μέχρι καὶ τοῦ βραχίονος, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ φορέσας ἐξ ἀργύρου φόρεμα ἔκραζε τοὺς νέους εἰς τὸν δρόμον τοῦ μέσου ἐλθεῖν καμαρώνων ὄφθεν καὶ καταπαίζειν καὶ καταπηδᾶν τὸ τούτου ἄλογον. ἱστάμενος δέ τις ὄπισθεν αὐτοῦ νέος εὐγενής, ὀφφίκιον ἔχων λαμπρόν, καθ' ἓν τοῦ τοιούτου εὐνούχου ἀναπήδημα ἔκρουεν αὐτὸν κλωτζάτον, ὡς τὸν αὐτοῦ κτύπον ἀκούεσθαι B.

olim histriones, deposita equestris praefecti persona peditem videres. qui gymnicos ludos frequentabant, non erant homines circumforanei et triviales, sed adolescentes patricii. ea scenica et ridicula ludicra imperator et imperatrix spectabant, una cum cognatis et honoratioribus ministris, caeteris omnibus exclusis. cum tempus currendi adesset, eunuchus medium locum tenens, manibus ad cubitos usque nudatis et argenteo tegmine capiti imposito, tertium adolescentes ad cursum provocabat. quidam vero nobilis et dignitate illustri praeditus adolescens a tergo eius stans toties eius nates et femora planta pedis clare feriebat, quoties ille considens certaminis signum dabat.

His puerilibus ludicris nondum absolutis, tristis nuntius Philippopoli affertur de Ibanci defectione. is, ut supra diximus, nomine

λιππούπολιν. ὡς γὰρ ἄνωθεν εἴπομεν, μετονομασθεὶς ὅδε Ἀλέξιος καὶ γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρόπαιδι τῷ βασιλεῖ γεγενὼς καὶ πλείω τῆς δεούσης ἰσχὺν ὑποδὺς στρατηγεῖν εἰλήφει καὶ προεστάναι τῶν τάξεων αἳ τοῖς ὁμογενέσιν αὐτῷ Βλάχοις περὶ τὴν Φιλίππου ἐπαρχίαν ἀντεκάθηντό τε καὶ ἀντεφέροντο. ἀμέλει καὶ τῶν ἐκεῖσε χωρῶν φανεὶς κύριος ἦγε τὰ πάντα καὶ
P. 330 ἔφερεν, ἀγχίστροφος ὢν καὶ δραστήριος πρὸς ἅπαν σύνδρομον ἔργον τοῖς ἐν τῇ ψυχῇ κινήμασι καὶ βουλεύμασιν. ἦσκει τε εἰς πόλεμον τὸ περὶ αὐτὸν ὁμόφυλον, δωρεαῖς πιαίνων καὶ ὁπλισμοῖς κρατύνων, καὶ φρουρίων ἐρυμνῶν ἀνεγέρσεσι τὰ ἀντικείμενα τῷ Αἵμῳ ὄρει ἀνεπιχείρητα μικροῦ ἀπειργάζετο. βασιλεὺς μὲν οὖν ἐπῄνει ταῦτα μανθάνων, καὶ δι' αἰδοῦς ἐτίθετο τὸν Ἀλέξιον, πολλαῖς καὶ μεγίσταις φιλοφρονούμενος αὐτὸν δωρεαῖς, ἡδέως τε αὐτοῦ ἤκουε, καὶ τὰς αἰτήσεις ἐξεπέραινε ῥᾴδιον· τὰ δὲ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε πραττόμενα οἱ περὶ τὸν βασιλέα συνορῶντες καλὰ μὲν ἀπεφαίνοντο εἶναι καὶ ἀρίστως ἔλεγον δρᾶσθαι, οὐ μὴν καὶ ἐπὶ
B σκοπῷ Ῥωμαίοις συνοίσοντι παρὰ τοῦ πράττοντος γίνεσθαι, ὅθεν καὶ παραινέσεις εἰσῆγον τῷ αὐτοκράτορι παραλῦσαι τῆς ἀρχῆς τὸν Ἀλέξιον· μηδὲ γὰρ ἂν βάρβαρον ἄνδρα μὴ πάνυ πρώην Ῥωμαίοις πολεμιώτατον οὕτως ἐξαίφνης μεταπεσεῖν εἰς ἀκραιφνῆ διάθεσιν, ὡς φρούρια καὶ πολίχνια ἐν τοῖς ἐπικαίροις νεουργεῖν τόποις, καὶ αὔξειν μὲν τὸ ἐμφύλιον αὐτῷ στράτευμα, ἀμικρύνειν δὲ τὸ Ῥωμαϊκόν, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ

21. πολ. δὲ οὕτως A.

in Alexium mutato desponsaque nepte imperatoris, maiorem quam decuit auctoritatem nactus, et cohortibus praefectus quae Blachis ad Philippopolim resistebant, ac potius locorum illorum dominus factus, suo arbitratu regebat omnia: quippe homo callidus et strenuus, facile quicquid animo destinasset exequens, et populares suos liberalibus donativis saginatos et armis exornatos ad bellum exercebat, et loca monti Haemo finitima firmis castellis ita muniebat ut ea hostes pene invadere non auderent. quamobrem ab imperatore collaudabatur et magni fiebat, multis amplissimis muneribus afficiebatur, audiebatur libenter; quicquid petiisset, impetrabat. aulici vero illius viri facta egregia et utilia quidem esse fatebantur, sed ad Romanorum utilitatem referri negabant, et imperatori auctores erant adimendi ei magistratus. neque enim hominem barbarum, paulo ante Romanis infestissimum, usque adeo subito mutatum esse tantamque benevolentiam concepisse, ut nova castella et oppida in opportunis locis extruat. neque eum cohortes Blachicas aucturum, Ro-

ὡς δύσχρηστον τιθέναι ἀπόμαχον, εἰ μή τις αὐτῷ ἐνέσπαρτο τοῦ τυραννίδι ἐπιβαλεῖν ἔννοια, ἐπεὶ μηδὲ τά τινων ἐννοήματα φιλεῖν πως ἀεὶ ὡς διὰ πυλῶν τῶν χειλέων ἐκφέρεσθαι, ἀλλ' ἐν πολλοῖς καὶ φωνῆς τρανότερον ὅσα κέκευθεν ἡ φρὴν αἱ πράξεις ἐξαγγέλλουσιν. οὐ μὴν εἰς ὦτα ἀκουόντων τὰς C σοφὰς ταύτας γνώμας ἦσαν εἰσηγούμενοι· ὁ γὰρ βασιλεὺς V. 272 ἐχέγγυον εἰς πίστιν τὸν τῆς υἱωνοῦ Θεοδώρας γάμον καθάπαξ ὑπολαβὼν οὐκ ἔστιν ὅπως ἐπὶ πᾶσιν οὐκ ἀσφαλῆ τὰ πρὸς εὔνοιαν καὶ ἀπρόσκοπον ἔκρινε τὸν Ἀλέξιον, καταγοητευούσης, οἶμαι, κἀνταῦθα τῆς κακοποιοῦ δυνάμεως τῆς ἐπὶ τὸ κάκιστον ἀεὶ φερούσης τὰ Ῥωμαίων πράγματα. ὡς δ' οὐ πολλῷ ὕστερον εἰς ἔργον τὸ δέος ἐκβέβηκεν, ἐννεὸς ἐπὶ τοῖς ἠκουσμένοις φανεὶς καὶ μὴ ἔχων ὅ τι καὶ δράσειεν ὡς ἀναρραγέντος τοῦδε τοῦ κακοῦ ἀπροόπτως, καὶ ὅτι τῶν στρατευμάτων ἐργώδης ἡ συλλογή, ἐν μὲν τῷ παραυτίκα στέλλει πρὸς τὸν ἀποστάτην θλαδίαν τινά, τὰ πρῶτα τῶν ᾠκειωD μένων αὐτῷ, ὑπομνήσοντα τοῦτον τῶν συνθηκῶν καὶ τοῦ μηδέν τι πώποτε παθεῖν ἀηδὲς καὶ τῶν ἐλπίδων ἀνάξιον, ἐξ ὅτου περ αὐτῷ προσκεχώρηκεν· οὐδὲ γὰρ ἦν ἀπογινώσκων τὴν τῆς γνώμης μεταβολήν. τοῦ δὲ κατόπιν καὶ οἱ νεόνυμφοι γαμβροὶ τοῦ βασιλέως συνεξῆσαν μετά γε παντὸς τοῦ οἰκιδίου καὶ συγγενικοῦ πληρώματος καὶ τῶν τότε ἐν τῷ παλατίῳ εὑρισκομένων στρατιωτῶν. ἀφιγμένος οὖν ὁ βέβη-

7. θεοδώρας om A. 17. τοῦτον] τούτω APW. 20. οἱ νεόνυμφοι] οἱ δύο νεόγαμβροι μετὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καὶ τῶν συγγενῶν B.

manis immunitis et aliquando etiam ut inutilibus a pugna remotis, nisi regni cupiditatem aleret. neque enim omnes ea quae pectore lateant ore proferre, sed ipsa facta saepenumero omni oratione evidentius animi recessus declarare. verum surdo, ut aiunt, fabula narrabatur. imperator enim neptis suae Theodorae sponsalia satis firmos quasi obsides ratus, de integritate et fide Alexii nihil dubitabat, malefica quapiam vi hic quoque, opinor, mentis oculos perstringente, cuius impulsu res Romana subinde ruit in peius. ut autem non multo post id evenit quod timebatur, eo inopinato nuntio attonitus et inops consilii ob difficilem exercitus convocationem, ad seditiosum statim spadonem quendam ei familiarissimum mittit, qui pacta et conventa in memoriam ei revocaret; et quod nihil unquam ex eo tempore, quo se ad Romanos contulisset, molesti aut spei suae contrarium perpessus esset, admoneret. neque enim de eo reconciliando desperabat. eum non longo intervallo secuti sunt imperatoris generi cum omni ministrorum et cognatorum comitatu, et militibus qui in

καὶ ἦν θαυμαστὴ τις ἡ [illegible]
λοντο ξύμπαντες· τὴν δὲ τοῦ κ
τοῦ διασοβηθῆναι τὸ θήραμα
μὲν οὖν θερμοτέροις ἐπιδιώκειν
νᾶν ἐφέποντας οἷ τῶν ὀρέων ἀπ
λεστέροις οὐχ ἥνδανεν ὅλως ἀε
μένου πάγοις καὶ ὄρεσιν, ἢ μ
πέτραν, ἢ ἐκμαίνειν εἰς συμπλο
B λάκις τὸ στῆθος εἰς διακόντισιν
τὰ πολίχνια ὁπόσα ἐπεσκεύασε
θέσθαι βασιλεῖ κατήκοα. καὶ τ
νος κυρωθείσης, τῷ φρουρίῳ
σιν ὄρους ἐν τόπῳ Κριτζιμῷ λ
ἔνθα καὶ πλεῖστα Ῥωμαῖοι καμ
λησάμενοι οὐκ ὀλίγους ἄνδρας

2. προσεπέρρωσε] ἐπτέρωσεν I

palatio reperiebantur. sed nefarius
do nihil quod ad rem pertineret
ut coepta persequeretur magis co
Romanos e vestigio illum invasuros
lictis salutem suam et popularium
ratoris vero generi, et protostrat
aemulatione mira seditiosum per
praedam fugatam amissa contenti
sic etiam placebat persequi et in
dentiores autem haud consultum

τείχει τὰς κλίμακας ἀπεβάλοντο, ὧν ἦν πρώτιστος ὁ Παλαιολόγος Γεώργιος. ὀψὲ δ' ἐξελόντες τὸ ἔρυμα καὶ ἕτερ' ἄττα πολίσματα ἐπὶ τῷδε συναφῶς ἐχειρώσαντο, πῇ μὲν μεθ' αἵματος πῇ δὲ καὶ ὁμολογίᾳ τούτων περιγινόμενοι. εὐμήχα- C
νος δ' ὢν ὁ Ἀλέξιος καὶ πολύχους εἰς ἔργα πολέμια ἄλλα τε πλεῖστα κατὰ Ῥωμαίων ἔργα στρατηγικῆς ἐμπειρίας πλήρη μαχόμενος ἐπεδείξατο, τέλος δὲ καὶ τοιόνδε τι μεθύδευμα μετιὼν δεξιώτατον σὺν ἄλλοις καὶ αὐτὸν χειροῦται τὸν πρωτοστράτορα. πλεῖστα γὰρ ὅσα τῶν ἀγελαίων ζώων ἐκ τῶν περιωπῶν εἰς τὸ πεδίον μετενεγκών, καὶ ταῦτα παραδοὺς τοῖς πρὸς Αἷμον ἀπάξουσιν ὁμοφύλων μετὰ καὶ μοίρας αἰχμαλώτων Ῥωμαίων ὥσπερ τι σκύλων ἀφαίρεμα καὶ ἀπόδασμα τῷ ἄρχοντι τῆς Ζαγορᾶς Ἰωάννῃ καὶ χάριν ἀμοιβὸν ἐσόμενα, ἐπεὶ καὶ σπεισάμενος Ἀλεξίῳ ἐκεῖνος κατὰ Ῥωμαίων διαθήκας διέθετο, λόχους ἔκτοτε ὑποκαθίσας Ῥωμαίους ἐπά- D
λλευεν· ἤδει γὰρ τὸ ἁρπαλέον καὶ πρὸς κέρδος ἑτοιμοτρεχὲς τῶν ἀνδρῶν, οὐδ' ἦν ἀγνοῶν ὡς αὐτίκα μάλα τοῖς φιλικοῖς ἐντυχόντες σφίσι Ῥωμαῖοι τὰς ψυχὰς αὐτοῖς ἐπιθήσουσιν ἐξερεθισθέντες καὶ μηδένα λόγον τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν V. 273
ποιησάμενοι. ἀμέλει καὶ εἶχε Ῥωμαίους μετὰ μικρὸν αὐτὰ ταῦτα διαπραττομένους, ὁπόσα κατὰ νοῦν ἔστρεφεν. ὁ γὰρ δὴ πρωτοστράτωρ ἅμα τῇ ἀκοῇ τῶν δρωμένων ἐκ τοῦ Βατραχοκάστρου ἀπάρας, ἔνθα ἦν σκηνούμενος, ἐς τὸ Βακτού-

9. ἐκ τῶν] ἀπὸ τῶν βουνῶν εἰς τὸν κάμπον B. 13. χάριν κανισκίου· ἤδη γὰρ καὶ μετ' ἐκείνου εἰρήνην ἐποίησε B. 16. ἤδει] ἐγίνωσκε γὰρ τὸ τῶν Ῥωμαίων πρὸς κέρδος λείξουρον, καὶ ὡς ἑτοίμως ἔχουσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν θεῖναι ὑπὲρ τοῦ κέρδους αὐτῶν, μηδένα λόγον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν ποιουμένων B.

Georgius Palaeologus, in admovendis ad moenia scalis amiserunt. tandem eo expugnato etiam alia quaedam oppida deinceps, alia sanguine profuso, alia deditione ceperunt. Alexius vero, callidus homo et solers bellator, cum alia plurima disciplinae militaris specimina edidit, tum uno insigni stratagemate praeter alios ipsum etiam protostratorem cepit. nam plurimis pecoribus ex speculis in campos agi et a popularibus suis cum parte Romanorum captivorum in Haemum ad Iohannem Zagore principem, cum quo foedus contra Romanos inierat, muneris loco et grati animi ergo duci iussis, Romanis insidias collocavit, rapacitatis et avaritiae eorum et caritatis erga suos non ignarus, prae quibus etiam salutem suam neglecturi essent. nec eum fefellit opinio. nam paulo post protostrator eo nuntio accepto, Batrachocastro, ubi stativa habebat, Bactunium profectus, specie rei decipitur; et

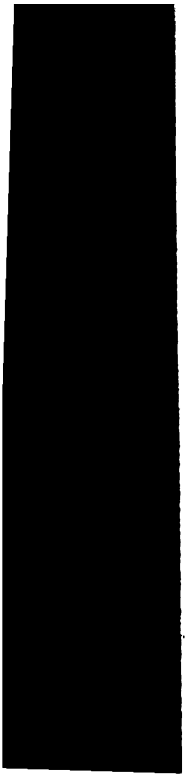

λεον, τὸ δ' [illegible]
P. 33a ηὐχρήστουν Ῥωμαῖοι ἢ γοῦν ἀπεθ
τῷ Ἀλεξίῳ κατὰ μάχην ἀγχώμαλο
που στρεφόμενοι ἡγάπων εἰ μὴ καὶ
σεται. ὁ δὲ πρὸς τὸ δοκοῦν οἱ
σμάτιά τε καὶ φρούρια εἰς ὀρῶν ὑ
τικαθισιάμενα τῷ Αἵμῳ καὶ ἀνυψ
αις οὐχ ἧττον φιλοτιμούμενα, οὐδ
ρας κατέλιπεν, ἀλλ' ἦν ὑπονοθεύ
ὁπόσα ἐς Μοσυνόπολιν ἐπινένευκε,
τῆς, καὶ πρὸς ὄρος τὸ Πάγγαιον
B νουσιν. ἀμέλει καὶ τὸ θέμα τῶν
τὰ ὅμορα ἐπενέμετο κατὰ καχέκτ
μὲν Ῥωμαίους καὶ ἀναιρῶν, ἀπ' ἐ

3. μὴ πολεμ.] καβαλλάριος ἱστάμ
κοῦ B. 9. περιληφθεῖσαν A.
θέμα τὸ τῶν σμολαίνων προσέπε
περὶ τὸν πάναχα ποταμὸν πλησμ

non animadverso Alexii dolo exercitus
spoliare iubet; ipse equo non bellic
tum vero ex insidiis consurgit Alexiu
tum diductaque suorum acie veluti
desertoris commento Romani exercitus
vero qui defecerant elati sunt. neque
aggredi audebant, sed iuxta Philippo
putabant, si urbem defendere pos

βάνων, τοὺς δ' ὁμογενεῖς ἐκείνῳ προστιθεμένους ἑκόντας ἐπὶ τῶν σφετέρων μένειν ἐῶν. καὶ ὁ μὲν ἐμπλατυνόμενος ἦν ἀεὶ καὶ μακρῷ κακίων τῶν πρώην ἀποστατῶν, ἐπεὶ καὶ ἐς τοσοῦτον ὠμότητος ἦλασεν, ἣν ἀνδρείαν οἱ πλεῖστοι τῶν βαρβάρων οἴονται, ὡς τοὺς ἐν πολέμῳ ζωγρουμένους Ῥωμαίους κατὰ πότον μελιστὶ διαιρεῖν· ὁ δὲ βασιλεύς, ὡς ἐξ ὧν ἔδρασε καθυπέδειξεν, ἕρμαιόν τε καὶ χάριεν καὶ κάλλιστον τύχης βράβευμα τὴν τοῦ πρωτοστράτορος ᾠήθη κατάσχεσιν, ὅθεν τῇ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιθέμενος οὐσίᾳ ῥυηφενεῖ καὶ τυραννικῇ ἄντικρυς οὔσῃ, καὶ μηδὲν αὐτῆς ἀναψηλάφητον ἢ ἀνεξερεύνητον ἀφεικώς, ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν ὑποδικάσας φρουρᾷ, οὐκ οἶδ' ὅ τι δοκοῦν, ἔαρος ὑπολήγοντος ἔξεισι καὶ ἄπεισιν εἰς τὰ Κύψελλα, (3) ὅτε καὶ τὸ περὶ τῶν θείων μυστηρίων ἀνακαλυφθὲν δόγμα πρὸς μοίρας ἐναντίας διέστησε τὸ Χριστώνυμον, καὶ λαμπρῶς ἐπ' ἀγορᾶς καὶ τριόδων παρὰ τοῦ βουλομένου παντὸς τὰ τιμῆς ὁμοῦ καὶ σιγῆς ἐξεφαυλίζετο ἄξια.

Μετὰ γὰρ τὸν Ξιφιλῖνον Γεώργιον, ὃς ἔτεσιν ἑπτὰ τὴν ἐκκλησίαν διεκυβέρνησεν, ὁ Καματηρὸς Ἰωάννης τὸν πατριαρχικὸν εἴληφε θρόνον, καὶ δέον τὸ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ξιφιλίνου ἀρξάμενον ὑπολαλεῖσθαι καὶ φύεσθαι δόγμα πρόρριζον ἐκτεμεῖν, καὶ καθυποβαλεῖν μὲν ἀναθέματι τὸν γεννήτορα τοὐτου τὸν ψευδομόναχον Σικιδίτην ὡς αἱρεσιάρχην καὶ νέα ἐπεισάγοντα δόγματα, τοὺς δ' ἄλλους ἐχεμυθεῖν πεῖσαι

3. καὶ μακρῷ] χείρων καὶ χειρότερος ἀεί ποτε γενόμενος B. 9. ὅθεν] πλουσίῳ γὰρ σφόδρα ὄντι καὶ πάνυ πολλὰ πλουσίῳ πᾶσαν τὴν αὐτοῦ περιουσίαν ἀπῆρε καὶ εἰσῆξεν εἰς τὸ βεστιάριον αὐτοῦ B. 10. ἀψηλάφητον?

facientes pristinas tenere sedes passus est. cum ita subinde cresceret, prioribus hostibus longe peior et crudelior extitit, ad eam progressus immanitatem quam barbari plerique fortitudinem esse censent, ut in compotationibus captivos Romanos membratim dissecaret. imperator vero factis suis declarans se protostratoria captivitatem singulare fortunae beneficium iudicare, maximis eius opibus ac plane regiis direptis, nec ulla re impervestigata relicta, uxore quoque et filio eius in vincula nescio quo consilio coniectis, Cypsella proficiscitur. (3) Eodem tempore dogma de divinis mysteriis vulgatum Christianos in factiones divisit. unde in foro et triviis res veneratione et silentio dignae palam contemnebantur.

Nam Georgio Xiphilino septem annis patriarchatu functo Iohannes Camaterus successit: qui, cum opinio quae sub Xiphilino pullularat radicitus extirpanda, et eius auctor nequam monachus Sicidites ut haeresiarcha et homo seditiosus condemnandus fuisset, et

ρεδίδου, οἶμαι τὴν ἀντίφασιν ἔκ
ἐπιβάλλων ἐκεῖνα κινῶν κατηγόρ
P. 333 οὐδ' ἐβάλλοντό ποτε κατὰ νοῦν.
μεταλαμβανόμενον ἅγιον σῶμα
ὁποῖον μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀ
ὡς πρὸ τοῦ πάθους, οἱ μὲν ἔλεγο
τινα καὶ ἀνάμνησιν εἶναι τοῦ τεθ
ἡμᾶς τὸν κύριον τὴν τῶν θείων
τὸν μέγαν ἐν θεολογίᾳ Κύριλλον,
ζῆται, ἐκεῖνον εἰσδέχεται ὅλον τὸ
θέντα, καὶ ὡς ἐσθίεται μετὰ τὴν
σοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης φησὶ
θαύματος, ὃ ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸ

4. μηδὲν] τῆς pr A. 13. ἅγ
15. πάθους καὶ τῶν μὲν λεγόντ
τίθησιν om A.

aliis ipsius exemplo silentium impera
set mysterium, disserendi arte et di
rium convincerent, in rebus ingenii
artificium respuentibus usus est. co
sticas, quae dies ieiuniorum instare
certamen exhortarentur, mentione i
habuerit, et quid sentiat ipse exp
plane silentio dissimulavit, refutatio
tribuit adversariis, quae neque n
nam cum in quaestione esset, utru
nam incorruptibile sit, gnale post

ἡμῶν εὑρίσκεται τῶν ἁμαρτωλῶν" καὶ πάλιν „ἤνθησεν ἐν τῷ B
νόμῳ, ηὔξησεν ἐν τοῖς προφήταις, ὡρίμασεν ἐν τῷ σταυρῷ, ἐσθίεται μετὰ τὴν ἀνάστασιν," καὶ πρὸς τούτοις ὡς οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἢ ἐκεῖνο τὸ σῶμα ὃ τοῦ θανάτου κρεῖττον ἐδείχθη καὶ τῆς ζωῆς ἡμῶν προκατήρξατο· καθάπερ γὰρ μικρὰ ζύμη, καθά φησιν ὁ ἀπόστολος, ὅλον τὸ φύραμα πρὸς ἑαυτὴν ἐξομοιοῖ καὶ ἰσάζει, οὕτω καὶ τὸ ἀθανατισθὲν τοῦ θεοῦ σῶμα ἐν τῷ ἡμετέρῳ γενόμενον σώματι ὅλον πρὸς ἑαυτὸ μεταποιεῖ καὶ μετατίθησιν. κἀκεῖνα δὲ τῶν τοῦ λαμπτῆρος τῆς ἐκκλησίας Εὐτυχίου προυτίθεσαν ἕτεροι „ὅλον οὖν τὸ ἅπαν ἅγιον σῶμα καὶ τὸ τίμιον αἷμα τοῦ κυρίου δέχεται, κἂν εἰ μέρος τις τούτων δέξηται· μερίζεται γὰρ ἀμερίστως ἐν ἅπασι διὰ τὴν ἔμμιξιν, καθὼς καὶ σφραγὶς μία πάντα τὰ ἐκτυπώματα αὐτῆς καὶ μορφώματα τοῖς μεταλαμβάνουσιν μεταδίδωσι, καὶ μία μένει καὶ μετὰ τὴν μετάδοσιν, οὐκ ἐλαττουμένη οὐδὲ ἀλλοιουμένη πρὸς τὰ μετέχοντα, κἂν ᾖ τῷ ἀριθμῷ πλείονα, ἢ καὶ ὡς μία φωνὴ ὑπό τινος προαχθεῖσα καὶ εἰς ἀέρα χεθεῖσα καὶ ἐν τῷ ταύτην προεμένῳ πᾶσα μένει καὶ ἐν τῷ ἀέρι γενομένη πᾶσα ταῖς ἀκοαῖς πάντων ἐναπετέθη, οὐδενὸς πλεῖον ἢ ἔλαττον τοῦ ἑτέρου τῶν ἀκουσάντων εἰσδεχομένου, ἀλλὰ ὅλη ἐστὶν ἀδιαίρετος καὶ ὁλόκληρος παρὰ πᾶσι, κἂν μύριοι τὸν ἀριθμὸν ἢ πλείους ὦσιν οἱ ἀκούσαντες, καίτοι σῶμα ὑπάρχουσα· οὐδὲν

6. φύραμα ζυμοῖ καὶ πρὸς B. 9. δὲ om A, qui mox ἐκκλ. προτιθέντων εὐτυχίου ὅλον. 11. τίμιον om A. 14. αὐτῆς om A. μεταμορφώματα B.

manibus invenitur." item „quamcumque partem acceperis, eum totum accipis, qui a Thoma palpatus est." et alio loco „floruit in lege, adolevit in prophetis, maturuit in cruce, comeditur post resurrectionem. neque enim aliud id est quod percipitur, quam illud corpus quod morte superata vitam nostram auspicatum est. ut enim parum fermenti totam massam fermentat et sibi similem et parem reddit, ut divus apostolus ait, sic immortale factum dei corpus, cum in nostro corpore fuerit, totum id in se commutat et transfert." ait et magnus Eutychius „totum igitur sacrosanctum corpus et pretiosum sanguinem domini accipit homo, etsi horum partem aliquam acceperit. distribuitur enim impartibiliter inter omnes propter immistionem, ut unum sigillum omnes imagines suas omni materiae imprimit, et unum manet etiam post communicationem, non imminutum, non mutatum in ea in quibus expressum est, etsi numero plura fuerint. eodemque modo una vox ab aliquo prolata et in aëre diffusa, in eo qui eam protulit tota manet, et per aërem tota ad aures perfertur, nemine auditorum plus minusve percipiente: sed

θυσίαν μόνην τὸ τελούμενον εἰν
καὶ ἄνουν καὶ ἄψυχον, μηδὲ τ
P. 334 ὅλον δέχεσθαι τὸν Χριστὸν ἀλ
ταλαμβάνοντα· εἰ γὰρ ἦν, φησ
ἔμψυχον, ἦν ἂν καὶ ἀναφὲς κα
V. 275 ρούμενον καὶ ἀληθούμενον, οὐδ' ἐ
Β χεραῖνον καὶ ὀδυνώμενον, ἐπ

3. θάνατον A. 6. οἰκείας
8. nonne παραγόντων?
16. ἐπεὶ καὶ — ἄφθαρτον] κα
τρώγων με ζήσεται, καθὼς ἀπ
διὰ τὸν πατέρα," ὥσπερ εἰ μι
αὐτῶν τὴν τοσαύτην ἄγνοιαν
τὸ γὰρ βάπτισμα κατὰ τὸ ὁμ
ταφή ἐστι καὶ ἀνάδυσις· ὅσοι
Χριστὸν ἐνεδύθημεν καὶ εἰς τ
καὶ ἡ τῶν θείων μυστηρίων ἐ
καὶ ἐπικλήσεως καὶ ἐπελεύσεω
ται. ταῦτα γοῦν καὶ ἄλλα λέγ
θρὰ καὶ ἀνωφελῆ κατελείψαμ

tota est indivisibilis, et integra
numerum superent, quamvis ipsa
vox quam aër ictus. nemo igitur
mysticum sacrificium et sanctam
ctum et vivificum corpus, sanguis
das impositus, minus quam com
nuens exprimatur et totus in toti
rentibus et alia plurima testimon
mysterium non confessionem resu
esse, et proinde corruptibile et a

ἠθέτουν τὴν ἔγερσιν, ἔφασκον (εἰδεῖεν δ' ἂν ὅπως) ἐκεῖνοι ἐσεῖσθαι ἡμᾶς μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἁφῇ τε καὶ ὁράσει καὶ σχήματι ἀνθρωπείῳ μηδαμῶς ὑποπίπτοντας, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀσωμάτους σκιὰς ἀΐσσοντας, καὶ τὴν διὰ τῶν κεκλεισμένων θυρῶν εἰσέλευσιν τοῦ Κυρίου μὴ θαῦμα ἰσχυρίζοντες εἶναι ἀλλά τι προσφυὲς καὶ ἐφάρμοστον τοῖς ἀνισταμένοις ἐκ τῶν νεκρῶν. τοιοῦτον μὲν ἐν τοῖς γραφεῖσιν οὐκ ἔστιν ὅλως εὑρεῖν οὐδέν, καταδρομὴν δέ τινα ἀναιδῆ καὶ ἁμάρτυρον, ὡς C οἷα λεγόντων ἐξ αὐτῆς ἑνώσεως καὶ κοινωνίας ἠφθαρτίσθαι τὸν κυριακὸν ἄνθρωπον καὶ ἀναλυθῆναι εἰς θεότητα, καὶ διὰ τοῦτο φρονοῦντες καὶ τὸ μεταλαμβανόμενον ἄφθαρτον.

4. Ὁ γε μὴν βασιλεὺς τῇ κρείττονι προστεθεὶς δόξῃ παραγέγονεν, ὡς ἔφην, ἐς τὰ Κύψελλα, καὶ τὸ συναθροισθὲν ἐκεῖσε παρειληφὼς στράτευμα ἄνεισιν εἰς Ὀρεστιάδα· ἔνθα καὶ πλείους ἡμέρας ἐνδιατρίψας ἀμηχανίᾳ συνειλήπτο, τὸν μὲν ἀποστάτην ὁρῶν δυσμαχώτατον, τὸ δὲ συνὸν αὐτῷ στράτευμα ἀντιθέτως ἔχον καὶ πρὸς μόνην ἐκθνῆσκον τὴν τῶν D πολεμίων ἐνήχησιν. τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ ὄνομα χλευαζόμενον ἡ βασίλειος ἐκεῖθεν ἀνελογίζετο ἄφιξις, καὶ μηδέν τι μηδαμῶς χρηστὸν κατορθοῦν, καὶ τὸν βάρβαρον μᾶλλον ἐν τῷ ὑποστέλλεσθαι προσεπαίρεσθαι εἰς θρασύτητα. ὁ δὲ τὸ τῶν

11. an φρονούντων? 14. Ὀρεστιάδα] ἀδριανοὔπολιν B.

vecordiam se coniunxisse faterentur. nam baptisma pro similitudine mortis Christi sepultura est et emersio. quicunque enim in Christum baptizati sumus, Christum induimus, et in mortem eius baptizati sumus, et divinorum mysteriorum efficacia per dei adorationem et invocationem et gratiae coelestis descensum perficitur. quae et id genus alia improborum hominum verba ut impia et inutilia praetermisimus. nam quasi etiam corporum resuscitationem improbarent, dicebant: ipsi viderint quomodo nos post resurrectionem nullo modo sub tactum aspectum et figuram humanam casuros affirment, sed ut in corporeas umbras volaturos. et Christi per clausam ianuam ingressum non miraculum, sed aliquid cognatum et aptum resurgentibus ex mortuis esse asserebant. ac tale nihil prorsus in scriptis reperitur, sed exagitatio impudens et nullis nixa testibus, quasi dicerent ex ipsa unione et communione dominicum hominem incorruptibilem esse factum, proptereaque sentirent id etiam quod perciperetur esse incorruptibile.

4. Caeterum imperator meliori assensus parti, Cypsella, ut dixi, profectus, et congregato ibi exercitu assumpto, Orestiadem contendit; ibique complures dies commoratus inops consilii erat. nam desertorem oppugnatu difficillimum esse; exercitum suum timore perculsum audita duntaxat voce hostium emori; imperatoris adventum vulgo ridiculum haberi, nomen sine ullis successibus, et barbari

τας ἠνδραποδίσατο. ὁ δ' ἀποστ
λέα οὐδαμῶς συνετίθετο, ἀλλὰ μη
διετείνετο, εἰ μὴ χωρῶν καὶ πόλεω
λεὺς ὑπεκσταίη ὁπόσας αὐτὸς ἐχε
γυημένην αὐτῷ Θεοδώραν μετὰ τῶ
ρασήμων. τῶν δὲ συνθηκῶν ὀψέ
λεσμένων ὡς ἠτεῖτο Ἀλέξιος, βουλ
λεὺς οὐκ οἶδα εἰ στρατηγοῖς καὶ β
παρὰ πᾶν ἕτερον τὸ εὐορκεῖν τιθέν
τὸν γὰρ Ἀλέξιον θείων ἀκουσμάτω
Β σβυτέρου τῶν γαμβρῶν Ἀλεξίου πρ
μετὰ τὴν τῶν ὅρκων, ὡς ἔφην, α

2. παντοῖος ἐγίνετο καὶ om A. κοὺς ἐδέσμευσεν B. 19. τὸν γ μετὰ τὸ τοὺς ὅρκους συμπληρωθ τῶν ἱερέων αὐτοῦ μετὰ τοῦ θείο λαγμένον ὡς ἵνα αὐτὸν φέρῃ πρὸ ἐγγόνην, ἐλθόντα τὸν ἰβαγγὸν ἔβαλε. B.

audaciam retro cedendo magis invales difficultates utcunque leniendo, Alexi larios ad pactiones invitat; aliquand machinatur, neque a bello penitus re Philippopolitanam provinciam profectu quo multi barbari confugerant, cast cumdato et vi expugnato, captivos vero nec ipse ad imperatorem venire

εἶχεν ἐν δεσμοῖς, τὴν „μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψῃς" Δαβιδικὴν φωνὴν οὐχ ὡς ἐρρέθη ἐπενεγκών. κἀκ τοῦδε τῶν τε πόλεων καὶ φρουρίων ἀπονητὶ περιγίνεται ὧν ἦρχεν Ἀλέξιος, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Μῖτον φυγάδα τίθησι. καὶ τοιαῦτα δράσας ἐπάνεισιν ἐς τὸ Βυζάντιον.

Εὑρίσκει δὲ καὶ τὴν σύνευνον Εὐφροσύνην μὴ πάντῃ τὴν οἰκουρίαν ἀσπασαμένην, ἀλλὰ κατὰ στασιαστῶν καὶ δημοκόπων κἀκείνην ἀνδρισαμένην καὶ ὡς μῖτον Πηνελόπειον ἀναλύσασαν τὰ παρά τινος Κοντοστεφάνου ἐξυφανθέντα συστρέμματα. ἦν δ' ἂν οὐκ ἀσπούδαστα ταῦτα, οὐδὲ τοῦ ἄγασθαι πόρρωθεν, ὡς ὑπὸ γυναικὸς κατορθούμενα, εἴπερ ἤδεσαν μέτρα καὶ ὅροις ὑπήγοντο. νῦν δ' τὸ ἄγαν τυφομανὲς καὶ πολυσπερχὲς τῆς δεσποίνης καὶ τὸ δοκοῦν ἴσως δεόντως ἀκριβωθῆναι ἠχρείου τε καὶ διέφθειρεν, ὡς νέφεσιν ἥλιος, τοῖς ἐπιγινομένοις ἀπευκταίοις ἀφαυρούμενα. τραπομένη γὰρ ἐς προγνώσεις τῶν γινομένων ἀρρητουργίαις καὶ μαντείαις προσέκειτο καὶ πολλὰ τῶν ἀθεμίτων εἰργάζετο, ὥστε καὶ τοῦ Καλυδωνίου συὸς τὸ ῥύγχος ἀπέτεμεν, ὃς ἐν τῷ ἱππικῷ χαλκοῦς ἱστάμενος φρίσσει τὴν λοφιὰν καὶ χωρεῖ χαυλιόδους πρὸς λέοντα, καὶ τὸν καλλίνικον Ἡρακλῆν τοῦ Λυσιμάχου ἔργων τὸ κάλλιστον ὄντα, χειρὶ βαλόντα τὴν κεφαλὴν τῆς λε- V. 276

1. τὴν — ἐπενεγκών om A. 16. quidni ἀφαυρούμενον? 21. τοῦ] τῶν Λυσίππου? 22. χειρὶ] τὴν αὐτοῦ κρατοῦντα κεφαλὴν καὶ τὰς τύχας κλαίοντα κατὰ τοῦ νώτου καὶ τῆς ῥάχης πολλαῖς μάστιξιν ἐμαστίγωσεν. B.

pellectum, dato, ut dixi, utrinque iureiurando, in vincula coniicit, Davidica illa sententia „cum sancto sanctus et cum perverso perversus eris" abusus. inde urbibus et castellis citra laborem potitus, fratrem eius Mitum in exilium mittit.

His peractis Byzantium reversus, coniugem Euphrosynen non otiosam desedisse domi reperit, sed homines factiosos et peculatores viriliter ultam cuiusdam Contostephani conatus oppressisse, non contemnendum sane facinus, sed (ut mulieris) potius admiratione dignum, si is sexus intra certos quasi officii limites se cohibere sciret. nunc immodica superbia et curiositas praeceps et rei bene gestae opinio recte facta ut solem nubes obscurarunt. nam cum futura cognoscere vellet, in nefarias divinationes incumbebat et multa illicita peragebat. itaque aenei apri Calydonii rostrum praecidit, qui setis horrentibus et exertis dentibus leonem in Hippico invadit; et inclitum Herculem, pulcherrimum Lysimachi opus, qui leoninae pelli incumbens capite in manum inclinato suas fortunas deplorat,

δυσχεραίνον ἄπρεπες οὐκ ἐφυσγγ-
τὴν ταῦτα πράσσουσαν ὕβρεσιν;
τὰ μιμηλὰ τῶν πτηνῶν, καὶ ὅσα
μουσουργίαν, ἀεὶ μίαν ὑποβάλλο
P. 336 κοινόλεκτον, ᾄδειν ἐπὶ στενωπῶν
δίκαιον" ἐξεπαίδευσαν. ἡ δ' αὐτ
ἐγχείριον ἔχουσα διεσχισμένην ἐς
ὄρνιθα, καὶ ἐξιοῦσα πρὸς θήραν
καὶ τοὺς περὶ τὴν θεραπείαν τού
χεν ἐφεπομένους.

Οὐ πολὺς δ' ὁ ἐν μέσῳ καιρ

7. ἀνεικέλλων APW: B ἄλλων στ
ὄρχεις αὐτῶν ἔκοπτεν, ἄλλα δὲ
κρούων συνέτριβε. 11. ἔνιοι] τ
μένων καὶ πωλία ἐχόντων ἐν τοῦ
μούμενα ἀνθρωπίνως λαλεῖν, ἐπ
νὴν λέγειν ταύτην „πολιτικὴ τὸ
καὶ χειρόρτιον ἐφόρει χρυσοῦν
νήγιν ἐξήρχετο καὶ ἐφώναζε καὶ
λοὺς εἶχε πετριταρίους καὶ ἱερα
B. 16. κυνηγετίδα?

multis verberibus afficere instituit.
ros illustris et magnanime, contra
rystheus tale certamen tibi mandi
meretrix et malefica muliercula, tam
impudentia contenta, aliarum quoq
tilabat, nonnullis capita malleis con

Ἰκονίου σατράπης ἁπαντᾷ πρὸς βασιλέα, κυρβασίαν ἐπὶ κεφαλῆς ἔχων καὶ στολὴν διηνθισμένην χρυσῷ ἀμπεχόμενος. ἀλλὰ μικρόν τι περὶ τοῦ γένους τοῦ Πέρσου τοῦδε τὸ λέγειν διαλαβὸν τῆς τῶν ἐξῆς ἱστορίας αὖθις ἅψοιτο. τῷ Ἰκονιεῖ Κλιτζασθλάν, ὃς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἠδυνήθη τὰ μέγιστα καὶ πολλοῖς ἀντετάξατο τῷ βασιλεῖ Μανουὴλ καὶ νίκαις διαπολεμῶν ἐστεφάνωται, πλείους γεγόνασιν υἱεῖς. Ἀμάσειαν μὲν οὖν καὶ Ἄγκυραν καὶ Δορύλαιον καὶ πόλεις ἄλλας Ποντικὰς εὐδαίμονας τῷ Μασοὺτ ἀπεκλήρωσε, Μελιτηνὴν δὲ καὶ σὺν Καισαρείᾳ Κολώνειαν, ἣ νῦν Τάξαρα λέγεται, ὁ Κοππατῖνος διεῖπεν· Ἀμινσὸν δὲ καὶ Δόκειαν καὶ παράλους πόλεις ἑτέρας ὁ Ῥουκρατῖνος παρειληφεν εἰς ἀρχήν· Καϊχοσρόης δέ, οὗ πρὸ βραχέος ἐμνήσθημεν, ἡγεμόνευεν Ἰκονίου Λυκαονίας τε καὶ Παμφυλίας προϊστατο, καὶ ὅσα παρατείνει ἐς αὐτὸ Κοτυάειον. ὡς οὖν ὁ Κοππατῖνος τοῦ ζῆν παρελέλυτο, περὶ τῆς σατραπείας τοῦδε διαμιλλῶνται ὅ τε τῆς Δοκείας κρατῶν Ῥουκρατῖνος καὶ ὁ κατάρχων τῆς Ἀγκύρας Μασούτ. ἄτερος τοίνυν αὐτῶν ὁ Ῥουκρατῖνος τὸν ἀντιτρέχοντα ὑποφθάσας κασίγνητον τὸ νῖκος ἤρατο, δεξιωτέραν φύσιν λαχὼν καὶ πολεμοχαρὴς διαφερόντως δεικνύμενος. ἀμέλει καὶ μείζονος εὐμοιρήσας ὁ Ῥουκρατῖνος ἐντεῦθεν δυνάμεως τὸν μὲν Μασοὺτ ὑπενδόντα οἱ καὶ φίλα φρονεῖν συνθέμενον, μέρος τῆς τοπαρχίας ἀφελόμενος, τῆς λοιπῆς χώρας ὡς πρώην διαφῆκε προϊστασθαι, τῷ δέ γε Καϊχοσρόῃ

1. κυρβασίαν] ἐφόρει χρυσοῦν φακεώλιν καὶ ῥοῦχον ὁλόχρυσον B. 9. εὐδαίμονας] μεγάλας B. 13. οὗ — ἐμν.] ὅδε A. 16. παρελύετο B.

tiaram capite gestans, veste auro interpuncta amictus. verum ubi pauca de Persae huius familia disseruero, historiae seriem prosequar. Clyzasthlani Iconiensi, qui superioribus temporibus potentissimus fuit et multa cum Manuele imperatore bella gessit, multas victorias adeptus est, filii plures fuerunt. Amasiam Ancyram Dorylaeum et alias beatas urbes Ponticas Masuto assignavit. Melitenen Caesaream et Coloniam, quae nunc Taxara dicitur, Coppatinus gubernabat. Aminso Docea, et aliis maritimis urbibus Rucratinus potiebatur. hic vero Caichosroes Iconium tenebat, item Lycaoniam et Pamphyliam, et quae ad Cottyaeum usque pertinent. Coppitano mortuo, de eius satrapia Dociae princeps Rucratinus et Masutus Ancyranus certant. sed Rucratinus ingenio et rei bellicae peritia superior, auctis ea victoria opibus, Masuto cedenti et amicitiam offerenti, toparchiae parte adempta, reliqua ut prius tenenda concessit. sed in Caichosroen magno cum furore impetum fecit, iampridem

μάλα ἐμμανῶς ἐπεφύη, παλαιὸν ὑποτύφων Ἰκονίου ἔρωτα ὡς ἀρχαίου πατρῴου, καὶ τοῦτον ὡς μητρόθεν Χριστιανὸν μυσαττόμενος. πέμπων οὖν ὑπεκστῆναί οἱ παρῄνει τοῦ Ἰκονίου
D καὶ τῆς ὅλης ἀπαρεῖν δυναστείας, εἴγε βούλοιτο εὖ μάλα
V. 277 πράξειν αὐτός, τὰς δὲ πόλεις κατ' ἄνδρα καὶ κατ' ἔθνος ἀπειράτους μεῖναι τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δεινῶν· οὕτω κεκομπασμένος ἦν καὶ ἀνυπέρβλητος τὸν τῦφον ὁ βάρβαρος, καὶ τὴν ὀφρὺν ὑπερνέφελος, καὶ ὡς ἰὸς πολύφθορος κατὰ πλεῖστον διασκιδνάμενός τε καὶ διαχεόμενος. πρόσεισι τοίνυν Καϊχοσρόης τῷ βασιλεῖ ἐκεχειρίας γενομένης, τὸν ἑαυτοῦ τοκέα κατὰ τοῦτο ἐζηλωκώς, ἐπεὶ κἀκεῖνος τοὺς ἀφ' αἵματος ἀδικῶν καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀδικούμενος μετὰ τὴν τοῦ φύσαντος ἐκεῖνον Μασοὺτ ἀποβίωσιν, ὡς εἰς ἄγκυραν ἱερὰν καὶ στερεὰν χεῖρα δυναμένην ὑπολαβεῖν, τὸν αὐτοκράτορα προσέβλεψε Μανουήλ. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν οὐ κατόπιν ἐλήλυθε τῶν ἐλπίδων, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ ὑπὲρ δόκησιν ἅβραῖς αὐταῖς ἐντετύχηκε· Καϊχοσρόης δὲ βραχέα ἅττα φιλοφρονηθεὶς καὶ τῶν ἐν νῷ οὐδ' ὅσον εἰπεῖν ἐνδεέστερα, μήτε σύναρσιν εὑρηκὼς τῆς πρὸς τὸν κασίγνητον ἀντιτάξεως ἐπανέκαμψεν οἴκαδε
P. 337 ἀλλ' οὐκ ἔφθη καθαρῶς εἰσιὼν τὸ Ἰκόνιον, καὶ τοῦ Ῥουκρατίνου κατ' αὐτοῦ ἐπιόντος τῆς τε ἀρχῆς ἐκσφαιρίζεται καὶ φυγὰς εἰς Ἀρμενίαν παρὰ Λεβούνῃ γίνεται. τὰ δ' ἐπὶ τούτοις οὐκ ἀμυδρὰ μὲν τὰ τῆς ἐκεῖ παραδοχῆς τοῦ ἀνδρὸ-

19. post οἴκαδε cum AB omisi quae vulgo addunt, τοῦτο δὲ καὶ ὁ Μασοὺτ ἐσέπειτα πεποίηκεν. 20. οὐκ ἔφθη] μήπω δὲ καλῶς εἰς τὸ ἰκόνιον αὐτοῦ εἰσελθόντος A. 21. καὶ φυγὰς] ὁ δὲ πρὸς τὸν ῥῆγα ἀρμενίας τὸν λεβούνην παραγίνεται B.

Iconii, ut paternae sedis, potiundi cupidus, et illum ut matre Christiana genitum odio prosequens. per legatos igitur fratrem monet ut sibi Iconio cedat et toto principatu excedat, si et saluti suae et subiectarum civitatum incolumitati consultum velit. tantus erat fastus, tam immanis arrogantia barbari, et supercilium supra nubes arrectum; ita exitiale venenum late diffundebatur. quare Caichosroes factis induciis, patrem suum imitatus, imperatorem adit. nam is quoque mutuis iniuriis cum fratribus suis certans post Masuti patris obitum ad imperatorem Manuelem ut sacram ancoram et salutare praesidium confugit. verum illum spes sua adeo non frustrata est, ut etiam spe ampliora fuerit consecutus: Caichosroes vero parvam benignitatem et infinito intervallo expectatione sua minorem expertus, nec impetratis contra fratrem auxiliis, domum rediit. sed vixdum Iconium ingressus a Rucratino opprimitur; et patria pulsus ad Lebunem in Armeniam confugit, ubi humaniter et splendide est sus-

που, ἐπαγωγὰ δὲ μᾶλλον καὶ ἄλλως χαρίεντα, εἰ καὶ ξυνέβη σφᾶς πολλάκις κατ' ἀλλήλων ἐξενεγκεῖν πόλεμον, ἐπεὶ καὶ φιλοῦσιν ἄνθρωποι μὴ μόνον τὸ συγγενὲς καὶ ὁμόφυλον πάσχον κακῶς ἀλλά πως καὶ τὸ ἀλλόγλωττον οὐ φανὲν πολλάκις πολέμιον προσιὸν καὶ προσπῖπτον φιλανθρωπίας καταξιοῦν· τὰ δέ γε τῆς ἀμύνης καὶ τῆς καταγωγῆς ἐς τὴν προτέραν ἡγεμονίαν ὅλοσχερῶς ὁ Λεβούνης ἀπείπατο, Ῥουκρατίνῳ σπείσασθαι φάσκων, καὶ μηδὲ τὴν σύναρσιν ἔχειν ὁρᾶν B ἀναίμακτον. διὰ ταῦτα τοίνυν ἐς βασιλέα Καϊχοσρόης μετακεχώρηκε πάλιν, συλλήψεσθαί οἱ πρὸς τὴν ἀνάρρυσιν τῆς ἀρχῆς ὁπωσδήποτε φανταζόμενος. τῶν δὲ κατὰ σκοπὸν αὖθις διαμαρτὼν Ῥωμαίοις συνῆν, μὴ πάνυ μεταλαγχάνων θεραπείας τῷ γένει ἐπεοικυίας.

5. Τῷ δ' ἐφεξῆς ἔτει μετὰ Κομάνων πάλιν ἐπεξιόντες οἱ Βλάχοι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς χώρας κείραντες, ἀσινεῖς ἐπανέλυσαν. τάχα δ' ἂν καὶ ταῖς χερσαίαις πύλαις τῆς βασιλίδος προσήγγισαν, ἐπ' αὐτὴν τραπόμενοι, εἰ μὴ τὸ χριστιανικώτατον οἱ Ῥὼς γένος καὶ οἱ τούτων ἀρχικῶς προεδρεύοντες, τοῦτο μὲν κατ' αὐθαίρετον ὁρμὴν κινηθέντες τοῦτο δὲ ταῖς τοῦ ἀρχιποίμενος αὐτῶν λιταῖς ὑπενδόντες, ἀξιάγα- C στον οἷον τὸ πρόθυμον ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίων ἐπεδείξαντο πράγμασι, καὶ διὰ τὸν τοῦ Χριστοῦ λαὸν τὸν κακῶς ὑπὸ τῶν βαρβάρων πάσχοντα ταῖς τοῦ ἔτους πολλάκις ἀπαγωγαῖς καὶ ταῖς ἀποδόσεσι τούτων εἰς ἔθνη τὰ μὴ χριστώνυμα δυσχε-

4. οὐ] καὶ? 7. λεβούλης A. 18. οἱ ῥῶσοι B.

ceptus. etsi enim multa bella inter se gesserant, tamen solent homines non tantum cognatos et populares afflictos, sed hostes etiam supplices benigne tractare. caeterum eum in integrum restituere prorsus noluit Lebunes, quod sibi foedus cum Rucratino intercedere affirmabat, nec incruentum fore auxilium cerneret. quapropter Caichosroes denuo ad imperatorem abit, spe principatus eius ope recuperandi concepta. sed iterum frustratus apud Romanos vixit minori splendore quam pro nobilitate generis.

5. Sequenti anno Blachi cum Comanis impressione in Thraciam facta, et optimis quibusque provinciae partibus vastatis, incolumes recesserunt; ac forsitan ad terrestrem imperatricis urbis portam accessissent, nisi Rossi Christianissima gens eorumque principes, partim sua sponte partim pontificis precibus adducti, admirabili studio pro Romanis oppugnassent, Christiani populi miserti, qui a barbaris male tractabatur, et indignati eum saepius eodem anno abduci et gentibus a Christiana religione alienis venundari. unde Cali-

ράναντες. ὅθεν καὶ διὰ ταχέων παρασκευασάμενος ὁ τῆς Καλίτζης ἡγεμὼν Ῥωμανός, ἀγαθήν τε καὶ πολλὴν ἠθροικὼς στρατιάν, κατὰ Κομάνων ἐξώρμησε, καὶ τὴν γῆν αὐτῶν κατὰ πολλὴν εὐπέτειαν ἐπιὼν ἔφθειρε καὶ ἠφάνισε. καὶ τοῦτο φιλοφρόνως εἰς καύχημα καὶ μεγαλωσύνην τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀμωμήτου πίστεως πολλάκις διαπραξάμενος, ἧς καὶ τὸ βραχύτατον καὶ ὅσον κόκκος σινάπεως μεθίστησιν ὄρη καὶ
D μετατίθησι τὰ μετέωρα, τὰς τῶν Κομάνων ἐφόδους ἔστησε καὶ τοῖς ἀνήκεστα πάσχουσι Ῥωμαίοις ἀνακωχὴν ἐβράβευσε τοῦ κακοῦ, ἀνυποκρίτου ἀρωγὴ καὶ ἀσυλλύγιστος συνασπισμὸς καὶ φάλαγξ ὡς εἰπεῖν θεοσύλλεκτος ἔθνει ὁμοπίστῳ φανείς. πλὴν οὐδὲ τὰ κατὰ τοὺς Ταυροσκύθας τούτους ὁ τότε χρόνος παρέδραμεν ἀστασίαστα, κατὰ δ' ὁμοφύλου σφαγῆς τὸ ξίφος ἔβαψεν ὅ τε Ῥωμανὸς οὗτος καὶ ὁ διέπων τὸ Κίαβα Ῥούρικας· νίκην δ' ὁ Ῥωμανὸς ἀπενεγκάμενος, ῥωμαλέος
V. 278 ὢν τὸ σῶμα καὶ τὰς χεῖρας δραστήριος, πολλοὺς καὶ τότε τῶν Κομάνων κατέτρωσεν, οἳ συνεφήψαντο τῆς μάχης τῷ Ῥούρικα, κρατίστη καὶ γενναιοτάτη φάλαγξ περὶ αὐτὸν ὁρώμενοι.

Ἀλλὰ χρεὼν μηδὲ τοῦτο παριδεῖν ἀνιστόρητον. ἦν τὶς κολλυβιστής, Καλομόδιος τὴν προσηγορίαν. οὗτος χρήμασιν ἐβεβρίθει πολλοῖς, ἀργαλέας καὶ δολιχὰς ἐκδημίας κατ' ἐμ-
P. 338 πορίαν πολλαχῇ στειλάμενος, κερδαλεόφρων ἄνθρωπος. ἀμέλει καὶ συγκαθεύδων τῷ φασκωλίῳ καὶ πρίθων τὸ κύμινον

2. γαλίτζης B, omisso Ῥωμανός. 14. κίαβε B. 21. κολλυβιστής] πραγματευτής B.

zae princeps Romanus, magno et forti exercitu subito coacto, in Comanorum agrum irrupit, et sine ullo negotio diripuit et vastavit omnia; eoque saepius in gloriam et amplificationem inculpatae Christianae fidei, cuius minima pars et grano sinapis par montes transponit et sublimia transfert, benigne facto, Comanorum incursiones repressit, et Romanis in excidii periculo constitutis auxilium tulit inopinatum prorsus et improvisum, divinitus omnino procuratum per eiusdem religionis populum. caeterum eo anno hi Tauroscythae quoque seditione conflictati sunt, et Romanus hic et Ciabae princeps Ruricas caede popularium suorum enses imbuerunt. sed Romanus homo robustus et strenuus tum quoque multos Comanos cecidit, qui optima et fortissima phalange Ruricae opem tulerant.

Sed nec hoc silentio praetereundum est. fuit nummularius quidam Calomodius nomine, qui longinquis et difficilibus negotiationibus maximam pecuniam acquisierat, homo avarus et sordidus, tantum non indormiens marsupio et pecuniae postponens omnia. qui

καὶ πάντα τιθεὶς τοῦ χρηματίζεσθαι δεύτερα δέδωκε καθ' ἑαυτοῦ πολλάκις λαβὰς τοῖς χρυσοθήραις ἄρχουσιν, ἀνθρώπων εἶναι ῥυηφενέστατος καὶ ὡς κῆπος Ἀλκινόειος καὶ τῆς ὥρας τὸ ἀκαρές, οὐκ ὄχνην τρέφων ἐπ' ὄχνῃ σῦκόν τ' ἐπὶ σύκῳ παρέχειν, χρυσὸν δὲ φέρειν ἐπὶ χρυσῷ, ἐπὶ δ' ἀργυρίῳ φύειν ἀργύριον. ὁ δὲ φυτὸν ἄντικρυς γνώσεως ἦν, ὡς ἐν Ἐδὲμ πεφυτευμένον τῇ ἀγορᾷ καὶ τοῖς τῆς πόλεως στενωποῖς. οὐκοῦν ὡς ἡ ἄνθη τῆς ὀπώρας πάλαι τοὺς γενάρχας ἐδουλαγώγησεν, οὕτω δὴ καὶ τοῦ χρυσίου τότε τὸ πυρωπὸν τοὺς ἐπὶ τῶν βασιλείων χρυσώνων εἰς τὴν ἐκείνου τρύγην ἐφειλκυσεν. ἀλλ' ἅμα τῷ Καλομοδίῳ τὰς χεῖρας ἐπέβαλλον, καὶ ἅμα τὴν πόλιν εἰς στάσιν ἀνέσεισαν, μεῖζόν τι τῶν προτέρων πεπονθότες δυστύχημα· οἱ μὲν γὰρ τοῦ καρποῦ δρεψάμενοι καὶ μεταλαβόντες, μηδὲ τὴν λιχνείαν ἐς μόνην τὴν ὅρασιν περιστήσαντες, τῇ δίκῃ δικαίως ὑπέπεσον, οἱ δὲ μηδ' ἐμβλέψαι τοῖς χρήμασι φθάσαντες μάτην ἠλέγχθησαν ἐγχανόντες καὶ δίψος Ταντάλειον ἔπασχον. ἔχοντες γὰρ τὴν πηγὴν οὐκ εἶχον καὶ πιεῖν ἐξ αὐτῆς, ἀλλὰ συχνάκις ὥρμηκότες ἀρύσασθαι εὕρισκον τὸ χρυσίον τῶν οἰκείων χειρῶν ἀφαντούμενον. οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἐσπέρας μαθόντες τὴν τοῦ Καλομοδίου κατάσχεσιν καὶ τὸ αἴτιον αὐτῆς ἐπιγνόντες κατὰ φατρίας ὅρ-

3. ῥυηφενέστατον A. πλούσιος σφόδρα, χρήματα ἔχων πολλά, καὶ ἦν τοῖς πολίταις πᾶσι καὶ τοῖς ἐν ἀγορᾷ εὑρισκομένοις ὡς κῆπος χρυσοῦς καὶ τοῖς πᾶσι δανείζων καὶ κυβερνῶν τοῖς πραγματείας ποιοῦσι. ἐπραγματεύετο δὲ καὶ αὐτὸς εἰς μακρὰς καὶ ἐπικερδεῖς στράτας, ἀεί ποτε κερδαίνων εἰς τὰς πραγματείας αὐτοῦ καὶ μήδὲν ἐξοδιάζων ἀλλὰ πάντα ποιῶν καὶ πρὸς μόνον ἀποβλέπων τὸ ἐπισυνάγειν χρήματα. B. 7. τοῖς] ταῖς? 9. τοὺς ἐπὶ] τοὺς περὶ τὸν βασιλέα εἶχεν ἐς τρύγην ἐφελκυσάμενον B.

cum pro ditissimo celebraretur, et non ut hortus Alcinoi ficum super ficum et pyrum super pyrum, sed aurum auro, argentum argento cumulatum gignere diceretur, avarorum principum insidiis est appetitus saepe. sed erat idem omnino arbor cognitionis, in foro et urbis angiportis tanquam in Edem plantata. ut igitur pomi elegantia quondam primos parentes nostros in servitutem redegit, sic tum auri nitor aulicos ad rapinam invitavit. sed simul et Calomodio manus iniecerunt, seditionem in urbe excitarunt, maiorem quam maiores nostri calamitatem perpessi. nam illi in solo aspectu contenti, sed decerpto et gustato fructu, iure poenas dederunt: hi vero nondum viso auro frustra inhiarunt; et Tantaleam sitim perpessi, cum fontem haberent, bibere non potuerunt, sed crebro haurire conati aurum ex manibus amiserunt. nam circumforanei, Calomodii captivitate et

θρου ἠθροίσθησαν, καὶ τὸν τοῦ θεοῦ νεὼν εἰσιόντες καὶ τῷ πρώτῳ ἐποφθέντες ἀρχιερεῖ (ἦν δὲ οὗτος ὁ Καματηρὸς Ἰωάννης) περιστάντες μικροῦ καὶ διασπᾶν ἠπείλουν καὶ κύμβαχον ἐκ τῆς ἑστίας κάτω βαλεῖν, εἰ μὴ ὅσα καὶ σύριγγι τοῖς πρὸς βασιλέα χρησάμενος γράμμασιν ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς ἢ καὶ ἀπόνομον τὸν Καλομόδιον αὐτοῖς ἐπανακαλέσεται. ὁ δὲ μόλις καταστείλας τοῦ λεὼ τὸν θόρυβον τῇ τῶν χειλέων περιψοφήσει καὶ τῷ λαμπρῶς ἐπὶ τούτῳ παθαίνεσθαι ἐπανήγαγεν αὐτοῖς ὡς ἀμνὸν τὸν ζητούμενον, μὴ τὸν χρυσὸν ὡς δορὰν ἀποσυρέντα παρὰ τῶν συσχόντων αὐτὸν λυκιδῶν, μηδὲ λυμανθέντα τὴν τρίχωσιν.

D Καὶ τὸ μὲν οὕτως ἀναιμωτὶ προελήλυθεν, ἐξ αἰτίου τραγικοῦ τε καὶ σκυθρωποῦ ἐς κωμικὸν κατέληξεν ἀκοὰς διαχέον ἄθυρμα καὶ σχηματίζον τὸν κλαυσιγέλωτα· οὐ πολλαῖς δ' ἡμέραις ὕστερον ἕτερον ἀνερράγη κακόν, ὅ τι καὶ εἰς αἱμάτων προύκοψεν ἔκχυσιν. Ἰωάννης γάρ τις, Λαγὼς τὸ ἐπώνυμον, ἐκ βασιλέως εἰληφὼς προϊστασθαι τῆς τοῦ πραιτωρίου φρουρᾶς, ἤθελεν ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς προσισταμένοις ἐνθένδε πορίζειν χρήματα· φεῦ τῆς ὑπαρότητος τῆς γνώμης! οὐ γάρ τι πλέον ὁ τῆς ἱστορίας νόμος εἰπεῖν ἐπιτρέπει μοι. ὅθεν τὰς ψυχικὰς τῶν φιλοθέων οἰκειούμενος διαδόσεις, νυκτὸς ἀνίει φρουρᾶς καὶ δεσμῶν τοὺς ἐπὶ κλεπτοσύ-

2. ἐποφθέντες A. 7. καταστείλας] κατασήσας A. τῇ τῶν] τὰ χείλη κτυπῶν καὶ τὰς χεῖρας κρούων B. 21. τὰς ψυχικὰς] τὰ παρά τινων φιλοχρίστων εἰς φυλακὰς πεμπόμενα χρήματα B.

causa eius cognita vesperi, mane tributim convenerunt, et dei templum ingressi patriarcham Camaterum Iohannem circumsteterunt, tantum non discerpturos eum aut de fenestra praecipitaturos comminati, nisi litteris ad imperatorem datis Calomodium ut ovem perditam aut aberrantem a grege revocaret. is populi tumultu aegre sopito facundia sua et commiseratione eum quem quaerebant ut agnum reduxit, non auro pro pelle abrepto a lupis, neque lana direpta.

Atque hic motus citra sanguinem desiit, et ex principio tristi et tragico in comicum ludum festivamque fabulam est mutatus, fletu in risum converso. non multis diebus post, aliud malum erupit, quod ad sanguinis effusionem est progressum. nam Iohannes, qui quidem cognomento Lagus, praetorii custodiae ab imperatore praefectus, inde et sibi et suis pecuniam comparare instituit. o sordidum ingenium! nec enim historiae lex me plura dicere sinit. et stipe, quam homines pii ultro conferebant, in suam rem conversa, noctu celebres fures vinculis liberatos carcere educebat; qui aedibus clam perlu-

νῃ διαβοήτους· οἱ δὲ λάθρᾳ τὰς οἰκίας διερευνῶντες προσῆγον ἐκείνῳ τὰ φώρια, καὶ ἄθλον ἀσεβείας ἐκ τῶν φύλων τοῖς νυκτιλόχοις διαδιδοὺς τὰ λοιπὰ οἷς οὐ δέον προσέφερε, τὸν πιστὸν ὑπηρέτην ὁ θεῷ τὸ πᾶν ἄπιστος ἐν τοῖς ἀτολμήτοις σχηματιζόμενος. τούτου δὴ τοῦ Λαγὼ πολλοὶ κατεῖπον ἐς P. 339 βασιλέα ὡς δρῶντος ἀνόσια· ὁ δὲ τὴν διόρθωσιν ἐπαγγειλάμενος ὥσπερ οὐ δυνάμενος ἀνεβάλλετο· ὅθεν οὐδαμῶς ἐπὶ τοῖς τολμωμένοις ὑποπτήσσων ἦν ὁ Λαγώς, ἀλλ' ὡς ἀνεύθυνον χειρίζων ἀρχὴν ἀναίδην τὰ θεμισῆ διεπράττετο. ἐνίοτε δὲ τῶν ἀγοραίων ἕνα συνειληφώς, μετὰ τὸ πλῆξαι πολλὰς κατὰ νώτου τριχῶν ὑποδικάσας κουρᾷ, τὸ θερμότερον τῆς πόλεως καὶ τῷ παθόντι ὁμότεχνον πρὸς στασιασμὸν ἀνερρίπισε. V. 279 σύγχυσις οὖν τὴν πόλιν κατεῖληφε, καὶ πλῆθος χειρωνακτικὸν οὐκ ὀλίγον ἐς τὸ πραιτώριον συλλεγὲν θηρεύσειν ἐπεβάλλετο τὸν Λαγών. ὁ δὲ ὑπὲρ δασύποδα συντονίᾳ δρόμου χρησάμενος ἐκεῖθεν ᾐφάνισται. ὁ μέντοι λεὼς καὶ οὕτως B ἐπισυρρέοντες ὥρμων τὸν μέγαν εἰσιέναι νεὼν καὶ βασιλέα ἕτερον ἀνειπεῖν. προκαταληφθέντος δὲ τοῦ τεμένους παρὰ τῶν εἰς αὐτοῦ φρουρὰν ἀπεσταλμένων πελεκυφόρων, μὴ μεθιστάμενοι τοῦ πραιτωρίου κατὰ τοῦ κρατοῦντος ἐρεσχελίας ᾐφίεσαν ἀπρεπεῖς. ὁ δὲ μὴ παρὼν τῇ πόλει, ἀλλὰ περὶ τὴν Χρυσόπολιν ἐναυλιζόμενος, πέμπει μοῖραν τῶν περὶ τὴν φυ-

2. καὶ ἄθλον] καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ὀλίγα ὑπὲρ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ δὲ ἐπίλοιπα, ὡς πιστὸς δοῦλος, τοῦ δὲ θεοῦ ἄπιστος, προσέφερε τῷ τὴν ἐξουσίαν αὐτῷ ἐνεργετήσαντι. τοῦτον πολλοὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἐνεκλήτευσαν B. 6. δρῶντα APW. 13. τὸ πλῆθος τῶν ἐπιστημῶν B. 17. ναὸν A.

stratis furta ad illum conferebant. unde praemio furibus distributo, reliqua homo facinorosus male collocabat, fideli ministro simulato, cum omnibus in rebus deo perfidus esset. hunc Lagum multi apud imperatorem sacrilegii detulerunt. qui correctione promissa rem subinde differebat, quasi viribus destitueretur. unde Lagus ob scelera minime trepidans, sed tanquam libero magistratu fungens, aperte facinora deo invisa perpetrabat. quodam vero tempore, cum foraneo quodam multis verberibus affecto et raso, audaciorem populi turbam et eiusdem opificii ad seditionem incitavit. statim igitur orto tumultu, non parva opificum pars Lagi capiendi causa ad praetorium convolat. sed cum is quovis lepore velocius evanuisset, populus nihilominus confluens magnum templum occupare et alium imperatorem creare voluit. sed quia aedem sacram bipenniferi praesidii causa eo missi iam occuparant, non digressi a praetorio verbis indecoris imperatorem insectati sunt. qui Chrysopoli tum agens partem satellitum ad praetorium occupandum mittit; eo-

κεῖσε τὰ ὅμοια ὁρμήσαντες. στ
μεθ' ἑνὸς τῶν τοῦ βασιλέως γ
λαιολόγος Ἀλέξιος) ἀνασειράζο
σταναι τέλεον, ἀλλὰ σώμασι
μεθ' ὅπλων ἐφισταμένους ἔχο
πλέκονται στρατιαῖς, πρὸς οὐ
γον εὐκλείας τελευτᾶν ἑλόμενο
D ὑπερφερόμενοι κεράμους κατέφ
πληθεῖς ἐπιπέμποντες καὶ ὀϊστ
τεμάχοντο φάλαγγι. ὅλης οὖ
παραλύσαντες τῆς ὀργῆς ὑπε
ὑστεραίᾳ οὔτε τι ἐβαττάρισα
δρομον δεύτερον.

5. ἔπειτα] ἔπειτα? 12. οὐ μ
μει' αὐτοῦ τὴν ὅλην ἐκείνην
ἀναμάρτωτον πρὸς ἁρματωμι
σιατο B. 16. τῶν τεγῶ
μενοι B.

demque praefectus urbis Constant
lum conspectum exasperati lapidil
profligant; et praetorii foribus eff
illius loci aedem spoliant, Sarrac
damentis evertunt. quae cum sine
lum quae Chalce dicitur eodem
imperatoris gener Alexius Palaeol
furore nonnihil represso coeptis

6. Ἀλλὰ καὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ παρελθόντος, ἐκ τοῦ τῶν Κομνηνῶν τις γένους τῷ βασιλεῖ ἐπανίσταται, Ἰωάννης τοὔνομα· προκοίλιος δ' ὢν καὶ πιθώδης τὴν πλάσιν τοῦ σώματος τὸν παχὺν εἰς ἐπώνυμον εἴληχεν. οὗτος τοίνυν τῷ μεγίστῳ νεῷ ἐξάπινα εἰσρυείς, καὶ τῶν στεφανίσκων ἕνα τῇ κεφαλῇ περιθεὶς οἳ τὴν ἱερὰν ἀμφιπεριηώρηνται τράπεζαν, ἔξεισιν ἐκεῖθεν· καὶ προσληφθεὶς ὑπὸ τῶν ὁμοτῶν (πλεῖστοι δὲ ἦσαν οὗτοι, καὶ σχεδὸν τοῦ ἐπισήμου πάντες αἵματος), συνδραμόντων καὶ ὄχλων οὐκ ὀλίγων πρὸς τὴν φήμην τῶν πραττομένων, τὸ μέγα παλάτιον εἴσεισιν εὐμαρῶς, καὶ αὐ- P. 340
τὸς μὲν ἐπὶ θρόνου διαχρύσου καθίσας τινὰς ἐπὶ τῶν μεγίστων ὀφφικίων προβάλλεται, ὁ δ' ὄχλος καὶ τοῦ συναποστάντος μέρους τινές, τὰς ἀγορὰς καὶ ἀγυιὰς διιόντες καὶ τὰς ἠϊόνας καταλαμβάνοντες, βασιλέα Ῥωμαίων αὐτὸν ἀνηγόρευον καὶ οἰκίας κατέσπων περιφανεῖς. νυκτὸς δ' ἐπιούσης οὔτε τῆς φρουρᾶς, ὡς ἔδει, τῶν ἀρχείων ὁ Ἰωάννης ἐφρόντισεν οὔτε τὰς ἀνατραπείσας πύλας ἀνέστησεν· ἀλλ' ὡς ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθιστάμενος καὶ μηδένα ἔχων ἤδη τὸν ἀνθιστάμενον, κατὰ δελφῖνας ἀναφυσῶν καὶ ὕδατος ὅλα κεράμια ἐκκενῶν, δίψει ἀμάχῳ ἐχόμενος οἷα κρεωβριθής, ἀπέψα τοὺς ἱδρῶτας κρουνηδὸν ἀποστάζοντας καὶ θερμὸν ἀπατμίζοντας. τὸ δὲ περὶ αὐτὸν ὁπλιτικὸν τὴν ἱπποδρομίαν περιιὸν ἤλυε B
τηνάλλως ἐκεῖσε· οἱ γὰρ ὄχλοι δύναντος ἡλίου κατ' ἀγέλας ὀρνίθων διέστησαν, τάχιον διαγελάσαι τὴν ἕω γλιχόμενοι,

9. τὴν om A. 22. τὴν] λαμπρὰν τὴν A. 24. διαγελῶσαν A.

6. Hoc quoque malo elapso, quidam ex Comnenia familia contra imperatorem insurgit, nomine Iohannes; qui cum homo ventrosus et dolii similis esset, Crassi cognomentum tulerat. is subito in maximum templum confugit; et corolla ex iis quae circum sacram mensam pendent capiti imposita, rursus egreditur, et a coniuratis (qui plurimi erant, et plerique nobilitate insignes) et magnae turbae concursu facile in magnum palatium perductus in aurato solio consedit, et quibusdam maxima officia committit, interim vulgo et parte seditiosorum per fora vicos et littora eum Romanorum imperatorem proclamante et magnificas aedes diruente. nocte instante Iohannes nec palatii custodiam curavit, ut oportuit, nec eversas fores restituit: sed velut adversariis omnibus sublatis in tuto collocatus, tanquam delphin anhelans et ob sitim vehementissimam totas amphoras aquae exhauriens, sudorem rivi instar ex vasto corpore decurrentem et fumantem abstergebat. eius vero milites ad Circum equestrem temere deambulabant. nam plebs post solis occasum ut grex avium dissipa-

ὡς αὖθις συνδραμόντες τοῖς ὑπερηφάνοις ἐπεισπέσωσιν οἴκοις καὶ τά σφισιν ἐνόντα διαρπάσωσι. βασιλεὺς δ' ὁπόσον συγγενὲς συναθροίσας καὶ τὸ περὶ αὐτὸν οὐκ ἀπόλεμον πέμπει
V. 280 κνεφαίως ἐπιθέσθαι τῷ Ἰωάννῃ· οὐδὲ γὰρ ἂν ἡμέρας διαφαυσάσης ἡσυχίαν ἀγαπήσειν τὸν τῆς πόλεως ὅμιλον, ἀλλὰ πλείονα πολλῷ καὶ δυσκάθεκτον περὶ τὸν τύραννον συνελθεῖν ὀρθριαίτερον, συλληψόμενον ἐκείνῳ τοῦ ἔργου καὶ πολυμερῶς αὐτοῖς ἀντιμαχησόμενον. οἱ μὲν οὖν πλοίων ἐπέβησαν,
C καὶ τῇ ἀκτῇ προσίσχουσι τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν, κἀκεῖθεν τοῖς πελεκυφόροις συμμίγνυνται τοῦ βασιλέως ὑπασπισταῖς· οὐδὲ γὰρ ἦν ὁπλοφόρους διὰ μέσης τῆς πόλεως παρελθεῖν. καὶ μὴν ἐξάπινα συρραγέντες τοῖς περὶ τὸ θέατρον στασιώταις τοῦ Ἰωάννου αὐτούς τε ῥᾳδίως διασκεδάζουσι, καὶ κατὰ ῥαστώνην πᾶσαν τῷ Ἰωάννῃ προσβάλλουσι, κτείνουσί τε ὡς βόσκημα πανσώμους ἐπενεγκόντες πληγάς, καὶ τὴν κεφαλὴν
D ἀφελόμενοι τῷ βασιλεῖ προσάγουσι. καὶ ἡ μὲν τῇ κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψῖδι μετεωρίζεται πρὸς θέαν πάνδημον, ἔτι τοῦ αἵματος ἀποβλύζουσα, σεσηρυῖά τε δεινὸν καὶ μεμυκυῖα τὸ ὀφθαλμώ· ὁ δὲ λοιπὸς Ἰωάννης ἀρθεὶς ἐπὶ κλίνης αἴθριος προτίθεται κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πύλην τῶν ἐν Βλαχέρναις ἀρχείων. καὶ βασιλεὺς τὰς ἄνωθεν αὐτῆς ἀρχικὰς διαίτας εἰσιὼν ἐθεᾶτο κάτωθεν, ὁμοῦ μὲν τὰς ὄψεις διδοὺς τῷ πτώματι ὑπὲρ βοῦν διῳδηκότι μεγαλόπλευρον, ὁμοῦ δὲ διαχεό-

8. οἱ μὲν] ταχυνεύσαντες γοῦν οὗτοι καὶ εἰς κάτεργον ἐμβάντες κατὰ τὸ παραπόριον τοῦ μοναστηρίου τῆς ὁδηγητρίας εἰσέρχονται B. 12. καὶ] ναὶ A. 18. μεμυκυῖα] τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνεῳγμένους ἔχουσα B.

ta, ut aurora celerius oriretur optabat, quo locupletum aedes diriperet. imperator vero cognatos, et quicquid bellicosorum hominum secum habebat, misit, ut in tenebris Iohannem opprimerent. nam si diluxisset, urbanam turbam non esse quieturam, sed longe plures et importuniores concursuros ad tyrannum adiutandum et defendendum. quare hi naviculis ad Hodegium monasterium traiiciunt, atque inde cum bipenniferis imperatoris satellitibus se coniungunt (neque enim armatis per forum transire licebat), et circa theatrum factionem Iohannis subito adorti sunt. qua facile profligata, per summum otium ad ipsum Iohannem irrumpunt, eumque tanquam pecudem totis corporibus connixi caedunt, et caput eius imperatori offerunt. id in fornice fori pro publico spectaculo est suspensum, cruore adhuc destillante, cum foedo oris hiatu et clausis oculis. reliquum eius cadaver in lecto collocatum in meridionali porta Blachernii palatii sub dio exponitur. imperator vero e superiori conclavi simul et specta-

μενος τῷ ῥεύματι καὶ καταλαζονευόμενος τὸ κατόρθωμα. μετὰ δὲ τὸ σῶμα ἐκεῖθεν ἀρθὲν κυσὶ καὶ ὄρνισι βορὰ παρατίθεται, ὃ καὶ θηριῶδες μικροῦ καὶ ἀπάνθρωπον τοῖς ἅπασιν ἔδοξεν· οἱ δ' ἐκ τῆς συνωμότιδος μερίδος τοῦ Ἰωάννου συσχεθέντες, καὶ βασάνοις ὑποβληθέντες ὅπως ἐκφήνωσι τοὺς συνίστορας, δεσμοῖς καὶ φρουραῖς παραπέμπονται.

Ἀλλ' οἷον καὶ τόδ' ἔρεξεν οὗτος ὁ βασιλεύς. ἀνδρί τινι παραδοὺς τριήρεις ἕξ, ᾧ ἡ μὲν κλῆσις ἦν Κωνσταντῖνος ἡ δ' ἐπίκλησις Φραγγόπουλος, ἐς τὸν Εὔξεινον Πόντον ἐξέπεμψε, τῷ μὲν δοκεῖν περὶ φορτίου πλοίου τινὸς ἐξετάσοντα, ἐκ Φάσιδος καταίροντος εἰς Βυζάντιον, περὶ δὲ Κερασοῦντα ναναγήσαντος, τῷ δὲ ὄντι ταῖς ἐς πόλιν τὴν Ἄμινσον καταπλεούσαις ὁλκάσιν ἐπιθησόμενον καὶ τούτων τὰ ἀγώγιμα προ- P. 341
νομεύσοντα. ὃ δὲ κατ' ἐπίταγμα τὸ βασιλικὸν ἐς τὸν Εὔξεινον ἀναπλεύσας οὐδεμιᾶς φείδεται νηός, ἀλλὰ πάσας σκυλεύσας, ὅσαι τε ἐς Βυζάντιον ἐμπορευμάτων πλήρεις κατήγοντο, καὶ ὅσαι αὖθις ἀνήγοντο ἀποδιδόμεναι τὰ ἑαυτῶν καὶ ἄλλ' ἄττα ἐνθέμεναι, μετὰ δύο μῆνας ὑπέστρεψε, τινὰς τῶν ἐμπόρων μαχαίρᾳ ὑποδικάσας καὶ τῷ βυθῷ παραπέμψας, ὧν τὰ χρήματα αὐτὸς ἰδιώσατο, τοὺς δ' ἄλλους ὑπέρου γυμνοτέρους ἀποπεμψάμενος. οἱ δὲ τὴν πόλιν εἰσιόντες πολλάκις

5. βασάνοις] μαστιγωθέντες B. 7. ἀνδρί τινι φραγγοπούλῳ μὲν ὀνομαζομένῳ B. 9. ἐς τὸν] πρὸς τὴν λεγομένην μαύρην θάλασσαν ἐξέπεμψε, τὸ μὲν φαινόμενον διὰ γόμον τινὰς καραβίου ἀπὸ τοῦ τάγα ἐρχομένου πρὸς κωνσταντινούπολιν καὶ περὶ τὴν κερασούνταν ναναγήσαντος B. 17. ἀποδόμεναι? 20. ὑπέρου] κοπάνου B.

culo illo fruebatur cadaveris instar vasti tauri tumentis, simul et tanto successu cum insolentia laetabatur. cadavere inde sublato et canibus ac volucribus proiecto, quod omnibus fere immane et inhumanum facinus visum est, coniurati eius comprehensi et quaestionibus adhibiti, ut conscios nominarent, in vincula et carceres coniiciuntur.

Fecit et aliud imperator, nescio quale. Constantinum quendam Francopulum cum sex triremibus in Pontum Euxinum misit per speciem de mercibus navis cuiusdam, quae ex Phaside Byzantium navigans iuxta Cerasuntem fracta esset, inquirendi, re vera autem ut oneraria navigia, quae Aminsum appellerent, spoliaret. is, ut iussa imperatoris exequeretur, nulli navi parcit: sed spoliatis omnibus quae et Byzantium plenae mercibus ibant, et suis rebus venditis et aliis impositis inde recedebant, post bimestre in urbem rediit, quibusdam negotiatoribus occisis et in mari demersis, quorum pecuniam sibi vendicavit, caeteros Leberide nudiores dimisit. ii urbem et palatium ingressi saepe suas iniurias conquesti sunt, et cum luminibus sacras

μὲν ἱκέτευσαν ὑπὲρ ὧν παρὰ δίκην πεπόνθασιν, ἀρχείοις προσιόντες καὶ θείοις μετὰ φώτων τεμένεσι παραβάλλοντες,
B οὐκ εἶχον δὲ τὸν βασιλέα πρὸς οἶκτον ἐπιρρεπῆ, τὰς αὐτῶν ἐμπορίας καθάπαξ ἐξαργυρώσαντα καὶ τῷ αὐτοῦ ταμιείῳ ἐγκαταθέμενον. οἱ ἐξ Ἰκονίου τοίνυν ὁρμώμενοι ἔμποροι τῷ Ῥουκρατίνῳ προσίασι, καὶ πέμψας οὗτος ἐς βασιλέα τὰ τούτων ἀπῄτει χρήματα· ἦν δὲ καὶ λόγος τότε περὶ σπονδῶν. βασιλεὺς δὲ ἀποστάτην ὀνομάζων ἑαυτοῦ τὸν Φραγγόπουλον, τῆς οἰκείας γνώμης ἀπῆγεν ὅσα οὗτος ἀνοσιούργησεν, ἐπὶ ψεύδει τὴν ἐλπίδα τιθέμενος καὶ τῇ ἐναργείᾳ τῶν πραγμάτων ἀντιμαχόμενος. τελεσθείσης δὲ τῆς ἀγάπης ὁ μὲν Ῥουκρατῖνος μεθ' ἑτέρων αἰτήσεως φόρων καὶ μνᾶς ἀργυρίου προσειλήφει πεντήκοντα εἰς ἀπόδομα ὧν οἱ ἔμποροι ἀφῃρέθησαν, ὁ δὲ βασιλεὺς φωρᾶται μεθ' ἡμέρας τῇ ἐκείνου ἐπι-
C βουλεύων ζωῇ. μεγίσταις γὰρ ὑποσχέσεσι Χασίσιόν τινα ἐλαφρίσας, καὶ τούτῳ ἀμαθῶς, ὡς ἐς φιλίαν ἀστάθμητος, ἐγχειρίσας γραμμάτιον ἐρυθρόγραφον, ἐκπέμπει τὸν Ῥουκρατῖνον ἀναιρήσοντα. συλληφθέντος δὲ τοῦ Χασισίου καὶ τὸ γράμμα καὶ τὸ δρᾶμα ἐκφήναντος, παρεβάθησαν μὲν αἱ σπονδαί, πολλαὶ δ' ἐκ τῶν Τούρκων ἐπιδρομαὶ διὰ τὴν τοι-
V. 281 αὐτην αἰτίαν ταῖς ἑῴαις ἐπανέφυσαν πόλεσι. καὶ Μιχαὴλ δέ τις ἐκ νοθείας υἱὸς Ἰωάννου τοῦ σεβαστοκράτορος, τῆς ἐπαρχίας Μυλάσσης φορολόγος ἀποσταλείς, νέος ὢν καὶ ἀθάδης

1. ἀρχείοις] κατέφυγον καὶ πρὸς πατριάρχην καὶ μοναχοὺς πνευματικούς B. 12. μνᾶς] ἀσήμους λίτρας B. 15. χασισόν APW.

aedes frequentarunt. sed nihil ab imperatore impetrarunt, qui bonis illis iam venditis pecuniam in fiscum redegerat. quare Iconienses negotiatores Rucratinum adeunt, qui per legatos res eorum ab imperatore repetebat, pacis quoque mentione facta. imperator vero Francopulum defecisse causatus nefaria illius facinora a se removebat, spe in mendacio collocata et rerum veritate dissimulata. pace facta Rucratinus praeter annui tributi pactionem etiam L minas argenti accepit, quas spoliatis mercatoribus restitueret. imperator vero post dies aliquot Rucratini vitae insidiari deprehensus est. nam Chasium quendam maximis pollicitationibus impulsum levis amicitiae cultor cum rubricatis litteris ad eum tollendum ablegat. verum capto Chasio, litteris deprehensis et omni fabula explicata, ruptum est foedus; eaque de causa Turcae multas Orientales urbes infestarunt. ad haec Michael quidam, Iohannis sebastocratoris nothus filius, ad exigenda Mylassenae provinciae tributa missus, homo adolescens et contumax, de-

τοῦ βασιλέως ἀφίσταται. πολέμῳ δὲ ἡττηθεὶς καὶ φυγὼν τῷ Ῥουκρατίνῳ προσρύεται, καὶ τῷ τοῦ βασιλέως μίσει προσδεχθεὶς ἀσμενέστατα, στρατείαν ἐξ ἐκείνου δεχόμενος, τὰς Μαιανδρικὰς πόλεις πολυτρόπως ἐσίνετο, χείρων τῶν ἀλλοφύλων καὶ νηλεέστερος ἀνδροφόνος δεικνύμενος. εἴ τι γοῦν αἰτιώτατον τοῦ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐς γόνυ κατα- πεσεῖν καὶ χωρῶν καὶ πόλεων χειρώσεις παθεῖν, ὕστατα δὲ καὶ αὐτὴν ἐξαπολωλέναι, τοῦτο οἱ ἐκ Κομνηνῶν γεγόνασιν ἀφιστάμενοι καὶ βασιλειῶντες· παρὰ γὰρ ἔθνεσι καταλύον- τες μὴ φίλια Ῥωμαίοις νοοῦσι τῆς πατρίδος ἦσαν πανώλεια, καίπερ ἐν τῷ παρ' ἡμῖν μένειν πράγμασιν ἐγχειρήσειν ἐλεῖν τε καὶ κρατήσειν ἀνεπιτηδειότατοι ὄντες καὶ πάντων ἀχρειό- τατοι καὶ σκαιότατοι. D

Διὰ δὲ τὴν τοῦ Μιχαὴλ νεωτέρισιν περὶ μῆνα τὸν φυλ- λοχόον ἔξεισιν εἰς ἕω Ἀλέξιος, ὑποστρέφων δ' ἐκεῖθεν πα- ρενέβαλεν εἰς τὰ Πύθια, τοῖς θερμοῖς ἐννηξόμενος ὕδασιν. ὡς δ' ἅλις εἶχε λουτήρων καὶ κρατήρων, ἐρᾷ καὶ μακροτέρου πλοός· διημφισβήτουν γὰρ παρὰ τῷδε τῷ ἄνακτι καὶ ἀνὰ μέρος ἐκράτουν αἱ ἐπίγειοι καὶ ἐνάλιοι χάριτες, καὶ λαμπρὰν ἀνεδοῦντο τὴν νίκην. νῆα τοίνυν εἰσιὼν στρατηγίδα εὐθὺ P. 342

5. εἴτι γοῦν κακὸν εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν συνέβη γε- νέσθαι τὸ κάτω ταύτης κλῖναι καὶ πεσεῖν καὶ πόλεις καὶ χώρας ἀπολέσθαι, ὕστερον δὲ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείαν ἀφαιρεθῆναι, τοῦτο οἱ κομνηνοὶ ἄγγελοι ἐποίησαν βασιλεύσαντες· τοῖς γὰρ πλησιάζουσιν ἔθνεσι μὴ κατὰ τὸ πρέπον αὐτοῖς ἐνεργοῦντες τῆς αὐτῶν πατρίδος ἀλοθρευτῆρες ἐγένοντο, καὶ ταῦτα ἐξουσίαν ἔχοντες πρὸς τὸ ποιεῖν τὰ τῆς βασιλείας ἄξια, αὐτοὶ δὲ καὶ ἀνεπιτήδειοι καὶ ἀχρεῖοι καὶ κακογνώμονες πρὸς τὴν τῆς βα- σιλείας οἰκονομίαν ἐφάνησαν. B.

ficit: sed praelio victus et fugatus ad Rucratinum se confert. a quo imperatoris odio cupidissime susceptus, acceptoque exercitu, Maeandricas urbes variis affligit modis, barbaris ipsis crudelior. quodsi ulla gravissima causa fuit, cur Romanum imperium labefactatum urbes atque provincias amiserit et ipsum denique corruerit, Comnenii regni cupiditate ad hostes deficiendo eam suppeditarunt. nam cum ad gentes Romanis inimicas confugerent, patriae pernicies erant, quanquam apud nos rebus gerendis et administrando imperio ineptissimi et stolidissimi.

Caeterum Alexius Novembri mense contra Michaelem in Orientem profectus in reditu ad Pythia castrametatus est, ut calidis aquis innataret. balneis et crateribus satiatus longiorem navigationem desideravit. nam in eius animo terrestrium et marinarum voluptatum cupiditas ex aequo certabant, nunc his nunc illis vincentibus. conscensa

ποθεινὴ δὲ [illegible]
παντοῖα διακινδυνεύσαντες ἀ
Πρίγκιπον διασώζονται, ἐκ δ
σαντος ἐς Χαλκηδόνα καταίρ
θέντες καὶ τὴν ἅλμην ἀποπτύ
δόντες τὰ χαλεπὰ τοῦ κινδύνο
περαιοῦνται παλάτιον, ἁμίλλ
τροις τὸν δῆμον δεξιωσόμενο
τάδε, βασιλεὺς μὲν ἀπελθεῖν
τῆς δὲ τῶν Ῥωμαίων ἀκαιρι
C ἡμᾶς αὐτοκράτορες καὶ μέχρι
σιν περιεργάζονται) τὴν πρώτ

2. τὸν κόλπον τῆς νικομηδείο
ναῦται B. 9. οἷς καὶ] ηὔχ
ἰδεῖν B. 13. τοῦ ἰλίγγου
Ῥωμαίων] χρόνων margo W
τακινήσεως μικρᾶς B.

igitur navi imperatoria, recta ad
sitas contendit, Astacenum sinu
turbine, fluctu in altum erecto,
propemodum submergitur, undis
tuari, sudare vectores, vociferar
eiulare. vehebantur enim una o
sexus, terrae videndae et atting
res et pericula vix optatissimam
tempestate sedata, Chalcedonem

μεγάλῳ παλατίῳ προσέμενεν οὐχ ἑκών. ὡς δ' ἦν ἡ ἕκτη τῶν ἡμερῶν οὐκ ἀνάρσιος πρὸς μετάβασιν, καὶ μάλιστα τῷ βαθέος ὄρθρου μεθισταμένῳ, ἔγνω μεταναστεῦσαι κνεφαῖος καὶ μήπω τοῦ ἡλίου διασπείραντος τὰς ἀκτῖνας τὰς Βλαχέρνας καταλαβεῖν. ἥ τε οὖν τριήρης παρὰ ταῖς ἀκταῖς τῶν ἀρχείων ἐσάλευεν, καὶ τὸ συγγενὲς ἅπαν τοῦ βασιλέως παρ' αὐτὸν μετὰ φώτων συνήλιστο, σύμπλουν ἐσόμενον· τοῦ θεοῦ δὲ δεικνύντος ὡς κύριός ἐστιν ὡρῶν καὶ χρόνων αὐτός, καὶ παρ' αὐτοῦ κατευθύνεται εἴτε μὴν συμποδίζεται τά τινων διαβήματα, τὸ πρὸ τῆς βασιλείου κλίνης δάπεδον αὐτομάτως ὑποχαλᾷ καὶ εἰς χάσμα ἱκανῶς διανοίγεται. καὶ βασιλεὺς V. 282 μὲν παραδόξως τοῦ κινδύνου ῥύεται, ἄτερος δὲ τῶν τούτου γαμβρῶν ὁ Παλαιολόγος Ἀλέξιος καὶ συχνοὶ ἄλλοι ἐνίσχονται τῷ διαστήματι καὶ πάσχουσι κακῶς τὰ βάθρα τοῦ σώματος· εἷς δέ τις ἐκτομίας καὶ ἐτεθνήκει, εἰς τὸ βάθιστον τοῦ χάσματος καταδύς. οἵαν μὲν οὖν ἔννοιαν ἢ μετάνοιαν ἐπὶ τούτοις εἴληφεν ὁ κρατῶν, οὐδαμῶς ἔχω ἐπεξιέναι· ὃ δὲ κατὰ D πόδας ἐπηκολούθησε, τοῦτο δὴ καὶ τῇ ἱστορίᾳ παραδίδωμι.

7. Τῷ βασιλεῖ τῷδε καὶ τρίτη θυγάτηρ ἦν, Εὐδοκία τοὔνομα. ταύτην ἔτι τοῦ τεκόντος Ἀνδρόνικον ἐκδιδράσκοντος Ἰσμαηλίτας τε καὶ Παλαιστίνην περιιόντος πλάνητος ὁ

1. οὐχ ἑκών] οὐχὶ μετὰ γνώμης αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν καλὴν ἐξετάζων ὥραν. ὡς γοῦν παρῆλθεν ἡ παρασκευή, ἔδοξε τοῖς ἀστρολόγοις περὶ ὄρθρον ἤδη τοῦ σαββάτου τὴν μετάβασιν ποιῆσαι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς παλατίου πρὸς τὸ ἕτερον. B. 7. μετὰ λαμπάδων ἁπτομένων B. 10. τὸ πρὸ] τὸ τοῦ κελλίου τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ πάτωμα χαλασθὲν καὶ εἰς χάος ἀνοιγὲν πίπτει καὶ ὑποχαλᾷ B. 13. ἐνίσχονται] ἐκρεμάσθησαν εἰς ξύλα τῶν πατωμάτων καὶ ἔλαβον οἵ τε πόδες καὶ τὰ μέρια αὐτῶν. B.

commodus, praesertim si ea summo mane fieret, diluculo ante solis ortum transire Blachernas instituit. igitur et triremis in ancoris ad palatium fluctuat, et omnis imperatoris cognatio cum luminibus adest, ut naviget una. deo vero monstrante se esse horarum et temporum dominum, et a se itinera hominum vel prosperari vel impediri, solum ante imperatorium cubile ultro cedens profunde dehiscit, ac id periculum imperator mirabiliter evadit. sed alter eius gener Alexius Palaeologus et alii plures voragine illa impliciti in curribus male afficiuntur; quidam vero eunuchus in imum hiatum delapsus periit. quid imperator ea de re cogitarit, et an consilium mutarit, dicere nullo modo possum. quod vero e vestigio consecutum est, referam.

7. Habuit Alexius tertiam quoque filiam, Eudociam nomine; quam ipso adhuc Andronicum fugiente et apud Ismaelitas et in Pa-

ρεὶς ἀνόθευτον, ὁ τοὺς ὀχεψε
ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας κρίνει
ἐνεκάλει τὸν τῆς ψωρώδους ἀκ
δρὶ προσῆπτε τὸν εὐθὺς ἐξ ἐα
B πίνειν ὕδατα ἐξ οἰκείων ἀγγεί
πίπλασθαι. καὶ προβαινούσης
μέγα σκέπτεταί τι βαρβαρώτε
μέτεισι· πλασάμενος γάρ, ἢ
χευομένην ἁλῶναι τὴν Εὐδοκ
ματος γυναικείου, τὸν ἔσχατ
μόνον καταλιπών, καὶ τοῦτο
περιστέλλειν τὰ τῶν μελῶν ἀ
ἀτίμως, ἔνθα καὶ διοργᾷ πο

2. ἡγεμὼν] ἄρχων τῶν σέρβ
κὰς καὶ συνουσίας ἀνδρῶν
ραις συμμίγνυσθαι γυναιξὶ
καμίσου μόνου B.

laestina oberrante patruus Isaac
dit, Triballorum principi. verum
acto in Papicio monte fit monac
Stephanus Eudocia paternae sat
pore exacto liberos ex ea susci
perpetuo dissimilitudines induc
ctione consentione disiungit, ne
ricus his versibus celebrat. „fel
copula, nec malis divulsus qu
ille uxori pruritum

πρᾶξιν τὴν ὄντως ἄσεμνον καὶ ἀπότομον καὶ τὴν ὑπέρογκον ἀμυντηρίαν ὁ ἀδελφὸς ἀντιστὰς Βόλκος ἔς τε τὸ ἀπάνθρωπον ἦθος ὠνείδισε τὸν κασίγνητον, μεθαρμοσθῆναί τε τῆς C ὀργῆς καὶ καθυφεῖναί τι μικρὸν καθικέτευσεν, ἀπιδόντα πρὸς τὸ μεγαλεῖον τοῦ γένους τῆς Εὐδοκίας καὶ ἑαυτὸν δὲ οἰκτειρήσαντα, γενησόμενον οὕτως ἐπ' ἀσχήμοσιν ἔργοις ἀοίδιμον. οὐκ ἔχων δὲ καὶ πείθειν ὡς τὴν γνώμην ἀκαμπῆ καὶ δυσμείλικτον, αὐτὸς τὴν Εὐδοκίαν προσηκούσης κομιδῆς ἀξιώσας παραδίδωσι τοῖς ἀπάξουσι δεόντως εἰς τὸ Δυρράχιον. μαθὼν δὲ τὸ γεγονὸς ὁ πατήρ, πέμψας ἀμφικέφαλον καθέδραν καὶ κόσμους περιδερραίους ἄλλας τε λαμπρειμονίας βασιλικὰς εἰσοικίζεται τὴν θυγατέραν. πλὴν οὐδὲ τοῦ Νεεμὰν οὗτοι υἱοὶ ἀδελφὰ φρονοῦντες εἰς τέλος διήρκεσαν, ἐκπολεμωθέντες δὲ κατ' ἀλλήλων τῷ χορῷ τῶν ἄλλων καὶ οἵδε συνή- D φθησαν, οὓς μικρῷ πρόσθεν εἰρήκειμεν ἠγνοηκέναι τὴν φύσιν διά τε φιλαρχίαν καὶ τρόπου σκαιότητα· καὶ φανεὶς κρείττων ὁ Βόλκος τῆς ἀρχῆς ἅμα καὶ τῆς πατρίδος ἐκτοπίζει τὸν Στέφανον. ἐκ γὰρ τῆς τῶν πόλεων βασιλίδος ὥσπερ τινὸς ὑπογραμμοῦ καὶ τύπου καὶ κοινοῦ θεμιστεύματος τῆς ἀδελφοκτονίας ἐξιούσης καὶ διαδραμούσης τῆς γῆς τὰ πέρατα, οὐ Πέρσαι μόνον καὶ Ταυροσκύθαι καὶ οἵδε οἱ Δαλμάται καὶ μετέπειτα Πάννονες, ἀλλὰ καὶ λοιποὶ ἕτεροι παρ' ἔθνεσι δυναστεύοντες στάσεων καὶ φόνων τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἐνέπλησαν, καθ' ὁμογενῶν τὰ ξίφη σπασάμενοι.

2. βέλκος B. 12. οὗτοι οἱ υἱοὶ? 13. ἀδελφὰ] ἔμειναν ἀσχανδάλιστοι B. 16. φανεὶς] νικήσας ὁ βέλκος B. 22. Παίονες?

atroci et immodicae frater eius Volcus intercedit; et obiurgata eius inhumanitate, orat ut deposita iracundia paulo clementius agat, habita ratione illustris generis Eudociae, et famae suae consulat, ac tantam ignominiae labem caveat. sed cum pertinax et implacabile eius ingenium movere non posset, ipse Eudociam ita susceptam ut dignitas eius postulabat, Dyrrachium perducendam curat. quo casu cognito pater filiam lectica et ornamentis muliebribus missis, in aedes suas recipit. caeterum ne hi quidem Neemanis filii longo tempore concordes permanserunt, sed inimicitiis susceptis in caeterorum coetum transierunt, quos supra diximus per ambitionem et vecordiam naturae oblitos esse; et Volcus victor Stephanum et principatu et patria exegit. nam cum fraternae caedis exemplum ex urbe imperatrice promanasset et extremos orbis terrarum fines pervagatum esset, non Persae tantum et Tauroscythae et hi Dalmatae et postea Pannonii, sed et alii plures caeterarum gentium principes ensibus in cognatos suos strictis seditionum et caedium patrias suas compleverunt.

Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τούτους ἔξεισι τῆς Μυσίας ὁ Ἰωάννης μεγίστῳ τε καὶ παγχάλκῳ στρατεύματι, καὶ διειληφὼς τὴν Κωνστάντιαν χειροῦται ταύτην κατὰ πᾶσαν εὐπέ-
P. 344 τειαν, διάσημον οὖσαν ἐν τοῖς τῆς Ῥοδόπης σχοινίσμασι. καὶ καθελὼν τὸν ταύτης περίβολον ἐκεῖθεν ἀπανίσταται καὶ περὶ τὴν Βάρναν στρατοπεδεύεται, καὶ πολιορκεῖ γενναίως καὶ ταύτην κατὰ τὴν ἕκτην τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων ἡμέραν. παντοίαν δ' ἐνστασιν ἐνδεικνυμένων τῶν ἔνδοθι, κρατίστων
V. 283 ὄντων τῶν πλείστων καὶ τοῦ Λατινικοῦ στίφους συγκεκροτημένων, τετράπλευρον συντίθησι μηχανὴν συμμηκιζομένην τῷ εὖρει τῆς τάφρου καὶ ἰσοΰψῃ τῷ τείχει τῆς πόλεως, καὶ ταύτην ὑπότροχον οὖσαν τῆς τάφρου ἄγχιστα στήσας, εἶτα ἀνατρέψας ἀμφοτέρων τῶν περάτων ἐπιλαμβάνεται, καὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἑνὶ μηχανήματι ζεύγματί τε τῆς τάφρου χρησάμενος καὶ κλίμακι ἐξικνουμένῃ τοῦ ὕψους τῆς πόλεως τρισὶν ἡμέραις τῆς Βάρνας κρατεῖ. οὔτε δὲ τῆς ἡμέρας τὴν δύνα-
B μιν ὁ βάρβαρος πτοηθεὶς (ἦν δὲ τὸ ὑπερευλογημένον σάββατον καθ' ὃ ὕπνωττεν ἐν τάφῳ Χριστὸς) οὔτε τὸν Χριστιανὸν αἰδεσθείς, ὃν μόνοις περιέφερε χείλεσιν, ἀλλὰ φιλαιμάτοις δαίμοσιν ἐλαστρούμενος πάντας οὓς συνείληφε ζῶντας κατὰ τῆς τάφρου ὠθεῖ, καὶ χοῦν ἐς ἰσόπεδον ἐπιχέας πολυάνδριον τὸν τόπον δείκνυσιν. ἔπειτα καὶ τὰ τείχη καταστρεψάμενος εἰς Μυσίαν ἐπάνεισιν, ἐναγίσμασι τοιούτοις καὶ τελεταῖς μυσα-

5. τὸν ταύτης] τὸ ἑξώκαστρον B. 7. τῶν τοῦ] τῆς μεγάλης ἑβδομάδος B. 10. ἴσην τοῦ χαντακίου B. 12. εἶτα] καὶ κουντήσας καὶ ἀνατρ. B. 17. δὲ] γὰρ A.

Sub hoc tempus Iohannes cum maximo et armis instructissimo exercitu Mysia egressus Constantiam insignem urbem Rhodopaei territorii sine ulla difficultate capit, et moenibus dirutis Varnam sexto die passionis Dominicae fortiter oppugnat. sed cum ii qui urbem tenebant, plerique fortissimi viri et Latini generis, summa ope resisterent, quadrilateram machinam fabricat, quae longitudine latitudini fossae et altitudine fastigio moenium responderet; et ea rotis subiectis proxime fossam collocata et deinde eversa utrosque fines apprehendit; eademque machina et ad explendam fossam et ad conscendenda moenia pro scalis usus triduo Barnae potitur. neque diei solennitatem (erat enim id sanctissimum sabbatum, quo Dominus in sepulcro dormivit) neque Christianum nomen veritus barbarus, quod solis labiis iactabat, sed intemperiis sanguinarii alicuius daemonis actus, omnes quos vivos ceperat in fossam praecipitavit, iectaque humo et expleta sepulcretum locum ilium facit; nec multo post, etiam moenibus eversis in Mysiam revertitur, huiusmodi victimis et

ρωτάταις τὴν μίαν τῶν σαββάτων καὶ τῶν ἡμερῶν κυρίαν τετιμηκώς.

Καὶ τῇδε μὲν καὶ ταῦτα ἐφέρετο· ὁ δέ γε πρωτοστράτωρ Μανουὴλ ὁ Καμύτζης, χρόνιος ἐν Μυσίᾳ καθειργνύμενος, δεῖται τοῦ ἐξαδέλφου καὶ βασιλέως ἐκ τῆς οἰκείας οὐσίας λυθῆναι μηδ' ὡς κακοῦργος ἐπὶ πολὺ παροφθῆναι παρὰ C βαρβάροις δορύκτητος. οὐκ εἶχε δὲ καὶ πείθειν δι' ὧν ἐπέστελλεν. ἀπειρηκὼς οὖν τὸν κηδεστὴν μέτεισι Χρύσον, καὶ παρ' αὐτοῦ δεῖται λυθῆναι, καὶ ὡς εἶχε τὰ ᾑτημένα πεπερασμένα, ἐκ Μυσίας ἐς Πρόσακον ἄπεισιν. ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖσε γενόμενος καθυφῆκε τοῦ βασιλέως δεόμενος, εἴ πως τῷ Χρύσῳ τὰ λύτρα κατάθοιτο, εἰς δύο ποσούμενα χρυσοῦ κεντηνάρια, πολλαπλασίονα τούτων ἀφαιρεθῆναι φάσκων πλὴν τῶν ἀργυρέων καὶ χρυσέων σκευῶν τῶν Σηρικῶν τε νημάτων καὶ τῶν περιφανῶν ἐσθημάτων, οἷς ὑπερεκόμα ῥυηφενέστατος ἀνθρώπων φανείς. ὁ δὲ τὴν σχέσιν τοῦ πρωτοστράτορος ἐν πλαστιγγι μιᾷ τοῦ τῆς φρενὸς ζυγοῦ καταθείς, ἐν δὲ θατέρᾳ τὰ τούτου χρήματα, καὶ ταλαντεύων ἀμφότερα, πολλῇ D τῇ ῥοπῇ βαρυτέραν τὴν δευτέραν εὗρισκεν, ὅθεν οὐδ' ἄκροις ὠσὶν εἰσῳκίζετο τὰ ὑπ' ἐκείνου γραφόμενα. ἀπειπὼν οὖν ὁ

5. ἐκ τῆς] ἀπὸ τοῦ πράγματος αὐτοῦ ἀγορασθῆναι B. 8. ἀπειρηκὼς] ὅθεν καὶ ἀπογνοὺς γράφει πρὸς τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ τὸν χρύσον καὶ παρακαλεῖ δι' αὐτοῦ ἀγορασθῆναι καὶ ἐκβληθῆναι τῆς φυλακῆς B. 12. τὰ λύτρα] δοῦναι τῷ χρύσῳ ὅσα αὐτὸς ἔδωκε εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτοῦ B. 13. πολλαπλασίονα] τοῦ βασιλέως πολλαπλασίονα τούτων ἀπὸ τοῦ βίου αὐτοῦ λαβόντος ἄνευ τῶν βλατίων καὶ τοῦ ἀσημίου καὶ χρυσαφίου καὶ ἑτέρας ὕλης ὧν ἀπῆρεν ἀπὸ τῆς περιουσίας αὐτοῦ B. 18. ταλαντεύων] καμπανίζων B.

abominandis inferiis celebre illud sabbatum veneratus. atque haec sic gesta sunt.

Manuel vero Camyzes protostrator, longo tempore in Mysia captus, imperatorem et consobrinum orat ut de sua re familiari redimatur neque ut maleficus longo tempore in barbarorum potestate relinquatur. sed iis litteris nihil impetravit. desperata igitur cognati ope ad Chrysum se convertit, et solutione ab eo impetrata Prosacum abit. ac ne ibi quidem imperatorem obtestari desinit ut Chryso duos auri centenarios pro sui redemptione solvat, cum longe plus ex suis opibus rapuerit, praeter aurea et argentea vasa et telam sericam et vestes pretiosas, quarum rerum copia mortalium locupletissimus fuerit habitus. ille vero protostratoris cognatione in una lance animi sui pensata, pecunia vero eius in alteram collocata, et utraque perpensa, posteriorem multum praeponderare deprehendit.

Καμύτζης ἔγνω σὺν Χρύσῳ τοῖς ἀγχιτέρμοσιν Προσάκῳ Ῥωμαϊκοῖς ἐπιθέσθαι τέρμασιν. εὐμαρῶς οὖν Πελαγονίαν χειροῦνται, καὶ ῥᾳδίως ὑπάγονται Πρίλαπον, ἐπιφύονται τὰ ἑξῆς, ἀφιστῶσι τὰ πόρρωθεν, διεκπίπτουσι Τεμπῶν τῶν Θετταλικῶν, τῶν πεδιάδων ἐπιλαμβάνονται, παρακινοῦσι τὴν Ἑλλάδα, παλίμβολον τιθέασι τὴν τοῦ Πέλοπος. τότε δὲ καὶ δεύτερος ἀποστάτης κατὰ τοὺς σπαρτοὺς ἐπανέτειλε γίγαντας. Ἰωάννης γάρ τις τὸ γένος Κύπριος, Σπυριδωνάκης τοὐπώνυμον, τὸ εἶδος φαῦλος, τὴν ἡλικίαν φαυλότερος, στράβων τὰς ὄψεις, χειρῶναξ τὴν τέχνην, τὴν τύχην χθόνιος, τῷ βασιλεῖ τῷδε ὑπηρετούμενος, ταῖς δὲ παραλόγοις προόδοις καὶ ἀναβάσεσι τῶν ἔσω λεγομένων ταμιείων φύλαξ ταχθείς, εἶτα τὴν ἀρχὴν τῶν Σμολένων χειρίζειν λαχών, καταγινώσκει τοῦ πεπομφότος εὐτέλειαν νοὸς καὶ ἀφέλειαν, καὶ τῷ δυσπροσόδῳ τῆς χώρας ἐπαρθεὶς εἰς ἀπόνοιαν δισσούμενον ἐκείνῳ γίνεται ἀντιστάτημα καὶ Σατὰν καὶ σκώλωψ καὶ ἀπρόσκοπον συγκύρημα χείριστον. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τρίτῳ τότε κακῷ τῇ συνήθει καχεξίᾳ τρυχόμενος, ἥτις ἐπενέμετο τὰ ἄρθρα τοῦ σώματος, τὸν Ἐπιμηθέα εἶχε κατ' ἄμφω δεινῶς ἐπικείμενον καὶ εἰς πνῖγμα μικροῦ ἐναλλόμενόν τε καὶ ἐπεμβαίνοντα, ὅτι τὸν ἐξάδελφον οὐκ ἐλύσατο καὶ ὅτι τὸν οὐτιδανὸν ἐν ἀνθρώποις Σπυριδωνάκην εἰς ὄνειδος οἰκεῖον πόλεων τοσούτων ἐρυμνοτάτων κατέστησεν ἄρχοντα. διχῇ οὖν διαι-

P. 345

10. χειρῶναξ] τὰς χεῖρας ἔχων εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς B. 13. σμολαίνων B. 17. τρίτον εἶχε τότε κακὸν τὴν τῆς ποδάγρας ἀσθένειαν B.

itaque flagitationes eius nec extremis auribus admisit. unde Camytzes desperatione coactus statuit cum Chryso finitimos Prosaco Romanorum agros vastare, ac Pelagoniam celeriter subigunt; et Prilapo sine difficultate potiti ordine caetera invadunt, remota ad deditionem impellunt, per Tempe Thessalica penetrant, campestria occupant, Graeciam commovent, Peloponnesum ad rebellionem instigant. tunc et alius seditiosus, velut olim terrae filii, extitit, Iohannes Spyridonaces Cyprius, homo deformi vultu, statura foediore, strabis oculis, sordidus opifex, fortuna infima. sed dum imperatori inservit, mirabilibus successibus et promotionibus interioris fisci custodiae praeficitur. deinde Smolanis praepositus eum a quo missus erat aspernatur ut vili et simplici ingenio praeditum; et difficili provinciae aditu fretus bifariam illi resistit, inopinatum et pessimum infortunium. at imperator tertio tum malo conflictans, familiari sibi articulari morbo, duplici poenitentia supra modum angebatur, quod nec consobrinum redemisset et nequam hominem Spyridonacem cum suo dedecore tot

ρῶν τὸ συναγόμενον στράτευμα, τὸ μὲν τῷ γαμβρῷ παραδίδου Ἀλεξίῳ τῷ Παλαιολόγῳ τὸν ἀνθρωπίσκον μετιόντι Σπυριδωνάκην, τὸ δ' ἐξέπεμψεν εἰς τὸν Οἰνουπολίτην Ἰωάννην V. 284
τῷ πρωτοστράτορι ἀντικαθιστάμενον. ὁ μὲν οὖν τοῦ βασιλέως γαμβρὸς Ἀλέξιος ἀρετὴν καὶ τόλμαν ἐνδειξάμενος ἔμφρονα τὸν Σπυριδωνάκην καταγωνίζεται σὺν πόνῳ βραχεῖ, καὶ φυγάδα τίθησι τὸ Πυγμαϊκὸν ἀνδράριον ἐς Μυσίαν· ἡ δὲ τοῦ πρωτοστράτορος ἀντιστασία ἐφ' ἱκανὸν μὲν διήρκεσε χρόνον, αἴσιον δὲ καὶ αὕτη πέρας ἐδέξατο. ὁ γὰρ βασιλεὺς C
ἄλλαις τε μεθόδοις ἐχρήσατο μεθ' ὑπουλίας μετιὼν τὸν Χρύσον, καὶ δὴ καὶ τὴν θυγατρόπαιδα Θεοδώραν, ἣν τῷ Ἰβαγκῷ κατηγγύησεν, ἐμνήστευσεν αὐτῷ εἰς εὐνέτιν, ἐκ Βυζαντίου μεταπεμψάμενος. καὶ τούτοις τοῖς μεθοδεύμασιν ἀνασώζεται Πελαγονίαν καὶ Πρίλαπον, καὶ Θετταλίας ἀπανίστησι τὸν Καμύτζην, πῇ μὲν πολέμῳ κατατροπούμενον, πῇ δὲ φυγῆς ἐθελοντὶ ἁπτόμενον. ὕστατα δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ Στανοῦ μετανάστην δείκνυσιν, εἰς ὃν ὡς εἰς ἀνάλωτον ἀπέδρα κρησφύγετον. καὶ τοιούτοις ἔργοις ἑαυτὸν περιανθίσας, ἐπὶ μακρὸν ὀφθέντα οἰκουρὸν καὶ ἀπόλεμον, εἰς Βυζάντιον ἐπανέδραμε. τότε δὲ καὶ τῆς Στρουμμίτζης ἐκράτησεν, ἀπάτῃ κἀνταῦθα τὸν Χρύσον περιελθών, καὶ τὰς πρὸς Ἰωάννην σπονδὰς ἐξεπέρανεν.

3. *οἰονοπολίτην* B. 15. *φυγῆς*] *φωνῆς* A. 17. *εἰς ὃν αὐτὸς ἀκούμβισμα ἑτοιμάσατο* B. 19. *οἰκουρὸν*] *δοσπητικὸν* B. 21. *καὶ τὰς*] *ἐπλήρωσε δὲ καὶ τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν βλάχων* B. post *ἐξεπέρανεν* A rubrica: *ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα τὰ συμβαντα εἰς τὴν μεγαλόπολιν*, B: *τόμος τριτος τῆς βασιλείας ἀλεξίου τοῦ ἀγγέλου καὶ διήγησις περὶ τῶν συμβάντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῆς ταύτης ἁλώσεως.*

munitissimis urbibus praefecisset; et copiis quas coegerat, in duas partes distributis, alteram Alexiae Palaeologo genero suo tradit ut homuncionem Spyridonacem ulciscatur, alteram ad Oenopolitam Iohannem, qui protostratori resistebat, mittit. ac imperatoris gener Alexius prudentia et audacia adhibita Spyridonacem exiguo cum labore devincit et nanum illum in Mysiam fugat. protostratoris vero rebellio cum longo sane tempore durasset, prospero exitu est terminata. nam imperator cum aliis artibus et dolis Chrysum circumvenit, tum neptem Theodoram, pridem Ibanco desponsam, Byzantio accersitam illi uxorem dedit. et hac ratione Pelagonia et Prilapo recuperatis Thessalia quoque Camyzen expellit, alias proelio victum, alias ultro fugientem, tandem ipso etiam Stano eiicit, quo ut in asylum inexpugnabile se receperat. huiusmodi praeclaris operibus post diuturnam desidiam et ignaviam editis Byzantium recurrit. tunc Strommiza quoque potitus est, ibi etiam Chryso circumvento, et pacem cum Iohanne fecit.

D 8. Ἀλλὰ μέχρι μὲν δὴ τούτων εὔδρομος ἡμῖν ὁ λόγος καὶ διὰ λείας φέρων ὁδοῦ, τὸ δ' ἐντεῦθεν οὐκ οἶδ' ὅπως τῷ λόγῳ χρήσομαι. τίνα γὰρ γνώμην ἔχειν εἰκὸς τὸν τὰς κοινὰς διεξιέναι μέλλοντα συμφοράς, ὧν ἡ τῶν πόλεων αὕτη πεπείραται βασιλὶς τῶν γηΐνων ἀγγέλων βασιλευόντων; ἐβουλόμην μὲν οἷός τε εἶναι διεξελθεῖν ἀξίως τῷ λόγῳ τὰ πάντων τῶν κακῶν ἀχθεινότατά τε καὶ χαλεπώτατα· ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἀδύναιον, ὀν ἐπιτόμῳ δὴ καὶ ποιήσομαι τὴν διήγησιν, κερδαλεωτέραν ἐσομένην δήπου τοῖς ὑψιγόνοις διὰ τὴν τῶν ἀλγεινῶν ἀκουσμάτων μετρίασιν καὶ τὴν ἐντεῦθεν τῆς πλείονος λύπης ὑφαίρεσιν.

Εἶχε μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος τὸν ἀδελφὸν Ἰσαάκιον καθηρηκὼς τῆς ἀρχῆς· δέον δὲ μὴ πάντῃ ἀμελῆσαι τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, ὁ δὲ λαθόμενος ὡς ἐγκαίονται τοῖς πλείστοις
P. 346 αἱ συμφοραὶ καὶ εἰσὶν ἀναπόνιπτοι, οὔτε μὴν ἡ δίκη δι' ὅλου τίς ἐστιν ἀδιύπνιστος καὶ ταῖς χρονίαις φιλῃδοῦσα μεταβολαῖς, ἀλλ' ἔπεισι καὶ ταχύπους καὶ ἀψόφως ἐπιπίπτειν φιλεῖ τοῖς ἔργα ῥέζουσιν ἄδικα, ἐνδῖδωσι τῷ κασιγνήτῳ διάγοντι κατὰ τοὺς κίονας, οἳ περὶ τὸν πορθμὸν ἀκταῖοι καὶ δυάζοντες ἵστανται, βίοτον ἔχειν ἄνετον, καὶ πᾶσιν ἀνεπέγκλητον εἶναι τὴν εἰς αὐτὸν διαπλώϊσιν. ἦν οὖν τοῦ βουλομένου παντός, καὶ οἳ ἐκ γένους μάλιστα τῶν Λατίνων, εἰς Ἰσαάκιον ἀναπλεῖν· οἷς καὶ κρυφίων κοινωνὸς ἐδείκνυτο βουλευμάτων,

5. τῶν ἐπὶ γῆς γηΐνων ἀγγέλων B. 17. ἀψόφως] ἀψηφεὶ A. 18. ἄδικα] ἔνδικα A. κατὰ τοὺς] περὶ τὰ οἰκήματα τὰ ὑπὸ τῷ διπλοκιονίῳ πέρα ὄντα B.

8. Hactenus expeditus fuit nostrae orationis cursus, et molli processit via. deinceps vero quid dicam nescio: quo enim animo eum esse par est, qui publicas clades, quibus regina urbium terrenis istis Angelis imperantibus afflicta est, commemorabit? vellem equidem me omnium gravissima et tristissima mala pro dignitate posse exponere. sed quia id fieri non potest, historiam compendio exequar, utiliorem futuram posteris ob moderatam tristium rerum commemorationem et doloris diminutionem.

Alexius fratrem Isaacium imperio deiectum excaecarat: sed cum eius custodia non prorsus negligenda esset, oblitus plerisque inuri calamitates nec deleri posse, et vindictam non perpetuo stertere, sed seris gaudere mutationibus, et celeriter ingruentem tacito eos pede consectari qui nefaria facinora perpetrent, fratrem iuxta duas columnas quae in freti littore sunt libere vivere passus est, neque quenquam ad eum traiicere vetuit. erat igitur cuiusvis Isaacium adire, tum vero Latinorum, cum quibus arcana consilia de ulciscendis iniuriis

ὁπόσα τὴν ἀντιπάθειαν ἐβυσσοδόμευον καὶ τὴν Ἀλεξίου καθαίρεσιν ἐμεθόδευον, γραμμάτια πρὸς Εἰρήνην πέμπων τὴν θυγατέρα, κοινωνὸν λέχους Φιλίππῳ τῷ κρατοῦντι τότε τῶν B
Ἀλαμανῶν, πρὸς τὴν πατρῴαν ἐκδίκησιν ὑπαλείφοντα, κἀκεῖθεν διαποτώμενα ἔχων ἀντίγραφα τὸ ποιητέον αὐτῷ εἰσηγούμενα. εἶτα καὶ τὸν υἱέα τούτου Ἀλέξιον τῆς εἱρκτῆς ἀνεικῶς ἐλεύθερον ἀφῆκε στρέφεσθαι. ἐν δὲ τῷ μέλλειν κατὰ τοῦ πρωτοστράτορος ἐξιέναι καταλύσας εἰς Δαμοκράνειαν συνέκδημον καὶ τοῦτον ἐπήγετο. ὁ δὲ κατὰ γνώμην δήπουθεν τοῦ πατρὸς Πισσαίῳ τινὶ περὶ δρασμοῦ κοινολογησάμενος, στρογγύλης προεστῶτι μεγίστης νεώς, ἐκαιροφυλάκει θέσθαι ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημα καὶ τὸ ἴχνος ἐν πολλοῖς ὕδασιν. ὡς δ' ἐπέστη καιρὸς πρὸς τὴν ἄπαρσιν οὐκ ἀνάρσιος, ἡ μὲν ναῦς ἱστίοις πτεροῦται καὶ κατ' οὖρον φέρεται καὶ προσωκείλει τῇ καθ' Ἑλλήσποντον Αὐλωνίᾳ, τὸ δὲ ταύτης ἐφόλκιον C
κατᾶραν ἐς τὸν Ἀθύραν ἐπὶ τῷ δέξασθαι τὸν Ἀλέξιον, τιθὲν τὴν σκέψιν ἀφώρατον, ἐνεφόρει ψάμαθον φόρτον ἐσομένην τῇ νηῒ κεκενωμένῃ δῆθεν τῶν ἀγωγίμων. ὁ δ' Ἀλέξιος ἐκ Δαμοκρανείας ἐκεῖσε παραγενόμενος τὴν ὁλκάδα εἴσεισι καὶ
πρὸς τὴν νῆα μετακομίζεται. γνωσθείσης δὲ τῆς τούτου φυ- V. 285
γῆς πέμπονται μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως οἱ τὸ πλοῖον ἐξερευνήσοντες, οὐ μὴν ἴσχυσαν συλλαβεῖν τὸν Ἀλέξιον· οὗτος γὰρ τὴν κόμην κειράμενος περιτρόχαλα καὶ τὴν αὐτὴν τοῖς

6. εἶτα καὶ] ἦν δὲ καὶ ὁ τούτου υἱὸς Ἀλέξιος ἐλεύθερος ἐν τῷ παλατίῳ διάγων B. 14. ἱστίοις] ἠρμένισε B. 15. τὸ δὲ] ἠβάλκα δὲ B. 17. ἐνεφόρει] ὡς δῆθεν σαβούραν ἐπαίρουσι B. 23. τὴν κόμην] ῥοῦχα ἐκ τοῦ παραυτίκα φορέσας φραγγικά, καὶ ντζεφέτον αὐτῷ ποιήσαντες B.

et evertendo fratre Alexio conferebat, litteris ad Irenen filiam missis, Philippi Alemannorum regis coniugem, quibus eam ad opem sibi ferendam instigabat, atque inde litteras recipiebat quibus quid agendum esset monebatur. deinde filius quoque eius Alexius custodia eductus libere quo libuit ambulavit, et ab imperatore contra protostratorem exituro itineris comes est assumptus. is vero de sententia patris, cum Pisano quodam maximae rotundae navis domino consilio fugae inito, navigandi opportunitatem captabat. quae cum contigisset, maius navigium plenis velis ad Hellesponti Auloniam fertur, minus vero Athyrae Alexii recipiendi causa appulit; et quo id consilium lateret, nautae arenam intulerunt saburrandi scilicet vacui navigii gratia. quo Alexius, Damocrania eo profectus, conscenso ad magnam navem pervehitur. fuga eius cognita mittuntur ab imperatore qui navem perscrutentur, nec tamen Alexium deprehendere potuerunt: nam

χρεὼν παροψεσθαι. οἱ λαγγελ
μὲν πλημμελῶς διῴκουν τὰ τῆς
μεν, μάλιστα δὲ φιλοχρηματίαι
πόρων πλουτεῖν ἠνείχοντο οὔτε
ἐξέφερον ἀμφοτέραις αὐτὰ κα
κόσμῳ πολυτελεῖ σώματος, πλέ
ρίδας καὶ συγγενεῖς ἀλυσιτελεῖ
P. 347 νον τοίνυν τὰς Ῥωμαϊκὰς πόλ
ζον, εὑρεταὶ τῶν καινῶν εἰσφ
τοὺς ἐκ φυλῶν Λατινίδων ἐν
κις οὖν τὰς πρὸς Βενετίκοις ξ
τούς τε ἐς χρήματα ἐζημίωσα
ρολόγουν, καὶ τοὺς ἐκ τῆς Πά

18. εὑρεταὶ] νέας ἀπαιτήσει
21. τὰ πλοῖα] τὰ παράβια αι

coma in orbem rasa et Latina ve
versans, inquisitores latuit. perd
quae iusto praesidio misso frat
orat ut patri suo pro virili opem
vato, et fratrem quoque iuvet ex
larum instar vagantem, neque
corpus.

Sed praeter haec alia quoqu
negligenda non sunt. Angelici no
rium perperam administrabant,
piditate aestuantes neque iustis

καὶ ἦν ὁρᾶν ὅτε μὲν τῆς πόλεως ἔνδοθεν, ὅτε δὲ κατὰ μέσην
ν θάλατταν, διὰ μάχης ἀμφότερα τὰ γένη χωροῦντα, κρα-
ῦντά τε ἀνὰ μέρος καὶ κρατούμενα, καὶ παλίωξιν ἐντεῦθεν καὶ
τισκύλευσιν. (9) ἀτὰρ οἱ Βενέτικοι παλαιῶν μεμνημένοι
ὸς Ῥωμαίους σπονδῶν, καὶ μεταχωροῦσαν πρὸς Πισσαίους B
ν σφετέραν δεξίωσιν οὔκουν ὁρᾶν ἀνεχόμενοι, δῆλοι ἦσαν
ομαίων κατὰ βραχὺ ἀφιστάμενοι καὶ μελετῶντες ἐν καιρῷ
ις τὴν ἀντιλύπησιν, καὶ μάλισθ' ὅτι κιμβικευόμενος ὁ Ἀλέ-
ς οὐκ ἀπεδίδου σφίσι χρυσίου μνᾶς διακοσίας ἐνδεούσας
πρὸς τὸ ἅπαν ὀφείλημα τῶν δέκα πρὸς τοῖς πέντε κεντη-
ρίων, ἃ συνέθετο δοῦναι τοῖς Βενετίκοις ὁ βασιλεὺς Μα-
υήλ, ἡνίκα συνειληφὼς τοὺς Βενετίκους δημόσια τὰ τού-
ν ἔθετο χρήματα. ἦν δὲ δεινὸν οὐκ ἐλάχιστον καὶ ὁ τη-
αῦτα δοὺξ Βενετίκων Ἐρίκος Δάνδουλος, ἀνὴρ πηρὸς μὲν
ς ὄψεις καὶ τῷ χρόνῳ πέμπελος, ἐπιβουλώτατον δὲ πρᾶγμα
ομαίοις καὶ φθονερώτατον, ὃς παιπάλημα ὢν ἀγυρτείας C
ὶ φρονιμώτερον τῶν φρονίμων ἑαυτὸν ὀνομάζων καὶ δοξο-
νῶν ὡς οὐχ ἕτερος θανάτου ἐτιμᾶτο τὸ μὴ τίσασθαι Ῥω-
αίους δίκας τῆς ἐς τὸ γένος αὐτοῦ παροινίας, φρεσὶν ἀνα-
μπάζων καὶ λογιστεύων ὁπόσοις κακοῖς οἱ Βενέτικοι προσ-
ιλησαν τῶν Ἀγγελωνύμων ἀδελφῶν ἀνασσόντων, καὶ
ὸ τούτων Ἀνδρονίκου, καὶ ἀνόπιν ἔτι τοῦ Μανουὴλ τὰ

1. μέσην τὴν om A. 9. μνᾶς] λίτρας B. 12. τοὺς om A.
14. πηρὸς] τὸ εἶδος πυρρὸς καὶ γηραιὸς ὑπὲρ ἅπαντας, παλαιὸν
κακὸν καὶ δοκόφρων B. 19. δίκας om A.

ios cum eis ita commiserunt, ut aliquando intra ipsam urbem,
quando in mari congrederentur, victoria nunc his nunc illis fa-
ite, et mutuo sese fugarent et spoliarent. (9) caeterum Veneti
tiquo Romano foedere prolato, suam dignitatem ad Pisanos trans-
am esse aegre ferentes, a Romanis paulatim alienati se vicissim
stris per occasionem aegre facturos ostendebant, praesertim cum
exius per avaritiam CC auri minas, quae debito XV centenariorum
ri adhuc deerant, non solveret, quos Manuel, cum Venetorum
na publicasset, se pensurum pepigerat. neque minimum malum erat
x Venetorum Ericus Dandulus, homo caecus ille quidem et capu-
is, sed Romanis infensissimus et insidiosissimus, ut calliditate sin-
ari, ita arrogantia immensa, ut se prudentium prudentissimum
ellaret et gloriolae cupiditate omnes superaret. is vitam sibi mor-
acerbiorem fore putabat, nisi genti suae factas a Romanis contu-
lias ulcisceretur, animo repetens et recensens quot malis popu-
es sui Angelis fratribus imperantibus affecti essent, et ante hos
dronico et Manuele rerum potientibus. sed quia norat in suum

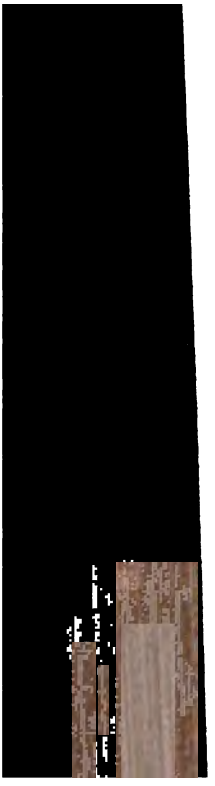

τοῦ κατὰ Ῥωμαίων κινήματος.
ράντης μαρκέσιος Βονιφάτιος,
V. 286 νος, ὁ κόμης τοῦ ἁγίου Παύλ
Δολόϊκος καὶ συχνοὶ ἕτεροι το
κιζομένην οἷον τῷ δολιχῷ τῶν
τοντες. ναυπηγηθέντων οὖν ε
καβάντων δρομώνων μὲν ἱππα
μακρῶν ἑξήκοντα, ἔτι δὲ πλο
λων μεγίστων ὑπὲρ τὰ ἑβδομή
τοῖς ὠνομάζετο ὡς πολὺ τῶν
εἴσεισιν ἐκ παραγγελίας αὐτὰ
P. 348 φρακτος, ἀσπὶς δὲ τρισμυρία
νη, μάλιστα δὲ εἰς τοὺς καλ
ἦν ὁ στόλος πρὸς ἀναγωγὴν ἕ

8. πρὸς om A. 10. μον
16. ἱππαγωγῶν] ταρίδες ἔχο
στων om A. 20. σιδήρῳ
εἶχε τζαγρατόρων B.

caput redundaturum, si quid c
conaretur, de auxiliis aliorum a
communicandis, quos norat irre
eorumque felicitati invidere. cum
dam toparchas, qui Palaestinam
societatem et foedus cum eis co
ferrati marchio Bonifacius, Flan
Pauli Ericus, Pleae comes Doloi

βάλλει καὶ κῦμα, ὅ φασιν, ἐπὶ κύματι Ῥωμαίοις ἐπικυλίνδεται· Ἀλέξιος γὰρ ὁ παῖς Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου γράμμασιν ἐφοδιασθεὶς τοῦ πάπα Ῥώμης τῆς πρεσβυτέρας καὶ τοῦ ῥηγὸς Ἀλαμανίας Φιλίππου, χάριτας μεγίστας ὁμολογούντων τοῖς πειρατικοῖς τούτοις ἐργαστηρίοις εἰ τὸν Ἀλέξιον εἰσδέξονται καὶ πρὸς τὴν πατρῴαν ἐπαναγάγωσι βασιλείαν, τρισάσμενος μετὰ καιρὸν τῷ στόλῳ ἐφίσταται, καὶ προσβλέπεται ὡς οὐ μόνον τὸν κατὰ Ῥωμαίων ληστρικὸν ἔκπλουν μετασχηματίσων πρὸς τὸ εὐάφορμον καὶ διαμορφάσων πρὸς τὸ εὐπρόσωπον, ἀλλὰ καὶ χρημάτων ἀποθεραπεύσων σωρείαις τὸ κερδαλέον ἐκείνων καὶ φιλοχρήματον φρόνημα. τὸν τοίνυν Ἀλέξιον οὐ μᾶλλον τὴν ἡλικίαν ἢ τὰς φρένας νεάζοντα πανοῦργοι πάντες καὶ πράγμασιν ἐντακέντες ἄνδρες παραλαβόντες ἐκείνοις ἐν ὅρκοις συνθέσθαι παρέπεισαν ἃ μηδαμῶς ἐπέφυκεν πέρας λαβεῖν. οὐ γὰρ μόνον θαλάσσας χρημάτων αἰτησαμένοις κατένευσε τὸ μειράκιον, ἀλλὰ καὶ σύναρσιν κατὰ Σαρρακηνῶν μεθ' ὁπλομάχων Ῥωμαίων καὶ τριπρότων νηῶν πεντήκοντα. τὸ δὲ δὴ μεῖζον καὶ ἀτοπώτατον, παρεκτροπὴν πίστεως, ὁποία τοῖς Λατίνοις ἀσπάζεται, καὶ τῶν τοῦ πάπα προνομίων καινισμόν, μετάθεσίν τε καὶ μεταποίησιν τῶν παλαιῶν Ῥωμαίοις ἐθῶν συγκατέθετο.

Καὶ δὴ ὁ μὲν στόλος τὰ πρυμνήσια λύσας κατάγεται πρὸς Ἰάδαρα, καὶ ἦν αὐτὰ πολιορκῶν, δόξαν οὕτω τῷ τῆς

7. μετὰ] κατὰ? 19. τὸ τὸν πάπαν πρῶτον μνημονεύειν B.
20. κενισμὸν A.

ut dicitur. nam Alexius Isaacii Angeli filius, litteris veteris Romae pontificis et regis Alemanniae Philippi instructus, qui piraticis istis collegiis plurimum se debituros profitebantur, si adolescentem in patrium imperium restituerent, aliquanto post cupidissime ad classem et pervenit et excipitur, ut qui non tantum latrocinium illud contra Romanos institutum promovere et honesta specie fucare, sed et pecuniarum acervis ipsorum avaritiam explere posset. is non aetate magis quam animo puer, a viris callidis et versutis susceptus, pepigit et sacramento firmavit ea se praebiturum quae perduci ad exitum minime poterant. nec enim maria pecuniarum duntaxat illis postulantibus promisit, sed et auxilium contra Sarracenos cum Romanis militibus et L triremibus. et quod maius est ac longe absurdius, Latinorum depravatam religionem amplectitur, et privilegiorum papalium innovationem et veterem Romanorum institutorum mutationem pollicetur.

Classe Iadara provecta iussu Danduli Venetorum ducis urbs obsidetur ob vetus quoddam foedus violatum, ut aiebat. at Romanorum

Βενετίας Λανδούλῳ δουκί, ὡς δῆθεν παλαιὰς συνθήκας πρὸς τοὺς ἐκ γένους ἐκείνῳ παραβλεψάμενα· ὁ δέ γε κρατῶν Ῥωμαίων Ἀλέξιος ἐκ πολλοῦ τὴν τῶν Λατίνων ἐνωτιζόμενος κίνησιν πρὸς οὐδέν τι ἄμεινον ἑαυτῷ τε καὶ Ῥωμαίοις διέκειτο· τὸ γὰρ περιττὸν ἐς μαλακίαν ἴσην ἔχει πως καὶ τὴν βλακείαν πρὸς τὰ κοινωφελῆ καὶ τὰ δέοντα. οἱ δὲ τῶν περιφύτων ὀρῶν φύλακες ἐκτομίαι, ἃ τοῖς βασιλεῦσιν ἀνεῖται πρὸς κυνηγέσια, καθάπερ ἱερῶν ἄλσεων, εἰπεῖν δὲ καὶ θεοφυτεύτων παραδείσων, ἐφείδοντο τουτωνί, καὶ διηπειλοῦντο τὸν ἔσχατον κίνδυνον τοῖς ἐκτεμεῖν προθεμένοις ἐκεῖθεν ξύλα ἄττα ναυπηγήσιμα. ναὶ μὴν καὶ ὁ τοῦ στόλου δοὺξ Μιχαὴλ ὁ Στρυφνός, κασιγνήτῃ τῆς δεσποίνης συνεζευγμένος, δεινότατος ὢν μὴ μόνον γόμφους καὶ ἀγκύρας χρυσίου ἀλλάξασθαι ἀλλὰ καὶ λαίφεσιν ἐπιθέσθαι καὶ ἐξαργυρίσαι πρότονα, ἅπαξ ἅπαντος πλοίου μακροῦ τὰ νεώρια Ῥωμαίων ἐκένωσε. καὶ βασιλεὺς οἷς οὐκ ἐπετίμα τοῖς ἀβελτέροις τὰ τῶν κακῶν κάκιστα δρῶσιν, ἐπευδοκῶν τοῖς γινομένοις ἡλίσκετο. μᾶλλον μὲν οὖν καὶ αὐτὸς οἰκουρίᾳ χαίρων νῦν μὲν γεώλοφα καθῆρει καὶ ἀνεπλήρου φάραγγας, ἀλωὰς αὐτουργῶν, νῦν δὲ εἰς ἐπιδείπνιον εἶχε γέλωτα τὴν τοῦ Λατινικοῦ στόλου ἀπόπλουν, καὶ ὡς εἰς μῦθον ἀπέλυε τὰ τοῖς ὠσὶν ἔναυλα δεινὰ καὶ
P. 349 πρὸ ὀμμάτων πολλοῖς κείμενα. ἐπεὶ δὲ παρεστήσαντο μὲν οἱ

6. post δέοντα B: πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας αὐτῷ ὅτι συμφέρει ἵνα καὶ ὅρματα παρασκευάσωμεν καὶ κάτεργα καὶ ὄργανα πολεμικὰ ποιήσωμεν ἐπάνω τοῦ κάστρου, ὅπως ἔχωμεν αὐτὰ ἐξ ἑτοίμου, νεκρῷ ἐφαίνετο λέγειν· οὐκ ἀπελογεῖτο γὰρ ἀλλ' ἐκάθητο γελῶν καὶ ἐμπαίζων B. 14. πρότονας A.

imperator Alexius iam pridem Latinorum motu audito nihil praeparavit, quod e re vel sua privatim vel publice omnium esset: nam immodica mollities rebus gerendis nihilo aptior est quam dementia. et spadones silvosorum montium custodes, qui imperatoribus tanquam sacri luci aut divini paradisi venandi gratia consecrati sunt, parcebant arboribus, et extremum periculum iis minitabantur qui ad fabricandas naves ligna inde peterent. adhuc classis dux Michael Stryphnus, cui dominae soror nupta erat, non tantum clavos et ancoras auro permutare sed vela etiam et rudentes vendere solitus, longis navibus prorsus omnibus navalia Romana spoliarat. imperator vero vecordes homines pessima facinora perpetrantes adeo non castigabat, ut iis cum primis propitius esse videretur. iam quia libenter domi desidebat, nunc colles aequabat et valles complanabat et areas faciebat; nunc Latinae classis expeditionem a coena pro ludicro deridebat, et ut fabulam elevabat ea pericula quae multi audie-

Λατῖνοι τὰ Ἰάδαρα, τῇ δ' Ἐπιδάμνῳ προσώκειλαν, καὶ βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ συνὼν ἐκείνοις Ἀλέξιος παρὰ τῶν Ἐπιδαμνιτῶν ἀνηγόρευτο, καὶ τὴν περὶ τούτων φήμην ἀναμφήριστον εἶχεν ὁ βασιλεύς, γίνεται παροιμιώδης ἀσπαλιεύς, V. 287
ὃς πληγεὶς κομίζεται νοῦν. ἤρξατο τοίνυν ἐπισκευάζειν τὰ τῶν σκαφιδίων ὑπόσαθρά τε καὶ θριπηδέστατα μόλις ἐς εἴκοσιν ἀριθμούμενα, περιελθὼν δὲ καὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως τὰς ἔξωθεν οἰκήσεις κατερείπειν προσέταττεν. ὁ δὲ στόλος ἄρας ἐξ Ἐπιδάμνου τῇ τῶν Κερκυραίων παρενέβαλε, καὶ περὶ τὰς εἴκοσιν ἡμέρας σχάσας ἐκεῖθεν τὸν πλοῦν, ὡς ἔγνω τὴν ἄκραν δυσεπιχείρητον, εὐθὺ τῆς Κωνσταντίνου τὰ λαίφη διαπετάννυσιν· ἤδεσαν γὰρ ἐκ μακροῦ τὴν τῶν Ῥωμαίων οἱ ἀφ' B
ἑσπέρας ἀρχὴν ἐς μηδὲν ἕτερον περιστᾶσαν ἢ κραιπάλην καὶ μέθην καὶ τὴν Βυζαντίδα Σύβαριν ἀτεχνῶς τὴν ὑμνουμένην ἐπὶ τρυφῇ. ὅθεν εὐπλοίας παραδόξου τυχόντες (αὔραι γὰρ διὰ παντὸς ποντιάδες πραεῖαί τε καὶ πλησίστιοι ταῖς ναυσὶν ἐκείνων ἐπέπνεον) τῇ πόλει ἐφίστανται μηδενὸς εἰδότος σχεδόν. κατάραντες οὖν ἐς Χαλκηδόνα πρὸς τὴν ἀντίπορθμον ἔκτοτε τῇ ἕῳ Περαίαν τὴν κάτωθεν μικρόν τι τοῦ διπλοῦ κίονος, κώπαις μὲν αἱ νῆες, τὰ δὲ πλοῖα λαίφεσιν ἀφικνοῦνται μετὰ μικρόν, καὶ σαλεύουσιν ἐπ' ἀγκυρῶν ἄποθεν τῆς χέρσου ἐς ὅσον μὴ εἶναι βέλους ἐντός. οἱ δέ γε δρόμωνες τῷ Σκουταρίῳ προσίσχουσιν. ἠκροβολίζοντο μὲν οὖν Ῥωμαῖ-

2. τῶν Ἐπιδαμνιτῶν] τῶν τοπικῶν B. 5. ἐπισκευάζειν] καλαφατίζειν καὶ ἀνακτίζειν B. 10. τὰς — εὐθὺ om A. 11. τῆς] τὴν A. 15. εὐπλοίας] ἀνέμου ἐφόρου B.

bant et velut in conspectu habebant. postquam vero Latinos Iadaris ad deditionem compulsis Epidamni appulisse et Alexium imperatorem ab Epidamniis salutatum esse haud dubiis nuntiis cognovit, ut de piscatore proverbio dicitur, ictus sapere incipit, et scaphulas putrescentes et erosas a vermibus vix XX reficit, et moenia urbis obiens aedes extrinsecus eis contiguas dirui iubet. classis Epidamno ad Corcyram provecta Cpolim versus vela fecit: nam Occidentales multo ante norant Romanum imperium nihil esse aliud nisi crapulam et ebrietatem, nec aliud esse Cpolim quam Sybarim illam luxu celebrem. et prosperam navigationem mirabiliter consecuti (nam aurae lenes et secundae perpetuo navibus eorum aspirabant), et urbe ignaris fere omnibus occupata, cum Chalcedonem appulissent, naves partim remigio partim velificatione paulo post in obversam orienti Peraeam non multum infra duas columnas perveniunt, et in ancoris extra teli iactum a littore fluctuant. dromones vero ad Scutarium appellunt. ac Romani ex tumulis et littore irrita tela et plerumque na-

μάλιστα οἱ [illegible]
δ' ἂν καὶ συμβαλεῖν ἀνδράσ
ἀγγέλους καὶ χαλκηλάτους ἀ
καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν θέαν τῷ
D 10. Ἀλλ' οὔπω συχνοὶ π
Λατῖνοι ὡς οὐδεὶς ὁ κατὰ χ
μενος, ταῖς ἀκταῖς προσπελά
στρατιὰ ἵετο βραχύ τι τῆς
τε καὶ οἱ δρόμωνες καὶ ἐπὶ
χοντα κόλπον μετέβαινον.
λιοι τῷ φρουρίῳ ἐπέστησαν ἐ
βαρυτάλαντον ἀποδέειν ἄλυσ
σταίη τις ἔφοδος, εὐθὺς π
ἦν ἰδεῖν οὓς μὲν τῶν φυλά
βραχεῖαν φυγάδας ὁρωμένους

5. δαματρὺν B. 11. οὓς
λας ὁλοσιδήρους καὶ ἀνδρι
σαν B: ὅπερ ἄρκλα ὠνομά

ves non attingentia in mare iac
Damatryn, quae excursiones
fuit utilitas: nam adeo ad hos
sis tergis alii ceciderint alii mo
cervis timidiores. et quo pacto
angelos raptores animorum et a
conspectum propemodum emor
10. Paucis diebus elapsis

καὶ ζωγρουμένους, ἐνίους δὲ καὶ ὡς διά τινος ἱμονιᾶς τῆς ἁλύσεως κατιόντας τε καὶ εἰσιόντας τὰς ἐκεῖσε ἡμετέρας τριήρεις, πολλοὺς δὲ καὶ κυμβάχους κατὰ βυθοῦ φερομένους ἐν τῷ τῆς ἁλύσεως διαμαρτεῖν. εἶτα καὶ αὐτῆς διαρραγείσης εἴσω ξύμπας ὁ πολέμιος στόλος εἰσρύεται. τῶν δ' ἡμεδαπῶν P. 350
τριηρέων αἱ μὲν αὐτίκα χειροῦνται, αἱ δὲ τῷ τῆς πόλεως αἰγιαλῷ προσεγχρίψασαι τιτρῶνται μετὰ τὴν τῶν ἐμπλεόντων κένωσιν. καὶ ἦν πολυειδὲς τὸ κακόν, μηδ' ἐπὶ καρδίαν ὅλως τινὸς ἀνιόν. ἐνίστατο δὲ τότε μὴν Ἰούλιος, τοῦ ἐξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἐνδεκάτου ἔτους. ἀνοχευσάμενοι δ' ἐκ τούτου μικρὸν οἱ Λατῖνοι, καὶ ὅσον τὸ ποιητέον σκέψασθαι, οἱ μὲν μετὰ τῶν νηῶν, ἡ δ' ἵππος μετὰ τῆς προβεβλημένης πεζῆς στρατιᾶς τῷ Κοσμιδίῳ ἐφίστανται, μικρὰν ἐφευρηκότες ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἀντίστασιν περὶ τὴν ἐκεῖ που γέφυραν καὶ τὸν λεγόμενον Τρυπητὸν λίθον. καὶ τὰ μὲν πλοῖα καὶ αἱ νῆες καὶ οἱ δρόμωνες ἐκεῖ που προσίσχουσιν, ὁ δὲ στρατηγὸς στρατήγιον πήγνυσι διειλημμένον ἐν μέρει ὀρυκτοῖς χαρακώ- B
μασι καὶ ξυλίνοις περισταυρώμασι περὶ τὸ γεώλοφον ἀφ' οὗπερ ὁρατὰ μὲν τὰ ἐν Βλαχέρναις ἀνάκτορα, ὅπόσα νένευκε πρὸς ἑσπέραν· περὶ δέ γε τὴν τοῦτον ὑπόβασιν ὑπτιάζει τις αὐλειος, V. 288
πρὸς μεσημβρίαν μὲν ἐς τὸ τεῖχος λήγουσα ὅπερ ἔρυμα τῶν ἀρχείων ὁ βασιλεὺς ἀνήγειρε Μανουήλ, κατὰ δὲ βορρᾶν ἄνεμον τῇ θαλάσσῃ ἐγγίζουσα. σκηνάς τε οὖν ὀρθὰς ἑώρων οἱ ἐν τοῖς τείχεσι, καὶ μικροῦ διομιλεῖσθαι εἶχον τοῖς ἐν αὐ-

9. ἑξακισχιλιοστοῦ] ϛψια B. 14. τὴν ἐκεῖσε ὀνομαζομένην καμήλων γέφυραν B. 20. περιαύλειος αὐλὴ πρὸς μεσημβρίαν κειμένη, ἀκουμβίζουσα εἰς τὸ τεῖχος τῶν παλατίων B.

ptos in undas praecipitari. deinde illa fracta tota classis hostilis ingreditur. mox triremes nostrae partim capiuntur, aliae ad littus urbis appulsae fugatis vectoribus lacerantur. erat malum id adeo varium ut nullius hominis cogitatione integrum comprehendi possit. actum hoc est mense Iulio, anno VI M DCCXI. inde Latini cum tantum quievissent quantum ad deliberandum satis esset, alii cum navibus, equites vero cum adiuncto peditatu ad Cosmidium accedunt, parum Romanis armis ad pontem et locum qui Perforatus lapis dicitur impediti, ac naves omnis generis ibi appellunt. dux castrametatur partim fossa partim vallis iuxta collem circumdata, ex quo Blachernia regia, qua ad occasum vergit, conspicitur. circa descensum illius vestibulum quoddam versus meridiem aperitur, in eum murum desinens quem Manuel muniendi castelli causa struxit; versus Septentrionem vero prope mare porrigitur. ergo qui in urbe erant, erecta

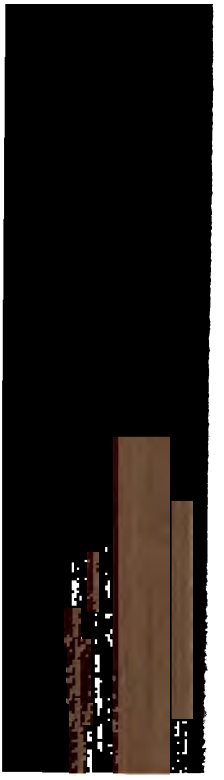

των ἐξῄεσαν, μόνον οὐ προ
θρώπων τὴν πόλιν εἶναι πα
ἐπιδρομῆς μερικαὶ καὶ διακον
ἐρεθισμὸν καὶ ζῆλον ἀνδρεία
D νον ἑκατέρωθεν· καὶ ἦσαν ἐ
ρα, καὶ μάλιστα ἡνίκα διεστ
σιλέως γαμβρὸς Θεόδωρος ὁ
τερον συμπλεκόμενος εἶναι κ
δρας τοῖς Λατίνοις ἐκ τῶν
ζῶν ἐκπηδῶσαι δυνάμεις ἐς τ
μεν τοῖς ἐναντίοις προσέβαλ
βόλων μηχανημάτων ἀχρειοι

4. γινόμενος A. 11. ἐπελ
ἡμέραν ἀνεμοπόλεμοι καὶ
ἀρεῖκοὺς] ἀνδρειωμένους B.
κάστρου τῆς πόλεως λίθου
τοὺς λατίνους ἐξέπληττον.
των ὧν ἐποίησαν λίθους κ
λάτια. B.

tabernacula cernebant, et pene
Gyrolimnam versabantur; nec illi
a nobis distinguebantur. caeteru
fugam animo destinarat in eaq
neque in aciem contra hostes pr
sis altissimis aedibus, quae ab A
eius vero familiares et cognati

καὶ τῶν τειχέων τῆς πόλεως βάρη λίθων ἀποσφενδονούμενα τοὺς ἐναντίους κατέπληττον. ἐνστάσης δὲ τῆς ἑπτακαιδεκάτης τοῦ Ἰουλίου μηνὸς χερσαῖοί τε καὶ ὑδραῖοι ἀνδρικώτερον ἔγνωσαν διαγωνίσασθαι οἱ ἀντίμαχοι, ὡς ἢ τῶν κατὰ σκοπὸν ἐπιτευξόμενοι ἢ τούτων διαπεσόντες ἐς συμβάσεις βλέψοντες· ἀμφότερα γὰρ ἡ φήμη διιπταμένη λαμπρῶς ἐκώτιλλεν. οἱ μὲν τοίνυν τὰ πλοῖα φέροντες ἔστησαν κατέναντι τῶν P. 351
Πετρίων, βοείαις δοραῖς φραξάμενοι ταῦτα, ὡς εἶεν πυρὶ ἀδῄωτα, καὶ ταῖς κεραίαις τεκτηνάμενοι κλίμακας τὰς βαθμῖδας μηρινθώδεις ἐχούσας, ὑποχαλωμένας διὰ κάλων καὶ αὖθις αἰρομένας εἰς ὕψος προσδεδεμένων τοῖς ἱστοῖς· οἱ δὲ τειχεσιπλήτην κριὸν κρατυνάμενοι, καὶ τοὺς τζαγροτοξότας πολλαχῇ περιστήσαντες, ὡς ἀφ' ἑνὸς συνθήματος ποιοῦνται τὴν σύρρηξιν. καὶ ἦν ἡ μάχη φρικαλέα τις καὶ στονόεσσα πάντοθεν. οἵ τε γὰρ περὶ τὸν κριὸν ἑπλισάμενοι Λατῖνοι τὸ τεῖχος ῥήξαντες πάροδον ἔσχον ἔνδοθεν, ὃ παρατείνει πρὸς θάλασσαν περὶ τόπον ὃς Ἀποβάθρα βασιλέως ὠνόμα- B
σται, εἰ καὶ πρὸς τῶν ἐπικούρων Ῥωμαίοις Πισσαίων καὶ τῶν πελεκυφόρων βαρβάρων γενναιότερον ἀπεκρούσθησαν καὶ τραυματίαι οἱ πλείους ἀνέζευξαν· οἵ τε τοῖς πλοίοις ἐνόντες τοῖς περὶ τὰ Πετρία τείχεσι προσπελάσαντες καὶ δι' ἀκατίων τὰς ἀγκύρας τῶν πλοίων ἔραζε ῥίψαντες ἐκ τῶν κλιμάκων,

2. ἐνστάσης] τῇ δὲ ἑνδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ B. 7. τοῦ κάστρου τῶν πετρίων λεγομένου B. 8. βοείαις] μετὰ πετζίων βοεικῶν B. 20. οἵ τε τοῖς] οἱ δέ γε ἐν τοῖς καραβίοις ὄντες διὰ τῶν βαλκῶν τὰ σίδηρα ἐπὶ γῆς στερεώσαντες καὶ μέχρι τῶν τοῦ κάσιρου τειχῶν ἀκουμβίσαντες καὶ τὰς σκάλας ὑψώσαντες, ὡς ἐπάνω τῶν τειχέων ὑπεραναβῆναι ταύτας, διὰ τούτων τοῖς Ῥωμαίοις ἐμάχοντο. B.

chinis diruebantur; alicubi etiam ex moenibus ingentium saxorum iactibus hostes terrebantur. enimvero XVII die Iulii terra marique simul fortius dimicare instituerunt, ut aut votorum compotes futuri, aut si iis frustrarentur, ad pactiones descensuri. nam utriusque rei fama haud obscura vagabatur. ac alii naves boum tergoribus contra ignem munitas ad Petrium adduxerunt, scaljs in antennis ex funibus factis, quae rudentibus ad malos alligatis demittebantur et in altum attollebantur. alii ariete ad moenia adducto, et Zagrotoxotis passim dispositis, tanquam uno signo dato congrediuntur, et atrox praelium committitur. nam Latini qui cum ariete erant, perfracto muro qui ad mare pertinens Scala imperatoris dicitur, intro penetrarunt: sed ab auxiliaribus Pisanis et bipenniferis barbaris fortiter propulsati et plerique vulnerati recesserunt. qui vero navibus Petrium occuparant, aggressi moenia, ancoris navium per cymbas ex scalis humi proiectis, Romanos ex turribus fa-

ημερας ακεινης
ων ἀντιρρόπων τῷ πολλῷ τῆς
τοῦ τῶν Βλαχερνῶν βουνοῦ π
V. 289 εργέτου κατηθάλωτο, καὶ ὑπερ
τερον ἡ τοῦ πυρὸς ἐρωή. ἰδὼν
το τῆς βασιλίδος δυστύχημα,
πων εὐλαβηθείς, ὁπλίτης γίνετ
ὀργὴν τοὺς πλείους ἐπιφρίσσον
κατ' αὐτοῦ καὶ προπηλακισμοὺ
D μένου ἐπὶ μᾶλλον τὰ τῶν ἐναι
μιᾶς ἀρωγῆς ὑπονοθευομένῃ
ἀφεὶς τὸν πόλεμον τοῖς τείχεσι
ρο πραχθέν, ὡς εἴπερ οὐδένε
μεῖν, μηδὲ βέλτιον ᾔδεσαν τὸ
ἢ παρ' αὐτοῦ προληφθῆναι,
ματι τὴν ἴασιν ὑπερπαίοντι.

7. πῦρ] βάλλουσιν ἑστία εἰ
20. ἀφεὶς] ἀφῆκε τοὺς ἐχθρο
σαι τῆς πόλεως B. 23.
κρεῖττον ἐστὶ πρὸ της ἀσφαλ
νείας κυριευθῆναι καὶ κατα

cile deturbarunt, quippe cum e
tum non supra vertices eorum a
navium rudentibus in altum edu
quibus hostes occupatis aedes ill
tes. editur eo die miserabile sp
tanto incendio paria postulet. na

πότας πλείστους πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο, καὶ πεζή τις φάλαγξ οὐκ ἀγεννὴς συνδεδράμηκεν ἐκ τῆς ἀκμῆς τῆς πόλεως, ὥστε καὶ τῷ κατὰ χέρσον πολεμίῳ στρατεύματι φρικασμὸς ἐπεγένετο σώματος, μεγίστην αἰφνηδὸν θεασαμένῳ παράταξιν. τάχα δ' ἂν καὶ σωτήριον ἔργον διήνυστο, εἰ ὁμόσε κεχωρήκει τοῖς ἀντιπάλοις ἢ τῷ κηδεστῇ Λάσκαρι τὴν συμπλοκὴν συγκεχώρηκεν, συμμῖξαι τοῖς Λατίνοις σφαδάζοντι. νῦν δὲ ἡ ἐνδελεχὴς τῆς φυγῆς ἔννοια καὶ τὸ τῶν περὶ αὐτὸν εὐπτόητον τοῦ τί δεῖ ποιεῖν ἐξέκρουσε τὸν Ἀλέξιον. καὶ παραταξάμενος μόνον, ὅθεν ἐξῆλθε Ῥωμαίοις ἀσπάσιος ὡς δῆθεν ἀν- P. 352
τιταξόμενος τοῖς Λατίνοις, εἰσῆλθεν αἴσχιστος καὶ ἐφύβριστος, σοβαρώτερον μᾶλλον καὶ θρασύτερον πεποιηκὼς τὸ ἀντίμαχον, ἐπεὶ καὶ κατεπαρθὲν τῶν Ῥωμαίων ὀπίσω τούτων εἵπετο τραπομένων πρὸς ὑπονόστησιν, καὶ τὰ δόρατα ἐπεκράδαινον. εἰσιὼν οὖν Ἀλέξιος τὰ βασίλεια πρὸς ἀπόδρασιν ἐνσκευάζεται, ὡς εἴπερ φερομένην τὴν πόλιν εἰς ἀτυχὲς πτῶμα καὶ ὑπὲρ αἶσαν ἀφαντῶσαι διεπονεῖτο, καὶ τὸν ταύτης ἀποτεταμένον συνέτεμεν ὄλεθρον. τὰ τοῦ σκοποῦ τοίνυν κοινωσάμενος μετρίοις τῶν κατευναστριῶν ἐκείνῳ καὶ συγγενῶν, κἀκ τῶν θυγατέρων τὴν Εἰρήνην καὶ δέκα χρυσίου ἐνθέμενος κεντηνάρια καὶ κόσμους ἄλλους βασιλικοὺς ἐκ λίθων τιμαλ- B
φῶν συγκειμένους καὶ μαργάρων διαφανῶν, περὶ τὴν πρώτην ἄρας φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἤλαυνεν εἰς τὸ Δεβελτόν, ἔνθα τὴν οἰκείαν προητοίμασεν ἄφιξιν, δειλαιος ἐν ἀνθρώποις, μὴ φίλ-

pus gravi valetudine et omnem medicinam respuente oppressum. igitur palatio egressus plurimos equites ascivit; et pedestris phalanx non contemnenda ex flore civitatis est contracta, ut hostes qui in terra erant, maximo exercitu ex improviso conspecto, horrore afficerentur. ac forsitan res bene gesta esset, si vel ipse pugnam commisisset vel id Lascari genero permisisset, in Latinos irruere cupienti. nunc perpetua fugae cogitatio et familiarium eius trepidatio eum consilii inopem fecit, ut tantum acie instructa, qua Romanis carus et gratus ut Latinos aggressurus exierat, eadem turpissime et summo cum dedecore rediret, aucta et confirmata hostium ferocia, qui Romanorum discedentium tergis inhaerebant et hastas in eos vibrabant. in palatium reversus ad fugam se parat, quasi de industria urbem afflictam et contra fatum perditam et remotius eius exitium acceleratum vellet. eoque consilio cum paucis mulierculis et cognatis communicato, et Irene filia et decem auri centenariis cum alio ornatu imperatorio ex pretiosis gemmis et perspicuis margaritis in navem impositis, sub primam noctis vigiliam Debeltum contendit, ubi suum adventum praepararat, homo timidissimus, qui non caritate liberum

γωρον. τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἦν τι
ἦθος, εὐῆλιξ καὶ ὄρθιος. πλέον
ἤθους ἑκέκαστο, μὴ δυσπρόσοδο
νῳ προσώπῳ καὶ ὑπεροφρυάζον
ὑπ' ὀδόντα γρῦξαί τινα, ἀλλ' ἦν
ελθεῖν ἐκείνῳ καὶ δεηθῆναι, ἐν
σεις χωρεῖν οὐχ ὑποστελλομένῃ
διαβόλους καὶ τοὺς κόλακας λα
τὴν συνείδησιν βάλλουσαν ἐφ' οἷ
D τὸ χρεὼν ἐδεδίει καὶ τὴν πάντ
πράγματα δίκην διηνεκῶς ὑπεβ
δίας συνείχετο, καὶ δεικνὺς ἀ
ἐδυσφόρει καὶ ἤχθετο. εἰ δὲ μ
V. 290 τὸ μὴ τῶν ἀσταχύων ἐκτέμνειν
ριωδῶς ἐμπηδᾶν τοῖς παραλυπ
τοῦντα ἴδῃ τις ἂν τὸν Ἀλέξιο
σκότους ὀφθαλμοὺς ἐπαττάλευσει

9. χαρίεις — ὄρθιος om A.

emollitus, non amore coniugis suba
ne fractus, de generi vitae cupiditat
guam, tot urbibus, tot provinciis
imperavit annos VIII, III menses, et
dictum est, nec ad civilia munia sa
negligentem; caetera non aspernandu
superior, aditu facilis, non severita
quenquam a suo alloquio deterrebat

λους τὰ τοῦ σώματος ἀκρωτήρια, μάγειρος ἀνθρώπων γενόμενος. οὐδ' ὅσον χρόνον τὴν στυγνόχροον πορφύραν ἐνεδέδυτο, γυνή τις ἠμφιάσατο μέλανα χήτει ἀνδρός, ὃν μέλας ἐκάλυψε θάνατος. οὐδὲ πῦρ ἔβλεψε τῶν ὀμμάτων ὡς τῶν λίθων οἱ ἀκτινώδεις, οὐδ' ἐνέφυ τισὶν εἰς ἐπήρειαν ὡς λείβειν θρόμβους δακρύων ὁποῖα τὰ τῶν μαργάρων σφαιρώματα.

mutilabat, neque carnificina hominum delectabatur; neque ulla matrona, quandiu is imperavit, ob maritum interfectum pullam vestem induit; neque quisquam contumeliis ab eo affectus fortunas suas deploravit.

P. 353 V. 291

1. Ὧδε μὲν οὖν ἤλαυνεν δενὸς ἐλαυνόμενος. ἦν δ' ἄρα τὸ τῆς συνευνάσεως φίλτρον β καθά τις ἐγνωμάτευσε τῶν πά Θὼν προκυίτου γυναικὸς εἰσηγήσ ἀργαλέον πρᾶγμα καὶ χείριστον, εἰς κίνδυνον ἐλαῦνον τὸν ἔσχατ πείσεται; ὃ δὴ καὶ Ῥωμαίοις νους καὶ χαλαροὺς καὶ τὸν ἀπο

8. προσκοίτου?

ISAACII

UNA CUM ALI

ITERATUM

δυστυχήσασιν αὐτοκράτορας, τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ δυσπάλαιστον μὲν τὴν ἀνάγκην ἀνύποιστον δὲ τὸ περὶ ψυχῆς δέος δ' ὅλου κρίνοντας. ἀλλ' ὁ μὲν ὧδευεν ἣν προέθετο, ὁ δ' ἐντὸς P. 354
τῶν ἐν Βλαχέρναις ἀρχείων εὑρεθεὶς τῷ τότε λεὼς σφόδρα ἠνέγκεν ἀφορήτως τὴν Ἀλεξίου ἀπόδρασιν, συστρεφόμενός τε καὶ συγχεόμενος τὴν ψυχὴν διὰ τὰς ἐμφαινομένας τῶν κακῶν ἐλπίδας· καὶ γὰρ ᾠοντο μηδὲν μελλήσαντας τοὺς Λατίνους, οἷα μηδὲ σκηνουμένους ἄποθεν ἢ τὸν ἐπισχήσοντα ἔχοντας, μεθ' ὅπλων αὐτίκα ἐπιρρεῦσαι τῇ πόλει καὶ τῶν τειχέων εἴσω παρεισελθεῖν. οὐκοῦν καὶ τοὺς μὲν γένει προσήκοντας Ἀλεξίῳ καὶ τοὺς ἄλλως ἐπιτηδείως ἔχοντας ἐκείνῳ καὶ τὴν ἄνασσαν Εὐφροσύνην, προδότου δόξαν λαβόντας, οὐ προσεκαλέσαντο εἰς τὴν ἀρχήν. διὰ δὲ τὸ ἄμαχον τῆς τῶν πρα- B
γμάτων ἀγρίας προσβολῆς εἰς αὐτὸν ἀφορῶσιν Ἰσαάκιον τὸν Ἀλεξίου κασίγνητον, ὡς εἰς τὴν καλουμένην ἱερὰν ἄγκυραν τελευταῖον οἱ τοῖς ἀκαταστορέστοις περιστοιχιζόμενοι κύμασιν, ἔνδον τῶν ἀρχείων εἱργνύμενον. καὶ δὴ τοῦ ἐκτομίου Κωνσταντίνου, ὃς ἐπὶ τῶν βασιλικῶν ἐτέτακτο θησαυρῶν, τοὺς πελεκυφόρους συναγαγόντος καὶ τούτοις ὡμιληκότος τὰ δέοντα, συνδραμούσης δὲ καὶ συμμορίας τινῶν οἳ βασιλεύσειν αὖθις τὸν V. 292
Ἰσαάκιον διὰ σπουδῆς πάλαι ἐτίθεντο, ἡ μὲν βασιλὶς Εὐφροσύνη συλλαμβάνεται, χειροῦται δὲ καὶ τὸ συγγενὲς αὐτῇ, ὁ δ' Ἰσαάκιος ἀναγορεύεται αὐτοκράτωρ· καὶ χειραγωγούμενος δι' ἣν ὑπέστη πήρωσιν, ὁ τὸ πᾶν ταττόμενος ἐφορᾶν, C
εἰς θῶκον ἀνάγεται τὸν βασίλειον. πέμψας δ' εὐθέως ἀγγέ-

5. συνεστρεφόμενος A, εὐστρεφόμενος PW.

in molles ignavos et voluptarios imperatores incidissent, qui labores non ferendos et vitae pericula intolerabilia iudicabant. caeterum eo coeptum iter prosequente, populus qui in palatio convenerat Alexii discessum gravissime tulit, animis imminentium periculorum metu consternatis. putabant enim Latinos, qui castra in propinquo haberent nec a quoquam prohiberentur, statim armatos in urbem irrupturos. igitur Alexii cognatis et familiaribus et imperatrice Euphrosyna ut proditoribus contemptis, ob gravissimorum periculorum procellas, intra palatium tanquam in carcere inclusi Isaacium Alexii fratrem tanquam sacram ancoram intuentur; et cum spado Constantinus fisci praefectus bipenniferos coegisset et apta oratione conciliasset, concursu etiam ab ea factione quae iam olim Isaacio restitutum cupiebat imperium facto, imperatrix Euphrosyna una cum cognatis comprehenditur, Isaacius vero imperator salutatur; et manu ductus ob excaecationem is cui prospicienda erant omnia, in imperatorio

πραγμάτων ἀδαὲς μειράκιον, οι
ζητημάτων οὔτε μὴν τὸ μισορώμ
ὁπωσοῦν ἐβάλετο κατὰ νοῦν. ἐπὶ τ
ὕψους καταστροφαῖς τὴν εἰς τὴ
συνεδρίας ἠξίωτο πατρικῆς καὶ βα
νός. ἅπας τοίνυν φυλέτης τῆς πόλ
χε σὺν τῷ πατρὶ τὸν υἱὸν ὀψόμ
προσκύνησιν. μετ' οὐ πολλὰς δ'
ἡγεμόνες ἐς τὰ βασίλεια παραβά
ἀλλὰ καὶ οἱ τὸ γένος παρ' ἐκείνοι
γμένων σκιμπόδων τοῖς βασιλεῦσι
γέται καὶ σωτῆρες ἀκούοντες καὶ
ηγορίαν δεχόμενοι, ὡς τὸν φίλα

16. ἅπασαι τοίνυν αἱ γενεαὶ αἱ ἐ
παρενηνεγμένων σκιμπόδων] σου
23. ὡς τὸν φίλαρχον] ὡς τὸν υ
νεαρᾶς ἡλικίας δυστυχήσαντα π
τες. οὐ — B.

solio collocatus, missis statim ad Ale
duces nuntiis fratris sui imperatoris
contra urbem eorum quicquam quae
nec Alexium prius ad patrem remis
que se rata illa habiturum esse qua
sentiretur. quae quidem, ut supra ex
ad gloriam et emolumentum Latinorum
nam Alexius vecors et rerum imperit
intentus ut paternum

νοι τὰ παιδικὰ καὶ δυσπραγοῦσιν αὐτοῖς ἐπαμύναντες. οὐ P. 355
ῦτα δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ πάσης μετεῖχον φιλοφροσύνης καὶ
ξιώσεως, θεραπευτήριά τε καὶ τρυφητήρια τούτοις ἐπινε-
ηνται· Ἰσαάκιος γὰρ εἴ τί που ἔστεγεν ἔνδον τὸ βασιλείας
ζοφυλάκιον, καὶ αὐτὸς δὲ συμπορισάμενος ἦν συνειληφὼς
φροσύνην τὴν βασιλίδα καὶ τοὺς τὸ γένος εἰς αὐτὴν ἀνα-
ροντας, ἐξεφόρει τε ἀμφοτέραις καὶ μετήγγιζεν ἀδεέστε-
ν. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ὥσει καὶ ῥανὶς ἐκρίνετο τοῖς λαμβάνου-
ν (οὐδὲν γὰρ ἔθνος ἐρασιχρηματώτερον τοῦδε τοῦ γένους
εχεδειπνότερόν τε καὶ δαπανηρότερον ἕτερον) καὶ διψῶντες
αν ἀεὶ προχοῶν πελάγους Τυρσηνικοῦ, ἅπτεται καὶ τῶν
αύστων παναθεμίτως, ὅπόθεν, οἶμαι, καὶ τὰ Ῥωμαίων
ατέτραπται τέλεον καὶ ἠφάντωται· ὡς γὰρ χρημάτων ἐσπά- B
ε, καὶ τοῖς θείοις ἐπεφύη διὰ τοῦτο τεμένεσιν. ἦν γὰρ
ἶν οὐ μόνον τὰς ἱερὰς εἰκόνας Χριστοῦ ἀξίναις ἐκκοπτο-
νας καὶ χαμαὶ ῥιπτομένας, καὶ τοὺς αὐτῶν κόσμους μὴ
ν φειδοῖ ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἐκσπωμένους καὶ πυρὶ παραπεμ-
μένους, ἀλλὰ καὶ σκεύη τὰ σεπτά τε καὶ παναγῆ ἀπερι-
μβήτως ἐκ τῶν ναῶν ἁρπαζόμενα καὶ πυρούμενα καὶ ὡς
νὸν ἀργύριον καὶ χρυσίον τοῖς πολεμίοις στρατεύμασιν
ρεχόμενα. καὶ τῆς κατὰ τῶν ἁγίων τῆσδε λύττης οὔτ'
τὸν τὸν κρατοῦντα εἰσῄει τις αἴσθησις ὅπωσοῦν, τῶν τε
λων οὐδεὶς παρρησιαζόμενος ἦν τὴν εὐσέβειαν, ἀλλὰ τῆς

9. οὐδὲν γὰρ ἔθνος] οὐδὲ γὰρ ἐπιθυμητότερον εἰς χρήματα πλέον παρὸ τὸ ἔθνος τοῦτο, οὐδὲ καινοτομεῖν καὶ ἐξοδιάζειν εἰς τρυφὰς καὶ ταυλία καὶ ζάρια περισσότερον τούτων B.

ederunt, ut bene meriti, ut servatores celebrati, et omnibus aliis
estis titulis ornati, ut qui ambitiosum Alexium erepto, quod
topere appetierat, imperio probe ulti et calamitosis opitulati es-
t. praeter haec omnibus aliis officiis et exquisitis honoribus affe-
et lautissime tractati sunt. nam Isaacius, si quid imperatorius
us celabat, si quid ipse capta Euphrosyna imperatrice et cogna-
eius acquisierat, id universum utraque manu in illos conferebat.
ie cum ab illa gente omnium avarissima et luxuriosissima exiguae
tae instar acciperentur, Tyrrheni maris undas desiderante, etiam
rosancta profanat; unde, ut opinor, Romana res funditus subver-
et deleta est. nam cum pecunia destitueretur, templa quoque in-
it. nec sacrae tantum Christi imagines securibus excidebantur, et
ni proiectae sine ulla reverentia ornatu adempto in ignem conii-
antur: sed et sacrosancta vasa, absque metu e templis rapta
conflata, ut vulgare aurum et argentum hostibus dabantur. huius
ietatis furor neque imperatori in mentem venit unquam, neque

διαστείλαν τὸν πόλεμον τὸ φ
τὴν ἀβουλίαν ταύτην καὶ ἀτ
Ἀμόλφης ἤθεσιν ἐντεθραμμένο
D ἐκ τῆς Πίσσης τὴν Κωνσταντί
φυγὰς ὀφθεὶς ὁ βασιλεὺς Ἀλι
τῶνδε τῶν γενῶν ἐβουκόλει κι
ὡς δ' ὅ μὲν δρασμῷ ἐχρήσατο,
καταλλάσσει τοὺς ἐκ τῆς Πίσσι
καὶ τοῦτο ἀσυντηρήτως ἐπιτεχν
ραίαν ἀπάραντες, ἐν ᾗ κατέλυ
πρώην ἀντίφροσι σύσκηνοι καὶ ὁ
φυεῖς καὶ ὁμόφρονες. ἐννακαι
στου μηνός, τῆς ἕκτης ἰνδικτιῶν
κοσιοστοῦ καὶ ἐνδεκάτου ἔτους

2. τῶν παραφόρων] τῶν δαιμ
δσοι] οὐχὶ μόνον οἱ βενέτικοι
ζόμενοι B. 23. τινὲς τῶν φ
μαζόμενοι B.

quisquam fuit qui pietatis causam
quidem ad silentium, ne stuporem d
mus omnes. unde violatae religionis
mus, quibus graviora vix inveniunt
Nam populi turba, ut solet,
plectens nec meliora suadentibus
Romanas provincias irrupissent, p
aequat et in pulverem redigit mar

(οὗτοι δέ εἰσιν οἱ πάλαι Φλαμίονες κικλησκόμενοι) Πισσαίων καὶ Βενετίκων μοῖραν προσειληφότες, ὡς εἰς ὄψον ἕτοιμον καὶ προχειρότατον ἕρμαιον τὰ τῶν Σαρακηνῶν διαπλωΐζονται χρήματα. καὶ δὴ τὸ σύνταγμα ἐκεῖνο τὸ πονηρὸν τῇ πόλει προσσχὸν δι' ἁλιάδων (οὐδὲ γὰρ ἦν τις ὁ προσιστάμενος ὅλως ἐπιπλέειν σφᾶς τῇ πόλει καὶ αὖθις ἀνάγεσθαι) τῷ τῶν ἐξ Ἄγαρ συναγωγίῳ λάθρᾳ ἐπεισπίπτουσιν, ὃ φησι Μιτάτον ἡ δημώδης διάλεκτος, καὶ τὰ ἐνόντα μετὰ ξίφους λῃστεύουσιν. ὡς δ' οὕτω ταῦτα παραλόγως καὶ ὑπὲρ δόκησιν πᾶσαν παρηνομεῖτο, ἠμύνοντο μὲν αὐτοὺς οἱ Σαρακηνοὶ τὰς χεῖρας τοῖς παρατυχοῦσιν ὁπλίσαντες, ἐπιβοηθοῦσι δὲ καὶ Ῥωμαῖοι, παρὰ τῆς τοῦ κακοῦ φήμης ἐκεῖσε συνηλισμένοι. καὶ οὔκουν μὲν ἅπαν ὅπόσον καὶ ἔδει κατήνυσαν, ἐπὶ δὲ βραχὺ τῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ὁμαιχμίας ἀναχώρησις γίνεται. οἱ δὲ τὸ δι' ὅπλων ἀντέχειν μεθέντες ἐπὶ τῷ μὴ πάνυ πρότερον ἐμπρησαμῷ διανοοῦνται καὶ δεύτερον, ἀνυσιμώτατον ἀμυντήριον καὶ ὑπὲρ ἅπαν ἕτερον τὴν πόλιν ἔχον ταχὺ κατεργάσασθαι πείρᾳ μεμαθηκότες τὸ πῦρ. καὶ δὴ κατὰ πλείστους διαστάντες τόπους πῦρ ταῖς οἰκίαις ὑφάπτουσι. τὸ δὲ μεταρσιωθὲν ὑπὲρ ἔννοιαν τὴν νύκτα ὅλην ἐκείνην καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν καὶ τὴν ταύτης διάδοχον ἑσπέραν τὸ πᾶν ἐπενέμετο. καὶ ἦν καινὸν τὸ ὁρώμενον καὶ πᾶσαν ὑπερβαῖνον λό-

P. 356

B

2. ὡς] καὶ APW. ὥσπερ μαγείρευμα ἑψημένον B. 12. καὶ οὔκουν] καὶ τοσοῦτον μὲν κακὸν ὅσον ἐβούλοντο ποιῆσαι τοῖς σαρακηνοῖς οὐκ ἐποίησαν· ἐνεμποδίσθησαν γάρ· ὅθεν καὶ ἀνεχώρησαν B.

ctu utuntur, summa cum eis familiaritate inita, mensis Augusti die XIX, VI indictione, anni VI MDCC XI. (2) Quidam vero ex Francis, qui olim Flaminii vocabantur, Pisanorum et Venetorum cohorte assumpta, ad diripiendas Sarracenorum facultates tanquam ad paratam praedam traiiciunt. ea scelerata factio cum ad urbem appulisset (neque enim quisquam erat qui eorum vel accessum vel recessum impediret), in Sarracenorum synagogam, quam vulgo Mitatum dicunt, irrumpunt et per vim omnia diripiunt. eam inexpectatam iniuriam Sarraceni armis obiter arreptis ulciscuntur, Romanis etiam eius mali fama excitatis adiutantibus: neque tamen tantum proficiunt quantum oportebat, coetu illo militum paulisper duntaxat regresso, et omissa defensione ad alterum incendium priore vixdum restincto properante, cum experientia didicissent nihil esse efficacius ad urbem ulciscendam et evertendam quam ignem. proinde variis in locis dispersi aedes incendunt. flamma vero supra cogitationem in altum elata totam illam noctem et postridie, eo item die qui sequebatur ad vesperam usque, omnia pervagata est. inusitatum id spectaculum

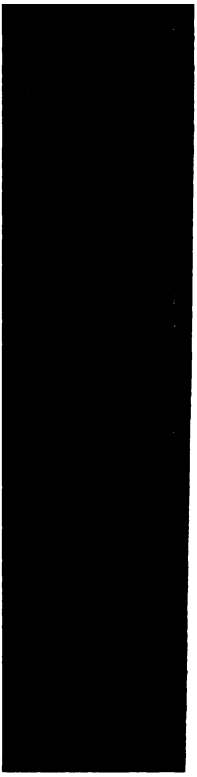

καὶ σιδηρᾶς ἐμπρησέως ἀποσπ
τὰς πόρρωθεν οἰκοδομίας κατέφ
ἀκοντιζόμενοι καὶ ὡς οἱ ἐν α
καὶ τὸν ἐν μέσῳ χῶρον ἀθιγῆ τ
στον, μετὰ βραχὺ κἀκεῖνον ἐπα
νιζον. ἐν πολλοῖς δὲ καὶ κατ' ε
ἀνέμου βορρᾶ ἐλαυνόμενον, με
νότος αὐτὸ διερρίπιζεν, ὡρᾶτο
φάδην καὶ τὰ ὅλως ἐμπρησθῆν
D δὲ καὶ τοῦ μεγίστου νεὼ τὸ δε
νένευκε τοῦ Μιλίου καὶ τῷ ἀν

6. ἀνετρέποντο] κάμαραι ἐχαλά
ἄσβεστον μετεβάλλοντο B.
κομάτια μεγάλα ἀπὸ τοῦ κτι
ἐπετῶντο καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνέμοι
μακρότερα καθάπερ ἄστρα φα
καιον ἔνθα ἔπιπτον. B. 18.
μέχρι καὶ τοῦ μεγάλου ναοῦ,
λίου καὶ τῷ οἴκῳ τῷ τοῦ μάκρ
τια, καὶ κατέκαυσε ταῦτα καὶ

fuit, et tale quod nulla oratio poss
ximis et innumeris fere incendiis u
fuit ut caetera prae eo pro nihilo
serie spargeretur, rursus coibat, ut
taret. porticus corruebant, elegantiss
columnae veluti sarmenta absumeba
illius ignis vehementiae resisteret.

καὶ τῷ λεγομένῳ αἱ Σύνοδοι, εἰς ἔδαφος κατερράγησαν, μὴ V. 294
τῆς ὀπτῆς ἐπαρκεσάσης πλίνθου, μὴ τῶν βαθέων ἀντισχύντων θεμέθλων, ἀλλ' ἐνδύντων πάντων καὶ δίκην θρυαλλίδων κατεργασθέντων. ἤρξατο μὲν οὖν ἡ πρώτη τοῦ πυρὸς ἀφὴ ἀπὸ τοῦ συναγωγίου τῶν Σαρρακηνῶν (τὸ δέ ἐστι κατὰ τὸ πρὸς θάλασσαν ἐπικλινὲς βόρειον μέρος τῆς πόλεως καὶ τῷ τεμένει ἐγγίζον ὃ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Εἰρήνης ἵδρυται), καὶ πρὸς ἕω κατ' εὖρος λωφῆσαν ἐς τὸν νεὼν τὸν παμμέγιστον, κατὰ δ' ἑσπέραν ἐς τὸ λεγόμενον Πέραμα ἐξεμηκίσθη, καὶ διερρύη ἔκτοτε τοῦ πλάτους λαβόμενον τῆς πόλεως, ἢ μᾶλλον τὸ καινότατον, καὶ ταῦτα κατ' ἐπίβασιν ὥσπερ ὑπεραλάμενον τὰς ἔξωθεν τῆς πόλεως οἰκήσεις κατενεμήσατο, P. 357
καὶ νῆα περιπλέουσαν ἄνθρακες ἐκτιναχθέντες κατέφλεξαν. ἠθάλωντο δὲ καὶ οἱ τοῦ Δομνίνου λεγόμενοι ἔμβολοι, αἵ τε ὑπόστεγοι ἀμφίδυμοι ἄμφοδοι αἱ ἀπὸ τοῦ Μιλίου ἀρχόμεναι, ὧν ἄτερα εἰς αὐτὸ παρατείνει τὸ Φιλαδέλφιον. σὺν αὐτοῖς δὲ ἡ Κωνσταντίνειος ἀγορὰ καὶ τὰ μεταξὺ πάντα, ὅσα πρὸς βορρᾶν καὶ νότον πρόεισιν ἄνεμον. οὐδ' αὐτὸ τὸ ἱππικὸν ἀδιαλώβητον ὑπολέλειπτο, ἀλλὰ καὶ τούτου τὸ πρὸς δυσμὰς ἅπαν μέρος ἐξεπυρώθη, καὶ ὅσα κάτεισιν ἐς Σοφίας καὶ κατ' αὐτὸ τὸ Βύκανον παρεκτείνεται, καὶ καθεξῆς ὁπόσα τοῖς τοῦ Ἐλευθερίου ἀγχιτέρμονα μέρεσι. τοῦ δὲ πυρὸς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης τὴν πόλιν οὕτωσὶ διαζώσαντος καὶ

10. λαβόμενον om A. 12. τῆς πόλεως om A. 13. ἄνθρακες] κάρβουνα B. 14. αἵ τε] καὶ αἱ σκεπασμέναι διπλαῖ στράται B. 19. δυσμὰς] δήμους AB.

haerent, corruerunt, nihil opere latericio, nihil altissimis fundamentis adiuvantibus, sed omnibus cedentibus et instar lychnorum absumptis. coepit incendium a synagogio Sarracenorum, quod ad Septentrionalem urbis partem ad mare et aedem divae Irenes vergit. versus Orientem in latitudine in templo maximo desiit. ad occasum usque ad Perama se extendit, atque inde in latitudinem urbis se diffudit; aut potius inusitato modo eam veluti transiliens domos surburbanas absumpsit, et navis in medio cursu carbonibus in eam excussis conflagravit. in cineres redacta sunt et Domini rostra, et duplices tecti ambitus a Milio incipientes, quorum alter ad ipsum Philadelphium pertinet; unaque Constantini forum, et quae interiecta sunt omnia versus Septentrionem et Austrum. nec ipsum Hippicum inviolatum permansit: sed eius quoque pars occidenti obversa penitus conflagravit, et quae ad Sophias et Baccanum porriguntur, et deinceps Eleutherii partibus contermina. cum autem incendium urbem a mari usque ad mare hoc modo vastaret et in hiatum vastissi-

ας γεμόντων χάριτος, καὶ του
λωτέου παρ' ἅπασι!

Πρὸς δὲ τὰ δεινότατα ταῦτα
Ἰσαάκιος ἤχθετο, εἰ καὶ μὴ ἐς
C Ἀλέξιος οὐχ ὅπως οὐκ ἐδυσχ
ἐπηύχετο τοῦ παντός, ὁ τῆς
φλογερὸς κἀντεῦθεν διαχαράττ
πονηρὸν ἄγγελον. μήπω δὲ καθα
τῶν θείων αὖθις κειμηλίων συλ
τὸ πρὶν ἐπετείνετο. ὁ δέ γε τ
ρηγούμενον αὐτοῖς οὕτωσὶ χρυ
σωματικὰς χρείας ὡς ὕλην β

8. ὦ μοι] αἴ αἴ μοι καὶ φεῦ ε
καὶ περικαλεῖς, τοὺς πάσης
σίου μου βίου καὶ ἀνεπιφθόν
δὲ] εἰς ταῦτα δὲ τὰ κακὰ π
Ἰσαάκιος καὶ ὁ τούτου υἱὸς Δ
ἐλυποῦντο, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅλ
γοντο οἱ θαυλαὶ τῆς πατρί
τὸν γεγονότα ἐμπρησμὸν ἀπ
ως, B.

mum discessisset, ignito flumini
nisi navigio adiri poterant. tunc
familiaris iacturam fecit, quippe
pressisset, alii bona sua alio tran
bus ignis aeque amisissent. heu

ουλομένοις προύβαλλον εἰς πρατήριον, ἑαυτοῖς μὲν τὸ ἀνεέγκλητον ἐπιμαρτυρόμενοι (οὐ γὰρ ἠγνόουν ὁπόθεν συνειεκτο τά σφισι βραβευόμενα χρήματα) ὡς τὰ ὠφειλημένα αμβάνουσι, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις τὴν ὑψόθεν ἐπιχαλῶντες ὀρὴν ὡς περιέπουσι μὲν τὰ οἰκεῖα κοινοῦσι δὲ τὰ θεοῦ.

3. Λεῆσαν δὲ καὶ τῶν Λατινικῶν δυνάμεων σύναρσιν D ὕρασθαι τὸν Ἀλέξιον (ὁ γὰρ θεῖος αὐτῷ καὶ πρώην βασιεύων Ἀλέξιος ἀπαναστὰς τοῦ Δεβελτοῦ τὴν Ἀδριανοῦ καλαβε, καὶ ἣν ἀπείπατο βασιλείαν, ἐρασταῖς καταπροδοὺς μανέσιν ἐρᾶν τε πάλιν καὶ πειρᾶν οὐκ ἠσχύνετο), οὐκ λλως συνέκδημον αὐτῷ καὶ συστράτηγον τὸν μαρκέσιον ἐπεπάσατο Βονιφάτιον, εἰ μὴ χρυσίου δέκα πρὸς τοῖς ἓξ καιθέσθαι οἱ συνέθεντο κεντηνάρια. ἐξιὼν τοίνυν φυγάδα δείνυσι τὸν Ἀλέξιον συντονωτέρῳ τοῦ προτέρου καὶ πολλῷ μαοτέρῳ χρησάμενον δραπετεύματι. ἀμέλει καὶ τὰς Θρᾳκίας ὅλεις περιελθών, καὶ ταύτας καταστησάμενος, εἰπεῖν δὲ καὶ ιλαμησάμενος (ὁ γὰρ συνέκδημος ἐκείνῳ στρατὸς συχνάκις P. 358 ρεκτία τῶν χρυσορρείθρων ἀρύεσθαι, καὶ κατὰ τοὺς διψά- δηχθέντας πίνων οὐκ ἐκορέννυτο) καὶ μέχρι Κυψέλλων V. 295 ιτιῶν, ἐπάνεισι πάλιν εἰς τὰ βασίλεια, ἅπας τῆς φατρίας ηρτημένος οἳ τὴν τοῦ πατρὸς πήρωσιν καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀρ-

10. ἠσχύνετο] ἠνέσχετο A. 14. συντονώτερον et μακρότερον A. 16. εἰπεῖν] ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀπογυμνώσας· ὁ γὰρ στρατὸς ὁ ἐκείνῳ ἀκολουθῶν κατὰ πολὺ ὠρέγετο τοῦ χρυσοῦ καὶ τρώγειν καὶ πίνειν· ὡς γὰρ οἱ πυρεκτικοὶ οὐδέποτε τῆς δίψης κορέννυνται, οὕτω καὶ οὗτοι. B.

us aurum et argentum, quod ita praebebatur, ad usum corporis profanam materiam transferebat et publice vendebat, ac se crimis absolutum (nec enim ignorabat unde essent quae dabantur) quod ciperet debitum, Romanis vero iram dei impendere vaticinabatur, od rem privatam conservarent, sacram vero profanarent.

3. Cum autem Latinae copiae Alexio auxiliari deberent (nam truus eius et dudum imperator Alexius Debelto relicto Adrianolim occuparat, et imperium quod repudiarat, insanis amatoribus ndonatum, repetere et amplecti non verebatur), Bonifacium marionem aliter secum attrahere ad belli societatem non potuit nisi ri centenarios XVI promisisset. verum egressus Alexium fugat loncelerius et longinquius quam prius; et Thraciae urbes passim mponit, ne dicam deglubit. nam qui eum sequebatur exercitus, epissime ex aureo flumine haurire cupiebat veluti morsi a dipsaous inexplebili siti ardens. usque ad Cypsella progressus in palatia revertitur, totus eorum factioni deditus, qui patris excaecandi evertendi Alexio patruo adiutores fuerant. quod cum Isaacius fer-

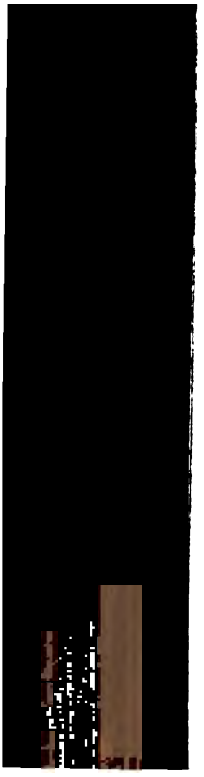

ὁ δὲ κατὰ τὸ τῆς ἠχοῦς ὕστερ
καῖς καὶ στερροτέραις ἀνακη
πρὸς τὰ γινόμενα οὕτω δυνα
καὶ οἷς ὡς ἐξ αὐτῶν τῆς κα
κατὰ τοῦ υἱοῦ ἀπόφημα διελέ
στὰ λέγων εἶναι, καὶ ὡς οὐδ'
ἐν τοῖς χειρίστοις τὸ ἦθος τι
συνδιαιτώμενος καὶ τὰ ἤθη τ
την δὲ ταυτὶ καὶ εἰκαίως κατὰ
C ἀλλὰ καὶ πλείω ἕτερα καὶ ἀσι
μεγαλοπρεπὲς καὶ παγκλέϊστον
κετερρύπαινεν ὄνομα. εἰς γὰ
μετὰ μετρίων ὀπαδῶν περαι

2. ὅτι — ὑπέτυφεν om A. αὐτοῦ B. 14. ἔωλα] ὡς μαθὼν ἐργάζεσθαι καλὸν π ἀνορῶν καὶ φθορέων τὰ ἤθη νετο, παίζων μετ' αὐτῶν κα οὗτοι πάλιν αὐτόν. B. 22. παιδοπούλων αὐτοῦ ἀπερχόμ ἡμέρας πολλάκις ἐποίει παίζω

re non posset, iam longo temp
maledicere non desistebat, praeser
nui et paulatim exolescere et ad
me quoque ferebat proclamationis
co contentis vocibus, ut palatium

αὐταῖς καὶ συνδιημερεύων ἐκύβευεν. οἱ δὲ συμπαίγμονες ἐκείνῳ τὸ τῆς κεφαλῆς ἀφαιροῦντες διάδημα, χρυσόκολλον ὂν καὶ λιθόστρωτον, αὐτοὶ μὲν ἐκεῖνο περιετίθεντο, τὸν δ' Ἀλέξιον περιέβαλλον τὸ λαχνῆεν καὶ ἐρεοῦν καὶ τῆς Λατινικῆς ταλασίας περίβλημα. οὐ μόνον δὲ ὁ Ἀλέξιος ἐνευκαιρῶν ταῖς πράξεσι ταύταις παρὰ τοῖς τῶν Λατίνων εὐσχήμοσι καὶ τοῖς τῶν Ῥωμαίων σώφροσι βδελυγμίας ἐκρίνετο, ἀλλὰ καὶ ὁ τούτου πατὴρ Ἰσαάκιος οὐκ ἐπ' ἐλαττον ἦν στυγητός, ἐπειδήπερ καὶ πάλιν ἀλλοκότοις δόξαις περιεφέρετο, λόγιά τε καὶ ὀμφὰς συντιθεὶς οὐκ ἔλεγε τῶν ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς ἀῤῥητότερα, εἴγε πάλαι μὲν τὸν μόναρχον ἐφαντάζετο, καὶ αὐτὸς εἶναι ἀναιδῶς διετείνετο ὁ τῇ δυσμῇ συνάψων τὴν ἕω καὶ κράτος περιζωσόμενος τὸ παγκόσμιον, τότε δὲ καὶ τὴν πήρωσιν ἀποτρίψασθαι προσεδόκα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ὡς λεβηρίδα τὴν νόσον ἀποξύσασθαι τὴν ἀρθρίτιδα καὶ τὸ ὅλον εἰς ἄνδρα θεοείκελον ἀμειφθήσεσθαι, ὥστε καὶ τῶν μοναστῶν οἱ καταρατότατοι καὶ βαθεῖ λῃΐῳ κομῶντες τὴν τοῦ πώγωνος ἄρουραν, εἰς αἰσχύνην τε οἰκείαν τὸ θεοφιλὲς οἱ θεομισεῖς περικείμενοι σχῆμα, τὰς ἀρχικὰς τραπέζας μεταδιώκοντες καὶ τῶν ἰχθύων τοὺς νεαλεῖς καὶ πίονας περιχαίνοντες, συνδειπνοῦντες Ἰσαακίῳ συγκαθίστων ἐκείνῳ τὴν μοναρχίαν ἐν λόγοις, τὸν ἀνθοσμίαν ζωρότερον προσφερόμενοι, ἐνίοτε δὲ καὶ

5. περίβλημα] add B: ὅπερ καπούτζιν κατονομάζεται. 14. ὡς λεβηρίδα] ὥσπερ πετυρίδα B. 19. τὰς τραπέζας γυρεύοντες τὰς βασιλικάς, καὶ τὰ λαβράκια καὶ τὰ μεγάλα ἄλλα καὶ λιπαρὰ ὀψάρια τρώγοντες μετ' ἐκείνου, καὶ τὸ τριγλιανὸν καὶ σάμεον κρασὶν πίνοντες μετ' αὐτοῦ ἀκρατῶς B.

cum illis per totos dies indulgeret. eius vero collusores diadema aureum et gemmatum ei detractum suis capitibus, illi vero laneum hirsutum pileum imponebant. neque vero Alexius duntaxat ob huiusmodi res apud honestiores Latinos et modestiores Romanos execrabilis habebatur: sed et pater eius Isaacius nihilo minus invisus erat, cum rursus absurdarum opinionum intemperiis agitaretur, et divinationibus atque oraculis foedioribus quam prius incumberet. nam ante monarchiam sibi imaginabatur, seque impudenter eum esse iactabat qui Occidentem cum Oriente coniuncturus et totius mundi imperio potiturus esset. tum vero visum se recepturum, et articularem morbum ut serpentem exuvias positurum, et in virum deo similem se transformatum iri somniabat. proinde monachi quidam summe execrabiles, promissis barbis, homines invisi deo, religioso habitu cum sua ignominia conspicui: qui mensam principalem persequebantur, qui recentibus et pinguibus piscibus inhiantes cum Isaa-

Β ως καταστελεῖν ἐντεῦθεν οἰόμε
οἱ φιλοινότεροι τὸ ἑστὸς ἐπὶ
V. 296 φόρῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα εἰς
κει γὰρ τοῖς ἄφροσι σύρφαξιν
χειῶσθαι τοῦτο στρατῶν. ἀν

1. ἐξηρθρωμένας] τὰς ἐξστρα
ἀθρητικὰς Β. 7. τὸν ἀγριόχ
τὸν ἐν τῷ ἱπποδρομείῳ ἱστάμ
πόλεως μεθυσταὶ τὸ τῆς ἀθην
φόρῳ ἱστάμενον εἰς πολλὰ με
ἦν μὲν γὰρ ἐκ χαλκοῦ, τὴν ἡ
μένον, ἐφόρει δὲ ῥοῦχον ἐκ πά
ποδῶν συνεσταλμένον καὶ συνε
τῶν μελῶν τοῦ σώματός τι, ἐζ
σφίγγον αὐτήν. εἶχε δὲ ἀπὸ τῶν
ρον ἔνδυμα ποικιλόχροον καὶ α
τερος ἦν καὶ γυμνός. ἐξαίρετ
πόντων ἦν. τοσοῦτον δὲ ἦν
σιν τῶν χρωμάτων ὡς καὶ τ
ὡς εἴπερ πλησιάσαι αὐτῇ φ
αἱ φλέβες δὲ ὅλου τοῦ σώματ
ὑγρότητα ὡς ζῶσαν οὖσαν κ
νοίγουσαν. ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλ
θείως νεύουσα. αἱ τρίχες τῆς

cio coenitabant, mero largius hau
mabant. aliquando etiam nodosas
stigio renovatum et confirmatum
quam blanditiis istis exhilarabatur,

ὡς ἐς τριακάδα ποδῶν, ἠμφίεστο δὲ στολὴν ἐξ ὁποίας ὕλης ὅλον τὸ ἐνδαλλόμενον κεχαλκούργητο. ποδήρης δ' ἦν ἡ στολὴ καὶ συμπτυσσομένη πολλαχῇ τῶν μερῶν, ὡς μή τι τοῦ σώματος παραφαίνοιτο ὅπερ ἡ φύσις περιστέλλειν ἐπέταξε. μίτρα δ' Ἄρεος τὴν ἶξὺν διειληφυῖα ἱκανῶς αὐτὴν περιέσφιγγεν. εἶχε δὲ καπὶ τοῖς στέρνοις ὀρθότιτθον ὂν ποικίλον αἰγιδῶδες ἐπένδυμα, τῶν ὤμων διεξικνούμενον, τὴν τῆς Γορ- C γόνης τυποῦν κεφαλήν. ὁ δέ γε αὐχὴν ἀχίτων ὢν καὶ πρὸς τὸ δολιχόδειρον ἀνατεινόμενος ἄμαχον εἰς ἡδονὴν θέαμα ἦν. τοσοῦτον δ' ὁ χαλκὸς πρὸς τὴν ἐκείνου μίμησιν πειθήνιος ὑπηλλάττετο, ὥστε καὶ τὰ χείλη δόξαν παρεῖχον ὡς εἰ προσμενεῖ τις μείλιχον φωνὴν ἐνωτίσεται. καὶ φλεβῶν δὲ διεκτάσεις ὑπεκρίνοντο, καὶ ὡς ὑγρὸν ὅλον τὸ σῶμα ἐν οἷς ἔδει περιεκλᾶτο, καὶ ζωῆς ἀπέχον μετεῖχεν ὡς ζῶν ἀνθηρότητος, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἱμέρῳ παντὶ ῥεόμενον. ἵππουρις δ' ἐπικειμένη τῇ κεφαλῇ δεινὸν καθύπερθεν ἔνευεν. ἡ δὲ κόμη ἐς πλέγμα διεστραμμένη καὶ δεσμουμένη ὄπισθεν, ὅση κέχυτο ἐκ μετώπων, τρυφή τις ἦν ὀφθαλμῶν, μὴ ἐπίπαν τῷ κράνει συνεχομένη, ἀλλά τι καὶ παρεμφαίνουσα τοῦ πλοχμοῦ. τῶν D δὲ χειρῶν ἡ μὲν λαιὰ τὰ συνεπτυγμένα τῆς ἐσθῆτος ἀνέστελλε, ἀτέρα δ' ἐκτεινομένη πρὸς κλίμα τὸ νότιον εἶχε τὴν κεφαλὴν ἠρέμα πως ἐγκλινομένην ἐκεῖ καὶ τὰς τῶν ὀφθαλμῶν

σθεν καὶ κατερχόμεναι στρογγυλοειδῶς καὶ χρυσίζουσαι. καὶ ἦν τρυφή τις τῶν ὀφθαλμῶν τῶν βλεπόντων καὶ ἀγαλλίαμα. αἱ χεῖρες δὲ ταύτης ἡ μὲν ἀριστερὰ τὰ συνεσφιγμένα ῥοῦχα ταύτης ἀνέσυρνεν, ἡ δεξιὰ δὲ πρὸς τὸ μέρος τοῦ νότου ἁπλωμένη οὖσα ὀλίγον καὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν πρὸς αὐτὴν ἔκλινε βλέπουσα ταύτην. B.

formatum esse credebat. id in XXX pedum altitudinem assurgebat, indutum aerea veste, qua materia totum constabat, demissa ad pedes et multis in partibus complicata, ne quid appareret quod natura tectum esse voluit. balteus lumbos arcte constringebat. in pectore rectis mammis insigni Aegidem cum Gorgoneo capite ab humeris dependentem gerebat. collum nudum et longum erat iucundissimum spectaculum. aes enim deam ita repraesentabat, ut labia suavem editura vocem, si quis expectaret, viderentur. apparebant et venae et totum corpus, qua decebat, mollius inflectebatur; et quamvis exanime animati corporis vigorem referebat. cauda equina capiti imposita terrorem quendam prae se ferebat. coma a fronte dependens, in nodum contorta et a tergo constricta oculorum erat delicine. galea non penitus contecta, sed ex parte prominens. laeva manus plicas vestis continebat; altera versus Austrum caput paulum in-

μάτων ἔργον ἀσχολίας πάσης ε
P. 360 μηδὲ κόρος ἦν παρὰ τοῖς λαμ
δόσεις προύβαινον, τοσοῦτον ἐπ
λει κἀκ τῶν πολιτῶν φόρων ο
μὴ ὁμαλῶς προχωροῦντος (δ
ἀχανὲς καὶ ἀόριστον ἀνέμῳ,
ζόμενον ἐπέφρισσεν εἰς ἀπόστα
ἀπέστησαν, τοὺς δὲ ζαπλούτου
Λατινικὴ γαληνιάσειε βούπεινα
γίστου νεὼ ἔπιπλα βαρυτάλαν
αὐτοῖς αἱ ἀργύρεοι ἀφαιρούμει

18. τοῖς δὲ ζαπλούτοις ἐπιλέ
φυόμενοι ἤμελγον οὐχ ὅσον
ὅπως A. 19. καὶ τὰς χρυ
γάλου ναοῦ καὶ τὰ ἅγια σκε
ματος χρυσοῦ ὄντα, τά τε μ
καιόμενα καὶ χωνευόμενα ε
ἐδίδοντο B.

clinatum sustinebat. oculorum acie
tum angulorum non satis norant
et veluti manu allicere Occidental
iudicio oculorum decepti.

Ac illi hac opinione impulsi
ac potius subinde ruentes in dete
fortitudinis et prudentiae praesi
ferre potuerunt. imperatorum ve

πρὸς βρῶσιν ἀτεχνῶς προβέβληντο τοῖς κυσί, καὶ μῖξις ἦν τῶν ἀμίκτων ἀνόσιος.

4. Ἀλλὰ καὶ τούτων οὕτω γινομένων καὶ προδήλως ἀνομουμένων οὐδὲν ἐπεραίνετο. ἠβούλοντο γὰρ οἱ τῶν χρημάτων εἰσπράκτορες, τῆς τῶν Ῥωμαίων εὐηθείας κατατρυφῶντες καὶ τῆς τῶν κρατούντων ἠλιθιότητος καταπαίζοντες, τοὺς μὲν τὰς τιμίας ὕλας ἀποφορτίζεσθαι παρ' αὐτοῖς, τοὺς δὲ παρεστάναι ἀχθοφοροῦντας, ἄλλους προσιέναι χρυσαγωγούς, ἐνίους δ' ἐνσκευάζεσθαι πρὸς τὴν ἄφιξιν, καὶ τοῦτο δρᾶσθαι διὰ παντός. ὅθεν τοῖς περὶ τὴν μεγαλόπολιν τρυφηλοῖς χωρίοις καὶ τοῖς ἱεροῖς ἐν Προποντίδι τεμένεσι τοῖς τε λαμπροτάτοις οἰκοπέδοις τῶν βασιλέων παραλλὰξ οἱ στρατηγοὶ ἐφιστάμενοι, καὶ παρὰ θάτερον ἄτερος ὁπλιζόμενοι, ἐσκύλευόν τε τὰ ἐνόντα καὶ αὐτὰ πυρὶ παρεδίδοσαν, φειδόμενοι μηδε- V. 297
νὸς παραλίου οἰκοδομήματος οἱ τοῦ καλοῦ ἀνέραστοι κηρεσιφόρητοι βάρβαροι. πλεῖστα δὲ καὶ ταῖς ἠόσι τῆς πόλεως C
ἐπιπλέοντες συνίστων πόλεμον. καὶ ἦν ἡ νίκη ἀμοιβαδὸν ἐπιμεισιωσά ποτε καὶ Ῥωμαίοις καὶ μὴ τιθεῖσα πάντῃ τὰ τῶν ἐναντίων ἀπρόσμαχα, ὁπότε καὶ τὸ δημῶδες τῆς πόλεως ἀνορίζόμενοι ἐνέκειντο τὸν βασιλέα αἰτούμενοι συνάρασθαί σφισι μετὰ στρατεύματος κατὰ τῆς τῶν πολεμίων ἀντιμαχήσεως, πιστοῖς οὖσι καὶ πατριώταις, εἴπερ μὴ χείλεσι μὲν Ῥωμαίοις προστίθεται, τῇ δὲ καρδίᾳ Λατίνοις προσνένευκεν. ἦσαν

multorum talentum et argentei lychni una abrepti conflabantur, et plane canibus obiiciebantur rebus non miscendis nefarie commistis.

4. Neque tamen manifestis iniuriis istis quicquam proficiebatur. nam pecuniae exactores Romanorum simplicitati insultantes et imperatorum vecordiae illudentes postulabant ut alii materiam pretiosam apud se deponerent, alii onera sustinentes astarent, alii auri baiuli accederent, alii se ad accessum pararent, idque continenter fieret. unde hostium duces suburbana praedia amoenissima et sacras aedes Propontidis et splendidissima imperatorum palatia, alii ab aliis instigati, direptis per vices iis quae inerant, cremabant, nulli maritimo aedificio parcentes, homines barbari ab omni elegantia alieni et in perniciem hominum nati. multi etiam urbana littora legentes pugnam ciebant, victoria non ipsis perpetuo addicta, sed alternis etiam Romanis aliquando favente. et urbanus populus, fiducia sumpta, ab imperatore postulavit ut sibi, qui fideles ipsi et populares ipsius essent, cum exercitu ad resistendum hostibus opem ferret, nisi forte labiis duntaxat Romanis faveret, animo vero ad Latinos propenderet. verum illae postulationes erant irritae. nam et Alexius ab armis contra Latinos sumendis abhorrebat, idque inutile esse putabat; et

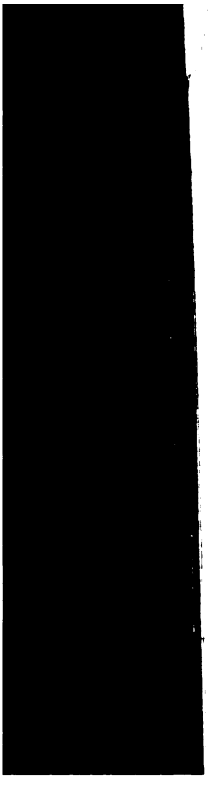

τίνων ἐκτρεπόμενοι πολεμον ω
φων στρατόπεδον. μόνος δ' ἐκ
ἐκ τοῦ συνεσπάσθαι τὰς ὀφρῦ
κρέμασθαι πρὸς τῶν συνεφήβι
πλὴν καὶ οὗτος βασιλειῶν καὶ
νος εὔνοιαν, τὸν κατὰ τῶν Λι
P. 361 τῆς τε ὡς μάλιστα ποιούμει
Τρυπητὸν λίθον καὶ τὴν ἐκεῖσ
σμενέσι συμπλέκεται. μηδεν
λων ἡγεμόνων, δόξαν οὕτω
συνείληπτο ἄν· ὅ τε γὰρ ἵπ
θητο, καὶ πᾶσα ἡ ξυμβολὴ

1. ὅ τε] ἀδύνατον γὰρ ἦν
ματωθῆναι, ἄνθρωπον ὄς
μεγάλας ἐποίησεν· ὁ τούτ
τους καὶ ἃς φωνάζωσι· σὲ
ἐπεὶ ἔφερόν σε εἰς τὴν πα
λίας μετὰ τῶν φρᾳγγων
12. ἐκ τοῦ] ἀπὸ τοῦ τὰ ὀφρ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κρεμ
μάραν B. 20. ἐγονάτισε
καὶ ἔδραμον ἅπαντες κατ'

pater eius id consilium dabat, in
gendos, eos vero quorum ope in
ribus afficiendos esse. huic se
generis in Alexii aequalis sui
Latinis familiares facti colloqui

εἰ μὴ τοξότις νεολαία τῆς πόλεως τὰ δυνατὰ παρατυχοῦσα ἐπήμυνε. τὸ τοίνυν λεῶδες τῆς πόλεως μηδένα τῆς ἐπὶ Λατίνους ξιφουλκίας συναγωνιστὴν εὑρίσκον καὶ ξύμμαχον εἰς ἀποστασίαν οἰδαίνειν ἤρξατο, καὶ ὡς λέβης ἐκ πυρὸς κατὰ τῶν κρατούντων ἀτμοὺς ἀνιέναι ὕβρεων καὶ τὴν πάλαι ὕφαλόν τε καὶ ἄγνωστον γνώμην ἐκζέειν πρὸς φῶς. ἦγε μὲν οὖν τότε πέμπτην καὶ εἰκοστὴν ὁ Ἰανουάριος τῆς ἑβδόμης ἰν- B
δικτιῶνος τοῦ ἐξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ δωδεκάτου ἔτους, συνδρομῆς δ' ὅτι πλείστης εἰς τὸν μέγαν γινομένης νεὼν ἠναγκάζετο καὶ ἡ σύγκλητος ἥ τε τῶν ἀρχιερέων δημήγυρις καὶ οἱ τοῦ βήματος λόγιμοι συνελθεῖν ἐκεῖσε καὶ συνδιασκέψασθαί σφισι περὶ τοῦ ἄρξοντος. περὶ τῶν προκειμένων τοίνυν τὸ παριστάμενον εἰπεῖν λιπαρούμενοι ἐκ μὲν τοῦ αὐτίκα ἐπιθέσθαι τοῖς βασιλεύουσι καὶ χειροτονεῖν ἕτερον εἰς ἀρχὴν οὐδ' ὅλως ἐδοκιμάζομεν ὑποθέσθαι τοῖς συνιοῦσι· καλῶς γὰρ ᾔδειμεν ὡς τὸ μεῖον ὁ προβληθεὶς ἀποίσεται τῇ τε ἄλλῃ καὶ ὅτι τῶν Λατίνων οἱ στρατηγοὶ ἀμφοτέραις καὶ πάλιν ἀνθέξονται τοῦ Ἀλεξίου καὶ περιέζονται. οἱ δὲ λαοὶ χρῆμά τι ὄντες ἀφελὲς καὶ εὐρίπιστον, C
καὶ πλέον τοῦ θελητικοῦ εἶναι οὐδὲν ἐπιστάμενοι, οὐκέτ' ἔφασκον ὑπ' Ἀγγέλων βούλεσθαι βασιλεύεσθαι, καὶ ὡς οὐκ ἄλλως ὁ σύλλογος ἐκεῖνος διαλυθήσεται, εἰ μή τις τῶν πραγμάτων προστήσεται θυμήρης αὐτοῖς. πείρᾳ τοίνυν γνόντες τὸ τῶν ἀνδρῶν ἀμετάθετον ἡσυχάζομεν, ἑαυτοὺς ταλανίζον-

4. οἰδαίνειν] ἀγγώνειν B. καὶ ὡς] καθάπερ τὸ κακάβιν βράζον ἀναπέμπει ἀιμόν B. 11. τοῦ βήματος] τοῦ κλήρου B.

equo in genua prolapso et omnibus unum ducem petentibus, nisi manus sagittariorum eum defendisset. proinde plebeia multitudo, cum neminem qui contra Latinos opem ferret inveniret, defectionis consilia agitare coepit et conviciis imperatores insectari, cogitationibus quae diu animis latuerant erumpentibus. agebatur tum XXV dies mensis Ianuarii, VII indictione, anno VI MDCCXII. concursu autem maximo in magnum templum facto, etiam senatus et collegium pontificum et ecclesiasticorum primores eo convenere, et de imperatore deligendo una deliberare sunt coacti. cum autem sententias rogaremur, nullo modo auctores esse poteramus ut imperatoribus statim eiectis alium crearent, haud ignari, quisquis designatus esset, eum cum ob alia, tum quod Latinorum duces rursus Alexium summis viribus defensuri essent, posteriores laturum. at plebs, ut simplex est et mutabilis et nihil nisi libidinem in consilio habet, se Angelorum imperium diutius toleraturam negabat, neque prius discessuram quam imperatorem ex sententia nacta esset. igitur ipsa re contumaciam hominum experti, fortunas nostras miserantes et affatim

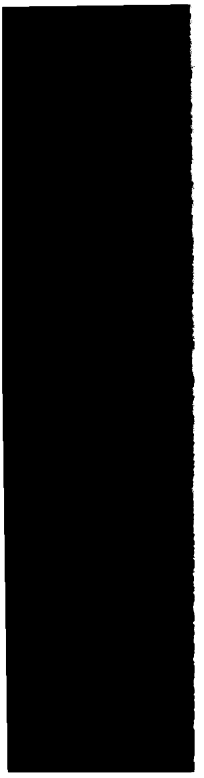

τιον ἔχεις· γένου ἡμῶν ἀρχηγὸς
μενον. (5) μόλις δὲ καὶ τρίτης
νίσκον τινὰ λαβόντες Νικόλαον
ἐπίκλησιν, εἰς βασιλέα χρίουσιν
τα ηὐνώτιστο τῷ ἀνάσσοντι (ὃ γ
λοίσθια, τῶν μακρῶν ἐκείνων π
φρούδων ἐληλεγμένων καὶ ὡς
πνιον), μετάκλητος τίθεται ὑπ'
σιος, καὶ περὶ τῶν ἐνεστώτων
σαν δυνάμεις Λατινικὰς εἰσενεχ
ἀπόβλητος ἐσεῖται ὁ δημοπρόβ
σιάσας λαός. ὡς δ' ἦν τὰ ἐσ
P. 362 τὸν καιρὸν ἁρπάσας ὁ Δούκας
ὤδινεν ἀποστασίαν ἁρμόδιον, σ

10. post ἀρχηγός B : ἦγουν ζοῦχ
14. πνέων] ψυχοραγῶν καὶ πνέ

lacrimantes quiescimus, quid futurun
dum autem illi diligenter imperatore
ex nobilibus familiis designant, tand
beios magistratus et quosdam nostri
pere coronam strictis ensibus hortab
culo gravius atque acerbius? quid il
tius magisve ridiculum? designation
habes: esto noster imperator." (5)
scentem quendam Nicolaum Canabu
rant. quae ubi Alexius audivit (na

συχνοῖς καὶ τὸν ἐπὶ τῶν ἀρχικῶν χρυσώνων ὑποποιεῖται θλαδίαν, ἁλωτὸν ἀνθρώπιον τιμῶν ἀναβάσεσι καὶ εὐχείρωτον λήμμασιν. ὁ δὲ τοὺς πελεκυφόρους ἐκκλησιάσας, καί σφισι κοινωσάμενος τὴν βασιλέως πρόθεσιν, ἐκεῖνα φιλητέα τίθησι κρίνοντας ὅσα οἱ βουλητέα καὶ Ῥωμαίοις ἀσπάσια. κἀντεῦθεν ἡ τοῦ βασιλέως ὧδέ πως δραματουργεῖται καθαίρεσις. πρόσεισιν ὁ Δούκας τῷ βασιλεῖ τῆς νυκτὸς ἀωρὶ (ἐπῳκείωτο γὰρ ὑπὲρ ἅπαντας, τιμηθεὶς πρωτοβεστιάριος καὶ τὰ τοῖς πολλοῖς ἑτερόχρωμα καθυποδούμενος πέδιλα) καί φησι συμπαθῶς ὡς οἱ τοῦ αἵματος ἐκείνῳ, ἀλλὰ δὴ καὶ πλεῖστον τῶν B ἀνωνύμων, πρὸ δὲ πάντων τὸ πελέκεσιν ὁπλιζόμενον βάρβαρον, πάρεισιν ἐπὶ θύραις ὁρμαῖς μανιώδεσιν, αὐτοχειρὶ αὐτὸν διασπάσοντες ὡς ἤδη τοῖς Λατίνοις ἐκφανθέντα ὁμόνοα καὶ τῆς αὐτῶν ἐξηρτημένον φιλίας. ὁ δὲ πρὸς τὴν ἀκοὴν ταύτην μορμολυχθεὶς καὶ φανεὶς ἔκθαμβος ὑποθέσθαι οἱ τὸ πραχθησόμενον λιπαρεῖ. περισχὼν τοίνυν τὸν βασιλέα τῷ κατακεχυμένῳ μέχρι ποδῶν καὶ πλατεῖ ἐπενδύτῃ τοῦ σώματος συνέξεισιν ἐκείνῳ, καὶ ἅπεισι δι' ἀφανοῦς τοῖς πλείστοις πυλίδος ἐς τὸ σκήνωμα ὃ δὴ τῶν βασιλείων εἶχεν ἐντός, ὡς δῄθεν αὐτὸν ῥυσόμενος. καὶ βασιλεὺς μὲν ἐπὶ τοῖς οὕτω δρωμένοις μικροῦ καὶ χάριτας ὡμολόγει τῷ Δούκᾳ, καὶ τὰ τοῦ Δαβὶδ ὑπέκραγεν ἄντικρυς ἐπ' αὐτῷ „ἔκρυψέ με ἐν σκη- C

3. τοὺς πελεκυφόρους] βλέπων δὲ καὶ τὰ ἔμπροσθεν κακὰ συνάγει τοὺς βαράγγους, καὶ ὡς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως συντυχαίνει αὐτούς, καὶ λέγει ἐκεῖνα κρίνει ὁ βασιλεὺς δίκαια καὶ καλὰ ὅσα καὶ τὸ πλῆθος ἀγαπᾷ καὶ ὀρέγεται. B. 8. καὶ τὰ] πράσινα φορῶν ὑποδήματα B. 9. περιπαθῶς A. 13. διασπάσοντες] διασπῶντες A. 19 ἐς τὸ σκήνωμα] εἰς τὸ σκοτεινὸν τῆς βασιλείας κελλίον, ὅπερ ἦν παρ' αὐτῶν ἐνδότερον B.

homuncionem incrementis dignitatis et largitionibus non inexpugnabilem. is vero imperatoris consilio bipenniferis nuntiato efficit ut ea amplectenda censeant quae ipse vellet et Romanis grata essent. ex eo imperatoris expulsio quasi per ludum inchoatur, eumque Ducas intempesta nocte adit (erat enim ei intima familiaritate coniunctus, protovestiarii dignitate et insignibus calceis ab eo ornatus), et moesta voce ait cognatos eius et plurimos obscuros homines, in primis vero bipenniferos barbaros, furioso impetu in foribus esse ad eum ob initam cum Latinis familiaritatem et amicitiam discerpendum. is vero eo nuntio territus atque obstupefactus orat ut quid agendum sit moneat. tum ille imperatorem lata veste et ad pedes usque fusa complexus, per portam plerisque ignotam in tentorium, quod in palatio habebat, quasi liberaturus perducit. qui ob id factum ei pene

κράτορι προσρήσεις ἀναθιόασιν·
D προσνεύουσι Καναβῷ, ἀνδρὶ τὸ
γνώμην, μηδ' ἀγεννεῖ τὰ πολέμι
τέστερα παρὰ τοῖς Κωνσταντινο
τέρα γὰρ ὑπὲρ τοὺς ὁμογενεῖς
ἐκραταιοῦτο καὶ ηὔξανεν, ὁ δὲ
τὴν αἰγλην κατὰ σελήνην λειψίφι
τῶν ὁπλοφόρων τοῦ Λούκα οὐκ
ραδίδοται, πρὸς οὐδὲν ἐπαρκέ
λεώ, ἀλλὰ πάντων διασπαρέντω
τῷ δὲ βασιλεῖ Ἀλεξίῳ δὶς μὲν π
τευναύστριαν κύλικα· ὡς δ' ἦν
νικώτερος, ἀντιδότοις χρώμενος
ζωῆς ἐκείνῳ μίτον ἐκτέμνει, ἢ

15. ἀμαυρουμένην] ἠλαττοῦτο κ
ὥσπερ καὶ τὸ φεγγάριν τὴν α
πρὸς οὐδὲν] μηδὲν δυνηθέντ
ροτονησάντων B. 22. δι' ὁ
τὸν B.

gratias agebat, et Davidicum illud
rio suo, in die malorum meorum
sui." ille vero alternis respondeb
corde locutus est mala; ac pacate
struxerunt." ac Alexius statim com
rimum carcerem coniicitur, Mura
eumque deinceps alii imperatorem

καὶ τεθλιμμένης τῇσδε πορείας τὴν ψυχὴν ἐκείνῳ ἐκθλίβει καὶ πρὸς τὸ τοῦ ᾅδου ἐκπυρηνίζει πέταυρον βασιλεύσαντι μῆνας ἓξ σὺν ἡμέραις ὀκτώ.

pinavit; quod cum adolescens tum aetatis robore tum antidotis, quibus clam utebatur, vicisset, laqueo ei guttur elidit, mense imperii sexto, die octavo.

P. 363 V. 299 1. Ὡς οὖν καθαρῶς εἰς . βευτο, ὁ μὲν ᾤδινε πραγμάτων κυκήσειν ἐσκέπτετο, σοφισματί φρονηματίας, καὶ τὸ κρυψίνου πᾶσι τὸν εὐεργέτην ἐς τοὺς με ἐκ τοῦ μὴ κρίνειν, ὡς ἔλεγε, ἀνάκριβον ἐν ταῖς πράξεσι, τὸ ὁ

6. σοφισματίας] σεσοφισμένον νιμον δεικνύων ἑαυτόν B. μετίωνος cod Par, μετίωνας A τὸ ἐκ τοῦ ἀπεντεῦθεν ἀποφαί

ALEXII

COGNOMENTO MURZUI

IMPE

πρὸς δὲ τὰς τοιαύτας γνώμας ὥρμᾶτο μὲν καὶ αὐτόθεν, οὐδὲν ἐκεῖνον λελῃθέναι τῶν καθηκόντων ἰσχυριζόμενος ἀλλὰ πᾶσι πεφυκέναι πράγμασιν· εἶχε δὲ καὶ συνερίθου σκίασμα ἰσχνὸν παρεπόμενον τὸν κηδεστὴν Φιλοκάλιον, ὃν οὐχ ἑτέρως ἔχων ἐπὶ τοῦ ἄκρου στῆσαι τῆς συγκλήτου βατῆρος, ἡμᾶς μὲν ἀπ' οὐδεμιᾶς εὐσχήμονος προφάσεως τοῦ τοῖς σεκρέτοις λογοθετεῖν παραλέλυκεν, ἐκεῖνον δ' ἀντιπροβέβληκεν. ἀμελέ- P. 364
τητος δ' ὢν ὁ ἀνὴρ ὅδε τοῦ ἑαυτὸν εἰδέναι παντάπασιν, ὑπὸ τῆς ἄγαν φιλοτιμίας τῶν ὑπὲρ τὸ καθῆκον σφαλερῶς ἐφιέμενος, τὸ μὴ σύνθρονος εἶναι τῶν ἐν τιμαῖς ἐνίοις ὑπενόθευε ποδάγραν σχηματιζόμενος, ὡς εἴπερ συνδιέρρεε ταῖς πτέρναις τὸν ἐγκέφαλον κἀντεῦθεν ἀλλοφρονέων ὀλιγώρως εἶχε τοῦ πρέποντος. ἀλλὰ καὶ τοὺς βασιλείους θησαυροὺς οὐκ ἐπιχειλεῖς οὐδ' ἡμιδεεῖς ἀλλ' ἐν στενῷ πάντῃ ἀπειλημμένους ὁ ἄρξας οὑτοσὶ Λούκας εὑρὼν θερίζων ἦν ἔνθα οὐκ ἔσπειρε καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισεν, ἑτάσεσι βαρείαις ὑπάγων τοὺς τὰς μεγίστας ὑπ' Ἀγγέλων ἀνεζωσμένους πρώην ἀρχὰς καὶ μεταρσιωθέντας εἰς ὕψος σεβαστοκρά- B
τορσι καθῆκον καὶ Καίσαρσι, καὶ πρὸς τὰς κοινὰς ἀπεκτᾶτο χρείας ὅπόσα ἐνθένδε συνέλεγε χρήματα. ἀπειροκάλως V. 300

1. ὥρμᾶτο] ἐκινεῖτο μὲν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ B. 4. τὸν κηδεστὴν] τὸν αὐτοῦ πενθερὸν τὸν φιλοκάλην B. 7. ἀμελέτητος] μὴ γινώσκων δὲ νόμους κρίσεως ὁ ἀνὴρ πολλὰ τῶν οὐ πρεπόντων ἐποίει καὶ σφαλερῶς ἔκρινε. θέλων δὲ καὶ μηδένα τῶν πρὸς αὐτὸν ἐρχομένων προτιμῆσαι ἔν τε ταῖς εἰσόδοις καὶ ταῖς ἐξόδοις ποδαγρίαν ἐσχηματίζετο ἔχειν, ὥσπερ εἰ ἀνθρώπους ἔβλεπεν ἀνοήτους καὶ τὴν γνῶσιν εἰς τὰς πτέρνας αὐτῶν ἔχοντας. B. 14. οὐκ ἐπιχειλεῖς] οὐ γεμάτους ἀλλ' εὐκαίρους B.

pensus erat, quippe qui se nihil scitu necessarium ignorare sed omnibus rebus gerendis idoneum esse profiteretur, tum a Philocalio socero suo umbratili adiutore in ea opinione confirmabatur. quem cum aliter in summo consilii gradu collocare non posset, nos nulla probabili de causa ab officio logothetae secretorum removit, eumque in nostrum locum substituit. is vero vir cum a sui cognitione alienissimus esset, dum prae nimia ambitione ea quae dignitatem eius superabant cum periculo appetit, ne quosdam honoratos viros assessores haberet, pati podagram simulat, quasi una cum pedibus cerebrum etiam amisisset, et quasi alienata mente decorum negligit. caeterum Ducas hic cum suscepto imperio thesauros non plenos nec semiplenos sed admodum exhaustos reperisset, metebat ubi non severat, et colligebat ubi nihil sparserat. ac gravi quaestione in eos habita qui sub Angelis maxima imperia gesserant ad fastigium Sebastocratoricum et Caesareum evecti, pecuniam inde collectam ad

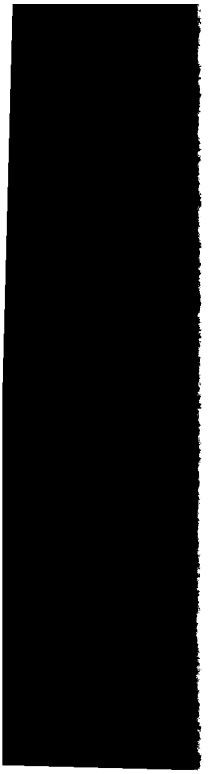

εἰ καὶ ὕποπτος ἦν τὰ πολλὰ καὶ
ἅτε γὰρ ἐντραφέντες οὗτοι βλακι
θέντες, ἀναγωγικὴν αὐστηρίαν
στάμενοι, ὡς τὰ κεκρατημένα σι
λίων καὶ ἐσκληρύνοντο. τὴν το
καὶ ἐπίπληξιν (ἦν γὰρ καὶ φύσι
νὴν καὶ τὸν φάρυγγα βραγχιῶν)
ὠμοῦ ἢ ἑλλεβόρου τράπεζαν εἴτε
ρασμα ἐκτρεπόμενοι, τὴν τούτ
ᾤοντο θεϊκήν. ἔνθεν τοι καὶ Βο
D κόμητος τὰ περὶ τὸν Φιλέαν κείρ
συλλέγοντος, ἔξεισι κατ' αὐτοῦ β
οἱ δ' ἐκ τοῦ πολεμίου στίφους ἀ
μιξαν, Ῥωμαῖοι μὲν δέει ξυνέ
ἔχονται, περιλειφθεὶς δὲ μόνος

3. δοκῶν] δοκάνων B. 15. βραχνήν B. 20. φιλέα A. ἐκεῖνοι δὲ ἤρχοντο B. an ἐπιώ

publicos usus referebat. cum auter
aestimatis, resistere cuperet, eaque
maritimum trabibus altiorem fecit,
fulsit; et legionibus suo exemplo,
clavam manibus versare conspicitur
tim hostium excursiones reprimit,
sim exibant persequitur. quae cum
ut carus erat civibus, ita cognati
qui ut in otio nutriti et in delici

παραπώλετο, καὶ ἡ τῆς Θεομήτορος εἰκών, ἣν οἱ βασιλεῖς Ῥωμαίων ποιοῦνται συστράτηγον, τοῖς ἐναντίοις ἑάλωκεν. ἦν δ' οὐ μόνον ταῦτα δεινά, ἀλλά γε καὶ τὰ ἐλπιζόμενα πολὺ χείρω καὶ χαλεπώτατα· ἐν γὰρ τοῖς μείζοσι τῶν πλοίων φρικώδεις πάλιν κλίμακες ἐτεκταίνοντο καὶ μηχαναὶ παντοῖαι κατεσκευάζοντο, σημαῖαί τε ἐπὶ τούτων ἠνέμωντο, καὶ τοῖς εἰς αὐτὰς ἀνιοῦσιν ἐπὶ τῷ μάχεσθαι δωρεαὶ παρὰ Λατίνων προυτείνοντο μέγισται.

2. Καὶ ταῦτα μὲν τῶν δεινῶν ἐκινεῖτο, τὰ δὲ ἐγίνετο, P. 365 τὰ δ' ἤμελλεν· ἠλόγηντο δὲ καὶ οἱ περὶ φιλίας λόγοι καὶ παντάπασι κατημέλητο. μᾶλλον δὲ καὶ τούτους πονηροί τινες Τελχῖνες πολλάκις συνέχεον. ὁ γὰρ δοὺξ Βενετίας Ἐρίκος Δάνδουλος ὁμιλῆσαι περὶ σπονδῶν ἑλόμενος βασιλεῖ, νῆα εἰσιὼν τριήρη, περὶ ταῖς ἀκταῖς προσέχει τοῦ Κοσμιδίου. ὡς δ' ἔφιππος ἐκεῖσε καὶ βασιλεὺς ἀφίκετο, ἐκοινοῦντο μὲν ἀλλήλοις τὰ πρὸς εἰρήνην ῥήματα, μηδενὶ τῶν ἄλλων τὴν σπουδὴν χαριζόμενοι. καὶ ἦσαν τὰ παρὰ τοῦ δουκὸς Βενετίας καὶ τῶν λοιπῶν στρατηγῶν αἰτούμενα χρυσίου πεντήκοντα κεντηνάρια ἐκ τοῦ αὐτίκα μάλα καταβαλλόμενα, καὶ συμφωνίαι τινὲς ἐπ' αὐτοῖς ἀποκναίουσαι μὲν καὶ δυσπαράδεκτοι τοῖς γενομένοις ἐλευθερίας καὶ εἰωθόσιν ἐπιτάσσειν, B οὐκ ἐπιτάσσεσθαι, καὶ Λακωνικαὶ βαρεῖαι κρινόμεναι μάστιγες, οἷς δ' αἰχμαλωσίας πρόκειται κίνδυνος καὶ πάνδημος

9. τὰ δὲ ἐγίνετο om A. 14. περὶ] παρὰ? 19. καταβαλούμενα A.

gientibus solus derelictus pene periisset; et genitricis dei imago quam Romanorum imperatores belli sociam asciscunt, ab hostibus capta est. neque haec tantum gravia erant, sed et longe graviora timebantur. nam in maioribus navibus horrendae rursus scalae fabricabantur et omnis generis machinae parabantur, vexillis superne volitantibus; et iis qui pugnandi causa ea conscenderent, a Latinis maxima praemia proponebantur.

2. Ita periculis partim instantibus partim urgentibus, nulla spes pacificationis supererat, pactionibus per invidos et sceleratos quosdam homines saepe confusis. nam dux Venetiarum Ericus Dandulus cum imperatore de pace acturus triremi iuxta Cosmidium appellit: eodem et imperator equo advehitur. rebus aliis omnibus relictis de pace verba conferunt. ac a duce Venetiarum caeterisque principibus auri centenarii L statim numerandi postulantur, adiectis conditionibus aliquot durissimis et minime accipiendis iis qui libertatis dulcedinem sunt experti et imperare, non parere didicerunt, et Laconici flagelli acerbitatem superantibus. quibus vero captivitatis periculum imminebat ac publicum exitium et inchoatum et exaspe-

δ' ἐπὶ τούτοις ἀποσαλευονται τ
V. 301 τιπάλων σκαφῶν, ἐφ' ὧν αἱ
τῶν ὀργάνων πρὸς τειχομαχίαι
κατατείναντα ἐπὶ τὴν πρὸς τὰ
καὶ διειλήφασι τὸν χῶρον, ἐς
μενα, ὃς ἐκ τῆς τοῦ Εὐεργέτο
ἀνάκτορα γραμμικῶς ἐκμηκίζε
ἀνεσκαμμένος τὰ ἔνδον οἰκόπεδ
Θεάματος. ὅπερ ἰδὼν ὁ Δούκ
μίοις ἀντίθετα, τὴν βασίλειον
Θῆναι κατὰ τὸν ἐν τῇ μονῇ τ
D ἦσαν ὁραταὶ μὲν αἱ νῆες αἱ π
τὰ παρ' αὐτῶν ἐν ταυταις δ
ἐνάτη τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς
ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ

19. τὴν β.] τὰς βασιλικὰς τέ
τὰ μὲν πλοῖα] τὰ μὲν καρά

ratum, plane tolerabiles erant
de pace disputatur, Latinorum
subito erumpentes laxis habenis
converso periculum effugeret et
nam summum eorum erga nos o
dissidium obstabat quo minus u
posset. exinde maximae hostiles
lae caeteraque instrumenta ad o
bus reductae recta ad moenia acc

καὶ οἱ δρόμωνες τοῖς τείχεσι προσπελάζουσι, θαρσαλέοι δέ τινες πολεμήτορες ἐπανίασι τὰς κλίμακας, τὰ δὲ βέλη παντοῖα κατὰ τῶν ἐν τοῖς πύργοις ἠφίεντο. ὅλην μὲν οὖν ἐκείνην τὴν ἡμέραν μάχη ἐνειστήκει στονόεσσα, ἦν δέ πως τὰ Ῥωμαίων ἐπικρατέστερα· αἵ τε γὰρ κλιμακοφόροι νῆες σὺν τοῖς ἱππαγωγοῖς δρόμωσιν ἄπρακτοι τῶν τειχῶν ἀπεκρούσθησαν, καὶ τὰ τῶν λίθων ἐκ τῆς πόλεως ἀφετήρια πλείστους ὅσους τῶν πολεμίων διέφθειραν. ἀνοχευσάμενοι δὲ οἱ πολέμιοι τὴν μετ' ἐκείνην ἡμέραν καὶ τὴν ἐφεξῆς κυριώνυμον, τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν τῇ πόλει προσπλέουσι καὶ ταῖς χθόσι προσίσχουσιν, ἥτις ἦν δωδεκάτη μὲν τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, δευ- P. 368
τέρα δὲ τῆς ἕκτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. μέσῃ μὲν οὖν ἡμέρᾳ καὶ κατίσχυον τὰ ἡμέτερα, καὶ ἡ ἀκμὴ τοῦ κακοῦ ἰσχυροτέρα τις ἦν καὶ δριμυτέρα τῆς πρότριτα· ἐπειδὴ δὲ ἔδει δούλειον ζυγὸν ὑποδῦναι τὴν τῶν πόλεων ἁπασῶν ἄρχουσαν, ἐν κημῷ τε καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας ἡμῶν ἄγξαι θεὸς ἐδικαίωσεν, ὅτι καὶ πάντες ἐξέστημεν, ἱερεὺς ὁμοῦ καὶ λαός, ὡς ἵππος θρασαύχην τε καὶ δυσχάλινος, ἐκ τῶν κλιμάκων μιᾶς, ἥτις ἄγχιστα ἦν τῶν Πετρίων καὶ βασιλέως ἔναντι διεπονεῖτο, ἄνδρες δύο παραδόντες ἑαυτοὺς τῇ τύχῃ πρῶτοι τοῦ ἑταιρικοῦ ἐς τὸν κατ' ὄψιν πύργον καταπηδῶσι, Β
καὶ διασοβοῦσι τὸ ἐκεῖσε Ῥωμαίοις φυλακικὸν συμμαχικόν, ἐκ δὲ τούτου διασείσαντες τὴν χεῖρα ἄνωθεν οἷον σύμβολον χαρᾶς καὶ θάρσους τοὺς φυλέτας ἐπέρρωσαν. ἐξ ἴσου δὲ

5. σὺν τοῖς] καὶ αἱ ταρίδες B. 7. τὰ τῶν] τὰ ἱστάμενα δὲ χαλαστάρια εἰς τοὺς πύργους B. 12. τῶν νησειῶν] τῆς τεσσαρακοστῆς B. 20. ἑαυτοὺς παραδόντες πρὸς θάνατον ἢ ζωὴν B.

omnis generis in eos iaculantur qui moenia defendebant. ac eo toto die acriter pugnatum est, victoria tamen ad Romanos inclinante. nam scaligerae et equestres naves re infecta sunt ab urbe repulsae, et tormentis magna hostium multitudo occubuit. postridie et sequenti die dominico quieverunt hostes. inde Aprilis XII, II die VI hebdomadis ieiuniorum, rursus urbem petunt. ac res nostra usque ad meridiem superior fuit, et pugna atrocior quam nudiustertius commissa. sed cum omnium urbium dominae civitati servitutis iugum subeundum esset, et maxillas nostras freno et camo constringendas censuisset deus, quod omnes declinaveramus, sacerdos simul et populus, ut equus effrenis et contumax, duo viri salute sua fortunae permissa, ex scalis quae proxime Petrium adversus imperatorem in opere erant, prae caeteris sociis in turrim desiliunt et Romanum praesidium deturbant. deinde agitata manu, quod alacritatis et fiduciae signum

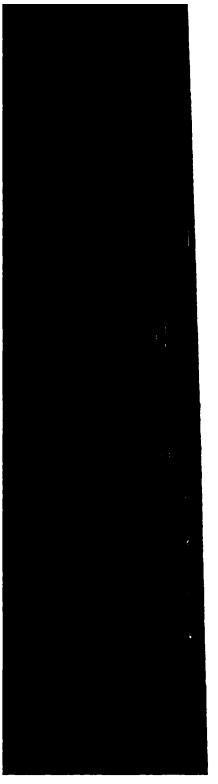

τὴν ἐθάδα φυγὴν ὑπειλήφασιν,
καὶ συντακέντες ἀγεννῆ ψυχήν,
μάτων αὐτοῖς τεθειμένων (ἐπὶ γ
κατὰ χιλίους ὑφ' ἑνὸς ἐδιώκοντο
αις πύλαις ἐπιστάντες τῆς πόλεο
σπῶσι τῶν πολλῶν ἐπιτείχισμα,
δναινται, ὡς ὄφελόν γε τὴν ἐς β
διούμενοι. οἱ δὲ πολέμιοι μηδε
πολλαχῇ, καὶ τὰ ξίφη σπῶσι κα
D παντός, οὐχ εἷς ἐνὶ συνημμένο
ἀλληλουχούμενοι, ἀλλὰ διακεχυ
πᾶσιν ἐπιφοβώτατοι. ἐσπέρας
ἕως καὶ ἔτι πρόσω μικρὸν τῆς τοῦ
νεμήσατο τὰ πρὸς θάλασσαν ἐκ
V. 302 Δρουγγαρίου καταλήγοντα μέρ

15. πολλῶν] πυλῶν margo PW.
ποτε ἵνα καὶ ἐποντίζοντο καὶ

esset, populares suos confirmant.
eques nomine Petrus per portam il
langes fugare posse censeretur, gig
sidem turritae urbis instar capite g
vultu et spectabili proceritate, sti
biles, et reliquus exercitus non to
salutis praesidium iudicarunt, qu
conflati essent omnes; ac desertis
lis stabant) milleni ab uno fugab

αὖθις, καὶ περὶ τὴν μονὴν τοῦ Παντεπόπτου στρατήγιον βάλλουσι, τὴν βασίλειον ἐσκυλευκότες σκηνὴν καὶ αὐτῶν τῶν ἐν Βλαχέρναις ἀρχείων ἀπραγμόνως τε καὶ ἐξ ἐφόδου κεκρατηκότες. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇδε κἀκεῖσε τῶν τῆς πόλεως περιιὼν στενωπῶν ἐπεχείρει μὲν συνιστᾶν καὶ διακροτεῖν πρὸς σύνταξιν τὸν εἰκῇ περιφοιτῶντα λαόν· οἱ δ' οὔτ' ἐπείθοντό οἱ ἐπιρρωννύοντι οὔθ' ὑπήκουον ἐπιπλήττοντι, ἀλλ' ἀπογνώσεως πᾶσιν αἰγὶς ἐπεσέσειστο. καὶ ἵνα τῷ λόγῳ προβιβάσω τὸ λοιπόν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νὺξ προύκοπτε, καὶ τῶν μὲν ἀστυπύλων ἕκαστος ἐνεπόνει τῇ μεταθέσει καὶ καταχώσει. τῶν P. 367 οὐσιῶν, ἦσαν δ' οἷς ᾑρέτιστο καὶ ἡ ἐκ τῆς πόλεως ἄπαρσις, καὶ ὡς ἑκάστοις προυχώρει σώζεσθαι ἠπείγοντο.

3. Ἰδὼν τοίνυν ὁ Δούκας ὡς οὐδὲν ὠφελεῖ, καὶ δεδιὼς ἅμα μὴ συλληφθείη καὶ ὡς ὄψον ἢ ἐπιτράγημα ταῖς γνάθοις τῶν Λατίνων προκείσεται, εἴσεισιν ἀρχεῖον τὸ μέγιστον. καὶ δὴ τὴν βασίλισσαν Εὐφροσύνην τὴν τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου γυναῖκα καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Εὐδοκίαν λεμβαδίῳ ἐνθέμενος, ἧς τῷ ἔρωτι προκατείληπτο πολυομίλητος ἐκ πρώτης τριχὸς καὶ ῥυηφενὴς εἰς κοίτας δεικνύμενος καὶ δύο κουριδίους ἀλόχους παρὰ δίκην ἀποπεμψάμενος, τῆς πόλεως ἔξεισι, βασιλεύσας μῆνας δύο καὶ ἡμέρας ἓξ πρὸς ταῖς δέκα. B τοῦ δὲ βασιλέως οὕτω μεταναστεύσαντος, νεανιῶν ξυνωρὶς

1. παντ πεζεύουσι, καὶ τὰς ἐκεῖσε τέντας καταλύσαντες καὶ εἰς τὰ ἐν βλαχέρναις παλάτια εἰσελθόντες καὶ κρατήσαντες αὐτῶν ὑποστρέφουσι πάλιν ἐν τῇ τοῦ παντεπόπτου μονῇ βάλλοντες χάρακα· B. 21. post δέκα B: τοῦ αὐτοῦ χωνειάτου τόμος ιη: φιλονεικία τοῦ δούκα καὶ τοῦ λάσκαρι περὶ τῆς βασιλείας.

ad Drungarii aedes absumpsit) reversi ad Pantepoptae monasterium castra locant, imperatoris tentorio spoliato et Blachernio palatio citra negotium primo impetu capto. at imperator in alios atque alios urbis angiportus discurrens studebat ille quidem temere oberrantem populum colligere et centuriare: sed ii neque monitis eius movebantur, nec increpationes curabant turbine desperationis omnes oppressi. et ut ea quae restant adiungam, dies inclinavit, nox processit, et urbis habitatores omnes transferendis et defodiendis suis opibus occupabantur. erant etiam qui ex urbe vellent discedere, qua quisque posset ratione salutem quaesituri.

3. Ducas igitur cum se nihil proficere videret, simulque timeret ne captus paratum opsonium maxillis Latinorum esset, maximum palatium ingreditur, et Euphrosyna imperatoris Alexii coniuge et eius filia Eudocia, cuius amore tenebatur (erat enim homo a pubertate libidinosus et salax, et duas iuvenculas uxores per iniuriam repudiarat), lembo impositis, urbe egreditur, cum duos menses et

καὶ ἐπικρίνων ἑκατέρου ...
ὁ Λάσκαρις τὰ μὲν τῆς βα
C συνεξιὼν δὲ τῷ πατριάρχῃ κ
νῶν τοῖς συνιοῦσι καὶ σφᾶς
ἀλλὰ καὶ τοὺς σείοντας ἐξ ὤμ
προκείμενον ἀγῶνα πέμπων ἐ
μαίων ἔλαττον ἐκείνους τὸ δι
νος ἕτερον τὰ Ῥωμαίων ἀ
οὐδὲ γὰρ μισθοφορήσουσιν
ριώνυμα τῆς βασιλέων φυ
αἴσῃ Καρὸς τετάξονται. κα
δ' οὔτε τοῦ λεώ τις τῶν φωνι
πελεκυφόρον ἐπὶ μισθῷ τὴν
καιρὸν ὑπούλως καὶ ἐπικλόπα

2. ἀμφοῖν] καὶ ἀμφότεροι
δὲ] κλῆρον οὖν βάλλοντες B.
δὲ καὶ τὰς παραμονὰς εἰς τὸ

dies XVI imperasset. post eius
et bellicosissimi, Ducas et Lasc
rio tanquam de nave tempestatib
mam et celebratam illam rem R
et incerti casus temeritati prop
plum ingressi inter sese conten
alteri praeponderaret, ambobus
que enim erat qui censuram a
clero praelatus, insignibus impe
lium egressus confluentem popu

θέμενον, ἤδη δὲ καὶ κατάφρακτοι Λατινικαὶ προυφαίνοντο D
φάλαγγες, ἐκεῖθεν μεθίσταται καὶ τὸ σωθῆναι φυγῇ διατίθησιν.

Οἱ δὲ πολέμιοι μηδένα παρὰ δόξαν ἐρῶντες ἰθυμαχοῦντα ἢ ἀντεγχειροῦντά σφισι καὶ ὁπλιζόμενον, ἀλλ' εὔοδα τὰ ἐν ποσίν, εὔκολα τὰ ἐν χερσί, τὰ ἐν στενωποῖς εὐδιάβατα, τὰ ἐν τριόδοις ἀπρόσκοπα, ἀπὸ πολέμων ἀσφάλειαν, ἀπὸ πολεμίων ὠφέλειαν, τύχης τινὸς προαγούσης εὐμενοῦς καὶ συλλαμβανούσης πάντας σφίσι προσυπαντᾶν μετὰ σταυρικῶν σημείων καὶ σεπτῶν ἐκτύπων Χριστοῦ, ὡς ἐν πανηγύρεσιν εἰθισται καὶ πομπαῖς, οὐ πρὸς τὴν ὄψιν τῶν ὁρωμένων τὴν τῆς ψυχῆς μεταμορφοῦσι κατάστασιν, οὐδὲ μέχρι χειλέων ἐπεμειδίασαν, οὐδὲ ἡ ἄελπτος ἐκείνη θέα τὸ στυγνὸν καὶ μανιῶδες ὅρμημα καὶ βλέμμα εἰς εἰκόνα μετέχρωσεν ἱλαρό- P. 368
τητος, ἀλλ' ἐπρονόμευον ἀδεῶς, ἐκ τῶν ὀχημάτων πρώτως V. 303
ἁρξάμενοι, οὐ τὰ τῶν πολλῶν μόνον χρήματα ἀλλ' ἤδη καὶ τὰ τῷ Θεῷ ἀνακείμενα, ξιφηφόροι πάντες, οἱ δὲ καὶ σκεπαστηρίοις ὅπλοις τοὺς πρὸς σάλπιγγα ἐγειρομένους ἵππους ἑαυτῶν περιφράττοντες. τί δ' ἂν πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξαιμι τῶν τηνικαῦτα τολμωμένων παρὰ τῶν παλαμναίων ἐκείνων ἀνδρῶν; ὦ μοι τῆς ἀτίμου τῶν προσκυνητῶν εἰκόνων κατεδαφίσεως! ὦ τῆς τῶν λειψάνων τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντων κατ' ἐναγῶν ἀκοντίσεως τόπων!

13. ἀδεῶς] ἀναιδῶς A, ἀπανθρώπως B. 20. ὦ μοι] φεῦ μοι εἰς τὴν καταπάτησιν τῶν ἁγίων καὶ προσκυνητῶν εἰκόνων B. 22. κατ' om A.

ctae Latinorum cohortes apparerent, inde discedit et fuga salutem quaerit.

Hostes vero cum praeter expectationem arma contra ferre neminem, neminem resistere cernerent, omnia plana et expedita, angiportus pervios, trivia aperta, a bello securitatem, ab hostibus utilitatem esse. fortuna quadam propitia et adiutrice, omnibus cum crucibus et sacris Christi imaginibus, ut in pompis et festivitatibus moris est, obviam prodeuntibus, nihil eo conspectu habitum animorum immutarunt, neque arriserunt paululum, nec insperato illo spectaculo tristis et furiosus eorum impetus mitigatus est, quo minus non tantum privatorum pecuniam, a iumentis auspicati, sed et deo sacra impudenter diriperent, strictis ensibus, equos ad tubae sonitum excitari solitos in armis tenentes. quid vero primo, quid secundo, quid tertio loco referam ex iis quae nefarii isti viri perpetrarunt? heu ignominiosam adorandarum imaginum conculcationem! heu reliquiarum sanctorum martyrum in foeda loca abiectionem! quod vero vel auditu horrendum est, id tum erat cernere, ut divinus sanguis et corpus Christi humi effunderetur et abiiceretur. qui

των αὐτοῦ ἱματίων ...
πλευρὰν θεορρύτου ῥύακας αἵμ
σταξε. τὰ δ' ἐπὶ νεὼ τοῦ μεγ
C εἰσὶν εὐπαράδεκτα. ἡ μὲν θυ
τιμίων ὑλῶν σύνθεμα συντετηγ
σῶν ἀλλήλαις εἰς ἑνὸς ποικιλοχ
αισίου τῷ ὄντι καὶ ἀξιαγάστου
μαχίσθη καὶ διεμερίσθη τοῖς
τος ἅπας ὁ ἱερὸς ὁ τοσοῦτος τ
ραντος. δεῆσαν δ' ἐκκομισθῆν
σκεύη καὶ ἔπιπλα τὰ τὴν χάρι
τὴν ὕλην σπάνια, ἀλλὰ δὴ κα
τοῦ βήματος, θριγκὸν καὶ τ

2. τὰ τιμ.] τὰ ἅγια δισκοποτη
B. 4. εἰς σίτων] ἀντὶ σκουτε
B. 15. ἐξαισίου om A.
τῶν ἱερῶν σκευῶν B. 1
ματενος ποδέας καὶ χρυσὰς
ὃς ἐκόσμει τὸν θεῖον πάτον
πόρτας B.

autem pretiosas eorum capsulas
continebantur in sinum congereb
poculis usurpabant, Antichristi
actionum quae in expectatione
profecto a gente illa tum, ut et
batur, et vestes eius sorte distri
latus hasta traiectus rivos divi

τὰς πύλας περιήμπισχε καὶ εἰς παμπόλλους ἄλλους κόσμους περιετέτηκτο, χρυσῷ περιτρεχόμενος ἅπας, ἡμίονοί τε καὶ D ὑποζύγια σεσαγμένα μέχρι τῶν ἀδύτων εἰσήγοντο τοῦ νεώ, ὧν ἔνια διωλισθηκότα μηδ' ἐπὶ ποδῶν στῆναι δυνάμενα διὰ τὴν τῶν ἐπιπέδων λίθων στιλπνότητα μαχαίραις ἐξεκεντήθησαν, ὡς ἐκ τῆς τῶν χολάδων κόπρου καὶ τοῦ προχυθέντος αἵματος τὸ θεῖον μολυνθῆναι δάπεδον. (4) ἀλλὰ καὶ γυναικάριόν τι σεσωρευμένον ἁμαρτίαις, Ἐριννύων ζάκορον, δαιμόνων πρόσπολον, ἀρρήτων τε γοητειῶν καὶ ἐπιρρήτων ἐπῳδῶν ἐργαστήριον, καταστρηνιῶσαν Χριστοῦ, ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἰζῆσαν κεκλασμένον ἀφῆκε μέλος, καὶ πολλάκις περιδινηθὲν εἰς ὄρχησιν τὼ πόδε παρενεσάλευε. καὶ οὐ ταῦτα μὲν ἠνομεῖτο οὕτως, ἀλλὰ δ' οὔ, ἢ ἐκεῖνα μὲν ἐπὶ πλέον, εἰς δ' ἔλαττον ἕτερα, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν πάντα παρὰ πάντων ἀνωσιουργεῖτο τὰ παναθέμιτα. πάνυ δ' ἂν ἐφείσαντο γυναικῶν P. 369 εὐλαβῶν καὶ κορίων ἐπιγάμιων ἢ τῶν τῷ θεῷ ἀνακειμένων καὶ παρθενεύειν ἑλομένων οἱ κατὰ τῶν θείων οὕτω λυττήσαντες. ἐπὶ πᾶσιν ἐργῶδες ἦν καὶ δυσμήχανον τὸ μειλίξασθαι λιταῖς ἢ ἐλεεινολογίαις ὑπαγαγέσθαι ὑπωσοῦν καὶ εὔνουν θέσθαι τὸ βάρβαρον, οὕτω μὲν εὐπαρόξυντον ὄν, οὕτω δ' ἐρευξίχολον

2. περιτρεχομένων ἡμ. A. 3. εἰσήγοντο ζῶα πρὸς τὸ φοριώνειν αὐτὰ μέχρι καὶ τοῦ ἄμβωνος, τινὰ δὲ ἐγλισιρῶντα καὶ πίπτοντα ἀπὸ τοῦ πάτου τῶν μαρμάρων B. 7. γυναικάριόν] γυνὴ πόρνη ἁμαρτωλὸς δαιμονιώδης, τοῦ σατανᾶ ὄργανον, μάγισσα καὶ μαντεύτρια, κατὰ τοῦ χριστοῦ μανεῖσα, εἰς τὸ τοῦ πατριάρχου καθίσασα σύνθρονον ἐτραγῴδει καὶ ὠρχεῖτο B. 15. πάνυ] πῶς δὲ οὗτοι ἵνα ηὐλαβήθησαν γυναῖκας σεμνὰς καὶ ἐναρέτους B.

portas et multa alia ornamenta ambiebat, auro circumfusum, pro manubiis efferenda essent, muli et iumenta sellis instrata usque ad templi adyta introducebantur, quorum nonnulla cum ob splendidum et lubricum solum pedibus insistere nequirent, prolapsa confodiebantur, ut effuso cruore et stercore sacrum pavimentum inquinaretur. (4) imo et muliercula quaedam, cooperta peccatis, ministra Furiarum, ancilla daemonum, incantationum et veneficiorum officina, Christo insultans et in patriarchae solio considens fractum canticum cecinit, et saepe in orbem rotata saltavit. neque vero haec admittebantur, alia non admittebantur; aut haec remissius, illa vehementius: sed uno consensu omnia summa scelera et piacula omnibus ex aequo studio erant. an vero illi matronis honestis et nubilibus puellis aut deo consecratis virginibus pepercissent, qui tantam in ipsum deum rabiem exercuerunt? nihil autem erat difficilius et operosius quam precibus mollire et benevolos reddere barbaros adeo iracundos, adeo bilem evomentes ad quodvis ingratum verbum, ut nihil non furorem eorum in-

ἀκριβῶς πρὸς πᾶσαν ἀκοὴν ἀθέλητον. πάντα δ' ἐκρίνετο θυμοῦ ὑπεκκαύματα, καὶ ἄνοιαν ὠφλίσκανε καὶ γέλων. καὶ ὡς τὴν γλῶτταν ἀταμίευτος ἐπεπλήττετο, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ τὸ παραξιφίδιον εἶχεν ἐπ' αὐτὸν σπώμενον ὁ καὶ μικρὸν ἀν-
B τειπὼν ἢ πρὸς τὰ θυμήρη σφίσιν ἀναδυόμενος. ὅθεν ἦν εἰς
V. 304 πόνον ἅπασα κεφαλή, ἐν στενωποῖς θρῆνοι καὶ οὐαὶ καὶ κλαυθμοί, ἐν τριόδοις ὀδυρμοί, ἐν ναοῖς ὀλοφυρμοί, ἀνδρῶν οἰμωγαί, γυναικῶν ὀλολυγαί, ἑλκυσμοί, ἀνδραποδισμοί, διασπασμοί τε καὶ βιασμοὶ σωμάτων συναφῶν πρότερον. οἱ τῷ γένει σεμνοὶ ἀτίμως περιήεσαν, οἱ τῷ γήρᾳ γεραροὶ γοεροί, οἱ πλούσιοι ἀνούσιοι. οὕτως ἐν πλατείαις, οὕτως ἐν γωνίαις, οὕτως ἐν τεμένεσιν, οὕτως ἐν καταδύσεσιν· οὐδὲ γὰρ ἦν τις τόπος ἀνεξερεύνητος ἢ ἀσυλίαν τοῖς προσρυομένοις παρεχόμενος, ἀλλὰ πάντα πανταχοῦ πάντων κακῶν ἔμπλεα ἦν. Χριστὲ βασιλεῦ τῆς τότε θλίψεως καὶ τῆς συνοχῆς τῶν ἀν-
C θρώπων! ὁ δ' ἦχος ὁ θαλάττιος, ὁ δὲ τοῦ ἡλίου σκοτασμὸς καὶ ἡ ζόφωσις, ἡ δὲ τῆς σελήνης εἰς αἷμα μεταστροφή, οἱ δὲ τῶν ἀστέρων ἔξεδροι, ὅπῃ καὶ ὅπως οὐ τὰ τελευταῖα τάδε κακὰ προεσήμηναν; καίτοι τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τεθεάκαμεν ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ορνικὰ στρογγυλίζον λογάρια, καὶ τἆλλα κἂν μὴ ἐπίπαν, ἀλλ' ἐκ τοῦ δῆθεν μετα-

8. ὁλολυγμοὶ ταβρισμοὶ διαχωρισμοὶ καὶ βιασμοὶ σωμάτων ἀπὸ τῆς ἧς εἶχον ἑνώσεως B. 18. ἔξεδροι] οἱ δὲ τῶν ἀστέρων σχηματισμοὶ οἱ παρηλλαγμένοι οὐχὶ τὰ — B. 21. καὶ τὰ ἄλλα κἂν μὴ παντελῶς ὅμοια, ὅμως πρὸς τὸ ἐναντίον μετέβησαν τὰ σεμνὰ καὶ εὐπρεπῆ πράγματα, καὶ ὁ τῆς πίστεως λόγος παρετράπη ἀφ' ἧς εἶχεν εὐγενείας καὶ κατασ-
τάσεως. B.

flammaret. quod qui conabatur, ut amens et homo linguae intemperantis deridebatur. saepe etiam pugio stringebatur in eum qui paululum refragabatur aut postulata eorum detrectabat. itaque nemo luctus erat expers. in angiportis, in triviis, in templis querelae fletus lamentationes planctus, virorum gemitus, mulierum eiulatus, lacerationes, stupra, captivitates, coniunctissimorum divulsiones. nobiles cum ignominia, ob senectam venerabiles lacrimosi, divites spoliati bonis circumibant. sic in plateis, sic in angulis, sic in templis, sic in speluncis agebantur, nec enim ullus locus inexcussus relinquebatur aut supplices defendebat, omnia ubique malis omnibus referta erant. deum immortalem, quanta hominum afflictio, quantae angustiae? fremitus maris, solis obscuratio, cruenta lunae facies, stellarum exorbitatio, ubi et quomodo haec mala praenuntiarunt? enimvero abominationem desolationis in loco sancto stare vidimus, meretricios sermones rotundo ore proferentem, et caetera etsi non peni-

βάντα πρὸς τὸ ἀντίστροφον, ὅσα παρὰ Χριστωνύμοις σεμνὰ καὶ τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐξευγενίζοντα.

Τοιαῦθ', ὡς ἐκ πολλῶν βραχέα δοῦναι τῇ ἱστορίᾳ, οἱ ἐξ ἑσπέρας στρατοὶ κατὰ τῆς Χριστοῦ κληρονομίας παρηνο-
5 μήκασιν, ἐπ' οὐδενὶ τῶν ὅλων τὸ φιλάνθρωπον ἐνδειξάμενοι, ἀλλὰ πάντας ἀποξενώσαντες χρημάτων καὶ κτημάτων οἰκημά- D
των τε καὶ ἐσθημάτων, καὶ μηδενὸς τῶν πάντων μεταδόντες τοῖς ἔχουσι, ταῦτα ὁ χαλκοῦς αὐχήν, ἡ ἀλαζὼν φρήν, ἡ ὀρθὴ ὀφρύς, ἡ ἀεὶ ξυριῶσα καὶ νεανισκευομένη παρειά, ἡ
10 φιλαίματος δεξιά, ἡ ἀκρόχολος ῥίν, ὁ μετέωρος ὀφθαλμός, ἡ ἄπληστος γνάθος, ἡ ἀστοργος γνώμη, ἡ τορὴ καὶ τροχαλὴ λαλιὰ καὶ μόνον οὐκ ἐπορχουμένη τοῖς χείλεσι, μᾶλλον δὲ οἱ παρ' ἑαυτοῖς ἐπιστήμονες καὶ σοφοί, οἱ εὔορκοι καὶ φιλα-
λήθεις καὶ μισοπόνηροι καὶ τῶν Γραικῶν ἡμῶν εὐσεβέστεροί
15 τε καὶ δικαιότεροι καὶ τῶν Χριστοῦ διαταγμάτων φύλακες ἀκριβέστεροι, τὸ δὲ πλέον, οἱ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενοι, καὶ πολλάκις κατὰ τούτου καὶ τῶν θείων λογίων ἑπο-
μοσάμενοι τὰς μὲν τῶν Χριστωνύμων χώρας παρελθεῖν ἀναι- P. 370
μωτί, μὴ προσνεύσαντες ἀριστερὰ μηδ' ἐκκλίναντες δεξιά,
20 κατὰ δὲ Σαρρακηνῶν ὁπλίσαι τὰς χεῖρας καὶ τὰ ξίφη πορ-

9. ἡ ἀεὶ] τὸ ἀεί ποτε ξυριζόμενον καὶ νέον φαινόμενον μάγουλον B. 10. ἡ ἀκρ.] ἡ ὀργῆς μίτυς γέμουσα B. 11. ἡ τορὴ] ἡ τετορνευμένη καὶ τραγανὴ συντυχία B. 15. τῶν χριστοῦ δογμάτων καὶ ἐντολῶν ἀκριβέστεροι φύλακες· ἀλλ' ἐγὼ τοῦτο οὐδὲ ἐν εἰρωνείᾳ ἢ ὡς γελοῖον εἶπω διὰ λόγου ποτέ· τίς γὰρ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; τὸ δὲ περισσότερον, οἱ τὸν στ. B.

tus similia, tamen in contrarium conversa iis quae apud Christianos honesta et religioni consentanea iudicantur.

Haec pauca de multis Occidentalium exercituum in Christi hereditatem scelera, qui erga neminem humanitate usi omnes pecunia, possessionibus vestimentis, aris et focis spoliarunt, nec possessoribus quicquam impertierunt, litteris mandanda esse censui. haeccine collum aereum, superbus animus, arrectum supercilium, iuveniliter rasa maxilla, sanguinaria dextra, iracundae nares, elatus oculus, inhumanum ingenium, rotunda et incitata loquela ac tantum non saltans in labiis? imo potius, vos qui vestra opinione docti sapientes fideles veraces probi, nobis Graecis religiosiores iustiores et praeceptorum Christi observantiores estis (ego vero haec nunquam per ludibrium et iocum dixerim: nam quod luci cum tenebris est commercium?) et quod maius est, qui crucem Christi in humeros sustulistis eamque et divina oracula saepe testati estis vos Christianas provincias citra sanguinem transituros, nec ad dexteram nec ad laevam declinantes, sed contra Sarracenos armasse manus, eorumque san-

φυρῶσαι τοῖς αἵμασιν οἳ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐξεπόρθησαν, μηδ' ἀνδρίσασθαι γυναιξὶν ἢ καθ' ὁμιλίαν αὐταῖς συνελθεῖν ἐφ' ὅσον ἂν χρόνον τὸν σταυρὸν ἐπωμάδιον φέρωσιν, ὡς ἡγιασμένοι θεῷ καὶ τὴν αὐτοῦ πορείαν στελλόμενοι. ὄντως λογοποιοὶ ἐξεφάνθησαν, καὶ τοῦ θείου τάφου διφῶντες ἐκδίκησιν κατὰ Χριστοῦ προδήλως ἐλύττησαν, καὶ μετὰ σταυροῦ τὴν τοῦ σταυροῦ κατάλυσιν ἠνομήκασιν, ὃν ἐπινώτιον ἔφερον, B τοῦτον πρὸ ποδῶν τιθέναι μὴ φρίττοντες διὰ χρυσίον βραχὺ καὶ ἀργύριον. καὶ μαργαρίτας ἐγκολπιζόμενοι, τὸν πολύτιμον μαργαρίτην Χριστὸν ἠθετήκασι, τοῖς ἐναγεστάτοις τῶν ζώων τὸν παναγέστατον διασπείραντες. οἱ δ' ἐξ Ἰσμαὴλ οὐχ οὕτως, ὅτι μὴ καὶ πάνυ φιλανθρώπως καὶ προσηνῶς τοῖς ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν προσηνέχθησαν, τῆς Σιὼν κατισχύσαντες. οὔτε γὰρ γυναιξὶ Λατινίσιν ἐπεχρεμέτισαν, οὔτε τὸ Χριστοῦ κενήριον πολυάνδριον πεσόντων ἔδειξαν, οὐδὲ κάθοδον ἐς ᾅδου τὴν πρὸς τὸν ζωηφόρον τάφον εἴσοδον, οὐδὲ θάνατον τὴν ζωήν, οὐδὲ πτῶσιν τὴν ἀνάστασιν, ἁπαξάπασι δ' ἀνέντες τὴν ἔξοδον χρυσίνοις ἀριθμῷ κατ' V. 305 ἄνδρα βραχέσιν ἀφώριζον τὰ ζωάγρια, τὰ λοιπὰ τοῖς κεκτημένοις παρέντες, κἂν ψάμμῳ ἦσαν παρόμοια. καὶ τοιῶσδε C μὲν τὸ Χριστομάχον τοῖς ἀλλοπίστοις Λατίνοις ἐχρήσατο, μὴ ξίφος, μὴ πῦρ, μὴ λιμόν, μὴ διωγμόν, μὴ γυμνότητα, μὴ

1. μηδ'] μὴ βλέψαι γυναῖκα ποσῶς ἢ συνελθεῖν μετ' αὐτῆς R. 4. ὄντως] ἀληθῶς λόγους μόνον λαλεῖν ἐμαθον B. 7. ἐπινώτιον] ἔμπροσθεν B. 10. τοῖς ἐναγ.] τοῖς μιαροῖς τῶν ζώων τὰ μιαρώτατα δ. B. 15. τὸ] τοῦ vulgo.

guine tincturos esse gladios, qui Hierosolyma expugnastis, qui vos consuetudine et colloquio mulierum temperaturos promisistis, quandiu crucem in humeris tuleritis, ut deo consecratos viatores? nugatores eos esse plane constat, qui dum divinum sepulcrum vindicant, manifeste contra Christum insanierunt; et cum cruce crucem violarunt et destruxerunt, quam humeris baiulabant, dum eam exigui auri et argenti causa ante pedes abiiciunt; et dum margaritas colligunt, pretiosam margaritam Christum abiecerunt, in sordidissimis bestiis re sanctissima dispersa. non ita fecerunt Ismaelitae: sed populares istorum clementissime et humanissime tractarunt, potiti Hierosolymis. neque enim Latinas matronas violarunt, neque Christi sepulcrum cadaveribus oppleverunt; neque ingressum vitalis tumuli descensum ad inferos, neque vitam mortem, neque resurrectionem ruinam effecerunt, sed paucis aureis in singula capita contenti omnibus liberum arbitrium permiserunt, caetera quantumvis multa possessoribus concessere. et hoc modo Christi oppugnatores cum Latinis aliam religionem profitentibus egerunt; et ut magno animo dignum est, nec ferro nec igni nec fame

συντρίμματα, μὴ πιέσματα μεγαλοψύχως σφίσιν ἐπενεγκόν· ἡμῖν δ' ἐκείνως τὸ φιλόχριστον καὶ ὁμόδοξον προσενήνεκται, ὡς ἐπιτρέχοντες εἴπομεν, μηδὲ ἐπεγκαλεῖν ἀδίκημα ἔχοντες.

5. Ὦ πόλις, πόλις, πόλεων πασῶν ὀφθάλμέ, ἄκουσμα παγκόσμιον, θέαμα ὑπερκόσμιον, ἐκκλησιῶν γαλουχέ, πίστεως ἀρχηγέ, ὀρθοδοξίας ποδηγέ, λόγων μέλημα, καλοῦ παντὸς ἐνδιαίτημα! ὢ ἢ ἐκ χειρὸς κυρίου τὸ τοῦ θυμοῦ D πιοῦσα ποτήριον, ὢ ἡ γενομένη πυρὸς μερὶς πολλῷ δραστικωτέρου τοῦ καταιβασίου πάλαι πυρὸς πενταπόλεως, τί μαρτυρήσω σοι; τίνι ὁμοιώσω σε; ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτήριον συντριβῆς σου, Ἱερεμίας φησὶν ὁ φιλόδακρυς τὴν πάλαι Σιὼν κοπτόμενος. τίνες κακοποιοὶ δυνάμεις ᾐτήσαντό σε καὶ ἔλαβον εἰς συνίασιν; τίνες ἀλάστορες φθονεροὶ καὶ ἀμείλικτοι δαίμονες κῶμόν σοι ἐπεκώμασαν ἄγριον; ἢ γοῦν ἀνάρσιοι καὶ μανιώδεις Τελχῖνες παστάδα μὲν οὐκ ἐπλέξαντο, οὐδ' ἀνῆψάν σοι δᾷδα γαμήλιον, ἀφανιστηρίους δ' ἀνέκαυσαν ἄνθρακας; ὢ ἡ πολύγονος καὶ βύσσον καὶ πορφύραν ἠμφιεσμένη βασίλειον, πιναρὰ δ' ἀρτίως καὶ αὐχμηρά, καὶ πολλῶν κα- P. 371
κῶν κληροῦχος, καὶ τέκνων τῶν γνησίων χατίζουσα. ὢ ἡ πρώην ὑψίθρονος καὶ βιβῶσα μακρὰ καὶ μετέωρα, μεγαλο-

3. post ἔχοντες A in margine θρῆνος τῆς πόλεως, B θρῆνος τῆς πόλεως τοῦ αὐτοῦ χωνειάτου. 4. ἄκουσμα τοῦ κόσμου παντός, θέαμα ὑπὲρ τὸν κόσμον ὄν, ἐκκλησιῶν μῆτερ B. 6. ὀρθ. ὁδηγέ, λόγων γέννημα, παντὸς καλοῦ τροφέ B. 12. τίνες πονηροὶ δαίμονες ἐζήτησαν σε καὶ ἔλαβον ἵνα κοσκινίσωσί σε B. 18. πιναρὰ] ῥάκη παλαιὰ καὶ ἱμάτια καταλελυμένα καὶ ἐμπαλωμένα B.

nec persecutione nec nuditate in eos sunt grassati, nullo graviore onere imposito. nobiscum autem isti Christi amantes, eiusdem religionis, nulla iniuria lacessiti, sic egerunt ut breviter percurrimus.

5. O urbs, urbs, urbium omnium ocule, per orbem terrarum celebris, spectaculum ultramundanum, ecclesiarum mater, princeps religionis, rectae sententiae dux, eruditionis alumna, omnis pulchritudinis diversorium, itane ex manu domini calicem furoris bibisti? itane pars extitisti ignis multo vehementioris eo quo olim Pentapolis divinitus conflagravit. quodnam tibi tribuam elogium? cui te comparem? an poculum contritionis tuae amplificatum esse, ut lacrimosus Hieremias veterem Sionem deplorans ait? qui mali genii ad cribrandum efflagitarunt? qui alastores, invidi et implacabiles daemones, ebrietatis in te suae intemperias effuderunt? qui infesti et iusani proci thalamum tibi non concinnarunt, nec facem nuptialem sed carbones exitiales incenderunt? o fecunda genitrix, bysso et purpura imperatoria amicta pridem, modo sordida et squalida, et germanis orbata liberis. o pridem in alto solio collocata, longis et

πρεπὴς τὸ εἶδος, ἀξιοπρεπεστέρα τὸ μέγεθος, νυνὶ δὲ κατερραγμένη καὶ διερρηγμένη τοὺς χλιδῶντας χιτῶνας καὶ τὰ κομψὰ καὶ ἀρχικὰ κρήδεμνα, καὶ ὄμμα ἀπεσβεσμένη τὸ χαροπόν, καὶ γρηῒ καμινοῖ ἴση ἐκ τοῦ κατησβολῶσθαι πυρί, καὶ ῥυτίσι χαλαραῖς ηὐλακισμένη τὴν στιλπνὴν καὶ τερπνὴν ὄψιν πρότερον. ἐῶ γὰρ λέγειν τοὺς πρὸς λύραν ἐντείνοντάς τε καὶ ψάλλοντας τὰ σὰ δυσπραγήματα, καὶ κωμῳδίαν τιθεμένους τὴν σὴν τραγῳδίαν ἐν τῷ τὸν οἶνον προσίεσθαι, καὶ βίου τέχνην ποιουμένους τὴν γελοιώδη τῶν κακῶν σου ἀφήγησιν, τοὺς κονB δυλισμούς τε καὶ πτερνισμούς, ἔτι δὲ τὰς ἀθετήσεις καὶ τὰ ὑπώπια ἃ σοι καθ' ὥραν πᾶσαν προστρίβονται. παρεζηλωμένη θεόθεν ἐπὶ μὴ ἐχέφροσιν ἔθνεσιν, ἢ οὐδ' ἔθνεσιν ἀληθῶς εἰπεῖν, ἀλλ' ἀμυδροῖς καὶ σποραδικοῖς γένεσιν, ὧν τὰ πλείω εἰ μὴ ἐγέννησας, ἀλλ' ὕψωσάς τε καὶ στέατος πυροῦ μετέδωκας, τίς σώσει σε; ἢ τίς παρακαλέσει σε; τίς φείσεται ἐπὶ σοί; ἢ τίς σκυθρωπάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἐπανακάμψει ἐρωτῆσαι τὰ εἰς εἰρήνην σοι (Ἱερεμίου καὶ τάδε τοῦ πολυθρηνήτου τὰ ῥήματα), εἴτε μὴν τὴν προτέραν στολὴν ἐπενδύσει σε; πότε θεόθεν ἐνωτίσῃ ἐξεγείρου, ἀνάστηθι ἡ πιοῦσα τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ μου καὶ τὸ κόνδυ τῆς πτώσεως. ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν σου, ἔνδυσαι τὴν δόξαν σου. ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι. ἔκδυσαι τὸν δε-

1. κατηραμένη pr B. 3. καὶ ὄμμα] καὶ οὓς ὀφθαλμοὺς εἶχες χαρωποὺς καὶ γλυκεῖς, ἐσβεσμένους νῦν καὶ ἀπημαυρωμένους ἀπὸ τῆς καμινιαίου ψλογός, καὶ ἣν ὄψιν ὡραίαν καὶ τερπνὴν εἶχες πρότερον, ἀρτίως χαλαρὰ καὶ κακόγραια καὶ ἐζαρωμένη τὰ μάγουλα B. 21. ἐκτίναξαι] τίναξον τὸ χῶμα ἀπὸ τῶν ποδῶν σου B.

altis incedens passibus, augusto vultu, statura magnifica, nunc humilis et depressa. laceratae sunt tuae delicatae vestes; elegantibus atque imperiosis spoliata es redimiculis. extincta est lux gratiosorum oculorum; aniculae caminariae similis ex incendii fuligine exstitisti; profundis rugis splendida prius et suavis tua facies est arata. neque iam dico esse qui tuas clades ad citharam cantillent, qui tuam tragoediam pro comoedia ludant, quo artificio ridiculae recitationis malorum tuorum et alaparum alantur; qui lapsus et vibices et contumelias, quibus in horas afficeris, per iocum commemorent. per invidiam depressa es a vecordi populo, ac potius ab obscuri et vagabundi populi colluvie; cuius magnam partem si non genuisti, at evexisti et saginasti. quis te servabit? quis te consolabitur? quis tibi parcet? quis vicem tuam dolebit? quis revertetur, ut paci tuae consulat? (sunt et haec lacrimosi Hieremiae verba). quis priori stola te induet? quando divinitus audies: erigere, surge, quae calicem furoris mei bibisti et poculum ruinae exhausisti. indue vires tuas, indue gloriam tuam; excusso pulvere surgito; exuito vinculum colli

σμὸν τοῦ τραχήλου σου· πλάτυνον τὸν τύπον τῆς σκηνῆς σου C
καὶ τῶν αὐλαιῶν σου. μὴ φοβοῦ ὅτι κατῃσχύνθης, μηδὲ
ἐντραπῇς ὅτι ὠνειδίσθης, καὶ ἐκρύτησαν ἐπὶ σοὶ χεῖρας πάν-
τες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν, ἐσύριξαν καὶ ἐκίνησαν κεφα-
λὰς αὐτῶν, καὶ εἶπον „αὕτη ἐστὶν ἡ πόλις, ὁ στέφανος δό-
ξης καὶ ἡ εὐφροσύνη πάσης τῆς γῆς. καὶ πῶς ἐκάθισε χήρα
ἡ πεπληθυσμένη λαῶν; καὶ ἡ ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγεννήθη
εἰς φόρους." εἶπε γὰρ ὁ θεός σου „χρόνον μικρὸν κατέλιπόν
σε, καὶ μετ' ἐλέους μεγάλου οἰκτειρήσω σε. ἐν θυμῷ μικρῷ
ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ἐν ἐλέῳ αἰωνίῳ ἐλεήσω V. 306
σε." ἦ γοῦν ᾄσεις Δαβιδικῶς πρὸς θεὸν „κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου αἱ παρακλήσεις σου εὔ-
φραναν τὴν ψυχήν μου." τίς ἐπιστήσεταί σοι Μωϋσῆς καὶ- D
νουργός, ἢ ἐπανάγων ἐποφθήσεται Ζοροβάβελ; πότε δ' ἐσεῖ-
ται σοι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων συναγαγεῖν τὰ τέκνα σου,
ἐν οἷς διεσπάρημεν, ὃν τρόπον αἱ φιλότεκνοι ὄρνιθες ὑπὸ
τὰς ἑαυτῶν ἀθροίζουσι πτέρυγας τὰ οἰκεῖα νεόττια. ὡς νῦν
γε οὐδ' ἐνωπίως σοι ἐποφθαλμῆσαι καθαρῶς ἔχομεν, οὐδ'
ἐμφῆναι περιχαρῶς ὡς μητρί, καὶ ἀκριβῶς ἐπισπεῖσαί σοι
δάκρυον ὅσον ὀφθαλμὸς βούλεται ἢ δύναται, ἀλλ' εὐλαβῶς
ὡς στρουθοί σε περιιπτάμενοι, ὧν συνείληπται ἡ τροφὸς ἡ
δὲ καλιὰ διεσκέδασται, ἐλεεινόν τι καὶ γοῶδες περιτρύζομεν,

1. τῆς σκηνῆς] τῆς αὐλῆς σου καὶ τῆς κατοικίας σου B. 5. ὁ et ἡ ante εὐφ. om A. 11. δαβιτικῶς A. 13. καινουργός] ἀναχαινίζων σε B. 15. τῶν om A. ἀνέμων] περάτων τῆς γῆς B. 21. σε] σοι A.

tui; extende locum tabernaculi tui et vestibuli tui. ne movearis quod probro affecta es, neque verecunderis ob acceptas contumelias, et quod omnes praetereuntes manus super te comploserunt, sibilarunt, et capita quassarunt, et dixerunt: haec est urbs, corona gloriae et deliciae orbis terrarum. quo autem pacto vidua sedit, quae populis referta fuit? quomodo tributaria facta est, quae provinciis imperavit? dixit enim deus tuus: exiguo tempore te reliqui, sed magna te misericordia prosequar. in parva ira faciem meam averti, sed aeterna te clementia fovebo. nimirum cum Davide cantabis deo, pro multitudine dolorum cordis mei consolationes tuae meum animum exhilararunt. quis Moses novorum effector operum tibi patrocinabitur? quis Zorobabel te reducet? quando liberos tuos a quatuor ventis, in quos dispersi sumus, recolligere licebit? quemadmodum piae gallinae pullos sub alas suas congregant. nam nunc quidem nec intueri satis te nobis licet, aut amanter amplecti ut matrem, et libare tibi lacrimas, quantas oculus cupit aut potest: sed timide ut passerculi te circumvolamus, quorum nutrix abrepta, nidus direptus est, mise-

P. 372 πόρρω που τῶν σῶν φατνωμάτων ἐκτοπισθέντες, πεινῶντες καὶ διψῶντες, αὐχμῶντες καὶ ῥιγῶντες, καὶ πρὸς φθειρῶν πολλάκις κειρόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς ἐν κακοῖς τηκόμενοι, ὁδόν τε μηκέτι κατοικεσίας εὑρίσκοντες πόλεως, ἀλλὰ πολύπλαγκτοι φερόμενοι ὡς ὄρνιθες οἱ ἀβέβαιοι καὶ τῶν ἀστέρων οἱ πλάνητες. ἢ καὶ οὕτως εἰπεῖν, ἐνούμεθά σοι διῃρημένως καὶ συμπλεκόμεθά σοι κεχωρισμένως, κατὰ τοὺς ψυχῇ συναπτομένους καὶ διισταμένους σώματι, καὶ προσπάσχομεν ἀτεχνῶς ὃ καὶ ἔνια τῶν ζώων πρὸς τὰ παγιδευόμενα ἐκ σφῶν ὑπὸ θηρευτῶν καὶ ἐγκλειόμενα διαφανέσιν ὑελίνοις ἀγγεσιν. ἐκεῖνά τε γὰρ τῷ τοῦ σκεύους εἰλικρινεῖ καὶ στιλπνῷ τὴν τοῦ B συννόμου ζώου θέαν ἐνοπτριζόμενα συμμίξαι καὶ ἐν χρῷ γενέσθαι ὅλως ἀδυνατεῖ, καὶ διὰ τοῦτο μάτην περὶ τὸ ἄγγος ἀδημονοῦντα στρέφεται, τῷ ἐξηλλαγμένῳ τῆς ὄψεως ὡς ἀπεναντίῳ τῆς πρώην ἕξεως ἐκθαμβούμενα· καὶ ἡμεῖς ἐπ' ἴσης σοι τὰς μὲν ὄψεις προσβάλλειν καὶ ἐγγύτερον ἰέναι ἔχομεν, τοῦ δὲ περιχυθῆναί σοι γνησίως καὶ προσπλακῆναι θαρραλέως ὡς πρότερον παντάπασιν ἐστερήμεθα, ὅσα καὶ σώματι στερεῷ καὶ πολλῷ στεγανωτέρῳ ὑέλου τῷ βαρβαρικῷ συντάγματι διειργόμενοι.

6. Ἵνα τί ἔπαισας ἡμᾶς, κύριε, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις; ἔγνωμεν, κύριε, ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων

1. πόρρω] μακρὰν ἀπὸ τῶν σῶν ἀγχαλῶν ἐξορισθέντες B. 2. πρὸς φθειρῶν] τὰς ψήρας γέμοντες B. 7. τῇ ψυχῇ θεῷ ἡνωμένους B. 10. καὶ ἐγκλειόμενα] καὶ δεσμούμενα ἐν δικτύοις B. 21. ἐπαίδευσας B.

rabiliter et lugubriter pippientes. longe a tuis lacunaribus remoti sumus, esurientes et sitientes, squalore et rigore horrentes. a pediculis saepe rodimur, animis nostris calamitate liquescentibus. nec viam invenimus ad urbem in qua habitemus, sed multis erroribus ut vagabundae volucres et errantes stellae circumferimur; ac potius longo intervallo a te seiuncti tecum coniungimur, complectimur te separati, ut ii qui animis cohaerent, divulsi corporibus. dolemus vicem tuam, ut quaedam animantes, cum aliquas sui generis a venatoribus captas et perspicuo vitro inclusas vident, quas tamen attingere et amplecti nequeunt, et frustra cum dolore circa transennam versantur, mutato aspectu ut priori formae contrario obstupefactae. eodem modo et nos adiicere oculos et propius accedere possumus: sed convenire te libere et fidenter amplecti, ut pridem, nullo modo possumus, barbarico exercitu ut solido muro, et longe firmiore quam vitrum est, interclusi.

6. Cur nos percussisti, domine, nec est qui medeatur? agnoscimus, domine, peccata nostra, iniurias patrum nostrorum. desine

ἡμῶν. κόπασον διὰ τοῦ ἐλέους σου, μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης σου. παίδευσον ἡμᾶς, κύριε, ὅπως μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀπὸ σοῦ, πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ C ὀλιγοστοὺς ποιήσῃς ἡμᾶς. ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε, καὶ ἐπὶ γενεὰς αἳ τὸ ὄνομά σου κύριε οὐκ ἐπεκαλέσαντο. πατὴρ ἡμῶν σὺ εἶ, κύριε· ἡμεῖς πηλός, καὶ σὺ πλάστης ἡμῶν, ἔργον τῶν χειρῶν σου πάντες ἡμεῖς. ἐπίβλεψον, καὶ ἴδε τοὺς ὀνειδισμοὺς ἡμῶν. ἡ κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη εἰς ἀλλοτρίους, οἱ οἶκοι ἡμῶν εἰς ξένους. ἐπίστρεψον ἡμᾶς πρὸς σέ, καὶ ἐπιστραφησόμεθα. ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν. χρηστέον γάρ μοι ἐπικαίρως —καὶ ἐφ' ὁμοίοις τοῖς συναντήμασι τοῖς γραφικοῖς τοῖσδε ῥήμασιν.

Ἀλλ' ἤδη μοι καὶ τὸ λέγειν αὐτὸ ἐπιλέλοιπεν, ὅσα καὶ σῶμα συμφυὲς ψυχῇ καὶ ὁμόστολον τῇ τοῦ λόγου σοι τροφῷ πόλει συναπιόν τε καὶ συνθανόν. κωφοῖς τοίνυν δάκρυσι καὶ στεναγμοῖς ἀλαλήτοις τὰ πολλὰ τῶν θρηνημάτων ἀφοσιωτέον, καὶ τοῦ περαιτέρω ἀφεκτέον τῆς ἱστορίας εἰρμοῦ. τίς γὰρ ἀνάσχοιτ' ἂν ἐπὶ γῆς ἀλλοτριωθείσης ἤδη τοῦ λόγου καὶ βαρβαρωθείσης τέλεον τὰ Μουσῶν ἐπιδεικνυσθαι κρούματα; οὐκ ἂν ᾠσαίμην τὰ βαρβάρων αὐτός, οὐδ' ἐσοίμην παραπέμπων τοῖς ἔπειτα πράξεις πολεμικὰς ἐν αἷς μὴ νικῶσιν Ἕλληνες. εἰ γὰρ ὁ Κῷος Ἱπποκράτης πολλοῖς μεταπεμπόμενος χρήμασι

15. an πόλι? 17. ἀφοσιωτέον] καταπαύσω B. 22. ἐν αἷς] ἔνθα οὐδὲ νικῶσι ῥωμαῖοι B.

per misericordiam tuam. ne pende solium gloriae, castigato nos, domine, ne a te deficiat anima nostra: sed iudicio, non furore, ne ad paucitatem nos redigas. effunde furorem tuum super gentes quae te non agnoscunt, et super nationes quae nomen tuum non invocant. pater noster tu es, domine: nos lutum, tu figulus noster; opus manuum tuarum nos omnes sumus, adverte oculos, et vide probra nostra: hereditas nostra ad alienigenas est aversa, aedes nostrae ad peregrinos. si tu nos ad te converteris, convertemur, renovato dies nostros, ut olim fuerunt.

Utendum enim mihi est per tempus, et in simili calamitate his scripturae sacrae verbis. sed iam oratio me deficit una tecum, o urbs, nutrix eloquentiae, amissa, quemadmodum compages corporis animo discedente dissolvitur. est igitur magnitudo luctus mutis lacrimis et ineffabilibus gemitibus concludenda, et abrumpenda iam historiae series. quis enim Musarum sacra in terra iam a Musis alienata et barbarie oppressa aequo animo celebret? absit ut ego res gestas barbarorum decantem, aut ea bella memoriae posterorum pro-

V. 307 πρὸς τοῦ τότε Περσῶν βασιλεύοντος, ὡς [redacted]ὰς ὑπ' ἐκεῖνον ἐπισκέψαιτο πόλεις κακῶς πασχούσας νοσηλείᾳ σώματος, οὐδ' ἄκροις ὥσι τὰς ὑπερόγκους ὑποσχέσεις ἠνέξατο δέξασθαι,
P. 373 ἔρρειν καὶ οἰμώζειν τοὺς βαρβάρους ἀφείς, πῶς ἂν εἴην ἐγὼ τὸ βέλτιστον χρῆμα, τὴν ἱστορίαν, καὶ κάλλιστον εὕρημα τῶν Ἑλλήνων βαρβαρικαῖς καθ' Ἑλλήνων πράξεσι χαριζόμενος; ἀλλ' οὗτοι μὲν κατὰ τὸν ἐμπρήσαντα τὸν ἐν Ἐφέσῳ ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος οἰχέσθωσαν ἄϊστοί τε καὶ ἄπυστοι, μηδὲ προσρήματος γοῦν τινὸς ὑφ' ἡμῶν ἀξιούμενοι, ἕως οὗ παρέλθοι ἡ ἀνομία κἀπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὸ θεῖον παρακληθήσεται. οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τέλος ἐπιληθόμενος, ἢ συνέχων ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ μηδὲ προστιθεὶς τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι, ἀλλὰ πατάσσων ἰᾶται καὶ θανατῶν ἐπιστρέφων ζωοποιεῖ. ἂν ὀδόντας θηρίων
B ἐπαποστελῇ μετὰ τοῦ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ τὰς μύλας τῶν λεόντων συνθλᾷ καὶ τὴν κεφαλὴν συντρίβει τοῦ δράκοντος. ἂν ὡς κάλαμον διαθλᾷ, καὶ τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου ἐπιτιμᾷ. ἂν οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἀλλὰ ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. εἰ δείκνυσι τῷ οἰκείῳ λαῷ σκληρὰ καὶ οἶνον κίρνησι κατανύξεως, ἀλλ' ἑτοιμάζει καὶ τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων, καὶ προτείνει ποτήριον φιλανθρωπίας πλῆρες καὶ ἱλαρύτητος καὶ μεθύσκον ὡς κράτιστον. εἰ τοὺς

3. ἔρρειν] φθείρεσθαι καὶ θνήσκειν B. 13. τοῦ] τοῦ μὴ B. 14. ἐπισιρ.] ἐπιστρέφει καὶ B.

dam, in quibus non vincunt Graeci. nam si Cous Hippocrates a rege Persarum magna pecunia accersitus, ut illius urbes pestilentia laborantes sanaret, magnificis illis pollicitationibus repudiatis contempsit barbaricos, cur ego rem optimam, historiam, et pulcherrimum Graecorum inventum, rebus barbarorum contra Graecos gestis condonarem? imo illi, ut is qui Ephesiae Dianae templum incendit, pereant ignoti et obscuri; nec ullo verbo quisquam nostrum eos dignetur, donec transierit iniquitas et deus servos suos clementer respexerit. non enim, non enim deus noster is est qui nostri perpetuo obliviscatur, aut in ira sua misericordiam non complectatur, aut beneficentiam omnem in posterum deneget. sed cum percutit, medetur, cum occidit, in vitam reducit; cum ferarum dentes immittit, qui cum rabie terrae affligant, at leonum quoque maxillas confringit et caput draconis conterit. si ut calamum comminuit, at bestias etiam ob calamum increpat. si isti curribus et equis fidunt, at in equo certa salus non est, neque deus viri tibiis delectatur. si populum suum duriter tractat eique vinum compunctionis miscet, at

μαστιγοῦντας ἐκ περάτων ἄγει τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ διὰ προφήτου βοᾷ μεγαλοκήρυκος „γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμόν μου, χαίροντες ἅμα καὶ παίζοντες ἡγιασμένοι εἰσί, καὶ ἄγω αὐτούς," ἀλλὰ καὶ τούτοις ἐπι- C
5 τείνει σφοδροτέρας πληγὰς καὶ τῶν κακῶν μαστίζει τοῖς χείροσι, χάριν εἰδὼς οὐδαμῶς οὐδεμίαν, εἰ χρῆται τούτοις ὀργάνοις εἰς ὄλεθρον πόλεων καὶ κακοῖς ἐπιδημίοις καὶ δημίοις ἀνθρώπων ἀνελεήμοσιν, εἴτε μὴν ὡς νοσηλεῖαι καὶ φάρμακα συναίρονταί οἱ ἐν πλείστοις ὡς ψυχῶν ἰατρῷ, οἷς καὶ
10 φύσις τοιάδε τις ἔνεστι τοῖς ἐπιστήσασι πρόδηλος. καχεξίαι μὲν γὰρ ἢ τοῦ κάμνοντος ἀναρρωσθέντος ἐκμαρανθεῖσαι τοῦ δρᾶν ἔληξαν ἢ τῷ πάσχοντι συνδιόλλυνται· τὰ δ' ἀκεσίνοσα φάρμακα τὸ καχεκτοῦν ὁτεδήποτε ἰασάμενα ταῖς τῶν ὑλῶν ἀτιμοτέραις συμπρόεισιν ἀχρειούμενα. χρῆναι τοίνυν φημὶ
15 μὴ βιβλίον ἀποστασίου πρὸς θεοῦ δεδομένον ἡμῖν ἢ γοῦν τῶν ἀγριελαίων βαρβάρων παντελῆ ἐγκέντρισιν εἰς τὴν καθ' D ἡμᾶς καλλιέλαιον τὰ ἐπιόντα οἴεσθαι δεινά, ἀλλὰ παιδείαν μικράν, ὁποίαν ἴσησιν ἐπάγειν θεός, ἀνιεὶς τοῦ ἄγαν μηδ' ἐνδιδοὺς τὰ πάντα τοῖς πειρασταῖς, ἀλλὰ καὶ τῶν πειραζο-
20 μένων ἐν μέρει φειδόμενος, καὶ μάλιστα εἰ τὸ μὲν δρῶν, κόρον οὐκ εἰδὸς ἀνοσιουργίας, καὶ αὐτοῦ κατεπαίρεται δι' ἀσέβειαν παρ' οὗ τὴν ἰσχὺν εἰλήφει τοῦ μαστιγοῦν, ὡς μὲν

15. ἢ γοῦν] ἢ ἵνα ἀπὸ τῆς καλλιελαίου ἡμῶν ἀρετῆς τε καὶ πίστεως εἰς τὰ αὐτῶν ἤθη ἐγκεντρισθῶμεν καὶ τάξεις B.

vicissim mensam instruit coram eis a quibus affligitur, et poculum porrigit humanitate et hilaritate plenum et ob vini bonitatem inebrians. si flagellatores ab extremis terrae marisque finibus adducit, et per prophetam magnum praeconem clamitat „Gigantes veniunt, ut expleant iram meam, simul et laetantes et ludentes; sacrosancti sunt, et a me adducuntur:" atqui gravioribus plagis eosdem afficit et deterioribus malis flagellat; nec ullam eis gratiam habet, si pro instrumentis ad perniciem urbium et publicarum cladium et pro crudelibus hominum carnificibus eis utitur. nam eos ut morbos et medicamenta, quippe animorum medicus, adhibet; quorum natura peritis non ignota est. aut enim mala habitudo aegroto sanato vires suas amittit, aut una cum illo interit. medicamenta vero quantumvis acria depulso morbo una cum prava materia expelluntur, nec ulli sunt amplius usui. quamobrem affirmo ista mala, quibus oppressi sumus, non libellum repudii divinitus nobis datum aut barbarici oleastri absolutam insitionem in nostram olivam esse iudicanda, sed parvam castigationem, qualem deus adhibere novit servato modo, non omnia tentatoribus concedere sed tentatis etiam parcere solitus, praesertim si is qui agit nullum modum suis

Ναβουζαρδὰν ἀρχιμάγειρος τὴν τοῦ θεοῦ πόλιν παραπέμπων πυρὶ καὶ τὰ λειτουργικὰ σκεύη προνομεύων, ὡς δὲ Βαλτάσαρ τρυφῶν ἐν αὐτοῖς θυσιαστήριά τε καθυβρίζων, τὰ δὲ θεῖα μυστήρια ἐξορχούμενος, τὸ δὲ πάσχον ἑαυτοῦ γινόμε-
P. 374 *νον ἐν πρωτολογίαις κατήγορον παρήγορον τὸν παίσαντα θεὸν θερμότερον ἐπικέκληται. οὐκοῦν φιλανθρωπίαν ἐκδεχομένους θεοῦ δέον ᾄδειν μετὰ Δαβὶδ „μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου," εὖ εἰδότας ὡς ἀσεβῶν μὲν ἡ εἰς τέλος παράδοσις καὶ μαστίγωσις, τῶν δ' ἠλπικότων ἐπὶ κύριον τῇ παιδείᾳ σύνδρομος ἡ παράκλησίς τε καὶ ἐπανάκλησις.*

4. ἐξορχούμενος] ἐκφαυλίζων B.

sceleribus statuit, sed per impietatem contra eum ipsum insurgit a quo flagellandi potestatem accepit (ut Nabuzardan praefectus exercitus, qui urbe dei incensa vasa ministerii sacri rapuit; ut Balthasar, qui iis ad luxum abusus est, qui aris illusit et divina mysteria contempsit), is vero qui patitur, se ipsum in primis accusat et verberum auctoris dei opem et consolationem ardenter implorat. itaque dei benignitas nobis expectanda est, et cum Davide canendum: memento nostri, domine, in approbatione populi tui. invisito nos ut servator, ut prosperitatem electorum tuorum videamus, ut laetitia gentis tuae laetemur, ut cum hereditate tua laudemur. neque enim obscurum est impios dedi flagris, cum eorum autem castigatione, quorum spes in domino sita est, consolationem et restitutionem in integrum esse coniunctam.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΧΩΝΙΑΤΟΥ

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΑΩΣΙΝ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΗ ΠΟΛΕΙ.

1. Σόλων ὁ τῶν Ἀθηναίων τὰ κράτιστα, ὑποτυφομέ- P. 375
νην ὁρῶν τὴν Πεισιστράτειον νεωτέρισιν, πολλάκις μὲν διει- V. 308
λέχθη τοῖς Ἀθηναίοις πειρώμενος κατασβέσαι τὴν τυραννίδα, εὖ μάλα εἰδὼς εὐμαρέστερον τὸ τὴν ἀρχὴν συνιστάμενον παῦσαι κακὸν καὶ κωλῦσαι πῆξιν ἄρτι δεχόμενον ἢ γοῦν προβὰν ἤδη καὶ κρατυνθὲν ἐκκόψαι ἤδη καὶ ἀνελεῖν· οὐδενὸς δ' αὐτῷ προσέχοντος, μηδὲ πείθειν δυνάμενος, μετὰ χεῖρας ὅπλα λαβὼν πρὸς ταῖς εἰσόδοις αὐτὰ κατέθετο, εἴ πως ἐκκαλέσαιτο οὕτω καὶ παροξυνεῖ τοῦ δήμου τινὰς πρὸς

1. τοῦ αὐτοῦ χωνειάτου εἰς τὰ συμβάντα μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως B.

NICETAE CHONIATAE

LIBER DE REBUS POST CAPTAM URBEM GESTIS.

1. Solon a Codro ortus, Atheniensis rei publicae vir praestantissimus, cum Pisistrati tyrannidem paulatim inolescere videret, saepe cives suos ad eam opprimendam est hortatus. satis enim norat multo esse facilius malorum principiis obstare et incrementa prohibere, quam ea progressa longius et confirmata cohibere et exstirpare. sed cum eius consiliis nemo pareret, arma ad fores curiae posuit, si quo modo aliquos e populo ad sui aemulationem pertra-

ζῆλον τὸν ὅμοιον. ὡς δ' οὐκ ἐξηρέθιστό τις πρὸς ταῦτα
οὔτε μὴν συνεπωτρύνετό οἱ πρὸς τὴν τοῦ τυράννου καθαίρε-
P. 376 σιν, λέγεται εἰπεῖν „ἔγωγε, ὡς εἶχον, τῇ πατρίδι ἐπήμυνα,"
καὶ τὸ λοιπὸν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ γράφειν ποιήματα καὶ δια-
τωθάζειν Ἀθηναίους ἐς ἀβουλίαν, ὧν ἔνια μὴ παρασυρέντα
τῷ χρόνου ῥεύματι οὕτωσί πως ξυντέθεινται·

εἰ δὲ πεπόνθατε δεινὰ δι' ὑμετέρην κακότητα,
μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὔξήσατε ῥύσια δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην.
ὑμέων δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει,
σύμπασι δ' ὑμῖν κοῦφος ἔνεστι νόος·
εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός,
B εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

εἰ γοῦν λέγων καὶ πράττων ὁ Σόλων πρὸς πειθήνιον λόγοις
V. 309 ὁμήγυριν ἠλέγχετο μάτην ἀμφότερα μετιών, Σόλων ἐκεῖνος ὁ
Κοδρίδης μὲν τὸ γένος, τῷ δὲ τῆς σοφίας περιόντι μικροῦ
πᾶσαν τὴν τετράκλιμον διελθών, ὁποῖον ἄν τις τῶν καθ'
ἡμᾶς εἰσενηνοχὼς τοῖς κοινοῖς ἐπήρκεσεν ἂν πράγμασιν, ὧν
οἱ μὲν βασιλεῖς ἐν ῥαθυμίᾳ τραφέντες ἦσαν ἐξ ἀρχῆς καὶ
ῥέγκοντες ἡδύτερον Ἐνδυμίωνος καὶ τὰ δεῖπνα πρωϊαίτερον
προσιέμενοι, καὶ τοσοῦτον τῆς τῶν πραγμάτων εὐκαιρίας

7. δεινὰ] λυγρὰ A. 8. μοῖραν] μῆνιν A. 9. τούτους] ταῦτ' ηὐξήσατ' ἐρύματα A. 11. ὑμέων — βλέπετε om A.

heret. cum autem neminem ad tyranni expulsionem suo exemplo impulisset, dixisse fertur se, ut licuerit, patriae opem tulisse, ac postea per otium Atheniensium temeritatem et incogitantiam perstrinxisse versibus, quorum nonnulli vetustate non aboliti sic habent.

si vestro vitio tandem mala plurima fertis,
de superis ratio non sinit ulla queri.
namque ope dum vestra libuit firmare tyrannos,
servitii merito vos grave stringit onus.
astutam vapido geritis sub pectore vulpem,
et vestris animis nil gravitatis inest.
insidias minime, quas res docet ipsa, videtis:
sed vos blanditiae fictaque verba tenent.

quodsi Solon ille, ex posteritate Codri, sapientiae praestantia per totum fere orbem terrarum celebris, apud populum verbis regi solitum frustra et dixit et fecit omnia, quid alicui nostrae aetatis homini iuvandae rei publicae causa faciendum fuisset, cum imperatores nostri ab ineunte aetate in umbra et otio educati more Endymionis sterte-

ἐκδιιστάμενοι, οἷα φαύλως ἐν τοῖς ὅλοις ἠγμένοι, ὡς ἐν χειμῶνι μὲν τὰ ἄνθη ζητεῖν ἔαρος δὲ ποθεῖν ὀπωρίζεσθαι, τὸ δὲ πολίτευμα ἐμπορικόν τε καὶ κάπηλον τὸ φρονεῖν, καὶ μὴ C μόνον οὐχὶ σάλπιγξι τοῦ λέχους ἀνιστάμενον ἀλλ' οὐδ' ᾠδαῖς ὀρνίθων διυπνιζόμενον, ὡς καὶ τὸ ὅλον καθεῦδον ἡδέως καὶ μὴ ἐγνωκός ποτε πόλεμον; τὸ δέ γε συντιθέναι ποιήματα καὶ ὧν διαμαρτόντων καθάπτεσθαι ἦν μὲν καὶ τοῦ μεγαλείου Σόλωνος, ἦν δ', ὡς ἔοικε, καὶ τοῦ τότε δήμου τῶν Ἀθηναίων, κνωμένου τὸ οὖς ταῖς τῶν εἰσηγήσεων χρησίμοις, ῥήσια τε ὑπενδιδόντος ταῖς τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν παραιφάσεσι. καὶ ἄλλως δὲ τῷ πρὸς ὄνειδος ᾄδειν τιθασσοῖς λόγων μέρουν ἔνεστί τι καὶ γλυκάζον σὺν τῷ στύφοντι ἐμφαινόμενον· καὶ ἡ μνήμη, ὅσα δὴ καὶ ῥιπίς, τὸ παραμένον ἐν ψυχῇ καὶ νθαπτόμενον ἐμπύρευμα τοῦ καλοῦ κατὰ ζῶσαν ἔτι φλόγα D υρὸς ἀναθάλπουσα, τὴν ἐφ' ὁμοίοις ἐσέπειτα διαμαρτίαν υλάττεσθαι διανίστησι. τοῖς δ' ἐς ἡμᾶς τῆς Κωνσταντίνου ἱκήτορσιν, εἰπεῖν δὲ καὶ τοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ὁρμωμένοις χωῶν, οἱ ἔλεγχοι μώλωπες ἀκριβῶς. τοῖς δὲ πολλοῖς οὐδ' ὅτα εφύτευται τετρημένα εἰς νοῦν, οὐδ' ἡ Παφία τῆς ἐλευθεἰας ὁποῖα τις ἐστὶν ἐς δεῦρο κατείληπται, ὡς οὐδὲ γλυκύης μέλιτος τοῖς μηδέπω γευσαμένοις μέλιτος. ἐπεὶ τοίνυν ανύμφωνα τοῖς Σόλωνος τὰ ἡμέτερα, ἄγε τὰ μὲν τῶν ἐλέγων παρήσομεν βούκεντρα, ἐς οὐδὲν ἕτερον προσληφθησόμε-

11. τῷ] τὸ APW. 15. ἀναθάλπουσαν APW.

ent; qui maturius coenare soliti tantum a rerum gerendarum opporunitate abhorrebant? quippe mala educatione prorsus corrupti, ut iberno tempore flores, verno poma requirerent? cives vero mercaorum et cauponum ingeniis praediti non modo non ad tubae soniim surgere, sed nec avium garritu excitari soliti, suaviter dormire mnes, bellum prorsus ignorare didicissent? caeterum versus compoere et vitia carpere, ea tempestate cum Solonis erat, viri illustrisimi, tum populi Atheniensis, cuius aures utilibus monitis capiebanur, quique optimorum virorum consiliis paulatim acquiescebat. nam ansuetis ingeniis reprehensiones plus fere voluptatis afferunt quam oloris, eorumque memoria scintillas honestatis in animis velut nem sub cineribus delitescentem ad cavenda in posterum similia elicta excitat. nostra vero aetate Cpolitanis civibus et provincialibus noque admonitiones plane vibices erant, nec vulgus aures habeat ad mentem perforatas, neque libertatis dulcedo quanta esset actenus intellexerat, ut et mellis dulcedo ignota iis est qui id non ustarunt. quoniam igitur nostra tempora ab aetate Solonis discreant, age omissis reprehensionum stimulis, qui nihil aliud nisi odia

να ὅτι μὴ τῶν πλείστων ἑτεροζύγησιν (εἰσὶ γάρ, εἰσὶν οἳ χόρτον ἐν τοῖς κέρασιν ἔχουσι), τὴν δ' ἱστορίας καθ' εἱρμὸν ἐξό-
P. 377 μεθα. εἰ γὰρ καὶ τὰ τῶν βαρβάρων ᾄδειν ἀπειπάμεθα, ἀλλ' οὖν τοῦ δρασσομένου τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῶν ἐν πολλοῖς τοὺς ὑψαύχενας σφήλαντος καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας πλήσαντος, καὶ παραδόντος εἰς ὄλεθρον βαρβαρωτέροις ἑαυτῶν ἔθνεσι, χρεὼν μηδ' ἡμᾶς τὴν σιωπὴν εἰς τέλος ἐλέσθαι, χρήσασθαι δὲ τῷ λόγῳ πρὸς ἀνθομολόγησιν τῶν τεραστίων θεοῦ, τοῦ „ζῶ ἐγὼ" λέγοντος „εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς μου καὶ τοῖς μισοῦσί με ἐξολόθρευσιν," καὶ αὖ πάλιν πρὸς Ἀβραὰμ „τὸ δὲ ἔθνος ᾧ δουλεύσουσι, κρινῶ ἐγώ".

Εἶχε μὲν δὴ οὕτω ταῦτα, καὶ ἡ Κωνσταντίνου καλλίπολις, τὸ κοινὸν ἁπάντων ἐντρύφημά τε καὶ ἐξακουστὸν περι-
B λάλημα, ᾗθάλωται πυρὶ καὶ ἠμαύρωται ἐάλω τε καὶ τοῦ πλούτου παντὸς κεκένωται, ὅσος τε δημόσιος ἦν καὶ τοῖς λεῴς ἐπῳκείωτο καὶ ὅσος θεῷ ἀφωσίωτο, παρὰ γενῶν ἑσπερίων σποραδικῶν, ἀφαυρῶν τὰ πλεῖστα καὶ ἀνωνύμων, εἰς ληστρικὸν μὲν ἔκπλουν συγκροτηθέντων, ὀργάνῳ δὲ χρησαμένων καὶ προσωπείῳ εὐτυπώτῳ τῆς καθ' ἡμῶν κινήσεως τῷ κρούσασθαι πρύμναν εἰς ἄμυναν Ἰσαακίῳ τῷ ἐξ Ἀγγέλων καὶ ὃν ἐκεῖνος

2. τὴν γοῦν ἱστορίαν καθ' εἱρμὸν πάλιν λέγειν ἀρξώμεθα. ἐὰν γὰρ B, omissis Σύλων — ἔχουσι. 3. τὰ om A. 4. θρασσομένου PW. 14. ἐξακουστὸν om A. 17. παρὰ γενῶν] ἀπὸ τῶν γενῶν τῶν φράγγων περισυνάγματα ὄντα καὶ χυδαῖοι οἱ πλείονες καὶ ἀνώνυμοι, πρὸς ληστρικὴν ἐκπλόησιν συναχθέντες B. 21. τῷ] τοῦ APW.

plerorumque irritarent (sunt enim, sunt qui foenum in cornu gerant), historiam ordine prosequamur. etsi enim nos res a barbaris gestas scripturos negavimus, tamen cum is qui sapientum sapientiam confundit, superbos illos homines in multa infortunia coniecerit, eorumque facie ignominia impleta barbarioribus gentibus perdendos obiecerit, repudiato silentio mirabilia dei opera sunt celebranda, qui sit „ut vivo in perpetuum, ita de inimicis meis poenas sumam, et eos qui me oderunt extirpabo." et alio loco ad Abraamum „gentem vero cui serviant, ego ulciscar."

Cum illo rerum statu clarissima urbs, communes omnium deliciae, omnium celebrata vocibus, incendio absumpta, deleta, capta, omnibus opibus tam sacris quam profanis, sive publicis sive privatis ab Occidentalium gentium colluvie spoliata esset, quae gentes maxima ex parte obscurae et ignobiles cum navigationem latrocinii causa suscepissent, suae contra nos expeditioni speciosam causam praetexebant Isaacii Angeli restitutionem; et quem is filium malo fato

ἐφύτευσεν, ὡς μὴ ὤφελεν, ἐπ' ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος, ὃν καὶ καλῶν κάλλιστον καὶ σφισιν ἐπέραστον ἀγώγιμον ἐπεφέροντο· ἡ γὰρ ὑπτιότης καὶ οἰκουρότης τῶν τὰ Ῥωμαίων χειριζόντων πράγματα δικαστὰς ἡμῶν καὶ κολαστὰς τοὺς λῃ-
5στὰς ἐπεισήνεγκεν. (2) ἐπὶ δὲ τοῖς συμβᾶσι πᾶσι τῇ βασι- C
λίδι οὐδὲν σημεῖον ὑψόθεν ἢ καὶ γῆθεν ἐκφανθὲν ἔγνωσται, ὁποῖα ἄττα πολλὰ τοῖς πρότερον ξυνηνέχθησαν συμφορὰς ἀνδρῶν καὶ κακῶν ἐπαγωγὰς κηρεσιφόρους ὑποσημαίνοντα. οὔτε γὰρ ψιάδες οὐρανόθεν ὕσθησαν αἱματόεσσαι, οὔτε θέρος ἔναι- V. 310
10μον παρεξήλλακται, οὔτε λίθοι πυρόεντες ἐξ αἰθέρος ἠνέχθησαν, οὔτε τι ἕτερον ὡράθη καινουργηθὲν ὁπωσοῦν, ἀλλ' ἐμβάδι ἀψόφῳ καὶ χερσὶν ἀκροτήτοις πολύπους καὶ πολύχειρ τῇ πόλει καὶ ἡμῖν ἡ δίκη ἐπεισπεσοῦσα δυσπότμους ἐν ἀνθρώποις εἰργάσατο, τιμωρὸς ὀφθεῖσα φιλότιμος. καὶ τὴν μὲν ἡμέραν ἐκεί-
15νην καθ' ἣν ἡ πόλις ἐάλωκεν, οἱ σκυλευταὶ ταῖς ὁπηοῦν οἰκίαις ἐναυλισάμενοι τά τε ἔνδον διήρπαζον καὶ περὶ τῶν ἀφανῶν D
τοὺς δεσπότας ἀνέκρινον, πληγὰς ἐντείνοντες ἐνίοις, πολλοῖς δὲ καὶ προσηνῶς συγγινόμενοι, ταῖς δ' ἀπειλαῖς ἐπὶ πᾶσι χρώμενοι· ὡς δὲ τὰ μὲν εἶχον τὰ δ' ἐξέφαινον, τὰ μὲν ὀφθαλ-
20μοῖς προκείμενα καὶ πρὸς τῶν ἐχόντων προσαγόμενα, τὰ δ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἀναδιφώμενα, καὶ φειδώ τις οὐκ ἦν παρὰ σφίσιν οὐδὲ τῶν ἐνόντων μετάδοσις πρὸς τοὺς ἔχοντας, οὔτε μὴν συμμέθεξις ἑστίας ἢ ἑστιάσεως, ἀλλ' ὑπεροψία καὶ ἀμι-

3. ἡ γὰρ ὑπτιότης] ἡ γὰρ χαύνωσις καὶ ἡ οἰκουρία ἡ τὰ τῶν ῥωμαίων διεξάγουσα πράγματα B. 13. δυσπότμους] κακοθανάτους B. 15. ὁποιοῦν A.

in patriae perniciem genuerat, comitem pulcherrimum et optatissimum adducebant. nam eorum oscitantia et ignavia qui rerum potiebantur, effecit ut latrones isti nobis ius dicerent et poenas irrogarent. (2) Nec illae clades urbis ullo portento vel caelesti vel terrestri praesignificatae sunt, id quod olim plerumque factum est, cum caedes hominum et excidia urbium imminebant. neque cruentae guttae caelo deciderunt, neque sanguinea messis extitit, nec igniti lapides ex aethere deciderunt, nec quicquam denique inusitati accidit, sed tacita et tranquilla vindicta multis manibus et pedibus ita nos oppressit, ut delicta probe ulta miserrimos omnium mortalium effecerit. eo porro die quo urbs capta est, praedatores eas aedes in quas diverterant diripiebant; et praeterea quae ipsi indagabant, dominos de occultis thesauris, nonnullos cum verberibus, multos blandis verbis, omnes cum comminationibus percontabantur. qui cum alia se habere faterentur, alia indicarent, alia in conspectum afferrent: milites nulla erga hospites clementia, nulla benignitate, nec hospitiis nec victu

ξία καὶ μεθ' ὕβρεων ἀπαγωγὴ καὶ ἀπόπεμψις, ἔδοξε διὰ ταῦτα τοῖς στρατηγοῦσιν ἀνεικέναι τοῖς βουλομένοις τὴν ἐκ τῆς πόλεως ἄπαρσιν. κατὰ συμμορίας τοίνυν ἀγειρόμενοι ἐξῄεσαν, ῥακίοις ἐσπειραμένοι, ἀπαστίᾳ ἐκτετηγμένοι, τὸν χρῶτα τραπέντες, νεκρώδεις τὰς ὄψεις καὶ ὕφαιμοι τοὺς ὀφθαλμούς,
P. 378 ὡς πλέον αἵμασιν ἤπερ δάκρυσι κλαίοντες. οἱ μὲν γὰρ θρήνων τὰς οὐσίας εἶχον ὑπόθεσιν, οἱ δὲ τὴν τούτων ἀποβολὴν ὡς οὔπω θλῖβον ἐς μὴ λόγον τιθέμενοι ἢ ὡραῖον γάμου κόριον ὠλοφύροντο ἁρπαγὲν παρά του καὶ διακορηθέν, ἢ ἀλόχου στέρησιν ἀπωδύροντο, καὶ ἄλλος ἄλλο τι κακὸν ἀνῴμωζε πορευόμενος.

Ἵνα δὲ καὶ τὰ κατ' ἐμὲ συνείρω τῇ ἱστορίᾳ, πολλοὶ τῶν συνήθων εἰς τοὐμὸν συνέδραμον οἴκημα τῆς στυγνῆς ἐκείνης καὶ δυσωνύμου ὄντως ἐπιφαυσάσης ἡμέρας, ὑπόστωον οὖσαν καὶ χαλεπὴν προσπελάσαι καὶ ζοφώδη τὴν εἴσοδον· ὁ γὰρ ἄμαχος τῷ κάλλει καὶ τῷ μεγέθει μέγιστος οἶκος ἡμῶν ἐν
B τοῖς Σφωρακίου ἱδρυμένος ὑπὸ τοῦ δευτέρου πυρὸς ἠφάνισται. ἦν δὲ καὶ ἄλλως εὐμαρῶς ἐκεῖθεν εἰς τὸν μέγιστον εἰσδῦναι ναόν, ἐπεὶ καὶ τῷ τεμένει συνέκειτο. ἀλλ' ἦν ἀνεξερεύνητον οὐδὲν τοῖς στρατεύμασιν, οὐδὲ τόπος εὐαγὴς καὶ τῇ θέσει παρέχων ἀσφάλειαν ἀσινὲς ἐτήρει τὸ προσρυόμενον,

3. κατὰ συμμορίας] συναχθέντες οὖν κατὰ γενεὰν καὶ συγγένειαν ἐξήρχοντο, ῥάκια διερρηγμένα φοροῦντες καὶ παλαία, κατηφεῖς νεκροὶ τὰς ὄψεις, αἱματωμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες B. 13. τῆς στυγνῆς] τῆς ἐλεεινῆς ἐκείνης ἡμέρας εἰς φῶς ἐλθούσης· ἦν γὰρ καμάρα ὑπόστεγος σκοτεινὸν ἔχουσα τὸν πλησιασμὸν καὶ τὴν εἴσοδον. ὁ γὰρ λαμπρὸς ἡμῶν οἶκος, ὁ τῷ κάλλει καὶ τῇ εὐμορφίᾳ καὶ τῷ ὕψει ἀδιήγητος — B. 20. τόπος μοναστηρίου εἰς ἀσφάλειαν εὑρισκόμενος B.

communicando, utebantur. omnia superba inhumana immania erant. domini per contumeliam aedibus suis eiiciebantur. quibus de causis cum visum esset ducibus iis qui vellent urbe excedendi potestatem dare, cives turmatim abibant, pannis involuti, macie et pallore confecti, facie mortuis similes, oculis sanguine suffusis, quippe qui sanguine potius quam lacrymis flerent. nam alii facultatum iacturam deplorabant: alii ea ut re levioris momenti neglecta, aut filiolae nubilis raptum aut coniugem amissam, alii denique aliud in itinere lugebant.

Ut autem de me quoque aliquid referam, multi ex familiaribus illo tristi et vere nefasto die in meam domum porticibus impositam, propter obscuritatem aditu difficilem (nam pulcherrimae et amplissimae aedes nostrae in Sphoracio sitae altero incendio perierant), confluebant; et alioqui opportunus erat inde in maximum templum

ἀλλ' ὅπῃ τις ἂν καὶ προσέδραμεν, ἀπεσπᾶτο πρὸς τῶν εἰσιόντων ἐκεῖ πολεμίων, καὶ ἔνθα πρὸς βουλῆς ἐκείνοις ἀπήγετο. ταῦθ' ὁρῶντες ἡμεῖς ἀνομούμενα, ὡς ἐκ τῶν παρόντων εἴχομεν, τὸ σύμφορον μέτιμεν. ἦν οὖν ἐμοί τις συνήθης τε καὶ συνέστιος ἐκ τοῦ τῶν Βενετίκων προελθὼν γένους, κομιδῆς ἀξιούμενος καὶ τῆς ἐς τὸ σῶμα ἀσφαλείας κομιδῇ μετέχων τοῖς οὖσιν ἅμα καὶ γυναικί. οὗτος χρήσιμος ἡμῖν ἐν τοῖς τότε καιροῖς γίνεται. θωρακισάμενος γὰρ καὶ τὸν ἔμπορον εἰς στρατιώτην μεταμειψάμενος μάλα ἐμβριθῶς ἀπεκρούετο τοὺς εἰσιόντας μέχρι τινὸς τὸ οἴκημα σκυλευτάς, τὸν συνοπλίτην ἐκείνοις ὑποκρινόμενος καὶ προειληφέναι τὴν οἰκίαν σχηματιζόμενος, συμβαρβαρίζων ἅμα σφίσι καὶ τὰ εἰκότα διαλεγόμενος. ὡς δ' οἱ μὲν κατὰ πλῆθος εἰσέρρεον, ὁ δ' ἀντέχειν ἀπείρηκε, καὶ μάλιστα τοὺς ἐκ τῶν Φραγκίσκων εἰσιόντας, μὴ τοῖς ἄλλοις ὄντας παραπλησίους καὶ τὰς γνώμας καὶ τὰ σώματα, μόνον δὲ τὸν οὐρανὸν δεδιέναι κομπάζοντας μὴ εἴη σφίσιν ἐπιπεσών, μεταχωρεῖν ἐκεῖθεν ἡμῖν ὑποτίθησιν, ἵνα μὴ πρὸς τοῖς βαρβάροις γενόμενοι ἐν μὲν δεσμοῖς οἱ ἄνδρες ἡμεῖς διὰ χρήματα εἴημεν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ὕβρεσι καὶ ἀσέμνοις ἀπαγωγαῖς. τοῦ χρηστοῦ τοίνυν ἐκείνου καὶ πρώην οἰκότριβός τε καὶ πρόσφυγος, τότε δ' ἀγαθοῦ συνεργάτου

4. μετῆμεν? ἦν οὖν] εἶχόν τινα συνήθη γνώριμον ἐν τῷ οἴκῳ μου, ἐρχόμενον πάντοτε μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν παίδων καὶ λαμβάνοντα τὰ χρειώδη καὶ δεφενδευόμενος ὑπ' ἐμοῦ B. 14. φραντζίσκων B. 16. μὴ εἴη] μή ποτε πεσὼν σκεπάσῃ αὐτούς B. 20. τοῦ χρηστοῦ] τοῦ ἀγαθοῦ τοίνυν ἐκείνου συμβούλου B.

receptus, cui vicina erat. sed milites nihil impervestigatum relinquebant; nec locus ullus sacer aut situ munitus supplices defendebat. quocunque accurreres, ab hostibus abstractus, quo illis erat lubitum, abducebaris. quas iniurias cum cerneremus, ut tempus ferebat, rebus nostris consulebamus. erat mihi familiaris quidam atque domesticus natione Venetus, qui domi meae cum uxore et rebus suis victum tutumque receptum habebat. is eo tempore nobis utilis fuit. nam armis et militari habitu pro mercatorio sumptis, praedatores aliquandiu fortiter aedium ingressu depulit, se commilitonem eorum, et aedes eas praeoccupasse simulans, et patria lingua cum eis quae res postulabat colloquens. cum autem illis catervatim irruentibus, Francis praesertim, qui caeteris nec ingeniis nec corporibus similes id unum se vereri iactant ne caelum ruat, resistere non posset, auctor nobis fit inde discedendi, ne capti a barbaris nos in vincula coniiceremur, mulieres vero ad stupra et libidinem raperentur. cum autem bonus ille pridem famulus et clieus, tum vero adiutor et tempore maxime necessario

καὶ τοῖς καιρίοις ὑπερασπίζοντος ἐς ἄλλην οἰκίαν ἡγησαμένου, γνωστοὺς ἡμῖν Βενετίκους τρέφουσαν, κατὰ βραχεῖς
V. 311 ἔξιμεν ἐκεῖθεν, ὡς δορύκτητος ἐκείνῳ κλῆρος, ἐκ χειρὸς ἑλκόμενοι κατηφεῖς καὶ δυσείμονες καὶ οὕτω παραπεμπόμενοι. (3) ἐπεὶ δ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς πόλεως εἰς κλῆρον τοῖς Φραγκίσκοις ἐπέλαχε, μετανάσται πάλιν γινόμεθα, ὅτε καὶ τῶν ἐπὶ τῆς θεραπείας ἡμῶν ἄλλων ἄλλῃ διασπαρέντων καὶ πάντων ἀπανθρώπως ἡμᾶς παρεικότων ἐπωμίδια φέρειν ἡμεῖς ἠναγκάσμεθα τὰ μήπω τῶν παιδαρίων ποσὶ χρώμενα, στέγειν δὲ ὑπὸ μάλην καὶ ἄρρενα παῖδα ὑπομαστίδιον, καὶ χωρεῖν οὕτω διὰ μέσου τῶν ἀγυιῶν. ἡμέρας τοίνυν πέντε μετὰ τὴν ἅλωσιν τῇ πόλει προσμείναντες ἀπαίρομεν καὶ ἡμεῖς.
P. 379 ἦν δὲ τότε σάββατον, κατὰ θείαν οἶμαι καὶ μὴ τυχηρὰν περίπτωσιν ἢ συγκυρίαν οὕτωσί πως συμβὰν ἄλογον, καὶ χειμών, ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς ὠδῖσιν ἔτι ἡμῶν ἡ σύζυγος, ὥστε καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ προαγόρευμα ὃ φησιν εὔξασθαι μὴ γενέσθαι τὴν φυγὴν ἡμῶν χειμῶνος ἢ σαββάτου, καὶ „οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις," ὡς εἴπερ ἐφ' ἡμῖν προείρητο, πέρας ἀτεχνῶς εἰληφεν. ὡς δ' ἱκανοὶ συνήθεις καὶ συγγενεῖς καὶ πλῆθος ἕτερον κατὰ θέαν ἡμῶν συνδραμὸν τῆς πορείας εἰχόμεθα, ἐπ' ἴσης ἀγορᾷ μυρμήκων διιόντες τὰς τριόδους, προσυπήντων ἡμῖν οἱ στρατοί, οὐχ ὡπλισμένοι

2. κατὰ βραχεῖς] ὀλίγους ὀλίγους ὡς αἰχμαλώτους ἤγαγε B. 3. ἔξειμεν A. an ἐξῆμεν? 5. φραντζίσκοις B. 9. στεγεν] καὶ ἕτερον παιδίν μετὰ φασκέας βιζάνον κρατεῖν B. 14. καὶ χειμών] ἦν δὲ καὶ ἡ ἡμέρα ψυχρὰ καὶ χειμωνική, καὶ ἡ γυνή μου πρὸς γένναν ἕτοιμος B.

defensor nos in alias aedes, ubi nobis noti Veneti habitabant, duceret, pauci simul exibamus, illo manibus nos trahente et ut praedam suam comitante, tristes et male vestiti. (3) Sed ubi ad illam urbis partem Francis assignatam rursus pervenimus, inde profugimus, a famulis nostris omnibus, aliis alio dispersis, inhumaniter deserti, liberis nostris, qui nondum ingredi poterant, humeris impositis. et filiolum lactentem adhuc sub ala ferre et ita per medios vicos incedere coacti sumus. et dies quinque post captam urbem commorati et ipsi discessimus die sabbati. quod divina providentia et non fortuito casu factum videtur. accedebat et hiems, et nostra uxor vicina erat partui. ut illa Christi praedictio, quae monet orandum esse ne fuga nostra in sabbato et hieme fiat, et praegnantibus in diebus illis male ominatur, non secus ac si nostra causa dicta esset, exitum sortiretur. ut vero complures familiares et cognati aliaque turba ad nostrum conspectum confluxerant, non aliter quam coetus formicarum per trivia pergebamus, occurrentibus nobis exercitibus non accurate

πρὸς ἀκρίβειαν, μαχαίρας δ' ἐπιμήκεις παρὰ πλευρὸν πλά- B
γιον τοῦ ἵππου ἐξηρτημένοι καὶ παραξιφίδια ταῖς ζώναις ἐνιέ-
μενα φέροντες, οἱ μὲν τῶν σκύλων ἔμφορτοι, οἱ δὲ τοὺς πα-
ριόντας αἰχμαλώτους ἐξιχνιάζοντες εἰ λαμπρὰν ἐσθῆτα περί-
κεινται διερρωγότι περιστελλομένην χιτῶνι ἢ γοῦν ἀργύριον
καὶ χρυσίον τῷ κόλπῳ ἐνθάπτουσιν, οἱ δὲ καὶ γυναικῶν ταῖς
κάλλει διαφερούσαις πεπηγόσι βλέμμασι μηδὲ ῥᾳδίως ἀπο-
σπωμένοις ἐνατενίζοντες ὡς ἁρπάσοντες αὐτίκα καὶ βιασόμε-
νοι. περὶ ταῖς γυναιξὶ τοίνυν ἡμεῖς δείσαντες τὰς μὲν ὡς ἐν
σηκῷ τῷ μέσῳ ἡμῶν ἀπειλήφειμεν, ταῖς δὲ νεάνισιν ἐπεσκή-
ψαμεν ἐντρίψασθαι πηλῷ τὰ πρόσωπα ἀντίρροπα τῶν πρώην
κομμώσεων καὶ τὸν πυρσὸν οὕτω κατασβέσαι τῶν παρειῶν,
ἵνα μὴ ὡς ἐν νυκτὶ φρυκτωρούμενον πῦρ προκαλῆται τοὺς C
ὁδευτὰς πρῶτα μὲν θεατάς, ἔπειτα δ' ἐραστάς, ἐκ δὲ τούτου
καὶ βιαστάς, ἀνεύθυνον ὁρῶντας τὸ ἴδιον θέλημα, ἅμα καὶ
χεῖρας ἱκέτιδας αἴροντες εἰς θεὸν καὶ μετὰ συνοχῆς καρδίας
τὸ στῆθος τύπτοντες καὶ δακρύοις τὰ ὄμματα τέγγοντες, εἴ
πως ἅπαντες καὶ πᾶσαι τοὺς ὠμηστὰς ἐκείνους θῆρας σχοίη-
μεν ἀδιαλώβητοι παρελθεῖν. ἔδει δὲ διὰ τῆς Χρυσείας πύ-
λης ἡμᾶς ἐξελθεῖν. ὡς δὲ περὶ τὸν νεὼν ἤκομεν Μωκίου
τοῦ καλλιμάρτυρος, ὑβριστὴς καὶ ἀνόσιος βάρβαρος ὡς ἀμνά-
δα λύκος ἐκ μέσων ἡμῶν ἁφαρπάζει κόρην εὐπλόκαμον, τι-

1. μαχαίρας] σπαθία δὲ ζωννύμενοι καὶ παραμάχαιρα, οἱ μὲν φορτωμένοι τὰ κουρσιμαῖα B. 11. ἀντίρροπα] ἀντὶ τῶν ἐφτιασμάτων καὶ κοκκίνων ὧν ἐτίθουν πρότερον, ἵνα κατασβέσωσι τὴν τῶν μαγούλων κοκκινότητα B. 22. εὐπλόκαμον] καλλιπρόσωπον καλότριχον B.

armatis, sed praelongis ensibus ad latera equorum suspensis, et pugiones cingulis insertos gestantibus; quorum alii manubiis onusti erant, alii praetereuntes captivos excutiebant, an sub lacera tunica splendidam vestem celarent aut argentum aurumve in sinu occultarent. alii mulieres forma praestantes ita defixis oculis intuebantur, quasi mox eas ad stuprum rapturi essent. nos igitur mulieres, earum pudicitiae metuentes, in medium agmen tanquam in ovile recepimus, adolescentulas vero coeno faciem illinere ut pridem fucis, atque ita ruborem genarum extinguere iussimus, ne formae venustas principio, ut viatores noctu elatus ignis, spectatores, deinde amatores, postremo raptores alliceret, cum sibi licere viderent omnia. interim supplices ipsi manus ad deum tendebamus, afflictis animis pectora plangentes et oculos rigantes lacrimis, si quo modo omnes immanes istas feras salvi et inviolata pudicitia evaderemus. cum autem nobis per auream portam exeundum esset, ut ad incliti martyris Mocii aedem venimus, insolens et nefarius quidam barbarus

[illegible]
θεῖς τῆς ἡμετέρας φωνῆς ἐκ τ
ἔστι δ' ὧν καὶ χειρὸς ἁπτόμε
P. 380 οὕτως ἐς οἶκτον προκαλέσασθαι
V. 312 τὸν ἀναιδῆ καὶ φιλόσαρκον. ἡ
ἐφείποντο. ὡς δ' ἐπέστημεν ἔ
μὲν τὴν κόρην εἴσω ἐκπέμψας
τοὺς ἀντιστησομένους ἀποκρουσο
λῳ ὑποδείξας „οὗτος" εἶπον „ὁ ἐ
καὶ τῶν εὖ γεγονότων ὑμῶν πα
ὑμεῖς μὲν γὰρ γυναιξὶ ταῖς ὑπ
ράτοις ἀνδρός, καί γε ἔτι ταῖ

2. διαθροηθέντες] ἐφωνάξαμεν
ὑπὸ τῶν παλμάτων τοὺς πόδα
μένος B. Wolfius τέλματος legi
εὑρέθην B. 10. ἱλασίμοις] ἑλ
χείρας A. μόλις om A.
ἐγὼ B. 15. φιλογύνις A.
ὀσπητίου βαλών.

puellam formosam, iudicis cuiusda
quam lupus agnam abripit. quo
noster consternatus exclamavit. pu
afflictus, tum etiam in coenum p
crebro me tanquam ficulnum prae
orabat ut sibi pro virili ad puella
itaque statim conversus vestigia
vim factam proclamans, et supplici

μοιχικοῦ μέχρι βλέμματος, εἰ δυνατόν, συνελθεῖν ἐθεσπίσατε, καὶ ὅρκοις τὰ περὶ τούτων φρικώδεσι διειλήφατε· ὁ δὲ ἀποφλαυρίσας τὰς ὑμῶν ἐντολάς, ταῖς παρθενικαῖς ἐπὶ μάρτυσι πολλοῖς ὀνηδὸν ἐπιβρωμώμενος οὐχὶ δέδιε. τοῖς αὐτῶν B
οὖν ὑμῶν νόμοις καὶ τοῖς ἐν χερσὶν ἡμῖν ἐπαμύνατε, μαλαχθέντες τούτοις τοῖς δάκρυσιν, ἃ καὶ θεὸς προσίεται καὶ ἡμῖν ἡ φύσις ἐς τὸν πρὸς ἀλλήλους οἶκτον βοήθημα μέγιστον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπωχέτευσεν. εἰ δὲ καὶ πατέρες παίδων ὑμεῖς, ναὶ πρὸς τῶν συλλέκτρων καὶ τῶν φίλων ὑμῖν τέκνων τοῖς ἱκέταις ὑμῶν χεῖρα ὀρέξατε, ναὶ πρὸς τοῦ τάφου τοῦ θεοδέγμονος καὶ τῶν Χριστοῦ παραιφάσεων, αἷ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ καλουμένοις κοινῶς πᾶσιν ὑποτιθέασιν ἐκεῖνα ποιεῖν τοῖς ἀνθρώποις ἃ καὶ σφίσιν ὑπ' ἐκείνων γενέσθαι βούλονται." τούτοις τοῖς ῥήμασιν ὡς ἐξ ἐφόδου χρησάμενος τὰ τῶν ἀνδρῶν C
ἐκείνων φρονήματα διανέστησα. οὐκοῦν ἐνέκειντο τὴν κόρην αἰτούμενοι. ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὑπερεώρα, ἔρωτι καὶ θυμῷ τυραννικωτάτοις δυσὶ πάθεσιν ἐνισχόμενος· ὡς δὲ εἰς ὀργὴν ἐπιφρίσσοντας ἑώρα τοὺς ἄνδρας καὶ προτείνοντας ἐκείνῳ τὴν ἐπὶ σκόλοπος ἀπαιώρησιν ὡς ἀδίκῳ ἅμα καὶ ἀναιδεῖ, τὸ δ' ὅλον οὐκ ἀπὸ χειλέων μόνον ἀλλὰ καὶ καρδίας τὴν διάλεξιν ἐκείνῳ πεποιημένους, ἐνδίδωσί τε μόγις καὶ τὴν κόρην ἀποδίδω-

4. ὀνηδὸν] ὡς γάδαρος ὀγγαρίζων B. 9. πρὸς τῶν] διὰ τὴν ἀγάπην αὐτῶν τοὺς ὑμετέρους βοηθήσατε παρακλήτορας B. 11. ἀπ'] ὑπ' A. 13. γίνεσθαι A. 16. ἔρωτι] ὑπὸ ἔρωτος καὶ μανίας τῶν δύο κεκτημένος παθῶν B. 18. καὶ προτείνοντας] καὶ φουρκίσειν αὐτὸν ἔλεγον B.

psit. vos enim edixistis, ne coniugatae mulieris aut virginis aut dedicatae deo puellae vel impudico aspectu, si caveri possit, quisquam contaminetur, et iusiurandum ea de re sanctissimum dedistis. at iste vestra auctoritate contempta, in conspectu multorum, ut salax asinus, in virgines impetum facere non dubitavit. vos igitur vestris legibus et armis nos defendite, lacrimis his deliniti, quas deus admittit etiam, et natura maximum mutuae misericordiae incitamentum in oculos nostros derivavit. quodsi et vos liberos habetis, per coniuges et carissima pignora obtestor ut nobis supplicibus manum porrigatis. obtestor per divinum sepulcrum et Christi praecepta, quae Christianos omnes iubent ea facere hominibus, quae ab iisdem sibi praestari cupiant." his verbis ex tempore usus virorum illorum animos excitavi, ut puellam serio repeterent. at ille principio verba illorum contemnebat, amore et iracundia duobus violentissimis affectibus occupatus. sed cum irati instarent et suspendium ei minitarentur ut iniurio simul et impudico, denique verba illa non ex labiis sed ex pectore promanare cerneret, vix tandem minis expugnatus puellam

ἔτι στάσιν ἔχουσιν. „εἰ γαρ
„εἰς τέλος ἤδη ἐξέλιπον, πυρὶ
ὑμῖν ἔτι καὶ τῷ ἑστάναι; καὶ τ
σθε μετέπειτα; εἰ μή γε τοῖς
θρον ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς, ὅταν ἀνασ
οὕτω διαθεμένους, ἐπιβεβηκὼς
Δαβιδικὴν προαγόρευσιν; καὶ σ
P. 381 λεια, πόλις περιοχῆς, πόλις
σκήνωμα ὑψίστου, αἴνεσις καὶ ὕμ
καὶ προσφιλὲς ξενοδόχημα, καὶ
πόλεων, ἅσμα δὲ ἀσμάτων καὶ λαμ
σπανίων πανταχῇ θεαμάτων σπ
σπάσας ἡμᾶς ἀπὸ σοῦ ὡς ἐκ μ

7. ὡς εἶχον] καθὼς ηὑρισκόμην
τῷ] τὸ ΛΡW. καὶ φυλάξεσθ
ἀνταποδώσετε B. 16. δαβιτικ
περιέχουσα B. 20. τῶν σπα
θεαμάτων ἀκριβέστατον θέαμα

restituit. pater conspectu filiae ex
ob foedas illas nuptias propulsatas,
ciscitur.

4. Postquam urbe excessimu
et fortunas suas cum eiulatu miser
prolapsus tantum non cum moen
sent integra nec lacrimarent nec i
erecta starent. nam si (inquam) ea
ferro et igni penitus sublata co

να; τίνες γενοίμεθα; ποῦ τραποίμεθα; ποίαν παραψυχὴν εὕ-
ροιμεν γυμνοί, ὡς ἐκ κοιλίας μητρὸς τῶν σῶν ἐκσπασθέντες
κόλπων, καὶ φανέντες παρ' ἔθνεσι κιθάρια καὶ θρύλλημα,
ἀδελφοὶ Σειρήνων, ἑταῖροι στρουθῶν, καὶ ψωμιζόμενοι μὲν
ἀνάγκας, ὕδωρ δὲ χολῆς ποτιζόμενοι. πότε σε θεασόμεθα
οὐχ ὡς νῦν πεδίον ἀφανισμοῦ καὶ κοιλάδα κλαυθμῶνος καὶ B
πατουμένην ὑπὸ στρατοπέδων, εἴτε μὴν ἐξουθενημένην καὶ V. 313
ἀπωσμένην, ἀλλ' ἐξαιρουμένην καὶ σωζομένην, καὶ προσκυ-
νουμένην ὑπὸ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε,
καὶ γάλα ἐθνῶν θηλάζουσαν καὶ πλοῦτον βασιλέων ὡς πρώην
ἔδουσαν; πότε δὲ καὶ ὡς φύλλα συκῆς καὶ χιτῶνας δερματί-
νους ἀποβαλούμεθα τὰ ῥικνὰ ταῦτα ῥάκη καὶ μηδὲ τοῦ παν-
τὸς ἔξικνούμενα σώματος, ἃ ἡμῖν περιέθεντο οἱ ἐπίβουλοι
ὡς ὄφεις ἀλλόφυλοι, τὰ σύνοικα ἡμῖν κακὰ καὶ ἐπίβουλα καὶ
βαρύζηλα, ἐπενδυσόμεθα δ' αὖθις τοὺς ἐξ ὑφῆς στιλπνοτέρας
καὶ χλιδῶντας χιτῶνας, οὓς πρώην περιεκείμεθα; ἀλλ' ἵλασαι
θεόν, ἁγιωτάτη τῶν πόλεων· προβαλοῦ τοὺς νεώς, τὰ τῶν C
μαρτύρων λειπόμενα, τὰς συμφορὰς αὐτάς, τῶν πειρατηρίων
τὸ μέγεθος, ὧν εἰς κόρον μετέσχηκας, ἀνδράσιν ἀνοσίοις
ἐκδοθεῖσα εἰς πύρωσιν. ἐπικάλεσαί γάρ με, φησίν, ἐν ἡμέ-
ρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με. ἆρα
δὲ προσθήσω καὶ εἰς σέ ποτε ἐπιβλέψαι, παμμέγιστε ναὲ καὶ

1. τίνες] τί ἵνα γενώμεθα. ποῦ ἵνα πορευθῶμεν B. 3. καὶ φανέντες — ποτιζόμενοι om A. 12. ἀποβαλούμεθα] ἐξεκδυσώμεθα τὰ χάρβαλα ταῦτα καὶ ἐσχισμένα ῥοῦχα B. 14. καὶ βαρύζηλα — περιεκείμεθα B. 18. μαρτ. ἐναπολειφθέντα ἅγια λείψανα B.

su raris spectaculum rarius, quis nos a te avulsit ut a cara matre caros liberos? qui erimus? quo nos vertamus? quam consolationem inveniemus, nudi a tuo sinu ut ex utero matris avulsi? quando te spectabimus, non talem qualis nunc es, campum vastitatis, vallem luctus, conculcatam ab exercitibus, redactam ad nihilum et profligatam, sed exaltatam et incolumem, et adorandam ab iis qui te depresserunt et irritarunt, et bona gentium sugentem, et divitias regum ut ante comedentem? quando tandem, ut ficulna folia et pelliceas tunicas, laceros istos pannos nec totum corpus obtegentes abiiciemus? quibus nos barbari ut insidiosi serpentes, mala coniuncta et infesta circumdederunt? age vero, urbs sanctissima, placato deum praetende templa, martyrum reliquias, ipsas calamitates, cladium magnitudinem quibus es oppressa, nefariis viris ad incendendum data. iubet enim invocari se tempore necessitatis tuae: nam fore ut ipse te eripiat, tu vero eum laudes. nunquid, templum amplissimum et divinissimum, unquam posthac te videbo, caelum terrenum, so-

θειότατε, οὐρανὲ ἐπίγειε, θρόνε δόξης θεοῦ, Χερουβικὸν ὄχημα, στερέωμα δεύτερον, ἀγγέλλον τὴν τῶν χειρῶν θεοῦ ποίησιν, θέαμα καὶ ἔργον ἐναδικὸν καὶ εὕριζον πάσης τῆς γῆς ἀγαλλίαμα; καὶ τίς ὁ ἐπαγγελλόμενος εἰ μὴ μόνος ὁ ἐν οἷς πέπονθε πειρασθεὶς τοῖς πειραζομένοις βοηθεῖν ἐπιστάμενος, καὶ ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερροτέρων αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν, καὶ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων ἀεὶ πρὸς τὸ βέλτιον;"

D 5. Ταῦτ' ἐξ ὑπεράντλου ταῖς ἀχθηδόσι ψυχῆς κενώσαντες πορευόμενοι ἐπορευόμεθα, κλαίοντες καὶ βάλλοντες τοὺς θρήνους ὡς σπέρματα. εἰ δὲ καὶ ἐρχόμενοι ἤξομεν, αἴροντες ἐν ἀγαλλιάσει τὰ τῆς δεξιωτέρας ἀλλοιώσεως δράγματα, δῶρον τοῦτο θεοῦ τοῦ παρακαλοῦντος τοὺς ὀλιγοψύχους καὶ σωτηρίου περιτιθέντος ἱμάτιον καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης ἐνδύοντος. προῆγε δὲ ἡμῶν ὁ οἰκουμενικὸς ἀρχιποίμην, μὴ πήραν φέρων, μὴ χρυσὸν ἐπὶ τὴν ὀσφύν, ἄραβδος καὶ ἀσάνδαλος καὶ χιτώνιον ἓν περικείμενος, ἐντελὴς εὐαγγελικὸς ἀπόστολος, ἢ μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ ἀντίμιμος, καθ' ὅσον ὀναρίῳ πτωχικῷ ἐποχούμενος μεθίστατο τῆς νέας Σιών, οὐ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐσχεδίαζε θρίαμβον. τότε δ' οὖν πέρας τῆς ὁδοῦ τὴν

P. 382 Σηλυβρίαν ἡμεῖς θέμενοι τοῦ λοιποῦ τοῦ πλάνου πεπαύμεθα, ἀνύβριστοι πανοικί, τὸ μέγα τοῦ θεοῦ περὶ ἡμᾶς φιλοτίμημα

3. εὔριζον] εὔρροιζον B. 14. ὑπερτεθέντος B. 15. ἀρχιποίμην] πατριάρχης μὴ δισάκιν ἔχων B. 16. ὀσφύν] ζώνην B. ἀσάνδαλος] ἐξυπόλυτος B. 21. σηλυμβρίαν B.

lium gloriae dei, Cherubice currus, firmamentum alterum, fabricam manuum dei annuntians, spectaculum et opus singulare, firmum universae terrae decus? et quis est qui pollicetur, nisi is solus qui in suopte supplicio tentatus, iis qui tentantur, succurrere didicit? qui inopem ex manu fortiorum et pauperem et mendicum a praedatoribus eripit, qui omnia facit ac subinde commutat in melius.

5. Quae cum ex animo doloribus redundante effudissemus, continenter ibamus plorantes et lacrimas tanquam semina spargentes. si vero redituri sumus prosperioris mutationis manipulos collecturi, dei munus id erit, qui pusillanimes confirmat, qui eos salutis veste induit et tunica laetitiae amicit. antecedebat autem nos Oecumenicus summus pastor, non peram ferens, non aurum in zona, sine baculo, sine calceis, una tunicula indutus, integer evangelicus apostolus, aut potius Christi exemplar, quatenus paupere asello vectus nova Sione discedebat, non autem triumphans illam ingrediebatur. ac tum nos Selybriam profecti oberrare destitimus, tota familia inviolata, quae magna dei liberalitas est et sempiterna perfectaque munificen-

αἰ ἀείμνηστον καὶ τέλειον δώρημα, μηδ' ἀρθρέμβολα καὶ χοινοδέσμους κἀπὶ τῶν κροτάφων ἀστραγάλους ὡς πολλοὶ τῶν αθ' ἡμᾶς δεξάμενοι διὰ χρημάτων ἀπόδοσιν, καὶ πρὸς μόου θεοῦ τρεφόμενοι τοῦ τὴν τροφὴν ἐν εὐκαιρίᾳ πᾶσι βρα-εύοντος καὶ τοὺς νεοσσοὺς τῶν κοράκων τοὺς ἐπικαλουμένους ὑτὸν δειπνίζοντος ἐς τὸ ἄφθονον, ἔτι γε μὴν τὰ μήτε νήθονα μήτε σπείροντα κρίνα τοῦ ἀγροῦ φιλοτίμως ἐνδύοντος. οἱ ' ἀγροῖκοι καὶ ἀγελαῖοι ἐπεκερτόμουν μᾶλλον τοῖς ἐκ Βυζαντίου ἡμῖν, καὶ τὴν ἐν πτωχείᾳ καὶ γυμνότητι κακουχίαν ἰσοολιτείαν ἀφρόνως ὠνόμαζον, οὐ τοῖς τῶν πέλας κακοῖς παι- B ενόμενοι. πολλοὶ δὲ καὶ ἀνομίαν ὑπολαμβάνοντες „εὐλογητὸς κύριος ὅτι πεπλουτήκαμεν" ἔλεγον, ὀλίγου τὰς τῶν συμυλετῶν οὐσίας ἀποδιδομένας ὠνούμενοι. οὐ γάρ πω βουθοίας εἰσῳκίσαντο Λατίνους, καὶ εἴδοσαν ὅπως μὲν τὸν ἄκρατον οἶνον ὁμοῦ καὶ ζωρότερον ὥσπερ καὶ τὸν χόλον ἀκέρατον χέουσιν, ὅπως δὲ Ῥωμαίοις ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδεώσει προσφέρονται.

Καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ ἡμέτερα καὶ τῶν οἷ συνεκοινώνουν μῖν σχήματος καὶ τῶν λογικῶν ἐν μεθέξει παιδεύσεων. οἱ ' ἐκ τῆς φαύλης συμμορίας καὶ ἀγοραῖοι ἐχρηματίζοντο, καὶ άλιν τὰ θεῖα βεβηλοῦντες ὑπὸ Λατίνων ἀποδιδόμενα καὶ ὡς κοινὸν ἀργύριον ἐμπορευόμενοι, ὡς εἴπερ τῶν ναῶν ἀφη- C

1. μηδ' ἀρθρέμβολα] μήτε δεθέντες μήτε ἀστραγγάλους ἐπὶ τοὺς μιλίγγους ἡμῶν θέντες, μή τι ἕτερον κακὸν παθόντες, καθάσπερ πολλοὶ ἔπαθον διὰ τὰ χρήματα B. 7. οἱ δ' ἀγροῖκοι] οἱ τῆς σηλυμβρίας δὲ χωριᾶται καὶ χυδαῖοι ἐγέλων μᾶλλον καὶ παρεβίβαζον ἡμᾶς τοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως B. 11. ἀνομίαν] καὶ ἀνομοῦντες παραλόγως ἔλεγον B.

ia, non ferreis manicis, non funibus vincti, non pugnis caesi, ut ulti ex nostris pecuniae dandae causa; et a solo deo enutriti, qui ibum omnibus opportuno tempore curat et pullos corvorum se inocantes largiter pascit, et agrestia lilia, quae neque nent neque eminant, splendide vestit. nam rustici et plebeii homines nobis Byantinis magis insultabant, et mendicitatis ac nuditatis miseriam equalitatem amenter nominabant, vicinorum malis nihilo facti pruentiores. multi etiam homines iniurii deum laudabant scilicet, quod itati essent popularium pretiosis facultatibus vili pretio redemptis. ecdum enim taurivoros Latinos in aedes suas receperant; neque orant, ut merum simul, quemadmodum et bilem, importune effunerent, et Romanos superbe et contemptim haberent.

Ac noster status, eorumque qui eiusdem conditionis et litteris ruditi erant, talis fuit. improbus autem grex et circumforanea turba ditescebat profanandis denuo sacris, quae Latini vendebant, iis-

τόμοις τὴν χεῖρα εσισουσαν, ως
τες. οἱ δὲ πλείους τὰς μὲν ὑπὸ
D ἵππων ἀνεῖχον, τανυπέπλους τινὰ
τρίχας συνεστραμμένας εἰς ὀπίσθι
ναικεῖα τυμπάνια καὶ τὰ τῶν οὐλ
κροτάφια καθέματα τοῖς ἵπποις
καὶ ἠκρατίζοντο πανημέριοι, οἱ
προσκείμενοι, οἱ δὲ καὶ τὴν πάτ

3. τῶν γὰρ ἱματίων] τὰ γὰρ τῶ
διὰ χρῆσιν ἀλλὰ διὰ γέλωτα φο
καὶ τὰ χρυσοῦφαντα σεντόνια σά
φαλὰς τῶν ἀλόγων αὐτῶν τιθέ
χρυσὰς σκέπας εἰς τὰς τῶν ἀλ
ἄλλοθεν περιέτρεχεν. B. 7.
καλαμάρια καὶ κονδύλια κρατοῦ
χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐδίδων αὐ
12. τανυπέπλους] καὶ ῥοῦχα μα
αὐτῶν εἰς ἕνα πλόκαμον πλέκοι
γυναικεῖα τυμπάνια καὶ τὰς ὀκ
τῶν ἐκ τριχῶν ὁμαλῶν καὶ ξαν
τες ἔσυρον. B.

que tanquam communi merce cau
templis dei esse desiissent. hostes
iis praesertim quae ad Romanoru
rent. nam vestibus lati clavi non
duti per vicos incedebant, lineas
ponebant; et quae in humeris
lis bestiarum alligabant, atque i
alii calamos scriptorios, atrament

ἐπιδείπνιον, ἥτις ἦν νῶτοι βοείων κρεῶν διαχαλώμενοι λέβητι καὶ συῶν τεμάχη ταριχηρὰ κυάμοις ἁλητοῖς συνεψόμενα, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκ σκορόδων ἐπέμβαμμά τε καὶ σύνθεμα ἐξ ἄλλων χυμῶν δριμυσσόντων τὴν αἴσθησιν. ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ σκῦλα διενείμαντο, οὐκ ἦν τις παρ' ἐκείνοις διαστολὴ ἐπίπλων καὶ σκευῶν βεβήλων τε καὶ ἁγίων. ἀλλ' ἐπ' ἴσης ἅπασιν εἰς τὰς σωματικὰς χρείας ἐκέχρηντο, θεοῦ καὶ Θέμιδος κατὰ μηδὲν ἐμπαζόμενοι. τὰ δὲ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων P. 383
θεῖα εἰκάσματα εἰς ἕδρας καὶ ποδῶν θρανίδας παρῆγον. (6) ὡς δὲ καὶ κλήρους πόλεων καὶ χωρῶν ἤρξαντο βάλλειν, ἦν ἰδέσθαι καὶ θέσθαι ὅτι διὰ πλείστου τοῦ θαύματος ἀνδρῶν τυφομανῶν μὴ ξυμβλητὴν ἀπόνοιαν, εἴτ' οὖν παράνοιαν εἰπεῖν οἰκειότερον. ὡς γὰρ βασιλέων ἤδη βασιλεῖς καθεστῶτες καὶ τὸ περίγειον ἅπαν ἐν χερσὶν ἔχοντες, τοῖς μὲν Ῥωμαϊκοῖς σχοινίσμασιν ἀπογραφεῖς ἐπέστησαν, γνῶναι πρότερον τὰς ἐπετείους ἀποφορὰς θέλοντες, εἰθ' οὕτω κατὰ πάλους αὐτὰ μερίσασθαι, τὰς δὲ παρ' ἄλλοις ἔθνεσι καὶ βασιλεῦσι καρπουμένας ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας ἐκ τοῦ αὐτίκα διείλοντο. ἥ τε οὖν ἐν πόλεσιν εὐδαίμων καὶ πρὸς τῷ Νείλῳ κειμένη B
Ἀλεξάνδρεια τῷ τε κλήρῳ ὑπέκειτο καὶ Λιβύη, καὶ Λιβύης τὰ ἐς Νομάδας καὶ Γάδειρα παρατείνοντα, Πάρθοι τε καὶ Πέρσαι, ἐπὶ δὲ Ἴβηρες ἐῷοι καὶ Ἀσσυρία γῆ καὶ Ὑρκανοί,

1. ἥτις ἦν κρέη χοίρων καὶ βοῶν εἰς τὰ καχάβια βάλλοντες καὶ κατακόπτοντες ἐταρίχευον, εἰσάγοντες καὶ ἀπὸ τῶν ἁλεσμένων ὀσπρίων, καθὼς καὶ τὴν σάλτζαν αὐτῶν ἐποιοῦσαν μετὰ σκόρδων καὶ ἄλλων εἰδῶν τῶν δριμυτέραν ποιούντων τὴν αἴσθησιν. B. 9. εἰς ἕδρας] εἰς ποδαρούλια καὶ σουπέδια κατεσκεύαζον B. 15. γνῶναι] ἵνα πρότερον γνωρίσωσι τὰ εἰσοδήματα τῶν πόλεων καὶ τῶν κατεπανοικίων B. 22. ὑρκάνιος A.

ntinctus ex alliis et liquor ex aliis acribus humoribus confectus, ost manubiarum partitionem sacra minime a profano distinguebantur, sed ex aequo corporis usibus utraque adhibebantur, sine ullo numinis et religionis respectu, adeo ut Christi et sanctorum divinis maginibus pro sellis et scabellis uterentur. (6) Postquam provincias et urbes sortiri coeperunt, vecordiam, ne insaniam dicam, virorum superbia tumentium incomparabilem non sine summa admiratione cerneres. quasi enim iam reges regum effecti et orbem terrarum suis nanibus complexi, in Romanas provincias descriptores miserunt, ut annuis reditibus in primis cognitis deinde eas sortito distribuerent. aliarum vero nationum principatus et regna statim diviserunt. sub ortem cecidit beata urbe Nilo adiacens Alexandria, Libya, ea quae a Libya usque ad Numidiam et Gades pertinent, item Parthi et Persae, Orientales Iberes, Assyria, Hyrcania, et quae ad Orientem maxi-

καὶ ὅσα οἱ πρὸς ἕω μέγιστοι ποταμοὶ τοῖς ὕδασι διειλήφασιν. ἀλλ' οὐδὲ τὰ πρὸς βορρᾶν νενευκότα κλίματα εἰάθη ἀκλήρωτα, ἀλλὰ κἀκεῖνα οἱ αὐτοὶ διενείμαντο. καὶ ὁ μὲν ὡς ἱπποτρόφους καὶ φόροις περιβριθεῖς ἃς ἐκληρώσατο πόλεις δι' ἐπαίνου ἐτίθετο καὶ τοῦ κλήρου ἑαυτὸν ἐμακάριζεν, ὁ δὲ ὡς κομώσας ἄλλοις ἀγαθοῖς θαυμάζων οὐκ ἔληγεν. οἱ δὲ καὶ περὶ κλήρου πόλεων ἤρισαν, καὶ ἀντέδοσαν ἄλλοις ἕτεροι καὶ ἀντέλαβον πόλεις καὶ ὅρια. τινὲς δὲ καὶ μάλα δόξαν ἀσπάσιον τὸ Ἰκόνιον εἰς κλῆρον εἰληφέναι ἠγωνίσαντο. καὶ πύλας C τῆς πόλεως καὶ τέμαχος τῆς ἁλύσεως, ἣ διαταθεῖσα συνέχε τὸν ναύσταθμον, τοῖς ἐν Συρίᾳ ὁμογενέσι μετὰ πλείστων πλοίων πεπόμφασι, καὶ διαφῆκαν ἀγγέλους ἅπανταχῇ τὴν τῆς πόλεως διατρανώσοντας ἅλωσιν. δεῆσαν δὲ καὶ βασιλέα χρισθῆναι, εἰς τὸν μέγιστον νεὼν παραγίνονται τῶν ὁπαδῶν τοῦ Χριστοῦ· ἐκεῖσε γὰρ συνερχόμενοι περὶ τῶν πρακτέων σφίσιν ἐβουλεύοντο. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κατά τι πάτριον ἔθιμον κρατῆρας τέσσαρας στιχηδὸν ἐσκέπτοντο διαθέσθαι, ὧν εἷς τὴν ἀναίμακτον θυσίαν στέγειν ἤμελλε, καὶ οὕτως ἐνδοῦναι τοῖς θυηπόλοις ἐφ' ἑκάστῃ κλήσει τῶν εἰς ἀρχὴν ἐπι-

2. ἀκλήρωτα] ἀμοίραστα B. 10. τέμαχος] ἀπὸ τῆς ἁλύσεως κρέμασιν μίαν B. 17. κρατῆρας] ποιῆσαι πρὸς τὴν ποσότητα τῶν ψηφισάντων ἀνθρώπων εἰς βασιλέα, ποιῆσαι καὶ τοσούτους σιατῆρας ἤγουν δισκοποτήρια, καὶ εἰς ἓν ἐκ τούτων τὴν θυσίαν ἐμβαλεῖν ἤτοι τὸν δεσποτικὸν ἄρτον, τὰ δὲ ἕτερα κατιδεῖψαι εὐκαίρᾳ, καὶ δοθῆναι αὐτὰ τοσούτοις ἱερεῦσι, εἶτα ἵνα ἔλθωσιν οἱ ψηφισθέντες, καὶ λάβῃ εἷς ἕκαστος ἀπὸ τῶν τοῦ ἱερέως χειρῶν τὰ ἅγιον ποτήριον, καὶ εἰς ὃ ἂν εὑρεθῇ τὸ δεσποτικὸν σῶμα, ἐκεῖνον εἰς τὴν ἀρχὴν δέξονται τὸν τὴν θείαν μερίδα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ δεξάμενον B.

mis fluminibus disterminantur. ac ne Septentrionales quidem regiones sunt praeteritae, sed eae quoque sortito distributae. alius suas urbes ut magnum vectigal pendentes et equis alendis aptas laudabat, et sortem suam extollebat; alius ut aliis bonis florentes mirari eas non desistebat; alii de sortitione urbium rixabantur; alii inter se urbes et fines permutabant; alii magnopere contendebant ut Iconio potirentur. portas vero urbis et catenae partem, quae ad navalia continenda extendebatur, suis in Syria popularibus cum plurimis navigiis miserunt, passim dimissis nuntiis, qui captam esse urbem vulgarent. iam cum imperator creandus esset, in aedem sanctorum apostolorum deliberandi ergo convertere; ac principio, patrio quodam ritu, pro numero candidatorum quatuor calices ordine collocare instituerunt, quorum unus incruentam victimam contineret, caeteris vacuis; eosque tradere totidem sacerdotibus, ut ad cuiusque

λεγέντων αἴρειν ἕνα τῶν σκύφων καὶ προσάγειν αὐτοῖς· ἐκεῖ- V. 315
νος δ' ἦν ὃ τῶν λοιπῶν εἰς τὴν ἀρχὴν προκριθησόμενος, ὃ
καὶ λαχὼν τὸ ποτήριον τὸ τοῦ θείου σώματος καὶ αἵματος D
τοῦ Χριστοῦ μέτοχον. δόξαν δὲ τῷ Βενετίας δουκὶ τῷ Λαν-
δούλῳ εἰς ψῆφον ἀπολυθῆναι τὴν πρόβλησιν, ἐκλέγονται ψη-
φηφόροι πέντε μὲν ἐκ τοῦ τῶν Φραγκίσκων καὶ Λαμπάρδων
γένους, οἱ παρ' ἐκείνοις ἄριστοι, ἐκ δὲ τῶν Βενετίκων ὁμοί-
ως ἕτεροι πέντε. καὶ τῆς τῶν πλειόνων ψήφου κρατησάσης
ὁ τῆς ἀρχῆς ἔπεσε κλῆρος πρὸς Βαλδουῖνον τὸν τῆς Φλάντρας
κόμητα, πλὴν ὡς ἤδετο παρὰ πᾶσι, κατὰ δόλον τε καὶ περί-
νοιαν τοῦ δουκὸς Βενετίας Λανδούλου. πηρὸς γὰρ ὢν οὗτος
τὰς ὄψεις, καὶ τοῦ κλήρου κατὰ τοῦτο τῶν ἀρξόντων δια-
γραφείς, ἠβούλετο χειρίζειν τὴν βασιλείαν τὸν τὸ ἦθός τε
ἱλαρώτατον καὶ μὴ τὸ φρονεῖν ἀρχικώτερον, τὸ δ' ἐν μείζο-
νι παρ' ἐκείνῳ μᾶλλον σπουδῇ, καὶ τὴν ἰδίαν χώραν κληρού- P. 384
μενον τῶν τῆς Βενετίας ὅρων διισταμένην κατὰ πολύ, ὡς εἴ
ποτε διχονοήσειαν ἀλλήλοις βασιλεὺς καὶ Βενέτικοι, μὴ εἴη
ἐκ τοῦ σχεδὸν βασιλεῖ δυνάμεις πλείους οἰκειακὰς μεταπέμ-
πεσθαι ἢ γοῦν εὐμαρῶς εἰσιέναι τὰ Βενετίκων ὅρια καὶ
ταῦθ' ὁπωσδὴ κατατρέχειν καὶ σίνεσθαι, ἃ δὴ πάντα ἤδει
πρὸς ἰσχύος ἔχοντα δρᾶν τὸν Βονιφάτιον μαρκέσιον ἐκ Λαμ-
παρδίας τὴν γένεσιν ἔχοντα· Λαμπαρδίαν δὲ οἰκεῖσθαι πα-
ράλιον, καὶ ῥᾳδίας εἶναι τὰς ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐκ-

6. φραντζίσκων B, omissis καὶ Λαμπάρδων. 11. πηρὸς] μὴ βλέπων τοῖς ὀφθαλμοῖς καλὰ B. 12. τοῦτο] τούτου PA. 21. λουμπαρδίας B.

principis nomen unum tollerent et eis redderent. imperium vero penes eum futurum erat, qui eum calicem accepisset, in quo divinum corpus et sanguis Christi esset. deinde cum Veneto duci Dandulo designationem suffragiis committere visum esset, ex Francis et Longobardis quinque optimatibus et ex Venetis totidem iudicibus lectis, plurium suffragiis imperii sors Balduino Flandriae comiti obtigit. verum ubique celebre est dolo et solertia Danduli id esse factum. qui cum ob caecitatem numero candidatorum excluderetur, imperium penes eum esse voluit qui hilarioribus esset moribus et ingenio minus ambitioso, quanquam id spectavit potius, ut privatus imperatoris designati principatus quam remotissimus esset a ditione Venetorum, ne si qua controversia cum illo incidisset, plures copias subito ex suo territorio accersere, aut Venetos fines commode invadere aut incursionibus vexare posset. quae omnia in expedito esse Bonifacio marchioni ex Longobardia originem trahenti norat, quae maritima esset, unde facile in Romanas provincias traiiceretur et ob propinquitatem magnae clades Venetis quoque importari possent. his igitur

ὅσον Βενετία Ῥωμαίων ἀποσχοι
ὅλῃ ψυχῇ προσκεχηνότα καὶ ἀ
C νον, μήτε μὴν ὑπὸ χρονίας γυ
ὁποῖον ἠπίστατο τὸν μαρκέσιον
κοντα καὶ δύο ἔτη γεγένηται.
τος εὐλαβὴς τὰ πρὸς θεόν, ὡς
κρατής, γυναικὶ δὲ μηδὲ μέχ
ὅσον χρόνον τῆς οἰκείας γαμετ
τοὺς ὕμνους ἐσχόλαζε τοῦ θε
βέρνα, καὶ ἀκούειν τοὺς πρὸς
το. τὸ δὲ μέγιστον, δὶς εἶχεν
ρας ἐπεμβοῶντα μηδένα τῶν ο
ζεσθαι μὴ νομίμῳ γυναικὶ πλη

5. ὁ πηρὸς] ὁ τοὺς τοῦ σώμ
φραντζίσκων B. 10. Βεν
ἐγίνωσκε τὸν βαλδουῖνον δ
ἔμελλε B. 14. ἄλλως] ἀλ
εἰς θεὸν ὑμνητήριον καὶ πρὸ
δὲ μέγιστον δεύτερον ἐγυβέντ
οἰκείων om A.

rationibus haud sane absurdis
videntibus obscura lumine ingenii
marchionem repulit, praelato ill
tentia Balduino, quem ex infe
rum autem et Venetiarum limi
Venetiae a Romanis provinciis
Balduinus toto pectore illi studel
diuturno rerum usu pollebat

7. *Βασιλεύας τοίνυν ὁ Βαλδουῖνος ἐς μέρη ἔξεισι τὰ* P. 386
ἑσπέρια, οὐχ ὡς αὐτὰ χειρωσόμενος (πάντα γάρ οἱ ἁλώσιμα V. 316
ᾖετο, „πᾷ βῶ καὶ κινήσω τὰν γᾶν τῷ δόρατι" μικροῦ κομ-
πάζων καὶ λίαν ἀγερώχως ὑπὲρ Εὐκλείδην φθεγγόμενος) ἀλλ'
ὡς διὰ φιλίων χώρων παρελευσόμενος καὶ βασιλεὺς Ῥωμαί-
ων ἀναγορευθησόμενος πρὸς παντός, οὗ χάριν οὐδὲ κομιδῆς
οἱασοῦν κατηξιώκει τινὰς τῶν Ῥωμαίων ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ
τε καὶ πολιτικοῦ συντάγματος, ἀλλ' ἁπαξάπαντας ἀπεπέμψα-
το. τοῦτο δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦ στρατιωτικοῦ ἡγεμόσι καὶ
κόμησι δέδοκτο· τὴν γὰρ ἀνδρείαν τῶν συννόμων ἀρετῶν B
ἀφορίζοντες, καὶ ταύτην ἑαυτοῖς οἰκειοῦντες ὡς συγγενὲς καὶ V. 317
σύντροφον ἐπιτήδευμα, οὐδὲν τῶν ἄλλων ἐθνῶν εἰς Ἄρεος
ἔργα παρασυμβεβλῆσθαί σφισιν ἠνείχοντο. ἀλλ' οὐδέ τις
τῶν Χαρίτων ἢ τῶν Μουσῶν παρὰ τοῖς βαρβάροις τούτοις
ἐπεξενίζετο· καὶ παρὰ τοῦτο οἶμαι τὴν φύσιν ἦσαν ἀνήμεροι
καὶ τὸν χόλον εἶχον τοῦ λόγου προτρέχοντα. διελθὼν τοίνυν
τὰς Θρᾳκῴας πόλεις ὁ Βαλδουῖνος τῇ μὲν Ὀρεστιάδι φρουρὰν ἐγκατέλεξεν, ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὸ Διδυμότοιχον καὶ τὴν
ἐκ Φιλίππου παρώνυμον πόλιν διεπράξατο. ὡς δ' εἰς Ξάν-
θειαν ἵκετο, λόχον οἱ ἐκεῖσε ὑποκαθίσαντες Σεναχερίμ τινος
ἐξηγουμένου τῷ στρατεύματι λάθρᾳ ἐπέθεντο· μικρὸν δέ τι
φανέντες ἀπεκρύψαντο, ἐπανιόντες δειλανδροι ὅθεν ἐξῆεσαν C

2. *πάντα γὰρ αὐτοῦ εἶναι ὑπελάμβανεν* B. 4. *ὑπὲρ Εὐκλείδην* om AB : oportebat *ὑπὲρ Ἀρχιμήδην*. 17. *Ὀρεστιάδι*] *εἰς τὴν ἀδριανούπολιν* B. 18. *ὁμοίως δὲ* om A. *διδυμότερον* A. 20. *σεναχιρείμ* A.

7. Imperator designatus Balduinus in partes Occidentales abit, non ut eas subigat (putabat enim nihil sibi posse obsistere, ac tantum non insolenter atque intempestive iactabat „quo eam ut terram hasta quatiam?"), sed ut amicas provincias peragrans ab omnibus Romanorum imperator salutaretur. qua de causa nullam Romanorum sive militaris sive politici ordinis rationem habuit, sed eos omnes repudiavit, quod idem caeteris quoque comitibus et ducibus exercitus probabatur. nam cum fortitudinem a cognatis virtutibus seiunctam sibi ut et natura insitam et usu confirmatam vendicarent, nullas alias gentes in re bellica sibi vel adiungi vel conferri patiebantur; et quia nullus Musis, nullus Gratiis apud istos barbaros locus relinquebatur, immanibus utique erant ingeniis et bilem ratione promtiorem habebant. sed Balduinus Thraciis urbibus peragratis Orestiadi Didymoticho et Philippopoli praesidia imposuit. ubi Xanthiam pervenit, provinciales Sennacheribo quodam duce insidias illius exercitui collocarunt; qui cum se paulisper ostendissent, rursus abdi-

πόλιν εἰσιὼν ἰδιώσαιτο, αὖος ἡ
ρανυοῦ βληθείς. οὐκοῦν ὑπ'
παλίμπους φέρεται, Γραικῶν
σκαμβώδη καὶ ἄπιστον καὶ πα
κύβον τὸν Βαλδουῖνον ἀποκαλῶ
τὸ Διδυμότοιχον καὶ παντοίως
τὰς Θρᾳκίας πόλεις ἀναστατῶν
γὰρ ἀντιπαρήρχετο πλεῖστον ὅσ
σαν ὁπλομάχον) φύρους συνέτα
P. 387 εἴ τι φρικῶδες ἀνθρώποις κα
γλώττης, καὶ μαρτυρόμενος α
φύλων σπονδὰς καὶ τὴν πρότ
προσχωρῆσαι λαμπρῶς. ταῦτα λ

3. ἐκ Παιόνων] ἐξ οὐγγρίας
κακώχιμος A corr. 14.
λον] ἄσιτον ὡς ζάριν B.

desunt, timidi eo reversi unde
gnam versus Thessalonicam metr
comitante, qui Mariam Pannonia
pridem nuptam, sed post illius
sibi matrimonio iunctam. caeter
esset, et ex plurimis audivisset n
num sibi inclita Thessalonica, u
causa id iter suscepisse et celeri
longo tempore veluti attonitus st
convertit iter: Balduinum fallacio

χανήσατό τι καὶ ἕτερον ποιοῦν τὰ ῥήματα εὐπαράδεκτα· τὸν γὰρ πρωτότοκον υἱέα τῆς συζευχθείσης αὐτῷ Μαρίας (κλῆσις τουτωΐ· Μανουὴλ) βασιλέα Ῥωμαίων ἀνηγορεύκει, ὑπεκστὰς ἐκείνῳ καὶ σχήματος καὶ ὀνόματος καὶ τὸ προσωπεῖον τοῦτο καὶ πρόσχημα κατὰ στίφη τοὺς Ῥωμαίους ἀγήοχε. καὶ τοιούτοις μὲν ἐνεπόλει σοφίσμασιν ὁ μαρκέσιος, μὴ πρὸς ἀλήθειαν ὅλως δρωμένοις, ὡς τὰ μετέπειτα καθυπέφηνε· τοῦ δέ γε Βαλδουίνου τῇ Θεσσαλονίκῃ ἐγγίσαντος ἅπας ἐξερρύησαν λε- B ὡς, καὶ μετ' εὐσήμων βοῶν σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν περιχαρῶς ἐνδιδόασιν. ἱκέτευσαν μέντοι μήτ' αὐτὸν Βαλδουῖνον ἐπιβῆναι τῆς πόλεως μήτε μὴν εἴσω τὸ στράτευμα συγχωρῆσαι παρελθεῖν· δεδιέναι γὰρ μὴ τὰ ἐκείνου παραγκωνισάμενον ἐντάλματα τὴν πόλιν σκυλεύσειεν, οἷα μηδ' ὑφ' ἕνα ταττόμενον ἡγεμόνα ἀλλ' ἐκ πολλῶν ἀγηγερμένον φυλαρχιῶν καὶ πλείστοις ὑποκείμενον ἄρχουσιν. ὁ Βαλδουῖνος τοίνυν τοῦτο μὲν ταῖς τῶν αἰτήσεων εὐλόγοις καθυπαχθείς, τοῦτο δὲ βάλλουσαν ἔχων μὴ ἀγαθὰ διδοῦσαν φαντάζεσθαι τὴν μαρκεσίου μετ' ὀργῆς ὑποχώρησιν, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ κεντοῦντα τὴν ἀκοὴν τὰ ὑπ' ἐκείνου γινόμενα, τοῖς Θεσσαλο- C νικεῦσι προσέσχε καὶ γράμμα σφίσιν ἐρυθρόγραφον ἐνεχείρισε, πᾶσι τοῖς ἐθίμοις τῇ πόλει τὸ ἔμπεδον χαριζόμενον. ἀμέλει καὶ πρὸς ἡμέρας ἐναυλισάμενος ἔξωθεν, καὶ φιλοφρονηθεὶς τὰ εἰκότα, ἐπάνεισιν αὖθις εἰς τὸ Βυζάντιον· ἤδη γὰρ καὶ ἀγγελίαν τοῦτ' αὐτὸ ἐπισκήπτουσαν δεξάμενος ἦν πρός V. 3. 18

6. σοφίσμασιν δ om A. 14. ἀλλ' ἐκ] διὰ τὸ εἶναι συνάγματα ἐκ διαφόρων γενεῶν B. 18. τὴν τοῦ μ. A.

suis fidem astrueret, primogenitum coniugis suae Mariae filium Manuelem Romanorum imperatorem dixit, eique et habitu et titulo cessit. quo commento Romanos catervatim ad se pellexit, quamvis ea non prorsus ex animo faceret, ut post eventus docuit. cum autem Balduinus non procul a Thessalonica abesset, omnis populus ei occurrit, et clara voce urbem et sese hilariter dedidit: tamen oravit ne vel ipse urbem intraret vel exercitum ingredi pateretur, qui cum non uni duci pareret et ex variis gentibus constaret, vereri se ne illius edicto spreto milites urbem spoliarent. quare Balduinus partim aequitate postulationis adductus, partim ex irati marchionis discessu nihil boni augurans, partim ob facta illius quae fama afferebat anxius, Thessalonicensibus annuit, et rubricatis litteris omnia urbis instituta et consuetudines confirmavit; et aliquot diebus extra moenia honorifice, ut decuit, habitus Byzantium revertitur. iam enim etiam Venetiarum ducis Danduli, et aliorum comitum qui in urbe per-

ἀμμχε[illegible]
αὐτίκα καθυποδὺς καὶ τὸ τοῦ τρ
βλόχειλον ἐπικρυψάμενος. πλὴν ο
ἐμμείνας, τῇ δὲ γαλῇ παρομοιωθεὶς
πεσόν, ἐς χρήματα τοὺς Θεσσαλον
ὑπάρξεις εἶναι μαθών. εἶτα καὶ
ἐκ τῶν ἐχόντων ἀφελόμενος τοῖς
δέδωκεν εἰς ἐνοίκησιν. ἐκ δὲ τοι
καὶ μοῖραν τῆς στρατιᾶς ἐκεῖσε
τὰς πόλεις μέτεισιν, ὅσαι τε περ
τοῖς ὅροις τῆς Βερροίας προσή
P. 388 Τέμπη τῶν Θετταλῶν παρατείνο
παρὰ δόξαν ἔγνω καὶ Λαρίσσης
λάδος ἐλάσαι καὶ χειρώσασθαι

5. μαρισκάλδος APW: quod re
χθεὶς A. 14. εὐθαλεῖς] ὅσου
νικὰ ὑποστατικὰ πολλὰ ἔχοντα

manserant, litteris revocabatur. I
per Iofredum quendam magnae au
rum, quem illi mariscaldum, Grae
tur; et fide impunitatis accepta in
Balduini gratia, Didymoticho cedit e
omnibus citra dimicationem susceptu
tempori serviens, ingenii malitia et
tamen diutius institutum tenere
prodidit, ita ipse Thessalonicenses

τὰ εἰλημμένα μικρὰ καὶ τοῖς ἔμπροσθεν προβαίνειν ἐρῶν διὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀφέλειαν. συνείποντο δέ οἱ καὶ τῶν Ῥωμαίων τινές, καὶ μάλιστα τῶν εὖ γεγονότων, παλεύοντες τὰς χώρας καὶ τὰς τρίβους διομαλίζοντες, κατὰ μὲν ἀπάτην καὶ δόλον τῷ πρωτοτόκῳ τῆς Μαρίας υἱῷ (τοῦτον γὰρ βασιλικῶς ἐσταλμένον καὶ μετ' εὐφήμων φωνῶν προπεμπόμενον, ὥσπερ οἱ Θρᾷκες πρότερον, οὕτω καὶ Μακεδόνες τότε καὶ Θετταλοί, καὶ ὅσα ἐς Ἑλλάδα καθήκουσιν, ἀσμένως ἐδέχοντο), πρὸς ἀληθῆ πρᾶξιν μαρκεσίῳ καὶ Λατίνοις προοδευταὶ καὶ τῶν πρακτέων εἰσηγηταὶ καὶ τῆς πατρίδος προαγωγοὶ γινόμενοι. B καὶ μαρκέσιος μὲν ἐθνῶν οὕτω μεγίστων καὶ πόλεων κρατίστων ἐγκρατὴς ἀμαχεὶ διεδείκνυτο, καὶ πολλῷ πλειόνων τοῦ παρ' ἐκείνῳ στρατεύματος, εἰ πόλιν καὶ ἄνδρα τῷ ἀριθμῷ τις ὑπέβαλλεν· ὁ δέ γε Βαλδουῖνος εἰς τὸ Βυζάντιον ἀφικόμενος ἔγνω μηδ' αὐτὸς ἡσυχῇ καθῆσθαι μηδ' ἀπόμαχον εἰκῇ τὴν ὑπὸ οἱ τεταγμένην οἰκουρεῖν στρατιάν, ἀλλ' ἐς Ἀσιαν ταύτην διαβιβάσαι καὶ τῶν ἐκεῖ πειράσασθαι πόλεων, ἐξερεθισθεὶς εἰς τόδε τὸ ἔργον πρός τε τῶν Ἑλλησποντίων Λατίνων, ὧν ἡ πόλις Πηγαὶ κατωνόμασται, καὶ τῶν Τρωϊκῶν Ἀρμενίων· οὗτοι γὰρ οὐδὲ βραχύ τι γοῦν καθυφῆκαν τὸν Βαλδουῖνον ἐνάγοντες καὶ τοὺς ἄλλους κόμητας ἐξερεθίζοντες ὡς εἰς προκείμενον ἕρμαιον διαβῆναι τὴν τῶν ἑῴων C πόλεων χείρωσιν.

8. πρὸς δ' ἀληθῆ? 12. καὶ πολλῷ πλέονα στρατὸν συνῆξε ῥωμαϊκὸν ἢ ὅσον ἐκεῖνος εἶχε B. 14. βαρδουῖνος B. 22. ὡς εἰς] ὡς μηδένα τὸν ἀντιπαρατασσόμενον ἔχοντες B.

nulli, iique nobiles in primis, qui provincias allicerent et vias complanarent. fraude quidem et dolo Mariae primogenito filio (hunc enim habitu imperatorio et cum faustis acclamationibus deductum, ut prius Thraces, ita tum Macedones et Thessali et Graeciae finitimae partes cupide accipiebant), re vera Latinis viam monstrabant, et quid agendum esset praescribebant, patriae proditores. ita marchio gentibus maximis et urbibus potentissimis longe pluribus quam pro numero copiarum eius, si urbium et virorum numerum comparetur, citra pugnam potiebantur. Balduinus quoque Byzantium cum venisset, nec ipse desidendum sibi esse aut suum exercitum in otio continendum, sed in Asiam traiiciendum et urbes illas oppugnandas censuit, Latinorum potissimum, qui Hellesponti urbem Pegas incolunt, et Troianorum Armeniorum impulsu, qui eum et caeteros comites ut ad Orientales urbes tanquam paratam praedam occupandas proficiscerentur incitare nunquam desistebant.

ἐκ τοῦ τῶν Πηγῶν πολίσματος τ
ται. ἀπήντων δὲ αὐτῷ μετὰ πλει
περὶ τὸ λεγόμενον Ποιμανινὸν οἱ
ρον. οἱ δὲ τὴν κατ' αὐτῶν ἐμβολ
κόντες, οἱ μὲν ἐς φυγὴν ὁρῶσιν,
διον ἄπεισι, μηδένα ἔχων τὸν ε
σκων πάντας μετὰ σταυρικῶν σημ
δεξιουμένους αὐτόν, οἳ καὶ κακῶν
δὲ καὶ ταῖς λοιπαῖς συνέβαινε πόλ
μάχης τοῖς Λατίνοις ἐγνώκεισαν,
Θεραπείων Λατῖνος, φωνὴ ἀσύμφ
χρήματος, ὀφθαλμὸς ἀπαιδαγώγητ
λος καὶ δριμεῖα ψυχή, καὶ χειρ

1. περὶ μῆνα] κατὰ γοῦν τὸν ὀκτ
δουβίνου ἀδελφὸς ὁ ἐρῆς B.
9. πράτζης B. 12. πημανινὸν

8. Igitur Octobri mense Erricus
cius, vir heroico robore, Callipoli ir
cus auxiliaribus Armeniorum copiis
perium recusabant male tractabat et
montis angustias Adramyttium usque
Pegis Lopadium proficiscenti Theodo
cum maximis Romanis copiis occurrit.
sum non ferentes fugae se mandasse
sisteret, sed ab omnibus cum crucib

τός. πεῖραν δὲ καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει τῇ Προύσῃ λαβεῖν οἱ Λατῖνοι θέλοντες καὶ γνῶναι πρὸς οἵς εἰσίν, ἐπεὶ μηδὲ προσ- P. 389
εἶχόν σφισι Προυσαῖοι, ἀλλὰ σῖτα παρεσκευακότες διαρκῆ πρὸς πολιορκίαν χρονίαν καὶ τῇ θέσει τοῦ τόπου πιστεύοντες μὴ ἄν ποτε βίᾳ ἁλῶναι, ὅτι καὶ ἐπὶ γηλόφου ᾤκισται Προῦσα καὶ τεῖχος ὀχυρὸν περιβέβληται, ἄραντες ἐκ Λοπαδίου τῇ Προύσῃ προσίασι, καὶ τὸ μεσημβρινὸν τεῖχος διειληφότες, καθὸ τὸ μὲν ὄρος ὁ Ὄλυμπος ἀναχωρεῖ τι βραχὺ τῆς πόλεως, ὃ δὲ πετρώδης λόφος ὃ τὴν πόλιν διαλαμβάνων μεθίησιν ἐκεῖσε τὴν ὅλην τοῦ χώρου διάζωσιν, ἐνέκειντο τοὺς ἔνδον αἰτούμενοι τῇ πόλει σφᾶς εἰσδέξασθαι, ὡς οὕτω τῶν πρὸς βουλῆς ἐπιτευξόμενοι, ὅπερ ἀνάγκη μὴ εὑρεῖν ὕστερον, ἡνίκα τὴν μὲν πόλιν ὡς εἰς χείρωσιν αὐτοὶ περιέλθοιεν, τὰ δὲ τείχη B
ταῖς ἐλεπόλεσι τύπτοιντο. μηδὲν δὲ φρονούντων πρὸς ταῦτα ἐνδόσιμον τῶν ἐντός, ἐνίων δὲ καὶ θαρρησάντων τὴν ἔξοδον καὶ πολλοὺς τῶν ἐπισήμων βαλόντων βέλεσι καὶ καταβαλόντων, αὐτίκα, ὡς οὐχ αἱρετέον ἐδόκει τὸ τεῖχος, καὶ μάλιστα τοῖς ἐξ ἐφόδου προσβάλλουσιν, ἐκεῖθεν μεθίστανται. οἱ δὲ Προυσαῖοι πρὸς τὴν τῶν Λατίνων ἄπαρσιν ἔτι μᾶλλον πλησθέντες φρονήματος κατὰ πλείους ἐπέκειντο. τὰ δ' αὐτὰ ἔδρων καὶ οἱ τῶν ὑπερδεξίων ἐλάβοντο, δι' ὧν τὸ πολέμιον

1. πεῖραν] θέλοντες δὲ καὶ τοὺς προυσαεῖς δοκιμάσαι οἱ Λατῖνοι καὶ γνωρίσαι πρός τίνας κρατοῦνται, ἐπεὶ οὐδὲ ὑποταγῆναι ἤθελον τοῖς φράγγοις, ἀλλὰ τὸ αὐτῶν κάστρον γεμίσαντες ἔκ τε σιταρίου καὶ ἄλλων τῶν πρὸς χρείαν αὐτοῖς βρωσίμων πρὸς πόλεμον ἡτοιμάζοντο, καὶ οὐδὲν αὐτοῖς ὑποκύψαι ἔλεγον, κἂν εἴ τι καὶ γένηται, ὅτι καὶ τὸ κάστρον αὐτῶν εἰς ὑψηλὸν τόπον κεῖται καὶ τεῖχη στερεὰ ἔχει, ἁπάραντες γοῦν ἀπὸ — B.
3. aut abundat ἄλλα aut ex B supplendum. 6. ἔχυρὸν A.
12. ἐπιτευξομένων? 17. αἱρετὸν?

lo imposita est et firmis circumdata moenibus), et se inexpugnabiles esse rati, non cedebant. Lopadio relicto eam urbem iuxta moenia, qua mons Olympus paululum ab ea reflectitur et saxosus tumulus qui eam ambit interrumpitur, obsident, postulantes ut urbe recipiantur. ita enim quae velint impetraturos: sin urbem oppugnare et arietes murum percutere coeperint, aliam rationem fore. sed cum cives non modo a deditione abhorrerent, sed quidam etiam in aciem egredi ausi multos nobiles sagittis ut prostravissent, statim ut non expugnari posse munitio, primo praesertim impetu videbatur, inde recedunt. Prusaei vero ad hostium discessum auctis animis, maioribus copiis Latinos a tergo urgebant. idem et alii faciebant, montanis occupatis, per quae hostibus transeundum erat. neque pau-

εἰς παράταξιν διατίθεται. ἡ δὲ ὀρ
τὴν ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐγχείρησιν
μως εἶχον Ῥωμαῖοι πρὸς τὴν τῆς μ
μὲν δράκοντα φλογωπὸν ὁλκοῖς
καὶ φολίσιν ἐπιφρίσσοντες ὅπλων
γόμενοι στόματος ταῖς ἑκατέρων
πρὸς δὲ τὰς ἐπελάσεις ἀτονώτερον ἐ
ἀφ' ἑνὸς συνθήματος οὗτοι τὰ ξυσ

4. ἄλλαι? 5. post Καισάρειαν
Ῥωμαίων τινὲς τὸν ἐπὶ τῆς σημα
το τοῦ Λατίνων στρατεύματος, κ
σαντες, καθ' ἑαυτῶν ἐπεσπάσαντ
πρὸς μὲν τὸ ποδηγὸν σημεῖον τ
ὡς ἔγνωσαν Ῥωμαίους ὄντας, τρα
χιστα τούτους τρεψάμενα καὶ κακ
δὲ] ὡς δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς τ
μησαν καὶ τριγυρίζοντες μόνον ἀ
(οι?)γμα μέσον μὴ ποιοῦντες αὐτ
ὁρμῶντες B. 18. ἀφ' ἑνὸς] ἀπὸ

ci a Latinis defecerunt, et eos aequ
non receperant, et multos occiderunt
res Latina superior fuit, caedesque mu
Caesaream factae sunt. nam Romani
rum exercitum antecedebat, occiso, w
cohortes quae sequebantur illo consp
bus ubi Romanos esse cognoverunt,
ac male multati sunt. idem institutu

τὸ σύνηθες ἀλαλάξαντες, αὐτοῦ δὴ τοῦ Ἔρρη τῶν ἄλλων προεκθορόντος καὶ διὰ μέσων τῶν τάξεων τὸν ἵππον ἐλάσαντος, διασκεδάζουσι Ῥωμαίους, καὶ σφίσιν ἐπικείμενοι φεύγουσι φόνου πάρεργον πλείστους ἔθεντο, οἷα τῶν ἱππέων V. 320
Ῥωμαίων καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἔμπτωσιν τῶν Λατίνων καὶ P. 390
τὴν τῶν δοράτων ἀγκώνισιν ὅλοις ἀποδράντων ῥυτῆρσι, καὶ τὰς πεζικὰς τάξεις παρεικότων εἰς κεραΐσιν τοῖς ἀντιμάχοις καὶ προνομήν.

Καὶ τῇδε μὲν τὰ κατ' Ἀσίαν ἐφέρετο· τὰ δὲ Θετταλὰ Τέμπη ἐκπεριελθὼν μαρκέσιος ὑφ' ἡγεμόσι Ῥωμαίοις ἦγε διὰ ταχέων ἐν τοῖς μὴ ὀριαίοις τὴν δύναμιν, ὥστε καὶ ἔλαθε τὰ πεδινὰ τῶν Λαρισσαίων κατέχων τοὺς ταῖς ἄκραις ἐφεστῶτας Ῥωμαίους καὶ τὰς ὑπερβολὰς τηροῦντας ἐπιμελῶς, αἳ τὸν μὲν Πηνειὸν ποταμὸν ἐς τὸ στενώτατον πάντῃ ξυνάγουσιν, ὡς καὶ καχλάζειν ἐν πολλοῖς ἐπὶ μέγα τὸ ῥόθιον καὶ τὰς ὄχθας τῇ τῶν κτύπων ἀντιπέμψει συνεπηχεῖν, περὶ δὲ τὰς τῶν ὀρῶν ὑποβάσεις μίαν ἀτραπὸν παρανοίγουσι, συνεπτυγμένην καὶ ταύτην καὶ χαλεπὴν τοῖς βαδίζουσι, ὥστε πῇ B
μηδ' ἐπὶ τεσσάρων ἀσπίδων αὐτὴν ἀναπτύσσεσθαι, ὑπὸ πετρῶν λισσάδων καὶ ποταμίου ῥεύματος ἐς τὸ πάντῃ συνιοῦσαν στενόπορον. ἐκ δὲ Λαρίσσης ἄρας προυχώρει τοῖς ἔμπροσθεν, μηδενὸς εἰς χεῖρας αὐτῷ προσιέναι θαρρεῖν ἔχοντος. ὀψὲ δὲ καὶ μόλις περὶ τὰς Θερμοπύλας λόχον ὁ Σγουρὸς Λέων ὑποκαθίσας, μηδὲν δέ τι καὶ δράσας γενναῖον, ἀλλὰ καὶ πρὸς μόνην τὴν τῶν ἱππέων Λατίνων ὄψιν ἀλλο-

tamen segnius atque ignavius invaderent, Latini veluti signo dato directis hastis et clamore de more sublato, ipso Errico ante alios erumpente et per mediam hostium aciem equo perrumpente, Romanos dissipant, et fugientibus incumbentes plurimos occidunt. nam Romani equites ad primam Latinorum impressionem et hastarum directionem concitatis equis fugientes pedestres ordines hostibus trucidandos reliquerant et spoliandos.

Hoc Asiae statu, marchio per Thessala Tempe Romanis ductoribus egressus copias in locis non montanis adeo celeriter duxit, ut in Larissae campestria perveniret ignaris Romanis qui montium cacumina accuratis excubiis tenebant; quibus Peneus fluvius ubique in angustissimum alveum coactus in magnos fluctus attollitur, ripis resonantibus; et unum, eumque angustum tramitem et transitu haud facilem aperiunt, ut vix quaterni milites prae rupibus et torrentibus possint incedere. Larissa digressus ulterius pergebat, nemine resistere audente, donec sero ac vix tandem Scurus Leo circa Ther-

λῃστευμάσιν, εἶτα καὶ τοὺς ...
πολεμικῶν νηῶν καὶ τὸν Ἰσθμὸν
πίσι θαλπόμενος ὡς εὐμαρῶς
γοῦν ἑλεπόλεις ἐπιστήσας ὡς ἀπ
μαχόμενον. ἦν δ' ἀναπεμπάζω
μενος τὰ μὴ πέρας ὅλως δεξόμε
D νῶν Μιχαὴλ ὁ Χωνιάτης (κασι
ἐγκαλλωπίζομαι γὰρ τῇ ὁμογν
τῷ ἀνδρὶ συναπτόμενος, εἰ κα
κατὰ διάμετρον ἐκδιίσταμαι) τὸ
τοῦ βουλῶν καὶ εὐχῶν ἐξεχόμε
σαιτο τὸν Σγουρόν, ἔγνω μετι
ἐκεῖθεν ἀποστῆσαι δυνήσεται,

2. ἀπὸ τοῦ ἀναπλίου B. 6
8. ὑπονοθεύσας] μετὰ κλεψίας
om A.

mopylas insidias ei struxit. sed nul
conspectum Latinorum equitum
Scurus hic Nauplio ortus aliquandi
larium principatum tenuit a patre
non sine sanguine imperavit. sed
bulentis temporibus ut torrentes i
factus, e parvo magnus extitit. A
pit; et grassando subinde progre
vibus et exercitu per Isthmum tr
facile potiturum, aut machinis

πρὸς αὐτόν, ἐς δὲ λύγους ἐληλυθότα πολλάκις. καὶ δὴ ὡς ἔξ ὑπερδεξίων τῆς πόλεως τοξεύει παραινέσεων βέλεμνα, καὶ τῇ ποιμαντικῇ σφενδόνῃ ἀκροβολίζεται διαφιεὶς θεόπλοκα ῥήματα. ἔστι δ' ὅπῃ καὶ ὡς ἔξ ἐλεπόλεων τῶν πατρικῶν ἀπειλῶν πειρᾶται κατασείειν τὸ ἐκείνου φρόνημα, μὴ δεῖν λέγων ἀπὸ Χριστοῦ καλούμενον καὶ Ῥωμαίοις συνεξεταζόμενον διὰ μάχης Ῥωμαίοις χωρεῖν, εἰ μὴ πιστοῦται μόνοις χείλεσι τὸ Χριστώνυμον, ὡς ἐσθῆτι καὶ γλώττῃ τὸν Ῥωμαί- P. 391
οις ὁμόφωνον, τῇ δὲ καρδίᾳ πόρρω πλάζοιτο τῶν καλουμένων ἀπὸ Χριστοῦ. τί δὲ καὶ ἔχων Ἀθηναίοις ἐπεγκαλεῖν τῇ Ἀττικῇ ἐπεστράτευσε; τοῖς μὲν γὰρ γείτοσιν Ἀργείοις εἶχεν ἄν τι καὶ ἐπάγειν ὡς ὁμόροις αἰτίαμα, ποιοῦν ἀνεύθυνον ὁπωσδὴ τὴν ἐκείνων καταδρομήν, ὡς ἄρα καὶ Κορινθίοις προσῆψεν ἔναγχος ἔγκλημα τὰς τοῦ ἀρχιποίμενος Κορίνθου κατ' αὐτοῦ πολλάκις ἐπιβουλάς, ὁπόθεν καὶ τὸ Ναύπλιον στρατιὰν Ῥωμαίων ἐπιδραμοῦσαν ἑώρακε καὶ νῆας ἐς αὐτὸ καταπλευσάσας πολεμικάς. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ αὐτός, ὥσπερ τοπι- V. 321
κῶς ἀφεστήκασιν, οὕτω καὶ τοῦ ἔχειν πράγματα καὶ κατ' ἀλλήλων χωρεῖν φιλονείκως πλεῖστον ὅσον διείργονται. τὰ B
δὲ πρὸς τὸν ἱερέα τῆς πόλεως οὐδὲν ὅτι μὴ τὰ πάντα θεοφιλῆ καὶ πνευματικά, εἴγε ὁ μὲν πατέρα καὶ ποιμένα τοῦτον ὀνομάζειν οὐδέ ποτε ἀπηνήνατο, καὶ τὰ τῆς αὐτοῦ γλώττης ῥήματα, ὅσα καὶ γλυκὺ μελίκηρον βλίττειν, ὠρεκτία διὰ

22. ὀνομάζειν] ἀτιμάζειν οὐκ ἀπ. A. 23. βλίττειν om A.

ignotum sed saepe collocutum, amovere posset. itaque ex urbe tanquam superiore loco monitorum sagittas eiaculatur, et pastorali funda divina verba iacit. aliquando etiam spiritualibus minis tanquam arietibus animum illius sternere instituit. non enim decere eum qui Christianus sit et inter Romanos nomen suum profiteatur, Romanos bello petere, nisi forte solis labiis Christianum agat, ut et veste et lingua duntaxat Romanum, corde vero a Christianis sit remotissimus. quam vero causam habeat oppugnandi Athenas? nam Argivis ob vicinitatem posset forsitan aliquid crimini dare, quo illorum expugnatio excusetur, quemadmodum et Corinthiis nuper archiepiscopi eorum crebras insidias obiecerit, unde Romanum exercitum Nauplium accurrere et naves hostiles appellere viderit. Athenienses vero et ipsum, ut locis distent, ita nihil invicem habere negotii, et ab omni aemulatione remotos esse. cum urbis porro sacerdote nihil intercedere nisi pia et spiritualia commercia, quoniam hunc ipse patrem et pastorem appellare nunquam recusarit, et suavitate orationis eius magis afficiatur quam mellis dulcedine, eaque semper frui cupiat, hic vero ipsum in spiritualium liberum numerum retulerit. ac

κον και ανομον κρινων ως ...
πᾶν ὅ τι χείριστον κατὰ τῆς
καὶ χειρὶ καὶ γνώμῃ διαπραξάμ
κτην τῆς ἐνεγκούσης καὶ τῆς κα
ὑβριστὴν καὶ ἐπίβουλον, καὶ τ
ὁπλίσαντα, τοῖς φιλουμένοις εὐα
πων ὡς πρόσφυγα, τὸν Σγουρ
εἶχε καὶ πείθειν ταῖς σοφαῖς .τ
τὸν θηριώνυμον, μᾶλλον μὲν ο
σαν ἑκοντὶ τὰ ὦτα πρὸς ταῦτα
τοδαπὰ τοῖς ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεο
D καὶ αἰτίου τῶν φυομένων κα
σθαι θεὸν ἱλασάμενος, τῶν τει
σι μηχανήματα, καὶ τοῖς τεί

4. ἀπαραίτητον καὶ om A.
Ἀττικῆς om A.

huiusmodi armis usus Michael pre
vero non dissimulanter praetenden
intueri iubens, quae pro viribus
omnium urbium princeps afflictis
quidam adolescens ad necem sibi
etiam non petenti libentissime dec
auctorem interitus, pessima quaequ
machinari solitum, ille apertum
nutricis ecclesiae violatorem et in
saepius et ipse expertus erat, in

χειρὸς δυνάμενον. καὶ τί γὰρ οὐκ ἂν διαπεπράχει τῶν πολεμίων εἰς ἀποσόβησιν ἀνὴρ ἥκων διὰ πάσης σοφίας καὶ παντοίαν μάθησιν λογικὴν ὡς οὐδεμίαν ἕτερος ἐπιών, ὅσαι τε θυραῖαι καὶ ὅσαι ἡμέτεραι; εἰ δ' ἠβούλετο, εἶχεν ἂν καὶ πῦρ ὕσειν ἐπ' ἀτασθάλους ἢ σφῆκας ἐπαφεῖναι τῷ στρατοπέδῳ, εἴτε τι ἕτερον ἐκείνοις ὀλέθριον αἰτήσασθαι θεόθεν καὶ λήψεσθαι· οὐδὲ γὰρ ἂν τὸ θεῖον ἐβράδυνεν, εἰ χεῖρες ὑψώθησαν ἐκεῖναι ἢ χείλη διηρθησαν ἐκεῖνα πρὸς θεοῦ ἐπίκλησιν. ἀπῆγε δ' αὐτὸν τοῦ τοιούτου τι ὅλως διανοῆσαί τε καὶ διαπράξασθαι ὁ τοὺς υἱοὺς τῆς βροντῆς ἐπισχὼν τοῦ πῦρ ὑψόθεν P. 392 κατενεγκεῖν ἐν τῷ εἰπεῖν „οὐκ οἴδατε ποίου ἐστὲ πνεύματος." (9) πρὸς οὖν τοιοῦτον ἀντίμαχον, οὕτω μὲν ἴδριν τῶν τακτικῶν, οὕτω δὲ τὸν λόγον πολύν, οὕτω δὲ τὴν ἀρετὴν ἀπαράμιλλον, ὁ ἀντίπαλος Σγουρὸς ἀπειπών, καὶ γνοὺς ὡς εἰκῇ ταῖς τῆς ἀκροπόλεως ῥαχίαις διακυρίττεται, τὸν θυμὸν ἐκριπίζει κατὰ τῆς πόλεως ἧς οὐκ ἔσχε χειρώσασθαι τὴν ἀκρόπολιν, καὶ δὴ τοῖς οἰκοπέδοις ἐνίησι πῦρ, καὶ προνομεύει τῶν ζώων τὰ εἰς ζεύγλην καὶ δίαιταν ἐπιτήδεια. καὶ μεθ' ἡμέρας ἐκεῖθεν ἀπαναστὰς ταῖς Θήβαις προσβάλλει ταῖς ἑπτὰ πύλοις. καὶ ταύτας ὡς ἐξ ἐφόδου παραστησάμενος ἐπιτείνει πρὸς τὰ πρόσω τὸ πρόθυμον. οὐκοῦν Θερμοπύλας διιὼν καὶ τὴν Οἴτην ὑπερκαταβὰς εἰς Λάρισσαν ἔξεισι καὶ τῷ βασιλεῖ B Ἀλεξίῳ συγγίνεται (οὗτος γὰρ τῶν τοῦ βορρᾶ πλευρῶν κατασυρεὶς καὶ τῆς ἐν πόλεσιν ἀρχούσης ἐκσφαιρισθεὶς τοῖς

22. ὑποκαταβὰς A.

sacrarum et profanarum litterarum perpolitus summaque facundia ornatus? qui si voluisset, igni pluere super temerarios aut crabrones in exercitum immittere potuisset, aut aliquid aliud eis perniciosum divinitus impetrare. neque enim cunctatus esset deus, si manus ille sustulisset aut labia ad invocationem numinis aperuisset. sed a tali vel cogitatione, nedum facto, eum abduxit is qui filios tonitrui compescuit, ne ignem caelo elicerent, cum diceret „an nescitis cuius spiritus sitis?" (9) Scurus autem desperata victoria adversarii acie instruendae tam periti, tam diserti, tam incomparabili virtute praediti, et irrita oppugnatione rupium arcis intellecta, iram suam contra eam urbem extimulat cuius arcem expugnare non poterat, villas incendit, greges armentaque rapit. et post dies aliquot soluta obsidione Thebas oppugnat; quibus primo impetu captis, ulterius contendit, ac Thermopylis superatis per Oetam montem descendendo Larissae cum Alexio imperatore se coniungit. is enim a Septentrionalibus lateribus avulsus et urbe imperatrice excussus in Thessalica

Ἀλέξιος, οὐκ οἶδ' ὅ τι [illegible]
ληφε καὶ κακῶς ἐς τὰς κόρα
σῶν κομιδῇ καὶ φυγὰς βασιλ
τικαθήμενος. μετ' οὐ πολὺν δέ
χεῖρας ἐμπεσὼν τῶν Λατίνα
ἀνακομίζεται, καὶ ὑπὸ δίκη
καὶ βασιλέα συνειληφὼς καὶ
ἀπελογήσατο μὲν ἐκεῖνον προ
ἀξίως τὰ εἰκότα παθεῖν, μὴ μ
ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι
συνήπτοντο. οἱ δὲ μὴ προσσχό
D ἔτι ὤδινεν εἰπεῖν τὰς ἀκοὰς ὁ
φίζονται θάνατον τοῦ ἀνδρὸς
εἰς γὰρ τὸν ἐν τῷ Ταύρῳ
ἀνενεγκόντες βάλλουσιν ἐκεῖθε

17. ἀπελογίσατο A. 24.

Tempe pervenerat. ac filiam ill
prius Stephano Triballorum duc
zantium reversa, post captam
gnomento Murzuflo, qui Romani
pserat. sed ne is quidem illam
Eudociae pater Alexius, haud s
prehensum luminibus orbavit,
deiectus simili calamitate confli
execaecationem a Latinis compa

τινὸς κατιών, εἶτα ἀνατραπεὶς κατωκάρα καὶ μετὰ βραχὺ καταρραγεὶς δόχμιος διέρρηξεν οἰκτρότατα τὴν ψυχήν. τῇ γοῦν Εὐδοκίᾳ συναφθεὶς ὁ Σγουρὸς τοῦ μαρκεσίρυ τῇ Ἑλλάδι προσάγοντος αὐτός, ὡς μικρῷ πρόσθεν εἰρήκειν, τὸ ἐν Θερμοπύλαις ἐτήρει τέναγος καὶ τὸ ἐπικρεμάμενον ταύταις σκιόεν ὄρος καὶ ὑψικόρυμβον καὶ τἄλλ' ὁπόσα τὴν Ἑλλάδα δυσπρόσοδον τίθησιν. ἀλλὰ καὶ οὕτω κατὰ πᾶσαν εὐμάρειαν οἱ ἐκεῖσε τῷ μαρκεσίῳ ὑπέκυπτον ἀγεννεῖ καὶ καταβεβλημένῳ φρονήματι καὶ προσχωρεῖν ἀεί πως ἐγνωκοτι τοῖς κρείττοσι, P. 393
καὶ ταῦτα μὴ στρατιὰν ἄγοντι μυριάριθμον μηδὲ συμβαίνουσαν ταῖς γνώμαις, ἀλλ' ἀσύμφωνον ἐν πλείστοις ὡς ἐκ πόλεων ἠλισμένην πολλῶν. ἐλάσας δὲ καπὶ τὴν Βοιωτίαν αὐτήν, ὡς οὐδέ τις ἐπανήκων οἴκαδε χρόνιος, ὑπὸ τῶν Καδμείων ἀσμένως προσδέχεται. προϊὼν δὲ κρατεῖ καὶ τῆς Ἀττικῆς, καὶ τῇ ἀκροπόλει φρουρὰν ἐγκαθίστησιν. εἶχε δὲ ὁ προεδρεύων ἱερατικῶς τῆς πόλεως, ὥσπερ Σγουρὸν πρότερον, οὕτω καὶ τότε μαρκέσιον ἀποπέμψασθαι· μὴ εἶναι δὲ δοκιμάζων καιρὸν ἀντιστάσεως, οἷα τῆς τῶν ὅλων βασιλίδος ἁλούσης, τῆς δ' ἐσπερίου καὶ ἑῴας ὑπὸ Ῥωμαίους λήξεως τὴν σκιὰν ὑπιούσης τοῦ Λατινικοῦ δόρατος, ἀναιμωτὶ τοῦ ἐρύ- B
ματος ὑπεξίσταται. ἐπὶ πᾶσι δ' οὐδ' Εὔβοια γενναῖον βλέπει τι καὶ ἐλεύθερον, ἀλλὰ καὶ αὕτη χεῖρα προτείνει, καὶ

5. ἐπικρ. ἐν τούτοις ὄρος τὸ δασὺ καὶ ὑψηλόν B. 11. ὡς ἐκ] καθότι ἦσαν ἀπὸ διαφόρων πόλεων περισυνάγματα B. 20. ἐπιούσης A.

tant. is vero aliquandiu in pedes descendens, deinde in caput subversus et humi allisus miserabiliter interiit. Scurus autem ducta Eudocia, marchione in Graeciam transituro, ut paulo ante dixi, Thermopylarum angustias et altum montem eis imminentem, caeteraque loca quae Graeciae aditum intercludunt, accurate custodiebat. verum nihilominus ille iis locis facillime potitus est ob nostrorum ignaviam ac degeneres abiectosque animos, subinde potentiores colere volentium; idque cum non magnum adduceret exercitum nec inter se consentientem, sed plerisque in rebus, quippe ex multis urbibus collectum, dissidentem. et cum ipsam Boeotiam invaderet, tam cupide susceptus est quam quisquam qui ex longinqua et diuturna peregrinatione domum revertitur. progressus etiam Attica potitur, et arci praesidium imponit. cum autem idem archiepiscopus, ut pridem Scurum, ita et tunc marchionem propulsare posset, tamen tempus a resistendo alienum esse ratus, quippe urbe imperatrice expugnata et tam Orientalibus quam Occidentalibus provinciis Latinae hastae umbram subeuntibus, citra dimicationem munitione cedit. postremo

καὶ χειρούμενοι [illegible]
τὸ δέ, ὡς μὴ πεζαίτερον ὂν ἀ
πτὰν τὴν ἱστορίαν χωρεῖ πρὸ
Ἰσθμοῦ προσεδρεῦον Ῥωμαϊκό
Ἰσθμῷ κειμένην καὶ πάλαι ἀφ
ται πρὸς Ἄργος, περιπαπταί
ἔνθεν προσβάλλει, ἐκ τοῦδε
ὁρμᾷ πρὸς Πύλον τὴν πατρίδα
V. 323 ἐπιστὰν ἀρύσεται τοῦ ῥείθρου κ
ται παλαιοῦ χαρίεντος διηγήμ
τῷ τῆς Ἀρεθούσης ὑγραινόμενο
D παῖδας Ἰταλῶν ποτιζούσης, δ
τὸ ὕδωρ γράψει καθ' ὑγρῶν κα
νους ἐκεῖσε διασαφήσειε τὰ κ

4. *δναστιβάζουσαν* vel *δναστο*

Euboea quoque, omissa defensione
tendit, et exercitui Euripo concita
freto castellum aedificatum, in e
quo mutabiles insularium animi e
cerentur. sed quid meam oration
cursum occupant, nec ab ullo ad
Thebis spoliatis et Athenis occup
refert; illi vero, non ut pedite
historiam evecti, ad Isthmum ten
ercitum profligant, urbem in Is
thum intrant. unde Argos transeu

ἀλλ' ὦ Ἕλλην ποταμὲ Ἀλφειέ, ῥεῦμα ῥέον δι' ἅλμης πότιμον, ξενίζον ἄκουσμα, ἐμπύρευμα ἔρωτος, μὴ δὴ τὰ Ἑλλήνια δυσπραγήματα τοῖς ἐν Σικελίᾳ βαρβάροις διατρανώσειας, μηδ' ἔκπυστα θείης ὅσα οἱ ἐκ σφῶν ἐπιστρατεύσαντες Ἕλλησι καθ' Ἑλλήνων ἐμεγαλούργησαν, ἵνα μὴ χοροὶ στῶσι καὶ παιᾶνες ᾄσθῶσι καὶ πλείους κατάρωσιν οἱ διάφοροι. βραχύ τι ἐπίμεινον· ἀλλοπρόσαλλος ἡ μάχη, πεττευτὰ τὰ ἀνθρώπινα, καὶ νίκη ἐπαμείβεται ἄνδρας. οὐδ' Ἀλεξάνδρῳ φασὶ τὰ ἐπὶ πᾶσιν ἀπρόσκοπα, οὐδ' ἀδιάπτωτος ἡ τύχη παράπαν τοῦ Καίσαρος. ναὶ πρὸς αὐτῆς τῆς Ἀρε- P. 394
θούσης τῶν ἀνεπάφων ἅλμης φιλοτήτων καὶ τοῦ ἐρωτόεντος νάματος. ἀλλ' εἶεν. ὁ δὲ δὴ Σκουρὸς ἐπὶ τούτοις ἠπορηκώς, καὶ τὸ Ἄργος ὁρῶν ἐχόμενον καὶ τὰς περιοικίδας πόλεις συνειλημμένας, ὡς ἐς ἄντρον λάσιος θὴρ ἢ ὡς ὄφις ἑρπυστὴς εἰς χειὰν συσπειρᾶται τὸν Ἀκροκόρινθον· ὅ δέ ἐστιν ἡ τῆς πάλαι πόλεως Κορίνθου ἀκρόπολις, ἐπ' ἀνάντους ὄρους κειμένη καὶ δυσάλωτος τοῖς προσβάλλουσιν. ἀποκρουσθεὶς τοίνυν τοῦ Ἀκροκορίνθου μαρκέσιος, ἀλλὰ μηδὲ τὴν εἰς τὸ Ναύπλιον πάροδον ῥᾳδίαν θεώμενος διὰ τὴν τῶν ἐρυμάτων ἐχυρότητα καὶ τὴν τῶν ἀπομαχομένων ἰσχυρότητα, χρονοτριβεῖν ἐφ' ἑκατέροις προτίθησιν, ἐς δὲ τὸν Ἀκροκόρινθον καὶ φρούριον ἀντίθετον ἀνίστησιν, ᾗ μάλιστα ὁ χῶρος ἐπίμαχος κατεφαίνετο. B

2. ἐμπύρευμα] φλὸξ ἀγάπης καὶ ἄναψις B. 8. καὶ νίκη] οὐδὲ ἡ νίκη ἀεί ποτε αὔξει B. 15. εἰς χειὰν] εἰσέρχεται εἰς τὴν αὐτοῦ φωλεάν B.

auditu mira, amoris incendium, cave Graecorum calamitates Siculis barbaris explices, aut commemores quantas res populares eorum contra Graecos gesserint, ne choreae ducantur, ne paeanes cantentur, ne plures hostes appellant. paulisper expecta. multae sunt belli vices; tesserae instar volvuntur res mortalium. nunc his nunc illis favet victoria; ne Alexandro quidem ferunt omnia successisse ex sententia, nec Caesaris fortuna caruit offensionibus. per ipsam Arethusam te obtestor, per amicitiam a salsedine intactam, per amatorium laticem. sed ut ad institutum redeam, Scurus his cladibus fractus, cum Argos et finitima oppida occupata esse cerneret, in Acrocorintho ut hirsuta bestia in antro aut ut draco in spelunca se abdit; quae veteris Corinthi arx est, in arduo monte sita, fere inexpugnabilis. quare marchio inde repulsus, cum Nauplium quoque haud facile expugnari posse cerneret ob castellorum munitionem, et defensorum constantiam, obsidionem utriusque loci ducere instituit; et ex adverso Acrocorinthi castellum aedificat, qua maxime oppugnari posse videbatur.

καὶ εἰς χώρον τῇ τύχῃ φερωνύμον
C σκεται) τὰς διατριβὰς τελέσων ἐκπ
ὁμευνέτιδι. (10) οἱ τῷ βασιλεῖ τ
μαῖοι (ἦσαν δὲ τούτων οἱ πλείους
ἄδοξοι τὰ πρὸς πόλεμον, καὶ πατρ
αὐχοῦντες) ἤθελον συνεῖναι καὶ ο
δυνατὰ ὑπουργεῖν· ὁ δὲ μὴ χρεί
στρατιωτῶν οὕτως αὐτοὺς ἀπεπέμ
Βαλδουίνῳ περὶ τοῦ προσδεχθῆνα
δ' ἦσαν, ὅ φασι, καὶ πάλιν κενὴν
ᾔεσαν, ὃς τραφεὶς ἐν τῷ Αἵμῳ κ
D τὴν ὑπὸ Ῥωμαίους ἑσπέριον ἐπικρ
νισε πολέμοις ἀπολικμῶν, Σκυθικ
πολυτρόποις ἐκτρίβων κακώσεσιν.

4. κατὰ] ἀπὸ (ἐπὶ?) τῆς νικαίας
8. ἄρτον APW.

Ita Romanorum Asiani et Occiden
tegro anno elapso, Latinarum gent
(iam enim designatus imperator Baldu
oppugnare instituerat), nisi dominus,
tes belli studiosas dissipat, nostri de
tium suscepisset. nam profugus imper
panis et vini demenso imperii insign
coniuge in locum nomine Halmyrum
suae respondentem habitatum missus.
peratore aufugerant, quorum plerique n
ciis urbibus orti erant. cum marchio

δέχεται· ἦν γὰρ τὸ τῶν Λατίνων ἀγέρωχον φρόνημα ὑφορώμενος καὶ τὴν τούτων λόγχην ὡς φλογίνην ῥομφαίαν ὑποβλεπόμενος, ἐπεὶ καὶ περὶ φιλίας στείλας πρέσβεις οὐχ ὡς βασιλεὺς φίλοις ἀλλ' ὡς ὑπηρέτης δεσπόταις προσδιαλέγεσθαι σφίσιν ἐν τοῖς πρὸς αὐτοὺς ἐπετάττετο γράμμασιν, ἢ V. 324
μὴν ἀπεκδέχεσθαι σφᾶς κατ' αὐτοῦ τὰ ὅπλα βαστάζοντας καὶ κείροντας κατ' εὐπέτειαν τὴν Μυσίαν, ἣν μὴ δέον καρποῦνται τοῖς κυρίοις Ῥωμαίοις ἐπαναστάς, κἀκεῖνον εἰς τὴν προτέραν τύχην ἐπαναλύοντας. διαφήσι τοίνυν ἐς τὰς πατρίδας ἐπανιέναι τοὺς ἐπήλυδας αὐτῷ Ῥωμαίους ὁ Ἰωάννης, καὶ δρᾶν ὃ δύνανται κακὸν τοὺς Λατίνους μετ' εὐμεθόδων P. 395
τῶν ἐγχειρήσεων, ἕως τὰ κατ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐκεῖνος διάθοιτο. ἐπανηκότες οὖν ἐς τὰ σφέτερα τὰς τῶν Θρᾳκῶν καὶ Μακεδόνων πόλεις διαφιστῶσι, συναιρομένων σφίσι τῶν Βλάχων. πλεῖστοι γοῦν ἐντεῦθεν τῶν τὰς πόλεις διανειμαμένων Λατίνων ἐς αὐτὸ ζημιοῦνται τὸ ζῆν, οἱ δὲ φυγάδες ἐς Βυζάντιον ἐπανήκουσιν. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν Διδυμοτοίχῳ διαχειρίζονται, καὶ οἱ ἐν Ὀρεστιάδι μετανάσται γίνονται. καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἐλευθεροῖ μὲν τὴν ἕω Λατίνων παρὰ πᾶσαν δόκησιν, ἐπανηκόντων εἰς τὸν καθ' ἑσπέραν πόλεμον, ἐκκρούει

1. ἦν γὰρ] ἐννοιάζετο γὰρ πάντοτε διὰ τοὺς φράγγους, καὶ ἐφοβεῖτο τὰ αὐτῶν κοντάρια ὡς φλογερὸν πῦρ. ὅθεν καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀποκρισιαρίους ἔπεμψε περὶ εἰρήνης καὶ φιλίας. οἱ δὲ ἀντέγραψαν αὐτῷ οὐχ ὥσπερ βασιλέα φίλον αὐτοῦ γράφων, ἀλλ' ὡς αὐθέντης δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ὥριζεν αὐτὸν εἶψαι τὰ ἅρματα καὶ τῇ βασιλεία ὑποπεσεῖν, εἰ δὲ μή, κατ' αὐτοῦ μέλλωσιν ἐκστραιεῦσαι καὶ ἀποκαταστῆσαι αὐτὸν δοῦλον τῆς βασιλείας, καθὼς ἦν καὶ πρότερον. B.

Latinorum ferociam suspectam habebat eorumque hastam ut flammeam romphaeam reformidabat, libenter eos suscepit. qua de causa cum legatos de amicitia ineunda ad Latinos misisset, per litteras cum eis non ut rex cum amicis sed ut servus cum dominis colloqui iubebatur: alioqui se arma illi illaturos et Mysiam facile vastaturos, quam contra officium et per seditionem spretis Romanis occupasset, eumque ad pristinam fortunam redacturos. proinde Romanos ad se profugos Iohannes in patriam quemque suam abire iubet, et callidis aggressionibus Latinis nocere quantum possint, donec ipse fortunis illorum consulat. igitur ad sua reversi Macedonum et Thracum urbes, Blachis adiutantibus, ad defectionem impellunt. unde plurimi Latinorum, quibus eae urbes obvenerant, iugulantur, alii Byzantium extorres redeunt. occiduntur et ii qui Didymotichi erant; et qui Orestiadem tenebant, eiiciuntur. id facinus Orientem Latinorum bello praeter expectationem liberat, ad Occidentem redeun-

τισαμενος επανιστασιν ὁ τε ρω
ἄλλων ἀρχηγῶν τριττὺς (ὁ γὰρ
ἀπεγεγόνει θανάτῳ, καὶ τέθαπτ
C γάνων ἐν τῷ τῆς σεβαστῆς τῆς
τοῦ αὐτίκα στέλλεται στρατιὰ
ἀποστάσας. Βιζύη μὲν οὖν
καὶ ὡς πρώην ὑπέκυπτον· τὴν
νωθεῖσαν εὗρον τοῦ ἐν πλούτῳ
θεμένων σφίσι Ῥωμαίων, οἷς
συνελήλυθασι τούτοις ἐπίκουρ
ὅπλοις γενόμενοι, καὶ πρὸς
ὑποφαυσάσης δὲ τῆς ἕω Ῥωμα

η. τὸ ἐκ Σκ.] τὴν τῶν κομάν
μετὰ κλεψίας ἐδοκίμαζε τοὺς
τὴν δὲ πολισθ.] τὴν δέ γε ἀρ
τε τοῦ τοπικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ
νον δὲ ἐν ταύτῃ ηὑρίσκοντο
οἵτινες πατρίδα ταύτην εἶχον
χίαν πρὸς βοήθειαν αὐτῶν,
διεμερισθησαν εἰς τὰ τοῦ
18. οἳ] οἷς APW.

tium; et eos etiam qui Graeciam
pressa superbia paulo modestiores
runt ordine referamus, Romani q
tenebant, non parvis Blachorum fr
vero, qui suas copias et auxilia
ducebat, operam dabat ut Latino

ρατάξει μήτε μὴν μεθόδοις χρωμένους στρατηγικαῖς, ἀλλ' οὐδ' ἐς ἀκρίβειαν ὡπλισμένους, συντεταγμένην τὴν δύναμιν ὡς ἐς μάχην ἐξάγειν ἐγνώκεσαν. ὡς δ' ἀπήντων αὐτοῖς Ῥω- D
μαῖοι μετὰ θάρσους τοῖς τείχεσιν ἐπεγχρίπτοντες (ᾠοντο γὰρ δειλίαν τὴν τῶν Λατίνων ἀσφάλειαν), διεκχέονται τῶν πυλῶν καί σφισι συμπλέκονται, καὶ πρὸς μικρὸν ἀντισχόντες Ῥωμαῖοι τρέπονται, καὶ γίνεται τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐλεεινὸν καὶ οἰκτιστον θέαμα· μηδενὸς γὰρ λαβόντες οἱ Λατῖνοι φειδώ, κατὰ δὲ πάντων τῷ ξίφει χρησάμενοι, τὴν γῆν ἐπίαναν αἵ-
μασι, καὶ τῶν πεσόντων οὐδεὶς ὁσίας τετύχηκε. ταυτὶ μὲν οὖν ἡ προεξιοῦσα δέδρακε στρατιά· οὐδὲ γὰρ περαιτέρω χωρεῖν τεθάρρηκε, Ῥωμαίων μὲν καὶ Βλάχων μετὰ μοίρας Σκυθικῆς περιόντων, τῶν δ' ἄλλων ἐς τὴν Ἀδριανοῦ συνδραμόντων ὡς εἰς σῶζον κρησφύγετον. κατὰ δέ γε μῆνα
τὸν Μάρτιον ἔξεισιν ὁ βασιλεὺς Βαλδουῖνος καὶ ὁ Πλέης κόμης Δολόϊκος, ἐπὶ δ' αὐτοῖς ὁ δοὺξ Βενετίας Ἐρίκος Λάνδουλος, μετὰ τῶν οἰκείων ἕκαστος τάξεων. ἀμέλει καὶ κατειληφότες τὴν Ἀδριανοῦ, καὶ βαλόντες ἐκεῖσέ πῃ στρατήγιον P. 396
ἐς ὅσον μὴ εἶναι βέλους ἐντός, τῇ ὑστεραίᾳ τὰς δυνάμεις προσῆγον τῷ τείχει καὶ ἵστων τὰς μηχανάς. τῶν δ' ἐντὸς ἀμυνομένων εὐρώστως, οὐδέν τι πλέον ἐφ' ἡμέραις ἐπέραι-

1. μεθόδῳ χρωμένους βασιλικῇ A. 3. ὡς δ'] οἱ ῥωμαῖοι δὲ μετὰ θάρσους ὑπήντουν αὐτούς. ἐμακρύνοντο δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους οἱ φράγγοι. ὑπολαβόντες δὲ οἱ ῥωμαῖοι ὅτι διὰ δειλίαν καὶ φόβον ὑπομακρύνουσιν, ἐξέρχονται ἀπὸ τῶν πορτῶν καὶ τούτοις συμπλέκονται B. 8. οἱ Λατῖνοι om A. 13. τῶν δ' ἄλλων] κατάντημα καὶ ἀκούμβισμα τὴν ἀδριανούπολιν ἔχοντες B. 16. ὁ δολεῖκος B. 18. καὶ βαλόντες] καὶ χάρακα στρατήγιον βάλλοντες ὅσον μὴ σώζειν σαγίταν B.

xisset, Latini Romanos nec aciem militarem habere nec ulla bellica disciplina uti, atque adeo nec satis armatos esse conspicati, ad pugnam se pararunt, longius digressi a moenibus. eam Latinorum cautionem Romani timiditati tribuentes, portis effusi et temere invecti, paulo post in fugam vertuntur. ac eo die miserabile et atrox spectaculum editur. nemini parcitur, caeduntur omnes, insepulti abiiciuntur, sanguine pinguescit humus. haec praecursor exercitus fecit. nec enim ulterius progredi ausus est, cum Romani et Blachi cum Scythicis cohortibus circumirent, caeteri vero Adrianopolim concurrerent tanquam in certum asylum. imperator vero Balduinus mense Martio egreditur, et Pleae comes Doloicus, et post eos Ericus Dandulus Venetiarum dux cum suis quisque legionibus. et vallo extra teli iactum ad Adrianopolim communito, postridie copias ad moenia adducunt et machinas erigunt. urbanis autem strenue se defendentibus per

τίνων τὰ χλωρὰ τῆς ὕλης ἐδρέπ
γνῶναι βουλόμενος ὁποῖα τὰ τ
καὶ ὅπως τὰς εἰς πόλεμον ἐκτάσ
τὴν πρώτην τῶν Σκυθῶν θέαν
μήματος πρὸς τοῖς ἵπποις καὶ τ
μὲν τῆς ἐπὶ Σκύθας κατὰ κράτο
ταβαλόντες συντύνου δρασμοῦ ἦ
πέμποντες καὶ μηδ' οὕτω τοῦ φε
μενοι· οἱ δὲ ἐπέκειντο καὶ οἱ
ἤννον πτηνώδεσι καὶ κούφοις δι
C πόμενοι. καὶ τοιοῦτον μὲν πέρι
φεσαν· ἐκ δὲ τούτου Ἰωάννης

9. τοῖς ζώοις] πρὸς τοὺς ξύλα
τίνων ἔπεμψεν B. 12. τὰ
βουλεύματα καὶ τὴν στρατείαν
πόλεμον B. 13. ἐκτάξεις Fa
δὲ στραφέντες καὶ τοξεύοντες ἐ
ρίζοντες ἢ μόνον σαγίτας πρὸς

dies complures non aliud proficieba
terentur. itaque vineis, multitudine
egestaque clam terra et cavernis ari
damenta hostibus non animadverte
et Romani contra ea parabant quae
diebus post Iohannes partem Scyth
pecudes et equos in herbidis pra
tes iubet, ut ea ratione hostium co

ἔχων αὐλῶσιν ἐνελόχα καὶ φάραγγας ὑπεδύετο καὶ τόποις ἐπηρμένοις εἰς γήλοφα παρεδύετο, μηδ' εἰ πάρεστιν εἰδέναι σπευδων τοὺς ἀντιπίπτοντας, ἐκ δὲ τῆς Σκυθίδος φάλαγγος ἧς ὁ Κοτζᾶς ἡγεμύνευεν, αὖ πάλιν ἐπελαύνειν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Λατίνων διαφῆκε συχνούς, καὶ ταὐτὰ τοῖς πρότερον δρᾶν ἐγκελεύεται, κἀκείνης ἔχεσθαι τῆς πορείας ἐπαναστρέφοντας ἧς καὶ πρότερον εἴχοντο. οἱ δὲ ὡς τοὺς Σκύθας αὖθις θεάσαιντο, πρὸς σπουδὴν καὶ αὐτίκα μάλα καθοπλισάμενοι καὶ ὑπὲρ τὴν ἔναγχος εὐρώστως ἐπέκειντο, τὰ δόρατα σείοντες, καὶπὶ τὸ μᾶλλον τὸν δρόμον ἐπέτεινον. ὡς δὲ τὸ Σκυθικὸν προῆγεν εὐπετῶς, τὰ πολλὰ μηδὲ τοξεῦον ὄπισθεν, ὡς μὲν D κούφως ἐσταλμένον, ὡς δὲ καὶ δρομικωτέροις ἵπποις ὀχούμενον, ἔλαθον εἰς πλεῖστον ὅσον οἱ Λατῖνοι ἐξιππασάμενοι καὶ τῶν χωρίων ἁψάμενοι ἀμαθῶς ἐν οἷς αἱ πάγαι καὶ οἱ λόχοι καὶ τὰ ἔνεδρα διεσκεύαστο. ἀμέλει καὶ Σκυθικοῖς ἀκμῇσι περιπεπτωκότες στρατοῖς αὐτοὶ τῆς ὁδοῦ τῇ συντονίᾳ ἐκπονωθέντες καὶ λαμπρῶς ἤδη σφίσι τῶν ἵππων ἀποκναισάντων, ἐν μέσῳ ἀπολαμβάνονται· οἱ γὰρ Σκύθαι ὡς ἐς κύκλωσιν αὐτοὺς περιῄεσαν. οἱ δέ, ὡς ἐν χερσὶν ἦν ὁ ἀγών, τῷ πλήθει τῶν Σκυθῶν βιαζόμενοι ἀνετρέποντο τῶν ἵππων, πολλῶν ἕνα περιιόντων, καὶ δρέπανα καὶ βρόχους ἐδέχοντο κατὰ τῶν αὐχένων οἱ σκληροτράχηλοι, καὶ τὸ χρῆμα τῶν ἵππων κατῃκίζετο· ὡς γὰρ μέλαν νέφος καὶ συνεχὲς τῶν Σκυθῶν ἐπεισπεπτωκότων οὔτε ἵππων ἐξελιγμοῖς χρήσασθαι

1. ἔχων αὐλῶσιν] κατακρύψας εἰς τόπους ἐγκρυματώδεις καὶ λογγώδεις B. 21. δρέπανα] ἐδεσμοῦντο ἀπὸ σφονδύλου B.

suis copiis angustias et fauces subit, et post altos colles delitescit, in id intentus, ne suam praesentiam nossent hostes. et rursus e Scythica phalange cui Cozas praeerat, complures in castra Latinorum mittit, hortatus ut priores imitarentur eademque via reverterentur. Latini Scythis denuo visis, rursus festinanter armati maiori quam dudum contentione hastas in eos vibrant et cursum intendunt. sed cum Scythae facile anteverterent, ut et leviter armati et expeditioribus equis insidentes, ac nullas fere sagittas retro emittentes; Latini per imprudentiam longissime provecti in ea loca, in quibus laquei et insidiae erant, et in recentes Scythicas cohortes inciderunt, et ipsi et equi iam contentione itineris plane fatigati, et in medio Scytharum circumventi sunt. quorum multitudine, cum ad manus ventum esset, oppressi equis deturbantur, multis singulos invadentibus; et durae cervicis homines falces et laqueos in colla recipiunt, equi occiduntur. tanquam enim atra et perpetua nubes, ita Scythae irruebant, ut neque explicare sese neque diffugere possent. cecide-

εἶχον οὔτε διαφυγὰς δρᾶν. ἔπεσον οὖν ὁπόσον τοῦ Λατινι-
P. 397 κοῦ στίφους ἐπίλεκτον καὶ ταῖς τῶν δοράτων ἀγκοινήσεσι περιώνυμον. πίπτει δὲ καὶ ὁ τῆς Πλέης κόμης Δολόϊκος. ὁ δὲ Βαλδουῖνος χειροῦται καὶ ζωγρίας εἰς Μυσίαν ἀπάγεται, κἀκεῖθεν εἰς Τέρνοβον κομισθεὶς εἱρκτῇ παραδίδοται καὶ δε-
σμὰ ἕως τραχήλου ὑφίσταται. τὸ δ' ἀρχαιότατον καὶ πολυτροπώτατον κακόν, καὶ τῶν ἀπευκταίων πάντων Ῥωμαίοις πρωτουργὸν αἴτιον, ὁ τῆς Βενετίας δοὺξ Δάνδουλος, ὕστατος ἐλαύνων κἀκ τῶν φυγάδων τὴν τοῦ στρατεύματος ἧτταν ἐνωτισάμενος, ἐκ τοῦ αὐτίκα μεταστρέψας τὰ χαλινὰ ἐς τὸ
στρατόπεδον φέρεται. ὡς δὲ καὶ νὺξ ἐπῆλθε (περὶ γὰρ δείλην ὁ πόλεμος γέγονε), φῶτα εἰσενέγκασθαι ταῖς σκηναῖς ἐπισκήπτει καὶ πλείστους αἴρειν πυρσοὺς εἰς ἔμφασιν τοῦ μὴ
B πᾶσαν ἐκτριβῆναι τὴν στρατιὰν μηδὲ σφᾶς ἀποδειλιᾶσαι τὸν πόλεμον. περὶ δὲ πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἀναστὰς ἐκεῖ-
θεν εἰς τὴν παράλιον ἵκετο Ῥαιδεστόν, καὶ συμμίξας Ἐρρῇ
V. 326 τῷ τοῦ Βαλδουίνου κασιγνήτῳ ἄρτι ἐξ Ἀτραμυττίου ἐπανήκοντι μετὰ τῶν ἐκ Τροίας Ἀρμενίων, οἵπερ αὐτῷ συνεστράτευον, ἐς τὸ Βυζάντιον ἐπανέζευξε, διερρηγμένος τὸν στῆμονα τῶν ἐντέρων τοῖς πολλοῖς παρασάγγαις οὓς ἐν τῷ φεύ-
γειν διίππευσε, καὶ διφθηκῶς ἐπὶ μέγα τὸν κυλινδροφύλακα θύλακον.

5. τρίνοβον B. εἱρκτῇ] φυλακίζεται καὶ ἅλυσιν ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ σίδηρα εἰς τοὺς πόδας βάλλεται B. 12. φῶτα] φωτίας μεγάλας καὶ ἱστίας ἔταξεν εἰς ὅλον τὸ στρατόπεδον ἐξάψαι B. 15. περὶ δὲ πρώτην] περὶ δὲ ὥραν δευτέραν τῆς νυκτὸς B. 19. διερρηγμένος] πάσχων τὰ ἔντερα τῆς κοιλίας αὐτοῦ καὶ τὰ αὐτοῦ μύρια σπασθέντα ἀπὸ τοῦ πολλοῦ πόνου καὶ κόπου καὶ τῆς συντόνου φυγῆς B.

runt igitur omnes lectissimi Latinorum equites et hastis vibrandis celebres. cadit et Pleae comes Doloicus. Balduinus vero capitur et vivus in Mysiam abducitur; atque inde Ternobum perductus et in carcerem coniectus vinculis usque ad collum oneratur. principale vero et callidissimum malum et omnium Romanarum cladium primus auctor, Venetiae dux Dandulus, qui extremum agmen claudebat, clade exercitus ex fugientibus cognita statim conversis fraenis in castra properat; et ut nox supervenit (nam praelium sub vesperam est commissum), lumina in tentoria inferri et plurimas pyras incendi iubet, ut Romani putarent non omnem exercitum periisse aut se pugnam detrectare. circa primam noctis vigiliam maritimam Rhaedestum cum Errico Balduini fratre, modo Adramyttio cum Troianis Armeniis reverso, qui sub eo militabant, congressus Byzantium rediit, intestinis fuga tot parasangarum ruptis et scroto in immensum tumefacto.

11. Ῥωμαῖοι δ' ἐπὶ τούτοις, ὅσοι τῇ Κωνσταντίνου προσέμενον, τῷ δέει τοὺς ὀδόντας ἐβάμβαινον, ἔτι προκείμενον ἔχοντες ὀφθαλμοῖς τὸν κατὰ σφῶν ἐκξιφισμὸν τῶν Λατίνων καὶ τὴν διαρπαγὴν τῶν προσόντων, ἃ κατ' οὐδένα δίκαιον λόγον ὑπέστησαν μετὰ τὴν ἐκ τῆς πόλεως ἄπαρσιν Βαλδουίνου, πέμπτην ἄγοντος καὶ εἰκοστὴν τοῦ Μαρτίου μηνός, τῆς τότε τρεχούσης ὀγδόης ἰνδικτιῶνος, τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τρίτου καὶ δεκάτου ἔτους. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἔτι παροικοῦντες τῇ Σηλυβρίᾳ τὰ τῶν κακῶν ἔσχατα εἰκάζομεν πείσεσθαι, τὴν τῶν Λαονιτῶν ἀναίρεσιν ἐκ γειτόνων οὖσαν μόνον οὐκ ἐπόψιον ἔχοντες, καὶ παρὰ πόδας τοὺς σφαγέας θεώμενοι τὴν Σηλυβρίαν εἰσιόντας ξιφήρεις καὶ τὰς ἡμῶν ἀγκαλίδας καὶ τὰ ῥάκια προνομεύοντας. δεκὰς μὲν οὖν ἐπὶ δυάδι τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς ἐνειστήκει, τῆς ἑβδόμης ἰνδικτιῶνος, τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ δωδεκάτου ἔτους, καὶ ἡ βασιλὶς πόλις πρὸς Λατίνων κεχείρωται· τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, τῆς ὀγδόης ἰνδικτιῶνος, ὑπὸ Σκυθῶν Λατῖνοι κατηγωνίσθησαν. ἀλλὰ τίνα τὰ ἐφεξῆς; ἕτερα μάστιξ στιλβοῦται Ῥωμαίοις, βαρύστονός τις καὶ πολυσύμφορος. ὁ γὰρ Μυσὸς Ἰωάννης, ἐχθρὸς ἅμα καὶ ἐκδικητὴς Ῥωμαίοις δεικνύμενος, ἐκδίδωσι τοῖς Σκύθαις εἰς προνομὴν ὅσαι κωμοπόλεις τῷ Βυζαντίῳ ἐγγίζουσαι φόρους τοῖς Λατίνοις εἰσέφερον. καὶ ἦν ἰδεῖν ἀλλότροπόν τι κακὸν καὶ ἀσύνηθες καὶ πᾶσαν ὑπερπαῖον θεοκίνητον μάστιγα. τὴν γὰρ αὐτὴν γῆν καὶ τὸ αὐτὸ ἔθνος ἐδῄουν γένη διττά, πῇ μὲν

11. Romani vero, qui adhuc in urbe erant, prae metu dentes quatiebant, etiamnum velut intuentes Latinorum contra se strictos gladios et direptionem bonorum; quibus rebus post Balduini discessum nulla iusta ratione afflicti erant, mensis Martii die XXV, indictione VIII anni VI MDCCXIII. sed et nos adhuc Selybriae inquilini extremas clades expectabamus, Daonitarum vicinorum interitum tantum non in conspectu habentes, et evestigio percussores strictis ensibus Selybriam ingredientes, et fasciculos nostros et pannos diripientes. imperatrix urbs XII die Aprilis, indictione VII anni VI MDCCXII a Latinis capta est: XV die eiusdem mensis, VIII indictione, Latini a Scythis victi sunt. sed quid secutum est? aliud flagellum atrocissimum et calamitosissimum emicuit. nam Iohannes Mysus, idem Romanorum hostis et vindex, oppida Byzantio vicina Latinis tributaria Scythis diripienda concedit. ibi novum et inusitatum malum, quod omne divinitus inflictum supplicium superat, erat cernere. terram eandem, eandem gentem bini populi infestabant, alias utrique, alias alternis irruentes. nam et Scythae obvia quaeque va-

ταγμάτος, ...
οὖν ἀναγόμενον. ὁ δὲ Ἰ
δύνας πόλεσιν ἐς Θεσσαλο
τὰ ἐκεῖσε καταστησόμενος
στήσων τῶν Λατίνων καὶ
ἀφιγμένος εἰς Σέρρας μετ
πόλεμον, καὶ μεθ' αἱμάτ
τῆς ἀναδείκνυται. οἱ γὰ
πρὸς τὰς μάχας καὶ τῷ τ
B δεξάμενοι πολλοὺς τῶν ὑ
δὲ ἡττηθὲν τὸ Λατινικὸ
τραπόμενον οὐκ ἔφθη συ
τειχισμῶν συνεισπίπτουσι
νοι Βλάχοι τε καὶ Ῥα
εἶτα ἡ μὲν ἦν ἐν πυρὶ κα

5. τῷ] τὸ APW.

stabant, et aliquot forma e
suis daemonibus immolaba
Scytharum de se victoria in
igni grassabantur. nec ullus
ferre posset, cum terra co
pernicie perniciosior; et La
quicquid e portu undecunq
Thraciis urbibus non immo
bitratu provinciam illam ce
vendicaret, igitur Serras pr

συλληφθὲν ἐν ἀπαγωγαῖς καὶ δεσμοῖς. τοῦ δὲ Λατινικοῦ στρατεύματος ὁπόσον μὴ κατὰ τὸν πόλεμον ἀπεγένετο, ὃ μὲν ὡς ἑκάστοις προυχώρει σέσωστο, ὃ δὲ τῆς ἄκρας λαβόμενον ἔνδον ἐπέμενε. τῇ δ' ὑστεραίᾳ περιελθὼν τὴν ἄκραν ὁ Ἰω-
5 άννης τοῖς ἐς αὐτὴν ξυμφυγοῦσι Λατίνοις παραδοῦναί οἱ τὸ χωρίον καὶ σώζεσθαι διακηρυκεύεται. οἱ δὲ οὐδὲν ἐφρόνουν ἐνδόσιμον, τὴν ἀπὸ τοῦ μαρκεσίου καραδοκοῦντες σύναρσιν. καὶ ἐν τούτῳ κλίμακας ὁ Ἰωάννης ηὐτρέπισε, καὶ κατὰ λό- C
φον ἀντικείμενον τῇ ἄκρᾳ μεγίστην ἐπιστήσας ἐλέπολιν τὰ
10 τείχη ἔτυπτεν. οἱ δ' ἐπὶ τῆς ἄκρας ὁπόσα τῶν τειχῶν ἀμυντήρια προπετάσαντες καὶ προεκτείναντες ἐπέμενον ἀνθιστά- V. 327
μενοι. ἐπεὶ δὲ θεάσαιντο τὸν Ἰωάννην ὡς ἐν πυρὶ τειχισμῷ τὴν ἄκραν διειληφότα παντὶ τῷ στρατεύματι καὶ πᾶσαν . ἀποκλείσαντά σφισι πάροδον ὡς μηδὲ ποσὶ δύνασθαί τινα
15 κλέψαι τὴν εἰς τὸν μαρκέσιον ἄφιξιν, ἐνδοῦναί οἱ τὴν ἄκραν. ἤθελον, εἴ σφισι σπένδοιτο καὶ συγχωροίη τὴν ἔξοδον ἀπαθῶς, ὡς ὅπλων καὶ τῶν ἵππων ἔχουσι. τοῦ δὲ μηδ' ἄκροις ὡσὶ τὰς ἐπὶ ταῖς συνθήκαις ταύταις παραδεξαμένου σπονδάς, αἰτοῦνται τὴν εἰς τὰ σφέτερα ἤθη μεθ' ἡγεμόνων ὁδοῦ D
20 μέχρι τῶν Παιονικῶν ὁρίων ἀπόπεμψιν. καὶ ὡς προύβησαν ἐπὶ τούτοις ὅρκια, ὁ μὲν εἶχε τὴν ἄκραν, οἱ δ' ἀκίνδυνον τὴν ἔξέλευσιν.

3. τῆς ἄκρας] κάστρου τοῦ λεγομένου κουλᾶ B. 4. περιελθὼν] ἔξωθεν σταθεὶς τοῦ κουλᾶ B. 7. post σύναρσιν B: περὶ γὰρ τὴν Θεσσαλονίκην ἐκεῖνος ἦν. 8. καὶ κατὰ] καὶ ἐς τὸν καταντικρὺ τοῦ κουλᾶ ἕτερον βουνὸν κείμενον ξύλα στήσας μηχανικὰ τὰ τείχη ἔκρουεν. B. 12. ἐπεί] ὡς δὲ εἶδον τὸν Ἰωάννην τοσαύτην ἀσφάλειαν περιποιήσαντα ὡς μηδέ τινα ἔχειν ἄδειαν ἐξελθεῖν. B. an forte ὡς ἐμψύχω τειχιμῷ? an ὡσεὶ περιτειχισμῷ? 19. μεθ' ἡγεμόνων] μετὰ καὶ προβόδου B.

vincti. ex Latini exercitus reliquiis alii, ut quisque potuit, saluti suae consuluerunt, alii arcem occuparunt. quam postridie circumiens Iohannes Latinis, si eam dederent, incolumitatem promisit. qui cum marchionis freti auxiliis eam postulationem aspernarentur, scalas parat, et in tumulo quodam e regione arcis machina maxima collacata moenia ferit. Latini vero depromptis omnibus iis quae ad defensionem usui essent repugnabant, donec Iohannem muro velut igni et omni exercitu totam arcem circumdedisse et omnem sibi exitum interclusisse viderunt, ut nec pedes ullus clam ad marchionem pervenire posset. tum vero ea conditione deditionem facere voluerunt, si sibi cum armis et equis tuto discedere liceret. quam illo prorsus repudiante, postulant duces sibi domum reversuris attribui usque ad Pannoniae fines. sic foedere icto ille arcem occupavit, hi citra discrimen abierunt.

οὐν πύθοιτο [illegible] , [illegible]
καὶ τὴν πορείαν ἐπανιὼν ἐπέτεινε.
P. 399 ἐγγίσας συμβάλλει τοῖς ἀγγέλλουσ
καὶ ἀποσόβησιν καὶ τὴν ἐσαῦθις [illegible]
λει καὶ τοῖς τοιούτοις ἀκούσμασιν
πρὸς τοὺς οἰκείους, μεταστρέψας
φέρεται, τὸν Ἰωάννην ἀμύνασθαι
νότων. ἀλλ' οὔπω ἔφθη ἐπιβαλεῖ
ἄγγελος ἕτερος ἐφίσταται τὴν τοῦ
σκων ἀπώλειαν καὶ τὴν τοῦ βασι
σιν. ἣν οὖν ὤδευε πρότερον πάλι
νίκην εἴσεισι· καὶ γνοὺς ἀληθῆ ὁ
πρότερον, ἐπικαλαμᾶται τὸ μὴ ἀκ
B τῆς πόλεως ἐν τῷ ἀμήτῳ τοῦ πο

1. τὰ om A. 6. εἰς τὴν ἀκρ
ἐτζιγμένον B.

Sed quis status ducis eorum mar
tereundum est, dum adhuc Pelopon
cum Scuro dimicat, litteris uxoris r
fit certior: ipsam urbe expulsam in
dies iam obsideri, urbem vero a Bla
rum locorum Iohanneae ditionis prae
quibus auditis marchio quamprimum
maturavit. sed antequam Thessaloni
hostium cladem et profligationem nu
restitutam. earum rerum fama delec

συνέστη ἀφίξεως. οὓς μὲν γὰρ τῶν πολιτῶν ζημιώσας εἰς χρήματα γυμνοτέρους ὑπέρου διαφῆκε τῆς πόλεως, οὓς δὲ ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ ἀπεκρέμασεν ἐκ τοῦ λαώδους πλήθους καὶ τοῦ ἱερωμένου θεῷ τάγματος, καὶ τὸν δυσπραγῆ ἐν βασιλεῦσιν Ἀλέξιον καὶ τὴν τούτου σύνευνον Εὐφροσύνην διαποντίους τῷ τῶν Ἀλαμανῶν ἐξέπεμψεν ἄρχοντι. φεῦ φεῦ τοῦ καινοῦ τοῦδε καὶ ἀνηκούστου παρὰ Ῥωμαίοις ἀκούσματος, εἰπεῖν δὲ καὶ ἀθεάτου ἐς δεῦρο θεάματος! ταῖς δὲ Σέρραις ἐμβαλεῖν τὸν Ἰωάννην ἐνωτισάμενος, μήπω δὲ καὶ τὸ πέρας τοῦ συστάντος ἐκεῖσε πρότερον πολέμιου πυθόμενος, στέλλει τοὺς συναρήξοντας τοῖς ἐν ταῖς Σέρραις ὁμοφύλοις. οἱ δ' ἐν τῷ ἀπιέναι τὰ ξυνενεχθέντα μαθόντες τὸν μὲν πόλεμον οὐδαμῶς διελύσαντο, ὡς ἤδη ἐν τῷ δεινῷ καθεστῶτες, καίπερ εἰδότες γενησόμενον πρὸς πολὺ περιόντα πολέμιον· συρρήξαντες δὲ τοῖς ἐναντίοις κατὰ κράτος ἡττῶνται καὶ τρέπονται, Σκυθῶν αὐτοῖς προσβαλλόντων οὕτω συχνῶν κἀκ τῶν ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἐκπιπτόντων ὡς ἔστι καὶ τὰ σμήνη θεάσασθαι τῶν σίμβλων προϊόντα καὶ τοὺς σφῆκας ἐξιπταμένους τῶν ἐνοδίων χηραμῶν. οὐκοῦν τοιαῖσδε μάχαις διταῖς τὸ ἧττον ἀπενεγκάμενος ὁ μαρκέσιος αὐτὸς μὲν εἴσω τῆς Θεσσαλονίκης ἐγκλείεται, ὁ δέ γε Ἰωάννης κατὰ πᾶσαν ἄδειαν ἐς Βέρροιαν ἄπεισι, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις ὅσαι μαρκεσίῳ ὑπέκυπτον ἑαυτῷ προσῳκείωσεν.

Ὡς δ' εἶχον οἱ ἐν τῇ πόλει Λατῖνοι καὶ τάσδε τὰς δυσ-

2. ὑπέρου] τοῦ κοπάνου B. 16. Σκυθῶν] κομάνων ἐπεισπεσόντων αὐτοῖς. καὶ ἕτεροι δὲ οἱ πρότερον τῷ μαρκεσίῳ ὑποταγέντες κατ' αὐτοῦ ὡς σφῆκες διηγέρθησαν B.

alios suspendit, tam ex laicis quam ex ordine deo consecrato. et miserrimum imperatorem Alexium cum Euphrosyna coniuge per mare ad Alemanniae principem misit. heu heu rem novam et miserabilem et apud Romanos inauditam! heu spectaculum nunquam visum hactenus! audita porro Iohannis ad Serras impressione, auxilia suis popularibus qui in ea urbe erant mittit. qui quamvis eventu rei in itinere cognito, nihilo magis bello abstinuerunt, ut iam in ipso periculo constituti, licet sibi cum hoste longe superiore negotium fore intelligebant. praelio commisso vincuntur et profligantur a maxima Scytharum multitudine undique irruentium, non secus quam apum examina, quae ex alvearibus effunduntur, aut crabronum instar e cavernis iuxta vias erumpentium. duobus his praeliis victus marchio se Thessalonicae includit. Iohannes vero per summam licentiam Berroeam et alias marchionicas urbes occupat.

Ea quoque clade audita, Latini qui Byzantii erant, consilium

τος προεκπεμψαντες, ἣν ...
ἰσχύος ἀνεπεγκλήτως δρᾶν ἐκδεδ
ἐπιέναι τὰς ἀποστάσας· ὅθεν καὶ
ταγμα οὐδὲν τῶν ἀνηκέστων κ
ἀλλὰ καὶ Βενέτικοι νῆας μακρὰς
P. 400 ραλα μέρη ἐλῄστευον πειρατεύον
Καλλιπόλει προσσχόντες ὅσα χείρ
ἐθῶν ἀλλότρια διεπράξαντο. ἦσα
βαρυαλγέστατα καὶ ἀνύποιστα. (
ρῆς, τὴν Ἀρκαδιούπολιν ὡς ἀνέμ
λάξας, τὴν δὲ εἴσοδον τοῦ Ἄπρω
ἐκεῖ προσφέρεται, τὸ ἐνοικοῦν
ποίμνιον ἦν καὶ βουκόλιον ἀλλ' ο
μενον, καὶ βίᾳ μᾶλλον ἢ πειθοῖ τ

9. ἀμέλει] ὅθεν καὶ τοὺς ἐξ οἰκε
λουθῆσαι προαιρεθέντας σύνταξι
καλλιουπόλει B, more suo.

ineunt quid sit agendum, concilio al
rino Venetiarum duce indicto: nam l
bellum capessere placuisset et copias
quae a Latinis defecerant, dum pop
Iohannes aliis bellis occupatus iisque
set. itaque partem exercitus, quae u
vellet (Rottam ipsi vocant), ablegar
defecissent suo arbitratu tractandi. e
lere, a nullo piaculo abhorruit. V
longis navibus infestabant, et Callin

προσχωρῆσαν ἐκουσιότητι. πολλοὶ δὲ καὶ σχοινόδετοι κατὰ κώμας καὶ πόλεις περιαγόμενοι ζωγρίαι τὰ λύτρα ἐρανιζόμενοι τοῖς συνειληφόσι κατετίθεσαν. οἱ δ' ἐν ταῖς ἀπαγωγαῖς B ταύταις ἢ νοσηλείᾳ σώματος προσπαλαίσαντες ἢ τῷ τῆς ὁδοιπορίας μήκει ἐκτονωθέντες τῆς τραχηλοκάκης ἀνιέμενοι οὐμενοῦν ὡς ὁμόπιστοι φθινύθειν εἰῶντο καὶ παρακατατίθεσθαι μόρῳ φυσικῷ τὴν ψυχήν, ἀλλ' ἀπεδειροτομοῦντο ξίφεσιν, εἴτε μὴν κατὰ σπλάγχνων βαθεῖαν ἐδέχοντο τὴν πληγήν. ὁ δ' Ἔρρῆς τὴν Ὀρεστιάδα καταλαβὼν στρατοπεδεύεται περὶ αὐτήν, χάρακά τε βαλὼν καὶ βαθεῖαν τάφρον ὀρωρυχὼς (ταύτην γὰρ τὴν πόλιν ἀγώνισμα καὶ ἆθλον καὶ συμπέρασμα τῶν πόνων οἱ Λατῖνοι ᾤοντο) μὴ ἂν ἑτέρως ἐκεῖθεν ἀπονοστῆσαι τοῖς ἐν τῇ πόλει διήγγελλεν, εἰ μήτ' αὐτοὶ ξυμβαῖεν ὁμολογίαις ἢ γοῦν νόμῳ πολεμίῳ σφᾶς αὐτὸς παραστήσαιτο. C οἱ δὲ καὶ πρὸς μόνην τὴν τῶν συμβάσεων ἐνήχησιν ἀποκναίσαντες μὴ Ῥωμαίοις ἐκ τοῦδε καὶ Λατίνοις ἔλεγον εἶναι ὅρκια πιστά, ἐπειδὴ καθάπαξ Λατῖνοι τὰ μὲν ἐς πίστιν ἀβέβαιοι, τοῖς δὲ προσχωροῦσι θηριώδεις, τοῖς δὲ πολέμῳ χειρουμένοις ἀνηλεέστατοι παρὰ Ῥωμαίοις ἐγνώσθησαν. ταῦτα πυθόμενος Ἔρρῆς πρὸς ἔργοις γίνεται. διὸ σαῖς μὲν οὖν τάφροις ὀρυκταῖς περιεζωσμένην τὴν πόλιν εὐρείαις τε καὶ βαθείαις εὗρατο, τοὺς δὲ πύργους τῆς πόλεως

10. βαθεῖαν τάφρον] μέγα χαντάκιν B. 22. τοὺς δὲ πύργους] ἐπὶ δὲ τῶν πύργων ξύλα μεγάλα κείμενα δοκάρια καὶ ἔξωθεν κατὰ πολὺ κρεμμάμενα καὶ σκεπασμένα ὄντα ἀπὸ πετζίων βοεικῶν B.

urbes et pagos circumducebantur, ut emendicata pecunia se a victoribus redimerent. in ea circumductione si qui aut morbis oppressi aut viae longitudine fatigati deficiebant, laxato colli vinculo non ut Christiani expirare sinebantur et naturali morte obire, sed gladiis obtruncabantur aut confodiebantur. Erricus vero castris ad Orestiadem positis profundum vallum communit. nam eam urbem unicum certamen, praemium et finem laborum arbitrantes, obsessis denuntiabant se inde non recessuros nisi ea vel sponte dedita vel vi expugnata. hi vero ad solam deditionis mentionem exacerbati responderunt nullum in posterum foedus inter Romanos et Latinos posse interedere, quod et fide lubrica et in dedititios belluina immanitate, in bello subactos maiori etiam crudelitate uterentur. his auditis Erricus operibus intentus urbem duabus latis et profundis fossis circumdatam invenit, urbis vero turribus pegmata altissima adiecta, quae pellibus et taurinis tergoribus contra ignem et ad propugnatores defendendos obtegebantur. supra eas ligneas turres mali defige-

ἐπὶ τῶν ἄκρων δεξαμένους ἐκ δονάκων πήγματα ἐς πολὺ τοῦ ἀέρος ἀναβαίνοντα, καὶ προκαλύμματα ἔχοντας ἐκ διφθερῶν τε καὶ δέρρεων, ὡς μήτε πυριφλέκτοις βάλλοιντο βέλεσι καὶ
D εἶεν ἅμα εἰς προβολὴν τοῖς ἀπὸ τούτων μάχεσθαι μέλλουσιν. ἀλλὰ καὶ τῶν ξυλίνων ἄνωθεν πύργων ἱστοὶ κατεπάγησαν, ἔχοντες οἷα καὶ ὅσα ἐπιχυθέντα ἐξάψαι τε φλόγα καὶ εἰς μέγα προκαλέσασθαι πέφυκεν. ἐνιαχοῦ δὲ καὶ ἐπ' αὐτῶν προυφαίνοντο τεκτονικὰ πολεμιστῶν ἀνδρῶν ἀναπαύματα, ὁποῖα εἰσανίασιν οἱ ἐπὶ τῶν ἰκρίων τὸν βυθὸν διορῶντες καὶ τὰ ἔθνη τῶν νεπόδων ἐπισκοπεύοντες. ἐπί τινων δὲ καὶ λίθους δι' ἀλύσεων ἠρτημένους, ἐπιχαλωμένους διὰ μηχανῶν καὶ αὖ πάλιν ἀναφερομένους καὶ πρὸς τὰς χρείας τῶν καιρῶν μεταγομένους. ἐπὶ δὲ καὶ τέσσαρα πρὸς τοῖς δέκα πετροβόλα ὄργανα ἐπὶ τῶν πύργων ἱστάμενα. ἔδοξεν οὖν Ἐρρῇ τε καὶ τῷ στρατεύματι τῆς μὲν ἔξω τάφρου πολέμῳ κρατῆσαι, χωσθείσης δὲ τῆς δευτέρας προσάγειν οὕτω τὰς μηχανὰς
V, 329 τοῖς τείχεσι. πονήρως οὖν ἡ ἐφεξῆς τάφρος μετὰ τὴν τῆς
P. 401 πρώτης ἅλωσιν ἐχωννύετο, καὶ κόρσαι ἀναύχενες καὶ ἄκορσα σώματα τῶν πιπτόντων ἀμφοτέρωθεν ἀνεπλήρουν ἐν πολλοῖς τὴν τῆς τάφρου κένωσιν. ὡς δ' ὀψέ ποτε καὶ μεθ' αἵματος κέχωστο, προσάγουσι τὰς πυργοειδεῖς τοῖς τείχεσι κλίμακας. ἔνθα ἡ μὲν τῇ τάφρῳ ἐνίσχεται καὶ ὑποχαλᾷ τῆς ὀρθότητος τῷ ἔτι μανῷ καὶ διακένῳ καὶ νεοχύτῳ τῆς χώσεως· ἡ δὲ λοιπὴ τῶν τειχῶν ἰθὺ προβᾶσα οὔπω διαβάθραν ἔβαλλε, καὶ τοῖς ἐκ τῶν ἱστῶν ἠωρημένοις ἄνωθεν τῶν πύργων βά-

5. ἱστοὶ] ξύλα ὡς κατάρτια B. 9. ἰκρίων] ἰκρίνων A. 13. πετροβόλα ὄργανα] χαλασιάρια B.

bantur, in quibus ea erant quae flammam maximam incendere et late spargere solent. alicubi in eis etiam fabrefacta bellatorum sedilia visebantur, cuiusmodi eorum sunt qui ex tabulatis fundum maris explorant et pisces captant. in aliquibus saxa catenis suspensa gravibus et demittebantur et rursus attollebantur, et prout res postulabat, transferebantur. praeterea quatuordecim tormenta in turribus conspiciebantur. quare Errico et exercitui visum est priorem fossam vi occupare, secundaque expleta machinas muris admovere. ac altera fossa, priore capta, difficulter explebatur, et capita et trunci cadaverum eorum qui utrinque cadebant, hiatus eius multis in locis explebant. qua tandem non sine sanguine complanata scalas turritas ad moenia adducunt; quarum altera in fossa detenta ob aggerem recens congestum, vacuum alicubi et rarum adhuc, subsedit; altera recta ad murum producta, priusquam diabathra coniiceretur, saxis

ρεσι τῶν λίθων πιεσθεῖσα καὶ τοῖς ἐκ μηχανῶν ἀφέμασι συντριβεῖσα πρὸς οὐδὲν ἐγένετο χρήσιμος. μάλιστα μὲν οὖν καὶ πολλοὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς μαχομένων κακῶς ἔπαθον, ἐν οἷς ἦν καὶ Πέτρος ὁ ἐκ Πλάντζης ὁ κράτιστος ἅμα πάντων καὶ εἰς ἀνδρείαν ὀνομαστότατος, λίθῳ τὸ κράνιον κατεαγείς. καὶ B τότε μὲν οὕτω τὰ Λατινικὰ διαπεπτώκασιν διαβούλια· τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοῖς τείχεσιν οἱ πύργοι πάλιν προσάγονται καθ' ἕτερον μέρος τῆς πόλεως, καὶ εἰσάνεισί σφας τὸ τοῦ στρατεύματος μαχιμώτατον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ τῆς πόλεως ἀπομαχόμενοι ὀλίγου πᾶσαν τὴν μηχανὴν ταῖς βάρεσιν ἰδόντες ἐγγίσασαν καὶ γέφυραν ποιητὴν πρὸς τῶν ἐπ' αὐτῆς τεταγμένων διαγομένην καὶ τῶν τειχῶν ἐπιψαύουσαν, ἀναπετάσαντες τὰς πύλας ἐπεκθέουσι μεθ' ὅπλων καὶ τῶν ὅσα τρέφουσι πῦρ καὶ τὴν φλόγα ἐπὶ μέγα αἴρουσι, καὶ μάχη κρατερωτάτη τῶν πρώην συνίσταται. ἄπρακτοι τοίνυν καὶ τότε μεταχωρήσαντες καὶ αὐτὰ εἶχον τὰ μηχανήματα ἐπ' ὄψεσιν C αὐτῶν ἐμπιπρώμενα. ἀλλὰ κἀκ τῶν ἔξωθεν στρατεύματα Βλάχων τε καὶ Σκυθῶν περιιόντα τὸν χάρακα οὐκ εἴων ἐς τὴν παρεμβολὴν εἰσάγεσθαι τὰ βιώσιμα. ἀμηχανίᾳ τοίνυν ληφθέντες καὶ διατεθέντες ἀθυμότερον, στείλαντες ἐς Βυζάντιον σύναρσιν ἤτουν ὑφ' ἑτέρας νεαλοῦς δυνάμεως. καὶ ἦσαν οἵδε ὑπ' ἀνάγκης μᾶλλόν τι ἢ περ κατὰ γνώμην ἐξήεσαν, ἀφορισμῷ καὶ ἀναθέματι μὴ οὕτω δρῶντες ὑποβαλλό-

1. πιεσθεῖσα] τζακισθεῖσα ἀχρησίμευτος παντελῶς ἐφάνη B. 3. ὡς καὶ πολλοὺς — ἀποθανεῖν B. 4. Πλάντζης] βάτζης B. 20. στείλαντες] γράφουσι τοὺς ἐν κωνσταντινουπόλει εὑρισκομένους ὡς ἂν καὶ ἄλλην πέμψωσι νέαν στρατίαν, εἴτε ἀπὸ τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως εἴτε ἀπὸ τῶν ἔξωθεν. οἵτινες καὶ ὑπ' — B.

tormentorum contrita est et facta inutilis. in qua qui pugnabant, plurimi male sunt accepti. tum Petro Plancio, viro robustissimo et ob fortitudinem celeberrimo, calva est saxo confracta. itaque eo die conatus Latinorum irriti fuerunt. postridie turres denuo moenibus alia parte urbis admoventur, easque viri bellicosissimi conscendunt. interea propugnatores cum fere omnes machinas turribus imminere viderent, et pontem sublicium a certis traduci et moenia iam contingere, armati portis erumpunt, quicquid excitando augendoque incendio aptum est secum portantes. pugna igitur atrocissima commissa, tum quoque infectis rebus, machinis in conspectu eorum crematis, recedunt. sed et foris Blachorum et Scytharum exercitus circa vallum obequitans commeatum in castra apportari non sinebat. itaque consilii inopes, et animorum alacritate fracta, novas copias Byzantio accersiverunt, quae quidem necessitate magis quam volun-

τοῦ τῶν ἀήθων εἰς βρῶσιν
ἅπαντας. ἅραντες τοίνυν ἐκ
τοῖς περὶ τὸ Παμφιλον χωρί
καὶ μακρῶν καμάτων ἑαυτοι
μόνον τοῖς κακοῖς τοῖσδε π
αὐτοῖς συμμῖξαι καὶ συνελ
πόλεως, Βλαχικοῖς καὶ Σκυθ
τάγμασι μικροῦ δεῖν ἅπαντε
πήξεις ἄλλων μηχανῶν ἀπιδ

1. πρὸς τε τοῦ] ὑπὸ τοῦ τότε ε
νου B. 3. ἦν δὲ ὁ Θωμᾶς οὗτος
εἰπεῖν καὶ ῥαμένον τῷ αὐτοί
καρποὺς τῶν χειρῶν ἐλευθε
μένος ὡς μηδεμίαν τρίχα φ
αὐτοῦ φαίνεσθαι μάγουλον
10. ὑπό τε τῶν] ἀπὸ τῆς θυ
σωμάτων B. 14. οὐχ οὕτι
τήθησαν νόσου, ἀλλὰ καὶ
σαν, τὰ αὐτὰ ἔπασχον. κα
ἐφονεύθησάν, στράτευμα β
ὁδὸν om A.

tate exibant: ni ita facerent, s
tano patriarcha nuper Venetiis
interdicendi. is Thomas patrio
constringebat ut acubus illi ass
pectore aperto; malis ita rasis
nullum pili vestigium cerneret

τῶν παραλίων συνέλεγον πόλεων, καὶ ὅσων ὑπεσπάνιζον, ἐκ P. 402
τῶν τῆς Προποντίδος ὀρῶν ταυτὶ ἀπέτεμον, ἐργεπείκτην πεπομφότες ἐκεῖσε τὸν τῆς Πετούνης κόμητα Κόνωνα. ἐπεὶ δὲ εἶχον ἅλις τῶν ἑλεπόλεων, ἐν πολλοῖς αὐτὰς καὶ σιδήροις διαλαβόντες ὡς εἶεν τοῦ πυρὸς σθεναρώτεραι, πρὸς τοῖς πολέμοις καὶ πάλιν γίνονται. καὶ δὴ τὴν Ὀρεστιάδα παρεικότες ὡς ἐξ ὧν ἔπαθον οὐχ ἁλώσιμόν σφισι δόξασαν, ἔγνων τῷ Διδυμοτοίχῳ προσβαλεῖν. οὐκοῦν καὶ παρ' αὐτῷ στρατοπεδευσάμενοι πολιορκεῖν εἰς νέωτα τὸ φρούριον διηρρένωντο, καὶ τὰ τειχομαχεῖα προσάγειν, ὡς ἂν ἐξέλωσιν, ἡτοιμάζοντο. ἀλλ' οὔπω ἐπὶ τῷ παροξυσμῷ τούτῳ τῶν Λατίνων ἔδυ ὁ V. 33a
ἥλιος, καὶ πληροῦται νεφῶν ὁ ἀήρ, καὶ ῥαγδαίας βροχῆς θεό- B
θεν ἀφορισθείσης ἐν τοῖς ἀνόπιν τοῦ Διδυμοτοίχου μέρεσιν ὁ τῷ φρουρίῳ παραρρέων Ἕβρος διευρυνθεὶς ὑετῷ καὶ μέγας ἐκ μικροῦ τοῦ τότε φανεὶς τὰς πεδιάδας ἐξυδατοῖ, καὶ τῷ στρατοπέδῳ τῶν Λατίνων ἐξαπιναίως ἐπικλυσθεὶς ὅπλα παρασύρει καὶ μηχανάς, ἵππους ἀπάγει πολεμιστάς, ἄνδρας διανηχομένους τὸν Ἀχέροντα δείκνυσιν· εἰ δ' οὐκ ἦν ἐσέτι φαυσιβολῶν ἥλιος ἀλλὰ τὸ δεινὸν νυκτὸς ἐπεγένετο, τὸ πλεῖον ἂν ἀπώλετο τοῦ στρατεύματος. τῷ δ' ἐξαισίῳ τοῦ πράγματος καταπλαγέντες ὁπόσοι τῶν Λατίνων ἐς νοῦν ἔβαπτον μηδ' αἱμάτων ἄνδρες ἐς τὸ παντελὲς ἐτύγχανον ὄντες, μεταναστεύειν ἐκεῖθεν εἵλοντο καὶ τοῖς ἄλλοις οὕτω ποιεῖν ὑπέθεντο. C

2. ἐργεπείκτην] πρωτομάστορα καὶ ἐργάτην τῶν μηχανῶν ἀναδείξαντες τὸν τῆς πετρώνης κόμητα κώνωνα B. 14. Ἕβρος] εὖρος A. 18. εἰ δ' οὐκ] καὶ εἰ μὴ τὸ τῆς ἡμέρας φῶς ἔφεγγεν B.

chinas structuri malos biremium ex maritimis civitatibus collegerunt, et si quid deerat, ex Propontidis montibus arbores secuerunt, misso illuc qui opus maturaret, Conone Petunae comite. machinarum iusta copia parata, quas multis in locis ferro contra incendia munierant, belli fortunam denuo tentarunt; et Orestiade omissa, quam suis cladibus admoniti inexpugnabilem esse credebant, Didymotichum oppugnare statuerunt, ad eamque rem castris ibi positis et productis arietibus se pararunt. sed antequam sol super eo Latinorum conatu occideret, aër nubibus impletur, et vehementissimo imbri fluvius Eurus dilatatus et ex parvo magnus factus campos aquis implevit, et ex castris Latinorum subito et arma et machinas et equos bellicos et viros avexit; quodsi sol occidisset ac id malum noctu ingruisset, maior pars exercitus periisset. hac inusitata re admoniti Latini cordatiores et non plane sanguinarii inde discedendum esse censuerunt, et eius

ὁρᾶν οὐκ εἶχον τοὺς ἀκοντιστὰς
λόγχας ἠκόνησαν, ταῦτα τοῖς ὑπ
κατ' αὐτῶν τοὺς ὀδόντας ἔβρυχο
D μαίων περὶ τὸ κακῶς πάσχον ὁμ
καὶ ἡ παντελὴς παρόρασις καὶ
οὔτε γὰρ χρήμασιν ἢ στρατεύμα
νοντο πόλεων. (13) ἀλλ' οἱ μὲν
ρήσαντες τὴν Θρᾴκην ἔκοπτον,
ὑπὲρ ἐλευθερίας Ῥωμαίων κίνδυ
τηγοὶ τοῦ ἐκ σφῶν κινδύνου πα
ἦσαν οὐδαμοῦ, οὔτε μὴν σωτήρι
τοῖς καὶ τοῖς φυλέταις μετήλθοσι
παραδοθέντες καὶ αὐτοὺς ἀπὸ θε
καθήκοντα δρᾶν καὶ μηδαμῶς

2. τῷ pr om A. 20. οὐδαμ
22. καὶ — μαχρύναντες om A.

sententiae aliis auctores fuerunt. sed
raculo eo consternatus celeriter inde
Byzantium reversis, aliis civitates m
Latinis parebant, custodire iussis.

Verum ne sic quidem mala qui
manis fuerunt, quod Latinorum desp
et implacabiles animi antiquum obti
contra quos saepe hastas acuerant, l
ximos quosque perpetrabant, et con
et Orientalium Romanorum negligc

δήμους καὶ φατρίας διέστησαν, πόλεις ἐξέμηναν, κατ' ἀλλήλων ὡπλίσθησαν τοὺς θεσμοὺς τῆς συγγενείας συγχέαντες, καὶ γεγόνασι φυλὴ φυλὴ καὶ Ἰσραὴλ Ἰούδας, τὸ πάλαι παρὰ τῷ προφήτῃ θρηνούμενον, οἱ μὲν τῷδε συννεύσαντες καὶ ὡς βασιλεῖ σφῶν προσφερόμενοι, οἱ δ' ἐκείνῳ προσρέψαντες, ὡς καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς φρονίμοις κρίνεσθαι εἰς κατάραν καὶ πλησμονὴν καὶ τῆς ὁμογενείας ἀπαλλοτρίωσιν. ὡς δέ ποτε συνέδραμον ἐς φιλίαν, οὐδ' οὕτω μὲν ὡς εἰς μίαν συνηρμόσθησαν γνώμην, οὐδ' ἐς συνασπισμὸν ἀλλήλους παροτρύναντες ἐπαρῆξαι ὅλως ταῖς ἑσπερίαις προέθεντο πόλεσιν, ἀλλ' εἰς χειροτονίας βλέψαντες βασιλέων οἱ μὲν κατὰ τὰ ποτώμενα τῶν ζώων συμφορηδὸν συνανίπτανται τῷδε καὶ συναπαίρουσιν, οἱ δὲ καὶ ῥάμνους ἀκανθώδεις ἐς ἀρχὴν προχειρίζονται. καὶ ἦν πολυαρχία πάλιν τὸ γεγονὸς ἐπινεμομένη τὴν ἕω, καὶ θηρίον τρικάρηνον ὑπὸ τῶν ἀβελτέρων διαπλεχθέν. ὁ μὲν γὰρ Μαυροζώμης Μανουὴλ τὸν Καϊχοσρόην ὑποδύς, οὐ πάνυ πρὸ πολλοῦ τῇ σφετέρᾳ θυγατρὶ συναφθέντα καὶ τῆς Ἰκονιαρχίας αὖθις λαβόμενον, ἧς εἶχε πρότερον ἐκπεσών, πάντα ἦν μηχανώμενος, εἴ πως αὐτῷ συναιρομένου τοῦ βασιλείου τύχῃ ὀνόματος, καὶ τὴν ὅσην ποτίζεσ Μαίανδρος ἐπιὼν μετὰ Τούρκων ἔφθειρέ τε καὶ ἔκειρεν. ὃ

P. 403

B

4. τῷδε] τῷ δδεῖνι B. 11. οἱ μὲν ἐπὶ τοὺς δῆθεν ἀξίους ὥσπερ δένδρα εὐγενῆ ἐψήφιζον, οἱ δὲ καὶ ἀκανθώδεις ῥαδάμνους εἰς τὴν τῆς βασιλείας ἀρχὴν προεβάλλοντο B. 14. καὶ ἦν πολυβασιλεία μᾶλλον τὸ γενόμενον, τὴν ἀνατολὴν ὡς θηρίον τρικέφαλον κατατρώγουσαν, ἀπὸ τῶν ἀσθενεστέρων ἀρχόντων καὶ ταύτην συντρίβουσαν B. 17. ὑπενδυσάμενος B.

deserti a deo atque impii stupore quodam affecti, atque in factiones divisi, urbes concitarunt; alii alios oppugnarunt violato iure cognationis; tributim segregati sunt; Israel Iudas factus est, ut vetus ille propheta queritur, aliis huic ut regi addictis, aliis ad alium confluentibus. quae res multis, prudentioribus praesertim, execrationi similis, et destruendae necessitudini et inducendae alienationi esse videbatur. etsi autem tandem ad amicitiam ineundam concurrerunt, tamen ne tum quidem plane consenserunt, aut alii alios ad belli societatem cohortati ullo modo Occidentalibus urbibus opem ferre statuerunt: sed creandis imperatoribus intenti instar gregatim volantium avium cum uno quodam subvolabant et discedebant; alii etiam spinosis rubis imperium deferebant. unde multorum dominatus Orientem depascebat, tricipiti quadam bellua a vecordibus implexa. nam Maurozomes Manuel Caichosrois auxiliis fretus, cui non multo ante recuperato Iconio filiam desponderat, nihil non conabatur ut imperatorio nomine potiretur, et omnem Maeandrium tractum cum

νούμενος καὶ μὴ ὀπτανόμ
ὁ Δαβὶδ οὗτος προσεπέλ
μείρακος, Συναδηνοῦ τὴ
ὁ Λάσκαρις κατ' αὐτοῦ
λείας ἔμφασιν δοὺς πο
D ἄλλην καὶ δύσβατον, καὶ
ὅθεν καὶ στρατηγήσας οἱ
καὶ τὸ ἐκείνου στράτευμ
ραιτέρω προϊέναι τῆς Π
οὐ πολὺ δὲ καὶ τῷ Μαι
τοῦτον. καὶ τοὺς Τούρκ
διέφθειρεν οὓς δὲ ἐζώ
στρατιᾶς προστάττοντο

2. ἐξέρυθρον A, τὰ κ
κῆς] εἰς τὴν ποντοηρά
τωσε τοὺς δὲ ἐδέσμει

Turcis vastabat. Theodorus
peratoris affinitate inclitus,
omnibus Orientalibus urbil
Comnenus exercitu ex Pa
Iberum qui ad Phasidem
subigebat; et ut fratrem s
sorem eius et praeconem
circa Trapezuntem moram
proverbium est, agens pe
cum autem David adolesce
pro duce ad Nicomediam mi

Καὶ τῇδε μὲν τὰ πρὸς ἕω ἐφέρετο· ὁ δὲ Μυσὸς Ἰωάννης τῇ Φιλιππουπόλει ἐπιστρατεύσας αἱρεῖ ταύτην καὶ καθαιρεῖ προνομεύσας, καὶ πολλοὺς τῶν ἔνδον ὑποδικάζει τοῖς ξίφεσι, καὶ πάλαι μὲν ἐνσκολιευόμενος τῇ πόλει καὶ τῇ ταύ-
της ἐφεδρεύων ἁλώσει, καὶ βαρυμηνιῶν τοῖς οἰκήτορσιν ὡς μηδ' ὅλως αὐτῷ ὑποκύπτουσι μηδ' ὡς βασιλεῖ προσέχουσιν ἀλλ' P. 405
ὡς αἱμάτων ἄνδρα ἐκτρεπομένοις, καὶ τότε δὲ πρὸς πλείονα θυμὸν ἐκκαυθεὶς ὑπὸ βαρβάρου φρονήματος οἷς τὸν Ἀσπιέτην Ἀλέξιον εἰσηκίσαντο, κἀκείνῳ μὲν ὡς ἀρχηγῷ ὑπέκειντο σφῶν,
αὐτὸν δ' ἐπιόντα μεθ' ὅπλων πολλαχῇ ἀπεκρούσαντο. ἦν δ' ἂν ἡ πόλις ἥδε κακῶν ἀθιγής, εἰ καθ' ἑαυτὴν διεξήγετο, τοῦτο μὲν ἠπίως προσφερομένη Λατίνοις, τοῦτο δὲ τὸν Μυσὸν Ἰωάννην οὐκ ἐκτρεπομένη παντάπασι. νῦν δ' ἑπομένη τῇ μητρὶ παῖς, ἐξ ὧν ἀκροσφαλὴς ἐκείνη γέγονε καὶ εὐάλω-
τος βασιλὶς οὖσα καὶ πασῶν ὑπερκειμένη πόλεων, ἐκ τούτων δὴ καὶ αὕτη χείροσι κακοῖς προσωμίλησε, καθ' ὅσον προνομαῖς ἐκδοθεῖσα καὶ μαχαίρας στόματι ἔτι καὶ προσκαθήρηται B
καὶ εἰς περιφανὲς ἐρείπιον κατηδάφισται, καθ' ἓν μόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς διαχέον τῶν θεωμένων, τὸ ἐκ ποδῶν ἀνηρτῆσθαι
τὸν Ἀσπιέτην ἐπ' ἰθυτενοῦς σκόλοπος, διατετορημένον τοὺς ἐπισφυρίους τένοντας καὶ κάλως ἐπὶ τούτων δεξάμενον. τὰ δ' ἐπὶ τούτοις, οὐκ ἔλαθον τὸν Ἰωάννην οἱ τῷ Ἀσπιέτῃ σύμφρονες καὶ πρὸς ὕψος βασιλείας ἐκεῖνον κουφίσαντες,

3. *πολλοὺς τῶν τοπικῶν μετὰ σπάθης φονεύει. τὴν τοιαύτην γὰρ πόλιν καὶ πρὸ πολλοῦ ἀμυνόμενος ἦν* B.

Hoc rerum Orientalium statu Iohannes Mysus Philippopolim capit diripit evertit, cives plerosque obtruncat; cuius urbis iam olim per insidias expugnandae occasionem captarat, habitatoribus infensissimus, quod deditionem sibi non fecissent et ut regi parere detrectassent, sed ut virum sanguinarium aversati essent. tum vero illud eius iracundiam exasperarat et barbaricam feritatem auxerat, quod Alexium Aspietem recepissent eique ut duci paruissent, se vero cum exercitu invadentem saepe repulissent. caeterum ea urbs inviolata mansisset, si suis auspiciis gubernata esset, tum quod Latinos benigne tractabat, tum quod Iohannem Mysum non prorsus aversabatur. nunc filia matrem sequens, postquam illa regina et princeps omnium labefactata et facile capta est, haec quoque graviora pertulit, direptionibus et caedibus oppressa, et insuper funditus eversa. cuius ruinae unum illud spectatu iucundum habent, quod Aspietem fune talos traiectum et in sublimi trabe pedibus suspensum ostentant. cui qui regni affectandi adiutores fuerant, cum Iohannem non laterent, ne incon-

λώδους καὶ φονίου βκεμματος
στρατεύειν Ῥωμαίοις, οὐκέτι
νας ὑφίστασθαι καὶ τὸ ἄπιστο
πολλάκις παλιμπετὲς φρόνημα
στρατευμάτων Σκυθικῶν μελι
λους ἄνθεσι διαφίησι. τινὰ
V. 332 μήκων στρατεύματα τὰς ἱερ
D'Ἀδριανοῦ διειλήφασι, τινὰ
πρὸς ἀντιμάχησιν ἐπισπῶνται
ἐκ Λατίνων ὁπλιτικόν. κράτισ
τῶν ἄλλων, καὶ ὑψηλὸν μὲν τ
μελέταις ταῖς κατὰ πόλεμον, κ
μενον, ἀνδρὸς τῶν πάνυ ἐπισή
ὁπλισάμενον ᾔει τὴν ταχίστην,
Σκύθας κατασκηνοῦν· οἱ δὲ

7. ὁ om A. 19. κράτιστ
ἀσφαλέστατον, καὶ ὑψηλὸν μὲ
τῶν κατασκευασθέντων τεχνι

stantiae poenas darent veriti, pal
Lascarim Orientalibus urbibus do
stiadem concurrunt; alii Didymot
faciunt, et per legatos Theodorus
nec multum temporis intercessit,
tutis, et desertoribus gravibus su
ctis, irato et caedem spirante v

φθάσαντες ἔφοδον εἰς τὸν τῷ Ῥουσίῳ παρακείμενον τόπον λελη-
θότως παρεσβάλλουσι, καὶ δὴ ἐπανιοῦσι τοῖς Λατίνοις
ὀφθέντες τῷ τε τῆς θέας ἀδοκήτῳ διαθροοῦσι καὶ φαντάζε-
σθαι τὰ μὴ χρηστὰ τῷ πλήθει διδόασιν ἀμέλει καὶ συμπλο-
κῆς καρτερᾶς γενομένης, καὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις ἐξισουμένων
ἑκατέρων, τελευτῶν πολλὰ δράσαντες οἱ Λατῖνοι σχεδὸν ἀπέ-
θανον ἅπαντες. τῆς δὲ μάχης ταύτης οὕτω γεγενημένης,
ἕτεραι Σκυθῶν ἀποσπάδες μυριάριθμοί τε καὶ μάχιμοι περὶ P. 405
τὸν Ἄπρων ἐλάσασαι τοῦτον εὐπετῶς χειροῦνται καὶ ὅλον
αἱροῦσιν αὐτοβοεί, καὶ τὸν μὲν καθεῖλον, τοῦ δ' ἐνόντος
πλήθους ὃ μὲν ἀπέκτειναν οἱ Σκύθαι, ὃ δ' ἀπήνεγκαν εἰς
λαφυροπώλησιν συνδοῦντες καὶ τὰς χεῖρας ἀποστρέφοντες.
πολλοὺς δὲ καὶ πυρὶ παρέδοσαν, νικῶντες, οὐ μὴν καὶ ταῖς
νίκαις ἀνθρωπίνως χρώμενοι.

14. Ἐκ δὲ τῆς θερμῆς ταυτησὶ μάχης ἐπὶ τὴν παράλι-
ον τραπόμενοι Ῥαιδεστόν, τὸν μὲν Βρανᾶν Θεόδωρον, ὃς
ἡγεμόνευε τῶν ἐς Ὀρεστιάδα στελλομένων Λατίνων, καὶ
πρὸ τοῦ ἐπιστῆναί σφας ἐκεῖθι φυγάδα δεδείχασιν, ὥσπερ
καὶ τὸ συνεπόμενον ἐκείνῳ στράτευμα, τὴν δὲ πόλιν ὁλοσχερῶς B
καὶ κατὰ κράτος ἑλόντες ἠνδραποδίσαντο. εἶτα καὶ εἰς ἔδαφος
βάλλουσιν, ἀθάνατον τὴν πρὸς ἡμᾶς ἔχθραν ὑπὸ Βλάχων ἔχειν
δεδιδαγμένοι, καὶ πρὸς παῖδας ἀπὸ παίδων παραπέμπειν
ἀείμνηστον. τὸ δὲ πρόθυμον μὴ καταψύξαντες, ἀπηντηκό-
τες ἐκεῖθεν εἰς Πέρινθον, ἐκ δὲ ταύτης εἰς τὸ Δαόνιον οὐδε-

thas castra habere cognorant. hi vero Latinorum aggressione occupata clam locum subeunt Rusio vicinum; et Latinis redeuntibus improviso conspectu sui terrorem incutiunt, ut ob tantam multitudinem nihil boni ominarentur. acri praelio pari utrinque fortitudine commisso, tandem Latini multis caesis fere omnes occubuerunt. post hunc successum, Scythici exercitus bellicosorum virorum circiter decem millia primo impetu Aprum citra negotium capiunt et evertunt; multitudinem in urbe repertam partim occidunt, partim ut sub corona veneant, manibus post terga revinctis abducunt; multos etiam cremant, vincentes illi quidem, sed victoria non humaniter utentes.

14. Ab eius pugnae aestu calentes adhuc, ad maritimam Rhaedestum conversi, Branam Theodorum, qui Latinorum Orestiadem abeuntium dux erat, priusquam eo venirent, cum sequente exercitu in fugam coniiciunt; urbem vero vi expugnatam, civibus in servitutem redactis, solo aequant, immortales nobiscum inimicitias exercere a Blachis edocti et propagare ad omnem posteritatem. nec remissa alacritate Perinthum transeunt. inde Daonium, nemine illis ob mirabilem audaciam obviam eunte; et omni sexu et aetate capta moenia de-

νὸς ἐς χεῖρας ἰόντος διὰ τὸ τῆς τόλμης παράβολον, καθ' ἡλικίαν αὐτὰς ἠχμαλώτευσαν καὶ τὰ τείχη κατήρειψαν. οὐ μόνα δὲ τὰ πρὸς θάλασσαν οὕτως ἔπραττον ταῖς τῶν Σκυθῶν εὐχειρίαις καὶ γενναιότησι καὶ τῶν ἑπομένων σφίσιν ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ συστήματος, οἱ καὶ μᾶλλον τοῖς περιβόλοις τῶν πόλεων ἐπεβούλευον, σκαπάνας καὶ πτύα χειριζόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἅλμης ἀφιστάμενα πάντα τοῖς αὐτοῖς καὶ χείροσι κακοῖς προσεπάλαιον, μηδεμιᾶς ἐλπίδος εἰς σωτηρίαν ὑποκειμένης, ἐπεὶ καὶ ἀήθως ἐκ δουλείας ἐλευθερίας ηὐμοιρηκότες, τῶν μεγίστων ἀεὶ ἐφιέμενοι οὐδένα μὲν τοῦ δυσπραγήσειν αὖθις λόγον τιθέασι, ταῖς δὲ παρατυχούσαις τύχαις καὶ νίκαις ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐπεξερχόμενοι τῶν μὲν πρώην τέλεον ἐπιλήθονται, τοῖς δ' ἐνεστῶσι γήθονταί τε καὶ ἐνυβρίζουσι. διὰ ταῦτα τοίνυν ἥ τε λαχοῦσα πολιστὴν τὸν Ἀρκάδιον καὶ Μεσήνη ἐπὶ τῇδε. καὶ πρὸς αὐτῇ Τζουρουλὸς τὰ τῶν δεινῶν πεπόνθασιν ἔσχατα, καὶ ἀγροὶ καὶ κῶμαι καὶ τἆλλα ὅπόσα ταῖς πόλεσι ταύταις ὑπέκυπτον πρότερον, καὶ ὅσα ἐς αὐτὴν τὴν πόλεων πασῶν προεδρεύουσαν παρατείνουσι, ταῖς Σκυθικαῖς χερσὶ καθυπέκυψαν. ἐπὶ πᾶσι καὶ οἱ τὸ πόλισμα τὸν Ἄθυραν οἰκοῦντες ὀλέθροις ἀνηκέστοις περιεπάρησαν. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα ἐπὶ χρήμασι τοῖς Σκύθαις συνέβησαν, καὶ ἦσαν οἳ ἐκ Σκυθῶν ἀφιγμένοι τὰ ἐκ χρυσοῦ εἰσέπραττον κόμματα· πρὸς δ' ἑσπέραν ἐνίων ἐκεῖθεν ἀπαντησάντων ἐκεῖσε τοῦ Λατινικοῦ συντάγματος ὃ συνῆν ἐν Ῥαιδεστῷ τῷ Βρανᾷ, κεχαρισμένως σφίσιν ἀλλ' οὐ προσάντως οἱ ἐν Ἄθύρᾳ προσφέ-

23. ἐκεῖθεν expungendum.

struunt. nec ora maritima duntaxat ab expeditissimis et fortissimis Scythis et Blachica cohorte, quae illos comitabatur moenibus urbium cum vectibus et ligonibus infesta, sic tractata est: sed mediterranea quoque malis iisdem et gravioribus sunt oppressa, nulla spe salutis affulgente. nam qui ex servitute insuetam libertatem propitia fortuna consecuti sunt, maxima perpetuo affectantes, neque se in posterum calamitati ulli fore obnoxios opinantes, successibus et victoriis effuse indulgent, pristini status obliti, praesenti vero laeti et insolentes. proinde Arcadiopolis Mesena et Zurulus, cum agris villis et omni eo quod iis urbibus olim paruit, extremas clades sunt perpessae; et quae ad urbem omnium principem usque pertinent, omnia sunt a Scythis oppressa. post omnia oppidum Athyra ad internecionem est deletum. nam cives principio cum Scythis pecunia transegerant, et aderant qui aureos nummos postularent. deinde quosdam ex Latinorum cohorte, qui Rhaedesti cum Brana fuerant,

ρονται· ᾠοντο γὰρ ὡς συμπαραμενοῦσιν ἐκεῖθι καὶ τὸν κα- V. 333
τὰ Σκυθῶν ἀγῶνα ἐπαποδύσονται. ἀλλ' οἱ μὲν περὶ πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἐκεῖθεν μεθίστανται, λαθεῖν τοὺς Σκύθας καὶ παρελθεῖν σπουδὴν τιθέμενοι, κἂν ἐξέπεσον τῶν κατὰ σκοπόν, Σκυθῶν ἑτέραις μοίραις προελασάσαις ἐγκύρσαντες κατ' αὐτὸ τὸ Ῥήγιον, καὶ πάντες ὡς διὰ βραχέος ἐς τὸ ζῆν κινδυνεύσαντες. οἱ δὲ Σκύθαι μετὰ τὴν Λατίνων ἀπο- P. 406
νόστησιν ὑπὸ τῶν τὰ χρήματα συλλεγόντων ὁμογενῶν λάθρᾳ περὶ μέσας νύκτας διὰ τοῦ τείχους ἀνιμηθέντες, καὶ τῶν πυλῶν ἐγκρατεῖς γενόμενοι, τὰ ξίφη σπασάμενοι σὺν ἀλαλαγῇ φρικαλέᾳ τοῖς πλείστοις ἔτι καταδαρθάνουσιν ἐπεισπίπτουσιν, ὅτε μὴ διαδρᾶναι ῥᾴδιον ἦν. γίνεται οὖν τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἔργον χρῆζον δακρύων κατὰ ποταμοὺς ῥεόντων ἀέναα· οὐ γὰρ μόνον ἄρρενές τε καὶ θήλειαι τοῦτο μὲν ἀνηρέθησαν τοῦτο δὲ ἀπήχθησαν δορυάλωτοι, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ὑπομαστίδια τῶν παίδων τοῦ κακοῦ ἐφάνη ἀνώτερα, ἀλλ' ἀπεθερίσθη καὶ ταῦτα κατὰ χλόην καὶ ἄνθος εὐμάραντον ὑπὸ τῶν ἐλέῳ ἀναλώτων ἐκείνων ἀνδρῶν, καὶ μηδαμῶς εἰ- B
δότων ὡς ἀδικεῖ τὴν φύσιν καὶ θεσμὸν ἀθετεῖ τὸν ἀνθρώπινον ὅ περαιτέρω τῆς νίκης καὶ τοῦ κρατεῖν τῶν ἐναντίων θυμῷ χρώμενος. τὸ δὲ δὴ μείζονος πένθους ἄξιον, προκατειληφότες οἱ ἄσπονδοι τὰς ᾠόνας τοὺς ἐπ' αὐτὰς συνδραμόντας οὓς μὲν διήλαυνον ξίφεσιν, οὓς δὲ ἀπῆγον ὀπίσω, οὓς δὲ κατὰ βυθὸν ἠνάγκαζον φέρεσθαι καὶ τοῖς ὕδασιν ἐναπόλλυσθαι. βραχεῖς δὲ καὶ σκαφῶν λαβόμενοι διεσώθησαν.

24. βυθοῦ?

vesperi urbem ingressos Athyrani libenter et minime gravatim susceperunt: putabant enim eos illic mansuros et cum Scythis pugnaturos. sed illi sub primam noctis vigiliam inde discedunt, opera data ut Scythas clam praeterirent; etsi spe sua frustrati, iuxta ipsum Rhegium in Scytharum cohortes antegressas delapsi omnes exiguo momento perierunt. Scythae vero post Latinorum discessum a popularibus suis pecuniae exactoribus clam circa mediam noctem funibus per muros attracti, et portis potiti, cum horribili clamore strictis ensibus in plerosque adhuc dormientes, cum fuga minime expedita esset, irruunt. ea igitur nocte facinus editur, quod lacrimas postulat instar perennium amnium promanantes. nec enim viri et feminae duntaxat partim occisi partim in servitutem abducti sunt, sed nec lactentes infantuli eius mali expertes fuerunt: sed hi quoque ut immaturi et tenelli flosculi ab immisericordibus illis viris, ignorantibus naturae iniuriam fieri et humanitatis ius ab eo violari qui iracundiae ultra victoriam indulgeat, obtruncati sunt. et quod magis de-

ἦσαν δ' οἱ καὶ διαμαρτόντες τῆς ἀναβάθρας εἰς τὰς παρεξειρεσίας ὤλισθον καὶ παρερρύησαν εἰς τὴν θάλασσαν. οὕτω μέγα ἦν τὸ δεινὸν καὶ πολυειδές, καὶ μικροῦ πανώλεια τῶν ἐκεῖ. ἐκ δὲ τούτου κατὰ συναγωγὰς καὶ στρατόπεδα τοῖς ἔμπροσθεν προβαῖνον τὸ βάρβαρον ὡσεὶ καὶ σφοδρά τις λαῖ-
C καψ διεφόρει τὸ πᾶν, ἢ γοῦν ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέγει δρυμὸν τὰ ἐν ποσὶν ἐπενέμετο. ἦν δὲ τῶν πάντων οὐδὲν ἀνεξερεύνητόν τε καὶ ἀπρονόμευτον, ἀλλ' ἐκ πλείστων καὶ μεγίστων πόλεων ἀσκύλευτοί τε καὶ ἀκαθαίρετοι Βιζύη τε καὶ Σηλυβρία παρὰ Σκυθῶν ὑπελείφθησαν· μόναι γὰρ αὗται οὐχ ὅπως ἰσχυροῖς διειλημμέναι τείχεσιν ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν τόπων θέσει μάλιστα κρατυνόμεναι τὸν παντελῆ διέδρασαν ὄλεθρον, μηδ' ἄλλως ἀπὸ Λατίνων οὖσαι ἀνεπισκόπητοι. Ἰταλοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις εἰς ἀγεννὲς καταβληθέντες φρόνημα ὡς εἰς μάνδραν τὴν Κωνσταντίνου ἐνειλοῦντο, καὶ τῶν ὅσα τοῖς
D πολιορκουμένοις χρήσιμα ἐπεμέλοντο, τὰ πρὸς χέρσον τείχη διανειμάμενοι, καὶ Ῥωμαίοις ἐνέδοσαν ἔνθα σφίσι βουλητὸν ἀπανίστασθαι. τὸ δὲ πολέμιον χρονίσαν ἐν τοῖς μικρὸν ἄποθεν τῆς πόλεως χωρίοις, πολλάκις δὲ καὶ τοῖς τείχεσι προσεγγίσαν ἐν τῷ μάχης ἅπτεσθαι, ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τῆς λεγομένης τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ πύλης κατ' ὀλιγίστους ἐπεισιὸν πρὸς ἀνδρείας ἐπίδειξιν, εἰπεῖν δὲ καὶ τύχης, ἥτις ἐν ταῖς τότε πράξεσι αὐτοῖς συνεφείπετο, καὶ μετὰ φόνον τῶν ἐν

14. οἷς om A.

plorandum est, implacabiles homines occupatis littoribus eos qui illo accurrerant partim gladiis traiecerunt, partim retraxerunt, partim in aquam praecipitatos submerserunt pauci navigia adepti evaserunt. erant etiam qui scalam non adepti intra puppim et remiges in mare deciderent. tanta mali atrocitas fuit et pene interuecio. ex eo barbari totis legionibus et exercitibus pergentes vastae procellae instar omnia dissipabant, aut incendii in silva grassantis obvia quaeque absumebant. neque rerum omnium quicquam erat impervestigatum et rapinis tutum. duae tantum ex plurimis et maximis urbibus, Bizya et Selybria, et rapinas et vastitatem effugerunt, non modo firmis cinctae moenibus, sed etiam locorum situ munitissimae. alioqui nec universalem interitum evitassent, et ne a Latinis quidem intentatae permansissent. ac Itali his adversitatibus fracti Cpoli velut in mandra condensabantur, et rebus ad tolerandam obsidionem necessariis comparatis terrestria moenia inter se partiti, Romanis quo vellent abeundi potestatem dederunt. hostes vero in locis parum ab urbe dissitis commorantes, saepe in pugna etiam proxime moenia accesserunt: nonnunquam per Divi Romani portam, ostentandae fortitu-

ταῖς πύλαις αὐτίκα μάλα ἐπαναλῦσαν, εἰς τὰ οἴκοι πάλιν πανστρατὶ ἐπανέζευξε, κατὰ μὲν ἀγέλας κτηνῶν τὸ αἰχμάλωτον, κατὰ δὲ τῶν ἄστρων τὴν πολυπλήθειαν τὰ ὑπὸ ζυγὸν καὶ δίαιταν ζῶα ἐληλακός.

Ἔπειτα μετὰ πλείστων καὶ κρατίστων δυνάμεων ἐξιὼν ὁ Ἰωάννης παντὸς ἔργου κρεῖττον καὶ προυργιαίτερον τίθησι τὴν Ἀδριανοῦ χειρώσασθαι καὶ καταστρέψαι τὸ Διδυμότοιχον, κρίνων τάσδε τὰς πόλεις ἆθλον τοῦ πολέμου παντός, καὶ ὡς εἴη ἅμα P. 407 οὕτως αὐτῷ τῆς Θρᾴκης ἀπαναστήσειν Ῥωμαίους καὶ θηρίοις ἀνεικέναι μόνοις αὐτὴν εἰς ἐνοίκησιν. περὶ τοίνυν τὸ Διδυμότοιχον καταστρατοπεδευσάμενος, καὶ τὸ χωρίον ὁρῶν ὑπερδέξιον χαλεπόν τε καὶ ἄπορον αἱρεθῆναι, μεταφέρειν τὸν ποταμὸν Ἕβρον ἐπεβάλετο, περικλώμενον τῷ φρουρίῳ καὶ διὰ καθόδων τοῖς πολλοῖς ἀγνώστων τοὺς ἔνδον ποτίζοντα. καὶ μηχανὰς περιστήσας τὸ τεῖχος ἔτυπτεν, ἐν οἷσπερ εἴκαζε μὴ πάμπαν εἶναι τοῖς προσβάλλουσιν ἀκατάσειστον, οὔτε μὴν προεκλύοιντο τὰ διαφιέμενα τῶν λίθων βάρη τῷ διαστήματι. οἱ δ' ἔνδον τὸν Ἰωάννην ἐκμειλισσόμενοι παραλογάς τινας καὶ φάσεις εὐπρεπεῖς καὶ παρακλήσεις αἰμύλους προσῆγον καὶ B πόρρωθεν, καὶ ὡς βασιλέα σφῶν ἀνευφήμουν ἐφιστάμενοι ταῖς ἐπάλξεσι, καὶ φόροις ὑποκεῖσθαι καθωμολόγουν, καὶ πάντα δρᾶν συνετίθεντο προθύμως ὁπόσα ἂν ἐκεῖνος ἔχῃ διατάττεσθαι, πλὴν τοῦ δέξασθαι αὐτὸν τῷ πολίσματι. ὁ δὲ πρὸς ὀργὴν ἐκφερόμενος καὶ χαλεπαίνων οὐδαμῶς αὐτοὺς

dinis et comitantis tum felicitatis ergo, pauci numero ingressi, et occisis iis qui in porta erant, statim reversi, cum omni exercitu domum redierunt, captivos tanquam armenta pecudes et iumenta pro multitudine stellarum prae se agentes.

Inde Iohannes cum maximis et fortissimis copiis egressus, Adrianopolis et Didymotichi expugnationem caeteris rebus omnibus antevertendam esse duxit, simul quod eae urbes totius belli praemium essent, simul quod ea ratione Romanis pulsis Thraciam solis feris incolendam traditurus esset. castris itaque ad Didymotichum positis, cum oppidum videret in loco edito situm difficulter expugnari posse, fluvium Eurum, qui id ambibat et per meatus paucis cognitos civibus aquam suppeditabat, alio divertere instituit, et machinis in circuitu collocatis murum ferit, qua parte labefactari posse nec gravium saxorum impetum intervalli magnitudine lassatum iri putabat. oppidani vero ut Iohannem placarent, excusationes, speciosa verba et blandas preces etiam praetendebant; et stantes in propugnaculis eum pro suo rege celebrabant, et tributa pensuros caeteraque omnia quae imperasset alacriter facturos promittebant, modo ne eum urbe

ἐπὶ τούτοις προσίετο, ἀλλ' ὑπεκστῆναί οἱ τοῦ φρουρίου πολὺς ἐγκείμενος, ὡς καὶ μόνον οὕτω σπεισόμενος, κατ' οὐδὲν ὑφίετο τοῦ ἀγῶνος, ἐπάλξεις ἀποσύρων τῇ βίᾳ καὶ τῷ ῥοίζῳ καὶ τῷ μεγέθει τῶν ἀφιεμένων χερμάδων, καὶ γωνίας πύργων κατασπῶν, καὶ καταρρηγνὺς τὰ τούτων θωράκια. οἱ δ' ἐντὸς δρυφάκτους καὶ γέρρα πηξάμενοι, νεόδορα νάκη τοῖς τείχεσι προπετάσαντες, ὡς περιολισθαίνειν αὐτοῖς κολπουμένοις ὅσα αἱ μηχαναὶ διηφίεσαν, ἕως μὲν οὖν ἀνοχὴν τῷ μαχισμῷ παρεῖχεν ὁ Ἰωάννης, καὶ οὗτοι σχήμασιν ἱλασίμοις καὶ ῥήμασιν ἐναισίμοις ἐπλάττοντο τὸν ὑποβαίνοντα καὶ ἐτέχναζον· ἡνίκα δ' ἐκεῖνος ἀποβιβάζων τῶν ἵππων τὸ γενναῖον τῆς στρατιᾶς κατὰ τὰ παρερρωγότα μέρη τοῦ τείχους τοῦτο διέταττε πεφραγμένον τοῖς ὅπλοις πάντοθεν, ἢ καὶ πρὸς ἐπιβατηρίους ἔβλεπε μηχανάς, καὶ τὸ λοιπὸν ἀντιπαρεξέτεινε στράτευμα πανταχῇ, τότε καὶ αὐτοὶ τὰ τῶν ὑποπιπτόντων ἀποδυόμενοι προσωπεῖα καὶ τὸν λαμπρὸν πολέμιον παραφαίνοντες, ἐν οἷς εἶχον ἠμύνοντο, ἐν τοῖς τείχεσι κειμένην ὁρῶντες τὴν σωτηρίαν καὶ μηδὲν τῆς ἀνάγκης βιαιότερον ἕτερον κρίνοντες, ἀπογνώσει τε καὶ θυμῷ στρατηγούμενοι οὐκ ἐλάσσω ἕδρων ὧν ἔπασχον, χειρῶν καὶ τόλμης ἔργα ἐπιδεικνύμενοι. ἱκανῶς οὖν ἐπὶ τῇ πολιορκίᾳ ταύτῃ χρονοτριβήσας ὁ βάρβαρος ἐπάνεισιν ἐς Μυσίαν, περισβεσθεὶς μὲν καὶ τὴν ὁρμὴν ἀπορίᾳ ὡς καὶ ὕλης ἐκλειπούσης φλόξ, ἀλλὰ δὴ καὶ περιψοφηθεὶς ὑπὸ φήμης, ἑτέρῳ ἐξ ἑτέρου παραδιδούσης καὶ πολλαχῇ δια-

3. ἠφίετο A. 6. νεόδορα] πετζία B. 8. οὖν om A.

recipere cogerentur. ille vero ira percitus eas conditiones prorsus aspernabatur, nec alia ratione se pacem facturum asseverabat ni castello sibi cederent. nec de oppugnatione quicquam remittendo, vi impetu et magnitudine saxorum propugnacula, turrium angulos revellebat, eorumque tibicines perfringebat. oppidani vero tabulatis et cratibus intus structis, recens detractis velleribus moenia tegebant, ut machinarum saxa iis involuta labascerent. ac dum Iohannes pugnam remittebat, supplici gestu et blandis verbis submissionem callide simulabant. cum vero ille fortissimum quemque equo descendere iussum et ferro undique tectum iuxta perfractas muri partes collocabat, aut scalas parabat et reliquum exercitum passim extendebat, tum et ipsi abiecta supplicum persona, aperto Marte, ut res ferebat, se defendebant, salutem suam in moenibus esse positam haud ignari, nec quicquam necessitate violentius iudicantes. ac desperatione et iracundia ducibus, haud pauciores clades inferebant quam accipiebant, fortiter et audacter dimicando. barbarus igitur longo tempore in hac obsidione contrito in Mysiam revertitur irrito conatu, ut ignis

τρεχούσης Λατινικὸν στῖφος ἔντροφον πολέμῳ πρὸς ἐπικουρίαν τῶν ἐκεῖθι μέλλον ἀφίξεσθαι. τότε δὲ μαλακῷ θανάτῳ τὸν βίον προήκατο καὶ ὁ πατριάρχης Ἰωάννης ὁ Καματηρός, καταλελυκὼς πλάνης καὶ ἄποικος ἐς τὸ Διδυμότοιχον.

15. Οἱ δ' ἐξ Ἰταλῶν οὐκ ἀηδῶς ἀλλ' ὡσὶν ὀρθίοις δεξάμενοι τὴν ἐς Ὀρεστιάδα καὶ τὸ Διδυμότοιχον πρόσκλησιν τῶν Ῥωμαίων, ὡς δῆθεν τὰ κατὰ σφᾶς διομαλίσουσαν πράγματα, ὅτι καὶ πρὸς τῶν πόλεων τῶνδε πρώτως ἀπὸ πασῶν ἐλπίδων καταρραγῆναι ᾠοντο, ἄραντες ἐκ τῆς Κωνσταντίνου τὴν μὲν πρώτην πρὸς τῷ Ἀθύρᾳ στρατοπεδεύουσι, τῇ δ' ὑστεραίᾳ εἴσω Σηλυβρίας παρήλθοσαν. ἐκεῖθεν δ' ἡμέρας τινὰς διαγαγόντες καὶ ἐπισιτισάμενοι τὴν Ἀδριανοῦ κατειλήφασι. P. 408

Τοιαῦτα δ' ἦν τὰ ὑπὸ Σκυθῶν καὶ Βλάχων ἐν ταῖς τότε διαπραχθέντα ἐπιδρομαῖς, ὁποῖα οὔς οὐκ ἤκουσεν οὔτε ὀφθαλμὸς ἑώρακε πώποτε, οὔτε μὴν ἐπὶ καρδίαν τινὸς ἀνα- B βέβηκε. πόλεις μέγισται πρίν καὶ περίπυστοι, μυριάνθρωποι, κωμοπόλεις ἀξιοθέατοι, ἀγροὶ καὶ λειμῶνες καλλιφύτευτοι, παράδεισοι εὐθαλεῖς, ἀειρρύτοις νάμασιν ἀγλαόκαρποι, ὑψόροφοι δόμοι καὶ αἰκήσεις περίβλεπτοι, ἐς ὑπερβολὴν πε-

1. στῖφος] φοσσᾶτον B. 19. ἀγροί. περιβόλια. βρύσαι ψυχραὶ τρέχουσαι καὶ ἡδονὴν χορταίνουσαι τοὺς βλέποντας. λουτρά. κρῖνα. ἄνθη. κῆποι. ἀναπαύσεις. δένδρα εὔκαρπα. ἀμπελοπερίβολα. καὶ ἁπλῶς ὅσα πρὸς εὐφροσύνην καὶ τέρψιν τῶν ἀνθρώπων εἰσίν. καὶ τὴν γῆν εὐμορφοῦσι καὶ καλλωπίζουσι, καὶ τὸν ἡμέτερον βίον κοσμοῦσι καὶ εὐφραίνουσι B.

deficiente materia, restincto ardore. huc accedebat quod passim fama vagabatur, Latinum exercitum in re bellica exercitatissimum obsessis auxilio venturum esse. tunc Iohannes Camaterus patriarcha, qui post exilium Didymotichi inquilinum agebat, vitam cum levi morte commutavit.

15. Latini vero se a Didymotichinis et Adrianopolitanis accersi haud gravatim accipientes, quod inde res suas meliores fore arbitrabantur, cum illarum defectio primum spes et conatus eorum infregisset, Cpoli digressi principio ad Athyram castra ponunt, postridie Selybriam intrant, et aliquot diebus ibi exactis et commeatu praeparato Adrianopolim occupant.

Quae autem Scythae et Blachi in illis incursionibus perpetrarant, ea huiusmodi erant qualia nec visa unquam nec audita sunt, nec cuiquam in mentem venerunt. urbes ante maximae et celebres et frequentissimae, oppida spectatu digna, agri et prata amoenissima, horti pulcherrimi, perennibus rivis fecundi, altae domus, habitatio-

V. 335 φιλοτεχνημέναι καὶ χρώμασι πολυειδέσι διηνθισμέναι, παντοδαπαί τε χάριτες βαλανείων καὶ καρποβριθεῖς ἡμερίδες καὶ λήϊα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντα καὶ ἄλλ' ἕτερα μυρία, ὁπόσα φύουσιν ὧραι καὶ τὸν ἡμέτερον βίον ἀγάλλουσι καὶ τιθέασιν ἐπιτερπὲς καὶ πάσαις χάρισι περιστεφὲς καὶ πολυάρατον τὸ περίγειον, ταῦτα δὴ πάντα ἔρημα ἀνθρώπων ὁρώμενα ἐχί-
C νοις μόνοις καὶ θηρίοις οἰκήσιμα ἦν. εἶπεν ἄν τις ἐπιστὰς ἐκείνοις καὶ πλεῖστα κοψάμενος καὶ δάκρυ χεάμενος καὶ κόνιν πασάμενος καταστροφὴν ὁρᾶν τοῦ παντός, ἢ γοῦν τῶν ὄντων ἑτέραν παραγωγήν, καθ' ἣν μὲν ὁ θεὸς ἀπεφαίνετο χόρτον καὶ βοτάνην καὶ σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος τε καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐκ τῶν λαγόνων τῆς γῆς ἀναδίδοσθαι, ὁ δ' ἄνθρωπος οὔπω ἦν ὃ τούτοις χρησόμενος. πόθεν ἂν ἐπλούτησα γλῶτταν εἰς τοσούτων κακῶν διαρκῆ καὶ φιλότιμον ἀπαρίθμησιν, ἢ φωνῆς μέγεθος διαπεμπούσης τοῖς πόρρω-
D θεν τὰ γραφόμενα; ὡς δυστυχὴς ἐγὼ συγγραφεύς, οἵοις κακοῖς ἐταμιευόμην, οἵοις ἐμοῖς τε καὶ τῶν φυλετῶν δυσπραγήμασι τὸν λόγον χαρίζομαι. τίς γὰρ ἂν καὶ σχοίη ὅλως ὑπενεγκεῖν τοιαῦτα θεώμενος τρόπαια πρὸς τῶν πολεμίων ἀνεγειρόμενα; οἱ μὲν γὰρ πάλαι τῆς μάχης κρατοῦντες, ἀνθρώπινα φρονοῦντες οὐδ' ἀθάνατα μίσῃ τηρεῖν δοκιμάζοντες, διὰ ξύλων καὶ βραχέων λίθων ἀνίστων τρόπαια, ὅπως ὀλίγον χρόνον διαμεμενηκότα παρέρχηται, ὡς μηδὲ φιλίας ὑπο-

10. μὲν ὁ] immo ὁ μὲν.

nes conspicuae, summo artificio constructae et variis coloribus exornatae, venustissima lavacra, uvis onustae vites, arva segetibus gravida, et alia sexcenta quae tempus producit, quaeque vitam nostram ornant et terram iucundam, gratiis affluentem et optabilem reddunt, ea omnia hominibus vacua, echinis et feris tantum latibula praebebant. quae qui videret, cum maximo eiulatu et fletu, caplte pulvere consperso, diceret se destructionem universi cernere, aut novam illam rerum naturam, qua iussit deus gramina et herbas et prolificum semen pro cuiusque genere et similitudine ex terrae visceribus gigni, cum nondum esset homo qui eis uteretur. unde mihi lingua suppetet ad iustam et copiosam tantorum malorum enumerationem? aut magnitudo vocis, quae scripta haec ad longe remotos transmittat? o me miserum scriptorem, quibus cladibus describendis supersum? quanta mea et meorum popularium mala commemoro? quis talia tropaca ab hostibus erecta saltem intueri sustineat? nam olim qui praelio vicerant, humanae conditionis memores nec immortalia odia conservanda esse rati, tropaea ex parvis lignis et saxis constituebant, ut exiguo temporis intervallo aboleretur,

μνήματα ὄντα ἀλλ' ἔχθρας καὶ προχύσεως αἱμάτων ἐμπυρεύματα. νυνὶ δὲ πόλεων κατασκαφαὶ καὶ τοῦ παντὸς ἀφανίσεις δείγματα τῆς νίκης πρὸς τῶν βαρβάρων ἐξεύρηνται, οἷς θεόθεν εἰς μαστίγωσιν ἐκδεδόμεθα. οὐκ ἀνεχόμενοι δὲ εἰ μὴ καὶ τὸν κολοφῶνα τῶν ἀτοπημάτων προσεπιθήσουσι καὶ προσεπάγωσι τὰ παλαμναιότατα, καί γε τῶν Ῥωμαίων τινὰς συγκατέχωσαν ζῶντας τοῖς ἢ φυσικῷ μόρῳ ἢ καὶ νόμῳ πολεμίῳ P. 409 καιαστρέψασι τὸ ζῆν ὁμοφύλοις ἐκείνοις, συνεντυμβεύσαντές σφισιν ἱππάρια δρομικὰ οἷς ἐπεκάθηντο καὶ τόξα κερουλκὰ καὶ ἀμφήκη φάσγανα, μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος. οὕτω παρὰ βαρβάροις οὐ φειδώ τις καὶ συστολὴ τῶν ἀνομοίων τῇ φύσει πράξεων. ἦσαν δ' ἡμέραι πασχάλιοι, τῆς ἑνάτης διιππευούσης ἐπινεμήσεως, τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τετάρτου καὶ δεκάτου ἔτους, ἡνίκα τὰ οἰκτρὰ ταῦτα καὶ πᾶσαν ἀκοὴν καὶ θέαν δεινὴν ὑπερπαίοντα συνηνέχθησαν. παιάνων τοίνυν καὶ στεναγμάτων ξύμπας ἐπεπλήρωτο χῶρος ὃν ἐπῆλθε τὸ Σκυθικόν, καὶ θρῆνος καὶ οὐαὶ καὶ κλαυθμὸς τὸν B ἦχον ὑπερεφώνει τὸν ἑορτάσιμον. καὶ ὅτε τάφων κένωσις καὶ ᾅδου καθαίρεσις καὶ τὰ ἐκ νεκάδων ἀνεγερτήρια τοῖς εὐσεβοῦσιν ἥδετο, τότε εἰς κευθμῶνας γῆς καὶ τὰ τοῦ ᾅδου ζοφερὰ καὶ φοβερὰ σκηνώματα κατὰ συνόδους αἱ πόλεις καθίεντο. τὰς δ' ἀπαγωγάς, τὰς δὲ προνομάς, τὴν δ' ἐναπερριμμένην ταῖς τριόδοις ἄωρον ἡλικίαν καὶ τοὺς διαξιφισμοὺς

12. τῆς ἑνάτης] κατὰ τὴν ἐννάτην τοῦ ἀπριλλίου μηνός B.

quippe non amicitiae monumenta, sed inimicitiarum et caedium irritamenta. nunc vero eversiones urbium et rerum omnium vastitates indicia victoriae a barbaris sunt reperta, quibus divinitus flagellandi concessi sumus; qui non ferendum esse rati, nisi colophonem immanitati suae imponerent et atrocissima scelera adiungerent, aliquot Romanos vivos (neque enim quisquam erat qui eos vel redimeret vel conservaret) cum popularibus suis vel naturali morte defunctis vel bello caesis terra obruerunt, sepultis una equis velocibus, quibus insederant, corneis arcubus et ancipitibus gladiis. ita barbari a rebus naturae contrariis nulla reverentia, nullo metu deterrentur. cum haec miserabilia spectacula, quae omnem verborum atrocitatem superant, ederentur, paschales dies erant, indictione IX anni VI MDCCXIIII; et omnis locus quem Scythae pervagabantur, et hymnis et suspiriis erat plenus. lamentationes et eiulatus festivarum cantionum sonum superabant. cum sepulcrorum evacuatio, inferni destructio et a mortuis resurrectio a piis hominibus celebrabantur, tum in recessus telluris et inferni caliginosa et horribilia tabernacula urbes catervatim detrudebantur. abductiones vero, direptiones,

τῶν προηκόντων χρόνῳ σωμάτων τίς οὕτω πολύδακρυς καὶ πολύθρηνος ἐν ἀνθρώποις ὡς ἀξίως καὶ πενθῆσαι καὶ δεξιώσασθαι δάκρυσι; πρὸ δὲ τῆς ἐπιδρομῆς τῆσδε τῆς Σκυθικῆς περὶ τὰ Θρᾳκικὰ πεδία κορωνῶν καὶ κοράκων στρατόπεδα, ἃ μὲν ἀπὸ μερῶν τῶν βορείων ἃ δ' ἐκ τῶν νοτίων, κατ' C ἐξαισίαν τινὰ καὶ μὴ αὐτόματον συνδρομὴν εἰς ἕνα συνελιλυθότα χῶρον ἀλλήλοις συνέρραξαν, καὶ κατευμεγεθήσαντες οἱ κόρακες τὰς τῶν ἐκ νότου κολοιῶν ἐτρέψαντο φάλαγγας.

Οὐ μόνον δὲ τὰ Θρᾳκῷα ὁ δαίμων ἀντιπεριέστησεν εἰς V. 336 τοιαύτην ἀθλιότητα, καὶ πειρασμῶν μὲν ἀνερράγη θάλασσα, κακῶν δ' ἀνηκέστων κλυδώνιον ἔζεσε καὶ συμφορῶν ἀνερριπίσθησαν λαίλαπες, ἀλλὰ τὰ καθ' ἑσπέραν οὐ πρὸς ἔλαττον ἔπασχον. Ἀθήνας μὲν γὰρ καὶ Θήβας καὶ Εὔβοιαν καὶ τὰ περὶ Μεθώνην καὶ Πάτραν σπεῖρα Καμπάνων καὶ Λατίνων εὐσύνοπτος ὡσεὶ καὶ κτήσεις διενείμαντο πατρῴας. οἱ δὲ σφῶν δεσπόζοντες πρότερον ἐν προπηλακισμῷ καὶ ἀτιμίᾳ ἠνείχοντο σφίσι μᾶλλον καθυποκύπτειν ἢ νυγμόν τινα λαβεῖν D ἐς ψυχὴν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ τῶν τέκνων ἀγωνίσασθαι, μήτ' αὐτόθεν εἰς ἐλεύθερον παροξυνθέντες φρόνημα, μήτ' ὀψέ ποτε νοῦν ἔχειν ἀρξάμενοι. εἰσὶ δ' οἳ καὶ εἰς ὁλοσχερῆ φιλοτιμίαν κατὰ τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ὑπεκκαέντες ἀνδραποδώδεις ἄνθρωποι, τρυφῇ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀπονοίαις διεφθαρμένοι, ὀχυρωμάτων καὶ φρουρίων ἀποτόμων λαβόμενοι, οἱ δὲ καὶ πόλεων

5. ἃ μὲν ἀπὸ] τὰ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως ἐρχόμενα τὰ δὲ ἐξ ἀνατολῆς B. 8. τὰς τῶν ἐκ] τὰς ἐξ ἀνατολῶν κορώνας B. 18. τῶν om A.

Immaturae aetatis in trivils abiectiones et senilium corporum dissectiones, quis omnium mortalium ita lacrimis et luctu abundat, ut satis lugere et deplorare queat? ante hanc Scythicam incursionem circa Thraciae campos cornicum et corvorum legiones, aliae a Septentrione aliae ab Austro, fato quodam, non fortuito casu, in unum locum congregatae pugnam commiserunt. sed corvi magnitudine corporum phalanges meridionalium cornicum in fugam verterunt.

Neque vero Thraciam duntaxat fortuna in huiusmodi clades, afflictionum mare, extremorum malorum fluctum et calamitatum turbinem coniecit, sed nec Occidentalium conditio fuit melior. nam Athenas Thebas Euboeam Methonem Patras cohors Campanorum et Latinorum non magna tanquam patrimonium divisit. qui vero iis locis prius imperabant, illis cedere cum derisu et ignominia quam extimulatis animis pro semet ipsis et liberis pugnare maluerunt, neque statim libero spiritu concepto, nec vel sero tandem ad saniorem mentem reversi, erant etiam qui ambitione contra patriam prorsus

εὐτειχίστων ἐπιβάντες, κακοδαίμονας τυραννίδας περιεβάλοντο, καὶ δέον φιλεχθρεῖν Λατίνοις, οἱ δ' ἀντωφθάλμουν ἀλλήλοις καὶ Λατίνοις τὸ καινὸν ἐσπένδοντο. ὁ μὲν γὰρ Σγουρὸς Λέων Κόρινθον διεῖπε καὶ Ναύπλιον, ὡς καὶ ἔμπροσθεν ἐρρέθη μοι· ὁ δὲ Χαμάρετος Λέων τῆς κοίλης κρατῶν Λα- P. 410
κεδαίμονος τύραννος ἦν τῶν Λακώνων. Αἰτωλίαν δὲ καὶ τὰ τῇ Νικοπόλει προσοριζόμενα, καὶ ὅσα πρόεισιν ἐς Ἐπίδαμνον, ὁ Μιχαὴλ ἰδιώσατο, ὃν ἐκ σπερμάτων σκοτίων ὁ σεβαστοκράτωρ ἐφύτευσεν Ἰωάννης. ὁ δὲ μαρκέσιος Βονιφάτιος τῇ Θεσσαλονίκῃ προσεδρεύων ὑποκειμένην εἶχεν ἑαυτῷ τὴν ἐς Ἅλμυρὸν ὑποκειμένην ἀγχίαλον πᾶσαν, καὶ πεδίων ἤρχετο Λαρισσαίων, καὶ μετελάγχανε τῶν φόρων ὁπόσαι ἐξ Ἑλλάδος καὶ τῆς νήσου τοῦ Πέλοπος εἰσεπράττοντο. ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ ἄλλος τις τὰ Θετταλίας κατέχων μετέωρα, ἃ νῦν μεγάλη Βλαχία κικλήσκεται, τοπάρχης ἦν τῶν ἐκεῖ. εἰς τοσαύτας δὲ τυραννίδας διαιρεθείσης τῆς ἑσπέρας τί μὲν τῶν B
καλῶν οὐκ ἀπῆν, τί δὲ τῶν κακῶν οὐ παρῆν; χρημάτων ἁφαιρέσεις, τῶν θρεψαμένων ἐκτοπίσεις, σφαγαὶ καὶ φυγαὶ καὶ μυρία πρὸς τούτοις ἄλλα δεινά, ὧν τὰ πλείω οἱ ἐκ Ῥωμαίων ἐπετόλμων τύραννοι, μάλιστα δ' ἁπάντων ὁ Σγουρὸς Λέων, ὃς οὐδὲ τῆς γειναμένης εὖ ποιῶν ἐφείσατο, ἀλλὰ καὶ τῷ τῆς μητροπόλεως Κορίνθου ἀρχιποίμενι Νικολάῳ σπεισάμενος καὶ τὰς πρώην διχονοίας διαλυσάμενος, καὶ σύσσιτον

3. ἐσπένδετο APW. 12. ἦρχε τῶν?

inflammati, servilibus ingeniis homines, deliciis et luxu corrupti, munitionibus et praeruptis castellis aut munitis urbibus occupatis infelices tyrannides constituerent; et cum Latinorum inimicitiae expetendae essent, alii aliis insidiantes, cum illis colluderent et nova pacta inirent. nam Leo Scurus Corinthum et Nauplium, ut supra dixi, gubernabat; Chamaretus Leo, qui Lacedaemoni dominabatur, Laconum tyrannus erat. Aetoliam et confinia Nicopolis et quae ad Epidamnum vergunt, Michael Iohannis sebastocratoris nothus filius sibi vendicavit. Bonifacius vero marchio Thessalonicae degens omnem maritimam oram, quae infra Halmyrum est, et Larissaeam planitiem tenebat, et vectigalia Graeciae et Peloponnesi percipiebat. praeter hos alius toparcha Thessaliae montana, quae nunc magna Blachia dicitur, tenebat. Occidente in tot tyrannides distracto, quid boni non aberat, quid mali non aderat? pecuniarum ereptiones, relegationes, caedes, exilia, mala denique infinita, quorum maxima ex parte Romani tyranni auctores erant, et Scurus Leo omnium maxime, qui, recte sane, patriae quoque suae non pepercit. idem cum Nicolao Corinthiorum archiepiscopo reconciliata gratia virum eum

οὕτω τὸν ἄνδρα παρειληφώς, τὸ μὲν σῶμα συνέστιος ἦν, τὸ δὲ φρόνημα δυσμενὴς ὁποῖος καὶ πρότερον, ὅθεν τὰς κόρας αἱμάξας εἶτα καὶ κατὰ σκοπέλων ἀφίησι.

C 16. Κατὰ δὲ τὴν ἕω Προυσαῖοι μὲν καὶ Νικαεῖς Λυδοί τε καὶ οἱ Φιλόμολποι καὶ Σμύρνη καὶ Ἔφεσος καὶ τὰ μεταξὺ τούτων κείμενα Θεοδώρῳ προσανεῖχον τῷ Λάσκαρι. ὁ δὲ καὶ νῆας μακρὰς τεκτηνάμενος τὰς πλείους τῶν νήσων ὑπηγάγετο. σπεισάμενος δὲ καὶ τῷ Καϊχοσρόῃ τῷ τοῦ Ἰκονίου σουλτάνῳ, μέρος ἀπένειμε τῆς ἀρχῆς τῷ κηδεστῇ ἐκείνου Μανουὴλ τῷ Μαυροζώμῃ· τὸ δὲ ἦν ἐμοῦ τοῦ συγγραφέως Νικήτα πατρὶς αἱ Χῶναι καὶ ἡ ἀγχιτέρμων ταύτῃ Φρυγικὴ Λαοδίκεια, καὶ εἰς ὅσα περικλᾶται Μαίανδρος ἀπερυγγάνων ἐς ἅλα τὰ νάματα. Δαβὶδ δὲ καὶ Ἀλέξιος οἱ ἐξ υἱέος φύντες τοῦ Ῥωμαίων τυραννήσαντος Ἀνδρονίκου (Μανουὴλ ἐκείνῳ τὸ ὄνομα) ὁ μὲν τὴν κατὰ Πόντον Ἡράκλειαν καὶ Παφλαγόνας διεῖπεν, ὁ δ' Ἀλέξιος Οἰναίου τε καὶ Σινωπέων τῆς πόλεως καὶ Τραπεζοῦντος αὐτῆς τὴν δυναστείαν περιεζώννυτο. τὴν δ' Ἀττάλου διῴκει τις ἕτερος, τὴν κλῆσιν Ἀλδεβραντῖνος, ἐξ Ἰταλῶν μὲν τὴν γένεσιν ἕλκων, ἀκριβῶς V. 337 δ' ἐντεθραμμένος τοῖς Ῥωμαϊκοῖς ἔθεσι. καὶ τῇ Ῥόδῳ τῇ νήσῳ ἄλλος τις ἐπρωτίστευε. καὶ δέον ὠμονοηκότας προβουλεύσασθαί τι καὶ καταπράξασθαι προφυλακτικὸν μὲν τῶν μήπω κακῶς πεπονθότων τῆς πατρίδος μερῶν, ἀνακτητικὸν δὲ τῶν ἡλωκυιῶν πόλεων, οἱ δὲ εἰς δοξομανίαν ἐκτραχηλισθέν-

suae mensae adhibuit, et corpore illi coniunctus animo aeque ac prius ab eo abhorrebat. unde illum prius effossis oculis, postea de rupe praecipitavit.

16. In Oriente porro Prusaei, Nicaeenses, Lydi, Philomolpi, Smyrna, Ephesus, et interiecta oppida Theodoro Lascari parebant, qui etiam longis navibus fabricatis plerasque insulas subegit, et pace cum Iconii Sultano Caichosroe facta partem imperii Manueli Maurozomae illius socero concessit. ea pars erat Chonae, mei scriptoris Nicetae patria, et huic finitima Phrygiae Laodicea, et alia loca quae fluvius Maeander anfractu suo complectitur, donec in mare exonerat. David vero et Alexius fratres, Manuele Andronici Romanorum tyranni filio nati, alter Ponti Heracleam et Paphlagoniam gubernabat, alter Alexius Oenaeum et Sinopen urbes et ipsam Trapezuntem tenebat. Attaliae alius quidam dominabatur, nomine Aldebrandinus, natione Italus, sed Romanorum institutis probe educatus. item Rhodus alium principem habebat. enimvero cum de communi sententia et deliberandum et agendum esset, de patriae partibus nondum afflictis conservandis et de expugnatis urbibus in integrum restituendis,

τες καὶ καλεῖσθαι τύραννοι θέλοντες καθ' ἑαυτῶν ὥπλιζον τὰς χεῖρας, βακτηρίαν καὶ νῆψιν, εἴπῃ δ' ἄν τις καὶ πανοπλίαν καὶ τρόπαιον ἐξ ἐφόδου τοῖς τῶν Ῥωμαίων πολεμίοις τῷ διχονοεῖν ἀλλήλοις καὶ διεστάναι βραβεύοντες. ἦν οὖν P. 411
τοῦ βουλομένου παντὸς ἐκ τοῦ τῶν Λατίνων πολυσπερῶς συντάγματος τὰ γραφικὰ ταῦτα ἐπᾴδειν Ῥωμαίοις ἐπιστρατεύοντος „διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου." πολλοὶ τοίνυν μέτριον συγκροτήσαντες πόλεμον καὶ ἱππότας βραχεῖς μισθωσάμενοι, Ῥωμαϊκαῖς κατεκολπίζοντο νήσοις ὡς πάντῃ πάντως ἐρημαζούσαις τοῦ ἐπαρήξοντος. ὅθεν πειραταί τινες Γενουῖται, περιψήματα ἀνδρῶν καὶ ἀμβλώματα, οὐ κατὰ τοῦτο μέν τινος ὑπερφέροντες κατὰ δ' ἐκεῖνο τὰ δεύτερα φέροντες, ἀλλ' ἁπανταχῇ πονήρως πράττοντες καὶ δυσδαιμόνως, στρογγύλων πέντε νηῶν εὐπορήσαντες καὶ σκάφη τρίκροτα κατηρτικότες πρὸς τοῖς εἴκοσι τέσσαρα ἐς τὴν Κρήτην B διαπλωΐζονται· καὶ πλασάμενοι τοὺς ἐμπόρους, εἶτα ἐπιθέμενοι ὡς πολέμιοι, τῆς νήσου ξυμπάσης κατίσχυσαν εὐμαρέστατα. τότε καὶ ὁ κρατῶν Ἰκονίου Καϊχοσρόης κατὰ τῆς Ἀτταλίας ἐστράτευσεν, αὐτοβοεὶ τὴν πόλιν ἑλεῖν φανταζόμενος ὡς οὐχ ἱκανὴν οὖσαν ἑαυτὴν διασώσασθαι. τὴν δ' ἐκείνου ἔφοδον προεγνωκότες ὅ τε πολίαρχος Ἀλδεβραντῖνος καὶ οἳ σὺν αὐτῷ τοῖς κοινοῖς ἐπεστάτουν πράγμασι, πέμψαντες εἰς Κύπρον συμμαχίαν ἐκεῖθεν εἰλήφασι πεζικοῦ στρατεύμα-

illi ambitione praecipites et tyrannici nominis affectatione caeci inter sese digladiabantur; quibus dissensionibus et rixis hostibus summam occasionem primo impetu Romanos evertendi suppeditabant. unde cuivis Latinarum gentium, quarum tanta multitudo et varietas est, quae Romanos oppugnatum ibat, illud ex sacris litteris usurpare licebat „persecutus comprehendam, spolia dividam, explebo animum meum, occidam gladio meo, dominabitur manus mea." itaque multi mediocri manu collecta et exiguo equitatu conducto in Romanos insulas se insinuabant, quippe omni auxilio destitutas. et piratae quidem Genuenses, homines vilissimi et abiectissimi, nec in una re primarii, in alia vero secundarii, sed ab omni parte miserrimi et infelicissimi, V rotundis navibus et XXIV triremibus comparatis per mercaturae speciem in Cretam traiecerunt, deinde insulares hostiliter aggressi totius insulae facillime sunt potiti. tunc etiam Iconii princeps Caichosroes Attaliae arma intulit, inani spe urbis primo impetu capiendae concepta, ut quae ipsa tueri sese non posset. verum eius consilio cognito, Aldobrandinus urbis dominus et eius in administranda re publica socii per legatos a Cypriis auxilia Latinorum peditum

τος, ἐς διακοσίους ἀριθμουμένην Λατίνους. καὶπειδήπερ εἰς χεῖρας ὁ πόλεμος ἐγεγόνει καὶ περιειληφε τὴν πόλιν τὸ Περσικὸν στράτευμα, οἱ ἐκ Λατίνων εἰς φάλαγγα πυκνωθέντες C καὶ τοῖς Πέρσαις ἐποφθέντες ἀπρόοπτοι τοῖς Ἀτταλεῦσιν ἐπήμυναν, καὶ οὕτω τῶν βαρβάρων καταστάντων ἐς δέος ἔκ τε τοῦ σφῶν στρατεύματος πολλοὶ διαφθείρονται καὶ Καϊχοσρόης ἐκεῖθεν μεθίσταται, μὴ πλείους ἡμερῶν τῶν ἑκκαίδεκα περὶ τὴν Ἀττάλου βαλὼν στρατόπεδον. ἀλλὰ καὶ Θεόδωρος ὁ Λάσκαρις κατὰ τοῦ ἐν Πόντῳ Δαβὶδ στρατιὰν ἀγείρας τῆς μὲν Πλουσιάδος ἐπέβη καὶ τῆς πρὸς Δαβὶδ φιλίας ἐκείνην ἀπέστησε, τοξότιδα πᾶσαν οὖσαν καὶ μάχιμον· εἶλε δ' ἂν καὶ Ἡράκλειαν καὶ τὸν Δαβὶδ δραπέτην ἐκεῖθεν ἔδειξεν, εἰ μὴ Λατίνων τῇ Νικομήδους παρεμβαλόντων κατ' ἐπικουρίαν Δαβίδ, ἐπεὶ καὶ εἶχε τούτοις Δαβὶδ σπεισάμενος, ἐν D ἀμφινοίᾳ κατέστη Λάσκαρις. εἶλκε μὲν γὰρ αὐτὸν ἐντεῦθεν προθυμία καὶ τόλμη κατὰ Λατίνων· ἐκεῖθεν δ' αὖθις ἀντέσπα τὸ ἐν χερσὶν ἔργον, ὡσεὶ καὶ ἐντὸς Ἡρακλείας οἰόμενον εἶναι καὶ κυριεύειν τῆς πόλεως. καὶ πολλάκις ἑκάτερον καὶ ὡς ἐπὶ τρυτάνης ζυγοῦ καὶ μετὰ συνοχῆς ἐταλάντευεν. ὡς δ' ἐκεκρίκει συμφορώτερον μᾶλλον ἤπερ θρασύτερον ἐπὶ τοὺς ὑπερασπιστὰς ἴεσθαι τοῦ Δαβίδ, ἐπανακάμπτει μὲν πρὸς αὐτούς, ἣν ὥδευε παρεικώς· οἱ δὲ τὰ περὶ τούτου πυθόμενοι συστάδην μὲν παρακινδυνεύειν οὐκ ἔγνωσαν, μεθίστανται δὲ νυκτὸς καὶ εἰσίασι τὸ Βυζάντιον. ὁ δέ γε Δαβὶδ ὡς οὖκουν ἐβάλλετο κατὰ νοῦν, παρὰ δόξαν

circiter CC impetrarunt. ubi ad arma ventum est et urbem Persicus exercitus circumdedit, Latini in phalangem condensati et ex improviso in Persarum conspectum progressi Attaliensibus opem tulerunt. ita barbari perterriti et suorum multos amiserunt, et Caichosroes XVI diebus exactis obsidione soluta discessit. sed et Theodorus Lascaris, coacto contra Davidem Ponticum exercitu, Plusiadem sagittariis et bellicosis hominibus abundantem ab illo in suas partes traduxit. Heracleam quoque cepisset ac ipsum Davidem exterminasset, nisi eum Latini, cum quibus Davidi foedus intercedebat, auxilii ferendi causa castris ad Nicomediam positis animi dubium reddidissent, hinc alacritate et audacia contra illos instigante, inde instituto opere retrahente, cum sibi quodammodo intra Heracleam esse videretur et ea urbe potiri, ac saepe velut in trutina sollicito animo utrumque ponderaret. ut vero defensores Davidis invadere utilius quam audacius esse statuit, ad eos, itinere instituto omisso, revertitur. quo illi audito in aciem sibi descendendum non censuerunt, sed noctu digressi Byzantium redeunt. David vero reputans ut imminens iam discri-

τοῦ κινδύνου ῥυσθεὶς ὃν ἔγγιον εἶχε προσέρποντα καὶ σχεδὸν οὐδ' ὅσα γόνυ κνήμης ἑαυτοῦ ἀφιστάμενον, ἀπριξ καὶ πάλιν τῆς Ἡρακλείας ἔχεται· τοὺς δ' ἐν Βυζαντίῳ Λατίνους τῆς συμ- P. 412
μάχου διαμειβόμενος στρατιᾶς σιτηγῶν πλοίων δεξιοῦται κατα-
γωγαῖς καὶ κρέασιν νιείοις ταριχηροῖς, καὶ παρ' αὐτῶν αἰτεῖται V. 338
δευτέραν σύναρσιν, καὶ λιπαρεῖται ἐν ταῖς πρὸς τὸν Λάσκαριν γραφαῖς καὶ σπονδαῖς τοῖς ὑποκειμένοις σφίσι κἀκεῖνον ἐντάττεσθαι, καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸν πᾶσαν χώραν ταῖς ὑπὸ Λατίνους ἐγκρίνεσθαι. ἀμέλει ὡς εἶχε ταῦτα καταθεμένους, πύ-
θοιτο δὲ καὶ τὸν Λάσκαριν ἐκ Νικαίας εἰς Προῦσαν μετάραντα, ἐξ Ἡρακλείας πρόεισι καὶ αὐτὸς τῷ συμμαχικῷ γαυριῶν ὅπερ ἐκ Βυζαντίου προσεχῶς ἐκείνῳ ἀπέσταλτο, γυμνασίαν τε καὶ ἀνάπειραν ἑαυτοῦ κἀκείνων ποιούμενος, τὸν Σαγγάριον διαβὰς ποταμὸν ὑπηκόους κωμοπόλεις τῷ Λάσκαρι B
ἔκειρε. καὶ μεθ' ἡμέρας αὐτὸς μὲν ἐκεῖθεν μεθίσταται, ὁμήρους ἐκ τῆς Πλουσιάδος δεξάμενος, ἐνίοις δὲ καὶ δεσμὰ περιθέμενος διὰ τὸ σφᾶς χωρῆσαι τῷ Λάσκαρι· οἱ δ' Ἰταλοὶ περί που τοὺς τριακοσίους ὁρώμενοι παρεσκευάζοντο μὲν καὶ περαιτέρω χωρεῖν κἀκ τῶν κοίλων πρὸς τὰ μετέωρα ἔβαινον, ἐπελθόν-
τος δ' αὐτοῖς ἀπροόπτως περὶ τὰς τῆς Νικομηδείας Τραχείας Ἀνδρονίκου τοῦ Γίδου, καὶ γινομένης συμβολῆς, ἡττῶνται μετὰ πλείστας ἀμοιβὰς τοῦ πολέμου, οἱ δὲ καὶ ζωγροῦνται τοῖς περισχοῦσι τὰ ὄρη καὶ ταῖς προλελοχισμέναις ὑπὸ σφῶν περιπεσόντες ἐνέδραις, ὡς μηδὲ πυρφόρον ὑπολελεῖφθαι σχε-
δὸν τὸν τῷ Λαβὶδ ἀπαγγελοῦντα τουτοῖ τὸ δυστύχημα. ἀλ- C
λὰ καὶ Πέτρος ὁ ἐκ Πλάντζης, οὗ καὶ πρόσθεν ἐμνήσθημεν

men, nec multo a se remotius quam a genu tibia distat, praeter opinionem evasisset, rursus Heracleae firmiter inhaeret, Latinos vero Byzantii degentes ob latum auxilium frumentariis navibus et pernis remuneratur; atque ab eis auxilia denuo petit, oratque ut in foedere Lascarino se quoque ut suum subditum conprehendant, et omnem provinciam quam teneat inter Latinas provincias numerent. quae cum illi annuissent: et Lascarim Nicaea Prusam abiisse audivisset, ipse quoque Heraclea prodit, et auxiliis nuper Byzantio missis inflatus, cum sui tum illorum periculum facturus, Sangario flumine superato Lascarinae ditionis oppida vastat, et post dies aliquot inde digreditur, obsidibus Plusiade acceptis, nonnullis etiam in vincula coniectis, quod ad Lascarim defecissent. Itali vero circiter CCC parabant longius progredi, et e vallibus in montes ascendebant. sed circa Nicomediae Trachias subito Andronici Guidi superventu post variam pugnae fortunam vincuntur, nonnulli etiam in insidias in montibus collocatas delapsi capiuntur, ut pene nullus su-

(μεγέθει δὲ οὗτος σώματος θαυμασίῳ ἑκέκαστο καὶ ψυχῆς γενναίῳ περιεβλέπετο παραστήματι), ταῖς Πηγαῖς τῇ πόλει προσδεχθῆναι φιλονεικῶν ἅτε καὶ δίκαιον ἐπ' αὐταῖς ἔχειν ἰσχυριζόμενος, ὡς οἷα πρώτως ἐκεῖ καταχθεὶς ἡνίκα Λατῖνοι κατὰ τῶν πρὸς αὐγὰς ἡλίου Ῥωμαίων ἐπανείλοντο πόλεμον, καὶ ἄλλοτε μὲν εἰσδῦναι ταύτας ἐκ τοῦ προφανοῦς ἐπειράσατο, ἀποπεμφθεὶς δ' ὡς τῶν ἔνδοθι φρονούντων φίλα τῷ Λάσκαρι, ἔδοξε μὲν ἀποσχέσθαι ταυτησὶ τῆς προθέσεως, ὁ δ' ἐνεδρεύων ἦν πάλιν, ὅτι μηδὲ προύπτως εἶχε βιάζεσθαι. τῶν γοῦν Πηγαϊτῶν τινὰς ὑποκλέψας καὶ διαφθείρας, λάθρᾳ καὶ κατὰ βραχεῖς τοὺς οἰκείους ταῖς Πηγαῖς ἐπεισάγει, πολυωρουμένους παρὰ Σθλάβου τινὸς Βαρηνοῦ καὶ τῶν τούτου συνωμοτῶν. πέρας δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Πέτρος καιροφυλακήσας τὰς Πηγὰς ἐπεισδέδυκε, καὶ νυκτὸς ἐπιθέμενος σὺν οὐδενὶ πόνῳ τοὺς ἐναντίους διώσατο καὶ τῆς ὅλης κεκράτηκε πόλεως.

Οὑτωσὶ δὲ πραττομένων τούτων οἱ τὴν Ἀδριανοῦ κατειληφότες Λατῖνοι τὰ μὲν πρῶτα περὶ αὐτὴν ἐνηυλίσαντο, καὶ ἀγορὰ τῆς πόλεως ἔξω πεποίητο· εἶτα καὶ συναιχμίαν μετὰ Ῥωμαίων ἀποδειξάμενοι τῶν πόλεών τινας περιέρχονται κακῶς παθούσας ὑπὸ Σκυθῶν, καὶ ταύτας, ὡς ὁ καιρὸς ἐδίδου, καταστησάμενοι εἶτα καὶ τῶν τῆς Ῥοδόπης σχοινισμάτων ἅπτονται. μηδένα δὲ πολέμιον ἔχοντες ἐξαπτόμενον μήτε μὴν ὅλως σφίσιν ὑποφαινόμενον, εἰσίασι τὸ ἔρυμα τὸν Στενίμαχον, καὶ μεθιστῶσιν ἐκεῖθεν τοὺς ὁμογενεῖς σφῶν,

peresset qui cladem illam Davidi nuntiaret. sed et Petrus Plancius, cuius ante memini, insigni corporis magnitudine admirabilis et generosi animi invicto robore illustris, se Pegis urbe recipi suo veluti iure postulabat, quod primum ibi appulisset, cum Latini Romanis Orientalibus bellum intulissent. ac alias aperte irrumpere conatus, sed a civibus Lascari faventibus repudiatus, mutasse consilium putabatur. quia vero parum aperto Marte profecerat, ad insidias conversus, Peganis aliquot interceptis et occisis, ex suis clam paucos simul Pegas introducit cuiusdam Sthlabi Vareni et huius coniuratorum opera. dein ipse quoque occasionem nactus subintravit, et adversariis noctu nullo negotio repulsis tota urbe potitus est.

Dum haec geruntur, Latini principio iuxta Adrianopolim castra metantur, foro extra urbem instituto. deinde belli societate cum Romanis inita urbes quasdam circumeunt a Scythis male tractatas. quibus, ut tempus ferebat, constitutis Rhodopae limites ingrediuntur. ubi cum nullus hostis non modo lacesseret sed nec appareret, castellum Stenimachum ingressi popularibus suis (erant hi reliquiae eorum qui pridem Philippopolim custodierant) inde abductis Ore-

ἀποσπάδας ὄντας τῶν τὴν Φιλίππου διεπόντων πρότερον,
καὶ οὕτως εἰς Ὀρεστιάδα πάλιν ἐπαναλύουσιν. ἀλλὰ καὶ μοῖ- P. 413
ραν στρατεύματος Θεοδώρῳ τῷ Βρανᾷ παραδόντες στρατη-
γεῖν τῶν ἐκεῖ καταλείπουσιν. αὐτοὶ δ' ἐπανίασιν ἐς Βυζάν-
τιον, καὶ εἰς βασιλέα χρίουσι τὸν Ἐρρῆν, ὃς ἦν αὐτοκασί-
γνητος Βαλδουίνου τοῦ πρώτως ἐκ Λατίνων τῆς Κωνσταντί-
του κατάρξαντος. ἐνιαυτὸν δ' ἕνα καὶ μῆνας τέσσαρας ἄνευ
βασιλέως τὰ κοινὰ χειρίζοντες πράγματα οὐκ ἄλλως κατένευ-
σαν χρῖσμα βασιλείας ὀπῳδὴ τῶν ἐκ γένους χαρίσασθαι, εἰ
μὴ πρότερον τὸν Βαλδουίνου θάνατον ἠκριβώσαντο. ἀκουέ-
τωσαν ταῦτα Ῥωμαῖοι οἱ χρίοντες ἅμα καὶ τὸν διὰ τάχους
καθαιρήσοντα τὸν χριόμενον τῷ νῷ συλλαμβάνοντες. εἰκότως
οὖν καὶ μητρόλεθροι ἔχιδναι καὶ γένος ἀπολωλεκὸς βουλὴν B
καὶ τέκνα μωμητὰ καὶ υἱοὶ ἄνομοι οἱ ἐς ἡμᾶς πρὸς ὅπλα
ἔχοντες παρὰ πᾶσιν ἀκούουσιν ἔθνεσιν. ὁ δὲ τοῦ Βαλδουίνου V. 339
θάνατος οὕτω συμβέβηκεν. ἐν τῷ Σκυθικῷ συλληφθεὶς πο-
λέμῳ καὶ δεσμοῖς ὑποβληθείς, ὡς ἐρρέθη μοι, συχνὸν ἤδη
χρόνον καθείργνυτο ἐς τὸν Τέρνοβον. ἀποστάντος δὲ τοῦ
Ἀσπιέτου Λατίνοις θυμῷ ὑπερζέσας ὁ Ἰωάννης, καὶ τοῦ
πάθους ἀεὶ ἐπίτασιν λαμβάνοντος, εἰς μανιώδη σχεδὸν ἐξώ-
κειλε διάθεσιν· ὅθεν τῆς εἱρκτῆς τὸν ἄνδρα ἐξαγαγὼν κε-
λεύει τοὺς μὲν πόδας ἀπὸ γόνατος τὰς δὲ χεῖρας ἐκ βραχιό-
νων Τενεδίῳ ἄντικρυς πελέκει ἀποκοπῆναι, εἶτα καὶ κατὰ
κεφαλῆς ἐπὶ φάραγγος ὠθισθῆναι. οὐκοῦν καὶ τρεῖς ἐξαρκέ- C
σας ἡμέρας, βορᾷ προκείμενος ὄρνισιν, ἐλεεινῶς τὸν βίον

stiadem redeunt, et Theodorum Branam datis aliquot cohortibus ibi relinquunt. ipsi Byzantium reversi Henricum Balduini primi ex Latinis Byzantio dominati fratrem imperatorem declarant. cum autem unum annum et menses quatuor rem publicam sine imperatore administrarent, nemini popularium suorum regni inaugurationem condonare voluerunt nisi Balduini morte prius explorata. audiant haec Romani, qui et eodem tempore imperatorem inaugurant, et qui inauguratum, ut evertant, animis concipiunt. quamobrem iure apud omnes gentes nostrae aetatis milites ut parricidae viperae, ut gens nullius consilii, ut liberi reprehendendi, ut filii iniqui male audiunt. caeterum Balduini mors ita contigit. Scythico bello captus et vinculis, ut dixi, oneratus longo tempore Ternobi fuit. cum autem Aspietes ad Latinos defecisset, Iohannes ira aestuans, et dolore in dies ingravescente pene in rabiem actus, Balduino educto e carcere pedes a genibus et manus a brachiis Tenedia plane securi amputari, deinde ipsum in vallem praecipitari iubet, ubi tertio demum die esca volucrum miserabiliter expiravit. neque vero hunc solum, sed

κατέστρεψεν. οὐ τοῦτον δὲ μόνον ἀπανθρώπως οὕτω τοῦ ζῆν ἐξήγαγεν, ἀλλὰ καὶ οὓς καθεῖρξε Ῥωμαίους οἰκτρῶς ἀπώλεσε, μὴ φωνὴν μηδ' ἱκεσίαν ἐξ αὐτῶν ὅλως ἀνασχόμενος ἐνωτίσασθαι. ἐν οἷς καὶ τὸν τοῦ δρόμου λογοθέτην Κωνσταντῖνον τὸν Τορνίκην, ὑποδρηστεύσαντα μὲν ἀκοντὶ τὸ πλέον μετὰ τὴν τῆς πόλεως ἅλωσιν τῷ βασιλεῖ Βαλδουίνῳ, καὶ τὸν ἐκ πολέμου διαδράντα κίνδυνον καθ' ὃν ὑπὸ Σκυθῶν ἐκεῖνος ἑάλωκεν, προσρυέντα δ' ἔπειτα τῷ Ἰωάννῃ καὶ παρὰ τούτῳ δυνηθῆναι τὰ μέγιστα φανταζόμενον οἷς πολλάκις παρ' ἐκεῖνον ἀπὸ Ῥωμαίων πρέσβις ἐπιπεφοίτηκε, ξενίαν δ' εὑρά-
D μενον τὸ πολλὰς ὑπὸ ξιφῶν κατὰ παντὸς τοῦ σώματος δέξασθαι καὶ μηδ' ὁσίας τυχεῖν μετὰ τὴν ἀναίρεσιν.

Οἱ δέ γε Λατῖνοι καὶ τὰ πάλαι ᾀδόμενα στοιχειώδη τῆς πόλεως φυλακτήρια καὶ κατὰ τεῖχος καὶ τάφρον προσεξευρημένα τοῖς κατ' αὐτῆς ξυντάττουσι φάλαγγας καὶ λόχους καθίζουσι δυσμενέσιν (εἰ δὲ καὶ ἀληθῶς, οὐκ ἔχω λέγειν σαφῶς) καθαιρεῖν ἐγνώκεσαν, καὶ τούτων μάλιστα ὅπόσα κατὰ τοῦ σφῶν ἀνεστηλῶσθαι γένους ἐμάνθανον. ὅθεν μεθ' ἑτέρων ἀνδρεικέλων ἐκ χαλκοῦ πεποιημένων, ἃ τῶν προτέρων κατενήνεκται βάσεων καὶ πυρὶ παρεδόθησαν, οὐδὲ τὴν ἐμπροσθίαν εὐώνυμον χηλὴν τοῦ ἵππου ἀπεριέργαστον εἴασαν, ὃς ἐπὶ λιθίνου λευκοῦ τετραπλεύρου κατὰ τὸν λεγόμενον Ταῦρον χαλκοῦς ἱστάμενος ἡρωϊκόν τινα τὴν ἰσχὺν ἄνδρα καὶ τὸ εἶ-
P. 414 δος ἀξιοθέατον ἐπὶ τῶν νώτων ὀχεῖ, μηδ' αὐτὸς ἀπέχων τοῦ

Romanos etiam captivos eadem crudelitate interfecit, omni voce et supplici gestu repudiato ac inter alios Dromi logothetam Constantinum Tornicem, qui urbe capta invitus fere Balduino inservierat, et belli Scythici, quo is captus est, periculo evitato ad ipsum se contulerat, magnam auctoritatem suam esse ratus, quod saepius ad eum nomine Romanorum legatus ivisset. caeterum eam hospitalitatem est expertus, ut toto corpore multis ictibus compunctus post caedem insepultus abiiceretur.

Latini porro illa olim decantata urbis munimenta, quae a certa partium serie Stoechiode dicuntur, muri ac valli loco excogitata contra hostes vel aperta vi vel insidiis grassantes (vere an secus, dicere haud possum), evertere statuerunt, ea praesertim quae contra suam gentem facerent. unde cum aliis aeneis statuis, quae basibus emotae et in ignem coniectae sunt, nec anteriorem sinistram ungulam equi aenei, qui in albo quadrangulo marmore in Tauro stat, virum quendam heroico robore et spectabili vultu tergo vehens, nec ipse admirationis expers ob exquisitum omnium membrorum artificium, phaleris undique tectus, hinniens, auribus velut ad

ἄγασθαι διὰ τὴν ἐπὶ πᾶσι τῆς τέχνης ἀκρίβειαν, ὁλοφάλαρος, φριμάσσων καὶ τὸ οὖς ἀνιστῶν ὡς πρὸς σάλπιγγα. τοῦτον οἱ μέν φασιν εἶναι Πήγασον καὶ τὸν ἀναβάτην Βελλεροφόντην, οἱ δὲ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ ὀτῳδὴ ἐπικαθήμενον ἵππῳ· καὶ δῆλον εἶναι τὸν ἄνδρα τῇ διασκευῇ τοῦ εἰκάσματος πρὸς τὴν ἁρματηλασίαν ἡλίου καὶ τὸν δρόμον τὸν σεληναῖον τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐκτείνοντα, ὡς σταῖεν τοῦ πρόσω χωρεῖν, καὶ σφαιρικὸν ἐκ χαλκοῦ σχῆμα τῷ κοίλῳ τῆς λαιᾶς χειρὸς ὑπανέχοντα. ἀναμοχλεύσαντες τοίνυν ῥαιστῆρσι τὸ πέλμα τὸ ἵππειον, ἀνθρωπόμορφον εὑρίσκουσιν ἴνδαλμα ὑποκείμενον, πλειόνως εἰκάζον ἐκ τοῦ τῶν Βουλγάρων τινὰ B γένους, ὃς τὸ διαμπερὲς ἐληλαμένον ἧλῳ καὶ μολύβδῳ πάντῃ κατειλημμένον, ἢ γοῦν Λατῖνον διατυποῦν, ὥσπερ δὴ καὶ πάλαι πρὸς τῶν ὅλων διαπεφήμιστο. καὶ τὸ μὲν τῇ τῶν ἀργυρογνώμων χωνείᾳ καθίεται, Λατῖνοι δ' ἔπραττον ταῦτα οὐκ ἐκ δειλάνδρου παντάπασι γνώμης, ὡς ἀποφανεῖταί τις καταφρονητικῶς ἔχων ἐς αὐτούς· ἀλλὰ μετιόντες πάντα καὶ διατεχνώμενοι, μή πως ἐκπέσωσιν ἧς ἐπέβησαν πόλεως, οὐδὲ τὰ τοιαδὶ τῶν ἀκουσμάτων ἀπεριέργαστα παρατρέχειν ἐδοκίμαζον οἷα μηδ' εἰκαίως ὑφ' ἁπάντων διαθρυλούμενα, ἀλλὰ τὸ εἰκαστικὸν τῇ ἐπινοίᾳ συνάπτοντες ἐδικαίουν μὴ ἐᾶν ἀνεξέταστα, πρὸς οὐδεμίαν τῶν πράξεων ἀναπί- C πτοντες. (17) τίς γὰρ οὐκ ἴσησιν ὡς ἧς ἂν ἐπιβαῖεν χώρας καὶ πόλεως, καθάπερ οἰκείας αὐτῆς δραττόμενοι καὶ ἁρπὶξ V. 340

1. ὁ φάλαρος pr A.

tubae clangorem arrectis, impervestigatam reliquerunt. hunc alii Pegasum esse dicunt, sessorem Bellerophontem, alii Iesum Navis filium equo (quisquis ille sit) insidentem; idque ex habitu statuae constare, quod dextra ad currum solis et lunae extenta cursum eorum sistat et globum aeneum laevae manus vola teneat. proindè malleis equi calce revulsa humanam subtus imaginem reperiunt, quae maiori ex parte Bulgarum aliquem repraesentabat, clavo transfixam et plumbo undique cinctam, non autem Latinum referebat, quemadmodum iamdiu a multis ferebatur. ea imago fabro argentario conflanda data est a Latinis, haud sane prorsus ex timiditate, ut per eorum contemptum aliquis interpretari queat: sed quia omnia tentabant, omnia moliebantur, ne urbe quam occuparant excederent, ne huiusmodi quidem rumores, qui non sine causa ab omnibus celebrarentur sed verisimilem coniecturam haberent, negligendos putabant, nulla in re negligentes. (17) Quis enim nescit eos, quamcunque provinciam aut urbem invaserint, eam tanquam suam

ἐχόμενοι πρὸς οὐδὲν ἀποκναίουσι δυσχερές, ὡς οὐκέτ' ὄντων τῶν οἴκοι ἐπιλαθόμενοι; ἀπεναντίας τοῖς Ῥωμαίοις δρῶπες, οἳ τοῖς βουλομένοις καὶ τῶν ἐσχάτων ἐπενδυτῶν ὑπεξίστανται, καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν αὐτῶν, ἀφιστάμενοι τῶν πατρίδων, ἀσμένως ἀποτινάσσονται, οὐχ ὡς εὐαγγελικοὶ μαθηταὶ ἀλλ' ὡς ἀχρεῖοι καὶ ἀγεννέστατοι μαχηταί, καὶ γυναικῶν ἐς πόλεμον ἀτολμότεροι, καὶ πρὸς τὴν ὄψιν τῶν δυσμενῶν ἀτεχνῶς πάσχοντες ταῦτα δὴ τὰ Ὁμήρεια.

D τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,
οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει.
ἐν δέ τε οἱ κραδίῃ μέγα στέρνοισι πατάσσει
Κῆρας ὀϊομένῳ, πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων.

Θαυμάσαι δ' ἄν τις τοὺς ἄνδρας τούσδε περιεργασάμενος, εἰ μὴ ἑαυτοὺς προϊόντος τοῦ χρόνου δίχα πόνου διεξεργάσονται, οὕτω πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀεὶ ἐνδιδόντες καὶ μαλακιζόμενοι, πρὸς δὲ τοὺς ὁμοφύλους ἀναιδεῖς καὶ θρασεῖς καὶ αὐθάδεις ὁρώμενοι, οἵ γε καὶ τοῖς ἐκ τῆς συγκλήτου βουλῆς ἡμῖν τὴν
P. 415 τῆς πόλεως ἐπιγραφόμενοι ἄλωσιν οὔτε τὸν τῆς δίκης δεδίασι παντέφορον ὀφθαλμόν, αὐτοὶ καταπροδόντες κἀκείνην δὴ καὶ ἡμᾶς, οὔτε πρὸς τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ψεύδους αἰσχύνονται. τὸ δὲ καὶ δακρύων ἄξιον ὡς ἀνθρώπων ἀναλγήτων πά-

3. οἵ om A. 9. γάρ τε om A. 16. πρὸς μὲν τοὺς?

amplecti et mordicus tenere, nullis difficultatibus fatigatos, et rerum domesticarum velut nihil ad se attinentium oblitos? secus quam nostri, qui cuivis ipsa etiam interula cedunt, et patria relicta etiam pulverem pedum cupide excutiunt, non ut Evangelici discipuli, sed ut inutiles et degeneres omnino bellatores, et in pugna mulieribus timidiores, quibus ubi hostem aspexerint, Homericum illud accidit.

vertitur ignavi color, et tremor occupat artus.
mens stupet, inque pedes animus cadit, anxius horret.
palpitat et pectus, strident formidine dentes,
et necis indomitae tremebunda occurrit imago.

mirum profecto fuerit, si viros istos accuratius intuearis, ni progressu temporis ipsi sese citra laborem confecerint, cum hostibus perpetuo ita cedant effeminati, erga populares vero et cives suos adeo se inverecundos audaces et pertinaces praebeant, qui cum nobis patribus conscriptis urbis excidium ascribant, nec Vindictae cuncta perspicientis oculum reformidant, cum ipsi et urbem et nos prodiderint, neque tam insigni mendacio erubescunt. Jam illud hominum stupidorum sive delirium sive infortunium lacrimas postulat, quod non me-

ϑημια καὶ δυστύχημα, οὐ μόνον τὴν ἐπανάκλησιν αὐτῆς
ἀπεύχονται, ἀλλὰ καὶ βραδυτῆτα τῷ ϑεῷ ἐγκαλοῦσιν ὡς μὴ
πάλαι καὶ χειρόνως τὰ κατ' αὐτὴν καὶ ἡμᾶς διαϑεμένῳ, ἀλλ'
ἐς δεῦρο τὸν ὄλεϑρον ἀποτείναντι καὶ φειδοῖ καὶ φιλανϑρωπίᾳ
δικάσαντι. καὶ δέον τοῖς ἡμῶν αὐτῶν κακοῖς ἁρμόζεσϑαι πρὸς
συμπάϑειαν, οὐ πόλιν, οὐχ ἑστίαν, οὐ πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ
ζῆν ἐχόντων, οὓς ἤδεσαν πάλαι περιωνύμους πλούτου βαϑύ-
τητι καὶ δυναστείας λαμπρότητι, οἱ δὲ ξεναγοῦσι σκώμμασι B
καὶ περιβάλλουσιν ὡς ἱμᾶσι τοῖς ὀνείδεσιν, οὐδ' ὅλως παρὰ
τὴν ἀρχὴν τοῦτο ἐλπίσαντας· ἢ γὰρ ἂν οὐδ' ἐπέβημεν ὅλως
τῆς ἑῴας γῆς, τὸν μετὰ τοιούτων ἀνϑρώπων ἀλεεινοντες πά-
τον καὶ κατὰ τὸν πάλαι Βελλεροφόντην πεδίον ζητοῦντες
ἀληῖον ἢ τὸν Ἱερεμίου ἔσχατον σταϑμόν. μενοῦν γε οὐδὲ δι'
ὄχλου τισὶ γεγόναμεν, πρὸς μόνον εὐελπιστοῦντες τὸν χορη-
γὸν τοῖς πᾶσι τροφῆς πατέρα ϑεόν, ὃς πρότερον μὲν δι' Ἐλισ-
σαιὲ παλάϑαις καὶ κριϑίνοις ἄρτοις βραχέσιν ἑκατὸν εἰστία-
σεν ἄνδρας, ὕστερον δ' αὐτὸς βραχυτέροις μυριάδας πει-
νώντων ἐδεξιώσατο καὶ τὰ τοῦ κόρου λείψανα πλείω τῶν
ἐδηδομένων συλλέξαι τοῖς συμποσιάρχαις μύσταις παρέσχετο,
ἐπὶ ϑαύματι ϑαῦμα τετελεκὼς ἐξαισίῳ ἐξαισιώτερον. ὅϑεν C
κατὰ μόνον τὸ σύννομον αὐτοῖς συμφερόμενοι, ἐξ ὅτου τὴν
παρ' Ἀσκανίᾳ λίμνην καὶ τὴν τῶν Βιϑυνῶν προεδρεύουσαν
Νίκαιαν παροικεῖν εἰλόμεϑα ὡς αἰχμάλωτοι, καὶ παρὰ τοῖς

13. ἀληῖον] ἠλύσιον pr A. 22. καὶ τὴν] καὶ τῆς τῶν βιϑυνῶν μητροπόλεως πρόεδρ. A.

do patriae restitutionem in integrum deprecantur, sed deum etiam tarditatis accusant, quod nos et eam non olim peius tractarit, sed clementi et humano iudicio exitium hactenus distulerit. iam cum vicem nostram dolere deberent, qui non urbem, non larem, non victum ullum habeamus, quos olim copia rerum celebres et splendore dignitatis illustres noverunt, dicteriis nos lacessunt et opprobriis tanquam verberibus caedunt, secus quam speravimus: alioqui nunquam Orientem attigissemus, etiam vestigia istorum hominum declinaturi, et ut olim Bellerophon, desertos campos quaesituri aut Hieremiae extremum terminum. nemini certe quidem molesti fuimus, nostra in deum liberalem omnis boni largitorem fiducia collocata, qui olim per Elisaeum paucis palathis ficuum et hordeaceis panibus centum viros pavit. post ipse paucioribus complura esurientium millia saturavit, et plus reliquiarum quam convivis ferculorum erat appositum, mystis symposiarchis colligendum dedit, uno miraculo alio maiore cumulato. unde alius loci commercio cum illis coniuncti, dum ad Ascanium lacum et Bithyniae metropolim Nicaeam tanquam

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΝΙΚΗΤΑ ΤΟΥ ΧΩΝΕΙΑΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

1. Τῆς γὰρ ἡμετέρας βασιλείας ἄρτι διαπεττευθείσης εἰς τοὺς Φραγγίσκους, ὁμοίως καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης κληρωθείσης τοῖς Βενετίκοις, οἷς ἐπίσταται κρίμασιν ὁ τοῦ κοσμικοῦ τοῦδε σκάφους σκευαστὴς καὶ κυβερνήτης κύριος, ἵκετο ἐκ Βενετίας πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Θωμάσιός τις

5. γὰρ] δ' G. 6. κυρωθείσης G. convenerat ante captam urbem inter Francos et Venetos, ut ex altera gente imperator ex altera patriarcha eligeretur. itaque quum Balduinus Flandrensis ex Francorum gente imperium esset adeptus, patriarchale solium Venetorum arbitrio est subiectum. WILLERUS. 8. κύριος] θεὸς G. 9. Θωμᾶς G.

EX EIUSDEM VIRI BEATI

NICETAE CHONIATAE

HISTORIA CONSTANTINOPOLITANA.

1. Itaque postquam inexplicabili iudicio dei, qui navis mundanae opifex pariter est atque gubernator, imperium quidem nostrum sortitione facta Francis, sacerdotium vero Venetis contigit, arcessitus est Venetiis patriarcha, qui ecclesiam Cpolitanam regeret, Thomas quidam nomine, homo modicae quidam proceritatis, corpo-

τοὔνομα, τὴν μὲν ἡλικίαν μέσος, τὴν δὲ σωματικὴν πλάσιν λακκευτοῦ συὸς εὐτραφέστερος· ἦν δὲ καὶ λεῖος ξυρῷ τὸ τοῦ προσώπου ἔδαφος ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἐκ τοῦ γένους ἐκείνου, καὶ τὰς ἐνστηθίους παρατετιλμένος τρίχας ἀκριβέστερον δρώπακος, ἀμπεχόμενος δὲ στολὴν συννφασμένην μικροῦ τῷ δέρματι καὶ ῥαφιδουμένην ἑκάστης τὰ εἰς καρπούς, δακτύλιόν τε τῇ χειρὶ περιστρέφων, ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ ἐκ δέρρεων εἰς δακτύλους διεσχισμένα τῶν χειρῶν φυλακτήρια περικείμενος. ὡρᾶτο δὲ καὶ τὸ περὶ αὐτὸν ὡσιωμένον θεῷ σύστημα καὶ τὴν θυωρὸν ἀμφιπονούμενον τράπεζαν τῆς αὐτῆς ἐχόμενον κεραμείας καὶ τῷ καθηγεμόνι πανείκελον τὰ εἰς στολὴν καὶ δίαιταν καὶ τὸν τοῦ πώγωνος θερισμόν.

2. Ἐκ πρώτης δέ, ὅ φασι, γραμμῆς τὸ ἐθνικὸν παραδεικνύντες φιλόχρυσον, ἐννοοῦσι πόρον λημματισμοῦ καινόν τε ἅμα καὶ λαθόντα ξύμπαντας οἳ τὴν βασιλίδα πόλιν ἐσκύλευσαν. τὰς γὰρ τῶν βασιλέων θήκας ἀνοίξαντες, ὁπόσαι ἔνεισι τῷ ἡρῴῳ τῷ περὶ τὸ μέγα τέμενος ἱδρυμένῳ τῶν τοῦ Χριστοῦ μαθητῶν, λωποδυτοῦσι νυκτὸς ἁπάσας, καὶ παναθεμίτως ἐγκολπίζονται εἴ τις χρύσεος κόσμος ἢ μαργάρων σφαίρωμα ἢ λίθος διαυγὴς καὶ πολύτιμος ἀδιάφθορος εἰσέτι ταύταις ἐνέκειτο. εὑρόντες δὲ καὶ τὸν νεκρὸν Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως τοῖς μακρωίωσιν ἀπαραλύμαντον ἔτεσι, τὸ μὲν ὁρα-

2. τῶν προσώπων G. ἐκ om O. 12. καὶ δίαιταν add G. 16. ἁπόσων G.

ris vero obesitate porcum superans saginatum. faciem habebat idem tonsam novacula ex consuetudine, quae popularibus suis erat communis. atque pectoris etiam pilos evulsos diligentius quam dropacis ope fieri posset. amictus erat stola, quae cuti paene erat assuta atque circa carpos acubus quotidie affigebatur. annulum gestabat digito, manuum quoque tegumentis nonnunquam utebatur ex corio factis iisque digitatis. atque illud, cui praeerat, collegium deo dicatum et sacrosancti altaris ministerio deputatum, eiusdem prorsus erat farinae suoque antistiti omnino simile in vestitu vitaeque ratione et barbae tondendae more.

2. Ex prima, ut aiunt, linea auri amore insito sibi flagrantes, furandi viam excogitant novam plane neque ab illis, qui hactenus imperatoriam urbem expilaverant, unquam usurpatam. apertis enim imperatorum sepulcris positis in Heroo ad magnum discipulorum Christi templum exstructo, noctu omnia diripuerunt, ac nefario ausu, si quis istic aureus ornatus, si quae margaritarum sphaerae aut lapilli pretiosi pellucidi et incorrupti hactenus servabantur, ea omnia in sinum coniecerunt. repertum istic Iustiniani cadaver, quod a multis saeculis

θὴν ἐν θαύματι ἔθεντο, τῶν δὲ νεκροταφίων οὐμενοῦν οὐδ' ὅλως ἀπέσχοντο. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὡς οὔτε τῶν ἔτι ζώντων οὔτε μὴν τῶν ἀπελθόντων οἱ ἐκ γενῶν τῶν ἑσπερίων ἐφείσαντο, ἀλλ' ἐκ θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ἀρξάμενοι πᾶσαν ἐπὶ πᾶσιν ἀδιαφορίαν τε καὶ ἀσέβειαν ἐπεδείξαντο. μετ' οὐ πολὺ δὲ κατασπῶσι καὶ τὸ τοῦ μεγίστου νεὼ κατα-πέτασμα εἰς μυρίας πολλάκις ἀργύρου μνᾶς ἀριθμούμενον, καὶ τούτου ὀβρυζοτέρου παντός, καὶ εἰς βάθος χρυσῷ πυκα-ζόμενον.

3. Ἐπεὶ δὲ χρημάτων καὶ οὕτως ἐσπάνιζον (οὐδὲ γὰρ φιλοπλουτίας κόρον ὁτεδὴ τὸ βάρβαρον ἴσησι, τοῖς χαλκοῖς ἐποφθαλμίζουσιν ἀνδριᾶσι, καὶ παραδιδόασι τούτους πυρί. ἥ τε οὖν ἐν τῇ Κωνσταντινείῳ ἀγορᾷ ἱσταμένη πολύχαλκος Ἥρα κέκοπται εἰς στατῆρας καὶ χωνείᾳ παραδέδοται, ἧς ἡ κεφαλὴ μόγις τέτρασι βοῶν ὑποτρόχοις ζεύγμασιν εἰς τὸ μέ-γα παλάτιον ἀποκεκόμισται· καὶ ἐπ' αὐτῇ ὁ Πάρις Ἀλέξαν-δρος τῆς βάσεως ἀνατέτραπται, συνεστὼς Ἀφροδίτῃ καὶ χει-ρίζων ταύτῃ τὸ χρύσεον μῆλον τῆς Ἔριδος.

4. Τὸ δέ γε τετράπλευρον χαλκοῦν μηχάνημα μετέωρον ἀναβαῖνον καὶ μικροῦ τοῖς τῶν κιόνων μείζοσιν εἰς ὕψος

8. τούτου ὀβρυζοτέρου Lachmannus pro illis codicum τοῦτο εὐροιζότερον vel εὐροϊζότερον. 14. παραδέδοται Wilkenus: codices παραδίδοται. 16. vide Heynium de priscae artis operibus, quae Cpoli extitisse memorantur, in Commentat. Soc. Reg. Scient. Gotting. a. 1791 et 1792, vol. XI, classis hist. et philol. p. 26. Wilk. 19. γε add G.

inviolatum permanserat, admirati quidem sunt, verum a sepulcralibus ornamentis minime abstinuerunt. ac vere dicatur Occidentales illos nec vivis nec defunctis pepercisse, sed a deo eiusque famulis orsos sine ullo discrimine nullum non impietatis genus exhibuisse. nec ita multo post Maximi templi velum discerpunt, quod multis milibus argenti eiusque purissimi minarum aestimatum fuerat, quippe cui multum auri intertextum erat.

3. Quia vero, haec quamvis fecissent, pecunia eti[illegible]num egebant (nihil enim unquam potest barbarorum avaritiam satiare), ad aeneas statuas animum adiecerunt ignique ipsas tradiderunt. Iuno itaque illa ingenti aeris pondere, quae in Constantiniano foro erecta erat, in frusta concisa in fornacem fundenda traditur, cuius caput vix quatuor boum iugis potuit in magnum Palatium asportari. insuper Paris Alexander ex basi sua deiectus est, qui Veneri adstans aureum ipsi Discordiae pomum manu porrigebat.

4. Illam vero quadratam machinam, quae in altum ita erat deducta ut proceritate cum altissimis quibusque columnis, quae per

ἀνθαμιλλώμενον, ὅσοι πολλαχῇ τῆς πόλεως ἀνεστήκασι, τίς οὐκ ἂν ὀφθαλμὸν ἐκείνῳ ἐπιβαλὼν τῆς ποικιλίας ἐθαύμασεν; ἅπας μουσικὸς ὄρνις τὰ ἐαρινὰ μελῳδῶν ἐκεῖ ἐντετύπωτο· γεηπόνων ἔργα καὶ αὐλοὶ καὶ γαυλοὶ καὶ προβάτων βληχήματα καὶ ἀρνῶν σκιρτήματα ἐξεικόνιστο· ὑφήπλωτο καὶ θαλάττιον πέλαγος, καὶ νεπόδων ἀγέλαι καθωρῶντο, οἱ μὲν ζωγρούμενοι, οἱ δὲ τὰ δίκτυα τυραννοῦντες καὶ κατὰ βυθοῦ πάλιν ἀνέτως φερόμενοι· οἱ δ' Ἔρωτες σύνδυο καὶ σύντρεις ἀλλήλοις ἀνθοπλιζόμενοι, γυμνοὶ περιβλημάτων, ἐβάλλοντο μήλοις καὶ ἔβαλλον, γλυκεῖ περιβρασσόμενοι γέλωτι. τοῦ δὲ τοιούτου τετραπλεύρου εἰς ὀξὺ σχῆμα κατὰ πυραμίδα τελευτῶντος ἀπηώρητο ἄνωθεν γυναικόμορφον εἴκασμα, καὶ ταῖς πρώταις τῶν ἀνέμων κινήσεσι περισοβούμενον· ὁπόθεν Ἀνεμοδούλιον ἐπεκέκλητο. πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ περικαλλέστατον ἔργον τοῖς χωνευταῖς παρέδωκαν, ὥσπερ καὶ τὸν ἐν τῷ Ταύρῳ ἐπὶ τραπεζώδους βάσεως ἔφιππον ἱστάμενον ἄνδρα τὸν ἡρωϊκὸν τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος ἀξιάγαστον. εἶναι δὲ οὗτος ἐλέγετο παρὰ μὲν ἐνίοις Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, τεκμαιρομένοις τὸν ἄνδρα τῇ πρὸς ἥλιον ἐκτάσει τῆς χειρὸς ἤδη τῆς πρὸς δύσιν πορείας ἐχόμενον καὶ τὴν κατὰ Γαβαὼν

10. cf. supra p. 213. ceterum vide de hoc Anemodulio, monumento, quod urbi, quae navigatione et commercio maritimo florebat, summae erat utilitatis, Anon. de antiquitatibus Cpolit. in Banduri Imper. or. t. I. Parte 3 p. 17, Codinum de antiquitatibus Cp. ed. Par. p. 54, Lambecium ad h. l., Ducangii Cpol. Christ. ed Par. p. 166 et 167, et Heynium l. c. p. 32. Wiss.

urbem ubivis dispersae cernuntur, tantum non certaret, quis non admiraretur intuens eximiam operis inibi sculpti varietatem? ibi enim omnis canora avis vernos edens cantus repraesentabatur, similiterque agricolarum opera, tibiae et mulctralia, ovium balatus, agnorum subsultus. ibi ingens pelagus extendebatur pisciumque multitudo visebatur, quorum alii capiebantur, alii retibus sese vi expediebant et in imum mare denuo liberi ferebantur. alibi vero Cupidines bini vel terni adversi stantes ac nudi sese pomis impetebant, in risum suaviter effusi. in fastigio huius quadratae machinae Pyramidis more in acutum desinentis erecta cernebatur muliebris statua, quae primis ventorum impulsibus circumagebatur, unde Anemodulion (ventorum ministra) vocabatur. attamen hoc, inquam, opus pulcherrimum conflatoribus tradiderunt, quemadmodum et equitem illum in Tauro basi ad mensae formam structae impositum, heroica forma, magnitudine stupenda, quem quidam Iosuam filium Nuni esse dicebant, inde coniecturam facientes, quod vir ille, extensa contra solem ad occasum vergentem manu, praecipere videretur ut

ἁπάσιν οἱονεὶ ἐπιτάσσοντα, ὡς δὲ ἐδόκει τοῖς πλείοσιν, ὁ ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Πέλοπος γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς Βελλεροφόντης Πηγάσῳ ἐπικαθήμενος· ἦν γὰρ ὁ ἵππος ἀχάλινος, ὁποῖος ὁ Πήγασος παραδίδοται, ἄνετα κροαίνων κατὰ πεδίων καὶ πάντα ἀδοξῶν ἀναβάτην ὡς πτηνὸς ἅμα καὶ πεζὸς φερόμενος. ἀλλὰ καὶ φήμη παλαίφατος εἰς ἡμᾶς διαβαίνουσα τοῖς τῶν ἁπάντων ἐνέκειτο στόμασιν, ἐν τῇ ἐμπροσθίῳ τοῦ ἵππου τοῦδε λαιᾷ χηλῇ ἀνδρείκελον κεύθεσθαι, τισὶ μὲν ἐκ τοῦ τῶν Βενετίκων γένους τινὸς εἶναι παραδιδόμενον, ἄλλοις δ' ἑτέρου τῶν μὴ ἐνσπόνδων Ῥωμαίοις ἐπιζεφυρίων ἐθνῶν ἢ καὶ τῶν Βουλγάρων ἑνός. πολλάκις οὖν ἡ τῆς χηλῆς ἐπεποιήθη ἀσφάλισις εἰς τὸ πάντῃ ἀφώρατον ὧν ἤδετο κρύπτειν ἔνδοθι. κατατεμαχισθέντος δὲ τοῦ ἵππου καὶ σὺν τῷ ἀναβάτῃ παραδοθέντος πυρὶ εὕρηται καὶ τὸ ἐν τῇ ὁπλῇ τοῦ ἵππου ἐντυμβευόμενον χαλκῆρες ἴνδαλμα, καὶ ἦν περικείμενον χλαῖναν ὁποίαν τῶν θρεμμάτων τὰ ἔρια πλέκουσιν· ὀλίγα δὲ τῶν ἐπ' αὐτῷ πεφρασμένων οἱ Λατῖνοι φροντίσαντες πυρὶ καὶ τοῦτο ἐνέβαλον.

5. Ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἐν τῷ ἱππικῷ ἱσταμένων ἀγαλμάτων

3. de Bellerophontis statua, quae Antiochiae urbis ornamentum fuerat, vide Banduri Commentarios de antiquitatibus Cpol. I p. 451 et Heynium l. c. p. 13. Wilk. 11. vetus erat superstitio, eiusmodi figuras barbarorum hominum, si in aliquo loco occultarentur, prodesse ad barbararum gentium incursiones ab imperio Romano arcendas; cuius quidem superstitionis exemplum legitur apud Olympiodorum in Photii Bibliotheca (ed. Bekker.) p. 60 et Niebuhrii corp. hist. Byzant. p. I p. 459 et 460. Wilk. 12. ἔνδοθεν O. 17. πεφασμένων O.

ad Gabaon staret; plerique vero putabant esse Bellerophontem in Peloponneso educatum et Pegaso insidentem. nam equus ille, quemadmodum et Pegasus fuisse traditur, cum nullis coërcitus frenis per campos effuse curreret, sessorem, utpote qui alis ferretur pariter et pedibus, aspernabatur. imo etiam quaedam vetus fama ad nos usque delata in omnium ore versabatur, in huius equi ungula sinistra pedum anteriorum viri figuram occultari, quam alii esse cuiusdam ex gente Veneta, alii alicuius ex Occidentalibus populis Romanorum non foederatis aut ex Bulgaris esse dicebant. non semel igitur ungula firmius defixa fuit, ne unquam, quae intus abscondi ferebantur, subripi possent; equo autem et equite in minutas partes dissectis atque in ignem coniectis repertum est signum aeneum in ungula equi sepultum, indutum chlaena, qualis ex ovium vellere solet confici. cum autem Latini parum curarent ea quae huic signo inscripta portendebantur, et ipsum in ignem coniecerunt.

5. Verum neque alias in Hippodromo statuas ceteraque ad-

καὶ ἀλλοίων θαυμαστῶν ἔργων τὴν καταστροφὴν παρῆκαν ἀπὸ τοῦ καλοῦ ἀνέραστοι οὗτοι βάρβαροι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα κεκόφασιν εἰς νόμισμα, ἀνταλλασσόμενοι μικρῶν τὰ μεγάλα καὶ τὰ δαπάναις πονηθέντα μεγίσταις οὐτιδανῶν ἀντιδιδόντες κερμάτων. κατήρειπτο τοίνυν Ἡρακλῆς ὁ τριέσπερος μέγας μεγαλωστὶ κοφίνῳ ἐνιδρυμένος, τῆς λεοντῆς ὑπεστρωμένης ἄνωθεν, δεινὸν ὁρώσης κἂν τῷ χαλκῷ καὶ μικροῦ βρυχηθμὸν ἀφιείσης καὶ διαθροούσης τὸ ἐφιστάμενον ἐκεῖσε τοῦ πλήθους ἀπάλαμνον. ἐκάθητο δὲ μὴ γωρυτὸν ἐξημμένος, μὴ τόξον ταῖν χεροῖν φέρων, μὴ τὸ ῥόπαλον προβαλλόμενος, ἀλλὰ τὴν μὲν δεξιὰν βάσιν ἐκτείνων ὥσπερ καὶ τὴν αὐτὴν χεῖρα εἰς ὅσον ἔξῃν, τὸν δὲ εὐώνυμον πόδα κάμπτων εἰς τὸ γόνυ καὶ τὴν λαιὰν χεῖρα ἐπ' ἀγκῶνος ἐρείδων, εἶτα τὸ λοιπὸν τῆς χειρὸς ἀνατείνων, καὶ τῷ πλατεῖ ταύτης ἀθυμίας πλήρης καθυποκλίνων ἠρέμα τὴν κεφαλήν, καὶ τὰς ἰδίας οὕτω τύχας ἀποκλαιόμενος καὶ δυσχεραίνων τοῖς ἄθλοις, ὅσους αὐτῷ Εὐρυσθεὺς οὐ κατὰ χρείαν κατὰ δὲ φθόνον μᾶλλον ἠγωνοθέτει, τῷ τῆς τύχης περιόντι φυσώμενος. ἦν δὲ τὸ στέρ-

5. τριέσπερος] huius epitheti origo ad Lycophronem (33) explicatur a Tzetze. Wilk. 6. vide quae de hoc κοφίνῳ doctissime disputata sunt a C. G. Boettigero in Historiae bellorum cruciatorum sermone patrio a me editae tomo V (Beilagen p. 32. 33). peritissimus rerum antiquarum arbiter, iudicat, corbe, cui impositum fuisse Herculem post labores peractos requiescentem dicit Nicetas, repraesentari illum corbem, quo heroem ad purganda Augiae stabula usum esse nonnulli veteres poetae fabulantur. ceterum haud scio an Nicetas, qui insolita verba sectari solet, suo κοφίνῳ nihil aliud significare voluerit quam quod simplicius dicere potuisset βάσιν. fortasse illa basis rotunda et corbis formae quodammodo similis erat. Wilk.

mirabilia opera evertere neglexerunt barbari illi, rerum optimarum hostes, sed illa quoque concisa in numismata verterunt, magna parvis commutantes, ac quae ingenti sumptu confecta fuerant, vilissimae monetae postponentes. deiectus itaque est Hercules Trihesperus magnus ille magnifice fabrefactus, in corbe erectus, cui superne leonina pellis instrata erat cum capite vel in ipso aere torvum aspiciente ac prope rugitum emittente multitudinemque, quae forte illic staret, otiosam dispellente. sedebat autem non pharetram gestans, non arcum manibus tenens, non clava munitus; sed dextrum pedem et dextram manum, quantum poterat, extendens, laevo pede ad genu usque curvato et sinistra manu cubito suffulta, quam superius extendens maerore plenus caput in ipsius volam leniter reclinabat, fata fortunasque suas deplorans, aegreque ferens labores, quibus illum Eurystheus, non ex necessitate sed ex invidia magis, fortuna sua inflatus

νον εὑρύς, τοὺς ὤμους πλατύς, τὴν τρίχα οὖλος, τὰς πυγὰς πίων, βριαρὸς τοὺς βραχίονας, καὶ εἰς τόσον προέχων μέγεθος εἰς ὅσον, οἶμαι, καὶ τὸν ἀρχέτυπον Ἡρακλῆν εἰκασεν ἂν ἀναδραμεῖν ὁ Λυσίμαχος ὁ πρῶτον ἅμα καὶ ὕστατον τῶν ἑαυτοῦ χειρῶν πανάριστον φιλοτέχνημα τουτονὶ χαλκουργήσας, καὶ οὕτω μέγιστον ὡς τὴν περιελοῦσαν τὸν αὐτοῦ ἀντίχειρα μήρινθον εἰς ἀνδρεῖον ζωστῆρα ἐκτείνεσθαι καὶ τὴν κνήμην τοῦ ποδὸς εἰς ἀνδρόμηκες. τοιοῦτον δ' ὄντα τὸν Ἡρακλῆν οὐ παρῆλθον ἀκαθαίρετον οἱ τὴν ἀνδρείαν τῶν συννόμων ἀρετῶν διιστῶντες καὶ ταύτην ἑαυτοῖς οἰκειοῦντες καὶ περὶ πλείστου τιθέμενοι.

6. Τούτῳ δὲ συγκαθεῖλον καὶ τὸν σεσαγμένον καὶ σὺν ὀγκηθμῷ στελλόμενον ὄνον καὶ τὸν τούτῳ ἑφεπόμενον ὀνηγόν, οὓς ἐν Ἀκτίῳ ἔστησε Καῖσαρ ὁ Αὔγουστος, ὃ ἐστιν ἡ καθ' Ἑλλάδα Νικόπολις, ἡνίκα νυκτὸς ἐξιὼν τὸ τοῦ Ἀντωνίου κατασκέψασθαι στράτευμα ἀνδρὶ ἐνέτυχεν ὄνον ἐλαύνοντι, καὶ πυθόμενος ὅστις εἴη καὶ ἔνθα πορεύεται ἤκουσεν ὡς καλοῦμαι Νίκων καὶ ὁ ἐμὸς ὄνος Νίκανδρος, ἀφικνοῦμαι δὲ πρὸς τὴν τοῦ Καίσαρος στρατιάν.

7. Οὐδὲ μὴν τῆς ὑαίνης τε καὶ λυκαίνης τὰς χεῖρας ἀπήγαγον, ἃς Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἐθήλασαν· στατήρων

4. *ἂν* tollendum. *Λύσιππος* Fabricius. eodem modo Nicetam memoria fefellit p. 335. de ipso monumento vide Lambec. ad Codinum p. 167, Sillig. Catalog. artificum p. 259 et 260. Wilk. 15. de fabula vid. Sueton. Aug. 96. Wilk. 21. *ᾠήμος* O.

subiecerat. erat autem amplo pectore, latis humeris, crispo capillo, pinguibus clunibus, robustis brachiis et tanta magnitudine quanta, ut arbitror, esse archetypum Herculem coniecit Lysimachus (Lysippus), qui hoc primum et postremum manuum suarum opus ex aere caelavit. tanta sane proceritate erat, ut funiculus pollicem eius ambiens iustum hominis cingulum efficeret, tibia hominis staturam aequaret. Herculem huiusmodi nequaquam intactum reliquerunt illi, qui fortitudinem a reliquis virtutibus segregant eamque sibi adscribunt et plurimi faciunt.

6. Cum illo etiam abstulerunt asinum onus portantem et cum ruditu incedentem nec non insequentem asinarium, quos Actii, quod Graeci Nicopolin vocant, Augustus Caesar erexerat, quando noctu egressus speculatum Antonii exercitum, hominem offendit asinum ducentem, sciscitantique quis esset et quo pergeret, respondit ille „Nicon vocor, et asinus meus Nicander; et ad exercitum Caesaris contendo."

7. Nec magis abstinuerunt a scrofa et a lupa quae Remum et Romulum lactaverunt; sed minutissimae monetae aereae causa, an-

δὲ βραχέων, καὶ τούτων χαλκῶν, τὰ παλαιὰ σεμνώματα τοῦ γένους ἀπέδωκαν καὶ καθῆκαν αὐτὰς εἰς τὸ χωνευτήριον· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν ἄνδρα τὸν παλαίοντα λέοντι, καὶ τὸν ἵππον τὸν Νειλῷον, ἐς οὐραῖον ἡκανθωμένον λεπίσι τὰ ὄπισθεν τοῦ σώματος λήγοντα, καὶ τὸν σείοντα τὴν προνομαίαν ἐλέφαντα· τὰς Σφίγγας ἐπὶ τούτοις, τὰς εὐειδεῖς ὡς γυναῖκας τὰ ἔμπροσθεν καὶ φρικτὰς ὡς θηρία τὰ ὄπισθεν, καινοτέρας δὲ ὡς καὶ πεζῇ βαινούσας καὶ κούφως τῷ πτερῷ φερομένας καὶ διαμιλλωμένας τοῖς τῶν ὀρνίθων μεγαλοπτέρυξι· καὶ τὸν ἀχάλινον ἵππον ὀρθιάζοντα τὸ οὖς καὶ φριμάσσοντα, γαῦρόν τε καὶ εὐήνιον προποδίζοντα· καὶ τὸ ἀρχαῖον κακόν, τὴν Σκύλλαν, μέχρι μὲν ἰξύος γυναικεῖον εἶδος προφέρουσαν, καὶ τοῦτο προτενὲς καὶ ὑπερμαζῶν καὶ μεστὸν ἀγριότητος, τὰ δ' ἔκτοτε διεσχισμένον εἰς θῆρας ἐμπηδῶντας τῇ τοῦ Ὀδυσσέως νηῒ καὶ συχνοὺς τῶν ἑταίρων καταβροχθίζοντας.

8. Ἦν δ' ἐν τῷ ἱππικῷ καὶ χάλκεος ἀετὸς ἀνακείμενος, τοῦ ἐκ Τυάνων Ἀπολλωνίου καινὸν μεθόδευμα καὶ τῆς ἐκείνου γοητείας μεγαλοπρεπὲς μαγγάνευμα. παραβαλὼν γάρ ποτε Βυζαντίοις παρεκλήθη τὰ τῶν ὄφεων κατευνάσαι δήγματα, ὑφ' ὧν ἔπασχον ἐκεῖνοι κακῶς· ἀμέλει καὶ συνερίθοις ταῖς ἀρρητουργίαις χρησάμενος ὧν ὑφηγηταὶ δαίμονες καὶ ὅσοι τὰ τούτων πρεσβεύουσιν ὄργια, ἐπὶ στήλης ἀνίστη-

1. σεμνώτατα O.

tiqua illa generis sui venerabilissima monumenta in officinam aerariam detulerunt. insuperque virum cum leone pugnantem, et Niliacum equum, qui a posterioribus partibus in caudam squamis opertam desinebat, elephantem, qui proboscidem vibrabat, Sphingesque, quae ab anteriori parte speciosae ut mulieres erant, a posteriore quasi ferae horribiles; singularis vero formae erant, quia quasi pedibus incedentes levi alarum motu ferebantur et cum avium maximis concertabant. itemque infrenatum equum aures arrigentem ac frementem lasciveque atque hilariter subsultantem. ad haec antiquum illud malum, Scyllam, quae a lumbis quidem femineam formam praeferebat, illamque proceram et vegetam, sed feritate plenam: exinde vero divisa erat in feras Ulyssis navem insilientes et amicorum eius multos devorantes.

8. Erat porro in Hippodromo Aquila aenea reposita, Apollonii Tyanei novum inventum eiusque praestigiarum nobile instrumentum. nam cum aliquando Byzantium venisset, rogatus est ut serpentium morsus sopiret, a quibus Byzantii vexabantur. tum ille nefariis usus ministeriis, quorum magistri daemones et quotquot eorum orgia per-

αιν ἀετόν, ἡδονὴν ἐνστάζον ψυχαῖς ὅραμα καὶ πεῖθον χρονοτριβεῖν τοὺς αὐτοῦ θέας κατατρυφῶντας, ὡς τοὺς ὑπέχοντας ἀκοὴν τὰ τῶν Σειρήνων δυσπαρόδευτα μελῳδήματα. διήρκει μὲν γὰρ ὡς εἰς πτῆσιν τὰς πτέρυγας, ὄφις δὲ τοῖς ποσὶν ὑποκείμενος καὶ λορδούμενος εἰς ὀλκοὺς ἀπεῖργεν αὐτὸν τῆς ἀναφορᾶς, οἷα τοῖς ἄκροις τοῦ σώματος ὡς πρὸς δῆγμα ἐγχρίπτων ταῖς πτέρυξιν. ἤννε δὲ ὁ ἰοβόλος οὐδέν· ταῖς γὰρ τῶν ὀνύχων ἐμπερονηθεὶς ἀκωκαῖς ἔσβεστο τὴν ὁρμὴν καὶ ὑπνώττειν μᾶλλον ἐδόκει ἢ γοῦν πρὸς καταπάλαισιν τοῦ ὄρνιθος ταῖς ἐκείνου προσφύεσθαι πτέρυξι. καὶ ὁ μὲν ὄφις οὕτω πνέων τὰ λοίσθια καὶ τὸν ἰὸν εἶχεν ἑαυτῷ συνθνήσκοντα· ὁ δ' ἀετὸς γαῦρον ὁρῶν καὶ μονονουχὶ κλάζων τὰ ἐπινίκια ὥρμα συνεξᾶραι τὸν ὄφιν καὶ ἅμα οἱ δι' ἀέρος φέρεσθαι, τεκμαίρεσθαι τοῦτο διδοὺς τῷ χαροπῷ τοῦ βλέμματος καὶ τῇ νεκρώσει τοῦ ὄφεως, ὃν εἰπέ τις ἂν ἰδὼν ἐπιλελησμένον τῶν ἑλίξεων καὶ τοῦ δάκνειν εἰς ὄλεθρον καὶ τοὺς λοιποὺς Βυζαντίους ὄφεις τῷ καθ' αὑτὸν διασοβεῖν ὑποδείγματι καὶ πείθειν ταῖς χειαῖς συσπειρᾶσθαι καὶ παραβύεσθαι. οὐ μόνον δὲ καθ' ὅσα εἰρήκαμεν, ἀξιώγαστον ἦν τοῦτο τὸ ἀέτειον εἴκασμα, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ τῆς ἡμέρας ὡριαῖα τμήματα διὰ τῶν ἐν ταῖς πτέρυξι κεχαραγμένων γραμμῶν, οὐσῶν δυοκαίδεκα, τρανότατα ὑπεδήλου τοῖς τὰς ὄψεις ἐκείνῳ σὺν

2. τοὺς αὐτ.] τῆς? 12. κλώζων vulgo. 18. codices χρείας (vel χείραις) συμπειρᾶσθαι.

agunt, aquilam columnae imponit, spectaculum animis illecebras instillans, suadensque ut diutius tali conspectu fruantur, quemadmodum ii qui Sirenum cantus audiebant, difficile loco movebantur. et alas quidem quasi ad volatum explicuerat: at serpens pedibus subiectus sinuosisque flexibus obvolutus a volatu coërcebat illam, suprema corporis parte quasi ad mordendas alas erecta. verum nihil efficiebat venenatum animal: nam unguibus constrictum ab impetu coërcebatur, ac dormitare potius videbatur quam cum ave pugnare et ad alas eius pertingere. atque ita serpens tetrum spirans, suum una secum extinctum venenum continebat, cum interim aquila laeto aspectu, tantum non clangens pro victoria, quasi avolare et serpentem secum auferre tentabat; id quod ex aspectus hilaritate ac serpentis nece coniectandum relinquebat. quem serpentem qui vidisset, dixisset sane illum convolutionum ac letiferorum morsuum oblitum reliquos serpentes Byzantinos exemplo suo absterrere, ac monere ut conarentur sese in fissuras abdere. non solum autem ob ea quae diximus admiratione digna erat illa aquilae figura, sed etiam quia diurnas horas lineis duodecim in alis eius incisis clarissime indicabat iis

λόγῳ προσβάλλουσιν, ἡνίκα μὴ νεφέλαις ἐγνοφοῦτο τὰς ἀκτῖνας ὁ ἥλιος.

9. Τί δὲ ἡ λευκώλενος Ἑλένη καλλίσφυρός τε καὶ δολιχόδειρος, ἡ τὸ Πανελλήνιον εἰς Τροίαν ἀθροίσασα καὶ κατελοῦσα Τροίαν, ἐκ δὲ ταύτης προσωκείλασα Νείλῳ κἀκεῖθεν αὖθις εἰς ἦθη τὰ Λακώνων ἐπαναλύσασα χρόνιος; ἆρ' ἐμείλιξε τοὺς δυσμειλίκτους; ἆρ' ἐμάλθαξε τοὺς σιδηρόφρονας; οὐμενοῦν οὐδ' ὅλως τοιοῦτόν τι δεδύνηται ἡ πάντα θεατὴν τῷ κάλλει δουλαγωγήσασα, καίπερ ἐστολισμένη θεατρικῶς, καὶ δροσώδης ὁρωμένη κἂν τῷ χαλκῷ, καὶ ὑγραινομένη πρὸς ἔρωτα τῷ χιτῶνι, τῷ κρηδέμνῳ, τῇ στεφάνῃ καὶ τῷ πλοχμῷ τῶν τριχῶν· ὁ μὲν γὰρ ἀραχνίων λεπτότερος ἦν, τὸ δὲ δαιδάλεον ἐπανέκειτο, ἡ δὲ διέδει τὸ μέτωπον χρυσοῦ καὶ τιμαλφῶν λίθων ὑποκρινομένη διαύγειαν, ὁ δὲ τὸ τῆς κόμης κεχυμένον καὶ διασοβούμενον πνεύμασιν ὀπισθίῳ δεσμεύματι περιέσφιγγεν ἕως κνημῶν ἐκτεινόμενον. ἦν δὲ καὶ τὰ χείλη καλύκων δίκην ἠρέμα παρανοιγόμενα, ὡς καὶ δοκεῖν ἀφιέναι φωνήν· τὸ δὲ χάριεν μειδίαμα εὐθέως προσυπαντῶν καὶ χαρμονῆς πιμπλῶν τὸν θεώμενον, καὶ τὸ τοῦ βλέματος χαροπὸν καὶ τὰς ἀψῖδας τῶν ὀφρύων καὶ τὴν λοιπὴν εὐφυΐαν τοῦ σώματος οὐκ ἦν ὁποῖα ἦν διαγράψαι λόγῳ καὶ παραστῆσαι τοῖς ἔπειτα. ἀλλ' ὦ Τυνδαρὶς Ἑλένη, κάλλος αὐτόθεν καλόν, Ἐρώτων μόσχευμα, Ἀφροδίτης τημελούχημα, πανάριστον φύσεως δώρημα, Τρώων καὶ Ἑλλήνων βρά-

qui eius rei periti accederent, quando solis radii nubibus non obscurabantur.

9. Quid de Helena illa dicam albis lacertis, pulchris tibiis et procera statura, quae totam Graeciam in Troiam concivit Troiaeque excidii causa fuit, inde vero ad Nilum appulit, ac post longum tempus Lacedaemonem remigravit? num barbaros illos mitigavit? num ferreos emollivit? nihil sane huiusmodi efficere potuit, quae olim omnes spectatores captivos ducebat, etiamsi theatrico more vestita et tota roscida videretur, ac licet aere incisa tota humesceret ac vernaret et ad sui amorem pelliceret, ex tunica, ex redimiculo, ex corona, ex cincinnis capillorum, qui ipsis araneae filis tenuiores erant. mirum sane undique artificium eminebat: frons eius redimita auro et gemmis, quasi pellucida videbatur; capillitium effusum ac ventis agitatum circulo in occipite posito constringebatur, hinc vero ad tibias usque diffluebat. labia calycum instar sensim aperta, ut viderentur vocem emittere: hinc suavissimus risus sese statim offerens spectatorem laetitia replebat. oculorum gratiam, superciliorum arcus reliquamque corporis venustatem nullus sermo pro merito de-

βευμα, ποῦ σοι τὸ νηπενθὲς καὶ κακῶν ἁπάντων ἐπίληθες φάρμακον, ὃ Θωνός σοι παράκοιτις ἐχαρίσατο; ποῦ δὲ τὰ ἄμαχα φίλτρα; πῶς οὐκ ἐχρήσω τούτοις ὡς πάλαι καὶ νῦν; ἀλλ' οἶμαί σοι ταῖς Μοίραις πέπρωται τῇ τοῦ πυρὸς ὑποπεσεῖν ἐρωῇ, μηδ' ἐν εἰκόνι παυσαμένην ἀνακαίειν τοὺς ὁρῶντας εἰς ἔρωτας. εἶπον δ' ἂν ὡς καὶ ἀντίποινα τοῦ τὴν Τροίαν ᾐθαλῶσθαι πυρὶ ταῖς σαῖς σχετλίως φρυκτευθέντι φιλύτησιν οἱ Αἰνειάδαι οὗτοι πυρί σε κατέκριναν. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ με τὸ χρυσομανὲς τῶν ἀνδρῶν διανοήσασθαί τι τοιοῦτον καὶ φθέγξασθαι, ὑφ' οὗ τὰ σπάνια πανταχοῦ καὶ καλῶν κάλλιστα ἔργα παντελεῖ ἀφανισμῷ παρεπέμφθησαν, εἰπεῖν δὲ καὶ τὸ τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὀβολῶν μετρίων πολλάκις ἀποδιδόναι καὶ ἀποπέμπεσθαι, καὶ μᾶλλον εἰ προσανέχουσι τηλίᾳ καὶ προστετήκασι πεττοῖς πανημέριοι, ἢ καὶ πρὸς ὁρμὴν ἄλογον καὶ μανιώδη, οὐ μὴν ἀνδρείαν ἔμφρονα κατ' ἀλλήλων ἐνθουσιῶσι καὶ τὴν Ἄρεος σκευὴν περιτίθενται, τῆς νίκης προτιθέντες ἆθλον πάντα τὰ προσόντα σφίσιν, αὐτὰς τὰς κουριδίους ἀλόχους, ἐξ ὧν πατέρες ἠκηκόεισαν τέκνων, ἔτι δὲ τὸ μέγα χρῆμα καὶ τοῖς ἄλλοις δυσπαραίτητον, τὴν ψυχήν, καὶ ἧς ἕνεκα τὰ πάντα περισπουδάζουσιν ἄνθρωποι. ἄλλως τε ποῦ παρ' ἀγραμμάτοις βαρβάροις καὶ τέλεον ἀναλφαβήτοις

8. σε add Fabricius. 13. τῇ λείᾳ vulgo.

pingat et posteris tradat. verum o Tyndaris Helena, ipsa per se pulchritudo, Cupidinum areola, Veneris sollicitudo, praestantissimum naturae donum, Troianorum et Graecorum bravium: ubi tuum illud remedium luctus atque malorum omnium oblivionem inducens, quod tibi a Thonia uxore oblatum est? ubi invictae illae illecebrae tuae? cur non illis usa es ut olim utebaris? sed puto tibi fatis destinatum esse ut in potestatem ignis venires, quae vel in imagine tua spectatores inflammare non cessabas. dixerim Aeneadas istos in ultionem Troiae, ob amores tuos incendio datae, te vicissim igni damnasse. at id nec dicere nec cogitare sinit hominum insana auri cupiditas; qua rara quaecunque ac pulcherrima omnium opera in exitium undique deducta sunt: illud quoque dicendum, ipsos uxores plerumque suas paucorum obolorum pretio vendere et dimittere, praedaque maxime inhiare, diesque lusu talorum transigere, ac insano furiosoque impetu, non prudenti fortitudine in mutuum bellum ferri. ita bellico Martis apparatu instruuntur, ut victoriae praemium ponant bona propria, legitimas uxores, ex quibus filios susceperunt. insuperque rem magnam, et quam alii aegre dimittunt, animam; cuius conservandae causa nullam non sollicitudinem gerunt homines. caeterum qua tandem ratione fieri potest ut barbaris litterarum imperitis, quibus ipsae litterarum formae prorsus incognitae sunt,

ἀνάγνωσις καὶ γνῶσις τῶν ἐπὶ σοὶ ῥαψῳδηθέντων ἐκείνων ἐπῶν; „οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ ἄλγεα πάσχειν· αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεαῖς εἰς ὦπα ἔοικεν."

10. Δοτέον μοι ἐκεῖνο τῷ λόγῳ. ἀνέκειτο ἐπὶ στήλης νεοειδὲς τὴν ὄψιν γύναιον, αὐτὸ τῆς ἡλικίας ἄγον τὸ χαριέστατον, εἰς τοὐπίσω τὴν κόμην ἀναδούμενον ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου συνεστραμμένην, οὐχ ὑπεραιωρούμενον ἀλλ' ὡς ἁπτὸν εἴη τοῖς ἐς αὐτὸ τὰς χεῖρας ἐκτείνουσι. τούτου δὴ τοῦ μορφάσματος ἡ δεξιὰ χείρ, μηδενὸς ὑπόντος ἐρείσματος, ἄνδρα ἔφιππον ἀφ' ἑνὸς ἱππείου ποδὸς ἐπὶ παλάμας ἀνεῖχεν ὡς οὐδὲ σκύφον κεράσματος ἕτερος. ἦν δ' ὁ μὲν ἀναβάτης σφριγῶν τὸ σῶμα, φραττόμενος θώρακι, κνημῖσι τὼ πόδε περιστελλόμενος, πνέων ἀτεχνῶς πόλεμον· ὁ δὲ ἵππος ἀνίστη τὸ οὖς ὡς πρὸς σάλπιγγα, ὑψηλὸς τὸν αὐχένα, τὰς ὄψεις δριμὺς καὶ τὸν ἐκ τοῦ θυμοῦ δρόμον προφαίνων τοῖς ὀφθαλμοῖς· οἱ δὲ πόδες ἀνεφέροντο ἀέριοι τὸ πολεμικὸν ἐπιδεικνύντες σάλευμα.

11. Μετὰ δὲ τὸ εἴκασμα τουτὶ ἄγχιστα τοῦ τῶν τρώρων ἐῴου καμπτῆρος, ὃς ἐπεκέκλητο τοῦ Ῥουσίου, ἁρ-

5. fortasse haec statua, qua Heynius l. c. p. 28. 29 fortunam urbis repraesentatam esse iudicat, ipsam certaminum, quae in hippodromo fierent, fortunam indicabat. 10. μορφώματος O. 13. θώρακι Wilkenus pro σώματι. 20. loquitur Nicetas de Taraxippo, qui teste Pausania VI 20 in stadio quoque Nemaeo lapis erat rubri coloris (πέτρα ὑπὲρ τῶν ἵππων τὴν καμπὴν ἀνεστηκυῖα χρόαν πυρρά). cf. Aloysii Hirt histor. Architecturae III p. 146.

innotescant haec carmina in tui honorem concinnata? non erat indignum certe, tot funera Troas, tot mala pro tali Danaos tolerasse puella coelicolis simili, formae splendore, deabus.

10. Addatur et illud. columnae insidebat iuvenili specie mulier, ipsum amoenissimum aetatis florem referens, cuius coma retro colligata, ex utraque frontis parte contracta: neque adeo sublimis erigebatur, sed ita ut posset extensa manu facile tangi. huius porro statuae dextra manus, nullo fulcro sustentata, equitem ab uno equi pede palma sustinebat, tanta facilitate quanta ne scyphum quidem alius tolleret. erat autem sessor robustus corpore, tectus lorica, tibiisque ocreatus, bellum plane spirans. equus vero aures arrigebat quasi ad tubae clangorem, alto collo, acri oculorum acie, atque oculis prodens iram ardoremque procurrendi; pedes sublimes in aëre ferebantur bellicum motum indicantes.

11. Post illam statuam proxime Orientalem quadrigarum metam, quae Rusii (i. e. rubri) nomine appellabatur, aurigarum sta-

ματηλάται ἄνδρες ἀνεστήλωντο, τῆς διφρευτικῆς προγράμματα δεξιότητος, μονονουχὶ διαπρυσίως τῇ διαθέσει τῶν χειρῶν τοῖς διφρηλάταις παρεγγυώμενοι ὡς χρὴ προσπελῶντας τῇ νύσσῃ μὴ ἐφεῖναι τὰ χαλινὰ ἀλλ' ἐγκλίνειν ἀνασειρασμῷ τοὺς ἵππους καὶ συνεχεῖ καὶ σφοδροτέρῳ χρῆσθαι τῷ μύωπι, ὅπως περικλώμενοι τῆς νύσσης ἐχόμενα ἐῶσι τὸν συντρέχοντα ἀντίτεχνον τὴν ἐκ περιόδου ἐλᾶν καὶ ὕστατον ἔρχεσθαι, κἂν ἵππους δρομικωτέρους ἡνιοχῇ καὶ τὴν ἀμιλλητήριον τέχνην ὁρῷτο εὐπαίδευτος.

12. Ὁ δὲ λόγος καὶ ἄλλο τι προσθήσει τοῖς εἰρημένοις· οὐδὲ γὰρ συγγράψασθαι τὰ πάντα προύθετο. χάριεν τὴν θέαν καὶ τὴν τέχνην μικροῦ τῶν πάντων θαυμασιώτερον βάσις ἦν λιθίνη καὶ ἐπ' αὐτῆς χαλκήλατον ζῷον, παρὰ τοσοῦτον οὐκ ἀναμφήριστον βοῦν εἰκονίζον παρ' ὅσον βραχύκερκον ἦν μηδὲ βαθεῖαν καθεικὸς φάρυγγα, οἵαν οἱ Αἰγύπτιοι βόες τρέφουσι, μήτε μὴν χηλαῖς ὁπλιζόμενον. συνεῖχε δὲ τοῦτο ταῖς γένυσι καὶ εἰς πνῖγμα συνέθλιβε ζῷον ἕτερον, δι' ὅλου τοῦ σώματος λεπίσι θωρακιζόμενον οὕτω τραχείαις ὡς καὶ ἐν χαλκῷ λυπεῖν τὸν ἁπτόμενον. ἦδετο δὲ τὸ μὲν βασιλίσκον εἶναι τὸ δὲ ἀσπίδα, τὸ συμμαρπτόμενον τούτου τῷ στόματι· οὐκ ὀλίγοις δὲ τὸ μὲν Νειλῷος βοῦς τὸ δὲ κροκόδειλος εἶναι εἰκάζετο. ἐμοὶ μὲν οὖν οὐ μέλον τοῦ τῶν δοξῶν ἀνομοίου, εἰπεῖν δὲ τὸ καινήν τινα τὴν πάλην ἀμφότε-

tuae erigebantur quasi programmata rhedariae dexteritatis: situ manuum tantum non clare rhedariis praecepta dantes, quod ad metam accedentes non oporteret habenas laxare, sed retrahendo frenum equos flectere, ac frequentius vehementiusque calcar addere, ut proxime metam conversi instantem adversarium cogerent latiorem circuitum decurrere ac postremum adventare, etiamsi velocioribus equis veheretur atque artem aurigandi probe calleret.

12. Enimvero haec quoque addere visum est, quamquam in proposito non est omnia perscribere. gratiosum spectaculum et artificio omnium pene mirabilissimum basis erat lapidea, cui impositum animal, quod eatenus nonnisi dubitanter bovem repraesentare iudicavisses, quatenus brevissima cauda neque tam amplis palearibus instructum erat, cuiusmodi sunt Aegyptii boves; neque eius ungula erat bisulca. ipsum vero maxillis admotum tenebat aliud animal constrictu praefocans, quod toto corpore squamis muniebatur, ita asperis ut sine laesione vix contingi posset. putabatur autem alterum esse basiliscus; alterum vero, quod ad os illius admotum et constrictum tenebatur, pro aspide habebatur. nec deerant qui coniectarent alterum Niliacum bovem, alterum vero crocodilum esse. ego vero nihil curo sententiarum varietatem. dicam solum novum quod-

ρον τίθεσθαι, καὶ δρᾶν ἐν μέρει καὶ πάσχειν κακῶς ὑπ' ἀλλήλων ἑκάτερα, ὀλλύναι τε καὶ ὄλλυσθαι, καὶ κρατεῖν ἐν ταὐτῷ καὶ κρατεῖσθαι, καὶ νικᾶν ἅμφω καὶ ὑπ' ἀλλήλων καταπαλαίεσθαι. τὸ μὲν γάρ, ὃ καὶ φημιζόμενος βασιλίσκος, διῳδήκει ἅπαν ἐκ κεφαλῆς ἕως καὶ αὐτοῦ τοῦ τῶν ποδῶν πέλματος, καὶ κατιωμένον ὅλον τὸ σῶμα καὶ ὑπὲρ τὸ βατράχειον χρῶμα ἐχλώριζε, τοῦ φαρμάκου διαδραμόντος τὴν τοῦ ζῴου ξύμπασαν διαρτίαν καὶ εἰς θάνατον χρώσαντος· εἰς γόνυ τοίνυν συνίζανε, τὸ ὄμμα ἔσβεστο τῆς ζωτικῆς ἐκμαρανθείσης δυνάμεως. μᾶλλον μὲν οὖν ἐδίδου τοῖς ὁρῶσι δοξάζειν ὡς πάλαι ἂν ἀνατέτραπτο νεκρωθέν, εἰ μὴ τῶν ποδῶν αἱ βάσεις ὑπήρειδον καὶ πρὸς στάσιν ὑπανεῖχον ὄρθιον. ἦν δὲ καὶ θάτερον ὁμοίως, τὸ ταῖς γένυσιν ἐνισχόμενον, βραχὺ μὲν τὸ οὐραῖον ἀσπαῖρον, μέγα δὲ κεχηνὸς τῷ ἀπάγχεσθαι τῇ τῶν γομφίων ξυνοχῇ· καὶ ξυντείνεσθαι μὲν ἐῴκει καὶ ὁρμᾶν πειρᾶσθαι τοῦ τῶν ὀδόντων ἕρκους διεκθῦναι καὶ διεκπεσεῖν τοῦ χάσματος, οὐκ ἴσχυε δέ, ὅτι τὰ μετὰ τοὺς ὤμους εὐθὺς καὶ τῶν ποδῶν τοὺς ἐμπροσθίους, καὶ ὅσα τῷ οὐραίῳ συνήπτοντο μέρη τοῦ σώματος, ἡ τοῦ στόματος ξυνεῖχε διάστασις καὶ ταῖς γένυσιν ἐνεπείρετο. καὶ τὰ μὲν οὕτως ἦσαν ὑπ' ἀλλήλων νεκρούμενα, καὶ κοινὴ μὲν ἀμφοῖν ἡ ἅμιλλα, κοινὴ δὲ καὶ ἡ ἄμυνα, ἰσοπαλὴς δὲ ἡ νίκη, σύντροχος δὲ καὶ ὁ θάνατος. ἐμοὶ δ' ἔπεισιν εἰπεῖν ὡς τὸ

6. τέλματος O. 9. τὸ] καὶ τὸ? 20. διάτασις?

piam certandi genus in utroque spectatum esse, ita ut ambo malum inferrent et acciperent, utrumque adversarium conficeret et vicissim conficeretur, superaret et superaretur: ambo igitur vincebant et vincebantur. nam alterum quidem, pro basilisco habitum, a capite usque ad calcem pedum intumescebat, atque aeruginosum toto corpore ranae colore viridius erat, quia virus totos animalis artus occupaverat et mortis colorem induxerat; in genu itaque flexum erat, oculorum acies extincta, vitali fortitudine marcescente; imo vero aestimandum spectantibus relinquebat iam diu mortuum lapsurum fuisse, nisi plantae pedum sustinuissent ac per se suapte forma erectum servassent. alterum item animal maxillis constrictum, iam remissius caudam movens, hianti ore, quod molaribus premeretur, contendere videbatur ut a septo dentium et a morsu sese eriperet. nec poterat tamen, quia cum humeris et anterioribus pedibus corporis partes, quae caudae iunctae erant, in oris hiatu continebantur maxillisque confixae erant. atque ita sese illa mutua caede conficiebant, ac commune certamen erat et aequalis utrinque victoria, par exitium. mihi autem in mentem subit dicere, mutuas caedes et

φθείρεσθαι παρ' ἀλλήλων καὶ σὺν ἀλλήλοις ἀπάγεσθαι τὴν ἐς θάνατον τὰ τῶν κακῶν κηρεσιφόρα καὶ ἀνθρώποις ὀλέθρια μὴ μόνον ἐν εἰκόσιν εἴη διατυποῦσθαι, ἢ καὶ τοῖς ἀλκιμωτέροις τῶν ζῴων τοῦτο ἐπισυμβαίνειν, ἀλλὰ καὶ παρ' ἔθνεσι συχνάκις γίνεσθαι, ὁποῖα τοῖς Ῥωμαίοις ἡμῖν ἐπεστράτευσε, φονῶντα κατ' ἀλλήλων, ὀλλύμενα δυνάμει Χριστοῦ τοῦ διασκορπίζοντος ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα καὶ μὴ χαίροντος αἵμασιν, ὃς καὶ δίκαιον ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον δείκνυσιν ἐπιβαίνοντα καὶ λέοντα καταπατοῦντα καὶ δράκοντα.

letifera perniciosaque ad exitium vergentia mala non solum in imaginibus exprimi posse, neque apud robustissima solum animalia contingere, sed etiam apud gentes plerumque, quae nobis Romanis bellum intulerunt: illae scilicet mutuam adversus se ipsas caedem sectantes, periere virtute Christi dissipantis gentes quae bellum volunt, neque sanguine gaudentis; qui etiam iustum super aspidem et basiliscum ambulantem exhibet, et conculcantem leonem et draconem.

ANNOTATIONES.

VARIAE LECTIONES
ET ANNOTATIONES
IN NICETAE CHONIATAE HISTORIAM
PER HIERONYMUM WOLFIUM.

Pag. 3, 3. *ed. Bonn.* *Νικήτου Ἀκομινάτου Χωνιάτου*] Nicetas Latinis Victor est sive Vincentius, Acominatus gentilitium nomen, Choniates patrium, a Chonis Phrygiae urbe, ex qua oriundum se fuisse crebro gloriatur. caetera sunt dignitatum vocabula. Logothetam ipse Cancellarium interpretatur. *ἔφορος καὶ κριτὴς τοῦ βήλου* quid sit, certo affirmare non possum. videtur tamen *βῆλον* Latinum esse; idque ex aliquot locis Constantini de Administratione Romani Imperii constare potest. *ἔνδον*, inquit, *τοῦ βήλου τοῦ κρεμαμένου εἰς τὴν καμάραν* etc. et *εἰσέρχονται ἐν τῷ βήλῳ τῷ κρεμαμένῳ εἰς τὸ ἅγιον φρέαρ*. item *διὰ τῶν βήλων ὑπὸ τῶν σελεντιαρίων συρομένων*. fortassis secretiorem et selectum iudicem per Velum intelligit, ob ritum aliquem mihi incognitum. magnae fuisse dignitatis munus ex huius historiae lectione apparet; cuiusmodi apud nos, etsi longe minus, est Camerae imperii assessorem esse. *ὁ γενικὸς ἐπὶ τῶν κρίσεων καὶ ἔφορος* fortassis praetor fuit. P. 417 V. 34

Ad prooemium huius auctoris, ubi suum perspicuitatis studium iactat (p. 5, 20), homo quidam, ut apparet, non infacetus, fortassis Alexander Chartophylax, diaconus Cpolitanus, qui codicem manu sua scriptum Iohanni Dernschwan vendidit, annotavit:

οὐκ οἶδα τί φῂς ἐνθάδε, Χωνειάτα,
σοφὸν τὸ σαφὲς συγγράφων εἶναι λέγεις,
εἶτα γρυφώδη καὶ βαραθρώδη γράφεις;
quid istud est? quid Choniata vis tibi?
orationis lucidum probas decus,
tenebricosus instar ipse Tartari?

nec mehercule sine causa. nam ex affectatione nescio cuius insolentis elegantiae et poeticae dictionis aemulatione in salebras saepe incidit; et duris, ne ineptis dicam, utitur metaphoris, in Prooemio praesertim, ubi cum primis disertus videri cupit. quodsi totam historiam simili oratione involvisset, in Latomias ire quam molestiis conversionis conflictari maluissem. sed quia tolerabiliter loqui incipit quum ad rem ipsam ventum est, hanc quoque operam studiosis historiarum dare volui, ut Zonarae opus hac appendice plenius redderetur, ea tamen libertate usurpata ut sententias auctoris appendam, verba annumerare non necesse habeam. ut autem in illo feci, ita hic etiam obscuriora loca et varias
P. 418 lectiones annotabo. usus enim hic quoque sum duobus codicibus, quorum alterum D. Antonii Fuggeri, alterum herilis bibliotheca suppeditavit. accessit tandem, ut in Zonara quoque, praeter expectationem meam, tertius Augustanae rei publicae codex, vetustus admodum, principio et fine mutilus, nec reliquis partibus ubique incolumis. qui si integer fuisset, eum solum et in exscribendo et in convertendo secutus essem: videtur enim ex germano auctoris archetypo bona fide descriptus, et eam simplicitatem prae se fert quae in hoc prooemio promittitur, ne barbaris quidem vocabulis evitatis; quae causa aliis fuisse videtur ut paraphrasin (utinam minus affectatam) huius operis scribendam susceperint et de suo non pauca ornandae orationis ergo addiderint. in Byzantino codice non modo complures versus, sed pluribus in locis etiam integra folia, eaque sub finem operis amplius XV, defuerunt; quae ego ex herilis bibliothecae codice describenda curavi et converti, tutius esse ratus supervacanea addere quam minus necessaria praetermittere, praesertim cum vetustus quoque codex easdem res, licet diverso genere orationis, contineret.

P. 4, 4. *πολυπειρίας ὑποτιθέασιν ὁπόσοι*] ambiguum est, utrum historiae multiplicem experientiam eorum qui magnis ingeniis praediti atque ab ipsa natura ad decus et honestatem conformati sunt proponant, an vero homines ingeniosi duntaxat et virtutis amantes varia exempla rei bene gerendae ex historiis petere soleant. incertum enim est, utrum post *τὸ ὑποτιθέασιν* subintelligendum sit *ἐκείνων* an *ἐκείνοις*. fortasse scriptori Thucydidis salebrae placuerunt, qui oracula potius quam historiam scribendam suscepit.

P. 4, 14. *τοῦ μὲν ἐς ᾅδου βέβηκεν ἡ ψυχή*] imitatio Homerica magis; *ψυχὴ δ' ἀϊδόσδε βέβηκε*, quam Christiana. quare ego, evitatis quantum licuit istiusmodi ineptiis, reposui ea quae nec a religione nec ab usitata loquendi ratione abhorrere videbantur. consilium meum doctis et candidis

haud dubie probabitur. si qui autem semidocti et scrupulosi homunciones vel negligentiam vel licentiam vel inscitiam meam accusabant, *τούτοις ἐγὼ χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι φράσω.* neque enim tanta res est, et a natura et studiis meis alienum ut quenquam cupiam *κλαίειν καὶ οἰμώζειν.* illud vellem, si quid optando proficeretur, in plerisque lectoribus aut minus esse arrogantiae aut plus eruditionis et industriae.

P. 5, 9. *ἀνεχρίμψατο τὴν ψυχήν*] *excreavit animam;* ut Zonaras saepe *ἐξηρεύξατο eructavit*, sed de impiis fere tantum.

P. 5, 11. *τρικόρωνοι*] qui trium cornicum aetatem vixerunt, i. e. 300 annos. notum est quid Virgilius ex Hesiodi auctoritate de cornicis aevo fabuletur, his versibus:

ter binos deciesque novem superexit in annos,
iusta senescentum quos implet vita virorum:
hos novies superat vivendo garrula cornix.

P. 5, 13. *τὰς τῶν πράξεων ῥύσσας ἀνασκάλλοντες*] *rerum gestarum rugas refodientes.* quis istas elegantias non despuat?

P. 5, 20. *ἐπεὶ δὲ ὡς καὶ ἄλλοι ξυμβαλεῖν ἔχουσι*] prolixa et intricatissima periodus. e quibus salebris me vix quidem, sed expedivi tamen, ut arbitror: multum certe laboravi.

P. 7, 11. *ἄρξαντος πρώτως Ἀλεξίου*] respicit ad sua potissimum tempora, ut arbitror: nam longe ante Alexium Isaacius Comnenus post Michaelem Stratioticum imperavit; V. 343 cui Constantinus Ducas successit, ut refert Zonaras.

P. 10, 16. *ἡ βασιλὶς δὲ Εἰρήνη καὶ μήτηρ Ἰωάννου*] P. 419 Choniates nimium solicitus, ut apparet, ne quis error ex propriis nominibus existat, epitheta supervacanea adiicit. Irenen esse imperatricem et Iohannis matrem satis intelleximus, neque periculum est ne nunc alia Irene intelligatur. quare has et similes *περισσολογίας* omittere non dubitavi. idem etiam feci in supervacanea propriorum nominum repetitione aut pro relativis pronominibus collocatione molesta et odiosa.

P. 10, 24. *καὶ βαλοῦσα ἑαυτὴν τῷ σώματι*] pro *ἐπικειμένη τῷ σώματι τοῦ ἀνδρός.*

P. 11, 1. *ὡς κρήνη μελάνυδρος*] *ut fons nigrae aquae.* aptior fuisset Choniates scribendo poemati quam historiae, propter Homeri diligentem imitationem. haec epitheta et *εἰκόνες* quam historiam deceant nescio. *εἰκόνας* omittere vix ausim, nisi nimium frequentes et licentes fuerint. epitheta vero non ubique mihi interpretanda esse duxi. cuius rei lectorem semel admonitum etiam deinceps meminisse velim, ne quod iudicio factum est, inscitiae aut negligentiae tribuat.

P. 12, 1. *αἱ πύλαι τοίννν*] videntur hic quaedam deesse. et Zonaras in Alexii Comneni vita scribit Barangos nonnisi iureiurando firmata fide de Alexii obitu ingressum palatii concessisse. quae de ratione aperiendae portae scribit, me non satis intelligere fateor. illud etiam obiter notandum, ut Latini fores, sic Graecos *πύλας* plurali numero fere usurpare.

P. 12, 6. *διαρπάζειν τὸ προστυχόν*] eam consuetudinem Romae esse ferunt pontifice mortuo.

P. 12, 13. *τοῖς τέσσαρσι*] sc. *μησί*.

P. 13, 11. *Σεβαστοκράτορος*] hunc Augustimperatorem fortassis dicere liceret. malui tamen retinere Graecum, ut et in aliis. *πρωτοβεστιάριος* a thesauris fuisse videtur: nam vetustus codex Augustanae bibliothecae, ubi reliqui habent *βασιλικὸν ταμιεῖον ἢ χρυσῶνα*, ponit *βεστιάριον*. *παραχοιμώμενον* vel cubicularium vel accubitorem vertere possis. si paracoemomenon dicas, nescio quomodo aures *τὸ κακόφωνον* aversantur.

P. 14, 12. *προκοίτων*] cubicularium verti, generali vocabulo, propter *κακοφωνίαν* Procoeti. significat eum qui vel ante cubiculum vel ante cubile ministrat. Byzantini palatii dignitates et ministeria omnia non satis intelligi, etiam is fatetur qui *τὰ ὀφφίκια τοῦ παλατίου* descripsit; quem libellum una cum aliis ad Graecam historiam intelligendam utilibus nobilis et ingeniosus adolescens Raphael Saylerus aliquando, uti spero, in lucem dabit.

P. 14, 15. *ἀποβαίνειν τοῦ ἵππου, καὶ τούτῳ ἀπονέμειν*] hunc honorem omnibus Turcis a Christiano quolibet necessario habendum esse scribit Bartholomaeus Georgievicius.

P. 15, 8. *τῆς τῶν ἐπιστημιῶν πασῶν ἐπόχου φιλοσοφίας*] *philosophiae omnibus scientiis insidentis*, id est complectentis aut certe superantis omnes scientias, omnium artium principis et reginae. eruditionis huius Annae meminit etiam Zonaras; et Wilhelmus Xylander, doctissimus iuvenis, in Augustanae rei publicae Graeca bibliotheca viginti libros de rebus gestis Alexii Comneni huius Annae nomine extare mihi dixit, sive illi ab ipsa sive iussu eius scripti sunt. nam regibus et principibus non difficile est esse disertis, qui quod per alios fecerint, per se fecisse videntur, ut Iurisconsulti statuunt.

P. 15, 9. *ἐδείκνυτο μέλημα*] i. e. *ἐπεμελεῖτο*, studiosis-
P. 420 sima erat, studium prae se ferebat. nisi quis passive accipere malit, *alumna erat philosophiae*, sensu eodem recidente.

P. 15, 20. *τὰ πολλὰ plerumque* significat. malim hic *πολλὰ* sine articulo.

P. 15, 21. *αὐτῇ μὲν ἐνδιασχ. quod sibi membrum introvertisset et excavasset, Bryennio vero extendisset et ro-*

tundlasset. nimium videtur hic φυσικῶς et parum ἠθικῶς philosophari nostra philosopha: alioqui et ambitioni et linguae suae imperasset.

P. 18, 8. *βαφὴν σιδήρου*] utrum intelligat, cum ferrum candens aqua extinguitur, an iniunctionem aliquam aut colorem, non satis scio.

P. 22, 10. *πέλυξιν ἑτεροστόμοις*] Suidas: *ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται, ἥ τις πορεύεται τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ, τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου, τοῦ δὲ ἡμίσεος τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.* quid autem sit *ἑτερόστομος πέλυξ*, nusquam invenio. *τὸ ἕτερος* in compositione plerunque significat alterum duntaxat ex duobus, ut *ἑτερόφθαλμος* coclitem. ego vocem non intellectam iis interpretandam relinquo qui armaturam et vestitum veterem atque exoticum intelligunt; in quo genere philosophari mihi adeo non licuit, imo neque libuit, ut nostratia vix assequar.

P. 22, 22. *συνειλεγμένας*] rectius legitur *συνειλημμένας*, id quod alter codex habet.

P. 25, 3. *ἀγκοινήσει*] aliquando scribitur *ἀγκωνίσει.* haud scio an *παρὰ τὸν ἀγκῶνα* fiat *καὶ τὸ ἀγκωνίζεσθαι*, a gestu equitum hastas in hostem dirigentium, an *παρὰ τὸ ἀνακινεῖν.*

P. 25, 15. *ἀγυρτίᾳ*] magnum Etymologicum *ἀγύρτην παρὰ τὸ ἀγείρειν* deducit, *τὸ περιιέναι καὶ περινοστεῖν ἐπὶ νίκῃ ἢ ἑτέρῳ τινὶ τοιούτῳ*, et interpretatur non tantum *ἀλαζόνα, ψεύστην, λωποδύτην, ἐπαίτην, ἀπατεῶνα*, sed etiam *φιλοκερδῆ*; quanquam reliquae etiam virtutes fere in id genus hominum quaestui deditum cadunt, qui tum demum non fallunt quum fallere sine detrimento suo nequeunt, ut recte Lucani versus ad eos quoque detorqueri queant.

nulla fides pietasque viris qui lucra sequuntur,
vaenalesque manus: ibi fas, ubi maxima merces.

et Ovidius in Fastis mercatorem vota Mercurio facientem inducit, ut cum maximo emolumento sine fraude sua peierare liceat. quos versiculos, quia elegantes sunt et contagium hoc in omnes fere ordines serpsit, ascribere libet.

et peragit solita fallere voce preces. V. 344
ablue praeteriti periuria temporis, inquit,
ablue praeterita perfida verba fide.
sive ego te feci testem, falsove citavi
non audituri numina vana Iovis,
sive deum prudens altum divamve feſelli,
abstulerint celeres improba verba Noti;
et pereant veniente die periuria nobis,
nec curent superi, si qua locutus ero.

da modo lucra mihi, da facto gaudia lucro,
et face ut emptori verba dedisse iuvet.
talia Mercurius poscentes ridet ab alto,
se memor Ortygias surripuisse boves.

P. 421 *P.* 34, 13. *αἱ μηχαναί*] utrum bombardas eo tempore habuerunt Graeci, an aliud machinarum genus id fuit?

P. 34, 21. *συώδη ὁρμήν*] porcorum aut aprorum potius more. *σῦς* enim et *κάπρον* et *χοῖρον* significat.

P. 35, 2. *Ῥωμαίων παλίγγλωσσοι χλευασμοί*] ambiguum est utrum dicat Anabarzaeos subinde irrisisse Romanos, an a Romanis vicissim subsannatos esse.

P. 35, 4. *πετρόβολα ὄργανα*] fortasse balistas maiores sic appellat.

P. 36, 6. *καὶ λίζιον ἑαυτῷ*] vetustus Augustanae reipublicae codex hic alium ordinem habet, transpositis utique paginis aliquot. pro *δείξας* habet *ἑαυτοῦ ποιήσας*. vox pro *λίζιον* posita ob evanidos characteres legi non potest. *λίζιος* quid sit, ipse auctor alio loco declarat.

P. 41, 15. *μικροῦ ποδηνέμοις ὀχήμασι*] *equis velocissimis provecti*. *ὄχημα* huic auctori subinde non vehiculum sed equum significat, ut alter codex *ἄλογον* quoque crebro pro equo ponit.

P. 41, 21. *Ameras* Turcarum reges aut principes dici affirmat Cuspinianus. reperitur hoc vocabulum apud Zonaram quoque saepius, sed eius significatio non explicatur.

P. 46, 4. *ἀναιδέστατοι*] nisi praecessisset *ἀνδριοταί*, pro *ἀναιδέστατοι* malim legere *ἀνδρειότατοι*: nam *ἀναιδέστατοι* non placet. vetustus codex pro *ἀναιδέστατοι* vocem habet quae legi non potest.

P. 46, 24. *ὀχημάτων*] *ἀλόγων* B. hinc coniicias, lector, non de vehiculis aut curribus eum loqui, sed de equis.

P. 47, 17. *αἱ δὲ τοῦ ἥρος περιτροπαί*] *κατὰ τὸν μάϊον μῆνα*. alius codex habebat *αἱ τοῦ ἥρος τροπαί*, quod ego vernum aequinoctium interpretatus eram; quod est, cum sol mense Martio primum punctum Arietis ingreditur. tum enim
P. 422 fit ab hiberno frigore ad veris temperiem conversio, quanquam nos Germani etiam sub Calendas Maias aliquando non multo minus frigemus quam alii mense Februario.

P. 51, 19. *ἀφιλοσόφητον*] puto hic dici potius quod philosophiae consolationes vincat, quam cuius ratio reddi nequeat. litterarum et philosophiae expers, aut ineruditum, sententia non patitur. quare luctuosum aut funestum interpretandum censui.

P. 54, 10. *κάττυμα*] hic non puto pro soleis usurpari, sed pro cute pedi detracta.

P. 57, 13. *τὰς ἠπείρους*] Asiam et Europam intelligo.

legitur et apud Isocratem semel atque iterum ἐφ' ἑκάτερα τῆς ἠπείρου.

P. 63, 14. ἄγων σχολὴν τῶν ἐκτὸς] scilicet ἀνθρώπων, per otium, si nemo externus adesset.

P. 66, 11. ἡ τάξις] hanc veram lectionem esse arbitror. alter codex habebat πρᾶξις: unde putabam legendum ὡς ἐπανετέα ἡ πρᾶξις τῇ προνοίᾳ ὑφ' ἧς, et sic converteram: *atque id facinus divinae vindictae, gubernatrici rerum universitatis, commendans* etc. sed hoc vult Isaacius, laudandum esse ordinem quo non tantum imperia sed etiam mundi huius universitas gubernetur. vetustus codex habet καὶ ἄτακτα βοῶν, ὦ ἄνθρωποι, ὡς κατελύθη ἡ τάξις! ὡς νεουργοῦνται ἕτερα πράγματα! *immodeste vociferans: o cives, ut ordo est eversus! ut novae res instituuntur!* V. 345

P. 67, 1. τυποῦν αὐτοῖς] χορηγοῦν ἢ τάττον. unde supra τύπος βασιλικὸς idem quod διάταγμα.

P. 70, 18. δυσξύμβλητος τοῖς πολλοῖς *difficilis aditu*, παρὰ τῶν πολλῶν μισητὸς *vulgo invisus*. quod paulo gravius est; etsi morositatem odium plerunque, ut umbra corpus, sequitur. P. 523

P. 74, 8. περὶ οὗ δηλώσωμεν] περὶ οὗ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐλέξαμεν sive λέξομεν. scriptura enim parum perspicua est. fortassis τὸ ἔμπροσθεν pro eo ponit quod ante nos est, i. e. ad quod nondum pervenimus. barbaries enim non modo nova vocabula gignit, sed etiam veterum significationes mutat.

P. 75, 5. alter codex pro πλευστικῶν habet προσπλεόντων. verbum στρατειῶν redundare arbitror. neque enim militare est pendere sed extorquere tributum, et προσπλέοντας mercatores intelligo.

P. 74, 18. τοῖς τότε iis qui tum erant, illius aetatis hominibus. est περισσολογία Graeca, quae citra molestiam Latine vix exprimi potest, neque debet.

P. 75, 11. εὐάγκαλον] quod ulnis facile comprehenditur et tenetur, et proinde non iusto maius.

P. 76, 2. pro εἰ δὲ malim legere εἴ γε, nisi aliquid forte ante εἰ δὲ deest. et certe parum apte cohaeret oratio, quamvis utcunque sententia haec inde colligatur, qui malo aut occasionem praebuerit aut non obstiterit, mali auctorem habendum esse. ego pro τὸν ἀμύσαντα legi τὸν μὴ ἀμήσαντα, ab ἀμάω, non ab ἀμύω, addita negatione. est et illud ambiguum, utrum hic Puzenus an Iohannes imperator magis accusetur, an vero utriusque reprehensio coniungatur.

P. 76, 21. quid γνίφων sit, nusquam reperio; nec alibi hoc vocabulum me legere memini. γριπίζειν est piscari.

δυσγρίπιστος fortassis homo occulti animi aut occultator rerum suarum, cautus admodum, qui facile deprehendi non potest.

P. 77, 5. quis piscis sit σύαξ, non reperio. videtur a similitudine suis ita appellari, sive gustus sive forma spectetur.

P. 77, 14. τῷ μὲν λόγῳ] nota est illa oppositio, λόγῳ μὲν ἔργῳ δέ, *verbo* et *re ipsa*. sed hic de ingenio et dignitate agi existimo: nam alter codex habet tantum μετὰ τοῦτον ἔχων τὰ δεύτερα.

P. 78, 14. βλωμοῦ ἄρτου τίθησιν ἐνδεᾶ] ὑπερβολικῶς haec scribi existimo ad insignem fortunae mutationem et summam imperatoris alienationem declarandam.

P. 80, 2. καὶ τὸν ἀναδασμὸν] subintelligi potest εἰς τὸ παλίρροον ἐβιάσατο: *eam quoque distributionem quam ipse ordinarat abrogavit*, nisi ἀναδασμὸν ἀντὶ δασμοῦ posuerit. tunc deesse videbitur verbum ἐπέταξεν aut aliud simile: *tributa pro sua libidine exegit.*

P. 79, 25. κληρωτὸν] alioqui est quod sortito contingit. hic pro vernis hereditate relictis aut ἀντὶ τῶν ὠνητῶν posuisse videtur.

P. 424 *P.* 80, 3. ἐκ τοῦ γνωμικοῦ] *sua sponte*, κατὰ προαίρεσιν. recentiorum Graecorum formula est. et herilis bibliotheca libellum habet περὶ γνωμικῶν θελημάτων *de libero arbitrio* aut *libertate voluntatis*, ut arbitror.

P. 79, 5. χρυσῶν] est auri thesaurus proprie apud hunc auctorem. ego fiscum verti, quia proprium non suppetebat ob Latini sermonis egestatem.

P. 79, 9. ἦν δὲ καὶ ἄλλως] liberius hunc locum verti, omissis iconibus et metaphoris ineptioribus. verba, si quis requirit, sic sonant: *alioqui etiam eo tempore conclavia publica ex hoc in illud eructabant, et ut colluvies aquarum redundabant, et aliquid ex iis quae continebant in externos et pauperes expuere volebant, quemadmodum uterus partui vicinus, qui plus quam maturi foetus onere praegravatur.*

P. 80, 5. ἐκ τοῦ μὴ κοτύλης] et hic sententiam potius quam verba sequutus sum, quae sic sonant: *quia non scobe cotylae egebat, sed plane Tyrrheno mari, ob sumptuum quos dilatarat amplitudinem.* pro ἅς lego δι' ἅς: nam praepositio διά, librarii negligentia praetermissa, turbat sententiam.

P. 81, 2. πτύα] nescio quis usus ventilabri sit in via complananda; nisi forte cribrum intelligat, quo glarea tenuior a crassiore separatur, aut πτύον aliquid aliud ei significet.

P. 84, 3. ταύταις ἐφομαρτεῖ] hic verba scrupulose persequi non necesse habui.

P. 84, 22. τῷ ἀδελφιδῷ] πέμπει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ

Φρεδερεῖχον. Fredericum alter codex Conradi, alter fratris eius filium facit.

P. 85, 4. quid *χαοῦν* sit, nisi *εἰς χάος ἀναλύειν*, hoc est *ἀφανίζειν*, non video.

P. 87, 7. *εἰ καὶ τὰ στοιχεῖα*] alter addit *καὶ ὁ καιρὸς ὡς δοῦλα τοῖς Ῥωμαίοις ὑποτάσσονται.* V. 346

P. 87, 15. *περαίαν* hic intelligit Europaeam partem, cis Constantinopolim: nondum enim traiecerat. utrum vero *περαία* nomen appellativum an proprium sit, quod olim *κέρας*, nunc Peram sive Galatham vocent, affirmare non possum.

P. 89, 3. *βουλεύματα*] alter addit *καὶ συνάγματα.*

P. 90, 17. *ἅρματα*] an hic pro curribus ponat an vero pro armis more barbarico, incertum mihi est.

P. 90, 18. *ὡς εἰς νέωτα*] videtur hic posuisse pro *εἰς τὴν ἐπιοῦσαν.* alter codex habet tantum *πρωΐ.*

P. 96, 6. *οἱ τῶν Ἰταλῶν παῖδες*] *οἱ Ἀλαμανοί.* magna est Graecorum negligentia in distinguendis gentium nominibus, quas appellant *πολυσπερέα γένη ἑσπέρια ἢ δυτικά.* confundunt Italos Siculos Latinos Alemannos Francos Gallos, tantis locorum et ingeniorum intervallis distinctos, *ἐπεὶ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα.* id inde accidisse reor, vel quod Germani magnam Italiae partem et Siciliae olim tenuerunt, vel quod Romanum pontificem summum sacrorum antistitem agnoverunt. eas vero gentes quae Byzantino imperatori paruerunt, Romanorum appellatione celebrant. quod semel in hoc loco admonuisse sufficiat. P. 425

P. 97, 9. apparet vel magistratus vel familiae alicuius cognomentum fuisse Gymnos.

P. 100, 25. *συναλειφόμενον*] *συναλειφομένους.*

P. 101, 1. *προφύλακα*] *πρὸς φύλακα.*

P. 104, 16. quid *τζαγκράτορες* sint, nondum reperi. verti autem funditores, non quod veram interpretationem eam redderem, sed quod non prorsus absurda videretur.

P. 104, 21. *ἐξ ἀφετηρίων*] subintelligitur *ὀργάνων ἢ μηχανημάτων.* quae qualia fuerint non declarat. vocabulum non male respondet vernaculo nostro *geschütz.* sed bombardae an eo tempore fuerint dubito. desideratur et hic diligentia historicorum, qui ea quae suae aetati nota fuerunt, etiam posteritati, subinde inventa veterum novis artibus abolenti, nota fore crediderunt. proinde neque balistas neque catapultas vertere ausus fui: tormenta nonnunquam verti generali vocabulo, quod non tantum cruciatum significat, ut apud Horatium *invidia Siculi non invenere tyranni maius tormentum*, sed etiam machinam bellicam, ut apud Ovidium in Metamorph. de Licha et Hercule: *misit in Euboicas tormento fortius undas.*

mnenum; quamquam, ut
gens, quae fuerit eorum

P. 107, 12. intelligo
ctionem per urbem aut th
ties a Zonara dicitur, nisi
nem intelligendam, quae v

P. 106, 6. *σοφίας*
ois verba longe planiora
ἦν μὲν ἀπὸ τῆς πόλεως
σοφίας ἔμπλεως, ἐνάρετο
τῇ τῆς ἐλεημοσύνης ἐκαλλ
τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐσεμνύνετο
ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ἐπιδιδόνα
τοῦ κεφαλῆς, καὶ οὐ μόν
τοὺς ἄλλους οἰκονόμει πα
phrastes vero noster post
ne dicam depravavit, qu
τοῖς ἀφ' ἑστίας μὴ διφῶσ
πορίαν ἄλλων τυρβαζομέν
suisque domesticis non solu
nam opulentiam reprehen
verba quid sibi velint, p
elegantiae immodicae affe
paraphrasi cum archetyp
tutem putat nihil propri
ρον ubique adhibet.

P. 106, 20. *ἦ γοῦν*
τῶν μὴ τὴν αὐτοῦ ἀρετ
πατριάρχην τῷ βασιλεῖ,

P. 116, 19. *τὰ Κέρκυρα*] fortasse librarii error est pro *τὴν Κέρκυραν.*

P. 125, 2. pro *Κομνηνὸς* fortasse legendum *Βρυέννιος*, nisi forte filius cognomen a matre propter imperatoriam stirpem acceperit.

P. 126, 10. *ἐπεὶ δὲ ἅπασι σχεδόν*] alter codex brevius P. 427
eandem sententiam complectitur, his verbis: *οἱ ἀστρολέσχαι φασίν, ἐπακριβοῦται τῷ ἀγγέλῳ ἡ ἔξοδος, ὡς οἱ τῶν ἀστέρων ἀγαθοὶ σχηματισμοὶ ἐνεδίδοσαν.*

P. 135, 13. *ἐκ γὰρ τοῦ αὐτοῦ πατρός*] Eudocia tertio gradu attigit Andronicum, hoc modo:

	Alexius	
Iohannes Andronicus	*fratres patrueles*	Isaacius Andronicus
Eudocia		*incesti.*

P. 135, 24. *περὶ οὗ εἴπομεν ὄπισθεν*] sic supra *περὶ οὗ ἔμπροσθεν λέξομεν.* unde apparet *ὄπισθεν* ad praeteritum, *ἔμπροσθεν* ad futurum tempus pertinere huic scriptori, verborum significatione commutata et inversa.

P. 141, 21. *ἱππότην*] *μετὰ κονταρίων καὶ ἀλόγων ἀραβικῶν.*

P. 142, 20. *μετεωρίζων*] *παίζων.*

P. 146, 18. *Κιλικίᾳ*] *Ἀρμενίᾳ.* creberrima est haec per- P. 428
mutatio. nam vetustus codex fere semper *ἀντὶ Λατίνων μὲν φράγγους, ἀντὶ δὲ Κιλικίας Ἀρμενίαν τίθησι.*

P. 151, 19. *ἦν δὲ καλή*] verba sic sonant. *erat autem formosa mulier, et valde formosa, et supra modum formosa, et incomparabili pulchritudine, ut plane nugae essent ad eam collatae Venus risu gaudens, et aurea Iuno candidis brachiis et grandibus oculis, et Lacaena longo collo et pulchris talis, quas vetustas ob formam immortalitati consecravit, et caeterae universae quarum insignis pulchritudo libris et historiis celebratur.* haec in conversione de industria praetermissa hic subieci, ne me negligentiae accusent, si qui forte sunt qui ineptiis delectentur.

P. 152, 6. *καὶ ταῖς ἐκεῖθεν κολάσεσι ad inferna supplicia ut homo impius rapiendus.* quorsum attinent ista tragica? Christianae caritati nescio quam consentanea, plena certe inhumanitatis; quare a me praetermissa sunt. videat quisque ut ipse recte vivat et bene moriatur: iudicium de aliis relinquat deo, cuius iudicia longe alia sunt quam hominum, praesertim ineptorum.

P. 160, 7. *κονζασθλάνην*] significat haud dubie vox V. 348
haec aliquid, ut et *μούρτζουφλος*: sed scriptor hanc aliis aeque ac sibi notam esse ratus non declaravit.

P. 165, 3. *βλαδίστλαβος*] id fortasse nomen est, pro quo nunc Ladislaum usurpant.

amatoriae narratiunculae
quicquam desideret, etia
tumvis inepta; quae (si t
tum historiae reponi pote
dronicus neglectis et conte
sicis, terrore, metu, M
Veneris sacra colit. qua
in conspectum adducit, i
tem, et forma eius exhile
aedificat, quam Phereclus
habitantis formam depinę
dronico, ex sola fama ar
peo et galea repudiata sp
tiochiae degentem deficit.
bris Martium habitum co
ctabat aut telam texebat
Omphalae, sic ipse Phili
soror eius quae non ita
nici patrueli, nupserat.
ornamentorum pene ad i
teas circunducebat arge
prima lanugine florescent
tione venabatur eam a q
culis irretitus, et par pa
qui admiranda forma co
tis insignis, iis praeser
missae finduntur et ita
textae illi esse videantur
xata vultus torvitate, p

P. 183, 18. *ἀδοξοῦντας αὐτόν*] verba sic sonant. *quum* P. 430 *igitur Constantinus se a Philippae amoribus despici cerneret, qui alas ad alium librarent et Andronicum malis peterent eique faces praeferrent.*

P. 184, 3. *γαλὴ τὸ τοῦ λόγου*] verba sic fere sonant. *quemadmodum mustela, ut aiunt, ad sebum, ad pristinas fugas reversus vetustisque suis machinis tentatis. et ut erat luxuriosae vitae et ut equus erga mulieres insaniens, in vetitos* P. 430 *concubitus ruebat, carnaliter appropinquabat, et intemperanter indulget libidini Theodorae filiae patruelis natu maioris Isaacii.*

P. 187, 6. *τῶν πρότριτα λανθανόμενοι*] referri potest hoc vel ad meritorum et rerum gestarum oblivionem, vel ad insoleutiam pristinae sortis immemorem.

P. 188, 18. *θερμότερον φήνης*] verba sic sonant. *ardentius et miserabilius fulica, draconibus moestius, halcyone lugubrius.*

P. 195, 15. *ἀναιδεῖς μέν*] *impudentiores Periphete clavigero et pinuflexio* (liceat enim et mihi ineptire) *Sinnide et Scirone, quos olim Theseus sustulit, immaniores.*

P. 196, 5. *δόξαν τέλος καταλελύσθαι*] *cum plane sopitum videretur, instar foecundi agri locupletis hominis, robustiores messores desiderantis, refloruit.*

P. 200, 26, *τοῦτο δὴ ὅπερ*] ineptam et intempestivam hanc appendicem, a me de industria praetermissam, sic interpreteris licet: *id quod opposita virtutibus vitia efficere consueverunt; quanquam illis propinqua sunt et pene adhaerent.* alter codex habet *ὅπερ καὶ ἐν ταῖς καθολικαῖς ἀρεταῖς ἔχει τις τοῦτο ἰδεῖν.*

P. 207, 17. *κοινὸν ἐκείνοις βαλάντιον*] puto Choniatem de latrocinii societate et partitione manubiarum loqui.

P. 208, 3. *τοῖς πήχεσι μετρῶν τὸ εὔδαιμον*] alludit ad dimensiones agrorum, limitibus exundatione Nili confusis. unde quidam censent geometriam ortum habuisse.

P. 208, 6. *ἐντράνοις*] *τρανὴς* et *τρανὸς* usitata sunt, sed V. 349 *ἔντρανος* alibi me legere non memini.

P. 210, 9. *Πάτροκλον πρόφασιν προτιθείς*] vide Erasmi Chiliades; quanquam haud scio an ad Homericum Achillem alludatur, qui saevitiae suae Patrocli caedem praetexebat, cum hosti mortem deprecanti respondet

κάτθανε καὶ Πάτροκλος ὅ τις σέο πολλῷ ἀμείνων.
occidit et Patroclus, qui te virtutibus anteit.

P. 222, 8. *κατ' ἀχερωϊδα*] *procera instar populi ir-* P. 431 *riguae.*

P. 230, 21. *τὰς παλασσὰς*] *κολασσὰς* (A) sive *κολοσσάς*: nam litera parum perspicua est. unde suspicor Cho-

causa.

P. 432 *P.* 249, 14. quid
χμὰς significet.

P. 250, 1. *καὶ κάτ*
expansum, et hostium fro
corriperentur, pacem con

P. 253, 19. *Μαίαν*
ἕτεροι δὲ ἐφονεύοντο, alii

V. 350 *P.* 285, 17. alter co
de administratione baptis

P. 289, 17. quid si
ligo. et qualemcunque se

P. 433 *P.* 297, 21. *χρεὼ*
verba etiam ad scriptorem
ταληπτικήν, hoc modo:
caetera continentur: neqi
ctione, sed ita ut scripta

P. 348, 7. *αὐτάς*]

P. 350, 14. *τὸ δὲ*
in vetusti codicis (B) n
Choniates, quasi populo
perperam committantur,
seditiosis sint adscribend
tis legi potest, tamen sat

P. 351, 24. *τελευτ*

P. 364, 25. *παραβ*

P. 323, 5. *τὸ τῆς ἐ*
καὶ ὡς ἄγρωστις ὄμβρον

P. 435 brem aut rorem Hermo

P. 323, 21. *τοὺς ἑτεροστόμους πελέκεις ἀνέχουσιν*] *τὸ ἕτερον*, ut supra etiam monui, in compositione fere alterum e duobus significat, ut *ἑτερόφθαλμος* cocles. hic pro ancipiti verti, quod intelligere videtur *hellempartas*. si quis vero partisonas intelligere mavult, non impedio. *τὸ ἑτερόστομον* certe nonnisi per ambages molestas proprie explicabitur.

P. 328, 11. *ἐς γόνατα καὶ γλουτούς*] *γλουτοὺς* videtur hic ponere non pro clunibus, sed pro suris, *ἀντὶ γαστροκνημίδων*.

P. 357, 14. alter plura periuria tribuit Andronico, V. 351 alter factionem eius eodem crimine involvit.

P. 365, 5. hunc locum generatim sum interpretatus, quia propria vocabula non suppetebant, et periphrasis permolesta futura videbatur.

P. 387, 12. *τὰ τῶν ἀφιεμένων πετρῶν ῥοιζήματα*. ex hoc loco fere coniicio, Siculos habuisse bombardas eo tempore, nisi fortasse balistis maximis usi fuerint.

P. 392, 9. *φλῶντες*] scilicet *τὴν κεφαλήν*.

P. 406, 15. *ὁ τῆς γαμετῆς τούτῳ πατήρ*] saepenumero ad hunc modum dativi pro genitivis ab hoc auctore ponuntur, haud scio librariine errore an affectatione auctoris.

P. 416, 14. potest *τὸ οἷς* pro *ἐφ' οἷς αἰτιολογικῶς* capi, P. 436 *ad leniendam civium indignationem propter ignaviam eius*.

P. 430, 10. hoc epistolium ex vetusto codice (B) adieci, in eoque convertendo etiam Graeca virorum nomina Latina utcunque feci, ut epitheta, quae et antitheta sunt, aliquo modo exprimerentur. ac *ἀληθινοῦ καὶ συνεσίου* nomina satis clara sunt: *λαχανᾶν* vero *ἀγοραῖον* appellat, quod olera in foro vaeneunt. est et *παρωνομασία* quaedam in verbis *ἀδικεῖν* et *ἢ τὸ ζῆν*: Graecae enim pronuntiationis studiosi *κ* fere per c Latinum efferunt, *adicin, itocin*.

P. 432, 7. *καλάνου*] fortasse *κελαινοῦ*, nigri coloris. V. 352 vetustus codex habet *γερανέου*, gruini coloris, qui fere est ferrugineus. *κάλανον* adiectivum nomen nusquam reperio.

P. 455, 15. quod alter *μεταφορικῶς* scribit, alter (B) *ἁπλῶς* videtur accepisse.

P. 468, 13. *ἀεὶ τὸν ὄπισθεν*] converti *eos qui terga dabant*, cum videatur potius legendum *τὸν ἔμπροσθεν*.

P. 468, 19. alter metaphorice, alter proprie loquitur; alter de caedibus, alter de spoliis et fame agit.

P. 470, 15. *τοῦ Ταγκρέ*] fortasse Tancredum intelligit, P. 437 Salernitanum principem, crudelem illum pudicitiae vindicem, si fabula vere narratur.

P. 483, 15. posset *τὸ εὐῆλιξ* etiam ad corporis proceritatem referri, quia *ἡλικία* et aetatem et staturam significat.

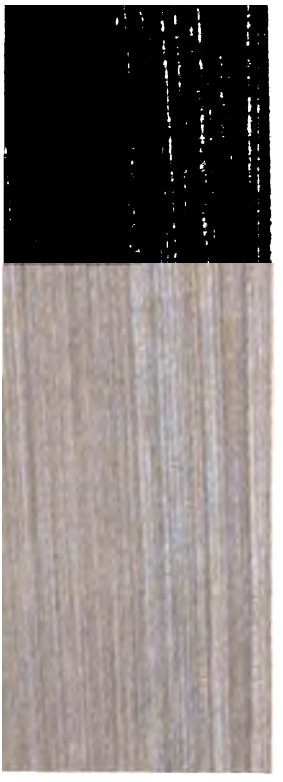

codice, caeteri duo habe
ἀξιοθέατος — σκεπτομέν
P. 496, 2. turpiter
lia se includunt, si mod
ligi debet.
P. 498, 13. ὅσοι κ
P. 438 *P.* 500, 6. παρακει
nisi forte παρακειμένοις
V. 353 *P.* 514, 6. haec cl
duobus codicibus omittitu
P. 514, 10. hunc l
ne solis Germanis ebrieta
per ebrietatem multa ine
tius Cpolitanis accidit,
potare soliti.
P. 522, 2. de Neo
P. 528, 15. τὸ φα
quasi de Engastrimytho l
ponat *qui ventris causa*
gantur potius quam res
P. 529, 2. alter co
constet uter, imperator
cordibus hostium.
P. 529, 5. δι' ἧς]
sed ad θυρίδα, quod n
μνημονικῷ ἢ γοῦν σολοι
P. 531, 10. ὡς μ
locus. ego in vertendo q
vetustus codex et ipse h

τὸν fortasse legendum ἢ αὐτόν, ut haec de sole sententia non ad alium quam ad ipsum Balsamum referatur.

P. 533, 6. alter Dositheo ambitionem, imperatori philautiam tribuit, hic (B) utrumque Dositheo.

P. 544, 27. ὀλίγους ἀπὸ τούτων ἀποκτείνας] huiusmodi contrarietates subinde occurrunt, negatione in vetusto codice omissa.

P. 576, 3. alter materiae ascensum ad caput prohibere, P. 44
alter eam ad pedes retrahere instituit. V. 354

P. 578, 15. οὐ γὰρ μόνον τοῖς ἐξ ὕλης] οὐ γὰρ μόνον χρήματα καὶ βλατία ἐλάμβανεν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα εἴδη μικρά. *non tantum pecuniam et vestes, sed minutiora quoque accipiebat.*

P. 579, 28. zapetia fortasse id est quod nunc vulgo zibettam vocant.

P. 580, 2. apparet principio legendum ἅλας, id est salem. eam vocem accepit scurra quasi dixisset ἄλλας, scilicet γυναῖκας. locus hic exprimi Latine non satis potest; quanquam Graece quoque, nisi pronuntiatione iuvetur τὸ ἅλας et ἄλλας, paulo minus frigidum videtur, quam si dicas *alia et alia*, scorta subintelligens.

P. 595, 11. καὶ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κινήματος] tanta est P. 441
huius periodi, si diis placet, elegantia, ut quid sibi velit, vix Oedipus divinare possit.

P. 597, 5. καταστρέφεται] Byzantius codex addit οὐ γνώμῃ μᾶλλον αὐταδέλφου ἢ βίᾳ, ὡς ἤδετο, καὶ συνδρομῇ παντὸς τοῦ στρατεύματος, κατ' αὐτοῦ σπασαμένων τῶν πολλῶν τὰ ξίφη, καὶ διηπειλημένων ἐκείνῳ θάνατον, εἰ μὴ τὴν ἀρχὴν καταδέξηται. V. 355
βασιλεὺς δ' Ἀλέξιος οὐκ εὐθὺς τὴν μεγαλόπολιν εἴσεισιν etc. *non tam de sententia germani fratris quam vi, ut ferebatur, et concursu totius exercitus, plerisque strictis ensibus in eum irruentibus, et mortem minitantibus, nisi principatum susciperet. Alexius vero potitus imperio non statim magnam urbem ingreditur* etc. amplificationes fraterni sceleris praetermittit, nec tamen facinus dissimulat, cum superiore libro dicat ἁρπάζουσιν εἰρωνικῶς, et hic βίᾳ ὡς ἤδετο. neque vero difficile aut novum est potentibus eorumque parasitis falsas cantilenas componere et spargere in vulgus.

P. 602, 6. ἡ δὲ —] apparet ironia ex similitudine. P. 442

P. 606, 18. alter (A) de impudicitia, alter (B) de impudentia et immodestia in singultibus et ructibus videtur loqui. nam barbara haec non satis intelligo.

P. 630, 21. alter sentire videtur legato datum esse via- P. 443
ticum ab imperatore, alter eum id de suo accepisse.

P. 640, 19. εἰδὼς γενέσθαι, φῶς μὲν ὀφθαλμοῖς] si cui deliciae placent, is fruatur his: *qui sciret omnia fieri omni-*

disse ad ligna caedenda,
P. 658, 21. dubit
nutione loquatur.
P. 445 *P.* 713, 14. multu
V. 357 sed fuisse caecum, ex iis
paret; quamvis non ini
potuerit in pugna Blach
P. 728, 3. *οἱ δὲ*
tis assequor, utrum ea
fecerint. hoc loco vetus
P. 733, 19. *πρὸς*
sed puto *δυσμὰς* legend
sus occasum.
P. 748, 7. aliud
barbaries vocabulorum
P. 446 *P.* 748, 7. *καὶ ἐπ*
νος αἰῶνας ἀναδυόμενος
Meteonis secula procrast
non fallit, videtur prov
qui Tithoni senectus ce
P. 447 *P.* 754, 4. *γίγας*
mis distabat ab imo.
P. 754, 4. *καὶ αὐ*
sileae vidi, qualibus
Germanica nobilitas usa
septa, ut nunc a multis
P. 754, 13. *ταῖς*
quidem apud Zonaram
τὸ γονσέαις abundet. e

P. 762, 10. pro *μιαρώτατα* (B) legendum videtur *ἁγιώτατα*. per *μιαρώματα ζῶα* intelligit mulos, asinos, equos, per *τὰ ἁγιώτατα* sacrum ornatum. quanquam Byzantinus codex habet *τὸν παναγέστατον*, sanctissimum sive purissimum, hoc est Christum, sicut et paulo ante pro *μαργαρίτην Χριστοῦ* herilis codex legit *Χριστὸν* per appositionem.

P. 768, 17. *καὶ τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου ἐπιτιμᾷ*] V. 358 etiam bestias calami increpat. possunt intelligi vermes a quibus eroduntur. sed videtur subintelligi *τὸ ἔνεκα*, quem sensum in convertendo sum secutus.

P. 782, 13. *εἰ μή γε τοῖς πολεμίοις ἀποτενεῖτε τὸν* P. 448 *ὄλεθρον*. *μή γε* rectius legi quam *μήτε*, vetustus codex declarat, cuius haec verba sunt: *εἰ μὴ διὰ τὸ ἵνα ἀνταποδώσετε τοῖς πολεμίοις τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς*. unde apparet etiam pro *ἀποτενεῖτε*, quod ab *ἀποτείνω* formatur, legendum esse *ἀποτινεῖτε*, ab *ἀποτίνω*, quod idem valet quod *ἀνταποδιδόναι*.

P. 784, 21. *σηλυβρίαν*] *σηλυμβρίαν*. etiam apud Demosthenem nostrum haec vox alias cum, alias sine *μ* scribitur, ut ἐt *ἀρύμβας* et *ἀρύββας*. quod accidere videtur propter litterarum *β* et *μ* notas alicubi non dissimiles.

P. 786, 12. *ἀπηνηκώτους*] *ἀπηνηνηκώτους*. utrumque perperam esse arbitror, neutrum certe intelligo.

P. 790, 9. *ἐς ὅσον βρετανία*] legendum esse *Βενετία*, praeter duorum codicum consensum, etiam ipse orationis contextus declarat.

P. 790, 26. fortasse legendum *τῶν εἰς θεὸν ὑμνητηρίων*. in convertendo vetustum codicem secuti sumus.

P. 791, 4. *τὸ ὑπὲρ εὐκλείδην*] caeteri codices non habent, nec mihi nota est historia de Euclidis alicuius insolentia. *εὐκλείδου ἄρχοντος* fit mentio apud Demosthenem, de legibus ante P. 449 vel post Euclidem irritis. fortassis hoc vult *τὸ ὑπὲρ εὐκλείδην*, praemature, intempestive, insolenter encomium eum canere ante victoriam, ut ad *προθεσμίαν τῶν κυρίων νόμων* alludat.

P. 796, 1. *περὶ μῆνα τὸν φιλοχόον*] sic ambo codices habent. sed vetustus *Ὀκτώβριον* ponit, quem secutus sum, etsi supra idem *τὸν φυλλοχόον* (sic enim scribendum est: nam a fundendis seu defluentibus arborum foliis nomen habet) *Νοέμβριον* interpretatur. utrum rectius sit, non pronuntio: nam alii maturiorem, alii seriorem hiemem habent.

P. 797, 3. *προυσαῖοι*] *προυσαεῖς* et *προυσηνοί*, *οἱ ἐν* V. 359 *τῇ προύσῃ*. aliis atque aliis in locis hae formationes inveniuntur.

P. 798, 20. *τὸν ἐπὶ τῆς σημαίας ἀνελύντες*] Byzantinus codex solus hanc lectionem habet, in qua haud scio an ali-

P. 802, 22. construc
θεόν, πᾶν ἀποτρόπαιον
P. 803, 23. οὗτος γὰ
ρεἰς] non satis assequor
et hic mutilus est, ut et
opus est.
P. 805, 20. ὑπιούσης
ctae ascribunt *sub umbra*
P. 810, 16. τὴν δ
bis non satis intelligitur
P. 450 polim tenuerint. vetustus
hinc apparet Arcadiopolin
alteri contrarium dicere
P. 811, 3. ὡς δ' ἐ
ritas. vetustus habet: οἱ
ται. hanc sententiam in
P. 811, 13. τῶν δ
νοῦ παρὰ πόδας ἰοῦσα,
ταυτησὶ πειρᾶται κατὰ κ
τῶν οἰκείων συμφορὰς συγ
μεταβάσεως ἅπας γίνομ
τῶν κακῶν ἐλίγγου πεπο
nopolim recta contendens c
re instituit. sed quia nostr
defessus et nunc Oriental
oratione calamitatum ve
tinus codex a Iohanne D
geri Cpoli emptus abrum

profecturos in idem malum incidisse et in itinere caesos esse.

P. 830, 19. alter (A) de militibus, alter (B) de munitionibus loquitur. hic etiam vetustus codex (B) nos destituit, foliis compluribus resectis; in quo conferendo et genere et ingenio nobilis adolescens Raphael Sailerius me adiuvit.

P. 832, 1. *καθ' ἡλικίαν ἠχμαλώτευσαν omni sexu et aetate capta.* hoc si cui displicet, quaerat meliorem interpretationem.

P. 833, 4. *κἂν ἐξέπεσον τῶν κατὰ σκοπόν*] interpretatus sum *ἀποφαντικῶς*. quod si cui displicet, *ὑποθετικῶς* exponat licet, hoc modo: *ac successu caruisset id consilium, si in cohortes alias* etc. *incidissent.* paulo post, *ὡς διὰ βραχέος, τὸ ὡς* redundare videtur.

P. 834, 13. *μηδ' ἄλλως ὑπὸ Λατίνων οὖσαι ἀνεπισκόπητοι*] converti *ὑποθετικῶς: ni tam munitae fuissent, nec Latinorum rapacitatem vitaturas fuisse.* si cui vero *τὸ μηδ' ἄλλως* pro *ἄλλωσε μηδ'* intelligere magis placet, sic vertat: *praesertim cum nec a Latinis negligerentur.* dubito an pro *μηδ' ἄλλως* potius sit legendum *μηδ' ὅλως*: nam herilis codex, etsi solus integer, tamen negligenter scriptus est, *ὑπ' Ἐμμανουήλου ὁμβαιβενίδος τοῦ ἐκ μονεμβασίας μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος.*

P. 836, 5. *θωράκια* tibicines verti, non quod verum P. 451
putem, sed quod solidae columnae, ut Virgilii ioco utar, nondum advenerunt.

P. 838, 9. *ἢ γοῦν τῶν ὄντων ἑτέραν παραγωγὴν aut aliam rerum creationem.* respicit ad agros et urbes cultoribus vacuas. verteram principio *aut rerum naturam ab eo diversam, qua iussit* etc. putabam enim eum loqui de vastitate Thraciae incendiis deformata. sed hanc sententiam repudio, quod sequitur *ὃ δ' ἄνθρωπος οὐκ ἦν*, quasi dicat Thraciae fuisse eam faciem quae recentis mundi fuerit cultoribus vacui.

P. 838, 15. *διαπεμπούσης τοῖς πόρρωθεν*] transmittere ad posteros esset *τοῖς μετέπειτα.* ad quam significationem *τὸ πόρρωθεν* non satis commode deflectitur.

P. 841, 3. *καὶ Λατίνοις τὸ καινὸν ἐσπένδετο novitas illa,* hoc est, novi tyranni cum Latinis paciscebantur. fortassis legendum *τὸ καινότατον ἐσπένδοντο, quod maxime mireris,* ut *τὸ μέγιστον* usurpatur. ego verti *τὸ καινὸν* pro *καινῶς.* sequatur quisque quod probarit.

P. 841, 18. *τῶν θρεψαμένων*] idem quod *τῶν πατρί-* V. 360
δων. sicut *ἡ ἐνεγκαμένη*, ita et hic *ἡ θρεψαμένη* patriam significat.

P. 843, 2. *νῆψις* est sobrietas; quae quid huc faciat,

non video. neque *σκῆψις* placet. sobrietatem bellatoribus etiam esse utilem non nego: sed id hic non agitur.

P. 844, 25. *ὡς οὔκουν ἐβάλετο κατὰ νοῦν*] negationem, quod redundare existimo, omisi.

P. 849, 13. *ἤγουν Λατῖνον aut certe Latinum.* puto legendum *οὐ γοῦν* vel *οὔκουν*, itaque verti.

P. 851, 9. *ὡς ἱμᾶσι*] fortasse *ἰματίοις*: *probris tanquam vestibus nos operiunt.*

P. 851, 13. *μενοῦν γε οὐδὲ δι' ὄχλου τισὶ γεγόναμεν*] haec per indignationem adiici videntur ad hominum iniquitatem exaggerandam et suam innocentiam declarandam.

P. 851, 22. *καὶ τῆς τῶν βιθυνῶν μητροπόλεως προεδρεύουσαν*] puto legendum *καὶ τὴν τῶν βιθυνῶν προεδρεύουσαν.* nam *ἡ προεδρεύουσα* et *μητρόπολις* idem valent, nisi fallor. si quis autem etiam metropolim alteri civitati subiicit, legat: *καὶ τὴν τῆς τῶν βιθυνῶν μητροπόλεως προεδρεύουσαν Νίκαιαν*, addito duntaxat articulo *τήν*, ut paulo ante *τὴν παρ' Ἀσκανίᾳ λίμνην παροικεῖν.*

P. 852, 3. *καὶ παριστᾷν ἐντεῦθεν*] videntur nonnulla deesse.

CHRONOLOGIA NICETAE,

quae annorum ab eo descriptorum et rerum sub imperatoribus gestarum seriem paucis indicat.

(*auctore Fabroto*)

Anni Christi	Res gestae.	Anni Imperatorum Orientis	Occidentis.
1117	Imperator Alexius Comnenus, anno imperii 37. mense 4 cum dimidio, 15 die Augusti vita functus est. Nicet. pag. 6. Huic successit Iohannes Comnenus Filius, in quem proceres et cognati conspirant. coniuratos clementer tractat. 7. 8.	Iohannes Comnenus. 1	Henric. Quintus. 11
1118	Expeditiones adversus Persas. 9.	2	12
1119		3	13
1120		4	14
1121	Scythas arte profligat. 10.	5	15
1122	Contra Triballos, quos alii Servios dicunt, expeditionem init. quatuor filios, Manuelem praesertim natu minimum, ad dignitates publicas evehit. 11. 12.	6	16
1123	Hunnicum bellum. 12.	7	17
1124	Traducto in Orientem exercitu de Persarmeniis debellatis triumphat. 13.	8	18
1125	Persarmenios denuo aggreditur, et bello fatigatos pacem petere cogit. Gangram expugnat, quam Persae paulo post capiunt. 14.	9	19 Moritur Henric.
1126	In Ciliciam movet. Bacam castellum munitissimum et Anabarzam expugnat. 15.	10	Lothar. Saxo. 1.

1127	Profectus in Coelesyriam cum Raimundo et Antiochenis amicitiam init. Pizaeos deditione recipit, Phaerepum expugnat, et variam Martis aleam experitur. 18.	11	2
1128	Istrium et Sezerim debellat, et Persarum Iconiensium insidiis elusus Byzantium redit. 19.	12	3
1129	Fratre Isaacio Comneno in gratiam recepto, novas expeditiones in Persas suscipit. 21. 22.	13	4
1130	Tyrannum Trapezuntium invadit. 22.	14	5
1131	Persas bello fatigat. 23.	15	6
1132	Dum Neocaesaream obsidet, Iohannes Comnenus nepos ad Sultanum Iconiensem deficit. 24.	16	7
1133	Iterum in Persas movet. 24.	17	8
1134	Phrygiam praetervectus provincias et finitima oppida rectius constituere studet, et perduelles quosdam bello frangit. 25.	18	9
1135	Alexius et Andronicus Iohannis Comneni filii morbo pereunt, patre in bellis externis occupato. 25.	19	10
1136	In Isauriam proficiscitur, ac provinciam ordinat. 26.	20	11
1137	Iter in Syriam intendit, ut Latinos Antiochia pellat. 26.	21	Moritur Loth. 12
1138	In itinere moras nectens ut Syros et Cilices in suas partes pertraheret, adventum suum Antiochenis denuntiat. 26.	22	Conrad. tertius 1
1139	Spe sua frustratus Antiochena suburbia diripit et vastat. inde ad Cilicum fines deflectit. 26.	23	2
1140	Venatum egressus, manu ad digitum venenatae sagittae illapsu strictim laesa, veneno celeriter usque ad vitalia progressa non multo post abit e vita, Manuele filio iuniore imperii herede relicto. 27. 28.	24 Moritur Iohannes Comnen.	3

1141	Manuel Comnenus patri succedens Isaacium fratrem natu maiorem in monasterio includit, opera Iohannis Axuchi et a Byzantinis expetitur ac suscipitur. 34.	Manuel Comnen. 1	4
1142	A Michaele patriarcha coronatus cum fratre Isaacio reconciliatur, et in Persas movet. 36.	2	5
1143	Iterum Persicam expeditionem suscipit, et rem gerit vario eventu. 37.	3	6
1144	Alemannam heroïnam uxorem ducit. rei publicae suscipit curam, Cancellario et supremo Quaestore constitutis. vectigalia nautica in fiscum refert. 37. 38.	4	7
1145	In aula Manuelis rerum vicissitudines, et Styppiotae cuiusdam mirabilis prosperitas. 39. 40.	5	8
1146	Laudata Manuelis administratio et virtutes principe vero dignissimae. 40.	6	9
1147	In praeclaro instituto non diu permanet, sed ex liberali et clemente fit tenax et austerus. 40.	7	10
1148	Alemannorum expeditio Hierosolymitana. huic Alemannorum exercitui Manuel varias struit insidias, quas Conradi exercitus superat. 41. 42.	8	11
1149	Exercitus Christiani luctuosa clades. reliquias Graeci fraude, ferro, veneno persequuntur. calx farinae militum admixta, moneta iussu Manuelis adulterata in Alemannorum perniciem. 43. 44. 45.	9	12
1150	Atrox pugna et illustris victoria a Conrado de Turcis reportata. 47. 48.	10	13
1151	Rogerius rex Siciliae bellum Graecis infert magno cum successu. 49.	11	14 Moritur Conrad.
1152	Manuelis expeditio contra Siculos, Corcyrae oppugnatio et tandem deditio. inter Graecos et Venetos seditio cruenta. 51. 52.	12	Friderici I. cognomine Aenobarbus sive Barbarossa. 1

1153	Irritus in Siciliam Manuelis conatus. Serviam populatur. Michaël Palaeologus adversus Siculos rem feliciter gerit. 60. 61.	13	2
1154	In Servios et Hungaros expeditiones Manuelis et triumphus. cuius praefecti cum Scythis et Siculis infeliciter pugnant. 61. 62.	14	3
1155	Cum Rogerio Siculo pacem init: paulo post autem inimicitiae inter eos recrudescunt. 64. 65.	15	4
1156	Bellum Hungaricum. Hunnorum grassationes. incestuosa Manuelis et Andronici vita. 67. 68.	16	5
1157	Copiae Graecorum a Turcis cladem accipiunt. Styppiota calumniis oppressus excaecatur. 72. 73.	17	6
1158	Turcicae grassationes. Sultanus Iconiensis ad Manuelem confugiens magnifice excipitur. utriusque artes. 76. 77.	18	7
1159	Iconii seu Turcarum Sultanus Manuelis liberalitate onustus, domum reversus fidem fallit; unde vastationes et clades mutuae. 79. 80.	19	8
1160	Hunnis Manuel bellum indicit. Andronici tragoedia nova. is tandem Manueli reconciliatur. 83. 84. 85. etc.	20	9
1161	Pannonicum bellum. Zeugmini recuperatio. varia belli facies. 87. 88.	21	10
1162	Bellum adversus Serviae despotam. Andronici mala mens. rem gerit infeliciter cum Toruse Armen. 89. 90. 91.	22	11
1163	Andronici scelerati principis ob vagas libidines pericula et errores. 91. 92.	23	12
1164	In domo Manuelis tragoediae, cuius primarii actores Alexius protostrator et nonnulli magi. nova castra in Asia condit Manuel. 93. 94. 95. etc.	24	13
1165	Hungaricum bellum, cui Andronicus praeficitur. de Pannoniis superatis Manuel triumphat. 98. 99. etc.	25	14

1166	Bellum contra Servios, quorum statum suo arbitratu immutat. 103. 104.	26	15
1167	Aegyptiaca expeditio cum classe ducentarum navium, Amerigo Hierosolymorum rege auxilia pollicente. Tamiathi obsidio. re infecta Graeca classis domum repetens dissipatur. 105. etc.	27	16
1168	Sarraceni cum Manuele pacem firmant. nascitur Manueli Alexius filius imperator designatus. Manuelis gener Pannoniae regnum occupat. 110.	28	17
1169	Mariam filiam dat uxorem Marchionis Montisferrati filio. Venetos in Graecia vexat. 111.	29	18
1170	Veneti Graecos bello fatigant. Manuel restitutis rebus ablatis foedus cum Venetis renovavit. 112. etc.	30	19
1171	De bello Persis inferendo Manuel cogitat, Doryleoque et Sublaeo instauratis se ad bellum aperte accingit. 114. 115.	31	20
1172	Sultani pacem petentis spreta legatione, iter ingressus Manuel insigni clade afficitur, multis suorum millibus et illustrissimis quibusdam cognatis desideratis. Sultanus ultro Manueli pacem offert, unde reliquiis Graecorum salus. 116. 117. etc.	32	21
1173	In reditu Persae Graecos infestant. Manueli conditionibus pacis minime satisfacienti Sultanus bellum infert. 124. 125.	33	22
1174	Per legatos Manuel Sultani exercitum praeda onustum caedit et ad internecionem delet. 125. 126.	34	23
1175	Alia Manuelis in Persas expeditio, infelici cum eventu. Turci Claudiopolim a Graecis protectam frustra oppugnant. 126. 127.	35	24
1176	Papam et Italos Manuel contra Fridericum Caesarem concitat. Ancona Manueli favens et perduellis a Friderico obsidetur. 129. 130. etc.	36	25

1177	Bellis vario eventu confectis, disciplina politica et domestica pluribus modis enervata, Manuel illotis manibus theologiam tractat, de praecipuis fidei Christianae articulis temerarie definiens. 135. 136. 137. etc.	37	26
1178	Dum curiose agere pergit et circa Mahumetis blasphemias insanit, quas etiam edicto confirmat, in morbum incidit, et ab Astrologia dementatus quantum potest reluctatur, tandem cuculla indutus vita excedit, anno 38 imperii nondum plane absoluto. 142. 143. 144.	38 MANUEL moritur.	29
1179	Sub Alexio puero turbae publicae et cruenta seditio Cpoli. 146. 147. etc.	AL. MAN. FIL. 1	30
1180	Andronicus Comnenus imperium affectat, et horrendis dolis in nobiles quosque grassatur; praecipuos aulicos ferro et veneno interficit. 158. 159. etc.	2	31
1181	Persarum in Oriente grassationes. Iohannes Comnenus arma movet in Andronicum, qui nefariis artibus imperatricem Alexii Comneni matrem interfici curat. aulicorum ignavia et summa improbitate imperii particeps salutatur, deinde legitimo principi Alexio praefertur, quem paulo post imperio et vita crudeliter spoliat. 169. 170. 171. etc.	3 ALEXIUS interficitur.	32
1182	Andronicus libidine et furore percitus in Nicaeenses et Prusaenses saevit. Isaacius Comnenus Cyprum occupat. tragoediae domesticae Andronici. Siculi expeditionem parant in Graecos. Tripsychus tyrannidis Andronici minister volubili quadam rerum vicissitudine eversus excaecatur. 178. 179. 180. etc.	ANDRONICUS COMNENUS. 1	33
1183	Siculi Thessalonica capta et direpta Cpolim petunt. Andronicus parum feliciter resistit. eiusdem in apparatu belli multiplicia errata et novae tragoediae, quarum primaria magiae studium. tyrannidis satellite quodam interfecto, populus Cpolitanus in Andronicum insurgit et Isaacium Angelum imperatorem designat. ex fuga Andronicus retractus, a plebe miserabiliter exagitatus atrocissimis suppliciis interficitur, postquam per biennium imperasset. 203. 204. 205. etc.	2 ANDRONICUS interficitur.	34

1184	Isaacii Angeli commoda initia. expeditio contra Siculos, qui profligantur ducibus captis. Andronici filii, et Alexius Comnenus belli fax, excaecantur. Siculae classis calamitates. Isaacius inconstans apparet. 228. 229. etc.	Isaacius Angelus 1	35
1185	Sultanus Iconiensis bellum instaurat. Blachorum defectio. calamitosa in Cyprum expeditio Blachos Isaacii indulgentia confirmat. infeliciter geritur bellum adversus Blachos. 236. 237. etc.	2	36
1186	Branas Alexii imperium invadere conatur, et tandem in pugna interficitur. seditiosis ignoscit Isaacius. Byzantina suburbia direpta cremantur; unde inter Graecos et Latinos conflictus. 240. 241. etc.	3	37
1187	Isaacii in Blachos expeditio infelix. Theodorus Mangaphas imperium affectat, sed a Sultano proditus in carcerem coniicitur. 252. 253. 254. etc.	4	38
1188	Friderici Barbarossae in Palaestinam expeditio. legati vecordes Fridericum et Isaacium committunt. ecclesiasticum statum turbat Isaacius. Graeci fugantur ab Alemannis. Turcarum clades ad Iconium. Friderici submersio. filio eiusdem mortuo Alemanni domum redeunt. Francorum et Anglorum expeditio in Palaestinam. 257. 258. etc.	5	39 Fridericus perit in aquis.
1189	Isaacii familia et diuturni imperii imaginatio. Pseudalexiorum et Basilii Chozae seditiones cruentae. procerum nonnullorum supplicia. 268. 269. etc.	6	Henric. sextus. 1
1190	Bellum Blachicum Isaacio infaustum, qui tamen falsam iactat victoriam et inanes magnarum rerum imaginationes. 274. 275. etc.	7	2
1191	Scytharum et Blachorum grassationes. Servii debellantur. repressis Blachis Constantinus Angelus affectat imperium, sed a Bataze derisus et proditus a milite excaecatur. 277. 278. 279. etc.	8	3
1192	Isaacii vecordia. Theodori Castamonitae potentia et interitus. rem publicam et aulam variis modis corrumpit Isaacius. 280. 281. etc.	9	4

1193	Blachicum bellum instaurare studet, frustra monetur de fratris insidiis. a fratre Alexio paulo post oculis et imperio privatur. 286. 287. etc.	10 Isaacius Angelus excaecatur.	5
1194	Alexius Angelus Comnenus rei publicae cura posthabita genio indulget. seditionibus variis exagitatus seditiosos opprimit. 291. 292. etc.	Alexius Comnen. 1	6
1195	Blachi conditiones pacis aspernantur et adversus Graecos prospere agunt. 299. 300. etc.	2	7
1196	Persae Graecos bello infestant. Ammerigus Friderici Barbarossae filius tributum exigit ab Alexio, qui sepulchra violat. 304. 305. etc.	3	8
1197	Turbae in aula Alexii, cuius cognati vendunt omnia. imperatrix adulterii accusatur, monacha fit, deinde revocatur. deiicitur de gradu Constantinus quidam primarius aulicus. 311. 312. etc.	4	9
1198	Iconiensis Sultanus Graecis damna infert. Alexii futiles ad bellum apparatus. miserrimus imperii status, et Scytharum in Thraciam irruptio. 319. 320. etc.	5	10 Henric. moritur.
1199	Alexii contra Blachos irrita expeditio. Scytharum incursio in Macedoniam. controversiae inter Graecos de eucharistia. imperatrix res futuras profana curiositate investigat. 325. 326. etc.	6	Philippus et Otto. 1
1200	Variis seditionibus et turbis Oriens concutitur. tragoediae Cpoli. Lagi, Comneni Crassi, Spiridonacae seditiones, quas Alexius reprimit. Mysi Constantiam et Varnam expugnant. 337. 338. etc.	7	2
1201	Stolidus Alexius ab Isaacii Angeli insidiis non sibi cavet. Veneti contra Graecos bellum parant. Isaacii filius cum Veneta classe se coniungit, quam Alexius ridet. Cpolis obsidetur, expugnatur et incenditur. Alexius imperio spoliatus Debeltum profugit. 346. 347. etc.	8 Alexius Imperator spoliatur.	3
1202	Luctuosissimus Cpol. status. rapinis, ferro et incendiis Latini grassantur, quibus Alexius Ducas Murzuflus resistit. se-	Isaacius Ang. cum Alex. fil	4

	ditio in Isaacium et Alexium Angelos. Isaacio animam agente Murzuflus Alexium Angelum arte eludit, et paulo post, alio imperii aemulo oppresso, vita spoliat. 385. 386. etc. Murzuflus bellum parans a Latinis fugatur, qui Cpolim oppugnant, expugnant, incendio novo deformant, lacerant, et diripiunt. 364. 365. etc.	6. mens. dies 8. ALEXIUS DUCAS MURZUF. mens. 2. dies 6. occiditur.	
1203	Balduinus laudatus princeps imperium instaurat pro virili, hostes bello fatigat. dirae seditionum pugnarum et oppugnationum facies, in quibus Latini Graeci Blachi Scythae mutuis certaminibus atteruntur. Murzufli miserabilis interitus. multarum urbium Graecarum excidia, aliarum variae calamitates. in varias tyrannides universa Graecia distrahitur, Balduino a Scythis interfecto, cui Henricus frater succedit. 386. 387. 388. etc. usque ad finem operis.	BALDUINUS FLAND. imperat menses II. interfect. a Scythis. Huic succedit HENRIC. frater.	

(FABROTI)

GLOSSARIUM

IN QUO VOCABULA GRAECOBARBARA EXPLICANTUR.

Ἀγάπη pax, foedus, dilectio, caritas. p. 341 c παρεβδθησαν αἱ σπονδαί: codex graecobarbarus ἀγάπαι, ut pag. ead. b τελεσθείσης τῆς ἀγάπης, in puriore Graeco τῆς εἰρήνης. Theophanes in Leone: ἡ ἀπαρχῆς ἡμῶν ἀγάπη μὴ διαλυθῇ. Anastasius: *prisca caritas nostra non solvatur.* alio sensu ἀγάπη accipitur p. 319 b et cum absentes in litteris sic compellabant, ἀγάπη σή. B. Chrysostomus 1. de Providentia: τοσαύτην ἡμῖν κατέχεε τὴν ὀχλὴν ὅσην ὁ δαίμων οὗτος τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ. adde eiusdem epistolam ad Innocentium Romae episcopum. Interpres Canonum Ecclesiae Africanae: τί ἀρέσκει τῇ ὑμετέρᾳ μακαριότητι. in Regio exemplari ἀγάπῃ. sic Latinis *caritas tua*, ut in epistola Synodi Constantinopolitanae missa ad Occidentales, ex interpretatione Epiphanii Scholastici Tripertitae lib. 9: *concurreramus in urbem Cpolitanam causa litterarum ad nos missarum a vestra caritate*, Graece παρὰ τῆς ὑμετέρας τιμιότητος, Theodoreti Eccles. hist. lib. 5 cap. 9, ut Chrysostomi epistola 4. et in epistola Damasi ad Orientales: *quoniam Apostolicae sedi reverentiam debitam caritas vestra distribuit.* Graece ἡ ἀγάπη ὑμῶν, d. l. cap. 10. Felix III. Papa epistola ad Thalasium Archimandritam CP: *post factas literas, quas per filios nostros religiosi propositi viros dilectioni tuae misimus contradendas, ne quid minus pro Catholicae fidei custodia diligentior cura prospiceret, caritatem tuam duximus admonendam.*

ἄγουρα] ὄμφακες pag. 273 d uvae acerbae, uvae immaturae. hodie etiam Graecobarbaris ἄγουρος est ἄωρος, immaturus.

ἀκουμβίζειν, ἀκούμπισμα. pag. 351 d μηδεμιᾶς ἀρωγῆς etc. alius codex: μέχρι καὶ τῶν τειχῶν ἀκουμβίσαι

τῆς πόλεως *ut ipsis muris imminere et incumbere videretur.* pag. autem 325 pro ἀπρόσμαχον οἰκητήριον alius codex habet ἀκούμβισμα καὶ ὀσπίτιον ἀφρόντιστον. et verti potest, asylum et hospitium tutissimum, ut p. 201 pro στόμα τῆς συγκλήτου πρὸς Ἀνδρονίκου καλούμενος in alio codice legitur σύμβουλον καὶ ἀκούμπισμα τοῦτον ἔχων Ἀνδρόνικος. vertunt, *cuius consilium et veluti asylum esset.* vel dicas, *cuius consilio totus inniteretur Andronicus, a cuius consilio totus penderet.* nam etiam hodie ἀκουμβίζω est suffulcio, ἀκουμπισμαι innitor, ἀκούμπισμα adminiculum, fulcrum. et ἀκουμβιστήριον ξύλον in codice Graeco barbaro est σκύπων in puriore Gr. p. 86. Gloss. ms D. Cancellarii: ἀκούμπω παρὰ Ῥωμαίοις τὸ ἀναπίπτω, ὅθεν καὶ τὰ ἀκούβιτα ἐκτάζων, ἐξανιστάμενος. hinc ἀκούβιτον pro accubitu seu recubitorio. idem Gloss. ἀκούβιτα, στρωμναὶ μαλακαὶ εἰς ὕψος ἠρμέναι. αὗται δὲ τρυφῆς καὶ βλακείας εἰσίν. hinc compositum ἐπακομβίζειν inniti. Auctor graecobarbarus ἐπακομβίζων γόνατον πρὸς τῆς χειρός..

ἀλαμανικόν pag. 338 a tributum quod pendebatur Alemannis.

αλλακτόν. pag. 212 d codex GB (i. e. Graecobarbarus) διὰ μαγκλαβίων. quid sint μαγκλάβια, vide infra in ea dictione. Basilica lib. 60 tit. 17 cap. 84: ὁ ἔχων γυναῖκα καὶ πορνεύων διὰ δώδεκα ἀλλακτῶν σωφρονιζέσθω *duodecim allactis castigetur.* sic vertit Cuiacius: *duodecim ictibus fustium castigetur.*

ἄλογον equus. pag. 19 d ἵπποις ὠκύποσιν ἐποχούμενοι: codex GB ἀλόγοις. et p. 331 d μὴ πολεμιστηρίῳ ἵππῳ ἔποχον ὤν: codex GB ἀλόγῳ ὑποσελλιακῷ. Theophilus Alexandrinus in concione, cuius rei homo similis sit: τὸν μὲν ἵππον ἀπωλέσαμεν, διὰ τί καὶ τὸ καθημερινὸν νόμισμα ἀπολέσομεν; ἐφ' ὅσον τὸ ἄλογον μόνον ἐφόνευσε, καὶ τοὺς ἀνθρώπους οὐ βλάπτει. et pag. 8 edit. Morellianae: ὁ δοῦλος τιμῇ ἠγοράσθη, καθάπερ καὶ τὸ ἄλογον. Paulus in l. si quis 17 D. de instit. act. si quis mancipiis vel iumentis pecoribusve emendis vendendisque praepositus sit. Basilica lib. 18 tit. 1 cap. 17: ὁ προστήσας τινὰ πιπράσκειν καὶ ἀγοράζειν δούλους ἢ ἄλογα. et lib. 20 tit. 1 cap. 30 § 2: ὁ μισθωσάμενος ἄλογον. Leo Tactic. cap. 10 § 15: ἔχειν τὴν τῶν ἀλόγων ἀποτροφήν. vide Glossarium ad Cedrenum.

ἄμβων ambo, suggestus, pulpitum. p. 293 c εἰς τὸν ἱερὸν ἀνάσταθμον ἀνιών: cod. GB εἰς τὸν ἄμβωνα. Iohannes Cantacuzenus lib. 1 cap. 41: ἄνεισιν ἐπὶ τὸν ἄμβωνα ὁ πατριάρχης τῶν ἀδύτων ἐξιών. Anna Comn. Alexiad. 5: ὁ δὲ αὐτοκράτωρ αὐτὰ τὰ κεφάλαια τὸν Ἰταλὸν ἀναθεματίσαι ἐπ' ἄμβωνος ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐκέλευσεν. vide Theophyla-

ctum Simoc. hist. Mauric. lib. 8 cap. 10. Glossarium ms ὀκρίβας ὁ ἄμβων. Crisconius Breviarii Canonum cap. 166 de his qui debeant in ambone, id est in pulpito, psallere. vide Glossar. ad Cedrenum.

ἀμηρᾶς Ameras. pag. 21 a Auctor GB ὅπου ἔχουν εἰς τὴν πίστιν τῶν, καὶ εἰς τὸν ἀμηράν. vide ad Cedr.

ἄμπαρ p. 21 a *ambar*. genus aromatis. v. Meursium.

ἀνακαρά. p. 243 a μετὰ βυκάνων καὶ σαλπίγγων cum buccinis et tubis: codex GB ἀναχαράδων. Auctor GB παίζειν τρουμπέτες ὄργανα τουμπάκι' ἀνακαράδες.

ἀντίναυλον p. 312 c census nautis impositus. vide Meursium.

ἀπελατίκιον clava. pag. 102 c ἐκ σιδήρου κορύνας: codex GB ἀπελατίκια. v. Meurs.

ἀπεντεῦθεν confestim pag. 115 b. Anna Comn. Alex. 5: καὶ τὰ μὲν δόγματα ἀπεντεῦθεν ἀναθεματίζεται. saepe occurrit in Basilicis, ut cum libertatem directo datam Graeci reddunt ἀπεντεῦθεν δοθεῖσαν, quia statim competit et sine heredis facto.

ἀπόκρεως carnisprivium pag. 329 a. Anna Comnen. Alexiad. lib. 8: κατὰ τὴν παρασκευὴν τῆς ἀπόκρεως. dixi ad Cedrenum.

ἀποκρισιάριος legatus pag. 41 c. idem p. 41: τοῖς τε γὰρ πρεσβέσι: codex GB ἀποκρισιαρίοις. Iohannes Moschus Limonarii cap. 88: ὅτι ἀποκρισιάριος ἦν κοινοβίου τῶν μερῶν Ἀπαμίας. Manuel Moschop. περὶ σχεδ. πρέσβυς ὁ ἀποκρισιάριος. Papias: apocrisiarius legatus. vide ad Cedrenum.

ἄρκλαι p. 88 b machinae extra muros urbis prominentes. v. Meurs. Basilica autem arcam ἄρκλαν vertunt, lib. 8 tit. 2 cap. 101 et Cyrillus ad l. 19 § 1 D. loc. Basil. tit. 1 c. 19. Leo Grammaticus: καὶ τὰς λεγομένας ἄρκλας ἐν πᾶσι κατεσκεύασεν τοῖς ἐμβόλοις, ἀργύριόν τε κατὰ μῆνα τοῖς ἐνταῦθα κατακειμένοις πένησι δίδοσθαι.

ἅρματα arma. pag. 42 122 246. Leo Grammaticus: πάντες γὰρ τὰ ἅρματα καὶ τὰ λωρίκια ἔρριψαν εἰς τὴν ὁδόν. Auctor GB καὶ ὁ Χριστὸς ὑπούπαθεν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν σταυρὸν μᾶς ἔδωκεν ὅπλον καὶ μέγαν ἅρμα εἰς τὸ νὰ νικοῦμεν τοὺς ἐχθροὺς ὁρατοὺς ἀοράτους. Glossarium ms ἔντεα τὰ ὅπλα ἢ τὰ ἅρματα. Etymologicum magnum: ἅρμα παρὰ Ῥωμαίοις ὅπλα ἢ δόρυ, ἀσπίδα καὶ θώρακα. vide ad Cedrenum et Glossarium Nomicum.

ἀρχιζούπανος p. 61 d qui apud Cpolitanos πρωτοβεστιάριος. vide Meursium.

ἄσημον argentum pag. 344. Theophanes in Heraclio: καὶ ἄσημον καὶ ὁλοσηρικὰ ἱμάτια. Glossarium manu exara-

tum: *ἀσήμιον ἄργυρος*. dixerunt igitur *ἄσημον ἀσήμιον* et *ἀσήμιν*. Auctor GB: *λιθομαργαριτάρια ἀσήμιν καὶ χρυσάφιν*. plerumque autem pro argento non signato. Moschop. *περὶ σχεδ*: *ἄσημον ἀργύριον τὸ μὴ κεχαραγμένον*.

ἄσπρον album pag. 213. chronicum Alexandrinum: *φορέσας στέφανον Ῥωμαίων καὶ χλαμύδην ἄσπρην*. Anastasius Bibliothecarius in hist. Eccl. *portavit coronam et chlamydem imperatoriam albam*. Theophanes dixerat *χλαμύδα βασιλικὴν ἄσπρην*. Scholium ad oram Timaei Locri *περὶ ψυχᾶς κόσμῳ καὶ φύσιος*, in regio ms: *σταγών ἐστιν ὁ λεγόμενος ὀρείχαλκος ἤτοι τὸ ἄσπρον χάλκωμα*. auctor GB *ἄσπρον ὡσὰν τὸ γάλα*. hinc *ἀσπρίζειν* in codice Nicetae GB, quod est *λευκαίνεσθαι*. est et nummi genus. Nicetas p. 265 c *διακοσίους* etc: codex GB *ἄσπρα*. Astrampsychus in *Πυθαγορικῷ λαξευτηρίῳ*: *δῆλοι δὲ καὶ περὶ ἀσπρῶν, εἶναι ταῦτα ἐν κιβωτῷ ἢ βαλαντίῳ ἢ σάκκῳ*. Rationale Imperii sub Imperatore Alexio Comneno: *τὸ μὲν χάραγμα νόμισμα διὰ τραχέων ἄσπρων νομισμάτων ἀπαιτεῖσθαι*. Cyrillus Patriarcha CP contra Iud. *ἔστειλε γράμματα καὶ ὁρισμοὺς καὶ μαζῆ καὶ ἄσπρα*.

αὐθέντης αὐθεντεία, αὐθεντεῖν, δυναστεία. dominus, dominatio, dominari. p. 110 d *τὴν Παιονικὴν παραλῃψόμενον δυναστείαν*: cod. GB *αὐθεντείαν*. S. Maximus epistola ad Zygomalam: *τὸ ὄνομα τῆς αὐθεντείας σου*. Auctor Anonymus in libro qui inscribitur *διήγησις ἐξαίρετος Βελθάνδρου τοῦ Ῥωμαίου*: *τυραννικῶς αὐθέντευεν ὡς φυσικὸς αὐθέντης*. Iohannes Cantacuz. p. 756: *αὐθέντης τῶν θαλάσσων*. Anna Comnena Alexiad. 8: *κακὸν πρᾶγμα πρὸς τὸν ἴδιον ἐπανέρχεσθαι αὐθέντην*. Phrynichus: *αὐθέντης μηδέποτε χρήσῃ ὡς ἐπὶ τοῦ δεσπότου, ὡς οἱ περὶ τὰ δικαστήρια ῥήτορες*. vide ad Cedrenum in *αὐθέντης*.

βαιουλος παιδοκόμος p. 306 d baiulus. vide ad Cedrenum.

βάλκα βάρκα. p. 346 b *τὸ δὲ ταύτης ἐφόλκιον*: codex GB *βάλκα*. Constantinus Harmenopulus Breviarii lib. 2 tit. 11 § 9: *τὴν κοινῶς λεγομένην βάλκαν*. vir doctus legendum putabat *βάρκαν*: Regii tamen codices nihil mutant. Auctor GB: *ὁ κόμης βάρκαν ἔρριψεν τρανὴν κατὰ θαλάσσης*. est autem *βάλκα* seu *βάρκα* barca, scapha. exstat in Glossis e Glossario Arabico Lat. collectis. Paulinus carmine ad Cytherium:

ut mox salubri barca perfugio foret
puppi superstes obrutae.

βάραγγος. p. 362 a *μὴ ἔχων ὑπασπιστήν*: codex GB *βάραγγον*. et p. 362 a *ὁ δὲ τοὺς πελεκυφόρους ἐκκλησιάσας*: idem codex *βαράγγους*. Anna Comn. Alex. 4: *ὁ τῶν βαράγγων ἡγεμὼν Ἀμπίτης*. v. Glossar. ad Cedrenum.

βαρδάριος pag. 325 b. lege ibi *Ἄξειός*. Eustathius *Il.* λ p. 830 n. 10 l. 2: *περὶ τὸν εἴτε αξιον εἴτε Βαρδάριον.* lege *Ἄξειόν.*

βαρδαριῶται p. 220 d *οἱ τὰ ἰσγινοβαφῆ φοροῦντες ῥαβδοῦχοι*: codex GB *βαρδαριῶται.* milites stationarii. vide Meursium.

βάσμουλοι levis armaturae milites. p. 50 b *καὶ ψιλὸν τοῦ στρατοῦ*: codex GB *βάσμουλοι.*

βεστιάριον. p. 98 a *εἰς τὸ βασίλειον ταμιεῖον*: codex GB *βεστιάριον.* heic igitur *βεστιάριον* est aerarium: vide Indicem. alias *βεστιάριον* seu vestiarium accipitur pro loco in quo vestes reconduntur. Glossarium ms *βεστιάριον παρὰ Ῥωμαίοις τόπος ἔνθα ἡ ἀναγκαία ἀπόκειται ἐσθής.* Leo Grammaticus: *ταύτην καταγαγόντες ἔθηκαν ἐν τῷ βεστιαρίῳ.* vestiario autem praepositus *ἀβεστιάριος* (?) dicebatur. idem Leo: *ἀπέστειλε Πεντάκιον τὸν ἀβεστιάριον αὐτοῦ.* item *Προκόπιον τὸν ἀβεστιάριον αὐτοῦ.* primus autem praefectus vestiarii *πρωτοβεστιάριος* dicebatur, vel, ut opinor, *πριμικήριος τοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίου,* ut apud eundem Leonem Grammaticum.

βίγλα vigilia, excubiae. p. 85 c *δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνισχημένος*: codex GB *βίγλαις.* Glossarium ms *βίγλα φρυκτωρία.* Constantinus Porphyrog. in Tacticis: *ὀφείλουσιν αἱ βίγλαι τῆς νυκτὸς μετ' ἀσφαλείας πολλῆς γίνεσθαι.* Theophanes in Theod. *ἡ δὲ βίγλα γνοῦσα ἐδήλωσεν αὐτῷ.* Anastasius: *quo cognito custodia nuntiavit ei.* vide Gloss. ad Cedrenum et Indicem.

βλατίον pannus sericus p. 50 c. in Glossario ad Cedrenum sic scripseram: „Blatta purpura. Salomon etc. Fortunatus etc. *βλατίον* pannus sericus. Constantinus etc." operarum vitio aliter editum est. Nicetas *νήματα σηρικά*: codex GB *βλατία.* Glossarium vetus illustriss. viri P. Seguierii Franciae cancellarii: *ἔπιπλα ὠμοφόρια ἱμάτια, κυρίως δὲ τὰ ἐπὶ τοῖς ναοῖς ἐξηρτημένα βλαττία.* Annae Comnenae Alexiados lib. 3 *βλάττια* sunt vestes purpureae: *αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες τῶν νομισμάτων καὶ τὰ ἑκατὸν βλαττία ἐστάλησαν διὰ τοῦ πρωτοπροέδρου Κωνσταντίνου.*

βολερός propugnaculum, *boulevart.* vide Meursium.

βούκινον buccina. Iohannes Curopalates: *βουκίνων ἢ σαλπίγγων ἢ ἄλλου τινὸς σημείου μὴ δοθέντος τρανῶς.* Constantinus in Tacticis: *ὅσον δύναται ἀκούειν φωνὴν βουκίνου ἢ σάλπιγγος.* hinc *βουκινάτορες* apud eundem Constantinum. alii *βύκινον* dicunt. Anna Comnena Alex. 8: *μετὰ βυκίνων καὶ σαλπίγγων.* vide Glossarium ad Cedrenum.

βοῦκλα bucula, fibula. v. Meursium.

βουλγίδιον.] *θησαυροφύλακας θυλάκους*: codex GB *βουγλίδια,* sacculos.

βούλλα, *βουλλεύειν*, *ἀποβουλλεύειν*, bulla, sigillum, bullare, disbullare. p. 65 b *σφραγῖδάς τε τούτοις ἐπιβαλών*: codex GB *βούλλας*. Concilium Florentinum sess. 25: *ὥρισεν ὁ βασιλεὺς διὰ γραμμάτων καὶ βουλλῶν βεβαιωθῆναι πάντα*. Menologium Augusti d. 31: *ἔχουσα σφραγῖδα διὰ χρυσίνης βούλλης*. hinc *βουλλεύειν*. Nicetas p. 133 c *καὶ τὰ φασκώλια σφραγῖδι διασημαίνεται*: codex GB *βουλλεύει*. Sexta Synodus CP. act. 3: *πρὸς τούτοις καὶ τὰ αὐθεντικὰ συνοδικὰ βεβουλλομένα cum his et authentica Synodica bullata*. et act. 15: *καὶ προεκόμισεν ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος Πολυχρόνιος χαρτίον βεβουλλωμένον διὰ βούλλας ἐκτυπούσης μονόγραμμον Πολυχρονίου ὁμολογητοῦ*. bullare, ut in vita S. Iohannis Eleemosynarii cap. 51 *pittacium bullatum*. et *ἀποβουλλεύειν* disbullare. Concilium sextum CP. act. 15: *ἀποβουλλωθέντος τοῦ τοιούτου χάρτου*. interpres: *et disbullata est huiusmodi chartula*.

βουτζίον, *βουττίον*, *βοῦττις* cupa. p. 328 d *οἴνων δοχεῖα*: codex GB *βούτζια*. Leo Tact. cap. 15 § 75 *βουττία τέλεια*. Theodorus Hermopolites sic expressit legem 206 D. de verb. sign. *οἰνηρὰ σκεύη λέγομεν περὶ τὴν ληνόν. οἱ δὲ πίθοι καὶ αἱ βούττεις*. Hero Mathematicus: *βούτης ἧς ἡ ἄνω διάμετρος ποδῶν ς', ἧ δὲ κάτω ποδῶν ή*. Provinciales *boute* dicunt. hinc *βουττοποιός*. Glossae Philoxeni: dogarius *βουττοποιός*.

βύζανον sacculus p. 378. vide Meursium.

βυζομάχαιρον ensis genus p. 223. Meursius.

γεμάτος plenus. Auctor GB *γεμάτην μίαν σακκούλαν*. Stephanus Sachlices: *μεδυστροπίες κακογνωμίαις πλήρης νά νε γεμάτοι*. hinc *γεματίζειν* implere. idem Stephanus: *ἐγεμάτισε τοῦ χάρου τὴν ἄλμυραν*. vide Indicem. hodie quoque in usu est.

γενικόν. vide Glossarium ad Cedrenum, et Meursium.

γεῦμα prandium. p. 70 b *ἐνστάσης τοίνυν ὥρας ἀρίστου*: codex GB *γεύματος*. Auctor GB *ἐδάκρυσαν ἀμφότεροι, ἔπειτα θέσαν τάβλα, ἐγεύθησαν*.

γνίφων parcus p. 396.

γούργουρος gurgulio p. 296. v. Meursium.

γυβεντίζειν. p. 384 c codex GB *ἐπεμβοᾶν* interpretatur *γυβεντίζειν*, proclamare.

γυρεύειν ἀναζητεῖν, quaerere, circuire. p. 70 d auctor GB in historica narratione de Belissario: *χώρας πολλὰς ἐγύρησε καὶ τοπαρχίας καὶ κάστρα. τόπος αὐτὸν οὐκ ἤρεσεν τὸ νὰ προσκαρτερήσει τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς γυρεύει καὶ Τουρκίας. ἐγύρησεν, ἐδίωξε τοὺς τόπους καὶ τὰ κάστρα*. Stephanus Sachlices: *τὴν νύκταν ὅπου περπατῆ γυρίζει ἁρματομένος*. item: *πολλοὶ ἐγύρησαν σκοτεινὰ καὶ ἤλθασιν πλη-*

γόμενοι. alias γυρεύειν exponitur in gyrum includere, ut Cedreni p. 547 a. vel redire, ut Iohannis Cantacuzeni p. 757 ἐγύρισε μετ' εὐχαριστίας, *cum gratiarum actione reversus est.*

δεήσεις libelli supplices p. 174 b. Constant. de adm. Imp. cap. 51: καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων *libellorum magister.* vide ad Cedrenum.

δελήτιον. Gloss. ms D. Cancell. δελήτιον δέλεαρ.

δέσποινα βασίλισσα p. 157 d. Oppiani Scholiastes p. 40 βασίλειαν, δέσποιναν. Cedrenus: μὴ πολλάκις πιστεύειν τῇ δεσποίνῃ.

δηφενδεύειν defendere pag. 378. Concilium Florentinum sess. 25 p. 565 edit. Reg. Andronicus iunior in diplomate pro Monembasiot. apud Phranzem: ὅθεν ὀφειλωσι διατηρεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν τοιαύτην ἀνενόχλησιν καὶ δεφένδευσιν. Sultanus Aegypti in epist. ad Iohan. Cantacuzenum Imp. historiae eiusdem Cant. lib. 4 c. 14: νὰ ἔχωσιν ἀγάπην καὶ δεφένδευσιν.

δισκοποτήριον. Cedrenus p. 557 a: δισκοποτήριον γὰρ προσήνεγκε τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. vide Notas eruditiss. patris Iacobi Goar.

δομέστικος. μέγας δομέστικος magnus domesticus, primus inter omnes domesticos. Anna Comnena Alexiad. 2: τόν τέ ποτε μέγαν δομέστικον νῦν βασιλέα τοῖς βασιλείοις πελάζοντα. Theodorus Hermopolit. lib. 7 tit. 11. Nicephorus Gregoras lib. 3. Iohannes Curopalates p. 863 b.

δούκας, δούκαινα, δοῦξ dux p. 52 c. Concilium Florentinum: μαρκέσιοι κόντοι καὶ δουκάδες. B. Chrysostomus epistola 12: καὶ γὰρ τὸν κύριόν μου τὸν δοῦκα τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ σφόδρα παρεσκεύασαν περὶ ἡμᾶς διακεῖσθαι. Anna Comnena Alexiad. 8: αὐτῷ τῷ δουκὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου περιέπεσεν. hinc δουκικὴ ἀρχὴ p. 67. Curopalates p. 857 διέπων δουκικὴν ἀρχήν. Nicet. p. 293 b ἡ δούκαινα Εὐφροσύνη. vide Glossarium ad Cedr. in v. δοῦξ, et Gloss. Nomicum in eadem dictione.

δραγουμανίζειν interpretem agere. v. Meurs. ad Constant. de administ. Imp. c. 43.

ἐγκουσῆτος vel ἐγκουσάτος onustus. v. Meursium.

ἑξάμιτος examitus, panni serici genus, pro quo auctores Latinitatis infimae samitus. Petrus Blesensis epistola 66: *de zona aurea et lumbari serico et samito, et aliis xeniis, quae per latorem praesentium de vestra largitione sucepi, non quantas volo, sed quantas valeo, refero vobis grates.* Gallice *samis.*

ἐξωκιόνιον. p. 159 c apud Nicetam editum est ἔξω Κιόνιον, exterius Cionium. monasterium quoddam. apud Cedrenum ἐξωκιόνιον scribitur, apud Codinum in Originibus

Cpolitanis bis ἑξαχιόνιον, ut apud Anastasium Bibliothecarium in historia Ecclesiastica: *in Exacionio quidam falsus eremita Nicolaus nomine, et quidam cum eo blasphemi etc.*

ἐπενδύτης. p. 159 d Glossar. ms D. Cancellarii et Suidas: ἐπενδύτης τὸ ἐσώτατον ἱμάτιον, ὃ καὶ ὑποκάμισον λέγεται. Gloss. graecolat. *ἐπενδύτης instata, superaria.* quidam ἐπενδύτην vestem scapularem interpretantur apud sanctum Athanasium in vita S. Antonii, tom. 2 p. 479.

ζαγάριον canis venaticus. Demetrius Hieracosophii cap. 186: πάρεχε τῷ ζαγαρίῳ εἰς τὸ φαγεῖν καὶ προθυμοποιηθῆναι.

ζάρια tesserae pag. 358. idem Nicetas in Balduino Flandro: παλίμβολον ὑπὲρ ὄστρακον καὶ κύβον *mutabiliorem tessera*: codex GB ὑπὲρ ζάριον. Auctor GB in historica narratione de Belissario: κοιλὴ τὰ ζάρια ὁ ζαριστὴς καὶ τάβλες παίζει ὁμάδην. Auctor alius GB: καὶ τὰ ταυλία καὶ τὰ χαρτία καὶ ζάρια νὰ τὰ καύσουν. hinc ζαριστὴς aleator. idem: ὁ ζαριστὴς καθήμενος διὰ κέρδος ἔχει θάρρος. et πρωτοζαριστὴς ibidem. truncate autem ζάρια dicebant pro ἀζάρια. Stephanus Sachlices: δεύτερον συμβουλεύσω σε τὰ ἀζάρια νὰ μισήσεις. Malaxus in historia Patriarcharum: ἔπαιζαν τὰ ἀζάρια.

ζαπέτια p. 182. vide Meursium in τζεφέτον.

ἡμέραι simpliciter et κατ' ἐξοχὴν dicebantur dies hebdomadae qua passus est Christus. Meursius.

ζούπανος praefectus vestiarii principis. v. Gloss. Meurs. et ad Constantin. de administr. Imp. c. 29.

ἰγκλῖνοι p. 267 a Angli, alias ἀγγλέζοι vel ἐγκλέζοι, et ἐγκληρέρα, apud Auctorem GB.

ἴμφας infans. Glossarium Nomicum ἴμφας νήπιος.

ἰνδικτιών indictio. p. 194 d et 142 c τῆς τρίτης ἐπινεμήσεως: codex GB ἰνδικτιῶνος. v. Gloss. ad Cedrenum.

καβαλλάριος caballarius, eques. Constantinus in Tacticis: οὗτοι δὲ πάντες οἱ καβαλλάριοι οἱ κατάφρακτοι καὶ οἱ μὴ κατάφρακτοι. in codice GB legebatur καβαλλαρικὸν στράτευμα, ut apud Constantinum καβαλλαρικὴ παράταξις, et καβαλλαρικεύειν equitare. Manuel Moschop. περὶ σχεδ: κελητίζω καβαλλικεύω. Theophanes: καβαλλικεύσας δὲ σὺν διακοσίοις ἀνθρώποις αὐτοῦ. Constantinus in Tacticis: ἀπὸ μεγάλων γὰρ κινδύνων ταῦτα διασώζουσι πολλάκις τὰ ἱππάρια, καὶ δι' αὐτῶν τοὺς καβαλλικεύοντας αὐτά. Glossarium ineditum: ὀχούμενος καὶ ἐποχούμενος ὁ ἐπιβαίνων καὶ καβαλλικεύων. cui contrarium est ἀποκαβαλλικεύειν. Leo Grammaticus: καὶ ἀποκαβαλλικεύσας ὁ Κροῦμος ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ

ἐδάφους, καὶ τὸν ἵππον αὐτοῦ ἐκράτει ὁ υἱός. vide Indicem et Glossarium ad Cedrenum.

καγκελλάριος λογοθέτης, cancellarius, quaestor. vide Cuiacium ad leg. 2 cod. de petit. bonor. sublat. et ad leg. ult. de discuss. lib. 10 C. et Parat. in lib. 1 cod. tit. 30. qui regiae maiestati proximus sedet, secundus post regem, ut ait Petrus Cellensis de Cancellario R. Angliae epist. ult. lib. 1: *quae enim*, inquit, *proportionalitatis habitudo inter abbatem Cellensem et cancellarium regis Angliae? pene non est comparatio, ubi non est existimationis adaptatio. secundum post regem in quatuor regnis quis te ignorat?* erant et cancellarii Ecclesiastici. Sexta Synodus CP. act. 8: Στέφανος διάκονος καὶ καγκελλάριος. meminit Sigebertus Gemblacensis Iohannis Romanae ecclesiae cancellarii, qui Paschali papae successit; quem omnium scribarum notariorum et scriniariorum principem quidam interpretantur. Onomasticum vetus: cancellarii ἀρχιγραμματεῖς. meminit et civitatis cancellarii Concilium Florentinum sess. 21: Λεονάρδος Ἀρετῖνος ταύτης τῆς πόλεως καγκελλάριος.

καλαμάριον calamarium, atramentarium. p. 382 c οἱ δὲ γραφέας δόναξ: codex GB καλαμάρια. vide Meursium.

καλαφατίζειν. p. 349 a ἐπισκευάζειν τὰ τῶν σκαφιδίων ὑπόσαθρα: codex GB καλαφατίζειν. Provinciales *galafatar* dicunt. commissuras navium rimasve solidare. vide Meursium.

καλόγηρος μονάζων, monachus p. 328 d. Iohannes Moschus Limonarii cap. 27: καλλόγηρε, διὰ τί οὕτως ποιεῖς; Palladius Lausiacae cap. 103: δακρύσας οὖν ὁ καλόγηρος. vide Indicem.

καμαλαύκα ἐρέα τῆς κεφαλῆς p. 303 d. vide Glossar. ad Cedrenum.

καμάρα ἀψίς, fornix p. 361 a. vide Gloss. LL. Antiquarum in Camara.

καμέρα. καμέρας κούφωμα p. 70 b. in puriore Graeco ὑπόνομος, cloaca.

καμπανίζειν ταλαντεύειν, ponderare p. 344 d.

κάμπος campus p. 51 a. idem p. 51 εἰς τραπεζῶδες χωρίον: codex GB κάμπον. item p. 101 ἐπὶ πεδίου: idem codex κάμπου. Auctor GB ὅλος ὁ κάμπος ἔγεμεν ἅρματα καὶ δοξάρια. δοξάρια sunt arcus. vide Glossarium ad Cedrenum.

κανικλείου τιμή caniclei praefectura, summa dignitas. κανικλείων vel ὁ ἐπὶ κανικλείου, pag. 176, caniclei praefectus. Leo Grammaticus: δουλεύσαντα πρότερον Βασιλείῳ μαγίστρῳ καὶ κανικλείῳ. idem: Συμεὼν ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου. vide Gloss. ad Cedrenum et notas posteriores.

καγίσγειον pro κανίσκιον, sportula, honorarium,

donum p. 331 c. Auctor GB in hist. narrat. de Belisario: ἔστειλαν κανίσκια καὶ δῶρα. item πόσον κανίσκιν ἔφερον αὐτοί. v. Iohan. Mosch. Limon. c. 160, Meurs. ad Const. de admin. Imp. cap. 46.

καππάσιον πῖλον. p. 86 b codex GB καππάσιον. in Indice etiam legas καππούζιον, πῖλον. Auctor GB καὶ φόρυν παλαιογούνελον ἀπὸ πολλὰ καπούτζια.

καράβιον navigii genus p. 45 d. Isidorus in Glossis: carabus parva scapha ex vimine et corio. aliae Glossae: carabus navicula. Auctor GB τεκτώνησαν ἑκατὸν καράβια καὶ τριήρεις, item τὴν ὑγρὰν ἐπλήρωσε κάτεργα καὶ καράβια. Glossae GB Iohannis Vossii viri eruditissimi: ἀνερμάτιστος ναῦς, καράβιν ἀσαβούρωτον. Leo Grammaticus: ἐξῆλθον τοῦ καραβίου. hinc καραβοποιΐα Leonis Tact. c. 20 § 71, et πρωτοκάραβος navicularius. v. eund. Leon. c. 19 § 8. Constant. de adm. Imp. cap. 51.

καρδινάριος vel καρδινάλις cardinalis p. 401 c. Iohannes VIII ad Basil. Const. et Alex. epist. *ut post huius patriarchae obitum nullus de laicis vel curialibus in patriarchatus eligatur vel consecretur honore, nisi de cardinalibus presbyteris* etc. Photius patriarcha ita Graece convertit, ἐκ τῶν πρεαβυτέρων τῶν καρδιναλίων. vide VIII Synod. CP p. 466 b. et p. ult. d. edit. Rom. Bessarion cardinalis ad paedagogum filiorum Thomae Palaeologi: νὰ ἰδοῦν καρδινάλην. occurrit saepe in Concilio Florentino et Laonico Chalcondyle. vide de his Meursium et Vossium nunquam sine laude dicendum de vitiis sermonis.

κάσσις cassis. Constantinus in Tacticis: ἐχέτω δὲ ὁ πεζὸς καὶ κασσίδαν. et de administrando Imperio: διηνοίχθη μικρὸν τὸ τοῦ κασσιδίου αὐτοῦ πέταλον. Theophanes in Heraclio: ἔλαβον τὰ λουρίκια αὐτῶν καὶ τὰς κασσίδας καὶ πάντα τὰ ὅρματα.

καστέλλιον castellum. Theophanes: ἐκ τοῦ καστελλίου ἀπέλυσαν, item εἰς τὸ Παπουρίου καστέλλιν. vide Glossarium ad Cedrenum.

κάστρα πόλεις: codex GB κάστρα. Glossae Isidori: Burgos castra. alias κάστρον ponitur pro castello seu loco muris munito. Anna Comn. lib. 8: εἴσω τοῦ κάστρου et ἐξῆλθε τοῦ κάστρου. hinc ἐρωτόκαστρον: Auctor GB τὰς πικρογλυκοχάριτα, τοῦ ἐρωτοκάστρου τούτου. vel pro castris: Theophanes ἐν τοῖς κάστροις ὑμῶν εὑρίσκομεν αὐτούς.

καταλλάκται κολλυβισταί: codex GB καταλλακταί. Glossarium ms ἀργυραμοιβὸς ὁ καταλλάκτης ἢ καὶ ὁ χρυσοχόος. a καταλλάττω, quod est permuto. *changeurs.*

κάτεργον triremis p. 38 c. idem p. 49 a διὰ ταχυναυτουσῶν νηῶν: codex GB κατέργων. v. eundem p. 230 b, et

Indicem in *γόργα κάτεργα*. Auctor GB *κάτεργα ἀπὸ τὴν Βενετίαν τὴν πολυχρυσομένην*.

κατηχουμενεῖα loca in quibus stabant catechumeni p. 294 c. Collatio S. Maximi martyris cum Theodosio Episc. Caesar. inter Collectanea Anastasii: *ascendunt ad eum in catechumenium ecclesiae ipsius monasterii*. Anastasius Bibliothec. in historia Ecclesiastica: *et ascendentibus per aeneae portae ascensum in catechumenia ecclesiae*. alii habent *catechumena*. Simeon Thessalonicensis adversus haereses apud Leonem Allatium de Narthece veteris Ecclesiae p. 91 edit. Paris. *νάρθηκες δὲ λέγονται ἤτοι τῶν νεῶν ἀρχαὶ καὶ κατηχουμενεῖα, ἤτοι τῶν κατηχουμένων ὁ οἶκος*. sic etiam scribitur in Chronographia Leonis Grammatici. v. Meursii Glossarium GB.

κατοῦναι impedimenta, sarcinae p. 253 d. idem pag. 253 circa finem *τὴν δὲ ἀποσκευὴν πᾶσαν*: codex GB *κατούναν*. Auctor GB *ἀφ' ὅτου δὲ ἐγεύθησαν καὶ πεῖραν τὸ τραπέζη, ἐμβαίνει τὴν κατοῦναν τις μετὰ τῆς φεδροκάζας*. vide Indicem.

κατουνοτόπιον σκηνή, tentorium, tabernaculum p. 240 b. vide Meursium.

καύκαλον simulacrum. p. 95 d *χελώνης μίμημα*: codex GB *καύκαλον*. vide tamen Salmasium Notis in Spartianum p. 152 collat. 2.

καῦχος. p. 313 d *ἐραστὴς αὐτῆς*: codex GB *καῦχος καὶ φύλος*. legendum videtur *καῦκος καὶ φίλος*, ut *καῦκος* sit amicus, sicut *καῦκα* amica, concubina. Astrampsychus *ἐν τῷ Πυθαγορικῷ λαζευτηρίῳ*: *ἐξ αἰτίας τῶν παίδων καὶ τῆς καύκας*. quae et *μαύκα*. vide Indicem.

κελλίον. p. 326 a *τὰ ἐπὶ τῆς θεραπείας λειογένεια μειράκια*: codex GB *τὰ τοῦ κελλίου αὐτοῦ παιδοπούλα*. et p. 342 *πρὸ τῆς βασιλείου κλίνης*: codex GB habet *κελλίου τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ*. Moschopulus *περὶ σχεδ*: *κελλίον κοινῶς τὸ παρ' ἀττικοῖς δωμάτιον*, item *κοιτὼν καταχρηστικῶς τὸ κοινῶς λεγόμενον κελλίον*. cubiculum, lectus.

κεντηνάριον centenarium. Theophanes: *φασὶ γὰρ αὐτὸν χίλια τὰ κεντηνάρια δεδαπανηκέναι χρυσίου ἐν τούτῳ τῷ στόλῳ*. Gregorius Turonensis hist. 5 cap. 19: *thesaurum habentem supra mille auri centenaria*. Appendix: *recipiebant tria centenaria auri annis singulis*. vide Isidor. 16 24, Procopium *Περσ. α'*.

κεφαλάδαι. p. 209 a *οἱ τὰς δημοσίους ἀναζωννυμένοι ἀρχάς*: codex GB *κεφαλάδαι*. Auctor GB *καὶ πεῖρε καὶ τοὺς ἄρχοντας πασῶν τῶν καστελλείων καὶ κεφαλάδας οὓς εἶχεν ὕλη ἡ Ἐγκλιτέρα*. qui et *καπετάνοι* vel *καπιτάνιοι*. Auctor GB in hist. narrat. de Belisario: *καὶ καπετάνον ποιήσω σε ἐφ' ὅλην τὴν ἀρμάδαν*. Concilium Florentinum sess.

25: ἔστειλα γὰρ κατὰ τὸν καιρὸν καπετάνιον ἐν τῇ Βενετίᾳ ἑτοιμάσαι κάτεργα. Capitanei. Concilium Ephesinum act. 7: *magnificentissimus capitaneus principi et clero scripsit.* vide Gloss. ad Cedr. in καπετάνοι et Indicem in κεφαλάδας.

κεφαλάρεα armatura capitis equorum v. Meurs.

κεφαλατικεύειν ducere cohortem. v. Indicem in κεφαλάδας.

κεφαλατίκιον. Iohan. Cantac. 1 48: ἀπεστάλης εἰς τὸ αὐτόθι κεφαλατίκιον. v. Capitaneatus.

κλείσουραι δυσχωρίαι, clusurae, angusti aditus. Procopius περὶ κτισμάτων γ': τούτου δὲ τοῦ χωρίου ἐπέκεινα, ὅσον ἐκ σημείων ὀκτὼ μάλιστα, ὄρη ἀπότομα καὶ παντάπασιν ἀδιέξοδα, ξυνιόντα εἰς ἄλληλα στενωποὺς ἀπεργάζονται δύο ἄγχιστά πη ἀλλήλοιν ὄντας, οὕσπερ νενομίκασι κλεισούρας καλεῖν. Glossarium ms: ἐμβολή, κλεισοῦρα, εἴσοδος στενότατος. Theophylact. Simoc. hist. Mauric. 7 cap. 14. Anna Comn. lib. 5. Gloss. ad Cedrenum.

κλίβανον vel κλιβάνιον lorica. Constantinus Porphyrog. in Tacticis: τὸν δὲ καβαλλάριον ἐξώπλιζον λωρικίοις καὶ κλιβανίοις ἢ σιδηροῖς ἢ ἀπὸ κράτων πεπλεγμένοις. hinc κλιβανάριοι, de quibus in Gloss. Nomico.

κόμης comes. p. 243 οἱ τοῦ στόλου τοῦ βασιλέως: alius codex: οἱ τοῦ βασιλικοῦ στόλου κόμητες, imperatoriae classis comites. vide Meursium in v. κόμης, et Codin. de offic.

κομμερκεῦσαι τελωνῆσαι: κομμέρκιον enim est tributum. Nicetas p. 347 καὶ τὰ πλοῖα τούτων ἠργυρολόγουν: codex GB ἐκομέρκευον. Anna Comn. Alexiad. 6: τὴν ἐμπορείαν αὐτοῖς ἀζήμιον ἐποιήσατο ἐν πάσαις ταῖς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Ῥωμαίων χώραις, ὥστε ἀνέτως ἐμπορεύεσθαι καὶ κατὰ τὸ αὐτοῖς βουλητόν, μήτε μὴν ὑπὲρ κουμερκίου ἢ ἑτέρας τινὸς εἰσπράξεως τῷ δημοσίῳ εἰσκομιζομένης παρέχειν ἄχρι καὶ ὀβολοῦ ἑνὸς ὑπὲρ κουμερκίου, tributi nomine. in diplomate Andronici iunioris: καὶ διδῶσιν χάριν κομερκίου εἰς ποσότητα νουμισμάτων ἑκατὸν νουμίσματα δύο. vide Glossarium ad Cedr.

κοντάριον contus, hasta. p. 23 c δεξιοστροφεῖν δοράτια: codex GB κοντάρια. Glossarium ms δόρατα τὰ κοντάρια, λογχάρια, item ξυστοὶ τὰ κοντάρια. Eustathius ad Odyss. 1: δῆλον δὲ ὅτι τὸν ῥηθέντα Ὁμηρικὸν κοντὸν τὸ παρ' ἡμῖν κοντάριον ὑπεκόρισε. Astrampsychus: καὶ μακρόν τι ὅμοιον κονταρίῳ. Menologium mens. Apr. d. 23. Leo Tactic. cap. 12 § 50. Constantin. in Tact. p. 6. Moschopulus περὶ σχεδ: δόρυ τὸ κοντάριον, item λόγχη τὸ κονταριον. Scholiastes Oppiani p. 70 et 90. hinc κονταράτος conto armatus. Leo d. § 50 et § 41, et cap. 18 § 27.

κονταροξίφαρον p. 259 a in codice GB exponitur βέλος, sagitta.

κόντος dux exercitus, vel comes, *comite* p. 198 b. Nicephorus Gregoras lib. 11. κόντου κεφαληνίας. Auctor GB τῆς δύσης οἱ αὐθέντες, ῥηγάδες, κόντοι, πρίγκιποι, δουκάδες, καβαλλάριοι.

κούκουρον γορυθός, theca. Constantinus in Tact. οἷον τοξάρια μετὰ θηκαρίων αὐτῶν, σαγίττας μετὰ κουκούρων. vide Notas ad Iohannem Cantacuz. p. 998.

κούλα. ut refert Wolfius in variis: ἀκρόπολις in puriore graeco. v. Meursium.

κουμπανία. p. 293 b φρατρίαν καὶ σύστημα ποιησάμενοι: codex GB κουμπανία μία γινόμενοι.

κουνία σπάργανα, cunabula.

κουντουρός equus. pag. 69 μετὰ κουντούρων καὶ ἀλόγων ἀραβικῶν. sic legit Meursius. Fragmentum ms περὶ πηλικότητος τῶν μέτρων: καὶ ἡ παρ' ἡμῖν ἐπινενοημένη εἰς ὑπουργίαν τῶν βασιλικῶν προστάξεων ἀλλαγὴ διὰ τῶν κουντούρων μίλια ς' ἤγουν στάδια με'. exstat in bibliotheca Regia. Glossarium ms: βέρεδον τὸ κοβύτουρον. legendum κούντουρον. item βηρήδοις, ἵπποις, κούντούροις. hinc ἀποκουντουρίζειν. Auctor GB ms καὶ ἀπήτις φᾶ καὶ γλύψει σε τότε ἀποκουντουρίζῃ. et κουντουριάριος, qui equo publico utitur. Theodorus Hermopolites lib. 7 tit. 8, explicans legem 2. D. de in ius voc. ibi: *sed nec eum qui equo publico in causa publica transvehatur:* οὔτε inquit τὸν δημοσίοις ἵπποις διὰ δημοσίαν χρείαν ἐποχούμενον ἤτοι τὸν κουντουριάριον.

κουρσάριος pirata, praedo. Glossarium ms πειραταί, καταποντισταί, κουρσάριοι, *Corsaire.*

κοῦρσον, κουρσεύειν. Cedrenus p. 477 c. Constantinus Porphyrog. in Tacticis: ἵνα ἢ ἐν καιρῷ πολέμου ἢ ἐν καιρῷ κούρσου βαστάζωσιν. Theophanes: καὶ οὐ κουρσεύομεν. Anastasius: *incursiones non facimus.* item: κουρσεύομεν καὶ ἀφανίζομεν τὰς χώρας αὐτῶν. Anastasius: *irruemus et exterminabimus regionem ipsorum.* vide Indicem in κοῦρσα, κουρσεύειν etc. et Glossarium ad Cedrenum in voce eadem. in κούρσωρες autem lin. 3. a fine lege *protocursor.*

κουστωδία custodia. Theophylactus ad cap. 27 Matthaei: κουστωδία δὲ λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ἡ φυλακή. τοὺς οὖν ἐπὶ τὸ φυλάττειν τεταγμένους στρατιώτας κουστωδίαν ὀνομάζει. et ad Acta Apostolorum cap. 10: ἰστέον δὲ ὅτι ἡ μὲν σπεῖρα διακοσίων ἐστὶ στρατιωτῶν, ἡ δὲ κουστωδία ἑξήκοντα. Glossarium ms: κουστωδία τὸ στράτευμα, ὅπερ βάνδον οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. utuntur Alexander Monachus de inventione S. Crucis, Simeon Metaphrastes in Longino, Ale-

xius Rharturus doctr. ult. Pentecostarium, Palladius historiae Lausiacae cap. 86 in fine.

κουζασθλάνης. vide Meursium in eadem dictione, et κουτζός.

κρασίον vinum, hodie κρασί.

κώδηξ. codex. Isidorus Pelusiotes 4 epistol. 91 : οἱ τῶν νομοθετῶν κώδικες. v. Glossar. ad Cedr.

λαρδία. p. 322 c ὕεια κρέα : codex GB λάρδια. Glossae Cyrilli : λάρδος, laridus. Theophanes in Iustiniano : οἶνον μὲν γὰρ καὶ λάρδου καὶ παντοίου εἴδους εὐθυνία ἦν. hodie λάρδι dicunt.

λεγεών legio. S. Athanasius in Metaphrasi Psalmorum ms Psal. 76 vers. 17 : τὸ πλῆθος τοῦ λεγεῶνος τὸ τὰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθών. Procopius περὶ κτισμ. Ἰουστιν. : λεγεὼν δὲ ὁ λόχος ἐπωνομάζετο. Theophylactus ad cap. 26 Matth. : λεγεὼν γάρ ἐστι τὸ μέγιστον τάγμα ἑξακισχίλιοι ἱππεῖς. adde Paeanium Eutropii Metaphrast. p. 70 et 101. Constant. de Them. Orient. th. 1. Oppiani Schol. p. 44. Rufum in LL. milit. Moschop. Alexium Rharturum doctr. ult. Graecos ad l. 2. de his qui not. inf.

λειξουρία luxuria. vide Leonis Tactica cap. 20 § 83, et ibi Meursium.

λευίτης Levita, diaconus. Gloss. ms λευίτης διάκονος. Corippus 93 :

hinc Levitarum venerabilis ordo canentum.

nihil frequentius in libris patrum. hinc Archilevita pro Archidiacono. Goffridus epist. 17 lib. 2 : *indiscrete gloriosus vester Archilevita* etc. nimirum quod Aaron et filii eius atque Levitae in templo fuerunt, hoc episcopi et presbyteri et diaconi sibi vindicant in ecclesia, ut ait Hieronymus epist. 85.

λίζιος domesticus, amicus p. 18 c. Auctor GB λιζιός τον ἐγίνη. vide Indicem et Meursii Glossar.

λογιστής. p. 37 d alius codex λογαριαστὴν habet. vide Zonaram ad can. 10 Conc. 7 Oecum. seu Nicenae 2 Synodi. Moschop. περὶ σχεδ. p. 47 in fine. De logista. Cuiac. ad l. 30. C. de decur. l. 3. C. de his qui sp. mun. susc. et l. 15. D. de excus.

λόγγος locus angustus. vide Cedrenum p. 407 a, et Meursii Gloss.

λογοθέτης cancellarius. vide Glossarium ad Cedrenum.

λωρίκαινον loricatum, instar loricae.

λῶρος. p. 86 c ἔξανε πολλαῖς διὰ λώρων : codex GB μαγκλάβια δοὺς πολλά. vide ad Cedr.

μαγγανίτζασα manganum, machina bellica, idem quod μάγγανον. pag. 106 Auctor GB στήσαντες μαγγανικὰ

ἐπολέμουν τὸ κάστρον. hinc μαγγανάριος qui mangana conficit. Constantinus in Tacticis: ἔχε δὲ καὶ μαγγαναρίους καὶ λεπτουργοὺς καὶ χαλκεῖς. vide ad Cedrenum.

μαγκλάβιον lorum, flagellum, fustis. p. 212 c δι' ἄλλακτῶν ἐπαίδευσε δώδεκα: codex GB διὰ μαγκλαβίων. Constantin. de adm. Imp. cap. 51: τοῦτον διὰ μαγκλαβίων σφοδρῶς ὑπεξήρχετο. Leo Grammaticus: ἀγαγὼν αὐτοὺς καὶ ἀπογυμνώσας ἔτυψε μαγκλάβια. sic in Regio codice: lege μαγκλαβίοις. item στρατηλάτην τοῖς προσήκουσι μαγκλαβίοις ἐσωφρόνησε. hinc μαγκλαβίτης. item: τοῦ Ἀρσενίου ἐπιβουλὴ καὶ Παύλου μαγκλαβιτῶν. item τῇ τοῦ μαγκλαβίτου ἀξίᾳ τιμηθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ τῶν μαγγάνων διῃτᾶτο τηρούμενος. Auctor incertus de castrametatione in bibl. Reg. σὺν τοῖς μαγκλαβίταις στηκέτωσαν. vide Cedrenum p. 622 B, et ibi notas posteriores eruditissimi viri Iacobi Goar.

μάγουλον gena. Cyrillus patriarcha CP adversus Iudaeos cap. 2 quaest. 1: ὁποῖός σοι δώσῃ ἕνα ῥάπισμα εἰς τὸ ἕνα μάγουλον, γύρισαί του καὶ τὸ ἄλλο. Auctor GB μάγουλα ῥοδοκόκκινα, αὐτόβαπτα τὰ χείλη. Gloss. ms γνάθοι μάγουλα, item παρειαὶ αἱ γνάθοι ἤτοι τὰ μάγουλα. hinc κατομάγουλον. Nicetas p. 238 a τὴν κάτω γένυν τρομαλέαν δεικνύς: codex GB κατομάγουλα τῶν γενειῶν. hodie μάγουλο dicunt.

μακελλάριος lanius, laniator. Astrampsychus: δηλοῖ δὲ εἶναι τὸν ἄνθρωπον μακελλάρην καὶ μάγειρον. hodie μακελάρης.

μαλίον capillus. pag. 382 d καὶ τὰς τρίχας συνεστραμμένας: codex GB μαλία. Ammianus Anthol. lib. 2 cap. 52 epigr. 5: καὶ στόλιον, μάλιον, πωγώνιον, ὦμιον ἔξω, ἐκ τούτων ἡ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία. Auctor GB ἔχει μαλία χρυσάφωτα ἴσα τῆς ἡλικίας τῆς. hodie μάλι.

μανάρα securis pag. 227. utuntur etiam hodie.

μανδρεύειν p. 268 a. μάνδρα est monasterium. Epiphanius haeresi 80: ἐν μοναστηρίοις ὑπάρχοντες εἴτουν μανδραις. hinc μανδρεύειν. Nicetas: αὐτὴν ἐκεῖσε ἐμάνδρευσε, monacham fecit. μανδρεύειν autem dixit ut Latini monachare. Goffridus Vindocinensis 4 epist. 13: *subita pressum infirmitate monachastis.* et epist. 50: *quos monasterio nostro monachandos misit.*

μανουάλιον candelabrum, hodie καντιλιέρι, *chandelier.* vide Meursium.

μάππα. μάππα στρογγύλη. vide Indicem.

μαππάριος mapparius, qui mappam in circo mittebat. vide Meursium et Glossarium ad Cedrenum.

μαρκέσιος marchio, ut in Synodo Florentina μαρκέσιος τῆς φερραρίας. vide Gregoram 7.

ματζουκάκη ματζούκιον, ματζοῦκα. Constantinus Tactic. p. 19: τζικούρια, βαρδούκια, ματζούκια. Leo Tact. cap. 14 § 84: ἢ σικουρίων ἢ ματζουκίων. Stephanus Sachlices: ματζοῦκα πολεμῷ τὸν ἄνεμον νὰ δύρω.

μαῦρος niger. p. 35 d τῷ δὲ μέλανι χρώματι: codex GB μαύρῳ. Theophanes: καὶ βαλόντες σαγίον μαῦρον. hodie quoque in usu est. vide Meursium ad cap. 12 Constant. de admin. Imp.

μέλιγγος vide Meurs.

μεσάζων. p. 38 τῶν δημοσίων εἰσφορῶν φροντιστήν: codex GB μεσάζοντα.

μιτάτον Synagoga Saracenorum. v. Meursium.

μιτύς ῥίν, nasus. v. Meursium.

μνῆμαι memoriae, seu anniversarii SS. dies ad colendam eorum memoriam instituti. Iohannes Hierosolymitanus lib. 3 in Stratagemata B. Iob: *propterea et memorias Sanctorum facimus, et parentum nostrorum vel amicorum in fide morientium devote memoriam agimus* etc. Anastasius Bibliothecarius in historia Ecclesiastica: *Festus senator urbis Romae missus ad Anastasium propter quasdam civiles utilitates, memorias sanctorum Apostolorum festivitate maiori petiit celebrari.* μνημεῖα autem, quae et memoriae dicta, sunt loca SS. Martyribus dicata. B. Augustinus epistola 137: *nam et nos novimus Mediolani apud memoriam sanctorum, ubi mirabiliter et terribiliter daemones confitentur* etc.

μονάζων. p. 111 b καθ' ἑαυτὸν ἰδιάζων: alius codex μονάζων. hinc monachi seu μονάζοντες dicti, qui solitariam et privatam vitam elegerunt. Gregorius Nyssenus de euntibus Hierosolyma: ἐπεὶ τοίνυν εἰσί τινες τῶν τὸν μονήρη καὶ ἰδιάζοντα βίον ἐπανηρημένων, οἷς ἐν μέρει εὐσεβείας νενόμισται τὸ τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις τόπους ἰδεῖν.

μονάζων monachus p. 135 b. Glossarium ms: μοναδικοὺς ἀναχωρητάς, ἢ ἁπλῶς μονάζοντας.

μοναστήριον φροντιστήριον, monasterium. Thomas Magister: φροντιστήρια τὰ διδασκαλεῖα τῶν φιλοσόφων. λέγοιντο δ' ἂν οὕτω τὰ παρ' ἡμῖν μοναστήρια, ὡς τῆς ὄντως φιλοσοφίας ἐνταυθοῖ μελετωμένης. idem fere Manuel Moschopulus in vocum Atticarum ecloga. idem περὶ σχεδ: παρθενεῖα τὰ μοναστήρια, et σεμνεῖον τὸ μοναστήριον.

μοναχικὴ πολιτεία, ut Cedreni p. 529 b, et Curopalatae pag. 817 c. nec igitur quidquam mutandum in Herniae historia, tametsi aliter visum summo Iuris antistiti Parat. in cod. tit. 3 lib. 1, ut et ibidem docebo.

μόσχος muscus, aromatis genus. vide Meursium.

μοῦλα. p. 295 a ἡμίονον: codex GB μοῦλαν. Alexander Trallianus lib. 1 cap. 15: πεσεῖται δὲ ἐὰν τρίχας ὄνου

καὶ μούλης ὑποθυμιάσης. Auctor GB μοῦλα κολοστολίστη. hinc μουλίων mulio in Basilicis l. 60 § 7. D. loc.

μουσούριον litterae Musulmanicae. sic μουσουλμανίζειν Musulmanicam religionem profiteri. vide Meursium in eo verbo.

μούρτζουφλος superciliosus. vide Meursium.

νερόν. in Indice ἄντλον, νερόν, aqua. Maximus episcopus Margunii homil. 1: νὰ ἀποδίδεται καὶ εἰς τὸ νερὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ. Auctor alius GB ηὗρικα μικροπόταμον, καὶ εἰς τὸ νερὸν τὸ μέσον φλὸξ τοῦ πυρὸς ἔξήρχετο.

νοσοκομεῖον nosocomium. *locus venerabilis, in quo aegroti homines curantur.* Iulianus Antecessor Nov. 7 cap. 1.

νύκτα nox. p. 127 b νυκτός: codex GB νύκτας. Stephanus Sachlices: τὴν νύκταν πόρνοι περπατοῦν καὶ κλέπται καὶ φονίσκοι.

ξενών xenon. p. 285 a εἰς νοσοκομεῖον: alius codex ξενῶνα. Iustin. Nov. 111 cap. 1 ξενῶσι. Iulianus Nov. 104 xenonibus. sic etiam Nov. Iust. 131 c. 10, Iul. 119 c. 11. Menologium Iunii 27 de Sampsone: τῆς ἰατρικῆς γὰρ ἐπιστήμης ἦν ἐν πείρᾳ, καὶ τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀνιάτῳ παθει περιπεσοῦντα ἰάσατο. ἐκ τούτου ὁ βασιλεὺς ὑπεραγασθεὶς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἄνδρος καὶ σέβας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέγιστον οἶκον καὶ περιβόητον δι' αὐτοῦ ἀνεγείρας ξενῶνα κατεσκεύασε, καὶ σκευοφύλακα τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κατέστησεν. Niceph. Call. 11 18: χωρία τὰ κάλλιστα ὧν εἶχεν αὐτόθι, τοῖς αὐτοῦ ξενῶσιν ἀπεχαρίζετο. Manuel Moschopulus περὶ σχεδ: κοιτῶν κυρίως μὲν οἶκος ὁ περιέχων κοίτας πολλάς, ὡς οἱ ξενῶνες.

ὀμφίκιον ut in priore editione, pro ὀφφίκιον, ut p. 516 c officium. vide ad Cedrenum.

ὀσπίτιον hospitium. pag. 525 et 347. idem p. 325 b ἀπρόσμαχον οἰκητήριον: codex GB ὀσπίτιον. v. Ind. Astrampsychus: ἔστι δὲ τὸ ὀσπίτιον τοῦτο εἰς πᾶσαν πρᾶξιν τυχηρόν. Rationale Imperii sub Imp. Alexio Comneno: ἐσχιδεύθη τὸ ὀσπίτιον αὐτοῦ ἐγγὺς τοῦ ἱπποδρόμου διακείμενον. Glossarium ms πέτανρα καὶ τὰ σανίδια ἐν οἷς στεγάζομεν τὰ ὀσπίτια. utitur Georgius Alexandrinus in vita Chrysostomi, Iohannes Cantacuzenus aut Sultanus Aegypti in epist. ad Cantacuzenum Imp. p. 756, Concilium Chalcedon. act. 11, Constantinus de administ. Imp. Graecus Interp. Basilic. lib. 47 tit. 1. in interpret. l. Lucius 32. D. de donat. hodie σπίτη vel σπίτι dicunt. Auctor GB ἐμπένης μὲς ταῖς φαμιλίαις τὰ σπήτια δυσφανίζεις. Alexius Rharturus doct. 2. Bessarion Cardinalis epist. ad paedag. filiorum Thomae Palaeologi.

οὐννάρχης. p. 67 d in alio codice ῥῆξ τῶν Οὔγγρων. Glossarium ms D. Cancellarii Οὖννοι οἱ Οὔγγροι. vide pag. eand. a.

ὄψις obses p. 263 b. eadem pag. 263 a βασιλεὺς δὲ δέδωκέ τινας τῶν ἐξ αἵματος ὁμήρους: codex GB ὑψιδας. Theophanes in Leone: λέγοντες ὅτι δίδομεν ὑμῖν ὑψιδας τὰ τέκνα ἡμῶν.

ὀψώνιον opsonium, stipendium. Theodoretus in epistolam Pauli ad Romanos cap. 6: εἰκότως καὶ τὸν μισθὸν ὀψώνιον κέκληκεν· ὀνομάζειν γὰρ οὕτω φίλον αὐτῷ τὸ στρατιωτικὸν σιτηρέσιον. Andronicus Iunior in diplomate pro Monembasiotis: οὐδὲ αὐτοὶ ὀφείλωσι χάριν μαγειρίας ἢ ὀψωνίου ἢ ἄλλου τινὸς ζητήματος ἀπαιτεῖν τι ἐξ αὐτῶν. v. Glossarium ad Cedrenum.

παχτώνειν pacisci. vide Meursium ad Constant. de administ. Imp. c. 44.

παλατῖνος Palatinus p. 156 b. Palatinus quis sit explicat Nicetas. alias Palatini nomen generale est, eoque omnes continentur qui in sacro Palatio militant; de quibus vide lib. 12 Cod. tit. 23 et 28, et ibi Cuiacium; Iulianum Antecessorem in Scholiis ad Novellam 22 cap. 82, Glossarium Isidori in Basilides. de Palatinis vide etiam Glossarium Nomicum, et quae ibidem observavimus.

πάνον pannus, linteum pag. 213 et 365. Basilica lib. 35 tit. 1 cap. 22 § 6: σφραγισθῆναι διαθήκη λέγεται εἰ καὶ τὸ πανίον ἐν ᾧ ἐμβάλλεται σφραγγισθῇ. ex l. 22. D. qui testam. fac. poss. nam etiam πανίον dicebant, ut apud Codin. de offic. πανίον κίτρινον. Auctor GB in historica narrat. de Belisario: πανία χρυσοΰφαντα ἐκρέμασαν εἰς τείχη. Andronicus iunior in diplomate pro Monembasiotis: ἢ πανίου ἢ λινοκόκκου. idem Nicetas p. 312 πρατοὶ τῶν ὀθονῶν: codex GB πανοπράται.

παπᾶς ἱερεύς, sacerdos. Cedrenus p. 342 c: τὸν βαΐουλον αὐτοῦ παπᾶν ἐποίησε. Auctor GB κροῦν δὲ καμπάνες δυνατά, μαζωνοῦνται παπάδες, καὶ ψάλλουν ἕως τὸν οὐρανόν. πάπας autem vel πάπα pro pontifice R. sumitur p. 130 b.

παρακοιμώμενος. Iohannes Cantacuzenus lib. 1 c. 2: τῇ τοῦ παρακοιμωμένου τετιμημένου ἀξίᾳ. Constantin. de adm. Imp. cap. 43: Βασιλείου τοῦ παρακοιμωμένου οἶκος. Codinus de offic. ὁ παρακοιμώμενος τοῦ κοιτῶνος εὑρίσκεται κεφαλὴ τῶν ἐν τῷ κοιτῶνι παιδοπούλων καὶ τῶν κοιτωναρίων. Leo Grammaticus: τοῦ δὲ βασιλέως διερχομένου ἐν τῇ προελεύσει, ὄπισθεν Βασίλειος περιεπάτει φορῶν σκαραμάγγιον μετὰ σπαθίου, ὡς ἔθος τοῖς παρακοιμωμένοις. paracoemomenus igitur gladium et scaramangium imperatoris ferebat. v. Meursium et Glossarium nostrum ad Cedrenum, περὶ τοῦ κοιτῶνος προκαθημένου. vide Cantacuz. 1 48.

παραμονή. pag. 364 πελεκυφόρος βάρβαρος: codex

GB *παραμονή*. est autem *παραμονὴ* custodia, statio. Stephanus in Commentario in Aristotelis Rhetoricam hactenus inedito *τυραννίδος δὲ τέλος φυλακὴ ἦγουν λεγόμεναι παραμοναί.*

παραπόρτιον portella. Anastasius Biblioth. de vitis Pontif. Constantinus in Tacticis: *παραπόρτια δὲ μικρὰ περισσότερα.* vide ad Ced.

παρασκευή. p. 342 b *ἡ ἕκτη τῶν ἡμερῶν*: alius codex *παρασκευή*. dies sextus, dies Veneris. v. ad Cedr. et Glossarium Arabicolatinum.

πασίας Bassa apud Turcas. *τὸν Πασιάτην Θεόδωρον.* vide Meursium in v. *πασίας.*

πάτος divitiae, dives. vide Meursium.

πάτροκλον excusatio, praetextus. v. Meursium.

ποδαρούλλιον sella. p. 385 a *εἰς ἕδρας*: codex GB *ποδαρούλλια.* Eustathius ad Odyss. *η'* p. 1571 n. 20: *δηλοῖ δὲ (ἀνδράχλη) τὸ ἰδιωτικῶς γυναικεῖον ποδαρούλλιον.*

πόρτα pag. 108 et 368. idem p. 44 *πύλας τῶν πόλεων*: codex GB *πόρτας.* Leo Tact. cap. 11 § 48: *ἔμπροσθεν τῶν πορτῶν.* Leo Grammaticus: *καὶ μηδενὸς ἀνθισταμένου ἀνοίξαντες τὰς πόρτας εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν.* Auctor GB: *ἦλθε καὶ ἐκατέλαβε τοῦ κάστρου τε τὰς πόρτας, καὶ πόρταν ηὗρικεν λαμπρὰν ἐξ ἀδαμάντου λίθου.* v. ad Cedrenum.

πορφυρογέννητος porphyrogenitus. *ἐν τῇ πορφύρᾳ τεχθείς* Christodulus sive Iohannes Cant. in epist. ad Nilum: in purpura genitus. Idatius Episcop. in Fastis Consularibus: *ipso anno natus est Honorius nobis in purpuris.* Porphyrogeniti dicti vel quod nati purpura exciperentur, patre iam imperatore (huc alludit Proclus orat. 4, loquens de Christo: *ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης ἀνθ' ἁλουργίδος τὰ σπάργανα*), vel a domo in qua Augustae pariebant. Constant. Manasses: *πορφύραν ὀνομάζουσιν ἐκεῖνον τὸν οἰκίσκον.* Anna Comnena Alexiados lib. 6: *κατὰ τὸ ἀφωρισμένον πάλαι ταῖς τικτούσαις τῶν βασιλίδων οἴκημα ἐπὶ ταῖς ὠδῖσιν εὑρηκώς. πορφύραν τοῦτο ἀνέκαθεν ὀνομάζουσιν, ἐξ οὗ καὶ τὸ τῶν πορφυρογεννήτων ὄνομα εἰς τὴν οἰκουμένην διέδραμε.* adde lib. 7 non multo post initium. idem Manasses *πορφυρόπαιδα* appellat eum qui in purpura natus est, in versibus qui habentur in calce libri calamo exarati,

πορφυρόπαις, γόνος αὐσονάνακτος καρτεροθύμου,
Ἀνδρόνικος μεγάθυμος, ἐϋμελίης πολεμιστής,
ᾧ γέρα πρῶτα σεβαστοκρατορίης νεῖμ' ὁ φυτεύσας.

πρίγκιψ princeps. Nicephorus Gregoras 4: *πρίγκιψ Πελοποννήσου καὶ Ἀχαΐας.* Menologium mense Maio die 24: *ὧν οἱ μὲν ἦσαν κόμητες, οἱ δὲ τριβοῦνοι, οἱ δὲ*

πρίγκιπες. adde Cantacuzenum p. 753, Annam Comnen. Alex. lib. 3, et quae dicam in Glossario Nomico v. πρίγκιψ.

προβέα pellis, membrana pag. 281. idem p. 235 a καὶ δέρριν ἐξημμένον: codex GB προβέαν. hodie προβία.

πρόεδρος pontifex, antistes, praesul p. 140 c et p. 393 προεδρεύων ἱερατικῶς τῆς πόλεως. Anna Comnena Alexiad. η: ὁρᾷ τὸν τῆς Χαλκηδόνος πρόεδρον Λέοντα τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἠμφιεσμένον. Theophylactus Simocatta hist. Mauricianae lib. 3 cap. 2: μετ' οὐ πολὺ δὲ τὸν τῆς Κωνσταντίνης πρόεδρον ὁ στρατηγὸς εἰς τὸ στρατόπεδον πρεσβευτὴν διεπέμπετο. alii πρόεδροι erant Palatini, de quibus Meursius in hac dictione. Anna Comnena Alexiad. β: τῷ τῶν προέδρων τετιμηκὼς ἀξιώματι. erant autem numero plures, et inter eos primarius πρωτοπρόεδρος dicebatur. eadem Anna lib. 3: ἐστάλησαν διὰ τοῦ πρωτοπροέδρου Κωνσταντίνου.

πρόκοιτος. v. Glossar. ad Cedr. in παρακοιμώμενος.

πρόκυψις prospectus. vide ad Codinum de officiis.

προσώψιον faciale. v. Meursium.

πρωτεκδικεῖον. vide Gloss. ad Cedrenum in v. ἔκδικος, et Meursium in eadem voce.

πρωτοασηκρήτης. quis diceretur ἀσηκρήτης, docet Glossarium ad Cedrenum. Suidas in Etymologico ms penes virum Illustrissimum D. Petrum Seguierium Franciae Cancellarium: ἀσηκρήτης ὑπογραφεὺς ὁ τοῖς τῶν κρατούντων μυστηρίοις ὑπηρετούμενος. οὕτω παρὰ τῇ Αὐσονίδι διαλέκτῳ τὸ ἀσηκρήτης ὄνομα ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις μεθερμηνεύεσθαι βούλεται. πρωτοασηκρήτης autem est primus a secretis: erant enim plures. Protosecretarius in Hypomnestico de Anastasio Apocrisiario.

πρωτονοτάριος notariorum primicerius, primus inter notarios. vide ad Cedrenum.

πρωτοστράτωρ. strator, qui dominum in equum sublevabat, πρωτοστράτωρ primus Imperialium stratorum. Anna Comn. Alex. η: Μιχαὴλ πρωτοστράτωρ αὐτοκράτορος τοῦ δοῦκα. v. Meursium et Glossar. nostrum ad Cedrenum.

ῥάσα rasa, vestes monasticae. p. 175 c καὶ τῆς τῶν ἐσθημάτων μεταβολῆς: codex GB habebat ῥάσα. hinc ῥασοφορεῖν. Balsamon ad can. 5 Synodi CP p. 560 a: εἰσελθόντων εἰς μοναστήρια καὶ ῥασοφορούντων, et in can. 19. S. Basil. ad Amph. κἂν γὰρ μὴ ἀποκαρῇ τις ἀλλὰ ῥασοφορήσῃ. et ῥασοφόροι. Bals. d. p. 560 b. vide Hugonem Menardum ad Concordiam regularum sancti Benedicti.

ῥήξ, ῥήγας rex p. 109 a. Anna Comnen. Alex. 8: ῥηγῶν τε καὶ δουκῶν καὶ κομήτων. Theophanes: ῥῆγα καλέσας ἑαυτὸν γῆς τε καὶ θαλάσσης. item πρὸς Ζιλίτβιν τὸν ῥῆ-

γα τῶν Οὔννων. Auctor GB: *γοργὸν πεζεύει προσκυνᾷ ὁ Βέλθανδρος τὸν ῥήγαν. ὁ ῥήγας τοῦτον κατιδὼν πολλὰ γονυκλιτοῦντα.* vide Indicem, et Glossarium ad Cedrenum.

ῥήτωρ qui scripturas instar oratoris ecclesiastici interpretabatur. vide Meursium in ea dictione.

ῥικτάριον. p. 109 a *τὸ δόρυ ἴθυνε:* codex GB *ῥικτάριον.* hastile, iaculum. dicebam legendum *ῥιπτάριον* a *ῥίπτω*, quod de iaculo dicitur. Glossae Cyrilli: *ῥίπτω ἐπὶ ἀκοντίου*, iacio, iaculor, proiicio. Glossarium ms: *βηρύτται τὰ ῥιπτάρια.* Constantinus in Tact. p. 3: *ἄλλοι δὲ ἀπὸ μακρόθεν ἔρριπτον, ὡς εἴρηται, τὰ ῥιπτάρια.* et p. 42: *εἰς τὸ ῥίπτειν ῥιπτάρια καὶ μένανλα.* hinc *ῥιπταρίζειν* iaculari. idem Const. p. 4: *οἷον ἢ τοξεύοντες ἢ ῥιπταρίζοντες*, et p. 14: *ἵνα ὅπου ἁρμόζει ῥιπταρίζῃ εὐκόλως κατὰ τῶν πολεμίων.* et *ῥιπταράτοι*, p. 42: *οἱ δὲ ῥιπταράτοι ὠφελοῦσι καὶ ἔξωθεν τῆς παραταγῆς.* et *ῥιπταριστὴς* apud eundem p. 8. verum in indice Wolfii scribitur *ῥικτάριον.* emendemus obiter Leonem Tactic. cap. 9 § 58, ubi editum est: *τοὺς δὲ λεγομένους ψιλούς, σκουτάρια, ἀκόντια μικρά, τζικούρια.* legendum enim *σκουτάρια, ῥικτάρια, ἀκόντια, μικρὰ τζηκούρια*, ut constat ex hac Iohannis Checi interpretatione: *leves autem habeant scuta parva, rhictaria, iacula, tzicuria parva.* sic etiam legebatur in eiusdem Checi libro cap. 5 § 5: *ῥικτάρια, τζικούρια.* nec audiendi sunt viri docti, qui putant *ῥιπτάρια* melius esse. Glossarium manu exaratum, quod utendum accepi ex Bibliotheca Illustrissimi Cancellarii: *ἀκινάκις, σπαθομάχαιρον, ῥικτάριν, δόρυ ἢ ἀκόντιον Περσικόν.* sed et hodie Graeci *ῥίκτω* dicunt pro *ῥίπτω.* ut quin vera lectio sit apud Nicetam et recta emendatio apud Leonem, dubitare non liceat. utrumque igitur et *ῥιπτάριον* et *ῥικτάριον* rectum est.

ῥόγα stipendium, roga. pag. 38 79 274 327. *συνηθὴς διανομὴ τῶν στρατευμάτων*, Nicephorus. Leo Grammaticus: *μὴ τοῦ στόλου τὴν νενομισμένην ῥόγαν λαβόντες.* Anastasius Bibliothecarius in historia Ecclesiastica, anno Heraclii 22: *erant autem quidam Arabum iuxta positorum, qui accipiebant ab imperatoribus rogas pauxillas ad custodiendum entomia eremi* (sic legitur in 2 mss, in Thuanaeo autem ctomia pro stomia, ut apud Theophanem *στόμια*, quae sunt fauces.) *eodem vero tempore venit quidam spado daturus militum rogas. et cum venissent Arabes secundum consuetudinem accepturi rogam suam* etc. Theophanes: *λαβεῖν τὴν ῥόγαν αὐτῶν.* Anna Comnen. Alex. 6: *τὸν πατριάρχην σφῶν ἠξίωσε μετὰ τῆς ἀλόγου ῥύγας.* hinc *ῥογεύειν* erogare. idem: *καὶ σωρεύσας τὸν περισωθέντα λαὸν ἐκ τῶν διαφόρων πό-*

λεων, ἐρόγευσεν αὐτούς. v. varias ad Nicetam p. 131, et Wolfii Indicem, et Glossar. ad Cedr.

ῥούτα ruta, multitudo, globus militum. vide Meurs.

ῥοῦχον rocus vel roccus pag. 213 217 251 381. Astrampsychus in *Πυθαγορ. λαξευτ.*: ῥοῦχον κόκκινον. item, εἰς τὸ ε΄: ὀσπίτιον δηλοῖ εἰς παῖδας καὶ εἴσοδον καὶ εὐτυχίαν καὶ καῦκαν καὶ ῥοῦχα πολλά. Cyrillus patriarcha CP: διὰ νὰ λάβῃ τὰ ῥοῦχά σου, δός του καὶ τὸ ὑποκάμισόν σου. Auctor GB βύσσινα ῥοῦχα καταξαμύτου. Additio 1 Capitul. Carol. c. 22: *et pedules paria quatuor, roccum unum.* sic legitur tomo 2 Conciliorum Galliae.

σάβανον linteum. Hierocles artis veterinariae lib. 2 cap. 98: λοῦσον τὸν ἵππον καὶ ἀπόμαξον σαβάνοις. Theomnestus ibidem: τῇ δὲ ἕκτῃ ἐξαγαγὼν τῆς φάτνης λοῦσον καὶ ἀπόμαξον σαβάνοις. Vegetius art. vet. lib. 3 c. 47: *sabanis validioribus abstergetur.* Collatio Carthag. 2 cum Donat. *cumque intra sabanum volumen schedae membranarum pro parte descriptum* etc.

σάγισμα instratum equi. Leo Grammaticus: τῶν ἵππων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν διερχομένων μετὰ χρυσῶν σαγισμάτων. item, εὗρεν αὐτὸν ἐντετυλιμένον ἐν τῷ σαγίσματι τοῦ δεξιοῦ ἵππου.

σαγίττα. p. 44 d βέλους ἐντός: codex GB σαγίττας. v. Suidam in ἄβλητα. Theophanes in Heraclio: ἔμειναν ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ δύο σαγίττων. Chronic. Alex. ἐξ ἧς ἔλαβε σαγίττας. Constantinus in Tact. Leo Tact. cap. 12 § 61: ἀπὸ ἑνὸς σαγιττοβόλου. hinc σαγιττάτωρ sagittator, apud eund. Leonem c. 4 § 57 et 7 § 57 et σαγιττοποιοί, d. cap. 4 § 50 et Constantinum in Tact.

σαγμάρια. num. 116 τὰ σκευοφόρα: codex GB σαγμάρια. animalia quae impedimenta et sarcinas vehunt. Constantinus in Tact. p. 16: ἔχειν σαγμάριον ἕν. Servius in 1. Aeneidos: *et hoc in multis nominibus observandum est, ut genus ex adiectione formetur, qua detracta in neutrum cadat necesse est, ut piscinalis locus, piscina cella, piscinale; sagmarius mulus, sagmaria mula, sagmarium.* Odo Cluniacensis lib. 1 de vita S. Geraldi: *interim vero omne stipendium quod in sagmariis Geraldi delatum fuerat, paulatim defecit.* Petrus Blesensis epist. 94: *quodsi milites nostros ire in expeditionem quandoque oporteat, sagmarii eorum non ferro sed vino, non lanceis sed caseis, non ensibus sed utribus, non hastis sed verubus onerantur.* et corrupte, saumarius. Auctor vitae S. Gebehardi Archiep. Salisburg.: *angebat e contra non carpento neque trahea, verum solis saumariis necessaria posse inferri.* saumarius Gallis *beste de somme*, Italis *bestia da somma.* et sauma pro onere vel sarcinis. Lutprandus LL. Lan-

gobard. tit. 59 § 1: *et tollant ad saumas suas caballos tres.* sic Provinciales *saumade* dicunt: est enim σάγμα. Achmes ὀνειρ. cap. 235: ἐκαβαλλίκευσεν αὐτὴν μετὰ τὸ σάγμα. Eginartus in vita Caroli M: *ut sunt cortinae et stragula, tapetes, fulcra, coria, sagmata.* inde sagmare. Glossae veteres: *sagmat asinum* σάσσει ὄνον. et *sagmatus* σεσαγμένος, ex emendatione Vulcanii, quem deinde secutus est Cl. Salmasius ad hist. Aug. p. 354. corrupte etiam Graeci σαῦμα dicunt pro σάγμα. Theophanes: ἐκάθησαν αὐτὸν ἐπὶ ὄνῳ σαυματομένῳ. sic legitur in codice ms Nicolai Fabri Peirescii viri perillustris. idem διὰ ζώων σαγματομένων. Eustathius σαγμάριον accipere videtur pro eo quod sagmariis imponitur: sic enim scribit ad Odyss. α': ἀστράβη, ὃ σημαίνει σέλλαν καὶ σαγμάριον, ut σέλλα referatur ad equos qui sellam ferunt, σαγμάριον vero ad equos sagmarios, quo mollius vehant. Vegetius sagmam appellare videtur artis Veterinariae lib. 2 cap. 59: *tunc sagmarum vel sellarum mensura conveniens.* Glossarium ms: ἀστράβη τὸ σαγμοσέλλιον. denique σαγμάριον pro sarcinis ipsis ponitur Leonis Tactic. cap. 9 § 58.

σακελλάριος sacellarius. Nicephorus Callist. lib. 18 cap. 44: σακελλάριος τῆς ἐκκλησίας καθεστηκώς. Chronicon Alexandrinum: σακελλάριος πατριάρχου. ἀπὸ τῆς σακέλλης aut σακκουλλίου aut σακκελλίου, a sacello. v. Indicem in βουλλεύει. Gregorius Nazianzenus orat. 3 in Iulianum: καὶ τὸ σακέλλιον προβληθήσεται. sic etiam scribitur orat. 4. Coripus 4:

gratior Augusti servans pia gaza sacelli.

hinc σακελλίζειν. Gloss. ms: διηθεῖται, ἀφυλίζεται, σακελλίζεται. vide Glossarium ad Cedrenum.

σακκούλιον. p. 133 c τὰ φασκώλια σφραγῖδι διασημαίνεται: codex GB σακκούλια. Glossarium ms: μαρσύπιον τὸ σακκούλιον. hodie σακκούλι.

σάλτζα ἔμβαμμα, intinctus p. 382 d. Italice *salsa.*

σανδάλιον ἀκάτιον, navicula p. 85. vide et p. 242.

σαπώνις νίτρον, sapo p. 97 b. corrupte antea legebatur νίπτρον in Indice. alii σαπώνιον dicunt vel σαπούνιον. Alexius Rharturus doctrina εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην παρασκευήν: ἄρχοντες ἴδετε ποτὲ μόνον τὸ σαπούνιν νὰ καθαρίζει ἄνευ ὕδατος. vel σάπωνα. Excerpta ex veteribus Glossis: saponem σάπωνα.

σεβαστοκράτωρ. Nicephorus Gregoras 4: ὁ μὲν γὰρ σεβαστοκράτωρ ἐς τὸ δεσποτικὸν ἀνάγεται παρὰ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα, ὁ δὲ μέγας δομέστικος ἐς τὸ τοῦ Καίσαρος, ὁ δὲ Καῖσαρ ἅμα τῷ πενθερῷ τοῦ δεσπότου ἐς τὸ τοῦ σεβαστοκράτορος. Georgius Logotheta in Chronico CP: ἀναγορευ-

θεὶς οὖν Θεόδωρος βασιλικῶς ἐχρᾶτο τοῖς πράγμασι, δεσπότας τε προὐβάλετο καὶ σεβαστοκράτορας. coronae ius habebat. quae tamen multum ab imperatoria differebat, ut scribit Anna Comnena Alexiados 3 p. 59 editionis primae.

σέκρετον secretum, secretarium. Andronicus iunior in diplomate pro Monembasiotis: *ἐν τῷ σεκρέτῳ τῆς βασιλείας μου.* vide ad Cedrenum.

σελέντια κατηχητήριοι λόγοι. v. Meurs. et Glossarium nostrum ad Cedr.

σέλλα sella, *ἀστράβη.* v. ad Cedr.

σεντούκια κιβώτια, arcae, scrinia. v. Meursium.

σκάλα scala. p. 55 c *βαλέσθαι ξυλίνην κλίμακα*: codex GB *σκάλαν.* Moschopulus *περὶ σχεδῶν*: *κλίμαξ ἢ κοινῶς σκάλα.* Cedrenus: *τῇ τῆς ἀκροπόλεως σκάλᾳ συνέτριψεν αὐτήν.* Constantinus in Tact. *καὶ σκάλας ξυλίνας.* hodie *σκαλί*, et *σκαλοῦνι* scalae gradus.

σκαλώνειν appellere. v. Meurs. Glossarium, et notas eiusdem ad Constant. de admin. Imp. cap. 9.

σκίγκος perna p. 206 d. v. Meursium.

σκλάβοι ὠνητοί, esclaves pag. 58. Iohannes Cantac. 4 14: *ἐξ ὧν ἔχει ἀφ' ἡμῶν σκλάβων.* hinc *σκλαβοῦν*, in servitutem redigere. Cyrillus patriarcha CP. contra Iud.: *καὶ τότες ἐσκλαβώθη ὁ Ἰεζεκιὴλ ὁ προφήτης, καὶ ἐτούταις αἱ δύο σκλαβείαις δὲν ἦσαν τόσον βαρείαις.* Auctor GB: *τοὺς δὲ ἄλλους κατεσκλάβωσαν.* et mox: *ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐθέντης τῆς Περσίας τὸ πῶς ἔχασε παντελῶς τὸ ἄνθος τοῦ φοσσάτου, καὶ ὅσους ἐσκλαβώσασιν, καὶ ὅσους ἐσκότωσαν, οὐκ οἶδεν ὅτι δράσειε.* alii *σθλάβους* dicunt, ut Nicetae pag. 85 in Annotat. Astrampsychus: *καὶ ἀσθένειαν καρδίας, καὶ ἀπὸ γυναικὸς σθλάβων καὶ δούλων ζημίαν.* atque ita intelligendum videtur quod scribit Constantinus Porphyrog. de them. lib. 2 them. 6: *ἐσθλαβώθη δὲ πᾶσα ἡ χώρα.* hinc *σθλαβογενῶν.* Anna Comnena Alexiados 2: *καὶ μᾶλλον τῶν εἰρημένων δύο βαρβάρων σθλαβογενῶν, τοῦ τε Βορίλου φημὶ καὶ τοῦ Γερμανοῦ.*

σκουτάριον θυρεός, scutum p. 56 d. Glossarium ms: *ἀρτήτομος ὁ τελαμὼν ἤτοι ὁ λῶρος, ἐξ οὗ ἤρτηται τὸ βαλάντιον ἢ τὸ σκουτάριον ἢ ἕτερόν τι.* item, *ἀσπὶς σκουτάριον.* vide ad Cedrenum.

σκουτέλλιον scutella. v. Meursium.

σοῦδα fossa. Constantinus in Tacticis: *ποίησον γύρωθεν σοῦδαν βαθεῖαν*, et postea *σοῦδαν ὀρύσσειν.* et de administ. Imp. *ἐν ᾧ καὶ σοῦδαν οἱ παλαιοὶ ποιησάμενοι.* Leo Grammaticus: *κόψας καὶ τὴν σοῦδαν πλατεῖαν.*

σουππέδιον suppedium, suppedaneum, *ὑποπόδιον*, scabellum quod pedibus subiicitur.

σπαρτζάμια ἐπανχένια ἀγλαΐσματα ἐκ τριχῶν συγκείμενα ἱππείων p. 120 c.

στούδιον monasterium ab Studio auctore eius nuncupatum, cuius meminit Iustin. Nov. 59 c. 6. Cedrenus: ὁ τοῦ Στουδίου ἡγούμενος. Theophanes: Πλάτων καὶ Θεόδωρος ἡγούμενοι τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου. Anastasius ita vertit, *Plato ac Theodorus Hegumeni Studii.*

στράτα strata, iter pag. 26. Glossarium ms: ὁδὸς ἢ στράτα. Auctor GB ἐκράτησας τῆς ξενητείας τὴν στράταν. Italice *strada.* et compositum διστράτον, bivium.

σχολαρίκιον inauris. Gloss. ms: ἐνώτιον, σχολαρίκιον.

ταβελλίων tabellio. Procopius ἀνεκδοτ. p. 124: ὅπερ ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι. vide Glossarium Nomicum.

ταβλίον κύβος, tabula pag. 358. Auctor GB: καὶ τὰ ταυλία καὶ τὰ χαρτία καὶ ζαρια νὰ τὰ καύσουν. Glossarium ms: πεττοὶ τὰ βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσι. lege ταβλία. dicebant et τάβλην, ut in Agathiae Scholastici epigrammate Antholog. lib. 1 cap. 61: ταύλην φεύγετε πάντες.

ταβλισμός stuprum. vide Meursium.

ταξίδιον vel ταξειδιον. Leo Grammaticus: ἀφόβως συνεξελθεῖν μετ' αὐτῶν ἐν τῷ ταξειδίῳ. vide Glossarium Cedreni.

ταρίδες dromones. p. 347 d δρομώνων ἱππαγωγῶν: codex GB ταρίδων.

τένδα aut τέντα tentorium, tabernaculum, papilio. p. 240 b τὴν σκηνὴν εἰσιών: codex GB τένταν. Leo Tact. cap. 5 § 9: φροντίσεις δὲ καὶ ἑτοιμάσεις καὶ τὰς λεγομένας τένδας καὶ ἀτεγείας, *tendas et ategias.* ategiae sunt καλύβαι, σκηναί. Iosephus ἁλ. 6 c. 31: ἐπεὶ σκηνοποιεῖσθαι πᾶσιν ἔθος τῷ θεῷ. Rufinus Aquileiensis ita vertit lib. 7 cap. 12: *quoniam ategias in honorem dei componi in templo ab omnibus mos est.* sic legendum. Constantinus Tact. p. 12 et 44. Theophanes in Theodosio. Leo Grammaticus: καὶ κατελθὼν εἰς τὴν τοῦ Καίσαρος τένταν. Gloss. Iuris: τένδα τὸ σφαιρικὸν διετεταμένος ὕφασμα· τένδω γὰρ τὸ διατείνω. promiscue igitur τένδα vel τέντα. sic Galli *tente*, Itali *tenda.*

τετραρεῖαι pag. 119, sed Meursius legit πετραρεῖαι. sunt autem petrariae machinae bellicae.

τετράς dies Mercurii. Petrus Alexandrinus can. 15: τετράδη γὰρ καὶ παρασκευῇ νηστευτέον, *die Mercurii et Veneris ieiunandum.*

τζαγγράτορες sagittarii: est enim τζάγγρα arcus: p. 53 a. idem p. 87. ἐκηβόλοι Ῥωμαῖοι: cod. GB μετὰ ζαγγρῶν. Iohannes Cantacuzenus hist. lib. 1 cap. 3 p. 108:

τῶν ἐκ τόξων Λατινικῶν τῶν λεγομένων τζαγγρῶν ἀφιέντων βέλη. Anna Comnena Alexiad. 8: τὸ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς τζάγγρας βέλος ἐμπεσὸν εἰς τὸ ἄκρον τῆς κόρυθος etc. Auctor GB in historica narrat. de Belisario: τζάγγραις καὶ μπαλαιστρερίδες, τόξα καὶ τοξατόρους. τζαγγροτοξότας Nicetas vocat p. 348 a et 351 a.

τζακισθῆναι θρανσθῆναι, sauciari, vulnerari p. 123 d.

τζεφέτον aromatis genus. v. Meursium.

τζουκούριον securis. v. Meursium.

τοῦβλοι πλίνθοι ὀπταί, lateres cocti. v. Meursium in τούβουλα.

τούφα τιάρα. Zonaras in Basilio Porphyrog.

τρεναίτιον fibula p. 69. v. in βούκλα.

τυμπάνιον pilea mulierum Cpolitanarum tympani formam referentia. v. Meursium.

ὑποκάμισον. p. 343 b τὸν ἔσχατον χιτῶνα: codex GB ὑποκάμισον. Codinus in παρεκβολαῖς: καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ τὸ ὑποκάμισον βρακίον καὶ τὸ σφικτούριον καὶ τὸ φακεώλιον αὐτοῦ λαβών. Glossarium ms: ἐπενδύτης τὸ ἐσώτατον ἱμάτιον, ὃ ὑποκάμισον λέγεται. vide supra in ζοῦχον.

φλάμουλον flamulum, vexillum pag. 300. Constantinus in Tacticis: τὰ φλάμουλα ἑκαστης τούρμας ἤ δρούγγου ἰδίας χρόας ἔχειν. Basilius in Naumachicis: προσθετέον δὲ τούτοις καὶ τριηραύλην καὶ κελευστήν· ἔστι δὲ ὁ μὲν ἰβουκινάτωρ, ὁ δὲ ὁ τὸ φλάμουλον κατέχων. sic legitur in Regio exemplari. et φλαμουλίσκια apud eundem Constantinum. dicunt et φλάμμουρα vel φλάμουρα. Manuel Moschop. περὶ σχεδῶν: σημαῖα τὸ φλάμουρον, quanquam in alio codice legitur φλάμουλον, ut annotatur in variis. Auctor GB: καὶ στήσασιν τὰ φλάμμουρα στὸν τεῖχον. nisi forte legendum sit φλάμπουρα. idem: λοιπὸν αὐτοὶ Χριστιανοὶ ἀκαρτεροῦν νὰ δοῦσιν σημάδην μέγα φλάμπουρον τὸν σταυρὸν τοῦ κυρίου. hinc φλαμπουριάρης. Auctor GB in historica narratione de Belisario: καὶ ἦ σὺ ἦσε φλαμπουριάρης, flammularius. verum nihil mutandum: idem Auctor: ἔρραξε τὸ καράβη, ἔστεμαν φλάμμουρα πολλά. vide Glossarium ad Cedrenum.

φεγγάριον luna. vide Meursium.

φόρεμα στολή, vestis. Concilium Florentinum sess. 16: φορεμένοι πάντες. vertunt: omnes cum sacris vestibus.

φόρος ἀγορά, forum. in diplomate Andronici iunioris: τοῦ σπανίου τοῦ ἐν τῷ φόρῳ πωλουμένου. occurrit passim.

φουρκίζειν ἐπὶ σκόλοπος ἀπαιωρῆσαι. v. Harmenop. et Gl. ad Cedr. in φουλκίζειν.

φωσσάτον ξενικόν. purior textus ξενολογία. externi milites. φωσσάτον pro castris et exercitu poni dudum observatum est. Idatius Episcopus in Fastis Consularibus: *et ipso*

χαντάκια.

χαρτουλάριον. ir
tularium, chartophylaciu

χαρτουλάριος c
micum in ea dictione.

χερνιβόξυστον.

χοιρομάνδριον

χρύσινος solidus
cap. 13: ἀπέστειλε πεντ
Schol. ita vertit: quinge
17. Iosephus episcopus N
Metropolitae Ephesi: τοῖ
τῷ τεσσαράκοντα χιλιάδ
μίτραν αὐτοῦ ἐνέχυρον.
κοντα χρυσίνους ἀπαιτεῖ

χρυσόβουλλον a
Θροσήμαντον: codex GB
scribebat cinnabari. Ann
αὐτοκράτορος χρυσόβουλ
βάρεως, ὡς ἔθος, διὰ β
admin. Imp. χρυσοβουλλι
43. vide Glossarium ad

INDEX VERBORUM,

Quae asterisco notantur, in variis quaere lectionibus)

ραξία 4, 7. 568, 3.
ιν 58, 13.
ινυμία 605, 8.
ιόμος 590, 20.
ί 352, 23.
τις 25, 3. 143, 18. 814, 2.
ις 799, 6.
ιασθαι 240, 1. ἀγχοινί-
ι 48, 16. 504, 10.
μενος ξίφος 750, 5.
ρόας 253, 25.
νής 584, 20.
707, 25.
ιθῆναι 707, 21.
ς 304, 26.
οιρος 738, 17.
ιτος 140, 26.
εῖν 402, 1.
όγητος 657, 1.
ως 616, 23. αἰσχίστως
. ἀληθεστέρως 442, 17.
ις 82, 22. 111, 4. 229, 19.
. χειρίστως 122, 23. 336,
3, 23. 523, 17.
οιησία 742, 27.
τος 8, 21. 361, 3. 604, 15.
).
ροπία 351, 27.
ροπος 380, 24. 396, 29.
ρόπως 136, 24. 241, 28.
).
ητος 140, 1.
ρίας λαλεῖν 579, 30.

* ἀδιάφορος i. q. φαῦλος 73, 22. 84, 31. 88, 26.
ἀδιύπνιστος 710, 16.
ἀεθλεύματα 636, 16.
ἀειπαγής 595, 11.
ἀερικός 443, 12.
ἀεροβάμων 105, 13.
ἀέρωσις 604, 6.
ἀθεμιτογαμία 338, 21.
* ἀθφοῦν 568, 22.
Αἰγαιοπελαγῖται 121, 15.
αἰγιδῶδες ἐπένδυμα 739, 6.
* αἴγιον 328, 24.
* αἱμομίκτης 184, 29.
αἰφνηδόν 86, 11. 723, 4.
ἀκαταγοήτευτος 584, 15.
ἀκατάπρηστος 732, 13.
ἀκατασταίρεστος 160, 15. 727, 16.
ἀκηδιῶν πνεῦμα 403, 3. 724, 20.
ἀκουοί 104, 12.
ἄκορσα σώματα 822, 18.
* ἀκουμβίζειν 171, 26. 719, 27. 721, 27. 722, 26.
* ἀκούμβισμα 406, 28. 547, 25. 666, 28. 709, 23.
* ἀκουμβιστήριος 171, 26.
ἀκρόγωνος 649, 20.
* ἀλατοπώλης 456, 26.
* ἀλκυωνῖτις 363, 24.
ἀλλακτόν 430, 8.
τὸ ἀλληλένδοτον τῶν κρίκων 7, 16.
ἀλλόπιστος 762, 21.

17.
* ἀναδοχή 140, 28.
ἀνάζωσις 640, 10.
* ἀναιτίατος 405, 27.
* ἀναχαράδες 217, 26. 495, 30.
ἀναχεχαλυμμένως 446, 15.
* ἀνακολώνειν 396, 30.
ἀνάκριβον 748, 10.
ἀνακυμβαλίζειν 756, 17.
* ἀναξομάλιος 485, 26.
* ἀναπαυτικόν 204, 24.
* ἀναπήδημα 675, 29.
* ἀνάπλιον 381, 26.
* ἀναμάρτωτος 489, 31.
* ἀνασαίνειν 518, 26.
* ἀνασηκῶσαι 389, 25. 451, 24.
ἀναστασμός 553, 4. 601, 15.
ἀναστάσιμος ἑορτή 590, 10.
ἀναστιβάζειν 806, 4.
* ἀνασύρνειν 739, 26.
ἀνάφανσις ἔαρος 521, 5.
ἀναχρέμψασθαι τὴν ψυχήν 5, 2. 422, 5.
* ἀνδρειωμένος 720, 24.
ἀνδρισταί 46, 3.
* ἀνδρόγυνον 420, 24.
ἀνδρομεγέθης 266, 3.
τὰ ἀνεγερτήρια 839, 19.
Ἀνεμοδούλιον 432, 20.
* ἀνεμομαχία 504, 20.
* ἀνεμοπόλεμος 493, 24. 503, 25. 720, 23.
* ἀνέμπλοκος 519, 26.
ἀνεπέγκλητος 60, 8. 501, 1. 568, 6.
* ἀντίναυλον 639, 29.
ἀντιπάλαισις 49, 22.
* ἀντιπολέμησις 466, 29.
ἀντισχύλευσις 713, 4.
ἀντιστασία 709, 8.
ἀντιστάτημα 708, 16.
ἀντώθησις 53, 24.
ἀντωθισμοί 203, 16.
ἀνυπεξάλυκτος 58, 18. 288, 1. 404, 16. 445, 5.
* ἀνώμαλον τὸ σῶμα 593, 21.
ἀνωμῶσαι 305, 15.
ἀξιαγώνιστος 119, 23.
ἀξιάζειν 661, 28.
ἀξιοπένθητος 113, 7.
* ἀξούγγιον 405, 22.
ἀπαγίδευτος 186, 8.
ἀπαναιδεύεσθαι 287, 1.
ἀπαναστεῦσαι 227, 24. cui similia ἐξαναστεῦσαι et ἐπαναστεῦσαι apud Genesium.
ἀπανθρωπῖσαι 462, 9.
ἀπαραλύμαντος 855, 22.
ἀπαυθαδῆσαι 516, 1.
ἀπαυχένισις 485, 17.
ἀπαχρειοῦν 365, 4.
* ἀπείλημα 282, 22.
ἀπειρητέος 359, 7.
* ἀπελατίκια 203, 27.
ἀπεριθάμβητος 583, 9.
ἀπεριθαμβήτως 438, 20. 729, 18.
* ἀπερικαλύπτως 339, 26.
ἀπερυγγάνων 842, 12.

ἀποδριξασθαι 194, 19. 402, 10. 558, 6. 780, 21. ἀποθριχθῆναι 396, 8.
ἀποκαρπεύεσθαι 391, 18.
τὸ ἀπόκρεων 674, 4.
* ἀποκρισιάριος 81, 24. 245, 23.
ἀποκρούνισμα 558, 11.
ἀποκρυβή 207, 6. 317, 19. 386, 12.
ἀπολιγωρῆσαι 645, 3.
ἀπολιχμᾶν 808, 22.
* ἀπομικρόθεν 478, 22.
ἀπονανιᾶν 427, 23.
ἀπόπλοια 475, 6. 716, 20.
ἀποσαρῶσαι 63, 8.
* ἀπυσφουγγίσαι 458, 26.
* ἀποτάξασθαι τῷ κόσμῳ 397, 26.
ἀποτμηματίσαι 252, 7.
ἀποφροντίσαι 330, 2.
ἀπρόϊτος 52, 24. 77, 2. 323, 21.
* ἀπρομήθευτος 311, 26.
* ἀπροσεξία 526, 24.
ἀπροσφαλής 274, 16.
ἀπροσφυής 260, 1. 639, 11.
ἄρα] δθεν ἄρα i. q. δθενοῦν 586, 21.
ἀρέμβαστος 790, 27.
ἀρεταίνειν 271, 21.
ἄρχλαι 175, 22. 718, 27.
* ἅρματα i. q. δπλα 82, 27. 86, 29. 124, 28.
* ἁρματωθῆναι 90, 26.
* ἁρμενίζειν 224, 26.
* ἁρνίν 623, 27.
* ἀρσενοκοίτης 282, 23.
ἀρτιστεφής 561, 15.
ἀρτίωσις 102, 18.
ἀρχιθύτης 316, 14.
* ἀρχόντισσα 580, 20.
* ἀρχοντόπουλον 499, 26.
* ἄς 322, 25. 322, 26. 579, 18. 742, 25.
* ἀσήμιον 707, 27.
ἀσιδήρωτος 142, 21. 513, 2.
* ἀσκανδάλιστος 705, 25.
* ἀσπρίζειν 605, 26.
* ἄσπρος 142, 28. 156, 26. 327, 25. 351, 23. 427, 15. σ' ἄσπρα 542, 26.
ἀστροθεάμων 601, 1.
* ἀστροφάντωρ 286, 27.
ἀστροφέναξ 286, 23.
ἀστυπολῖται 415, 5. 474, 17. 492, 12. 505, 17.
ἀσιυπόλοι 755, 10.
ἀσυναφής 391, 25.
ἀσυνοίκισιος 195, 1.
ἀσυντηρήτως 730, 18.
ἀσχημόνημα 187, 22.
ἀσχόλησις 586, 20.
ἀτοπεῖσθαι 606, 21.
ἀτόπημα 223, 14. 304, 5. 839, 5.
* ἀτράκτιον 101, 26.
αὐτενέργητος 750, 9.
αὐτόαιμοι 485, 9.
* αὐτοκαλλονή 349, 23.
αὐτοπείρως 233, 16.
ἀφανέρωτος 140, 27. 535, 25.
ἀφανιστήριος 763, 16.
ἀφαντοῦν 194, 7. 208, 9. 215, 19. 244, 12. 271, 25. 274, 1. 295, 2. 322, 20. 327, 8. 438, 4.
ἀφάντωσις 255, 22. 436, 21. 624, 14.
ἀφιλανθρώπως 475, 23.
* ἀφίλοικτος 475, 25.
ἀχαρίτωτος 151, 2. 668, 5.
Ἀχελώ i. q. Ἀγχίαλος 171, 1. 482, 2. 505, 20. 561, 10.
ἀχθοφόρημα 79, 14.
* ἀχλαδαία 239, 25.
ἀχλαδοφοροῦν δένδρον 239, 11.
ἀχορτασία 472, 21.
ἀχρειότης 288, 21.
ἀχρησίμευτος 235, 26. 823, 24.
ἀψινθιώδης 125, 20.
* βαβί(ύ)ζειν 395, 22. 418, 27.
* βαΐουλος 291, 14. 628, 24.
* βαλάνιον 661, 23.
* βάλκα 324, 26. 711, 26. 721, 25.
* βαλμαδική 273, 24.
βάπτων εἰς νοῦν 267, 13. 285, 1. 336, 16.
* βάραγγοι 224, 27. 239, 26. 323, 26. 342, 28. 344, 28. 447, 27. 532, 26. 745, 24. 756, 25.
* βαρβ(δ)αριώτης 354, 27. 447, 28.
* Βαρδάριος i. q. Ἀξιός 666, 26.
* βαρέματα 231, 27. 233, 26.
βαρυαλγήσας 256, 7. 511, 13.
* βαρύγερως 341, 26.
βαρυηχεῖν 217, 16.
βασιλειᾶν 107, 5. 363, 10. 406, 3. 489, 13. 711, 9. 742, 14.
βασιλευτής 282, 10.

* βασιλικόπεδον 287, 26.
* βασιλογράφιον 405, 28. 462, 26.
* βάσμουλοι 98, 25.
βελοστάσια 365, 6.
* βεστιάριον 75, 23. 195, 24. 270, 26. 272, 26. 465, 24. 681, 26.
* βίγλαι 489, 27. 534, 23.
* βιζασιερός 623, 27.
* βιζύον 590, 26.
* βλατίον 40, 28. 99, 27. 114, 27. 129, 27. 158, 25. 674, 25.
* βογόμιλος 107, 24.
βοοσχήμων 464, 8.
* βούκινον 233, 25. 495, 30.
* βούλα 129, 24.
* Βουλγαροκτόνος 488, 23.
* βουλγίδιον 242, 25.
* βουλώνειν 267, 25. 355, 15.
* βουτζίον 672, 25.
* τὴν βράκα 352, 28.
* βραχνός 750, 26.
* βραχυπρόσοδος 482, 16.
* βρεκτὰ ὄσπρια 189, 28.
* βροχή 86, 26. 666, 30.
* βρῦσα 837, 22.
* βρῦσις 428, 26. 666, 31.
βρυχητίας 742, 10.
* βρωμόγερως 357, 18.
* βυζάνειν 660, 25. 778, 25.
* βυζάστρια 291, 15.
* βυτζομάχαιρον 458, 24.
* γαγίλα 299, 23.
* γάδαρος 86, 30. 781, 22.
γαλουχός 763, 5.
* γαρδηνάριος 824, 20.
* γάστρινα σκεύη 260, 25.
* γελοιαστικός 410, 24.
* γεμάτος 149, 25.
* γενεαὶ γενεαί 249, 24. 369, 24. ἀνὰ μέρος καὶ μέρος 39, 25. ὀλίγους ὀλίγους 778, 23. τάξεις τάξεις 123, 25. χείρων καὶ χειρότερος 681, 24.
* γενικός 581, 25.
* Γενουβίσος 260, 28.
γεράνεα χρώματα 490, 10.
* γεύματος ὥρα 139, 26. 534, 25.
* γλυκοκάλαμος 658, 26.
* γλυκοσύντυχος 557, 25.
* γλυτῶσαι 445, 22. 657, 25.
γλωσσώδης 350, 27.
* γομάτα 101, 27.
* γόνατον 288, 24.
* γονικός 794, 25.
* γοργοσκανδάλισιος 230, 25.
* γούργουρον 606, 24.
* γυβεντίζειν 790, 28.
* γυναικάριον 591, 24.
* γυναικώτερος 386, 26.
γυναιχόμαιμος 336, 3.
* τῇ γυνῇ 602, 22.
* γυράζειν 142, 25.
* γυρεύειν 85, 24.
* γωνιάζειν 652, 26.
δαιδαλευτής 404, 1.
δαιμονόληπτος 485, 11.
δαιμονώδης 279, 11.
δαίτρευμα 500, 6.
δακρυρρόημα 317, 9.
Δάνουβις 103, 29. 123, 26. 198, 23.
* δάσωμα 666, 29.
δαυλός 734, 28.
δείλανδρος 791, 22.
δείλανσις 508, 3.
δεκάστρια 59, 15.
* δελήτιον 77, 24.
δεξιοστροφεῖν 47, 3. 454, 20.
δεσμόχειρες 501, 6.
* δεφενδεύειν 777, 24.
* δημογερτεύειν 560, 24.
δημοπρόβλητος 744, 20.
δημοσιακός 586, 25.
διαβολεύς 645, 23.
διαγκοινήσασθαι 808, 5.
διαδορατισμοί 203, 15.
διαδοτικός 579, 4.
διακηπεύειν 141, 18.
διακηρύκευμα 110, 11. 227, 4.
διακόντισις 404, 17. 678, 18.
διαλλάκτωρ 514, 5.
διαμηνύειν 218, 5. 312, 23. 321, 26. 528, 1.
διαμορφάσαι 715, 9.
διαξιφισμοί 839, 23.
διαρρενοῦν 89, 23. 313, 6. 825, 9.
διαρτία 160, 2.
διασείδιον 614, 26.
διασκεδαστικός 422, 6.
διαφορογενεῖς 321, 10.
* διβόλεος 539, 23.
διεκσπᾶσθαι 348, 8.
διένεξις 311, 6.
διεντυποῦν 347, 22.
διευμαρίζειν 563, 20.

δικαιοδοτικός 306, 9.
δίκαιος πρὸς τὴν ἀρχὴν i. q. ἄξιος τῆς ἀρχῆς 67, 6. 285, 5.
δικαιούμενος εἰς ἀρχήν 166, 2.
δικαιωτικός 306, 26.
διομάλισις 604, 4.
διοργᾶν 704, 22.
διπλοκιόνιον 710, 26.
διπλότης 329, 26.
* δισάκιν 784, 24.
* δισκοποτήριον 758, 23. 788, 23.
* διτζέριος 636, 25.
* δόκανον 750, 25.
δοκανώματα 213, 6.
δοκάριος 512, 26. 821, 24.
* δοκιμάζων κωλύειν 528, 22. 563, 26. 810, 23.
* δοκόφρων 713, 25.
δομήτωρ 66, 7.
δοναχίσκος 576, 17.
δοξοθηρεῖν 650, 19.
δοξομανεῖν 713, 17.
δορυφορία 73, 10. 155, 8. 266, 14. 580, 23.
δουκαινα 600, 20.
δουκάτα 89, 25. 539, 2.
δουκικὴ ἀρχή 113, 9. 523, 2.
* δουλεία 197, 26. 642, 25. 674, 23.
* δραγουμανίζειν 188, 28.
δραπέτευμα 735, 15.
δυσόκαρπα 661, 4.
δυάρμενος 824, 19.
δυσαχθοῦντες 191, 6.
δυσδιέλικτος 497, 5.
δυσήκουστος 389, 9. 422, 7.
δυσχάλινος 753, 18.
ἐγκλητεῦσαι 695, 26.
ἐγκόμβωσις 591, 12.
* ἐγκουσάτος 222, 29. 264, 29.
* ἐγκράζειν 272, 25.
* ἔγκρασμα 297, 25. 433, 25. 674, 22.
* ἔγκρυμμα 252, 27.
* ἐγκρυμματώδης 813, 25.
* ἐγλιστρᾶν 759, 22.
* ἐγλυτῶσαι 342, 26. 451, 25.
ἑδρίασμα 375, 17.
* εἰδήματα 73, 30
* εἰκασία imago 388, 9. 453, 15. 470, 22.
* εἰσοδήματα 574, 25. 787, 28.
εἰσρύεται 719, 5.
ἐκβίωσις 632, 17. 792, 5.
ἐκγυμνῶσαι 675, 23.
* ἐκκαστρίσαι 340, 25.
ἐκκόμισις 542, 22.
ἐκμηχίζεσθαι 733, 9. 752, 16.
ἐκμηνίειν 425, 12.
ἐκξιφίσασθαι 444, 10.
ἐκξιφισμός 815, 3.
ἐκουσιότης 821, 1.
ἐκπεριίστασθαι 425, 4.
ἔκπλοια 415, 3. 789, 23.
ἐκτονοῦν 821, 5.
ἔλεγμός 242, 3.
ἑλκίζειν 604, 15.
ἐμβρίμησις 750, 14.
ἐμμανδρεῦσαι 548, 14.
ἐμπεριχροτεῖν 634, 20.
ἐμπερίτομος 247, 14.
ἐμπήδησις 503, 16.
ἐμπολεῖν σοφίσμασιν 793, 6.
ἐμπόρπησις 629, 19.
ἐμπυρευταί 404, 19.
ἐνέδρευμα 19, 1.
ἐνηθίσαι 754, 10.
ἐνλυτᾶν 578, 19.
ἔνναι 79, 1. 323, 8.
* ἐννοιάζεσθαι 561, 29. 809, 21.
ἐννόσσευσις 582, 16.
* ἐνοχή 268, 24. 422, 26. 427, 26. 584, 26. 638, 25.
ἐνσαχχεύσαι 635, 5.
ἐνσχολιεύεσθαι 578, 17.
ἐνσύσσημος 246, 29.
ἔντριτα σχοινία 287, 19.
ἐντυμβεῦσαι 538, 14.
ἐνυπνιασμοί 441, 12.
* ἐξανασκάψαι 72, 25.
* ἐξεικονισμός 594, 15.
* ἐξοδιάσαι 127, 27. 467, 25. 481, 27. 630, 28.
* ἔξοδος i. q. δαπάνη 75, 21. 428, 25. 481, 28. 630, 27.
* ἐξόμπλισις 630, 24.
* ἐξομπλισμένη 607, 24.
* ἐξομπλωτός 114, 28.
* ἐξοριάσαι 634, 25.
ἐξουθένημα 598, 7.
* ἐξστραμβουλισμένος 738, 16.
* ἐξυπόλυτος 784, 25.
* ἑξώκασιρον 526, 25. 706, 24.
ἐπαλληλίζειν 638, 15.
ἐπανάπτων 498, 17.
ἐπανηκέναι 214, 12. 618, 2. 809, 13.

* ἐπανοίκια 166, 25.
* ἐπανωκλίβανον 246, 23.
ἐπεγχρίπτειν 811, 4.
ἐπειγωλή 616, 9. 658, 12.
ἐπεισκώμασις 335, 24.
ἐπέμβαμμα 787, 3.
ἐπεμβριμήσασθαι 312, 21.
ἐπεμβύεσθαι 525, 16.
ἐπευλογεῖν 79, 19.
ἐπιβοήθησις 235, 11.
ἐπιθωράκιος στολή 246, 10.
ἐπικαταπτῆναι 540, 2.
ἐπικύσμημα 632, 9.
ἐπικροτάφιος 786, 14.
ἐπιλέγδην 31, 2. 110, 7. 422, 18.
* ἐπισκοπιανοὶ οἶκοι 338, 26.
ἐπισταλάττειν 467, 14.
ἐπιστήθιος φλέψ 536, 8.
ἐπισυνδρομαί 113, 25.
ἐπισφράγισμα 561, 4.
ἐπιτειχιστής 177, 23.
ἐπίτορον ἁλαλάξαι 519, 17.
ἐπιτράγημα 755, 14.
ἑπτακόρυμβος 333, 13.
* ἑπτάτρουλος 333, 24.
ἐρευθοῦσθαι 184, 19.
ἐρευνητικός 640, 1.
ἐρυθροσήμαντον γράμμα 66, 22.
ἐρωτόεις 807, 11.
ἑταιρειάρχεια 348, 21.
ἑταιρειάρχης 313, 2.
ἑτεροζύγησις 774, 1.
ἑτερότητος 345, 1.
ἔτι καὶ ἔτι 573, 8.
ἑτοιμορρεπής 191, 8.
* εὔκαιρος i. q. κενός 219, 19. 672, 26. 788, 25.
* εὐκολοκράτητος 37, 19.
εὐλογητής 339, 16.
εὐμεθάρμοστος 602, 7.
εὐμορφοῦν 827, 26.
εὐνητής 804, 2.
εὐρυχανδής 359, 7.
εὐσπούδαστος 132, 2.
ἐφάμαρτος 93, 7.
* ἔφτιασμα 779, 25.
ἐφυπνοῦν 510, 12.
ἐχθραντικός 371, 4.
ἐχόμενα i. q. πλησίον 45, 16. 68, 17.
* ἐψήνειν 433, 29.
* ζάγανον 433, 26.
* ζαγάριον 602, 23. 688, 28.
* ζάγγρον 174, 26.
ζαγκράτορες 104, 16.
* Ζαγορά i. q. Αἶμος 103, 30. 487, 26. 488, 33. 561, 21. 617, 25.
* ζαλίζειν 368, 26. 505, 25.
* ζαπέτια 579, 28.
* ζάριν 729, 26. 736, 30. 792, 26.
* ζαρωμένος 357, 23. 507, 25. 764, 26.
ζοῦμπρος 433, 16.
ζωοπάροχος 52, 12. 545, 13.
μεθ' ἡμέρας 386, 4. 576, 10. 646, 10. 700, 14. 845, 15. πρὸς ἡμέρας 793, 22.
θαλασσοφυλακεῖν 127, 15.
θεατροβάμων 376, 9.
θεατρομανής 375, 18.
θειασταί 629, 20.
θεῖος ὁ πρὸς πατρός 489, 8. 562, 14. 604, 19. πρὸς μητρός 574, 6. 660, 20.
θεμίστευμα 705, 19.
θεόλεκτος 92, 18.
θεοσύλλεκτος 692, 11.
* θεοτοκίτης 530, 25.
θεοφύτευτος 716, 8.
θεραπευτήρια 729, 3.
θερμορρόη 194, 13.
θεωρεῖα 521, 8.
θηριογνώμων 200, 24.
θηριώνυμος 802, 18.
θηροκομεῖν 161, 13. 647, 17.
θήσας i. q. θεὶς 289, 27.
θρασαύχην 753, 18.
θυγατρόπαις 623, 17. 676, 2.
θωϋσμὸς 433, 14.
Ἰγγλινία 611, 4.
Ἰγγλῖνοι 547, 4.
* ἱερακάριος 688, 29.
* ἱεράκιν 327, 24. 688, 27.
Ἰκονιάρχης 524, 4.
Ἰκονιαρχία 827, 18.
* ἵνα 500, 22. 587, 19. 597, 16. 783, 23.
ἴνφας 352, 10.
ἰοβάφινος 328, 16.
ἱππάσια 521, 14.
* ἱπποσελιακός 680, 24.
* ἱστία 656, 26. 722, 25. 814, 25.
* ἱστορῆσαι i. q. ἀναστῆσαι 432, 23. 433, 21. 553, 24. 581, 30.
* καβαλλαρικός 37, 31. 720, 23.

* καβαλλάριος 47, 25. 143, 26.
* καβαλλικεύειν 48, 26. 142, 28. 490, 4. 674, 25.
* καβαλλίκευμα 470, 24.
καγκελλάριος 262, 1. 497, 16.
* καγκεράριος 262, 26.
κάζεσθαι 11, 19. 240, 24. 295, 18.
καθηδυπάθησις 696, 15.
καθυπούργησις 408, 25.
* καινούργιον 494, 24.
* κακόγραιος 764, 25.
* καλαμάριον 478, 23. 786, 24.
* καλαφατίζειν 717, 24.
καλλίμαρτυς 524, 1.
* καλοαρμάτωτος 232, 28.
* καλογερικός 189, 25.
* καλόκηστος 372, 27.
* καλότριχος 779, 27.
* καμαλαύκα 622, 26.
* καμάρα 139, 23. 460, 26.
* καμαρώνειν 674, 27.
καμηλώδης 282, 8.
* καμπανίζειν 707, 29.
* κάμπος 100, 26. 210, 28. 489, 23.
* κανδύλη 740, 26.
κανίκλειον 78, 11. 632, 20.
* καπάσιον 171, 29. 328, 25. 352, 24. 786, 21.
* καπετανίκιον 122, 25.
* καπούτζιν 737, 23.
* καράβιον 90, 24. 224, 26. 426, 24.
* κάρβουνον 406, 24. 733, 24.
καρδιώττειν 474, 16.
κάρταμος 302, 8.
* καρυατίζεσθαι 299, 25.
* καρυκευτικός 316, 25.
* κασείδιον 237, 26. 563, 28.
κάσις i. q. κυνῆ 564, 1. 754, 5.
καστελλᾶνος 117, 8. 118, 1.
* καστέλλιον 37, 18. 210, 27. 231, 24. 561, 24.
* κάστρον 112, 28. 663, 27.
καταδρομάτίζειν 505, 5.
* καταίδωσις 556, 23.
* κατάθεσις 631, 24.
καταθοίνησις 345, 6.
* κατακαρφῶσαι 635, 27.
* κατακέφαλα 444, 24.
* καταλλάκτης 157, 24. 639, 22.
* καταμάγουλα 484, 26.
* κατανήσας i. q. ἐλθών 50, 24.
καταποντιστικός 118, 21. 423, 18.
* κατάρτιον 109, 25. 202, 25, 426, 24.
* κατασταλιάσαι 132, 27.
κατατρόπωσις 628, 3.
κατεδάφισις 757, 21.
κατεπεμβαίνειν 311, 1. 389, 5.
* κάτεργον 75, 20. 101, 27. 103, 27. 224, 26. 467, 27. 474, 23.
κατευναστήρ 266, 20.
κατευνάστρια 137, 18. 167, 20. 337, 13. 646, 8. 723, 19. 746, 20.
κατηχητήριος 275, 1. 278, 18. 682, 5.
κατουχημενεῖον 603, 14.
* κατοῦνα 86, 28. 162, 25. 490, 9.
* κατουνοτόπιον 231, 25. 488, 26. 489, 26.
* καύκα 452, 25.
* καύκαλον 190, 25.
καυσαλώνης 551, 12.
* καῦχος 642, 24.
* κεκαμυμένη 507, 25.
* κεκλωσμένον γένειον 367, 25. 450, 27.
* κελλίον 465, 23. 667, 25. 745, 29.
* κενουργῆσαι 115, 25.
τὰ κενώσιμα 659, 9.
κεραΐσις 799, 7.
* κεφαλάδης 125, 27. 422, 26. 605, 27.
* κεφάλαιον 712, 23.
* κεφαλαραῖον 202, 28.
* κεφαλατικεύειν 97, 24. 318, 26. 664, 27.
* κεφαλατίκιον 268, 24. 429, 23. 584, 25. 644, 25.
* κεφαλή . i. q. ἀρχηγός 101, 24. 376, 26. 386, 25. 505, 27.
* κλάνειν 396, 31.
κλεΐσμα 605, 19.
* κλείσουρα 112, 25.
* κλεψία 800, 24. 810, 23.
κλινέγερτος 744, 16.
* κλουβίον 565, 22.
* κλωβίον 688, 24.
* κλῶζος 606, 25.
* κλωκίον 397, 24.
* κλωτζάτον 194, 27. 396, 30. 675, 29.
κνίζος 135, 10.
* κοκκινότης 779, 26.
* Κόμανοι i. q. Σκύθαι 38, 28.

39, 26. 108, 29. 123, 26. 384, 23.
* κομερκεῦσαι 664, 26. 712, 24.
* κόμητες 496, 23.
κόμμωσις 606, 15. 779, 12.
κομψευτικός 477, 24.
* κοντάριον 47, 26. 142, 21. 143, 28.
* κονταροξίφαρον 529, 21.
* τὸ κοντὸν τῆς ἡλικίας 183, 27. 341, 24.
* κόπανον 699, 27. 819, 25.
* κοπρέα 457, 24.
* κόρδα 354, 27. 746, 27.
* κούκουρα 124, 24.
* κουμπανία 600, 26.
* κουνίον 567, 24.
* κουντῆσαι 444, 24. 706, 26.
* κουντρουλός 458, 26.
* κουρεῦσαι 107, 25. 187, 26. 322, 27.
* κουρσάριος 75, 29. 484, 23.
* κουρσεύειν 71, 26. 103, 30. 466, 25. 663, 28.
* κουρσιμαῖος 779, 24.
* κοῦρσον 42, 26.
* κοῦρσος 124, 23.
* κουστωδία 141, 2.
* κούφωμα 139, 23.
* κοχλώμεναι 629, 29.
* κράσιον 503, 28. 737, 27.
* κρεββάτιον 91, 25.
* κρέμασις 788, 21.
κρεωβριθής 697, 20.
κρυφιώδης 107, 1.
κρυφιωδῶς 320, 23.
κυβιστήρ 176, 6.
κυλικοφορηθείς 612, 13.
κυλινδροφύλαξ 814, 21.
κυνοβλαβής 636, 3.
κυριάρχησις 24, 5.
κυριαρχία 52, 14.
* κωλοράβδιον 478, 26.
* κωλοφώτιον 641, 23.
* κωράγιος 458, 26.
λακκευτὸς σῦς 855, 2.
* λακταρίζειν 445, 34.
* λαμπροειμονία 73, 23.
λάξαντες 273, 6. 396, 18.
* λαρδίν 661, 23.
* λάσπη 396, 25.
λαφυραγώγημα 469, 3.
λαφυροπώλησις 831, 12.
* λειξευρία 665, 16.
* λελξουρος 157, 26. 679, 26.
* λειώνειν 478, 24.
* λεκανομαντεία 441, 25.
λεπτεπίληπτος 505, 24.
ληϊσμός 468, 6. 518, 16. 624, 9.
ληστεύματα 800, 10.
λίζιος 36, 6.
* λίτρα 67, 25. 149, 29. 157, 24.
λίχνευσις 311, 17. 649, 12. 665, 3.
* λόγγοι i. q. λόχοι 72, 27.
* λογγώδης 813, 26.
* λογιαστής 73, 30.
* λογιστεία 74, 25.
* λουρίκια 453, 25.
* λυσσιάριος 457, 25.
* λωρίκαινος 202, 29.
* λωροπεδούμενος 327, 10.
* μαγαρικά 346, 23.
* μαγγανικός 218, 28.
* μαγγανόπιζαγρα 212, 25.
* μαγγλάβιον 172, 23. 430, 25.
* μάγισσα 759, 24.
* μάγουλον 357, 22. 761, 21. 764, 26. 779, 26.
* μαδίζειν 418, 25.
* μαζαλάδες 258, 27.
μακελλάριος 367, 1.
* μακρεμάνικα 387, 25.
* μάκρος 557, 24.
* μαλιτικός 257, 25.
* μαμουκώδης 675, 21.
* μανάρα 344, 29.
* μανίκια 387, 26.
* μανουάλια 740, 26.
μαντεύτρια 759, 25.
* μάπα 507, 27. 651, 25.
μαπτάριος 675, 2. 675, 9.
μαρισκαλδ(κ)ος 794, 5.
* μαυλίστρια 192, 28.
* μαυριασμός 276, 21.
μεγαλοκῆρυξ 769, 2.
μεγαλωσύνη 692, 5.
ὁ μεῖραξ 61, 2. 374, 12. 404, 11. 549, 17. 550, 18.
* μένειν i. q. οἰκεῖν 149, 28.
* Μέντρος i. q. Μαίανδρος 231, 22.
* μέρια 247, 25. 576, 22. 590, 27.
* μεσάζων 73, 29.
* μεσοχάλιξ 649, 26.
μεταγομφοῦν 403, 10.
μεταγραμματίζειν 381, 24.
μετακύβευσις 595, 12.

μεταμορφάζειν 243, 9.
μεταμόρφωμα 683, 26.
* μεταξωτὸς ἄρτος 579, 24.
μεταπέττευσις 598, 9.
μετρίασις 710, 10.
μετριαστικός 410, 24. 416, 25.
μηρινθώδης 721, 10.
μητροκομεῖν 286, 22.
* μίγις 297, 26.
μικρολυπία 42, 20. 72, 11. 335, 4.
* μίλιγγος 785, 24.
* μίλιον 535, 27. 616, 26.
* μίτυς 254, 28. 761, 22.
μογήματα 458, 12.
μονοδιάστατος 419, 9.
* μονοκόρδιον 454, 25.
* μουγγρίσματα 387, 28.
* μούλα 387, 25. 604, 27.
* μουλάριον 445, 30.
* μούντζη 273, 26.
μούρτζουφλος 742, 13.
* μουσούριον 551, 4.
* μουστουνέα 455, 27.
μυριαχῶς 523, 14.
μυρμηκάνθρωπος 577, 13.
* μυρωδία 507, 28.
* μυστηρεύεσθαι 660, 24.
ναυσικάριον 576, 14.
* νεόγαμβροι 677, 25.
νεογόμφωτος 516, 20.
νεοχάλκευτος 529, 3.
* νερόν 666, 32.
νεωτέρισις 771, 5.
* Νισαῖος i. q. Ἀραβικός 246, 22.
* ντξειφέτιον 396, 22. 513, 26. 711, 28.
νυκτεργασία 442, 3.
ξενολόγησις 502, 20.
* ξενότροπος 365, 29.
* ξενόχροος 631, 24.
* ξηροπόταμος 241, 26.
* ξίφη τὰ σαγιτῶν 130, 25.
* ξυλάλογον 674, 24.
* ξυλάλοον 316, 23.
* ξυλόκαστρον 82, 26. 174, 27. 561, 26.
* ξυλοκατάσκευος 830, 22.
* ξυλοκονταρέα 674, 22.
* ξυλοσπήτιον 626, 26.
* ὀγγαρίζειν 781, 22.
* ὀγγάριος 433, 26.
* ὀγγώνειν 743, 24.
* ὀγδίν 243, 27.
* ὀδεῖνα 599, 23. 827, 22.
οἰάκισις 626, 2.
* οἰκοκυρία 775, 24.
* ὀκταπόδιν 303, 24.
ὁλοθρευτής 701, 26.
ὁλόμωρος 502, 24.
ὁλοστρόγγυλος 104, 25.
ὁμογνιότης 800, 17.
ὁμόπνους 13, 6. 345, 8.
* ὁμόψυχος 589, 25.
ὀνηδών 781, 4.
ὀνομαστήριος ἡμέρα 220, 10.
ὀργιλώδης 830, 9.
ὀρειαῖος s. ὀριαῖος 518, 23. 621, 7. 799, 11.
ὅσα καὶ i. q. ὡς 58, 9. 59, 16. 63, 7. 63, 15. 79, 13. 87, 9.
ὀσπητικός 709, 23.
* ὀσπήτιον 91, 23. 394, 28. 621, 24. 686, 28.
ὀσφράδιον 507, 15.
ὅτι πολλὰς 655, 3. πλείστης ὅτι φιλοκαλίας 42, 2. 45, 22. 47, 7. 251, 22.
* Οὐετανοί 103, 28. 113, 27. 114, 25.
Οὐννάρχης 133, 18.
Οὐνναρχία 221, 5.
οὔτημα 216, 15.
ὀφρύδιον 578, 25. 742, 27.
ὀφφίκιον 675, 28.
ὀχλαρχικός 744, 5.
* ὀψάρια ἀγρεύειν 495, 23. 737, 26.
ὄψιδες 515, 19. 538, 17.
παγκαταγέλαστος 316, 14.
παγκλεΐστος 736, 20.
παθήσονται 436, 25.
* παιγνίδιον 297, 25.
* παιδαριογέρων 578, 24.
παιδιογέρων 578, 8.
* παιδόπουλον 639, 26. 667, 25. 736, 29.
* πάκοροι 268, 4.
* πακτεύειν 574, 26. 584, 26.
* πάκτον 638, 25.
* πακτώνειν 422, 27.
Παλατῖνος 312, 20.
παλίμπνοια 649, 16.
πάλιν καὶ πάλιν 553, 18. κατὰ τὸ πάλιν καὶ πάλιν 38, 1.
παλινδρόμησις 595, 13.
* πάλμα 780, 23.
πάμφωτος 531, 17.

παναθεμίτως 855, 18.
πανεύσημος ἡμέρα 55, 8.
* πάνιον 351, 25. 432, 26. 456, 26. 503, 27.
* πανοπράτης 639, 23.
* Πανρωμαιον 9, 12. 439, 23.
πάνσωμοι πληγαί 698, 15.
* παντάνασσος 575, 30.
* παόνιν 579, 29.
* παπυλεών 395, 27.
παραβιβάζειν 785, 27.
παραβιβασμός 142, 20. 363, 27.
παραγραμματίστρια 646, 15.
παραδυναστεία 299, 11. 325, 1. 410, 16.
παραδυνάστευσις 14, 13.
* παραζυγιαστής 421, 27.
* παρακαμπανίσματα 423, 26.
παραλογότης 424, 1.
παραλύπησις 408, 13.
παραμάχαιρον 779, 23.
παραμονή 224, 27. 239, 26. 447, 27. 756, 26.
παρανακέγεσθαι κέλευθον 209, 15 342, 27.
παρανοσφίζεσθαι 268, 11. 292, 14.
* παραπόρτιν 112, 30. 698, 25.
παρασκυθρωπάζειν 206, 16.
παρεᾶν 334, 3.
Παρίστριος 166, 22. 173, 8. 230, 9.
* παροφθαλμισής 156, 25.
παρυπεμφαίνειν 337, 21.
πασχάλιοι ἡμέραι 536, 17. 839, 12.
* πάτος 758, 25 759, 23.
* πάτωμα 703, 27. 29.
πεδιλορράφος 411, 17.
* πεζεῦσαι 674, 29.
* πέζευσις 69, 27.
πεζοδρόμος 427, 25.
* περιαύλειος 719, 26.
* περίαυλον 663, 13.
* περιπατεῖν ἐν θαλάσσῃ 484, 23.
* περισύναγμα 508, 25. 774, 25. 805, 24.
περισυστέλλειν 401, 8.
* περιτριγυρίζειν 39, 22. 666, 26.
* περιτριγυρίσματα 69, 28.
περιφραγμοῦν 95, 20. 161, 21. 512, 19. 663, 16.
* περιφτάρια 351, 22.
περιφύλαγμα 452, 7.
περιχειλὴς 399, 20.
* περιψόφησις 383, 24.
Περσάρχης 226, 15. 244, 22. 551, 1.
* πετζίον 721, 24. 821, 25. 836, 25.
* πετρανθεὶς 228, 24.
* πετριτάριος 688, 29.
* πετριτῶν κυνήγια 433, 25.
* πευκίον 114, 28. 141, 25.
* πηγάδιον 228, 25. 396, 32.
πηδαλιουχία 577, 1.
* πιγγέρνης 384, 22.
* πιστικός i. q. ποιμὴν 255, 27. 658, 25.
* πιτάκιον 372, 23.
* πιτυρὶς 737, 24.
* πλαντάξαι 535, 26.
* πλύτρια 646, 25.
πνευματικός 700, 25.
πνευματορήτωρ 298, 20.
ποδαγρία 749, 26.
* ποδαλγία 575, 25.
* ποδαλγός 574, 26.
* ποδαρούλιον 787, 27.
* ποδέα 305, 26. 511, 23. 740, 24. 758, 27.
* ποηφόρος 668, 26.
* τὸ μὲν τοιοῦτόν τι ποιεῖν οὐκ ἐποίουν 398, 9.
πολεμοχαρὴς 436, 9.
* πολυέξοδος 132, 23. 580, 28.
πομπηρός 6, 26.
* Ποντοηράκλεια 317, 25. 828, 19.
* πορικοπώλισα 584, 27.
* πόρτα 529, 20. 811, 25.
* πούκλα 142, 23.
* πρᾶγμα 630, 28. 655, 27. 707, 21.
* πραγματεία 222, 28. 264, 29.
πραιτωρίαι ἀρχαί 429, 1.
* πρέκουλα 174, 27. 175, 29.
πρίθων τὸ κύμινον 692, 24.
προάναρχος 349, 3.
* προβέα 478, 23. 5[illegible], 27.
πρόβλησις 59, 6. 67, 10.
* προβοδίζειν 780, 26.
* πρόβοδος 247, 23. 538, 25. 817, 30.
* προδότρια 346, 29.
προέδρευσις 534, 3.

προεισόδιος ἑτοιμασία 602, 10.
προευμοιρεῖν 599, 17.
προηγός 198, 20.
προθέσπισις 286, 2.
* προικοδοτεῖν 585, 27.
* πρόκυψις 629, 27.
προμήθευμα 44, 3.
προμήθευσις 641, 12.
προοδευτής 280, 1. 795, 9.
προοπτάνεσθαι 30, 18.
* προπομπὸς ἰχθύς 576, 29.
* προσαλενται 75, 21.
προσαπαίρειν 501, 21.
προσεγχρῖψαι 719, 7.
προσεμβλέψαι 278, 5.
προσένεξις 582, 12.
προσεπιμάζεσθαι 641, 22.
προσεπιρρέπειν 742, 6.
προσεφέπεσθαι 563, 4.
προσεφιέναι 575, 18.
προσλαλιά 643, 14.
* προσόψιον 786, 20.
προσπλουτεῖν 724, 23.
προστερνίδια ἑρύματα 202, 21.
* προφητάναξ 650, 26.
προχείρισις 432, 14.
* πρωταίτιος 482, 24. 635, 26.
πρωτασηκρήτις 537, 1.
πρωτεκδικεῖον 310, 3.
πρωτεργάτις 16, 2.
πρωτομάστωρ 825, 24.
πρωτονοτάριος 350, 20. 437, 2.
πρωτούργησις 798, 13.
* πτερνιστηρίζειν 368, 25.
πτερνοφύλαξ ὄφις 390, 21.
πτηνάριον 66, 19.
πτηνώδης 812, 20.
πυγμαϊκὸν ἀνδράριον 709, 7.
πυργόεις 754, 6.
* πυρρακίζειν 406, 25.
* πωλίον 688, 24.
* ῥάσα 189, 25. 288, 24. 530, 23. 554, 26.
ῥαφιδοῦν 855, 60.
ῥάχη 687, 25.
ῥηγικὴ ταινία 221, 14.
ῥήξ 121, 27. 133, 28. 151, 26.
* ῥικτάριον 217, 25. 396, 23. 493, 26.
* ῥόγα 75, 22. 466, 22. 467, 23. 561, 23. 588, 24.
* ῥογεύειν 75, 27. 128, 25. 158, 26. 466, 24. 467, 24. 671, 27.
* ῥοδόσταμα 316, 24. 579, 27.
* ῥοῦχον 86, 29. 387, 24. 389, 25. 396, 30. 432, 24. 445, 27. 490, 10. 576, 21.
* ῥυμὶς 307, 27.
* σάβανον 786, 20.
* σαβοῦρα 711, 26.
* σαγίζειν 674, 25.
* σάγισμα 202, 28. 410, 23.
* σαγίτια 71, 27. 90, 25. 130, 25. 372, 23.
* σαγμάρια 234, 26.
* σακελλάριος 530, 11.
* σακούλιον 267, 25.
* σάλτζα 787, 25.
* σανδάλιον 169, 28. 193, 26. 495, 25.
σαπριῶντες ὀδόντες 317, 24.
σαπρολογία 32, 16. 63, 6.
σαρκοβορία 472, 2.
σατράπευ(η)σις 166, 3.
σεβαστοκρατορικός 593, 20. 604, 23.
σέκρετον τὸ τῶν οἰκειακῶν 306, 8.
* σέλα 86, 29. 124, 27.
σελέντια 275, 1.
* σέλιον 358, 26.
* σεντόνιον 786, 20.
* σεντούκιον 129, 24. 439, 24.
Σερβάρχης 120, 6.
* σηστής 308, 27.
σίγνα σταυρικά 42, 24.
* σίδηρα i. q. δεσμά 133, 27. i. q. ἄγκυραι 224, 25. 721, 26.
* σκάλα 112, 28. 444, 25. 461, 26.
σκαλπέτιον 411, 21.
σκαμβώδης 792, 14.
* σκαρμός 101, 27.
σκευαστής 854, 8.
* σκιμποδίσκος 310, 9. 358, 5.
* σκόρδον 787, 25.
* σκοτῶσαι i. q. ἀποκτεῖναι 340, 27. 471, 26. 828, 25.
* σκουτάριον 143, 23. 203, 24. 493, 26.
* σκουτέλιον 758, 26.
* σκουφία 786, 28.
* σκύλος s. σκύλλος 367, 24. 418, 24. 433, 26. 457, 25. 472, 21. 740, 27.
* σκυτίσαι 143, 27.
* σμίγειν 88, 28.

* σούβλα 406, 23. 457, 24.
* σούδα 175, 29. 228, 25. 526, 25.
* σουπέδιον 330, 25. 607, 25. 728, 25.
* σπάθη 137, 27. 445, 25.
* σπάθιν 246, 23. 779, 23.
σπανισμός 49, 7.
* σπαριζάμια 241, 25.
τὸ σποδιούμενον τοῦ θυμοῦ 335, 5.
σταυροφορῆσαι 516, 13.
στεγανότης 543, 13.
* στενῖται 510, 24.
* τὸ στενόν i. q. Προποντὶς 248, 24. 494, 28. 580, 28. 658, 26.
* στοματάδες 304, 25.
* στοματεύειν 305, 24.
* στράτα 141, 25. 663, 24. 693, 26.
στρατήγησις 197, 16. 364, 1. 483, 17.
στράτωρ 537, 25.
στροφάδην 256, 22.
σύαξ 77, 5.
συκιήλαια 375, 10.
συμπάθεια 302, 25.
συμπαραθύρειν 579, 16.
* συμπενθερία 223, 25.
* συμπλανῆτις 295, 1.
* σύμπτυγμα 504, 5.
συμφορησόν 495, 21. 827, 12.
συναθρεῖν 644, 19.
συναιρετίζειν 107, 8.
συνανατραπῆναι 641, 21.
συναπτῶς 234, 15. 601, 10.
συναυτοκρατορεῖν 349, 22.
συναφαντοῦν 605, 10.
συναφῶς 679, 3.
συνδιαπλέκεσθαι 649, 2.
συνεντυμβεῦσαι 839, 8.
συνεξυφαίνειν 824, 21.
συνεπευδοκεῖν 451, 9. 511, 21. 571, 17.
συνεσχιασμένως 638, 24.
συνεύνασις 726, 6.
συνηγεμών 360, 1.
συνθωκεύειν 537, 7.
συνομονοεῖν 647, 11.
σύντεχνος 672, 27.
συντελεσμός 735, 14.
* συντυχαίνειν 646, 27. 745, 24.
* συρματενος 758, 26.
* σύρνειν 235, 27. 239, 28. 812, 28.
συσπουδαστής 54, 9.
συστρατηγέτις 26, 19.
* σφονδηλέας 736, 27.
* σφουγγάριον 457, 23.
* σφουγγίζειν 478, 24.
* σφυριγμός 606, 25.
* σχολαρίκια 629, 29. 650, 24.
* σχολεῖον 576, 27.
ταβελλίωνες 538, 26.
* ταβλία 729, 26. 736, 30.
* ταβρισμός 760, 22.
* τάγιστρον 643, 23.
* ταμιουλκεῖν 371, 26.
* ταμπάριον 171, 27.
* ταρίδες 714, 25, 753, 25.
ταυροφόντης 390, 22.
ταυτισμός 402, 18.
ταυτόπιστος 310, 17.
ταχυνεῦσαι 698, 24.
τειχισμάτιον 779, 10.
τεκμηριάζειν 434, 2. 591, 7.
τεκτονεῖσθαι 109, 21. 212, 24.
* τενάντιον 142, 23.
* τέντα 47, 27. 137, 23. 138, 25. 287, 28. 489, 30. 752, 25.
* τεντόξυλον 287, 28.
τερματῶσαι 551, 2.
τερμάτωσις 358, 3.
* τεταραία 218, 28. 372, 28. 672, 24. 720, 25.
* τζαγγαρική 273, 23
* τζαγκαρορράπτης 456, 27.
* τζαγράτορες 104, 26. 714, 27.
* τζαγροτοξόται 714, 22. 721, 12.
* τζακίζειν 203, 25. 426, 24. 458, 23. 758, 23. 823, 24.
* τζάκισμα 203, 26.
* τζάκνος 332, 25.
* τζατζαρίζειν 674, 27.
* τζευδίζειν 549, 25.
* τζούβαλον 257, 25.
* τζούκα 397, 29.
* τζουκαλολάγινα 193, 26.
* τζυκούριον 656, 26.
τηλαύγειαι 531, 16.
τιθεύτρια 291, 7.
τμᾶσθαι 684, 15.
τονθεύεσθαι 634, 3. 673, 1.
τοπάρχησις 489, 2.
τοπαρχοῦντες 223, 21.
τοσαυτάριθμος 585, 7.
* τοῦβλον 139, 24. 364, 28. 486, 29.

* τουρνέσιν 664, 27.
* τούφα 142, 29.
* τραγανός 761, 23.
τραγῳδεῖν 389, 24. 452, 27. 759, 26.
* τραχηλέα 583, 22.
* τριακονταφιλοκάκκινος 357, 23.
τριαρμένιος ναῦς 223, 24.
Τριβαλλοί i. q. Σέρβοι 23, 4.
τριβόλεος 539, 23.
* τριγυρίζειν 798, 27.
τρίκροτα σκάφη 843, 15.
τρισσὸν ἔτος 44, 19.
* τρισστάτης 555, 25.
τροπαιουχήματα 375, 5.
τρυγοφόρος κύλιξ 852, 4.
* τρύζειν τοὺς ὀδόντας 736, 23.
τρυφητήρια 729, 3.
τύκια 81, 2.
* τυφλώνειν 380, 26.
υἱοθετῆσαι 704, 30.
* υἱοτοκία 109, 3.
ἡ υἰωνός 677, 7.
* ὑμνητήριος 398, 28.
ὑπαγορευτής 282, 13.
ὑπαναστοιβάζειν 161, 22.
* ὑπαντή 329, 24.
ὑπαργυρίζουσα θρίξ 349, 20.
ὑπεράπειρος 578, 16.
ὑπερεκχύνειν 408, 23.
ὑπερευλογημένος 706, 17.
ὑπερκαθίσαι 64, 1.
ὑπερμηκισθῆναι 722, 12.
ὑπεροφρυάζοντι βλέμματι 724, 12.
ὑπερπλημύρειν 86, 11.
ὑπογνοφοῦσθαι 558, 21.
ὑποδρηστεύειν 426, 5.
* ὑποκάμισον 393, 24. 704, 25.
ὑπομακρύνειν 811, 25.
ὑποσκυζομένῳ προσώπῳ 724, 11.
ὑποσπάνισις 53, 13. 496, 13. 537, 17.
* ὑποστατικὰ γονικά 794, 25.
ὑποφαιοῦσθαι 824, 7.
* ὑστερεῖν 378, 26.
* ὑφαντῶσαι 614, 27.
* ὑψοῖν 479, 23.
* φαής 490, 4.
* φακεώλιν 689, 1.
* φαράκλα 450, 25.
* φαρμάκιν 337, 23.
* φασκέα 778, 25.
φατνισιός 603, 16.
φεγγάριν 605, 26. 630, 25. 746, 25.
φελλύρα 457, 15.
φεράλληλος 589, 12.
φιλαλέξιοι 590, 2. 641, 14.
φιλαυξής 84, 6.
φιλευφρόσυνοι 641, 14.
φιλισαάκιοι 590, 2.
φιλοδημόσιος 76, 6.
φιλόθρονος 533, 6.
φιλοτοιούτως 376, 8.
* φλάμουλον 47, 25. 143, 25. 202, 25. 490, 11. 614, 25.
* φοβερίσαι 132, 26.
* φονούργημα 348, 26.
* φονουργός 15, 11.
* μίαν φοράν i. q. ἅπαξ 459, 24.
* φορεσία 390, 27.
* φοσσάτον 161, 24. 470, 24. 539, 25. 837, 22.
* φορτώνειν 759, 21.
* φουρκίζειν 374, 29. 384, 21. 781, 26.
* φουρκισμός 380, 27.
* φουσκαλίς 553, 26.
φρέριοι 376, 20.
φροιμίασις 437, 10.
φυτρῶσαι 553, 26.
χαλαζηδόν 104, 22.
* χαλάσαι 306, 25. 428, 27.
* χαλασμός 670, 24.
* χαλαστάριον 671, 24. 753, 26. 822, 27.
* χαλαστικά 82, 26.
* χαλινάριον 142, 24.
* χαμαιτζί(ύ)κιον 149, 23. 269, 25. 353, 30.
* χαμικηλάς 565, 21.
* χαντάκιον 542, 25. 706, 25. 821, 23.
* χαραγή 522, 25.
* χάραγξ 231, 25.
* χάρβαλος 783, 25.
* χαχατίζειν 395, 26.
* χαώνειν 85, 25. 379, 25. 456, 24. 475, 26. 654, 29. 655, 27.
χειμωνικός 778, 26.
* χειρόρτιον 688, 27.
* χερνιβόξυστον 583, 22.
* χιότη 142, 24.
* χοιρομάνδριον 537, 29.
* χορταίνειν 837, 23.

χρεμέτισις 604, 9.
χριστόμαρτυς 398, 5. 485, 17.
* χρυσόβουλλον 66, 24. 120, 26. 147, 25.
* χρυσογήρως 349, 25.
* χρυσοκλαβαρικός 387, 26.
* χρυσοσύλης 242, 13.
* χρυσοτρίκλινον 149, 26. 500, 26.
* χῶμαν 175, 29.
* χωριάτης 430, 24. 634, 24.
* ψήρα 766, 24.
* ψιαθιον 395, 28.
ὠμοβορούμενοι 200, 23.
ὠνησίφορος 424, 17.
ὡς μὲν — ὡς δέ qua — qua 77, 5. 400, 5.

INDEX HISTORICUS.

A littera Manueli imp. suspecta 190, 10.
Aaron Mosis frater 59, 9.
Isaacius Aaron Alexium protostratorem calumniatur 188, 5. propter magiae studium et perfidiam excaecatus 190, 15. ab Isaacio Angelo lingua privatur 192, 8.
Abdera 680, 20.
Abgarus 453, 18.
Abydus oppidum 131, 6. 209, 11.
accipiter ominosus 327, 8.
accipitris cacumen (Ἱεραχοκορυφῖτις) ab Iohanne imp. in deditionem accipitur 19, 15.
acclamationes imperatoriae 198, 9. 350, 8.
Ace olim Ioppe a Conrado Caesare recuperatur 516, 23.
Achaia a Latinis occupatur 806, 15.
Achilles 647, 8.
Achridus 535, 21.
Acrisius 77, 2.
Acrocorinthus 100, 10. a Latinis obsessa 807, 12 sqq.
Actium graece Nicopolis 860, 14.
Adana capta ab Iohanne imp. 29, 17.
Adramyttium 194, 24. 361, 7. a Caphure direptum 636, 8.
Adrianopolis olim Orestias 366, 7. a Scythis obsidetur 830, 15.
Adrianopolitani Alemannum iuvenem incendio delent 84, 16. Friderico poenas dant ib. 22.
Adriaticum mare aestuosum 222, 16.
Aegyptus a Manuele imp. invasa 208, 1. eius amera 209, 17.
Aeolus 427, 13.
Aeronesia insula 118, 18.
Aetolia nunc Artinia 98, 11.
Αἰτοῦ Χῶρος 539, 16.
Agareni ab Iohanne imp. debellati 36, 8.
Agarenus quidam volandi cupidus 156, 1.
Agathopolis 515, 11. 852, 23.
αἷμα oraculum de Comnenorum successione 220, 15.
Alani Romanorum auxiliares crudelitatem Siculorum imitantur 471, 11. vincuntur ab Alemannis 535, 4.
alba vela laetitiae signa 216, 2.
Aldebrandinus Attaliae tyrannus 842, 18.
Alemanna nobilis Manuelis imp. uxor 72, 23.
Alemannae viragines 80, 12.
Alemanni in Palaestinam proficiscuntur Conrado duce 80, 8. cum Romanis dissident 83, 22. cum Adrianopolitanis pugnant 84, 17. castra vallo non cingunt 85, 14. Melas fl. inundat 86, 9. Cpolim relinquere inque Asiam traiicere coacti 87, 11. ab Asianis fraudantur 88, 9. a Turcis superati 89, 12. ad Maeandrum fl. eos devincunt 94, 10. in Palaestinam expeditionem faciunt ducente Friderico 525, 4. cum Armeniis in religione consentiunt 527, 16. imagines non adorant ib. 17. Romanos sibi

insidiantes 526, 7. 22. 533, 18. vincunt 534, 17. Turcas 540, 16. in patriam redeunt 546, 16. Graecorum ostentationem derident 629, 2. iis XVI auri talenta pendenda a Romanis 631, 4.
Alemannicum tributum 631, 8.
Alemannus singulus quinquaginta Ismaëlitas fugat 543, 5.
Alexander comes a Siculis ad Romanos deficit 121, 6.
Alexandri Magni rostra avium 470, 21. dictum: „τὰ τῇδε καὶ τὰ τῇδε πάντα ἐμά" 633, 15. in furorem adactus Timothei modulis 642, 5.
Alexius Hungarus Mariae Comnenae maritus a Manuele socero imperio destinatus 147, 10. divortio facto Hunnorum rex declaratur 221, 6.
Alexius Iohannis Axuchi F. protostrator Anconam mittitur 128, 3. Alexii Comn. filiam uxorem habet 135, 21. a Manuele imp. in monasterium detruditur 187, 6. eius uxor moerore confecta obit 188, 10.
Alexius Blachus. v. Ibancus.
Almuzes Hungarus patria profugus ab Iohanne imp. recipitur 24, 12.
Alpheus fl. 806, 17.
Alpicharan ab Iohanne imp. Laodicea eiectus 17, 23.
Amalechitae a Mose dissipati 22, 9.
Amasia 152, 11. satrapia 159, 19. Masuto Clizasthlanis filio adsignata 689, 7.
Amazones 80, 17.
Amera Aegypti 209, 17.
Amerigus Hierosolymorum rex Manueli imp. parum fidus 208, 14 sqq. Tamiathum obsidione liberat 212, 15 sqq.
Amerigus Alemannorum rex Friderici F. Italia et Sicilia potitus 627, 6. legatis Cpolim missis Graeciam sibi vindicat ib. 14. ingentem auri vim quotannis sibi solvi vult 628, 19. 630, 15. eius legati Alexii imp. ostentationem derident 629, 2. obit 633, 7. superbus et imperandi cupidus 633, 4 sqq. Siculos graviter vexat 634, 7. crudelis in coniuratos 634, 21.
Aminsus 689, 11. 699, 12.
Amphipolis 413, 14. a Siculis occupata 465, 16.
Anabarza Armeniorum urbs expugnatur 33, 17.
Anchialum 482, 2. provincia 505, 20. a Blachis vastatur 568, 19.
Ancona Manuelis imp. socia 262, 18. ab Alemannis obsessa 263, 4. a Manuele adiuvatur 264, 4.
Ancurii monasterium 432, 3.
Ancyra Masuto Clizasthlanis F. tributa 689, 7.
Ancyranus satrapa Pseudalexium Cilicem adiuvat 608, 4. tributum a Romanis poscit ib. 21. Romanos debellat 624, 14. postulata accipit ab Alexio imp. 626, 20. Alexio III auxilia mittit 668, 23.
Andronicus Catacalo 625, 16.
Anema castellum 455, 15.
Anemodulium 432, 20. 857, 13.
Angela gens profusionibus rempublicam pessum dat 762, 10. Venetos et Pisanos committit 812, 19.
Angeli:
Alexius Isaacii imp. frater. v. Alexius Comn. III.
Alexius IV Isaacii imp. F. fugit 711, 6. cum Venetis foedus init 715, 2 sqq. Cpolim ingreditur 728, 4. urbis incendio laetatur 734, 13. Bonifacio marchione sibi conciliato contra Alexium patruum educit 735, 6. impius ib. 21 sqq. patri praefertur 736, 1 sqq. avarus et sacrilegus 740, 10 sqq. Latinas cohortes in palatium traducere cupit 744, 13. a Murzuflo in carcerem coniectus 746, 5. necatur ib. 20.
Andronicus ignavus 254, 22. eius clades et ad Andronicum Comn. fuga 319, 2. filii strenui ib. 14. fugit Andronicum 345, 14.

Anna Alexii III F. Isaacii Comn. vidua 660, 9. Theodoro Lascari nubit 673, 21.
Constantinus Philadelph. Theodorae Comn. maritus dux creatus 126, 3. a Siculis capitur 127, 6. filii eius 233, 22. ab Andronico Comn. in custodiam datur 336, 2. soror eius Iohannis Cantacuzeni uxor ib.
Constantinus repressis Blachis 570, 1. imperium affectat ib. 22. excaecatur 571, 17 sqq.
Eudocia Alexii III F. a Stephano Triballorum principe repudiata 703, 19 sqq. cum Murzuflo fugit 755, 13. Scuro nupta 803, 12 sqq.
Iohannes sebastocrator contra Blachos missus Isaacio imp. suspectus fit 489, 8. ei se purgat 502, 1 sqq.
Irene Isaacii imp. F. ab Alemannis capta Philippo Alemanno despondetur 635, 17.
Irene Alexii III F. Andronici Contostephani vidua 660, 7. Alexio Palaeologo nubit 673, 21. cum patre fugit 723, 20.
Isaacius Andronici Comn. carnifex 296, 6. Andronici Ang. F. 319, 5. a Nicaeensibus receptus 349, 14. regnis in urbe eorum defendenda 368, 17. ab Andronico imp. in gratiam receptus 371, 9. Stephanum Hagiochristophoritam occidit 443, 23 sqq. in magnum templum confugit 446, 9. a multitudine Cpolitana imperator salutatur 450, 2. 453, 1. e magno palatio in Blachernium transit 453, 1. 19. 464, 5. benignus 465, 6. bellum contra Siculos alacrius gerit ib. 15 sqq. finit 468, 7. 474, 5. Balduinum et Rizardum Siculos in iudicium adductos in carcerem coniicit 476, 22. se neminem occisurum esse edicit 479, 17. Turcas muneribus tributisque annuis placat 481, 12. uxore mortua Belae Hungari filiam ambit 481, 17. frustra contra Cyprum ducit 483, 6. Blachos seditiosos devincit 487, 4. ab Alexio Brana infestatur 492, 5. milites cohortatus 500, 17. Branam vincit 502, 15. Branae capiti et uxori insultat 507, 3. seditiosis ignoscit 508, 10 sqq. ut sacrificulus deridetur 509, 19. suburbana vastari iubet 510, 5. in Blachos expeditionem facit 515, 1. rursus contra eos egressus 521, 8. Lobizum castellum obsidet ib. 10. Mangapham seditiosum frustra oppugnat 522, 9. a Caichosroe sibi proditum in carcerem coniicit 524, 1. Fridericum Alemannum in Palaestinam proficiscentem sibique suspectum infestat 525, 4 sqq. 526, 22. Dositheum ad patriarchae dignitatem dolo evehere studet 531, 2. eius in Alemannos inconstantia et insolentia 536, 1 sqq. foedere cum iis renovato 538, 1. dona dat et accipit 539, 1. Turcas identidem devincit 540, 17. liberi eius tres 548, 6. diuturnum imperium sperat 549, 3. seditionibus multis conflictatur 553, 8. crudelis et iracundus 556, 4 sqq. 560, 6. denuo contra Blachos profectus in capitis periculum venit 562, 7. falsam victoriam iactat 564, 13. spes vanas alit 565, 8 sqq. Blachos ulciscitur 569, 10. Constantium Angelum adversus Blachos missum 570, 1. seditiosum excaecat ib. 22. committit se Theodoro Castamonitae 574, 3. pueris 576, 13 sqq. luxuriosus 579, 2. omnia miscet 580, 13. sacrilegus 582, 19. avarus 584, 8. beneficus ib. 17. contra Blachos ducit 589, 16. frustra monetur de fratris insidiis ib. 20, Basilacium vatem visit 590, 12. regno ab Alexio fratre eiectus 592, 18 sqq. caecatur inque monasterium coniicitur 595, 3. tempus imperii 596, 2. eius figura ib. 3. ab Alexio III minus custoditus de imperio recuperando deliberat 710, 12. iterum

imperator salutatur 727, 22. Alexio filio et Latinis Alexii III fugam nuntiat ib. 25. pactionem a filio cum Latinis initam probat 728, 4. erga Latinos liberalior 729, 4. filio postponitur a Cpolitanis 736, 1. eius ineptiae 737, 8. e palatio eiicitur 745, 7.
Isaacius Mariae Pannoniae coniux 792, 3.
Michael Turcas debellat 163, 16.
Theodora Conradi Caesaris uxor 477, 20 sqq.
Theodorus a Prusaensibus receptus 349, 16. Prusa expugnata ab Andronico Comn. excaecatur 374, 5.
Anna Franca Alexii imp. sponsa ab Andronico imp. ducitur 375, 1. cum eo profugit 452, 13.
annorum inde a mundo condito summa 349, 10. 392, 16. 444, 15. 719, 9. 730, 21. 743, 7. 752, 22. 839, 12.
Antiochia obitur ab Iohanne 36, 3. 41, 21. et Manuele impp. 141, 9. suburbana ab Iohanne imp. vastata 41, 21. ludi circenses in Manuelis honorem instituuntur ab incolis 141, 23.
Antiochia Phrygiae 251, 3. magno periculo liberatur 655, 8.
Aphamea Propontidis 668, 10.
Aphamianum palatium 644, 17.
Ἀποβάθρα Βασιλέως murus 721, 17.
Apollonii Tyanei praestigiae 861, 16.
Aprum oppidum 820, 20. eius excidium 831, 8.
aqua a Persis infecta 231, 17.
aqua marina remus et arena a Sultano petita 251, 21.
aquaeductus ab Andronico instauratur 428, 7.
aquilae simulacrum 861, 16.
Arabes 214, 6.
Arabici equi 240, 22.
Arcadiopolis 588, 2. a Scythis expugnata 833, 13.
Archilochi dictum 300, 7.
Archizupanus Bachinus 122, 4.
Argo navis 131, 5.
Argos occupatum a Scuro 800, 8. a Latinis 806, 15.
Armala oppidum 549, 19.
Armenii debellati ab Iohanne imp. 29, 11. a barbaris vexati 45, 10. cum Alemannis in religione consentiunt 527, 16.
Arsacidae 46, 1.
Arsanes amera 551, 7. 657, 22.
Artinia olim Aetolia 98, 11.
Asan Blachus Mysos ad defectionem concitat 482, 12. 485, 2. devictus 487, 4. ingeniosus et solers 520, 12. eius uxor et frater Iohannes in Romanorum potestate 521, 17. eius de fama et Alexio imp. iudicium 613, 9. praedicto sibi a sacerdote interitu 617, 11. occiditur 618, 1.
Asiani Alemannos turpissime fraudant 88, 9. bellis intestinis laborant 340, 18.
Asini simulacrum 860, 12.
Alexius Aspietes a Blachis capitur 613, 2. eius supplicium 829, 7.
Constantinus Aspietes a Blachis fugatus caecatur ab Isaacio imp. 560, 7.
Michael Aspietes 251, 17. caeditur 254, 1.
Assyrii equites 214, 16.
Astacenus sinus 474, 7. 702, 2.
Asteris insula 114, 15.
astrologia derisa 69, 18. 126, 10. neglecta a Contostephano 199, 24. a Manuele imp. probatur 126, 10. repudiatur 287, 21.
Atapacus Persarum dux Phrygia vastata 250, 16 occiditur 252, 16.
Athenae a Scyro frustra infestantur 800, 10.
Athyra 711, 16. a Scythis excinditur 832, 21.
Attali urbs 50, 2. a Sultano oppugnatur 340, 8. Aldebrandinum tyrannum habet 842, 18. frustra a Caichosroe oppugnatur 843, 19.
augurium equi 69, 11. corvorum et cornicum 840, 3.
Augusteo 307, 5.
Augustus Caesar 860, 12.
aulici rem publicam negligunt 292, 6. parum fideles 320, 21.

ad calumniandum proclives 296, 19.
Aulo mons 118, 6.
Aulonia v. Bare.
Aulonia Hellesponti 711, 15.
aurigarum statuae 865, 19.
Auripes Alemanna virago 80, 1.
Axius fl. 666, 4.
Alexius Axuchus v. Alexius.
Iohannes Axuchus Persa Iohanni imp. carus et magnus domesticus 14, 4. eum Annae Caesarissae reconciliat 16, 4. imperatori consulit 55, 12. proceres in Manuelis verba iurare iubet 62, 7. Cpolim missus eius imperium firmat 65, 1. peditum dux 103, 14. summum exercitus imperium accipit 109, 4.
Baal 334, 15.
Babas mons 625, 15.
Baca expugnatur a Romanis 29, 22.
Bacchi columnae 412, 16.
Bachini Archizupani cum Manuele imp. certamen singulare 122, 3.
Bactunium 679, 23.
Baimundus in Palaestinam proficiscitur 14, 8.
Balduinus Palaestinae rex 184, 11.
Balduinus Xenae imp. frater 221, 4. occiditur 234, 20.
Balduinus Siculus contus a Romanis captus 470, 16. Isaacium imp. blanditiis placare studet 476, 22.
Balduinus Flandriae comes cum Dandulo contra Byzantinos ducit 714, 10. cum Murzuflo pugnat 750, 19. Danduli opera imperator creatur 789, 8. pius et mitis 790, 14. provincias peragrat 791, 1. oppidis praesidia imponit ib. 16. Thessalonica potitur 793, 7. Byzantium reversus ib. 21. cum Bonifacio marchione in gratiam redit 794, 2. ad Thraciae urbes recuperandas ducit 811, 14. Adrianopolim obsidet ib. 17. a Scythis captus in carcerem coniicitur 814, 3. eius miserabilis interitus 847, 15.
Iosephus Balsamenus Iohannis Hagiotheodoritae affinis cum Michaele Palaeologo dissidens 77, 20.
Balthasar 770, 2.
barbari apud Manuelem gratiosi 266, 20. bipenniferi 447, 18. 721, 19. crudeles in hostes 681, 2.
Bare s. Aulonia oppidum munitur 121, 15.
Barna a Blachis expugnatur 568, 19.
Nicephorus Basilaces 275, 24.
Basilacius vates 590, 12.
basilisci simulacrum 866, 10.
Basilius Batazes Mangaphae asseclas persequitur 522, 21. Occidentis magnus domesticus 571, 6. Constantinum Angelum levirum castigat ib. a Blachis vincitur 587, 17.
Basilius Bulgaroctonus 488, 4.
Basilii Rentaceni supplicium 484, 12.
Basilius Tzintziluces Cpolim a Manuele Comn. missus 65, 3.
Bastralita Batazem interficit 642, 22.
Andronici Batazis caedes 236, 7.
Basilius Batazes. v. Basilius B.
Iohannes Batazes Comnenus. v. Comnenus Ioh. Bat.
Batazes iuvenis Alexii III iussu caeditur 642, 22.
Bathos 658, 7.
Bathys oppidum 89, 14.
Batracho castrum 679, 22.
Belas Hunnus 167, 11. Hungariae rex 347, 1. 359, 5. Isaacii imp. socer 569, 20.
beli iudices 344, 12. ne obsides fiant sese abdunt 538, 11.
Bellerophon 849, 3. 858, 1.
Belligradum oppidum 133, 10 166, 23. 347, 3.
Bempezum Mesopotamiae oppidum 37, 7.
Berae monasterium 363, 7.
Berrhoea nunc Chalepum 37, 11. ab Iohanne Blacho occupata 819, 21.
Berroe Thraciae oppidum 20, 21. 518, 9.
Berytus ab Alemannis capitur 546, 10.

Bidyna 588, 11.
Bithynia Persis erepta 14, 7. Triballi eo deducti 23, 4. seditiosa 349, 14.
Bizya 664, 21. a Latinis recuperata 810, 15. a Scythis expugnari nequit 834, 8.
Blachernae locus 428, 14.
Blachernium palatium 351, 11. littus 415, 7.
Blachi olim Mysi Haemi montis accolae 482, 4. a Romanis deficiunt ib. 5. 485, 3. devincuntur 487, 4. cum Scythis coniuncti iterum ab Isaacio imp. debellantur 515, 1. qua ratione pugnent 519, 1. cum Comanis Romanas provincias vastant 561, 7. Isaacium imp. in capitis periculum adducunt 562, 2. urbes munitas invadunt 568, 14. Isaacio imp. poenas dant 569, 10. Constantini Angeli interitu elati Romanos rursus invadunt 572, 14. vincunt 587, 16 sqq. pacis conditiones a Romanis oblatas aspernantur 612, 15. Romanos superant ib. 20. 616, 2. ducibus privantur 618, 1 sqq. 621, 21. Thraciae urbes populantur 643, 16. cum Comanis impressionem in Thraciam faciunt 691, 14. urbes contra Latinos concitant 809, 9. Latinos in insidias pellectos fundunt 812, 7 sqq. Philippopolim vastant 829, 1. Thraciae urbes expugnant 830, 13 sqq. 831, 15.
Blachia magna olim Thessalia montana 841, 14.
Bladisthlabus Iazae Hungarorum regis frater 165, 2.
Bonifacius Montisferrati marchio 497, 20. cum Dandulo contra Byzantinos se coniungit 714, 10. magna sibi pecunia promissa Alexium IV adiuvat 735, 11. a Dandulo imperio removetur 789, 4 sqq. Mariam Pannoniam uxorem habet 792, 2. a Balduino deficit ib. sqq. coniugis filium Manuelem imperatorem designat 793, 2. Balduino reconciliatus 794, 2. Graeciam occupatum ducit ib. 9. Larissa potitur 799, 9. Scurum fugat ib. 23. Boeotiam expugnat 805, 12. Athenas ib. 14. Euboeam ib. 21. Peloponnesum 806, 11 sqq. obsidet Acrocorinthum 807, 12 sqq. Thessalonicensium defectionem ulciscitur 818, 1 sqq. a Scythis devincitur 819, 8. oram Graecam tenet 841, 9.
Borea 852, 22.
Bosporus 494. 9.
Alexius Branas legionum dux 359. 2. Lopadianos devincit 363, 18. Siculos 468, 7. regnum affectat 490, 25. 491, 10. Adrianopolitanus 492, 2. Cpolim oppugnat 492, 4. devictus caeditur a Conrado Caesare 502, 15 sqq. eius uxor modestia insignis 507, 7.
Demetrius Branas nauarchus 71, 11.
Iohannes Branas a Siculis capitur 411, 10.
Michael Branas Gabrae falsas laudes evertit 173, 19.
Theodorus Branas Alexii Branae F. ab Alemannis superatur 535, 4. Alexium Angelum imperatorem salutat 593, 13. dux adversus Persas mittitur 625, 16. Thraciae praefectus 664, 6. a Scythis fugatur 831, 15.
Branizoba 166, 23. 347, 3. ab Hunnis excisa 24, 9.
Britanni nunc Inglini 546, 22. rege duce in Palaestinam proficiscuntur ib. Cyro potiuntur 547, 11.
Brundusium oppidum 97, 6.
Alexius Bryennius v. Comnenus Alexius Bryennii F.
Nicephorus Bryennius Annae Comn. Caesarissae maritus 8, 4. Orestiade oriundus 9, 17. eius contra Iohannem imp. motus 15, 2. veneno interficitur ab Andronico Comn. 337, 9.
Bucanum Cpoleos 733, 21.
Bucoleontis portus 289, 18.
Bulgariae et Mysiae dominatus olim coniunctus 489, 3.
Bulgarorum episcopus 339, 16.

Byzantium v. Constantinopolis.
Caeneus e muliere vir 369, 7.
Caesarea a Masuto occupata 45, 20. Daduni filio ab eo datur 152, 13. a Clizasthlane expugnata 159, 10. Coppatino filio assignatur 689, 9.
Caichosroes Iconii Sultanus Mangapham ad se profugum prodit 523, 6. fratribus propterea invisus 524, 11. a liberis regno pulsus 540, 19. eius filii a Friderico Alemannorum rege vincuntur 540, 17. foedus cum Romanis initum violat 653, 17. Maeandrias urbes vastat 654, 20. mire erga captivos benignus 655, 22. Clizasthlanis e Christiana filius 689, 24. a Rucratino fratre regno exutus 690, 9. confugit ad Lebunem ib. 20. ad Romanos 691, 9. imperio recuperato Maurozomem adiuvat 827, 15. Attaliam frustra oppugnat 843, 19.
Calabria 125, 1.
Calamanus male contra Scythas res gerit 123, 20.
Constantinus Calamanus Augustus Philippae coniugio excidit 183, 2. ab Armeniis capitur ib. 22.
calcei purpurei insignia imperatoris 8, 7. virides protovestiarii 672, 8.
Calchas vates 622, 22.
Calibures scurra 580, 1.
Caliza 692, 1.
Calliopolis 539, 4.
Calomodius negotiator ditissimus procerum insidias effugit 692, 20.
Calonymus insula 475, 7.
calumniatores aulici 296, 19.
Calydonii apri statua 687, 18. in palatium transfertur 738, 7.
Basilius Camaterus patriarcha creatus 339, 19. excaecatur 346, 6. patriarchatu pellitur 530, 4.
Gregorius Camaterus secretorum logotheta 13, 21.
Iohannes Camaterus dromi logotheta 141, 4. Styppiotae insidiatur 145, 6. eius mores 148, 11. caniclii praefectus 355, 10. patriarcha fit 681, 17. Calomodium liberare cogitur 693, 20. Cpolim relinquit 784, 15. Didymotichi obit 837, 2.
Cambyses 405, 15.
Manuel Camyzes protostrator Isaacio imp. magnam pecuniam mutuo dat 502, 15. Fridericum Alemannum cum exercitu insectari iussus 526, 22. ab eo vincitur 533, 18. Ibancum seditiosum persequitur 678, 7. ab eo capitur 679, 4. eius opes ab Alexio III diripiuntur 681, 6. a Chryso tandem redemtus 707, 3. deficit ab Alexio III et seditiones excitat ib. 20. fugatur 709, 7 sqq.
Canabus Nicolaus imperator creatus 744, 11. a Murzuflo in custodiam datur 746, 8 sqq.
canes Laconici sagaces 359, 12.
canes Siculis infesti Romanorum cadaveribus parcunt 471, 21.
caniclii munus 78, 11. praefectus 355, 10.
Andronicus Cantacuzenus Fridericum Alemannum Isaacio imp. suspectum facit 526, 2.
Iohannes Cantacuzenus mutilatus in proelio cum Serviis inito 121, 24. Mariam Comn. Andronici sebastocratoris F. uxorem habet 136, 17. Andronico Comn. propter incestum insidiatur 136, 13. a Turcis occiditur 240, 13.
Iohannes Cantacuzenus ab Andronico Comn. interfectus 335, 20. uxor eius Constantini Angeli soror 336, 3.
Iohannes Cantacuzenus Caesar Isaacii Angeli imp. sororem in matrimonio habet 489, 15. ab Andronico imp. excaecatur ib. 13. a Blachis devincitur ib.
Manuel Cantacuzenus adversus Pseudalexium Cilicem mittitur 610, 9.
Michael Cantacuzenus Alexium Angelum imperatorem salutat 593, 13.
Theodorus Cantacuzenus a Nicaeensibus receptus 349, 14. urbem

strenue defendit 364, 17. 367, 17. occiditur 368, 2.
Theodorus Capellanus sive Castellanus Siculus ad Romanos deficit 117, 8.
Capharda expugnata ab Iohanne imp. 38, 12.
capito puer 294, 1.
Cappadocia 152, 11. a Tanismanio Persarmenio occupata 27, 5. frigida 46, 10.
Carea magni palatii porta 452, 4.
Caria a sultano Iconiensi vastatur 654, 20.
Castamon Persarmeniorum urbs ab Iohanne imp. expugnatur 25, 22. a Tanismanio Persarmenio recuperata 27, 5. ab Iohanne imp. iterum capitur 28, 3.
Theodori Castamonitae potentia 574, 5. interitus 575, 11.
Castra Nova in Asia condita a Manuele 194, 23 sqq.
Catabate locus Cpoleos 355, 6.
Andronicus Catacalo dux adversus Persas missus 625, 16.
Catascepe locus 270, 3.
catena ad classem hostilem Cpoli arcendam extensa 718, 19.
Catides explorator garrulitatis dat poenas 254, 11.
Cattari 206, 24.
Theodorus Cazanes contra Persas ablegatus 625, 17.
Celaenae oppidum 231, 1.
Celbianus tractus 481, 7.
Centenarium turris 451, 17.
Cephalas Lapardam prodit 361, 7.
Cephalenia insula 114, 15.
Cerasus 699, 11.
Chalce 353, 10. carcer 582, 8. castellum 696, 9.
Chalcedon 320, 12.
Chaldaica fornax 404, 7.
Chalepum olim Berrhoea Mesopotamiae urbs ab Iohanne imp. frustra oppugnatur 37, 11.
Nicephorus Chaluphes Acrocorinthi praefectus 101, 1.
Leo Chamaretus Laconum tyrannus 841, 5.
Characeni Turcae 255, 4.
Charax ubi sit 255, 6. castellum 319, 7.
Charbatia 206, 23.
Chasiorum erga magistratus observantia 517, 7.
Chasius capitur 700, 15.
Chele oppidum 401, 22. capitur ibi Andronicus imp. 453, 20.
Chius insula 224, 16.
Chliara urbs 194, 24.
Choerobachorum planities 85, 14.
Chonae olim Palassae (*Κολασσαί*) 230, 21. Maurozomi subiectae 842, 10.
Choniates levita Nicetae Choniatae cognatus fortitudine insignis 257, 7.
Basilius Chozas seditiosus captus excaecatur 553, 14.
Chramus Hungariae locus 167, 1.
Christi loculus a barbaris saepe occupatus 56, 16. ad Abgarum litterae 453, 17.
Chrysanthus Thessalonicae praefectus 652, 12.
Chrysioplysia 453, 7.
Chrysopolis 695, 22.
Chrysopolus nauta Andronicum Comn. in fuga adiuvat 169, 23.
Χρυσόπους Alemanna virago 80, 17.
Iohannes Chrysostomus 328, 17. eius de eucharistia sententia 682, 20.
Chrysus Blachus a Romanis deficit 643, 19. Strummizam et Prosacum occupat 665, 10. ab Alexio III frustra obsessus 668, 20. pactionem cum eo init 672, 14. Camyze redemto 707, 3. seditiones excitat ib. 20. cum Alexio III in gratiam redit eiusque neptem ducit 709, 9.
Theodorus Chumnus chartularius 355, 13. dux adversus Siculos creatus 412, 9. alterum Pseudalexium captum occidit 553, 10.
Ciaba 692, 14.
Cilices 68, 1. piratae 141, 20. ambiguae fidei 609, 9.
Ciliciae montes 53, 15.
Cimbri a Romanis devicti eorumque ossibus Massilienses vineae cinctae 95, 18.
Iohannes Cinamus 430, 21.
Cingularium 541, 1.

Cionium 319, 19. littus 475, 2.
Claudiopolis a Manuele contra Persas defenditur 257, 21.
cleri auctoritas in comitiis imperatoriis 66, 19.
Clisura Zybritze (χλεισοῦραι τοῦ Ζυβρίτζη) angustiae 232, 24.
Clizasthlanes Masuti F. Iconii sultanus 152, 9. a propinquis infestatur 153, 18. a Manuele imp. differtur 154, 19. muneribus oneratur 157, 17 sqq. Dadunem et Iagupasanem affines profligat 159, 10. corpore aeger animo ferox 160, 1. inconstans et perfidus 161, 4. prudens 227, 10. Manuelem imp. insigni clade afficit 231, 20 sqq. pacem ei ultro offert 245, 19. pace a Romanis violata Atapacum contra eos mittit 250, 16. annos LXX natus Romanorum fines infestat 480, 18. filiis regnum distribuit 689, 4.
clypeus pro navi 253, 5.
Coela loca 209, 11.
Coelesyria ab Iohanne imp. perlustrata 36, 1.
Κολασσαί (Palassae) nunc Chonae 230, 21.
Colonia nunc Taxara 72, 7. 541, 22. 689, 10.
Comani cum Blachis coniuncti provincias Romanas vastant 561, 7. 691, 14. Ruricam adiuvant 692, 15.
cometes 326, 23.
Comnena gens causa interitus rei publicae 701, 5.
Comneni:
Alexius I primus e gente Comnena imperator 7, 10. eius liberi 8, 1. Irenen uxorem de Annae filiae studio obiurgat 9, 2. imperium male quaesivit ib. 12. eius ingenium obitus et funus ib. 21. 12, 11.
Alexius Iohannis imp. F. 23, 16. obit 51, 10.
Alexius Bryennii et Annae Comn. Caesarissae F. magnus dux adversus Siculos profectus 124, 21. ab iis capitur 125, 16.
Alexius II Porphyrogenitus Manuelis imp. F. 220, 6. imperator designatur ib. 22. admodum adolescens patri succedit 291, 1. magnum palatium relinquit 331, 9. venando deditus 333, 21. coronatur 343, 10. Andronici Comn. iussu suffocatur 354, 12. anno aetatis XV, imperii III 356, 1.
Alexius protosebastus Manuelis imp. patruelis viduam eius amat 293, 2. superbus 299, 9. Mariam Caesarissam oppugnat 306, 15. in gratiam cum ea redit 312, 15. eius mores 317, 13. ab Andronico Comn. infestatur 316, 17. comprehensus a praetorianis germanis 323, 19. Andronici iussu excaecatur 324, 20. rei militaris peritus 325, 3.
Alexius Manuelis imp. et Theodorae Comn. F. Irenen sororem ducit 337, 14. ab Andronico excaecatur 401, 14. in monasterium coniicitur 556, 2.
Alexius Iohannis Comn. Batazis F. 341, 6. patria profugus capitur et Andronici iussu excaecatur 342, 10. nauarchus creatur 483, 13. captus ib. 20. ad Siciliae regem mittitur 484, 7.
Alexius Manuelis imp. e fratre nepos Guilielmum Siculorum regem contra Andronicum concitat 384, 11. cum Siculis contra Romanos proficiscitur 414, 5. a Romanis captus excaecatur 472, 4.
Alexius Manuelis F. Andronici imp. nepos Oenaeum Sinopen et Trapezuntem tenet 842, 13.
Alexius III Angelus Isaacii imp. frater Andronici Angeli F. 319, 5. dux adversus Pseudalexium 552, 1. fratri insidiatur 589, 20. imperator salutatur 593, 2 sqq. 598, 21. eius profusiones 599, 1. coniux Euphrosyna 600, 12. infelicis imperii omina 603, 14. Comnenus quam Angelus appellari mavult 605, 8. ignaviae se dat ib. 20. contra Pseudalexium Cilicem frustra bellat 608, 17. Blachis pacis conditiones

offert 612, 15. Isaacium Comn. generum adversus eos mittit 613, 7. Ibancum profugum suscipit 623, 4. male contra Persas rebus gestis 624, 11. pacem turpissimam cum iis init 626, 20. Alemannis instantibus 627, 6. eorum legatos ostentatione fallere studet 629, 3. XVI auri talenta pendere Alemannis coactus 431, 4. imperatorum monumenta spoliat 632, 4. Amerigi Alemannorum regis morte a tributo pendendo liberatur 633, 4. Caphurem piratam decipit 637, 1. dignitates venales habet 638, 1. uxoris fide coniugii sibi in suspicionem adducta 641, 13. Batazem iuvenem occidit 642, 22. frustra contra Blachos ducit 643, 16. coniugem in monasterium abstrudit 646, 1. revocat 647, 10. facilis ib. 23. 651, 6. Constantinum Mesopotamitanum evehit 648, 1 sqq. contra Blachos expeditionem facit 650, 10. Constantinum a summo dignitatis gradu deiici patitur 651, 1. Iconienses mercatores bonis privat 653, 17 sqq. Andronicum Ducam contra Persas mittit 657, 18. aegrotus 658, 20. frustra ducit contra Scythas 662, 19. contra Chrysum Blachum 665, 10 sqq. filiabus iterum nuptis 673, 18. ludos ludicros instituit 674, 6. contra Ibancum seditiosum copias mittit 675, 18. Camyzis opes diripit 681, 6. Ibancum malo dolo captum in vincula coniicit 686, 10. Caichosroem profugum recipit 691, 9. Cpolitanos seditiosos placat 695, 9. 697, 1. naves spoliat 699, 7. perfidus in Rucratinum 700, 5 sqq. contra Michaelem Comn. seditiosum ducit 701, 14. e naufragii periculo evadit ib. 20. Camyzem et Spyridonacem seditiosos coercet 707, 3. 708, 8. cum Iohanne Zagorae principe pacem componit 709, 21. Isaacii fratris custodiam negligit 710, 12. Venetorum classem contemnit 716, 2. eos frustra aggressus 722, 24. fugae se mandat 723, 15. annos VIII imperavit 724, 5. eius ingenium et mores ib. imperium recuperare conatur 735, 6. Eudociam filiam Scuro in matrimonium dat 803, 21. Alexium Ducam Murzuflum excaecat 840, 8. Halmyri degit 808, 7. a Bonifacio marchione ad Alemannorum regem mittitur 819, 1 sqq.

Andronicus Iohannis imp. F. sebastocrator 23, 16. obit 51, 14. Alexii fratris funus Cpolim advehit 66, 14. eius liberi 135, 24.

Andronicus Manuelis imp. patruelis captus a Persis 68, 2. Isaacii sebastocratoris F. 135, 15. a Manuele in custodiam datus 133, 9. e carcere aufugit 135, 4. cum Eudocia Andronici patrui F. rem habet 136, 2. denuo in carcerem coniectus ib. 18. custodes decipit 139, 1. rursus captus 140, 18. dolo elabitur 168, 16. a Manuele in gratiam recipitur 172, 22. Ciliciae praefectus crebro superatur ab Armeniis 180, 7. ob incestum Manuneli invisus fugae se mandat 181, 17. Manueli supplex 294, 7. Oenaei habitare iussus 296, 14. imperium affectat ib. 25. 316, 17. Cpolim proficiscitur 320, 5. classe Romana potitur 322, 16. Alexium Comn. protosebastum excaecat 324, 22. coram Theodosio patriarcha demissus 328, 8. eum insectatur dicteriis 329, 15. Cpolim ingressus in Manuelis imp. tumulo lacrimat 332, 10. iniustus 334, 18. veneficus 336, 20. nuptias incestas perficit 337, 14. Basilium Camaterum patriarcham creat 339, 19. saevit in proceres 343, 19. 345, 20. Xenam imperatricem suffocari iubet 348, 20. imperator declaratur 349, 9. coronatur 352, 13.

Alexium II imp. e medio tollit 353, 18. Annam Francam Alexii II imp. sponsam ducit 357, 1. iure iurando Manueli imp. dato solvitur ib. 11. Andronicum Lapardam excaecat 361, 10. Nicaeam obsessam 363, 17. in deditionem accipit 369, 13. saevit in civium primores 370, 21. Prusa vi capta 371, 17. crudelissime in cives agit 373, 11. 419, 2. Lopadium expugnat 374, 24. Isaacium liberat 376, 21. interimit Macroducam et Ducam 379, 10. Sebastianos fratres 384, 6. Alexium Comn. generum excaecat 401, 14. in domesticos eius saevit 403, 16. Tripsychum excaecat 407, 22. Siculorum impressionem negligit 414, 18. luxuriosus 416, 21. plebem a magistratuum vexationibus defendit 421, 1. 429, 1. rem navalem tuetur 423, 10. aquaeductum renovat 428, 7. viros doctos colit 431, 6. eius studia 433, 13. captivos omnes e medio tollere statuit 434, 20. magis operam dat 441, 4. seditione ab Isaacio Angelo mota regno pellitur 448, 12. profugus 452, 5. capitur 453, 20. contumeliose tractatur 455, 15. obit 458, 12. duos annos regnavit ib. 17. eius forma et valetudo ib. sqq. eius erga D. Paulum reverentia 461, 4. de eius exitu versus 462, 12.

Andronicus Alexii Comn. F. Bryennii nepos excaecatur 556, 4. item eius filius 560, 16.

Anna Caesarissa Alexii I F. primogenita Bryennii uxor 8, 3 coniurat contra Iohannem imp. 14, 22. 16, 2. erudita 15, 7. veneno ab Andronico Comn. tollitur 336, 23.

David praefectus Thessalonicae ignavus 386, 6.

David Manuelis F. Andronici imp. nepos 842, 13. de imperio Asiae contendit 827, 15 sqq. Heracleam et Paphlagoniam tenet 842, 13. Latinorum auxiliis adiutus Lascari resistit 844, 8 sqq.

Eudocia Andronici sebastocratoris F. 135, 24. eius incestus 136, 2. captivitas 140, 5. Michaeli Gabrae nubit 173, 11.

Iohannes Alexii I F. natu maximus 8, 2. a patre imperio destinatur ib. 6. quomodo rerum potitus sit 10, 1. magnum palatium occupat 11, 22. initia regni, et amici 12, 25. clemens erga cognatos seditiosos 14, 22. eius adversus Persas expeditiones 17, 18. Scythas arte profligat 19, 19. Patzinacarum solennia instituit 23, 2. Sanctos veneratur 22, 3. 26, 8. Triballos devictos in Nicomediensem provinciam traducit 23, 10. dignitates quas tribuerit quattuor filiis ib. 16. eius de Alexio F. somnium ib. 23. Hunnos debellat 24, 8. Italiae oras maritimas occupat 25, 16. contra Orientis gentes ducit ib. 18. e Persarmeniis triumphum agit ib. 20. Gangram urbem expugnatam 28, 4. amittit 29, 5. Lebunem Armeniorum regem bello persecutus ib. 11. Bacam et Anabarzam castra vi capit ib. 22. 33, 17. Syriae et Mesopotamiae urbes triennio subiicit 36, 1. contra Iconienses ducit 42, 6. Persas ab incursionibus prohibet 44, 7. Ochyras exstruit ib. 11. militum indignationem excitat ib. 16. expeditionem contra Constantinum Gabram Trapezuntis tyrannum suscipit 45, 10. Neocaesaream frustra oppugnat 47, 2. Rhyndacenum oppidum obsidet 49, 17. Pusgusa palude potitur 50, 6. filiis duobus privatur 51, 10. adversus Antiochiam proficiscitur 52, 4. aprum interfecturus telis suis vulneratur 53, 20. moribundus Manuelem F. successorem sibi designat 56, 1. eius obitus et laudatio 62, 15.

Iohannes Iohannis imp. accubitor 13, 14.

Iohannes Isaacii sebastocratoris F. Alexii I imp. nepos 42, 21. ad Persas deficit 48, 4. Masuti filiam uxorem habuisse fertur 72, 8.
Iohannes Andronici sebastocratoris F. protosebastus et protovestiarius Andronico Isaacii F. ob incestum irascitur 136, 15.
Iohannes Batazes contra Persas mittitur 251, 13. magnus domesticus et Thraciae praefectus Andronicum insectatur 318, 19. ei adversatur 340, 10. obit 341, 4. eius filii ib. 5.
Iohannes Andronici F. 323, 15. imperator designatur 412, 8. dux adversus Siculos creatur ib. oculis privatus obit 466, 10.
Iohannes Crassus seditiosus occiditur 697, 1.
Irene Andronici et Theodorae Comn. F. 337, 14. maritum a patre suo excaecatum luget 402, 3.
Isaacius Alexii I F. 10, 5. Iohannem fratrem in occupando regno adiuvat 13, 7. a patre Sebastocratoris dignitate ornatus ib. 5. cum Iohanne fratre dissidens et exsul 42, 20. eius forma et ingenium ib. 22. fratri reconciliatur ib. 17. 43, 13.
Isaacius Iohannis imp. F. sebastocrator 23, 16. ob animi iracundiam a patre imperio exclusus 58, 22. eius captivitas et querimonia 66, 5. cum fratre in gratiam redit 70, 14. formidolosus ib. 18. Cosmae Attico patriarchae immolat 106, 16.
Isaacius Isaacii sebastocratoris ex filia nepos ab Armeniis captus liberatur 376, 10. Cypro potitur 377, 7. grassatur in cives ib. 20. 443, 1. Isaacii Angeli imp. classem vincit 483, 17. saevit in captivos 484, 9. ab Inglinorum rege capitur 547, 11. liberatus imperium affectat 611, 1. obit 612, 8.
Isaacius sebastocrator Alexii III imp. gener 604, 18. contra Blachos missus 613, 7. captus ab iis 616, 2. obit 620, 16. Theodora eius F. ib. 15.
Manuel Iohannis imp. F. natu minimus sebastocrator 23, 16. iniussu patris Persas adortus verberatur 47, 11. patrem comitatur 52, 3. imperator a patre creatus 58, 22. et a proceribus salutatus 62, 1. Axucho magno domestico praemisso 65, 1. Cpolim proficiscitur 67, 20. cupide a Byzantinis excipitur 68, 18. eius ingenium et forma ib. 20. a patriarcha unctus 70, 12. cum Isaacio fratre in gratiam redit ib. 14. adversus Masutum Persam bis ducit 71, 1. 12. uxorem habet Alemannam nobilem 72, 23. fidem coniugii parum servat 73, 9. rei publicae bene consulit ib. 14. Iohannis Puzeni consilio rem navalem abrogat 75, 2. Theodoro Styppiotae favet 78, 6. subito liberalis et humanus exsistit ib. 20. Alemannis benigne respondet 81, 13. eorum potentiam metuit 82, 2. eorum agmen cum copiis subsequitur ib. 23. iis insidiatur 88, 6. ex improbo argento monetam cudit 89, 4. adversus Siculos expeditionem suscipit 102, 3. Scythis devictis Corcyrae promontorium Coryphonem obsidet 103, 22. nullos habet filios e coniuge priore 108, 19. turrem ligneam ad expugnandam Coryphonem exstruit 109, 18. Romanorum et Venetorum seditionem placat 113, 3. Coryphonem in deditionem accipit 116, 23. ab expeditione adversus Siculos suscepta 118, 3. desistit ib. 18. Pelagonia ordinata Servios debellat 119, 8. Michaelem Palaeologum adversus Siculos ducere iubet 120, 19. de debellatis Serviis 121, 18. et Hungaris 122, 12. triumphat 123, 6. complures duces adversus Siculos missos amittit 124, 21. 126, 3. astrologiae

operam dat 126, 10. 200, 7. in bellum contra Siculos gerendum CCC centenariis impensis 127, 20. pacem cum iis init 129, 15. renovat bellum 130, 7. a Maio deridetur ib. 9. cum Hunnis bellat 133, 7. in Armeniam proficiscitur 134, 11. Antiochiam ingressus pugnam ludicram instituit 141, 23. domum revertens gravem a Turcis cladem accipit 144, 2. uxore mortua Xenam ducit 151, 3 Clizasthlani Iconii sultano amicitiam simulat 154, 20. muneribus eum onerat 157, 17. sqq. Stephanum Hunnum affinem Pannoniae regem facere conatur 165, 1. sqq. Andronicum Comn. in gratiam recipit 172, 22. contra Hunnos expeditionem facit 173, 7. Zeugminum recuperat 174, 8. Desem Serviae tyrannum sibi subiicit 178, 7. Alexium Hungarum generum imperatorem designat 179, 5. Andronicum Ciliciae praeficit 180, 7. sibi invisum persequitur 182, 28. Alexium protostratorem ad cucullum induendum adigit 187, 6. magos insectatur 192, 13. Nova Castra in Asia condit 194, 23. Andronicum Contostephanum bello Pannonico praeficit 196, 1. militum acclamationibus celebratur 198, 9. eius superstitio astrologica 199, 24. sqq. de Pannoniis devictis triumphat 204, 20. Servios placat 206, 17. classem Andronico Contostephano duce contra Aegyptios mittit 208, 1. sqq. Amerigi perfidia frustratam 213, 3. amittit 218, 11. sqq. pacem cum Sarracenis componit 219, 11. filio recens nato Alexii nomen indit 220, 6. eum successorem sibi designandum curat ib. 22. Alexium generum Pannoniae regem facit 221, 9. Mariam filiam Montisferrati marchionis filio uxorem dat 222, 10. Venetos opibus privat 223, 8. in gratiam cum iis redit 225, 17. Dorylaeo 227, 20. et Subleo munitis 229, 17. expeditionem contra Turcas facit 230, 5. gravem cladem accipit inque summum capitis periculum venit 232, 21. sqq. pacem a sultano ultro oblatam accipit 245, 19. eius somnium 248, 3. pactionis conditionibus neglectis 250, 4. Atapacum Persam contra se missum vincit 251, 7. sqq. Italos contra Alemannos concitat et corrumpit 260, 23. acerbus tributorum exactor 265, 1. eius cum Theodora nepti incestus 266, 13. barbaris favet ib. 20. monachos locupletari vetat adque rigidiorem vitam revocat 270, 8. militum disciplinam negligit 272, 3. eius de sententia „Pater maior est me" decretum 276, 19. sqq. de Machometi deo controversia 278, 15. de vitae suae fine ineptiae 266, 6. de eius morte praesagium 284, 10. astrologia repudiata cucullo indutus obit 287, 21. regnavit annos XXXVIII 288, 22. in Pantocratoris monasterio sepelitur 289, 5. Alexii F. curam Theodosio patriarchae mandavit 329, 21. Blachernium palatium muro cinxit 500, 18.
Manuel Andronici imp. F. 169, 6. 323, 15. 348. 1. sebastocrator 439, 18. patrem a saevissimo facinore prohibet ib. excaecatur 466, 14.
Manuel Iohannis Batazis F. 341, 6. patria profugus comprehenditur et ab Andronico excaecatur 342, 10.
Maria Andronici F. Theodori Dasiotae coniux 68, 6.
Maria Caesarissa Manuelis imp. F. Alexii Hungari coniux 147, 10. a marito divortio seiuncta Montisferrati marchionis filio nubit 222, 9. in Alexium protosebastum coniurat 300, 16. in asylum confugit 302, 5. plebem ad seditionem concitat ib. 10. ab Alexio obsidetur 306, 15. in gratiam cum eo redit 312, 15.
Maria Isaacii sebastocratoris F. 165, 7.

Michael Iohannis sebastocratoris F. seditiosus 700, 21.
Theodora Alexii imp. F. Constantini Angeli uxor 126, 3.
Theodora Andronici F. 135, 24.
Theodorae Isaacii sebastocratoris F. incestus 184, 6. 266, 13. superbia 266, 13.
Theodora Isaacii sebastocratoris F. Alexii III neptis 620, 11. Ibanco despondetur ib. Chryso nubit 709, 9.
concilium sanctum 337, 17.
Conon Petunae comes 825, 3.
Conradus Alemannorum rex in Palaestinam proficiscitur 83, 10. 84, 23. Romanis irascitur 84, 9. cognatus eius Adrianopoli crematur ib. 16. in Asiam traiicit 87, 23. milites oratione cohortatus 91, 2. trans Maeandrum fl. traducit Turcasque gravi clade afficit 94, 10.
Conradus Caesar Montisferrati marchio Moguntinum episcopum vincit et capit 262, 5. Mariam Caesarissam ducit 222, 9. Alexium protosebastum impugnat 300, 16. milites concione cohortatur 310, 4. cum Alexio in gratiam redit 312, 15. Theodoram Isaacii imp. F. in matrimonium ducit 497, 7. sqq. Isaacium imp. Iabascentem confirmat 498, 7. milites mercede conducit 499, 15. Branam seditiosum devincit caeditque 504, 16. in Palaestinam profectus Sarracenos debellat 516, 7. occiditur 517, 5.
Constantia urbs a Mysis expugnatur 706, 1.
Constantineum forum 196, 11.
Constantini Magni corona 430, 5. clavi 583, 21. sepulcrum a furibus spoliatum 632, 9.
Constantinopolis Alemannis relinquenda 87, 10. ab Andronico Comn. occupatur 332, 10. ab Alexio Brana oppugnatur 492, 5 sqq. suburbana a Latinis mercenariis vastantur 510, 20. viae publicae trabibus a Latinis obstruuntur 512, 17 a Latinis obsidetur 718, 14. igne bis corripitur 722, 10. 731, 14. expugnata 753, 14. diripitur 767, 3.
Cpolitani cupide Manuelem Comn. suscipiunt 68, 16. seditiosi 304, 5. se invicem calumniantur apud Andronicum imp. 335, 6. crudelissime ab eo tractantur 419, 2. seditiosi 446, 17. Isaacium Angelum imperatorem salutant 430, 2. opifices Latinorum aedes direpturi poenas dant 511, 18. seditiosi 625, 9. Isaacium Angelum iterum imperatorem salutant 727, 3. eum contra Latinos concitare student 741, 16. sqq. in Angelos exacerbati et seditiosi 743, 6. imperatorem salutant Nicolaum Canabum 744, 11. Alexium Ducam Murzuflum 746, 8. ignavi et ad servitutem proclives 772, 15. sqq. plebeii procerum calamitatibus insultant 785, 19. a Latinis et Scythis vexantur 815, 1. sqq.
Constantinus Armenius fortitudinem iactat 30, 13. certamine singulari ab Eustratio victus in fugam vertitur 31, 3. captivus factus Byzantio aufugit 33, 8.
Constantinus Ducas v. Ducas.
Constantinus Mesopotamitanus Isaacio imp. familiaris 591, 23. Alexio III conciliatur imperatricis opera 640, 4. ut Euphrosyna e monasterio revocetur operam dat 647, 10. diaconus creatur 648, 1. pontifex Thessalonicensis designatur 649, 4. superbus et ambitiosus ib. 6. sqq. fratres evehit ib 29. cunctas dignitates amittit 651, 1.
Constantinus Patrenus 344, 15.
Constantinus Rhadaenus sebastus 672, 21.
Constantinus spado fisci praefectus bipenniferos conciliat Isaacio Angelo 727, 17. Alexio Ducae Murzuflo 744, 21.
conti qui sint 400, 17.
Κορράκων Νοσσιαί 53, 19.
Alexius Contostephanus astrologus a plebe Cpolitana imperator salutatus 600, 21. in carcerem coniicitur 601, 7.

Andronicus Contostephanus exercitui praefectus 71, 9. magnus dux adversus Pannonios creatus 197, 10. praeclaram victoriam reportat 199, 14. adversus Aegyptios cum classe missus 208, 21. Amerigi fraude Thamiathi expugnatione frustratur 213, 3. eius ad milites oratio 214, 9. Cpolim redit 219, 1. controversiam in domo augusta obortam componit 313, 24. classi ab Alexio protosebasto praefectus 321, 6. ad Andronicum deficit 322, 16. ab Andronico excaecatur 346, 6.
Andronicus Contostephanus Alexii III imp. gener 604, 18. Euphrosynam socrum apud imperatorem calumniatur 641, 3. 13. sqq.
Iohannes Contostephanus exercitui praefectus a Manuele imp. 71, 9. classi ab Isaacio imp. 483, 12. captus ib. 20. ad Siciliae regem ducitur 484, 7.
Stephanus Contostephanus magnus dux creatus adversus Siculos 103, 10. diem supremum obit 105, 18. eius contra Cosmam indignatio ib. 20. sqq.
Copatinus Caichosrois sultani Iconiensis F. patrem regno pellit 542, 1.
Coppatinus Clizasthlanis F. Melitenen Caesaream et Taxaram hereditate accipit 689, 9.
Corcyrae promontorium Corypho v. Corypho. Corcyraei qui vocantur Gymni insulam Rogerio Siculo tradunt 79, 1. 7.
Corinthii Siculorum captivi 129, 21.
Corinthus urbs a Siculis diripitur 99, 22. a Scuro occupata 800, 9.
cornua cervina uxorum stupra significant 418, 19.
Corvorum Nidi Ciliciae montes 53, 15. sqq.
Corycium antrum 610, 19.
Corypho Corcyrae promontorium Siculorum praesidium 96, 16. a Romanis diu oppugnatum 104, 2. sqq. tandem in deditionem accipitur 116, 23.
Cosmas Atticus Aegineta patriarcha sanctissimus 105, 19. a Manuele imp. patriarchatu pellitur 106, 16. Manueli imp. filiorum orbitatem et Stephano Contostephano interitum vaticinatur 107, 3.
Cosmidium 719, 13. 751, 14.
Cottyanum 689, 12.
Cotyalium a sultano Iconiensi vastatur 340, 9.
Cozas Scythicae phalangis dux 813, 3.
Crabatia 206, 24.
Crenum locus 562, 14. 852, 22.
Creta 342, 21. eius labyrinthus 395, 1.
Creticum mare 342, 19.
Crizimus locus 678, 22.
crux e lychnite gemmate 40, 24.
Cuperium Thraciae oppidum 663, 6.
curia sacra 323, 23. magna 451, 11.
currus pro arce 21, 9.
Χρυσόπους 80, 20.
Cyprus insula 209, 15. 20. ab Isaacio Comn. occupatur 377, 7. ab Inglinorum rege expugnata 547, 11. Hierosolymitanorum regi donatur ib. 20.
Cypsella ab imperatoribus invisa 363, 6. 482, 14. 592, 16. 643, 16.
Cyrilli de eucharistia sententia 682, 18.
Dadibra urbs a Persis occupatur 624, 21.
Theodorus Dadibrenus Alexium II imp. strangulat 354, 17. ab Andronico imp. punitur 429, 21.
Dadunes Masuti gener Caesareae et Sebastiae sultanus 152, 13. regno a Clizasthlane spoliatus 159, 10.
daemoniaci Blachos ad seditionem concitant 485, 10.
Dalmatae 705, 21.
ad Damalim palatium Scutarium 280, 21.
Damatrys 718, 5.
Damocrania 711, 19.
Danae 77, 2.
Ericus Dandulus Venetae classis dux 713, 13. caecus ib. Cpolim obsidet 718, 14. cum Murzuflo

frustra paciscitur 751, 9. imperio exclusus Balduinum imperatorem creandum curat 789, 8. Bonifacium marchionem repellit ib. sqq. ad Thracias urbes recuperandas ducit 811, 14. in capitis periculo versatur 814, 6. obit 820, 4.
Daonium a Scythis captum 831, 24.
David 58, 14. 59, 9. 60, 22.
Debeltum 723, 23.
dei genitrix ab Iohanne imp. invocatur 22, 3. in triumpho agendo veneratio ei tribuitur ab Iohanne 26, 16. et Manuele impp. 205, 22.
delectorum legiones 39, 19.
Demetrius martyr 379, 19. unguentum e sepulcro eius ebulliens ib. in eius honorem templum a Petro et Asane Blachis exstruitur 485, 8.
Demetrius Poliorcetes 452, 16.
Demetriza 469, 18.
deploratio Cpoleos 763, 4.
Deses Serviae satrapa coercetur 178, 7.
Deuterum Cpoleos 722, 12.
Didymotichum 791, 18. Euri fl. exundationibus defenditur 825, 7. frustra a Blachis obsidetur 835, 10.
Diippum Iohannis theologi aedes 307, 15.
Diogenis Romani imperatoris clades 41, 9.
S. Diomedis monasterium 347, 4.
Dionysius Hungarorum dux 173, 25. a Romanis devincitur 202, 7.
Diplocionium locus (Διπλοῦς κίων) 595, 16.
Dirce fons 99, 19.
Georgius Disypatus magni templi lector in capitis discrimen adductus 406, 5.
Docea 689, 11.
Doloicus Pleae comes 714, 10. in Thraciam profectus 811, 14. a Scythis occiditur 814, 3.
Domini Rostra incendio deleta 733, 14.
domus Isaacii sebastocratoris in pandocheum mutata 585, 5.
Dorylaeum oppidum instauratur 227, 20. Masuto Clixasthlanis F. assignatum 689, 7.
Dositheus monachus vates Isaacio imp. familiaris 529, 10. Hierosolymorum patriarcha designatur ib. 15. patriarcha oecumenicus creatus 531, 2. e dignitate excidit 532, 15.
Drama oppidum 556, 11.
drungarii magni domus 585, 12.
Alexius Ducas Murzuflus Latinis resistit 742, 11. unde Murzuflus cognominatus sit ib. imperium affectat Isaaciumque imp. e palatio elicit 744, 21. imperator salutatur 746, 8. Alexium III in carcerem coniectum ib. 5. interficit ib. 20. Nicolaum Canabum in custodiam dat ib. 12. eius ingenium 748, 4. locupletes multat 749, 13. Latinos infestat ib. 20. pacificationes eius irritae 751, 9. hostilia renovat 752, 18. cum Euphrosyna et Eudocia eius filia fugit 755, 13. ab Alexio III excaecatur 804, 8. eius miserabilis interitus ib. 13.
Andronicus Ducas Isaacii Comn. ex Armeniorum custodia liberandi auctor 377, 2. eius supplicium 379, 10.
Andronicus Ducas contra Persas mittitur 657, 18.
Constantinus Ducas contra Persas missus 251, 11.
Iohannes Ducas haeretiarcha adversus Siculos mittitur 125, 5. 14. controversiam in domo augusta obortam componit 312, 24. Nicaeae urbi praefectus prohibet Andronicum 318, 14. Cpolitanorum seditionem fovet 447, 2. imperator creari cupit 450, 14. dromi logotheta paciscendi causa ad Fridericum Alemannum missus 525, 10. Isaacio imp. eum suspectum facit 526, 1. capitis periculum evitat 562, 11. sqq.
Isaacius Ducas Iohannis Ducae F. 447, 2.
Theodorus Ducas imperium frustra affectat 755, 22.

Dyrrhachium s. Epidamnus capitur a Guilielmo Siculorum rege 385, 21. ab eo relinquitur 472, 8.
Ecclesia Magna 343, 13.
Echetus 405, 15.
Edemius hortus 193, 2.
Edessenus comes 37, 6.
elephanti simulacrum 861, 5.
Eleutherium 733, 22.
Elisaeus 851, 15.
Elpumes Scytha Branam seditiosum adiuvat 503, 15.
Empedocles 336, 6.
Endymio 772, 21.
Eonopolita eunuchus accubitor adversus Pseudalexium missus rem male gerit 608, 15.
Ephesus 289, 13. Lascari subiecta 842, 8.
Ephori monasterium 460, 17.
Epicydidi datum oraculum 250, 10.
Epidamniae naves 208, 19.
Epidamnii Alexium Isacii imp. F. imperatorem salutant 717, 1.
Epidamnus v. Dyrrhachium.
Epimetheus 209, 23.
equi augurium 69, 11. 603, 14. arabicorum ornamenta 240, 22.
equi effrenati statua 861, 9.
equites Assyrii 214, 16.
equitis statua 848, 20.
Eretrienses captivi a Dario in Asiam deducti 130, 4.
Ericus S. Pauli comes cum Dandulo societatem init contra Romanos 714, 10.
Errieus Balduini imp. frater cum Petro Planico Asianas urbes occupat 796, 1. sqq. Theodorum Philadelphiensem fugat 798, 5. contra Blachos profectus Cpolim redit 814, 16. in Thracia grassatur 819, 23. Orestiadem frustra obsidet 821, 9. imperator creatur 847, 4. Blachos vincit 852, 7. sqq.
eruditionis ratio habita in creando imperatore 15, 2. sqq.
Esaus Isaacii F. 59, 8.
Euboea a Venetis occupata 224, 13.
Euboicae naves 208, 20.
de eucharistia controversiae et theologorum variae sententiae 682, 12 sqq.
Euergetae monasterium 722, 11.
Eumathius Philocales praefectus urbis ad AmerigumAlemannorum regem legatus 630, 17. turpissimam pacem cum eo init 631, 4.
Euphrates fl. 36, 10.
Euphrosyna Isaacii Angeli mater 365, 18.
Euphrosyna Alexii III coniux Cpolitanos sibi conciliat 600, 12 sqq. superba atque impudica eandem atque imperator auctoritatem affectat 606, 10. eum Constantino Mesopotamitano conciliat 639, 20. sqq. imperatori in suspicionem adulterii adducta 641, 13. sqq. aulicorum patrocinium implorat 644, 18. in monasterium abstruditur 646, 1. pristinam auctoritatem recuperat 647, 10. de imperii successore deliberat 659, 21. Contostephanum coercet 687, 7. divinationi dedita ib. 16. comprehenditur a Cpolitanis 727, 22. cum Murzuflo fugit 755, 13. sqq. ad Alemanniae regem mittitur 819, 1. sqq.
Euripus 224, 13.
Eurus fl. 825, 7.
Eurystheus 688, 4.
Eustathius Dyrrhachinus 275, 22.
Eustathius pontifex Thessalonicensis doctissimus 399, 15.
Eustratius Macedo Constantinum Armenium certamine singulari fugat 31, 5.
Euthydemius Novarum Patrarum episcopus 430, 20.
Eutychii theologi de eucharistia sententia 683, 9.
in evangelia iurant proceres 62, 5.
Ezyismenus Blachus Thessalonicam tenet 818, 1. sqq.
fatum evitari non potest 342, 13.
feria quarta et septima ieiunii dies 189, 11.
ferrum tessera 163, 22.
Flaminii nunc Franci 731, 1.
Flandriae comes Balduinus 714, 10.
forum Constantineum 196, 11.
Franci cum Dandulo contra By-

zantinos ducente se coniungunt 714, 7. olim Flaminii 730, 23. Cpolim incendunt ib. sqq. imperium Cpoleos sortito accipiunt 854, 1. v. Alemanni.
Franciae rex cum Friderico Alemanno in Palaestinam proficiscitur 546, 22.
Francochorium regio inter Saum et Istrum fluvios sita ab Iohanne imp. occupatur 25, 4. a Manuele imp. devastatur 122, 18.
Constantinus Francopulus mercatorum naves spoliat 699, 7.
Frerii Hierosolymitani Isaacium Comn. redimunt 376, 20.
Fridericus Conradi Alemannorum regis F. cognati alicuius necem ulciscitur 84, 22. Alemannorum rex creatus Italos sibi subiicere conatur 260, 23. in Palaestinam expeditionem suscipit 525, 3. cum Isaacio imp. de transitu regni et commeatu agit ib. 4. imperatori suspectus 526, 3. excursionibus commeatum sibi parat ib. 16. Philippopolim ingreditur 527, 10. Romanos fugat 534, 16. sqq. Graecorum insolentiam deridet 537, 3. non adversante Isaacio in Asiam traiectus 538, 1. Turcas devincit 540, 10. in fluvio aliquo Armeniae perit 545, 1. praeclara eius laudatio ib. 4. filius eius compluribus Syriae oppidis potitus obit 546, 6. 16.
fusca vela navium tristitiae signa 216, 4.
Constantinus Gabras Trapezuntis tyrannus 45, 12.
Constantinus Gabras Manuelis ad sultanum legatus 159, 5.
Michael Gabras Eudociae Comn. maritus 173, 10. falsae eius laudes ib.
Gabras Turca pacis componendae causa a Clizasthlane missus ad Romanos 245, 19.
Gadium portae 412, 15.
Galiza Rossorum toparchia 168, 17.
Gangra Ponti urbs ab Iohanne imp. expugnata 28, 4. a Persis recuperatur 29, 5.
Genua Manueli conciliata 260, 15.
Genuenses piratae Creta potiuntur 843, 11.
Georgius sebastus 348, 2.
D. Georgius martyr 663, 4.
Georgius Oenaeotes 667, 20.
Gerhardus Antiochiae princeps 142, 16.
Germani praetoriani Alexium Comn. protosebastum comprehendunt 323, 19.
Germanis auxiliaribus Corcyrae custodia mandata 118, 4.
Graeci frequentes ad barbaros in colonias abeunt 657, 13.
Graecia 78, 3. a Latinis occupatur 794, 9. sqq. 805, 2. sqq. in plures tyrannides distracta 840, 13.
Graecus ignis v. ignis Graecus.
Graosgala 255, 5.
Alexius Guido a Blachis victus 587, 17.
Alexius Guidus Occidentis domesticus Fridericum Alemannum cum exercitu subsequi iussus 526, 22.
Andronicus Guidus CCC Italos devincit 845, 16.
Guilielmus Siculorum rex 221, 20. adversus Andronicum imp. ducit 385, 10. expugnat Dyrrhachium ib. 21. Thessalonicam 386, 1. Isaacio imp. immanitatem exprobrat 475, 20.
Gymni Corcyrae incolae Rogerio Siculo insulam tradunt 97, 7.
Gyrolimna 720, 1.
Haemus mons 482, 4.
Stephanus Hagiochristophorites v. Stephanus.
Iohannes Hagiotheodorites Manueli imp. a mandatis 74, 1. a Theodoro Styppiota a summo dignitatis gradu depulsus 77, 13.
Halcyonii dies 363, 13.
Hannonis Poeni falsa victoriae iactantia et aves 564, 21.
Harmala 552, 12.
Harpyiae 366, 19.
Helena Lacaena 215, 9. eius statua 863, 3.
Ἡλιάδες 50, 1.

Hellespontus 326, 13.
Heraclea Ponti Davidi Comneno subiecta 842, 13.
Herculanus scyphus 149, 11.
Hercules 417, 14. eius statua Lysimachi opus 687, 21. 859, 5.
Hieremias 851, 13.
Hierosolymitae qui Frerii dicuntur Isaacium Comn. redimunt 576, 20.
Hippicum 404, 4.
Hippocrates Cous 650, 14. 767, 23.
historiae laudes 4, 1. stylus 5, 20.
historicorum vana magniloquentia 95, 23.
Hodegetria matris dei imago 497, 3.
Hodegium monasterium 497, 2. 698, 9.
Hungari Branizobam exscindunt 24, 8. gravi proelio vincuntur ab Iohanne imp. ib. 22. cum Serviis foedere coniuncti a Manuele imp. superantur 121, 21 sqq. Romanos infestant 133, 7. victoria reportata pacem ineunt 134, 3. a Manuele imp. libertatem vindicant 165, 24. eius affinitatem recusant 166, 10. Gabram et Branam Romanos fundunt 173, 5. Zeugminum amittunt 174, 8. vincuntur ab Andronico Contostephano 199, 14 sqq. Alexium Manuelis generum regem accipiunt 221, 9.
Hungarica statua deiecta a Romanis 196, 9.
Hungaricus triumphus 204, 20.
Hydralis fl. 428, 10.
Hyelium Phrygiae oppidum 252, 2.
Hyelocastellium 360, 16.
Hylas 828, 10.
Hyperborei Scythae Rossi 168, 17.
Hypopsephius Theopolitanus 275, 21.
i littera Andronico imp. formidabilis 378, 21.
Iacobus patriarcha 59, 8.
Iadara urbs a Venetis expugnatur 715, 22. 716, 22.
Iagupasan Amasiae, Ancyrae et Cappadociae sultanus Masuti gener 152, 11.
iambici versus in Andronicum 462, 12.
Iazas Hunnorum princeps 165, 2.
Ibancus s. Iohannes Blachus Asanem interficit 618, 3 sqq. Ternobo occupata 619, 24. oppugnatus Romanos auxilio vocat 620, 9. ad imperatorem confugit 621, 17. eius forma et mores 623, 4. Romanis utilem operam navat ib. 5. a Romanis deficit 675, 18. Alexii nomen adsciscit 676, 1. insigni stratagemate Alexium Camyzem capit 679, 4. saevit in captivos 681, 2. malo dolo ab Alexio III captus in vincula datur 686, 10.
Iberes orientales 499, 19.
Iberia 45, 22.
Iberica tela 328, 10.
Iconienses 27, 11. a Iohanne imp. debellantur 42, 6. Andronicum Comn. et Theodorum Dasiotam capiunt 68, 2. a Manuele imperatore bello petuntur 71, 1. 12. v. Masutus. Clizasthlanes. Caichosroes.
Iconium a Manuele Comn. obsidetur 72, 5. ab Alemannis expugnatur 541, 18.
Ieiuniorum dies 189, 10.
Ἱεραχοχορυφῖτις castellum Iohanni imp. in deditionem traditur 19, 15.
Iesus Navis F. 849, 4. 857, 17.
ignis graecus 102, 19. 496, 5. Cpoleos partem corripit 510, 11.
imagines sanctorum a Siculis ludibrio habitae 388, 23. ab Armeniis et Alemannis non coluntur 527, 17.
imperatores Romani desides 481, 14. voluptatis amantes 521, 13. mortuorum sepulcra spoliantur 632, 4. 855, 16. astrologiae dediti 702, 19. D. Mariae imaginem belli sociam adsciscunt 751, 1.
imperium ab A in I transiturum 557, 15.
Inglini v. Britanni.
Insulae Principis 326, 21.
Iofredus mariscaldus Bonifacium marchionem revocat 794, 2.

Iohannes Blachus Asanis et Petri frater obses Romanis datus 521, 17. Blachorum dux fit 622, 1. Zagorae princeps cum Ibanco coniunctus 679, 12. Constantiam et Varnam expugnat 706, 1. cum Alexio III pacem init 709, 21. contra Latinos Romanos concitat 808, 12 sqq. bellum parat 810, 6. in insidias pellectos vincit 812, 7. Serras capit 816, 14 sqq. Thracias urbes expugnat 829, 1. Didymotichum frustra obsidet 835, 10. Balduinum imp. aliosque captivos trucidat 847, 18. devincitur ab Errico 852, 7 sqq.
Iohannes Chrysostomus 328, 17.
Iohannes Hagiotheodorites v. Hagiotheodorites.
Iohannes Oenopolita contra Camyzem missus 708, 23.
Iohannes protovestiarius 672, 4.
Iohannes Puzenus quaestor 73, 17. antea dromi protonotarius ib. 19. inhumanus 74, 8.
Iohannes sebastocrator v. Angelus.
D. Iohannis Theologi templum 307, 14. splendidissimum 314, 12.
Iohannes Tyranus beli iudex 443, 20.
Iohannizae aedes in monasterium muliebre mutatae 548, 9.
Iolaus 417, 17.
Ioppe nunc Ace a Conrado Caesare recuperatur 516, 23.
Iordanes fl. 94, 4.
Iosephus Balsamenus Hagiotheodoritae affinis cum Michaele Palaeologo dissidet 77, 20.
Iosephus Mariae maritus ubi fugam stiterit 212, 8.
D. Irenae templum conditum a Marciano imp. incendio deletur et instauratur 269, 22.
Irene Alexii imp. coniux Annae F. favet, Iohannem F. apud maritum calumniatur 8, 9. 10, 16. in amicitiam cum filio redit 17, 7.
Irene Euphrosynae imperatricis F. Andronici Contostephani coniux 641, 3.
Theodorus Irenicus v. Theodorus.
Isaacius patriarcha 59, 7.
Isaacius Isaacii Comn. sebastocratoris ex filia nepos v. Comnenus.
Isauri latrones 141, 20.
Isauria provincia 52, 1.
Ismael Abrahami patriarchae F. 59, 7.
Ismaelitae 499, 19. 566, 20. v. Turcae.
Israelitae 94, 4.
Ister fl. traiicitur a Scythis 19, 19. 103, 22. ab Hunnis 24, 8.
Istrium Mesopotamiae oppidum ab Iohanne Comn. direptum 38, 17.
Itali equites lancearii 141, 21. pugnam ludicram instituere iubentur ib. 23. CCC ab Andronico Guido devicti 845, 16.
Italia Amerigo Alemannorum regi subiecta 627, 6 sqq.
Italiae urbes a Manuele imp. corruptae et concitatae contra Alemannos 262, 13.
Michael Italicus pontifex Philippopolitanus 83, 10. Alemannorum regem iratum placat 84, 6.
Ithaca insula 114, 15.
Iudaeorum coemeterium 382, 2.
Iuno 295, 6. 403, 1. eius statua 856, 13.
iudices beli v. beli iudices.
iudicum corruptorum insectatio 402, 10.
Iupiter 102, 3. 403, 1.
Iustiniani cadaver invenitur 855, 22.
Ixion 295, 6.
Lacerium 254, 8.
Manuel Lachanas 372, 6. suspenditur 374, 13.
Laconia occupatur a Latinis 806, 15. a Chamareto 841, 5.
Laconici canes sagaces 359, 12.
Iohannes Lagus praefectus praetorio plebis seditionem excitat 694, 12.
Lamia Demetrii Poliorcetis meretrix 452, 16.
Lampe 255, 5. 655, 21.
Lampis 230, 24.
Laodicea ab Iohanne imp. capta et moenibus cincta 17, 22. Phrygiae urbs 255, 20. a Maurozome occupata 842, 8.
Laodicenses Phryges a Mangapha vexantur 523, 14. liberaliter excipiunt Alemannos 539, 17.

Andronicus Lapardas tribunus militum 199, 20. 233, 23. bellicosus 341, 2. profugus 359, 1. captus Andronici imp. iussu excaecatur et in monasterium detruditur 361, 7.
lapis sepulcri Christi 289, 11.
Lardea 518, 2.
Larissa a Bonifacio marchione expugnata 799, 9.
Theodorus Lascaris Annam Alexii III F. ducit 673, 21. Ibancum seditiosum debellat 678, 7. Latinis fortiter resistit 720, 14. imperium frustra affectat 755, 22. a Petro Plancio fugatur 796, 9. cum Maurozome et Davide Comn. de imperio Asiae contendit 827, 15 sqq. Nicaeam multasque insulas tenet 842, 4. Plusiadem Davidi Comn. eripit 844, 8.
Latina phalanx optima 493, 16.
Latini feroces 52, 15. milites mercenarii fortes et fideles 321, 10. cruenti 325, 10. Cpoli ab Andronico Comn. expulsi insulas vexant ib. 19 sqq. crudelissimi 390, 13. mercenarii Cpoleos suburbana vastant 510, 20. contra Byzantinos expeditionem faciunt 713, 4 sqq. Cpolim obsident 718, 14. occupant 728, 18. avari sacrosancta profanant 729, 4 sqq. superbi 741, 3. Murzuflo insidiantur 752, 3. Cpolim iterum oppugnant ib. 9. capiunt 753, 14. diripiunt 757, 3. 775, 14. eorum insectatio 761, 3 sqq. Cpolitanis insultant 786, 1. provincias sortito distribuunt 787, 10. patrio ritu imperatorem creant 788, 13. Asianas urbes occupant 796, 1. Prusam frustra obsident 797, 1. Theodorum fugant 798, 5. Larissam capiunt 799, 9. Boeotiam 805, 12. Athenas ib. 14. Euboeam ib. 21. Peloponnesum 806, 11 sqq. contra Blachos seditiosos se convertunt 809, 9. Romanos fugant 810, 16. a Scythis in insidias pellecti devincuntur 812, 7 sqq. iterum fugantur 816, 14 sqq. in Thracia grassantur 819, 24. Orestiadem obsident 821, 9. obsidione soluta gravem cladem accipiunt 824, 10. Didymotichum oppugnant 825, 7. Didymotichinis et Adrianopolitanis opem ferunt 837, 6. Davidem Comn. contra Lascarim adiuvant 844, 11. Ericum imperatorem designant 847, 4. Cpoleos simulacra evertunt 848, 13. eorum diligentia 849, 23. sacerdotes imperatorum sepulcra spoliant et statuas conflant 855, 16. 856, 10.
Lebunes Armeniorum rex ab Iohanne imp. debellatur 29, 11. Caichosroem profugum recipit 690, 20.
legati ab Isaacio imp. parum honorifice tractati 536, 20. vecordes Fridericum Alemannum et Isaacium imp. committunt 526, 2.
Leo Monasteriotes v. Monasteriotes.
Leo Styppiota patriarcha 70, 4.
Leo Synesius 372, 6. suspenditur 374, 3.
Leontius Hierosolymorum patriarcha 529, 16.
Leontius monachus patriarcha oecumenicus 530, 15.
Libanus 566, 19.
libelli de imperatorum successione 405, 19.
lictores purpurati 447, 19.
lineus thorax 503, 22.
Limmochir Phrygiae oppidum 252, 3.
Litoboes miles 564, 11.
litterae sagittis alligatae 177, 5. 371, 25. quomodo a Manuele imp. obsignentur 66, 20.
Lizii 262, 22.
Lobizus castellum frustra ab Isaacio imp. oppugnatur 521, 10.
Longobardia 121, 1.
Lopadiani seditiosi devicti 363, 18. eorum episcopus ab Andronico imp. excaecatur 374, 25.
Lopadium 44, 11. 46, 5, expugnatur ab Andronico imp. 374, 24.
Loti uxor 420, 20.
ludi circenses Antiochiae celebrati 141, 23. Cpoli 363, 15. 375, 12. 521, 7.
Luma castrum 251, 3.

lupae simulacrum 860, 20.
lychnites gemma 40, 24.
Lydi seditiosi 522, 3.
Lydia a Lascari occupata 842, 4.
Lydius lapis 613, 19.
Lysimachi statua Herculis ab Euphrosyna mutilata 687, 21. a Latinis conflatur 859, 5.
Macedonicae legiones 39, 18.
Machometi doctrina damnata 278, 15.
Machometus Castamonis tyrannus v. Muchumetus.
Macra olim Stagira 595, 1.
Macro andron 732, 20.
Constantinus Macroducas tribunus militum 233, 23. liberandi Isaacii Comn. auctor 376, 1. eius supplicium 379, 10.
Maeander fl. 71, 17. 252, 3. ab Alemannis superatur 94, 10.
Maenades 417, 4.
Maius classi praefectus pacem reconciliat inter Siculos et Romanos 128, 16. imperatorem ut derideat cogitur 130, 9.
Malea promontorium procellosum 98, 5. 225, 7.
Maleinus 384, 18.
malum Persicum incantatum 192, 20.
Mamalus Alexii II scriba ab Andronico imp. comburitur 403, 20.
Manganicae aedes regiae 331, 9. 380, 20. destruuntur 581, 5.
Manganicum monasterium 10, 1. 382, 4.
Theodorus Mangaphas Philadelphiensis ab Isaacio imp. deficit 521, 21. frustra oppugnatur 522, 9. Morotheodorus appellatus ib. 11. pactionem cum imperatore componit ib. 14. profugus a Caichosroe Iconii sultano proditur 523, 3.
Manuel Camyzes v. Camyzes.
Manuel Lachanas v. Lachanas.
Maraptica Andronici imp. meretrix 452, 14.
Marchio Montisferrati v. Montisferrati marchio.
Marcianus imp. D. Irenae templum condidit 269, 22.
S. Maria Romanorum Bellona et triumphatrix 26, 8. 205, 22. aedes eius Tamiathi 212, 17.
Maria Pannonia Bonifacio marchioni nupta 792, 2. Thessalonicae a Blachis obsessa 818, 1 sqq.
Marii Cimbrica victoria 95, 18.
Marinus Venetorum post Danduli mortem dux 820, 3.
Marsyas fl. 231, 2.
Marsyas excoriatus 231, 3.
Martinus cardinalis 824, 2.
martyres Christus miraculis remuneratur 297, 19.
martyrum XL templum 431, 13.
Massiliensium vineae Cimbrorum ossibus cinctae 95, 18.
Masutus Iconii sultanus Muchumetum adiuvat 27, 11. a Manuele imp. debellatur 71, 1. 12. regnum distribuit filiis 152, 3. eius filia Iohannis Comn. uxor 72, 8.
Masutus Clizasthlanis F. Amasiae Ancyrae et Dorylaei urbium heres 689, 7.
Mauricius imp. 431, 21.
Mauropuli somnium 248, 10.
Manuel Maurozomes de imperio Orientis contendit 827, 15 sqq. eius opes 842, 8.
Theodorus Maurozomes cum classe adversus Aegyptios mittitur 208, 23. contra Persas pugnat 234, 2.
Theodorus Mazuca apud Manuelem imp. gratiosus 281, 6.
Mediolanenses a Manuele contra Alemannos adiuti 261, 13 sqq.
Mediolanum ab Alemannis dirutum 261, 13.
Megarita pirata 484, 1.
Melangia instaurata a Manuele 71, 1.
Melangii Alexio III parum addicti 609, 1 sqq.
Μέλας Βουνός (Niger Tumulus) locus 490, 24.
Melas fl. Alemannis infestus 85, 18.
Melibotum 209, 8.
Melitina occupata a Clizasthlane 160, 20. Coppatino Clizasthlanis F. assignata 689, 9.
Meludianum palatium 248, 15.
Menander Byzantinorum ebrietatem perstringit 514, 11.

Mercurius 455, 14.
Mesene Thraciae oppidum 663, 2. a Scythis expugnatur 832, 13.
Mesopotamia 38, 17.
Methone 806, 16.
Michaelis Archiducis monasterium exstruitur 270, 3.
Michael Choniates Nicetae frater episcopus Atheniensis urbem a Scuro defendit 800, 15.
Michael Italicus v. Italicus.
Michael Oxites patriarcha electus Manuelem imperatorem ungit 70, 8. patriarchatu privatus in Oxiam insulam redit 105, 20. curiam sacram exstruxit 324, 1. Alexium Comn. protosebastum consolatur ib. 12.
Michael Thessalonicensis 275, 23.
Milii fornix 307, 7. 732, 20.
militaris disciplina dissoluta 388, 1.
militum indignatio contra Iohannem imp. 44, 16. acclamatio 198, 9. erga Constantinum Angelum perfidia et apud Isaacium imp. excusatio 570, 22 sqq.
Miltiades 102, 5.
Minervae statua 738, 11.
Mitatum Sarracenorum synagoga a Francis diripitur 731, 4.
Mitus Ibanci frater in exilium missus 687, 3.
D. Mocii martyris templum 523, 24.
Moguntinus episcopus cancellarius a Conrado Montisferrati marchione captus 262, 1 sqq.
monachi barbati 271, 2. mendici 498, 11. eorum avaritia cohibetur 270, 8. parasiti 737, 16.
monasteria:
Oxiae 70, 10. Papycii montis 127, 19. Michaelis Archiducis 270, 3. Terebinthi insulae 315, 8. Pantocratoris 332, 13. S. Diomedis 347, 4. Pantepopti 361, 12. Berae 363, 7. Manganicum 382, 4. Ancarii 432, 3. Peribleptі 444, 14. Ephori 460, 17. Sosthenii 488, 5. Hodegium 497, 2. 698, 9. Studii 529, 10. Pantanassae 575, 16. Nematerum 646, 16. Euergetae 722, 11.
Leo Monasteriotes 344, 14. senatus os ab Andronico appellatus 406, 15. Isaacium imp. cavillatur 488, 2.
Monembasia 581, 16. Rogerii impetum sustinet 97, 21.
Montisferrati marchio Fridericum Alemannorum regem infestat 261, 19. eius F. Conradus 222, 9. v. Conradus Caesar. Bonifacius.
Mopsuestia a Pyramo fl. irrigata 67, 22.
Morabus fl. 569, 19.
Morotheodorus v. Mangaphas.
mortuorum extrema lotio 476, 20.
Mosynopolis 411, 8. 468, 2. 558, 18.
Moses propheta 22, 9. 59, 9.
Muchumetus Castamoni urbi praeest 27, 10. cum Masuto Iconii sultano in gratiam redit ib. 14. eius potentia et genus 45, 20.
mulieris sedentis statua 865, 5.
Mundus navis 714, 18.
Murzuflus v. Alexius Ducas.
musurium quid sit 551, 4.
Myriocephalum oppidum 231, 5.
Mysi nunc Blachi v. Blachi.
Mysiae et Bulgariae dominatus olim coniunctus 489, 3.
Nabuzardan 770, 1.
naufragorum incolumitati ab Andronico consultum 423, 10.
Nauplium 807, 18.
Stephanus Neeman Serviorum princeps a Manuele imp. coercetur 206, 17.
Nematerum monasterium muliebre 646, 16.
Neocaesaria 47, 9 61, 17.
Νεόκαστρα a Manuele imp. condita 194, 23 sqq.
Nepho monachus a Michaele patriarcha in carcerem coniectus 107, 6. Cosmae Attico patriarchae carus ib.
Neuzius locus 571, 17.
Nicaea Bithyniae urbs florentissima 318, 14. Persarum dominatione liberatur 14, 7. seditiosa ab Andronico imp. expugnatur 363, 17. a Theodoro Lascari occupata 842, 4.
Nicaeas miles Andronicum Comn. capit 140, 25.
Nicaeenses Isaacium Angelum et

Theodorum Cantacuzenum profugos recipiunt 349, 14.
Nicephorus spado accubitor Andronici imp. 412, 11.
Nicephorus Palaeologus Trapezuntis tyrannus 295, 9.
Nicephorus Phocas cohibuit monachorum avaritiam 270, 21.
Nicetas Chonarum episcopus vates 284, 10.
Nicetas Choniates suorum temporum scripsit historiam 5, 15. Isaacii imp. scriba 518, 19. Philippopolitanae provinciae praefectus 526, 9. Isaacio imp. ut cum Alemannis in gratiam redeat persuadet 536, 2. Alexium Comn. in monasterium deducit 557, 1. a Murzuflo loco movetur 749, 3. Cpolim relinquit 777, 20. puellam nobilem tuetur 779, 20 sqq. cum moenibus Cpoleos expostulat 782, 5. Selybriam proficiscitur 784, 20.
Nicetas Muntanus patriarcha designatur 530, 10.
Nicolai Corinthii episcopi interitus 841, 20.
Nicolaus episcopus ut Nicaea dedatur suadet 369, 13.
Nicomedia 320, 9.
Nicopolis 841, 7. latine Actium 860, 14.
Niliaci equi statua 861, 4.
Nilotica bestiola qua vescebatur Andronicus imp. 417, 19.
Nilus fl. 208, 1.
Nisaeus equus 246, 4.
Nisus 359, 4. munitur 178, 5. spoliatur a Blachis 569, 2.
Nova Castra v. *Νεόκαστρα*.
obsides a Friderico Alemanno caesi 544, 18.
Occidentales expeditionem in Palaestinam faciunt 14, 6. Romanis infesti 259, 15. Manueli imp. formidabiles 260, 8.
Ochyrae exstruuntur ab Iohanne imp. 44, 11.
Oenaeum vinosum 463, 3. ibi habitare Andronicus iubetur 296, 14. Alexio Comn. subiectum 842, 13 sqq.
Ogygia urbs Pristhlaba 486, 18.
omina infelicis imperii 603, 14 sqq.
opifices Cpolitani Latinis infesti poenas dant 511, 18.
oraculum de Iohannis imp. morte 55, 18. de Comnenorum successione 220, 15. in periuros 250, 10. e libris petitum 276, 10. de spatio imperii Manuelis 289, 1. ambigua ad vitandum mendacii probrum 442, 4. de Andronici imp. moribus 462, 12. de tauriformi rege 464, 6.
Orestias Macedoniae urbs opulenta 9, 17. nunc Adrianopolis 360, 7. frustra ab Errico obsidetur 821, 9.
Orientales Alemannos turpi fraude persequuntur 88, 9. Manueli imp. non timendi 260, 3.
Orontes fl. 36, 3.
Osiris 603, 6.
ostenta de Branae defectione 500, 10.
Oxia insula 105, 22.
Oxia monasterium 70, 10.
Pactiarius Turcas in insidias pellicit 18, 13.
Theodorus Pasiates cum copiis adversus Servios ablegatus 206, 24.
Paeones Hunni et Hungari Serviorum socii 121, 20. v. Hungari.
Alexius Palaeologus uxore repudiata Irenen Alexii III F. ducit 673, 21. Ibancum persequitur 678, 7. seditionem Cpolitanorum reprimit 696, 10. Spyridonacem seditiosum coercet 708, 23.
Andronicus Palaeologus dux adversus Siculos creatus 412, 10.
Georgius Palaeologus Alexium Angelum imperatorem salutat 593, 13. perit 678, 23.
Michael Palaeologus dissidet cum Iosepho Balsameno 77, 20. adversus Siculos mittitur 120, 19. imperium ei abrogatur 124, 21.
Nicephorus Palaeologus Trapezuntis tyrannus 295, 9.
Palaestina ab Occidentalibus bello petitur 14, 6. 83, 10 sqq. 525, 3 sqq. ab Aegyptiis Saracenis occupata 516, 14.
Palassae (*κολασσαί*) nunc Chonae 230, 21.

palatia:
Magnum 11, 23. a plebe diripitur 453, 4. eius porta Carea 452, 4. Meludianum 248, 15. 448, 14. Scutarium 280, 21. Blachernium 351, 11. Philopatium 331, 11. 380, 17. Manganicum 331, 9. 380, 20. Aphamianum 644, 17.
Pamphylia 18, 10.
Pamplanus Turcarum dux Alemannos fundit 89, 14.
Panasium 254, 8.
Pangaeus mons 680, 20.
Panium oppidum 820, 15.
Pannonii cum Romanis bellant 173, 7. devincuntur ab Andronico Contostephano 202, 7 sqq. v. Hungari.
Pantanassae monasterium 575, 16.
Theodorus Pantechnus urbis praefectus 306, 7.
Pantepopti monasterium 361, 12.
Panteugenus Isaacium imp. comprehendit 395, 2.
Pantocratoris monasterium 332, 13.
papa a Manuele imp. contra Alemannos concitatur 261, 4. eum ad pacem cum Siculis faciendam cohortatur 128, 1. Alexium Isaacii imp. F. adiuvat 715, 2.
Paphlagones remuneratur Andronicus Comn. 334, 8. Davidi Comn. subiecti 842, 13.
Papuces v. Pupaces.
Papycii montis monasterium 127, 20. 557, 2.
Paridis et Veneris statuae 856, 16.
Patrae Novae 430, 20.
Constantinus Patrenus 344, 15.
patriarcha Manuelem imperatorem ungit 70, 12. v. Leo Styppiota. Michael Oxites. Cosmas Atticus. Theodosius. Basilius Camaterus. Nicetas Muntanus. Leontius. Dositheus. Georgius Xiphilinus. Iohannes Camaterus.
Patzinacarum solennia ab Iohanne imp. instituuntur 23, 2.
S. Pauli comes 714, 10. in Manganio monasterio sepultus 810, 11.
S. Pauli imago Andronici exitium deplorat 461, 4.
pax tributis redemta a Romanis 608, 21. 626, 20. 631, 4.
Pegae Hellesponti urbs 795, 19. 796, 10.
Pegasus 849, 3. 858, 1.
Pelagonia 119, 9.
Peloponnesus 78, 3.
Peneus fl. 799, 14.
Pentachir castrum 251, 4.
Pentapolis incendio deleta 763, 9.
Pentapolitani Turcae oppressi a Manuele imp. 162, 4.
Penthesilea 80, 18.
Peraea Picridii 87, 15.
Perama freti Cpolitani littus alterum 384, 7.
Pergamum 194, 24.
Periblepti monasterium 444, 14.
Perinthus a Scythis expugnatur 831, 24.
Periphetes 195, 16.
Persae ob perfidiam ab Iohanne imp. debellati 17, 18. ab incursionibus prohibentur 44, 7. fugiendo pugnant 229, 5. infesti Romanis 624, 13. Dadibram urbem occupant ib. 21 sqq. Romanos vincunt 625, 14 v. Turcae.
Persarmenii devicti ab Iohanne imp. 25, 20.
Persicum malum incantatum 192, 20.
Petebinus Antiochiae satrapa Manuelis imp. socer 151, 12. Petebini filia a Manuele imp. ducitur ib. marito mortuo ab aulicis ambitur 292, 9. v. Xene.
Petraliphae fratres 110, 10.
Petrus Blachus Asanis frater Mysos ad seditionem concitat 482, 12. 485, 2. devincitur 487, 4. Ibancum seditiosum obsidet 619, 24. rerum iterum potitus occiditur 621, 21.
Peucia locus 320, 11.
Phaeton 291, 8.
Phalaris 405, 15.
Pherepum expugnatur ab Iohanne imp. 38, 9.
Philadelphia 340, 13. ab Isaacio imp. frustra obsidetur 522, 9.
Philadelphienses ad Andronicum deficiunt 342, 1. in Alemannos perfidi 539, 9.

Philadelphium Cpoleos 733, 16.
Philea 750, 19.
Philippa Petebini F. Andronici Comn. amore capta 181, 17. Calamanum aspernatur 183, 2.
Philippica provincia 384, 18. 412, 9.
Philippopolis Hunnis erepta 24, 20. Alemanni eo veniunt 83, 8. 527, 10. a Blachis vastata 829, 4.
Philippus Alemannus Irenae Isaacii imp. F. despondetur 635, 19. Alemannorum rex 711, 2. Alexium Angelum levirum adiuvat 715, 2.
Philocales v. Eumathius.
Philocalius Murzufli socer Nicetae Choniatae succedit 749, 3.
Philomelium 71, 20. ab Alemannis deletur 540, 17. multi Romani eo commigrant 656, 17. 657, 6.
Philopatium palatium 331, 11. 380, 17. circus equestris 15, 12.
Phineus 366, 19.
Nicephorus Phocas cohibuit monachorum avaritiam 270, 21.
Phrerii v. Frerii.
Phrygia 17, 20. Turcis subiecta 50, 2. superior 68, 1. ab Apataco vastatur 250, 16.
Pirene fons Acrocorinthi 100, 15.
Pisani cum Venetis dissident 712, 19.
Pisanus nauclerus Alexii Angeli fugam adiuvat 711, 6 sqq.
piscatores classem imperatoriam vexant 494, 21.
Pisistratus 771, 4.
Pithecanae munitiones 71, 15.
Piza expugnatur ab Iohanne imp. 36, 11.
Petrus Plancius ad Asianas urbes occupandas ducit 796, 1 sqq. vulneratur 823, 2. Pegis potitur 845, 24 sqq.
plaustrorum vallum a Scythis extructum 21, 8.
Pleae comes 714, 10.
Plusias a Davide Comneno ad Lascarim deficit 844, 8.
Poemaninum 796, 12.
Polytimi aedes 351, 12.
pontifex Romanus v. papa.
porphyretica patina 149, 14.
porta Magni palatii quomodo aperiatur 12, 1.
portae Cpoleos Divi Romani 834, 21. terrestres 15, 12. 345, 23. 493, 1. 495, 10. orientalis 205, 4. Charsii 493, 1. littorales 495, 11. Xylocerci 528, 19. aurea 754, 13.
Praca recuperatur a Romanis 68, 15.
praesagium de Manuelis imp. morte 284, 10.
Priapus 367, 4.
Prilapum 708, 3.
primogenitorum iura praecipua 59, 3.
Principis insulae 326, 16.
Pristhlaba urbs Ogygia in Haemo sita 486, 18.
prodigium pueri capitonis 294, 1.
propompus piscis 576, 19.
Propontis ad Branam deficit 494, 21. amoena 521, 13. 668, 6.
Prosacum frustra ab Alexio III obsidetur 665, 14. 668, 20.
Prote insula 326, 16.
Proteus 319, 1.
Prusa seditiosa ab Andronico imp. expugnata 371, 18. crudeliter tractatur 372, 17. frustra a Latinis obsidetur 797, 1. a Lascari occupata 842, 4.
Prusaenses Theodorum Angelum profugum recipiunt 349, 16.
Prusenum castellum 534, 6.
Prusuchus exercitui praefectus 71, 10. Fridericum Alemannum placat 85, 6.
Psalmographus 56, 15.
Pseudalexius seditiosus 549, 10. Usthalonae cognomentum accipit 551, 12. eius interitus 552, 11.
Pseudalexii alterius seditio et exitium 553, 7 sqq.
Pseudalexius Cilix seditiosus 608, 1. strangulatur 610, 16.
Pterygionites spado Annam Comn. Caesarissam veneno tollit 337, 3. Xenam imp. suffocat 348, 20.
pueri duo Isaacium imp. regunt 576, 13.
Pupaces s. Papuces Axuchi satelles audacia insignis 110, 16. An-

dronici Comn. fugam adiuvat 171, 1.
Pusgusa palus a Iohanne imp. recuperatur 50, 6.
Putza 73, 18.
Pylus 806, 17.
pyrae incensae ob speciem maioris exercitus 320, 13.
Pyramus fl. Mopsuhestiam irrigans 67, 21.
Pythia locus 701, 16.
Quadraginta martyrum aedes 431, 13.
quaestio de eucharistia 275, 14. 682, 12. de dicto: „Pater maior est me" 276, 19. de Machometi deo 278, 14.
Quinta Pontica urbs 46, 8.
Racendyta seditiosus excaecatur 554, 9. avaritia Thracibus calamitates parat 664, 3.
Raimundus Antiochiae princeps 36, 4. 37, 10. a Romanis debellatur 71, 6.
Constantinus Raul Alexium Angelum imperatorem salutat 593, 13.
Basilii Rentaceni supplicium 484, 12.
Rhaedestus oppidum 590, 9. a Scythis expugnatur 831, 15.
Rhodope 706, 4. a Latinis recuperatur 846, 22.
Rhodus insula a tyranno occupata 842, 20.
Rhyndacus fl. 28, 1.
Rhyndacenum oppidum 49, 19.
Rizardus Siculus Tangri affinis a Romanis captus 470, 15. ab Isaacio imp. in ius vocatus in carcerem coniicitur 477, 2.
Rogerius Siculorum rex Corcyram occupat 97, 1. diripit Thebas 98, 5. Corinthum 99, 21. complures Romanorum duces captos in custodiam dat 124, 14. 127, 9.
Roma vetus 128, 3.
Romana statua erigitur boni ominis causa 196, 9.
Romani cum Venetis dissident 113, 3. a Latinis fugantur 796, 9. 798, 5. milites a Latinis repudiati ad Iohannem Mysum se conferunt 808, 12. Thraces ad defectionem impellunt 809, 9. a Latinis superantur 810, 16. Orientales Occidentalibus non subveniunt 826, 12. eorum negligentia 850, 2.
Diogenis Romani clades 41, 9.
Romanus Calizae princeps Comanos reprimit 692, 1. cum Ruricа bellat ib. 12.
Rossi ab Hungaris debellantur 122, 16. Scythae hyperborei 168, 19. gens christianissima 691, 15. Romanos contra barbaros adiuvant ib. sqq.
Rostra Domini 733, 14.
Rucratinus Aminso et Doceae oppidis praeest 689, 11. Caichosroem fratrem regno pellit ib. 24. Romanos adoritur 700, 5 sqq.
Ruricas Ciabae princeps Romanum Rossum vexat 692, 12.
Russii meta 865, 19.
Ruzium a Scythis expugnatum 830, 15.
Sabbatius Armenius 307, 16.
sacerdos quidam captivus Asani interitum praedicit 617, 11.
sacra pecunia imperatorum praeda 499, 10,
sagittae auratae Cpoli immissae 130, 23.
sagittarius Persa 256, 14.
Salomonis prophetae dictum 118, 11.
Sames ameras Romanorum fines vastat 481, 5.
Sangarius fl. 44, 8.
sanguinis mutua gustatio in foedere icendo 536, 5.
Sardanapalus 417, 10.
Sardica spoliata ab Hunnis 24, 10. nunc Triadiza 132, 13.
Sarraceni a Romanis superantur 211, 10. pacem cum iis ineunt 219, 11. sanguinem mutuo gustant in foedere icendo 536, 6. Latinis humaniores 762, 11. v. Persae.
Saturnus 367, 4.
Savus fl. 25, 7
Scala imperatoris murus 721, 17.
scala turrita ad Coryphonem expugnandam exstructa 109, 18.
scincus bestiola Niliaca 417, 19.
Sciron 195, 17.
Sclavini 224, 24.

Scleraenae sebastae monumentum 810, 13.
Sclerus Sethus v. Sethus.
Scopia 569, 14. 818, 15.
Scurus Nauplii tyrannus 799, 23. a Latinis fugatur ib. sqq. Athenas frustra obsidet 800, 10. Thebas capit 803, 18. Acrocorinthum confugit 807, 12. Nicolaum Corinthium episcopum excaecatum interficit 841, 20.
Scutarium palatium ad Damalim 280, 21.
Scyllae statua 861, 11.
Scythae ab Iohanne imp. dolo invaduntur 19, 19. plaustrorum vallo castra circumdant 21, 9. a Manuele imp. vincuntur 103, 22. Calamanum Romanorum ducem fugant 123, 20. eorum mores et arma 124, 7. cum Blachis contra Romanos se coniungunt 515, 9. cum iis Thraciam vastant 643, 16. 663, 1. urbes nesciunt obsidere 663, 14. in Macedoniam impressionem faciunt 673, 8. Iohanni auxiliares 810, 6. Latinos in insidias pellectos fundunt 812, 7 sqq. Cpolitanos vexant 815, 1 sqq. Thracias urbes expugnant 830, 13. 831, 15 sqq. Didymotichum frustra obsident 835, 10,
Scythicae legiones 38, 21. 39, 19.
Sebastia urbs 152, 15. vastatur 159, 8.
Sebastianorum fratrum supplicium 384, 6.
Selybria 784, 20. a Scythis frustra oppugnatur 834, 8.
Sennacheribus Balduino imp. insidiatur 791, 19.
sepulcra imperatorum spoliantur 632, 4.
serpentis praestigiae 193, 15 sqq.
Serrae 411, 5. a Blachis captae et incensae 816, 14 sqq.
Serranus ager a Siculis vastatur 467, 19.
Servii s. Triballi devicti in provinciam Nicomediensem traducuntur 23, 4. a Manuele imp. debellantur 119, 10. seditiosi iterum vincuntur 121, 18. ab Isaacio 569, 13.
Sestus oppidum 131, 6. 209, 11. 636, 20.
Sclerus Sethus magus excaecatur 192, 18. a Stephano Hagiochristophorita adhibetur ad futura investiganda 442, 4.
Sezerini obsessi incolumitatem redimunt 38, 2. 40, 20.
Sibylla philosopha inde ab utero matris 577, 3.
Sicidites Michael magus excaecatur 193, 4. eius de mysteriis divinis liber 194, 19.
Sicilia Amerigo Alemannorum regi subiecta 627, 6 sqq. graviter ab eo vexatur 634, 7.
Siculi Romanas oras vexant 82, 13. eorum praesidium Corypho 96, 16. tyrannus Rogerius 97, 1. sinus Corinthiaci oras populati 98, 5. Thebas ib. 15. et Corinthum diripiunt 99, 21. complures Romanorum duces capiunt 125, 14. 127, 9. adversus Romanos expeditionem faciunt 385, 10. Thessalonicam expugnatam vastant 386, 1. 392, 13. Amphipolim tenent 465, 16. Cpolim petunt ib. 17. 467, 8. a Romanis fugantur 468, 7. classem reducunt 474, 5. permulti fame pereunt 475, 13.
Signa fl. 636, 22.
simulacra Christi et sanctorum in triumphis agendis adhibita 26, 8, 205, 22. in viis publicis proposita 422, 1.
Sinis 195, 17.
Sinope Alexio Comn. subiecta 842, 13 sqq.
Sirenes 455, 12.
Sirmium olim Zeugminum 122, 18.
Smolenorum provincia 680, 21.
Smyrna a Lascari occupata 842, 5.
Sodoma 244, 12.
solium porphyreticum 431, 20.
Solomo archiepiscopus Laodicensis a Turcis occisus 163, 6.
Solonis versus in Atheniensium temeritatem 771, 4 sqq.
Solymas Persa ablegatus ad Manuelem imp. 162, 7.
Sophiae templum 316, 10. invocatur a Niceta Choniate 783, 21.
Sosthenii monasterium 488, 5.

Sozopolis Pamphyliae urbs ab Iohanne imp. capitur 18, 10. a sultano Iconiensi expugnatur 340, 6.
Sphingum statuae 861, 6.
Sphoracium Cpoleos 776, 16.
sponsae in nuptiis cibo potuque abstinent 673, 1.
Iohannis Spyridonacis defectio 708, 8.
Stagira nunc Macra 595, 1.
Stanum 709, 16.
statuae Romana et Hungarica 196, 9.
statuae publicae Cpoleos: Calydonii apri 687, 18. 738, 7. Minervae 838, 11. Iunonis 856, 13. Paridis et Veneris ib. 16. Anemodulion 857, 13. equitis ib. 14. Herculis Trihesperi 859, 5. asini 860, 12. lupae ib. 20. viri cum leone pugnantis 861, 3. Niliaci equi ib. 4. elephanti ib. 5. Sphingum ib. 6. equi effrenati ib. 9. Scyllae ib. 11. aquilae ib. 16. Helenae 863, 3. mulieris sedentis 865, 5. aurigarum ib. 19. basilisci 866, 10.
stellae interdiu videntur 500, 11.
Stenimachus castellum 686, 7.
Stephanus Hunnorum rex 24, 15.
Stephanus Gazae Hunnorum regis frater 165, 2. veneno necatur 167, 19.
Stephanus Gazae Hunnorum regis F. patri succedit 165, 23.
Stephanus Hagiochristophorita Alexium II imp. strangulat 354, 17. Antichristophorites 381, 7. Macroducam et Ducam lapidibus obruit ib. ab Andronico imp. ut futura inquirat, adhibetur 442, 3. ab Isaacio Angelo occiditur 444, 11.
Stephanus Neemanis F. Triballorum princeps monachus fit 704, 1. eius filius Eudocian Alexii III filiam repudiat ib. 4 sqq. a fratre Volco occiditur ib. 22 sqq.
Constantini Stethati astrologi interitus 505, 17.
Sthlabus Varenus 846, 12.
Iohannes Stiriones pirata ab Isaacio imp. auxilio ascitus 636, 12. a Caphure fugatur ib. 16. eum dolo captum occidit 637, 6.
Stoechiode 848, 13.
strategema Iohannis Imp. contra Sozopolim 18, 10. ad hostem incautum faciendum 20, 5.
Strummiza 644, 7. 665, 12.
Strymo fl. 467, 21.
Michael Stryphnus classis dux 637, 5. Thessalonicensis pontifex 651, 10. rem navalem pessumdat 716, 11.
Studii monasterium 529, 10.
Stumpium oppidum a Blachis occupatur 569, 1.
Leo Styppiota patriarcha 70, 4.
Theodorus Styppiota Manueli imp. a manu 74, 7. Hagiotheodoritam loco pellit 77, 14. ob Camateri Logothetae calumnias excaecatur 145, 6 sqq.
Subleum oppidum instauratur 229, 17.
sultanus Iconiensis vexat Romanos 226, 10. gravi clade eos afficit 231, 20. Manuelem imp. ad pacem ineundam invitat 244, 23. pacis pertaesus 248, 22. Atapacum adversus Romanos mittit 250, 10. v. Masutus. Clizasthlanes. Caichosroes.
Sybaris 717, 14.
symbolum ab imperatoribus scriptum 603, 10.
Symplegades 131, 6.
Synademus a Theodoro Lascari capitur 828, 11.
synagoga Sarracenorum Mitatum 731, 6.
Synesius 372, 6. suspenditur 374, 13.
Syri gulosi 141, 20.
Syrophoenissae urbes 36, 9.
Tamiathus Aegypti urbs a Romanis obsidetur 211, 7.
Tangre Siculorum classi praefectus 470, 15. rex 548, 15. eius filius Isaacii imp. filiam ducit patrique succedit ib. 635, 20.

Tanismanus Persarmenius Castamone urbe recuperata Cappadocia potitur 27, 5.
Tantali direptio 654, 20.
Tantalus 340, 4.
Gregorius Taronites protovestiarius 13, 16.
Tarquinius 405, 15.
Tarsia urbs 319, 2. Nicomediae vicina 553, 15.
Tarsus capta ab Iohanne imp. 29, 18.
Constantinus Tatticius seditiosus excaecatur 554, 5.
Taurocomus 516, 4.
Tauroscythae hospites mactant 405, 17. bellis intestinis conflictantur 692, 12.
Taxara olim Colonia 72, 7. 541, 22.
Telchin perniciosus 443, 4.
Telephus 647, 8.
Tempe Thessalica 708, 4.
templa Cpoleos
- Magnum 67, 1.
- Irenae instauratur 209, 22.
- Diippum Iohannis theologi 307, 15.
- Salomonis 314, 4.
- Sophiae 316, 10.
- Verbi 327, 11.
- Christi servatoris 353, 10.
- martyrum XL 431, 13.
- Mocii martyris 523, 24.
- Michaelis archiducis instauratur 581, 12.
- apostolorum 855, 16.
- dei 694, 1.

templum Turcarum introitu profanatur 553, 1.
Tenebium pagus 210, 22.
Terebinthus insula 315, 8.
Ternobus Haemi montis urbs munitissima 619, 24.
Terus Latino praesidio urbis Rusii praefectus 830, 15.
testudo magica 190, 17.
Thebae a Siculis diripiuntur 98, 15. imperatori pendere solent vestes sericas 608, 25.
Thebani custodia tenentur a Siculis 129, 21.
θεῖα μυστήρια 55, 9.
Themistocles 102, 5.
Theodorus Balsamus Antiochenus episcopus ab Isaacio imp. fallitur 531, 5.
Theodorus Capellanus v. Capellanus.
Theodori Castamonitae potentia 574, 5. interitus 575, 11.
Theodorus Dadibrenus Alexium II imp. strangulat 354, 17. ab Andronico imp. multatur 429, 21.
Theodorus Dasiotes ab Iconiensibus captus 68, 2.
Theodorus Irenicus rem publicam administrat 652, 21.
Theodori martyris imago Corintho a Siculis ablata 101, 16. eius templum Thessalonicense 389, 22. unguentum e sepulcro eius ebulliens ib.
Theodorus Philadelphiensis ab Errico profligatus 798, 5.
Theodorus Styppiota. v. Styppiota.
Theodosius patriarcha adversatur Manueli imp. de Machometi deo 279, 1. cum Alexio protosebasto expostulat 312, 17. ei propterea invisus 314, 17. ad Andronicum Comn. proficiscitur 328, 6. Armenius genere 329, 15. Andronicum insectatur dicteriis 328, 19. in monasterium decedit 339, 9. ut Xene e palatio eiiciatur consentit 344, 5.
Thericlea aurea 158, 6.
Theseus 195, 18.
Thessalia a Siculis occupatur 465, 16. montana nunc Magna Blachia 841, 14.
Thessalonica a Siculis capta 386, 1. a Romanis recuperatur 471, 3 sqq. Demetrii martyris sedes 485, 17. Balduino imp. se dedit 793, 7. a Bonifacio marchione occupatur 794, 9. a Blachis ei eripitur 818, 1 sqq.
Thessalonicensis portus 385, 23.
Thomaitica aedes 327, 12.
Thomas Stephanum herum veneno tollit 167, 19.
Thomas Venetus patriarcha Cpolitanus 824, 2. 854, 4. eius corporis habitus ib.

Thonus 215, 9.
Thracia a Scythis vastatur 19, 20. 810, 6 sqq. 837, 15.
Thule 639, 17.
Thyades 417, 3.
Thyestis filiae L 417, 14.
Timothei moduli 642, 5.
Timotheus quo modo olim pictus sit 567, 11,
Tithonus 367, 4.
Titus imperator Salomonio templo pepercit 314, 4.
tonitru doctorum exitium significans 276, 5.
Constantini Tornicis logothetae interitus 848, 4.
Demetrius Tornicius 344, 5.
Toruses Armenius 134, 14. 180, 7.
Trachiae 845, 19.
Tralles oppidum 251, 3.
Trapezus 45, 13. 295, 9. ab Alexio Comn. occupata 842, 13 sqq.
Triadiza 520, 17. olim Sardica 568, 20. a Blachis vastatur ib.
Triballi v. Servii.
Tripolitanus comes 36, 7.
Basilius Tripsychus 177, 24.
Constantinus Tripsychus haeretiarcha Xenam suffocat 348, 20. Alexium imp. 354, 17. excaecatur 407, 22.
Troiani Armenii 796, 5. 814, 17.
Τρυπηὸς λίθος 742, 17.
Tunium pagus 210, 22.
Turcae ab Iohanne imp. debellantur 17, 18. in insidias pelliciuntur 18, 22. ab incursionibus prohibentur 44, 7. Phrygia potiti 50, 5. Alemannos ad Bathym urbem vincunt 89, 12. ad Maeandrum fl. ab Alemannis profligantur 94, 10. Romanos vexant 144, 9. nocturno proelio fugantur 163, 22. Romanos devincunt 232, 21. perfidiae suae Alemannis dant poenas 540, 10. avari 541, 13. Dadibram urbem occupant 624, 21. Romanos fundunt 625, 14. Ancyrani auxiliares Romanorum captivos in suam potestatem accipiunt 668, 23.
Typho 603, 6
Tyrus 516, 21. Alemannorum arx adversus Sarracenos 547, 6.
Basilius Tzitziluces chartularius Cpolim a Manuele imp. ablegatus 65, 3.
unguentum e Theodori et Demetrii martyrum sepulcris ebulliens 389, 22. 397, 29.
Usthalonas Pseudalexius 551, 12.
Varenus Sthlabus 846, 12.
Varna a Mysis expugnatur 706, 5.
vela alba 216, 2. fusca ib. 4.
Veneris simulacrum 856, 16.
Venetiae cum Manuele imp. coniunctae 103, 17. 260, 15.
Veneti Romanorum socii 103, 17. eorum apud Corcyram seditio 113, 3. frequentes Cpoli consederunt 222, 22. spoliati a Manuele imp. insulas vexant 223, 8. cum Siculorum rege foedus faciunt 225, 10. Manueli reconciliantur ib. 17. cum Pisanis dissident 712, 19. Dandulo duce contra Romanos bellum parant 713, 4. Cpolim navigant 717, 8. obsident 718, 14. occupant 727, 18. sacerdotium Cpoleos sortito accipiunt 854, 1. v. Latini.
Venetus quidam Nicetam Choniatem a Latinis defendit 777, 4.
versus de Andronici imp. exitio 462, 12. de tauriformi rege 464, 6. Solonis in Atheniensium temeritatem 771, 4 sqq.
viri cum leone pugnantis statua 861, 3.
Viticlinus 529, 12.
Volcus Triballus Stephanum fratrem victum occidit 704, 22 sqq.
Xanthia 680, 19. 791, 19.
Xene Petebini F. a Manuele imp. ducitur 151, 12. ab aulicis ambitur 292, 9. Alexio Comn. protosebasto favet 293, 2. e magno palatio concedere cogitur 331, 9. 343, 21. Andronici iussu suffocatur 348, 18. eius imagines 432, 21.
Manuel Xerus Persam sagittarium interficit 256, 21.
Xerxis nauarchus 336, 14.
Georgius Xiphilinus legatus perfidus 321, 23. vasorum magnus custos 533, 12. patriarcha designatur ib. Constantinum Meso-

potamitanum canonibus solvit 648, 21. ei dignitatem abrogat 651, 19 sqq. septem annos patriarchatu functus 681, 17.
Xylocerci porta 528, 19.
Zaces Persa Romanos lacessit 41, 12.
Zagora 520, 15. 679, 13.
Zagrotoxotae 714, 22. 721, 12.
Zeugminum Iohanni imp. deditur 25, 8. castellum munitissimum nunc Sirmium 122, 18. ab Hunnis occupatum 168, 13. a Romanis recuperatur 174, 8.
Zeuxippum locus 460, 18.
Basilius Zicandlas Turcas debellat 163, 16.
Basilius Zinziluces chartularius parum prospere cum Hunnis pugnat 133, 20.
Zinziphices 410, 5.
Zita spado 335, 21.
zumprus fera qualis sit 433, 16.
Zungra castellum 610, 16.
Zupanus Servius ab Isaacio imp. debellatur 569, 13.
Zurulus Thraciae oppidum 663, 3. a Latinis recuperatur 810, 15. expugnatur a Scythis 832, 13.
Zybrizae angustiae 232, 24.

BONNAE
TYPIS CAROLI GEORGII.